

M
S

COMMUNITARI

IN AFRICA

GRABER

1875

ADAMANTIA

ADAMANTIA

VOLUME X

ADAMANTIA

BRIGLIA

ET IMPRIMERIA

MDCCCXXV

COMMENTARIA
IN ARISTOTELEM
GRAECA

EDITA CONSILIO ET AUCTORITATE

ACADEMIAE LITTERARUM REGIAE BORUSSICAE

VOLUMEN X

SIMPLICII IN PHYSICORUM LIBROS POSTERIORES

BEROLINI

TYPIS ET IMPENSIS GEORGII REIMERI

MDCCCLXXXV

SIMPLICII
IN ARISTOTELIS PHYSICORUM
LIBROS QUATTUOR POSTERIORES
COMMENTARIA

CONSILIO ET AUCTORITATE

ACADEMIAE LITTERARUM REGIAE BORUSSICAE

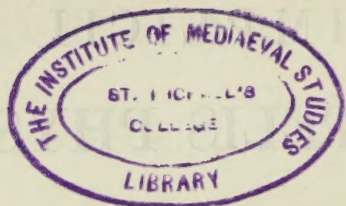
EDIDIT

HERMANNUS DIELS

BEROLINI

TYPIS ET IMPENSIS GEORGII REIMERI

MDCCLXXXV

OCT 14 1950

15517

CONSILIO ET AUCTORITATE

ACADEMIAE PLENISSIMAE REGIAE HUNGARICAE

EDIT

HERMANNUS THIRL

BEROLINI

TYPIIS ET IMPRESSIBUS GEORGII NEUBNERI

MDCCLXXXVII

P R A E F A T I O

Simplicii in Physica commentarii pars altera, quae posteriores quatuor libros complectitur, priore paulo emendatius legitur in libris manuscriptis, ut correctoris auxilium raro desideretur. neque Aldinae textus tam foede corruptus quam prioris partis legitur huius, ut quae ex melioris classis exemplo derivata sit. nihilo tamen setius consentaneum est etiam huic parti ex codicibus salutarem ubivis opem adlatam esse.

De codicum virtutibus singillatim nunc exponam hoc in universum praefatus optimum esse A, altero loco censi C, tum M, deinceps deterioris farinae F, Aldinae denique naturam mixtam esse. nonnullis locis corruptionem quasi per gradus gliscentem vides, cuius generis exemplum videas p. 1029,17 et 18. sed ecce codices accuratius descriptos:

MARCIANUS 226, membraneus quadratus foliorum 382, saec. circiter X A (sec. Zanetti Graeca S. Marci Bibl. Ven. 1790 p. 118), collatus summa accuratione ab H. Vitellio. continet is libros V—VIII integros. de praestantia huius codicis iam vol. IX p. v², ix monui. librarius enim non solum eximia cura exemplar secutus est, sed indidem etiam ipse emendavit. itaque hanc scriptoris manum, sive textum scripsit sive correxit, A¹ nominare soleo¹⁾. supervenit autem postea recentior corrector (A²), qui ut A² egregium saepe et ipse exemplar ad emendandum accivit, velut mancum Eudemi fr. 82 eius virtute restitutum est p. 1357,25 (cf. praeterea 1048,8 1324,23 sqq. al.), ita haud raro in deterioris classis castra transiit velut p. 842,20 1218,18. interdum etiam interpolationis arguitur velut p. 1337,23

¹⁾ in extremis ego accuratius A et A¹ ut textus et emendationis scripturam distinxim, quae tamen cum eiusdem sit hominis et eiusdem exemplaris, ne error e discrepanti modo adnotationis nascatur, haud vereor.

ubi ex Platone suo foede interpolavit Simplicium. ceterum monendum est orthographiam maxime ad hunc librum qui unus antiquae consuetudinis vestigia reliquit conformatam esse (cf. Praef. ad. vol. IX p. IX). ita ν paragogicum ad eius normam posui restitutum illud etiam eis locis, ubi correctoris posterioris rasura deletum est. quod tituli formam εἰς τὸ Ε δρόμνημα ὃ ἐστὶ πέμπτον antiquitus translatum olim (cf. l. c. p. v²) conieci, nunc mihi testimonio confirmare videor Philodemi, cuius extant simillimi tituli velut Περὶ κακιῶν κτλ. Ζ, ὃ ἐστὶ Περὶ κολακείας.

C LAURENTIANUS LXXXV 5 membranaceus quadratus saec. XI [sec. Bandinii Catal. Bibl. Laur. III 251]. constat fol. 198, continet librum V et VI. inc. ἐν τῷ τρίτῳ βιβλίῳ—πῆ δὲ κινεῖται, tum f. 101^v τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ ζ' Ἔθος ἔχοντες—ἀποδείξει δὲ τοῦτο ὕστερον. contulit H. Vitellius. hic liber etsi minus accurate scriptus est quam A et in aspiratione miro modo saepe vacillat ἡμεῖς, ἀπέδειξεν, οὐσιῶν et contra αἰ οὐσίαι scribendo, tamen est ubi A atque adeo omnium ceterorum librorum consensum virtute sua superet. scilicet ex eodem non modo archetypo manavit unde ceteri sed etiam eodem exemplari quo A usus est codicis C pater. verum supplementa hic et varias lectiones, quibus illud in margine et inter versus ornatum erat, haud raro feliciter vel plenius in usum vocaverat quam A. id quod facile tibi persuadeas, si legas quae adnotavi ad p. 880,15 886,1 887,14²) 900,14. notandum est nonnullis locis C cum codice M uno contra AF verum servasse velut p. 916,6. 21 936,3. 8 et 939,20. imprimis conspicitur codicis C praestantia inde a p. 915, unde A per aliquot plagulas suae nobilitatis immemor nescio quo pacto in deterioris memoriae (F) societatem tractus est.

M MONACENSIS 428, chartaceus oblongus, saec. XIV sec. Hardtii Catal. IV 319, s. XV, ut ego iudico. contulit Guilelmus Schmitthenner Mattiacus. continet libros V—VIII. folia numerantur librorum singulorum singula, ita ut summa quinti ($\varphi\upsilon$ $\overline{\mu\eta}$) folio primo et extremo adscripta sit et sic deinceps. etiam quaterniones in imis marginibus numerantur $\alpha\omicron\nu$, $\beta\omicron\nu$ cet. desinit codex post μεταβάλλουσαν p. 1265,23. venit *Ex libris Acacii Heits*, ut f. 1^r notatum est.

¹) cf. Scotti *Fragm. Hercul.* (Oxon. 1875) p. 69 sqq. n. 222. 1471.

²) ubi pro aF legendum aA.

Scriptura, quia exemplar plane legi non poterat, multis lacunis vitata, quo non omnes indicatae sunt. omnino tam neglegenter hic codex scriptus, ut diu haesitarem, num in ordinem reciperem. at praestantiae non obscura indicia me moverunt, ut tanquam subsidiarium exemplum codici A adderetur, ex cuius exemplari profectum est. sed familiae nobilitatem male tuetur. nam immixta sunt saepissime deterioris stirpis (F) vitia, aucta illa propriae neglegentiae exemplis innumeris. quare in octavo libro inde a p. 1154 plenam discrepantiam huius codicis non iam exhibui.

Ut praestantiam, de qua dixi, probem, affero hos locos 893,26 *κατὰ τὸ γένος*, 1182,26 *φαίη*; et ne e coniectura haec orta credas (nam ne talia quidem desunt cf. p. 821,13 al.), moneo non nulla ita eum optimo libro A consentire, ut non ex ipso A (quod suaderi potest locis qualis p. 838,7 862,13 903,8), sed ex exemplari communi descriptum esse M appareat. velut p. 818,9 *τὸ μὴ ὄν οἶον ἢ στέρησις* servata sunt integra in CF; iam cum A¹ omiserit *τὸ μὴ ὄν οἶον*, M *τὸ μὴ ὄν*, vides uno gradu propius ad exemplar obscuratum accedere codicem hunc quam illum (cf. p. 903,9. 10 904,1). simul apparet nihil necessitudinis ei esse cum correctore posteriore A², quippe qui ex altera classe *τὸ μὴ ὄν οἶον* totum restituerit (cf. p. 862,13; nihil contra p. 903,13 914,16). quam sui sit iuris M, ex cognatione maxime elucet, quae est ei cum codice C cf. p. 939,20 979;24. 27 980,1 1024,12. nihilo minus etiam inferioris classis tam aperta et crebra sunt vestigia, ut inde correctum esse non ipsum M at eius exemplar in propatulo sit. nam ut inde emendatum est interdum melioris familiae mendum velut p. 805,29, ita saepius foede corruptus est liber. velut p. 826,17 827,21 872,19 apertae interpolationis socii sunt FM. quid? quod ipse M (sive eius exemplar) adnotat p. 1254,28 (unde deficit F) *τέλος εὐροῦν ἐνταῦθα εἰς ἕτερον βιβλίον*. neque tamen ipsum F accitum esse existimo, quod etsi per aetatem licet, consensionis tamen natura excludi videtur. nam ad insignem illam corruptionem, qua p. 875,23 *μίνωες· οἱ τινες οχ μηνὸς δὲ εἴ τινες* in F effectum est, quasi ponte transitur per illud *μῆνοες δὲ οἱ τινες* quod exhibet M. neque aliter p. 876,2.3 vitium explicari potest, nisi illa *ἄρρηνας παῖδας στήσαντες* in communi exemplari corrupta (*δια* in *δοο*) et vario transposita in apographis sumas. itaque artioris necessitudinis speciem, quam omissa velut p. 888,24 (homocoteleuto) aut addita velut p. 888,26 praebent, fortuitam esse censeo.

B
407
B4

- F MARCIANUS 227, quem contulit H. Vitellius. de eo in superioris tomi p. VII et XIII egi. idem quod in priore parte de eius pretio dixi, dicendum est in hac altera. neque enim solum ipse Georgius monachus, qui scripsit, mira socordia versatur sed familia quoque eius deterioris est notae et ad extrema versus adeo vilescit pessumdato vel obliterato prototypo, ut inde a p. 1154,3 plenam discrepantiam eius (sicut codicis M) adponere supersederim; et deficit ipse p. 1254,28. excipiunt Simplicium primum τοῦ φιλοπόνου ἰωάννου εἰς τὸ ἐπιλοιπὸν τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως¹⁾, ubi miraberis Fortunam inimicissimos adversarios in idem commississe, tum
- Exc. EXCERPTA mixta ex Philopono et Simplicio, quae inde a p. 1282,12 non sine usu ad recensendum textum adhibui. nam etsi ita sunt vitiorum similitudine coniuncta cum A, ut videri possint ex eo ducta esse, tamen non raro propria virtute nitent, ubi ex coniectura vera restituta esse in tanto excerptoris stupore credibile non sit. velut p. 1353,17 ἀκίνητον, 1284,6 1310,33 1351,16, praecipue vero p. 1283,2. praeterea si ex A descripta essent, unde factum putas, quod et cum A et A¹ et A² congruunt (cum A e. g. 1295,40 1350,32, cum A¹ 1344,32 ἔτι, cum A² p. 1322, 29 1314,23. 26)? nonnullis denique lectionibus velut p. 1346,15 vitiorum, quae sunt in A, origo et propago Excerptorum depravatione patefit, non contra. Excerpta ex Marciano 219 (G) apographo codicis F (cf. t. IX p. XIV, Philop. ed. Vitelli p. XVIII) sedulo exaravit atque in meum usum commisit H. Vitellius, unde primum caput non Simplicianum et alterum Simplicianum in Supplemento p. XIII edam, ut indoles eorum appareat.
- a Aldinae editionis originem et naturam in prioris voluminis Praefatione p. VII explicavi. in altera parte hoc monendum est primum interpolationis ardorem paulatim si minus extinctum, at lenitum esse, ut rara sint exempla impudentiae quale legitur p. 1303,33. tum vero forma universa aliquanto melior huius quam prioris partis, quia non deteriorem codicem, sed optimum A ducem nactus est editor (cf. p. 1193,10 1308,19), quem correctum iam altera manu (A²) invenit. neque tamen huic correctori neque omnino uni codici A se mancipavit, sed, ut consentaneum est, etiam F vel potius descriptum inde Pallantis exemplum Parisinum 1906 (de quo cf. t. IX p. XVIII et infra) interdum consuluit (cf. p. 1042, 17 1179,17) nullo sane consilio nullaque constantia.

¹⁾ edidit G. Vitellius in Philoponi sui p. 888 sqq. v. eius praefationem p. XIII; de Excerptis cf. Praef. t. IX p. XIV, Vitellius ad Philop. p. XIII et quae adnotavi ad Simpl. p. 1282,12.

De ceteris codicibus, quos inutile visum est conferre collatosque in notas referre, Supplementum consulendum est. in Addendis commemoravi, quae in P. Victorii, viri incomparabilis, exemplo Monacensi (A Gr. b. 198) sero cognito emendata inveni. multas autem lectiones ex D transtulit, nonnullas nisi fallor ex F et M vel similibus.

Alterum hoc volumen minus conspicuum est fragmentis veterum philosophorum servatis, quorum gratia plerique Simplicium evolvere solent. sed praeter interpretis diligentiam et sagacitatem, quae Aristoteli illustrando summa cum utilitate adhiberi solet, in primis digitum intendo ad ingentem varietatem lectionum Aristotelearum, unde hic quoque memoriae vicissitudines per saecula variatas egregie observare licet. quantum autem utilitatis inde hauriri posset, cum in extrema vol. IX praefatione significavi tum accuratius demonstravi peculiari quodam Academiae nostrae libello¹⁾. idem fructus redundaturum esse confido ex alterius voluminis et inprimis libri VII materia, si quis simili modo ad Aristotelei libri historiam explicandam uti voluerit. quid enim? Alexandri coniecturam πρὸς, quam Simplicius p. 975,24 commemorat, si omnes ac vel optimos libros Aristotelis p. 235^a18 pro genuino τῶπος obsidere videas, quid cogitandum est de eis lectionibus, quarum origo minus certo indicio prodatur? quippe interpolationis flumina omnibus saeculis ex marginibus in antiquam probamque archetypi memoriam undique irruentia vides, qua re ad irritum saepe numero cadit eorum sollertia atque sedulitas, qui et in Aristotele et in aliis primae classis scriptoribus stemmatis confectis recensendi operam consummatam esse opinentur. ad quos edocendos (sunt enim adhuc multi et laudati viri) novam Physicorum editionem ad hanc rationem adornatam plurimum valere scio. interim ego in Simplicii notis huic rei quantum potui diligentiae adhibui. sciendum autem est praeter Bekkerianos libros (quos utinam diligentius aliquis iterum exeutiat) interdum Barberini I 136 lectiones me enotasse et Bekkeriani codicis E nova et egregia collatione usum esse, quam G. Vitellius amicus suavissimus confecit, cuius auxilio, ultro saepe oblato quantopere sim adiutus, grato animo palam testificor.

¹⁾ *Zur Textgeschichte der Aristotelischen Physik.* Abh. d. k. Ak. d. Wiss. 1882. Berlin 1882.

Berolini

Kal. Ian. MDCCCXCV.

HERMANNUS DIELS.

SUPPLEMENTUM PRAEFATIONIS

CONSPECTUS CODICUM AD RECENSIONEM NON ADHIBITORUM

ANGELICANUS 98 [olim C. 1. 12] fol. chartaceus s. XV continet libros V—VIII. nullius eum pretii esse iudicavit Torstrikius, quod confirmant vel ultima verba f. 295^r (p. 1257, 14): τὸ δὲ αὐτὸ ἐκ τῆς παρὰ φύσεως ἡρεμοῦντων καὶ κινουμένων δείκνυται. ἡ γὰρ παρὰ φύσιν κίνησις ἔκστασις ἐστὶ ἀπὸ τῆς κατὰ φύσεως ἡρεμίας βιαίως κινουμένη· διὰ τοῦτο φησὶν γεγονέναι ὄηλον ὅτι οὐδὲ — hic desinit. apparet eum auctis interpolationibus ex codicis M exemplari derivatum esse, si discrepantiam illius contuleris, quam hoc loco plenam appono: τὸ δὲ αὐτὸ (om. καὶ!) ἐκ τῶν παρὰ φύσιν εἰρημένων καὶ κινουμένων δείκνυται· ἡ γὰρ παρὰ φύσιν κίνησις ἔκστασις ἐστὶν ἀπὸ τῆς κατὰ φύσιν ἡρεμίας βιαίως γινομένη διὰ τοῦτο φησὶ γέγονε ὄηλον· ὅτι οὕτε κτλ.

ESTENSIS MUTINENSIS III G. 3 fol. chartaceus s. XV. post Alexandrum de sensu habet Simplicii in Physicorum libros IV posteriores sub nomine Philoponi.

LAURENTIANUS LXXXV 1 [B]. de eo dixi t. IX p. XII: ubi quae de cognatione codicis F dixi, et ex hoc specimine cernitur et inde quod uterque desinit in p. 1254, 28.

p. 923, 1 titulus συμπλεκίου μεγάλου διδασκάλου ἐξήγησις εἰς τὸ ἕ τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως ἀριστοτέλους || 3 ἐκ περιπάτου || 4 τὴν om. || 9 βιβλίων om. || 10 εὐδήμου sed e corr. || 11 αὐτοῦ || 12 με om. || καὶ ἀποστεῖλαι om. || 14 μόνων sed e corr. || ἡρεμία γὰρ transp. || 15 πέμπτον] ε̄ || βυβλίον || ὁ θεόφρ. ἐκ τ. φυσ. || 16 ὀγδόφ] ἠ || 18 πρότερον—φυσικοῖς (924, 2) om. || p. 924, 3 ut aF || 5 ὅτι τὰ πέντε || 6 τρία om. || 7 πρώτφ] ᾱ ut F || 7 γε om. || 8 χρόνφ om. sed ante ἐν habet καὶ (ut F) || 9 ἄρα] ἄμα || τοῦτο πρότερον || καὶ πάλιν—κινήσεως (12) om. || πέντε] ἠ (ε̄ F) || 15 οὐ om. || μόνα || περὶ τοῦ οὐρανοῦ || 16 ἄλλα] ἄμα || 17 πέμπτον] ε̄ (ut F) || 18 ὁ om. || τὰ τοῦ ἀριστοτέλους lac. rel. (ut F) || 19 μὴ δὲ (ut F) || 21 πέμπτφ] ε̄ (ut F) || προσαχθεῖσι || 22 ἐν om. || προσεχρήσατο—βιβλίου (24) om. || 24 οὐδὲ || 25 τούτου ||

MARCIANUS 220 chartaceus s. XV [de eo cf. Vitellii Praef. ad Philoponi Phys. p. xiv]. in Simplicio codex non nauci est, quia et ex dete-

riore familia proficiscitur et ipse omni negligentiae genere auctus est. specimina misit C. Castellani, bibliothecae Marcianae praefectus, v. cl., unde videas eum ceteris locis maximo accedere ad codicem F tum p. 875,22, ubi exhibet ὡς ἄρραβες καὶ θαυμασκηνοὶ καὶ μίνωες οἱ τινες κτλ.

p. 801, 4 ἔστιν (ut M) τὴ μεταβολῇ || 6 κοινοτέρα || καθολικότερα (om. ἔστιν) || 9 κινήσεως δ' οὐδ' (om. εἰσὶ) || 11 ἠρτιμένος || κοινοῦ om. || 12 τὰ om. || 13 παρεβλήθη || 14 φυσικῶν || τοῦ om. || p. 802, 1 κοινῶς] κυρίως || πρᾶγμα || 4 ὑπάγγλον || 6 ἐνός || ποία κινήσεις || 7 ποία ἡμεῖα || 8 πέμπτου om. || 9 τὰ περὶ om. || 10 μὲν τὰ || 11 βιβλίου || 12 αὐτολεξεῖ || 13 ἐπιγράφεσθαι || 15 πρῶτον om. || 16 τῆς om. || 18 ὁ om. || 19 τὸν om. || 23 μέρος ut vid. || 24 χεῖρ] χρεῖα || 27 τῷ τὸ ||

MARCIANUS 255 quadratus, bombycinus foliorum 130, s. XI (secundum Zanettium p. 127, immo s. XIII Torstrikio iudice) continet post Alexandri in Metaphysicorum A, α. B (ubi simillimus est codicis A sed deficiens in p. 233,13 Hayd.) f. 76^r Simplicii librum quintum et sextum, sed ne hunc quidem integrum, eum in lemmate ἔτι δὲ πᾶσα κίνησις (cf. p. 971,17) desinat.

MARCIANI classis IV codices 17. 18. continent hi Simplicii in Physica libros V VI et VII VIII (prioris insunt in eiusdem manus codicibus 15. 16). catalogus ms. tribuit eam manum s. XV, sed Dominicus Berardelli, qui catalogum codicum ex monasterio SS. Johannis et Pauli translatorum confecit (Calogerà *Nuova Raccolta d' opusc. scientif. e. lett.* Ven. 1770 t. XX p. 221) eos saeculo XIV adscribebat. desinit codex 18 f. 100^r verbis συνεχῶς κινουντος γίνηται (cf. p. 1265,7). collationis specimen debeo C. CASTELLANI, viro doctissimo, unde intellegas C codicis simillimum (cf. 802,27), sed non apographum esse.

p. 801, 1 συμπλεκίου εἰς τὸ πέμπτον τοῦ φυσικῆς ἀκροάσεως || 3 τῷ τῆς μεταβολῆς καὶ τῷ τῆς κινήσεως || 6 καινότερον || 7 ἔστι om. || 12. 13 καὶ κενὸ καὶ τόπου || 15 ὡσπερ καὶ τὰ ἐφεξῆς τρία βιβλία περὶ || p. 802, 11 μέχρι || 13 ἐπιγράφεσθαι || 14 ἕως — πρῶτον om. || 22 ὅσα] ἔτι (e sil.) || 27 καὶ καθ' αὐτὸ τὸ ὅλον || p. 803, 5 τρεῖς αὐτὰ εἰσὶ coll. || 11. 12 μέρος (e sil.) τοῦ ξηστιαίου ὕδατος θερμαινομένου || 13 τὰς αὐτὰς εἶναι διαφορὰς || 14 γὰρ] μὲν ||

OXONIENSIS COLLEGII NOVI 245 quadratus saeculi XVI continet libros V—VIII, sed multis laeunis scatet, in primis ad finem versus.

PALATINUS VATICANUS 237 [de eo t. IX p. xviii t. X p. 925,10 adn.]

PARISINUS 1859 fol. min. bomb. s. XIV continet praeter Aristotelis Physica in margine Themistii, Philoponi (? cf. Vitellii Praef. p. xviii), Simplicii selecta quaedam scholia, quorum specimen hoc dedit Torstrikus, unde patet mixti eum generis esse:

p. 925, 5 μεγεθῶν ἐν τοῖς οὐσι coll. || 8 εἰς] ὡς || 10 περιστῶν (cf. adn.) || 11 ἐπεγνωκότες || τέμνειν || 17 τὴν δηλ. δόξαν καὶ λευκίππου ὁ ἀριστοτέλης διήλεγξε, ubi deficit scholium ||

Ad illustrandam universam excerptoris indolem compono eclogam a Torstrikio ex f. 3^r transcriptam cum Simplicii et Philoponi locis:

Simpl. 104, 17: τὰ λήμματα τοῦ μελίσσου ὡς συνελόντι φάναι ἔστι ταῦτα· τὸ ὄν οὐ γέγονε· τὸ μὴ γενόμενον ἀρχὴν οὐκ ἔχει, ἐπεὶ τὸ γενόμενον ἀρχὴν ἔχει. τὸ μὴ ἔχον ἀρχὴν ἄπειρον. τὸ ἄπειρον μεθ' ἑτέρου δευτέρου [sic consentiens cum Torstrikii coniectura] οὐκ ἂν εἴη, ἀλλ' ἔν. τὸ δὲ ἔν καὶ ἄπειρον ἀκίνητόν ἐστιν. continuat statim ex

Philop. 60, 5: οὗτος δὲ ἀρχὴν ἐλάμβανε τὴν κατὰ τὰ μόρια, ὅτι παντὸς τοῦ γινομένου γίνεται πρῶτον τὸδε τὸ μόριον, ἐγκαλεῖ αὐτῷ ὁ ἀριστοτέλης, ὅτι μὴ μόνον τῆς ἀπλῆς γενέσεως ἀρχὴν ὑπέλαβε τοιαύτην εἶναι καλῶς, ἀλλὰ καὶ πάσης ἀπλῶς. ἔστι γάρ, φησίν, ἀλλοίωσις ἢ τις οὐ κατὰ μόριον γίνεται ἀλλ' ἀθρόον ἀλλοιοῖ τὸ πρᾶγμα; ὡς ἐπὶ τῆς πῆξεως τοῦ γάλακτος εὐθὺς δι' ὅλου αὕτη γινομένη καὶ οὐκ ἐκ τοῦ κατὰ μικρὸν καὶ ἐξ ἀρχῆς καὶ ἡ θρασις ἀθρόα γίνεται: — Ibidem liberius

ex Simplic. 104, 21: ὁ μέντοι μελίσσου συλλογισμὸς ἔλεγεν· εἰ τὸ γενόμενον ἀρχὴν ἔχει, καὶ τὸ μὴ γενόμενον ἀρχὴν οὐκ ἔχει. εὐθὺς ἔχει τὸ ἄσπονον, ὅτι τε τὴν ἀντιστροφὴν ἐκ τοῦ ἡγουμένου ἐποικεῖτο καὶ ὅτι ψευδὴς ἦν ἡ πρότασις ἢ τὸ μὴ γενόμενον ἀρχὴν οὐκ ἔχει.

Praeterea f. 127 habet de partt. anim. cum Michaelis Ephesii scholiis. expliciit f. 148 τοῖς μὲν οὖν ἄλλοις τῶν ὁσπῶν φησι τὰ μὲν εἰσι χάριν τῆς σαρκός.

PARISINUS 1906 fol. chartaceus saec. XV, ex eadem officina unde Parisinus 1908 et 1909 profectus [cf. t. IX p. XVIII]. duos scribas distinxit Torstrikus in hoc exemplo. prior certo agnoscitur Io. Argyropulos qui 1908 exaravit, inde a f. 11^r eum alter excipit (nimirum Pallas) qui in illo exemplo Aristotelem et varias lectiones adscripsit. post f. 40^v iterum apparet Argyropuli manus usque ad f. 42^v, tum continuat Pallantis manus et finit. liber est deterioris familiae, ut apparet cum ex eis quae dixi l. c. et ad p. 875, 22. 23, tum ex multis quae inde in exemplo Brandisii servantur lectionibus. et deficit f. 268^r in verba ἀρχὴ τῆς ἄλλης [sic] κινήσεως (p. 1254, 28), quae consentiunt cum G apographo codicis F, de quo cf. Vitellii praef. ad Philop. p. XVIII.

RICCARDIANI 18. 19. 20 chartacei forma maxima saec. XV sive XVI. de eis dixi t. IX p. XIII. cod. 20 libros posteriores continet. f. 1^r Συμπληκίου ἐξήγησις εἰς τὸ πέμπτον τῆς ἀριστοτέλους φυσικῆς ἀκροάσεως: — Ἐν τῷ τρίτῳ βιβλίῳ ταύτης κτλ. deficit f. 251^v διότι ὑφ' ἐνός τοῦ πρώτως συνεχῶς κινούντος γίνεται: + (cf. p. 1265, 7).

VATICANUS 312 fol. bombyc. saec. XIV continet post Philoponi de generatione et corruptione Procli στοιχείωσιν φυσικῆν, sed scriptura evanida, eademque condicione Simplicii εἰς τὰ δ ὕστερα βιβλία τῶν ὁκτῶ τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως, ὧν τοῦ πρώτου ἡ ἀρχὴ λείπει.

E X C E R P T A

ESCORIALENSIS Φ III 9 bombycinus quadratus saeculi XIV continet Aristotelis Physica cum excerptis liberioribus ex Simplicio et Themistio, quorum utrumque citare solet. exhibeo eclogas duas ex Torstrikii commentariis:

cf. Simpl. 808, 18 sqq.: ἐπεὶ δὲ εἶπεν ἀκίνητα τὰ εἶδη καὶ τὰ πάθη, φησὶν ἀπορῶν ὅτι εἰ ἢ λευκότης πάθος, τὸ δὲ πάθος κίνησις, ἢ λευκότης ἂν εἴη κίνησις. καὶ λύει γοργῶς τὴν ἀπορίαν, ἢ λεύκανσις λέγων ἐστὶ πάθος, οὐχ ἢ λευκότης· ἢ γὰρ λευκότης πέρασ πείσεως. ὥστε ὅτε ἔλεγεν εἶναι τὰ εἶδη καὶ τὰ πάθη ἀκίνητα, πάθος τὸ πέρασ τῆς παθήσεως ἔλεγεν.

cf. p. 1037, 13 sqq.: τὸ προκειμένον ἐστὶν ἐν τῷ ξ̄ βιβλίῳ τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως, ὅτι πᾶν τὸ κινούμενον ὑπὸ τινος κινεῖται· ἀφ' οὗ καὶ τινα ἕτερα ἤρτηται φυσικὰ θεωρήματα· ἐπεὶ δὲ τῶν κινουμένων τὰ μὲν ἑτεροκίνητά ἐστιν οἷα τὰ ὠθούμενα καὶ ἐλκόμενα, τὰ δὲ αὐτοκίνητα οἷα τὰ φυσικὰ σώματα καὶ κατ' ὄρμην ψυχικὴν, τῶν μὲν ἑτεροκινήτων τέως οὐ ποιεῖται λόγον, ὡς προφανῶς ὑπὸ τινος κινουμένων· τῶν δὲ αὐτοκινήτων τὰ μὲν φησὶ πρώτως κινεῖσθαι καὶ καθ' αὐτό, τὰ δὲ κατ' ἄλλο καὶ κατὰ συμβεβηκόσ. περὶ ὧν καὶ ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ ξ̄^{ου} διώρισε.

MARCIANUS 219 [cf. supra p. VIII] f. 350^r

cf. Philoponus Vitellii p. 842, 30 sqq. α^{ον}. Ὁ λέγει συντόμως, τοῦτο ἐστὶ, τοῦ μέσου ποτὲ μὲν δυνάμει λαμβανομένου, ποτὲ δὲ ἐνεργεία· ὅταν μὲν ἐνεργεία λαμβάνηται καὶ διαίρη τὴν γραμμὴν, τότε τῷ ὑποκειμένῳ ἐν ὄν, δύο λόγους ἀναδέχεται· ἐστὶ γὰρ τὸ αὐτὸ τοῦ μὲν προτέρου, ἡμισυ· τοῦ δὲ ἐτέρου ἀρχή. ὅταν οὖν ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ γραμμῇ κινήται τι κατ' ἐνεργείαν, διηρημένης γενομένης ἐν τῷ κατ' ἐνεργείαν τούτω σημείῳ τῷ διαιρουμένῳ τὴν γραμμὴν, καὶ τὸ σημεῖον κατ' ἐνεργείαν γινόμενον, οὐ τῇ τομῇ, ἀλλὰ τῷ τὸ κινούμενον μέχρις ἐκεῖνου ἀφιγμένον, ὡς ἐπὶ τι πέρασ οὕτως ἀνακάμπτει. κἂν μὴ ἀνακάμπτη δὲ, ἀλλὰ καὶ τὸ λοιπὸν ἡμισυ φέρηται, τῷ ἐπὶ τὸ ἡμισυ, ὡς ἐπὶ ἄλλην τινὰ γραμμὴν ἀφικνεῖσθαι, καὶ ἐπὶ τὸ ἕτερον ἡμισυ πάλιν ὡς ἐπὶ ἄλλην γραμμὴν. ταύτῃ τὸ μέσον σημεῖον, ἐνερ λαμβάνεται. Ἐν μὲν τῷ ὑποκειμένῳ ὑπάρχον. τῷ δὲ λόγῳ, δύο. οὐ τοῦτο οὖν λέγει, ὅτι ἐνεργεία διαίρει τὸ σημεῖον τὴν γραμμὴν. δύο γὰρ οὕτω σημεῖα γίνονται κατ' ἐνεργείαν· μάλιστα γὰρ εἰ μὴ διασταῖεν ἐνερ αἱ γραμμαὶ, οὐκ ἀνάγκη δύο εἶναι τὰ σημεῖα· εἰ γὰρ ἀπτοινο ἀλλήλων αἱ γραμμαὶ, ἀνάγκη ἐφαρμοζόντων ἀλλήλοισ τῶν πρώτων, ἔν εἶναι τὸ σημεῖον· οὐ γὰρ δῆπου σημεῖον σημείου ἀπτεται.

cf. *Simplic.* p. 1282, 12 sqq. β^{ον}. Τὸ συνεχῶς κινούμενον, καὶ μηδ' αὐτῷ ἰστάμενον, οὐτ' ἂν γεγονέναι ἔν τινι καὶ ἀπογεγονέναι ἀπ' αὐτοῦ λέγοιτο, οὐδενὶ γὰρ ὡς πέρατι καὶ ἀρχῇ ἐχρήσατο, οὐτ' ἂν μέσον τι ἐνερ ποιῶτο μενούσης συνεχῶς καὶ ἀδιαιρέτου τῆς εὐθείας· τὸ γὰρ γενόμενον ἔν τινι, ἀνάγκη καὶ ἡρεμῆσαι τινὰ χρόνον ἐν ἑαυτῷ· οὐ γὰρ δυνατὸν ἅμα καὶ ἐν τῷ αὐτῷ νῦν γενέσθαι τὸ ἔν τινι καὶ ἀπογενέσθαι ἀπ' ἐκείνου, καὶ ἐλθεῖν τε καὶ ἀπελθεῖν. ἅμα γὰρ ἂν εἶη καὶ οὐκ εἶη ἐν τῷ αὐτῷ, ὥστε ἐν ἄλλῳ καὶ ἐν ἄλλῳ καὶ ἐν ἄλλῳ. εἰ δὲ τοῦτο πάντων δεῖν νῦν μεταξὺ ἐστὶ χρόνος, τοῦτ' ἂν εἶη ἡρεμοῦν ἐν ἐκείνῳ, ἐν ᾧ τε γέγονε καὶ οὐ ἀπογέγονε· τὸ δὲ συνεχῶς κινούμενον γεγονέναι μὲν κατὰ τι τῶν ἐν ταῖς εὐθείαις σημείων οὐχ οἷον τε, εἶναι δὲ ἂν κατὰ ταῦτα λέγοιτο οὐκ ἐν χρόνῳ, ἀλλὰ κατὰ τὰ ἐν τῷ χρόνῳ νῦν ἂ πέρατα ἐστὶ χρόνος. καὶ οὐ χρόνος κατὰ τὸ δυνάμει οὐκ μόνον τὸ συνεχῶς κινούμενον, ἔν τε τοῖς μεταξὺ σημείοις ἐστὶ· καὶ ἐν τοῖς μεταξὺ νῦν:

SIMPLICII
IN ARISTOTELIS PHYSICORUM
LIBROS QUATTUOR POSTERIORES
COMMENTARIA

ΣΙΜΠΛΙΚΙΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ ΕΙΣ ΤΟ Ε ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ 190
 ΦΥΣΙΚΗΣ ΑΚΡΟΑΣΕΩΣ ΥΠΟΜΝΗΜΑ Ο ΕΣΤΙ ΠΕΜΠΤΟΝ

Ἐν τῷ τρίτῳ βιβλίῳ ταύτης τῆς πραγματείας περὶ κινήσεως δι-
 δάξας τῆς κοινῶς λεγομένης, ἣτις ταῦτόν ἐστι τῆ μεταβολῆ, καὶ ἀδιαφόρως 6
 5 ἐπ' ἐκείνου τῷ τῆς κινήσεως καὶ τῆς μεταβολῆς ὀνόματι χρῆσάμενος,
 βούλεται νῦν διορίσαι καὶ δεῖξαι ὅτι κοινότερον μὲν καὶ καθολικώτερον
 ἐστὶν ἡ μεταβολή, ἡ δὲ κίνησις μερικωτέρα τῆς μεταβολῆς ἐστὶ καὶ ὡς
 εἶδος ὑπὸ γένους ἐστὶ τὴν μεταβολήν, εἴπερ καὶ ἡ γένεσις καὶ ἡ φθορά, ὡς 10
 δεῖξει, μεταβολαὶ μὲν εἰσι, κινήσεις δὲ οὐκ εἰσί· διορίσας δὲ τὴν κίνησιν
 10 ἀπὸ τῆς μεταβολῆς καὶ τὰ εἶδη λοιπὸν τῆς κυρίως κινήσεως παραδίδωσι
 καὶ ἔστιν οὗτος ὁ λόγος ἡρτημένος εἰκότως τοῦ κοινοῦ περὶ τῆς μεταβολῆς
 λόγου καὶ συνεχῆς πρὸς αὐτόν, κὰν μεταξὺ τὰ περὶ ἀπείρου καὶ τόπου
 καὶ κενοῦ καὶ χρόνου παρενεβλήθη· διὸ καὶ τὸ πέμπτον τοῦτο βιβλίον τοῖς
 Περὶ ἀρχῶν Φυσικοῖς λεγομένοις Ἀριστοτέλης καὶ οἱ τοῦ Ἀριστοτέλους 15
 15 ἑταῖροι συναριθμοῦσιν, ὥσπερ τὰ ἐφεξῆς τρία Περὶ κινήσεως καλεῖν εἰώ-
 θησι. μετὰ γὰρ τὴν διαίρεσιν τῆς κινήσεως τῆς κατὰ τὸ ποσὸν καὶ ποιὸν
 καὶ τὴν ποῦ κατηγορίαν φυσικὰ προστίθησι θεωρήματα ἐν τούτοις, περὶ

1 Inscribunt σιμπλικίου φιλοσόφου, εἰς τὸ εἰ τῆς ἀριστοτέλους φυσικῆς ἀκροάσεως ὑπόμνημα
 ὁ ἐστὶν εἰ maiuseculis A: σιμπλικίου φιλοσόφου εἰς τὸ εἰ τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως τοῦ ἀριστο-
 τέλους rubro C: σιμπλικίου μεγάλου διδασκάλου ἐξήγησις εἰς τὸ εἰ τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως F:
 σιμπλικίου φιλοσόφου ἐξήγησις εἰς τὸ εἰ τῆς τοῦ ἀριστοτέλους φυσικῆς ἀκροάσεως· βιβλίον
 πέμπτον rubris maiuseculis M: σιμπλικίου ὑπόμνημα εἰς τὸ πέμπτον τῆς ἀριστοτέλους φυ-
 σικῆς ἀκροάσεως maiuseculis a 5 ἐπ' CM: ἐξ aAF κινήσεως καὶ τῆς μεταβολῆς
 ΔM: μεταβολῆς καὶ τῷ τῆς κινήσεως C: μεταβολῆς καὶ κινήσεως aF 6 νῦν aCMF:
 τὰ νῦν A¹: τανῦν A² κοινότερα aF καθολικώτερα aF 7 ἐστὶν ΔCM: τῆς
 κινήσεως aF ἡ δὲ κίνησις — ἐστὶ om. F ἐστὶ aA: om. CM 9 μετα-
 βολαὶ μὲν εἰσιν ὡς δεῖξει aF οὐκ εἰσί AM: οὐ aCF 10 λοιποῖν A¹: corr. A²
 παραδίδουσι M 11 κοινὸν om. F 12 τὰ aA (ἀ in ras.) C: om. FM 13 διὸ
 καὶ ΔCM: διὸ aF 14 φυσικοῖς A: φυσικῶν aCFM: vide p. 802, 10 cf. p. 4, 8 sqq.
 (vol. IX) ἀριστοτέλης A¹CM: ὁ ἀριστοτέλης aA²F τοῦ ΔCM: om. aF 15 ὥσπερ
 καὶ τὰ ἐφεξῆς τρία βιβλία C: ὥσπερ καὶ τὸ ἐφεξῆς βιβλίον M 16 τὴν διαίρεσιν] τῆς
 διαίρεσεως M τῆς aCFM: τὴν sic A¹: τὴν A² 17 προστίθησι, στί in ras. A,
 itemque p. 802, 6 ἐν] τὰ ἐν M

τινων διδάσκων καὶ αὐτῶν κοινῶς τοῖς φυσικοῖς πράγμασι παρακολουθού- 190-
 των τοῖς ἐν τόπῳ τὴν ὑπαρξίν ἔχουσι καὶ κινουμένοις κατὰ τόπον, τί τὸ
 ἄμα, τί τὸ χωρὶς, τί τὸ ἄπτεσθαι, τί τὸ μεταξὺ, τί τὸ ἐφεξῆς, τί τὸ ἐχό-
 μενον, τί τὸ συνεχές, καὶ τοῖς ποίοις ἕκαστον τούτων ὑπάρχειν πέφυκε, 20
 5 καὶ τίς ἢ μία κινήσις κατὰ πάντα τὰ σημαίνόμενα τοῦ ἑνός. τριχῶς δὲ
 λέγεται τὸ ἕν, γένει, εἴδει, ἀριθμῶ· καὶ ἐπὶ τέλει προστίθῃσι, ποία κί-
 νησις ποία κινήσει καὶ ποία ἡρεμία ἐναντία. θαυμάζω δὲ τὸν φιλοσοφώ-
 τατον Πορφύριον, πῶς ἐν τῇ συνήψει τοῦ πέμπτου τούτου βιβλίου, καίτοι
 φιλοκάλως τὰ περὶ τῆς διαιρέσεως τῶν ὀκτώ βιβλίων ἱστορῶν καὶ ὅτι
 10 πάντες τὰ μὲν πέντε Φυσικὰ καλοῦσιν, τὰ δὲ τρία Περὶ κινήσεως, αὐτὸς
 ὅμως τὰ ἀπὸ τοῦ πέμπτου ἄχρι τοῦ ὀγδόου βιβλία ἐφεξῆς τέτταρα περὶ 25
 κινήσεως ἔχειν τὴν πραγματείαν αὐτῇ λέξει φησὶ καὶ ἰδίᾳ Περὶ κινήσεως
 ἐπιγεγράφθαι.

p. 224^a21 Μεταβάλλει δὲ τὸ μεταβάλλον πᾶν ἕως τοῦ τὸ δὲ καθ'
 15 αὐτὸ πρῶτον.

Προθέμενος δεῖξαι μερικωτέραν οὖσαν τῆς μεταβολῆς τὴν κίνησιν 35
 διορίζει πρῶτον τὰς τῆς μεταβολῆς διαφοράς, τὴν μὲν κατὰ συμβεβηκὸς
 λέγων, ὅταν λέγωμεν τὸ μουσικὸν βαδίζειν, ὅτι ὁ ἄνθρωπος ὃς
 συμβέβηκε τὸ μουσικῶ εἶναι βαδίζει καθ' αὐτό, καὶ ὅταν τὸν ἐν
 20 τῇ νητὶ ἡρεμοῦντα πλωτῆρα λέγωμεν κινεῖσθαι, ὅτι ἡ ναῦς, ἣ τρόπον τινα
 συμβέβηκεν ὁ πλωτῆρ, καθ' αὐτὴν κινεῖται καὶ μεταβάλλει. τὰ δέ, φησὶ,
 λέγωμεν μεταβάλλειν, ὅσα κατὰ μέρος μεταβάλλει, ὅταν ὑγιαίνεισθαι
 λέγωμεν τὸ σῶμα, ὅτι ὁ ὀφθαλμὸς ἢ ὁ θώραξ μέρος ὄντα αὐτοῦ ὑγιαίνε- 40
 ται, ἢ κινεῖσθαι τὸν ἄνθρωπον, ὅτι ἡ χεὶρ αὐτοῦ κινεῖται. τρίτη δὲ δια-
 25 φορὰ μεταβολῆς ἐστίν, ὅταν μῆτε κατὰ συμβεβηκὸς κινῆται τὸ κινούμενον
 μῆτε κατὰ μέρος, ἀλλὰ καὶ προηγουμένως καὶ οὐχὶ τῷ ἄλλο κινεῖσθαι,
 ὅπερ πρῶτον τῷ κατὰ συμβεβηκὸς ἀντίκειται. καὶ καθ' ἑαυτὸ ὄλον, ὅπερ
 τοῦ κατὰ μέρος κεχώρισται. καὶ τοῦτό ἐστὶ τὸ καθ' αὐτὸ κινήτων

2 καὶ κατὰ τόπον F 3 ἐξῆς A 4 τοῖς ποίοις] τοιούτοις M 7 ποία ἡρε-
 μία A: ποία ἡρεμία aCFM 8 τοῦ πέμπτου τούτου ACM: τούτου τοῦ aF 9 τὰ
 om. aF καὶ ὅτι ACFM: καὶ om. a 10 μὲν τὰ a 11 μέχρι C βιβλίου aF
 ἐφεξῆς τέτταρα om. F 12 ἀπολεξεῖ F 13 ἐπιγεγράφθαι A: ἐπιγράφεσθαι aCFM
 14 pro ἕως τοῦ plenum lemma ut solet explet a 15 post πρῶτον ex Arist. addit
 οἷον ὁ μὲν ἱατρὸς ἰᾶται, ἡ δὲ χεὶρ πλήττει a 16 τῆς ACM: om. aF 18 τὸ μου-
 σικὸν ACM (cf. Themist. 343,7): τὸν μουσικὸν aF ut Arist. codd. HI ὁ (post ὅτι)
 om. aF 19 τὸ μουσικῶ aC²F: τῷ μουσικῷ A: τὸ μουσικὸν C¹M καθ'αὐτό
 ut solet A τὸν om. F 21 καθ' ἑαυτὴν C μεταβάλλεται A
 22 ὅσα ACFM: ὅτι a μέρος ACFM: μέρη ex Arist. a 23 τὸ σῶμα λέγωμεν
 (sic) a ὁ (post ὅτι et ἢ) om. A 23. 24 ὑγιαίνει F 25 μεταβολῇ M
 κινῆται, ἡ in ras., A 26 καὶ (post ἀλλὰ) ACFM: om. a οὐχὶ] οὐ lacuna
 VII litt. M τῷ ex τὸ corr. C 27 τῷ in corr. A: τὸ M καθ'αὐτό (sic) C
 τὸ ὄλον CM

ἦτοι μεταβλητόν. ἐπὶ μεταβολῆς γὰρ ἔτι ποιεῖται τὸν λόγον, κἂν τὰ παρα- 190°
 δείγματα κινήσεων ἦ. πρῶτα δὲ διαρθρώσας τό τε κατὰ συμβεβηκός και 45
 τὸ κατὰ μέρος οὕτως ἐπάγει τὸ καθ' αὐτό, διότι ἐκ τῆς ἐκείνων ἀναιρέ-
 σεως τοῦτο παρίστησι· και ἐπάγει ὅτι πολλῶν ὄντων εἰδῶν τῆς μεταβολῆς
 5 ἐν πᾶσιν αἱ τρεῖς εἰσιν αὐταὶ διαφοραὶ τῆς μεταβολῆς αἱ εἰρημέναι· ἄλλο
 γὰρ κατ' ἄλλο μεταβολῆς εἶδος ἔχει τὰς εἰρημένας διαφοράς, οἷον τὸ
 ἀλλοιωτὸν κατὰ ἀλλοίωσιν. ἐπειδὴ δὲ πολλὰ τῆς ἀλλοιώσεως εἶδη και καθ'
 ἕκαστόν εἰσιν αἱ τρεῖς διαφοραὶ, ἐπήγαγε και ἀλλοιώσεως ὑγιαντὸν ἢ
 10 θερμαντόν· και γὰρ ὑγιᾶσθαι και θερμαίνεσθαι ἔστι και κατὰ συμ-
 βεβηκός και κατὰ μέρος και καθ' αὐτό· καθ' αὐτό μὲν γὰρ θερμαίνεται
 τὸ ὕδωρ, κατὰ συμβεβηκός δὲ τὸ γλυκὸ ὕδωρ, κατὰ μέρος δέ, ὅταν μέρους
 τοῦ ὕδατος τοῦ ξεστιαίου θερμαινομένου λέγωμεν τὸ ξεστιαῖον θερμαίνε-
 σθαι. εἰπὼν δὲ ἐπὶ τοῦ κινουμένου καθ' ἕκαστον εἶδος ταύτας εἶναι τὰς
 15 διαφοράς, ἐπάγει ὅτι και ἐπὶ τοῦ κινουντός εἰσιν αὐταὶ αἱ διαφοραὶ, και
 δῆλον ὅτι και ἐπὶ τούτου καθ' ἕκαστον εἶδος. ὑγιᾶζει γὰρ ὁ μουσικός
 κατὰ | συμβεβηκός, ὅταν τῷ καθ' αὐτό ἰατρεύοντι, τῷ ἰατρῷ, συμβαίη 190°
 τὸ μουσικῶ εἶναι· και θερμαίνει κατὰ συμβεβηκός ποτε ἢ τοῦ ψυχροῦ
 ὕδατος κατάχυσις, ὅταν τῇ ἔνδον θερμότητι ἐπισυμβῇ· και κατὰ μέρος
 20 συμβεβηκός μήτε κατὰ μόριον κινῶν, ἀλλ' αὐτὸ καθ' αὐτὸ πρῶτον. οὕτω
 δὲ ἀντιτέθεικε τῷ μὲν κατὰ συμβεβηκός τὸ καθ' αὐτό, τῷ δὲ κατὰ μέρος 5
 τὸ πρῶτως, ὡς φησιν Ἀλέξανδρος, ἢ τάχα ἀμφοτέροις ἑκάτερον· και τὸ
 καθ' αὐτὸ γὰρ πρὸς τε τὸ κατὰ συμβεβηκός ἀντίκειται και πρὸς τὸ κατὰ
 μέρος, διότι ἐκεῖνο οὐ καθ' ὅλον ἑαυτό· και τὸ πρῶτως πάλιν ὁμοίως οὐ
 25 τῷ κατὰ μόριον μόνον ἀλλὰ και τῷ κατὰ συμβεβηκός, διότι ἐκεῖνο οὐ
 πρῶτως κινεῖ, ἀλλὰ τῷ τῷ πρῶτως κινουντι συμβεβηκέναι. ὅτι δὲ ἀμφο-
 τέρων εἰπὼν, ὅταν λέγη "ἐπεὶ δὲ ἔστι μὲν τι τὸ κινῶν πρῶτον, ἔστι δὲ 10

2 πρῶτα ACM: πρῶτον aF 3. 4 ἀναίρεως sic M 5 αἱ (ante εἰρημέναι) om. aF
 6 μεταβολή M 7 ἐπειδὴ δὲ sic M 9 γὰρ om. aF ὑγιᾶσθαι και aAF:
 ὑγιᾶσθαι ἢ CM και (post ἔστι) om. aF 10 ante καθ' habet και M: deletum C

11. 12 μέρους τοῦ ὕδατος τοῦ ξεστιαίου θερμαινομένου A: μέρους τοῦ ὕδατος ξεστιαίου (nu-
 meros superscr. C²) θερμαινομένου C: μέρος τοῦ ὕδατος τοῦ ξεστιαίου θερμαινομένου aF:
 μέρος τοῦ ὕδατος ξεστιαίου θερμαινομένου M 13 ante καθ' addit και C ταύτας
 εἶναι τὰς A: τὰς αὐτάς εἶναι CM: εἶναι ταύτας τὰς F: εἶναι τὰς τοιαύτας a 14 και (post
 ὅτι) om. F 16 τὸ καθ' αὐτό M συμβαίνει M 17 τὸ μουσικῶ aCF: τῷ μουσι-
 κῷ A: και μουσικῷ M θερμαίη M 18 ἔνδον aAF: ἐνδοθεν CM και om. CM
 19 δὲ (ante κινεῖ) om. aF ὁ τὴν ACM: ὅταν F: ὅταν τὴν a κινῶν] κινῆ aF
 δὲ aCM: δὲ και AF 20 μόρια CM αὐτὸ om. a 21 δὲ (prius) ACFM: γὰρ a
 ἀντιτέθεικε AC et (ei ex η corr.) M: ἀντετεθει aF 22 post φησιν add. ὁ A 23 τε
 erasum C κατὰ (prius) om. F 24 πρῶτος M: πρῶτως C¹ 25 τῷ (post
 και) om. M 26 τῷ τῷ om. τῷ πρῶ in VII litt. lac. M 27 ἀφ' ἑκατέ-
 ρου M post πρῶτον add. ἔστ τὸ κινούμενον (lac. v litt.) cf. v. 28 M
 28 λέγη] p. 224^a34 μὲν τι om. F πρῶτος C¹: πρῶτως C²

τι τὸ κινούμενον". ὁ δὲ Ἀλέξανδρος τὸ "πρῶτον" ἐκείνο τοῦ καθ' αὐτὸ 190^v
 δηλωτικὸν εἶναι φησι· "τὸ γὰρ πρῶτον, φησίν, αὐτὸ κινοῦν καὶ μὴ κατὰ
 μῦρον οὐδὲ κατὰ συμβεβηκὸς κινεῖ". καὶ ὅτι μὲν τὸ πρῶτον ἀμφοτέροις
 καὶ αὐτὸς ἀντικεισθαι νομίζει τῷ τε κατὰ μέρος καὶ τῷ κατὰ συμβεβηκός,
 5 ὁ ἄλλος· οὐ μέντοι τὸ οὕτως πρῶτον εἶναι ὡς μὴ κατὰ μῦρον κινοῦν ἀνάγκη
 μὴδὲ κατὰ συμβεβηκὸς κινεῖν. ὁ γὰρ ἰατρῶν μουσικὸς οὐ κατὰ μῦρον
 κινῶν (οὐ γὰρ μῦρον ὁ ἰατρὸς τοῦ μουσικοῦ) κατὰ συμβεβηκὸς ἰατρῶν 15
 εἰ γὰρ τις λέγει τὸν ἰατρὸν μέρος εἶναι τοῦ μουσικοῦ ἰατροῦ, ἀναγκασθήσε-
 ται, ὅταν ὁ μουσικὸς ἰατρὸς ἰατρῶν, μὴ λέγειν καθ' αὐτὸ ἰατρῶν αὐτὸν,
 10 ἀλλὰ κατὰ μέρος.

p. 224^a34 Ἐπεὶ δὲ ἐστὶ μὲν τι τὸ κινοῦν πρῶτον ἕως τοῦ τὸ εἶδος 20
 ἢ ὁ τόπος ἢ τὸ τοσόδεν.

Διακρίνας τὴν καθ' αὐτὸ μεταβολὴν ἀπὸ τε τῆς κατὰ συμβεβηκὸς καὶ
 τῆς κατὰ μέρος ἐπὶ τε τοῦ κινουμένου καὶ ἐπὶ τοῦ κινούντος, τὴν καθ'
 15 αὐτὸ καὶ πρῶτως προεβάλετο πρὸς τὴν διάρθρωσιν τῶν τῆς μεταβολῆς
 εἰδῶν, διότι πᾶσα γινώσις ἐπιστημονικὴ καὶ ἀποδεικτικὴ ἀπὸ τῶν καθ' αὐτὰ
 ὑπαρχόντων συνάγεται. πρὸ δὲ τοῦ τὰ εἶδη τῆς μεταβολῆς παραδοῦναι καὶ 25
 τῆς κινήσεως πρῶτον δεῖξιν, ἐν τίνι ἐστὶν ἡ κίνησις· ἐπειδὴ γὰρ ἡ κί-
 νησις οὐ τῶν καθ' ἑαυτὰ ὑφισταμένων ἐστίν, ἀλλὰ τῶν ἐν ἄλλοις τὸ εἶναι
 20 ἐχόντων, ἂν μὴ πρότερον φανῆ, ἐν τίνι ἐστίν, οὔτε ἡ φύσις αὐτῆς γνωσθεῖ
 ἂν οὔτε τὰ εἶδη διορισθεῖ· πρὸ δὲ τούτου, τίνα ἐστὶ τὰ συνεδρεύοντα τῇ
 κινήσει, τουτέστι τίνα χρῆ πάντως εἶναι, εἰ ἐστὶ κίνησις καὶ μεταβολή, ὥστε
 ἐν τούτων τινὶ ζητεῖν τὴν κίνησιν. καὶ αὐτὸς μὲν ὡς ἐναργῆ ταῦτα λαμ- 30
 βάνει· διὸ καὶ τῷ παρασυναπτικῷ χρῆται συνδέσμων· προφανῆς δὲ ἐστὶ
 25 καὶ ἡ ἀνάγκη τοῦ λόγου. ἐπειδὴ γὰρ ἡ κίνησις ἦτοι ἡ μεταβολὴ πάθος
 τι τοῦ κινουμένου ἐστὶν ἐνεργητικόν, καὶ τὸ πάσχον εἶναι χρῆ καὶ τούτω
 τὸ ποιοῦν εὐθὺς συνεισάγεσθαι. τὸ γὰρ πάσχον καὶ πρὸς τὸ ποιοῦν ἐστὶ
 τε καὶ λέγεται· μεταβολὴ δὲ οὔσα καὶ ἄλλο μετ' ἄλλο δηλοῦσα καὶ τὸ ἐξ
 οὐ καὶ τὸ εἰς ὃ πάντως συνεμφαίνει, εἰ καὶ ἄλλο μὲν ἐπὶ τῆς φορᾶς τὸ

1 τι τὸ aA: τὸ CM: τι F τὸ (post Ἀλέξανδρος) om. M 2 κινοῦν αὐτὸ φησι C
 3. 4 καὶ αὐτὸς ἀμφοτέροις aF 4 τῷ (post καὶ) om. aF 6 μὴδὲ] μὴ F
 8 λέγει aA: λέγει CFM μέρος] τέλος, sed corr. in marg. F εἶναι om. F 9 ὁ
 om. C ἰατρῶν C¹ αὐτὸν aAF: τὸν ἰατρὸν CM 10 μέρος] συμβεβηκός F¹
 11 δὲ ἐστὶ ACFM: δ' ἐστὶ a μὲν τι AC²M cf. p. 805,23: μὲν τοι aC¹: τι F τὸ
 om. F post κινοῦν addit μὲν F 13. 14 συμβεβηκός et μέρος inter se mutant CM
 ἦ
 15 προεβάλετο aFM 16 γινώσις om. F 17 πρὸς M 20 φανῆ AM: φανει C:
 φανείη aF αὐτῶν M 22 ἐστὶ AM κίνησις iterat M 23 ἐν τούτων τινὶ ACM:
 ἐν τῷ τῶν τίνων F: ἐκ τούτων τινὶ a ante τὴν inserunt μὲν a, εἶναι FM μὲν
 om. F 24 χρῆσθαι M 25 ἢ (post καὶ) om. M ἢ (post ἦτοι) om. M
 26 εἶναι] ἐστὶ M τούτου F 27 καὶ om. aC 29 συναμφαίνει C ante
 ei habet duo deletum F

ἐξ οὗ καὶ τὸ εἰς ὄ (τόποι γὰρ ἐναντίοι), ἄλλα δὲ ἐπὶ τῶν ἄλλων κινήσεων. 190^v
ἐπειδὴ δὲ καὶ τὸ πρότερον καὶ τὸ ὕστερον πάντως ἔχει, εἴπερ ἄλλο μετ'
ἄλλο καὶ σωματίων ἐστί (περὶ γὰρ τῶν τοιούτων νῦν ὁ λόγος), ἀνάγκη 86
καὶ χρόνον συνεισάγεσθαι καὶ τόπον. πᾶσα γὰρ κίνησις ἐν χρόνῳ, ὡς
5 ἔδειξεν ἐν τῷ πρὸ τούτου, καὶ πᾶν σῶμα ἐν τόπῳ.

Θεῖς δὲ καὶ ὀνόματα τῷ μὲν κινουμένῳ τὸ ὄ, τῷ δὲ ἐξ οὗ κινεῖται
τὸ ἐξ οὗ, τῷ δὲ εἰς ὄ κινεῖται τὸ εἰς ὄ, καὶ εἰπὼν ἕτερα εἶναι τὸ ἐξ
οὗ καὶ εἰς ὄ αὐτοῦ τοῦ κινουμένου, ὥσπερ τοῦ ξύλου τὸ τε ψυχρὸν ἐξ οὗ
κινεῖται καὶ τὸ θερμὸν εἰς ὄ κινεῖται, δεῖκνυσιν ἐκ τῶν διαφορῶν ὀνομά- 40
10 των τὴν ἑτερότητα. εἰπὼν δὲ ἕτερον εἶναι τὸ κινούμενον προσέθηκε τὸ
πρῶτον τὸ καθ' αὐτὸ κινούμενον δηλῶν· ἐπὶ γὰρ τούτου ἀληθὲς τὸ
ἕτερον αὐτὸ εἶναι τοῦ ἐξ οὗ, τῶν δὲ γε κατὰ συμβεβηκὸς κινεῖσθαι λεγο-
μένων οὐδὲν κωλύει ταυτὸν εἶναι τὸ κινούμενον τῷ ἐξ οὗ· οἷον ὅταν λέγη
15 τις τὸ λευκὸν κινεῖσθαι κινουμένου τοῦ ἢ συμβεβηκεν εἶναι λευκῷ, εἴη
15 δὲ ἡ κίνησις αὐτῷ ἐκ λευκοῦ· γίνεται γὰρ τότε ταυτὸν τὸ τε κινούμενον
καὶ τὸ ἐξ οὗ. ἀλλὰ καὶ τὸ κινεῖν καθ' αὐτὸ τοῦ καθ' αὐτὸ κινουμένου 15
ἕτερον· κατὰ συμβεβηκὸς γὰρ οὐδὲν κωλύει ταυτὸν εἶναι τὸ κινεῖν καὶ τὸ
κινούμενον, ὡς ὁ κυβερνήτης κινῶν τὴν ναῦν ἑαυτὸν συγκινεῖ, καὶ ὁ ἰατρός
ὅταν ἑαυτὸν ἰατρῆυῃ.

20 Διορίσας δὲ ταῦτα ἀπ' ἀλλήλων ἐπάγει ἡ δὲ κίνησις δῆλον ὅτι
ἐν τῷ ξύλῳ, τουτέστιν ἐν τῷ κινουμένῳ. καὶ εἴτε οὕτω γέγραπται ἡ δὲ
κίνησις εἴτε ἡ δὴ κίνησις, ἀμφοτέρως οἶμαι τοῦτο ἀκολουθῶς ἐπάγε-
ται τῷ ἐπεὶ δὲ ἐστὶ μὲν τι τὸ κινεῖν καὶ τοῖς ἐξῆς. ἐπεὶ γὰρ τὰ
προειρημένα δεῖ εἶναι, εἰ κίνησις ἐστὶ, δῆλον ὅτι ἡ κίνησις οὐκ ἐν ἄλλῳ 50
25 τινὶ τῶν προειρημένων ἐστίν, ἀλλ' ἐν τῷ κινουμένῳ· τὸ γὰρ εἶδος ἢ τὸ
μέγεθος ἢ ὁ τόπος ἢ ὅλως εἰς ὄ κινεῖται τὸ κινούμενον οὔτε κινεῖ οὔτε
κινεῖται, ἀλλὰ ἄλλο τούτων ἑκατέρου ἐστίν. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος, εἰ μὲν
ἡ δὴ κίνησις εἴη γεγραμμένον. ἔπειθαι τοῦτο τοῖς προτέροις, ὡς εἴρηται.
φησὶν· εἰ δὲ γράφεται ἡ δὲ κίνησις διὰ τοῦ εἰ. εἰπὼν. φησί, τίνα δεῖ

1 μὲν γὰρ F ἄλλα δὲ aA: ἄλλο δ' C: ἄλλο δὲ M: ἄλλοι δὲ F 4 καὶ χρόνον καὶ τόπον
ἀνάγκη συνεισάγεσθαι aF συνάγεσθαι M 6 καὶ om. M 7 τὸ ἐξ οὗ, τὸ δὲ τὸ F
8 ὡς C 11 δηλῶν κινούμενον C 12 αὐτὸ ACM: αὐτοῦ a τοῦ ἐξ οὗ C²: τὸ
ἐξ οὗ aAC¹FM post ἐξ οὗ habet ἀλλὰ τὸ deleta F γε om. M 13 ταυτὸν
τὸ κινούμενον εἶναι FM τοῦ ἐξ οὗ M: καὶ τὸ ἐξ οὗ F οἷον—καὶ τὸ ἐξ οὗ
(16) om. F 14 λευκῷ] λευκὸν M 15 γὰρ om. M τὸ τε AM: τὸ C: καθ'
αὐτὸ τότε a 16 καὶ (post ἀλλὰ) om. F καθ' αὐτὸ (post κινεῖν) om. aF
17 ἕτερον ἐστὶ C 18 κυβερνήτης M 19 ὅτε FM ἰατρῆυῃ C¹M 20 διο-
ρήσας C¹ ἀπ'] ἀλλ' a δὲ sic libri omnes ut Arist. codd. EF: δὴ Arist. vulg.
cf. v. 21 sqq. et Bonitzii Stud. Arist. II 30 22 ante ἡ δὴ add. οὔτως a: οὔτω F
ἀμφοτέρως ACM: ἀμφοτέρα aF τοῦτο ACM: τοῦτω a 23 ἐπὶ γὰρ M
24 εἴ] ἡ M 27 ἑκατέρου ἐστὶν aF 28 εἴη] ἐστὶ C ante τοῦτο add. δὴ
aF 29 ἡ δὲ κίνησις aFM: εἰ δὲ κίνησις AC falso interpretati voculam EI (v. 29)
εἰ scripsi litteram ē vocis δὲ intellegens: εἰ AC: ἡ M: πέμπτου aF εἰπὼν
δὲ C

εἶναι, εἰ κίνησις ἔσται, ὅτι κινουῦν, κινούμενον, χρόνον, καὶ ἐξ οὗ καὶ εἰς ὅ, 190^v
καὶ ὅτι ἕτερα καὶ | κεχωρισμένα τὸ κινουῦν καὶ τὸ κινούμενον καὶ τὸ εἰς 191^v
ὅ, προστίθῃσι περὶ αὐτῆς τῆς κινήσεως καὶ λέγει ὅτι αὕτη, πρὸς ἣν χρεια
τῶν εἰρημένων, ἐν τῷ κινουμένῳ ἐστίν· οὔτε γὰρ καθ' αὐτήν (οὐδὲν γὰρ
5 πάθος καθ' αὐτό) οὔτε ἐν τῷ κινουῦντι, διότι τὸ μὲν κινουῦν ἐνεργεῖα ὄν
ἀμετάβλητόν ἐστι καθόσον κινεῖ, ἡ δὲ κίνησις μεταβολή. καὶ τὸ ἐν ᾧ ἐστι
μεταβάλλει κατ' αὐτήν· ἀλλ' οὐδὲ ἐν τῷ τόπῳ ἡ κίνησις, καὶ ὅτι
ἀκίνητος κατ' αὐτὸν ὁ τόπος καὶ ὅτι ἄλλο ὁ τόπος καὶ ἄλλο τὸ κατὰ 5
τόπον κινούμενον, ἐν ᾧ χρῆ τὴν κίνησιν εἶναι. ἀλλ' οὐδὲ ἐν τῷ ἐξ οὗ
10 ἐστὶν ἡ κίνησις, ὅτι τὸ ἀφιστάμενον αὐτοῦ οὐκ ἂν ἐκινεῖτο, ἀλλὰ τὸ ἐν
αὐτῷ ὄν. νῦν δὲ ἀνάπαλιν τὸ μὲν ἐν αὐτῷ οὐ κινεῖται, τὸ δὲ αὐτοῦ
ἀφιστάμενον κινεῖται· ἀλλ' οὐδὲ ἐν τῷ εἰς ὃ εἴη ἂν ἡ κίνησις, ὅτι τὸ
ἐπ' αὐτὸ ἴδον κινῆσεται πρὸ τοῦ ἐν κινήσει γενέσθαι. καὶ ὅτι κατὰ τὸ
αὐτὸ κινῆσεται καὶ ἡρεμῆσει· καθόσον μὲν γὰρ ἐν κινήσει, κινῆσεται,
15 καθόσον δὲ ἐν τέλει γέγονεν, ἡρεμῆσει.

Ἐπειδὴ δὲ οὐ κατὰ ποιότητα μόνην γίνεται ἡ κίνησις, ἣν κατ' εἶδος 10
λέγει οὖσαν ἀλλοίωσιν, οὐδὲ κατὰ γένεσιν καὶ φθοράν, ἀπὲρ κυριώταται
μεταβολαὶ κατ' εἶδος ἂν λέγοιντο, ἀλλὰ γίνονται κινήσεις καὶ κατὰ τόπον
ὡς ἡ φορὰ καὶ κατὰ ποσὸν ὡς αὔξεις καὶ μείωσις, διὰ τοῦτο μετὰ τὴν
20 κατ' εἶδος προσέθηκε καὶ ταύτας εἰπὼν ἢ ὁ τόπος ἢ τὸ ποσόνδε. ὡς
γὰρ τὸ εἶδος ἐπὶ τῶν κατ' εἶδος κινουμένων οὔτε κινουῦν ἐστὶν οὔτε κινού-
μενον, οὕτως οὐδὲ ὁ τόπος ἐπὶ τῶν κατὰ τόπον οὐδὲ τὸ ποσὸν ἐπὶ τῶν
κατὰ ποσόν. ὅτι δὲ μὴ ἐν τῷ κινουῦντι ἐστὶν ἡ κίνησις, καὶ ἐν τῷ τρίτῳ 15
ταύτης ἔδειξε τῆς πραγματείας, ἔνθα καὶ προηγουμένως διδάσκει ἐν τίνι
25 ἐστὶν ἡ κίνησις. ἔδειξε δὲ ἐκεῖ, ὅτι οὐδὲ ἐν τῷ χρόνῳ, εἴπερ ἀριθμὸς
ἐστὶ κινήσεως ὁ χρόνος. λείπεται οὖν τρία, τὸ τε κινούμενον καὶ τὸ ἐξ
οὗ, καὶ τὸ εἰς ὅ. διὸ καὶ ἐπὶ τούτων μάλιστα ζητεῖ, ἐν τίνι ἡ κίνησις.
τὸ δὲ εἶδος, φησί, καὶ ὁ τόπος καὶ τὸ μέγεθος οὔτε κινεῖ οὔτε κινεῖται,
ταύτην δηλονότι τὴν κίνησιν, ἣν τὸ εἰς αὐτὸ μεταβάλλον κινεῖται· τὸ μὲν
30 γὰρ ἀλλοιούμενον κινεῖται κατὰ ἀλλοίωσιν. τὸ δὲ εἶδος, ἐφ' ὃ κινεῖται τὸ 20

1 εἰ] ἡ M post χρόνον interpolant τόπον aFM καὶ (ante ἐξ)] τὸ C: om. M
καὶ (ante εἰς) om. FM 2 καὶ (post ἕτερα) om. FM καὶ (post κινουῦν) om. a
τὸ (ante εἰς) om. C 3 προστίθῃσι F αὕτη FM πρὸς ὃν M 4 γὰρ (prius)
om. F οὐδὲν] οὐδὲ FM 6 κινεῖ ACM: κινουῦν F: κινή a 8 αὐτὸν rasura
corr. ex αὐτῶν C 10 ἐστὶν ἡ ACM: ἡ F: utrumque om. a αὐτοῦ] ἑαυτοῦ C
ἐκίνητο M 10. 11 ἐν ἑαυτῷ C itemque v. 11 11 τὸ δὲ—κινεῖται (12) aF: om.
ACM 12 ἡ om. M 14 γὰρ om. A 16 ἐπεὶ δὲ aFM μόνην A cf.
p. 808,15: μόνον aCFM ἡ om. CM 17 οὐδὲ] οὐδ' ἡ C κυριώτατοι M
18 λέγοιτο M¹ κινήσις M 19 κατὰ τὸ ποσόν CM 20 προσέθηκον M
23 κατὰ τὸ ποσόν aCM μὴ om. aFM ante ἐστὶν add. οὐδαμῶς a: idem post
κίνησις FM τρίτῳ (Γ 3. 202^a 13 sqq.) aA²CF: πρώτῳ A¹M 24 ἔδοξε M
25 ἔδειξε] cf. Δ 11. 219^b 1 sqq. ἐν om. M 26 κινήσεως ἐστὶν aF τρία
om. M κινουῦν aF καὶ om. a 27 καὶ (post διὸ) om. A τούτων]
τῶν M post ἐν τίνι add. ἐστὶν C

ἀλλοιούμενον οἶον τὸ λευκόν, οὐ λευκαίνεται· ἀλλ' οὐδὲ τὸ εἶδος, εἰς ὃ τὸ 191f
 γινόμενον μεταβάλλει. γίνεται κατ' ἐκείνην τὴν γένεσιν· γίνεται μέντοι μὴ
 πρότερον ὄν. καὶ καλῶς γε οἶμαι ὁ Στράτων τὴν κίνησιν οὐ μόνον ἐν τῷ
 κινουμένῳ φησὶν εἶναι, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ ἐξ οὗ καὶ ἐν τῷ εἰς ὃ, ἄλλον δὲ
 πρῶτον ἐν ἐκάστῳ· τὴ μὲν γὰρ ὑποκαίμενον. φησί. κινεῖται ὡς μεταβάλλον,
 τὸ δὲ ἐξ οὗ καὶ εἰς ὃ τὸ μὲν ὡς φθειρόμενον τὸ δὲ ὡς γινόμενον. εἰ δὲ
 τινα τῶν εἰδῶν κινεῖν λέγεται, ὡσπερ ἡ ψυχὴ τὸ ζῶον καὶ ἡ βαρύτης τὸν 25
 λίθον, οὐχὶ τὸ αἴτιον τῆς κινήσεως ζητεῖ νῦν, οἷα ἐστὶν ἡ βαρύτης καὶ ἡ
 ψυχὴ, ἀλλ' ἐν τίνι ἐστὶν ἡ κίνησις· οὐ κινεῖται δὲ ἡ βαρύτης προηγου-
 10 μένωσ ἀλλὰ κατὰ συμβεβηκός ὡς ὁ ἐν τῇ νηϊ πλωτήρ. ἐξαρκεῖ δὲ καὶ
 ὁ τῆς κινήσεως ὀρισμὸς δεῖξαι, ὅτι ἐν τῷ κινουμένῳ καὶ οὐκ ἐν ἄλλῳ τινὶ
 ἐστὶν ἡ κίνησις· ἐλέγετο γὰρ ἐντελέχεια τοῦ κινήτου ἢ κινήσις.

p. 224b6 Ἄλλ' ἔστι κινουῶν καὶ κινούμενον ἕως τοῦ ἄλλ' ἢ λεύ-
 κανσις.

15 Δεῖξας ὅτι πέντε ὄντων τῶν ὑφειλόντων εἶναι, εἴπερ εἶη κινήσις, τοῦ 35
 κινουμένου καὶ τοῦ κινουόντος καὶ τοῦ χρόνου καὶ τοῦ ἐξ οὗ ἢ κινήσις καὶ
 εἰς ὃ, ἐν τῷ κινουμένῳ ἐστὶν ἡ κίνησις καὶ ἐν οὐδενὶ τῶν ἄλλων, ἐκ τῶν
 πέντε τρία λαμβάνει τὰ χρήσιμα πρὸς τὸν ἐπεξεῖς αὐτῷ λόγον ἐσόμενα, τὸ
 κινουῶν καὶ τὸ κινούμενον καὶ τὸ εἰς ὃ ἢ κινήσις, τὸν μὲν χρόνον παραλι-
 20 πῶν ὡς ἔξωθεν ὄντα· διὰ τί δὲ τὸ εἰς ὃ ἢ κινήσις παραλαβὼν τὸ ἐξ οὗ
 παραλέλοιπεν, αὐτὸς διδάσκει. μᾶλλον γὰρ φησιν ἢ μεταβολὴ ἀπὸ τοῦ
 εἰς ὃ μεταβάλλει τὸ μεταβάλλον ὀνομάζεται ἢ ἀπὸ τοῦ ἐξ οὗ μετα- 40
 βάλλει. φθορὰν γὰρ λέγομεν τὴν εἰς τὸ μὴ ὄν μεταβολὴν καὶ γένεσιν τὴν
 εἰς τὸ ὄν· καίτοι καὶ ἡ φθορὰ ἐξ ὄντος, καὶ ἡ γένεσις ἐκ μὴ ὄντος· ἀλλ'
 25 ἕμως ἀπὸ τοῦ τέλους μᾶλλον ὀνομάζονται. δηλοῖ δὲ τοῦτο μάλιστα ἡ
 ἀλλοίωσις τὸ ὄνομα τοῦ εἰς ὃ ἔχουσα· λευκαίνεσθαι γὰρ λέγεται τὸ εἰς
 λευκότητα ἰὸν καὶ θερμαίνεσθαι τὸ εἰς θερμότητα. οὕτω δὲ καὶ τὸ φθει-
 ρεσθαι ἀπὸ τοῦ μὴ ὄντος ὀνόμασαι μᾶλλον καὶ τὸ γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ ὄν-
 30 βλίῳ ἀποδοθέντος δεικνύς καὶ δι' ἐκείνου, ὅτι ἡ κίνησις ἐν τῷ κινουμένῳ

1. 2 μεταβάλλει τὸ γινόμενον aF 3 τὴν κίνησιν ὁ στράτων C 4 ἐν (ante τῷ ἐξ)
 om. M 6 καὶ τὸ εἰς ὃ aFM τὸ μὲν ὡς γινόμενον τὸ δ' ὡς φθειρόμενον C
 8 νῦν] μόνον M 8. 9 καὶ ἡ ψυχὴ—βαρύτης om. M 10 ὁ om. C¹: superser. in
 ras. M 11 inter ὁ et τῆς rasum A ὀρισμὸς in ras. M 12 ἐλέγετο—κίνη-
 σις ad lemma trahit F γάρ] δ' F ἐντελέχεια F 15 εἶη] ἢ F 16 καὶ
 (post κινουμένου) om. M 17 ἐν οὐδενὶ] καὶ οὐκ ἐν τινι M 19 καὶ (post κινουῶν)
 om. C ἢ om. M 19. 20 παραλέλοιπον A 20 ὡς om. aFM διατὶ δὲ ἢ κίνη-
 σις τὸ εἰς ὃ transposita in C¹ rest. C² τὸ (ante εἰς) om. M 22 ὀνομάζεται AC
 Aristoteles: ἐπονομάζεται aFM 24 καὶ (post καίτοι) om. a, post φθορὰ transposuit C
 25 ὀνομάζονται A: ὀνομάζεται aCFM 26 τοῦ (ante εἰς) om. F λέγομεν a
 27 τὸ (post καὶ) om. F 28 ὀνομάζεται aFM 29. 30 ἐν τῷ τρίτῳ βιβλίῳ] Γ 2.
 202a7 30 δεικνύς CFA²: δεικνύσι sic A¹: δεικνύσι M: δεικνύων a

ἔστιν. εἰ γὰρ ἔστιν “ἡ κίνησις ἐντελέχεια τοῦ κινήτου ἢ κινήτον”, ἡ δὲ 191^r
 ἐντελέχεια εἶδος οὐσα ἢ ἐνέργεια ἐν ἐκείνῳ ἔστιν οὐ ἔστιν ἐντελέχεια, δῆ-
 λον ὅτι ἡ κίνησις ἐν τῷ κινουμένῳ ἔστιν, ἀλλ’ οὔτε ἐν τῷ εἶδει, εἴπερ
 εἰς εἶδος ἢ μεταβολή, ὡς ἐπὶ τῶν γινόμενων, οὔτε ἐν τῷ πάθει ὡς ἐπὶ
 5 τῶν ἀλλοιουμένων, οὔτε ἐν τῷ τόπῳ ὡς ἐπὶ τῶν φερομένων, διότι τὰ μὲν
 ἐν οἷς ἔστιν ἡ κίνησις, κινεῖται, τὰ δὲ εἶδη καὶ πάθη καὶ ὁ τόπος, εἰς α 50
 ἡ κίνησις ἔστιν, ἀκίνητά ἔστιν, ὡς δέδεικται. καὶ πιστοῦται αὐτὸ διὰ τοῦ
 τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς θερμότητος παραδείγματος. εἰ γὰρ ταῦτά ἐστι τὰ
 κινούμενα, τὰ εἰς αὐτὰ ἴοντα οὐπω κινεῖται καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς γενόμενα οὐκ
 10 ἤραμῆσει, ἀλλὰ κινήθησεται.

Εἰπὼν δὲ ὅτι τὰ εἶδη καὶ τὰ πάθη καὶ ὁ τόπος καὶ δηλονότι καὶ τὸ
 ποσόν, εἰς α κινεῖται τὰ κινούμενα ἀκίνητά ἔστιν, ἀπορίαν τινα ἐπάγει τῷ
 λόγῳ τοιαύτην· εἰ ἡ λευκότης πάθος, τὸ δὲ πάθος κίνησις, ἢ εἰς πάθος
 μεταβολή εἰς κίνησιν ἂν εἴη διὰ | κινήσεως, καὶ οὐκέτι ἐν τῷ κινουμένῳ 191^r
 15 μόνῳ ἢ κίνησις, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ εἰς δ ἢ κίνησις· εἰ δὲ τοῦτο, ἔσται τὸ
 κινούμενον ἐπὶ τὸ πάθος ἢ καὶ ὅτε μεταβέβληκεν ἔτι κινούμενον, εἴ γε εἰς
 κίνησιν μεταβέβληκεν, ἢ ὅτε γέγονεν ἐν κινήσει, μηκέτι κινούμενον. λύει
 δὲ τὴν ἀπορίαν ταύτην γοργῶς διὰ τῆς πρὸς τὴν μεῖζονα πρότασιν ἐν-
 στάσεως τὴν λέγουσαν τὰ πάθη κινήσεις εἶναι· οὐ γὰρ ἡ λευκότης, φησί,
 20 κίνησις ἔστιν, ἀλλ’ ἡ λεύκανσις, τουτέστιν οὐ τὸ λευκόν, ὅπερ ἐστὶ τὸ 5
 πάθος, κίνησις ἔστιν, ἀλλ’ ἡ λεύκανσις, ἥτις ἔστιν εἰς τὸ λευκόν μεταβολή·
 διὸ τὸ πάσχον, ὅπερ ἐστὶ τὸ λευκαινόμενον κινεῖται, ἀλλ’ οὐ τὸ λευκόν.
 μήποτε δὲ τῆς ἀπορίας γενομένης ἐκ τῆς τοῦ πάθους ὁμωνυμίας, διότι
 πάθος λέγομεν καὶ τὸ τέλος τῆς πείσεως, τουτέστι τὸ λευκόν, καὶ τὴν
 25 πείσιν αὐτὴν ὡσπερ τὴν λεύκανσιν, τῷ διορισμῷ τῆς ὁμωνυμίας τὴν ἀπο-
 ρίαν ἔλυσεν. οὐ γὰρ τὸν αὐτὸν ἔλαβον μέσον ὄρον αἱ προτάσεις, ἀλλ’ ἡ
 μὲν ἐλάττων ἔλεγε τὸ λευκόν πάθος εἶναι τὸ πέρασ τῆς πείσεως τὸ ἐφ’ 10
 δ ἢ κίνησις λαμβάνουσα, ἡ δὲ μεῖζων τὸ πάθος κίνησιν ἔλεγε, πάθος τὴν
 κατὰ τὸ πάσχον μεταβολὴν οἷον τὴν λεύκανσιν λέγουσα.

1 ἐντελεχεία F τοῦ om. C ἡ κινήτου C¹ 4 εἰς om. F ὡς om. FM
 5 τῷ om. aFM 6 ante πάθη inserunt τὰ CM ὁ om. a 7 ἔστιν (post κίνησις) om. aFM
 αὐτὸ om. aFM 8 τῆς (ante θερμότητος) om. aFM
 9 τὰ (ante εἰς) om. F καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς γενόμενα a: καὶ ἐν αὐτοῖς γινόμενα A²CM:
 καὶ ἐν ἑαυτοῖς γινόμενα F: καὶ τὰ ἐν οἷς γινόμενα A¹ 12 τινα om. aFM
 12. 13 τῷ λόγῳ τοιαύτην om. M 13 εἰ] ἀλλ’ F 14 οὐκ ἔστιν CM 15 μόνῳ om. M
 16 ἢ καὶ ὅτε iterat F ὅτι M post ἔτι add. τὸ deletum M
 17 post μηκέτι add. καὶ M 18 ταύτην om. a διὰ τὴν C¹ 19 τὴν om. aFM
 20 post λεύκανσις habet ἔστιν deletum C τὸ (post ἐστὶ) om. C 22 λευκαινόμενον, ε ante v in ras. II litt. M
 23 μηδέποτε τῆς F 26 ὄρον om. F: μέσον ὄρον om. M
 27 ἐλέγετο λευκόν C¹ et fortasse A¹ 27. 28 ἐφ’ ὧ M 29 πάσχον C

p. 224^b16 Ἔστι δὲ καὶ ἐν ἐκείνοις καὶ τὸ κατὰ συμβεβηχὸς ἕως 191^v
τοῦ καὶ κινήτῳ κατ' ἐνέργειαν.

Δείξας ὅτι ἐν τῷ κινουμένῳ καὶ οὐκ ἐν ἄλλῳ τινὶ τῶν τῇ κινήσει
συνυπαρχόντων, ἐφεξῆς, ὅπερ πρότερον ἔδειξεν ἐπὶ τε τοῦ κινουόντος καὶ 20
5 ἐπὶ τοῦ κινουμένου, ὅτι τὸ μὲν τί ἐστὶν αὐτῶν κατὰ συμβεβηχὸς, τὸ δὲ
κατὰ μέρος, τὸ δὲ καθ' αὐτὸ καὶ πρῶτως, νῦν λέγει ὅτι καὶ ἐπὶ τὰ ἄλλα
τὰ τῇ κινήσει συνυπαρχόντα ἢ διαίρεσις αὐτῆ ἐκτείνεται, τὸ τε ἐν ᾧ καὶ
τὸ ἐξ οὗ καὶ τὸ εἰς ὃ, τὰ τρία ταῦτα γὰρ ἐσήμανεν εἰπὼν ἔστι δὲ καὶ
ἐν ἐκείνοις. ἀλλὰ περὶ μὲν τοῦ ἐν ᾧ, ὅπερ ἦν ὁ χρόνος, ἀπέδειξεν ἐν
10 τοῖς περὶ χρόνου, περὶ δὲ τῶν δύο προθέμενος ποιεῖται τὸν λόγον ἐφ' ἐνὸς
τοῦ εἰς ὃ ἢ μεταβολῆ πάθους ἢ εἶδους ἢ τόπου. τὸ γὰρ εἰς λευκὸν μετα- 25
βάλλον, ὅπερ ἐστὶ τὸ λευκαινόμενον, εἰς μὲν τὸ νοούμενον κατὰ συμ-
βεβηχὸς μεταβάλλει· συμβέβηκε γὰρ τῷ λευκῷ τὸ νοεῖσθαι. εἰς
δὲ χρῶμα μεταβάλλειν λεγόμενον κατὰ μέρος μεταβάλλει, ὅτι μέρος τοῦ
15 χρώματος τὸ λευκόν· μέρη γὰρ πῶς ἐστὶ καὶ τὰ εἶδη τῶν γενῶν. εἰς
μέντοι λευκὸν λεγόμενον μεταβάλλειν τὸ λευκαινόμενον οὔτε κατὰ συμβε-
βηχὸς ἀλλὰ καθ' αὐτὸ μεταβάλλει. οὔτε κατὰ μέρος ἀλλὰ πρῶτως. ὁμοίως
δὲ καὶ τὸ εἰς τὸ κατὰ τὸν τρόπον μεταβάλλον εἰς Ἀθήνας ἀπὸν εἰς μὲν τὸ νο- 30
ούμενον κατὰ συμβεβηχὸς μεταβάλλει. συμβέβηκε γὰρ καὶ ταῖς Ἀθήναις
τὸ νοεῖσθαι, εἰς δὲ τὴν Εὐρώπην κατὰ μέρος, ὅτι μέρος αἱ Ἀθηναί
τῆς Εὐρώπης. εἰς δὲ τὰς Ἀθήνας καθ' αὐτὸ καὶ πρῶτως.

Καὶ ἐπὶ τοῦ ἐξ οὗ δὲ, κὰν αὐτὸς παραλείπειν αὐτό, τὰ αὐτὰ πῶς
δυνατὸν λέγειν. τὸ γὰρ ἐκ λευκοῦ μεταβάλλον κατὰ συμβεβηχὸς μὲν ἐκ
τοῦ νοουμένου μεταβάλλει, κατὰ μέρος δὲ ἐκ χρώματος, καθ' αὐτὸ δὲ ἐκ 35
25 λευκοῦ. συμπεραίνόμενος δὲ λοιπὸν τὸν ὅλον λόγον, δι' οὗ ἔδειξε τίνα τέ 35
ἐστὶ τὰ τῇ κινήσει συνυπαρχόντα, καὶ ὅτι ἐν πᾶσιν ἐστὶ τό τε καθ' αὐτὸ
καὶ πρῶτως καὶ ἔτι τὸ κατὰ συμβεβηχὸς καὶ κατὰ μέρος καὶ ὅτι ἡ κίνησις
ἐν τῷ κινουμένῳ καὶ οὐκ ἐν τῷ εἶδει, ἐν ᾧ ἂν μάλιστα τῶν ἄλλων ἔδοξεν
εἶναι (οὔτε γὰρ ἐν τῷ κινουόντι οὔτε ἐν τῷ τόπῳ, εἴπερ ἀκίνητα ἐκεῖνα,
30 οὔτε μᾶλλον ἐν τῷ ἐξ οὗ), δῆλόν φησιν ὅτι ἐν τῷ κινουμένῳ ἐστὶν ἡ κί-
νησις. τὸ δὲ κινούμενον μετέλαβεν εἰς τὸ κινήτῳ κατ' ἐνέργειαν, ἵνα τοῦ

1 καὶ (post ἐκείνοις) aA: om. CFM 2 καὶ κινεῖτο M 3 post κινουμένῳ add. ἡ
κίνησις a: ἐστὶν ἡ κίνησις C 4 τε om. C 5 τί om. C 6 καὶ (ante ἐπὶ)
om. F εἰς τ' ἄλλα C 7 τε] δὲ FM 9 ὅπερ] ὡςπερ A¹: rasura corr. A²
ἦν ACM: ἔστιν aF 11 εἰς τὸ λευκόν C 12 τὸ λευκούμενον C¹: superser. λε C²
14 μεταβάλλειν] μεταβάλλει AM λέγομεν F μεταβάλλει om. FM
post ὅτι μέρος add. ἐστὶ aF, idem post χρώματος M 15 τὸ λευκὸν τοῦ χρώματος
Arist. 16 μεταβάλλειν λεγόμενον C μεταβάλλει M 18 τὸ (ante εἰς) om.
aF ἀπὸν om. FM 19 καὶ om. C 23 post λευκοῦ occupata ex v. 25. 26
συμπεραίνόμενος—συνυπαρχόντα del. F 24 καθ' αὐτοῦ aCM 25 τὸ ὅλον C
28 ἔδειξεν FM, sed corr. F¹ 30 μᾶλλον ἐν aC²F: ἐν om. AC¹M ἐστὶν
om. a

ἔρου τῆς κινήσεως ἡμᾶς ὑπομνήση· εἰ γὰρ ἐντελέχεια τοῦ κινήτου ἐστὶν 191^v
ἡ κίνησις, τὸ κινούμενον κινήτον ἐστὶ κατ' ἐνέργειαν. 40

p. 224^b26 Ἡ μὲν οὖν κατὰ συμβεβηκὸς μεταβολὴ ἀφείσθω ἕως
τοῦ καὶ μέλαν πρὸς τὸ λευκόν.

5 Δείξας ὅτι τὸ καθ' αὐτὸ καὶ κατὰ συμβεβηκὸς ὑπάρχει καὶ ἐπὶ τοῦ
κινουῦντος καὶ ἐπὶ τοῦ κινουμένου, ἅπερ τῶν ἐν τῇ κινήσει συνυπαρχόντων
ὡς χρήσιμα πρὸς τὸν ἐφεξῆς λόγον ἐξελέξατο, τὸ κατὰ συμβεβηκὸς ἐν ᾧ
καὶ τὸ κατὰ μέρος συνέλαβεν ὡς ἄπειρόν τε καὶ ἀόριστον ἀποσκευάζεται.
καὶ ὅτι τοιοῦτόν ἐστι, δείκνυσι διὰ τοῦ τὴν κατὰ συμβεβηκὸς μεταβολὴν 50
10 ἐν πᾶσι τε εἶναι καὶ αἰεὶ καὶ πάντων· ἐν πᾶσι μὲν, ὅτι ἐν τοῖς δέκα
γένεσίν ἐστιν ἡ κατὰ συμβεβηκὸς μεταβολή· τῷ γὰρ τὴν οὐσίαν εἶναι τὴν
κινουμένην, τὰ δὲ ἄλλα πάντα τῇ οὐσίᾳ συμβεβηκέναι, ἕκαστον αὐτῶν δυ-
νάμειθα λέγειν κινεῖσθαι, ὅταν ἡ ὑποκειμένη αὐτοῖς οὐσία καθ' αὐτὴν κι-
νῆται· τὸ δὲ καὶ πάντων, ἥτοι ὅτι πάντων ἐστὶ κατηγορεῖσθαι τῶν κινου-
15 μένων καὶ ἀκίνητων τὸ κινεῖν καὶ κινεῖσθαι, ὅταν κατὰ συμβεβηκὸς κατη-
γορωῖμεν, | ὡςπερ τῆς ψυχῆς· ἀκίνητος γὰρ οὔσα ἡ ψυχὴ κατὰ τὴν ἕαυ- 192^r
τῆς φύσιν λέγοιτο ἂν κατὰ συμβεβηκὸς κινεῖσθαι. ἡ πάντων ἀντὶ τοῦ
πάντων εἰς πάντα. καὶ γὰρ τὸ λευκὸν εἰς τὸ μουσικόν ἐστὶν εἰπεῖν μετα-
βάλλειν κατὰ συμβεβηκὸς καὶ τὸ γλυκὸν εἰς τὸ ἄνω. τὸ δὲ ἐν πᾶσι καὶ
20 πάντων ἐπὶ τῶν φυσικῶν ἀκούειν χρή, ἐφ' ᾧ ὑπάρχειν δυνατόν τὸ κατὰ
συμβεβηκὸς κινεῖσθαι· τὰ γὰρ ὑπὲρ τὴν φύσιν, ἅπερ ἐστὶ τὰ πρῶτως κι- 5
νοῦντα, οὐ μόνον καθ' αὐτὸ ἀκίνητα, ἀλλ' οὐδὲ κατὰ συμβεβηκὸς κινου-
μενα δειχθήσεται. τὸ δὲ αἰεὶ σημαῖναι ἂν, ὅτι καὶ ὅτε μὴ κινεῖται τι
οἷόν τε κινεῖσθαι αὐτὸ κατὰ συμβεβηκὸς τῷ ἐν κινουμένῳ εἶναι, ὡς ὁ ἐν
25 τῇ πλεοῦσῃ νῆϊ ἡρεμῶν· ἡ ὅτι καὶ ἐπὶ τῶν μηκέτι ὄντων ἐστὶν οὕτω
κατηγορεῖν τὸ κινεῖσθαι· τὸν γὰρ μηκέτι ὄντα Σωκράτην ἐστὶν εἰπεῖν κι-
νεῖσθαι, ὅταν τὸ σῶμα καὶ ἡ ὕλη ἧτις ἦν ποτε Σωκράτους κινῆται· ᾧ
γὰρ συμβεβήκει εἶναι Σωκράτει, τοῦτο κινεῖται.

Εἰ οὖν τὸ κατὰ συμβεβηκὸς οὕτως ἄπειρόν ἐστι καὶ ἀόριστον, οὐδε- 10
30 μία δὲ ἐπιστήμη περὶ τὸ ἄπειρον καὶ ἀόριστον, εἰκότως παραιτεῖται τὴν

3 ἀφείσθω C 6 ἐπὶ τοῦ om. M post κινουμένου add. καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν· τοῦ, ἐν
ᾧ· τοῦ, ἀφ' οὗ· τοῦ, πρὸς δ C ἐν om. C 7 ἐξελέξατο a τὸ δὲ κατὰ M 9 τοῦ
om. F κατὰ τὸ F 10 καὶ ἐν πᾶσι M: ἐν ἀπασί Aristoteles ut Simpl. p. 811, 2,
f. 197^r37, 249^r10 11 τοῦ γὰρ F 14 ἥτοι πάντων (om. ὅτι) iterat F 17 τοῦ
om. F: τῶν M 20 ἀκούειν om. M. ὑφ' ᾧ FM ὑπάρχει M 22 καθ'
αὐτὸ AFM (ut Aristotelis terminus 224^a29 constaret): καθ' αὐτὰ aC οὐδὲ om. F
23 δειχθήσεται M σημαίνει M: συμβαίνει F καὶ om. F 24 τῷ] τὸ F
post ἐν inserunt τῷ aFM ὁ om. C 26 σωκράτη a 27 ὅταν] ὅτε C
σωκράτης F κινεῖται CM 27. 28 ὡς γὰρ M 28 συμβεβήκει AM: συμβέβηκεν

aCF σωκράτης M (σωκρα F) 29 ἐστὶν ἄπειρον aFM 29. 30 οὐδεμία—
ἀόριστον om. F

κατὰ συμβεβηκὸς μεταβολήν, ἐκλέγεται δὲ τὴν μὴ κατὰ συμβεβηκός, 192^τ
 ὡς οὐκ ἐν ἅπασιν καὶ ἀεὶ καὶ πάντων οὖσαν κοινήν, ἀλλ' ἐν ὠρισμέ-
 ναις· ἐν γὰρ τοῖς ἐναντίοις καὶ τοῖς μεταξὺ καὶ ἐν ἀντιφάσει, του-
 τέστι κατὰ τὰ ἐναντία καὶ τὰ μεταξὺ καὶ κατὰ ἀντίφασιν. τοῦ δὲ πᾶσαν
 5 μεταβολὴν κατὰ τούτων τι γίνεσθαι τὴν πίστιν ἐκ τῆς ἐπαγωγῆς ποιῆται·
 τὴν γὰρ ἂν τις προχειρίσῃται, κατὰ τούτων τινὰ γινομένην εὐρήσει. καὶ ὁ
 λόγος δὲ οὕτως ἔχει ἀναγκάσει· οὔτε γὰρ ἐκ τοῦ αὐτοῦ τι εἰς τὸ αὐτὸ
 οὔτε ἐξ ὁμοίου εἰς ὁμοίον τι μεταβάλλει (τί γὰρ δεῖ μεταβολῆς;), ἀλλ' ἢ
 ἐξ ἐναντίου εἰς ἐναντίον ἢ ἐκ τοῦ μεταξὺ ἢ πάντως γε ἐκ τοῦ μὴ τοιοῦ-
 10 του, ὅπερ ἐστὶ τὸ κατὰ τὴν ἀντίφασιν. δέδεικται δὲ ταῦτα καὶ ἐν τῷ
 πρώτῳ ταύτης τῆς πραγματείας, ὅτε τὰ ἐναντία ἀρχὰς ἐτίθετο προαπο-
 δείξας, ὅτι οὐκ ἐκ τοῦ τυχόντος ἢ μεταβολῆ γίνεται.

Εἰπόντων δὲ καὶ ἐκ τῶν μεταξὺ τὴν μεταβολὴν γίνεσθαι τὴν αἰτίαν τοῦ- 20
 του προσέθηκεν, ὅτι ὡς ἐξ ἐναντίου γίνεται τοῦ μεταξὺ. καὶ τούτου δὲ
 15 πάλιν τὴν αἰτίαν προσέθηκεν, ὅτι τὸ μεταξὺ πρὸς ἐκάτερον τῶν ἄκρων τὸν
 τοῦ ἐναντίου λόγον ἔχει· ἢ γὰρ μέση ὀξεῖα πρὸς τὴν ὑπάτην καὶ
 βαρεῖα πρὸς τὴν νήτην ἐστί, καὶ τὸ φαιδὸν λευκὸν μὲν πρὸς τὸ μέ-
 λαν, πρὸς δὲ τὸ λευκὸν μέλαν. εἰ γὰρ τὸ μεταξὺ ἢ κατὰ μῖξιν καὶ κρᾶσιν
 τῶν ἐναντίων γίνεται, ὡς τὸ φαιδὸν ἐκ λευκοῦ καὶ μέλανος καὶ τὸ χλιαρὸν
 20 ἐκ θερμοῦ καὶ ψυχροῦ, ἢ καθ' ἓν εἶδος τοιοῦτον, τὸ ἐκ τοῦ μεταξὺ μετα-
 βάλλον οὐ καθὼς κοινωνεῖ καὶ μετέχει τοῦ εἰς ὃ μεταβάλλει κατὰ τοῦτο,
 μεταβάλλει (οὐδὲν γὰρ εἰς ὃ ἐστὶ μεταβάλλει), ἀλλὰ καθὼς ἄλλο παρ' ἐκεῖνό
 ἐστίν· τὴν δὲ ἄλλο τὸ μεταξὺ τοῦ ἐτέρου τῶν ἄκρων, καθήσων τοῦ ἐναντίου
 μετεῖχεν. ὥστε ἀληθῶς εἰρηται, ὅτι ὡς ἐξ ἐναντίου ἢ ἐκ τοῦ μεταξὺ μετα-
 25βολὴ γίνεται· εἰ γὰρ τὸ φαιδὸν ἐκ λευκοῦ καὶ μέλανός ἐστι μμιγμένον, εἰς
 μὲν λευκὸν μεταβάλλει κατὰ τὸ ἐν αὐτῷ μέλαν (τοῦτο δὲ ἐναντίον τῷ
 λευκῷ), εἰς δὲ μέλαν πάλιν κατὰ τὸ ἐν αὐτῷ λευκόν. 30

p. 224b35 Ἐπεὶ δὲ πᾶσα μεταβολὴ ἐστίν ἐκ τινος εἰς τι ἕως τοῦ
 οὔτε ἐν ἀντιφάσει ἐστίν.

30 Ἀποσκευασάμενος τὴν κατὰ συμβεβηκὸς μεταβολὴν καὶ τὴν καθ' αὐτὸ

2 κοινήν] κίνησιν M 3 καὶ ἐν ἀντιφάσει—μεταξὺ καὶ (4) om. M 4 τὰ (ante με-
 ταξὺ) om. F: post καὶ iterat C 5 τι τούτων transponunt aF 6 προχειρίσταιτο aF
 8 τι (post ὁμοίον) om. C 10 ταῦτα om. aF 10. 11 ἐν τῷ πρώτῳ] A 5
 188^a31 sq. 11 ταύτης] τῆσδε a ἐναντί C 11. 12 προαποδείξας a
 12 post τυχόντος addunt ἐστίν, post μεταβολῆ καὶ FM 13 καὶ om. aF γίνε-
 σθαι om. aFM 14 ὡς—ὅτι (15) om. FM post γίνεται add. ἐκ C 14. 15 καὶ τού-
 του δὲ πάλιν τὴν αἰτίαν AC: καὶ τὴν δὲ πάλιν τούτου a 17 νήτην M 18 πρὸς
 δὲ τὸν M πρὸς—μέλαν om. A¹: in marg. add. μέλαν δὲ πρὸς τὸ λευκόν A² ἢ om.
 aFM 19 γίνεται AC: λέγεται aFM 20 ἢ evan. F: εἰ M 22 οὐδὲ M
 23 τὸ μεταξὺ ἐκατέρου C 24 ἐκ om. aF 25 ante λευκοῦ add. τοῦ a 26 ante
 λευκόν add. τὸ C ἐν αὐτῷ] ἑαυτοῦ F μέλανες M 27 εἰς δὲ τὸ μέλαν aF
 28 ἐκ τινος εἰς τι ἐστίν FM 29 ἐν ἀντιφάσει ACM: ἀντιφασίς aF Aristoteles
 30 post κατὰ add. τὸ F

προχειρισάμενος, προτίθεται πάσας λαβεῖν τὰς μεταβολὰς προλαβῶν, ὅτι 192^r
 πᾶσα μεταβολὴ ἔκ τινος εἰς τι γίνεται, ὕπερ ἔναργες ὄν ὑπέμνησε καὶ 40
 ἔκ τοῦ τῆς μεταβολῆς ὀνόματος· ἄλλο γὰρ μετ' ἄλλο δηλοῖ. καὶ τὸ
 μετὰ σημαίνει, ὅτι τὸ μὲν τι πρότερόν ἐστιν ἐν αὐτῇ, τὸ δὲ ὕστερον.
 5 τοῦτι δὴ προλαβῶν ἐκ διαιρέσεως λοιπὸν ἀπαραλείπτους τὰς μεταβολὰς εὐ-
 ρίσκει πάσας· ἐπεὶ γὰρ ἔκ τινος εἰς τι πᾶσα μεταβολή, ἢ ἐξ ὑποκει-
 μένου φησὶν εἰς ὑποκειμένον ἐστὶν ἢ ἐξ οὐχ ὑποκειμένου εἰς ὑπο-
 κείμενον ἢ ἐξ ὑποκειμένου εἰς οὐχ ὑποκειμένον ἢ ἐξ οὐχ ὑποκειμένου
 10 εἰς οὐχ ὑποκειμένον. παρὰ γὰρ τούσδε τοὺς τρόπους οὐκ ἔστιν ἄλλην
 συμπλοκὴν εὐρεῖν τοῦ ἔκ τινος εἰς τι. τί δὲ τὸ ὑποκειμένον αὐτῷ ση- 45
 μαίνει, δεδῆλωκεν εἰπὼν λέγω δὲ τὸ ὑποκειμένον τὸ καταφάσει δη-
 λούμενον, ἵνα μὴ τὴν οὐσίαν μόνην ὑποκειμένον νομίζωμεν, ἀλλὰ καὶ
 τὸ ποιὸν καὶ τὸ ποσὸν καὶ πᾶν ὄν τὸ καταφάσει δηλούμενον. καταφάσει
 δὲ δηλούμενον οὐ τὸ διὰ προτάσεως καταφατικῆς σημαίνόμενον, ἀλλὰ
 15 τὸ ἄνευ ἀποφατικοῦ μορίου, ὡς τὸ ἄνθρωπος καὶ τὸ λευκὸν καὶ ὅσα
 τοιαῦτα· καὶ ταῦτα γὰρ καταφάσεις ἐκάλουν καὶ ἀπλᾶ ὄντα καὶ ἀσύν-
 θητα· τὰ δὲ μετὰ τοῦ ἀρνητικοῦ μορίου ἀποφατικά ὀνόματα καλοῦσιν, 50
 ὡς τὸ οὐκ ἄνθρωπος. τὸ δὲ ὑποκειμένον ἐστὶ τὸ ὄν τὸ καταφάσει
 δηλούμενον, ὅτι οὐχ ὑποκειμένον τὸ μὴ ὄν ἐστὶ τὸ ἐκ τῆς ἀποφάσεως
 20 σημαίνόμενον. καὶ τοῦτο εἰκότως· πᾶσα γὰρ μεταβολὴ ἢ ἐξ ἐναντίου εἰς
 ἐναντίον γίνεται ἢ ἐκ τοῦ μὴ τοιοῦτου εἰς τὸ τοιοῦτον ἢ εἰς τὸ μὴ τοιοῦ-
 τον. τὰ δὲ ἐναντία καταφάσει δηλοῦνται· ἄμφω γὰρ εἶδη ἐστί. καὶ διὰ
 τοῦτο ἢ ἐξ ὄντος εἰς ὄν ἤτοι ἐκ τοῦ ἐναντίου εἰς τὸ ἐναντίον, ἐξ ὑποκει-
 μένου εἰς ὑποκειμένον εἴρηται, ἢ δὲ ἐκ τοῦ μὴ τοιοῦτου | τουτέστι τοῦ 192^v
 25 μὴ ὄντος καὶ ἢ εἰς τὸ μὴ τοιοῦτον, ἢ μὲν ἐξ οὐχ ὑποκειμένου εἰς ὑπο-
 κείμενον, τουτέστιν ἐξ ἀποφάσεως εἰς κατάφασιν, ἢ δὲ ἐξ ὑποκειμένου εἰς

1 προχειρισάμενην M 5 τοῦτο CM ἀπαραλείπτου C 7 ἐστὶν om. aF post
 ἐστὶν constitui locum ex Simplicii f. 193^v51 cf. infra v. 25 sqq.: ἢ ἐξ ὑποκειμένου εἰς οὐχ
 ὑποκειμένον ἢ ἐξ οὐχ ὑποκειμένου εἰς sic in textu A, qui in mrg. exhibet οὐχ ὑποκ. ἢ
 ἐξ οὐχ ὑποκ. εἰς ὑποκ.: ἢ οὐκ ἐξ ὑποκ. εἰς οὐχ ὑποκ. ἢ ἐξ ὑποκ. εἰς οὐχ ὑποκ. ἢ οὐκ ἐξ
 ὑποκ. εἰς ὑποκειμένον C: ἢ ἐξ οὐχ ὑποκειμένου εἰς οὐχ ὑποκειμένον ἢ ἐξ οὐχ (sed hoc
 erasum) ὑποκειμένον εἰς οὐχ ὑποκειμένον ceteris omissis F: ἢ ἐξ ὑποκειμένου εἰς οὐχ ὑποκ.
 ἢ ἐξ οὐχ ὑποκ. εἰς ὑποκ. ἢ ἐξ οὐχ ὑποκ. εἰς οὐχ ὑποκ. M: ἢ ἐξ οὐχ ὑποκειμένου εἰς οὐχ
 ὑποκειμένον, ἢ ἐξ οὐχ ὑποκειμένου εἰς ὑποκειμένον ἢ ἐξ ὑποκειμένου εἰς οὐχ ὑποκειμένον a
 9 τούσδε ACM: τούτους aF 9. 10 ἄλλη συμπλοκὴ F 10 τοῦ εἰς τι ἔκ τινος col-
 locat C τὸ (post τί δὲ) om. M 11 δὲ] δὴ a τὸ ante ὑποκειμένον ut Arist. codd.
 FHI exhibent Simplicii libri: om. Arist. vulg. τὸ κατὰ φύσιν M 12 ἵνα —
 δηλούμενον (13) om. F ὑποκειμένην C 13 καὶ τὸ πᾶν CM 14 διὰ superscr. C²
 15 ἀποφαντικοῦ aF ὡς τὸ AC: ὡς ὁ M: ὡς aF 16. 17 ἀσύνθητα ACM: σύνθητα
 aF 17 ἀποφαντικά M 18 τὸ δὲ] ὅτι δὲ M τὸ (post ὄν) A: om. aCFM
 19 ὅτι A: δηλονότι C: δηλον τὸ δὲ M: δηλονότι τὸ δὲ aF ante τὸ μὴ add. δὲ C
 20 ἢ CM: om. aAF 21 εἰς τὸ τοιοῦτο F 21. 22 ἢ εἰς τὸ μὴ τοιοῦτον
 om. aF 22 δηλοῦνται aCF 23 ἢ aCM: ἢ (post τοῦτο) AF εἰς ὄν aAM:
 εἰς τὸ ὄν C: ἐστὶν F ἤτοι ἢ ἐκ CM post ἐναντίον add. ἢ AM 25 καὶ
 ἢ A: καὶ CM: utrumque om. aF τοιοῦτο aF

οὐχ ὑποκειμένον, ἄμφω κατὰ ἀντίφασιν γινόμεναι τοῦ ὄντος καὶ μὴ ὄντος. 192^v
 διὰ καὶ ἡ τετάρτη ἢ ἐξ οὐχ ὑποκειμένου εἰς οὐχ ὑποκειμένον, κἂν διὰ τὸ
 ἀπαράλειπτον τῶν συμπλοκῶν παρελήφθη, οὐκ ἔστι καθ' αὐτὸ μεταβολὴ
 ἀόριστος οὕσα. τὸ γὰρ ἐκ μὴ λευκοῦ εἰς τὸ μὴ θερμὸν μεταβάλλον, ἀόρι- 5
 5 στὸν ἔχει τὴν μεταβολήν. εἰ μὴ τύχοι τὸ μὴ θερμὸν μέλαν ὑπάρχον, καθ'
 αὐτὰ δὲ οὔτε ἐναντία ἔστι τὰ τοιαῦτα, εἴπερ μὴ καταφάσει δηλοῦται, οὔτε
 ἀντιφατικῶς ἀντίκειται, εἴπερ ἄμφω ἀφωρᾶσεις εἰσὶ. ὁδδεικται δὲ προσ-
 εχῶς, ὅτι πᾶσα μεταβολὴ ἐν τοῖς ἐναντίοις καὶ ἐν τοῖς κατὰ ἀντίφασιν
 ἀντικειμένοις γίνεται. κἂν εἶπεν οὖν τετραχῶς μεταβάλλειν τὸ μεταβάλλον,
 10 οὐχ ὡς ἐν πᾶσι τοῖς τμήμασι τῆς διαιρέσεως οὕσης τῆς μεταβολῆς λέγει,
 ἀλλ' ὅτι ἐν τῇ διαιρέσει ταύτῃ πᾶσα μεταβολὴ περιέχεται· ἡ γὰρ μία τῶν 10
 τεσσάρων ἢ ἐξ οὐχ ὑποκειμένου εἰς οὐχ ὑποκειμένον οὐκ ἔστι μεταβολή,
 ὁ δὲ Εὐδήμος καὶ τὰς στερήσεις ὑποκειμένοις ἔοικέναι φησίν· οὐ γὰρ
 ὁμοίως λέγεσθαι τὸ τυφλὸν καὶ τὸ μὴ ἔχον ὄψιν, οὐδὲ τὸ φαλακρὸν καὶ
 15 τὸ μὴ ἔχον τρίχας. ὑποκειμένα μὲν οὖν καὶ τὰ τοιαῦτα φησιν, οὐχ ὁμοίως
 δὲ ταῖς καταφάσεσιν.

ρ. 225^a12 Ἡ μὲν οὖν ἐξ οὐχ ὑποκειμένου ἕως τοῦ καθάπερ ἐλέχθη
 καὶ ἐπὶ τῆς γένεσεως.

Ἀποκρίνας τὴν ἀδόκιμον συμπλοκὴν τὴν ἐξ οὐχ ὑποκειμένου εἰς οὐχ
 20 ὑποκειμένον διὰ τὸ μήτε ἐναντίαν μήτε ἐν ἀντιφάσει εἶναι τὰς τρεῖς λοι- 20
 πὸν ὑποβάλλει τοῖς εἶδεσι τῆς μεταβολῆς. καὶ πρώτην τὴν ἐξ οὐχ ὑπο-
 κειμένου εἰς ὑποκειμένον κατὰ ἀντίφασιν γινομένην γένεσιν εἶναι φησιν
 καλῶς τὸ κατὰ ἀντίφασιν προσθεῖς· οὐ γὰρ ἐκ μὴ λευκοῦ εἰς γλυκὺ ἢ
 μεταβολὴ γίνεται, πλὴν εἰ μὴ κατὰ συμβεβηχός, τὴν δὲ καθ' αὐτὸ πᾶσαν
 25 ἐκ μὴ ὑποκειμένου εἰς ὑποκειμένον μεταβολὴν ἀνάγκη κατὰ ἀντίφασιν γί-
 νεσθαι. ἐπειδὴ δὲ διχῶς ἢ γένεσις λέγεται, ἢ μὲν ἀπλῶς, ἢ δὲ τις·
 ἀπλῶς μὲν γὰρ γένεσις ἐπὶ τῶν οὐσιῶν λέγεται, ὅταν ἐκ μὴ ὄντος ἀπλῶς 25
 εἰς ὄν ἢ μεταβολὴ γίνηται, τις δὲ γένεσις ἐπὶ τῶν ἄλλων, ὅταν ἐκ τοῦ
 τινὸς μὴ ὄντος εἰς τὸ ἀντικείμενον αὐτοῦ μεταβάλλῃ. οἷον ἐκ τοῦ μὴ λευ-
 30 κοῦ ἀνθρώπου εἰς λευκὸν ἄνθρωπον τις γένεσις οὐχ ἀπλῶς οὐδὲ οὐσίας

2 εἰς ὑποκειμένον F 3 παρελήφθη M 4 ἐκ τοῦ μὴ a μεταβάλλον om. F
 4. 5 ἔχει ἀόριστον aFM 5 τύχη C ante μὴ habet μεταβολὴ deletum M
 ὑπάρχειν M 5. 6 καθ' αὐτὸ FM 6 δηλοῦνται aC 11 ταύτης M
 13 Εὐδήμος] fr. 54 p. 76, 8 Sp. ὑποκειμένας F 14 λέγεται aF ὄψιν AC:
 om. FM: ὀφθαλμοῦς a 15 μὲν om. aF 17 οὖν om. F ante ἕως posuerat
 καθάπερ, quod delevit F ἐξ οὐχ ὑποκειμένου etiam Aristotelis cod. F: οὐκ ἐξ ὑποκ.
 Arist. vulg. 19 οὐχ (post εἰς) om. C¹ 20 εἶναι post ἐναντίαν ponit C
 21 πρῶτον aF 22 φασὶ C 23 εἰς τὸ γλυκὺ F ἢ om. FM 25 ἐκ τοῦ
 μὴ aF 26 ἐπειδὴ δὲ M 27 γὰρ AFM: οὖν C: anacoluthon vitans delevit a
 οὐσιῶν F¹ ὅτε C 28 εἰς ὄν om. aFM γίνηται C: γίνεται M τοῦ AC cf.
 v. 35 M: om. aF 29 αὐτοῦ aF μεταβάλλῃ, ἢ in ras. A τοῦ fortasse de-
 lendum 30 οὐχ ἀπλῶς—γένεσις (p. 14, 1) om. F

γένεσις. οὐδὲ γὰρ ἐξ ἀπλῶς μὴ ὄντος. ἀπλῶς δὲ μὴ ὄν οὐ τὸ μηδαμῆ 192^v
μηδαμῶς ὄν λέγει (ἐκ γὰρ τοῦ οὕτω μὴ ὄντος οὐδὲν γίνεται), ἀλλὰ τὸ
ἐνεργεῖα μὲν μὴ ὄν δυνάμει δὲ ὄν. ἀπλῶς γὰρ μὴ ὄν τὸ ἀπλῶς μὴ τότε.
ἀπλῶς δὲ μὴ τότε τὸ μὴ κατ' ἐνεργεῖαν ὄν. πῶς δὲ οὐχὶ καὶ ἡ τῆς 30
5 οὐσίας γένεσις ἐκ τοῦ μὴ τότε ὄντος, ἄλλο δὲ τι ὄντος ἐστίν, ὥσπερ καὶ
ἡ τοῦ λευκοῦ, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἀπλῶς μὴ ὄντος (εἴ γε μηδέποτε ἡ ὕλη καθ'
αὐτὴν ἐστίν, ἀλλ' αἰεὶ μετὰ τινος εἴδους καὶ ἐνεργεῖα· καὶ γὰρ ὁ ἄνθρωπος
ἐκ σπέρματος γίνεται καὶ ἡ συκῆ· τὸ δὲ σπέρμα οὐ μόνον δυνάμει ἐστίν
ἄνθρωπος, ἀλλὰ καὶ ἐνεργεῖα σπέρμα, ὥσπερ τὸ μὴ λευκὸν ἐξ οὗ τὸ λευ-
10 κὸν γίνεται)· πῶς οὖν ἐκ τοῦ ἀπλῶς μὴ ὄντος οὐσία, τὸ δὲ λευκὸν ἐκ
τοῦ τινὸς μὴ ὄντος; λύουσι δὲ ταύτην τὴν ζήτησιν λέγοντες, ὅτι ἡ μὲν 35
οὐσία οὐκ ἐξ ἐναντίου, ἀλλ' ἐκ στερήσεως γίνεται (οὐ γὰρ ἔχει ἡ οὐσία
ἐναντίον), τὸ δὲ λευκὸν ἐκ τοῦ μέλανος ἢ τοῦ μεταξὺ ὡς μέλανος. ᾧ οὖν
διαφέρει ἡ στέρησις τοῦ ἐναντίου, τούτῳ διαφέρει τὸ νῦν λεγόμενον ἀπλῶς
15 μὴ ὄν, ἐξ οὗ ἡ τῆς οὐσίας γένεσις, τοῦ τινὸς μὴ ὄντος, ἐξ οὗ ἡ τῶν
ἄλλων, ἧτις οὐδὲ γένεσις ἀπλῶς λέγεται, ἀλλὰ τις γένεσις· καθόσον μὲν
ἐκ τοῦ μὴ τότε, καὶ αὐτὴ γένεσις, καθόσον δὲ ἐκ τοῦ τότε καὶ ἐναντίου,
ἀλλοίωσις.

Καὶ προσφυστέρον δὲ ἔτι λύοντες λέγουσιν, ὅτι ἡ μὲν εἰς οὐσίαν 40
20 μεταβολὴ οὐδενὸς ἐνεργεῖα ὑποκειμένου καὶ ὑπομένουτος γίνεται, καθ' οὗ
δυνάμεια κατηγορεῖται, ὅτι τότε ἐστὶ τὸ μεταβάλλον· ἐπὶ γὰρ τῆς εἰς οὐ-
σίαν μεταβολῆς αὐτὸ τὸ ὑποκείμενον ἄλλοτε ἄλλο γίνεται οἷον τὸ σπέρμα.
διὸ καὶ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος ἀπλῶς ἡ εἰς οὐσίαν μεταβολὴ λέγεται, αἱ δὲ
κατὰ τὰ ἐναντία συμβεβηκότα μεταβολαὶ ἐνεργεῖα τι ἔχουσι ὑποκείμενον
25 ταῦτ' ὡς μὲν, ᾧ συμβεβήκασι τὰ ἐναντία, καθ' οὗ τὸ ἀλλοιοῦσθαι κατη-
γορεῖται, ὡς ὁ ἄνθρωπος μένον ἄνθρωπος μελαινεται ἢ τότε τὸ σῶμα, καὶ 45
οὐχὶ ἄλλο τι γινόμενον, ὥσπερ τὸ σπέρμα μὴ μένον σπέρμα, ἀλλὰ αἰεὶ τι
ἄλλο γινόμενον μεταβάλλει εἰς ἄνθρωπον. καὶ τοῦτο δὲ καλῶς προστί-
θησιν ὁ Ἀσπασίος εἰς διακρίσιν τῆς ἀπλῶς γενέσεως καὶ τῆς τινός,
30 ὅτι ἡ μὲν ἀπλῶς γένεσις ἄνευ προσθέσεως λέγεται· ἄνθρωπος γὰρ

1 οὐ γὰρ F μηδαμῆ] μηδαμοῦ M 2 οὐδὲν M: οὐδὲν τι C: οὐδὲ aAF
post γίνεται add. τι a 3 ἀπλῶς μὲν γὰρ aF 4 ἡ post οὐσίας transp. aFM
5 ἐστίν om. M 7 ἐνεργεῖας CM καὶ γὰρ καὶ F (vel A) 8 ἐστίν ὁ M
10 μὴ ὄντος om. M ἡ οὐσία C 11 λύουσι] in mrg. vetus scholion trans-
scripsit C² αὕτη ἡ λύσις ἐπὶ μὲν τῶν κατὰ ποιότητα μεταβολῶν λέγειν τι δοκεῖ διαφορὰν
παραδιδοῦσα τοῦ μὴ τότε, ἐξ οὗ ἡ οὐσία καὶ τὰ κατ' οὐσίαν γινόμενα γίνεται, πρὸς τὸ ἐν
ταῖς κατὰ ποιότητα γινομένοις μὴ τότε· ἐπὶ δὲ τῶν κατὰ ποσὸν γινομένων ἢ τῶν ἄλλων
κατηγοριῶν τῶν μὴ ἔχουσιν ἐναντίων οὐδὲν λέγει· διὸ κρείττων ἡ ἑτέρα λύσις: —
12 ἀλλ', tum duae litterae erasae F 14 ἡ om. aF νῦν τὸ ἀπλῶς λεγόμενον aF
17 αὕτη aFM: αὕτη AC καὶ τοῦ ἐναντίου a 19 ἔτι λύουσιν ὅτι F εἰς om.
C¹: κατὰ suppl. C² 21 ἐπὶ] ἐπεὶ C γὰρ] δὲ a εἰς om. M 23 διὸ καὶ
aFM: διὸ C: καὶ A 25 ταυτὸν aCFM μένον] μὲν οὖν F συμβέβηκε a
τάναντία aF 26 ὡς ὁ aCF: ὡς AM 27 τ] τε (superscripto ἄλλο C²) C
γενόμενον ut v. 28 M 27. 28 ἀλλό τι aF 30 ὁ ἄνθρωπος et ὁ ἵππος C

λέγεται γεγονέναι καὶ ἔπος, λευκὸν δὲ μετὰ προσθήκης· ἀνθρώπον 192^v
γὰρ λευκόν.

Εἰπὼν δὲ περὶ τῆς ἐξ οὐχ ὑποκειμένου εἰς ὑποκείμενον μεταβολῆς,
ὅτι ἀπλῶς γένεσις αὐτῆ, ἐφεξῆς περὶ τῆς ἀντικειμένης αὐτῇ λέγει, τῆς ἐξ 50
5 ὑποκειμένου εἰς οὐχ ὑποκείμενον. καὶ φησι τὴν μεταβολὴν ταύτην
φθορὰν εἶναι, ἀπλῶς μὲν τὴν ἐκ τῆς οὐσίας εἰς τὸ μὴ ὄν αὐτῆς, τινὰ
δὲ τὴν εἰς τὴν ἀντικειμένην ἀπόφασιν· οὐ γὰρ ἦ ἐκ τοῦ γλυκέος εἰς
τὸ μὴ λευκὸν μεταβολὴ φθορὰ τίς ἐστιν ὠρισμένη, ἀλλ' ἦ εἰς τὴν οἰκείαν
ἀπόφασιν εἰς τὸ μὴ γλυκὺ, ὡς ἔλεγεν ἐπὶ τῆς γενέσεως, κατὰ ἀντίφασιν.
10 ταῦτὸν γὰρ εἰπεῖν κατὰ ἀντίφασιν καὶ εἰς τὴν ἀντικειμένην ἀπόφασιν.
ἀλλ' εἰ ἡ φθορὰ μεταβολὴ ἐστίν ἐξ ὄντος εἰς μὴ ὄν, πᾶσα | δὲ μετα- 193^r
βολὴ ἐκ τοῦ δυνάμει ἐστίν εἰς τὸ ἐνεργεῖα, ἔσται τὸ μὲν ὄν δυνάμει, τὸ
δὲ μὴ ὄν ἐνεργεῖα. ἦ καὶ τὸ ἐκ τοῦ ὄντος εἰς τὸ μὴ ὄν μεταβάλλον. καθύ-
σον τὸ ὄν δυνάμει μὴ ὄν ἐστὶ καὶ πέφυκε μὴ ὄν γίνεσθαι, κατὰ τοῦτο
15 μεταβάλλει εἰς τὸ μὴ ὄν τὸ ἐνεργεῖα ὄν.

p. 225^a 20 Εἰ δὴ τὸ μὴ ὄν λέγεται πλεοναχῶς ἕως τοῦ τῆ δὲ φθορᾶ
γένεσις ἐναντίον.

Τὸ μὲν προκειμένον ἐστὶ δεῖξαι ὅτι οὔτε ἡ γένεσις οὔτε ἡ φθορὰ
κινήσεις εἰσὶν. ἐπειδὴ δὲ ἡ μὲν γένεσις ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ ὄν εἴρη-
20 ται μεταβολή, ἡ δὲ φθορὰ ἐκ τοῦ ὄντος εἰς τὸ μὴ ὄν, πολλαχῶς δὲ λέ-
γεται τὸ μὴ ὄν, τὰς σημασίας αὐτοῦ πρῶτον ἀπαριθμεῖται. καὶ δεῖκνυσι
λοιπόν, (ὅτι) τὸ πῶς λεγόμενον μὴ ὄν τὸ τῆ γενέσει καὶ φθορᾶ προσήκον
κινεῖσθαι ἀδύνατόν ἐστι. τὸ μὲν οὖν οὕτω μὴ ὄν ὡς μηδαμῆ μηδαμῶς 15
ὄν ὡς πάντῃ ἀδρανὲς παρῆκε, τὸ δὲ ὅπως οὖν ἐν ὑποστάσει μὴ ὄν τριχῆ
25 διεῖλεν. λέγεται γὰρ μὴ ὄν τὸ μὲν, ὡς ψευδός, ὅπερ ἐν συνθήσει καὶ δι-
αιρέσει ἐστίν· ἡ γὰρ συντίθησι τὰ μὴ συγχεόμενα ὡς ὁ λέγων 'Λεύκων
κέρата ἔχει', ἡ διαιρεῖ τὰ μὴ διηρημένα, ὡς ὅταν λέγη 'Ἀριστόξενον μὴ
εἶναι μουσικόν'. τὸ δὲ συγχεῖσθαι καὶ διαιρεῖσθαι κυρίως μὲν ἐπὶ τῶν
σωμάτων λέγεται, κατὰ μεταφορὰν δὲ ἐπὶ τοῦ ὑπάρχοντος καὶ μὴ ὑπάρ-

1 δὲ] γὰρ M 2 fort. λευκὸν (λέγομεν) 3 οὐχ om. M 5 post ὑποκείμενον add. μετα-
βολῆς C τὴν τοιαύτην a ταύτην ACM: τὴν aF 7 τὴν (post εἰς) om. aF
ἡ om. M 9 εἰς] ἡ εἰς F post ἐπὶ τῆς habet μὴ deletum F κατὰ] τὴν κατὰ C
10 κατὰ ἀντίφασιν F 11 εἰς τὸ μὴ ὄν aF 13 καὶ om. C ἐκ τοῦ ACM:
ἐκ μὴ F: ἐξ a μεταβάλλειν FM 14 τὸ ἐν δυνάμει F μὴ (prius) ACM: om. aF
15 συμβάλλει F ἐνεργεῖα ὄν CM: μὴ interponunt aAF 16. 17 τῆ δὲ φθορᾶ
γένεσις ἐναντίον AF: itemque inserto τὸ ante ἐναντίον C: ἡ δὲ φθορὰ γενέσει ἐναντίον ex
Arist. aM cf. f. 193^v 42 18 μὲν οὖν C ἡ ante γένεσις et φθορὰ om. a
19 ἐπεὶ δὲ a δὲ] καὶ M μὲν om. aF 20 ἐκ τοῦ μὴ ὄντος, sed μὴ dele-
vit A 21 τὸ om. FM ἀπαριθμεῖται aCF (cf. Index s. v.): καταριθμεῖται AM
22 λοιπόν om. aF ὅτι addidi τὸ τῆ scripsi: τὸ F: τῆ aACM καὶ τῆ
φθορᾶ M 23 ἐστὶ om. a ὡς μηδαμῶς μηδαμῶς M 25 ψευδός M
26 μὴ om. F λευκὰ F: λύκων M 27 ἔχειν FM

χοντος, τουτέστιν ἐν καταφάσει καὶ ἀποφάσει· σύνθεσις μὲν γὰρ ἡ κατὰ- 193^r
 φασις, διαίρεσις δὲ ἡ ἀπόφασις. ἐν ταύταις δὲ τὸ ψεῦδος καὶ τὸ ἀληθές 20
 (ὁ γὰρ ἀποφαντικὸς λόγος ταῦτα ἔχει) λέγεται μὴ ὄν, καὶ τὸ δυνάμει μὲν
 ὄν ἐνεργείᾳ δὲ μὴ ὄν, ὃ ἀντίκειται τῷ ἐνεργείᾳ ὄντι λεγόμενον ἀπλῶς
 5 μὴ ὄν διὰ τὴν πρὸς τὸ ἀπλῶς ὄν ἀντίθεσιν· ἀντίκειται γὰρ τὸ δυνάμει τῷ
 ἐνεργείᾳ, ὡς τὸ μήπω ὄν ὄλως πρὸς τὸ ἤδη ὄν. καὶ ἡ ἐκ τοῦ τοιούτου
 μὴ ὄντος μεταβολὴ εἰς τὸ ἀντικείμενον αὐτῷ ὄν ἡ ἀπλῆ καὶ ἀπλῶς γέ-
 νεσις ἦν. λέγεται δὲ μὴ ὄν καὶ τότε μὲν τι μὴ ὄν, ἄλλο δὲ τι ἐνεργείᾳ 25
 ὄν, ὅταν θερμὸν μὲν οὐκ ἔστι, σῶμα δὲ ἔστιν ἐνεργείᾳ· περὶ δ' ὑπομένον
 10 τὸ μὴ ὄν θερμὸν εἰς τὸ θερμὸν μεταβάλλει. διὸ καὶ τινὰ γένεσιν καὶ
 τινός, ἀλλ' οὐχ ἀπλῶς γένεσιν ταύτην ἐκάλει τὴν μεταβολήν. καὶ ἦν ἡ
 μὲν πρώτη γένεσις ἡ ἐκ τοῦ ἀπλῶς μὴ ὄντος ἐπὶ τῶν οὐσιῶν ἀπλῆ γέ-
 νεσις οὕσα καὶ ἀπλῶς γένεσις, ὅτι ἐκ τοῦ μὴ ὄντος τοῦ τῷ ἐνεργείᾳ ἀντι-
 κειμένου ἡ μεταβολὴ ἦν. τῶν γὰρ μὴ ὄντων, ὅσα ἐνδέχεται ὄλως εἶναι
 15 μὴ ὄντα, τὸ ἀπλῶς μὴ ὄν τὸ τῷ ἀπλῶς ὄντι ἀντικείμενόν ἐστιν·
 ἀπλῶς δὲ ὄν τὸ ἐνεργείᾳ ὄν ἐστιν, ὥστε καὶ ἀπλῶς μὴ ὄν τὸ δυνάμει. 30
 ἐνδειξάμενος οὖν τὴν εἰς τὰ τρία ταῦτα τοῦ ὀπωσοῦν ἐν ὑποστάσει μὴ ὄν-
 τος διαίρεσιν λέγει μήτε τὸ κατὰ σύνθεσιν καὶ διαίρεσιν μὴ ὄν, του-
 τέστι τὸ κατὰ κατάφασιν καὶ ἀποφασιν ψεῦδος, κινεῖσθαι (οὔτε γὰρ λόγος
 20 ψευδῆς οὔτε δόξα, ὅταν εἰς ἀληθῆ μεταβάλλῃ, κινεῖται, ὡς ἔδειξεν ἐν
 Κατηγορίαις· οὐ γὰρ κατὰ τὴν ἐν αὐτοῖς μεταβολὴν αἰεὶ μεταπίπτει ταῦτα,
 ἀλλὰ ἄλλων πολλάκις τινῶν κινουμένων· ὁ γὰρ πρότερον ψευδόμενος τῇ
 δόξῃ καὶ τῷ λόγῳ, ὅτι κἀθηται Σωκράτης, ἐὰν ἐστὼς τυγχάνῃ καθίσαντος 35
 αὐτοῦ ἀληθεύσει, οὐ τῆς δόξης ἢ τοῦ λόγου μεταβαλλόντων, ἀλλὰ τοῦ
 25 πράγματος)· οὔτε οὖν τὸ κατὰ σύνθεσιν ἢ διαίρεσιν φησὶν ἐνδέχεται
 κινεῖσθαι, εἴπερ μὴδὲ μεταβάλλει ὄλως τοῦτο καθ' αὐτό, ἀλλὰ ἄλλου
 μεταβάλλοντος αὐτὸ μεταβάλλει, οὔτε δὲ τὸ κατὰ δύναμιν μὴ ὄν, του-
 τέστιν τὸ ὡς δυνάμει μὴ ὄν, ὃ τῷ κατ' ἐνέργειαν ὄντι ἀντίκειται. οὔτε
 τοῦτο οὖν φησι δυνατὸν κινεῖσθαι, διότι ἡ κίνησις κἀν ἀτελῆς ἐνέργεια,
 30 ἀλλ' οὖν ἐνέργειά πῶς ἐστι. καὶ χρὴ τὸ κινούμενον, ἐνεργείᾳ τι ὄν καὶ
 τότε τι ὄν καὶ σαφόμενον κινεῖσθαι· τὸ δὲ οὕτω λεγόμενον μὴ ὄν οὐδὲν 40
 τῶν ὄντων ἐστὶν ἐνεργείᾳ· οὐδὲ γὰρ τὸ σπέρμα μένον σπέρμα μεταβάλλει

5. 6 τῷ δυνάμει τὸ ἐνεργείᾳ aF 8 δὲ om. C τότε AM: τὸ τότε aCF
 11 καλεῖ CM ἡ om. M 12 ἡ ACM, superser. F¹: om. a ὄντως M
 13 τῷ] τῶν M: αὐτῷ F 14. 15 μὴ ὄντα εἶναι M 17 τὰ om. aF 18 διαί-
 ρεσιν μὴ (μὴ om. F) ὄντος aF: ὄντος διαίρεσιν M 19 κατὰ κατάφασιν καὶ ἀποφασιν
 aCF cf. v. 1: καταφάσκον καὶ ἀποφάσκον AM ψευδῶς FM 20 ἀλήθειαν F
 μεταβάλλει, corr. C 20. 21 ἐν Κατηγορίαις] 5 p. 4a23 sqq. 21 ἐν αὐτοῖς ACM:
 ἐαυτῶν a 22 τινῶν πολλάκις aFM 23 ὁ σωκράτης aFM ἀν ἐστὼς
 ἡ
 τυγχάνει C 24 αὐτοῦ] σωκράτους a: τοῦ σωκράτους F ἀληθεύει aFM
 μεταβαλλόντων C 25 τὸ om. aF ἐνδέχεται φησὶ aFM 26 μὴδὲ] μήτε A
 μεταβάλλειν M τοῦτο ὄλως aFM 27 αὐτὸς F δὲ om. C 29 τοῦτο
 οὖν A: οὖν τοῦτο aCFM 29. 30 ἐνεργείᾳ utrobique F 31 λεγόμεν sic C
 32 ἐνεργείᾳ ἐστὶν aFM

εἰς φυτὸν ἢ ζῷον, ὡσπερ ὁ ἀνθρώπος μένων ἀνθρώπος κατὰ τι τῶν ἐαυ- 193^r
τῆ συμβεβηκότων κινεῖται ἀπὸ τοῦ μὴ λευκοῦ εἰς λευκὸν καὶ ἀπὸ τοῦ μὴ
ἀγαθοῦ εἰς ἀγαθὸν μεταβάλλων. καὶ διὰ τοῦτο κινεῖσθαι λέγεται ἂν τὰ
ἀλλοιούμενα καὶ οὐ μεταβάλλεσθαι, ὅτι ἐνεργεῖα τι ὑπομένον ἐνεργεῖ κατὰ
5 τὴν κίνησιν.

Τῆ τοίνυν παραθέσει τοῦ τρίτου μὴ ὄντος, καθ' ὃ ἡ τις γένεσις ἐλέ-
γετο, τὴν τε διαφορὰν τῆς τινὸς γενέσεως πρὸς τὴν ἀπλῶς ἐδήλωσε καὶ 45
τὴν αἰτίαν ἐφανέρωσε τοῦ τὸ μὲν ἀπλῶς γινόμενον καὶ εἰς οὐσίαν μετα-
βάλλον μὴ λέγειν κινεῖσθαι. τῶν δὲ ἄλλων τὴν μεταβολὴν κίνησιν ὀνο-
μαζέειν. τοῦ μὲν γὰρ τί μὲν ὄντος ἐνεργεῖα οἷον ἀνθρώπου, τί δὲ μὴ ὄν-
10 τος οἷον οὐ λευκοῦ διὰ τὸ δυνάμει εἶναι λευκὸν δύναται τὸ ἐνεργεῖα ὄν,
ὁ ἀνθρώπος, κινεῖσθαι οὐ καθ' αὐτό (ὑπομένει γὰρ ὁ ἀνθρώπος), ἀλλὰ
κατὰ τὸ συμβεβηκὸς αὐτῷ. διὸ καὶ κατὰ συμβεβηκὸς αὐτό φησι κινε-
εῖσθαι, οὐ συνήθως τῷ ὀνόματι χρῆσάμενος. ἡ γὰρ ἀπὸ τοῦ μὴ λευκοῦ
15 εἰς λευκὸν μεταβολὴ καθ' αὐτό ἐστίν, ἀλλ' οὐ κατὰ συμβεβηκός, κέκληκε 50
δὲ αὐτὸ κατὰ συμβεβηκός, ὅτι τὸ οὕτως μὴ ὄν ὡς μὴ λευκὸν τῷ ἐνεργε-
γεία ὄντι συμβεβηκεν. εἰ δὲ οὕτω τὸ τί μὴ ὄν κινεῖται, τὸ ἀπλῶς μὴ
ὄν, τουτέστι τὸ μὴ ὄν ἐνεργεῖα μὴδὲ ὑπομένον, οὐτ' ἂν καθ' αὐτὸ οὕτε
κατὰ συμβεβηκὸς κινεῖτο. οὕτε γὰρ καθὸ μὴ ἔστι κινεῖται οὕτε τῷ ἄλλο
20 τι εἶναι ἐνεργεῖα ταῦτόν μένον, ὡς ἀνθρώπος ἦν τὸ μὴ λευκόν. εἰ οὖν
τὸ οὕτω μὴ ὄν ἀδύνατον κινεῖσθαι, ἡ δὲ ἐκ τοῦ οὕτω μὴ ὄντος, ὃ ἀπλῶς
μὴ ὄν ἐλέγετο, εἰς τὸ ἀπλῶς | καὶ ἐνεργεῖα ὄν μεταβολὴ γένεσις ἦν, 193^v
ἀδύνατον τὴν γένεσιν κίνησιν εἶναι· γίνεται μὲν γὰρ τὸ μὴ ὄν (οὐ γὰρ
δὴ τὸ ὄν), κινεῖται δὲ τὸ ὄν, εἴπερ ἐνεργεῖα τις ἢ κίνησις. διὸ ἐπιστήσαι
25 χρῆ, ὅτι ἐν μὲν τοῖς εἰς οὐσίαν μεταβάλλουσιν κίνησις μὲν ὅλως οὐκ ἔστιν,
ὅτι οὐκ ἔστι τι ἐν αὐτοῖς τὸ ἐνεργεῖα ὄν, ἵνα ἐνεργῆ τὴν κίνησιν, μετα-
βολὴ δὲ μόνον ἐν ἐκείνοις ἐστίν ἢ κατὰ γένεσιν· ἐν δὲ ταῖς κατὰ ποιό-
τητα ἢ κατὰ ποσότητα ἢ κατὰ τόπον μεταβολαῖς ἢ ὅλως ταῖς παρὰ τὴν 5
οὐσίαν, κίνησις μὲν ἐστὶ τοῦ ἐνεργεῖα ὑπομένουτος, οἷον τοῦ ἀνθρώπου κινε-
30 νομένου, γένεσις δὲ τοῦ λευκοῦ ἐκ μὴ λευκοῦ, τὸ δὲ ὅλον ἀλλοιώσις.
οὕτω δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. διὰ τοῦτο οὖν ἡ γένεσις κίνησις οὐκ ἔστιν,
ὅτι οὐκ ἔστι τὸ κινούμενον ἐνεργεῖα τι ὑπομένον, ὡς τὸ ἀλλοιούμενον καὶ

1. 2 ἐαυτῷ συμβεβηκότων AF: ἐαυτῆς συμβεβηκότων M: ἐν αὐτῷ συμβεβηκότων C: συμ-
βεβηκότων ἐαυτῷ a 2 τοῦ ante μὴ λευκοῦ et μὴ ἀγαθοῦ om. a εἰς τὸ λευκὸν
et εἰς τὸ ἀγαθὸν CFM 3 μεταβάλλον F 4 ante ὅτι habet μόνον a τι ὄν
καὶ ὑπομένον FM ἐνεργεῖν M 9. 10 ὀνομάζει M 10 μὲν om. a
11 τὸ μὴ δυνάμει FM 13 τὸ om. F καὶ om. M κατὰ τὸ CM
φησι om. M 14 συνήθει F τοῦ om. C 15 εἰς τὸ aFM 15. 16 κέκλη-
ται δὲ αὐτῷ C 17 τὸ δ' ἀπλῶς C 18 τὸ μὴ δὲ ὄν ἐνεργεῖα aFM: τὸ μὴ ἐνεργεῖα
C: τὸ μὴδὲ ὄν ἐνεργεῖα A μὴδὲ ὑπομένον aF: ὑπομένον ACM οὐτ' ἂν AC:
οὕτε aFM 19 κινεῖτο C: κινεῖτο ἂν A: ἂν κινεῖτο aFM 20 ἐνεργεῖα εἶναι C
μένον] μὴ ὄν F 25 ὅλως om. M 26 ἐν ἐαυτοῖς F 28 ἢ κατὰ prius] ἢ καὶ κατὰ
M: ἢ (om. κατὰ) C 29. 30 κειμένου FM 30 ἀλλοιώσις M 31 οὕτω δὲ AC:
οὕτως F: οὕτω aM ἡ] καὶ M οὐκ in ras. M 31. 32 ἔστιν ὅτι οὐκ om. M

αὐξόμενον καὶ φερόμενον· ὁ γὰρ ἄνθρωπος ὑπομένων λευκαίνεται, τὸ δὲ 193^v
οὐ λευκὸν τὸ ἐν αὐτῷ οὐχ ὑπομένον, ὡσπερ ὁ ἄνθρωπος, μεταβάλλει εἰς
τὸ λευκόν· διὸ οὐ κινεῖται μὲν τὸ οὐ λευκόν, γίνεται δὲ λευκόν. ὥστε
ἡ γένεσις οὐκ ἔστι κίνησις.

5 Εἰπὼν δὲ ὅτι τὸ μὴ ὄν, ἐξ οὗ ἡ γένεσις, οὐ κινεῖται μὲν γίνεται δὲ
(γίνεται γὰρ φησι τὸ μὴ ὄν), πῶς εἶπεν γίνεσθαι τὸ μὴ ὄν ἐξηγεῖται,
ὅτι οὐ τὸ καθ' αὐτὸ μὴ ὄν γίνεται, ἀλλ' ἢ συμβέβηκε τὸ μὴ ὄν· ἡ γὰρ
ὑλὴ καὶ ὅλως τὸ δυνάμει ἐξ οὗ γίνεται τὸ γινόμενον οὐ καθ' αὐτὸ μὴ ὄν
10 μένει ἐν τῇ γενέσει. πλὴν καθόσον τὸ γινόμενον διὰ τὴν στέρησιν οὐκ
ἔστι τοῦτο ὅπερ γίνεται, ἀληθῆς εἰπεῖν ὅτι ὑπάρχει τὸ μὴ ὄν κατὰ
τοῦ γινομένου ἀπλῶς· τὸ γὰρ ἀπλῶς γινόμενον οἶον ἡ ὑλὴ τοῦ ἀνθρώ- 15
που οὐδὲν ἔχον ἐνεργεῖα ὑπομένον ὅλον κατὰ τὸ δυνάμει καὶ τὴν στέρησιν
τοῦ ἀνθρώπου ὑφέστηκεν· ὁ δὲ λευκαίνόμενος ἄνθρωπος ὑπομένοντος τοῦ
15 κατ' ἐνεργεῖαν ἀνθρώπου λευκαίνεται. εἰ οὖν τὸ γινόμενον ἀληθῆς εἰπεῖν
μὴ ὄν, ὅτι μὴδὲν ἔστι κατ' ἐνεργεῖαν, τὸ δὲ μὴ κατ' ἐνεργεῖαν οὐ κινεῖται,
ἡ γένεσις οὐκ ἂν εἴη κίνησις.

Λέγει δὲ καὶ ἄλλην ἐξήγησιν τοῦ προκειμένου τοιαύτην ὁ Ἀλέξανδρος·
τῷ ἀπλῶς μὴ ὄντι, τουτέστι τῷ δυνάμει, ἐξ οὗ γίνεται τὸ γινόμενον, κατὰ
20 συμβεβηκῆς ὑπάρχει τὸ γίνεσθαι, ὅτι ἢ συμβέβηκε τὸ ἀπλῶς μὴ ὄν, τουτ-
ἔστιν ἡ στέρησις, τοῦτο γίνεται· τὸ δὲ κινεῖσθαι οὐ κατὰ συμβεβηκῆς αὐ-
τῷ ὑπάρχει, εἴπερ μὴδὲ ἔστιν ὅλως, ἀλλ' εἴπερ ἄρα, τὸ κινεῖσθαι τούτῳ
τῷ μὴ ὄντι ὑπάρχει, ὁ ἀντίκειται τῷ τινὶ ὄντι, ὅπερ ἔστιν οὐχ ἀπλῶς μὴ
25 κατὰ συμβεβηκῆς· οὐ γὰρ καθὸ μὴ ὄν, ἀλλὰ καθὸ ἄλλο τι ὄν· δεῖ γὰρ τὸ
κινούμενον εἶναι ὄν· ὄντος γὰρ ἐνεργεῖα ἡ κίνησις. τευχῆριον οὖν τοῦ μὴ
κινεῖσθαι τὸ γινόμενον ἔλαβε τὸ ὑπάρχειν αὐτῷ τὸ μὴ ὄν. ὁ δὲ Ἀσπά- 35
σιος οὕτως ἐξηγεῖται τὴν λέξιν ταύτην· “εἰπὼν, φησί, ὅτι τὸ μὴ ὄν ἔστι
τὸ γινόμενον, ἐπειδὴ τοῦτο ἀμφισβητήσιμον ἦν (εἴποι γὰρ ἂν τις μὴ εἶναι
30 τὸ μὴ ὄν τὸ γινόμενον, ἀλλ' ἐκ τοῦ μὴ ὄντος), διὰ τοῦτο λέγει, ὅτι κἂν
ὅτι μάλιστα συγχωρήσωμεν τὸ μὴ ὄν κατὰ συμβεβηκῆς λέγεσθαι γίνεσθαι
καὶ μὴ κυρίως, ἀλλ' ὁμως τό γε ἀντιστρέφον αὐτῷ ἀληθῆς ἔστιν, ὅτι τὸ

1 αὐξάνομενον M φερόμενον AFM cf. p. 831,27: φθειρόμενον C ὑπομένον C¹
λευκαίνεται, ai e ras. C²: λευκαίνόμενος F 2 οὐ om. F 3 τὸ λευκόν] τὸ μὴ λευκόν F
4 ἔσται a 5 ὅτι om. aF 8, 9 μὴ ὄν ἔστιν A¹ 9 τὸ μὴ ὄν οἶον superscr.
A²: τὸ μὴ ὄν om. M 10 ante πλὴν iterata ἡ γὰρ ὑλὴ (7.8) delevit F διὰ τὴν]
δυνατήν F 11 ὅπερ AC: ὁ aFM γίνεσθαι et γινομένου ut saepe F
13 ὅλως FM 14 δὲ] γὰρ FM 15 ἀληθῶς M 18 λέγει δὲ ἀλέξανδρος καὶ ἄλλην
ἐξήγησιν τοῦ προκειμένου τοιαύτην C: λέγει δὲ καὶ ἄλλην ἐξ. ὁ ἀλ. τοῦ προκ. τοιαύτην a
ἄλλον M 21, 22 ὑπάρχει αὐτῷ aF: αὐτὸ ὑπάρχει M μὴδ' ἔστιν sic M
τοῦτο τῷ F: τοῦτο τὸ M 26 ὄντος AC: οὕτως aFM ἐνεργεῖα F: ἡ ἐνεργεῖα
(om. ἡ ante κίνησις C) CM: ἐνεργεῖα a(A?) γοῦν F 27 ἔλαβε τὸ γινόμενον FM
ὑπάρχον F 28 τὸ om. aF 29 ἦν om. F εἴπη C 30 τὸ (post ὄν) om. CFM
31 γίνεσθαι] κινεῖσθαι FM 32 ἀντιστρέφον C: ἀναστρέφον aAF: ἀντιστρέφειν M

γινόμενον τὸ μὴ ὄν ἐστιν· οὐ γὰρ ἂν ἔτι γίνοιτο, εἴπερ ὄν ἦν. ἐπεὶ οὖν 193
τὸ γινόμενον οὐκ ὄν ἐστι, τὸ δὲ οὐκ ὄν οὐ κινεῖται, τὸ γινόμενον οὐ κινεῖ-
ται. οὐδὲ ἢ γένεσις ἂν εἶη κίνησις.”

Ὁμοίως δέ, φησί, καὶ τὸ ἡρεμεῖν τοῖς ἀπλῶς γινομένοις οὐχ ὑπάρχει· 30
5 καὶ γὰρ ἡ ἡρεμία ὄντος ἐστὶ στέρησις οὕσα τοῦ πεφυκότος κινεῖσθαι· πέ-
φυκε δὲ κινεῖσθαι τὸ ὄν, ὥστε ὃ ἀδύνατον κινεῖσθαι, τοῦτο καὶ ἡρεμεῖν
ἀδύνατον. ἀμφοτέρω γὰρ τοῦ ὄντος εἰσὶν ἐνέργειαι. δεῖξας οὖν ἐκ τοῦ
τῆ γινομένης ὑπάρχειν τὸ μὴ ὄν, ὅτι οὔτε κινεῖται τὸ γινόμενον οὔτε ἡρε-
μεῖ (ἐπεὶ γὰρ ἄμφω ταῦτα ὄντος εἰσὶν ἐνέργειαι), ἐφεξῆς καὶ κατ’ ἄλλην
10 ἐπιχειρήσιν τὸ αὐτὸ δεῖκνυσιν ἄτοπόν τι λέγων ἔπεσθαι τοῖς λέγουσι κινεῖ-
σθαι τὸ γινόμενον, εἴπερ μὴ ὄν ἐστιν. εἰ γὰρ πᾶν τὸ κινούμενον ἐν 35
τόπῳ, ὡς δεῖξει προσελθόν, τὸ δὲ μὴ ὄν οὐκ ἐν τόπῳ καθ’ αὐτό, τὸ
ἄρα μὴ ὄν οὐ κινεῖται, ἐν δευτέρῳ σχήματι συναχθέντος τοῦ λόγου. καὶ
ὅτι μὲν τὸ γινόμενον μὴ ὄν ἐστι, πρότερον ὑπέμνησται, ὅτι δὲ τὸ μὴ ὄν
15 οὐκ ἐν τόπῳ. συντόμως ἐνεδείξατο διὰ τοῦ εἶη γὰρ ἂν πρῶ. εἰ δὲ πρῶ
ἐστι, δῆλον ὅτι καὶ ἔστι καὶ ἐνεργεῖα ἔστι· τὸ γὰρ δυνάμει ὄν οὔτε ἀπλῶς
ὄν ἐστιν οὔτε πρῶ ἐστιν. ὥστε καὶ ἐν πρώτῳ σχήματι δυνατὸν συναγαγεῖν
οὕτω· τὸ γινόμενον τὸ ἐνεργεῖα μὴ ὄν ἐστι· τὸ ἐνεργεῖα μὴ ὄν οὐκ ἔστιν
ἐν τόπῳ καθ’ αὐτό· τὸ μὴ ὄν ἐν τόπῳ οὐ κινεῖται· τὸ ἄρα γινόμενον οὐ 40
20 κινεῖται· ἡ ἄρα γένεσις οὐκ ἔστι κίνησις. δυνατὸν δὲ τὸ αὐτὸ καὶ ὑποθε-
τικῶς συλλογίσασθαι. ὅτι δὲ οὐδὲ ἡ φθορὰ κίνησις, δεῖκνυσι συντόμως
προλαβόν, ὅτι τῆ κινήσει ἐναντίον ἐστὶν ἤτοι κίνησις ἢ ἡρεμία. ἐπεὶ
οὖν ἡ φθορὰ ἐναντία ἐστὶ τῆ γενέσεως, εἰ ἔστι κίνησις ἢ φθορὰ, ἀνάγκη
τὴν γένεσιν ἢ κίνησιν εἶναι ἢ ἡρεμίαν. εἰ οὖν ἡ γένεσις δέδεικται μηδέ-
25 τερον οὕσα τούτων, δῆλον ὅτι οὐδὲ ἡ φθορὰ κίνησις ἐστίν, ἀλλ’ οὐδὲ ἡρε-
μία· εἶη γὰρ ἂν πάλιν ἡ γένεσις κίνησις, εἴπερ ἐναντία αὐτῇ ἐστὶν ἡ 45
φθορὰ. κοινότερον δὲ νῦν τὴν ἡρεμίαν ἀντὶ τοῦ ἀντικειμένην εἰπεῖν ἐναν-
τίαν εἶπεν τῆ κινήσει, στέρησιν αὐτὴν ἀποδεικνύουσι μέλλων τῆς κινήσεως.

1 τὸ μὴ ὄν—οὖν τὸ γινόμενον (2) om. M 5 ἢ] εἰ ἢ F ὄντως F: οὕτως M
οὕσα om. FM πέφυκε—ἀδύνατον κινεῖσθαι (6) om. F 5, 6 κινεῖσθαι δὲ πέφυκε a
7 τοῦ ὄντος om. A εἰσὶν CF: post γὰρ transpositum A: ἐστὶν M: ἐστὶ transpositum post
ἐνεργεῖα a ἐνεργεῖται (sic) C: ἐνεργεῖα F: ἐνεργεῖα aAM δεῖξας ex δόξας M 7, 8 ἐκ
τοῦ
τῶν γινομένων M 8, 9 οὔτε ἡρεμεῖ τὸ γινόμενον aFM 9 γὰρ om. C ὄντως M
ἐνεργεῖται scripsi: ἐνεργεῖα aACM: ἐνεργεῖα F καὶ om. aF 10 τι om. F
12 οὐκ ἔστιν ἐν τόπῳ Arist. 13 τοῦ λόγου om. M 14 ὑπέμνησεν FM ὑπέμνη-
σαι πρότερον sic a 22 ἢ (ἢ om. M) κίνησις ἐστὶν ἐναντίον aFM ἡρεμία ut in
proximis C 24 τὴν γένεσιν ἢ κίνησιν εἶναι ἢ ἡρεμίαν M: ἡ γένεσις ἢ ἡρε-
μία F ἢ (ante ἡρεμίαν) om. a 24, 25 μηδέτερον δέδεικται aF 25 οὐδὲ (post
ἀλλ’) aAM: οὐ δὲ ἢ F: οὐδὲ||| (ex οὐδὲν?) C 26 αὕτη ἐστὶ τῆ φθορᾶ aFM
27 νῦν om. C 28 ὑποδεικνύουσι F

p. 225a33 Ἐπειδὴ δὲ πᾶσα κίνησις μεταβολή τις ἕως τοῦ τὸ γομ- 193v
νὸν καὶ λευκὸν καὶ μέλαν.

Τὴν μεταβολὴν τετραγῆ διελὼν εἰς τε τὴν ἐξ ὑποκειμένου εἰς ὑποκεί-
μενον καὶ τὴν ἐξ οὐχ ὑποκειμένου εἰς ὑποκείμενον καὶ τὴν ἐξ ὑποκειμένου
5 εἰς οὐχ ὑποκείμενον καὶ ἔτι τὴν ἐξ οὐχ ὑποκειμένου εἰς οὐχ ὑποκείμενον,
καὶ τὴν τελευταίαν συμπλοκὴν ὡς ἀσύστατον ἀποκρίνας ἔδειξεν, ὅτι οὐδε-
τέρα τῶν δύο μεταβολῶν κίνησις ἐστίν, οὔτε ἡ ἐξ οὐχ ὑποκειμένου εἰς ὑπο-
κείμενον, ἣτις ἦν γένεσις, οὔτε ἡ ἐξ ὑποκειμένου εἰς οὐχ ὑποκείμενον, 194r
ἣτις ἦν φθορά. καὶ ἐπάγει λοιπὸν ἐπεὶ δὲ πᾶσα κίνησις μεταβολή
10 τις (τὸ γὰρ ἄλλο μετ' ἄλλο ἐν αὐτῇ θεωρεῖται), τρεῖς δὲ ἐδέχθησαν αἰ
πᾶσαι μεταβολαί, ὧν αἱ δύο κατ' ἀντίφασιν, αὗται δὲ ἦσαν αἱ κατὰ
γένεσιν καὶ φθορὰν οὐ κινήσεις, ἀνάγκη τὴν λοιπὴν μεταβολὴν τὴν
ἐξ ὑποκειμένου εἰς ὑποκείμενον ταύτην εἶναι κίνησιν μόνην. τὰ
δὲ ὑποκείμενα, ἐξ ὧν καὶ εἰς αἱ μεταβολαί, ἡ ἐναντία ἐστὶν ἡ με-
15 ταξύ. εἶπεν δὲ ὅτι καὶ τὰ μεταξὺ εἰς τὰ ἄκρα ὡς ἐναντία μεταβάλλει. 5
ἐπειδὴ δὲ καὶ ἐκ στερήσεως γίνεται μεταβολή, ἐζήτησεν ἂν τις, πρότερον
ὡς ἐξ ὑποκειμένου εἰς ὑποκείμενον ἢ κατὰ ἀντίφασίν ἐστίν ἡ τοιαύτη μετα-
βολή. καὶ λέγει ὅτι ὡς ἐξ ὑποκειμένου· κείσθω γάρ, φησὶν, ἐναντίον ἡ
στέρησις· εἰ δὲ ἐναντίον, ὁῦλον ὅτι καταφάσει δηλοῦται. καταφάσει δὲ
20 δηλοῦμενον τὸ ὑποκείμενον εἶπεν εἶναι πρότερον. ὥστε ἡ στέρησις ὑπο-
κείμενόν ἐστι καὶ τὸ ἐκ στερήσεως μεταβάλλον εἰς ἕξιν, ὡς ἐξ ὑποκειμένου
εἰς ὑποκείμενον μεταβάλλει. τί οὖν οὐχὶ καὶ ἡ γένεσις ἐκ στερήσεως ἐστι; 10
πῶς οὖν οὐχὶ καὶ αὕτη ἐξ ὑποκειμένου; ἢ ὥσπερ τὸ δυνάμει διττόν ἐστι
τὸ μὲν πρὸς οὐσίαν, τὸ δὲ πρὸς συμβεβηκόσ, οὕτω καὶ ἡ στέρησις ἡ μὲν
25 οὐσίας ἐστίν, ἡ δὲ συμβεβηκότος· καὶ ἡ μὲν τοῦ συμβεβηκότος, διότι ἐν
οὐσίᾳ ἐστὶ τοῦτο, πολλοῦ τοῦ ὄντος μετέχει καὶ καταφάσει δηλοῦται καὶ
ἔστιν ὑποκείμενον καὶ δύναται κινεῖσθαι τὸ ἐν ᾧ ἐστίν ἡ στέρησις, ὡς τὸ
νοσοῦν καὶ ἄμουσον καὶ γυμνόν. ἡ δὲ τῆς οὐσίας στέρησις, ἐπειδὴ οὐσίας
ἐκπεσοῦσα καὶ τοῦ ὄντος ἐκπέπτωκεν, ἀποφάσει δηλοῦται. ὃν δὲ δηλονότι 15
30 νῦν καὶ οὐσία τὸ ἐνεργεῖα λέγεται, καὶ οὐκ ἐκεῖνο τὸ ὄν, οὐ καὶ ἡ στέρησις
καὶ τὸ δυνάμει καὶ ἡ ὕλη μετέχει.

1 ἐπειδὴ AC: ἐπεὶ aFM ut v. 9 et Arist. 4 τὴν (prius) om. M οὐχ]
μὴ M 5 ἔτι om. a 7 ἐξ οὐχ] ἐκ μὴ C 8 ἦν ἡ γένεσις aF εἰς μὴ
ὑποκείμενον M 9 ἦν ἡ φθορά aF ἐπεὶ δὲ aAC: ἐπειδὴ (om. δὲ) FM cf.
v. 1 10 αὐτῇ aC: αὐτῶι AFM ἐδέχθησαν M 11 δύο a: β F: om.
ACM 12 κίνησις M 13 μόνον M 15 post μεταξὺ add. καὶ F
16 πρότερον, sed corr. M ἐπειδὴ δὲ AM: ἐπειδὴ F: ἐπεὶ δὲ aC 18 post ἐξ
ὑποκειμένου add. εἰς ὑποκείμενον aF 20 εἶναι εἶπεν πρότερον C 22 οὐχί] οὐχ
ἡ a καὶ om. F γένεσις C 23 αὐτῇ A 26 τοῦτο ἐστι a: τοῦτο om. M
τὰ
27 ἡ στέρησις ἐστίν aF 30 καὶ οὐσία τὸ ἐνεργεῖα ACM: καὶ ἐνεργεῖα ἡ οὐσία λέγεται
F: τὸ ἐνεργεῖα καὶ οὐσία a οὐ superser. A¹

Παράδειγμα δὲ τοῦ τὴν στέρησιν καταφάσει δηλοῦσθαι τὸ γυμνὸν 19^a
 λαβάν ἐπήγαγε καὶ τὸ λευκὸν καὶ τὸ μέλαν, δεικνύς ὅτι ὡς ταῦτα
 καταφάσει δηλοῦται, οὕτω καὶ τὸ γυμνόν. μήποτε δὲ καὶ ἄλλο τι ἐνε-
 δείξατο διὰ τούτου, ὅτι τὰ ἐξ ἀλλήλων γινόμενα ἐναντία οὐ μόνον ὡς ἐξ
 5 ἐναντίων γίνεται ἀλλὰ καὶ ὡς ἐξ ἀποφάσεων· τὸ γὰρ λευκὸν ἐκ τοῦ μέ-
 λανος γίνεται, ὅτι τὸ μέλαν οὐ λευκὸν ἐστὶ· καὶ μέντοι καὶ ὡς ἐκ στερή- 20
 σεως· τὸ γὰρ σῶμα τὸ τέως μέλαν ἀπουσίαν ἔχει λευκοῦ πεφυκὸς καὶ αὐτὸ
 δέχεται. στέρησις δὲ οὐδὲν ἐστὶν ἄλλο, ἢ ἀπουσία τοῦ πεφυκὸτος ἐνυ-
 πάρχειν. τὸ δὲ γυμνόν οὐ τῆς κυρίως στερήσεως ἐστὶ παράδειγμα· ἐκείνη
 10 γὰρ οὐκ ἀνακάμπει ποτὲ εἰς τὴν ἕξιν ὥσπερ τὸ γυμνόν εἰς τὸ ἐνδε-
 οῦσθαι.

Οὕτω μὲν οὖν ὁ Ἀριστοτέλης τὴν κίνησίν τινα μεταβολὴν (λέγει, ἐπὶ
 πλεόν οὔσαν τὴν μεταβολὴν) τῆς κινήσεως, τὴν γένεσιν καὶ τὴν φθορὰν
 μεταβολὰς μὲν λέγων, κινήσεις δὲ οὐ· ὁ δὲ γε Πλάτων τούναντίον δοκεῖ 25
 15 τὴν κίνησιν ἐπὶ πλεόν τῆς μεταβολῆς λέγειν· καὶ γὰρ τὰς μὲν μεταβολὰς
 τὰς αὐτὰς τῷ Ἀριστοτέλει λέγει καὶ κινήσεις αὐτὰς εἶναι βουλόμενος (καὶ
 γὰρ καὶ τὴν γένεσιν καὶ τὴν φθορὰν ἐν τῷ δεκάτῳ τῶν Νόμων ταῖς φυ-
 σικαῖς κινήσεσι συναριθμεῖ), κίνησιν δὲ καὶ τὴν τοῦ νοῦ ἐνέργειαν ὀνομάζει.
 ‘σφαίρας ἐντόρνου’ κινήσει τὴν ἐπιστρεπτικὴν τοῦ νοῦ ἐνέργειαν ἀπει-
 20 κάζων. τσαύτης οὖν δοκούσης αὐτῶν ἐν τούτοις διαφορᾷ θαυμάζω, εἰ
 μὴ μέχρι τῶν ὀνομάτων μόνον ἐστὶν ἡ διαφορία. τὴν μὲν οὖν μεταβολὴν
 ὁμοίως ἑκάτερος ἐπὶ πάντων τίθησι τῶν κατὰ χρόνον ἐξαλλαττομένων, κί- 30
 νησιν δὲ ὁ μὲν Πλάτων πᾶσαν τὴν ἀπὸ τοῦ ὄντος ἔκστασιν ὑποθέμενος
 τὰς τε μεταβολὰς ἀπάσας κινήσεις εἶπεν εἰκότως, καὶ μέντοι καὶ τὰς ἀμετα-
 25 βλήτους καὶ αἰεὶ κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ ὡσαύτως ἐχούσας ἐνεργείας οὐκ ὠκνησε
 κινήσεις καλεῖν διὰ τὴν τῆς ἐνεργείας πρόοδον ἀπὸ τοῦ ὄντος· ἔκστασις
 γὰρ τῆς οὐσίας ἐστὶν ἡ ἐνέργεια εἰς οὐσίαν πάλιν ἐρειδωμένη. ὁ δὲ γε
 Ἀριστοτέλης συμμετρότερα φιλοσοφῶν τοῖς πολλοῖς ἀνθρώποις καὶ τὰς παρα- 35
 κὰς αὐτῶν φυλαττόμενος ἠλλαβήθη τὴν τοῦ νοῦ ἐνέργειαν ἀμετάβλητον
 30 οὔσαν, ἢ ὡς αὐτὸς ἔτι σεμνότερον εἶπεν, οὐσίαν οὔσαν τὴν ἐνέργειαν τοῦ
 νοῦ κίνησιν εἰπεῖν. ὁ γὰρ ἀκούων κίνησιν εὐθὺς μεταβολὴν ἐνόησεν καὶ πα-
 θητὸν τὸ κινούμενον ὑποπευθεῖ καὶ χρόνον εὐθὺς τῇ κινήσει συναφέρει.
 ἐν δὲ γε ταῖς μεταβολαῖς διαφορὰν τινα θεασάμενος, καθήσων αἰ μὲν ἐνεργεί-
 α ὄντος ἤδη τοῦ μεταβάλλοντος καὶ ὑπομένουτος ἐπιτελοῦνται, ὥσπερ

1 γυμνόν cf. Bonitzii Stud. Arist. I 218 6 λευκὸν οὐ μέλαν FM 8 ἄλλο ἐστὶν
 A: ἐστὶν ἄλλο ἄλλ' M 9 ὑπάρχειν F 10 εἰς] πρὸς F 10. 11 ἐνδέγε-
 σθαι M 12 λέγει—μεταβολὴν (13) a: om. ACFM 13 τῆς κινήσεως] δεῖξας M
 14 μεταβολὴν F μὲν om. aF λέγει M 15 λέγει FM μὲν om. M
 16 καὶ (post λέγει) om. aF 17 δεκάτῳ τῶν Νόμων] p. 894 sqq. 19 σφαίρας ἐν-
 τόρνου] de legg. X 898 B σφαίρας δὲ A ἐντορνον F κινήσει om. F
 ἐπιστρεπτικὴν M ἐνέργειαν ACM: κίνησιν aF 20 δοκούσης οὖν C 21 μόνον
 αὐτο μέχρι aF 24 καὶ (ante τὰς) om. M 28 σύμμετρα a 30 σεμνότεραν, sed
 corr. F¹ γε εἶπεν M cf. v. 33 32 χρόνον F συναφέρει M 33 γε om. aF
 33. 34 ἐνεργεία aA: ἐνεργεῖα CF: ἐνεργεῖ M 34 τοῦ om. F

ἀλλοιώσεις καὶ αὐξήσεις καὶ μείψεις καὶ ἡ κατὰ τόπον μεταβολή (ἐν πάσαις 194r
 γὰρ ταύταις ταῖς μεταβολαῖς τὸ μεταβάλλον ὅσον ὁ ἄνθρωπος ὁ λευκαῖνό- 10
 μενος ἢ αὐξανόμενος ἢ βαθίζων ἐνεργεία ὡν ἄνθρωπος καὶ ὑπομένων ἄν-
 θρωπος μεταβάλλει κατὰ ταῦτα), τινὲς δὲ τῶν μεταβολῶν οὐκ ἐκ τοῦ ἐνερ-
 5 γεία ὄντος, ἀλλ' ἐκ τοῦ δυνάμει, οὐδὲ ὑπομένουτος ἀλλὰ ἀεὶ ἄλλοτε ἄλλου
 γινόμενου ἐπιτελοῦνται ὡσπερ ἡ τοῦ ἀνθρώπου γένεσις ἐκ τοῦ σπέρματος,
 ὅπερ ἐν τούτῳ ἐστὶν οὐσιωμένον ἐν τῷ δυνάμει ἄνθρωπον εἶναι, ἐνεργεία
 δὲ οὐδὲν ἐστὶ, δηλοῖ δὲ τὸ μὴ ἐπιμένειν ἐν τῷ τοῦ σπέρματος εἶδει, ὅπερ 45
 ὑπάρχει τοῖς τελείοις καὶ ἐνεργεία ἤδη οὖσιν, ἀλλὰ ἄλλοτε ἄλλο γίνεσθαι,
 10 ἕως ἂν εἰς τὸ ἐνεργεία καταστήσῃ· ταύτην οὖν τὴν διαφορὰν ἐν ταῖς μετα-
 βολαῖς θεασάμενος, καὶ ὅτι αἱ μὲν ἐκ τοῦ δυνάμει εἰς τὸ ἐνεργεία καὶ ἐκ
 τοῦ οὕτω μὴ ὄντος εἰς τὸ οὕτως ὄν παθητικαὶ μᾶλλον εἰσι, κἂν ἔστι τι
 καὶ ἐν αὐταῖς βραχυτάτον ἐνεργητικόν (τὸ γὰρ δυνάμει παθητικόν ἐστὶ μά-
 15 βολαὶ μὲν εἰσι καὶ αὐταὶ, παθητικαὶ καὶ αὐταὶ οὔσαι, τρανεστέραν δὲ ἔχουσι
 τὴν ἐνέργειαν), ἐπεὶ οὖν ἡ κίνησις, καίτοι μεταβολή τις οὔσα καὶ πάθος 50
 τοῦ κινουμένου, ἐνεργεία τις ὅμως αὐτοῦ δοκεῖ εἶναι καὶ ἔστιν ἀτελής μὲν
 διὰ τὸ πολλῶν συμμαεῖχθαι τῷ πάθει, ἐνέργεια δὲ ὅμως, διὰ τοῦτο τῶν
 μεταβολῶν τὰς μὲν ἐνεργητικὰς κινήσεις καλεῖ, τὰς δὲ παθητικὰς μεταβολὰς
 20 μόνον, ὡς κατὰ τὸ πάθος μάλιστα χαρακτηριζόμενας, κἂν ἔχωσιν τι βραχυ-
 τάτον καὶ αὐταὶ ἐνεργητικόν· καὶ θαυμάζω τὴν τοῦ ὀνοματοθέτου σοφίαν,
 ὅπως τὸ μεταβάλλειν καίτοι ἐνεργητικῶς λεγόμενον πάθος ὅμως δηλοῖ. εἰ
 οὖν | τὸ τῆς κινήσεως ὄνομα κατ' ἄλλο μὲν σημαινόμενον ὁ Πλάτων ἐκ- 194v
 δέχεται τὴν ἀπὸ τοῦ ὄντος ἕκστασιν τοῦ ὅπως οὖν ὄντος κινήσιν καλῶν, ὁ
 25 δὲ Ἀριστοτέλης κατὰ τὰς κοινὰς τῶν ὀνομάτων προλήψεις τὴν μεταβολικὴν
 ἐνέργειαν κινήσιν καλεῖ, ἀλλ' οὔτε τὴν παντελῶς ἀμετάβλητον τὴν τοῦ νοῦ
 οὔτε τὴν κατὰ πάθος σχεδόν τι μόνον μεταβολὴν ἐλάχιστον ἢ οὐδὲν ἔχουσαν
 τὸ ἐνεργητικόν, περὶ ὀνόματος οἶμαι καὶ οὐ περὶ πράγματός ἐστιν ἡ δια- 5
 φορά, ἐπεὶ καὶ ὁ Πλάτων ἀκίνητον ἂν εἴποι ὡς ἀμετάβλητον τὴν τοῦ νοῦ
 30 κινήσιν καὶ τὴν τῶν μεταβολῶν διαφορὰν οὕτω λεπτῶς διακριθεῖσαν ἀπο-
 δέξαιτο ἂν. καὶ ὁ Ἀριστοτέλης τὴν ἐνέργειαν ὁμολογεῖ τοῦ νοῦ ὁ λέγων

1 καὶ αὐξήσεις om. M 3 ἡ ὁ αὐξανόμενος ἢ ὁ α 3. 4 ἄνθρωπος om. C
 5 ὑπομένουτο M 7 ἐστὶν ἐν τούτῳ aFM ὠσιωμένον F ἄνθρωπος CM
 S σπέρματι, om. τοῦ et εἶδει F 9 εἶδη M 11 καὶ (ante ὅτι) om. M καὶ (ante
 ἐκ) om. a 12 κἂν ACM: καὶ F: εἰ καὶ a 13 ἐνεργητικόν, i del., et a super-
 scr. M παθητικόν M 15 καὶ αὐταὶ (αὐταὶ C) ACM: om. aF καὶ αὐταὶ AC:
 καὶ αὐταὶ aFM τρανεστέραν aFM 16 καίτοι] καὶ τις F τις om. F 17 δο-
 καεῖ ὅμως αὐτοῦ aF 18 πολλὰ M 19 μεταβολῶν C ἐνεργητικὰς C
 20 τ] τὸ aFM 21 τοῦ om. aF 22 ὅπως] πῶς aFM ὅμως aC: ὁμοίως aFM
 25 προσλήψεις aF μεταβολὴν FM 26 ἐνεργεία F καλεῖ κινήσιν aFM
 τὴν (alterum) om. M νοός om. οὔτε FM 27 μόνον om. M ἔχουσα F 28 καὶ
 om. aF 30 διακριθεῖσαν F 31 ὁμολογῶν a ὁ A: om. aCFM
 λέγει F post λέγων add. αὐτὸν a

“τῆ οὐσίᾳ ὧν ἐνέργεια,” καὶ εἴ τις αὐτῆ δοίῃ τοὺς πολλοὺς ἀνθρώπους 194^v
κίνησιν ἀμετάβλητον καὶ ἄχρονον δυναμένους ἐνοσεῖν, οὐκ ἂν οἶμαι παραι-
τήσατο τὴν ἐνέργειαν τοῦ νοῦ κίνησιν καλεῖν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐμοὶ φίλον
οὕτω περὶ φίλων ἀνδρῶν ἀλλήλοις τε καὶ τῆ σοφίᾳ νοεῖν.

5 Εὐθύνουσι δὲ τὸν Ἀριστοτέλην τὴν γένεσιν καὶ τὴν φθορὰν ἐκβάλλοντα 10
τῶν κινήσεων ἐκ τοῦ τὸ μὲν κινούμενον ἐν τόπῳ εἶναι, τὸ δὲ μὴ ὄν ἐξ
οὔ ἢ γένεσις καὶ εἰς ὃ ἢ φθορὰ μὴ εἶναι ἐν τόπῳ, λέγοντες κακῶς τὸ μὴ
ὄν ἐξ οὔ ἢ γένεσις τὴν ὕλην λαμβάνειν. καὶ διὰ τοῦτο λέγειν αὐτὴν μὴ
εἶναι ἐν τόπῳ. οὐδὲ γὰρ περὶ τὴν πρώτην ὕλην, ἀλλ’ οὐδὲ περὶ τὸ ἀπλῶς
10 σῶμα ἢ γένεσις· οὐδὲ γὰρ σῶμα γίνεσθαι καθὸ σῶμα, ὡς αὐτὸς ἀπέδειξεν
ἐν τῇ Περὶ οὐρανοῦ, ἀλλὰ τὸ γινόμενον καὶ φθειρόμενον τὸ τοιόνδε σῶμά
ἔστι· τοῦτο δὲ πᾶν ἐν τόπῳ. ψευδῆς ἄρα, φασίν, ἔστιν ἢ πρότασις ἢ λέ- 15
γούσα τὸ μὴ ὄν ἐξ οὔ ἢ γένεσις οὐκ ἐν τόπῳ. ἀλλὰ ῥητέον οἶμαι πρὸς
ταῦτα, ὅτι οὔτε τὴν πρώτην ὕλην οὔτε τὸ ἀπλῶς σῶμα εἰπὼν μὴ ὄν, ἐξ
15 οὔ ἢ γένεσις, εἶπεν αὐτὸ μὴ ἐν τόπῳ εἶναι, ἀλλὰ τὸ δυνάμει καθὸ δυνάμει.
ὡς γὰρ ὄν οὐκ ἔστι κατ’ ἐνέργειαν τὸ κατὰ τὸ δυνάμει οὐσιωμένον, οὕτως
οὐδὲ ἐν τόπῳ κατ’ ἐνέργειαν· “εἴη γὰρ ἄν που” φησίν. εἰ γὰρ ἐν τόπῳ
εἴη κατ’ ἐνέργειαν, καὶ εἴη ἂν κατ’ ἐνέργειαν. εἰ δὲ καὶ τὸ ἀπλῶς μὴ
ὄν, φασί, λάβοιμεν, ἀναγκάσομεν αὐτὸν καὶ τὴν γένεσιν κίνησιν φάναι διὰ
20 τοῦ ὄρου τῆς κινήσεως. εἰ γὰρ τὸ ἀπλῶς μὴ ὄν δυνάμει ἔστι τοῦτο ὃ 20
γίνεσθαι, ἢ δὲ ἐκ τοῦ δυνάμει ὁδοῦ εἰς τὸ ἐνεργεῖα κινήσις ἔστιν, ὡς ὀρί-
ζεται αὐτός, ἔσται καὶ ἢ ἐκ τοῦ ἀπλῶς μὴ ὄντος ὁδοῦ εἰς τὸ ἐνεργεῖα ὃ
ἦν ἐκεῖνο δυνάμει ὄν κινήσις. εἰ οὖν αὕτη ἔστιν ἢ γένεσις, δῆλον τὸ
συμβαῖνον. τοιοῦτον μὲν οὖν καὶ κατὰ ταύτην τὴν λέξιν ἔστιν τὸ δευτέρον
25 ἐπιχείρημα εὐαπολουτώτερον οἶμαι τοῦ προτέρου τυγχάνον. ὁ γὰρ ἀποδοθεὶς
ἐν τῷ τρίτῳ βιβλίῳ τῆς κινήσεως οὗτος ὀρισμὸς τῆς μεταβολῆς ἦν. καὶ
μέχρι τοῦ νῦν ἀδιόριστως ἐχρήσατο τῷ τῆς κινήσεως ὀνόματι καὶ τῆς 25
μεταβολῆς ἀδιόριστον τὸ δυνάμει λαμβάνων. νῦν δὲ διελθὼν αὐτὸ εἰς τε
τὸ ἀπλῶς μὴ ὄν καὶ τὸ τὶ μὴ ὄν κατὰ ταύτην τὴν διαίρεσιν τὴν κίνησιν

1 τῆ οὐσίᾳ ὧν ἐνέργεια] Arist. de anima Γ 5. 430^a18 τῆ οὐσίᾳ ὧν ACM: τῆ οὐσίᾳ
ὧν F: τῆ οὐσίᾳ a ἐνέργεια ACFM: ἐνέργειαν a: ἐνεργεῖα Aristotelis codd., sed ex
Simpl. de anima p. 243, S. 37 illud restituit Torstrikius καὶ om. a δοίῃ αὐτῆ
aF 2 κίνησιν εἶναι aFM ἀμετάβλητον v ex σ, A¹ 2. 3 παραιτήσατο C:
παραιτήσομαι F 4 ἀλλήλων M νοεῖν ACM: ἐνοσεῖν aF 5 ἀριστοτέλη aA
ἐκβαλόντα FM 7 post γένεσις additum τὴν delevit C λέγοντες—εἶναι ἐν τόπῳ (9)
om. F 8 ante τὴν ὕλην ex v. 7 iterat καὶ εἰς ὃ ἢ φθορὰ M λαμβάνειν CM:
λαμβάνει aA 11 ἐν om. M τῆ] τῷ C ἐν τῇ Περὶ οὐρανοῦ] Γ 2. 301^b31
11 τοιοῦτον δὲ A 12 ἔστιν om. a 13 ἀλλὰ ῥητέον ACM idemque sed evanidum
ῥητέον F: ἀλλ’ εἶποι ἂν a 14 τὴν πρώτην] τῷ πρὸς τὴν F 15 αὐτῷ C
16 τὸ (post κατὰ) om. C¹M 17 φησίν] p. 225^a32 18. 19 τὸ μὴ ὄν ἀπλῶς M
19 φασί] φησί F τὴν supra add. C 20 τὸν ὄρον aF 21 ὡς om. M
22 αὐτός] Arist. Phys. Γ 1. 201^a11 23 ἔστιν ἢ AC: ἔστι aFM 24 τει-
οῦτο a καὶ om. aFM ταύτην aCFM: αὐτὴν A 25 προχείρου M
26 τρίτῳ βιβλίῳ] cf. v. 11 οὗτος ὀρισμὸς AC: ὄρος οὗτος aFM 27 μέχρι τοῦ
aFM: μέχρι AC 28 τὸ om. F τε om. aF

διέκρινε τῆς γενέσεως καὶ φθορᾶς. τὸ δὲ ἐφεξῆς τὸ λέγον μὴ πᾶσαν κί- 194v
νησιν μεταβολὴν εἶναι, εἴπερ ὁ νοῦς κινεῖται ἀμετάβλητον καὶ ἄχρονον κί-
νησιν, ἐξ ὑποθέσεως προῖόν ἀνατρέπεται σαλαιομένης τῆς ὑποθέσεως. ὁ
γὰρ Ἀριστοτέλης, ὡς εἴρηται, κατὰ τὰς τῶν πολλῶν δόξας πᾶσαν κίνησιν
5 μεταβολὴν καὶ ἔγχρονον τιθέμενος οὐκ ἀξιῶ τὴν τοῦ νοῦ ἐνέργειαν κίνησιν 30
καλεῖν, ἵνα μὴ καὶ μεταβολὴν εὐθὺς καὶ χρόνον ὁ ἀκούων ἐπ' ἐκείνης
φαντάζηται. ὁ δὲ γε Πλάτων, κἂν λέγη κινεῖσθαι τὸν νοῦν καὶ τὴν ψυχὴν
καὶ τὰ φυσικὰ σώματα, κατ' ἄλλο καὶ ἄλλο σημαίνουμενον ἐκάστω τούτων
τὴν κίνησιν ἀποδίδωσιν, ἐπεὶ πως καὶ τὸν νοῦν κινεῖσθαι λέγων τὴν ψυχὴν
10 αὐτοκίνητον κατ' οὐσίαν εἶναί φησιν. εἰ γὰρ πᾶν τὸ κινούμενον ἢ ὑφ'
ἑαυτοῦ ἢ ὑπ' ἄλλου κινεῖται (τοῦτο γὰρ καὶ πρὸ τοῦ Ἀριστοτέλους ὁ Πλά-
των ἠξίωσε) καὶ προϋπάρχει τὸ ὑφ' ἑαυτοῦ κινούμενον τοῦ ὑπ' ἄλλου κί- 35
νουμένου, ὁ νοῦς ἂν εἴη κατ' αὐτὸν πρὸ τῆς ψυχῆς αὐτοκίνητος. ἀλλὰ
τὴν μὲν ἐν τῷ νῷ κίνησιν κατὰ τὴν ἀπὸ τοῦ ὄντως ὄντος πρώτην εἰς
15 ἐνέργειαν ἔκστασιν ἐθεάσατο, τὸ δὲ αὐτοκίνητον τῆς ψυχῆς κατὰ τὴν ἀφ'
ἑαυτῆς διάκρισιν καὶ τὴν ἐν αὐτῇ διπλόην, καθ' ἣν αὐτογένητος ὑπέστη·
τὸ γὰρ αὐτόζων καὶ τὸ αὐθυπόστατον οἶμαι καὶ τῷ νῷ προσήκειν· τὴν
δὲ γε φυσικὴν κίνησιν κατὰ τὴν τοῦ προτέρου καὶ ὑστέρου κατὰ χρόνον
μεταβολὴν καὶ αὐτὸς ἐθεάσατο ὁμοίως τῷ Ἀριστοτέλει, πλην ὅτι ὁ μὲν 40
20 Πλάτων πάσας τὰς φυσικὰς μεταβολὰς κινήσεις ἠξίωσε καλεῖν, ὁ δὲ
Ἀριστοτέλης καὶ τοῦτο μὲν, τὸ τὰς φυσικὰς πάσας μεταβολὰς κινήσεις
καλεῖν, ἐξήλωσε τοῦ καθηγεμόνος ἐν ταῖς Κατηγορίαις καὶ ἐν ταύτῃ τῇ
πραγματείᾳ μέχρι τοῦδε (τὸν γοῦν ὄρον τῆς μεταβολῆς ὡς κινήσεως ἀπο-
δεδόωκεν ἐν τῷ τρίτῳ), εὐρῶν δὲ τὴν εἰρημένην ἐν ταῖς μεταβολαῖς δια-
25 φορὰν κατ' αὐτὴν διέστησε τὴν κίνησιν ἀπὸ τῆς γενέσεως καὶ φθορᾶς.
εἰ δὲ δοκεῖ, διὰ τοὺς δυσχεραίνοντας πρὸς τὴν διαφορὰν τῆς κινήσεως καὶ
τῆς μεταβολῆς, κἂν μακρότερος ὁ λόγος γίνηται, πειραθῶμεν σαφέστερόν τι 45
περὶ αὐτῶν εἰπεῖν.

Ἐπειδὴ γὰρ τῶν ὄντων τὰ μὲν εἰσιν οὐσίαι, τὰ δὲ συμβεβηκότα, δῆλον ὅτι

-
- 1 τῆς ante φορᾶς repetit a 1. 2 post κίνησιν addunt εἶναι FM 3 προῖόν — ὑπο-
θέσεως om. F προῖόν ἀνατρέπει M 6 καὶ (post μὴ) om. aF ὁ om. aFM
7 φαντάζεται FM γε A: om. aCFM λέγει C: λέγοι M 11 γὰρ] γε M
12 προϋπάρχειν M 13 κατ' αὐτὸν ACM: κατὰ αὐτὸν a: κατὰ τὸ αὐτὸ F 14 νοῦ
CFM ὄντος ὄντως a 14. 15 πρῶ ἐνεργείας F εἰς om. FM 15 ἐφ' M
16 ἑαυτοῦ F ἐν αὐτῷ F αὐτογένητος in textu C: αὐτοκίνητος FM et mrg. C¹
γε ὑπέστη aFM 17 αὐτόζων A¹ (cf. Simpl. de anima p. 287,34. 246,24 [quod in Indice
p. 337 emendatum est]): αὐτόζων CM: αὐτόζων aA²F 19 αὐτοῦ F ἀριστο-
τέλη M 20 πάσας — Ἀριστοτέλης (21) AC: πάσας τὰς μεταβολὰς τὰς φυσικὰς κινή-
σεις κτλ. M: πάσας τὰς μεταβολὰς τὰς φυσικὰς καλεῖν ἐξήλωσε τοῦ καθηγεμόνος F: πάσας
τὰς φ. μετ. κ. ἠξίωσε καλεῖν. ἦν ἐξήλωσε δόξαν καὶ ἀριστοτέλης a 21 καὶ ACM:
om. aF: deleam τοῦτο μὲν — καθηγεμόνος (22) ACM: om. aF 22 ἐν ταῖς Κατη-
γορίαις] c. 14 p. 15^a13 sqq. 23 τῆς κινήσεως καὶ τῆς μεταβολῆς FM 23. 24 ἀπέ-
δωκεν a: ἀπέδωκεν οὕτως F 24 ἐν τῷ τρίτῳ] cf. Phys. Γ 1. 201^a8 25 κατὰ ταύτην
aFM 29 τῶν ὄντων ἐπειδὴ (om. γὰρ) aF ἔστιν aF

καὶ αἱ μεταβολαὶ αἱ μὲν εἰς οὐσίαν γίνονται, αἱ δὲ εἰς συμβεβηκός. καὶ 191v
 τὸ δυνάμει ἤτοι τὸ μὴ ὄν, ἐξ οὗ ἡ μεταβολή, τὸ μὲν πρὸς οὐσίαν δυνάμει
 καὶ πρὸς οὐσίαν ἀντιφάσκει, τὸ δὲ πρὸς συμβεβηκός. κοινῶς μέντοι, καθό-
 5 ὅσον ἐκ μὴ ὄντος εἰς ὄν, γένεσις ἐστὶν ἡ τοιαύτη μεταβολή. τὸ γὰρ πρό-
 μεταβολή ἀπλῶς γένεσις, οἷον εἰ ἄνθρωπος ἐκ μὴ ἀνθρώπου, ὅτι καὶ κυ- 50
 ρίως ὄν ἡ οὐσία, ἡ δὲ εἰς συμβεβηκός, οἷον εἰς λευκὸν ἐκ μὴ λευκοῦ, τίς
 γένεσις, ὅτι καὶ τὸ ὄν τὸ συμβεβηκός μὴ καθ' ἑαυτὸ ὑπάρχον, ἀλλὰ τῇ
 οὐσίᾳ πάντως παραφυόμενον. ἑκατέρα μέντοι γένεσις, καθόσον ἐκ μὴ ὄντος
 10 εἰς ὄν, μεταβολή, καὶ κατὰ ἀντίφασιν, ὅπερ ἴδιον γενέσεως καὶ φθορᾶ ἡ
 ἀντικειμένη. ἐπειδὴ δὲ πάλιν τῶν δυνάμει τούτων, ἀφ' ὧν ἡ μεταβολή,
 τὸ μὲν πρὸς συμβεβηκός πεφυκός οὐσία ἐστὶν ὑπομένουσα | κατὰ τὸ ὑπο- 195r
 κείμενον αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν τελεία καὶ ἐνεργὸς καὶ οὐ συμπληροῦσά τινα
 ἄλλην οὐσίαν μετὰ τοῦ συμβεβηκός, οἷον ὁ ἄνθρωπος ὁ ἐκ μέλανος εἰς
 15 λευκὸν μεταβάλλων ἢ ἐκ βραχυτέρου εἰς μείζονα ἢ ἀπὸ τοῦ ἄνω εἰς τὸ
 κάτω, ὅτε καὶ τὸ ἐναντίον πάντως ἔχει τῷ εἰς ὃ μεταβάλλει ἡ ὑποκειμένη
 οὐσία· εἰ γὰρ εἰς λευκὸν μέλας ὢν πρότερον, ἢ τι τῶν μεταξὺ χρωμάτων
 ἔχων, οὕτως εἰς λευκὸν μεταβάλλει· καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὡσαύτως. τὸ δὲ 5
 γε πρὸς οὐσίαν δυνάμει οἷον ὁ μὴ ἀήρ, ἀφ' οὗ ἡ εἰς ἀέρα γίνεται μετα-
 20βολή, κἄν εἴη ὕδωρ ἢ σῶμα ἄποιον, ἀλλὰ τὸ μὲν ὕδωρ οὐχ ὑπομένει ἐν
 τῇ εἰς τὸν ἀέρα μεταβολῇ, τὸ δὲ ἄποιον σῶμα συμπληρωτικὸν ἐστὶν ἑκα-
 τέρως οὐσίας, καὶ οὐδὲ τὸ ἐναντίον τῷ εἰς ὃ ἡ μεταβολή ἐστὶν ἐν τῷ πρὸς
 οὐσίαν δυνάμει· οὐ γὰρ ἔστι τι τῇ οὐσίᾳ ἐναντίον, ἐπεὶ οὐσίας πάλιν ἄμφω
 25 δεήσονται τῆς παρὰ μέρος τὰ ἐναντία δεγχομένης. κἄν κοινὸν ὦν ἀμφω-
 τέρως ταῖς μεταβολαῖς τὸ ἐκ μὴ ὄντος εἰς ὄν καὶ ἐκ τοῦ δυνάμει εἰς τὸ 10
 ἐνεργεῖα, ἀλλὰ καὶ διαφορά τις ἀξιόλογος ἐν αὐταῖς ὁρᾶται, καθόσον ἡ μὲν
 ὑποκειμένου τινός ἐστι τελείου καὶ ὑπομένουτος καὶ ἐκ τοῦ συμβεβηκός
 αὐτῷ καὶ μὴ συμπληροῦντος αὐτοῦ τὴν οὐσίαν ἐναντίου εἰς τὸ ἐναντίον
 μεταβάλλοντος, ἡ δὲ οὐκ ἐκ τοῦ τοιούτου, ἀλλ' ἐκ τοῦ δυνάμει τοῦ ἀτε-

2 ὄν ante ἤτοι add. a τὸ ἤτοι transp. F 3 καὶ πρὸς οὐσίαν AF²CM: om. a
 ἀντιφάσκει—εἰς ὄν (4) om. M, sed exhibit in iteratis μὴ ὄν (5) 4 ἐκ τοῦ aF
 μεταβολή ἡ τοιαύτη γένεσις ἐστὶ aF: ἤτοι αὕτη γένεσις ἐστὶ (om. μεταβολή) M 5 post
 μὴ ὄν lacunam rel. iv litt., tum iterat φάσκει (sic) τὸ δὲ κτλ. (3) M τοῦτο] τὸ εἰ-
 ναι a 6 εἰ om. a 7 ἐκ λευκοῦ εἰς μὴ λευκὸν aFM 9 καθόσον A²CFM:
 καθὼ ὄν A¹: καθόσον ὄν a 10 ante μεταβολή habet ἡ C γενέσεως ACM: γενέ-
 σει τὲ aF φθορᾶ ἡ AC: φθορᾶς ἡ M: φθορᾶ ἡ F: φθορᾶ a 11 τῶν] τῷ M
 12 ὑπομένουσαν aM 13 καθ' ἑαυτὴ F ἐνεργής F 14 ὃ (ante ἐκ) scripsi: ὃ
 A: om. aCFM 15 μεταβάλλον F μείζον a 15, 16 κάτω et ἄνω commutavit a
 16 τῷ εἰς] τὸ εἰς FM 17 εἰ A¹C: ἡ aA²CF: εἰς (om. εἰς post γὰρ) M μέλαν
 ὄν aFM 18 ἔχον aM 19 ἡ om. M 20 ποῖον F οὐχ ὑπομένει—οὐδὲ
 τὸ (22) om. F 21 συμπληρώτερον M 21, 22 ἐτέρας rasura efficit C 22 τὸ
 εἰς FM 23 πάλιν om. F 23, 24 δεήσονται ἀμφω aFM 24 ὄν AC: om. aFM
 25 εἰς ὃ M 26 ἐνεργεῖα] ἔργον M 27 ὑποκειμενον M 28 αὐτοῦ F
 29 μεταβάλλοντος sic C οὐκ om. A¹M τοῦ (ante τοιούτου) om. F τοῦ (tertium)
 om. aF

λοῦς ὡς πρὸς τὸ ὄν, καὶ ἐκ τοῦ οὕτω μὴ ὄντος εἰς τὸ ὄν, καὶ ἀπὸ στε- 195^r
 ρήσεως εἰς εἶδος οὐ συνόντος τῇ στερήσει τοῦ ἐναντίου εἶδους τῆ εἰς ὃ ἡ
 μεταβολή, ὡσπερ ἐπὶ τῶν συμβεβηκότων· οὐδὲ γὰρ ἦν οὐσία ὑπομένουσα,
 ἀλλὰ στερήσις καὶ τὸ δυνάμει τῆς ὕλης καὶ αὐτὴ ἡ ὕλη· καὶ γὰρ τὸ 15
 5 ἄποιον σῶμα ὑπομένη, ἀλλὰ καὶ τοῦτο ὑλικόν ἐστι καὶ ἀνεργήγον, ἕως
 ἂν τῶν ποιότητων μετάρχη. καὶ τὸ δυνάμει καὶ τὸ μὴ ὄν οὕτως ἐστὶ
 πρὸς τὸ σύνθετον εἶδος ὡς καὶ ἡ πρώτη ὕλη· καὶ γὰρ ἐκ τούτου ὡς ἐξ
 ἐκείνης τὸ σύνθετον· οὐ γὰρ οὕτως ἔχει τοῦτο πρὸς τὰς οὐσιώδεις ποιό-
 τητας ὡς πρὸς τὸ λευκὸν ὁ ἄνθρωπος. καὶ ὅτι μὲν πολλή τις τῶν μετα-
 10 βολῶν τούτων ὁρᾶται διαφορὰ, δῆλον ἐκ τῶν εἰρημένων.

Διὰ τί δὲ τὴν μὲν κατὰ ἀντίφασιν γένεσιν εἶναι, τὴν δὲ ἐκ τοῦ ἐναν- 20
 τίου κίνησιν λέγει, ἄξιον ἐπισκέψασθαι· καὶ γὰρ καὶ ἡ κατὰ ἀντίφασιν ἐκ-
 στασις οὐσα ἀπὸ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ ὄν ἢ ἀνάπαλιν κινήσις δοκεῖ, καὶ ἡ
 εἰς τὸ ἐναντίον, τὸ πρότερον μὲν μὴ ὄν, ὕστερον δὲ ὄν γένεσις. κατὰ τίνα
 15 οὖν σημασίαν συνδιαίρει τοῖς πράγμασι τοῖς διαφέρουσι τὰ ὀνόματα; ἢ ὅτι
 ἡ μὲν κινήσις ἐνεργητικὴ τις εἶναι δοκεῖ μεταβολή. κινεῖται οὖν οὐκ ἄλλο
 τι ἢ τὸ ἐνεργεῖν δυνάμενον, ἐνεργεῖ δὲ τὸ ἐνεργεῖα. ἐνεργεῖα δὲ ἐστὶ τὸ
 τέλειον εἶδος· ὥστε καὶ ἔχη τι ἀτελὲς καὶ δυνάμει καθόσον μεταβάλλει, 25
 ἀλλὰ καθόσον ἐνεργεῖ ἐνεργεῖα ἐστίν. ἡ μέντοι γένεσις εἰς ὄν οὐσα μετα-
 20 βολὴ καὶ εἰς οὐσίαν τοῦ ἀτελοῦς πάντως καὶ τῆς μὴ οὐσίας ἐστίν· ὅπερ
 κατὰ τὸ δυνάμει μᾶλλον θεωρεῖται καὶ οὐ κατὰ τὸ ἐνεργεῖα. διὰ τοῦτο
 οὖν ἡ μὲν ἐκ τοῦ ἐναντίου ἢ τοῦ μεταξὺ εἰς τὸ ἐναντίον, ταῦτόν δὲ εἰ-
 πεῖν ἐξ ὑποκειμένου εἰς ὑποκειμένον, ὅτι τοῖς ἐναντίοις ὑπόκειται ἡ οὐσία,
 25 ἐπειδὴ οὐσίας ἐστὶ μεταβολὴ καὶ ἐνεργεῖα ὄντος τινὸς οἷον ἀνθρώπου, κί-
 νησίς ἐστι καὶ οὐ γένεσις· οὐ γὰρ γίνεται ὁ ἄνθρωπος ἐὰν μελανθῇ ἢ 30
 βαδίσει, ὅτι οὐκ ἐστὶ τις οὐσία ὁ μελανθεὶς ἢ ὁ βαδίσας ἄνθρωπος, ἀλλ'
 οὐσία καὶ συμβεβηκός. διὰ τοῦτο ἡ τοιαύτη μεταβολὴ ὡς ἐνεργεῖα κινήσις
 λέγεται, τὸ δὲ γε ἀτελὲς καὶ δυνάμει καὶ μήπω ὄν, εἰ καὶ πάσχοι τὴν
 εἰς τὸ ὄν μεταβολήν, ἀλλ' οὕτω πάσχει ὡς ὄν καὶ οὐσία γινόμενον, ἀλλ'
 30 οὐκ ὡς ἐνεργεῖα οὐσία ὄν, ὡς ὁ ἄνθρωπος ἐκ μέλανος εἰς λευκὸν μετα-
 βάλλει. οὐ γὰρ εἰς εἶδος οὐδὲ εἰς οὐσίαν ἢ τοιαύτη μεταβολή· διὸ οὐ
 γένεσις. ἀλλὰ καὶ τελείου· διὸ ἐνεργεῖα καὶ κινήσις. καὶ διὰ τοῦτο ὁ Ἄρι-
 στοτέλης διετίνατο, ὅτι τὸ μὴ ὄν οὐ κινεῖται (οὐ γὰρ ἐνεργεῖ· τὸ γὰρ 35

1 καὶ (ante ἐκ) om. FM

2 τῆ εἰς ὃ ἡ] τὸ εἰς ὃ M: εἰς ὃ F

3 οὐδὲ—ὑπομέ-

σ

νουσα ACM: οὐ γὰρ τὴν οὐσίαν ὑπομένου F: οὐ γὰρ αὐτὴ ἐστὶν ἡ ὑπομένουσα οὐσία α

5 τοῦτο] τὸ M

6 ἂν] ὄν M

ἐστὶ] an ἔχει?

7 ἡ πρώτη aCFM: πρώτη A

12 καὶ (post γὰρ) om. aFM

13 δοκεῖ κινήσις aFM

ἡ (post καὶ) aAC²M: om. C¹F

15 σημασίαν AM: σήμιά σημασίαν C: σημασιόμενα aF

16 μεταβολὴ δοκεῖ aF

κινή-

ται C

17 post τι add. ἀλλ' aFM

ἐνεργεῖ] ἐνεργεῖα M

18 τέλειον M

19 ἀλλὰ]

ἀλλ' οὐ FM

ἐνεργεῖ A²: om. A¹

εἰς] εἰ M

24 ἐπειδὴ AC: ἐπειδὴ δὲ aFM

28 πᾶσχοι aF

26 ὁ (post οὐσία) ex corr. C²: ἡ C¹

ὁ (post ἡ) om. C

28 πᾶσχοι AC: πᾶσχει aM: πᾶσχη F

29 ὄν ὡς C: ὡς A¹: καὶ ὡς ὄν A²FM:

ὦν a

30 ὁ om. M

31 οὐδὲ γὰρ C

εἰς (ante εἶδος) om. FM

ἐνεργούν ὃν εἶναι χρῆ πάντως) καὶ ὅτι συναναίρειται τῷ εἶναι τὸ ἐνεργεῖν, 195^a
 ὥστε καὶ συνεπιφέρεται· καὶ μέντοι ὅτι ὃν ἐκείνο νομίζομεν, ὡς καὶ ὁ
 Πλάτων μαρτυρεῖ, τὸ ποιεῖν δυνάμενον καὶ πάσχειν. τὸ δὲ γε μὴ ὄν, εἴπερ
 εἰς τὸ ὄν πρόεισι καὶ εἰς οὐσίαν, γίνεσθαι μὲν ἂν λέγοιτο, κινεῖσθαι δὲ οὐ.
 5 σημεῖον δὲ τῆς ἀτελείας αὐτοῦ καὶ τὸ μὴ εἶναι ἐν τόπῳ παρέλαβεν ὁ Ἄρι-
 στοτέλης· τὸ μὲν γὰρ τέλειον ἤδη καὶ ἐνεργεῖν δυνάμενον φυσικὸν ἄτε καὶ
 ταῖς οἰκείαις ποιότησι συμπληρωμένον ἢ κοῦφόν ἐστιν ἢ βαρὺ καὶ πάντως 40
 ἢ ἄνω ἢ κάτω· καὶ γὰρ αὐτὸς πᾶν τὸ ἐν τόπῳ ἢ κοῦφον ἢ βαρὺ φησι·
 τὸ δὲ γε ἀτελὲς καὶ μὴ ὄν, εἴτε τὴν ὕλην λέγοις εἴτε ἄποιον σῶμα, μετὰ
 10 τοῦ δυνάμει ἢ τῆς στερησέως ἄτε μὴ ἔχοντα κορυφότητα ἢ βαρύτητα οὐκ
 ἔστιν ἐν τόπῳ. ἀλλ' εἰ ἡ κίνησις τοῦ κινουμένου πάθος οὐσα λέγεται ὁμοῦ
 ἐνέργεια, διὰ τί μὴ καὶ ἡ γένεσις τοῦ γινομένου πάθος οὐσα ῥηθῆι ἂν
 καὶ αὐτὴ ἐνέργεια καὶ διὰ τοῦτο κίνησις; ἢ οὐδ' ἂν λέγοιτο πάθος ὅλων
 ἢ γένεσις, ὅτι τὸ πάθος διάθεσις τις εἶναι βούλεται τοῦ ὄντος κατ' αὐτόν. 45
 15 λέγει γοῦν ἐν τοῖς ἐξῆς περὶ ποιῶν γράφων· "λέγω δὲ ποιῶν οὐ τὸ ἐν τῇ
 οὐσίᾳ (καὶ γὰρ ἡ διαφορὰ ποιῶν), ἀλλὰ τὸ παθητικόν, καθ' ὃ λέγεται
 πάσχειν ἢ ἀπαθεῖν εἶναι." ὥσπερ γὰρ κινεῖσθαι ἀδύνατόν ἐστι τὸ μὴ
 ὄν, οὕτω καὶ πάσχειν. εἰ δὲ τις καὶ τὴν γένεσιν πάθος εἶναι βιάζοιτο,
 ἄλλο τοῦτο πάθος σημαίνον, ὅπερ οὐκ ἂν εἰς ταῦτ' ἐρχοιτο τῇ
 20 κινήσει.

"Ἐτι δὲ ἂν τις καὶ ἐντεῦθεν ἴδοι τῆς κινήσεως πρὸς τὴν γένεσιν τὴν
 διαφορὰν. τὸ κινούμενον ὃν τι πάντως οὕτω κινεῖσθαι λέγομεν· βαδίζει γὰρ
 ἄνθρωπος καὶ λευκαίνεται μένον ἄνθρωπος· τὸ δὲ γινόμενον ἄτε αὐτὸ ὅλον 50
 καθ' ἑαυτὸ τὴν μεταβολὴν ἴσχυον οὐχ ὑπομένει. τεκμήριον δὲ τούτου ἐν-
 25 ἀργές· κινούμενον μὲν γὰρ ἐκείνο λέγομεν, ὃ μετ' ὀλίγον ἔσται κεινη-
 μένον, καὶ κεινημένον, ὃ πρὸ ὀλίγου κινούμενον ἦν, ὡς ὑπομένοντος κατ'
 ἄμφω τοῦ αὐτοῦ· ἐπὶ δὲ τῆς γενέσεως οὐχ οὕτως. οὐ γὰρ ὅπερ ἐστὶ γινώ-
 μενον, τοῦτό ἐστι γεγεννημένον. γινόμενον μὲν γὰρ ὕδωρ ὁ ἀήρ ἐστίν, οὐ
 μέντοι γεγεννημένον ἐστὶν ὁ ἀήρ ὕδωρ οὐδὲ ἐστὶν ὅλων· ὅπερ γὰρ πολλὰκις
 30 εἶπον, ὅλω ἑαυτῷ καὶ οὐ | κατὰ τι μετέβαλεν. διὸ οὐκ ἔστιν ἐν τῇ γε- 195^a

1 συναναίρειται ACM: συνανήρηται a: ὅτι ἂν αἰρήται F τῷ εἶναι τὸ AC²M: τὸ εἶναι
 τὸ C¹: τὸ εἶναι τῷ a: τὸ εἶναι F ἐνεργεῖ F 3 ποιεῖν δυνάμενον aFM 6 φυ-
 σικῶς C καὶ (post ἄτε) om. aFM 7 πεπληρωμένον aF 9 λέγει τις a
 post εἴτε add. τὸ a 11 ἢ om. M ὁμοῦς λέγεται a: λύεται ὁμοῦς F 12 ἐνεργεία F
 13 αὕτη aM ἐνέργεια sic F λέγοιτο] γένοιτο F 14 τις om. A
 αὐτό F 15 οὐν M: γοῦν καὶ a γράφων] c. 2 p. 226^a27 τὸ ποιῶν Aristotelis codd.
 16 ποιῶν etiam cod. F Arist.: ποιότης Arist. vulg. 17 ἢ ἀπαθεῖς—πάσχειν (18) om. F γὰρ καὶ aFM 18 καὶ τὸ πάσχειν M 19 ἄλλο a:
 ἀλλὰ ACFM 21 ἰδῆ M post γένεσιν add. καὶ τὴν φθορὰν aFM 22 ante κινου-
 μενον fortasse μὲν addendum ὃν C²: om. aAC¹FM: post πάντως inserunt aA²
 γὰρ ὁ aFM 23 μένων] μὲν ὡς F 24 ἔχον C, sed corr. in mrg. C¹
 τοῦτο F 25 μὲν A: om aCFM ὁ AC²: ἢ C¹: ὅπερ aFM 26 καὶ κεινη-
 νημένον om. M 27. 28 γινόμενον] κινούμενον C 28 ἐστὶ τὸ C μὲν AC:
 om. aFM 29 post ὅλων add. αὐτῷ M γὰρ om. FM 30 ὅλω ἑαυτῇ] ἀλλ'
 ὁμοῦς διόλου F: ἀλλ' ὅλων διόλου M οὐ om. M μετέβαλλε FC διὸ καὶ οὐκ F

νέσει τὸ ὑπομένον. τί οὖν εἴποι ἂν τις ἐν τῇ εἰς ὕδωρ ἀπὸ ἀέρος μετα- 195^v
 βολῆ; οὐχὶ μεταβαλὼν ὁ ἀήρ τὴν θερμὴν ποιότητα εἰς τὴν ψυχρὰν με-
 νούσης τῆς ὑγρᾶς ἐγένετο ὕδωρ, καὶ τοῦ ἀποίου σώματος ὑπομείναντος καὶ
 ἄλλων ἴσως πολλῶν; ἢ εἰ μὲν ἀποβαλὼν τὴν θερμὴν ποιότητα καὶ μετα-
 5 λαβὼν τὴν ψυχρὰν ὁ ἀήρ ἔμεινε ὁμοίως ἀήρ ὁ αὐτὸς ποτὲ μὲν θερμὸς ποτὲ
 δὲ ψυχρὸς γινόμενος, ὡσπερ ἀμέλει κατὰ θέρος καὶ χειμῶνα πάσχει, οὔτε 5
 εἰς οὐσίαν ἦν ἢ μεταβολῆ οὔτε γένεσις τὸ τοιοῦτον, ἀλλὰ ἀλλοίωσις. εἰ
 δὲ οὐσιώδης ἦν ἢ ἀποβληθεῖσα θερμότης, οὐκέτι ἔμεινε ὁ ἀήρ ὁ ἀπο-
 βαλὼν. ὥστε οὐχ ὑπομένει οὐσία οὐδὲ εἶδος, ἀλλὰ πάλιν τὸ ἀτελεὲς καὶ
 10 τὸ δυνάμει καὶ τὸ μὴ ὄν, ἀφ' οὗ ἡ γένεσις. ἀλλ' οὐδὲ τὸ ὑγρὸν τοῦ
 ἀέρος οἶμαι ὑπομένει ἐν τῇ εἰς ὕδωρ μεταβολῇ πλὴν κατὰ συγγένειαν, ἐπεὶ
 ἄλλο τῷ εἶδει τὸ τοῦ ἀέρος ὑγρὸν καὶ ἄλλο τὸ τοῦ ὕδατος. τεκμήριον δὲ
 τοῦ ἐν μὲν τῇ γενέσει μὴ εἶναι τινα τὴν ὑπομένουσαν οὐσίαν, ἐν δὲ τῇ 10
 κινήσει εἶναι, τὸ τὴν μὲν γένεσιν κατὰ ἀντίφασιν τοῦ ὄντος καὶ τοῦ μὴ
 15 ὄντος ἐπιτελεῖσθαι, τὴν δὲ κίνησιν ἐξ ἐναντίου εἰς ἐναντίον. οἷς ἀνάγκη
 ὑποκείσθαι οὐσίαν ὑπομένουσαν τὰ ἐναντία παρὰ μέρος πεφυκυῖαν ὑποδέ-
 χεσθαι ἢ τὰ μεταξὺ ἢ τὴν ἀντικειμένην τῷ συμβεβηκότι στέρησιν, οἷον
 ἀμουσίαν ἢ νόσον καὶ τὸ γυμνόν, ἃ' τινα διὰ τὸ οὐσίᾳ συνυπάρχειν ὑπο-
 μενούσῃ καὶ καταφατικῶς λέγεται καὶ εἰδοποιεῖται πως· ἢ δὲ γε τῆς οὐσίας 15
 20 στέρησις ὄντως μὴ ὄν ἐστι.

Καὶ ἄλλως δὲ οἰκείως ταῖς Ἀριστοτέλους ὑποθέσεις τῆδε ἂν τις οἶμαι
 τῆς γενέσεως καὶ τῆς κινήσεως ἴδοι τὴν διαφορὰν. πᾶσαν μὲν γὰρ μετα-
 βολὴν τὸ ἄλλο μετ' ἄλλο πάντως ἔχειν φησίν, ἀλλὰ τινὰ μὲν ἀθρόαν καὶ
 ἄχρονον θεασάμενος καὶ οὐκ ἐν παρατάσει τὸ εἶναι ἔχουσαν, γένεσιν μὲν
 25 ἂν καλέσοι ὅτι ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ ὄν, καὶ φθορὰν ὅτι ἐκ τοῦ ὄντος
 εἰς τὸ μὴ ὄν, κίνησιν δὲ οὐ, ὅτι ἐν παρατάσει καὶ ἐν χρόνῳ πᾶσα κίνησις.
 τὸ δὲ εἶδος παραγίνεσθαι καὶ ἀπογίνεσθαι φησιν ἀχρόνως, κἂν δοκῇ τις 20
 χρόνος ἐν τῇ γενέσει δαπανᾶσθαι, μὴ τῆς γενέσεως εἶναι τοῦτο μέτρον,
 ἀλλὰ τῆς κινήσεως τῶν ἐν τῇ γενέσει κινουμένων εἰδῶν καὶ ἀλλοιουμένων,
 30 ὧν τῇ πολυειδεῖ τροπῇ καὶ ἀλλοιώσει ἀθρόως ἐπιγίνεται τὸ εἶδος. οὗτο
 ἢ μὲν κίνησις ἐν τῷ γίνεσθαι ἔχει τὸ εἶναι, καὶ ἔστι γένεσις κινήσεως,
 ὅτι τὸ ἀεὶ ὄν τῆς κατὰ τὴν κίνησιν παρατάσεως γέγονε· γένεσεως δὲ γένεσις

1 ὑποκείμενον aFM 2 τὴν θερμότητα εἰς F 4 ἢ om. FM ἀποβάλλων A
 4. 5 καὶ μεταβαλὼν τὴν ψυχρὰν] τὴν ψυχρὰν om. M: εἰς τὴν ψυχρὰν μενούσης τῆς ὑγρᾶς F
 5 ante ψυχρὰν iterata θερμὴν ποιὸ deleuit C 5. 6 θερμὸς et ψυχρὸς mutant aFM
 7 ἂν ἦν a 8 ὁ (ante ἀήρ) om. C 8. 9 ἀποβαλὼν aA²FM: ἀποβάλλων A¹: ἀποβαλλὼν
 sic C 11 οἶμαι ὑπομένει A: οἶμαι ὑπομένειν C: ὑπομένειν οἶμαι aFM 12 τῷ] τὸ C¹
 14 τὸ] τῷ M μὲν om. C τοῦ (ante μὴ) om. AC 16 πεφυκυῖαν om. M
 18 οὐσίαι A: οὐσίαις aCFM 18. 19 ὑπομενούσῃ A: ὑπομένουσι FCM: ὑπομενού-
 σαις a 19 καταφατικὰ M λέγονται aFM 21 ὑποθέσει. τί δὲ M: ὑπο-
 θέσειν ὧδε C τῇ... οἶμαι in lacuna omissis quae intersunt F 23 φησιν cf.
 p. 820, 9. 829, 4 24 γένεσι C¹ 25 καλέσει C 27 ἀχρόνος ut p. 829, 10
 aM 29 ἐν γένεσι C 30 ἐπιγίνεται A διὸ καὶ C 32 τῆς
 om. F

οὐκ ἔστιν, ὡς αὐτὸς δείκνυσιν, οὐδὲ κινήσεως κίνησις. καίτοι εἰ εἶχε 195ⁿ
 παράτασιν καὶ ἡ γένεσις ὡσπερ ἡ κίνησις, καὶ αἰεὶ ἄλλοτε ἄλλο αὐτῆς εἰς 25
 τὸ ἂν παρῆν, ἐν τῷ γίνεσθαι ἂν εἶχε τὸ εἶναι καὶ ἦν ἂν γενέσεως γένεσις.
 ἀλλ' εἰ τὸ κοινὸν ὄνομα τῆς μεταβολῆς ἐξηγούμενος "μετ' ἄλλο γάρ τι,
 5 φησὶν, καὶ τὸ μὲν πρότερον δηλοῖ, τὸ δὲ ὕστερον," πῶς οὐ δόξει πᾶσα
 μεταβολὴ τὸ πρότερον καὶ ὕστερον ἔχουσα καὶ χρόνου παράτασιν ἔχειν,
 ὥστε καὶ ἡ γένεσις; ἢ ἔστιν μὲν ἐν προτέρῳ χρόνῳ τὸ ἐξ οὗ ἡ γένεσις
 οἶον τὸ σπέρμα, καὶ ἔστιν ἐν ὑστέρω χρόνῳ τὸ εἰς ὃ οἶον ὁ ἄνθρωπος,
 καὶ ἔστι καὶ τὸ μεταξὺ χρόνος, ἀλλ' οὐ τοῦ εἶδους ὁ χρόνος οὗτος (οὐπω 30
 10 γάρ ἔστιν, εἴπερ ἀχρόνως παραγίνεται), ἀλλὰ τῶν πρὸ τοῦ εἶδους καὶ τῶν
 ὑποκειμένων τῷ εἶδει. οἷς ἐπανιθεῖ. καὶ τούτων δὲ ἕκαστον. εἰ ὡς γινό-
 μενον θεωρήσεις οἶον σάρκα καὶ ὀστέον καὶ νεῦρον. καὶ τούτων ἀπόρρῳαν
 ἐρεῖς τὴν γένεσιν· εἰ δὲ μὴ ὡς εἶδος τι ἄλλο λαμβάνοντα, ἀλλ' ὡς κατὰ
 τὰς παιθητικὰς ποιότητας θερμαινόμενα, ἀλλοίωσις ἔσται τοῦτο καὶ οὐ γέ-
 15 νεσις.

p. 225^{b5} Εἰ οὖν αἱ κατηγορίαι διήρηνται ἕως τοῦ καὶ τῷ ποιεῖν 35
 ἢ πάσχειν.

Διελὼν τὴν μεταβολὴν εἰς τε τὴν γένεσιν καὶ τὴν φθορὰν καὶ εἰς τὴν
 κίνησιν καὶ δεΐξας, ὅτι ἡ μὲν κατ' οὐσίαν μεταβολὴ γένεσις ἔστι καὶ φθορά,
 20 ἡ δὲ κατὰ τι τῶν συμβεβηκότων κίνησις, ἐπιδιελὼν δὲ καὶ τὴν γένεσιν καὶ
 τὴν φθορὰν εἰς τε τὴν ἀπλῶς καὶ εἰς τὴν τινά, βούλεται λοιπὸν καὶ τὴν
 κίνησιν διελεῖν τὴν διαίρεσιν αὐτῆς κατὰ τὰς κατηγορίας ποιούμενος· ἐν
 30 ὕσας γὰρ ἂν τῶν κατηγοριῶν δειχθῆ κίνησις οὕσα, τσαυτὰ ἔσται τὰ τῆς 40
 κινήσεως εἶδη. ἐπειδὴ δὲ ἡ κίνησις μεταβολὴ ἦν ἐξ ὑποκειμένου εἰς ὑπο-
 25 κείμενον καὶ ἐξ ἐναντίου εἰς ἐναντίον, ἐκθήμενος ἑπτὰ κατηγορίας, ἐν αἷς
 ἔδοξεν ἂν εἶναι κίνησις, οὐσίαν, ποιόν, ποῦ, πρὸς τι, ποσόν, καὶ τὸ ποιεῖν
 καὶ τὸ πάσχειν, δεΐξας ὅτι ἐν τοῖς τέτρασι τούτων οὐκ ἔστι κίνησις, κατα-
 λέλοιπεν ἐν τοῖς τρισίν αὐτῆν, ποιῶ, ποσῶ καὶ τῷ ποῦ· διὸ καὶ τρεῖς αἱ
 πᾶσαι κινήσεις κατὰ γένος· ἐν δὲ τῇ ἀπαριθμῆσει τῶν κατηγοριῶν παρε-

2 ὡσπερ ἡ κίνησις om. F	2. 3 εἰς τὸ ἂν om. M	3 παρῆ F	γενέσεως] γε-
νέσει F	4 τι] τοι F	5 φησὶν] p. 225 ^{a2}	7 τὸ (ante
ἔξ) om. FM	8 οἶον καὶ σπέρμα FM	καὶ ἔστιν] ἐστὶ· καὶ FM	τῷ εἰς ὃ οἶον ὁ
(ὁ om. F) ἄνθρωπος FM	9 an καὶ τις μεταξύ? cf. p. 830,17	οὐ τοῦ] οὐ τὸ C'	
οὐπω] οὔτε F	ἀχρόνος aC'	11 ἀποκειμένων aF	12 θεωρήσεις AC ² :
θεωρήσεις aM: θεωρήσεις ut videtur F: θεωρήσας C'	13 ἐρεῖν M	14 τὰς om.	
FM ἔσται aFM: ἔστι A: ἐστὶ C	16 καὶ τῷ ποιεῖν a: καὶ τὸ ποιεῖν ACM: καὶ	20 ἐπιδιελὼν ACM:	
τοῦ ποιεῖν F	17 ἢ aCFM: καὶ τὸ A	19 μὲν om. aF	21. 22 λοιπὸν διελεῖν καὶ τὴν κί-
ἐπι διελὼν a: διελὼν F	δὲ (ante καὶ) om. M	21. 22 λοιπὸν διελεῖν καὶ τὴν κί-	
νησιν M	23 ἔσται καὶ τὰ aF	24 ἦν aA: om. CFM	25 ἐξ] οὗς ut saepe M
			τέ
26 ἔδειξεν M	27 καὶ δεΐξας aFM	ταῖς CM	τρεῖς A
γούραις τούτων M	28 τῷ ποῦ] τύπου M	29 ἀπαριθμῆσει C	29. 1 παρ-
ἔλειπε AC			

λιπε τὸ ποτὲ καὶ τὸ κεῖσθαι καὶ τὸ ἔχειν, ὡς προδήλως ἐν τούτοις μὴ 195^v
 οὔσης τῆς κινήσεως, καθὰ φησιν ὁ Ἀλέξανδρος, διότι μὴ ἔστιν ἐν αὐτοῖς 45
 ἐναντίωσις (οὔτε γὰρ ἐν τῷ κεῖσθαι οὔτε ἐν τῷ ἔχειν οὔτε ἐν τῷ χρόνῳ),
 ἣ δὲ κινήσις ἐξ ἐναντίου καὶ εἰς ἐναντίον, τὸ δὲ γε κεῖσθαι καὶ τὸ ἔχειν
 5 ἡρεμιά μᾶλλον ἔοικεν ἢ κινήσει· ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ χρόνῳ δοκεῖ τις εἶναι
 ἐναντίωσις τοῦ παρεληλυθότος πρὸς τὸ μέλλον καὶ τοῦ νεωτέρου πρὸς τὸ
 πρεσβύτερον, ὁ Ἀλέξανδρος σπουδάζει διὰ πλείονον δεικνύναι, ὅτι οὐκ ἔστιν
 ἐν τῷ χρόνῳ κινήσις. “πᾶσα μὲν γὰρ κινήσις, φησί, μετὰ χρόνου καὶ ἐν 50
 χρόνῳ, οὐ μὴν εἰς χρόνον τι κινεῖται. ὡς γὰρ εἰς κινήσιν οὐδὲν κινεῖται,
 10 οὕτως οὐδὲ εἰς χρόνον· κινήσεως γὰρ τις χρόνος. εἰ γὰρ τις εἰς χρόνον
 κινεῖται, ἦτοι οὐκ ἔχον χρόνον ἐπὶ τὸ ἔχειν κινεῖται ἢ ἔχον ἐπ’ ἄλλον ἐξ
 ἄλλου. ἀλλὰ τὸ μὲν ἐκ τοῦ μὴ ἔχειν χρόνον εἰς τὸ ἔχειν κινούμενον πρὸ
 τοῦ ἐν χρόνῳ εἶναι εἴη ἂν ἐν χρόνῳ· εἰ γὰρ ἴνα σχῆ χρόνον κινεῖται,
 πάσῃ δὲ κινήσει παρακολουθεῖ χρόνος, εἴη ἂν ἐν χρόνῳ ἦδη, καθὼ καὶ ἐν
 15 κινήσει. ἔτι γένεσις ἀλλ’ οὐ κινήσις ἢ ἐξ οὐχ | ὑποκειμένου εἰς ὑποκει- 196^v
 μενον. ἀλλ’ οὐδὲ ἐξ ἄλλου, φησί, χρόνου εἰς ἄλλον χρόνον κινήσεται· ἔσται
 γὰρ τις μεταξὺ χρόνος τοῦ τε ἐξ οὗ καὶ τοῦ εἰς ὃν ὁ τῆ κινήσει παρα-
 κολουθῶν· ὥστε οὐδέπω ὃν ἐν ἄλλῳ χρόνῳ, εἴ γε ἐπ’ αὐτὸν κινεῖται,
 εἴη ἂν ἐν ἄλλῳ τῷ τῆς κινήσεως χρόνῳ. ἔτι ἢ μὲν κινήσις ἐξ ἐναντίου
 20 εἰς ἐναντίον, χρόνος δὲ χρόνῳ οὐκ ἔστιν ἐναντίος. καὶ κοινῶς δέ, εἰ πᾶσα
 μεταβολὴ ἢ ἐξ ἐναντίου ἢ ἐξ ἀντιφάσεως, καὶ τὰ εἰς χρόνον κινούμενα 5
 οὕτω κινεῖται. ἀλλ’ ἐκ μὲν ἀντιφάσεως ἀδύνατον (ἐδείχθη γὰρ, ὅτι ἐκ μὴ
 χρόνου εἰς χρόνον οὐχ οἶόν τε κινεῖσθαι· ἔσται γὰρ ἐν χρόνῳ πρὸ τοῦ
 εἶναι ἐν χρόνῳ), οὐδὲ ὡς ἐξ ἐναντίων δέ· οὐ γὰρ ἔστιν ἐν χρόνῳ ἐναν-
 25 τῶσις. ἔτι, φησί, τὸ εἰς χρόνον κινούμενον εἰς μέτρον κινήσεως κινεῖται·
 ἔνθα δὲ τὸ μέτρον, καὶ τὸ μετρούμενον· ὥστε ἅμα καὶ εἰς κινήσιν κινεῖται·
 δείξει δὲ ὁ Ἀριστοτέλης, ὅτι κινήσις εἰς κινήσιν οὐκ ἔστιν, ὅτι μηδὲ κι-
 νήσεως κινήσις ἔστιν. ἔτι, φησίν, ἐξ ὑποκειμένου εἰς ὑποκείμενον * * * 10
 ἀλλ’ ἐν τῷ γίνεσθαι τὸ εἶναι ἔχει. ἢ εἰ ὑποκείμενον ἦν, φησί, τὸ κατα-
 30 φάσει δηλούμενον, καὶ ὁ χρόνος οὕτως ὑποκείμενον.”

1 κ ||||| εἶσθαι C 2 τῆς om. CM κατά a 3 τῷ χρόνῳ ACM: χρόνῳ aF
 4 καὶ (ante εἰς) om. aF εἰς ἐναντίου F 5 ἡρεμιά εἶναι C κινήσει in ras.
 A: κινήσις C 6 παρεληθέντος aF 8 γὰρ φησι κινήσις M μετὰ χρόνον FM
 10 τις A: τι ὁ aCFM τι] τις F 11 ἔχων utroque loco FM ἐπὶ
 τῷ F 12. 13 πρὸ τῶν F qui εἶναι—χρόνος (14) om. 14 πάσῃ, η in corr. C:
 πᾶσα M εἴη γὰρ ἐν χρόνῳ (om. ἂν) M καὶ om. F 15 ἢ om. aF
 οὐχ (post ἐξ) om. M 17 καὶ τὸ εἰς ὃν M: καὶ τὸ εἰς ὃν, sed corr. C 17. 18 παρὰ
 κολουθῶν C¹: ἂν ἀκολουθῶν F: ἀκολουθῶν M 18 εἴ γε ἀπ’ αὐτοῦ C κινεῖται
 δὲ M 20 εἰ aAM: ἢ C: om. F 22 κινεῖτ’ ἂν a ὅτι om. C
 24 ἐν χρόνον a δὲ om. FM 26 ὥστε ἅμα aA: ἅμα, ὥστε CFM 27 ὁ om. M
 28 φησίν (scil. Alexander) ACFM: φασιν ἢ κινήσις a, qui locum aperte lacunosum utcumque
 resarcire studet 29 ἀλλ’] ὁ δὲ χρόνος a post ἔχει add. καὶ οὐχ (sic) ὑποκει-
 μενον a εἰ aAM: εἰς F: om. C φησιν ὡς a 30 καὶ ὁ χρόνος οὕτως ὑπο-
 κείμενον ACM: item nisi quod post οὕτως add. ἔστιν F: ἦν ἂν ὁ χρόνος καὶ οὐκ ἐγένετο
 interpolat a

Ἴνεν δὲ καὶ τοῦτο ἐπάγουσι πρὸς τὸ μὴ εἶναι κατὰ χρόνον κίνησιν, 196^r
 ὅτι καθ' ὅσα κινεῖσθαι δυνατόν, κατὰ τσαῦτα καὶ ἡρεμεῖν· καὶ γὰρ κατὰ
 τὴ ποιὸν καὶ τὸ ποσὸν καὶ τὸν τύπον καὶ κινεῖσθαι καὶ ἡρεμεῖν δυνατόν·
 εἰ οὖν κατὰ χρόνον μὴ δυνατόν ἡρεμεῖν, οὗτοι ἀεὶ ὁ ἐπιὼν χρόνος ἕτερος,
 5 οὐδὲν κινεῖσθαι δυνατόν κατὰ χρόνον. ἔτι ἀλλάσσει τι χρόνον καὶ ἡρεμοῦν 15
 οὐδὲν ἔλαττον, ὡς ἐπὶ τῶν πρόσθεν ἔδειξεν αὐτός. ὅτι δὲ οὐκ ἔστιν ἐν
 χρόνῳ ἐναντίωσις, οὔτως οἴμαι τις δεῖξει· τὰ ἐναντία εἰς ἄλληλα πέφυκε
 μεταβάλλειν, ἀλλ' οὐ τὸ ἕτερον μόνον εἰς τὸ ἕτερον· ἐν δὲ τῷ χρόνῳ ἢ
 τοῖς ἐν χρόνῳ τὰ δοκοῦντα ἐναντία τὸ παρεληλυθὸς ἔστι καὶ τὸ μέλλον
 10 καὶ τὸ νεώτερον καὶ πρεσβύτερον. ὧν τὸ μὲν παρεληλυθὸς εἰς τὸ μέλλον
 μεταβάλλει, τὸ δὲ μέλλον οὐκέτι εἰς τὸ παρεληλυθὸς, καὶ τὸ μὲν νεώτερον
 εἰς τὸ πρεσβύτερον μεταβάλλει, τὸ δὲ πρεσβύτερον εἰς τὸ νεώτερον οὐκέτι. 20
 ὥστε οὐκ ἂν εἴη ταῦτα ἐναντία, εἰ δὲ μὴ ταῦτα. οὐδὲ ἄλλῃ ἔστιν εὐρεῖν
 κατὰ χρόνον ἐναντίωσιν. ἐν δὴ τούτοις ἐπιστήσαι χρεῖ, ὅτι καὶ μὴ ἢ
 15 κυρίως ἐναντίωσις ἐν τῷ χρόνῳ, ἀλλὰ ἀντίθεσις τίς ἐστιν καὶ ἡ μεταβολὴ
 ἢ ἐκ τοῦ παρεληλυθότος εἰς τὸ μέλλον ἐξ ὑποκειμένου εἰς ὑποκειμένον ἔστι
 κατὰ ἀντίθεσιν, ὁμοίως καὶ ἡ ἐκ τοῦ νεωτέρου εἰς τὸ πρεσβύτερον· οὐσία
 γὰρ ἐστιν ὑπομένουσα ἢ ζῆου ἢ φυτοῦ ἢ ὅλως σώματος ἢ ἀσωμάτου ἢ
 κατὰ χρόνον μεταβάλλουσα, ὥσπερ καὶ κατὰ ποιότητα καὶ ποσότητα καὶ 25
 20 τύπον. ὁ γὰρ δὲ ὅτι οὐκ ἀπὸ τοῦ μὴ ἔχειν χρόνον εἰς τὸ ἔχειν κινήσεται
 τὸ κατὰ χρόνον μεταβάλλον, ἀλλ' ἐξ ἄλλου εἰς ἄλλον, οὕτω μέντοι ὡς καὶ
 ἐπὶ ποιότητος καὶ ποσότητος. ὡς γὰρ τὸ ἐκ μέλανος εἰς λευκὸν κινου-
 μενον διὰ χρώματος μὲν κινεῖται οὐχ ὠρισμένῳ δέ, καὶ τὸ ἐκ παιδικοῦ
 25 μεγέθους εἰς τὸ τοῦ ἀνδρὸς αὐξόμενον διὰ μεγέθους πρῶεσιν, ἀλλ' ἀορί-
 στου, καὶ οὐδὲν ἄτοπον τὸ μηδέπω ὄν ἐν τῷ χρώματι, ἐφ' ὃ κινεῖται, ἐν
 χρώματι ὅμως εἶναι ἄλλῳ, καὶ μηδέπω ὄν ἐν μεγέθει, ἐφ' ὃ κινεῖται, ἐν 30
 ἄλλῳ ὅμως εἶναι μεγέθει, καὶ μηδέπω ὄν ἐν τόπῳ, εἰς ὃν φέρεται, ἐν ἄλλῳ
 εἶναι τόπῳ τῷ δι' οὗ φέρεται, οὕτω καὶ τὸ ἐκ χρόνου τινὸς εἰς ἄλλον
 30 χρόνον κινούμενον μηδέπω ὄν ἐν ἐκείνῳ τῷ εἰς ὃν κινεῖται, εἴη ἂν ἐν
 ἄλλῳ τῷ τῆς κινήσεως χρόνῳ. καὶ οὐδὲν οἴμαι τοῦτο ἄτοπον ἐπήγαγεν
 ὁ Ἀλέξανδρος. πρὸς δὲ τὸ μὴ ἡρεμεῖν ἐν χρόνῳ ῥητέον, ὅτι ὥσπερ εἶναι

2 καθ' ὅσα aA: καθ' ὅσον C: καὶ FM κινεῖσθαι] χρόνον C κατὰ τσαῦτα—
 δυνατόν (5) om. F 3 καὶ κατὰ τὸ ποσὸν a 7 ἂν οἴμαι fortasse recte a
 7. 8 μεταβάλλειν πέφυκεν aF 8. 9 ἢ τοῖς] ἢ τοι//τοῖς A 9 ἐν τῷ χρόνῳ aFM
 τὸ ante παρεληλυθὸς om. aF τὸ ante μέλλον om. a 10 τὸ ante πρεσβύτερον add. M
 11 οὐκέτι post παρεληλυθὸς aFM 12 δὲ om. C¹ 13 εἰεν a 14 ἐν A²:
 εἰ A¹ 15 ἐν MAC: om. aF ἢ om. M 16 ἢ om. aF 17 εἰς πρεσβύτερον A
 18 ὅλου aFM ἢ AC: οὐ F: om. aM 19 καὶ (post ὥσπερ) om. a 20 εἰς τὸ—
 χρόνον (21) om. A¹: in mrg. add. A² ἔχειν χρόνον CM 21 ἄλλον] ἄλλο aF
 ὡς καὶ AM: καὶ ὡς F: καὶ C: ὡς a 22 ποιότητων M ἢ ποσότητος aF: ἢ πο-
 σότητων M 23 τὸ τοῦ ἐκ παιδικοῦ F 24 τὸ τοῦ ἀνδρὸς ACM: ἀνδρὸς aF
 24. 25 ἀορίστως aF 25 οὐδὲν] μηδὲν M μηδέπω ὄν—ἄλλῳ καὶ (26) om. F
 τῷ (ante χρώματι ἐφ' ὃ) om. a τῷ ἐφ' ὃ M 26 ἐφ' ὃ FM 29 τὸ εἰς
 ὃν F 30 οἴμαι ἄτοπον τοῦτο M 31 ὁ om. a

ἕκαστον ἐν χρόνῳ λέγεται, κατὰ σύλληψίν τινα θεωρουμένου τοῦ χρόνου 196^r
 οἷον ὥρας καὶ ἡμέρας καὶ μηνὸς καὶ ἐνιαυτοῦ, οὕτω καὶ ἡρμεῖν κατὰ
 χρόνον καὶ κινεῖσθαι ἀπ' ἄλλου ἐπ' ἄλλον δυνατόν· ἡ μέντοι θέσις καὶ 35
 ἐναντίωσιν ἔχειν δοκεῖ, ὥστε καὶ τὸ ἀπ' αὐτῆς παρώνυμον τὸ κεῖσθαι. τὸ
 5 γὰρ ἴστασθαι τῷ καθῆσθαι καὶ τὸ πρηγῆς τῷ ὑπέρῳ ἐναντία ἐστίν, καὶ ἐν
 τῷ ἔχειν δὲ ἔοικεν αὐτὸς ἐναντίωσιν ἀποτίθεσθαι· “καὶ γὰρ ἡ στέρησις,
 φησί, κείσθω ἐναντίον καὶ δηλοῦται καταφάσει τὸ γυμνόν.” τὸ δὲ γυμνόν
 στέρησις ἐστὶ τοῦ ἐνδεδῶσθαι καὶ ἔχειν ἱμάτιον.

Μήποτε οὖν τὰς τρεῖς ταύτας κατηγορίας τὸ ποτε καὶ τὸ κεῖσθαι καὶ
 10 τὸ ἔχειν παραλέλοιπεν ἐνταῦθα διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν, δι' ἣν καὶ ἐν Κατη- 40
 γορίαις τὴν διδασκαλίαν αὐτῶν παραλέλοιπεν, ἀρκεσθεὶς μόνῃ τῇ ὑπογραφῇ
 τοῦ σημαينوμένου. αἴτιον δὲ ἐστὶ τὸ ἀμενηγὰς ταύτας εἶναι· τῶν γὰρ κατη-
 γοριῶν ἡ μὲν οὐσία οὐσιῶ τὸ ὑποκειμένον καὶ τὴν ὅλην ὑπαρξίν αὐτῶ
 παρέχει· διὸ ἡ κατ' αὐτὴν μεταβολὴ γένεσις ἐστὶ καὶ φθορά. τῶν δὲ
 15 ἄλλων αἰ μὲν διατιθέασι πως τὴν ὑποκειμένην οὐσίαν, αἰ δὲ σχετικαί τινές
 εἰσι καὶ ἀμενηγαί. καὶ γὰρ καὶ τὸν χρόνον ἀδρανῆ πως ἔοικεν ὄραν ὁ
 Ἀριστοτέλης, ὃς γενέσεως μὲν αὐτὸν οὐ δοκεῖ λέγειν αἴτιον, φθορᾶς δὲ 45
 μόνον αἰτιᾶσθαι καὶ οὐδὲ ταύτης κυρίως, ἀλλ' ὅταν οὐχ ὀρώμεν, φησί,
 ἄλλο αἴτιον. τοῦ μέντοι τόπου πολλὴν ὄρᾴ δύναμιν, εἴπερ, ὡς αὐτός φησι,
 20 γένεσις ἐστὶ τοῦ πυρὸς ἢ ἐπὶ τὸ ἄνω φορά· διὸ καὶ αὐτοφωῶς ἐφίεται τῶν
 οἰκείων τόπων τὰ φυσικὰ σώματα. καὶ τὸ κεῖσθαι δὲ καὶ τὸ ἔχειν οὐδε-
 μίαν δοκεῖ τοῖς σώμασιν ἐμποιεῖν ἄξιαν λόγου διάθεσιν. ταύτας μὲν οὖν
 διὰ τὸ ἀμενηγόν ἴσως καὶ νῦν καὶ τότε ὁ Ἀριστοτέλης παραλέλοιπε. τὸ
 μέντοι πρὸς τι διὰ τὸ πάσης σχέσεως εἶναι περιληπτικὸν εἰκότως μνήμης 50
 25 ἡτίωσεν. ἀλλὰ τοῦτο μὲν οὐ πολλῆς ἄξιον ζητήσεως, δι' ἣντινα δὴ ποτε
 αἰτίαν τὰ τρία ταῦτα παραλέλοιπεν ὁ Ἀριστοτέλης τὰς κατηγορίας ἀπαρι-
 θμούμενος, ἐκεῖνο δὲ καὶ μάλα σπουδῆς ἄξιον τὸ ζητεῖν, ἐν τίσιν κατηγορίαις
 ἐστὶ κινήσις, καὶ πρὸ τούτου ζητεῖν εἰ τὴν κίνησιν ἀποφάσκει μόνῃ τινῶν

2 καὶ ἡμέρας om. aF 4 τὸ κινεῖσθαι F 5 τὸ πρηγῆς τῷ ὑπέρῳ AFM: τῷ πρ.
 τῷ ὑπέρῳ C: τῷ ὑπέρῳ τὸ πρηγῆς a 6 αὐτὸς ἐναντίωσιν ἔοικεν aFM ὑποτίθε-
 σθαι C 7 φησί] p. 225^b2 δηλοῦτω M τὸ γυμνόν καταφάσει C 8 ἱμά-
 τια aF 9 τὰς τρεῖς ταύτας ACM: ταύτας τὰς γ F: ταύτας τὰς τρεῖς τὰς a
 10 καὶ om. M παρέλειπεν M 12. 13 ἐστὶ τὸ ἀμενηγὰς ταύτας εἶναι τῶν γὰρ κα-
 τηγοριῶν AC: τοῦ μὴ ταύτας εἶναι τῶν κατηγοριῶν F: ἐστὶ τοῦ μὴ ταύτας εἶναι τῶν κα-
 τηγοριῶν κυρίας, ὥσπερ τὰς ἄλλας a: ἐστὶ τὸ μὴ μόνας ταύτας εἶναι τῶν κατηγοριῶν M
 13 ἢ μὲν γὰρ a 14 παρέχει αὐτῶ a κατὰ ταύτην C 16 καὶ post χρόνον
 transp. aFM 17 ὃς μὴ δὲ aF μὲν om. a οὐ om. aF αἴτιον ante
 αὐτὸν ponit aF: ante δοκεῖ M 18 φησί] ubi? cf. Δ 12. 221^b1 atque 13. 222^b24
 19 πλὴν ὄρᾴ δύναμει F φησί] cf. Δ 8. 214^b14 20 τοῦ] τοῦτο C
 ἐφίεται, i rasura (ex ὑ?) C 22 ἐμποιεῖ C¹: ἐμποιεῖ, sed ipse corr. A¹ 23 ὁ
 om. M παρέλειπε aFM 25 οὐ aA²CFM: οὖν A¹ 27 καὶ om. aF μάλα] μ
 (μῆν?) F τὸ om. aF τί//σι C: πόσαις M 28 ἐστὶν ἡ aF

μόνον aF

κατηγοριῶν ὁ Ἀριστοτέλης ἢ καὶ τὴν μεταβολήν. ἀκολουθοῦντες οὖν τοῖς 196^v
ὑπὸ τοῦ Ἀριστοτέλους λεγόμεναι ταῦτα ζητήσωμεν. |

p. 225^b7 Ἀνάγκη τρεῖς εἶναι τὰς κινήσεις ἕως τοῦ διὰ τὸ μῆθ' ἐν 196^v
εἶναι οὐσία τῶν ὄντων ἐναντίον.

- 5 Ἐκθέμενος τὰς ἀξιολόγους τῶν κατηγοριῶν ἐν τρισὶ τούτων εἶναι φησι
κίνησιν ἐν τῇ ποιῆ καὶ τῇ ποσῆ καὶ τῇ ποῦ, καὶ πρῶτον μὲν δεῖκνυσιν,
ὅτι ἐν ταῖς ἄλλαις κατηγορίαις οὐκ ἔστι κινήσις οὔτε ἐν οὐσίᾳ οὔτε ἐν τῇ 5
πρὸς τι οὔτε ἐν τῇ ποιεῖν καὶ πάσχειν, καὶ τότε ὅτι ἐν ταῖς τρισὶ ταύταις
ταῖς εἰρημέναις ἔστι κινήσις. καὶ ὅτι μὲν ἐν τῇ οὐσίᾳ οὐκ ἔστι κινήσις.
10 δεῖκνυσι διὰ τοῦ τὴν μὲν κίνησιν ἐξ ἐναντίου εἰς ἐναντίον εἶναι μεταβολήν,
μῆθ' ἐν εἶναι τῇ οὐσίᾳ ἐναντίον. εἰ γὰρ ἦν τι ἐναντίον αὐτῇ, ἐξ ἐναν-
τίου ἂν ἢ εἰς τὴν οὐσίαν ἐπετελεῖτο μεταβολή· ἐφ' ὧν γὰρ ἔστιν ἐναντία,
ἐκ τούτων καὶ εἰς ταῦτα αἱ μεταβολαὶ γίνονται. εἰ οὖν ἢ εἰς οὐσίαν μετα-
βολὴ οὐκ ἐξ οὐσίας ἐναντίας, ἀλλ' ἐκ στερησεως γίνεται, καὶ ἢ ἐξ οὐσίας 10
15 πάλιν οὐκ εἰς οὐσίαν, ἀλλ' εἰς στέρησιν καὶ φθοράν (οὐ γὰρ ἔστι τῇ ἀν-
θρώπῳ ἐναντίον ὡς τῇ λευκῷ), εἰ οὖν ἢ μὲν κινήσις ἐν τοῖς ἐναντίοις,
οὐσία δὲ οὐκ ἐν ἐναντίοις, ἐν οὐσίᾳ οὐκ ἔστι κινήσις. οὐ γὰρ ἐξ ὑποκει-
μένου εἰς ὑποκείμενον οὐδὲ ἐκ τοῦ ἐνεργείᾳ τόδε τι ὄντος καὶ ὑπομένουτος
20 γίνεται εἰς οὐσίαν μεταβολή, ἀλλὰ κατὰ ἀντίφασιν· ἐκ γὰρ τοῦ μὴ τόδε
20 τόδε καὶ οὐσία γίνεται, ὡς ἔδειξεν ἐν τῇ πρώτῃ τῆσδε τῆς πραγματείας
ἐκ στερησεως λέγων γίνεσθαι τὴν οὐσίαν, κἂν κοινοτέρων ἐκεῖ τὴν στέρησιν 15
ἐναντίαν λέγῃ τῷ εἶδει. εἰ οὖν ἢ στέρησις ἀπουσία καὶ μὴ ὄν, τὸ δὲ μὴ
ὄν οὐκ οὐσία οὐδὲ καταφάσει δηλοῦται, δῆλον ὅτι οὐκ ἐξ ἐναντίας οὐσίας
ἢ οὐσία γίνεται. εἰ δέ τις τὸ σπέρμα, ἐξ οὗ ὁ ἄνθρωπος, οὐσίαν ὄρων
25 ἐξ οὐσίας λέγει γίνεσθαι τὴν εἰς οὐσίαν μεταβολήν καὶ διὰ τοῦτο καὶ κί-
νησιν εἶναι ἐν τῇ οὐσίᾳ νομίζει, οὐκ ἐννοεῖ ὅτι ἐκ σπέρματος ὁ ἄνθρωπος
οὐ καθὼ οὐσίᾳ τὸ σπέρμα, ἀλλὰ καθὼ δυνάμει ἄνθρωπος, ταῦτόν δὲ εἰπεῖν
ἐκ τῆς τοῦ ἀνθρώπου στερησεως καὶ τοῦ μὴ ὄντος. εἰ οὖν λέγει τις κί-
νησιν εἶναι τὴν ταιαύτην μεταβολήν, τί ἔσται τὸ κινούμενον ἐν αὐτῇ ἐνε- 20
30 γείᾳ ὄν καὶ ὑπομένον; οὔτε γὰρ ὁ ἄνθρωπος (οὐπω γὰρ ἔστι· γίνεται γάρ)
οὔτε τὸ σπέρμα· οὐ γὰρ σφίζεται. τὸ δὲ ὑποκείμενον τῇ σπέρματι ἢ ὕλη

1 ἢ om. A οὖν τοῖς] αὐτοῖς F: τοῖς M 2 ζητήσωμεν ταῦτα C: ἀξιολόγως ταῦτα
ζητήσωμεν M 3 ἀναγκαῖον aFM τὰς om. a Aristoteles 4 εἶναι τῶν ὄντων
οὐσία a: οὐσίαν τῶν ὄντων M ἐναντίαν M 5 φησιν εἶναι aF 6 καὶ (post
ποιῆ) om. aF καὶ ἐν τῇ ποῦ aF τὸ ποῦ A¹ δεῖκνύει aF 7 fortasse
ἐν τῇ οὐσίᾳ ut v. 9 9 μὲν τὴν transp. F 11 τῆς οὐσίας aF τι om. F
αὐτῇ] τῇ M 13 μεταβολαὶ αὐτῶν C εἰ οὖν ἢ AC: ἢ οὖν ἢ a: ἢ οὖν FM
16 τί ἐναντίον aFM ὡς τὸ λευκόν M ἐν ἐναντίοις aF: ἐναντίοις A¹C¹, sed
corr. A¹C²: ἐναντίοις M 20 ἐν τῇ πρώτῃ] A S. 191^b15 21 τὴν om. F
κἂν AC: καὶ aFM κοινοτέραν M 22 λέγῃ C: λέγει, si in ras. A²: λέγει aFM
25 εἰς om. M καὶ (post τοῦτο) om. aF 28 τις ACM: τὴν F: om. a 29 τί |
τί libri αὐταῖς F 31 τῷ δὲ C ἢ om. M

ἔστι τὸ δυνάμει μὲν ὄν, ἐνεργείᾳ δὲ μὴ ὄν, ὃ οὐχ οἶόν τε κινεῖσθαι. 196^v
εἰ δὲ ἡ μὲν κίνησις ἐξ ἐναντίου εἰς ἐναντίον, τὸ δὲ σπέρμα οὐκ ἔστιν ἐν-
αντίον τῆς γινομένης, οὐκ ἂν εἶη κίνησις ἢ ἐκ σπέρματος μεταβολή.

Ζητήσοι δὲ ἂν τις, πῶς οὐκ εἰσὶν ἐναντία οὐσίαι ἀλλήλαις τὸ πῦρ
5 καὶ τὸ ὕδωρ, ὥστε εἶναι ἐναντίαν οὐσίαν οὐσία· εἰ δὲ τοῦτο, πῶς ἡ εἰς 25
ἀλλήλα πυρὸς καὶ ὕδατος μεταβολή ἐξ ἐναντίου εἰς ἐναντίον οὐσα, οὐκ ἔσται
κίνησις, ὥστε καὶ ἐν οὐσίᾳ εἶναι κίνησιν. ἡ ῥητέον ὅτι ἐν ὕδατι καὶ πυρὶ
ἐναντία ποιότητές εἰσὶ τινες, ψυχρὸν θερμῷ καὶ ὑγρὸν ξηρῷ, ἐν οἷς οὐκ
ἔστι μόνους τῶν πυρὶ τὸ εἶναι, ἀλλὰ καὶ ἐν κορυφότητι καὶ λαμπρότητι, καθ'
10 ἃ τῶν πυρὶ δοῦναι ἡ γῆ μᾶλλον ἐναντία εἶναι· τὸ δὲ τοῦ πυρὸς εἶδος ἐν
πάσαις ταῖς ποιότησίν ἐστι καὶ τῆ ὑποκειμένη ταῖς ποιότησιν οὐσία· ὥστε
τῶν πυρὶ ἀπλῶς οὐδὲν ἐστιν ἐναντίον, κἂν αἱ ποιότητες τοῦ πυρὸς καὶ τοῦ 30
ὕδατος ἀλλήλαις εἰσὶν ἐναντία. κἂν συγχωρήσῃ δέ τις ἐναντία εἶναι πῦρ
καὶ ὕδωρ, ἡ εἰς ἀλλήλα αὐτῶν μεταβολή οὐκ ἂν εἶη κίνησις. τί γὰρ ἔσται
15 τὸ κινούμενον, ὅταν ὕδωρ εἰς πῦρ μεταβάλλῃ; οὔτε γὰρ τὸ ὕδωρ (φθεί-
ρεται γὰρ) οὔτε τὸ πῦρ (οὐδέπω γὰρ ἔστιν), ὃ δὲ ἐστὶ μετὰ τὴν κίνησιν
κεκινημένον, τοῦτο ἦν καὶ τὸ κινούμενον. ἐπιστῆσαι δὲ χρή, ὅτι ἐκ τῶν
νῦν εἰρημένων τὴν κίνησιν ἀποφάσκει τῶν ἄλλων κατηγοριῶν, ἀλλ' οὐ τὴν
μεταβολήν. μεταβολή γὰρ ἐστὶν ἐν τῇ οὐσίᾳ ἡ γένεσις καὶ ἡ φθορά. 35

20 p. 225^b 11 Οὐδὲ δὴ πρὸς τι· ἐνδέχεται γὰρ ἕως τοῦ ὥστε κατὰ
συμβεβηκὸς ἡ κίνησις αὐτῶν.

Ἐρεξῆς δαίκνυσιν, ὅτι οὐδὲ ἐν τῇ πρὸς τί ἐστὶ κίνησις καθ' αὐτό·
οὐ γὰρ κατὰ τὴν οἰκείαν μεταβολήν τὰ πρὸς τι αἰεὶ μεταπίπτει, ἀλλὰ καὶ
μηδὲν αὐτὰ κινούμενα ἄλλων κινουμένων ἄλλοτε ἄλλως ἔχει, ὥστε οὐ διὰ 40
25 κινήσεως οἰκείας ἢ κατὰ τὸ πρὸς τι μεταβολή. τὰ δὲ κινούμενα καθ' αὐ-
τὰ αὐτὰ δεῖ μεταβάλλειν, ὥσπερ τὰ ἀλλοιούμενα καὶ αὐξανόμενα καὶ φερό-
μενα. τὸ δὲ πρότερον δεξιὸν ἀριστερὸν γίνεται ἄλλου κινήθεντος, καὶ τὸ
αὐτὸ μηδὲν μεταβάλλον μεῖζον καὶ ἔλαττον καὶ διπλάσιον καὶ ἡμισυ, ὡς

I ὃ ACM: om. F: τὸ δὲ ἐνεργείᾳ μὴ ὄν a 4 ζητήσοι ACF: ζητήσετε aM ἀλλή-
λαις om. F: οὐσίαι ἀλλήλαις om. M 5 τὸ om. M οὐσίαν οὐσίαν οὐσία C
6 ἔστι aFM 7 ἡ aC: om. AFM 8 θερμῷ aA: θερμὸν CFM καὶ om. CFM
ὑγρὸν καὶ aCF ξηρὸν FM 9 τῶν εἶναι M 9. 10 καθ' ἄς C 10 μᾶλλον
ἡ γῆ εἶναι ἐναντία aF: μᾶλλον ἐναντία ἡ γῆ εἶναι M 12 post οὐδὲν duae litterae
erasae A ante κἂν habet καὶ αἱ deleta F τοῦ (post καὶ) om. aFM 13 εἰ-
σὶν ACFM: ὡσιν a 14 γὰρ ἐστὶ aFM 16 γὰρ (prius) om. M 17 τοῦτο—
κινούμενον om. F τὸ deleverim cf. p. 827, 25 sqq. 19 ἐστὶν om. FM
20 δὴ ACFM (Arist. cod. E): δὴ τῶν a Arist. vulg.: ἐν τῇ πρὸς τι in paraphrasi est
Simpl. p. 409, 2 ἐνδέχεται γὰρ om. F post ὥστε occupavit ἡ κίνησις, quod suo loco
iteravit A οὐδέ] οὐ M 22 καθ' αὐτό CM: καθ' αὐτό sic A: καθ' αὐτὴν aF
24 μηδὲ M ἄλλοτε ἄλλως ἔχει ἄλλων κινουμένων aFM 25 οἰκείας] ἰδίας M
κατὰ τὸ aA: κατὰ FMC¹, sed τὰ superser. C² 25. 26 αὐτὰ καθ' αὐτὰ aF 26. 27 φε-
ρόμενα aA cf. p. 818, 1: φθειρόμενα CFM 28 ἡμισυ ut saepe M 28. p. 835, 1 ὡς
καὶ ACM: καὶ ὡς aF

καὶ ὁ αὐτὸς λόγος ποτὲ μὲν ἀληθῆς ποτὲ δὲ ψευδῆς τοῦ πράγματος μετα- 196^v
πίπτοντος. εἰ οὖν μεταβάλλει τι κατὰ τὸ πρὸς τι μὴ κινήθην, οὐκ ἔστιν ἡ
κατὰ τὸ πρὸς τι μεταβολὴ κίνησις, πλὴν εἰ κατὰ συμβεβηκός. ἐκεῖνο γὰρ 15
καθ' αὐτὸ μεταβάλλει, ἢ τοῦτο συμβεβηκὲς δεξιὸν εἶναι, καὶ οὕτως τοῦτο
5 γίνεται ἐκ δεξιῶ ἀριστερόν. καὶ αὐτὰ δὲ τὰ καθ' αὐτὰ κινούμενα καὶ διὰ
τῆς οἰκειᾶς κινήσεως τὴν κατὰ τὸ πρὸς τι σχέσιν ἀμείβοντα ἢ κατὰ τόπον
κινούμενα τοῦτο ποιεῖ, ὡς ὁ ἐκ δεξιῶ ἀριστερὸς γινόμενος, ἢ κατὰ ποιό-
τητα, ὡς ὁ ἐξ ἀνομοίου ὁμοιος, ἢ κατὰ ποσότητα, ὡς τὸ ἴσον ἐξ ἀνίσου γινό-
μενον. ὥστε ἡ τῆς σχέσεως ἀλλαγὴ κατὰ τὴν κατὰ τι ἐκείνων κίνησιν
10 γίνεται. ταῦτα μὲν ὁ Ἀλέξανδρος καλῶς περὶ τῶν πρὸς τι τὰ τοῦ Ἀρι- 50
στοτέλους σαφηνίζων ἔγραψεν.

Ἐπιστάνοι δὲ ἂν τις ἴσως πρῶτον μὲν, εἰ τὴν κίνησιν ἀποφάσκει μόνον
τοῦ πρὸς τι ὁ Ἀριστοτέλης ἢ καὶ τὴν μεταβολὴν, ὡς δοκεῖ λέγων· ἐν-
δέχεται γὰρ θάτερον μεταβάλλοντος ἀληθεύεσθαι θάτερον μη-
15 δὲν μεταβάλλον, εἰ μὴ ἄρα τις λέγοι, ὅτι τῷ τῆς μεταβολῆς ὀνόματι
ἀντὶ τῆς κινήσεως ἐχρήσατο νῦν. διηλοῖ δὲ ἐφεξῆς μεταλαβὼν τὴν μετα-
βολὴν εἰς τὴν κίνησιν ἐν τῷ ὥστε κατὰ συμβεβηκός ἢ κίνησις αὐ-
τῶν. ἄλλου γὰρ καθ' αὐτὸ κινουμένου ἢ κατὰ τόπον ἢ κατὰ ποιό- 197^r
τητα ἢ ποσότητα δοκεῖ τι αὐτὸ μεταβάλλειν. ἢ δὲ κατὰ ταῦτα μεταβολὴ
20 κίνησις.

Δεύτερον μήποτε ἡ τοῦ πρὸς τι κατηγορία ὑποκείμενον μὴδὲν ἔχουσα
ἴδιον ἀλλὰ σχέσις οὔσα μόνη ἐν οὐσίᾳ καὶ ποιότητι καὶ ποσότητι καὶ ταῖς
ἄλλαις κατηγορίαις καὶ ἐν ἀμφοτέροις ὑφειστώσα τοῖς τὴν σχέσιν πρὸς ἄλ-
ληλα ἔχουσι, τοῦ ἑτέρου κινουμένου ποιεῖ πάντως καὶ τὸ ἕτερον κινεῖσθαι 5
25 οὐ κατὰ συμβεβηκός ἀλλὰ καθ' αὐτό, διότι μένουσα ἡ σχέσις ἐν ἀμφοτέ-
ροις ἢ αὐτὴ κινεῖται, ὥσπερ τῆς μιᾶς βάρβδου θάτερον τῶν περάτων κινη-
θέντος συγκινεῖται καὶ θάτερον· οὕτω δὲ καὶ τοῦ πρότερον δεξιῶ κινη-
θέντος κατὰ τόπον κινεῖται καὶ ἡ σχέσις. καὶ μεταβάλλει ἐκάτερον κατὰ

1 ὁ αὐτὸς C² ut Bonitzius suaserat Arist. Stud. I, 217: αὐτὸς C¹: αὐτὸς ὁ αΔFM
2 τι κατὰ τὰ πρὸς τι M τὸ om. F 3 εἰ] εἰς A τὸ om. F εἰ]
εἰς A 4 ἢ scripsi: οὐ² sic A: οὐ C: οὐ αFM post τοῦτο add. ἢ (i. e. emen-
datam lectionem prioris οὐ) αA²F: add. ὃν M συμβεβηκε α 5 δὲ om. α
6 κατὰ τὸ πρὸς τι A²C: κατὰ τόπον πρὸς τι A¹: κατὰ πρὸς τι F: κατὰ τὰ
πρὸς τι αM 7 ὁ om. M γινόμενος AF²M: γενόμενος αCF¹ 8 κατὰ ποσότη-
τος M τὸ om. αFM 8. 9 γινόμενον AFM: γενόμενον αC 9 ἀλλαγὴ αCFM: μετα-
βολὴ A κίνησιν αA²CF: ἢ κίνησις A¹ 10 γίνεται] λέγεται M 12 ἐπιστάνει M
post εἰ littera erasa F: εἰς M μόνον—δοκεῖ (13) om. M 13 ὁ Ἀριστοτέλης
om. αF 14 ἀληθεύεσθαι sic libri: Simplicium μὴ ἀληθεύεσθαι legisse ex paraphrasi
v. I (quae tamen est Alexandri) efficiebat Bonitzius l. c., at tu cf. Simpl. p. 409, 3 et
f. 201 v 35 θάτερον A ut saepe 15 λέγει FM 16 μεταβαλὼν FM
τὴν om. C¹ 18 post αὐτὸ littera (υ?) erasa A 19 ἢ κατὰ ποσότητα αF
τι αὐτὸ ACM: αὐτό τι α: αὐτὸ τι F κατὰ αF: μετὰ ACM 22 ἴδιον om. FM
οὔσα μόνη AC: μόνον οὔσα α: μόνον οὔσα μόνη FM ποιότητι εἰ ποσότητι mu-
tat F 23 ὑφειστώσι F 25 ἢ μέλλουσα ἢ σχέσις A¹: corr. A² 26 θάτερον
τῶν παράτων (sic) κινήθέντων M 27 πρότερον αFM δεξιῶ om. M

τὴν σχέσιν τὸ μὲν πρόσθεν δεξιὸν ὄν εἰς τὸ ἀριστερόν, τὸ δὲ ἀριστερόν εἰς 197^r
τὸ δεξιόν. καὶ γὰρ ἀκίνητον κατὰ τόπον ἔμεινεν τὸ πρῶτον ἀριστερόν ὄν,
ἀλλ' ἡ σχέσις, καθ' ἣν ἀριστερόν ἦν ἐκινήθη, καὶ τὴν θέσιν μετέβαλεν. 10
ἐφιστάνειν οὖν χρῆ οὐ περὶ τοῦ ἔχοντος τὴν σχέσιν, ἀλλὰ περὶ αὐτῆς τῆς
5 σχέσεως, εἴτε καθ' αὐτὸ εἴτε κατὰ συμβεβηκὸς αὐτὴν χρῆ λέγειν κινεῖ-
σθαι. ὅτι γὰρ τῆς σχέσεως καθ' αὐτὸ κινουμένης, καὶ τὰ ἔχοντα τὴν
σχέσιν τὴν κατὰ τὴν σχέσιν κίνησιν καθ' αὐτὰ ἔχει, πρόδηλον δοκεῖ. καὶ
ἔχει μὲν τινα διαφορὰν τὸ ποτὲ μὲν αὐτοῦ τινος κινουμένου ποτὲ δὲ ἐτέρου
μεταβάλλεσθαι τὴν σχέσιν αὐτοῦ. ἀλλὰ πρῶτον καὶ ἀμφοῖν κινουμένων
10 μεταβάλλεται ἡ σχέσις, ὡς ἡ τῆς ἰσότητος εἰς τὴν τοῦ διπλασίου πρὸς τὸ 15
ἡμισυ, ὅταν τῶν τριῶν καὶ τριῶν τῶν μὲν ἀφαιρεθῆῃ μονάς, τοῖς δὲ προσ-
τεθῆῃ. καὶ ἐπὶ τούτων δὲ καὶ ἐφ' ὧν τοῦ ἐτέρου μεταβάλλοντος ἀμειβε-
ται ἡ σχέσις μιᾶς οὐσης τῆς ἀμφοῖν σχέσεως, καὶ ταύτης εἴτε ὑφ' ἐνὸς
εἴτε ὑπ' ἀμφοῖν κινουμένης, πῶς οὐκ ἄμφω καθ' αὐτὸ κινεῖται, κατὰ τὴν
15 σχέσιν τὴν μίαν κινούμενα. καὶ εἰ μὲν πρότερον μὴ οὔσα ὅλως ἡ σχέσις
ὑστερον γίνοιτο κατ' οὐσίαν οὐσης τῆς μεταβολῆς, ὡς ὅταν παιδίου γεννη-
θέντος ὁ μὲν πατὴρ γίνοιτο ὁ δὲ υἱός, ἀπλῶς γένεσις σχέσεώς ἐστι, φθα- 20
ρέντος δὲ τοῦ ἐτέρου ἢ ἀμφοτέρων ἀπλῶς φθορά τῆς σχέσεως. εἰ δὲ κατ'
ἄλλην τινα κατηγορίαν γίνοιτο σχέσις μὴ πρότερον οὔσα, τίς γένεσις ἐστι
20 καὶ πάλιν τίς φθορά. εἰ δὲ τὰ ὑποκειμένα μεταβάλλοι κατὰ τὴν σχέσιν
ἀπ' ἄλλης ἄλλην μεταλαμβάνοντα ὡσπερ ἀπὸ δεξιοῦ εἰς ἀριστερόν ἢ ἀπὸ
ἀνομοίου εἰς ὁμοιον ἢ ἀπὸ ἀνίσου εἰς ἴσον μεταβάλλοντα καὶ ἐξ ἐναντίου
εἰς ἐναντίον μένοντος τοῦ ὑποκειμένου, κίνησις, ὡς δοκεῖ, ἢ τοιαύτη κατὰ
τὴν σχέσιν καὶ τὸ πρὸς τί ἐστίν. ὅλως δὲ εἰ ἔστιν ἐναντιώσις ἐν τῷ πρὸς 25
25 τι, ὡς ἐν Κατηγορίαις ἡρούσαμεν λέγοντος αὐτοῦ "ὕπαρχει δὲ καὶ ἐναν-
τιότης ἐν τοῖς πρὸς τι, οἷον ἀρετὴ κακία ἐναντίον καὶ ἐπιστήμη ἀγνοία,"
ἔστι δὲ καὶ οὐσία τις ὑποκειμένη τοῖς πρὸς τι καὶ ὑπομένουσα ἐν τῇ ἐξ
ἐναντίου εἰς ἐναντίον μεταβολῇ ὡσπερ ἐπὶ τούτων τῶν παραδειγμάτων ἢ
ψυχῇ, διὰ τί μὴ κίνησιν λέγομεν τὴν τοιαύτην μεταβολήν; καὶ γὰρ ἐξ

1 πρόσθεν] πρότερον aFM ὄν A: om. aCFM 2 καὶ] καὶ M πρώην CM
3 ἀριστερὰ ἦν aF μετέβαλλεν C 4 ἐφιστάνειν οὖν χρῆ M 4. 5 τῆς σχέσεως
αὐτῆς aFM 7 καθ' αὐτόν M 8 δὲ δι' F 9 μεταβάλλοντος F 10 ἢ τῆς
om. C 13. 14 εἴτε ὑπ' ἀμφοῖν εἴτε ὑφ' ἐνὸς aFM 14 κινουμένου F οὐ
καθ' αὐτὸ ἄμφω aFM 15 κινούμενα τὴν μίαν aFM πρότερον μὴ C: πρότερον,
suprascr. γρ. ἢ sic A¹: προτέρ, sed statim corr. in πρότερον F: πρότερον aM. fortasse μὴ
ante πρότερον collocandum ut v. 19 16 γένοιτο C γίνοιτο ὑστερον aF ὅταν
ACFM: ὅτε a 17 γίνοιτο sic libri σχέσεως γένεσις aF 18 ἢ] ἢ A
σχέσεώς ἐστιν aFM 19 τινα aCFM: om. A 20 μεταβάλλει aFM 22 τοῦ
ante ἀνομοίου add. aF ἴσον AC: ἄνισον aFM καὶ] καὶ οὐκ M 23 ὡς om.
aFM ἢ om. a 24 τὴν om. M ἐστίν om. a εἰ om. M 25 Κα-
τηγορίαις] c. 7 p. 6^b15 post κατηγορίαις M rep. κίνησις δοκεῖ, sed del.
25. 26 ἐναντιώτης sed corr. A¹ 26 ἀρετῇ C ante κακία add. καὶ aFM
ἐναντία a(F?)M ante ἀγνοία add. καὶ aAFM ἀγνοία aCFM 29 λέγωμεν M:
λέγουσα F μεταβολήν om. FM

ὀποκειμένου εἰς ὀποκειμένον τὸ ἐκ θεξίνῳ εἰς ἀριστερόν· ἐκ γὰρ σώματος 197^r
εἰς σῶμα· καὶ τὸ ἐξ ἐπιστήμης εἰς ἄγνοιαν· ἐκ γὰρ ψυχῆς εἰς ψυχὴν· καὶ 30
τὰ ὀποκείμενα ἐναντία ἢ ἐπιστήμων ψυχῇ τῇ ἀγνοούσῃ. ταῦτα μὲν οὖν
ἴσως ἀντιδιατάττοιτό τις ἂν πρὸς τὸν λόγον.

5 Μήποτε δὲ καὶ γίνεται μὲν τὰ πρὸς τι καὶ κινεῖται, ἀλλ' οὐ καθ'
αὐτό, ἀλλὰ κατὰ συμβεβηκός. ὅπερ καὶ αὐτὸς συνεχώρησεν εἰπὼν ὥστε
κατὰ συμβεβηκός ἢ κίνησις αὐτῶν. εἰ γὰρ μὴ ἔστιν ὅλως καθ' αὐτὸ
τὰ πρὸς τι, ἀλλ' ἐτέροις ἐπισυμβέβηκεν ἐν τῇ πρὸς ἄλληλα αὐτῶν σχέσει
θεωρούμενα, καὶ γίνεται κατὰ συμβεβηκός καὶ κινεῖται κατὰ συμβεβηκός. 35
10 ὁ γὰρ σχέσιν καθ' αὐτὸ λέγων γίνεσθαι ἢ κινεῖσθαι ἔοικεν τῷ λέγοντι τὸ
κατὰ συμβεβηκός καθ' αὐτὸ εἶναι. ἐάσας οὖν ὁ Ἀριστοτέλης τὴν κατὰ
συμβεβηκός κίνησιν καὶ μεταβολὴν ὡς ἀόριστον ὅτε ἔλεγεν "ἢ μὲν γὰρ
κατὰ συμβεβηκός μεταβολὴ ἀφείσθω· ἐν ἅπασιν γὰρ ἔστι καὶ αἰεὶ καὶ πάν-
των," τὴν δὲ καθ' αὐτὸ ζητῶν εἰκότως εἶπεν ἐν τοῖς πρὸς τι μὴ ὑπάρχειν
15 αὐτῇ, κἂν γίνηται καὶ φθειρήται ἢ κατὰ τὸ πρὸς τι σχέσις, ἀλλ' ὡς αὐ-
τὸς ἐν τῷ ἐβδόμῳ βιβλίῳ διώρισεν, γίνονται καὶ φθειρόνται αἱ τοιαῦτα 40
σχέσεις "ἀλλοιωμένων τινῶν, ἐν οἷς τυγχάνουσιν οὐσαι πρώτοις." τὸ δὲ
τοιοῦτο κατὰ συμβεβηκός ἔστι.

p. 225^b13 Οὐδὲ δὲ ποιῶντος καὶ πάσχοντος ἕως τοῦ ἐκείνου μετα-
20 βάλλει ὅτε μὲν εἰς ἐπιστήμην ὅτε δὲ εἰς ὑγίειαν. |

Ἐφεξῆς δεῖκνυσιν, ὅτι οὐδὲ κατὰ τὸ ποιεῖν καὶ πάσχειν κίνησίς ἐστι, 197^r
μεταλαβῶν τὸ ποιεῖν καὶ πάσχειν εἰς τὸ ποιῶν καὶ πάσχον. εἰ γὰρ ἔστι
κίνησις κατὰ τὸ ποιεῖν καὶ πάσχειν, οὕτως ἔστιν ὡς τοῦ ποιῶντος καὶ
πάσχοντος κατὰ τὸ ποιεῖν καὶ πάσχειν μεταβάλλοντος, ὥσπερ καὶ κατὰ
25 ποιότητα ἔστιν ὅτι τὸ ποιῶν σῶμα κατὰ τὴν ἐν αὐτῷ ποιότητα μεταβάλλει.
εἴη δὲ ἂν τοῦ μὲν ποιῶντος κατὰ τὸ ποιεῖν μεταβολή, ὅταν τὸ ποιῶν ἐκ 5
τοῦ ποιεῖν εἰς ἄλλο τι ποιεῖν μεταβάλλῃ, τοῦ δὲ πάσχοντος, ὅταν τὸ πά-
σχον εἰς ἄλλο πάσχειν μεταβάλλῃ ἐξ ἄλλου. "προσέειπε δὲ, φησὶν ὁ
Ἀλέξανδρος, οὐδὲ παντὸς κινουμένου καὶ κινουόντος καθολικώτερον
30 δεικνύς τὸ προκείμενον· ἔστι γὰρ τὸ μὲν ποιεῖν ὑπὸ τὸ κινεῖν, τὸ δὲ πά-

2 τὸ om. a 3 ἀνηκούση F 4 ἂν τις a πρὸς τὸν λόγον aA¹: πρὸς τὸ A²FM: πρὸς
τὴν ἀριστοτέλους (τέλ et s om. C¹, suppl. C²) δόξαν C. oratio in archetypo hians forsitan
sic restituatur πρὸς τὸν (Ἀλεξάνδρου) λόγον 5 μηδέποτε F καὶ (post δὲ) om. aFM
καὶ γίνεται iteravit A¹ 9 θεωρούμενον ΔM 10 ὁ γάρ] εἰ γάρ M 11 καθ'
αὐτό — συμβεβηκός (12) om. M κατὰ τὸ F 12 κίνησιν] καὶ κίνησιν M ὡς
ὅταν ἔλεγεν FM ἔλεγεν] E 1. 224^b26 13 μεταβολή aFM: om. AC καὶ (post
αἰεὶ) om. F 15 κἂν γίνηται καὶ φθειρεται M κατὰ τὰ a 16 ἐβδόμῳ βιβλίῳ |
Π 3. 246^b15 16. 17 αἱ τοιαῦτα σχέσεις om. F 17 ἀλλοιωμένων a οὔσαι |
εἶναι F 18 ἔστι om. aFM 19 δὴ, ἢ in ras. A 20 ὅτε utrobique A: ὅτε C
ὑγίειαν CFM 22 μεταλαβεῖν C 23 et 24 καὶ τὸ πάσχειν aFM 24. 25 κατὰ
ποιότητος M 25 σῶμα] τῷ F ἐν om. F 26 ποιεῖν ACM: ποιῶν aF
27 post ποιεῖν add. τί C 27. 28 post πάσχον add. ἐκ τοῦ πάσχειν aF 8 πάσχειν
aF: πάσχον AC¹M: τὸ πάσχειν τι C² 29 καθολικώτερον post προκείμενον aFM

σχειν ὑπὸ τὸ κινεῖσθαι.” ἀλλ’ εἰ τοῦτο ἀληθές καὶ τὸ μὲν ποιεῖν καὶ 197^v
 πάσχειν ὑπὸ τὸ κινεῖν καὶ κινεῖσθαι, τὸ δὲ κινεῖν καὶ κινεῖσθαι ὑπὸ τὸ
 μεταβάλλειν καὶ μεταβάλλεσθαι, παντὸς οἶμαι ζητεῖν, διὰ τί ἐν ταῖς δέκα 10
 κατηγορίαις τὸ ποιεῖν καὶ τὸ πάσχειν ἔταξεν ὡς καθολικώτερα, ἀλλ’ οὐ
 5 τὸ κινεῖν καὶ κινεῖσθαι ἢ μᾶλλον τὸ μεταβάλλειν καὶ μεταβάλλεσθαι. μή-
 ποτε οὖν καθολικώτερα τούτων ἐστὶ τὸ ποιεῖν καὶ τὸ πάσχειν· καὶ γὰρ τὸ
 ἡρεμίζειν καὶ τὸ ἐν αὐτῷ συνέχειν ποιεῖν τί ἐστιν, οὐ μέντοι κινεῖν οὐδὲ
 μεταβάλλειν. εἰ δὲ τοῦτο ἀληθές, τὸ ποιεῖν καὶ πάσχειν οὐχ ὡς εἰς κα-
 10 θολικώτερα ἀνήγαγε τὸ κινεῖν καὶ κινεῖσθαι, ἀλλὰ μετήγαγεν αὐτὰ πρὸς τὴν
 ὑπόθεσιν· ὁ γὰρ λέγων εἶναι κίνησιν ἐν τῷ ποιῶντι καὶ πάσχοντι οὕτω 15
 λέγει ὡς τοῦ μὲν κινουμένου τοῦ δὲ κινουμένου. καὶ συγχωρήσῃ οὖν τις
 τοῦτο, ἐκ περιουσίας δεῖκνυσιν, ὅτι οὐδὲ παντὸς κινουμένου καὶ κι-
 νουμένου ἐστὶ κίνησις, τουτέστιν ὅτι οὐ κινεῖται ἢ κίνησις, οὔτε ἐκείνη καθ’
 ἣν τὸ κινεῖν κινεῖ οὔτε ἐκείνη καθ’ ἣν τὸ κινούμενον κινεῖται· ἐπεὶ ὅτι
 15 καὶ τὸ κινεῖν κατὰ κίνησιν κινεῖ καὶ τὸ κινούμενον κατὰ κίνησιν κινεῖται,
 ὁῦλον καὶ ὅτι ἐν τῷ πάσχοντι καὶ κινουμένῳ ἐστὶν ἡ κίνησις, ὡς αὐτὸς
 ἔδειξεν. οὐ λέγει οὖν, ὅτι οὐ κινεῖται τὸ πάσχον τι ἐν ᾧ ἡ κίνησις, ἀλλ’ 20
 ὅτι οὐχ οὕτως ἔχει ταῦτα κίνησιν, ὡς τῆς ἐν αὐτοῖς κινήσεως κινουμένης,
 ὃ καὶ ὁῦλον πεποίηκε διὰ τοῦ ὅτι οὐκ ἔστι κινήσεως κίνησις. εἰ γὰρ
 20 μὴ ἔστι κινήσεως κίνησις, οὔτε ἡ τοῦ κινουμένου κίνησις οὔτε ἡ τοῦ κινου-
 μένου κινήσει ἄν. ποιῶντος οὖν καὶ πάσχοντος οὐχὶ τῶν οὐσιῶν
 εἶπεν (αὐταὶ γὰρ κινεῖσθαι), ἀλλ’ ἀντὶ τοῦ ποιεῖν καὶ πάσχειν, αἵπερ ἦσαν
 αἱ κατηγορίαι, τουτέστιν ἀντὶ ποιήσεως καὶ πείσεως τὸ ποιῶν καὶ πάσχον
 25 ἔλαβεν, διότι καὶ τὸ ποιῶν κατὰ τὴν ποιήσιν ἐστὶ ποιῶν καὶ τὸ πάσχον 25
 κατὰ τὴν πείσιν πάσχον. ὅτι δὲ οὐκ ἐπὶ κινήσεως μόνης τοῦτο ἀληθές,
 ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῆς ἀντικειμένης τῇ κινήσει γενέσεως καὶ ἐπὶ τῆς ἄμφω
 περιεχοῦσης μεταβολῆς, ἐδήλωσεν εἰπὼν οὐδὲ γενέσεως γένεσις οὐδὲ
 ὅλως μεταβολῆς μεταβολή.

2 κινεῖν καὶ κινεῖσθαι (τὸ—τὸ om.) M ante τὸ δὲ add. ἐστὶ C τὸ δὲ κινεῖν καὶ
 κινεῖσθαι om. A 3 πάντως M: παντὸς δὲ F διότι M δέκα om. aFM librum falso
 intellegentes 4 τὸ (ante πάσχειν) om. M καθολικώτερον F ἀλλ’ οὐ] οὐχὶ δὲ
 aF 5 τὸ ante μεταβάλλεσθαι add. aF 6 καθολικώτερα aA²: καθολικώτερον A¹CFM
 ante τούτων habet τούτων μεταβάλλεσθαι deleta A ἐστὶ τούτων aFM 7 ἡρε-
 μίζειν, prior *i* in ras. II litt. AM αὐτῷ scripsi: αὐτῷ aAFM: ταυτῷ C
 8 ἀληθές C καὶ τὸ πάσχειν aFM 10 πάσχον M οὕτως εἶναι a: εἶναι (om.
 οὕτω) FM 12 τούτω C 13 ὅτι οὐ] οὔτε οὖν F 13. 14 ἐκείνο καθ’ ἣν M
 utroque loco 14 ᾧ ante κινεῖται add. M 15 κατὰ (post κινούμενον) om. F
 16 ὁῦλον καὶ ACM: ὁῦλον aF ὅτι om. M πάσχειν M 17 τι aA: om. CFM
 18 ταῦτα ἔχει aFM ἐν αὐτῇ F: ἐν αὐτῷ M 19 ὅτι AC: om. aFM εἰ—κινήσεως
 κίνησις (20) om. F 20 κίνησις///ς (ante οὔτε) A τοῦ (ante κινουμένου) CM: om. aAF
 21 κινήσει C¹ post ἄν inseruit οὐδὲ ποιῶν δὴ καὶ πάσχον, εἵπερ αὐταὶ οὐ κινεῖσθαι a
 οὖν ACM: δὲ a οὐχὶ τῶν οὐσιῶν εἶπεν ACM: οὐχ ἦτον εἵπερ F 22 ταῦτα
 (om. γὰρ) F: αὐταὶ οὖν M 23 τουτέστιν ACM: καὶ aF 24 ὅτι aFM 25 τοῦτο
 AC: τοῦτ’ aM: ταῦτ’ F 27 μεταβολῆς περιεχοῦσης aCFM 28 μεταβολῆς μετα-
 βολή ACM ut Arist. Met. K 12. 1068a15 cf. p. 409,7 et f. 250r39: μεταβολή μεταβολῆς aF

Δείξας οὖν ὅτι ὁ λέγων κίνησιν εἶναι ἐν τῷ ποιεῖν καὶ πάσχειν κινή- 197^v
 σεις λέγει κίνησιν εἶναι, εἴπερ τὸ ποιοῦν κατὰ τὴν ποίησιν κινεῖ καὶ τὸ
 πάσχον κατὰ τὴν πείσιν, ἢ δὲ ποίησις καὶ ἢ πείσις κινήσεις τινές εἰσι, 30
 ἀεὶ κινεῖται λοιπὸν διὰ δύο ἐπιχειρημάτων ἅτι οὐκ ἔστι κινήσεως κίνησις.
 ὅσπερ οὐδὲ ἐν τῷ ποιεῖν καὶ πάσχειν ἔσται κίνησις. τῶν δὲ δύο ἐπιχειρη-
 μάτων τὸ μὲν πρῶτον ἐκ θιαυρέσεως ἀναγκαίως εἰλημμένον τοιοῦτόν ἐστιν·
 εἰ ἔστι κινήσεως κίνησις, ἢ ὑποκειμένον τί ἐστιν ἢ κίνησις ὡς αὐτὴ κινου-
 μένη κατὰ τι εἶδος κινήσεως, ὡς λέγομεν ἀνθρώπου κίνησιν εἶναι μετα-
 βάλλοντος ἢ κατὰ ποιὸν ἢ κατὰ ποσὸν ἢ κατὰ τόπον· εἰ δὲ τοῦτο, ἔσται
 10 ἢ κίνησις θερμαινόμενον ἢ αὐξήμενον ἢ τινα ἄλλην μεταβολὴν μεταβάλλον, 35
 ἵνα ἢ κινήσεως κίνησις. ἀλλὰ μὴν ὑποκειμένον οὐκ ἔστιν ἢ κίνησις· οὔτε
 γὰρ θερμαίνεσθαι ἢ ψύχεσθαι λέγεται· οὐσίας γὰρ ταῦτα ἴδια· ἢ δὲ κίνησις
 οὐκ ἔστιν οὐσία ἐν τῷ κινουμένῳ τὸ εἶναι ἔχουσα ὡς ἐν ὑποκειμένῳ καὶ
 οὐσίᾳ. εἰ οὖν οὕτω μὴ ἔστι κινήσεως κίνησις, λείπεται, εἰ ἔστιν ὅλως,
 15 οὕτως εἶναι, ὡς ἐν ὑποκειμένῳ οὔσης τῆς κινήσεως τὸ ὑποκειμένον μετα-
 βάλλειν ἐκ κινήσεως ἐτέρας εἰς ἐτέραν κίνησιν, ὡς λέγομεν ἐκ τοῦ λευκαί-
 νεσθαι μεταβάλλειν εἰς τὸ μελαίνεσθαι, ὅτι ὑποκειμένον τι τοῦτοις οἶον ὁ 40
 ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἐτέρου αὐτῶν εἰς τὸ ἕτερον μεταβάλλει. ἀλλ' οὐδὲ οὕτω,
 φησὶν, οἶόν τε λέγειν κινήσεως εἶναι κίνησιν, ὡς ἄλλου τινὸς ὑποκειμένου
 20 καὶ κινήσεώς τινος εἰς κίνησιν ἐτέραν μεταβάλλοντος, ἐξ ἐτέρου εἶδους δη-
 λονότι εἰς ἕτερον, πλὴν εἰ μὴ κατὰ συμβεβηκὸς τις λέγοι. πῶς δὲ κατὰ
 συμβεβηκὸς δυνατόν ἐκ κινήσεως εἰς κίνησιν μεταβάλλειν, αὐτὸς ἔρει· ὅταν
 γὰρ λέγηται τις ἐκ λήθης εἰς ἀνάμνησιν μεταβάλλειν, ἐκ κινήσεως μὲν εἰς
 κίνησιν ἢ μεταβολὴν δοκεῖ. κινήσεις γὰρ τινες ἢ τε ἀνάμνησις καὶ ἢ λήθη, 45
 25 ἀλλὰ κατὰ συμβεβηκὸς τῆς κινήσεως ἢ κίνησις δοκεῖ, διότι ὃ συμβέβηκε
 τὸ ἐπιλανθάνεσθαι οὗτος εἰς τὸ μνημονεύειν μεταβάλλει. ὁμοίως δὲ καὶ
 ἐκ τοῦ νοσάζεσθαι εἰς τὸ ὑγιάζεσθαι μεταβάλλων· ἐκ νόσου γὰρ εἰς ὑγιάν
 οὕτως εἶπεν ὡς ἐκ κινήσεως εἰς κίνησιν. τὸ δὲ εἰς ἕτερον εἶδος καλῶς
 πρόσκειται, καὶ τὴν αἰτίαν αὐτὸς ἐπήγαγεν. εἰπὼν αὕτη γὰρ ἢ κίνησις
 30 ἐξ ἄλλου εἶδους εἰς ἄλλο ἐστὶ μεταβολή. καὶ οὐ μόνη ἢ κίνησις

2 ποίησιν] κίνησιν C 3 ἢ δὲ] εἰ δὲ ἢ M 5 κίνησις ἔσται aFM δὲ om. M
 7 ὡς aA: om. CFM αὕτη CF 8 ὡς C et om. primitus rest. A': ὡσπερ
 aFM κίνησιν ἀνθρώπου (om. εἶναι) aFM 9 τὸ ante ποιὸν et ante ποσὸν add. M
 τρόπον, in mrg. corr. F¹ 10 μεταβολὴν iteratum del. A 12 ἢ AC: οὔτε aFM veri
 similiter γὰρ ἔστι aFM 14 λείπεται, alt. ε in ras. M post εἰ in fere litterae
 erasae A 15 post οὔσης M add. γὰρ 15. 16 τὸ ὑποκειμένον καὶ μεταβάλλει F
 17 αὐτοῖς a 18 τὸ om. aF μεταβάλλειν M οὕτω] τοῦτο F 20 καὶ seripsi:
 καὶ A¹ (superser. ἐκ A²): καὶ ἀπὸ C: ἐκ aFM 21 τις om. CFM λέγει F δὲ om. F
 22 ἐκ κινήσεως δυνατόν aFM 23 γὰρ om. F λέγηται] μεταβάλλη (om. μεταβάλλειν post
 ἀνάμνησιν) aF τις om. M fortasse ἐξ ἀναμνήσεως εἰς λήθην ut Aristoteles p. 225^b32
 μὲν om. C 26 μεταβάλλειν, sed v del. C 27 ὑγιάζειν F μεταβάλλων AC: μετα-
 βάλλει aFM: fortasse μεταβάλλειν 27. 28 ὑγιάν εἶπεν· οὕτως δὲ ἐκ F: ὑγιάν εἶπεν
 οὕτως ὡς ἐκ M 30 εἶδους libri omnes cf. p. 840,9: om. codd. EH Arist. Phys. et
 Met. K 12. 1068^a24 ἐστὶ—ἄλλο (p. 840,2) om. F μόνον M

ἀλλὰ καὶ ἡ γένεσις καὶ ἡ φθορὰ ὡσαύτως ἔχει· ἐξ ἄλλου γὰρ εἶδους εἰς 197^v
 ἄλλο καὶ ἐπὶ τούτων ἡ μεταβολή· πᾶσα γὰρ μεταβολή ἐξ ἀντικειμένου εἰς 51
 ἀντικείμενον, πλὴν ὅτι ἡ μὲν γένεσις καὶ ἡ φθορὰ εἰς τὰ ἀντικείμενα οὐ-
 τως ὡς κατὰ ἀντίφασιν, ἡ δὲ κίνησις εἰς τὰ ἀντικείμενα τὰ ὡς ἐναντία.
 5 τοῦτο γὰρ αὐτῷ σημαίνει τὸ αἰ μὲν, τουτέστιν ἡ γένεσις καὶ ἡ φθορά,
 εἰς ἀντικείμενα ὠδί, τουτέστι κατὰ ἀντίφασιν, ἡ δὲ ὠδί, τουτέστιν εἰς
 τὰ ἐναντία, ἡ κίνησις.

Ἐδείξε δὲ καὶ διὰ τοῦ παραδείγματος, ὅτι πᾶσα μεταβολή ἐξ ἄλλου
 εἶδους εἰς ἄλλο | γίνεται, εἰπὼν· οἶον ἄνθρωπος ἐκ νόσου εἰς ὑγείαν. 198^r
 10 ὡς γὰρ ἐπὶ τούτου διαφέροντά ἐστι τό τε ἐξ οὐ καὶ τὸ εἰς ὅ, οὕτω καὶ εἰ
 ἐκ κινήσεως τι εἰς κίνησιν κινεῖτο, διαφέρουσα ἔσται ἡ ἐξ ἧς τῆς εἰς ἧν.
 ἡ γὰρ ἐκ τῆς βραδυτέρας κινήσεως εἰς τὴν θάττω μεταβολή τάχα μὲν καὶ
 αὐτῇ ἐξ ἀντικειμένου εἶδους εἰς ἀντικείμενόν ἐστι, τάχα δὲ οὐκ ἐκ κινήσεως
 εἰς κίνησίν ἐστι· μία γὰρ ἡ εἰς τὸ αὐτό· γίνεται δὲ ἡ ἐπίτασις ἐκ τοῦ
 15 μεταξὺ καὶ ὡς ἐκστασεως τε καὶ ἡρεμίας· ἡ γὰρ βραδεῖα κίνησις μίξει 5
 ἡρεμίας καὶ ἔχει πρὸς τὴν ταχεῖαν οὕτως ὡς τὸ φαιὸν πρὸς τὸ λευκόν.
 κατὰ συμβεβηκὸς μὲν οὖν ὡς εἴρηται δυνατὸν κινήσεως εἶναι κίνησιν, ὅταν
 τὸ ὑποκείμενον εἰς ἐτέραν κίνησιν ἐξ ἐτέρας μεταβάλλῃ, καθ' αὐτὸ δὲ ἀδύ-
 νατον. καὶ τὸ ἐπόμενον ἄτοπον ἐπήγαγεν αὐτὸς εἰπὼν ἅμα οὖν μετα-
 20 βάλλει ἐξ ὑγείας εἰς νόσον, καὶ ἐξ αὐτῆς ταύτης τῆς μεταβολῆς
 εἰς ἄλλην. εἰ γὰρ ἡ ἐξ ὑγείας εἰς νόσον μεταβολή ἢ κίνησις αὐτῇ κινεῖ-
 σθαι λέγοιτο, τὸ ἐξ ὑγείας εἰς νόσον κινούμενον ἅμα τε ταύτην κινεῖται τὴν 10
 κίνησιν καὶ ἐξ αὐτῆς ταύτης εἰς ἄλλην μεταβάλλει οἶον εἰς λεύκανσιν, εἴπερ
 ἡ κίνησις κινεῖται. ἅμα τε οὖν εἰς νόσον εἴη μεταβάλλον, καὶ εἰς ἐκεῖνο,
 25 ὃ τέλος ἐστὶ τῆς μεταβολῆς, εἰς ἧν μετέβαλεν ἐκ τῆς ἐξ ὑγείας εἰς νόσον
 μεταβεβηκὸς οἶον τὸ λευκόν. ὅταν οὖν ἐν νόσῳ ἦ, ὁῦλον ὅτι ἅμα τε εἴη
 ἂν εἰς νόσον μεταβεβηκὸς καὶ εἰς ἄλλο τι εἰς ὃ ἦν ἡ κίνησις, εἰς ἧν ἡ
 πρῶτέρα κίνησις μετέβαλεν· ἐπειδὴ δὲ οὐκ ἦν ὠρισμένον τὸ εἰς ὅποιον, διὰ 15
 τοῦτο ὅταν νοσήσῃ, φησί, μεταβεβηκὸς ἔσται εἰς ὅποιον οὖν· ἐν-

1 ὡσαύτως C¹ 2 ἐπὶ] ἔτι F 3 τὰ om. aFM 4 ἡ δὲ κίνησις sic M sed ὃ in ras.
 5 αὐτῷ] αὐτὸ M σημαίνει AC: δηλοῖ aF: βούλεται M τὸ αἰ om. M Simplicii lectio-
 nem αἰ μὲν ὠδί, ἡ δὲ ὠδί, ἡ κίνησις conferas cum Phys. cod. E, Metaph. K 12. 1068^a25
 6 ὠδί] ὀδη M 8 τοῦ om. aFM 9 εἶδους ACM: om. aF cf. p. 839,30 et Philopono
 Phys. p. 790,1.2 post ἄλλο add. εἶδος aF οἶον] οἶ ὃ C¹: οἶον ὃ C² ἀνθρώ-
 πους F 10 τό τε ACM: τὸ aF τὸ (ante εἰς) om. A 11 κινεῖται aFM
 12 ἡ γὰρ] εἰ γὰρ C 13 αὕτη F ἔσται FM 15 καὶ (post μεταξὺ) om. F
 fortasse ὡς (ἐξ) εἰ γὰρ (sic altero loco) βραδεῖα—εἰς ἄλλην (21) iterata del. A 16 τα-
 χεῖαν] βραδεῖαν C 18 μεταβάλλῃ, η in ras. C: η ex ei correct. M 19 post ἐπό-
 μενον add. μεταβάλλῃ i. e. emendationem prioris versiculi ex exemplari translata
 ἅμα μὲν οὖν M 20 ὑγείας A priore loco M: ὑγείας aCFA altero loco ταύτης aCFMA
 altero loco: om. A priore loco 21 εἰ in ras. C ἡ A²F²: ἡ aA¹CM: om. F¹
 24 μεταβάλλον, λλον in ras. A 25 εἰς ἧν μετέβαλεν AC ἐξ om. CFM 26 μετα-
 βεβηκὸς A²FM: μεταβάλλον C: μεταβολῆς aA¹ ἢ A¹: ἡ aC: κινεῖται F: κινῆται M
 mrg. A² 27 ἂν om. FM 28 μετέβαλεν aFM: μετέβαλεν AC ὁπῖον, sed
 statim corr. F¹: ποῖαν M εἰς τὸ F

δέχεται γὰρ καὶ μεταβαλεῖν τὸ μεταβάλλον καὶ ἡρεμῆσαι παυσάμενον τῆς 198^r
 μεταβολῆς. ὅταν μέντοι ἐκ κινήσεως εἰς κίνησιν κινεῖσθαι λέγεται, ἀνάγκη
 εἰς ὅποιον οὐδὲν κινήσιν μεταβεβληκέναι καὶ οὐκέτι εἰς ἡρεμίαν. τὸ οὖν ἐκ
 κινήσεως εἰς κίνησιν μεταβάλλον, ὁῦλον ὅτι κινούμενον ἔτι τὴν κίνησιν
 5 ἐκείνην, ἐξ ἧς λέγεται μεταβάλλειν, ἔσται καὶ ἄλλην κινούμενον, εἰς ἣν
 λέγεται ἐκ ταύτης μεταβάλλειν· ὡς γὰρ τὸ ἐκ λευκοῦ εἰς μέλαν μεταβάλλον 20
 ἔτι πως ὂν ἐν τῇ λευκῇ ἐξ αὐτοῦ μεταβάλλει καὶ ἔχει τι αὐτοῦ, ἕως ἂν
 τελείως μεταβάλλῃ ἐξ αὐτοῦ, οὕτως εἰ καὶ ἐκ κινήσεώς τι εἰς κίνησιν μετα-
 βάλλει, ἔτι ὂν ἐν τῇ κινήσει ἐξ ἧς λέγεται μεταβάλλειν καὶ κινούμενον κατ'
 10 αὐτήν, ἅμα καὶ κατ' ἐκείνην κινῆσεται εἰς ἣν μεταβάλλει. καὶ ἔτι ὅταν
 ἢ εἰς τὸ ἕτερον μεταβεβληκός, ὕπερ εἶπεν αὐτὸς ὅταν νοσήσῃ, τότε καὶ
 εἰς ἕτερον ὁποιοῦν ἔσται μεταβεβληκός. ὥστε πρῶτον μὲν ἄτοπον τὸ
 ἐπὶ πλείω ἅμα καὶ διαφέροντα κινεῖσθαι, ἔπειτα τὸ ἐν πλείοσιν ἅμα εἶναι, 25
 τρίτον δὲ εἰ ἡ κίνησις μεταβολῆ ἐστὶν ἐξ ἐναντίου εἰς ἐναντίον καὶ μετα-
 15 βάλλει τι ἐκ κινήσεως εἰς κίνησιν, ὁῦλον ὅτι ἐκ τῆς ἐξ ἐναντίου εἰς ἐναν-
 τίον μεταβάλλει ἂν εἰς τὴν ἐξ ἐναντίου εἰς ἐναντίον· αὐτὰ γὰρ εἰσὶν ἐναν-
 τίαι κινήσεις. ὡς γὰρ τὸ ἐκ χρώματος εἰς χρῶμα μεταβάλλον οὐκ ἐκ τοῦ
 τυχόντος εἰς τὸ τυχόν, ἀλλ' ἐξ ἐναντίου εἰς ἐναντίον μεταβάλλει, οὕτω καὶ
 20 μεταβάλλει, ἀλλ' εἰς τὴν ἐναντίαν· αὕτη δὲ ἦν ἡ ἐξ ἐναντίου εἰς ἐναντίον. 30
 καὶ ἐπὶ τῆς κινήσεως ἔτι μᾶλλον τοῦτο, εἴπερ τὸ κινήσει εἶναι ἔστι τὸ
 μεταβολῆ εἶναι ἐξ ἐναντίου εἰς ἐναντίον. ὥστε συμβήσεται καὶ τῶν πρό-
 σθεν ἀτοπώτερον· οὐ μόνον γὰρ ἐπὶ πλείω ἅμα διαφέροντα κινήσεται, ἀλλὰ
 καὶ ἐπὶ ἐναντία, καὶ οὐ μόνον ἐν πλείοσιν ἅμα διαφέρουσιν ἔσται, ἀλλὰ
 25 καὶ ἐν ἐναντίοις. ἣ μὲν γὰρ ἐν κινήσει ἐστὶ τῇ κατὰ τὸ ὑγιάζεσθαι, ἐκ
 νόσου ἂν εἰς ὑγείαν μεταβάλλοι· ἣ δὲ ἐκ τῆς κινήσεως ταύτης μεταβάλλει
 εἰς ἄλλην τὴν ἐναντίαν αὐτῇ (οὐ γὰρ εἰς τὴν τυχούσαν), ἅμα ἂν εἰς ὑγείαν 35
 μεταβάλλον ἐν τῷ ὑγιάζεσθαι κατὰ τὴν αὐτὴν ταύτην μεταβολὴν καὶ εἰς
 τὸ ἐναντίον τῇ ὑγείᾳ τὴν νόσον μεταβάλλοι, εἰ κινεῖται κατ' αὐτὸ ἡ κί-

1 γὰρ] μὲν γὰρ Δ μεταβαλεῖν corr. ex μεταβάλλειν C: μεταβάλλειν aFM 4 ἔτι
 post κίνησιν aFM 5 ἔσται—μεταβάλλειν (6) om. M 6 μεταβάλλον om. aF
 7 ἔτι πῶς ὂν ACFM: ὅτι ὂν a ἐξ αὐτοῦ] ἐξ οὗ M καὶ om. a 8 μετα-
 βάλλῃ aCM: μεταβάλλει Δ: μεταβάλλῃ F εἰ καὶ ACF: εἰ a: καὶ M 8. 9 μεταβάλ-
 λει, εἰ in η corr. F¹ 11 εἰς] πρὸς aF αὐτός aCFM: καὶ αὐτός Δ
 12 ὥστε καὶ FM πρώτων C¹ 14. 15 ἡ μεταβάλλῃ τις F 15. 16 ἐκ τῆς ἐκ τοῦ
 (ἐκ τοῦ om. FM) ἐναντίου εἰς τὸ (τὸ om. M) ἐναντίον aFM 16 μεταβάλλει ἂν M
 20 ἡ om. M 21 καὶ ἐπὶ—ἐναντίον (22) om. F τοῦτο ἔτι μᾶλλον a 22 μετα-
 βολῆ] μεταβάλλον M εἶναι τοῦ C: om. M συμβήσεται τι M 23 γὰρ] γέ M
 post ἅμα add. καὶ aF itemque v. 24 24 ἐπὶ τὰ ἐναντία ἔσται καὶ M ἐν ACM:
 ἐπὶ aF 24. 25 ἀλλὰ καὶ] ἀλλὰ M 25 ἐν (post καὶ) om. aCF ἣ] εἰ F
 itemque v. 26 κατὰ τοῦ F 26 ἂν om. aF: post ὑγείαν ponit M μετα-
 βάλλει aF 26. 27 μεταβάλλοι εἰς M 27 ὑγείαν aF 28 μεταβάλλοι a
 ταύτην om. C 29 τὸ om. M τῇ om. M lac. XII litt. ὑγεία M
 μεταβάλλοι F

νησις. ἐπειδὴ δὲ τὸ κινούμενον ἐπὶ τι κἄν γένοιτο ἐν ἐκείνῳ ἐφ' ὃ κι- 198^r
νεῖται, ὅταν παύσῃται τῆς κινήσεως, ἅμα ἔσται ἐν τοῖς ἐφ' ἃ ἅμα ἐκινεῖτο
κατὰ ἀμφοτέρας τὰς κινήσεις· ἦν δὲ ταῦτα νόσος τε καὶ ὑγεία. ἅμα ἄρα
ἐν ὑγείᾳ τε καὶ νόσῳ ἔσται καὶ ὅλως ἐν τοῖς ἐναντίοις τὸ ἐκ κινήσεως εἰς
5 κίνησιν κινούμενον. καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Ἀριστοτέλης τὸ μὲν ἐπὶ πλείω δια- 40
φέροντα κινεῖσθαι καὶ τὸ ἐν πλείοσι διαφέρουσιν εἶναι ἐσήμεναν διὰ τοῦ
ἅμα οὖν μεταβάλλει ἐξ ὑγείας εἰς νόσον καὶ ἐξ αὐτῆς ταύτης
τῆς μεταβολῆς εἰς ἄλλην. δῆλον δὲ ὅτι ὅταν νοσήσῃ μεταβε-
βληκὸς ἔσται εἰς ὅποιανοῦν. τὸ δὲ ἐπὶ τὰ ἐναντία ἅμα κινεῖσθαι καὶ
10 ἐν τοῖς ἐναντίοις ἅμα εἶναι ἐσήμεναν διὰ τοῦ καὶ ἔτι εἰς μὴ τὴν τυ-
χοῦσαν ἀεὶ, κάκεινην ἐκ τινος εἰς τι ἕτερον· ὥστε καὶ ἡ ἀντι-
κειμένη ἔσται ὑγιάνσις.

Τί οὖν οὐ μεταβάλλει τι ἐκ τοῦ ἀναμιμνήσκεσθαι εἰς τὸ ἐπιλανθάνε- 45
σθαι, καὶ ἐκ τοῦ νοσάζεσθαι εἰς τὸ ὑγιάζεσθαι; εἰ οὖν κινήσεις αὗται καὶ
15 ἐναντίαι, πῶς οὐκ ἂν εἶη μεταβολῆς μεταβολὴ καὶ κινήσεως κίνησις; ταύ-
την δὲ λύων τὴν ἔνστασιν οὐ καθ' αὐτό φησιν ἐκ κινήσεως εἰς κίνησιν
εἶναι τὴν μεταβολήν, ἀλλὰ κατὰ συμβεβηκός, ὅτι ὅσον συμβεβηκεν ἀναμιμνή-
σκεσθαι οὗτος ἐπιλανθάνεται πάλιν· εἰ μὲν γὰρ ἀναμιμνησκόμενος ἐν τῇ
ἀναμιμνήσκεσθαι ἐπιλανθάνετο, ἦν ἂν οὕτως ἐκ κινήσεως εἰς κίνησιν μετα-
20 βολή. ἔδει γὰρ ἔτι μένουσαν τὴν μνήμην κινεῖσθαι εἰς λήθη· τὸ γὰρ κι- 50
νούμενον ἔτι μένον ὅπερ ἐστὶ κινεῖται καὶ οὐχ οὕτως ἔχει ὡς τὸ γινόμενον.
ἐπειδὴ δὲ καθόλου χρῆναι τὸ κινήθην γενόμενον ἐφ' ὃ ἐκινεῖτο στῆναι, εἰ
μέλλοι τὴν ἐναντίαν πάλιν κίνησιν κινεῖσθαι, καὶ ὁ ἀναμιμνησκόμενος ὅταν
ἀναμνησθῆ ἔσται, εἶτα οὕτως, εἴπερ ἄρα, ἐπιλανθάνεται. τὸ οὖν περὶ τὸν
25 αὐτὸν ἀμφοτέρα γίνεσθαι παρὰ μέρος κινεῖσθαι λέγομεν ἐν τῇ συνηθείᾳ ἐκ
τοῦδε εἰς τόδε. πῶς δὲ τὸ κατὰ συμβεβηκός ἀναμιμνή|σκεσθαι μετα- 198^v
βάλλει εἰς τὸ ἐπιλανθάνεσθαι, ἐδήλωσεν εἰπὼν ὅτι ὅσον ὑπάρχει παρὰ
μέρος ταῦτα, τουτέστιν ὁ ἄνθρωπος ἢ ἡ ψυχὴ, ἐκεῖνο μεταβάλλει κατὰ

1 γένοιτο AC: γίνηται aF: γένηται M ἐφ' ὃι AM 2 ἐφ' ὃ F: ἐφ' ὃ sic M
3 κατὰ τὰς, sed τὰς del. C ἅμα ἄρα A: ἅμα μὲν οὖν C: ἅμα a: καὶ FM 4 ἔσται
ἐν νόσῳ τε καὶ ὑγείᾳ aFM 5 δὲ] μὲν. aF ἐπὶ] εἰς C πλείον M 8 post εἰς
add. ταύτην del. F δὴ ὅτι aA: δὲ ὅτι FM: δὴ C 9 post δὲ add. καὶ AC ἐπει
sic M 11 ἀεὶ aA: δὴ F: δεῖ γὰρ CM κάκεινον M 13 οὐ om. M 13. 14 εἰς
τὸ ἐπιλανθάνεσθαι aA²C²FM: om. A¹C¹ 14 νοσάζεσθαι a ante εἰς add. εἰς ὑγίαν
ἢ aF 15 μεταβολῆς μεταβολῆ scripsi (cf. p. 838, 28. 843, 20): μεταβολὴ μεταβολῆς
aC: μεταβολὴ κινήσεως aFM 15. 16 αὐτὴν F 16 δὴ] δὲ M λῦει aFM
φησὶ γὰρ οὐ καθ' αὐτό aFM 16. 17 εἶναι εἰς κίνησιν a: εἶναι κίνησιν F
20 ἔδει γὰρ ἔτι μένουσαν τὴν μνήμην scripsi: ἔδει γὰρ ἐπιμένουσαν τὴν μνήμην A¹: ἔδει γὰρ
ἔτι (ras. ex ἐπὶ) ὑπομένουσαν τὴν μνήμην C: ἔδει γὰρ ἔτι μένον εἰς μνήμην A²F: ἔδει γὰρ
ἔτι μένοντα ἐν μνήμῃ a: ἔδει γὰρ ἐπὶ . . . εἰς τὴν μνήμην M [post ἐπὶ lac. v litt.]
λήθησιν M 21 ἔτι μένον aFM: ἐπιμένον A: ἔτι ὑπομένον C καὶ οὐχ ACM:
οὐχ F: οὐ γὰρ a 22 γινόμενον M 23 μέλλει a 23. 24 ὁ ἀναμιμνησκόμενος
πάλιν ἀναμνησθῆς M 24 ἔσται aCF (cf. στῆναι v. 22): ἔσται A: ἔσται M εἴπερ]
ὥσπερ F τὸ οὖν aF: τῷ οὖν A: ἐν τῷ οὖν CM 24. 25 περὶ τῶν αὐτῶν M
26 τὸ κ. συμβ. AM: κατὰ συμβεβηκός τὸ aF: κατὰ σ. ἐν τῷ C

ταῦτα. εἰ οὖν ἀνάγκη μὲν ἢ ὑποκείμενον εἶναι τὴν κίνησιν ἢ ἐν ὑπο- 198^v
κειμένῳ, οὔτε δὲ ὑποκείμενόν ἐστιν οὔτε ἐν ὑποκειμένῳ οὐσα δύναται κι-
νεῖσθαι, κατ' οὐδένα τρόπον εἴη ἂν κινήσεως κινήσις.

Ἐπιστῆσαι δὲ ἐν τούτοις ὡς οἶμαι ἄξιον, ὅτι οὐ πᾶσαν μεταβολὴν
5 ἀποφάσκει τῆς κινήσεως, ἀλλὰ τὴν κίνησιν μόνην. τὸ γὰρ ἅμα μεταβάλλειν 5
ἔξ ὑγείας εἰς νόσον, καὶ ἐξ αὐτῆς ταύτης τῆς μεταβολῆς εἰς ἄλλην, ὅπερ
ὡς ἄτοπον ἐπήγαγε, τούτῳ ἔπεται τῷ τὴν κίνησιν κινεῖσθαι· τὸ γὰρ κινού-
μενον ὑπομένον ὅπερ ἐστὶ κινεῖται. εἰ οὖν τὸ νοσάζεσθαι κινεῖται μένον
10 ὅπερ ἐστὶν εἰς τὸ ἀντικείμενον τὸ υἰαίζεσθαι μεταβάλλει, ὥστε τὸ αὐτὸ
10 ἅμα ἂν νοσάζοιτο καὶ υἰαίζοιτο. τοῦτο δὲ τὸ ἄτοπον τῇ γενέσει οὐκ ἀχο-
λουθεῖ· οὐ γὰρ μένον τι ὅπερ ἐστὶ γίνεται, ὥσπερ μένον ὅπερ ἐστὶ κινεῖ-
ται· οὐ γὰρ ἐξ ὄντος εἰς ὄν, ἀλλ' ἐκ μὴ ὄντος εἰς ὄν καὶ ἐξ οὐχ ὑποκει- 10
μένου εἰς ὑποκείμενον. ἀλλὰ καὶ ἐκ μὴ ὄντος εἰς ὄν ἢ γένεσις, ἐὰν τὴν
μεταβολὴν ταύτην μεταβάλλειν τις εἴπῃ, ἐπειδὴ καὶ τὸ μεταβάλλον ἐξ ἀντι-
15 κειμένου εἰς ἀντικείμενον μεταβάλλει, ἅμα ἐκ μὴ ὄντος εἰς ὄν καὶ ἐξ ὄντος
εἰς μὴ ὄν μεταβάλλει, ὥστε καθὼ γίνεται φθίρεται.

p. 225b33 Ἔτι δὲ εἰς ἄπειρον βαδιεῖται ἕως τοῦ οὔτε τὸ γίνεσθαι
οὖν οὔτε τὸ κινεῖσθαι οἶόν τε οὔτε μεταβάλλειν οὐθέν.

Δεῖξας ὅτι οὐκ ἔστι κινήσεως κινήσις, τουτέστιν ὅτι ἡ κίνησις οὐ κι-
20 νεῖται, καθολικώτερον ἔτι δεῖκνυσι τὸ πρόβλημα, ὅτι οὐδὲ μεταβολῆς 20
μεταβολὴ ἐστὶν ὅλως. καὶ ἵνα δεῖξῃ ὅτι τὴν μεταβολὴν νῦν οὐκ ἀντὶ
τῆς κινήσεως εἶπεν, ἀλλ' ἐπὶ τῆς κυρίως μεταβολῆς τὸ ὄνομα τέθεικε τῆς
κοινῆς, ὑφ' ἣν καὶ ἡ κινήσις ἐστὶ καὶ ἡ γένεσις καὶ ἡ φθορά, ἐπήγαγεν τὸ
καὶ γένεσεως γένεσις. δεῖκνυσι δὲ αὐτὸ διὰ τῆς εἰς ἄτοπον ἀπαγωγῆς
25 συλλογιζόμενος οὕτως· εἰ ἔστι κινήσεως κινήσις ἢ γένεσεως γένεσις ἢ ὅλως
μεταβολῆς μεταβολή, οὔτε κινήσις ἐστὶν οὔτε γένεσις οὔτε ὅλως μεταβολή·
τούτων δὲ μὴ ὄντων, οὔτε τὸ γίνεσθαι, οὔτε τὸ κινεῖσθαι, οὔτε τὸ μετα- 25
βάλλειν ὅλως τι δυνατόν εἶναι· εἰ δὲ μὴ ταῦτα, οὔτε τὰ κινούμενα οὔτε
τὰ μεταβάλλοντα ἔσται. καὶ ὅτι μὲν ταῦτα ἄτοπα καὶ ἀδύνατά ἐστὶ καὶ

1 μὲν om. aFM 4 ἐν om. M ὡς ACM cf. p. 846, 3: om. aF 5 τῷ γὰρ M
6 ὑγίας A¹ post ἐξ (alterum) eras. littera Λ 7 ὡς] ἣς C: εἰς M ἔπεται
τούτῳ aF τῷ τὴν] τὸ φ τὴν M τὴν om. F τὸ γὰρ (ὁ in ras.) M
9 ὅπερ ἐστὶ τὸ M (om. εἰς) 10 ἅμα om. aF τῇ γενέσει aCF: τῆς γενέσεως AM
11 γίνηται C 12 καὶ ἐξ] ἢ καὶ M 13. 14 τῆς μεταβολῆς ταύτης μετα-
βολὴν aF 14 τὸ μεταβάλλον] μᾶλλον FM 15 μεταβάλλει om. FM 16 φθίρεσθαι
aF 17 Ἔτι δὲ καὶ εἰς τὸ M δὲ om. Arist. praeter eodd. FI ἄπειρα η
τὸ αὐτὸ γίνεσθαι et κινεῖσθαι om. a et Arist. (οὔτε — κινεῖσθαι om. F) 18 μεταβάλ-
λει F οὐδὲν η 19. 20 κινεῖται C 20. 21 μεταβολὴ μεταβολῆς aF cf.
v. 26: μεταβολὴ μεταβολῶν M 21 νῦν om. C 22 τῆς (primum) Λ: om. aCFM
μεταβολὴ M τέθηκε C 22. 23 τέθεικε τῆς κινήσεως καὶ ἡ κίνησις ὑφ' ἣν ἐστὶ
καὶ ἡ γένεσις καὶ ἡ φθορά F 24 γένεσιν aF ἐπαγωγῆς M 29 καὶ (tertium)
om. M

διὰ τοῦτο καὶ ἐκεῖνα, οἷς ταῦτα ἔπεται, εἴπερ ἔπεται, τουτέστι τὸ εἶναι 198^v
κινήσεως κίνησιν καὶ γενέσεως γένεσιν καὶ μεταβολῆς μεταβολήν, πρόδηλον.
τὸ δὲ συνημμένον διὰ δύο μέσων ὄρων δεῖκνυσιν· εἰ γὰρ ἔστι γενέσεως
γένεσις ἢ μεταβολῆς μεταβολή, εἰς ἄπειρον ἀνάγκη προῖναι· εἰ δὲ τοῦτο,
5 οὔτε τὸ πρῶτον ἔσται οὔτε τὸ ἔσχατον· ὥστε οὐκ ἔσται οὔτε γένεσις οὔτε 30
μεταβολή. ὅτι δὲ ἀνάγκη εἰς ἄπειρον εἶναι τὴν πρόοδον, εἰ ἔστι μετα-
βολῆς μεταβολή, δεῖκνυσιν ἐκ τοῦ, εἴπερ ὅλως ἔστι μεταβολῆς μεταβολή,
μὴ μόνον ταύτης εἶναι τῆς προβεβλημένης, ἀλλὰ καὶ ἐκείνης, ἀφ' ἧς ἢ
εἰς ταύτην γέγονε, καὶ πάλιν ἐκείνης ἄλλην, καὶ αἰεὶ τῆς λαμβανομένης μετα-
10 βολῆς προὑπάρχουσαν τινα ἄλλην μεταβολήν ἀνάγκη λαμβάνεσθαι, εἰ δὲ
τοῦτο, εἰς ἄπειρον αἰεὶ προῖναι ἄλλην αἰεὶ πρὸ ἄλλης λαμβάνοντα, εἰ δὲ
τοῦτο, καὶ τὸ ἐφεξῆς ἀκολουθήσει· πρώτης γὰρ μὴ οὔσης μεταβολῆς οὐδ' 35
ἂν ἢ μετ' αὐτὴν εἴη οὐδὲ ἢ ταύτης ἐφεξῆς οὐδὲ ἄλλη τις ὅλως ἕως τῆς
ἐσχάτης· ὥστε εἰ ἔστι μεταβολῆς μεταβολή, οὐκ ἔσται μεταβολή. αὐτὸς
15 δὲ ἐπὶ τῆς γενέσεως τὸν λόγον προάγει, μᾶλλον τῇ ἀφορισμένη μεταβολῇ
τῆς διανοίας ἐπεριδόμενος ἤπερ τῇ κοινῇ. καὶ τὸ ἄτοπον ἐπὶ τοῦ μηδὲν
γίνεσθαι φανερώτερόν ἐστιν· ἔπεται γὰρ τούτῳ τὸ μηδὲ εἶναι τι τῶν γε-
νητῶν ἐναργῶς ἄτοπον ὑπάρχον. καὶ μέντοι καὶ ἄλλο τι ἄτοπον προσανα-
φαίνεται κατὰ ταύτην τὴν ἀποδείξειν τὸ μὴ οὔσαν τὴν γένεσιν ἤδη εἶναι. 40

20 Διαφόρου δὲ οὔσης ἐν τούτῳ τῷ χωρίῳ τῆς γραφῆς ὁ Ἀλέξανδρος
καὶ τὴν σαφεστέραν ἔγραψεν ἔχουσαν οὕτως, οἷον εἰ ἢ ἀπλῆ γένεσις
ἐγίνετό ποτε, καὶ τὸ γινόμενον ἐγίνετο, ὥστε οὐπω ἦν ἡδη. καὶ
ἐξηγεῖται ἀπλῆν γένεσιν τὴν χωρὶς τοῦ γινομένου νοουμένην, περὶ ἧς ζη-
τοῦμεν, εἰ γίνεται. εἰ οὖν αὕτη ἢ γένεσις ἐγίνετό ποτε, τὸ δὲ γινόμενον
25 γίνεται τέως καὶ οὐπω ἐστίν (οὐ γὰρ οἷόν τε αὐτὸ γινόμενον μὴ γίνεσθαι),
οὐπω οὔσα ἢ γένεσις ἡδη ἦν· οὐ γὰρ ἡδύνατο γενέσθαι μὴ οὔσης γενέσεως. 45
οἷδε δὲ καὶ τοῦτο τῷ εἰρημένῳ προσκείμενον ὁ Ἀλέξανδρος ἀλλὰ γινό-
μενον ἦν γινόμενον ἡδη, ὅπερ τῷ εἰρημένῳ ἀτόπῳ τῷ μήπω οὔσαν
τὴν γένεσιν ἡδη εἶναι τὸ ἀντίστροφον ἄτοπον ἀποδιδῶσι τὸ ἡδη οὔσαν τὴν
30 γένεσιν γινόμενον ἔτι εἶναι, τουτέστι μήπω εἶναι. καὶ ἄλλην δὲ γραφὴν

1 καὶ AM: om. aCF εἴπερ ἔπεται om. F 2 πρόδηλον— μεταβολή (4) om. F
4 εἰ δὲ— εἶναι (6) om. F 5 ὥστε οὐκ om. M ἔσται post γένεσις pon. M
6 εἰς ἄπειρον ἀνάγκη προῖναι a: ἀνάγκη ἐπ' ἄπειρον ἵεναι M 8 ἐφ' ἧς M 9 ἐκείνης]
ἄλλης F 11 αἰεὶ alterum om. a 13 μετὰ ταύτην aF post εἴη add. M οὐδὲ (sic)
τοῦτο καὶ τὸ ἐφεξῆς ἀκολουθήσει sed del. punctis 14 ἔσται a μεταβολῶν μετα-
βολή M οὐκ ἔστι M 15 ἀφορισμένη aM μεταβολή sic C 16 ἐπεριδόμενος CFM:
ἐπεριδομένης aA εἴπερ C 17 μηθὲν aFM, qui om. τι 18 πρὸ ὑπάρχον C
21 καὶ ACFM: om. a. respondet καὶ ἄλλην δὲ v. 30. sed melius scribebat μὲν
ἢ om. CF 22 καὶ τῷ] τὸ μὲν F ἐγίνετο τε F 23 ἐξηγεῖτο F 23. 24 περὶ
ἦν ζητοῦμεν, εἰ ἐγίνετο M 24 αὐτὴ A δὲ] μὲν FM 25 ἐγίνετο FM
26 οὐπω οὖν F ἡδύνατο aF (cf. f. 208^v2): ἐδύνατο ACM 27 τοῦτο om. F
τὸ εἰρημένον A ἀλέξανδρος C 28 ἦν γινόμενον om. F: ἦν ἡδη γινόμενον M
τὸ (ante μήπω) M 28. 29 μήπω γένεσιν οὔσαν aF 29 ἀντίστροφον F 30 γι-
νόμενον] γινομένην C

προστίθησι τοιαύτην· ὥστε οὐπω ἦν γινόμενον ἀπλῶς, ἀλλὰ τι γι- 198^v
 νόμενον ἤδη. καὶ εἴη ἂν τὸ λεγόμενον, ὅτι ἡ ἀπλῆ γένεσις ἐγίνετο ἤδη
 τινὸς γενέσεως οὐσης· δι' ἧς γὰρ ἡ ἀπλῆ γένεσις ἐγίνετο, αὕτη γένεσις 50
 οὕσα ἤδη ἦν. καὶ ἐν πολλοῖς ἀντιγράφοις αὕτη φέρεται ἡ γραφή. μῆ-
 5 ποτε δὲ οὕτως αὐτὴν ἐξηγητέον· εἰ γίνοιτο ἡ γένεσις, οὐπω ἦν ἀπλῶς
 γένεσις γινόμενον, ἀλλὰ τι γινόμενον ἤδη, τουτέστιν ἀλλὰ καὶ ἄλλο τι μετὰ
 τῆς γενέσεως πεπονθὸς τὴν γένεσιν, ὥστε τὸ ὅλον γινόμενον εἶναι, ὡσπερ
 ἐστὶ γινόμενον ἄνθρωπος. εἰ οὖν γίνοιτο ἡ γένεσις, οὐ γένεσις ἔσται
 ἀπλῶς, ἀλλ' ἐν τι τῶν γινομένων. ταῦτα οὖν μεταξὺ τὰ ἄτοπα προσεν-
 10 δευξάμενος ἐφεξῆς | προστίθησι, πῶς ἐπ' ἄπειρον προσελούσεται ἡ γένεσις 199^r
 καὶ πῶς ἀναιρεθήσεται, εἰ ἔστι γενέσεως γένεσις. εἰ γὰρ ἡ γένεσις διὰ γε-
 νέσεως γίνεται καὶ πάλιν ἐκείνη ἡ γένεσις διὰ γενέσεως καὶ ἁμοίως πᾶσα
 γένεσις διὰ γενέσεως (οὐ γὰρ ἔστιν εἰπεῖν διὰ τί ἦδε μὲν γίνεται, δι' ἧς
 δὲ αὕτη γίνεται γενέσεως οὐχὶ καὶ αὐτὴ γίνεται), εἰ οὖν ταῦτα οὕτως.
 15 ἀνάγκη ἐπ' ἄπειρον ἰέναι ἄλλην πρὸ ἄλλης γένεσιν γενέσεως λαμβάνοντα. 5
 ἐπὶ δὲ τῶν ἀπειρῶν, φησί, οὐκ ἔστι πρῶτον. παντὸς γὰρ τοῦ λαμ-
 βανομένου ἔστι τι πρότερον λαβεῖν. εἰ δὲ μὴ πρῶτον, φησίν, οὐδὲ τὸ
 ἐχόμενον· οὐδὲ τὸ μετ' ἐκεῖνο ἄρα· ὥστε οὐδὲ τὸ ἔσχατον τοῦτο ἀφ'
 οὐ ὁ λόγος ὠρμήθη. ὁ δὲ Ἀσπάσιος "ἐὰν γράφηται, φησίν, οἶον εἰ ἡ
 20 ἀπλῆ γένεσις ἐγίνετο ποτε, καὶ τὸ γινόμενον ἐγίνετο, ὥστε οὐπω
 ἦν γινόμενον ἀπλῶς, ἀλλὰ γινόμενον ἤδη, ἔσται μόνον, φησί, δει-
 κνόμενον διὰ ταύτης τῆς λέξεως ὃ προσέθετο, ὅτι ἐπ' ἄπειρον προήξει ἡ
 γένεσις· εἰ γὰρ ἡ γένεσις γίνεται (ἀπλῶς δὲ γινόμενόν ἐστιν τὸ εἰς οὐσίαν 10
 ἐρχόμενον), εἰ οὖν τὸ γινόμενον γινόμενόν ἐστιν, οὐπω ἦν ἀπλῶς γινόμενον·
 25 οὐ γὰρ ἔρχεται εἰς οὐσίαν, ἀλλ' εἰς τὸ ἀπλῶς γινόμενον· πάλιν δὲ ἐκεῖνο.
 ἐξ οὗ γινόμενον ἐγίνετο, δεῖ γινόμενον εἶναι καὶ τοῦτο ἐπ' ἄπειρον. καὶ
 τῷ ἐπὶ τῆς κινήσεως δέ, φησί, λόγῳ συμφωνοτέρη ἔσται αὕτη ἡ γρα-
 φή· ἐπὶ γὰρ τῆς κινήσεως ἡ ἀπειρία μόνον δεῖκνυται κατὰ τὸν αὐτὸν

1 ἦν CFM: ἦν τὸ ἀΔ. eadem discrepantia v. 6 et in Aristotelis Physicis et Metaphysicis τ] τὸ M 1. 2 γινόμενον a 2 καὶ — ἤδη ἦν (4) om. F
 ὅτι εἰ ἀπλῆ M ἤδη — ἐγίνετο (3) om. C 3 ἡ] οἱ a γένεσις ἀπλῆ M
 4 οὕσα aM post ἤδη add. τινὸς — ἤδη C ἐν πολλοῖς ἀντιγράφοις ut in
 Physic. codd., levioribus tamen discrepantiis 5 post ἀπλῶς add. ἡ aFM 6 post
 γένεσις habet τὸ a: om. ACFM: add. A¹ cf. v. 1 8 ἔστι γινόμενος C
 ὁ ἄνθρωπος aF γένοιτο M 9 γινομένων F 11 καὶ πῶς] καὶ ἐπ' ἄπειρον F:
 καὶ πῶς ἐπ' ἄπειρον M 13 ἦδε μὲν] ἡ μὲν M 14 δὲ αὕτη C 15 ἐπ'
 ἀπειρον M 16 ἐπὶ libri cf. p. 846, 24 et 848, 10: ἐπεὶ Aristoteles πρῶτον libri cf.
 p. 846, 25 et 848, 10: τι πρῶτον Aristoteles, sed om. τι cod. E in Physicis et Metaph.
 17 λαβεῖν πρότερον aF 18. 19 ἐφ' οὗ M 19 ὠρμήθη ὁ λόγος aFM οἶον ACM:
 ὡς aF εἰ ἡ om. F 20 ποτε καὶ τὸ γ. ἐγίνετο om. F 21 μόνον C
 22 προήξει aA²F: προῖξει A¹: προῖξει C 23 γίνεται] ἐγίνετο a 24 ἀπλῶς γινο-
 μένον A: γινόμενον ἀπλῶς aFM: γινόμενον C 25 οὐ — γινόμενον om. CFM
 26 ἐξ οὗ om. F 27 δὲ om. C αὕτη ἡ ACM: ἡ τοιαύτη aF 28 οὕτως a:
 ὡς F: om. ACM ἀπειρία M

τρόπον, εἰ ἔστι κινήσεως κινήσις.” ταῦτα μὲν οὖν ἐν τούτοις τὰ τοῦ Ἄρι- 199^r
στοτέλους καὶ τῶν τοῦ Ἀριστοτέλους ἐξηγητῶν.

Ἐφιστάνειν δὲ ἄξιον, ὡς οἶμαι, πῶς ἐπὶ τῶν ἀπειρῶν, εἰ μὴ ἔστι 15
τὸ πρῶτον οὐδὲ τὸ ἐχόμενον ἔστιν, ὡς εἶπεν ὁ Ἀριστοτέλης. καὶ διὰ
5 τοῦτο εἰ ἐπ’ ἀπειρὸν ἔστι γένεσις προγενέσεως καὶ μεταβολῆ πρὸ μετα-
βολῆς, οὐκ ἔστι γένεσις οὐδὲ μεταβολή. οὗτος γὰρ ὁ λόγος ἀναιρεῖν δοκεῖ
τὴν ἐπ’ ἀπειρῶν πρόσδον τῶν γινομένων καὶ φθιρομένων, ἣν φαίνεται μά-
λιστα βεβαίῳ ὁ Ἀριστοτέλης. καὶ γὰρ ὅτι ἔστι δεῖκνυσι καὶ τὰς αἰτίας
αὐτῆς ἀνευρίσκει πάσας ἐν τῇ Περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς τὴν τε ὀλικὴν
10 καὶ ποιητικὴν καὶ τελικὴν. καὶ αὐτός ἐστιν ὁ λέγων ἐν τῷ δευτέρῳ τῆς 20
πραγματείας ἐκείνης ὅτι “τῷ λειπομένῳ τρόπῳ συνεπλήρωσε τὸ ὅλον ὁ
θεὸς ἐνδελεχῆ ποιήσας τὴν γένεσιν,” τοῦ ἐνδελεχοῦς τὸ ἐπ’ ἀπειρῶν δη-
λοῦντος. καὶ ἐν τῷ τρίτῳ δὲ ταύτης τῆς πραγματείας ἀναιρῶν τὸ κατ’
ἐνέργειαν ἀπειρῶν, καὶ τῷ μεγέθει καὶ τῷ ἀριθμῷ τὸ ἐπ’ ἀπειρῶν εἶναι
15 συγχωρεῖ, ὅπερ ἐν τούτοις ἀναιρεῖν δοκεῖ. εἰ δὲ ὅπερ ἐπὶ τῆς γενέσεως
αὐτῆς ἐρωτᾷ, ἐπὶ τίνος ἐρωτήσω τῶν ἀτόμων, οἷον εἰ τοῦδε τοῦ πατρὸς
ἢ τοῦ ἀνθρώπου ἀνάγκη πατέρα εἶναι καὶ ἐκείνου πατέρα καὶ τοῦτο εἰς 25
ἀπειρῶν, καὶ ἐπειδὴ τῶν ἀπειρῶν οὐκ ἔστι πρῶτον, εἰ δὲ μὴ πρῶτον,
ὡς φησιν, οὐδὲ τὸ ἐχόμενον ἔσται, οὐδὲ οὗτος ὁ πατήρ ἢ ὁ ἄνθρωπος
20 οὐδὲ ὅλως ἔσται πατήρ ἢ ἄνθρωπος κατὰ ταύτην τὴν ἐρώτησιν, εἴπερ πρὸ
παντὸς πατρὸς ἀνάγκη πατέρα εἶναι καὶ πρὸ παντὸς ἀνθρώπου ἀνθρώπον.
“ἄνθρωπος γὰρ ἀνθρώπον γεννᾷ καὶ ἥλιος,” ὡς αὐτὸς φησιν. εἰ οὖν οὕτω
καὶ γενέσεως γένεσις προηγείται, καὶ διὰ τοῦτο τὴν γένεσιν ἀνεῖλεν, ὅτι
ἀνάγκη ἐπ’ ἀπειρῶν προεῖναι, ἐπὶ δὲ τῶν ἀπειρῶν, ὡς φησιν, οὐκ ἔστι 30
πρῶτον, ὥστε οὐδὲ τὸ ἐχόμενον, τῷ αὐτῷ λόγῳ ἀναιρεῖθήσεται πᾶσα
ἢ ἐπ’ ἀπειρῶν πρόσδος. καίτοι, ὅπερ εἶπον, αὐτὸς τὰ ἄλλα τοῦ ἀπειροῦ
σημαινόμενα τὰ κατ’ ἐνέργειαν ἀνελών, ὅσα ὁμοῦ τὸ ἀπειρῶν εἶναι φησιν
εἴτε ἀριθμῷ εἴτε μεγέθει, μόνον τοῦ ἀπειροῦ σημαινόμενον τὸ ἐπ’ ἀπειρῶν
καταλέλοιπε λέγων οὕτως· “ὅλως μὲν γὰρ οὕτως ἔστι τὸ ἀπειρῶν τῷ αἰεὶ
30 ἄλλο καὶ ἄλλο λαμβάνεσθαι, καὶ τὸ λαμβανόμενον μὲν αἰεὶ πεπερασμένον,
ἀλλ’ αἰεὶ γε ἕτερον καὶ ἕτερον, ὡς ἡ ἡμέρα καὶ ὁ ἄγων, οἷς τὸ εἶναι οὐχ 35

1 οὖν om. aFM 2 τῶν τοῦ ἀριστοτέλους AM: τῶν ἀριστοτέλους aF: τῶν αὐτοῦ C
3 ἀπειρῶν CFM: ἐπ’ ἀπειρῶν aA cf. v. 18. 24 εἰ] τὸ F 4 τὸ (ante πρῶτον)
om. F post πρῶτον add. ὡς sic C 5. 6 πρὸ μεταβολῶν M 7. 8 μάλιστα
φαίνεται aF 9 εὐρήσεις FM πάσας om. aFM 10 λέγων] λόγος M
δευτέρῳ] De gen. et corr. B 10. 336^b31 12 ἐνδελεχῆ recte libri cf. Bonitzii Index
Arist. 249^a23: ἐντελεχῆ Arist. vulg. 13 τρίτῳ] Phys. Γ 4 sqq. δὲ om. aFM
14 ἀπειρο///v A τῷ ἐπ’ C 16. 17 ἀνθρώπου ἢ τοῦ πατρὸς aFM sed cf. v. 19
18 καὶ om. aF ἐπὶ δὲ C cf. p. 845, 16 19 ὡς om. FM ἔσται aFM: οὐκ ἔσται
AC 22 φησιν] Phys. B 2. 194^b13 23 γενέσεως C ἀνεῖλε τὴν γένεσιν M 24 τῶν
ἐπ’ ἀπειρο///v A cf. p. 845, 16 25 ἐπόμενον M 26 εἶπον] v. 15: εἶπεν FM
27 τὰ] τὸ M ἀνελών post μεγέθει a: om. F 29 λέγων οὕτως] Phys. Γ 6.
206^a27 αἰεὶ aCFM 30 ἄλλο καὶ ἄλλω C μὲν αἰεὶ] ἂν εἴη F: αἰεὶ M
αἰεὶ εἶναι Arist. cf. Simpl. Phys. p. 782, 3 et f. 303^v1 31 post ἕτερον Aristotelea
ἔτι τὸ εἶναι—οὐκίαν (cf. p. 782, 4) om. hic Simpl. ἡ om. F ὁ om. F

ὡς οὐσία γένηται, ἀλλ' αἰεὶ ἐν γενέσει ἢ φθορᾷ πεπερασμένον, ἀλλ' αἰεὶ 199^r
 ἕτερον καὶ ἕτερον." εἶναι δὲ τοῦτο τὸ ἐπ' ἀπειρον ἐν τε τῷ χρόνῳ φησί
 καὶ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων. ὁ γὰρ οὗτος δὲ ὅτι καὶ πάντων τῶν ἐν γενέσει, καὶ ἐπὶ
 τῆς τῶν μεγειῶν διαιρέσεως. ἐν πᾶσι δὲ τοῖς τοιοῦτοις οὐκ ἔστι τὸ πρῶ-
 5 τον. χρόνος γὰρ αἰεὶ πρὸ χρόνου καὶ ἀνθρώπος πρὸ ἀνθρώπου. διὰ τί
 οὐδὲ μὴ καὶ γένεσις οὕτω, καὶ ἄλλη πρὸ ἄλλης αἰεὶ καὶ μὴ ἔστι πρώτη,
 ἔστιν ὁμοίως κατὰ τὸ ἐπ' ἀπειρον. μήποτε γὰρ τὸ μὲν ἐπ' ἀπειρον ἰέναι 40
 ἀναγκαίως ἐπιγίνεται τῷ λόγῳ καὶ τὸ μὴ εἶναι πρῶτον ἐπὶ τῶν οὕτως
 ἀπειρῶν· παντὸς γὰρ τοῦ ληφθέντος ἔστι τι πρῶτερον λαβεῖν. τὸ δὲ εἰ
 10 μὴ ἔστι τὸ πρῶτον οὐδὲ τὸ ἐχόμενον ἔστιν οὐκ οἶδα ὅπως ἀληθῆς δοκεῖ.
 ἐπὶ γὰρ τῆς ἐπ' ἀπειρον προόδου πρῶτον μὲν οὐκ ἔστιν οὐδὲ ἔσχατον·
 παντὸς δὲ τοῦ ληφθέντος ἔστι τι ἐχόμενον καὶ ἀνωθεν καὶ κάτωθεν. διὸ
 οὐδὲν κωλύει καὶ ἐπ' ἀπειρον πατέρα πρὸ πατρὸς καὶ ἀνθρώπου πρὸ ἀν-
 15 θρώπου, οὕτω δὲ καὶ γένεσιν πρὸ γενέσεως φαίη ἂν τις, τιθέντων ἡμῶν 45
 εἶναι ὁμοίως πατέρα καὶ γένεσιν, καὶ μὴ ἔστι πρῶτος πατήρ καὶ πρώτη γέ-
 νεσις· τοῦ γὰρ αἰεὶ ληφθέντος τὸ ἐχόμενον οὐκ ἐπιλείπει. καὶ γὰρ ἐφ' ὧν
 μὲν ἀπειρα κατ' ἐνέργειαν ὑποτίθεται τις προηγεῖσθαι τοῦ λαμβανομένου
 οἷον τοῦδε τοῦ πατρὸς ἀπειροῦς κατ' ἐνέργειαν πατέρας, τουτέστιν ἅμα
 20 πάντας ὑφιστατάς, ἀληθῆς ὅτι ἀδύνατον τοῦτον γενέσθαι τὸν πατέρα· τὸ
 γὰρ τοιοῦτον ἀπειρον ἀδιεξέτητόν ἐστιν. ἐπὶ δὲ τῶν ἐπ' ἀπειρον, ἐφ' ὧν
 μὴ πάντα τὰ ἀπειρα ἅμα ὑφέστηκεν, ἀλλὰ τὸ λαμβανόμενον αἰεὶ πεπερα- 50
 σμένον ἔστιν ἐν πέρατι τῶν προὑπαρξάντων ὑποστάν, αἰεὶ δὲ ἕτερον καὶ
 ἕτερον καὶ διὰ τοῦτο ἐπ' ἀπειρον, ἐπὶ τούτων οὐκ ἀναρῆται τὸ προτεθὲν
 οὐδὲ ἢ πρόοδος, καὶ ἐπ' ἀπειρον τὰ αἷτια αὐτοῦ πρόεισιν ἄλλο πρὸ ἄλλου
 25 λαμβανόμενον· πεπεράνται γὰρ ἐν τῷ προκειμένῳ οἷον ἐν τῷ Σωκράτει τὰ
 πρὸ αὐτοῦ πατρικὰ αἷτια ἢ ἀνθρώπινα. διὰ τοῦτο οὐδὲν ἐπ' ἀπειρον
 ἄλλος πρὸ ἄλλου ἀνθρώπος ἢ ἄλλος πρὸ ἄλλου πατήρ καὶ μὴ ἔστι |
 τὸν πρῶτον λαβεῖν, οὐκ ἀναρῆται ὁμοίως ὁ Σωκράτης ὡς πατήρ ἢ ὡς 199^v
 ἀνθρώπος, ὅτι ἐπερατώθη εἰς αὐτὸν τὰ αἷτια. ὅπου μέντοι ἀπειρον κατ'
 30 ἐνέργειαν, τουτέστιν ἅμα πάντων ὑφιστατότων τῶν προηγουμένων αἰτίων ὁ
 Ἀριστοτέλης ἀναρῆ τὴν τοῦ ἐκείνους ἔπεσθαι λεγομένου ὑπόστασιν, ὁρίθως
 ὁ λόγος ἔχει.

1 ἢ AC cf. Simpl. I. c.: καὶ ex Arist. vulg. aFM 2 τὸ om. F τῷ] αὐτὸ
 sic M φησί I. c. p. 206^b2 4 τοῦ μεγέθους aF 6 γενέσεως M μὴ
 ἔστι] μὴ ἔτι M 7 κατὰ] καὶ M ἐπ' AC: del. F: om. aM γὰρ AC: δὲ
 aFM 8 καὶ om. M 10 ὅπως aCFM cf. f. 204^r4: πῶς A 11 ἐπὶ ras. ex
 ἐπεὶ A μὲν οὖν C 12 κάτωθεν M 13 οὐδὲ F 14 post τις addunt ὁμοίως
 aF, qui omittit ὁμοίως 15 καὶ (post πατέρα) κατὰ M 19 ἀληθῶς M 20 ἐπὶ, i
 ras. corr. C 21 τὸ μὲν λ. A 24 αὐτῆς F 25 προκειμένου F 26 πατρί καὶ
 αἷτια C γοῦν aF ἀπειρα C 27 ἄλλος πρὸς ἄλλο πατήρ ἢ ἄλλος πρὸς ἄλλον
 ἀνθρώπος F (πατήρ cf. ἀνθρώπος mutant etiam aM) ἄλλος] ἄλλο M (utroque loco)
 28 τὸν AC: τὸ aFM 29 μέντοι ACM: μὲν τὸ F: μέντοι τὸ a ἀπειρον aF
 31 ἐκείνης a

Ἄλλα τὸ μὲν μὴ εἶναι γένεσιν γενέσεως καὶ κίνησιν κινήσεως καὶ ὅπως 199^v
 μεταβολὴν μεταβολῆς καὶ διὰ τῶν προτέρων ἐπιχειρημάτων δειχθὲν καὶ 5
 διὰ τῶν ἐφεξῆς δειχθησόμενον τῷ Ἀριστοτέλει μενέντω, πρὸς δὲ τὸν διὰ
 τοῦ ἐπ' ἄπειρον λόγον ἢ ζήτησίς μοι νῦν γέγονεν, εἰ ἀληθῶς ἔλαβεν τὸ
 5 μὴ ὄντος ἐν τῷ ἐπ' ἄπειρον τοῦ πρώτου μηδὲ τὸ ἐχόμενον εἶναι, ᾧ ἡκολούθησεν τὸ εἰ ἔστι γενέσεως γένεσις μὴ εἶναι γένεσιν· εἰ γὰρ ἔστι γενέσεως
 γένεσις, ἀνάγκη ἐπ' ἄπειρον ἵέναι. εἰ δὲ τοῦτο, οὐκ ἔστι τὸ πρῶτον,
 ὥστε οὐδὲ τὸ ἐχόμενόν φησιν. ὥστε οὐδὲ ἢ προτεθεῖσα γένεσις. ἀλλ'
 10 Ἀριστοτέλους εἰρημένον τὸ ἐπὶ δὲ τῶν ἀπείρων οὐκ ἔστι πρῶτον,
 ὥστε οὐδὲ τὸ ἐχόμενον, οὐκ ἐπὶ πάντων εἴρηται τῶν ἐπ' ἄπειρον, ἀλλ'
 ἐπὶ τῶν νῦν ὑποθεθέντων ἐπ' ἄπειρον ἵέναι τῆς τε γενέσεως καὶ τῆς μετα-
 βολῆς. εἰ γὰρ ἢ ἀπλή, φησί, γένεσις, ἦτις οὐχὶ γενέσεως γένεσις ἐστίν
 ἀλλὰ ἄλλου τινὸς οἷον ἀνθρώπου, εἰ οὖν αὕτη ἐγίνετό ποτε, ὡς λέγουσιν
 15 οἱ γενέσεως γένεσιν τιθέντες, γινόμενον ἐγίνετο. ἐπειδὴ γὰρ ἢ γένεσις ἐν
 τῷ γίνεσθαι τὸ εἶναι ἔχει, ἐὰν γίνηται ἢ γένεσις, γινόμενόν τι γίνεται καὶ 15
 οὕτω ἐστὶ γινόμενον· τὸ γὰρ γινόμενον οὕτω ἐστὶν ὃ γίνεται, καὶ δῆλον
 ὅτι καὶ ἢ τούτου γένεσις ἐγίνετο καὶ οὕτω ἦν. τὸ μὲν γὰρ γίνεσθαι ἦδη
 ἔχει, τὸ δὲ εἶναι ὕπερ γίνεται, τουτέστι γινόμενον, οὕτω ἔχει. καὶ εἰ ἐπ'
 20 ἄπειρον τοῦτο, ἐπὶ δὲ τῶν ἀπείρων πάντων μὲν κοινῶς οὐκ ἔστι τὸ πρῶτον
 λαβεῖν (ἄλλο γὰρ πρὸ ἄλλου ἀεὶ), ἐπὶ δὲ τούτων καὶ ἰδικῶς, ὅτι οὐδὲν τῶν
 λαμβανομένων ἐστὶν ὃ λέγεται (οὐ γὰρ ἔστι γένεσις, ἀλλὰ γίνεται, εἰ ἔστι
 γενέσεως γένεσις), εἰ οὖν μὴ ἔστι τις γένεσις ὅπως ἀφ' ἧς ἀρέσασθαι δυ- 20
 νατόν, οὐδὲ τὸ ἐχόμενον ἔσται, τουτέστιν οὐδὲ ἐφεξῆς ἄλλη γένεσις ἔσται,
 25 ὅτι μὴ ἔστι πρὸ αὐτῆς γένεσις, καθ' ἣν γενήσεται. καὶ γὰρ καὶ ἢ πρὸ
 αὐτῆς ἐγίνετο γένεσις, καὶ τοῦτο ἦδη εἶχεν τὸ γίνεσθαι γινόμενον, ἐπειδὴ
 ἐν τῷ γίνεσθαι τὸ εἶναι ἔχει ἢ γένεσις, οὐ μέντοι εἶναι πῶ τοῦτο ὕπερ
 ἐγίνετο, τουτέστι γένεσις. οὐδὲ αἱ ἐφεξῆς οὖν γενέσεις εἰσὶν, εἴπερ γίνε-
 σθαι μὲν ὑπόκεινται, γένεσις δὲ αὐτῶν οὐ προϋπάρχει κατὰ τοὺς λέγοντας
 30 γενέσεως εἶναι γένεσιν. διὸ καὶ τοῦτο ἐπήγαγεν τὸ ἄτοπον τὸ μήτε τὸ 25
 γίνεσθαι εἶναι μήτε τὸ κινεῖσθαι μήτε τὸ μεταβάλλειν, ἃ ἔπεται τοῖς ἐπ'
 ἄπειρον γένεσιν γενέσεως καὶ μεταβολὴν μεταβολῆς ὑποτιθεμένοις. ἄν-

1 ἀλλὰ τὸ μὲν] ἀλλὰ τὸ M: καὶ τὸ a γένεσεως γένεσιν aM κινήσεως κίνησιν M
 2 μεταβολὴν μεταβολῶν M καὶ (post μεταβολῆς) om. aF 3 ἐξῆς aF δειχθησο-
 μένων F τὸν] τὸ a 4 μοι ante λόγον ponit F 7 ἐπ' ἄπειρον ἀνάγκη C προτιέ-
 ναι aF: εἶναι M τὸ fortasse delendum cf. p. 845, 16 8 ὥστε prius, ω in ras. ex
 corr. A ὥστε alterum om. FM οὐδὲ] ἢ δὲ C 9 ὁ λόγος μετρίως οὕτως M
 10 ἐπὶ hic quoque libri 11 τῶν] τὸ C ἀλλ'—ἀπειρον (12) om. M 12 τε ACM:
 om. aF 13 ἢ γὰρ ἀπλή FM, sed post μεταβολῆς 1 littera erasa cui superscr. εἰ φησί]
 φῶσις F 15 γινόμενον C ἢ γένεσις om. F 19 γίνεσθαι M οὕτω C: ὕπερ F
 εἰ] ἢ F 20 τούτου F ἀπείρων C: ἐπ' ἄπειρον aAFM cf. p. 846, 3 21 πρὸς ἄλλο F
 post ἐπὶ δὲ repetita τῶν ἀπείρων πάν del. C ἰδίως aF οὐδὲ F 23 ἀξασθαι M
 24 ἄλλη—καὶ ἦδη (26) om. F ἄλλη τις C 25 μὴ ἔσται M 26 ἦδη τοῦτο a cf. F
 (v. 24) 28 αἱ om. AM 30 εἶναι γενέσεως aFM 32 μεταβολὴν μεταβολῶν M

θρωπον δὲ πρὸ ἀνθρώπου τιθεῖς ἐπ' ἀπειρόν τις οὐ περιπίπτει τούτῳ τῷ 199^ο
ἀτόπῳ. κἄν γὰρ πρῶτος ἄνθρωπος μὴ ἦ, ἀλλὰ πᾶς ὁ λαμβανόμενος ἄν-
θρωπος ἤδη ἐστίν, ὡς δύνασθαι ποιεῖν ἄνθρωπον καὶ οὐχὶ γινόμενος ἄν-
θρωπος, ὡσπερ ἡ γένεσις γινομένη ἦν ἔτι καὶ οὐκ οὐσα.

5 p. 226^a6 Ἔτι τοῦ αὐτοῦ κίνησις ἢ ἐναντία ἕως τοῦ εἶναι γὰρ δεῖ 30
τὸ φθειρόμενον.

Καὶ δι' ἄλλης ἐπιχειρήσεως δείκνυσιν, ὅτι οὐκ ἔστι γενέσεως γένεσις,
εἰς ἄτοπον ἀπάγων τὸ τὸ γινόμενον, ὅταν γίνηται, τότε φθείρεσθαι. καὶ
ἔστιν οὕτως ἄτοπον τὸ τὰς ἐναντίας κινήσεις ἅμα κινεῖσθαι. δείκνυσι δὲ
10 αὐτὸ προλαβῶν ὡς ἀξίωμα τὸ τὰς ἐναντίας κινήσεις τοῦ αὐτοῦ εἶναι, οὐχ
ἅμα δηλονότι ἅμφω, οὐδὲ ἅμφω πάντως κατὰ φύσιν, ἀλλ' ὅτι τὸ κινού- 35
μενόν τινα κίνησιν κινήτόν ἐστι καὶ κατὰ τὴν ἐναντίαν αὐτῇ. ὁμοίως δὲ
προλαμβάνει καὶ ὅτι οὐ ἔστι κινήσις τις, τούτου καὶ ἡ τῇ κινήσει ἐκείνῃ
ἀντικειμένη ἡρέμησης. καὶ γὰρ ἐπὶ ἀλλοιώσεως καὶ ἀξήσεως καὶ φορᾶς
15 καὶ ἐπὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς ἀληθῆ ταῦτα. εἰ οὖν ἔστι γενέσεως γένεσις,
ὥστε γινόμενόν τι εἶναι τὴν γένεσιν, δῆλον ὅτι καὶ φθειρόμενον ἔσται· τοῦ
γὰρ αὐτοῦ τὸ γίνεσθαι καὶ φθείρεσθαι ἐστὶ. πότε οὖν φθειροῖτο ἂν τοῦτο
τὸ γινόμενον ἢ γένεσις, εἰ γὰρ μῆτε ἐν ἀρχῇ τοῦ γίνεσθαι, ὅπερ αὐτὸς εἶπεν 40
εὐθύς γινόμενον (οὐ γὰρ ἂν ἐγίνετο ἔτι), μῆτε ὕστερον μετὰ τὸ γενέ-
20 σθαι. ὅτε πάντα φθίρεται τὰ φθειρόμενα (ἢ γὰρ γένεσις ἐν τῷ γίνεσθαι
οὐσα καὶ μετὰ τὸ γενέσθαι οὐκέτι οὐσα οὐκ ἂν τότε φθειροῖτο· εἶναι γὰρ
δεῖ τὸ φθειρόμενον, ἵνα φθειρῆται, ἢ δὲ γένεσις μετὰ τὸ γενέσθαι οὐκέτι
ἐστὶν ὡσπερ οὐδὲ ἡ κίνησις μετὰ τὸ κινήθῃναι τὸ κατ' αὐτὴν κινούμενον),
εἰ οὖν μῆτε εὐθύς γινομένη ἢ γένεσις φθίρεται μῆτε ὕστερον μετὰ τὸ
25 γενέσθαι, ἀνάγκη ὅταν γίνηται τότε φθείρεσθαι. ὁ μὲν γὰρ Σωκράτης, 45
ὅταν παύσῃται τοῦ γίνεσθαι καὶ γινόμενος ἤδη ἦ, τότε φθίρεται· ἢ δὲ
γένεσις, εἴπερ γίνετο, ὅταν γινομένη ἦ, οὐκέτι ἐστίν. ὥστε οὐδὲ φθίρεται
τότε. εἶναι γὰρ δεῖ τὸ φθειρόμενον. ὥστε ἐὰν γινόμενον ἦ ἢ γένεσις,
ὅταν γίνηται γινόμενον, τότε φθίρεται· ὅπερ ἄτοπον τὸ ἅμα τὸ αὐ-
30 τὸ γίνεσθαί τε καὶ φθείρεσθαι. εἰ γὰρ γίνεται ἢ γένεσις, δῆλον ὅτι καὶ

2 πᾶς om. F: post λαμβανόμενος a 3 ὡς] ὥστε M 4 ἦν] ἦ M 5 ἢ
om. F δεῖ] ἀεὶ A, sed cf. v. 28: δὴ M 7 δεικνύει M 8 τὸ (post τὸ) om. F
γένηται Arist. Metaph. I. c. et Phys. cod. E φθίρεται FM 9 ὄντως CM
10 post κινήσεις add. ἅμα C 11 καταφάσεις F 12 καὶ κατὰ] κατὰ M
αὐτῇ om. F 13 ὅτι om. F ἐκείνη A: ἐκείνη aCF(M) 14 ἡρέμησης
om. F φθορᾶς, sed θ erasa C cf. p. 818,1 14. 15 φορᾶς καὶ ἐπὶ om. FM
17 post γίνεσθαι add. ἅμα F ἐστὶ om. F φθίροι C¹: φθίροιτ' C²
17. 18 τοῦτο τὸ] τοῦτο C¹: τὸ C² 18 εἶπεν αὐτὸς nF 20 φθειρόμενα] in
mrg. γινόμενα A² 21 τότε] τοῦτο F: τοῦ τότε (post τοῦ lac. x l.) M
22 φθίροιτο M 23. 24 κί εἰ (νόμενον in VI lit. lac. om.) M 24 post γέ-
νεσις add. καὶ F 25 τότε] τὸ C¹ 27 ἥπερ F γίνετο AC cf. p. 850, 23:
γίνεται nF: γίνηται M γινομένη a 29 ὅπερ κτλ. cf. p. 856, 21

φθείρεται διὰ τὸ προληφθὲν ἀξίωμα τὸ τοῦ αὐτοῦ εἶναι τὰς ἐναντίας κιν- 199^v
νήσεις.

Καὶ ὁ μὲν Ἀριστοτέλης ἐπὶ τῆς γενέσεως διὰ βραχέων τὸ ἄτοπον 50
ἐνεδείξατο. εἰ δὲ ἡ γένεσις τινός ἐστι γένεσις, καὶ τὸ γινόμενον ὅταν γί-
5 νηται τότε φθαρῆσεται οἷον ὁ Σωκράτης ἢ τι ἄλλο τῶν γινομένων, ἐφ'
ῶν ἐναργέστερον τὸ ἄτοπον τὸ τὸ αὐτὸ ἅμα γίνεσθαι καὶ φθειρῆσθαι ἀναι-
ρουμένης γενέσεως καὶ φθορᾶς. ἐμφαίνεται δὲ τι καὶ ἄλλο συμπέρασμα
τοῖς εἰρημένους. εἰ γὰρ μὴ φθείρεται ἡ γένεσις μῆτε εὐθύς ἀρχομένη μῆτε
ὑστερον μετὰ τὸ γενέσθαι, διότι ἀρχομένη μὲν οὐπω ἐστί, γινομένη δὲ
10 οὐκέτι ἐστί, μὴ μέντοι | μὴδὲ γινομένη φθείροιτο, ἵνα μὴ ἅμα τὰς ἐναν- 200^r
τίας κινήται κινήσεις, ὁῦλον ὅτι ὅλως οὐ φθείρεται. εἰ δὲ μὴ φθείρεται,
οὐδὲ γίνεται διὰ τὸ προληφθὲν ἀξίωμα τὸ λέγον ὅτι τοῦ αὐτοῦ κινήσις
ἢ ἐναντία. ἀλλὰ τούτω μὲν τῷ ἀξιώματι τῷ τοῦ αὐτοῦ κινήσιν εἶναι
τὴν ἐναντίαν καὶ διὰ τοῦτο γένεσιν καὶ φθορὰν τοῦ αὐτοῦ προσχρησάμενος
15 ἔδειξε τὰ εἰρημένα, τὸ δὲ καὶ ἡρέμησιν τοῦ αὐτοῦ εἶναι καὶ τοῦτο προ-
αξιωθὲν τίνα αὐτῷ χρεῖαν ἐν τούτοις παρέσχετο; λέγουσι δὴ καλῶς οἱ ἐξη- 5
γηταί, ὅτι διὰ τῆς ἡρεμίας ἐνεδείξατο καὶ ἐπὶ κινήσεως ἀρμόττειν τὸν αὐ-
τὸν λόγον· εἰ γὰρ ἡ κινήσις κινεῖται, τὸ δὲ κινούμενόν τινα κινήσιν καὶ
ἡρεμεῖν πέφυκε τὴν ἐκείνη τῇ κινήσει ἀντικειμένην ἡρεμίαν, ὁῦλον ὅτι καὶ
20 ἡ κινήσις ἡρεμήσει κινήσις οὔσα, ὅπερ ἄτοπον. ἔτι δὲ ἀτοπώτερον τὸ ἅμα
αὐτὴν κινεῖσθαι καὶ ἡρεμεῖν· εἰ γὰρ εἶναι δεῖ τὸ ἡρεμοῦν ὥσπερ καὶ τὸ
φθειρόμενον, ἡ δὲ κινήσις εὐθύς μὲν ἀρχομένη οὐπω ἐστί, παυσασμένη δὲ 10
οὐκέτι ἐστί, ἀλλ' ἐν τῷ κινεῖσθαι τὸ εἶναι ἔχει, εἴπερ κινεῖτο, ὁῦλον ὅτι
ἅμα κινήσεται καὶ ἡρεμήσει. καὶ ἐκ τοῦ ἐτέρου δὲ ἀξιώματος τοῦ λέγον-
25 τος τοῦ αὐτοῦ τὰς ἐναντίας εἶναι κινήσεις καὶ ἐπὶ τῆς κινήσεως τὸ ἄτοπον
συναχθήσεται. εἰ γὰρ ἐν τῷ κινεῖσθαι μόνως ἐστὶν ἡ κινήσις ὥσπερ ἡ
γένεσις ἐν τῷ γίνεσθαι καὶ οὔτε πρότερον οὔτε ὑστερον, ἐὰν κινήται ἡ κί-
νησις, ἐπειδὴ εἰς τὴν ἐναντίαν κινεῖται μένουσα ὅπερ ἦν, ἅμα τὰς ἐναντίας
κινήσεται.

30 Ἐπειδὴ δὲ ἡ γένεσις ἐδείχθη μῆτε γινομένη μῆτε φθειρομένη, ζητεῖν 15
οἶμαι πάλιν ἀναγκαῖον, εἰ μὴ περὶ τῆς ἀπλῶς γενέσεως, ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς
τινός οἷον τῆς Σωκράτους ἐδείχθη, ὅτι οὔτε ἐγένετο οὔτε ἐφθάρη, πῶς
ὅλως τῶν ὄντων ἦν, εἴπερ ἀνάγκη πᾶν τὸ ὁπωσοῦν ὑποστάν ἢ τῶν ἀεὶ
όντων εἶναι ἢ τῶν γινομένων καὶ φθειρομένων; εἰ οὖν ἡ τοῦ Σωκράτους

4 ἐστι γενέσεως M 6 ἐναργέστερον, α in ras. A² 8 τῶν εἰρημένων F 9 γινο-
μένη A 10 μὴδὲ] δὴ F 11 κινήται κινήσεις M: κινήται (ἢ in ras. ex εἴ) κινήσεις A:
κινεῖται κινήσεις C: κινήσεις F: κινήσεις κινήθη a φθείρηται A 12 διὰ AC: κατὰ
aFM προληφθὲν aF 13 τοῦ τω C: τούτου (om. τῷ) F 14 γένεσις a
15 τοῦ om. aF 16 χρεῖαν αὐτῷ aF δε aFM καλῶς om. FM 17 ἡρεμίας ut
solet C: ἡ in ras. II litt. A ἐπὶ τῆς C κινήσεως ἄρα F 21 δεῖ corr. ex δὴ C
23 κινεῖτο M 26 μόνως a 26. 27 ἐν τῷ γίνεσθαι (γενέσθαι F) ἢ γένεσις aF
κινεῖται C 28 ὅπερ aCFM: ἢπερ A τὰς ἐναντίας ἅμα aFM 29 κινήσεις
A¹: κινήται supra vers. add. A² 31 ἀπλῆς C καὶ om. aF 32 τῆς ACM:
τοῦ aF ἐγένετο AC 33 τῶν ὄντων om. F εἴπερ, εἴ add. C²

γένεσις, καὶ ἦν γέγονεν ὁ Σωκράτης, μὴ τῶν αἰεὶ ὄντων ἐστί, τῶν γινο- 200
 μένων καὶ φθειρομένων ἀνάγκη αὐτὴν εἶναι, καὶ ὅλως εἰ πρότερον μὴ οὔσα
 ὕστερον ἦν καὶ πάλιν οὐκ ἔστι, πῶς οὐχὶ καὶ γεγονέναι καὶ ἐφθάρθαι αὐ- 20
 τὴν ἐροῦμεν; μήποτε οὖν ἀνάγκη μὲν εἶναι μεταβολὴν καὶ περὶ τὴν μερι-
 5 κὴν γένεσιν, εἴπερ πρότερον μὴ [ἔστιν] οὔσα ὕστερον ἔστιν καὶ πάλιν οὐκ
 ἔστι, καὶ εἰ χρόνῳ μετρουμένην ἔχει τὴν ὑπόστασιν. ἀλλ' ὁ μὲν Ἀριστο-
 τέλης κατὰ συμβεβηκὸς καὶ ταῦτα μεταβάλλειν ἐρεῖ μετ' ὀλίγον· καθ' αὐτὸ
 μὲν γὰρ μεταβάλλει τὸ ὑποκείμενον, ἡ δὲ μεταβολὴ κατὰ συμβεβηκός, ὅτι
 ἐν τῷ καθ' αὐτὸ μεταβάλλοντί ἐστι. μήποτε δὲ καὶ καθ' αὐτὸ μετα-
 10 βάλλειν ἀνάγκη τὴν μεταβολὴν τὴν γινομένην καὶ φθειρομένην, ἀλλ' ὕπο-
 μάτων ἐνδοξαίᾳ τὴν ἀπορίαν ποιεῖ. τὰς γὰρ τῶν πραγμάτων μεταβολὰς εἰς
 δύο ἢ τρία διαστησάμενοι εἰς τε κίνησιν καὶ εἰς γένεσιν καὶ φθοράν, ταῖς
 τῶν μεταβολῶν μεταβολαῖς κατ' ἄλλον τρόπον γινομέναις οὐκέτι ἔχομεν
 οἰκεία προσάπτειν ὀνόματα· ὅσπερ γὰρ ἄλλο τί ἐστιν ὁ Σωκράτης καὶ ἄλλο
 15 παντελῶς κατὰ ὑποστάσεως εἶδος ἢ τοῦ Σωκράτους μεταβολή, οὕτω καὶ αἱ
 τούτων ἀμφοῖν μεταβολαὶ διαφέρουσιν τῇ ὅλῃ φύσει. καὶ εἴπερ ἦν ὀνό-
 ματα ἴδια ταῖς τῆς γενέσεως καὶ τῆς φθορᾶς μεταβολαῖς, οὐκ ἂν ἴσως τὰ 30
 εἰρημένα ἄτοπα ἠκολούθησεν. οὐ γὰρ ἦν γινομένον ἢ γένεσις οὐδὲ φθει-
 ρόμενον, ἀλλὰ ἄλλως πως εἰς τὸ εἶναι καὶ μὴ εἶναι μεταβάλλουσα. τε-
 20 κμαιρόμαι δὲ τοῦτο καὶ ἐκ τῆς κινήσεως· τὴν γὰρ κίνησιν κινεῖσθαι μὲν ἢ
 ἡρεμεῖν λέγοντες ἀτόποις περιπεσούμεθα, γίνεσθαι δὲ καὶ φθειρεσθαι αὐτὴν
 οὐ παραιτούμεθα λέγειν. τὴν γοῦν κίνησιν ἐν τῷ γίνεσθαι καὶ φθειρεσθαι
 τὸ εἶναι ἔχειν πάντες φαμέν, καὶ τάχα ταῦτα καὶ τῷ Ἀριστοτέλει δοκοῦντα
 μετ' ὀλίγον φανήσεται, ὅταν μεταβολὴν μὲν εἶναι τῆς κινήσεως λέγη, κί- 35
 25 νησιν δὲ αὐτὴν ὀνομάζειν οὐ συγχωρή· “οὐ γὰρ ἔσται, φησί, μάθησις ἢ
 τῆς μαθήσεως γένεσις.”

Μήποτε δὲ καὶ τὸ συναχθὲν ὡς ἄτοπον, εἰ ἔστι γενέσεως γένεσις τὸ
 ἅμα γίνεσθαι καὶ φθειρεσθαι τὴν γένεσιν. εἴπερ ἐν τῷ γίνεσθαι φθειρεται
 καὶ οὔτε ἐν ἀρχῇ οὔτε ἐν τέλει, ἐπὶ τῶν τοιούτων τῶν ἐν τῷ γίνεσθαι
 30 καὶ φθειρεσθαι τὸ εἶναι ἐχόντων οὐκ ἔστιν ἄτοπον. καὶ γὰρ ἡ ἡμέρα καὶ

1 ὄντων om. M 1. 2 γινομένων et φθειρομένων mutat M 2 ἀνάγκη post ἐστί
 aFM εἰ] ἢ εἰ M sic 3 ἐφθάρται C¹ 4 μὲν om. F 4. 5 μερικὴν]
 μεταβολὴν F 5 ἔστιν inclusi ἔστιν (ante καὶ) seripsi: ἐστί C: ἐστί FM: οὔσα
 A: om. a 7 καὶ ταῦτα κατὰ συμβεβηκός a 9 ἐστί om. FM καὶ om. aFM
 11 τὰς] τῆς, sed corr. F¹ 12 διαστησάμενος M εἰς (post καὶ) transponunt post
 εἰς δύο ἢ (11. 12) aFM 13 μεταβολαῖς om. M 15 κατὰ ὑπόστασιν εἶδος FM
 αἱ ante μεταβολαῖς a: om. F 17 τῆς (ante φθορᾶς) om. aFM 18 ἠκολούθη-
 σαν a post γὰρ add. ἂν a 19 καὶ μὴ εἶναι om. F 20 ἢ om. M
 22 γοῦν ACM: γὰρ aF 23 εἶναι post πάντως transp. F ἔχουσαν C πάντως
 aF τάχα] τάλλα C καὶ τῷ ἀριστ. ταῦτα aF ἀριστοτέλη C 24 μεταβολή,
 et mox λέγεται M inter λέγη et κίνησιν inserit κίνησιν C 25 ὀνομάζειν AC: εἶναι
 aFM συγχωρεῖ CFM ἔσται A Arist.: ἐστί aCFM φησί] 226a15
 27 ἀναχθὲν C¹ γένεσις] γενέσεως, sed corr. F¹ 28 ἐν τῷ γίνεσθαι καὶ φθειρεται
 (φθειρεσθαι F) aF 30 καὶ γὰρ] οὐ γὰρ M

ὁ ἀγὼν καίτοι φθειρόμενα οὔτε ἐν ἀρχῇ φθίρεται, ὅτι μήπω τότε ἐστίν, 200^v
 εἶναι δὲ χρὴ τὸ φθειρόμενον, οὔτε ἐν τέλει, ὅτι τότε οὐκέτι ἐστίν, ἀλλὰ 40
 τῷ γίνεσθαι καὶ τὸ φθίρεσθαι συνακολουθεῖ. οὕτω δὲ καὶ ἡ κίνησις ὡσπερ
 καὶ ὁ χρόνος, κἂν τῷ λόγῳ διαφέρει ἐπ' αὐτῶν τὸ γίνεσθαι τε καὶ φθίρε-
 5 σθαι, ἀλλ' ὕπερ ἂν λάβῃς μέρος γινόμενον ὅψει· εἰ γὰρ πρότερον γινόμενον
 μέρος τι τῆς κινήσεως ἢ τοῦ χρόνου ὕστερον φθίρεται ὡσπερ ἡ οἰκία,
 ἀνάγκη εἶναι μεταξὺ χρόνον, ἐν ᾧ οὔτε γίνεται οὔτε φθίρεται, ἀλλ' ἔστι
 καὶ ἔσθηγε κατὰ τὸ εἶναι· καίτοι ἐπὶ τῆς κινήσεως καὶ τοῦ χρόνου καὶ 45
 πάντων τῶν ἐν τῷ γίνεσθαι τὸ εἶναι ἐχόντων οὐκ ἔστι στάσις λαβεῖν. ἀλλ'
 10 ἔοικε θαυμασῶς πως ἐν τοῖς τοιοῦτοις ὁμοῦ τὰ τρία μεμῖχθαι, γένεσις καὶ
 φθορὰ καὶ τὸ εἶναι. καὶ γὰρ καὶ τοῦτο ἐν παντὶ μέρει τῶν τοιούτων φαν-
 τάζεται, καθ' ὃ καὶ εἶναι δοκεῖ, κατὰ τὸ ἐπιβάλλον αὐτῷ τοῦ ὄντος μέτρον,
 ὡσπερ καὶ γίνεσθαι καὶ φθίρεσθαι κατὰ τὴν μῆξιν ταύτην τῆς γενέσεως
 καὶ φθορᾶς. καὶ οὐχὶ κατ' ἐκείνας τὰς διεστηκυίας ἀλλήλων καὶ τῆ φύσει,
 15 ὡς ἐναντίας καὶ συνυπάρχειν μὴ δυναμένας, καὶ τῷ χρόνῳ, ὡς τὴν μὲν 50
 προτέραν εἶναι, τὴν δὲ ὕστεραν. τὸ δὲ μικτὸν τοῦτο ἔστι τὸ παρὰ τῷ
 Πλάτῳ γινόμενον καὶ ἀπολλύμενον, ὄντως δὲ οὐδέποτε ὄν. εἰκὼν γὰρ τοῦ
 ὄντως ὄντος ἔστι τὸ ἐν αὐτῷ μετὰ τῆς γενέσεως καὶ φθορᾶς ἐμφαινόμενον.
 τάχα δὲ κἂν ἢ ἐν τοῖς οὖσιν ἡ μικτὴ φύσις αὕτη, καθ' ἣν τὸ γινόμενον
 20 ἅμα καὶ φθίρεται, οὐδὲν ἤττον ἄτοπον ἔσται τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀριστοτέλους
 ἐπηγγεμένον, εἰ γίνοιτο ἢ γένεσις καὶ ἡ κίνησις κινῶτο. εἰς γὰρ τὸ ἐναντίον
 οὔσης τῆς μεταβολῆς αὐτὸ τὸ γίνεσθαι καὶ | φθίρεσθαι ἔσται καὶ τὸ κί- 200^v
 νεῖσθαι ἡρεμεῖν. ἀλλ' ὅτι μὲν καὶ ὁ Ἀριστοτέλης συγχωρεῖ καὶ τὴν μετα-
 βολὴν κατὰ συμβεβηγὸς μεταβάλλειν αὐτοῦ λέγοντος ἀκουσόμεθα, εἰ δὲ καὶ
 25 καθ' αὐτὸ κατ' ἄλλον τινὰ τρόπον, ἐπὶ πλέον ζητησῶμεν. τὸ δὲ ἕξις ἐπι-
 χεῖρμα προσφυστέρων οἶμαι τῶν προκειμένων δεικτικῶν ὑπάρχον ταιούτων
 ἔστιν.

1 φθειρόμενον F 2 οὔτε ἐν τελειότητι. τότε γὰρ οὐκέτι κτλ. M 3 ὅτι τότε, ὅτι
 τ in ras. VI litt. A² 3 τὸ γίνεσθαι καὶ φθίρεσθαι CFM 4 καὶ (prius)
 om. M κἂν] καὶ κἂν CM διαφέρει C αὐτὴν F τε om.
 aF 6 ἡ om. aF 7 ἔστι] ἔσθη aM 8 καίτοι] καὶ C καὶ ἐπὶ τοῦ
 χρόνου aF 9 στάσις C¹ 10 ante πως littera erasa A supra ἐν
 rubro scr. καὶ M ὁμοῦ om. aFM 11 μέρη a: om. F 12 αὐτοῦ F
 14 τῆς φθορᾶς M διεστώσας a 15 δυναμίας M ὡς τὴν] καὶ τὴν C
 16 καὶ τὸ μικτὸν δὲ τοῦτο a τοῦτο ἔστι om. F περὶ F τῷ om. a
 17 Πλάτων] cf. Tim. p. 28 A 18 ὄντως corr. ex ὄντος C¹ 19 αὐτὴ
 aFM 20 ἤττον om. F ὑπ' ἀριστοτέλους M 21 ἐπηγγεμένον F: ἐπηγγεμένων a
 εἰς aFM: εἰ AC 22 καὶ (post γίνεσθαι) om. M φθίρεσθαι om. M 22. 23 post
 κινεῖσθαι add. καὶ aF, καὶ τὸ M 23 καὶ (post μὲν) om. M ὁ om. a καὶ
 (ante τὴν) om. aF 24 καὶ om. aF 26 εἰρημένων F

p. 226a10 Ἔτι δεῖ ὕλην ὑπεῖναι καὶ τῷ γινομένῳ ἕως τοῦ δεῖ γὰρ 200v
εἶναι τὴν τοῦδε ἐκ τοῦδε εἰς τόδε κίνησιν ἢ γένεσιν. 5

Καὶ τοῦτο κοινὸν ἐπὶ πάσης μεταβολῆς ἐστὶ τὸ ἐπιχειρήμα. εἰ γὰρ
γενέσεως γένεσις ἐστὶν καὶ ὅλως μεταβολῆς μεταβολή. ἐπειδὴ πᾶν τὸ γι-
5 νόμενον ἐκ τινος ὑποκειμένου γίνεται καὶ ὕλης τινός, ἥτις τὸ εἶδος δεχο-
μένη γίνεται τοῦτο ὃ γίνεται, γίνεσθαι δὲ λέγεται ἢ γένεσις καὶ ἢ μετα- 10
βολή μεταβάλλειν, ἔσται τι ὑποκείμενον ἐξ οὗ ἢ γένεσις καὶ ἢ μεταβολή,
ὡσπερ καὶ τῷ πυρὶ γινομένῳ ὑπόκειται τις ὕλη, ἐξ ἧς γίνεται, καὶ τῷ
ἀνδριάντι ὁ χαλκός, καὶ τῇ ἀλλοιώσει ὑπόκειται ἢ σῶμα ἢ ψυχή, οὕτω
10 καὶ τῷ γινομένῳ· καὶ οὐ μόνον τῷ ἀπλῶς γινομένῳ, ἀλλὰ καὶ τῇ τινὶ
γενέσει καὶ κίνησει καὶ ὅλως μεταβολῇ· τούτου γὰρ χάριν παραδείγματι
τῇ ἀλλοιώσει ἐχρήσατο. μηδενὸς γὰρ ὄντος ὑποκειμένου, οὐδ' ἂν γινόιτό 15
τι. εἰ οὖν ἢ γένεσις γίνεται καὶ ἔστι γινόμενον ἢ γένεσις, δεῖ πάντως καὶ
τούτῳ γινομένῳ ὕλην ὑπάρχειν. ἥτις τῇ μειζέσει τῆς γενέσεως γίνεται.
15 καὶ εἰ κινεῖται ἢ κίνησις, ὁμοίως ὑποκείμενόν τι ἔσται τὸ κατὰ τὴν κίνη-
σιν κινούμενον ἐκ τοῦδε εἰς τόδε, τουτέστιν ἐξ ἄλλου εἶδους εἰς ἄλλο, εἰς
ὃ μεταβάλλον τὸ ἐν τῷ γινομένῳ καὶ κινουμένῳ ὑποκείμενον γένεσις καὶ
κίνησις γίνεται, ὡσπερ ἐν τῷ λευκαίνομένῳ τὸ ὑποκείμενον κατὰ τὴν λεύ-
κανσιν μεταβάλλον εἰς λευκὸν μεταβάλλει. εἰ οὖν ὑποκείμενόν τι χρῆ 20
20 εἶναι τὸ γινόμενον κίνησις ἢ γένεσις ἄλλο παρὰ τὴν κίνησιν καὶ τὴν
γένεσιν, τί τοῦτό ἐστιν, ὡσπερ τὸ ἀλλοιωτὸν ἢ σῶμά ἐστιν ἢ ψυχὴ
ἄλλο παρὰ τὴν ἀλλοίωσιν; εἰ δὲ ἢ κίνησις κινεῖται καὶ ἢ γένεσις γίνεται,
οὐκ ἔστι τι ὡς ὕλη ὑποκείμενον, ὅπερ ἄτοπον καὶ ἀδύνατον, εἰ ἀνάγκη
ὕλην ὑποκεῖσθαι τῷ κινουμένῳ καὶ γινομένῳ. τοῦτο μὲν οὖν ἐν ἄτοπον
25 συνήγαγε συντόμως διὰ τοῦ τίς οὖν ἔσται ἢ ὑποκειμένη ὕλη, ὡσπερ τὸ
ἀλλοιωτὸν ἢ σῶμα ἢ ψυχὴ, ἕτερον δὲ ἐκ τοῦ δεῖν μὲν εἶναι τι εἰς 25
ὃ κινεῖνται τὰ κινούμενα ἄλλο παρ' αὐτά· οἷον εἰ λευκαίνεται τὸ σῶμα.

I δεῖ ὕλην ὑπεῖναι καὶ aAC: ὕλην ὑποκεῖσθαι δεῖ (sic) F: ὕλην δεῖ ὑπεῖναι καὶ M: δεῖ post
ὕλην Arist. vulg. (E), contra cum Simpliciano ordine consentiunt non solum FIII ut solent
sed etiam Metaphysica I. c. 1068b10 1. 2 δεῖ—κίνησιν om. F 2 εἶναι τι a ut
p. 854,14 et Arist. vulg. (sed. cf. Metaph. I. c.) τὴν τοῦδε εἰς εἰς τόδε M (post
pr. εἰς lac. x litt.) ἢ γένεσιν ACM: ἢ γένεσιν εἰς τόδε F: καὶ μὴ κίνησιν ἢ γένεσιν a
ex Arist. vulg. sed cf. p. 854,15 sqq. 4 ἐστὶν om. C μεταβολῶν μεταβολή M
6 γίνεσθαι] γίνεται M λέγεται καὶ aF καὶ om. M 7 μεταβάλλειν—μετα-
βολή iteravit, sed iterata del. A: post μεταβολή add. μεταβάλλον ἔσται F 8 ὡσπερ
γὰρ a καὶ prius om. C 12 γὰρ om. F 14 ὕλην om. M 16 ante ἐκ add.
καὶ a 17 γινομένῳ καὶ om., καὶ γινομένῳ post ὑποκείμενον add. aFM 20 κίνησις
ἢ γένεσις ἄλλο A¹C: οὐ κίνησις ἢ γένεσις ἄλλο δὲ A²: οὐ κίνησις οὐ γένεσις, ἄλλο δὲ aF: οὐ
κίνησις ἢ γένεσις ἄλλη M 20. 21 κίνησιν καὶ τὴν γένεσιν CM et τὴν om. aF: γένεσιν
καὶ τὴν κίνησιν A ἔσται C ἐστὶν ἢ ψυχὴ (ψυδὴ a) libri 22 ἄλλο a: ἄλλα
ACFM περὶ F 23 ante οὐκ add. καὶ a ὅπερ om. a ἄτοπον aA²CFM:
ὑποκείμενον A¹ εἰ ACM: εἰ καὶ A²: εἴπερ a: οὐκοῦν F 27 παρὰ ταῦτα aFM item-
que (nisi quod περὶ ταῦτα F) p. 854,12

ἔστι τι τὸ λευκὸν ἄλλο παρὰ τὸ σῶμα, εἰς δὲ κινεῖται τὸ σῶμα, μηδὲν δὲ 200^v
 ἐπὶ τῶν προκειμένων εἶναι ἄλλο παρ' αὐτά. εἰ γὰρ κινεῖται καὶ ἡ κίνησις
 γίνεται ἢ γένεσις, τίνα ἔσται παρὰ τὴν κίνησιν καὶ τὴν γένεσιν ἄλλα, εἰς δὲ
 κινεῖται ἢ κίνησις καὶ γίνεται ἢ γένεσις, ὥσπερ τὸ λευκὸν καὶ ἡ ἐπιστήμη
 5 ἄλλα ἔστι σώματος καὶ ψυχῆς, εἰς δὲ κινεῖται τὸ σῶμα καὶ ἡ ψυχὴ. εἰ
 οὖν ἐπὶ τούτων μὴ ἔστιν ἄλλο τι τὸ εἰς δ', χρῆ δὲ πάντως εἶναι ἐπὶ τοῦ 30
 κινουμένου καὶ γινομένου, ὁῦλον ὅτι οὔτε ἡ κίνησις κινεῖται οὔτε ἡ γένεσις
 γίνεται. δεύτερον οὖν τοῦτο ἄτοπον ἀπὸ τοῦ δεῖν μὲν ἐπὶ τῶν κινουμένων
 εἶναι τι τὸ εἰς δὲ κινεῖται καὶ εἰς δὲ γίνονται, ὥσπερ καὶ ἐξ οὗ κινεῖται
 10 ται καὶ ἐξ οὗ γίνονται, εἰ δὲ λέγοι τις τὴν κίνησιν κινεῖσθαι καὶ τὴν γέ-
 νεσιν γίνεσθαι, μὴ ἔχειν εἰπεῖν, εἰς δὲ κινεῖται ἢ κίνησις, καὶ εἰς δὲ γίνε-
 ται ἢ γένεσις ἄλλο τι παρ' αὐτά, ὥσπερ οὐδὲ τὸ ἐξ οὗ εἴχομεν εἰπεῖν
 πρότερον.

Ταῦτα μὲν οὖν, εἰ οὕτως εἶη γεγραμμένον δεῖ γὰρ εἶναι τι τὴν 35
 15 τοῦδε ἐκ τοῦδε εἰς τὸδε κίνησιν ἢ γένεσιν. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος καὶ
 ἄλλην θείην γραφὴν τὴν λέγουσαν ἐκ τοῦδε εἰς τὸδε κίνησιν μὴ κίνησιν
 ἐξηγεῖται καὶ ταύτην οὕτως· εἰ ἡ κίνησις κινούμενον ἔστιν, ἄλλο δὲ τι τὸ κινου-
 μενον καὶ ἄλλο τὸ καθ' ὃ ἡ κίνησις οἶον τὸ σῶμα καὶ ἡ λεύκανσις, ὁῦλον ὅτι
 ἡ κίνησις τῆς κινήσεως ἢ ἐκ τοῦδε εἰς τὸδε οὐκ ἂν εἶη κίνησις· ὥστε οὐκ
 20 ἀληθὲς ὅτι κινεῖται ἢ κίνησις. καὶ ὁ Θεμιστιος ταύτην ἔοικεν ἀποδέχεσθαι
 τὴν γραφὴν. ἐφιστάνει δὲ καλῶς ὁ Ἀλέξανδρος, ὅτι ἡ προτέρα γραφὴ
 μᾶλλον οἰκεία τοῖς προκειμένοις, διότι τοῦτο τὸ συμπέρασμα τὸ τὴν κίνη- 40
 σιν μὴ εἶναι κίνησιν ἐφεξῆς δείκνυσιν ὁ Ἀριστοτέλης. καὶ τοῦτο δὲ ῥη-
 τέον ὅτι τὸ ἐπιχείρημα τοῦτο πεποιήται ἐκ τοῦ δεῖν μὲν ἐπὶ τῶν κινου-
 25 μένων καὶ γινομένων εἶναι τὸ ἐξ οὗ καὶ τὸ εἰς δ'. εἰ δὲ λέγει τις τὴν
 κίνησιν κινεῖσθαι καὶ τὴν γένεσιν γίνεσθαι, μηδέτερον ἔχειν ἐπ' αὐτῶν
 ἀποδιδόναι μῆτε τὸ ἐξ οὗ μῆτε τὸ εἰς δ'.

p. 226^a14 Ἄμα δὲ πῶς καὶ ἔσται ἕως τοῦ οὐδὲ τις τινός.

45

Πέμπτον οἶμαι τοῦτο ἐπιχείρημα δεικνύον, ὅτι οὔτε γενέσεως γένεσίς
 30 ἔστιν οὔτε κινήσεως κίνησις, ἀπάγει δὲ καὶ τοῦτο εἰς ἄτοπον· εἰ γὰρ ἔστι

1 ἔσται FM τι τὸ ACM: τι aF 2 εἰ γὰρ κτλ.] cf. Bonitzii Arist. Stud. I 215
 3 τίνα ἔσται aF: τίνα ἔσται C: τίνα ἔστι A τὴν κίνησιν καὶ om. A τὴν (ante γέ-
 νεσιν) om. C 4 κίνησις ex γένεσις corr. C¹ 5 σώματι καὶ ψυχῇ F κινεῖ-
 ται M 6 μὴ post οὖν transp. aF 7 κινουμένου] ὑποκειμένου F 8 οὖν] δὲ F
 9 καὶ (post ὥσπερ) om. M 10 λέγοι AC: λέγει aFM 10. 11 καὶ—γίνεσθαι om.
 sed in mg. suppl. M 11 μὴ ἔχειν pendens illud ab ἀπὸ τοῦ (8) AC: οὐκ ἔχει τι aF:
 οὐκ ἔχει M εἰς δὲ altero loco M 12 ἔχομεν aF 14 τι AC: om. aFM cf. p. 853,2
 15 ἢ ACM: τε καὶ aF 16 τιθεῖς C γραφὴν] scil. Metaphysicorum l. c. p. 1068^b14
 cf. Philoponus Phys. p. 854,14 Vit. 17 δὲ τὸ A 19 τῆς om. FM ἢ
 om. F Θεμιστιος] p. 352,6 Sp. ὥσθ' ἄμα τε κίνησις, καὶ οὐ κίνησις ἔοικεν] βοῦ-
 λεται M 25 καὶ (post οὗ) om. M τὸ εἰς δὲ A: εἰς δὲ aCFM 26. 27 ἐπ' αὐτῶν
 ἀποδ. om. FM 26 ἐπ' αὐτὸν C 28 καὶ πῶς ἔσται aFM ut Aristotelis codd. FHI cf.
 infra p. 855,12 29 γένεσις γενέσεως aCFM 30 ἐπάγει M δὲ om. C

κινήσεως κίνησις καὶ γενέσεως γένεσις, οὔτε ἢ τῆς κινήσεως κίνησις δύνα- 200^v
 ται κίνησις εἶναι οὔτε ἢ τῆς γενέσεως γένεσις εἶη ἂν γένεσις. δείκνυσι
 δὲ αὐτὸ ἐξ ὁμοίου παραθέσεως. ὥσπερ γὰρ οὐκ ἔστι μάθησις ἢ τῆς 50
 μαθήσεως γένεσις (εἶη γὰρ ἂν ἡ μάθησις πρὶν γενέσθαι), οὕτως οὐ-
 5 δὲ γενέσεως γένεσις. εἰ γὰρ ἡ γένεσις γινόμενόν ἐστιν, εἴπερ ἔστι τῆς
 γενέσεως γένεσις, τὸ δὲ γινόμενον οὐπω ἔστιν, οὐκ ἂν εἶη γένεσις ἢ τῆς
 γενέσεως γινομένη γένεσις. ἔτι δὲ εἰ ἄλλο τὸ ἀλλοιούμενον καὶ ἄλλο ἢ
 10 νεοσὶς ἐστιν, ἢ τῆς γενέσεως γένεσις οὐκ ἔσται γένεσις. οὐδὲ ἢ τῆς |
 κινήσεως κίνησις ἔσται κίνησις. διὰ τοῦτο οὖν ἀρχόμενος τοῦ ἐπιχειρή- 201^r
 ματος οὕτως εἶπεν· ἄμα δὲ πῶς καὶ ἔσται ἢ ἄμα δὲ καὶ πῶς
 ἔσται; ἐκατέρως γὰρ εὐρίσκεται γεγραμμένον, τὸ δὲ αὐτὸ σημαίνει. πῶς
 γάρ, φησὶν, ἔσται κίνησις ἢ τῆς κινήσεως λεγομένη κίνησις ἢ γένεσις ἢ
 15 τῆς γενέσεως γένεσις; προστέθεικε δὲ τὸ οὐδὲ τις τινός, ἵνα μὴ νομίση
 τις τῆς μὲν καθόλου γενέσεως μὴ εἶναι γένεσιν, ὅτι ἀνάγκη καὶ ταύτην
 εἶναι καθόλου, δύο δὲ καθόλου ἀδύνατον τὰ αὐτὰ εἶναι, καὶ ὅτι τῶν καθ-
 20 ὄλου οὐκ ἔστι γένεσις, ὡς αὐτὸς ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Περὶ γενέσεως εἶπεν, 5
 τῆς δὲ τινός μηδὲν κωλύειν ἄλλην τινὰ γένεσιν εἶναι. καὶ τοῦτο οὖν
 20 ἀνεῖλεν. ἀπλῶς γὰρ ἄλλο καὶ τῷ γένει καὶ τῷ εἶδει τὸ γινόμενόν ἐστι
 καὶ ἄλλο ἢ γένεσις αὐτοῦ. ἐπιστῆσαι δὲ ἄξιον, ὅπερ πρότερον ἔλεγον,
 ὅτι καὶ ὁ Ἀριστοτέλης μεταβολὴν τῆς κινήσεως εἶναι φησι, γένεσιν δὲ
 αὐτὴν ἀλλ' οὐ κίνησιν εἶναι βούλεται, ὅταν λέγῃ οὐ γὰρ ἔσται μάθησις
 ἢ τῆς μαθήσεως γένεσις· κίνησις γὰρ ἐστιν ἢ μάθησις. καὶ τὴν με-
 25 ταβολὴν αὐτῆς γένεσιν μὲν εἶναι βούλεται, μάθησιν δὲ οὐ. καὶ τῆς τινός 10
 οὖν γενέσεως ἔστι τις πάντως μεταβολή, καθ' ἣν εἰς τὸ εἶναι καὶ τὸ μὴ
 εἶναι πρόεσις. ἀλλ' οὔτε γένεσιν οὔτε φθορὰν ταύτας ῥητέον, διὰ τὰ
 εἰρημένα ἄτοπα· ἀλλ' ὥσπερ αὐτὰ μεταβολαὶ εἰσιν ἄλλων τῷ γένει τινῶν

1 καὶ] ἢ C οὔτε ἢ—μαθήσεως γένεσις (4) post οὐδὲ γενέσεως γένεσις (4.5) coll. C
 2 εἶη ἂν γένεσις ACM: om. aF 3 αὐτὸ ACM: καὶ αὐτὸ aF ὁμοίως aFM γάρ
 AC: γάρ φησιν aFM 4 εἶη—γενέσθαι om., sed in mrg. restit. A¹ ἢ om. aFM
 5 εἰ γὰρ—γενέσεως γένεσις (6) om. F ἐστιν (ante εἴπερ) om. M 6 οὐπω] οὔτε F
 7 γινομένη] λεγομένη CM δὲ εἰ] δὲ καὶ M 9 δὲ καὶ aC: δὲ A: καὶ FM εἰ]
 εἰς M 9. 10 γένεσις ἐστιν] γένεσις αὐτοῦ M 10 ante οὐκ habet ἐστιν deletum C
 ἔσται aA: ἔστι CFM 12 εἶπεν] de varia lectione cf. p. 854, 28 καὶ alterum
 om. C 12. 13 ἄμα δὲ καὶ πῶς ἔσται ἐκατέρως coteris omissis F item qui καὶ omittit M
 14 ἔσται φησὶν ἢ κίνησις aF: ἔσται φησὶ κίνησις M 15 προσέθηκε aFM δὲ καὶ
 aF τὸ οὐδὲ τις] οὐ τί F οὐδὲ τις M μὴ] μὴν a 16 τῆς] τὴν F
 λ
 17 εἶναι μαθεῖν, δύο δὲ καθ' ὅ M 18 τῶν] τῷ F Περὶ γενέσεως] an A 3.
 319^a13? 19 τινὰ ἄλλην aF: ἀλλὰ τινὰ M γοῦν aF 22 καὶ AM: om.
 aCF μεταβολή, sed corr. A¹ 23 ἀλλ' οὐ κίνησιν αὐτὴν aF ἐστὶ aF
 24 μαθήσεως μάθησις. κίνησιν a: μαθήσεως. κίνησις (γένεσις om.) M 25 οὐ om. in
 lae. vi litt. M 26 ἔστι] ἔτι M τις om. aFM καὶ τὸ ACM: ἢ τὸ a: τὸ F
 27 γένεσιν, v ex c C¹ 28 αὐτὰ A: om. C: ταῦτα aFM τῷ] τῶν aF

οἷον ἀνθρώπου καὶ ἵππου, οὕτως καὶ τούτων ἄλλας τῶ γένει θετέον μετα- 201^r
βολάς· ἀνάγκη γὰρ τῶ κοινῶ ὀνόματι καλεῖν οὐκ ἔχοντα ἴδιον.

p. 226^a16 Ἐτι εἰ τρία εἴδη κινήσεως ἐστίν ἕως τοῦ τὴν φορὰν
ἀλλοιοῦσθαι ἢ φέρεσθαι. 15

5 Καλῶς ἐξ ὑποθέσεως εἶπεν εἰ τρία εἴδη κινήσεως ἐστίν· τοῦτο
γὰρ ἀποδείξει προέκειτο, ὅτι ἐν ταῖς τρισὶ μόναις κατηγορίαις ἐστὶ κίνησις,
ἐν ποσῶ καὶ ποιῶ καὶ τῶ ποῦ καὶ οὔτε ἐν ταῖς ἄλλαις οὔτε ἐν τῶ ποιεῖν
καὶ πάσχειν, διότι κινήσεως κίνησις οὐκ ἔστιν, εἰς δὲ καὶ τὰ προειρημένα
ἐπιχειρήματα καὶ τοῦτο τὸ νῦν προκείμενον κατεβάλετο. ἐπειδὴ οὖν ἴδιόν
10 τι γέγονε πρόβλημα τὸ μὴ εἶναι κινήσεως κίνησιν, δείκνυσιν αὐτὸ ὑποθέμε- 20
νος τρία εἶναι τῆς κινήσεως εἴδη καὶ προσθεῖς, ὅτι ἀνάγκη πᾶν τὸ κινούμενον
κατὰ τούτων τι τῶν τῆς κινήσεως εἰδῶν κινεῖσθαι. καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἡ
ὑποκειμένη τῶ λόγῳ φύσις, τουτέστιν ἡ κίνησις ἦν λέγομεν κινεῖσθαι, ἢ
ἀλλοιώσις ἐστίν ἢ φορὰ ἢ κατὰ ποσὸν μεταβολή. οὐ μόνον δὲ τὴν κίνησιν,
15 ἦν λέγομεν κινεῖσθαι, ὑποκειμένην τῆ κινήσει, καθ' ἣν λέγεται κινεῖσθαι,
ἀνάγκη τούτων τι εἶναι, ἀλλὰ καὶ τὰ εἰς αὐτὸ κινουῦνται· ἢ γὰρ ποιὸν ἢ
ποσὸν ἢ ποῦ καὶ τούτων ἕκαστον· ἢ γὰρ εἰς λευκὸν ἢ εἰς μεῖζον ἢ
ἄνω ἢ ἐπὶ τὰ τούτων συγγενῆ. τούτων δὲ οὕτως ἐχόντων κατὰ κοινῶ λα- 25
βῶν τὸ ἀνάγκη ἐπήγαγεν, ὅτι ἀνάγκη τὴν φορὰν, εἴπερ αὕτη τύχοι ἢ
20 κίνησις ἦν λέγομεν κινεῖσθαι, ἢ ἀλλοιοῦσθαι, ἢ φέρεσθαι, ἢ κατὰ πο-
σὸν μεταβάλλειν. ὕπερ καὶ καταγέλαστον δοκεῖ τὸ τὴν φορὰν λευκαίνεσθαι
ἢ θερμαίνεσθαι ἢ φέρεσθαι καὶ ἀδύνατόν ἐστιν.

p. 226^a19 Ὅλως δὲ ἐπεὶ κινεῖται τὸ κινούμενον ἕως τοῦ τὴν δὲ
κατὰ συμβεβηκὸς ἀφεῖμεν πάλαι. 30

25 Δείξας ὅτι ἀδύνατον κίνησιν κινήσεως εἶναι ἢ γένεσιν γενέσεως καθ' αὐτὸ
ἢ ὅλως μεταβολὴν μεταβολῆς διὰ πλειόνων ἐπιχειρημάτων, προσετίθησιν ὅτι
τριχῶς τῆς κινήσεως λεγομένης, ὡς διώρισταί πρότερον, ἢ καθ' αὐτὸ ἢ κατὰ
μόριον ἢ κατὰ συμβεβηκὸς, κατὰ συμβεβηκὸς μόνως δυνατὸν εἶναι κινή-
σεως κίνησιν καὶ γενέσεως γένεσιν καὶ ὅλως μεταβολὴν μεταβολῆς, ὅταν ὁ

1 καὶ (ante ἵππου) om. FM τῶ γένει om. F 1. 2 τὰς μεταβολὰς aFM
2 ἴδιον om. F 3 ἔτι δὲ F φθορὰν FM 6 προέκειτο F ἐστίν ἢ
aF 7 τῶ (ante ποῦ) om. aFM καὶ οὔτε AC: οὔτε FM: οὔτε δὲ a
8 εἰρημένα aF 9 ἐπεὶ aFM 12 καὶ (alterum) om. aFM ἢ post καὶ om., sed
inseruit C¹ 13 φύσις τῶ λόγῳ aFM 14 κατὰ τὸ ποσόν M 15 post alterum
κινεῖσθαι iterata ἢ ἀλλοιώσις—μεταβολή (13. 14) del. F 16 εἶναι] ἐστίν F γὰρ
om. F 16. 17 ποσὸν ἢ ποιὸν C 19 αὕτη AC τύχοι FM 22 ἢ φέρεσθαι om. a
ἐστίν om. M 24 ἀφεῖμεν, sed *ie in ras.* A ἀφεῖμεν—γενέσεως (v. 25) om. M
28 μόνως a cf. p. 857, 16 29 μεταβολὴν μεταβολῶν M: mirum ni μεταβολῆς μετα-
βολὴν ὅταν ὁ] ὅταν M

ὑγιαζόμενος, φησί, τρέχει ἢ μανθάνη, οὐχ ὡς ὁ Ἀλέξανδρος οἶμαι λέγει, 201^r
 διότι διὰ ταύτης τῆς κινήσεως ὑγιαίνεται. ἀλλ' οὐκ ἐκ ταύτης εἰς ἐκείνην 35
 μεταβάλλει. ὅτι γὰρ οὐχ ὡς αἴτιον τὸ τρέχειν τῆς ὑγιάνσεως παρέλαβεν,
 ἀλλ' ὡς τὴν τυχοῦσαν κίνησιν, δηλοῖ πρῶτον μὲν ὅτι οὐ τὸν τρέχοντα ὑγια-
 5 ζόμενον ὑπέθετο, ἀλλὰ τὸν ὑγιαζόμενον τρέχοντα· ἔπειτα ὅτι ἐπήγαγεν τὸ
 ἢ μανθάνη. οὐ γὰρ δὴ καὶ διὰ τῆς μαθήσεως ὑγιαίνεται, ἀλλ' οὐδὲ εἰ
 ἦν κινήσεως κίνησις, ἐκ τῆς ἐτέρας εἰς τὴν ἐτέραν ἦν ἂν μεταβολή, ἀλλ'
 ὑπῆρχεν ἡ ἐτέρα τῇ ἐτέρᾳ, ὥστε κατ' αὐτὴν κινεῖσθαι. ἀλλὰ λέγοι ἂν 40
 κινήσεως κίνησιν εἶναι κατὰ συμβεβηκός, ὅταν τῷ κινουμένῳ κίνησις οἶον
 10 ἡ ὑγιάνσις τῷ ὑγιαζομένῳ ὑπάρχη καὶ ἄλλη κίνησις τὸ τρέχειν ἢ τὸ μαν-
 θάνειν. τότε γὰρ κατὰ συμβεβηκός τούτων τις τῶν κινήσεων ὑπάρχει τῷ
 ὑγιαίνεσθαι· ὥστε κατὰ συμβεβηκός τὴν κατὰ τὸ ὑγιαίνεσθαι κίνησιν τρέχειν
 ἢ μανθάνειν, ὅτι ᾧ συμβέβηκε τὸ ὑγιαίνεσθαι οἶον τῷ Σωκράτει οὗτος
 τρέχει ἢ μανθάνει.
 15 Ἴστέον δὲ ὅτι τὰ μὲν τῶν βιβλίων οὕτως ἔχει τὴν γραφὴν κατὰ
 συμβεβηκός μόνως ἂν ἐνδέχοιτο μεταβάλλειν τὴν μεταβολήν, 45
 οἶον εἰ ὁ ὑγιαζόμενος τρέχει ἢ μανθάνει, τὰ δὲ οὕτως κατὰ
 συμβεβηκός μόνως ἂν ἐνδέχοιτο μεταβάλλειν τὴν μεταβολήν,
 εἰ συμβαίνει τινὶ τροχάσαντι ὑγιαίνειν, οἶον εἰ ὁ ὑγιαζόμενος
 20 τρέχει ἢ μανθάνει. καὶ οἶδε καὶ ταύτην τὴν γραφὴν ὁ Ἀλέξανδρος.
 κἄν οὕτως δὲ ἢ γεγραμμένον, οὐχ οὕτως οἶμαι λέγεσθαι ὡς τοῦ τρέχειν
 αἰτίου τῆς ὑγείας γινομένου, ἀλλ' ὡς ἀμφοῖν τῷ αὐτῷ ὑπαρχόντων. καὶ
 τοῦτο οἶμαι ἐνδεικνύμενος ὁ Ἀριστοτέλης ἐπήγαγεν τὸ ἢ μανθάνει· οὐ
 γὰρ δὴ ὥσπερ τὸ τρέχειν οὕτω καὶ τὸ μανθάνειν αἴτιον ὑγείας δοκεῖ, 50
 25 ἀλλὰ τὸ τρέχειν ὡς κίνησιν τινα παρέλαβεν, ὥσπερ καὶ τὸ μανθάνειν.
 μόνως οὖν κατὰ συμβεβηκός δυνατὸν εἶναι κινήσεως κίνησιν, καὶ οὕτε
 καθ' αὐτό, ὡς δεδεικται πρότερον, οὔτε κατὰ μέρος· ὡς γὰρ οὐκ ἂν καθ'
 ὅλην ἢ ἀλλοίωσις φέροιτο, οὕτως οὐδὲ κατὰ μέρος ἂν φέροιτο. εἰ οὖν

1 τρέχει ἢ μανθάνει M ἠ οὐχ ACM: καὶ οὐχ aF ὅτι aF 2 οὐκ AM: οὐδ'
 aF: om. C ἐκείνην ACM: ταύτην aF 4 ὡς in ras. IV litt. A¹ οὐχί aF
 6 ἢ μανθάνη A: ἢ μανθάνη C: εἰ μανθάνει F: ἢ μανθάνει (ut cod. I Arist.): aM: ἢ μαν-
 θάνει Arist. vulg. cf. v. 17, 20, 23 7 τὴν om. aFM ἦν ἂν ἡ a
 μεταβολή/// C: μεταβολὴν M 9 ante κίνησις habet ὅταν τῷ ὑγιαζομένῳ F
 κίνησις aAF: κίνησιν, superser. τινα C: κίνησιν M 10 ἢ ὑγιάνσις F: τὴν ὑγιάνσιν
 ACM: ὑγιάνσις a τῶν ὑγιαζομένων ὑπάρχειν M ἦ] καὶ aF 11 τότε γὰρ
 ACM: τότε a: utrumque om. F τῷ] τὸ M 15 δὲ om. aF 16 μόνως ACF
 (ut FI Arist.): μόνος a: μὲν, ὡς M (ω in ras.): μόνον Arist. vulg. 17 οἶον — μαν-
 θάνει om. F ὁ om. C τρέχει M μανθάνει CM κατὰ — μεταβολὴν (18)
 om. F 18 μόνως aAM: μόνον C 19 συμβαίνει libri: legendum συμβαίνει
 εἰ om. aF 20 τρέχει ἢ μανθάνει A: τρέχει ἢ μανθάνει aCFM 21 ἦν C
 22 τὸ αὐτὸ FM 23 ἦ] εἰ F μανθάνει aCM 24 ὑγείας om. C 26 μό-
 νος a 27 ὡς γὰρ — μέρος (28) om., sed in mrg. add. adscripto λείπει C¹ 27. 28 καθ'
 ὅλην A: καθό C: καθόλου aFM

μόνον τὸ κατὰ συμβεβηκός, τὸ δὲ κατὰ συμβεβηκός ἐκβέβληται ὡς ἀνεπι- 201^r
 τήθειον πρὸς ἐπιστήμην, συνάγεται ἄν ὅτι οὐκ ἔστι κινήσεως κίνησις. ἔξ
 οὗ δὴλον ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ | ποιεῖν καὶ πάσχειν κίνησις, ὅπερ προέ- 201^v
 κειτο δεῖξαι. ἐπὶ δὲ τοῦ πάσχοντος μόνου τὸν λόγον ἐποιήσατο, διότι μία
 5 οὕσα ἢ ἐνέργεια ἐκ τοῦ ποιούντος ἐν τῷ πάσχοντί ἐστιν.

p. 226^a23 Ἐπεὶ δὲ οὔτε οὐσίας οὔτε τοῦ πρὸς τι ἕως τοῦ ἐν ἐκά-
 στῳ γὰρ ἐστὶ τούτων ἐναντίωσις.

Προθέμενος δεῖξαι ὅτι οὐκ ἐν πάσαις ἐστὶ ταῖς κατηγορίαις κίνησις, ἀλλ' 5
 ἐν τρισὶ μόναις, τῷ τε ποιῶ καὶ τῷ ποσῶ καὶ τῷ ποῦ, καὶ δεῖξας ὅτι
 10 οὔτε ἐν οὐσίᾳ, οὔτε ἐν τῷ πρὸς τι οὔτε ἐν τῷ ποιεῖν καὶ πάσχειν, ἐπειδὴ κι-
 νήσεις μὲν αὐταὶ τινές εἰσι, κινήσεως δὲ κίνησις οὐκ ἔστι καθ' αὐτό, ὅπερ
 διὰ πλειόνων ἀπέδειξε, συμπεραίνεται λοιπὸν ὅτι μὴ οὔσης κινήσεως ἐν ταῖς
 ἄλλαις κατηγορίαις, λείπεται κατὰ τὸ ποιὸν καὶ τὸ ποσὸν καὶ τὸ ποῦ κίνησιν
 15 ἐῖναι μόνον, καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ ἐν τούτοις εἶναι κίνησιν προστίθησιν εἰπὼν
 15 ἐν ἐκάστῳ γὰρ ἐστὶ τούτων ἐναντίωσις· ἢ γὰρ κίνησις ἔξ ἐναντίου 10
 εἰς ἐναντίον ἦν μεταβολή. εἰ οὖν ἔστιν ἐναντίωσις καὶ ἐν τῇ τῶν πρὸς τι
 κατηγορίᾳ, ὡς αὐτὸς ἐν Κατηγορίαις ἐδήλωσεν εἰπὼν “ὑπάρχει δὲ καὶ
 ἐναντιότης ἐν τοῖς πρὸς τι”, οὐδὲν κωλύει καὶ κατὰ ταύτην εἶναι κίνησιν.
 τὸ μὲν γὰρ κινούμενον καὶ ἐνταῦθα ἢ οὐσία ἐστίν, κινεῖται δὲ κατὰ τὴν
 20 σχέσιν ὡςπερ κατὰ ποιότητα καὶ ποσότητα καὶ τὴν τοῦ ποῦ κατηγορίαν.
 καὶ γὰρ ἐκεῖ ἢ οὐσία ἐστὶν ἢ κατ' ἐκείνας κινουμένη ὑπομένουσα. αἱ δὲ
 ποιότητες αὐταὶ καὶ ποσότητες καὶ αἱ κατὰ τὸν φθορὰ γίνονται καὶ φθεί- 15
 ρονται μᾶλλον ἢπερ κινούνται· οὐ γὰρ ὑπομένουσιν, ὅπερ προσεῖναι χρὴ
 τοῖς κινουμένοις, ἀλλ' ἢ ὑποκειμένη οὐσία ἐν τῇ κατ' ἐκείνην μεταβολῇ
 25 ὑπομένουσα κινεῖσθαι λέγεται. καὶ κατὰ τὸ ποιεῖν δὲ καὶ τὸ πάσχειν κι-
 νοῦτο ἄν τὸ ὑποκείμενον, κἂν αὐτὴ ἢ ποιήσις καὶ ἢ πείσις οὐ κινῶνται,
 ἀλλὰ γίνονται καὶ φθείρονται καὶ ταύτῃ μεταβάλλουσιν. ἀντίκεινται δὲ τὸ

1 τὸ (prius) ACFM: om. a τὸ δὲ κατὰ συμβεβηκός aFM: om. A: κινήσεως κίνησις
 ἐδείχθη· τὸ δὲ κατὰ συμβεβηκός (sic) interpolans C κέκληται F 2 πρὸ ἐπιστή-
 μης M κίνησις om. M 3 ἐν ταυτῷ F 4 μόνον aF 5 ἐν τῷ πάσχειν τι
 ἐστίν M 6 Ἐπειδὴ δὲ C 6. 7 ἐν ἐκάστῳ γὰρ om. F 7 τούτων om. F
 ἐστὶν post τούτων colloc. M 8 ἐστὶ ταῖς AC: ἐστὶ M: om. aF ante κίνησις
 habent ἐστὶν ἢ aF: ἢ M 9 μόναις τρισὶ aFM τῷ ποσῶ τῷ ποιῶ καὶ τῷ ποῦ aF:
 τῷ ποιῶ τῷ ποσῶ καὶ τῷ ποῦ M 10 οὔτε ἐν τῷ πρὸς τι om. M 11 κίνησις δὲ
 κινήσεως a ὡςπερ C 13 κίνησις M 15 ἐναντιώσις· ἢ γὰρ—ἐστὶν (16)
 om. C 16 μεταβολὴν M καὶ om. aF τῶν] τοῦ C 17 ἐν
 Κατηγορίαις] c. 7 p. 6^b15 18 ἐναντιότης] ἐναντιώσις M καὶ om. F
 19 καὶ om. aF 20 post ὡςπερ inseruit καὶ M τοῦ aFM: om. AC cf. p. 862,4
 22 αἱ om. F φθορὰ aCF: διαφορὰ AM 22. 23 καὶ φθείρονται om. F 24 κι-
 νουμένοις, in in ras. C μεταβολὴν M 25 ποιεῖ a δὲ om. FM
 τὸ (ante πάσχειν) om. M 26 Verba καὶ ἢ πείσις om. M κινούνται aC 27 ἀντί-
 κεινται δὲ] αὐτίκα δὴ F: ἀντίκει δὲ καὶ M sic

ποιεῖν καὶ τὸ πάσχειν ὡς τὰ πρὸς τι· διὸ καὶ συνυπάρχει ἀλλήλοις καὶ 201^v
 μεταβάλλει εἰς ἀλλήλα πολλάκις. ὑγρανθεὶς γὰρ ὁ ἀήρ ὑπὸ τοῦ ὕδατος
 ὑγραίνει τὴν γῆν καὶ θερμανθεὶς ὑπὸ τοῦ πυρὸς θερμαίνει, καὶ κατὰ τὰς 20
 λοιπὰς δὲ κατηγορίας ἢ ὑποκειμένη οἶμαι οὐσία λέγοιτο ἂν κινεῖσθαι.
 5 κατὰ χρόνον μὲν ἐκ τοῦ παρεληλυθότος εἰς τὸ μέλλον, κἂν μὴ κυρίως ἢ
 ἐναντία ταῦτα, εἴπερ τὸ μὲν παρεληλυθὸς εἰς τὸ μέλλον μεταβάλλει, τὸ δὲ
 μέλλον οὐκέτι εἰς τὸ παρεληλυθός. κατὰ δὲ τὸ κεῖσθαι καὶ ἐναντιότητος
 φαίνεται τῆς στάσεως πρὸς τὴν καθέδραν καὶ τοῦ πρηνοῦς πρὸς τὸ ὑπτίον.
 καὶ οὐδὲν ἄτοπον τὴν ὑποκειμένην οὐσίαν κινεῖσθαι καὶ κατὰ ταῦτα τὰς
 10 ἀντιθέσεις αὐτὴν ὑπομένουσαν. καὶ ἐν τῷ ἔχειν δὲ μεταβολὴ τίς ἐστι τοῦ 25
 ὑποκειμένου ἀπὸ στερήσεως τῆς καταφάσει δηλουμένης εἰς τὴν ἕξιν, οἷον
 ἐκ τοῦ γυμνοῦ εἰς τὸ ἔχειν ἰμάτιον. καὶ τοῦτο καὶ αὐτὸς Ἀριστοτέλης
 στερήσεως καταφατικῆς τίθεικε παράδειγμα δηλῶν τὰς κατὰ κίνησιν με-
 ταβολὰς, ὅτε ἔλεγε “καὶ γὰρ ἡ στερήσις κείσθω ἐναντίον”· καὶ δηλοῦται
 15 καταφάσει τὸ γυμνὸν καὶ λευκὸν καὶ μέλαν.

Ἄλλὰ μήποτε ὁ Ἀριστοτέλης τὴν κίνησιν ὡς μεταβολὴν τοῦ ὑποκει-
 μένου κατὰ διάθεσιν θεασάμενος πασῶν αὐτὴν ἀπέφησε τῶν κατηγοριῶν 30
 τῶν σχετικῶν καὶ ἀμενηνῶν καὶ οὐδὲν ἐκφανῶς τὸ ὑποκείμενον διατιθεί-
 σῶν· τὸ γὰρ κεῖσθαι καὶ τὸ ἔχειν οὐδεμίαν δοκεῖ τῷ ὑποκειμένῳ δευσο-
 20 ποιὸν διάθεσιν ἐμποιεῖν. τί γὰρ διαφέρει τῷ σώματι πρηγεῖ κεῖσθαι ἢ
 ὑπτίῳ καὶ περικεῖσθαι δακτύλιον ἢ μή; καὶ τὸν χρόνον δὲ ὡς ἀδρανῆ δοκεῖ
 τεθεῖσθαι. διὸ γενέσεως μὲν οὐδαμῶς αἰτίον φησιν εἶναι, φθορᾶς δὲ μό-
 νης δοκεῖν καὶ ταύτης διὰ τὸ μηδὲν ἄλλο ὄραν αἰτίον· τοιαύτη δὲ καὶ ἡ
 25 εἶναι κίνησιν ἐν ταῖς σχετικαῖς κατηγορίαις τὸ μὴ διατιθέναι τὸ ὑποκείμε- 35
 νον, ὅταν λέγη “ἐνδέχεται γὰρ θατέρου μεταβάλλοντος ἀληθευέσθαι θάτε-
 ρον μηδὲν μεταβάλλον”. τοιούτεσι μὴ τρεπόμενον μὴδὲ ἀσφάλλον τινα διά-
 θεσιν ἢ προσλαμβάνον, ἔπερ ἐπὶ τῶν σχετικῶν κατηγοριῶν πασῶν ὑπάρχον
 διὰ μιᾶς τῆς τῶν πρὸς τι κατηγορίας ἐνεδεξίετο. τὸ γὰρ ποιὸν καὶ τὸ ποσὸν
 30 καὶ ἡ κατὰ ταῦτα μεταβολὴ τρέπει καὶ διατίθησιν ἄλλοτε ἄλλως τὰς ὑποκει-
 μένας οὐσίας. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ τόπος δύναμιν οὐ τὴν τυχοῦσαν ἔχει κατ’

2 γὰρ transposuit post πολλάκις FM 4 ἂν om. FM 5 κἂν μὴ—εἰς τὸ μέλ-
 λον (6) om. M 6 ἔπερ aF 7 κεῖσθαι] κινεῖσθαι M 9 οὐδ’ aF
 11 καταφάσεως M τὴν om. aFM 12 αὐτὸς ὁ aCFM 13 στερήσεως
 om. M 14 ἔλεγε] E l. 225b3 15 γυμνός F 16 τὴν om. aF 17. 18 τῶν
 σχετικῶν κατηγοριῶν aFM 18 οὐδὲ F ἐκφανῶς aF (cf. v. 25 et p. 832, 15):
 ἐκφανές ACM 18. 19 διατεθεισῶν FM 19 τὸ γὰρ κινεῖσθαι M cf. v. 7
 τῷ ὑποκείμενον, sed corr. C¹: τῶν ὑποκειμένων M 19. 20 δευσοποιόν] in marg. ἔμμο-
 λ
 νον· σημαίνει δὲ καὶ τὸν βαφέα A¹: ποιάν M 21 δακτύλιον] δὲ δακτυ sic M
 22 θεάσασθαι aFM αἰτίον οὐδαμῶς aFM 22. 23 μόνης] μάλλον F
 23 δοκεῖ M δὲ καὶ ἡ] δὲ ἡ M 25 τὸ μὴ] τῷ μὴ CM 26 θατέρου] θάτε-
 ρον F 27 ante μὴδὲ add. τοιούτεστιν F 28 πασῶν κατηγοριῶν aF: κατηγοριῶν
 ἀπασῶν M 30 ἄλλως ἄλλοτε aFM 31 δύναται F ἔχειν F

αὐτόν, εἴπερ γένεσιν νομίζει τῶν στοιχείων τὴν ἐπὶ τοὺς οἰκείους τόπους 201^v
φοράν. ἐν δὲ τῷ ποιεῖν καὶ πάσχειν οὐ βούλεται εἶναι κίνησιν, διότι κίνη- 40
σις ἐκεῖνα, κινήσεως δὲ κινήσις οὐκ ἔστι, κἂν γένεσις αὐτῆς ἢ καὶ φθορά·
γενέσεως δὲ γένεσις οὐκ ἔστι, κἂν μεταβολὴ ἦ, ἀλλ' οὐδὲ μεταβολῆς με-
5 ταβολή, κἂν ἄλλος τις ἢ τρόπος, καθ' ὃν ἡ μεταβολὴ ἀπὸ τοῦ μὴ εἶναι
εἰς τὸ εἶναι πρόξεισι καὶ ἀπὸ τοῦ εἶναι εἰς τὸ μὴ εἶναι.

Διὰ τὰς εἰρημένας οὖν ἴσως διαφορὰς ὁ Ἀριστοτέλης ἀπαγορεύει κί-
νησιν εἶναι ἐν ταῖς εἰρημέναις κατηγορίαις μεταβολὴν πάντως εἶναι συγχω-
ρῶν ἐν αὐταῖς, εἴπερ μὴ εἰσὶν αἰδιοί· ὁ μέντοι Εὐδῆμος ἐν τοῖς ἑαυτοῦ 45
10 Φυσικοῖς τὰ τοῦ Ἀριστοτέλους παραφράζων καὶ εἰπὼν ὅτι “ἐν τῷ πρὸς
τι οὐκ ἔστιν κίνησις πλὴν κατὰ συμβεβηχός” καὶ τὴν αἰτίαν προσθεῖς
“γίνεται γάρ, φησί, καὶ ἔστι τὸ δίπηχυ διπλάσιον ἀκίνητον ὃν πάντη πάν-
τως γινομένου πηχυαίου”, καὶ εἰπὼν ὅτι τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἐπὶ τῶν
ἄλλων τῶν πρὸς τι συμβαίνει, ἐπήγαγεν “ἐν χρόνῳ δὲ πάντα κινεῖται”,
15 τρόπον δὲ ἄλλον τοῦτο οἶμαι ἐνδεικνύμενος, ὅτι κινήσις μὲν τῶν ὑποκειμέ-
νων ἐστὶν καὶ κατὰ τὰς σχέσεις, ἄλλον δὲ τρόπον ἤπερ κατὰ τὰς διαθέ- 50
σεις, ὥσπερ ἄλλον τρόπον κατὰ τὴν οὐσίαν, ὅτι οὐδὲ κίνησιν καλεῖν ἀξιού-
σιν αἱ ἀπὸ τοῦ Περιπάτου, ἀλλὰ γένεσιν καὶ φθοράν διὰ τὸ μὴ ὑπομένειν
τὸ μεταβάλλον. ὁ μέντοι Θεόφραστος ἐν τῷ πρώτῳ τῶν ἑαυτοῦ Φυσι-
20 κῶν καθ' ἕκαστον γένος τῶν κατηγοριῶν τὴν κίνησιν θεωρεῖσθαι φησι
γράφων οὕτως· “περὶ δὲ κινήσεως τὸν μὲν καθόλου καὶ κοινὸν λόγον οὐ
χαλεπὸν ἀποδοῦναι καὶ εἰπεῖν, ὡς ἐνέργειά τις ἐστὶν ἀτελής τοῦ δυνά-
25 νῶν κίνησιν κοινῶς τὴν μεταβολὴν λέγειν· καὶ γὰρ ὁ ὅρισμός ὁ λέγων ἐν-
τελέχειαν τοῦ δυνάμει, ἢ τοιοῦτόν ἐστιν, οὐ τῆς κυρίως κινήσεώς ἐστιν,
ἀλλὰ καὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς καὶ ὅλης πάσης μεταβολῆς. διὸ καὶ προ-
ελθὼν δλίγον ὁ Θεόφραστος “ζητεῖν δεῖ, φησί, περὶ τῶν κινήσεων, εἰ αἱ
μὲν γενέσεις εἰσὶν, αἱ δὲ ὥσπερ ἐνέργειαι τινες”. ἀλλ' ὅτι μὲν μεταβολὴν 5
ἀνάγκη πάντως εἶναι καὶ ἐν ταῖς σχετικαῖς κατηγορίαις τῶν ὑποκειμένων
30 κατὰ τὰς σχέσεις, πρόδηλον, εἴπερ μὴ αἰδιοί εἰσιν αἱ τῶν οὐσιῶν κατ'
αὐτὰς σχέσεις. εἰ οὖν μεταβάλλουσι κατ' αὐτὰς αἱ οὐσίαι, ἢ κατὰ γένεσιν
καὶ φθοράν αὐτὰς ἀνάγκη μεταβάλλειν ἢ κατὰ κίνησιν, εἴπερ αὐταὶ δια-

1 τὸ στοιχεῖον F 2 καὶ τῷ πάσχειν aF 3 ante οὐκ habet ἐκεῖνα, sed dele-
tum C κἂν A²; καὶ A¹ αὐτῆς (αὐτοῖς F) post φθορά aF: αὐτῆς ἢ ἡ φθορά M
4 γένεσις δὲ γενέσεως M κἂν] καὶ A ἀλλ' om. aFM 4. 5 μεταβολὴ μεταβολῆς
aF: μεταβολὴ μεταβολῶν M 7 οὖν om. M ἴσως om. F μεταφορὰς M
8 εἶναι πάντως M 9 μὴ om. M Εὐδῆμος] fr. 55 p. 77, 27 Sp. 10 παραφράζων
τὰ τοῦ ἀριστοτέλους aF 12 φησι] l. c. p. 78, 1 πάντη γὰρ F 13 πηχυαίου M
14 ἐπήγαγεν] l. c. p. 78, 5 ante ἐν habet εἰ a παντὶ F 15 οἶμαι τοῦτο a
post μὲν add. πάντων C 16 καὶ] ἢ aF τὰς (ante σχέσεις)] τὰ C ἤπερ aF
19 Θεόφραστος] fr. 19 Wimmer 20 ante καθ' add. καὶ aF 21. 22 ἀποδοῦ-
ναι οὐ χαλεπὸν C 23 δὲ om. M 24 νῶν κίνησιν F: καὶ νῶν κίνησιν a: καὶ κί-
νησιν νῶν M 25 κινήσεως] γενέσεως M¹ sed κινήσεως in mrg. 27 δεῖ AM: δεῖν aCF
28 γενέσεις ACM: κινήσεις aF 29 καὶ om. M 32 post εἴπερ add. οὖν M

φοραὶ μεταβολῆς ὑπὸ τοῦ Ἀριστοτέλους ἐκ διαιρέσεως παραδίδονται. ἀλλὰ 202^r
γίνεσθαι τὸν ἄνθρωπον οὐκ ἂν λέγοιμεν, ὅταν δακτύλιον περιθῆται ἢ κατ'
ἄλλην μεταβάλλη σχέσιν· ὥστε κινεῖσθαι ἀνάγκη κατὰ τὰς τοιαύτας μετα- 10
βολάς.

8 Κατ' ἄλλον δὲ τρόπον κινήσεως ὁ Εὐδόμημος εἶπεν, καὶ οὐ κατ' ἐκεῖ-
νον, καθ' ὃν αἱ κατὰ διάθεσιν μεταβολαὶ γίνονται. καὶ γὰρ καὶ αὐτὸς ὁ
Ἀριστοτέλης προτῶν τὴν ἀποβολὴν τῇ λήψει ἐναντίαν εἶναι φησι. καὶ με-
ταβολὰς ταύτας ἀξιῶ καλεῖν λέγων “διὸ γένεσις φθορᾶ ἐναντία καὶ ἀποβολὴ
λήψει”. αὐταὶ δὲ μεταβολαὶ μὲν, κινήσεις δὲ οὐ. εἰ δὲ βούλεται τις
10 μὴδὲ ὅλως κινήσιν ἐν ταύταις εἶναι ταῖς κατηγορίαις, μῆκετι τὴν μετα-
βολὴν εἰς μόνας γένεσιν καὶ φθορὰν καὶ κινήσιν διαιρεῖται, ἀλλὰ προστι- 15
θέτω τι καὶ ἄλλο εἶδος τὸ ταῖς κατὰ σχέσιν μεταβολαῖς ἐφαρμόττον, ὥστε
τὴν μὲν ἐξ οὐχ ὑποκειμένου εἰς ὑποκείμενον μεταβολὴν γένεσιν εἶναι, τὴν
δὲ ἐξ ὑποκειμένου εἰς οὐχ ὑποκείμενον φθορὰν, τὴν δὲ λοιπὴν τὴν ἐξ ὑπο-
15 κειμένου εἰς ὑποκείμενον διαιρεῖσθαι εἰς τε τὴν κατὰ διάθεσιν, τὴν κινήσιν
ἀξιῶ καλεῖν ὁ Ἀριστοτέλης, καὶ εἰς τὴν κατὰ σχέσιν, τὴν κινήσιν μὲν ἀπα-
γορεύει καλεῖν ὡς οὐδεμίαν ἐμφαίνουσαν τοῦ ὑποκειμένου τροπὴν, διὰ δὲ 20
τὸ μὴ κεῖσθαι ὄνομα ἴδιον τῷ τοῦ γένους ὀνόματι μεταβολὴν καὶ αὐτὴν
καλεῖ. καὶ τοῦτο δὲ ἀληθὲς οἶμαι λέγειν, ὡς εἰ τὰ κατὰ μέρος κινούμενα
20 μὴ ἀξιῶ καθ' αὐτὸ λέγειν κινεῖσθαι, ἀλλὰ τοῖς κατὰ συμβεβηκὸς κινουμέ-
νοις αὐτὰ συντάττει, πολλῶ μᾶλλον τὰ κατὰ σχέσιν καὶ τὰ ἄλλων κινου-
μένων αὐτὰ μεταβάλλοντα οὐκ ἂν εἴποι καθ' αὐτὸ κινεῖσθαι. περὶ δὲ
τῶν καθ' αὐτὸ κινουμένων ἦν ἡ ζήτησις, ὥστε καὶ ὁ Θεόφραστος ἐν πά-
σας εἶναι λέγει ταῖς κατηγορίαις τὴν κινήσιν, ἀδιορίστως εἶπεν μῆπω 25
25 μῆτε τὴν κινήσιν τῆς μεταβολῆς διορίσας μῆτε τὸ καθ' αὐτὸ καὶ τὸ κατὰ
συμβεβηκὸς. ἀλλὰ ταῦτα μὲν καὶ ἐπὶ πλεον ζητεῖσθαι, εἴπερ ὀφείκει ζητή-
σεως ἄξια, διὰ τὴν ἐν αὐτοῖς τῶν ἐξηγητῶν παραδρομὴν. ἐπὶ δὲ τὰ ἐξῆς
ίτέον.

1 παραδέδονται FM 2 λέγομεν M δακτύλιον sic M 3 μεταβάλλειν F
5 τῆς κινήσεως aFM Εὐδόμημος] l. c. p. 79,6 7 μεταβολὴν CM λείπει M
(sic et in v. 9) 8 λέγων — καλεῖν (17) om. F λέγων] E 5. 229b12
ἐναντίον M 10 εἶναι ἐν ταύταις C: δοῦναι ἐν ταύταις M 11 μόνος a
12 σχέσιν A 13 post εἶναι ins. καὶ C² 14 δὲ (ante ἐξ) om. CM 17 ἐμ-
φαίνουσα M 18 κεῖσθαι] κινεῖσθαι F αἰδιον a αὐτὸς A
19 καλεῖ C 20 καθ' αὐτὸ AM cf. v. 22. 23: καθ' αὐτὰ aCF λέγεσθαι F
κινεῖσθαι ex κεῖσθαι C² 21 αὐτὰ C: αὐτὰς AM: ταύτας aF τὴν σχέσιν F
καὶ τὰ ἄλλων C: καὶ τὸ ἄλλων A: καὶ ἄλλων FM: γὰρ τὰ ἄλλων a 22 καθ'
αὐτὸ CM: καθ' αὐτὰ aAF 23 καθ' αὐτὰ aF Θεόφραστος] fr. desideratur ap.
Wimmerum 24 λέγει om. M 25. 26 καὶ τὸ κατὰ συμβ. aAC: τὸ om. FM
26 καὶ om. aF ὀφείκει aF: ὀφείκει ACM

p. 226^a26 Ἡ μὲν οὖν κατὰ τὸ ποιὸν κίνησις ἀλλοιώσις ἔστω ἕως 202^r
τοῦ καὶ ἄσα μὴ αὐτὰ ἑαυτὰ κινεῖ κατὰ τόπον. 30

Ἀφορίσας τὰς κατηγορίας, ἐν αἷς χρή τὴν καθ' αὐτὸ κίνησιν ὑπάρ-
χειν, τὴν τοῦ ποιοῦ καὶ τὴν τοῦ ποσοῦ καὶ τὴν τοῦ ποῦ, διδάσκει λοιπόν, 35
5 τίς ἐν ἐκάστῳ τῶν γενῶν τούτων κίνησις καὶ τίνες αὐτῶν αἱ διαφοραὶ καὶ
μέχρι τῶν ὀνομάτων, καὶ τέως ὅτι ἢ κατὰ τὸ ποιὸν κίνησις κοινῶ ὀνόματι
ἀλλοιώσις καλεῖται. ἐπειδὴ δὲ ποιαὶ λέγονται καὶ αἱ οὐσιώδεις διαφοραὶ
οἷον τὸ λογικόν, τὸ χρεμετιστικόν, ποιαὶ δὲ λέγονται καὶ αἱ παθητικαὶ
καλούμεναι ποιότητες οἷον θερμότητες καὶ ξηρότητες, καθ' ἂς πάσχειν
10 ἢ ἀπαθὲς εἶναι λέγομεν, διορίζει καλῶς, ὅτι τὴν κατὰ ταύτας τὰς ποιό-
τητας μεταβολὴν καὶ κίνησιν καλεῖν ἀξιούμεν καὶ ἀλλοίωσιν ὀνομάζομεν. 40
ἢ γὰρ κατὰ τὰς οὐσιώδεις διαφορὰς μεταβολή, οὐ κίνησις, ἀλλὰ γένεσις
καλεῖται καὶ φθορά. διὸ οὔτε ἀλλοίωσις, ἀλλὰ ἀλλότης μᾶλλον (ἄλλο γὰρ
καὶ οὐκ ἀλλοῖον ἀναφαίνεται τὸ γινόμενον), οὐ κίνησις δέ, ὅτι οὐδὲν ὑπο-
15 κείμενον ἐνεργεῖα τὸ αὐτὸ μένον ἐκ λογικοῦ εἰς ἄλογον μεταβάλλει ἢ ὅλως
ἐξ ἐναντίου εἰς ἐναντίον. ποιότητες δὲ λέγονται αἱ συστατικαὶ τῶν εἰδῶν
διαφοραὶ καίτοι οὐσίαι οὔσαι, ὅτι περὶ οὐσίαν τὸ ποιὸν ἀφορίζουσιν. εἶκοι
δὲ τὸ τῆς ἀλλοιώσεως ὄνομα αὐτὸς ἐπιθεῖναι τῇ κατὰ τὸ ποιὸν κινήσει, 45
ἐπὶ δὲ τῆς κατὰ ποσότητα μεταβολῆς οὐκέτι κοινὸν ὄνομα κεῖται, ὥσπερ
20 ἐπὶ τῆς κατὰ ποιότητα τὸ τῆς ἀλλοιώσεως. ἀλλ' ἐκεῖ ἢ μὲν εἰς τὸ τέ-
λειον μέγεθος κίνησις αὔξεσις λέγεται, ἢ δὲ ἐκ τοῦ τελείου μεγέθους μείω-
σις. ἔδειξε δὲ διὰ τούτου καὶ τίς ἢ κατὰ τὸ ποσὸν ἐναντιώσεις, ὅτι τὸ
τέλειον μέγεθος καθ' ἕκαστον τῶν αὔξεσθαι πεφυκότων καὶ τὸ ἀτελές.
ἀλλ' ἢ μὲν κατὰ τὸ ποιὸν μεταβολή τὸ κοινὸν εἶχεν ὀνομασμένον, ἢ δὲ
25 κατὰ τὸ ποσὸν τὰ ἴδια. ἢ μέντοι κατὰ τόπον κίνησις κατ' ἄμφω, φη- 50
σίν, ἀνώνομός ἐστιν. οὔτε γὰρ κοινὸν ὄνομα τῆς κατὰ τόπον κινήσεως
ἐστὶν οὔτε ἰδίᾳ ἐκάστης.

Φορὰν δὲ τὸ κοινὸν αὐτὸς καλέσας ἢ καὶ οὕτως καλούμενον εὐρίων,
ὅτι μὴ κυρίως καλεῖται, δείκνυσιν, εἴπερ μόνα ταῦτα κυρίως φέρεσθαι λέ-
30 γεται τὰ ἄψυχα τὰ τε φύσει καὶ τὰ βίᾳ κινούμενα. τὰ μέντοι ἔμψυχα

2 αὐτὰ μὴ a 3 καθ' αὐτὸν M 4 τὴν τοῦ (ante ποσοῦ) om. aFM τοῦ (ante
ποῦ) om. A 6 τὸ om. A 9 ἀπαθεῖς C 10 ταύτας ποιότητος M
11 κατονομάζομεν aF in summo marg. schema motuum adser. A 13 οὔτε ACM:
οὐδὲ a ἀλλότης C: ἀλλοίωσις A¹M: γένεσις aA²F 14 ἀναφαίνεται M οὐδὲ CF
15 τὸ αὐτὸ A: ἐν τῷ αὐτῷ C: ὄν καὶ τὸ αὐτὸ aF: ἐν τὸ αὐτὸ M ἀλογον C
16 ante αἱ add. καὶ C 17 περὶ οὐσίαι C ἀφορίζεται M 18 ἀναλλοιώσεως C
19 οὐκ ἔστι a κείμενον a 20 τὸ τῆς ἀλλοιώσεως A: τὸ om. C: τὸ τῆς om. FM
et a, qui idem correxit ἀλλοίωσις ἐκεῖ ACM: ἐκεῖνο (om. ἢ) F: om. a εἰς] ἐπὶ C
22 δὲ ἢ διὰ F: δὲ καὶ διὰ M τούτων a: τοῦ M κατὰ ποσὸν M 23 τέλειον
μὲν FM post τῶν add. ζῶων CFM καὶ ἀτελές M 26 ἀνώνομως C
ἐστὶν om. F post τόπον add. ἴδιον aF 29 κεῖται CM φθέρεσθαι sed corr. A¹
29. 30 λέγομεν aF 30 τὰ περὶ φύσιν F κινούμενα βία aF

καὶ τοῦ κινεῖσθαι καὶ τοῦ στήναι ἀρχὴν ἐν αὐτοῖς ἔχοντα τὴν ψυχὴν, οὐκ- 202^r
 ἐστὶ κυρίως λέγομεν φέρεσθαι, | ἀλλ' ἐκεῖνα μόνα, ὅσα μήτε αὐτὰ 202^v
 αὐτὰ κινεῖ κατὰ τὸν τρόπον μήτε ὅταν κινῆται θεούσιαν ἔχει τοῦ στήναι.
 ἐν τούτοις ὁ Εὐδόμημος προστίθῃσιν, ὅτι πᾶσαι αἱ κινήσεις καὶ αἱ μεταβολαὶ
 5 ἀπὸ τοῦ εἰς ὁ μᾶλλον λέγονται ἢ ἀπὸ τοῦ ἐξ οὗ, αὐξήσεως μὲν ἢ ἐπὶ τὸ μέγα,
 μείωσις δὲ ἢ ἐπὶ τὸ μικρόν, καὶ ἐπὶ ἀλλοιώσεως μάθησις ὑγιάνσις, καὶ
 ἐπὶ τῶν κατὰ τρόπον, εἰς Ἀθήνας καὶ εἰς Κόρινθον μᾶλλον ἢ ἀνάπαλιν.

ρ. 226b1 Ἡ δὲ ἐν τῷ αὐτῷ εἶδει μεταβολὴ ἕως τοῦ ἐκ τούτων 5
 ὁ ἦλον.

10 Εἰπὼν ὅτι ἡ μὲν κατὰ τὸ ποῖον κινήσεις κοινὸν ὄνομα ἔχει τὴν ἀλ-
 λούσιωσιν, ἡ δὲ κατὰ τὸ ποσὸν κοινὸν μὲν οὐκ ἔχει, ἴδια δὲ τὴν αὐξήσιν καὶ
 τὴν μείωσιν. ἡ δὲ κατὰ τρόπον οὕτε κοινὸν οὕτε ἴδιον. ἐπειδὴ τὰ κατὰ
 ποιότητα μεταβάλλοντα ποτὲ μὲν ἐξ ἄλλου εἶδους εἰς ἄλλο μεταβάλλει ὡς
 ἐκ τοῦ μέλανος εἰς τὸ λευκόν, ποτὲ δὲ ἐν τῷ αὐτῷ εἶδει μένοντα ἐπὶ τὸ
 15 μᾶλλον αὐτοῦ καὶ ἤττον τὴν μεταβολὴν ποιεῖται, ἐριστάνει καλῶς, ὅτι ἡ
 κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἤττον ἐν τῷ αὐτῷ εἶδει μεταβολὴ ἀλλοιώσεως ἐστὶ
 καὶ οὐ χρὴ ζητεῖν ἕτερον ἐπ' αὐτῆς ὄνομα. ὅτι δὲ τοῦτο οὕτως ἔχει, 15
 δεῖκνυσιν ἐκ τοῦ πᾶσαν κινήσιν δεδειχθῆαι ἐξ ἐναντίου εἰς ἐναντίον γινω-
 μένην ἢ ἀπλῶς ἢ πῆ. ἐστὶ δὲ ἡ πῆ ἐκ τοῦ μεταξὺ γινόμενης κατὰ τὴν
 20 ἐν τῷ αὐτῷ εἶδει ἐπίτασιν. δεδειχθῆ δὲ καὶ ἡ ἀπὸ τοῦ μεταξὺ ἢ εἰς τὸ
 μεταξὺ μεταβολὴ ἀπὸ ἐναντίου καὶ εἰς ἐναντίον οὕσα. εἰ οὖν τὸ λευκὸν
 ἤττον γινόμενον λευκὸν εἰς τὸ μεταξὺ μεταβάλλει ὡς εἰς τὸ ἐναντίον ἑαυ-
 τοῦ, ὁ ἦλον ὅτι ὡς εἰς μέλαν μεταβάλλει· τὸ γὰρ ἤττον λευκὸν μίξει τοῦ
 μέλανος γίνεται τοιοῦτον. διὸ καὶ ἐπὶ τὸ ἤττον ἰοῦσα ἡ κινήσις εἰς 20
 25 τοῦναντίον λεχθῆσεται μεταβάλλειν, ἐπὶ δὲ τὸ μᾶλλον, ὅταν
 μᾶλλον λευκὸν γίνηται, ὡς ἐκ τοῦ ἐναντίου ἑαυτῷ λευκῷ ὄντι μετα-
 βάλλειν τοῦ ἤττον λευκοῦ, καθόσον μέλαν ἦν τὸ μεταξὺ. εἰ οὖν τὸ εἰς
 τὸ ἤττον καὶ τὸ μᾶλλον ὡς εἰς τὸ μεταξὺ καὶ ἐκ τοῦ μεταξὺ κινεῖσθαι
 ἐστὶ, τὸ δὲ μεταξὺ πῆ ἐναντίον, καὶ ἡ εἰς τὸ ἤττον καὶ εἰς τὸ μᾶλλον

1 ἐν αὐτοῖς scripsi: ἐν αὐτοῖς C: ἑαυτοῖς AM: ἐν ἑαυτοῖς aF 1. 2 οὐκέτι] οὔτε C
 2 μόνα om. F 3 αὐτὰ om. M τοῦ στήναι ἔχει aF 4 Εὐδόμημος] fr. 56 p. 80, 11 Sp.
 ἀπὸ τοῦ aC: ὑπὲρ τῆς F: om. AM 6 μάνθησις C 6. 7 τῆς κατὰ τρόπον M καὶ
 (post Ἀθήνας) om. aF post ἀνάπαλιν M inseruit: κοινὸν ἔχει ὄνομα τὴν ἀλλοιώσιν (ex
 v. 10) sed punctis delevit 10 ἔχει ὄνομα M 11 ἴδια A (cf. p. 862, 25): ἴδια
 aCFM 16 εἶδη C¹ 17 ἐπ' αὐτῆς ἕτερον C 18 ἐξ] ἐκ τοῦ aFM 19 δὲ
 ἢ πῆ libri: δὲ "ἢ πῆ" Brandis 20 ἡ scripsi: καὶ ἡ AC: καὶ aM: om. F
 21 ἀπὸ τοῦ ἐναντίου M καὶ om. aF εἰς τὸ ἐναντίον M 22 ἦτ... γινώ-
 μενον M (syll. τον om. in lac. III litt.) 23 ὡς om. F 24 in marg. schema κι-
 νήσεως ἐπὶ τὸ ἤττον καὶ ἐπὶ τὸ μᾶλλον adser. A 25 τὸ ἐναντίον C μεταβάλ-
 λει a 26 γένηται FM αὐτῷ sic F ὄντος F 26. 27 μεταβάλλειν C:
 μεταβάλλει aAFM 28 καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου, sed corr. in marg. F 29 εἰς τὸ ἤττον καὶ
 τὸ μᾶλλον AM: εἰς τὸ ἐναντίον ἤττον καὶ τὸ μᾶλλον C: εἰς τὸ μᾶλλον καὶ εἰς τὸ ἤττον aF

κίνησις ὡς εἰς ἐναντίον καὶ ἐξ ἐναντίου πῆ οὕσα ὁμοίως ἀλλοίωσις καλεῖται· 202^v
 ται, ὥσπερ καὶ ἡ εἰς τὸ ἀπλῶς ἐναντίον αὐτὸ τὸ μέλαν καὶ ἡ ἐκ τοῦ μέ- 25
 λανος· διαφέρει γὰρ οὐδὲν πρὸς τὸ ἀλλοίωσιν λέγεσθαι τὸ πῆ μεταβάλλειν
 καὶ ἀπλῶς, τουτέστιν εἰς τὰ μεταξὺ καὶ ἐκ τούτων ἢ εἰς τὰ ἄκρα καὶ ἐξ
 5 ἐκείνων. εἰπὼν δὲ ὅτι οὐδὲν διαφέρει τὸ πῆ μεταβάλλειν ἢ ἀπλῶς προσ-
 ἐθήκειν ἀσφαλῶς, ὅτι ἐπὶ τῆς πῆ μεταβολῆς πῆ δεήσει τὰ ἐναντία
 ὑπάρχειν. τὸ γὰρ μεταξὺ, ἐξ οὗ καὶ εἰς θ ἢ πῆ μεταβολή, οὐχ ἀπλῶς
 ἐναντίον ἐστὶ πρὸς ἑκάτερον τῶν ἄκρων, ἀλλὰ πῆ ἐναντίον καὶ πῆ οὐχ
 ἐναντίον· διὸ οὐχ ἀπλῶς ἐναντίον. καὶ διὰ τὸ μεταξὺ τοῦτο πῆ μὲν ὄν 30
 10 ἐναντίον πῆ δὲ οὐ, καὶ ποτὲ μὲν πλέον ποτὲ δὲ ἔλαττον ἔχον τοῦ ἐναν-
 τίου τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥττον συμβαίνει ταῖς ἐκ τούτου καὶ εἰς τοῦτο με-
 ταβολαῖς. εἰ οὖν διὰ τὸ μεταξὺ ἐστὶν ἡ τοῦ μᾶλλον καὶ ἥττον φύσις,
 εἰκότως ἡ μὲν ἐπὶ τὸ μεταξὺ κίνησις ἥττον ἐν τῷ αὐτῷ εἶδει ποιεῖ τὸ
 κινούμενον, ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ μεταξὺ μᾶλλον.
 15 'Ο μὲν οὖν Ἀλέξανδρος καὶ ὁ Θεμιστίος τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥττον ἐπὶ
 μόνῃς τῆς κατὰ τὸ ποιὸν μεταβολῆς ὑπὸ τοῦ Ἀριστοτέλους εἰληφθαι νο-
 μίζουσιν, ἴσως ἐπειδὴ τοῦ ποιοῦ τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥττον ἰδίᾳ ἐστὶν· ὁ δὲ 35
 Πορφύριος "ἐπειδὴ, φησὶν, ἐν πάσῃ κινήσει ἐστὶν τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥττον
 (καὶ γὰρ ἐν τῇ κατὰ τόπον ἐπίτασις καὶ ἄνεσις καὶ ἐν τῇ κατὰ αὐξήσιν
 20 καὶ φθίσιν καὶ ἐν τῇ κατὰ ἀλλοίωσιν), ζητεῖ τὴν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ
 ἥττον κίνησιν τίνος χρῆ γένους θέσθαι, καὶ φησιν ὅτι ἡ ἐν τῷ αὐτῷ εἶδει
 μεταβολή ἐπὶ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἀλλοίωσις ἐστὶ· κατὰ ποιότητα γὰρ
 εἶναι, ἐν ᾧ ἂν κινήσεως γίνηται εἶδει." ταῦτα δὲ εἰπὼν ἐπὶ τῆς κατὰ τὸ
 ποιὸν κινήσεως καὶ αὐτὸς τὰ ὑπὸ τοῦ Ἀριστοτέλους εἰρημένα ἐξηγεῖται. 40
 25 εἰκὸς δὲ τὸν Πορφύριον εἰς ταύτην ἐλθεῖν τὴν ἔννοιαν διὰ τὸ τὸν Ἀρι-
 στοτέλην μηδαμοῦ παρενδείξασθαι, ὅτι τῆς κατὰ ποιότητα μόνῃς κινήσεως τὸ
 μᾶλλον καὶ τὸ ἥττον ζητεῖ. εἰ δὲ καὶ τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥττον ποιότητος ἴδια
 δοκεῖ, χρῆ γινώσκειν ὅτι παντὸς εἶδους αἱ συστατικαὶ διαφοραὶ ποιότητές
 τινές εἰσι, καὶ τοῦ ποσοῦ αἱ τοῦ τελείου καὶ ἀτελοῦς διαφοραὶ καὶ τοῦ
 30 μεταξὺ, καὶ τοῦ ποῦ αἱ τοῦ ἄνω καὶ κάτω καὶ τοῦ μεταξὺ. κατὰ τὰς 45
 διαφορὰς οὖν τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥττον ἐπιδεχόμεναι καὶ αὐταὶ ἀλλοιοῦσθαι

1 ἐναντίον καὶ ἐξ om. F πῆ οὕσα] ποιούσα M 2 αὐτῷ C τὸ μέλαν aA:
 μέλαν CFM 3 λέγεσθαι] γενέσθαι C 4 καὶ (ante ἀπλῶς) om. M εἰς τὸ
 μεταξὺ M ἢ aA: om. sed add. F¹: καὶ C: om. M 5 ὅτι om. M ἢ] καὶ M
 6 ante ὅτι add. (ex Arist.) πλὴν aF 7 ἢ πῆ om. sed add. F¹ 8 ἑκάτερα C
 9 διὰ τὸ τὸ aF τούτων M: τοῦτο τούτων C ὄν ACM: εἶναι aF 10 ἔχον
 seripsi: ἔχει A: ἔχειν aCFM 11 τὸ (ante ἥττον) om. aC συμβαίνει δὲ A
 καὶ (ante εἰς) om. M 12 διὰ τοῦ C¹ 14 καὶ μᾶλλον FM 16 μόνος M
 17 ἰδίᾳ ἐστὶν M 21 ὅτι om. F ἐν τῷ αὐτῷ εἶδει ACM: ἐπὶ τὸ αὐτὸ εἶδος
 aF 22 post ἥττον iterata κίνησιν (21) — ἥττον (sed omissis καὶ φησιν) delevit A
 23 εἶδει γίνηται aFM 23. 24 τὸ ποιὸν ACM: τόπον aF 25. 26 ἀριστοτέλη (ἀριστο-
 τέλην A) μηδαμοῦ ACM: ὀρισμὸν μηδαμῶς aF 27 καὶ τὸ (tertium) aFM: καὶ A:
 τὸ C 28 δοκεῖ AC: εἶναι δοκεῖ aF (cf. p. 281, 14. 372, 9): om. M 29 τελείου ACM:
 ἐντελοῦς a: τέλους F διαφοραὶ καὶ ἀτελοῦς aFM 30 ante τοῦ μεταξὺ inser. αἱ M
 31 αὐταὶ ἀλλοιοῦσθαι C

λέγονται. τὰ δὲ ἐναντία καὶ τὰ μεταξὺ καὶ ἐν τῷ ποσῷ κατὰ τὸ τέλειον 202^v
καὶ ἀτελές καὶ ἐν τῷ ποῦ κατὰ τὸ ἄνω καὶ κάτω θεωρεῖται τάχα καὶ
αὐτὰ κατὰ τὴν χαρακτηριστικὴν αὐτοῖς ποιότητα ἐνοπάρχοντα. εἰπὼν δὲ
ταῦτα ὁ Ἀριστοτέλης συμπεραίνεται λοιπὸν λέγων ἐκ τῶν εἰρημένων εἶναι
5 δῆλον, ὅτι μόναι τρεῖς εἰσιν αὐταὶ κινήσεις, ἢ κατὰ τὸ ποιὸν καὶ ἢ κατὰ
τὸ ποσὸν καὶ ἢ κατὰ τὸπον. 50

p. 226b10 Ἀκίνητον δὲ ἐστὶ τό τε ὅλως ἀδύνατον κινήθῃναι
ἕως τοῦ ὥστε στέρησις ἂν εἴη τοῦ δεκτικοῦ. |

Διακρίνας τὴν κίνησιν ἀπὸ τῆς γενέσεως καὶ φθορᾶς καὶ αὐτὴν καθ' 203^r
10 αὐτὴν ἀφορισάμενος, ὅτι ἐστὶν ἐκ τοῦ ἐναντίου εἰς τὸ ἐναντίον μεταβολὴ
ὑπομένουτος τοῦ ὑποκειμένου καὶ μεταβάλλοντος, καὶ δεῖξας ἐν τίσιν μὲν
τῶν τοῦ ὄντος γενῶν ἔστι κινήσις, ἐν τίσιν δὲ οὐκ ἔστιν, ἀκολουθῶς ἂν καὶ
περὶ ἡρεμίας εἶπεν, ἧτις ἀντίκειται τῇ κινήσει στέρησις οὕσα αὐτῆς. ὁ
δὲ εἰς τὸ καθολικώτερον ἀνελθὼν περὶ ἀκινήσιας λέγει, ὅφ' ἦν καὶ ἡ ἡρε- 5
15 μία τάττεται. καὶ διαιρεῖ τὸ ἀκίνητον τετραχῶς, κυρίως μὲν ἀκίνητον
λέγων τὸ μὴ πεφυκὸς ὅλως κινεῖσθαι. καὶ παράδειγμα τοῦ κυρίως μὴ
πεφυκὸς παρέθηκε τὸ τὸν ψόφον ἀόρατον λέγεσθαι· ὅλως γὰρ οὐ πέφυκεν
ὁ ψόφος ὁρᾶσθαι. ἀκίνητοι δὲ οὕτως εἰσὶν καὶ οἱ ἐν τῷ οὐρανῷ πόλοι ὡς
μὴ πεφυκότες κινεῖσθαι, ἀλλ' οὕτοι γε κἂν καθ' αὐτὸ μὴ κινῶνται, ἀλλὰ
20 κατὰ συμβεβηκὸς τῷ ἐν κινουμένῳ εἶναι. κυριώτατα δὲ ἀκίνητοί εἰσιν αἱ
πάντη χωρισταὶ σωματικαὶ οὐσίαι· αὐταὶ γὰρ οὐδὲ κατὰ συμβεβηκὸς πε- 10
φύκασιν κινεῖσθαι. λέγεται δὲ καταχρηστικώτερον ἀκίνητον τὸ κινούμενον
μὲν, βραδέως δὲ κινούμενον, ὡς ἐν πολλῷ χρόνῳ ὀλίγον ἐξανύειν διάστημα.
ὥστε τῇ αἰσθήσει ἢ μὴδὲ ὅλως δοκεῖν κινεῖσθαι ἢ βραχύτατον, ὡς οἱ
25 ἀπλανεῖς ἀστέρες ἀκίνητοι δοκοῦσι τὴν ἐπ' ἀνατολὰς κινήσιν διὰ τὸ κατὰ
ἑκατὸν ἔτη μίαν κινεῖσθαι μοῖραν. λέγεται δὲ ἀκίνητον καὶ τὸ βραδέως
ἀρχόμενον κινεῖσθαι καὶ μόλις ἄλλο ὄν τοῦ βραδύνοντος ἐν τῇ κινήσει, ὡς
λέγομεν ἀοργήτους τοὺς βραδέως καὶ μόλις ἀρχομένους ὀργίζεσθαι. τέταρ- 15
τον δὲ σημαίνοντον τοῦ ἀκινήτου λέγει τὸ πεφυκὸς μὲν κινεῖσθαι
30 καὶ δυνάμενον, μὴ κινούμενον δὲ τότε, ὅτε πέφυκε καὶ δύναται
κινεῖσθαι, καὶ ταύτην τὴν ἀκινήσιαν ἡρεμίαν καλεῖ μόνην, ἀκριβῶς αὐτὴν

1 τὰ ἐναντία καὶ τὸ μεταξὺ M 2 καὶ τὸ ἀτελές aCFM ἐν τῷ aM: τῷ F: τὸ AC
καὶ τὸ κάτω aFM 3 αὐτῆς ποιότητα M 4 συμπεραίνει a pro εἶναι iteravit
λέγων A 5 καὶ C: om. aAFM 10 τὸ om. C 12 τῶν ὄντως γενῶν F
ἀκολουθῶν ἦν—εἶπεν (13) aFM 15 τετραχῶς] schema arripixit A 18 ἀκίνητοι M:
ἀκίνητα aACF καὶ om. C πόλοι C 19 μὴ κινῶνται καθ' αὐτὸ aF: μὴ κινῶνται
καθ' αὐτὰ M 20 τῷ om. F post ἐν inserunt τῷ aF κυριώτατα M ἀκί-
νητα C 21 οὐδὲ] οὐ FM 22 τὸ om. A: δὲ τὸ F 23 κινούμενον om. aF
διανύειν aFM 24 τῇ αἰσθήσει μὴδὲ ὅλως δοκεῖ M βραδύτατον M 26 ἑκατὸν
ἔτος F μίαν ἔτη transp. C¹ 28 μόλις ACM: μόλις (ut libri omnes v. 27) aF
30 μὴ] μὲν, μὴ AM 30, 31 κινεῖσθαι καὶ δύναται aF

περιγράψας. ἡρεμία γάρ ἐστιν ἀκινήσια τοῦ πεφυκότος κινεῖσθαι, ἀλλ' οὐχ 203·
 ἀπλῶς, ἀλλὰ τότε ὅτε πέφυκε. καὶ γὰρ πέφυκεν ὄραν τὸ σκυλάκιον,
 ἀλλ' οὐκ εὐθὺς τεχθέν· διὸ οὐδὲ ἡρεμεῖν ἂν τότε λέγοιτο κατὰ τὴν ὕρα-
 σιν· οὐδὲ γὰρ τυφλὸν εἶναι ὡς ἐστερημένον ὕψεως· στέρησις γὰρ καὶ ἡ 20
 5 ἡρεμία τῆς κινήσεως. ἀλλὰ καὶ εἴ τι μὴ κινεῖτο ἔνθα μὴ πέφυκε κινεῖ-
 σθαι ὡς ἐν ἀέρι τὰ πεζῶ, οὐκ ἂν λέγοιτο ἡρεμεῖν, ὅτι μὴδὲ πέφυκεν ἐκεῖ
 κινεῖσθαι. ἀλλὰ καὶ εἰ ὡς πέφυκε κινεῖσθαι μὴ κινεῖται, τότε λέγεται
 ἡρεμεῖν· τὰ μὲν γὰρ ὄρνεα κατὰ πτῆσιν ἡρεμεῖ, τὰ δὲ πεζῶ κατὰ βάδι-
 10 πτῆσιν ἡρεμεῖν οὐδὲ τὰ ἄλλα παρηλλαγμένως, ἐπεὶ μὴδὲ τὴν ἀρχὴν οὕτω
 πέφυκε κινεῖσθαι. ζητεῖν δὲ χρὴ τὰ μὴ κινούμενα, ὅτε μὴ πέφυκε κινεῖ- 25
 σθαι· ὡς τὸ νεογενὲς σκυλάκιον οὐχ ὄρα· τότε ὑπὸ ποῖον εἶδος ἀναχθήσε-
 ται τοῦ ἀκινήτου; οὔτε γὰρ ὑπὸ τὰ ὅλως ἀνεπίδεκτα κινήσεως οὔτε ὑπὸ τὰ
 ἐναργῶς κινούμενα οὔτε ὑπὸ τὰ πεφυκότα τότε κινεῖσθαι καὶ μὴ κινούμενα,
 15 ἀλλ' ἢ ὑπὸ τὰ βραδέως ἀρχόμενα ἢ ἄλλο τι τοῦ ἀκινήτου εἶδος ἐστίν, ὃ
 ποτὲ μὲν πέφυκε μὴ κινεῖσθαι μόνως, ποτὲ δὲ πέφυκε κινεῖσθαι καὶ μὴ
 κινεῖσθαι. ἐπὶ δὲ τούτων τῶν μήπω πεφυκότων ὁ Ἀλέξανδρος οὐ τὸ ἀκί-
 νητόν φησιν ἀρμόζειν, ἀλλὰ τὸ μὴ κινούμενον. τὸ δὲ ἐναντίον γὰρ ἡ 30
 ἡρεμία τῆ κινήσει κοινότερον εἴρηται, διότι ποτὲ καὶ τὴν στέρησιν ἐναν-
 20 τίον λέγει καὶ καταφάσκει δηλοῦσθαι ὡς τὸ γυμνόν. διὸ καὶ ἐπήνεγκεν
 ὥστε στέρησις ἂν εἴη τοῦ δεκτικοῦ· καὶ γὰρ ὑπαλλάσσει πολλάκις
 τὰ ἐναντία καὶ τὴν στέρησιν· τοιγαροῦν καὶ ἐπὶ τῶν ὁμολογουμένων ἐναν-
 25 τίων τὸ χειρὸν αὐτῶν στέρησιν λέγει τοῦ βελτίονος ὡς τὸ μέλαν τοῦ λευ-
 κοῦ καὶ τὸ ψυχρὸν τοῦ θερμοῦ. καὶ πάλιν τὰ κατὰ στέρησιν ἀντικείμενα
 25 ἐναντία καλεῖ, ὅταν μὴ ἀκριβολογῆται περὶ τὰ εἶδη τῆς ἀντιθέσεως, ὡς 35
 νῦν τὴν ἡρεμίαν ἐναντίαν λέγει τῆ κινήσει· εἰ μὴ ἄρα ἐναντίον εἶπεν
 ἀντὶ τοῦ ἀντικείμενον. ἀλλὰ διὰ τί ἡ μὲν ἡρεμία στέρησις τῆς κινήσεως
 ἐστίν, ἡ δὲ κινήσις οὐκέτι στέρησις τῆς ἡρεμίας; ἢ ὅτι προηγουμένως ἡ
 φύσις κινήσεως ἐστίν αἰτία ἐνεργείας οὔσης, αἱ δὲ στερήσεις ἕξεων εἰσι
 30 καὶ ἐνεργειῶν ἀπουσίαι. καὶ ἡ ἡρεμία οὐκ ἔστι στάσις ἐνεργεία· ἐνεργεῖα
 γὰρ καὶ ἡ στάσις καὶ εἶδος τῆ κινήσει σύστοιχον, ἡ δὲ ἡρεμία οὐκ ἔστιν

1 περιγράλ... ἡρεμία M (post περιγράλ lac. III litt.) in mrg. ὅρος ἡρεμίας A
 2 ἀλλ' ὅτε aF 3 ἂν post λέγοιτο aF 3. 4 ὕρασιν .. δὲ M (om. οὐ in lac. II litt.)
 4 εἶναι] ἐστίν aFM ἢ om. FM 5 κινεῖται aFM ἔνθα μὴ] ἔνθεν F: ἔνθα
 καὶ μὴ M 7 κινῆται A 8 γὰρ om. aF κατὰ (prius) ACM: κατὰ τὴν aF
 schematis βάδιαν etc. illustrat in summo mrg. A 9 ἔρψις M οὐκέτι δὲ a
 9. 10 κα|πτῆσιν ex κα|ταῆσιν C 10 παρηλλαγμένως C ἐπειδὴ aF 11 post χρῆ
 inser. εἰ M 12 ὄρα] A: ὄρα C: ὄρων aFM 14 ἐναργῶς scripsi: ἀργῶς aACM:
 ὅλως ἐναργῶς F post πεφυκότα add. ὅλως, sed del. F κινεῖσθαι τότε a 15 ἀπό M
 βραδέων a (C?) 17 μήπω] μὴ aF: μήποτε M 18 ἀρμόζει aFM μὴ om., sed
 rest. F¹ 18. 19 ἡ et τῆ om. et Physica et Metaphysica Arist. 20 καὶ (post διὸ)
 om. M 22 καὶ (ante τὴν) om. F 24 τοῦ θερμοῦ τὸ ψυχρὸν aFM τὰ om. M
 25 ἀκριβολογεῖται C εἶδει C 27 τῆς κινήσεως στέρησις aF 28 οὐκέτι] οὐκ ἔστι
 aM 29 φύσεως C 30 ἀπουσία F ἐνεργεῖα om. CFM 31 τῆς κινήσεως C

ἐνέργεια, ἀλλ' ἀπουσία μόνον κινήσεως. οὐ γὰρ τοιαύτη στέρησις ἐστίν ἢ 203^r
 ἡρεμία, οἷα ἢ τυφλότης· ἐκεῖναι γὰρ οὐκ ἀπουσίαι μόνον εἰσὶ τῶν ἐνεργειῶν 41
 γειῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἕξεων καὶ τῶν οὐσιῶν παρὰ φύσιν διαθέσεις. διὸ
 οὐδὲ ἀνακαμπτοῦσιν ὡς ἢ ἡρεμία στέρησις οὐσα τοῦ δεκτικοῦ τῆς κί-
 5 νήσεως.

p. 226^b 16 Τί μὲν οὖν ἐστὶ κίνησις ἕως τοῦ φανεροῦ ἐκ τῶν
 εἰρημένων.

Συμπεραίνεται λοιπὸν τὸ ὅλον πρόβλημα τὸ διακρίναν τὴν κίνησιν τῶν 45
 ἄλλων μεταβολῶν καὶ τὰς κατηγορίας ἐν αἷς ἐστίν ἢ κίνησις ἀφορισάμενον
 10 καὶ τὴν ἡρεμίαν πῶς ἔχει πρὸς τὴν κίνησιν ὑποδείξαν. τί μὲν οὖν ἐστίν
 ἢ κίνησις εἴρηκε μεταβολὴν αὐτὴν εἰπὼν ἐκ τοῦ ἐναντίου εἰς τὸ ἐναντίον
 ὑπομένοντος τοῦ ὑποκειμένου καὶ μεταβάλλοντος· τί δὲ ἡρεμία, ὅτι † στε-
 ρήσεως ἀκίνησία τοῦ πεφυκότος κινεῖσθαι, ὅτε πέφυκε καὶ οὐ πέφυκε καὶ
 ὡς πέφυκε· πόσαι δὲ αἱ μεταβολαί, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐκ τοῦ δυνάμει εἰς
 15 τὸ ἐνεργείᾳ πρόδοι μόνοντος ἔτι τοῦ δυνάμει· καὶ ὅτι τούτων κινήσεις μὲν 50
 αἱ ἐξ ἐναντίου εἰς ἐναντίον, ὡς εἴρηται, αἱ δὲ ἄλλαι αἱ κατὰ ἀντίφασιν
 γενέσεις καὶ φθοραί. τὸ γὰρ ἐν ταῖς τρισὶ κατηγορίαις εἶναι τὴν κίνησιν,
 τῷ ποιῶ, τῷ ποσῶ, τῷ πού, ἤδη πρότερον συνεπεράνατο, ὅτε ἔλεγεν “ὅτι
 μὲν οὖν αὐταί τρεῖς μόναι κινήσεις εἰσίν, ἐκ τούτων ὀψλον”.

20 p. 226^b 18 Μετὰ δὲ ταῦτα λέγωμεν τί ἐστὶ τὸ ἄμα ἕως τοῦ καὶ 203^r
 τοῖς ποίοις ἕκαστον τούτων, ὑπάρχειν πέφυκεν.

Τῶν πρώτων πέντε βιβλίων τῆς Φυσικῆς ἀκροάζεως σκοπὸν ἐχόντων
 περὶ τῶν φυσικῶν ἀρχῶν καὶ τῶν κοινῇ πᾶσι τοῖς φυσικοῖς πράγμασι πα- 5
 ρακολουθούντων διδάξει τὸ πέμπτον τοῦτο βιβλίον τὴν περὶ τῆς μεταβολῆς
 25 λόγον ἐτελεώσατο· ἐν μὲν γὰρ τῷ τρίτῳ τὸ κοινὸν τῆς πάσης μεταβολῆς
 ἀποδέδωκε κίνησιν ὀνομάσας αὐτήν, ἐνταῦθα δὲ ἀναλαβὼν τὸν λόγον τὸ
 γένος τῆς μεταβολῆς εἰς τὰ οἰκεῖα διελὼν εἶδη ἐν τούτων τὴν κίνησιν οὐ-
 σαν ἀπέδειξε, καὶ τίνι τῶν ἄλλων μεταβολῶν διαφέρει παραδέδωκε καὶ
 ἐν τίσιν γένεσιν τῶν ὄντων τὴν ὑπόστασιν ἔλαχε. τὸ δὲ ἐντεῦθεν διδά-

1 τοιαύτη CM: τοιαύτης aAF 2 οἷον aF 6 τίς F ἐστίν ἢ F 8 Συμπε-
 ραίνεται δὲ M 10 ἀποδείξαν F 11 ἐστίν ἢ aF εἰπὼν αὐτὴν M 13 στε-
 ρήσεως ἀκίνησία ACM: στερήσις aF. conicio στερήσις τοῦ δεκτικοῦ τῆς κινήσεως ἢ
 ὅτε ex ὅτι A¹ 13. 14 οὐ πεφύκει AC inter οὐ πεφύκει et καὶ ὡς πέφυκε add.
 καὶ ὡς πεφύκει A 14 δὲ αἰ] τὲ αἰ ex τὲ ἐ μεταβολαὶ καὶ C αἰ (post πᾶσαι)
 om. C 15 ἔτι A: ἔστι C: ἔτι post δυνάμει aFM 17 τὴν om. aF 18 πρώ-
 τον aF ἔλεγεν] p. 226^b 8 19 μόνον F 20 ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ superser. a
 λέγομεν aM 20. 21 καὶ τοῖς ποίοις om. F 21 ὑπάρχον C 22 πέντε πρώτων
 aF 23 φυσικῶς a πᾶσι τῆς φυσικῆς πραγματείας M 24 δειδάξαι M
 τῆς om. aFM 25 ἐτελεώσατο aF τῆς om. aF: post πάσης M 26 ἀπέδειξε
 aF 29 τοῦ ὄντος aFM καὶ τὴν M εἰλχε aFM

σχει περί τινων τῶν καὶ αὐτῶν κοινῶς παρακολουθούντων τοῖς φυσικοῖς 203^v
 πράγμασι τοῖς ἐν τόπῳ τὴν ὑπόστασιν ἔχουσιν. καὶ μοι δοκεῖ τὰ μὲν περὶ 11
 τῶν μεταβολῶν ἐν τούτοις εἰρημένα τοῖς ἐν τῷ τρίτῳ βιβλίῳ περὶ κινήσεως
 ῥηθῆναι τὸ πλῆρες ἀποδιδοῖναι, τὰ δὲ ἐντεῦθεν ῥηθῆσόμενα τοῖς περὶ τόπου
 5 λόγους ἀκολουθεῖν, οὓς ἐν ἀρχῇ τοῦ τετάρτου βιβλίου συνεπεράνατο. ἔχει
 δὲ τίνα χρεῖαν ταῦτα, τὰ μὲν πρὸς τὰ ἐφεξῆς ἐν τοῖς τρισὶ βιβλίοις περὶ
 κινήσεως ῥηθῆσόμενα, τὰ δὲ πρὸς τὸ δεῖξαι ὅτι μὴ γίνεται συνεχές τι
 ἐξ ἀμερῶν διὸ καὶ ἀρχόμενος τοῦ ἔκτου βιβλίου ἐπὶ τούτοις ὡς δεδειγμέ- 15
 νοις ποιεῖται τὸν λόγον εἰπῶν "ἐπεὶ δὲ ἐστὶ συνεχές καὶ ἀπτόμενον καὶ
 10 ἐφεξῆς." ὅτι δὲ ὡς τῷ φυσικῷ χρησίμων ὄντων μνήμην αὐτῶν ποιεῖται
 νῦν, δῆλον εὐθὺς ἀπὸ τοῦ ἅμα· ἐν μὲν γὰρ ταῖς Κατηγορίαις, ὅπου περὶ
 τῶν σημαντικῶν φωνῶν ἦν ὁ λόγος, ὡς πλεοναχῶς λεγόμενον τὸ ἅμα διε-
 λθὼν εἰς τὰ σημαίνόμενα τὰ μὲν τῷ χρόνῳ εἶπεν ἅμα, τὰ δὲ τῷ συναν-
 αιρεῖν ἄλληλα, καὶ μηδέτερον αἴτιον εἶναι θατέρῳ τοῦ εἶναι, τὰ δὲ τῷ
 15 ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους ἀντιδιηρησθαι. ἐνταῦθα δὲ τούτων μὲν οὐδενός 20
 μνημονεύει, τίνα δὲ λέγεται κατὰ τόπον ἅμα εἶναι, νῦν ἐκτίθεται· τοῖς γὰρ
 φυσικοῖς σώμασι τὸ ἅμα κατὰ τόπον μάλιστα ὑπάρχει. ζητεῖν δὲ ἀξιῶ
 καὶ ἐν ποίοις ἕκαστον τούτων ὑπάρχειν πέφυκεν, ὅπερ διὰ τοῦ τί
 ἐστὶν ἕκαστον δηλωθήσεται. δεῖξει δὲ καὶ αὐτός, ὅτι τὸ μὲν ἅμα καὶ τὸ
 20 χωρὶς καὶ τὸ ἄπτεσθαι καὶ τὸ ἐχόμενον καὶ τὸ συνεχές καὶ τὸ μεταξὺ ἐν
 τοῖς θεσίν ἔχουσι θεωρεῖται, τὸ δὲ ἐφεξῆς καὶ ἐν τοῖς οὐκ ἔχουσι θεσίν
 ὡσπερ ἐν ἀριθμοῖς.

p. 226^b21 Ἄμα μὲν οὖν λέγω εἶναι ταῦτα κατὰ τόπον ἕως τοῦ
 χωρὶς δὲ ὅσα ἐν ἐτέρῳ.

25 Ἄμα εἶναι λέγει κατὰ τόπον ταῦτα, ὅσα ἐν ἐνὶ τόπῳ ἐστὶ τῷ
 πρώτῳ. τίς οὖν ὁ εἰς τόπος καὶ τίς ὁ πρώτος, διακριτέον. "εἷς μὲν
 οὖν ἐστὶν, ὡς φησὶν Ἀλέξανδρος, ὁ μὴ διηρημένος, ἀλλὰ συνεχῆς, τῷ καὶ
 αὐτὰ τὰ ἅμα λεγόμενα ἐν τόπῳ συνεχῆ ἀλλήλοις εἶναι ὡς τὰ τοῦ συνε-
 χοῦς μέρη. οὐ γὰρ ὅτι ἐν ἐνὶ τῷ αὐτῷ κατ' ἀριθμὸν ἐστὶ τόπῳ δύο
 30 σώματα ἢ πλείω, τὰ ἅμα λεγόμενα εἶναι, ὡς δι' ἀλλήλων χωρεῖν (τοῦτο

1 τῶν om. F αὐτῶν om. M κοινῶς (oi in ras.) C 5 ἀκολουθεῖ F
 7. 8 πρὸς τὸ μὴ συνεχές τι γίνεσθαι ἐξ ἀμερῶν δεῖξαι aF 8 ἔκτου] ἐκτός M 9 εἰπῶν]
 Z. 1 p. 231^a21 ἐπεὶ libri ut Arist. cod. I: εἰ Arist. vulg. et Simpl. lemma f. 216^r39
 καὶ alterum om. C 11 Κατηγορίαις] c. 13. 14^b24 12 ἦν om. M 13 δὲ τῷ]
 δὲ τοῦ F: δὲ ἐν τῷ C 14 αἴτιον post alterum εἶναι aF θατέρῳ (ut Arist.) ACM:
 θατέρον F: θατέρου a δὲ τοῦ F 15 ἐκ ταυτοῦ C 16 νῦν ἐκτίθεται A: συνεκτί-
 θεται C: νῦν λέγει aFM 19 καὶ (ante αὐτός) om. M 23 λέγω (ut Arist. E) ACFM:
 λέγεται ex Arist. vulg. a ταῦτα εἶναι ex Arist. a in mrg. περὶ τῶν ἅμα καὶ
 χωρὶς A 25 ταῦτα κατὰ τόπον aF 25. 26 τὸ πρώτον FM 26 ὁ εἷς supra
 add. C καὶ τί M πρώτος ex πρώτως ras. A 27 φησὶν ὁ F 28 αὐτός M
 τὰ (post αὐτὰ) om. aF ἅμα συνεχῆ C: συνεχεῖ M 29 οὐ γὰρ] scil. συνεχῆ ἐστὶ
 τῷ] τὸ τῷ M 30 τὰ aA¹C: τὸ A²F λεγόμενα A¹CM: λέγομεν aA²F

γὰρ ἀδύνατον ἀποδεδείχεται ἐν τῇ πρὸ τούτου βιβλίῳ), ἀλλ' ὅτι ὅσα μὴ 203^v
 ἀήρῃται μὴδὲ ὑπὸ οἰκείας ἐπιφανείας περιέχεται, ταῦτα οὐδὲ ἴδιον ἔχει
 τόπον. Ἐν γὰρ ἔστι καὶ συνεχῆς καὶ τὸ τοῦ περιέχοντος πέρας τὸ περιέχον
 τὰ οὕτως ἡνωμένα ἀλλήλοις." οὕτω μὲν οὖν ὁ Ἀλέξανδρος τὸν ἕνα τό-
 5 πον τὸν συνεχῆ ἀκούει καὶ τὰ ἅμα ἐν τόπῳ συνεχῆ νομίζει εἶναι. καί-
 τοι τὰ ἅμα μᾶλλον διέστηκεν ἀλλήλων ἥπερ τὰ ἀπτόμενα, καὶ τὰ ἀπτόμενα
 μᾶλλον ἥπερ τὰ συνεχῆ, ὡς μαθησόμεθα. πῶς οὖν τὰ ἅμα συνεχῆ; ἀλλ' 35
 ἕνα τόπον ῥητέον τῶν ἅμα κατὰ τόπον λεγομένων, τὸν προσεχῶς διηρημένα
 αὐτὰ περιέχοντα τὴν πόλιν, εἰ ἐν πόλει καὶ τὸν περιβόλον, εἰ ἐν περιβόλῳ.
 10 τὸ δὲ πρῶτον πρόσκειται μηχανικὸν τοῦ προσεχῶς οἰκείου τύπου τῶν ἅμα
 λεγομένων ἐν τόπῳ· ταῦτα γὰρ ἔστι τὰ κυρίως ἅμα κατὰ τόπον, ἐπεὶ κοι-
 νότερον ἅμα λέγονται ἐν τόπῳ εἶναι καὶ τὰ ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ ὄντα καὶ τὰ
 ἐν τῷ αὐτῷ θεάτρῳ καὶ τὰ ἐν τῇ αὐτῇ πόλει καὶ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ. ἀλλ'
 οὔτε εἰς κυρίως ὁ τῶν οὕτως ἅμα λεγομένων τύπος οὔτε προσεσχῆς καὶ 40
 15 οἰκείος πολλὰ καὶ ἄλλα ἐν ἑαυτῷ ἔχων, ἀλλ' ὁ πρῶτος καὶ κυρίως ἐστὶ
 τύπος ὁ προσεχῶς περιέχων τοῦτο, ὃ λέγεται "ἐν ἑαυτῷ" εἶναι ὡς ἐν
 τόπῳ· οὕτω γὰρ ἐδίδαξεν αὐτὸς ἐν τῷ πρὸ τούτου βιβλίῳ. καὶ ἐπὶ τῶν
 παχυλῶς δὲ ἅμα λεγομένων εἶναι ἐν τόπῳ, ὡς ἐν οἰκίᾳ ἢ ἐν πόλει διὰ τὸ
 ὡς ἕνα καὶ προσεχῆ τόπον λαμβάνεσθαι τὴν οἰκίαν ἢ τὴν πόλιν, κἄν μὴ
 20 κυρίως, διὰ τοῦτο καὶ αὐτὰ ἅμα λέγονται κοινότερον· τὸ γὰρ ἅμα συναγω-
 γὸν ἔχον ἔννοιαν καὶ τὰ κεχωρισμένα συνάγει ἢ ἀκριβῶς ἢ παχύτερον, 45
 ἀκριβῶς μὲν ὅταν καὶ αὐτὸ ἀκριβῶς λέγεται τὸν ἕνα καὶ προσεχῆ τόπον
 ἀκριβῶς σημαῖνον, παχύτερον δὲ ὅταν ἐν διαφοροῖς μὲν ὑφ' ἑνὸς δὲ τινος
 περιεχομένοις, ἐν ᾧ λέγονται ἅμα εἶναι οἷον οἰκίαν ἢ πόλιν· κυριώτερον δὲ
 25 ἅμα λέγεται τὰ ἐν ἐλάσσονι τῷ αὐτῷ· τὰ γὰρ ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ τῶν ἐν τῇ
 αὐτῇ πόλει κυριώτερον ἅμα λέγεται καὶ τῆς οἰκίας τὰ ἐν τῷ αὐτῷ οἰκή-
 ματι καὶ τοῦ οἰκήματος τὰ ἐν μέρει, καὶ ἀπλῶς τὰ ἐν τῷ πρώτῳ ἀτόμῳ
 τῷ αὐτῷ τῷ μὴ καὶ ἄλλα σώματα στερεὰ περιέχοντι, κἄν ἀήρ τις ἢ με- 50
 ταξύ, κἄν μὴ συνεχῆ ἢ μὴδὲ ἀπτόμενα, ταῦτα κυρίως ἅμα. τοῖς κεκρα-

1 πρὸ C βιβλίῳ F, cf. Δ 6. 213^b20 2 διείρηται M ἐπιφανεῖας M (post
 o lac. 2 litt.) 3 ἔστι γὰρ aFM 5 ἐν τόπῳ om., sed rest. A¹: καὶ ἐν τόπῳ M

8 τὸν ἅμα M, corr. in marg. κατὰ om. M λεγόμενων sic M 9 τὴν περι-
 βολὴν εἰ ἐν περιβόλῳ M 10 προσεχῶς M 11 post ἐν τόπῳ add. εἶναι (ut p. 868,
 28. 30. p. 869, 12. 18) aF; at cf. v. 8 ταῦτα—εἶναι (12) om. F 14 εἰς om. M
 ἅμα λεγομένων οὕτω aF: οὕτω λεγομένων (om. ἅμα) M 15 ἀλλ' ὁ ACM: ἀλλὰ aF
 πρῶτος CFM 16 ἑαυτῷ aAF: // αὐτῷ C: αὐτῷ emendator Ambros. (cf. vol. IX
 p. VIII et 548, 37) 17 μὲν γὰρ F αὐτὸς ἐδίδαξεν aF. cf. Δ 2. 210^a5 18 παχυ-
 λῶς in marg. iter. A¹: παντελῶς F: παχυ. ὡς M¹ (λ om. in lac. 1 litt.): παχυδῶς in mg.
 corr. M² εἶναι om. aF ἐν τῇ οἰκίᾳ (οἰκείᾳ a) καὶ πόλει aF διὰ τὸ] διὸ
 αὐτὸ M 21 χωρισμένα F 22 αὐτὰ F ante λέγεται add. ἅμα aFM
 24 περιεχόμενον M οἷον ἐν (ἐν οἷον F) οἰκίᾳ καὶ πόλει aF: οἷον οἰκίαν ἢ πόλιν M
 25 ἅμα aCFM: αἰ Λ λέγονται C τὰ] τὸ F 26 πόλιν C¹ 27 τοῦ αὐτοῦ
 οἰκήματος aFM 27 τὰ ἐν μέρει FM: τὰ ἐν μέρει aC: ἐν μέρει Λ τῷ om. FM
 28 ἢ om. F 29 ταῦτα om. M

μένους δὲ τοῦτο μάλιστα φησιν ὑπάρχειν ὁ Εὐδήμος, οὐδὲ τούτοις δὲ κυ- 203^v
ριώτατα· δύο γὰρ εἶναι σώματα οὐχ οἷόν τε ἅμα ἐν ἐνὶ καὶ ἀτόμῳ τόπῳ·
ἀλλὰ κατὰ μὲν τὸν λόγον τὸ ἀκριβές φησι ζητητέον, κατὰ δὲ τὰς χρεῖας
καὶ τὸ ἱκανὸν καὶ τὸ σύνεγγυς δὴ τοῦτου πᾶν ἅμα λεκτέον.

- 5 Λέγεται δὲ καὶ ἐν χρόνῳ ἅμα τὰ ἐν τῷ αὐτῷ ἀτόμῳ χρόνῳ, ὅς δη-
λονότι καὶ εἰς καὶ προσεχῆς ἐστί. τὸ δὲ χωρὶς ἀπὸ τοῦ ἅμα δῆλόν ἐστι·
τὰ γὰρ ἐν διεστῶσιν ἀλλήλων τόποις καὶ χρόνοις ὄντα ταῦτα χωρὶς ἀλλή- 204^r
λων ἐστὶ καὶ κατὰ τόπον καὶ κατὰ χρόνον.

p. 226^b23 Ἄπτεσθαι δὲ ὦν τὰ ἄκρα ἅμα.

- 10 Ζητεῖ μὲν ἐν τούτοις καλῶς ὁ Ἀλέξανδρος, ἐπειδὴ διχῶς τὰ ἄκρα
λέγεται, τὰ μὲν ὡς μέρη τῶν ὦν ἐστὶν ἄκρα, τὰ δὲ ὡς πέρατα, ποῖα ἄκρα
τῶν ἀπτομένων ἅμα εἶναι φησι. τὰ δὲ ἐφεξῆς οὐκ οἶδα ὅπως ἐπάγει· “εἰ 5
μὲν γὰρ τὰ ὡς μέρη φησίν, οὐκ ἔστι ταῦτα ἅμα· ἦν γὰρ ἅμα τὰ ἐν ἐνὶ
τόπῳ πρώτῳ, ἅπερ συνεχῆ ἐστί. τὰ δὲ τῶν διηρημένων καὶ ἀπτομένων
15 σωμάτων μέρη οὐκ ἐν ἐνὶ πρώτῳ τόπῳ ἐστίν (οὔτε γὰρ συνεχῆ ἐστὶν ἀλ-
λήλοις οὔτε κατὰ πάντα τὰ οἰκεία μέρια ἐφαρμόζει ἀλλήλοις), ἀλλ’ ἐστί
καὶ αὐτὰ ἀπτόμενα ἀλλήλων. ἢ ἄκρα μὲν, φησί, λέγει τὰς ἐπιφανείας καὶ
τὰ πέρατα τῶν σωμάτων, καθ’ ἃ ἀπτεται ἀλλήλων. ἅμα δὲ ταῦτα λέγει
καὶ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ κατὰ συμβεβηκός. ὡς γὰρ ἢ ἐπιφάνεια ἢ τοῦ ἐτέ- 10
20 ρου τῶν ἀπτομένων σωμάτων κατὰ συμβεβηκός ἐν τόπῳ τῷ τὸ σῶμα οὐ
ἐστί πέρας ἐν τόπῳ εἶναι, οὕτω καὶ αἱ ἀμφοτέρων ἐπιφάνειαι τῶν σωμάτων,
καθ’ ἃς ἀπτονται ἀλλήλων, ἐν τόπῳ κατὰ συμβεβηκός, καὶ ἐν ᾧ ἢ ἑτέρα
τέως ἦν, ἐν τούτῳ ἀμφοτέραι γίνονται· ἐφαρμόζουσι γὰρ ἀλλήλαις ἐν τῇ
τῶν σωμάτων ἀφῆ. δύναται δέ, φησί, τὸ ἅμα νῦν ἀντὶ τοῦ ἐφαρμόζειν
25 λέγειν· τὰ γὰρ ἐφαρμόζοντα ἀλλήλοις καὶ ἅμα· ἀπτεται οὖν ταῦτα ἀλλή-
λων, ὦν τὰ πέρατα ἐφαρμόζει ἀλλήλοις καὶ οὕτως ἐστὶν ἅμα· τὸ γὰρ 15
πρότερον εἰρημένον ἅμα οὐχ ἀπλῶς, ἀλλ’ ὡς προσέθηκε ‘κατὰ τόπον’.
καὶ εἴη ἄν, φησίν, ἄλλο τοῦτο σημαινόμενον τοῦ ἅμα.” ἐν δὴ τούτοις
ὁ Ἀλέξανδρος τὴν τοῦ ἅμα ἐξήγησιν ἑαυτοῦ φυλάττων, καθ’ ἣν ἔλεγε τὰ ἅμα

1 φησι μάλιστα τοῦτο aFM ὑπάρχει M Εὐδήμος] fr. 57 p. 81,9 Sp. δὲ]
γὰρ F 2 εἶναι post οἷόν τε aF 4 καὶ (prius) om. C δὴ] δὲ M 5 τὰ aC:
τὸ AFM 7 ἀλλήλοις F χρόνοις καὶ τόποις aF 8 καὶ (post ἐστί) om. M
κατὰ χρόνον καὶ κατὰ τόπον aF in marg. περι τῶν ἀπτομένων A 11 ἄκρα ACM:
ἄρα aF 12 εἶναι ἅμα (ἅμα ex μέρη corr. F¹) aF ὅπως ACM (cf. p. 847, 16):
πῶς aF 14 πρώτῳ τόπῳ aFM 16 οὔτε κατὰ—ἀλλήλοις om. M 17 ἢ
ἄκρα—ἀπτεται ἀλλήλων (18) om. M λέγει A: λέγειν aCF 18 ante τῶν add.
τὰ C λέγεται C 19 γὰρ ἐπιφάνεια M ἢ AM: superscr. C¹: om. aF
21 αἰ om. FM, post ἀμφοτέρων add. a 22 ἐν τόπῳ om. M καὶ AM: ὅτι aCF
23 ἀμφοτέραι γίνονται A: ἀμφοτέραι γίνεταί C: ἀμφοτέρα γίνεταί aFM ἀλλήλοις M
24 δύναται—λέγειν (25) om. F τὸ ἅμα ACM: τα ἅμα a ἀντὶ] ἐναν-
τίον M 26 τῶν τὰ πέρατα ἀλλήλοις ἐφαρμόζει M 26. 27 τὸ γὰρ προειρη-
μένον M 27 ἀλλ’ ὡς] ἀλλὰ M 28 τοῦτο ἄλλο aF 29 ἑαυτῷ FM
τὸ ἅμα M

συνεχῆ εἶναι ἀπορεῖ δικαίως, πῶς τῶν ἀπτομένων ἅμα τὰ πέρατα 20⁴
 ἔσται, καὶ ἀναγκάζεται ἄλλο τοῦ ἅμα σημαινόμενον εἰσάγειν, τὸ ἐφαρμόζον.
 ἔστι δὲ οὐκ ἄλλο, ἀλλὰ ἄλλων· ἐκεῖνο μὲν γὰρ τὸ ἅμα τῶν σωμάτων ἦν
 τῶν ἐν ἐνὶ τόπῳ τῆ προσεχώσῃ αὐτὰ περιέχοντι, καὶ ἦν οἶμαι καὶ ἄλλα τὰ 20
 5 ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ τόπου περιεχόμενα (καὶ γὰρ καὶ αὐτὰ ἅμα τοῖς πρότερον
 εἰρημένους ἦν), ἐν δὲ τοῖς ἀπτομένοις οὐ τὰ σώματα αὐτὰ μόνα ὑπὸ ἐνὸς
 τόπου περιέχεσθαι λέγει, καὶ διηρημένα ἦ, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐπιφανείας
 αὐτῶν συνῆφθαι καὶ ἐν ἐνὶ τόπῳ εἶναι, ὡς πέφυκεν ἡ ἐπιφάνεια ἐν τόπῳ
 εἶναι. προποδισμός γὰρ ἀπὸ τοῦ ἅμα ἐπὶ τὴν συνέχειαν καὶ τὴν ἑνωσίν
 10 ἔστι τὸ ἀπτεσθαι. τὰ γὰρ ὑπὸ ἐνὸς τοῦ προσεχοῦς τόπου περισχειέντα,
 ὅταν πελάσῃ ἀλλήλοις, ὡς τὰς ἐπιφανείας συνάψαι καὶ ἐν ἐνὶ τόπῳ ποιῆ- 25
 σαι ἐφαρμοζούσας ἀλλήλαις διὰ τὸ ἀβαθεῖς, τότε ἀπτεσθαι λέγεται ἀλλή-
 λων, ὥσπερ ὅταν αἱ δύο ἐπιφάνειαι μίᾳ γένωνται, τότε συνεχίζεται. ὁῦ-
 λον δὲ τοῦτο οὕτως ἔχον καὶ ἐκ τοῦ τὰ μὲν ἀπτόμενα πάντως καὶ ἅμα
 15 εἶναι, τὰ δὲ ἅμα ὄντα μὴ πάντως καὶ ἀπτεσθαι.

p. 226^b23 Μεταξὺ δὲ εἰς ὃ πέφυκε πρῶτον ἀφικνεῖσθαι ἕως τοῦ 30
 μέτρον δὲ τὸ πεπερασμένον. 35

Περὶ τοῦ ἐν κινήσει μεταξὺ λέγει, ὅτι τοῦτό ἐστι μεταξύ, ὃ μέσον
 ἐστὶ τοῦ τε ἐξ οὗ μεταβάλλει τὸ μεταβάλλον καὶ τοῦ εἰς ὃ ἔσχατον μετα-
 20 βάλλει. διὸ καὶ ἐκ τούτου ἐσήμανεν αὐτὸ ἐκ τοῦ πρῶτον εἰς αὐτὸ
 ἀφικνεῖσθαι τὸ μεταβάλλον ἤπερ εἰς ἐκεῖνο εἰς ὃ ἔσχατον μετα-
 βάλλει κατὰ φύσιν συνεχῶς μεταβάλλον. καὶ ὅτι μὲν τὸ μεταξύ παρ'
 ἑκάτερα ἑαυτοῦ ἔχει τό τε ἐξ οὗ καὶ τὸ εἰς ὃ, ὁῦλον καὶ ἐκ τοῦ ὀνόματος.
 τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ δι' ἑαυτοῦ μεταξύ τὸ κινούμενον ἀπὸ θατέρου ἐπὶ θά- 40
 25 τερον. διὸ καὶ ἐν ἐλαχίστοις τρισίν ἐστιν· ἀδύνατον γὰρ μὴ ἑκατέρω-
 θεν ὄντος τινὸς εἶναι τὸ μεταξύ. ἐν ἐλαχίστοις δὲ τρισίν εἶπε. ὅτι
 δύναται καὶ πλείω εἶναι τὰ μεταξύ τινων λαμβανόμενα. τὰ μέντοι ἄκρα
 δύο ἐστὶ, τό τε ἐξ οὗ καὶ τὸ εἰς ὃ, ἅπερ ἐστὶν ἐναντία ἕμμεσα· ἐξ ἐναν-
 30 τίου γὰρ καὶ εἰς ἐναντίον ἢ κατὰ φύσιν γίνεται κίνησις. εἰ γὰρ τὸ ἔσχα-
 τον τῆς μεταβολῆς, εἰς ὃ ἡ μεταβολὴ τελευτᾷ, ἐναντίον ἐστὶ, τὸ δὲ ἐναν-
 τίων ἐναντίῳ ἐναντίον ἐστὶ, καὶ τὸ πρῶτον ἐξ οὗ ἡ μεταβολὴ ἐναντίον. τὸ 45

1 ἀπορεῖ δικαίως post τούτοις (p. 870,28) collocant aFM 2 τὸ ex τοῦ F 3 ἦν
 AC: ἐστὶ aFM 6 ἦν om. M 7 περιέχεται C¹ 9 ἀπὸ om. aF 11 πέλκας
 ἦ F 12. 13 ἀλλήλοις F 13 γίνονται A 14 καὶ (ante ἐκ) om. F
 16 πέφυκε πρῶτον ut Arist. Phys. AC: πρῶτον πέφυκεν a: πέφυκε πρώτως FM: πέφυκε
 πρότερον Arist. Metaph. cf. Bonitzii Stud. Arist. I 216 in marg. περὶ τοῦ μεταξύ A
 18 Περὶ om. M λέγειν M 21 εἶπερ F 23 αὐτοῦ F καὶ (ante ἐκ)
 om. M 24 τὸ μεταξύ δι' ἑαυτοῦ aF 25 τρισὸν F 26 ἐν ἐλαχίστοις ὃ
 ἐστὶ τὸ μεταξύ τρισίν Arist. διότι] ὅτι aF 27 πλείονα C τὰ (ante μεταξύ)
 om. M 28 δύο om. aF τὰ ἐξ οὗ, καὶ τὰ aF ἐναντία] ἐν αὐτοῖς M
 ἕμμεσα aAFM cf. p. 872,15: ἄμεσα C 29 καὶ om. F γίνεται iterat C
 30. 31 ἐναντίον ἐναντία ἐναντίον M 31 καὶ om. F

δὲ μεταξύ τῶν ἐναντίων κατὰ τρόπον μὲν φυσικῶς, ὁ μέσος τοῦ ἄνω τε 204^r
καὶ κάτω, κατὰ ποιότητα δὲ τὸ καθ' ἑκάστην ἐναντίωσιν τῶν ἐμμέσων
ἐναντιώσεων μέσον, κατὰ δὲ τὸ ποσὸν τὸ μέσον τοῦ τελείου μεγέθους καὶ
τοῦ ἀτελοῦς, ἐξ ὧν καὶ εἰς α μεταβάλλει τὸ αὐξόμενον καὶ μειούμενον ἔτι
5 σφζόμενον· ὠρισταὶ γὰρ τὰ κατὰ φύσιν ἑκάστω μεγέθει. τὰ δὲ ἄλλως
μέσα τινῶν λεγόμενα οὐ κυρίως ἐστὶ μεταξύ, ἀλλὰ ἀπὸ τῆς πρὸς ταῦτα
ὁμοιότητος λέγεται. τὸ δὲ κατὰ φύσιν συνεχῶς μεταβάλλον ὀηλωτι- 50
κόν ἐστὶ τοῦ δεῖν τὸ μεταξύ, καθ' ὃ ἡ κίνησις, ὁμοιοδὲς εἶναι τοῖς ὦν
ἐστὶ μεταξύ. τότε γὰρ συνεχῶς κινεῖται μῆδὲν διαλείποντα ἢ ὀλίγον τοῦ
10 ἐφ' ὃ κινεῖται ἢ καθ' ὃ κινεῖται. ταῦτα δὲ ἐξ ἐναντίου εἰς ἐναντίον.
ἐπεὶ δύνатаί τι εἰς τὸ ἄνω κινήθην κατὰ φύσιν πάλιν ἀπὸ τούτου εἰς τὸ
κάτω κινεῖσθαι βίαι· ἀλλ' οὐ διὰ τοῦτο ἔσται τὸ ἄνω μεταξύ τοῦ κάτω,
ἀφ' οὗ καὶ ἐφ' ὃ κινεῖται τὸ κινούμενον. οὔτε γὰρ κατὰ φύσιν ἀμφο-
τερα, οὔτε συνεχῶς. δῆλον δὲ ὅτι τῶν ἐναντίων τὰ μὲν ἐστὶν ἄμεσα, 204^v
15 τὰ δὲ ἔμεσα, καὶ ὅτι ἐν τοῖς ἐμμέσοις ἐναντίοις ἐστὶ τὸ μεταξύ.

Εἰπὼν δὲ τοῦτο εἶναι μεταξύ, εἰς ὃ τὸ συνεχῶς κατὰ φύσιν κινούμενον
πέφυκε πρῶτον μεταβάλλειν ἤπερ εἰς ὃ ἔσχατον, καὶ τί τὸ ἔσχατον,
ὅτι τὸ ἐναντίον, ἀκολουθῶς λέγει τὸ συνεχὲς τοῦτο ποῖόν ἐστιν. ἐπειδὴ
γὰρ μεταβολὴ διττὸν ἔχει τὸ συνεχές, τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ χρόνου τὸ δὲ ἀπὸ 5
20 τοῦ ὑποκειμένου, καθ' ὃ ἡ μεταβολὴ γίνεται, οἷον τῆς ἀλλοιώσεως ἢ τῆς
αὐξήσεως ἢ τῆς φθορᾶς, καὶ ἑκάτερον συνεχὲς τοιοῦτόν ἐστιν ὡς μῆδὲν ἢ
ἐλάχιστον ἀπολείπειν (τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ χρόνου κατὰ χρόνον, τὸ δὲ ἀπὸ
τοῦ ὑποκειμένου κατὰ τὸ ὑποκείμενον), λέγει ὅτι οὐ τοῦ κατὰ χρόνον συν-
εχοῦς χρειά τῆ μεταβάλλοντι πρὸς τὴν εἰς τὸ μεταξύ ἄριζιν πρὸ τοῦ εἰς
25 τὸ πέρας ἔλθειν· τοῦ πράγματος γὰρ ἢ τοῦ χρόνου εἶπεν ἀντὶ τοῦ
'τοῦ πράγματος ἤπερ τοῦ χρόνου'· καὶ γὰρ διαλείποντος τοῦ χρόνου τῆς 10
βαδίσεως, ὥστε τὸ βαδίζον ἀναπαυσάμενον πάλιν βαδίζειν, οὐδὲν κωλύει
ἔλθειν εἰς τὸ τῆς βαδίσεως μεταξύ καὶ τοῦ ὑποκειμένου μήκους, καὶ μὴ
διαλείποντος δὲ τοῦ χρόνου, ἀλλὰ συνεχοῦς ὄντος ἐνδέχεται ἀπὸ τοῦ ἐναν-
30 τίου εἰς τὸ ἐναντίον εὐθύς μεταβάλλειν, ὡς εἴ τις τὴν ὑπάτην κρούσας

2 καὶ τοῦ κάτω aF ἐμμέσων] ἀμέσων C¹ 3 κατὰ ποσὸν δὲ a 3.4 τοῦ ἐντελοῦς
(τέλους F) μεγέθους καὶ ἀτελοῦς τὸ μέσον aF 4 αὐξανόμενον aF 5 γὰρ τὰ] γὰρ
in ras. II litt. (τὰ om.) M ἐκάστου aF 6.7 τῆς πρώτης ταῦτα
ὁμοιότητος M 7.8 ὀηλωτικόν M 8 τὸ om. F ὁμοιοδὲς, ἐ in ras. A
9 ἐστὶ om., sed add. A¹ διαλείπον sic C: fortasse διαλείπον ut Arist. v. 28 ἢ A²:
εἰ A¹: εἰς M 10 ἐφ' ὃ M 11 ἀπὸ] ἐπὶ A¹, sed corr. A² 12 ἀλλ' ὅτι δὴ τοῦτο M
τὸ ἄνω ἔσται aF 13 ἐφ' ὃ M κινεῖται aFM 13. 14 ἀμφοτέρας C: ἀμφοτέροις F:
ἀμφοτέραις M 14 τῶν] τὴν F 15 μεταξύ A: τὸ μεταξύ aCFM 17 πρῶτον
ACM: πρώτως aF cf. supra 18 ὅτι aF: καὶ τί ACM 19 τῆ μεταβολῆ διττόν ἐστὶ
FM 21 φθορᾶς M μῆδὲν ἢ] μὴ δὲ F 23 οὐ τοῦ aFM, superscr. A¹: om. C
23. 24 συνεχῶς F 25 ἢ τοῦ χρόνου libri (cf. p. 873,11): μὴ τοῦ χρόνου Aristoteles
(cf. Philoponus p. 792,2. 855,6). ἢ legisse aliter interpretans videtur Themistius p. 354,4
26 τοῦ τοῦ] τοῦ aFM 28 καὶ τὸ ὑποκείμενον μήκους M 29 δὲ om. C
30 μεταβάλλειν εὐθύς aFM τὴν] εἰς τὴν C

εἰς τὴν νῆτην εὐθὺς μεταβαίνει. οὐκ ἄρα τὸ συνεχές τοῦ χρόνου συντελεῖ 204^v
 πρὸς τὸ μεταξὺ τοῦτο, ἀλλὰ τὸ τοῦ ὑποκειμένου, εἰ μὲν κατὰ τόπον ἢ
 μεταβολή, τοῦ τε τόπου αὐτοῦ καὶ τῆς κατὰ τόπον κινήσεως. καὶ γὰρ 15
 συνεχῶς κατὰ ταῦτα τῆς μεταβολῆς οὔσης ἀδύνατον τὸ κινούμενον μὴ εἰς
 πρῶτον ἐλθεῖν τὸ μεταξὺ καὶ τότε εἰς τὸ ἔσχατον. καὶ εἰ μὴ συνεχῆς
 οὕτως, ἀλλ' ἔχει τινὰ μεγάλα διαλείμματα, οὐ πάντως εἰς τὸ μεταξὺ πρὸ
 τοῦ πέρατος ἀφικνεῖται. ἀρχαιοπρεπῶς δὲ ἀπήγγελλται τὸ οὐθὲν γὰρ
 κωλύει διαλείποντα, καὶ εὐθὺς δὲ μετὰ τὴν ὑπάτην φθιέξασθαι
 τὴν νεάτην.

10 Εἰπὼν δὲ συνεχῶς κινεῖσθαι κατὰ τοῦτο τὸ συνεχές τὸ μηδὲν ἢ τὸ
 ἐλάχιστον διαλείπον τοῦ πράγματος ἥπερ τοῦ χρόνου, ὅτι οὐ χρεῖα 20
 τοῦ χρόνου, ἐδήλωσεν ἕκ τε τοῦ διαλείποντος τοῦ χρόνου μηδὲν κωλύειν
 διὰ τοῦ μεταξὺ τὴν κίνησιν εἶναι καὶ μὴ διαλείποντος μηδὲν κωλύειν ἀπὸ
 τοῦ ἐναντίου εἰς τὸ ἐναντίον εἶναι τὴν μετάβασιν μὴ διὰ τοῦ μεταξὺ. δεῖ-
 15 ξας δὲ ἐξ ἀμφοῖν, ὅτι οὐχὶ τῆς τοῦ χρόνου συνεχείας χρεῖα πρὸς τὴν διὰ
 τοῦ μεταξὺ κίνησιν, ἐπήγαγεν ἀλλὰ τοῦ πράγματος ἐν ᾧ κινεῖται,
 ὥστε τοῦτο μηδὲν ἢ τὸ ἐλάχιστον διαλείπειν. τὸ δὲ ἐλάχιστον διάλειμμα
 τοῦ πράγματος ὡς πρὸς ἀναλογίαν τῆς ὅλης κινήσεως παραβάλλονται. ἐὰν μὲν 25
 ὀλίγον ἢ πρὸς αὐτὸ τὸ διάλειμμα, καὶ ὁ σκοπὸς εἰς μένει τοῦ πράγματος,
 20 ὡς εἴ τις Ἀθήνηθεν εἰς Πειραιᾶ βαδίζων ἐπιστάς πρὸς βραχὺ δῆσαι τὸ
 ὑπόδημα, οὐ διέκοψε τὴν συνέχειαν· εἰ μέντοι μήτε εἰς εἴη σκοπὸς τῆς εἰς
 Πειραιᾶ ἀφίξεως, ἀλλὰ καὶ τῆς ὁδοῦ ἐκτραπείς οἰκονομήσει τι τῶν πρὸς
 χρεῖαν, οὐκέτι συνεχῆς αὕτη ἡ κίνησις. καὶ τὰ μὲν μιᾶς οὔσης τῆς προ-
 θέσεως μεταξὺ συμβαίνοντα. ὅταν πολυχρονία γένηται, διασπᾷ τῆς κινήσεως
 25 τὴν συνέχειαν ὡς τοῦ κιθαρίζειν, ὅταν βραχείσης χορδῆς ἄλλην ἐνάπτειν
 ἀναγκασθῶμεν. μὴ μενούσης δὲ μιᾶς τῆς προθέσεως καὶ ὀλιγοχρονίον τι
 παρεμπροσθεν λύει τὴν συνέχειαν, ὡς εἴ τις εἰς Πειραιᾶ τε ἅμα καταβαίνειν
 προτίθειτο καὶ τῶν ἐν τῇ ὁδῷ τινα διαλεχθῆναι.

Μετὰ δὲ τὸ εἰπεῖν ποίου συνεχῶς χρεῖα πρὸς τὸ μεταξὺ, ὅτι τοῦ
 30 κατὰ τὸ πρᾶγμα, λέγει καὶ περὶ τοῦ ἐναντίου, εἰς τὸ ἔσχατον μεταβάλλει
 τὸ μεταβάλλον διὰ τοῦ μεταξὺ, τί τοῦτο ἔστι καὶ ἐν τίσι θεωρεῖται. καὶ

1 μεταβάλλει FM	4 κατὰ ταῦτα] καὶ ταύτης M	5 καὶ εἰ μὴ] καὶ μὴ M
συνεχῆς FM	6 ἔχει aF: ἔχει M	οὐ om. M
aFM	8 δὲ om. C	10 δὲ om. M
i. e. emendatam lectionem vocis ἢ (13) ACM	11 εἴπερ M	13 καὶ aFM: ἢ AC
κωλύει καὶ ἀπὸ aF	14 τὸ om. M	14. 15 δεῖξασθαι δὲ M
δι' a: om. F	17 διαλείπειν F	15 ἐξ ACM:
18 ὡς πρὸς]. ὡςπερ a: ὡς πρὸ sic M	post διάλειμμα inser. M	καὶ ὁ σκοπός, sed del.
μὲν A ¹ CM: μὲν γὰρ aA ² F	19 μέντι AM	20 δῆσει M
εἴθ' ὁ M	21 εἴη AC: ὁ aF:	21 εἴη AC: ὁ aF:
εἰς τὸν aF	22 οἰκονομήσων F: οἰκονομήσει, sed corr. A ¹ : οἰκονομή-	
σει M	22. 23 πρὸς τὴν χρεῖαν aF	24 ὅτε aF
γίνεται a	25 τοῦ ACM: τὸν F: τὸ a	πολυχρονίον F
26 τι] τε F	27 λῶσι F	τῆς χορδῆς a
χρόνου F: om. a, qui dicit post μεταξὺ addit	εἰς τὸν a	ἀνάπτειν M
	28 προστίθειτο F	29 χρεῖα ACM:

λέγει ὅτι κατὰ τόπον ἐναντίον ἐστὶ τὸ κατ' εὐθειᾶν πλεῖστον ἀπέ- 204^v
 χον· τὸ μὲν γὰρ πλεῖστον ἀπέχειν ἀνάγκη τοῖς ἐναντίοις. τὸ δὲ κατ' 36
 εὐθειᾶν προσηκείμενον ὀρισμένον καὶ μεμετρημένον ποιεῖ τὸ πλεῖστον·
 ὀρισμένη γὰρ ἐστὶν ἡ εὐθεῖα, μετρεῖται δὲ πάντα τῷ ὀρισμένῳ. ἐπειδὴ
 5 γὰρ ἡ εὐθεῖα ἐλαχίστη ἐστὶ τῶν τὰ αὐτὰ πέρατα ἐχουσῶν γραμμῶν, ἡ δὲ
 ἐλαχίστη ὄρισταί (τοῦτο γὰρ αὐτῷ σημαίνει τὸ πεπεράνται), ἡ δὲ ὀρι-
 σμένη μεμετρεῖται, καὶ τὸ κατ' εὐθειᾶν πλεῖστον μεμετρημένον ἂν εἴη
 καὶ ὀρισμένον, ὥστε καὶ <τὸ> πλεῖστον κυρίως λέγεσθαι. ἡ γὰρ ἐπὶ τὰ 40
 αὐτὰ πέρατα τῆς εὐθείας περιφερῆς ἀόριστός ἐστι καὶ ἄλλοτε ἄλλου μέ-
 10 τρου, ἡ μὲν μᾶλλον κυρτομένη, ἡ δὲ ἤττον· ὥστε εἰ τῇ περιφερεῖ κρί-
 νοιτο ἡ τῶν περάτων διάστασις, δυνατόν τῆς μείζονος περιφερείας τὰ πέ-
 ρατα κυρτοτέρας οὐσης ἐγγυτέρω εἶναι ἢ περὶ τὰ τῆς ἐλλάττονος καὶ ἔσται
 ἐγγυτέρω τὰ μείζονι γραμμῇ διεστῶτα. καὶ ὅμως ἡ μὲν ἐπὶ τὰ αὐτὰ πέ-
 ρατα εὐθεῖα μία καὶ διὰ τοῦτο ὀρισμένη. αἱ δὲ περιφέρειαι πολλαὶ καὶ 45
 15 ἀόριστοι. καὶ ἔοικε τὰ ἐναντία πρῶτον ἐν τῷ τόπῳ φανῆναι καὶ ἀπὸ τού-
 του καὶ εἰς τὰ ἄλλα μετῆχθαι· διὸ καὶ ἡ ὑπογραφή τῶν ἐναντίων τὰ πλεῖ-
 στον ἀπέχοντα ἀποδίδωσι. τὰ οὖν κεχωρισμένα πλεῖστον ἀπ' ἀλλήλων κατὰ
 τόπον οἷα τὰ κατὰ τόπον ἐναντία ἐστίν, εἰ μέλλοι τὸ πλεῖστον ὄντως ὀρι-
 σμένον διεστάναι· καὶ γὰρ τὸ πλεῖστον ὄρισταί καὶ τὸ ἐλάχιστον κατ' εὐ-
 20 θεῖαν ἔχειν χρῆ τὴν διάστασιν.

p. 226^b34 Ἐφεξῆς δὲ οὐ μετὰ τὴν ἀρχὴν ὄντος ἕως τοῦ ἀλλὰ 50
 ταῦτα ἐκείνοις.

Τὸ ἐφεξῆς τινὲς ἐφεξῆς ἐστίν, ὃ ἀρχῆς ἔχει πρὸς αὐτὸ λόγον· τὸ γὰρ
 μετὰ τὴν ἀρχὴν ὁμογενὲς ὂν τῇ ἀρχῇ, μᾶλλον δὲ ὁμοειδές, ἐφεξῆς ἐστὶ τῇ
 25 ἀρχῇ, ὅταν μηδὲν ὁμογενὲς ἢ ὁμοειδές μεταξὺ τῆ αὐτοῦ τε | καὶ τῆς ἀρ- 205^r
 χῆς, οἷον οἰκία οἰκία ἐφεξῆς ἢ δευτέρα τῇ πρώτῃ, ὅταν μὴ ἢ αὐτῶν ἄλλη
 μεταξὺ οἰκία· καὶ ἡ ἀρχὴ δὲ τοῦ ἐφεξῆς ὄντος, καὶ τὸ ἐφεξῆς αὐτὸ πόλλα-
 χῶς λέγεται· ἡ γὰρ θέσει ἢ τάξει ἢ εἴδει ἢ πάθει ἢ χρόνῳ ἢ γενέσει
 ἢ ἀριθμῷ ἢ ἄλλῳ τινὲ τοιοῦτῳ· θέσει μὲν ὅσα ποῦ ἐστίν, οἷον εἰ γραμμὰς

1. 2 πλεῖστον ἀπέχον cf. v. 7: ἀπέχον πλεῖστον Arist. ἀπεχόμενον ut vid., sed ras.
 corr. C 2 ἀπέχον F 3 προσκειμένον C cf. f. 206^v31: προκειμένον aAFM
 μεμετρημένον (ut vid.) ποιεῖ ποιεῖ, sed corr. C¹ 4 μετρεῖ δὲ C¹ τὰ ὀρισμένα M
 6 ὄρισταί, ω in ras. A¹ αὐτοῦ a τῷ πεπεράνται M 8 τὸ addidi
 9 περιφέρεια C 12 ἢ περ] ἢ παρὰ M 13. 14 ἐπὶ τῷ αὐτῷ πέρατι C 14 εὐθεῖς
 δὲ
 M sic 15 ἀδιόριστοι A καὶ ἔοικε aCF: ἔοικε A πρῶτον aAM: πρῶτα C:
 πρότερον F ἐν τόπῳ M 17 κατὰ τόπον ante οἷα om. a 18 ἐναντίον M
 τὸ om. a ὄντως A: ὄντως τὸ C: οὕτως καὶ F: ὄντος τὸ M: οὕτω καὶ a ὀρισμένῳ C
 21 ὄντος ACM: om. F: μόνον ὄντος Alexandri lectionem cf. p. 876^r23. ex Arist. vulg. a, sed
 om. μόνον Arist. cod. F¹ et Metaph. 22 ταῦτα ἐκείνοις AC¹F (ut Ar. cod. E¹): ταῦτ'
 ἐκείνων aC²: ταῦτα ἐν ἐκείνοις M 23 λόγον πρὸς αὐτὸ aFM 26 post οἰκία add.
 καὶ F οἰκία] οἰκίας C 26. 27 ἄλλη μεταξὺ αὐτῶν (αὐτῆς F) aCF 27 καὶ
 ἀρχῇ ἢ M δὲ om. CM ἐφεξῆς δὲ αὐτὸ F 28 γενέσει M

πλείους γράψαιμεν ἢ οἰκίας πλείους ἢ πόλεις λάβοιμεν, τάξει δὲ ὡς τὸ 205⁺
 προήμιον τῆς διηγήσεως καὶ αὐτῆ τῶν ἀγώνων, εἶδει δὲ οἶον εἰ τὰ 5
 χρώματα ἐφεξῆς καθ' ἕκαστον λάβοιμεν ἀπὸ τοῦ λευκοῦ ἀρξάμενοι μέχρι
 τοῦ μέλανος, εἴτε ἑπτὰ εἴη ταῦτα εἴτε πλείω (καταριθμείται δὲ αὐτὰ ὁ
 5 Ἀριστοτέλης ἐν τῷ Περὶ τῶν αἰσθητῶν), πάθει δὲ εἰ τὴν ἀπὸ τοῦ ψυχροῦ
 μεταβολὴν ὁδοῖ γινομένην εἰς τὸ γαλακτώδες καὶ γλιαρὸν καὶ θερμὸν καὶ
 ζεστόν νοήσαιμεν, κατὰ χρόνον δὲ ὅταν νοσητηνίαν καὶ δευτέραν καὶ τρί-
 10 τήν καὶ τὰς ἐφεξῆς ὀνομάζωμεν, γενέσει δὲ ὅταν ἐπὶ μὲν τῶν ζώων λέ-
 γωμεν πρώτην τὴν καρδίαν συνίστασθαι, εἶτα πνεύμονα εἰ τόχοι, εἶτα 10
 σπλήνα, εἶτα νεφρούς, ἐπὶ δὲ τῶν φυτῶν ῥίζαν, εἶτα πρέμνον, εἶτα στέλε-
 χος καὶ τὰ ἐξῆς, ἀριθμῶ δὲ ὅταν μονάδα δυάδα τριάδα λέγωμεν ἐφεξῆς.
 τῶν δὲ ἀρχῶν αἱ μὲν φύσει εἰσὶν ὡς αἱ κατὰ τὸν ἀριθμὸν· φύσει γὰρ
 πρῶτον τὸ ἐν τῶν δύο καὶ ταῦτα τῶν τριῶν· καὶ αἱ κατὰ τὴν γένεσιν τῶν
 ζώων καὶ τῶν φυτῶν. ἔτι δὲ καὶ αἱ κατὰ τὰ εἶδη· οἶον ἐπὶ τῶν χρω-
 15 μάτων· αἱ δὲ κατὰ τὰ πάθη ἀρχαί, ὡς ἐπὶ τοῦ ψυχροῦ καὶ λευκοῦ εἴρη-
 ται, ὡς ἂν ἡμεῖς ὀρίσωμεν, οὕτως ἔξουσι τὸ δευτέρον καὶ τὸ ἐφεξῆς, εἴτε 15
 ἀπὸ τοῦ ψυχροῦ εἴτε ἀπὸ τοῦ ζέοντος ἀρξόμεθα, καὶ ἐπὶ τῶν χρωμάτων,
 εἴτε ἀπὸ τοῦ λευκοῦ εἴτε ἀπὸ τοῦ μέλανος· ἐπὶ δὲ τοῦ χρόνου καὶ τῶν
 βεόντων καὶ γινομένων φύσει τὸ πρότερον πρότερόν ἐστιν· ἄς δὲ ἡμεῖς
 20 ποιούμεθα ἀρχὰς ἐνιαυτοῦ μὲν περὶ θερινὰς τροπὰς ὡς Ἀθηναῖοι, ἢ περὶ
 μετοπωρινὰς ὡς οἱ περὶ τὴν νῦν καλουμένην Ἀσίαν, ἢ περὶ χειμερινὰς
 ὡς Ῥωμαῖοι, ἢ περὶ ἑαρινὰς ὡς Ἀραβες καὶ Δαμασκηνοί· μὴνός δὲ εἴ-
 25 τινες ἀρχὴν τὴν πανσέληνον λέγουσιν ἢ τὴν νέαν, θέσει ἔσονται αὐταί.
 ἐπὶ δὲ τῶν ἐν τόπῳ, ὅταν μὲν τάξις τις εἴη τῶν κειμένων καὶ ἡ ὥρι-
 25 σμένα ἐπ' εὐθείας ἢ ξύλα ἢ κίονες, ἔσονται ἀρχαί τὰ ἄκρα ἐφ' ἑκάτερον
 καί, ὡς ἂν ἡμεῖς θάωμεθα, οὕτως ἔσται τῶν περάτων ἀρχὴ ἑκείνο καὶ τὸ
 ἐφεξῆς λαμβανόμενον. ἐπὶ δὲ τῶν ἐν πόλεσιν οἰκιῶν οὐκέτι ἄκραι τινές εἰσι,
 τὸ δὲ ἀφ' ὅποτέρας ἀρξόμεθα, ἐφ' ἡμῖν καταλείπεται, καὶ ἔστιν ὅλον ἢ θέσει,
 εἴτε στρωγγύλος εἴτε τετράγωνος εἴτε ὁποῖος ἂν ἢ ὁ περιβόλος. τὸ παρα- 25
 30 πλῆσιον δὲ κατὰ τῶν πόλεων αὐτῶν τὸ ἐφεξῆς κατὰ θέσιν ἐστί.

1 γράψομεν F οἰκίας, sed corr. A λάβοιμεν F δὲ om. aF 2 αὐτῆ
 (sc. ἡ διηγήσις) AM: αὐτῆ aCF 4 ταῦτα] αὐτὰ C πλείω AC: καὶ πλείονα aFM
 5 Περὶ τῶν αἰσθητῶν] c. 3 p. 439^b 18 sqq. τῶν om. aF τοῦ om. aF 6, 7 καὶ ζεστόν
 aAM: καὶ ζέον (cf. v. 17 et p. 876, 18) C: om. F 7 νοσητηνίαν sic M 8 τὰ ἐφεξῆς
 CFM ὀνομάζομεν C!F 8, 9 λέγομεν C 9 πρῶτον aFM 11 καὶ post
 δυάδα inser. M λέγομεν C! 12 κατ' ἀριθμὸν aF 13 αἱ aFM: om. AC!
 15 τὰ ACM: om. aF ἐπὶ τοῦ λευκοῦ καὶ τοῦ ψυχροῦ aF: ἐπὶ τοῦ θερμοῦ καὶ ψυχροῦ M
 16 ὀρίσωμεν (cf. 26 et p. 876, 17) ACFM: ὀρίσαιμεν a 17 ἀρξόμεθα A 20 θερινὰς C
 21 Ἀσίαν AFC!: ὀσίαν C!M: οὐσίαν a 22 Ἀραβες aF δαμασκηνοί M 22, 23 μὴ-
 νός δὲ εἴ (ὡς a) τινες aAC: καὶ μῆνες δὲ οἵτινες M: καὶ μῆνες· οἵτινες (quod notum ex
 Paris. 1906 imposuit Brandisio Schol. p. 406^b 27) F 23 ἔσονται θέσει aF 25 τὰ
 ἄκρα ἀρχαί aF ἑκατέρωθεν FM 26 ἔσται οὕτω a περάτων om. M
 ἐκείνῳ A 27 ἄκρα F 28 ἀρξόμεθα C: ἀρξασθαι FM ὅλως FM 29 ἂν
 om. FM ἢ aF: εἴη ACM (cf. v. 43) 29, 30 τὸ παραπλήσιον ACFM: παραπλησίως a
 30 κατὰ ACM: καὶ ἐπὶ a: ἐπὶ F ἐστ[] ἔχει FM

Τούτων δὲ διωρισμένων ἐκεῖνο χρῆν κρατεῖν, ὅτι ὁμογενῆ ἀνάγκη εἶναι 205^r
 τὰ ἐφεξῆς, τὸ δὲ ὁμογενές πολυχούστερον. εἰ μὲν γὰρ ἄρρενας παῖδας δια-
 στήσαντες λέγομεν ἐφεξῆς, ὡς ἐν παιδίοις φαμέν τὸ ὁμογενές, εἰ δὲ καὶ
 5 ἀνδρας ἀναμίξαντες, ὡς ἄρρεν τὸ ὁμογενές, εἰ δὲ καὶ γυναῖκας, ὡς ἀνθρώ-
 πους· προσθέντες δὲ καὶ ἄλλα ζῷα, ὡς ζῷα λέγομεν ὁμογενῆ καὶ ἐφεξῆς·
 προσεχέστερον γὰρ καὶ πορρώτερον ἐκάστων τὸ ὁμογενές. εἰ μὲν γὰρ 30
 βάρη εἶη πάντα, καθὼ βάρη, ἔσται ὁμογενῆ, εἰ δὲ καὶ δῖφροι, καθὼ κα-
 θῆδραι, εἰ δὲ καὶ κλῖναι, καθὼ ἀναπαυόμεθα ἐπ' αὐτῶν· ἀκατονόμαστον
 γὰρ ἔστι τὸ κοινὸν ἐπ' αὐτῶν. εἰ δὲ τινων ἐφεξῆς μεταξύ τινα γίνεται
 10 ἀνομοιοδῆ, οὐκ ἐπὶ πάντων τῶν ἐφεξῆς τοῦτο οἰητέον συμβαίνειν· οὔτε γὰρ
 ἐπὶ τῶν κατ' ἀριθμὸν οὔτε ἐπὶ τῶν κατὰ χρόνον οὔτε ἐπὶ τῶν κατ' εἶδος
 ἢ πάθος μεταβαλλόντων· ἐπὶ δὲ τῶν κατὰ γένεσιν οἷον ἐπὶ καρδίας καὶ
 πνεύμονός ἐστιν μεταξύ ἀνομοιογενῆ γεννώμενα οἷον αἱ φλέβες διὰ τὸ εἰλῆ- 35
 φθαι ὡς ἐν σπλάγχνοις τὰ ἐφεξῆς. ὁτλον δὲ ὅτι ἐπὶ μὲν τῶν φύσει τὴν
 15 ἀρχὴν ἐχόντων καὶ τὸ ἐφεξῆς φύσει, καὶ ὅτι οὐκ ἔστιν ἀναστρέφοντα
 εἰπεῖν· τὰ γὰρ δύο τοῦ ἐνός· ἐφεξῆς, οὐ μέντοι τὸ ἐν τῶν δύο. ἐπὶ δὲ
 τῶν θέσει, ὡς ἂν ὀρίσωμεν τὴν ἀρχὴν, οὕτως καὶ τὸ ἐφεξῆς ἔχει, εἴτε
 τὸ ψυχρὸν ἀρχὴν εἴτε τὸ ζέον ὀρίσασιν. ὁ δὲ Θεμιστίος προστίθησιν.
 ὅτι κυρίως μὲν ἐφεξῆς τὰ ὁμοιοδῆ ἐστίν, οἶκος οἶκῳ καὶ γραμμῇ γραμμῇ,
 20 λέγεται δὲ ἐφεξῆς καὶ μὴ ὁμοιοδῆ τινα πολλακίς· “ἐφεξῆς γὰρ ὁ ἀγὼν τῆ 40
 πομπῆ καὶ τὸ νυμφαῖον τῷ γυμνασίῳ.”

Ἰστέον δὲ ὅτι τῶν πολλῶν ἀντιγράφων ἐχόντων ἐφεξῆς δὲ οὐ μετὰ
 τὴν ἀρχὴν ὄντος ἢ θέσει ἢ εἶδει, ὁ Ἀλέξανδρος οὕτω γράφει οὐ
 μετὰ τὴν ἀρχὴν μόνον ὄντος, τὸ μόνον προστιθείς, καὶ ἐξηγεῖται ὅτι
 25 ὁλωτικὸν ἐστὶ τὸ μόνον τοῦ μὴ κυρίως πάντως τὴν ἀρχὴν λαμβάνεσθαι,
 ἀλλ' ὅπως ἂν ἡ ἀρχὴ ληφθῆ, ἢ θέσει ἢ φύσει, τοῦ ἐφεξῆς ἀκολουθοῦν-
 τος. ἐφεξῆς δὲ εἶπεν γραμμῇ γραμμῆς ἢ γραμμαὶ ἢ μονὰς μονά-
 δος ἢ μονάδες. διότι καὶ μίαν γραμμὴν ἐφεξῆς εἶναι δυνατὸν τῆ 45

2 γὰρ δύο F 2. 3 παῖδας ἄρρενας στήσαντες ἐφεξῆς λέγομεν (λέγομεν F) aF δια-
 στήσαντες] στήσαντες δύο M 3 παισὶ a: παιδίας M φάμενον M² εἰ δὲ—ὁμο-
 γενές (4) bis exaravit M 4. 5 πρὸς ἀνθρώπους M 5 ἄλλα C 6 πορρώτερον M
 ἕκαστον FM 7 πάντα βάρη εἶη aF δῖφροι C² (cf. p. 878, 29): διαφέροι AC¹:
 διαφέρει aFM 7. 8 καθῆδραι aM: καθῆδρα ACF 8 ἀναπαυόμεθα aF ἀκατα-
 νόμαστον, sed corr. A¹ 9 γένεται F: γένοιτο a 10 ἀνομοιοδῆ M
 πάντων ACM: τούτων aF συμμένειν C¹ 12 ἢ πάθος om., sed post μεταβαλ-
 λόντων inser. παθῶν M 13 μεταξὺ καὶ aF ἀνομοιογενῆ FM γινόμενα C:
 γεννώμενα M sic 14 τὸ ἐφεξῆς C 16 μέντοι καὶ aF 17 θέσει] μερῶν F:
 θέσεων M 18 ὀρίσασιν aFM: ὀρίσωμεν AC Θεμιστίος] p. 355, 3 τίθησιν
 CFM 20 τινα μὴ ὁμοιοδῆ a μὴ om. M 21 τῷ νυμφαῖον C 23 ὄντος—
 μόνον (24) om. C εἶδει] τάξει M γράφει] cf. ad p. 874, 21 24 ὄντος τὸ μόνον
 om. M τὸ] δ F 25 ὁλωότερον M μὴ om. A 26 ληφθεῖ C
 ἢ φύσει ἢ θέσει a 26. 27 ἀκολουθοῦντες F 27 γραμμῆς] γραμμῆ M 27. 28 ἢ
 μονὰς μονάδος ACFM: καὶ μονὰς μονάδος a: ἢ μονάδος μονὰς. Arist. Phys. (brevius Metaph.
 1069^b33)

πρώτη γραμμῇ, καὶ πλείονας. καὶ μίαν μονάδα τῇ πρώτῃ μονάδι, καὶ 205^r
πλείονας.

ρ. 227^a6 Ἐχόμενον δὲ ὁ ἐφεξῆς ὄν ἀπτεται.

Ἐλπίων τί τὸ ἀπτόμενον καὶ τί τὸ ἐφεξῆς ἐπάγει τί τὸ ἐχόμενον, ὅτι
5 τὸ ἐφεξῆς ἅμα ὄν καὶ ἀπτόμενον τοῦτο ἐχόμενόν ἐστιν· οὔτε γὰρ τὸ ἐφε-
ξῆς μόνον ἀρκεῖ πρὸς τὸ ἔχθεσθαι (οἱ γοῦν ἀριθμοὶ ἐφεξῆς ὄντες οὐ λέ-
γονται ἔχθεσθαι ἀλλήλων, ὅτι μὴ ἀπτονται) οὔτε τὸ ἀπτεσθαι μόνον αὐ- 50
ταρκες πρὸς τὸ ἔχθεσθαι. ὁ γοῦν χιτῶν ἀπτόμενος τοῦ σώματος διὰ τὸ
μὴ ἐφεξῆς εἶναι οὐ λέγεται ἐχόμενος αὐτοῦ, οἰκία δὲ οἰκίας ἐφεξῆς οὔσα,
10 ὅταν καὶ ἀπτονται ἀλλήλων, ἐχόμεναί εἰσι, καὶ οἱ τῶν ἀλύσεων κρίκοι.
ὁμογενῆ γὰρ δεῖ εἶναι τὰ ἐχόμενα καὶ μηδὲν ἔχειν μεταξὺ μήτε ὁμογενές
μήτε ἀνομογενές. διὸ οὐ μόνον ἐφεξῆς ἐστίν, ἀλλὰ καὶ ἀπτόμενα. τὸ μὲν
γὰρ ἐχόμενον πᾶν καὶ ἐφεξῆς ἐστίν, τὸ δὲ ἐφεξῆς | οὐ πᾶν ἐχόμενον, εἰ 205^v
μὴ καὶ θέσιν ἔχοι καὶ ἀπτοίτο. διὸ οὔτε ἡ δευτέρα τῆς νοουμηρίας ἔχε-
15 σθαι λέγεται κυρίως οὔτε τὸ ἐκ λευκοῦ μέλαν γινόμενον ἔχθεσθαι τοῦ λευ-
κοῦ, ὅτι μὴ θέσιν ἔχει ταῦτα μηδὲ ὑπομένει ἄμφω, ἀλλὰ τῆς δευτέρας
οὔσης ἡ νοουμηρία οὐκέτι ἔστι καὶ τοῦ μέλανος γινομένου τὸ λευκὸν οἴχε-
ται. τὰ δὲ μήτε θέσιν ἔχοντα μήτε ὑπομένοντα ἄμφω οὐκ ἂν ἀπτοίτο.
τὰ δὲ μὴ ἀπτόμενα οὐκ ἂν ἔχοίτο. εἰ δὲ θείῃ τις λευκὸν σῶμα καὶ τού- 5
20 του ἀπτόμενον φαῖον καὶ ἐκεῖνον μέλαν, οὐδὲν κωλύει ταῦτα ἔχθεσθαι ἀλλή-
λων· τῶν δὲ ὑγρῶν τὰ μὲν συγχεόμενα οὐκ ἔχεται ἀλλήλων, ἔλαιον δὲ καὶ
ὕδωρ λέγοιτο ἂν ἔχθεσθαι.

ρ. 227^a7 Ἐπεὶ δὲ πᾶσα μεταβολὴ ἐν τοῖς ἀντικειμένοις ἕως τοῦ
φανερὸν ὅτι ἐν τοῖς ἐναντίοις ἔσται τὸ μεταξὺ.

25 Εἶρηκε μὲν ἤδη, τί ἐστὶ τὸ μεταξὺ, ὅτι τὸ “εἰς ὃ πέφυκε πρῶτον ἀφικνεῖ- 10
σθαι” πᾶν “τὸ μεταβάλλον” πρὸ τοῦ εἰς τὸ ἔσχατον ἐλθεῖν, καὶ προσθεῖς
ὅτι “ἔσχατον τῆς μεταβολῆς ἐστὶ τὸ ἐναντίον”, ἐκείνοις οὖν τὰ ἀκόλουθα
προσθεῖς ἀποδείκνυσιν, ὅτι τὸ μεταξὺ ἐν τοῖς ἐναντίοις ἐστίν. δείκνυσσι δὲ αὐτὸ
οὕτως· τὸ μεταξὺ ἐν μεταβολῇ ἐστὶ· πᾶσα μεταβολὴ ἀπὸ ἀντικειμένου εἰς

1 μονάδος F 3 ὁ ἂν—ἀπτηται ex Arist. aM 4 post ἐχόμενον repet. καὶ τί τὸ
ἐφεξῆς, sed delet. M 6 οἱ γοῦν] οἱ γὰρ a: ἵγγου M ἐξῆς M 7 ἀπτονται M
9 οἰκίας] οἰκία aF 10 καὶ (post ὅταν) om. F ἀπτονται C ἀλλήλων ACM: αὐτῶν
ἀλλήλων F: ἀλλήλων αὐτῶν a ἐχόμενά εἰσι a 11 μεταξὺ ἔχειν M ὁμοιογενές
FM 12 ἀνομοιογενές aFM (in quo post primum o i litt. erasa) καὶ om. F
13 ἐχόμενον οὐ πᾶν aF 14 ἔχει A νοουμίας, sed corr. Λ 15 οὔτε τὸ CFM:
οὐδὲ τὸ Λ: οὔτε a 16 μὴ] μὴ δὲ C 17 ἔσται Λ 19 θείῃ C: θείας aAFM
21 τῶν δὲ—ἀλλήλων om. C 22 λέγεται ἔχθεσθαι M: λέγοιτο ἔχεται F extremis add.
ἀλλήλων aFM 25 τὸ πρῶτον aF cf. p. 871,16 26 εἰς ὃ ἔσχατον FM καὶ om. a
post ὅτι add. τὸ aCFM 27 ἐστὶ ante τῆς μεταβολῆς Arist. p. 226^b26 οὖν τὰ
ἀκόλουθα] νῦν C: νῦν τὰ ἀκόλουθα M 28 προσθεῖς a ἐν om. F

ἀντικειμένον· πᾶσα ἢ ἀπὸ ἀντικειμένου εἰς ἀντικείμενον μεταβολὴ ἢ ἀπὸ 205^v
ἀντιφάσεως ἢ ἀπὸ ἐναντίου ἐστί· καὶ γὰρ ἡ στέρησις ἐναντίον πῶς, ὡς
εἶρηκεν αὐτός. καὶ τῶν πρὸς τί τινα ἐστὶν ἐναντία. εἰ οὖν ἡ κατὰ ἀντί- 15
φρασιν μεταβολὴ κατὰ γένεσιν καὶ φθοράν ἐστὶν, οὐκ ἔστι δὲ γενέσεως καὶ
5 φθορᾶς μεταξύ, διότι τὸ μὲν μεταξύ ὑφαστώτων ἐστὶ τινῶν μεταξύ, ἐν δὲ
τῇ γενέσει καὶ φθορᾷ οὐχ ὑφέστηκεν ἄμφω τὰ ἄκρα, ἀλλ' ἐν μὲν τῇ γε-
νέσει· μόνον τὸ εἰς ὅ, ἐν δὲ τῇ φθορᾷ μόνον τὸ ἐξ οὗ (τὰ γὰρ ἄλλα οὐχ
ὑποκειμένα ἐστὶν, ἀλλὰ ἀποφάσει δηλούμενα), ἀνάγκη ἐν τοῖς ἐναντίοις εἶναι
τὸ μεταξύ. οὐκ ἐν πᾶσι δὲ τοῖς ἐναντίοις λέγει (ἔστι γὰρ τινα τῶν ἐναν-
10 τίων ἄμεσα), ἀλλ' ὅτι ἐν τῷ γένει τῶν ἐναντίων. 20

p. 227^a10 Τὸ δὲ συνεχές ἔστι μὲν ὅπερ ἐχόμενον ἕως τοῦ καὶ
τοῖς ὁποίοις ἕκαστον τούτων ὑπάρχει, εἰρηται. 35

Ὅσπερ ἀπὸ τοῦ ἐφεξῆς καὶ τοῦ ἄπτεσθαι ἐγένετο τὸ ἐχόμενον, οὕτως
ἀπὸ τοῦ ἐχομένου τὸ συνεχές, ὅταν ἡ ἀφή τῶν ἐχομένων γένηται ἕνωσις.
15 τοῦτο δὲ γίνεται, ὅταν τῶν ἀπτομένων τὰ πέρατα δύο τέως ὄντα, συμφύ-
ντα ἐν γένηται· τότε γὰρ οὐκέτι μένει ἀπτόμενα. δεῖ δὲ καὶ τὰ ἄπτε-
σθαι μέλλοντα ἀλλήλων, συνεχῆ εἶναι· μεριστὰ γὰρ, διότι τὰ ἀμερῆ οὐχ
ἄψεται ἀλλήλων. φανερόν οὖν ὅτι ἐν τούτοις ἐστὶ τὸ συνεχές, ἐξ 40
ῶν ἐν τι πέφυκε γίνεσθαι κατὰ τὴν συναφήν. πέφυκε δὲ γίνεσθαι
20 ἐν τὰ μὲν συμφύσει ὥσπερ τὰ ἐγκεντριζόμενα φυτὰ, τὰ δὲ ἀφῆ καὶ συν-
αρμογῆ ὡς ἡ ναῦς. τῶν δὲ τὸ αἷτιον τοῦ ἐν εἶναι πλεῖον μὲν ἢ κατὰ
ἀφήν, ἐνδεέστερον δὲ συμφύσεως, ὥσπερ ὕδατος καὶ ἀέρος· καὶ διαλυθέν-
των γὰρ αὐτῶν οὐχ ἦττον τὰ μόρια ἦνεται καὶ τὴν αὐτὴν τῷ ὅλῳ σφίζει
φύσιν. ἀλλὰ δὲ δεσμῷ τὸ ἐν ἔχει ὡς φάκελος, τὰ δὲ πλοκῆ ὡς ἱμάτιον,
25 τὰ δὲ ἐμπλέξει τῶν μορίων ὡς ἡ ἄλυσις, τὰ δὲ ῥάψει ὡς ὑποδήματα, τὰ 45
δὲ κόλλη ὡς χάρτης, τὰ δὲ κράσει ὡς μελίκρατον, τὰ δὲ συνθέσει τοιαῦδε
ὡς σωρός, τὰ δὲ συντάξει ὡς τὸ στράτευμα, τὰ δὲ συνδέσμι ὥσπερ αἰ
οὐχ ἀπλαῖ προτάσεις. τὸ δὲ ἄρμα καὶ ἡ συνωρίς κατὰ πολλοὺς τρόπους
ἐν γίνεται· ὁ μὲν γὰρ δίφρος ὥσπερ καὶ οἱ τροχοὶ συναρμώσει ἐν γίνον-
30 ται, τὸ δὲ πρὸς ἀλλήλα τούτων ἐνοποιῶν αἷτιον σύνθεσις ἂν τις εἴη. τῶν

2 ἀπὸ τοῦ ἐναντίου A 3 εἶρηκεν] c. 1 p. 225^b3 ἐναντία ἐστὶν aF 4 οὐκ ἔσται C
5 ἐστὶν post tert. μεταξύ aF, ante tert. μεταξύ M 6 οὐχ] οὐθ' F ἄμφω om. a 9 πᾶσι
(ex πάση?) C 10 τινα om. CFM 12 τοίοις a 13 ὑπάρχειν FM 13 οὕτως ACM:
οὕτω (οὕτως F) καὶ aF 14 ante ἕνωσις habet ἔφε deletum F 15 δὲ om. C
16 γίνεται F: γίνηται M 17 μεριστῆ M 18 φανερόν (α in ras. II
litt.) M οὖν om. FM 19 κατὰ τὴν συναφήν (ἀφήν F) γίνεσθαι aF ἀφήν M
20 ἐγκεντριζόμενα a 21 τὰ αἷτια M ἐν εἶναι πλεῖον aA²: ἐν εἶναι πλείονα A¹: ἐν,
vacuum in litterarum, πλείονα F: εἶναι πλείονα CM 22 τὴν ἀφήν C ἐνδεέσ-
τερα M 24 δεσμῷ] in marg. genera unitatis numerat ὁ usque ad γ' A ἔχει τὸ ἐν
aF φάκελλος A: σφακέλλος C: σφακέλος M 26 κόλλη, ὡς] κόλλη καὶ M
χάρτες F 29 γὰρ om. F δι' φ' ρος A συναρμώσει C 30 τὰ δὲ FM
ἐν ὁποῖον CF

δὲ ἴππων ὡς πρὸς ἀλλήλους τε καὶ τὸν δῆφρον σύζευξις. τὸ μέντοι πᾶν 205^v
 σύστημα σύνθεσις. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι πλείους τρόποι τῆς τοῦ ἐνὸς συστά-
 σεως. ὁ μέντοι Ἀριστοτέλης τεττάρων ἐμνήσθη ἢ γόμφῳ εἰπὼν ἢ
 κόλλῃ ἢ ἀφῆ ἢ προσφύσει γίνεσθαι τὸ συνέχον ἔν. λέγει δὲ συνέχον
 5 ἔν τὸ ἀναβεβηκός, καὶ ὑπερσυνεχές ὄν καὶ αἷτιον τοῦ συνεχοῦς· καὶ γὰρ
 τὸ μὲν συνεχές καὶ ἔν, τὸ δὲ ἔν οὐ πᾶν συνεχές· πλοῖον γὰρ καὶ ἱμάτιον
 καὶ οἰκία ἔν τι, ἀλλ' οὐχὶ συνεχές. φανερόν δέ φησι καὶ ὅτι πρὸς
 νόησιν πρῶτόν ἐστι τὸ ἐφεξῆς τοῦ ἀπτομένου, τὸ δὲ ἀπτόμενον τοῦ
 συνεχοῦς· τὸ μὲν γὰρ ἀπτόμενον ἀνάγκη | ἐφεξῆς εἶναι, τὸ δὲ ἐφε- 206^r
 10 ξῆς οὐ πᾶν ἀπτεσθαι. διὸ καὶ ἐν προτέροις τῷ λόγῳ τὸ ἐφεξῆς
 ἐστι. πρότεροι δὲ καὶ πρεσβύτεροι οἱ ἀριθμοὶ τῶν μεγεθῶν, καὶ ἐν τού-
 τοις τὸ ἐφεξῆς· τὰ γὰρ οὗτο τοῦ ἐνὸς ἐφεξῆς. ἀφή δὲ οὐκ ἔστι μονά-
 δων. πρότεροι δὲ ἀριθμοὶ καὶ μονάδες σωμάτων καὶ μεγεθῶν οὐχ ὑπο-
 στάσει, ἀλλὰ λόγῳ. διὸ κατὰ γένεσιν τελευταῖον τῇ ἐπινοίᾳ τὸ συνεχές·
 15 πρῶται γὰρ αἱ μονάδες, ἐν αἷς τὸ ἐφεξῆς, θέσιν δὲ λαβρουσῶν τὸ ἀπτε- 5
 σθαι ἐπιγίνεται, τῆς δὲ ἀφῆς συμφυεῖσης τὸ συνεχές, καὶ οὐδὲν ἔτι
 μετὰ τοῦτο.

Ὁ μέντοι Εὐδόμημος τὸ συμφυές τοῦ συνεχοῦς μᾶλλον ἡνωμένον θεα-
 σάμενος καὶ ἴδιον τῶν φυσικῶν αὐτὸ εἰπὼν “τοῦτο, φησί, κατὰ τὸν λόγον
 20 πρῶτόν ἐστι καὶ ἀρχή· τούτῳ γὰρ ἔπεται τὸ συνεχές καὶ ἐχόμενόν τε καὶ
 ἐφεξῆς· κατὰ δὲ τὴν γένεσιν, φησί, τελευταῖον τὸ συμφυές”. ὁ γὰρ δὲ
 ὅτι τῷ λόγῳ τοῦτο πρῶτον εἶπεν ὡς ἐξ ἐκείνων συνεστῶς. ὁ δὲ Ἀριστο-
 τέλης τὸ ἐφεξῆς τοῦ ἀπτεσθαι πρῶτον εἶπε τῷ λόγῳ ὡς ὀλιχώτερον καὶ 10
 ἀπλούστερον καὶ συναναιροῦν καὶ συνεπιφερόμενον. ὕστατον οὖν κατὰ γέ-
 25 νεσιν τὸ συνεχές. διὸ εἰ συνεχῆ εἶη, ἀνάγκη ἀπτεσθαι. οὐχ οὕτω
 δὲ λέγει ὡς τοῦ συνεχοῦς, καὶ ὅτε συνεχές ἐστίν, ἀπτομένου ὄντος (οὐκέτι
 γὰρ ἔσται συνεχές κατ' ἐκεῖνο τὸ μέρος, καθ' ὃ ἢ ἀφή), ἀλλ' ὅτι συνε-
 χοῦς γενομένου, ἐκ πλείωνων ἀνάγκη τὴν ἀφήν προὑποστῆναι. εἰ δὲ
 ἀπτοιτό τινα, οὐκ ἀνάγκη συνέχειαν ἐπινοεῖσθαι, ὥστε ἐν οἷς οὐκ ἔστιν ἢ
 30 ἀφή, οὔτε σύμφυσις οὔτε συνέχειά ἐστίν ἐν τούτοις, εἴπερ τῆς συνεχείας 15
 προηγεῖσθαι δεῖ τὴν ἀφήν. οὐ μέντοι ἐν πᾶσιν, ἐν οἷς ἐστίν ἀφή, καὶ
 σύμφυσις ἤδη γενέσθαι δυνατόν· καὶ γὰρ ξύλου λίθος ἀπτεται καὶ ἱμάτιον
 ζῆου, ἀλλ' οὐ συμφύεται ταῦτα εἰς ἕνωσιν.

Εἰ οὖν ἀληθὲς τὸ μὴ εἶναι ταῦτόν τὸ ἐφεξῆς καὶ τὸ ἀπτεσθαι μὴδὲ

1 ἀλλήλους C τὸν δῆφρον aACM: τῶν δῆφρων in marg. F¹: τῶν ἴππων in textu F¹
 3 ἀνεμνήσθη aF ἔπων F 4 προχύσει F ἔν τὸ συνέχον aF: ἔν τὸ συνε-
 χές M. λέγεται aF 4. 5 συνέχ... ἔν (syll. om. in m litt. lac.) M
 5 ὑπερφυές C 6 γὰρ om. FM 7. 8 πρῶτον πρὸς νόησιν AC 11 δὲ] γὰρ a
 12 τοῦ om. CM 15 ἐν αἷς om. M 16 τοῦτο post ἔτι add. M 17 μετὰ
 om. F 18 Εὐδόμημος] fr. 58 p. 82,8 18. 19 θεασάμενος ἡνωμένον aF: ἡνωμένον
 θεασάμενον M 19 καὶ aA: om. CFM 20 τοῦτο C¹ 22 pro εἶπεν in-
 cohaverat ἐστὶ, sed corr. C ἐκείνου F 24 συναιροῦν F: συν...αιροῦν (an om. in
 lac. in litt.) M 26 δὲ om. F 28 ὑποστῆναι F 29 ἢ om. M 32 σύμφυσις F
 γενέσθαι (γίνεσθαι a) ἤδη aF¹M 34 ἐφεξῆς] συνεχές, sed corr. F

τοῖς αὐτοῖς ὑπάρχει. συναχθήσεται τι ὡσπερ πόρισμα ἀπὸ τούτου, ὅτι καὶ 206⁺
εἰεν στιγμαὶ καὶ μονὰς χωρισταὶ τῶν πραγμάτων, ὡσπερ ὑποτίθενται τινες
οἱ τὰ ὑποκαίμενα τοῖς μαθήμασι μὴ ἐξ ἀφαιρέσεως λέγοντες, οὐκ ἂν εἴη ταύ-
τὸν στιγμαὶ καὶ μονὰς, ὡς ἔδοξέ τισι, καὶ ἀμερῆ ἄμφω καὶ ἀρχὴ ποσοῦ ἐκάτε- 20
5 ρον ἤ. εἴπερ ταῖς μὲν στιγμαῖς ὑπάρχει θέσιν ἐχούσαις τὸ ἄπτεσθαι κατὰ
στιγμαὶν, ταῖς δὲ μονάσι τὸ ἐφεξῆς ὑπάρχει· εἰ οὖν μὴ ἐν τοῖς αὐτοῖς
τὸ ἄπτεσθαι καὶ τὸ ἐφεξῆς οὐκ ἂν εἴη ταύτὸν στιγμαὶ καὶ μονὰς· ὑπάρχει
δὲ ταῖς στιγμαῖς τὸ ἄπτεσθαι οὐ καθ' αὐτάς (ἀμερεῖς γὰρ εἰσι, τὰ δὲ ἀπτό-
10 μενα μεριστὰ ἀνάγκη εἶναι), ἀλλ' ὅτι ἡ τὸ ἄπτεσθαι ἀντὶ τοῦ ἐφαρμύζειν
εἶπεν (σημεῖον γὰρ σημεῖω συντιθέμενον σημεῖον ποιεῖ· οὕτω δὲ ἤκουσεν 25
ὁ Ἀλέξανδρος), ἢ μᾶλλον ὅτι κατὰ τὰ σημεῖα ὑπάρχει τὸ ἄπτεσθαι ταῖς
γραμμαῖς.

Οὐ μόνον δὲ ἐκ τῆς διαφορᾶς τοῦ ἄπτεσθαι καὶ τοῦ ἐφεξῆς ἡ δια-
φορὰ τοῦ σημεῖου καὶ τῆς μονάδος δείκνυται, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ μεταξύ,
15 εἴπερ τινῶν μὲν στιγμαῶν ἐνδέχεται εἶναι τι μεταξύ, τινῶν δὲ οὐ.
τῶν μὲν γὰρ ἐφαρμοζουσῶν ἀλλήλαις στιγμαῶν οὐδὲν ἐστὶ μεταξύ, τῶν δὲ
μὴ ἐφαρμοζουσῶν ἐνδέχεται εἶναι μεταξύ γραμμῆν ἢ γραμμάς· οὐδὲ γὰρ
τούτων ἀνάγκη μεταξύ εἶναι γραμμῆν, ἀλλ' ἐνδέχεται, εἴπερ καθ' αὐτάς 30
ὑποτεθεῖεν αἱ στιγμαὶ καὶ μὴ ὡς τῶν ἐν σώματι γραμμῶν πέρατα. τῶν
20 δὲ μονάδων οὐδὲν μεταξύ ἐστὶν· μονάδος γὰρ καὶ δυάδος ἀνάγκη μηθὲν
μεταξύ εἶναι. τὸ γὰρ οὐκ ἀνάγκη μεταξύ ἀντὶ τοῦ ἀνάγκη μὴ εἶναι
μεταξύ εἴρηται· οἱ γὰρ ἀριθμοί, ὡς οἱ Πυθαγόρειοι λέγουσι, τῷ κενῷ ἀπ'
ἀλλήλων χωρίζονται οὐδὲν ἔχοντες ἀλλήλων μεταξύ.

Ἰστέον δὲ ὅτι διχῶς φερομένης τῆς γραφῆς ἐν τοῖς βιβλίοις ὅπου μὲν
25 πᾶσα γὰρ γραμμὴ μεταξύ στιγμαῶν, ὅπου δὲ πάσης γὰρ γραμμῆς 35
μεταξύ στιγμαῖ, τὴν προτέραν σαφεστέραν οὖσαν ἴσασιν οἱ ἐξηγηταί·
πᾶσα γὰρ γραμμὴ πεπερασμένη μεταξύ δυεῖν στιγμαῶν ἐστὶ τῶν τὰ πέρατα
αὐτῆς ὀρίζουσῶν· ἐνδέχεται δὲ καὶ μὴ εἶναι μεταξύ γραμμῆν, ὅταν καθ'
αὐτάς αἱ στιγμαὶ νοηθῶσιν ὑπὸ τῶν χωριστὰς αὐτάς ὑποτιθεμένων. ἡ δὲ
30 ἑτέρα, εἴπερ μὴ κατὰ διαφορὰν εἴη γεγραμμένη, ἀκολουθοῖ ἂν τῷ προ-

1 συνάγεται a ὡς F ante πόρισμα ras. C 2 εἰεν] εἰ ἐν C: ἡ ἐν F
χωρισταὶ—μονὰς (4) om. F 4 ἔδειξε C¹F 5 μὲν ACM: om. aF 7 τὸ ἄπτε-
σθαι—στιγμαῖς (8) om. C 8 οὐ καθ'—εἶναι (9) om. M ἑαυτάς aF 10 συντε-
θέν aFM post ποιεῖ add. αὐτὸ F post δὲ add. αὐτὸ a ἤκουεν FM
15 τινῶν δὲ οὐ C: om. aAFM. scilicet proxima τῶν μὲν—μεταξύ in archetypo propter
homoeoteleuton omitta et in margine suppleta turbas dederunt, quarum iudicium in A
remansit lacuna post μεταξύ (16), quam lineolis explevit A¹ 17 οὐδὲ] οὐ M
18 κατ' αὐτάς F 19 ὡς τῶν] ὄντων C 20 οὐδὲν et μηθὲν ut in Aristotelei lem-
matis paraphrasi AC: οὐδὲν et μηθὲν aM: οὐδὲ et μὴ δὲ F μονάδος δὲ F 21 post
prius μεταξύ add. ἂν τι (sic) A γὰρ ἂν F 21. 22 οὐκ ἀνάγκη μεταξύ libri: in
Aristotele deest μεταξύ, sed in cod. E proxima sunt μεταξύ γὰρ οὐδὲν, non οὐδὲν γὰρ μεταξύ.
fortasse etiam μονάδος καὶ δυάδος ordine inverso legit cum cod. F Simplicius 22 ὡς
καὶ οἱ C πυθαγόρειοι AC κενῷ ex ζωνῷ C 26 στιγμαῖ, ἡ in ras. iv litt. C
27 δυεῖν AC: δύο aFM τὰ om. M 28 καὶ om. FM 29 διανοηθῶσιν C
30 διαφορὰν F γεγραμμένον aF ἀκολουθεῖ F

ειρημένῳ. εἰπὼν γὰρ περὶ τῶν στιγμῶν καὶ τῶν μὲν ἐνδέχεται εἶναι 206^r
 τι μεταξύ ἐπήγαγεν· πάσης γὰρ γραμμῆς μεταξύ στιγμῆ. εἰ γὰρ 40
 πάσης γραμμῆς μεταξύ στιγμῆν ἐνδέχεται εἶναι τὴν διαιρουσάν αὐτήν, καὶ
 πάλιν τῶν παρ' ἑκάτερα τῆς στιγμῆς γραμμῶν ἑκατέραν ἔστι διελεῖν
 5 στιγμῆ; ἀληθὲς ὅτι τῶν στιγμῶν τῆς τε ἄκρας ὁποῦντασιν καὶ τῆς μέ-
 σης ἐνδέχεται εἶναι τι μεταξύ τὴν γραμμῆν (τῶν γὰρ ὄντων τί ἐστὶν ἢ
 γραμμῆ) καὶ τῆς μέσης καὶ τῆς λοιπῆς ἄκρας τὴν ἑτέραν γραμμῆν. καὶ
 ἔχει ἂν τι πλεόν ἢ γραφῆ αὐτῆ ἢ λέγουσα πάσης γὰρ γραμμῆς με-
 10 ἐνδέχεσθαι τι εἶναι μεταξύ τῶν στιγμῶν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῆς ἀπείρου. καὶ
 γὰρ καὶ ταύτην ἐνδέχεται διελεῖν στιγμῆ καὶ δεῖξαι, ὡς εἴρηται, ὅτι με-
 ταξὺ τῶν στιγμῶν ἐνδέχεται εἶναι γραμμᾶς. εἰπὼν δὲ περὶ ἑκάστου
 τῶν προτεθέντων συμπεραίνεται λοιπὸν τὸν λόγον. ὑπομνηστικῶν κατὰ
 τάξιν, ὅτι εἴρηται περὶ πάντων καὶ τί ἐστὶν ἕκαστον καὶ τοῖς ποίοις τῶν
 15 ὄντων ὑπάρχει· εἴρηται γὰρ ὅτι τὰ μὲν ἄλλα πάντα τοῖς ἔχουσι θέσιν
 ὑπάρχει, τὸ δὲ ἐφεξῆς καὶ τοῖς οὐκ ἔχουσι θέσιν, εἴπερ καὶ ἐν ἀριθμοῖς 50
 τοῦτο θεωρεῖται.

p. 227^b 3 Μία δὲ κίνησις λέγεται πολλαχῶς ἕως τοῦ | γένος δὲ 206^v
 τῶν ἐπιστημῶν.

20 Ἀκόλουθον μὲν ἦν μετὰ τὰ περὶ κινήσεως ἤδη ρηθέντα, ἐν οἷς διέ-
 κρινε τὴν κίνησιν τῆς γενέσεως καὶ τῆς φθορᾶς, καὶ τὰς κατηγορίας ἐν αἷς 5
 ἢ κίνησις ὑπάρχει παραδέδωκε, ταῦτα τὰ νῦν ρηθησόμενα περὶ κινήσεως
 ἐπαγαγεῖν, τίς ἢ μία κίνησις, καὶ ὅτι τριχῶς λεγομένου τοῦ ἐνὸς ἢ γένει
 ἢ εἶδει ἢ ἀριθμῷ, ὡς καὶ ἐν ἄλλοις διώρισται, καὶ ἢ μία κίνησις τριχῶς
 25 ρηθήσεται. καὶ τίς μὲν ἢ τῷ γένει μία, τίς δὲ ἢ τῷ εἶδει, τίς δὲ ἢ τῷ
 ἀριθμῷ, ἦτις καὶ κυρίως μία δειχθήσεται. ἐπειδὴ δὲ ἢ μία συνεχῆς ἐστὶ
 καὶ ἢ συνεχῆς μία, ἔδει προγινώσκειν τί τὸ συνεχῆς ἐστὶν, ἵνα καὶ ἐπὶ
 κινήσεως αὐτὸ γνωρίζειν δυνάμεθα. ἐπειδὴ δὲ τὸ μὲν συνεχῆς ἐχόμενόν 10
 τί ἐστὶ, τὸ δὲ ἐχόμενον ἐφεξῆς τι καὶ ἀπτόμενον, ταῦτα δὲ ἅμα εἶναι χρή,
 30 συνθεωρεῖται δὲ τούτοις καὶ τὸ μεταξύ, εἰκότως ἢ ἐκείνων διδασκαλία πρὸ
 τῶν νῦν ρηθησομένων παραδέδοται. αὐτὸ μέντοι τοῦτο τὸ πρόβλημα τὸ
 δεικνύον, τίς ἢ μία κίνησις, ἔστι μὲν καθ' αὐτὸ τῆς φυσικῆς θεωρίας οἰ-

2 μεταξύ τι aFM 4. 5 διαιρεῖν (sed corr. F¹) ἑκατέραν στιγμῆ (στιγμῆν F) ἐστὶν aF
 5 ἀληθῶς F 6 ἢ om. aFM 7 τῆς μέσης om. F 8 γὰρ om. FM 9 στιγ-
 μῆν F τὸ] τῷ M μῆ post τῆς iteratum del. F μόνης om. FM 10 τι post
 μεταξύ a 11 καὶ (ante ταύτην) om. aCFM 12] τι F 13 προθέσεων C
 post προτεθέντων add. καὶ δείξας M 14 τί A: δ,τι aCFM 16 τοῖς] τὸ sic F
 θέσιν] τάξιν F: om. M 20 μὲν om. aFM 22 ἢ om. a 23 τριχῶς
 om. M ἢ om. FM 24 ἦδει a ἐν ἄλλοις] velut Metaph. Δ 6. 1016^b 31
 καὶ (ante ἢ) om. aF 26 καὶ om. CFM 27 ante μία add. δὲ C ἔδει CM et (ἐδ
 corr. nescio unde) A: ἦδη F: εἶδει a προγινώσκει F: προδιδάσκειν M 30 τὸ
 τῷ FM 31 παραδίδεται F

καίωτατον (ὡς δηλώσει τὰ περὶ αὐτοῦ λεγόμενα, καὶ πρὸς τὸ τέλος δὲ τῆς 206^v ὅλης φυσικῆς πραγματείας συντελέσει τὸ σκοπιμώτατον· ἀπ' αὐτοῦ γὰρ δειχθήσεται τίς ἢ μία καὶ συνεχῆς ἐν τῷ κόσμῳ κίνησις, ὅτι ἡ κυκλοφο- 15 ρία, καὶ τί τὸ προσεχῶς ταύτην κινεῖν, ὅτι τὸ ἀκίνητον καὶ ἀμερὲς καὶ αἰδίου αἰτίον), τὸ δὲ νῦν ἔχον τὴν μίαν κίνησιν τριχῶς λέγεσθαι φησιν, ὥσπερ καὶ τὸ ἓν, ἣ γένει ἢ εἴδει ἢ ἀριθμῷ.

Γένει μὲν οὖν μία κίνησις ἢ ἐν τῇ αὐτῇ κατηγορίᾳ· οἷον πᾶσα φορὰ πρὸς πᾶσαν φορὰν μία τῷ γένει ἐστίν· ἐν γὰρ τῇ ποῦ κατηγορίᾳ ἐνὶ γένει ὄντι πᾶσαι. καὶ ἀλλοίωσις πρὸς ἀλλοίωσιν· ἐν γὰρ ποιότητι. ὁμοίως δὲ καὶ 10 αὔξεισις πρὸς αὔξησιν καὶ μείωσις πρὸς μείωσιν· ἐν ποσότητι γὰρ πάντα. εἰ 20 οὖν ἕτεροι τῷ γένει κινήσεις, οὐχ ὡς γένος τι κοινὸν ἢ κινήσις κατηγορεῖται τῶν πολλῶν κινήσεων, ὥστε οὐδὲ ὁ ὀρισμὸς αὐτῆς ὡς ἐνὸς γένους καὶ μιᾶς φύσεως ἐγένετο. εἶδαι δὲ μίαι πλείονές εἰσι κινήσεις, ὅταν ἐν τῷ αὐτῷ γένει οὖσαι καὶ ἐν τῇ αὐτῇ κατηγορίᾳ καὶ ἐν εἴδει τῷ αὐτῷ 15 εἰσιν ὑπὸ τὸ αὐτὸ γένος ὄντι ἀτόμῳ καὶ μὴ διαιρουμένῳ εἰς εἶδη. οἷον πᾶσαι αἱ λευκάνσεις καὶ τῷ γένει μία εἰσί (χρῶματα γὰρ καὶ ποιότητες) καὶ τῷ εἴδει μία, λεύκανσις δὲ καὶ μέλανσις τῷ μὲν γένει αἱ αὐταί, τῷ 25 δὲ εἴδει διάφοροι.

Εἰπὼν δὲ ὅτι χρώματος μὲν εἰσι διαφοραὶ κατὰ κίνησιν λεύκαν- 20 σις καὶ μέλανσις, καὶ διὰ τοῦτο λεύκανσις μὲν καὶ μέλανσις διάφοροι κατ' εἶδός εἰσι, λεύκανσις δὲ λευκάνσει ἢ αὐτῇ τῷ εἴδει καὶ μέλανσις μελάνσει, ἐπήγαγεν· λευκότητος δὲ οὐκ ἔσται· διότι πῶς εἶδει μία λεύκανσις λευκάνσει. καὶ εἴη ἂν λέγων ὅτι χρώματος μὲν εἰσι κατ' εἶδος διαφοραί, ὅτι μὴ ἔστιν ἄτομον εἶδος τὸ χρῶμα εἰς εἶδη καὶ αὐτὸ διαιρούμενον τὸ 25 λευκὸν καὶ τὸ μέλαν, λευκότητος δὲ οὐκ εἰσὶ κατ' εἶδος διαφοραί, διότι 30 ἄτομον εἶδος ἢ λευκότης ὡς ὁ ἄνθρωπος. καὶ διὰ τοῦτο, φησίν, ἢ αὐτῇ πῶς τῷ εἴδει λεύκανσις λευκάνσει. τὸ δὲ πῶς ἐνίστε πρόσκειται διὰ τὴν ἐπαχθησομένην ἀπορίαν πρὸς τὴν μίαν τῷ εἴδει κίνησιν. ἰστέον δὲ ὅτι ἐν τισι τῶν βιβλίων τοῦτο τὸ ῥητὸν οὐ φέρεται λευκότητος δὲ οὐκ 30 ἔστι· διότι πῶς εἶδει μία λεύκανσις λευκάνσει. καὶ οἱ ἐξηγηταὶ δὲ φαίνονται παρατρέχοντες αὐτό.

1. 2 τῆς ὅλης πραγματείας τῆς φυσικῆς aFM 3 δειχθήσεται] δὴ χρήσεται FM 4 τὸ (post ὅτι) om. aF προσεχῆς a 6 ἢ γένει, inter v et e ras. C post ἢ γένει add. εἴη F 8 ἔσται αἱ γὰρ τόπου κατηγορία ἐνὶ γένει ὄντι πᾶσι F 9 ὁμοίως γὰρ καὶ F ἢ αὔξεισις M 11 ἕτερα τ. γ. κινήσις F γένη sic τι κοινὸν M 12 ὁ om. aF ἐνὸς] γένος F 13 μίαι scripsi: αἱ libri post αἱ add. αὐταί C εἰσιν] ὡς μὲν M 15 ὑπὸ—εἶδη om. F τὸ om. a γένος—εἶδη om. M 16 αἱ in ras. C μία recte aAC (cf. p. 890, 7): ἐν FM γὰρ] τε F 17 τῷ] τὰ a μία] ἐν FM δὲ] τε F καὶ τῷ μὲν F 19. 20 κατὰ κίνησιν λεύκανσις δὲ καὶ F 20 μὲν om. C καὶ μέλανσις add. in mrg. C 22 λευκό- τητι F οὐκ ἔσται libri ut Arist. cod. H: οὐκ ἔστιν Arist. cod. E: οὐκέτι Arist. vulg. διὸ πῶς (ut Arist. cod. H) AC (διὸ πῶς a): διόπερ FM: διὸ τῷ Ar. vulg. 24 ὅτι— λευκότης (26) om., pro quibus κατὰ κίνησιν exhibet F καὶ (ante αὐτὸ) om. M 27 ἐνίστε om. a 28 κίνησιν] δείκνυσιν FM 30 διόπερ aFM πῶς post μία inseruit a

Εἰπὼν δὲ μίαν εἶναι τῆ εἶδει κίνησιν τὴν ἐν ἀτόμῳ μίαν οὖσαν, ἐπειδὴ 206^v
 ἔστι τινα εἶδη, ἃ οὐδὲν κωλύεται καὶ γένη ἄλλων εἰδῶν εἶναι διὰ τὸ μὴ 35
 εἶναι ἄτομα εἶδη, ὥσπερ τὸ ὄρνεον εἶδος ὄν τοῦ ζῴου καὶ γένος ἔστιν
 εἰδῶν τινων, οἷον ἀετοῦ καὶ ἰέρακος, λέγει ὅτι αἱ κατὰ (τὰ) τοιαῦτα εἶδη
 5 αἱ αὐταὶ κινήσεις ἀπλῶς μὲν οὐκ εἰσὶν αἱ αὐταὶ τῆ εἶδει, διότι διαιροῦνται
 εἰς διάφορα εἶδη, ὡς τὸ λευκὸν καὶ μέλαν· πῶς δὲ εἰσιν, ὅτι ἐν τῆ αὐτῇ
 εἶδει εἰσί, κἄν μὴ ἡ ἄτομον τὸ εἶδος. παράδειγμα δὲ τῶν ὑπαλλήλων
 εἰδῶν τὴν ἐπιστήμην παρέθετο, εἶδος μὲν οὖσαν ὑπολήψεως, ταῦτόν δὲ
 εἰπεῖν γνώσεως, γένος δὲ τῶν ἄλλων ἐπιστημῶν, γεωμετρίας, ἀριθμη- 40
 10 τικῆς, μουσικῆς, ἰατρικῆς καὶ τῶν λοιπῶν. εἰ οὖν ἡ μάθησις ἀνάληψις
 ἔστιν ἐπιστήμης καὶ κίνησις κατὰ ἐπιστήμην, ὡς ἡ ἐπιστήμη πῶς μὲν ἐν
 εἰδός ἐστιν, ὅτι ἀπὸ γένους διηρέθη τῆς γνώσεως, ἀπλῶς δὲ οὐχ ἔν, ὅτι
 οὐκ ἔστιν ἄτομον εἶδος, οὕτως ἔξει καὶ ἡ μάθησις κίνησις οὖσα καὶ ἐπιστή-
 μης ἀνάληψις.

15 p. 227^b14 Ἀπορήσεις δὲ ἂν τις, εἰ εἶδει μία ἢ κινήσεις ἕως τοῦ 45
 γένει μὲν οὖν καὶ εἶδει μία κινήσεις οὕτως.

Εἰπὼν μίαν κατ' εἶδος εἶναι κίνησιν τὴν κατὰ τὸ αὐτὸ εἶδος ἐπιτε-
 λουμένην, ἀπορῶ εἰ δεῖ λέγειν μίαν κίνησιν κατ' εἶδος τὴν τοῦ αὐτοῦ κι-
 νουμένου ἐκ τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτὸ πάλιν καὶ πάλιν, κινούμενον μὲν
 20 τὴν στιγμὴν λαβῶν, ἐν δὲ εἶδος κινήσεως τὸ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό. 50
 καὶ λέγει ὅτι εἴ τις ταύτην μίαν τῆ εἶδει λέγει κίνησιν, ἔσται ἡ κυκλο-
 φορία τῆ εὐθυφορία ἢ αὐτὴ κατ' εἶδος. δύναται γὰρ τὸ αὐτὸ ἀπὸ
 τοῦ αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτὸ ποτὲ μὲν ἐπ' εὐθείας κινεῖσθαι, ποτὲ δὲ κύκλῳ.
 καὶ ἔσται ἡ κυκλοφορία τῆ εὐθυφορία ἢ αὐτὴ τῆ εἶδει, ὁμοίως δὲ
 25 καὶ ἡ κύλισις τῆ βαδίσει. καὶ λύει τὴν ἀπορίαν, διωρίσθαι λέγων
 "μίαν τῆ εἶδει γίνεσθαι κίνησιν, ὅταν ἄτομον εἶδος ἦ, καὶ ὃ γίνεται" ἢ
 ὡς | αὐτὸς εἶπεν, ἐν ᾧ γίνεται· ἐὰν δὲ ἕτερον καὶ ἕτερον ἦ τοῦτο, ὅτι 207^r
 ἑτέρα καὶ ἑτέρα ἢ κινήσεις ἐσσι. τὸ δὲ περιφερὲς τοῦ εὐθείους ἕτε-

1 post ἐν ras. C	μ[αν] εἶδει ACM	3 τὰ ὄρνεα εἶδη ὄντα F	4 οἷα M
ἀετοῦ] αὐτοῦ a	τὰ aM: om. ACF	6 post ὡς add. τὸ χρώμα εἰς a	καὶ τὸ
μέλαν C	7 τὸ om. F	ὕπ' ἀλλήλων aFM	9 ante γεωμετρίας add. οἷον aM
γεωμετρίας, sed corr. C	11 ἢ om. C	11. 12 ἐν εἶδος CM: εἶδος A': ὡς ἐν	
εἶδος aA ² F	12 τῆς γνώσεως om. FM	15 Ἀπορήσει F	ἢ om. aF ut Arist.
16 γένει—εἶδει om. F	post γένει ras. C	κινήσεις μία a ut Arist.	17 μία a
18 μίαν λέγειν aFM	19 ante ἐκ add. καὶ aF	20 τὸ ἀπὸ om. F	post αὐτὸ
add. τὴν εὐθυφορίαν a	21 καὶ om. F	λέγει κίνησιν A: λέγει κίνησιν C: κίνησιν	
λέγει aFM	22 τῆ εὐθυφορία om. F	24 τῆ εὐθείᾳ aF	τῆ εἶδει quod
in paraphrasi quoque v. 21 et Themistii 357,1 recurrit, in illis exemplis Aristotelis for-			
tasse hic legebatur; contra defuisse videtur in proximis post ἕτερον ἢ (v. 19) cf. p. 27			
25 κύκλῳ, super η ser. i itemque p. 884,2 F	διωρίσθη F	26 μίαν— γίνεται	
ex Themistio p. 357,4	κίνησιν γίνεσθαι M	τὸ ἄτομον F	ἢ om. C
27 post ὅτι add. καὶ FM	28 καὶ om. M	ἢ om. aFM	

ρον τῷ εἶδει, εἴτε τὸ ἐν ᾧ ἢ κίνησις ληφθείη ὡς εὐθεία γραμμὴ καὶ 207^r
 περιφερῆς, εἴτε ὁ τρόπος καθ' ὃν ἢ κίνησις ὡς ἢ κύλισις καὶ ἢ βάδισις.
 καὶ τοῦτο ἂν μᾶλλον σημαῖνοι τὸ ἐν ᾧ ἢ κίνησις. ἢ γὰρ κύλισις καὶ ἢ
 βάδισις δύνανται ἐπ' εὐθείας ἀμφοτέρας γίνεσθαι, καὶ οὐδὲν διοίσουσι
 5 κατὰ τὸ ὑποκείμενον. καὶ ὁ Ἀριστοτέλης δὲ τοὺς τρόπους τῆς κινήσεως ὁ
 παραφέρειν ἔοικε κυκλοφορίαν λέγων καὶ εὐθυφορίαν καὶ περιφερῆς καὶ
 εὐθὺ κινήσεως εἶδος, ἀλλ' οὐχὶ γραμμὰς ὑποτίθεσθαι. ἢ δὲ ἀπορία αὕτη
 καὶ λύσις ἔοικεν ἐπιχῆθαι πρὸς διορισμὸν ἀκριβέστερον τῆς μιᾶς τῷ εἶδει
 10 κινήσεως, δι' οὗ τὸ μὲν οὕτως ἐν εἶδος ὡς ὑπάλληλον καὶ δυνάμενον εἰς
 γὰρ εἶδος τοῦτο, καθ' ὃ τὸ αὐτὸ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτὸ πάλιν καὶ
 πάλιν κινεῖται, εἴ τις λέγοι κυρίως ἐν εἶδος, ὁμοίως καὶ τὴν κυκλοφορίαν 10
 καὶ εὐθυφορίαν κυρίως ἐν εἶδος ἐρεῖ. ἐπειδὴ δὲ οὐκ ἔστιν ἄτομον τὸ εἶδος
 τοῦτο τῆς κινήσεως, ἀλλὰ διαιρεῖται εἰς ταῦτα, πῶς μὲν τὰ αὐτὰ τῷ εἶδει
 15 ἐστὶ ταῦτα, ἀπλῶς δὲ οὐκ ἔστι τὰ αὐτά.

p. 227^b 21 Ἀπλῶς δὲ μία κίνησις ἢ τῇ οὐσίᾳ μία καὶ τῷ ἀριθμῷ
 ἕως τοῦ εἰ δὲ μή, ἢ αὐτῇ μὲν, μία δὲ οὐχί.

Εἰπὼν τίς ἢ τῷ γένει μία κίνησις καὶ τίς ἢ τῷ εἶδει ἢ τε κυρίως
 καὶ ἢ πῶς μὲν πῶς δὲ οὐ, λέγει λοιπόν, τίς ἢ τῷ ἀριθμῷ μία κίνησις, 25
 ἢν καὶ ἀπλῶς καὶ κυρίως καὶ τῇ οὐσίᾳ μίαν λέγει. κυρίως γὰρ ἐν τῷ
 20 ἀριθμῷ ἐν, ὅτι τὸ τῷ γένει καὶ τῷ εἶδει ἐν πολλὰ μᾶλλον ἐστὶν ἢ ἐν.
 μίαν δὲ τῷ ἀριθμῷ φησὶν τὴν ἐν τῷ ἀριθμῷ τῶν τριῶν ἕκαστον ἔχου-
 σαν, περὶ α ἢ κίνησις ἐστὶν, ὡς δυνατὸν ἐν ἕκαστῳ τὸ ἐν τῷ ἀριθμῷ
 ὑπάρχειν. τρία δὲ ἐστὶ περὶ α ἢ κίνησις τό τε κινούμενον αὐτὸ οἶον ὁ
 25 Σωκράτης, καὶ τὸ ἐν ᾧ ἦτοι καθ' ὃ εἶδος κινεῖται τὸ κινούμενον οἶον ἢ
 βάδισις, καὶ τὸ ὅτε ὁ χρόνος, ἐν ᾧ κινεῖται τὸ κινούμενον· πᾶν γὰρ τὸ
 κινούμενον ἐν χρόνῳ κινεῖται. τούτων δὲ τῶν τριῶν τὸ μὲν ἐν ᾧ ἢ κί- 30
 νησις καθ' αὐτὸ τὴν τῷ γένει ἢ εἶδει μίαν κίνησιν ἐπιδεικνύσιν. ἢ μὲν
 γὰρ κυκλοφορία τῇ εὐθυφορίᾳ ἢ αὐτῇ τῷ γένει, ὅτι καὶ ἢ εὐθείᾳ τῇ πε-
 30 ριφερῆᾳ τῷ γένει ἢ αὐτῇ· γραμμαὶ γὰρ ἄμφω· πᾶσα δὲ εὐθυφορία τῷ

1 post κίνησις add. ἐστὶν aFM ληφθείη om. FM εὐθείας sic M 2 περι-
 φέρεια F ἢ κίνησις om. F 3 καὶ τοῦτο—βάδισις (4) om. F 4 ἀμφοτέρα aF
 5 ὁ om. M 6 ἀναφέρειν F 7 post εὐθὺ add. καὶ F εἶδη aFM αὐτῇ
 AC¹ 9 εἶδος ἐν aF δυνάμενον] διαιρούμενον a 9. 10 εἰς ἦδη M
 12 λέγει aCF ὁμοίως καὶ] ὁμοίως a F 13 ἐπεὶ δὲ aF 14 τὰ αὐτὰ ex
 ταῦτα C 14. 15 εἶδει δ' ἐστὶ M 15 ἀπλῶς] πῶς F 16 ἢ τῇ οὐσίᾳ—ἀριθμῷ
 om. F 17 εἰ δὲ μή, ἢ αὐτῇ μὲν om. F δ' οὐ a ex Arist. 18 τε] τι F
 post κυρίως add. sed del. μὲν C 19 τοῦ ἀριθμοῦ F 21 τὸ om. F τῷ γένει
 καὶ om., sed add. A¹ τὸ γένει καὶ τὸ εἶδει C: τὸ τῷ γένει καὶ τὸ τῷ εἶδει M
 πολλῶ F ἐστὶν om. F 23 τὸ ἐν F 25 οἶον—κινούμενον (26) om. F 28 τὴν τῷ
 γένει ἢ ACM: τῷ μὲν ἐν F: τῷ a 29 ἢ αὐτῇ AC: μία aFM 30 ἢ αὐτῇ τῷ γένει C

εἶδει ἢ αὐτῇ, ὁμοίως δὲ καὶ πᾶσα κυκλοφορία, ἐπειδὴ καὶ πᾶσα εὐθεῖα 207^r
 πάση εὐθείᾳ ἢ αὐτῇ τῷ εἶδει καὶ πᾶς κύκλος παντὶ κύκλῳ. ὁ δὲ συνε-
 χῆς χρόνος καθ' αὐτὸν ἐχομένως ποιεῖ τὰς κινήσεις τὰς διαφόρους, καὶ
 τε τὸ αὐτὸ ἢ τὸ κινούμενον καὶ τε διάφορον μὴ διαλείποντος τοῦ χρόνου. 35
 5 ὅταν μέντοι καὶ τὸ κινούμενον ἐν κατ' ἀριθμὸν ἢ τὸ αὐτὸ οἷον ὁ Σωκράτης
 καὶ τὸ εἶδος τῆς κινήσεως ἐν οἷον ἢ βᾶδισις καὶ ὁ χρόνος εἰς καὶ συνεχῆς
 ὡς ἢ ἡμέρα, μία τότε γίνεται κατ' ἀριθμὸν ἢ κίνησις. καὶ πῶς μὲν εἰς ὁ
 χρόνος λαμβάνεται, καὶ διαστατὸς ἢ, ἐσήμηνε διὰ τοῦ μὴ διαλείπειν (εἰς
 γὰρ χρόνος ὁ συνεχῆς καὶ μὴ διαλείπων λέγεται), πῶς δὲ ἐν κατ' ἀριθμὸν
 10 τὸ κινούμενον, ἐδήλωσεν ὅτι τὸ μὴ ὡς κατὰ συμβεβηκὸς λαμβανόμενον.
 ὁ γὰρ Κορίσκος ὅταν ἅμα μελαίνηται καὶ βαδίζῃ, εἰς κατ' ἀριθμὸν ἄν, 40
 ὡς δοκεῖ κινεῖται δύο κινήσεις ἅμα. ἀλλὰ κατὰ συμβεβηκὸς τὸ ἐν ἐν τῷ
 λευκῷ Κορίσκῳ, ὅτι τὸ λευκὸν τῷ Κορίσκῳ συμβεβηκε. διὸ καὶ αἱ κινήσεις
 δύο, καὶ ἐν συνεχεῖ γίνονται χρόνῳ, ὅτι καὶ τὸ κινούμενον οὐ καθ' αὐτὸ
 15 ἐν, ἀλλὰ κατὰ συμβεβηκὸς ἐλήφθη· οὐ γὰρ κατὰ τὸ αὐτὸ ἀμφοτέρως κινεῖ-
 ται τὰς κινήσεις ὁ Κορίσκος, ἀλλ' ἑκατέραν αὐτῶν κατ' ἄλλο καὶ ἄλλο ὡς
 δύο ὄντων τῶν κινουμένων· καθὸ μὲν γὰρ λευκὸς ὁ Κορίσκος μελαίνεται,
 καθὸ δὲ βαδιστικὸς βαδίζει, τοῦτο μὲν καθ' αὐτὸ ἔχων, τὸ δὲ λευκὸν 45
 κατὰ συμβεβηκὸς. τὸ δέ, καθ' ὃ ἢ κινήσεις ἐν τοῖς τοιοῦτοις, οὐ μόνον
 20 ἀριθμῷ οὐκ ἔστιν ἐν, ἀλλ' οὐδὲ εἶδει οὐδὲ γένει, εἴπερ τὸ μὲν μελαίνε-
 σθαι ἀλλοιοῦσθαι ἔστιν. τὸ δὲ βαδίζειν φέρεσθαι.

Εἰπὼν δὲ ὅτι ἐν εἶναι δεῖ τὸ κινούμενον μὴ κατὰ συμβεβηκὸς ἐν,
 ἐπάγει ὅτι καὶ καθ' ὃ ἢ κινήσεις ἐν εἶναι δεῖ οὕτως ὡς ἄτομον καὶ ἐν τῷ
 ἀριθμῷ, ἀλλὰ μὴ ὡς κοινὸν καὶ τῷ εἶδει ἐν, ἀλλ' οὐχὶ τῷ ἀριθμῷ, οἷα
 25 ἔστιν ἢ τῶν ὀφθαλμῶν εἰ τύχοι νοσοῦντων ὑγίανσις. εἴη γὰρ ἂν δύο 50
 ἀνθρώπους ὑγιάζεσθαι τὴν αὐτὴν ὑγίανσιν τὴν τῆς ὀφθαλμίας.
 ἀλλ' ἢ τῆς αὐτῆς μία καὶ ἢ αὐτῇ τῷ εἶδει καὶ οὐ τῷ ἀριθμῷ, ὅταν ὡς
 κοινὴ λαμβάνηται. εἰπὼν δὲ ὅτι ἐπὶ τῆς κυρίως μιᾶς κινήσεως καὶ τὸ
 κινούμενον ἐν εἶναι χρὴ καθ' αὐτὸ, ἀλλὰ μὴ κατὰ συμβεβηκὸς, καὶ τὸ
 30 καθ' ὃ ἢ κινήσεις ἐν ὡς ἄτομον, ἀλλὰ μὴ ὡς κοινὸν ἐπάγει ὅτι καὶ τὸν
 χρόνον ἐν τῇ συνεχείᾳ ἕνα εἶναι χρὴ, οἷον εἰ ὁ Σωκράτης μανθάνει γραμ-
 ματικὴν ἐν συνεχεῖ χρόνῳ· μία γὰρ αὕτη κίνησις ἔστιν, ὅτι τὸ | ἐν ὁ 207^r
 χρόνος κατὰ τὴν συνέχειαν ἔχει, καὶ οὐ κατὰ τὸ ἀριθμῷ κυρίως ἐν ὡς τὸ

- 1 πᾶσα ἢ F 2 πάση εὐθείᾳ om. CFM post παντὶ add. τῷ CF 3 καθ' αὐ-
 τοὺς F ποιεῖται τὰς κινήσεις τὰς M in textu; in mrg. alterum τὰς corr. in τοὺς
 5 μέντοι] μὲν F [οἷον ὁ] οἷον M 7 post γίνεται ins. μία C² 8 ἐσήμανε FM
 9 ὁ χρόνος ὁ C διαλιπὼν F 10 κατὰ om. F 11 μελαίνεται A βαδίζοι F
 12 ὡς] ᾧ M ἅμα] ἄρα M τὸ ἐν AM: λαμβανόμενον τὸ (om. ἐν) C: post κορίσκῳ aF
 13 λευκῷ om. F ὅτι—Κορίσκῳ om. A 14 γίνονται A 16 κατ' ἄλλου καὶ
 ἄλλο M 20 οὐκ om. F 22 μὴ om. F ἐν om. FM 23 καὶ prius om. F
 25 τῶν νοσοῦντων ὀφθαλμῶν εἰ τύχοι aF post ἂν habet ἅμα Arist., inserunt post ἀν-
 θρώπους aFM 26 ὑγίανσιν] ὑγιάν, sed in mrg. corr. F¹ 27 οὐ] οὐχὶ M
 28 κυρίως καὶ μιᾶς M 31 ἐν om. CM ἐνα] ἐν F: post εἶναι M: om. C μανθάνοι
 aA: μανθάνει CFM 32 αὕτη ἢ C 33 κατὰ τὸν ἀριθμῷ F ὡς om. FM

υποκείμενον. ὁ δὲ Εὐδήμιος φησιν, ὅτι ὡς ὁ χρόνος ἔχει τὸ ἔν, οὕτως 207^v
 καὶ ἡ ἀλλοίωσις καὶ ἡ φορά. “οὐδὲ γὰρ ἡ ἀλλοίωσις, φησίν, ὑπομένει
 οὐδὲ ἡ φορά, ἀλλ’ ὥσπερ ὁ χρόνος ὑπορρεῖ καὶ ἄλλη γίνεται ἀεί· διὸ τῷ
 εἶδει ἐν τούτῳ ῥητέον καὶ οὐ τῷ ἀριθμῷ.” εἰ μέντοι, φησὶν ὁ Ἀριστοτέλης,
 5 ἀπὸ τῆς * πάλιν ἐν ἄλλῳ χρόνῳ τὴν αὐτὴν ἦν ἀπέβαλεν ἀναλαμβάνον, οὐ
 λεκτέον ἔτι ταύτην μίαν τῷ ἀριθμῷ, ἀλλὰ μᾶλλον τῷ εἶδει τὴν αὐτὴν. 5
 καὶ τὴν ἀνάγκην ἐνεδείξατο τοῦ λόγου διὰ τῆς ἀδυνατοῦ ὑποθέσεως. τότε
 γὰρ ἂν ἦν μία τῷ ἀριθμῷ κίνησις, ἢ τῆς προτέρας μαθησίσεως καὶ τῆς
 μετὰ τὴν λήθην ἀναλήψεως τῆς ἐπιστήμης, εἰ ἐνεδέχετο τὸ φθαρὲν τὸ αὐτὸ
 10 τῷ ἀριθμῷ πάλιν γίνεσθαι. εἰ δὲ τοῦτο ἀδύνατον, ἀδύνατον καὶ τὴν
 ἐν ἄλλῳ καὶ ἄλλῳ χρόνῳ γινομένην κίνησιν μίαν εἶναι κατ’ ἀριθμὸν. τοῦτο
 δὲ τὸ ζήτημα τῆ τῶν Στωϊκῶν ἐστὶ μᾶλλον ἀρμόττον παλιγγενεσία· λέγον-
 τες γὰρ ἐκείνοι τὸν αὐτὸν ἐμὲ πάλιν γίνεσθαι ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ ζητοῦσιν 10
 εἰκότως, πότερον εἰς εἶμι τῷ ἀριθμῷ ὁ νῦν καὶ τότε διὰ τὸ τῇ οὐσίᾳ
 15 εἶναι ὁ αὐτός, ἢ τῇ κατατάξει τῇ εἰς ἄλλην καὶ ἄλλην κοσμοποιίαν δια-
 φοροῦμαι. ἀπλῶς δὲ μία κίνησις, ἐν ἣ ἢ τὸ κινούμενον ἀριθμῷ ἐν καθ’
 αὐτὸ ἐστὶ, καὶ τὸ καθ’ ὃ κινεῖται ἐν εἶναι εἶδει κατηγορίας, ἄτομον ὑπάρ-
 χον καὶ μὴ κοινόν, καὶ ὁ χρόνος συνεχῆς καὶ μὴ διαλείπων· εἰ δὲ μὴ
 20 κυρίως οὐκέτι κατ’ ἀριθμὸν. 15

p. 228^a6 Ἐχει δὲ ἀπορίαν ταύτη παραπλήσιον ἕως τοῦ αὐταὶ
 μὲν οὖν εἰσιν αἱ ἀπορίαι ἔξω τῆς νῦν σκέψεως.

Εἰπὼν ὅτι τοῦ χρόνου διαλείποντος οὐκ ἂν εἴη μία τῷ ἀριθμῷ ἢ κί-
 νησις, εἰ μὴ τὸ φθαρὲν καὶ γινόμενον ἐν εἶδει εἴη ἢ τῷ ἀριθμῷ, καὶ 25
 25 τοῦτο ὡς ἀδύνατον ἐνδείξαμενος διὰ τοῦ “εἰ μὲν ἐνδέχεται τὸ φθαρὲν πάλιν
 ἐν γίνεσθαι τῷ ἀριθμῷ”, βουλόμενός τινα ἀπορίαν ἐκθέσθαι τὴν δο-
 κοῦσαν δεικνύουσι, ὅτι οὐδὲν κωλύει τὴν φθειρομένην κίνησιν καὶ τὴν γινο-
 μένην μίαν τῷ ἀριθμῷ γίνεσθαι, μετὰγει τὴν ἀπορίαν ἀπὸ τῶν κινήσεων

1 Εὐδήμιος] fr. 59 p. 83,10 Sp. ὅτι ὡς C: ὡς aAFM ἔχει—ἡ φορά (2) C: om. aAFM
 2 φορά scripsi: φθορά C ὡς φησιν M 3 φθορά F καὶ AC: ἀλλ’ aFM 4 εἰ
 μέντοι—ἀριθμῷ (6) om. M 5 τῆς aAFM: τοῦ C: conicio τῆς φθορᾶς πάλαι F
 post ἄλλῳ ins. τῷ F ἀπέβαλεν C ἀναλαμβάνον C: ἀναλαμβάνον A: ἀναλαμβάνει aF
 8 ἂν om. F ἢ κίνησις F 9 λήθην] ἀλήθειαν F ἐνδέχεται F 10 γενέσθαι a
 11 χρόνῳ καὶ ἄλλῳ aF 12 στωϊκῶν A¹ ἐστὶ aCF: ἔτι A: om. M ἀρμόττον CF:
 ἀρμόττει aAM 13 τὸν αὐτὸν aCF: αὐτὸν AM με aF γενέσθαι a ἐν om. aF
 14 ὅ] ὦν F: om. M 15 κατατάξιν M κοσμοποιία M 17 ἐν εἶναι aAFM vix
 recte: ἐν ἐνὶ C ἀτόμῳ C 17. 18 ὑπάρχον a: ὑπαρ’ F: ὑπάρχοι AC: ὑπάρχει M
 19 συνδράμη aF: συνδράμει sic M ἢ αὐτῇ] αὕτη F δύναται μία κίνησις εἶναι
 aFM κυρίως] κίνησις a 20 οὐκ ἔστι M 21 παραπλήσιον AF: παρὰ πλησίαν
 C: παραπλήσιαν aM ut Arist. αὐταὶ—ἀπορίαι (22) om. FC 24 γινόμενον ACM:
 γινόμενον aF ἐν εἶδει εἴη (εἴη om. A¹M) ἢ τῷ aA²M: ἐν ἧδῃ ἢ τῷ F: ἐν εἶναι δεῖ
 τῷ C 26 ἐν om. F

ἐπὶ τὰς ἕξεις, ὡς ἐκείναισι πιθανώτερον ἐπιχειρουμένην. χρήται δὲ τῷ Ἴρα- 207
 κλείτου λόγῳ τῷ λέγοντι πάντα εἶναι καὶ μεγέποτε τὸ αὐτὸ εἶναι, καὶ λέγει
 ὅτι εἰ μίᾳ κατ' ἀριθμὸν ἢ ὑγείᾳ ἐστὶν ἢ ἔωθεν ἄχρι ἐσπέρας συνεχοῦς 30
 ὄντος τοῦ χρόνου, καίτοι καὶ τῶν σωμάτων καὶ τῶν ἕξεων καὶ τῶν πα-
 5 θῶν πάντων βρόντων, ὡς φησὶν Ἡράκλειτος, διὰ τί οὐχὶ καὶ ὅταν διαλυ-
 πῶν τοῦτέστι νοσήσας ὑγιασθῆ. τὴν αὐτὴν τῷ ἀριθμῷ ῥηθῆσεται εἰληφτέ-
 ναί; καὶ γὰρ Σωκράτης ἐξ ἀποδημίας ἐπανελθὼν εἰς καὶ ὁ αὐτός ἐστι
 κατ' ἀριθμὸν τῷ πρὶν ἀποδημῆσαι, καὶ ἡ ὑγεία καὶ ἡ ἐπιστήμη ἢ αὐτὴ
 τοῦ αὐτοῦ δοκεῖ, ὥσπερ τὰ διαλυτὰ καὶ συνακτὰ κλινίδια τὰ αὐτὰ ἐστὶ,
 10 καὶ πολλάκις διαλυθέντα συντεθῆ. ἢ τὰ μὲν κλινίδια τὰ αὐτὰ, αἱ δὲ 35
 συνθέσεις καὶ διαλύσεις οὐχ αἱ αὐταὶ τῷ ἀριθμῷ. εἰ δ' οὖν ἕξις μίᾳ, καὶ
 διαλίπη ὁ χρόνος, διὰ τί μὴ καὶ ἡ κίνησις ἦτοι ἡ ἐνέργεια μίᾳ ἢ ἐκ τῆς
 ἕξεως; ὅπερ δὲ ἐπὶ τῆς ἕξεως, τοῦτο καὶ ἐπὶ τῶν παθῶν δυνατὸν λέγειν,
 ὅτι ἐὰν εἰς ὁ πυρετός ἢ μίᾳ ἢ ὀφθαλμία ἢ ἐν τῷ χρόνῳ τῷ ἔωθεν
 15 ἕως ἐσπέρας, διὰ τί μὴ καὶ διαλείποντος τοῦ χρόνου μίᾳ· εἰ δὲ ἐν κατ'
 ἀριθμὸν ταῦτα, διὰ τί μὴ καὶ αἱ κινήσεις καὶ ἐνέργειαι. ταῦτα εἰπὼν
 ἐφιστάνει τῇ ἀπὸ τῶν ἐνεργειῶν ἐπὶ τὰς ἕξεις μεταβάσει. ὅτι διαφορὰ τίς 40
 ἐστὶ τῶν ἐνεργειῶν πρὸς τὰς ἕξεις καὶ τὰ πάθη. εἰ μὲν γὰρ ἡ ἐνέργεια
 μίᾳ, ἀνάγκη καὶ τὴν ἕξιν μίαν εἶναι καὶ εἶτι πρότερον τὸ ὑποκειμένον· μίᾳ
 20 γὰρ ἀριθμῷ ἐνέργεια μιᾶς τῷ ἀριθμῷ ἕξεως, καὶ μιᾶς τῷ ἀριθμῷ ἕξεως
 ἐν τὸ ὑποκειμένον. οὐκέτι δὲ τὸ ἀνάπαλιν ἀληθές· οὐ γὰρ ἐνὸς ὄντος
 τοῦ ὑποκειμένου μίαν ἀνάγκη τὴν ἕξιν εἶναι, οὔτε μιᾶς τῆς ἕξεως οὔσης,
 ἀνάγκη μίαν τὴν ἐνέργειαν εἶναι. τό τε γὰρ ἐν ὑποκειμένον δύναται πολλὰς
 ἕξεις ἔχειν, καὶ μιᾶς οὔσης ἕξεως δυνατὸν πολλὰς ἐνεργείας ἀποδίδοσθαι 45
 25 διαλειμμάτων τοῦ χρόνου μεταξύ γινομένων καὶ οὕτως πληθυνόμενων τῶν
 ἐνεργειῶν. ὅσα δὲ περὶ τῶν ἕξεων, ταῦτα καὶ περὶ τῶν παθῶν ἀρμόττει
 λέγειν· διάθεσις γὰρ ἐκάτερον ψυχῆς καὶ σώματος, ἀλλὰ τὸ μὲν πάθος
 εὐαπόβλητόν ἐστι διάθεσις, ἢ δὲ ἕξις μόνιμος. πῶς δέ, εἰ ἡ αὐτὴ ἕξις ἢ
 τὸ αὐτὸ πάθος, οὐχὶ καὶ ἡ κίνησις ἦτοι ἡ ἐνέργεια ἢ ἀπὸ τῆς ἕξεως τῆς

1 ὡς ἐνεκείναις C 1. 2 Ἡρακλείτου] cf. fr. 41. 42 Bywateri 2 λέγει om. F
 3 εἰ] ἡ M: om. F συνεχῆ M sed corr. in mg. 5 καὶ οὐχὶ aF 5. 6 διαλυπῶν

Arist.: διαλείπων libri 6 ῥηθῆσεται M 7 ὁ om. C 8 τῇ πρὶν ἀποδημῆσαι M:
 τῇ πρὶν ἀποδημῆσαι F ἢ (ante ὑγεία) om. F ὑγεία M ἢ αὐτὴ aC: αὐτὴ
 AFM 9 post ὥσπερ add. καὶ a συνακτὰ a 10 post αὐτὰ add. ἐστὶν C
 11 post καὶ inserunt αἱ aFM δ' om. aF ἢ ἕξις C 12 διαλίπη a: διαλίπει
 FM²: διαλείπη AC: διαλείπει M¹ ὅτι M 14 ἢ ἐν τῷ χρόνῳ τῷ (τῷ om. FM)
 CFM: ἢ (sic) ἐν τῷ χρόνῳ aF et rectius C inter ὀφθαλμία et ἢ ἐν τῷ χρόνῳ κτλ. sic: ἐν
 ἄλλοις οὕτως· ἢ ἐν τῷ χρόνῳ τὸ ἔωθεν quod scholion ex archetypī margine petitum lineola
 deletabat C² 16 καὶ αἱ ἐνέργειαι aF 17 ἐπὶ—ἐνεργειῶν (18) om. C 18 ἐστὶ τῶν]
 ἐστὶν ἀπὸ τῶν F 20 μιᾶς ἕξεως ἀριθμῷ καὶ μιᾶς ἕξεως τῷ ἀριθμῷ a τῷ (prius)
 om. F καὶ μιᾶς τῷ ἀριθμῷ ἕξεως om. FM 22 ἀνάγκη καὶ (καὶ om. F) τὴν ἕξιν
 μίαν εἶναι aF: ἀνάγκη μίαν τὴν ἕξιν εἶναι M 23 τό τε γὰρ ἐν AC: τό γὰρ aF: τό γὰρ
 ἐν M, in quo post ὑποκειμένον lac. in litt. 25 πληθυνόμενων CFM 27 διαθέσεις a
 28 εἰ om. F post ἢ add. καὶ a

αὐτῆς μία καὶ ἡ αὐτή, κἄν ἐκ διαλειμμάτων γίνηται. ἐνδέχεται γὰρ ἂν 207^v
τὸ αὐτὸ φθεῖρεσθαι καὶ εἶναι πολλάκις, ὅπερ πρότερον ἀπεγνώσθη. 50

Αὐται οὖν, φησὶν, αἱ ἀπορίαι ἔξω τῆς νῦν εἰσι σκέψεως καὶ
ὅλως τῆς περὶ κινήσεως πραγματείας. τὸ γὰρ περὶ ἕξεων καὶ παθῶν ζη-
5 τεῖν, πῶς ταῦτα ἐν καὶ οὐχ ἐν, καὶ εἰ ὁμοίως τὸ ἐν ἔχει ἢ τε διαλεί-
πουσα ἕξις καὶ πάλιν καὶ πάλιν ἐγγινομένη, καὶ ἡ μένουσα μὲν τῷ δὲ βεῖν
τὸ ὑποκειμενον ἀλλάσσεσθαι δοκοῦσα ὡς ἐν ἄλλῃ καὶ ἄλλῃ ὑποκειμένῃ
ἄλλη κατ' ἀριθμὸν οὔσα, ταῦτα τὰ ζητήματα ἐφαπτόμενα τοῦ τε πρώ- 208^r
του ὑποκειμένου καὶ τοῦ δευτέρου καὶ τί τὸ μένον ζητοῦντα βρούσης τῆς
10 ὄλης, ἄλλης ἂν εἴη πραγματείας. ἐφάπτεται γὰρ καὶ τῶν τοῦ ἀξιομένου
δυσλύτων ἀπορημάτων, τί τὸ μένον ἐν τῷ δι' ὅλου μεταβάλλοντι καὶ ἀξιο-
μένῳ· οὐ γὰρ δὴ ἀσκή παραπλησίως φουσαῖται τὸ ἀξιομένον καὶ μένον μὲν
ὡς ὁ ἀσκός, εὐρυνόμενον δὲ καὶ ὀγκούμενον, ἀλλ' ἔστι τρόπος δυσκατανόητος,
ὃν ἐν τῇ Περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς πραγματεία παραδέδωκε. διὸ πάντα 5
15 ταῦτα ὡς ἀλλότρια τῆς περὶ κινήσεως πραγματείας ἀποσκευάζεται.

Ταῦτα μὲν οὖν περὶ τῆς ὄλης τῶν εἰρημένων ἐννοίας· κατὰ δὲ τὴν
λέξιν τὸ εἰ μὲν δύο, δι' αὐτὸ τοῦτο βραχέως ἀπαγγεληθὲν ἀσάφειαν
ἐποίησεν. λέγει δὲ ὅτι ὁ αὐτὸς λόγος ἐπὶ τῶν ἕξεων καὶ τῶν κινήσεων
ἀρμόζει, πλὴν τοσοῦτον διαφέρει ὁ τῶν ἕξεων λόγος πρὸς τὸν τῶν κινή-
20 σεων, ὅτι εἰ μὲν δύο αἱ ἕξεις αἱ ἐκ διαλείμματος ἐγγινόμεναι, δι' αὐτὸ τοῦτο
δύο καὶ αἱ ἀπὸ τῶν ἕξεων ἐνεργεῖαι καὶ κινήσεις, ὅπερ ἔλλειπει τῷ λόγῳ. 10
δείκνυσι δὲ τοῦτο ἐκ τοῦ ἀντιστρόφου αὐτῶν. ὡς γὰρ τῷ ἀριθμῷ ὅταν ἢ
μία ἐνεργεῖα ἢ πάλιν καὶ πάλιν, καὶ τὰς ἕξεις τὰς πάλιν καὶ πάλιν μίαν
εἶναι ἀνάγκη, οὕτως ἐὰν δύο ᾖσιν αἱ ἕξεις, καὶ τὰς ἐνεργείας δύο εἶναι
25 ἀνάγκη· εἰ γὰρ μία, καὶ ἡ ἕξις μία καὶ τὸ ὑποκειμενον ἔτι μᾶλλον ἐν.
καὶ τὴν ἀνάγκην ἐπήγαγεν· μία γὰρ τῷ ἀριθμῷ ἐνεργεῖα ἐνὸς τῷ
ἀριθμῷ τοῦ ἐνεργοῦντος, εἴτε ἕξις εἴη εἴτε δύναμις εἴτε τὸ ὑποκειμενον.
εἰπὼν δὲ ὅτι δυεῖν οὐσῶν τῶν ἕξεων δι' αὐτὸ τοῦτο καὶ αἱ ἐνεργεῖαι δύο, 15
καὶ πρὸς τὴν τούτου ἀπόδειξιν τὸ ἀντίστροφον παραθεῖς καὶ καθ' ἑαυτὸ
30 χρῆσιμον τοῖς προκειμένοις ὑπάρχον τὸ λέγον, ὅτι ἡ τῷ ἀριθμῷ μία ἐνεργεῖα
ἀπὸ μιᾶς τῷ ἀριθμῷ ἕξεώς ἐστι, καὶ κατὰ ταῦτα δεῖξας τὴν ὁμοιό-
τητα τῶν πρὸς ἀλλήλα λόγων τῆς τε ἕξεως καὶ τῆς ἐνεργείας, προστίθησι

1 μία καὶ αὐτή M κἄν ACM: καὶ F: καὶ εἰ a γίνεται a ἐνδέχεται (om. ἂν) a
ἂν om. F 2 καὶ post ὅπερ add. M ἀπεγνώσθη M 6 πάλιν καὶ] ἢ F: om. M
7 ὡς καὶ ἐν C 10 ἀξιομένου] ἐφαπτομένου M 11 ἀξιομένου aF 11.12 παρα-
πλησίως ἀσκή M 12 καὶ μένον om. aF 13 ὁ om. aFM 14 ἐν om. F Περὶ
γενέσεως καὶ φθορᾶς] A 5p. 320^a8 sqq. 14 παρέδωκε πραγματεία aF ταῦτα πάντα
aF at cf. p. 51,15 15 post πραγματείας iteratum παραδέδωκε del. C 17 ἀπαγγέληθ F
18 ἐποίησας C δὲ om. FM ὕξεων M ut saepius in vs. sqq. 19 πρὸς τὸν] καὶ M
20 αἱ prius om. F αἱ alterum om., sed add. C¹: om. M 21 αἱ om., sed add. F
22 διαστροφῶν FM ὅταν] ἐὰν C 24 εἶναι om. A οὕτως—ἀνάγκη (25) om. FM
26 ἢ ἐνεργεῖα FM ante ἐνὸς add. ἢ aAFM: om. ut Arist. C 28 δυοῖν aFM
αἱ om. CFM 31 ὑπὸ F 32 τὴν πρὸς ἀλλήλα, om. λόγων C: τὴν πρὸς ἀλλήλα
λέγων M ἀλλήλους a τῆς ἕξεως τε καὶ τῆς (om. a) ἐνεργείας aFM

καὶ τὴν διαφορὰν, οὐ ἦν καὶ τὴν ὁμοίτητα παρέθετο. εἰ γὰρ ἡ ἕξις 208^r
 μία, φησὶν, οὐκ ἂν τῷ δόξειε μία καὶ ἡ ἐνέργεια εἶναι, ὡς μιᾶς
 τῆς ἐνεργείας οὐσῆς μίαν ἦν ἀνάγκη τὴν ἕξιν εἶναι. ἀπὸ γὰρ τῆς αὐτῆς 20
 ἕξεως καὶ μία δύναται εἶναι ἐνέργεια καὶ πλείους. διὸ εἶπεν οὐκ ἂν τῷ
 5 δόξειέ πω μία, ὅτι καὶ πλείους. ὅταν γὰρ παύσῃται βαδίζων, οὐκ
 ἔτι ἔσται ἡ βᾶδισις, πάλιν δὲ βαδίζοντος ἔσται μιᾶς οὐσῆς τῆς
 βαδιστικῆς ἕξεως. καὶ ἄλλην δὲ γραφὴν τοῦδε τοῦ ῥητοῦ φέρεσθαί φησιν
 Ἀλέξανδρος τοιαύτην· ὅτι εἰ μὲν δύο οὕτως τῷ ἀριθμῷ, καὶ τὰς
 ἕξεις ἀνάγκη· μία γὰρ ἀριθμῷ ἐνέργεια ἐνὸς ἀριθμῷ. καὶ ἀκούει
 10 τὸ εἰ μὲν δύο οὕτως τῷ ἀριθμῷ οὐκ ἐπὶ τῆς ἕξεως ἀλλ' ἐπὶ τοῦ 25
 ὑποκειμένου τῇ ἕξει, ὅπερ διὰ τὴν συνεχῆ ῥύσιν οὐ μένει ἐν τῷ ἀριθμῷ,
 καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὰς ἕξεις ἀνάγκη πλείους εἶναι τῷ ἀριθμῷ· ἡ γὰρ μία
 ἕξις τῷ ἀριθμῷ ἐνὸς τῷ ἀριθμῷ ὑποκειμένου· ὡς δὲ τὸ ὑποκειμένον ἔχει
 πρὸς τὴν ἕξιν, οὕτως ἡ ἕξις πρὸς τὴν ἐνέργειαν· καὶ γὰρ μιᾶς μὲν ἐνε-
 15 ρείας μία ἕξις, μιᾶς δὲ ἕξεως καὶ πολλὰς ἐνεργείας εἶναι δυνατόν τοῖς
 διαλειμμασι τοῦ χρόνου μεριζομένας.

p. 228^a20 Ἐπεὶ δὲ συνεχῆς πάσα κίνησις ἕως τοῦ τίς μὲν οὖν κί- 30
 νησις ἀπλῶς μία, εἴρηται.

Δείξας τίς ἡ μία κίνησις ἐκ τῶν τριῶν τῶν περὶ ἃ ἡ κίνησις, τοῦ τε
 20 κινουμένου καὶ τοῦ καθ' ὃ ἡ κίνησις καὶ τοῦ χρόνου, ὧν ἕκαστον ὡς πέ- 45
 φυκεν ἐν ἀριθμῷ χρῆ εἶναι, εἰ μέλλοι μία εἶναι κυρίως κίνησις, προστί-
 θησι καὶ ἄλλα τινὰ καθ' αὐτὰ ὑπάρχοντα τῇ μιᾷ κινήσει, ὧν πρῶτον τὸ
 συνεχῆ εἶναι τὴν μίαν κίνησιν. δείκνυσι δὲ αὐτὸ ἐκ τοῦ πᾶσαν τὴν λαμ-
 βανομένην κίνησιν αὐτὴν ἐκάστην, καὶ μέρος ἢ κινήσεως, συνεχῆ εἶναι
 25 κατὰ φύσιν, οὐχ ὅτι πᾶσα κίνησις πάση κινήσει συνεχῆς, ἀλλ' ὅτι ἐκάστη
 καθ' ἑαυτήν. εἰ δὲ τοῦτο ἀληθές, διότι πᾶσαν κίνησιν ἀνάγκη διαιρετὴν
 εἶναι, ὅπερ μετ' ὀλίγον τῆς ἀρχῆς παρενέβαλε 'τὸ γὰρ διαιρετὸν συνεχές', 50
 ἀνάγκη τὴν ἀπλῶς μίαν κίνησιν δειχθεῖσαν συνεχῆ εἶναι πρὸς ἑαυτὴν μίαν οὐ-
 σαν, ὡς καὶ ἕκαστον μέρος κινήσεως. καὶ εἰ συνεχῆς δέ, μία ἔστιν, ὡς ἀντι-
 30 στρέφειν ἀλλήλοισι. ὅτι δὲ ἡ μία κατ' ἀριθμὸν κίνησις ἔστιν ἡ συνεχῆς καὶ

1 καὶ (prius) om. M 2 ἕως οὐκ ἂν τῷ δόξειέ πω μία κατ. Arist. ante εἶναι
 ras. C 3 ἦν A: εἶναι C: om. aFM ante τὴν adl. καὶ a 4 εἶναι om. F
 πω] που F: om. M 5 ὅτι ACM: om. F: ἀλλὰ a post πλείους adl. ὁηλονότι a
 6 ἔστιν Arist. (priori loco) 7 φησὶν a 8, 9 τῆς ἕξεις sic M 9 post ἐνὸς ἀριθμῷ
 adl. ἀριθμῷ, καὶ τὰς ἕξεις ἀνάγκη C 11 συνεχῆ C¹: corr. C² μένειν a 12, 13 ἀριθμῷ
 ἐνὸς (om. ἡ—ἀριθμῷ) M 15 καὶ om. F 16 μεριζομένους a 17 Ἐπειδὴ
 δὲ M 17, 18 τίς μὲν οὖν κίνησις om. F 17 οὖν om. M 19 Δείξας-
 μία κίνησις om. M a ras. ex o||| C 21 μέλλει M 21, 22 προστίθησιν (om.
 καὶ) aF 23 τὴν (prius) aC: om. aFM 25 πᾶσα ἢ κίνησις aF ἐκάστην FM
 26 καθ' αὐτήν aF ἀλληθέ: C ἀνάγκη om. F 27 ταῖς ἀρχαῖς FM cf. Phys.
 A 2 p. 185^b10, ubi eis ἄπειρον γὰρ διαιρετὸν τὸ συνεχές 29 ὡς prius om. F καὶ
 (post ὡς) om. M εἰ] ἡ CM δὲ om. FM

ἀδύνατον τὰς μὴ οὕτω μίαν κίνησιν ποιούσας συνεχεῖς εἶναι, ἔδειξε διὰ 208^ο
 τοῦ οὐ γὰρ πᾶσα γένοιτο ἄν συνεχῆς πάσῃ. οὕτε γὰρ αἱ τῷ εἶδει
 αἱ αὐταὶ συνεχεῖς ἀλλήλαις ὁμοίως οὔτε αἱ τῷ γένει. ἔτι δὲ μᾶλλον αἱ
 ἀνομογενεῖς οὐκ ἄν εἴεν συνεχεῖς. | οὐ γὰρ δύναται πᾶσα κίνησις πάσῃ 208^ο
 5 κινήσει συνεχῆς εἶναι, οἷον ἡ βᾶδις τῇ λευκάνσει ἢ μαθήσει. εἰ γὰρ
 ἡδύνατο, οὐκ ἄν ἡ συνεχῆς μία ἦν τῷ ἀριθμῷ· οὕτε γὰρ αἱ τῷ εἶδει αἱ
 αὐταὶ οὔτε αἱ τῷ γένει οὔτε ἔτι μᾶλλον αἱ κατὰ ταῦτα διαφέρουσαι μία
 τῷ ἀριθμῷ εἰσιν. αὐτὸς μέντοι δείκνυσιν, ὅτι οὐ πᾶσα κίνησις πάσῃ
 10 κινήσει συνεχῆς, κἄν ἐν συνεχεῖ γίνοντο χρόνῳ, ἐκ τοῦ μηδὲ ἄλλο μηδὲν
 τῷ τυχόντι τὸ τυχὸν συνεχῆς εἶναι, κἄν ὁμοειδῆ τύχη. οὔτε γὰρ σῶμα 5
 σώματι πᾶν παντὶ οὔτε ἐπιφάνεια οὔτε γραμμαί, κἄν ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ
 ὦσιν. ἀλλ' ἐκεῖνα τῶν ὄντων γίνεται συνεχεῖ ἀλλήλοις, ὧν τὰ ἔσχατα
 δυνατὸν ἐν γενέσθαι· ἔσχατα δὲ τὰ μὲν τῶν ὄντων οὐκ ἔχει ὥσπερ αἱ
 μονάδες ἀδιαίρετοι οὔσαι (οἷο οὐ γίνεται τι συνεχῆς ἐξ αὐτῶν), τὰ δὲ ἔχει
 15 μὲν ἔσχατα, ἄλλα δὲ τῷ εἶδει καὶ διαφέροντα καὶ ὁμωνόμως ἔσχατα λε-
 γόμενα ἢ πέρατα, ὅπερ ἐπὶ μὲν τῶν ἑτεροφύλων ἑναργῆς ἐστίν· ἄλλο γὰρ 10
 πέρασ γραμμῆς καὶ ἄλλο βαδίσσεως· καὶ ἐπὶ κινήσεως δέ· ἄλλο γὰρ πέρασ λευ-
 κάνσεως καὶ ἄλλο θερμάνσεως· καὶ λευκάνσεως δὲ ἄλλο πέρασ τῆς ἐμῆς καὶ
 ἄλλο τῆς σῆς· καὶ ἐν ἐμοὶ ἄλλο τῆς τῶν τριχῶν καὶ ἄλλο τῆς τοῦ δέρματος.
 20 οἷο ἐκ τούτων οὐκ ἄν γένοιτο συνεχῆς κίνησις. ἀλλ' ἐχόμεναί μὲν, φη-
 σίν, εἶεν ἄν κινήσεις καὶ αἱ μὴ αὐταὶ τῷ εἶδει μηδὲ τῷ γένει δη-
 λονότι· δραμῶν γὰρ ἄν τις πυρέξειεν εὐθύς· ἐχόμενα δὲ ταῦτα οὐ
 τῷ ἀπτεσθαι, ὡς πρόσθεν ἐπὶ τῶν κατὰ θέσιν ἀφωρίζετο τὸ ἐχόμενον (οὐδὲ 15
 γὰρ ἔστιν ἀφή ἐπὶ τούτων), ἀλλὰ τῷ τὸν χρόνον εἶναι συνεχεῖ. εἶπεν
 25 γὰρ καὶ τῇ τοῦ χρόνου συνεχεῖα κρινεσθαι τὰς ἐχομένας κινήσεις, ὡς τῇ
 τοῦ καθ' ὃ κινουῦνται ταυτότητι, τὰς τῷ γένει ἢ τῷ εἶδει τὰς αὐτάς. κἄν
 δραμῶν οὖν τις εὐθύς πυρέξειε, μηδὲνὸς μεταξὺ γενομένου χρόνου, οὐ συν-
 εχεῖς αἱ κινήσεις· ἀνομοειδῆ γὰρ αὐτῶν τὰ πέρατα, ὡς μὴ δύνασθαι ἐν
 γενέσθαι. συνεχεῖ δὲ ἦν, ὧν τὰ πέρατα ἐν. τὰ δὲ τούτων πέρατα ὁμο-
 30 νόμως λεγόμενα πέρατα καὶ μὴ κοινωοῦντα τῆς αὐτῆς φύσεως οὐκ ἄν 20

1 ἔδειξε C: δείκνυσι a: om. AFM 1. 2 διὰ τοῦτο F 2 ἄν γένοιτο aF
 3. 4 μᾶλλον, ἐὰν ὁμογενεῖς M 5 εἰ aA²FM: ras. A¹: εἰ ex ἡ C 8 οὐ om.
 FM 9 γίνοντο χρόνῳ F: χρόνῳ γίνοντο a 10 εἶναι] εἶη F τύχοι CF
 post τύχη add. ὄντα aF 11 ἐπιφάνειαν a αὐτῷ om. FM 13 γίνεσθαι
 aF δέ] γὰρ F 14 οἷο οὐδὲ M ἐξ αὐτῶν συνεχῆς aF 15 ὁμωνόμως,
 sed corr. A 15. 16 ἔσχατα αἰεὶ λεγόμενα ἢ (om. F) πέρατα FM 16 ἑναργῶς F
 17 γραμμῶν F καὶ—πέρασ λευκάνσεως (18) om. M γὰρ om. interpunctio post δέ
 omissa aF· 18 post λευκάνσεως add. καὶ ἄλλο πέρασ βαδίσσεως aF καὶ alterum
 om. F λευκάνσεως δὲ om. FM 19 post σῆς falso incohata καὶ ἐν ἐμοὶ ἄλλο τῆς
 σῆς del. C ἐν aCFM: om. A τῆς utrumque om. F 20 μὲν οὖν Arist.
 (οὖν cod. H) 21 αἱ corr. nescio unde C² 22 πυρέξει F: πυρέξειεν M
 ἐχόμεναί hic quoque Arist. codd. EH. cf. Bonitzii Stud. Arist. p. 209 23 πρόσθεν]
 c. 3 p. 227^a6 οὐδὲ] οὐ aF 24 εἶπεν] εἶπερ M 25 κρινεσθαι aAFM: κινεῖσθαι
 C¹: γίνεσθαι C² 26 ὅ] ἦν F 27 εὐθὺς F μηδὲν F γινομένου C
 28 αἱ] ἡ sic C 29 γίνεσθαι FM 30 τῆς αὐτῆς] τοῖς αὐτοῖς F

συμφύοιτο εἰς ἓν. ἀλλ' ἐπὶ μὲν τούτων πρόδηλον. καὶ τῶν ὁμοειδῶν δὲ 208^v
 κινήσεων, κἄν ὁμοειδῆ τὰ πέρατα, εἰ μὴ συμφύοιτο, οὐ ποιεῖ συνέχειαν,
 ὡς ἐπὶ τῆς ἑμῆς καὶ σῆς λευκάνσεως κἄν ἐν συνεχεῖ γίνοντο χρόνῳ, οὔτε
 συνεχεῖς οὔτε μία γίνονται ἄν, διότι τὴν μὲν συνεχή καὶ τῷ ἀριθμῷ μίαν
 5 ἀνάγκη καὶ τῷ εἶδει μίαν εἶναι. τὴν δὲ τῷ εἶδει μίαν οὐκ ἀνάγκη καὶ τῷ
 ἀριθμῷ μίαν εἶναι, ἐπὶ δὲ τῆς φορᾶς τῆς λαμπάδος τῆς ἐκ διαδοχῆς μετὰ
 δρόμου διαδιδομένης ἀλλήλοις ὑπὸ τῶν τρεχόντων οἱ μὲν ἐξηγηταὶ μίαν καὶ 25
 συνεχή δοκεῖν τὴν τῶν τρεχόντων κινήσιν φασιν ὁμοειδῆ οὔσαν, μὴ μέντοι
 κυρίως εἶναι μίαν μηδὲ συνεχή τῷ μὴ τὸ αὐτὸ εἶναι τὸ κινούμενον. ἀλλ'
 10 ἔστι, φησὶν, ἐχομένη καὶ αὐτή· οὐδὲ γὰρ τούτων τῶν κινήσεων τὰ ἔσχα-
 τα ἓν, ἀλλ' ἐκάστου τῶν τρεχόντων οἰκεῖόν τι τοῦ δρόμου πέρασ ἐστί, καὶ
 οὐκ ἔστι τὸ τοῦ φθάσαντος δρόμου πέρασ ἀρχὴ τοῦ μετ' αὐτὸν τρέχοντος,
 αἱ δὲ τοιαῦται κινήσεις ἐχόμεναί εἰσιν τῷ τὸν χρόνον ἐν ᾧ γίνονται συν- 30
 εχῆ εἶναι, ἀλλ' οὐχὶ αὐταὶ αἱ κινήσεις συνεχεῖς. μήποτε δὲ οὐ τὴν τῶν
 15 τρεχόντων κινήσιν δοκοῦσαν μίαν ἐχομένην εἶναι καὶ οὐ συνεχή φησιν ὁ
 Ἀριστοτέλης, ἀλλὰ τὴν τῆς λαμπάδος φορὰν καὶ κινήσιν μίαν δοκοῦσαν,
 ὡς ἐνός οὔσαν τοῦ φερομένου καὶ διὰ τὴν τῆς λαμπηδόνης συνέχειαν μηδὲ
 αὐτὴν μίαν καὶ συνεχή εἶναι ἀλλ' ἐχομένην. ὁ μὲν γὰρ τῶν πολλῶν δρό-
 20 μοσ οὐκ ἄν εἴς εἴη πολλῶν ὄντων τῶν τρεχόντων, ἡ δὲ τῆς λαμπάδος
 φορὰ καὶ μιᾶς οὔσης καὶ τὴν αἴγλην ἐχούσης συνεχή μία δοκοῦσα οὐκ 35
 ἔστιν οὐδὲ αὐτὴ μία, ὅτι διώριστα τὰ πέρατα καὶ στάσει διαλαμβάνε-
 ται ἐν τῇ διαδοχῇ.

Διχῶς δὲ τὴν γραφὴν ἡῶρον ταύτην φερομένην· ὅπου μὲν οἶον ἢ
 λαμπὰς ἐκ διαδοχῆς φορᾶς γενομένη, συνεχοῦς δὲ οὐ, ὅπου δὲ 25
 οἶον ἢ λαμπὰς ἐκ διαδοχῆς φορᾶ ἐχομένη, συνεχῆς δὲ οὐ. καὶ
 ἔοικεν ἐκατέρωθι ἢ λαμπὰς οὐ τὴν δᾶδα λέγειν, ἀλλὰ τὴν ἔκλαμψιν καὶ
 διαδρομὴν τοῦ φωτός. ἐχόμεναι, γὰρ φησιν, εἶεν ἄν κινήσεις καὶ αἱ
 μὴ αὐταὶ τῷ εἶδει καὶ αἱ αὐταί, ὡς ἡ λαμπὰς, τουτέστιν ἢ διαδρομὴ 40
 τῆς λαμπάδος· τὴν γὰρ κινήσιν λαμπάδα ἐκάλεσεν τὴν κατὰ τὸ αὐτὸ εἶδος,
 30 ὡς πρότερον περὶ τῆς μὴ κατὰ τὸ αὐτὸ λέγων. δραμῶν γὰρ ἄν τις,
 φησί, πυρέξειεν. καὶ τάχα τῆς ἐν Πειραιεῖ λαμπάδος τῆς ἐν Βενδιδίῳ

1 et 2 συμφύοιτο a 3 γίνοντο aFM 4 συνεχῆς aFM γίνοντο C: γένοιτο
 A: γένοιτ' aFM 6 δὲ om. M, in quo ante ἐπὶ lac. iv litt. est post φορᾶς add.
 καὶ τῆς φορᾶς καὶ F 6. 7 μεταδρόμου aCM 9 εἶναι pr.] οὔσαν F τὸ primo
 ommiss. add. M 10 φασὶν AC 11 τοῦ δρόμου τί aF 12 τὸ om. F 14 αὐταὶ C:
 αὐταὶ aAFM τῶν om. F 15 ἀνεχομένην M εἶναι] οὔσαν F καὶ οὐ] οὐ M
 17 οὔσαν ACM: ὄντος aF λαμπεδόνης M: λαμπάδος aF 19 εἴη εἰς aFM

δὲ om. F 21. 22 στάσις ἤδη λαμβάνεται F: στὶ ἴδια λαμβάνεται M 22 ἐν om. aF
 τῇ περιοχῇ διαδοχῆι F 23 ἡῶρον ταύτην A: εὔρον ταύτην C: ταύτην εὔρον aFM
 24 γενομένης C, fortasse recto συνεχοῦς δὲ AC: συνεχῆς (συνεχῆς a) δ' (δὲ M) aFM
 ὅπου δὲ—οὐ (25) om. F 25 φορὰ ἐχομένη C (ut eodd. Arist.): φορὰ ἐχομένη a (et A?):
 φορὰ (ex φορᾶ corr. vid.) M 26 ἐκατέρωθεν FM τὴν (post ἀλλά) et τοῦ (ante
 φωτός) om. A 27 post ἄν add. αἱ aF 28 ὡς] τουτέστιν, sed corr. F 31 πειραεῖ
 sic M βενδιδίῳ aA: βενδιδέις C: βενδιδέια F: βενδιδέας M

μνημονεύει, περί ἧς ὁ Πλάτων ἐν ἀρχῇ τῆς Πολιτείας· “λαμπὰς ἔσται, 208^v
φησίν, ἀφ’ ἑππων τῇ θεῶ”. καὶ ἐρμηνεύων τὸ γινόμενον “λαμπάδια, φη-
σίν, ἔχοντες διαδῶσουσιν ἀλλήλοις ἀμιλλώμενοι τοῖς ἑπποις”.

Αἱ οὖν τοιαῦται, φησί, κινήσεις ἐχόμεναι εἰσιν, ἀλλ’ οὐ συνεχεῖς. συν-
5 εχῆ γὰρ ὧν τὰ ἔσχατα ἐν. ὥστε εἰ συνεχεῖς, καὶ ἐχόμεναι. συνεχῆς 45
γὰρ, φησίν, ἐστὶν ὅπερ ἐχόμενόν τι. ἔτι δὲ καὶ ἐφεξῆς εἰσιν. εἰ γὰρ
ἐχόμεναι, καὶ ἐφεξῆς. εἴπερ ἐχόμενον ἔλεγεν, ὃ ἐφεξῆς ὄν ἄπτεται. ἀλλὰ
τοῦτο μὲν ἐπὶ τῶν θέσιν ἐχόντων. κινήσεις δὲ ἐχόμεναι ἀλλήλων οὔσαι
εὐθὺς καὶ συνεχεῖς εἰσι συναλειφομένων ἀλλήλοις τῶν περάτων τῶ καὶ τὸν
10 χρόνον τὸν μετροῦντα τὴν κίνησιν συνεχῆ εἶναι. τὰ γὰρ νῦν ἐφεξῆς ὄντα,
ὡς μὴ ἔχειν μεταξὺ χρόνον, ὅς ἦν ὁμογενῆς τοῖς ἐκατέρωθεν, οὐκ ἐφεξῆς
ἀλλὰ συνεχῆ γίνεται· ἀμερῆ γὰρ ὄντα οὐχ ἄπτεται, ἀλλ’ ἐφαρμόζεται 50
ἀλλήλοις καὶ γίνεται ἐν καὶ συνεχῆς ποιεῖ τὸ ὅλον. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἐπὶ
τῆς κινήσεως συμβαίνει. εἰ οὖν ὁ χρόνος μέτρον ἐστὶ κινήσεως καὶ ἡ
15 κίνησις διὰ τὸν χρόνον γίνεται συνεχῆς καὶ ὁ χρόνος διὰ τὴν κίνησιν καὶ
ἐκάτερον δι’ ἑαυτὸ τῶ τὰ ἔσχατα τῶν μερῶν εἰς ἐν συντρέχοντα ἔχειν, εἰ
οὖν ταῦτα οὕτως ἔχει, καλῶς ἐξ ἀρχῆς ἐλέγετο, ὅτι ἀνάγκη τὴν ἀπλῶς
συνεχῆ καὶ μίαν κίνησιν τὰ τρία ταῦτα, τό τε εἶδος καθ’ ὃ ἡ | κινήσις 209^v
καὶ τὸ κινούμενον καὶ τὸν χρόνον, ἕκαστον ἐν τῶ ἀριθμῷ ἔχειν. τῶ μὲν
20 γὰρ χρόνῳ ἀνάγκη μίαν εἶναι, ἵνα μὴ ἀκίνησία μεταξὺ γένηται· οὐ γὰρ
ἂν εἶεν δύο ἢ πλείονες χρόνοι μὴ μεταξὺ ἀκινήσιος οὔσης, εἰ γὰρ μὴ
εἴη μεταξὺ ἀκινήσιος, συνεχιζόνται πρὸς ἀλλήλους καὶ οἱ χρόνοι ὥσπερ καὶ
ἡ κινήσις, ἀκινήσιος δὲ οὔσης μεταξὺ καὶ αἱ κινήσεις πλείους γίνονται μιᾶς
αἱ παρ’ ἐκάτερα τῆς ἀκινήσιος καὶ οἱ χρόνοι τρεῖς ὃ τε τὴν ἀκινήσιαν με- 5
25 τῶν καὶ οἱ τὰς παρ’ ἐκάτερα τῆς ἀκινήσιος κινήσεις· συλλογίζεται οὖν
δυναμίει οὕτως· ἡ κίνησις ἡ πλείονας ἔχουσα χρόνους στάσει διαλαμβά-
νεται· ἡ στάσει διαλαμβανομένη οὐκ ἔστι μία. καὶ ταύτην πρώτην τέ-
θεικε τὴν πρότασιν. καὶ τὸ συμπέρασμα δῆλον, ὅτι ἡ κίνησις πλείονας
ἔχουσα χρόνους οὐκ ἔστι μία. εἰ δὲ τοῦτο ἀληθές, καὶ τὸ σὺν ἀντιθέσει
30 ἀντίστροφον ἀληθές, ὅτι ἡ μία κίνησις ὑφ’ ἐνὸς μετρεῖται χρόνου. ἡ
μέντοι τῶ εἶδει μὴ μία κινήσις, κἂν ἐν συνεχεῖ χρόνῳ γίνηται, οὐκ ἂν εἴη 10
μία τῶ ἀριθμῷ, κἂν τὸ αὐτὸ ἔχη τὸ κινούμενον. ὡς δραμῶν ἂν τις

δ

1 ἀμνημονεύει M Πολιτείας] I p. 328 A 2 λαμπάδια aAC: λαμπά F: λαμπάδα M
3 διαδιδῶσιν F: διδῶσιν M 4 αἱ μὲν οὖν FM 4. 5 συνεχῆ AC: συνεχεῖς
aFM 5 εἰ om. FM 6 ἐστὶν om. M εἰσιν] ἐστιν M 7 ἔλεγεν] ἔλαβεν M
9 συναλειφομένων] καὶ συνεχιζομένων F: συνεχιζομένων καὶ M καὶ (post τῶ) om. F
11 ὁμογενῆς ἦν aF οὐκ om. C 12 ἀμερεῖ C οὐκ ἐφάπτεται aF: οὐκ ἐφάπ-
τεσθαι M 15 διὰ τοῦ χρόνου F 17 ἀνάγκη τὴν om., add. mrg. C¹ 20 γὰρ
om. aF γίνηται A: γίνεται M 22 ἀκινήσιος C 23 post οὔσης iterat πρὸς ἀλλή-
λους καὶ οἱ χρόνοι (corr. χρόνοι οἱ) C 23 post ἀκινήσιος add. M κινήσεις 26 ἡ
κινήσεις sic C ἡ (post κινήσεις) om. aFM 27 οὐκ ἔτι F 28 πλείους C
29 post χρόνους iterata στάσει διαλαμβάνεται ἡ στάσει διαλαμ. del F 30. 31 ἡ μέντοι—
κίνησις om. M 31 post κίνησις iter. ὑφ’ ἐνὸς μετρεῖται χρόνου F 32 μία
om. M ἔχει M ὡς εἰ aF

πυρέξειεν εὐθύς. οὐ γὰρ γίνεται τῶν τοιούτων κινήσεων ἐν τὰ ἔσχατα· 209^r
 ἄλλη γὰρ τῆ εἶδος ἢ κατ' ἄλλο εἶδος· ὥστε ἔτι μᾶλλον τῆ ἀριθμῶ ἔπεται
 αὐται. εἰ μὲν γὰρ μία τῆ ἀριθμῶ κινήσις ἐστι, δεῖ καὶ τὸ εἶδος τῆς κι-
 νήσεως τὸ αὐτὸ εἶναι. εἰ δὲ τὸ εἶδος ἓν, οὐ πάντως μία ἡ κίνησις, εἰ
 5 μὴ καὶ τὸ κινούμενον ἐν εἴῃ καὶ ὁ χρόνος συνεχῆς καὶ εἷς. αὕτη γὰρ 15
 ἐστὶν ἡ εἰρημένη ἀπλῶς μία κίνησις. καὶ δῆλον ὅτι τὸ προστεθὲν τῇ μιᾷ
 κινήσει τὸ καὶ συνεχῆ αὐτὴν εἶναι τῇ κατ' ἀριθμὸν μιᾷ καὶ κυρίως μιᾷ
 προσήκει μόνῃ, οὔτε τῇ κατὰ γένος οὔτε τῇ κατ' εἶδος τὸ ἐν ἐχούσῃ.
 ἐπιστήσαι δὲ ἄξιον, ὅπως ἀναγκαίως προπαρελήφθη τῆς κατὰ τὴν μίαν κί-
 10 νησιν ἀποδείξεως ἢ τοῦ ἐφεξῆς καὶ τοῦ ἐχομένου καὶ τοῦ συνεχοῦς διδα-
 σκαλία, εἴπερ δι' ἐκείνων ἐδείχθη, τίς μὲν ἡ μία καὶ συνεχῆς κίνησις,
 τίνες δὲ αἱ ἐφεξῆς καὶ ἐχόμεναι. 20

p. 228^b11 Ἐτι δὲ λέγεται μία καὶ ἡ τέλειος ἕως τοῦ ἐὰν μόνον
 ἡ συνεχῆς.

15 Δεύτερον ἄλλο τι προστίθησι τῆς μιᾶς κινήσεως ἴδιον. τὸ τέλειον οὐ
 τῇ κατ' ἀριθμὸν μιᾷ, τῇ κυρίως μιᾷ προσήκον μόνῃ, ἀλλὰ καὶ τῇ κατὰ 25
 γένος καὶ κατὰ εἶδος μιᾷ λεγομένη· μίαν γὰρ, φησί, κυριώτερον λέγομεν
 κίνησιν, ἐὰν καὶ τέλειος ἦ, εἴτε κατὰ γένος ἐστὶν ἢ λαμβανομένη εἴτε κατ'
 εἶδος, εἴτε κατ' ἀριθμὸν, ὅπερ καὶ οὐσίαν ἐκάλεσε· κατὰ γένος μὲν
 20 γὰρ κίνησις ἢ κατὰ τόπον ἢ πόθεν ποῖ. καὶ ὅταν τέλειος γένηται αὕτη,
 τουτέστιν ὅταν τὸ κινούμενον ἀφίκηται εἰς ἐκεῖνο, ἐρ' ὃ ἔσπευθε, καὶ τε-
 λεία γένηται ἢ κίνησις, τότε μίαν αὐτὴν λέγομεν· κατ' εἶδος δὲ ἢ κά-
 τωθεν ἄνω καὶ ἄνωθεν κάτω· κατ' ἀριθμὸν δὲ ἢ τοῦδε τοῦ πυρὸς καὶ 30
 τῆσδε τῆς βώλου. καὶ τούτων οὖν ἐκάστη ὅταν τελεία γένηται, τότε μία
 25 κυρίως ἐστίν. αἱ μὲν γὰρ κατὰ γένος καὶ κατ' εἶδος πλείονες τῆ ἀριθμῶ
 οὔσαι μία γίνονται κατὰ τὸ γένος καὶ κατὰ τὸ εἶδος· αἱ τε γὰρ πόθεν ποῖ
 κατ' αὐτὸ τοῦτο μία καὶ αἱ ἄνωθεν κάτω πᾶσαι μία, καὶ ὁμοίως αἱ κά-
 τωθεν ἄνω. καὶ μία μᾶλλον ἕκασται, ἂν τέλειοι ὦσιν, ἢ περ ἐὰν ἀτελεῖς.
 εἰ γὰρ ἐν ἕκαστον λέγομεν εἰς τὴν οὐσίαν αὐτοῦ καὶ τὸ εἶδος ἀποβλέποντες

1 ἐν post ἔσχατα aFM 3 μία τῆ ἀριθμῶ κινήσεως M 4 μία πάντως aF
 ἢ om. M 6 κίνησις μία aF 7 καὶ (ante κυρίως) om. M 8 οὔτε δὲ (post
 μόνῃ) CM τὸ om. F 9 προελήφθη F 10 ἢ τοῦ ἐχομένου καὶ τοῦ ἐφεξῆς
 aFM 11 εἴπερ ἂν F 12 αἱ post δὲ om. F καὶ om. aFM 13 τελείως F
 15 Δεύτερον—προστίθησι] ἴθησι M cett. om. εἶναι ἴδιον F τὸ δὲ τέλειον M
 15. 16 οὐ τῇ] οὖν τὸ F 16 τῇ κυρίως] fortasse καὶ κυρίως προσήκει μόνον M
 16. 17 τῇ κατ' εἶδος καὶ τῇ κατὰ γένος μιᾷ aF 19 οὐσίαν] ἐπιεία κατ' οὐσίαν μὲν]
 ἢ F 20 ποῖ] πῆ M τέλειος M αὕτη CF et is post τουτέστιν 22 γένηται F
 22. 23 κάτωθεν sic M 24 βώλου M γένεταί C 25 κατ' εἶδος καὶ κατὰ γένος aF
 26 κατὰ τὸ (τὸ M: om. aAF) γένος καὶ κατὰ τὸ εἶδος aAFM: κατὰ τὸ εἶδος καὶ κατὰ τὸ
 γένος C 27 αἱ (post καὶ) om. AM 28 ἕκασται (ἐκάστη CM) ἂν τέλειοι ὦσιν ACM:
 ἂν τελεῖσις ἕκαστα F: ἂν τέλειος ἢ ἐκάστη a εἴπερ F ἀτελής aM 29 λέ-
 γωμεν F

‘εἰς ὁ Σωκράτης’, ‘εἰς ὁ ἄνθρωπος’, ‘ἐν τὸ ζῶον’, ὅταν μήπω τὸ εἶδος 209^r
ἀπειλήφῃ τούτων ἕκαστον, ἀλλὰ ἀτελὲς ᾗ, ὡσπερ τὸ εἶδος οὐπω ἀπειλή- 36
φεν, οὕτως οὐδὲ τὸ ἐν κατὰ τὴν μορφήν καὶ τὸν χαρακτῆρα, καθ’ ὃ
ἕκαστον λέγεται ἐν. ὡσπερ γὰρ οὐπω ὃν λέγομεν τὸ γινόμενον καὶ κατ’
5 οὐσίαν ἀτελὲς ὄν, οὕτως οὐδὲ ἐν αὐτὸ λέγειν δυνατόν· ἐν μὲν γὰρ καὶ τὸ
ἀτελὲς λέγομεν, οἷον τὸ σπέρμα ἐν καὶ τὸ ἔμβρυον ἐν, ἀλλ’ οὐχ ὡς ἄν-
θρωπον ἐν, ἀλλ’ ἐκεῖνο ὅπερ ἐστὶ τέλειον σπέρμα ἐν, ὅτι τέλειον σπέρμα,
καὶ ἔμβρυον ὁμοίως. ὅλως δὲ τὸ ἀτελὲς δυνάμει ἔτι ἔστιν, τὸ δὲ δυνάμει 40
τι ὃν πλείω δύναται, καὶ οὐ τοῦτο μόνον. ὁῦλον οὖν ὅτι ἡ κατ’ ἀριθμὸν
10 μία κίνησις, ὅταν πρὸς τοῖς τρισὶν ἐκείνοις τοῖς ἦδη ῥηθεῖσι καὶ τὸ τέ-
λειον προσλάβῃ, τότε κυριώτερον γίνεται μία.

‘Ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἐν τούτοις τοῖς Πυθαγορείοις αὐτὸν καὶ τοῖς Πλα-
τωνικοῖς κατακολουθεῖν φησιν, οἵτινες τὸ ἐν ἄριστον ὑπολαμβάνοντες τῷ
τελείῳ ἀπένεμον καὶ ὀλοκλήρῳ καὶ διὰ τοῦτο ἀρχὴν ἔλεγον αὐτό, ὡς καὶ 45
15 τῆς κοινῆς χρήσεως κατὰ τῶν τελείων καὶ ὄλων τὸ ἐν κατηγορούσης. εἰκὸς
δὲ καὶ τὸν Ἀριστοτέλη καὶ τὸν Ἀλέξανδρον εἰς τὰ ἐν τῷ Πλάτωνος Παρ-
μενίδῃ κατὰ τὴν δευτέραν ὑπόθεσιν λεγόμενα ἀφορᾶν, ἐν οἷς τὸ ἐν ὄν ὄλον
ἀποδείξας ὅτι καὶ τέλειον ἐστὶ δεικνύσιν ἀρχὴν αὐτὸ καὶ μέσα καὶ τέλος
ἔχειν συλλογιζόμενος οἷς τὸ τέλειον χαρακτηρίζεται. λέγει δὲ περὶ μὲν
20 τοῦ ὄλου συμπεραίνόμενος· “καὶ ὄλον ἄρα ἐστίν, ὃ ἂν ᾗ ἐν, καὶ μόρια
ἔχει,” περὶ δὲ τοῦ τελείου· “τί δέ; εἰ ὄλον, οὐ καὶ ἀρχὴν ἂν ἔχοι καὶ 50
μέσον καὶ τελευτήν, ἢ οἷόν τε ὄλον εἶναι ἄνευ τριῶν τούτων.”

Προστίθῃσι δὲ ὁ Ἀριστοτέλης, ὅτι κυριώτερον μὲν μία κίνησις ἢ συν-
εχής, ὅταν καὶ τέλειος ᾗ· ἦδη δὲ καὶ ἡ ἀτελής, ἐὰν μόνον συνεχῆς ᾗ,
25 μία λέγεται κατ’ ἀριθμὸν καὶ αὐτή. ἐπιστῆσαι δὲ χρή, ὅτι τὸ μὲν συνε-
χὲς τῇ κατ’ ἀριθμὸν μιᾷ κινήσει φησὶ μόνῃ προσήκειν, ἦν καὶ κυρίως
μῖαν εἶναι φησι, τοῦ δὲ τελείου καὶ ταῖς κατὰ γένος καὶ ταῖς κατ’ εἶδος
τὸ ἐν ἐχούσαις μετεῖναι φησιν, | ὅτι τοῦ μὲν συνεχοῦς οὐ μέτεστιν αὐταῖς 209^v
διηρημέναις εἰς τὰ οἰκεία πλήθη, ἅπερ οὐκ ἔστιν ἀλλήλοισι συνεχῆ· οὔτε
30 γὰρ οἱ πολλοὶ ἄνθρωποι συνεχεῖς ἀλλήλοισι, ἐξ ὧν καὶ ἐν οἷς ἐστὶν ὁ εἰς

2 ἀπειλήφῃς ἢ CM 3 οὔτε AM τὸ ante ἐν om., addito τὴν post ἐν, sed del. F fortasse τὸ ἐν (τὸ) 4 in marg. περὶ τοῦ ἐνός καὶ τοῦ ὄντος ἐν τῷ γινόμενῳ A² 5 αὐτὸ// C 6. 7 ἄνθρωπος M 8 καὶ ὄλως δὲ aF: ὄλως τε M ἐστὶν ἔτι aFM 9 τοῦτο] ταῦτα M 10 πρὸς τοῖς, ε τοῖς corr. nescio unde A ταῖς ἦδη ῥηθεῖσιν M 12 πυθαγορείοις, ι in ras. A¹ αὐτὸν om. C 13 φησι κατακολουθεῖν aFM 14 ἀπένεμον M αὐτὸ] τὸ M ὡς] ἔως F 16 ἀριστοτέλην CM 17 ὃν ὄλον] τέλειον F 18 καὶ ὅτι aF δεικνύσι δὲ F μέσον aM: μέσον F 18. 19 τέλος ἔχον M 19 συλλογισάμενος C λέγει] Parmenid. p. 142 D μὲν om. F 20 ὃ ACM: ὅπερ aF 21 ἔχει AC: ἔχη aFM τί δέ ztl.] p. 145 A εἰ om. Plat. vulg. οὐ καὶ] οὐκ M οὖ] ὃν F ἔχοι AC: ἔχη aFM 22 μίσην C τῶν τριῶν τούτων C 23 προστίθῃσι F 24 τέλος F ἦδη, η alterum in ras. C: εἶδει M, sed corr. in marg. inf. μόνῃ M 24. 25 ᾗ, μία om. aF 25 λέγεται aF αὕτη aFM 26 προσήκειν (προσῆκει M) φησὶ μόνῃ aAFM 27 τοῦ τελείου δὲ aFM 29 διηρημέναις a 30 οἱ παλαιοὶ F

ἄνθρωπος, οὔτε τὰ ζῷα. τέλειον δέ ἐστιν ἕκαστον εἶδος καὶ γένος κατὰ 209^v
τὴν τοῦ οἰκείου χαρακτήρος ἀπόληψιν· κἄν γὰρ κοινὸν ἦ τι καὶ μὴ ἄτο-
μον, καὶ αὐτὸ κατ' εἶδος ἀφωρισμένον ἔχει τελειότητα οἰκείαν.

5 p. 228^b15 Ἔτι δὲ ἄλλως παρὰ τὰς εἰρημένας λέγεται μία κίνη- 5
σις, ἡ ὁμαλῆς ἕως τοῦ ὁμοίου γὰρ ἂν ἐφαρμόττειν.

Τρίτον τοῦτο προστίθησι τῇ μιᾷ κινήσει ὑπάρχον τὸ ὁμαλὲς καὶ τῇ 20
κατὰ γένος καὶ τῇ κατ' εἶδος καὶ τῇ κατ' ἀριθμὸν δυνάμενον ὑπάρχειν,
ὡσπερ καὶ τὸ ἀντικείμενον αὐτῇ τὸ ἀνώμαλον. καὶ πανταχοῦ τῶν ἄλλων
τῶν αὐτῶν ὄντων ἡ ὁμαλῆς μᾶλλον μία δοκεῖ εἶναι τῆς ἀνωμάλου, διότι
10 ἡ ἀνώμαλος διηρημένη πως εἶναι δοκεῖ κατὰ τὰς ἐν τῇ ἀνωμαλίᾳ διαφοράς.
λέγει δὲ πρῶτον, τίς ἡ ὁμαλῆς κίνησις καὶ τίς ἡ ἀνώμαλος. καὶ δεῖγμα
τῆς ὁμαλοῦς τὴν εὐθείαν παρήγαγεν, ὡς φησιν ὁ Ἀλέξανδρος, διὰ τὸ καὶ 25
τῆς κινήσεως τῆς ἐπ' εὐθείας ὁμοία εἶναι πάντα τὰ μέρη καὶ πάντα
πᾶσιν ἐφαρμόζειν ὡσπερ καὶ τῆς εὐθείας γραμμῆς, ἐφ' ἧς ἡ τοιαύτη κί-
15 νησις γίνεται. “ὁμοίως δέ, φησί, καὶ ὁ κύκλος ἔχει καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ κύκλου
κίνησις· ὁμαλῆς γὰρ καὶ αὕτη διὰ τὸ πανταχοῦθεν ὁμοίως περιηγῆς τῆς κυ-
κλικῆς γραμμῆς. ἀνώμαλοι δὲ εἰσιν αἱ κεκλασμένοι γραμμαὶ καὶ αἱ μὴ
ὁμοίως περιηγόμεναι, ὡς πᾶν μέρος παντὶ ἐφαρμόττειν καὶ αἱ ἐπὶ τῶν
τοιούτων κινήσεις.” μήποτε δὲ τὸ ὡσπερ ἡ εὐθεῖα οὐ τὴν κίνησιν τὴν 30
20 ἐπὶ τῆς εὐθείας γραμμῆς ἐνδείκνυται, ἀλλ' οὕτως ἔχειν πᾶσαν ὁμαλὴν κί-
νησίν φησι κατὰ πᾶν εἶδος κινήσεως, οὐ μόνον φορᾶς ἀλλὰ καὶ ἀλλοιώσεως
καὶ αὐξήσεως, ὡς ἔχει ἡ εὐθεῖα· ὁμαλῆς γὰρ αὕτη διὰ τὸ πᾶν μέρος
παντὶ ἐφαρμόζειν. καὶ πᾶσα οὖν κίνησις εἴτε ἐπ' εὐθείας εἴτε ἐπὶ κύκλου
εἴτε κατ' ἀλλοίωσιν εἴτε κατὰ αὐξήσιν ὁμαλῆς οὕσα οὕτως ἔχει ὡς ἡ εὐ-
25 θεῖα· ἐπεὶ δυνατόν καὶ ἐπ' εὐθείας ἀνωμάλως κινεῖσθαι, ὅταν μὴ αὐτὴ ἡ
κίνησις ὁμοίως ἢ τῇ εὐθείᾳ διακειμένη, ὡς πᾶν μέρος ὁμοίον εἶναι παντὶ. 35
“διαφέρειν δὲ φησι τὴν ὁμαλὴν τῆς ἀνωμάλου κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ
ἥττον, ὡς μὲν φησιν ὁ Ἀλέξανδρος, διότι μᾶλλον μία ἡ ὁμαλῆς τῆς ἀνω-
μάλου καὶ ἥττον ἐκείνη ταύτης· συνεχεῖς γὰρ ἀμφοτέραι.” μήποτε δὲ οὐ
30 πρὸς τὸ μία τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥττον νῦν λέγει, ἀλλὰ πρὸς τὸ εἶδος, ἐν
ᾧ εἰσιν· εἰ μὲν κατ' εὐθείαν ἢ κύκλον τὸ ὁμαλὲς καὶ ἀνώμαλον, ὅτι μᾶλλον

1 κοινὸν ἦι A: κοινὸν ἦ CM: κοινὸν ἦ a: κοινωνῆ F 4 ἄλλη M μία om. F
5 δέη M 6 ὁμαλὸν M 7 ὑπάρχειν ACM: om. aF, cum ante δυνάμενον F ὑπάρ-
χει inserat, a ἀρμόττειν 8 τῇ ἀντικειμένη αὐτῇ (sic etiam F) τὸ ἀνώμαλον a
9 μᾶλλον om. A¹: post μία add. A² 11 ἡ ὁμαλῆς, ἡ ὁ in ras. III litt. A 12 ὁ
om. M 13. 14 παντάσιν aFM 14 ἐφ' ἧς—γραμμῆς (17) om. F 16 αὕτη
ut v. 22 C 17 αἱ (post καὶ) om. aF 18 αἱ om. A¹F¹M 19 κινήσεων FM
20 πᾶσαν om. FM ὁμαλὴν ACM: ὁμαλῆ a 23 ἐφαρμόττειν aFM 24 ὡς
om., sed add. in marg. M 25 ἀνωμάλως A μῆ] μῆδὲ M 26 παντὶ ὁμοίον
εἶναι aFM 27 ὁμαλῆ a cf. v. 20 ἀνωμάλου A¹ ut p. 896, 13 cf. v. 25
28 διότι ACM: ὅτι aF 29. 30 post οὐ πρὸς addita τὸ μᾶλλον del. F 30 τὸ (ante
ἥττον) om. aFM λέγει νῦν aF 31 εἰ] ἡ C itemque p. 896, 1

εὐθεΐα καὶ κύκλω ἢ ὁμαλῆς τῆς ἀνωμάλου, εἰ δὲ κατὰ λεύκανσιν ἢ θέρ- 209^v
 μανσιν, ὅτι μᾶλλον λεύκανσις καὶ μᾶλλον θέρμανσις ἢ ὁμαλῆς τῆς ἀνω- 40
 μάλου, καὶ εἰ κατὰ αὐξήσιν, ὁμοίως. διὸ καὶ ἐπήγαγεν ὅτι ἔστιν ἐν
 5 ἐν τῷ αὐτῷ εἶδει διαφέρουσιν, οὐ κατ' εἶδος αὐτῶν ἐστὶν ἡ διαφορά. ἐν
 γὰρ τῷ αὐτῷ εἶδει τὸ ἦττον μίξει τοῦ ἐναντίου τοιοῦτόν ἐστιν, ὡς τὸ ἦττον
 λευκὸν μίξει μέλανος καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. εἰπὼν δέ, ὅτι ἐν πάσῃ
 κινήσει ἔστι τὸ ὁμαλῶς ἢ μὴ· καὶ γὰρ ἀλλοιοῖτο ἂν τι ὁμαλῶς,
 ἐπήγαγε καὶ φέροιτο ἐφ' ὁμαλοῦ, ἢ ἐφ' ὁμαλῶ, ὡς ὁ Ἀλέξανδρος 45
 10 καὶ ὁ Πορφύριος γράφουσιν, οἷον κύκλω ἢ εὐθείᾳ. ἐπειδὴ γὰρ ἀδύνα-
 τον ὁμαλῶς τι ἐνεχθῆναι μὴ ἐπὶ ὁμαλοῦς φερόμενον τὴν ὁμαλὴν φορὰν,
 ἀπέδωκεν ἀπὸ τῶν ἐφ' ὧν οἷον τε γενέσθαι αὐτὴν εἰπὼν οἷον κύκλου
 ἢ εὐθείας· δύναται μὲν γὰρ καὶ ἐπὶ τούτων ἀνώμαλος φορὰ γενέσθαι,
 ἀλλ' ἢ γε ὁμαλῆς ἐπ' οὐδενὸς γίνεται ἢ ἐπὶ ὁμαλοῦς.
 15 Εἰπὼν δὲ τίς ἡ ὁμαλὴ κίνησις, ὅτι ἡ μία καὶ ὁμοιομερῆς ὡς ἡ εὐθεΐα,
 καὶ τίς ἡ ἀνώμαλος, ὅτι ἡ εἰς πολλὰ διαιρουμένη, καὶ τίς αὐτῶν ἡ δια-
 φορά, ὅτι οὐ κατ' εἶδος ἀλλὰ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἦττον, λέγει λοιπὸν 50
 τίνες αἱ τῆς ἀνωμάλου κινήσεως διαφοραί, καὶ παρὰ πόσας καὶ τίνες αἰ-
 τίας ἀνώμαλος γίνεται κίνησις· οἰκεῖα γὰρ τῷ περὶ κινήσεως καὶ ταῦτα
 20 λόγῳ. ἢ γὰρ παρὰ τὸ ἐφ' οὐ γίνεται, οἷον εἰ ἐπὶ κεκλασμένης· ἀδύνατον
 γὰρ ὁμαλῆ κίνησιν γενέσθαι ἐπὶ ἀνωμάλου γινομένην, οἷα καὶ ἡ ἔλιξ ἐστίν.
 ἢ ὅλως ἐπὶ μεγέθους τοιοῦτου, οὐ μὴ ἐφαρμόζοι τὸ τυχὸν μέρος ἐπὶ τὸ
 τυχόν, κἄν συνεχῆς ἢ ἐπ' αὐτοῦ κίνησις γίνηται. ζητητέον δὲ εἰ καὶ 55
 ἐπ' ἀλλοιώσεως κατὰ τοῦτο ἔσται ὁμαλῆς καὶ ἀνώμαλος κίνησις κατὰ τὸ
 25 ἐφ' οὐ ἢ κίνησις. ὕπερ γὰρ | ἐπὶ τῶν φερομένων ὁ τόπος, ἐφ' οὐ 210^r
 φέρεται τὸ φερόμενον, τοῦτο ἐπὶ ἀλλοιώσεως ἢ ποιότητος ἐστί· πᾶν δὲ τὸ
 κατὰ ποῖον μεταβάλλον ἐξ ἐναντίου εἰς ἐναντίον μεταβάλλει, μελαινώμενον
 ἢ λευκαινόμενον· οὐδὲν δὲ μέρος τῆς λευκάνσεως ἢ μελάνσεως ἐφαρμόσαι
 δύναται ἄλλω μέρει, οὐχ ὅτι οὐχ ὑπομένει, ἀλλ' οὐδὲ τῇ ἐννοίᾳ (οὐ γὰρ

2 ὅτι aA: om. CFM 3 καὶ εἰ aA: εἰ om. F: καὶ ἡ CM 4 πάσῃ a ὁμαλῶς
 AC: ὁμαλῆς aFM ἢ μὴ ACM: om. aF 6 ὡς A²: om. A¹CFM: οἷον a 7 πάσα M
 8 ὁμαλῆς utroque loco F ἢ ACM: καὶ aF post μὴ iterata εἰ δὲ—διαφέρουσι
 del. F ἂν ἀλλοιοῖτο Arist. 9 φέροι τὸ M: φέροιτο ἂν a ἐφ'] ἀφ' F
 ὁμαλοῦ ACFM (ut Arist.): ὁμαλοῦς a ἐφ' ὁμαλῶ] sic Arist. cod. E prima m.
 10 γράφουσιν AC: λέγουσιν aFM κύκλω ἢ εὐθείᾳ F: κύκλω ἢ εὐθείᾳ M: κύκλου et
 εὐθείας priori lectioni respondens Simpl. v. 12. 13 et Arist. vulg. ἐπεὶ C 11 τι
 ὁμαλῶς aF ὁμαλῆ aC 12 δπό] ἐπὶ a ἐφ' aC (in ras.): ἀφ' AFM
 15 ὁμαλῆ A: ὁμαλῆς aCFM ἢ (ante μία) om. M μία καὶ ἡ aF
 16 καὶ ἦτις ἡ C πολλὰς a 17 κατὰ] καὶ F καὶ ἦττον M λέγει om.
 aF 18 post κίνησις add. λέγει a (non F) 20 ἢ γὰρ ACM: εἰ γὰρ F: ἐνίστε
 μὲν οὖν a περὶ τὸ ἀφ' οὐ F εἰ om. aFM 21 ὁμαλῆν M γίνεσθαι F
 22 ἐφαρμόζει aM: ἐφαρμόζοιτο (om. proximo τὸ) F τυχεῖν F 23 γίνεται M
 εἰ om. M 24 καὶ κατὰ F 24. 25 κατὰ τοῦτο ἐφ' οὐ C 26 τὸ (ante φερόμενον)
 om. aF 27 κατὰ τὸ ποῖον F 28 ἢ τῆς aF 29 δυνατόν a οὐχ
 ACFM: οὐ μόνον a οὐχ ὅτι post οὐχ ὑπομένει C¹: corr. C²

ἔσται μέρος ἐτέρῳ μέρει ὅμοιον). ἀλλ' ὡς ἐπὶ τῆς ἡμέρας. ἐπὶ δὲ τῆς 210^r
 αὐξήσεως καὶ φθίσεως, ἐπειδὴ κατὰ μέγεθος αἱ μεταβολαί, ἐπ' εὐθειῶν 5
 γίνεσθαι δοκοῦσι καὶ ὁμαλαί· ἢ ἔστιν ἄλλη τις ἀνωμαλία κατὰ γε τὸ αὐ-
 ξόμενον, εἰ ποτὲ μὲν ἴσταιτο ἢ αὐξήσις τροφῆς μὴ ἐνούσης, ποτὲ δὲ καὶ
 5 εἰς φθορὰν μεταβάλλοι ὡς ἐν ταῖς νόσοις· ἀνώμαλος γὰρ τότε ἔσται ἢ
 αὐξήσις, ὥσπερ καὶ εἰ ποτὲ μὲν πλέον, ποτὲ δὲ ἔλαττον εἰς φθίσειν ἐπιδι-
 θοίη. καὶ ἐν ἀλλοιώσει δὲ ἢ μὲν κατὰ τὸν τεταγμένον προποδισμόν τῆς
 ποιότητος ἀνωμαλία τίς ἐστιν αὐτῆς ἀνωμαλία· ὅταν δὲ νῦν μὲν σφοδρό-
 10 τερον θερμαίνηται, αὐθις δὲ ἤττον, καὶ πάλιν ἐπιτείνη, τότε ἀνωμαλία 10
 κατὰ τὴν ποιότητα, ἐφ' ἧς ἢ κινήσις γίνεται. ἄλλη δὲ τις ἀνωμαλία ἐν
 πάσαις ταῖς κινήσεσιν ἔστι κατὰ ταχυτῆτα καὶ βραδυτῆτα καὶ ὅλως παρὰ
 τὸν χρόνον. καὶ ἔστιν αὕτη (ἢ) κυρίως κινήσεως ἀνωμαλία οὔτε παρὰ τὸ
 ἐφ' οὗ κινεῖται τὸ κινούμενον ὡς ἢ προειρημένη (τοῦτο γὰρ σημαίνει
 15 αὐτῷ τὸ ποῦ), οὔτε ἐν τῷ τὸν χρόνον μὴ ἓνα καὶ συνεχῆ εἶναι, ὅπερ
 αὐτῷ τὸ ποτὲ σημαίνει, οὔτε [τὸ] παρὰ τὸ εἰς ὃ ἢ μεταβολὴ γίνεται,
 οἷον εἰς τὸ ἄνω ἢ κάτω ἢ λευκὸν ἢ μέλαν ἢ μέγα ἢ μικρόν· ἐνδέχεται 15
 γὰρ πάντων τούτων τῶν αὐτῶν καὶ ὁμοίων ὄντων. τοῦ ἐφ' οὗ. τοῦ χρόνου.
 τοῦ εἰς ὃ, ἀνώμαλον κίνησιν γίνεσθαι παρὰ τὸν τῆς κινήσεως τρόπον καὶ
 τὸ ὅς, εἰ ποτὲ μὲν ταχέως, ποτὲ δὲ βραδέως κινεῖτο· τότε γὰρ ἀνώμαλος
 20 γίνεται κινήσις, ὥσπερ ὁμαλῆς, ὅταν ὁμοία ἢ ἢ κινήσις. ἔστι γὰρ ὅτε.
 φησίν, ἢ ἀνωμαλία οὐ τοῖς πρότερον εἰρημένους, ἀλλὰ ταχυτῆτι διωρίσται
 καὶ βραδυτῆτι.

Εἰπὼν δέ, ὅτι ἔστι τις ὁμαλότης καὶ ἀνωμαλία παρὰ τὴν τοῦ κινου-
 μένου ταχυτῆτα καὶ βραδυτῆτα, ἐπάγει, ὅτι ταῦτα, τουτέστιν ἢ ταχυτῆς 20
 25 καὶ ἢ βραδυτῆς, οὐκ ἔστιν εἰδῆ κινήσεως οὐδὲ διαφοραὶ κατ' εἶδος
 ἢ ταχυτῆς καὶ ἢ βραδυτῆς, καθ' ἃς διαφέρουσιν ἀλλήλων αἱ ὁμαλαὶ καὶ
 ἀνώμαλοι κινήσεις. καὶ δείκνυσι τοῦτο ἐκ τοῦ ἐν πᾶσι τοῖς εἶδεσι τῆς
 κινήσεως εἶναι ταχυτῆτα καὶ βραδυτῆτα· καὶ γὰρ φέρεσθαι καὶ ἀλλοιω-
 σθαι καὶ αὐξεσθαι δυνατόν ἐκατέρως. τὸ δὲ ἐν πᾶσιν ὄν τοῖς εἶδεσιν οὐκ

1 ἑτερομερεῖ F: ἑτερεῖ sic M 2 ἐπ' εὐθείας aFM 3 ὁμαλεῖς C εἰ ἔστι τις
 ἄλλη aFM γε a: τε ACFM 3. 4 post αὐξόμενον add. ἔσται a 4 ἴσταιτο AC:
 σταῖη aF: σταίοιτο M 5 ἔσται τότε aFM 6. 7 ἐπιδοίη aFM 7 καὶ ἐν
 ἀλλοιώσει δὲ ACM: καὶ ἐν ἄλλω ὡς εἶδεν F: ἐπὶ δὲ ἀλλοιώσεως a post προποδισμόν add.
 γινόμενη a 8 ἀνωμαλία τίς ἐστιν αὐτῆς ἀνωμαλία (hoc om. M) aFM: ὁμαλότης ἐστιν αὐτῆς
 C: ἀνωμαλία, αὐτῆς ἐστιν ἢ ἀνωμαλία a μὲν om. A 9 θερμαίνεται M ἀνώμαλον a
 10 ἧς ACM: οἷς F: ὃ a 12 ἢ addidi κινήσεως κυρίως aF οὔτε παρὰ C:
 οὔτε τι ἄρα aF: οὔτε τι αἴτιον ἄρα M: ἦτις οὔτε κατὰ a 13 ἢ supra add. M
 post προειρημένη add. ἐστίν a 15 τὸ (post οὔτε) ACFM: om. a παρὰ] περὶ
 in marg. M 16 μέλαν] μίαν F 17 καὶ om. F τοῦ (ante ἐφ' οὗ) om. F
 18 τοῦ εἰς ὃ] τὸ εἰς ὃ F 19 κινεῖται aF 20 ὁμοία] μία, sed in marg. corr. F¹
 21 πρότεροις C 23 ὁμαλότης καὶ C: om. F 24 ταῦτά ἐστι τουτέστιν M 25 ἢ
 ante βραδυτῆς om. aA κινήσεως CM ut Aristoteles (cf. v. 28. p. 898, 2. 29): κινήσεων
 aAF διαφορὰ ut Arist. A: διαφορά C: διαφορά aF: διαφέρει M 26 ὁμαλεῖς C
 27 τοῦτο om. aF 27. 28 τῶν κινήσεων F 28. 29 καὶ αὐξεσθαι καὶ ἀλλοιωσθαι
 aFM 29 ἐκάτερον M

ἀντιδιαριεῖται ἐκείνοις τοῖς ἐν οἷς ἔστι· τὸ γὰρ ἀντιδιαριούμενον τινι ἕξω 210^r
 ὀφείλει εἶναι ἐκείνου. ἀλλὰ μὴν οὔτε ἑνός τινος τῶν τῆς κινήσεως εἰδῶν 25
 εἶδη ἔστιν ἢ ταχυτῆς καὶ ἢ βραδυτῆς· τὸ γὰρ τινος εἶδος οὐχ οἷον τε
 εἶδος εἶναι καὶ τοῦ ἀντιδιηρημένου αὐτῆ. διὰ γὰρ ταύτην τὴν αἰτίαν οὐδὲ
 5 τὸ θῆλυ καὶ τὸ ἄρρεν εἶδη ζώου, ὅτι ἐν πᾶσιν ἔστι σχεδὸν τοῖς εἶδεσιν.
 οὔτε οὖν ἀντιδιαριεῖσθαι τούτοις δυνατόν οἷον τῆ πεζῶ καὶ ἐνὸδρῳ καὶ
 πτηνῶ, ὡς εἶναι πρὸς τούτοις τὸ θῆλυ καὶ τὸ ἄρρεν· ἐν ἐκείνοις γὰρ ἔστιν,
 ἀλλ' οὐδὲ τινος αὐτῶν εἶδη εἴη ἂν οἷον τοῦ πεζοῦ· ἔστι γὰρ καὶ ἐν τοῖς
 ἄλλοις. οὐχ οἷον τε δὲ τῶν διαφερόντων γενῶν τὰ αὐτὰ εἶδη εἶναι. διὸ 30
 10 οὐδὲ γυνή καὶ ἀνὴρ εἶδη τοῦ ἀνθρώπου, ὅτι ἔστι καὶ ἐν τοῖς ἀντιδιηρη-
 μένοις τῆ ἀνθρώπων· ἢ γὰρ γυνή καὶ ὁ ἀνὴρ κατὰ τὸ θῆλυ καὶ τὸ ἄρρεν
 τὴν διαφορὰν ἔχουσιν. ἢ μὲν γὰρ κουφότης καὶ βαρύτης κατ' εἶδος δια-
 φέρουσιν ἀλλήλων, ἢ δὲ ταχυτῆς καὶ βραδυτῆς ἐνέργειαι εἰσιν κατ' ἑκα-
 15 ἐπὶ τὸ ἄνω φέρεται καὶ τὸ βαρὺ ἐπὶ τὸ κάτω· τὸ μὲν γὰρ βαρύτερον
 θᾶττον, τὸ δὲ ἥττον βαρὺ βραδύτερον. ὡς οὖν τὸ βαρύτερον καὶ τὸ ἥττον 35
 βαρὺ οὐ κατ' εἶδος διαφέρουσιν ἐν ῥοπῇ ἀλλήλων, οὕτω καὶ αἱ ταῖς δυνά-
 μεσι ταύταις ἀκολουθοῦσαι ἐνέργειαι ἢ ταχυτῆς καὶ ἢ βραδυτῆς οὐκ εἰσὶ
 κατ' εἶδος διαφοραὶ τῆς ἐνεργητικῆς κινήσεως· ἐν γὰρ τῆ αὐτῆ εἶδει μέ-
 20 νουσιν ποτὲ μὲν τῆ τοῦ πυρός, ὅταν θᾶττον καὶ βραδύτερον κινῆται, ποτὲ
 δὲ τῆ τῆς γῆς· οὐδὲ γὰρ ἢ βαρύτης καὶ ἢ κουφότης αἱ ἐν τῆ αὐτῆ
 εἶδει μένουσαι, ὅταν πυρὸς τὸ μὲν κουφότερον τὸ δὲ βαρύτερον λέγωμεν,
 κατ' εἶδος εἰσι διαφοραί, ὅτι μῆδὲ πῦρ πυρὸς κατ' εἶδος διαφέρει μῆδὲ 40
 γῆ γῆς. ἀλλ' οὐδὲ αὐτὴ ἢ ἄτομος γῆ ἑαυτῆς κατ' εἶδος διαφέρει, κἂν
 25 πρὸς τὸν οἰκείον τόπον θᾶττον κινῆται. ἐπιστῆσαι οὖν χρῆ ὅτι ταχυτῆτα
 καὶ βραδυτῆτα λέγει νῦν μὴ διαφέρειν κατ' εἶδος ἀλλήλων τὰς ἐν τῇ ἀνω-
 μαλίᾳ θεωρουμένας· αὐταὶ δὲ ἐν τῆ αὐτῆ εἶδει κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον
 ὑφεστήκασιν. τὸ δὲ μᾶλλον καὶ ἥττον ἐν τῆ αὐτῆ εἶδει ὃν οὐ ποιεῖ τὴν
 30 κατ' εἶδος διαφορὰν. αὐταὶ δὲ εἰσιν αἱ ἐν πᾶσιν τοῖς εἶδεσιν τῆς κινή-
 σεως θεωρούμεναι, ἐν οἷς καὶ ἡ ἀνωμαλία. εἰ δὲ τις εἴη ταχυτῆς καὶ 45
 βραδυτῆς μὴ ἐν τῆ αὐτῆ εἶδει θεωρούμεναι μῆδὲ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ
 ἥττον ἀφορισμέναι, ὡς ὅταν ταχὺν λέγωμεν τὸν ἵππον καὶ βραδεῖαν τὴν
 χελώνην καὶ ταχέα τὰ πτηνὰ καὶ βραδέα τὰ χερσαῖα, ἢ τοιαύτη ταχυτῆς

4 ἀντιδιαριούμενου C 5 καὶ τὸ ἄρρεν AC: οὐ δὲ τὸ ἄρρεν aF 6 γούν aFM
 7 post ἄρρεν add. εἶδη ζώου aF ἐν om. F 9 τὰ αὐτὰ ACM: ταῦτα aF
 10. 11 ἀντιδιαριούμενοις a 11 γὰρ] οὖν a 12 κουφότης καὶ ἢ βαρύτης M 13 τρα-
 χύτης καὶ ἢ βραδυτῆς M 13. 14 ἐτέραν C¹M 14 βραδύτατον F 15 φέρεται
 om. FM βραδύ C βαρύτερον, ἀρῶ in ras. A¹ 16 βαρύτερον] βραδύτερον. C¹F
 17 οὕτως FM 19 διάφορα F κινήσεως M in mg., in textu δυνάμεως 20 καὶ
 om. F 21 κουφότης C 22 ὅταν τοῦ πυρός ὁ τὸ sic μὲν κτλ. M 23 μῆδὲ τὸ
 πῦρ aF 24 γῆς] τῆς F κατ' εἶδος ἑαυτῆς M 25 πρὸ M¹ sed corr.
 τὸν οἰκείον τόπον aF: τοῖ οἰκείωι τόπωι A et sine iota CM κινεῖται A 26 κατ'
 εἶδος om. aF 27 καὶ τὸ ἥττον AC 28 τὸ δὲ καὶ F ὃν om. F 32 ταχὺν
 om., sed rest. A¹

καὶ βραδύτης οὔτε ἐν πᾶσιν τοῖς εἶδεσι τοῖς κατὰ τόπον κινουμένοις οὔτε 210^ε
 ἐν ἐνὶ ἄμφω οὔτε κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ὑφεστήκασιν, εἰ μὴ ἄρα
 καὶ ἐν ταύτοις καθ' ὕφασιν τοῦ τάχους ἐστὶν ἡ βραδύτης καὶ κατὰ
 σύγκρισιν λειόμενοι τὸ μᾶλλον ἔχουσι καὶ ἥττον. ὁ γὰρ ἴσπος, καὶ 50
 5 τῆς χελώνης ταχύτερος ἤ, ἀλλὰ πτηνοῦ βραδύτερος· καὶ καὶ ἐν ἄλλῃ
 καὶ ἄλλῃ εἶδει ζῴων ὑφεστήκασιν, ἀλλ' ἐν ἐνὶ κινήσεως εἶδει τῆ
 τῆς φορᾶς. ὁ δὲ αὐτὸς τρόπος τῆς διαφορᾶς ἐστὶ καὶ ἐν ἀλλοιώσει·
 καὶ γὰρ τὸ μὲν θερμαίνει ἥττον, τὸ δὲ βραδύτερον. καὶ οὐδὲν ἥττον
 ἐστὶν ἐν ταύτοις τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥττον τοῦ αὐτοῦ τῆς κινήσεως
 10 ὄντος εἶδους.

Εἰπὼν δὲ τὴν ὁμαλὴν κίνησιν μίαν εἶναι, καὶ μᾶλλον τῆς ἀνωμάλου
 διὰ τὴν ὁμοιότητα, λέγει ὅτι καὶ ἡ ἀνώμαλος | μία διὰ τὸ συνεχές, εἴπερ 210^ε
 εἴη συνεχῆς μὲν, ἀνώμαλος δέ. ἔκειτο γὰρ ἡμῖν ἡ συνεχῆς μία εἶναι,
 ὡσπερ ἡ μία καὶ συνεχῆς. συνεχῆς δὲ ἐστὶ ποτε καὶ ἡ ἀνώμαλος. καὶ
 15 συνεχῆς δὲ ἦ, ἥττον ἐστὶν αὐτῇ μία τῆς ὁμαλοῦς· εἰ δὲ ἥττον, τὸ δὲ
 ἥττον ἐν παντὶ μῖξει τοῦ ἐναντίου, ἔχει ἂν τι καὶ πλήθους ἐν ἑαυτῇ
 ἡ ἀνώμαλος. τὸ δὲ ἥττον δέ, ὅπερ τῇ κεκλασμένῃ συμβαίνει 5
 φορᾶ, ταυτόν ἐστὶ τῆ ὅ τῇ ἐπὶ τῆς κεκλασμένης γινομένης φορᾶ συμβαίνει.
 πᾶσα γὰρ ἡ ἐπὶ τῆς τοιαύτης ἀνώμαλος καὶ ἥττον συνεχῆς καὶ μία.
 20 εἰπὼν δὲ ὅτι καὶ ἀνώμαλός τις κινήσις ἐστὶ συνεχῆς καὶ μία ὡσπερ ἡ
 ἐπὶ τῆς κεκλασμένης, εἰ καὶ ἥττον ἔχει τὸ συνεχές ἐπάγει, τίνες ἀνώμαλοι
 κινήσεις οὐ δύνανται συνεχεῖς εἶναι καὶ μία. καὶ λέγει ὅτι καὶ αἱ ἐχό-
 μεναι ἀλλήλων κινήσεις, ἂν μὴ κατ' εἶδος εἶεν αἱ αὐταί, οὐκ ἂν εἶεν
 μία καὶ συνεχῆς. καὶ δεῖκνυσιν αὐτὸ λαβὼν ἐκ τῶν προειρημένων, ὅτι 10
 25 τὴν μίαν καὶ συνεχῆ κίνησιν, οἷον τὴν ἐπὶ τὸ ἄνω ἢ ἐπὶ τὸ κάτω ἢ τὴν
 λεύκανσιν ἢ θέρμανσιν ἢ αὔξησιν ἢ μείωσιν ἐνδέχεται καὶ ὁμαλὴν εἶναι
 καὶ ἀνώμαλον, καὶ προσλαβὼν ὅτι ἡ ἐξ ἀνομοίων εἰδῶν συγκειμένη οἷον ἐξ
 ἀλλοιώσεως καὶ φορᾶς οὐκ ἂν εἴη ὁμαλῆς, συνήγαγε συμπέρασμα ἐν δευ-

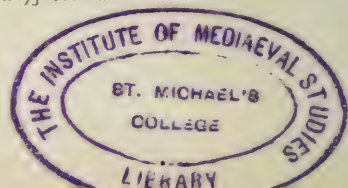
1 πᾶσιν ἐστὶν C: ἐστὶ post εἶδωσιν inser. M κατὰ τόπον] κατόπιν FM 4 καὶ τὸ
 ἥττον aF ὁ γὰρ] καὶ γὰρ M 5 ἦ om. aF 6 εἶδει alterum om. aF 7 διαφορᾶς]
 φορᾶς aF ἐστὶ τῇ ἐναλλοιώσει F 8 θερμαίνει τὸ μὲν aF: θερμαί... τὸ μὲν (vet om.
 in lac. in litt.) M ἥττον] μᾶλλον M 9 τὸ alt. om. aF 11 ὁμαλῇ aC
 ἀνωμάλου C: ἀνωμαλίας F 13 συνεχῆς μὲν, ἀνώμαλον δὲ aF 14 καὶ scripsi:
 καὶ aAFM: καὶ εἰ C 15 δὲ ἦ scripsi: δεδεητ sic A: δὲ εἰ FM: δὲ aC καὶ
 μία a μία ante αὐτῇ F εἰ δὲ] ἦδε A 16 ἑαυτῇ AC: αὐτῇ F: αὐτῇ aM
 17 ἥττον δὲ om. ACF, sed in marg. add. A¹ δὲ om. aM 18 ὅ C: om. aAFM
 τῇ om., sed supra add. C¹ συμβαίνει ACM: συμβαίνειν aF 19 ἀνώμαλος AM:
 ἀνώμαλον, sed corr. C¹: ἀνωμάλου aF 20 εἰπὼν—καὶ μία om. aF 21 εἰ καὶ
 AC: καὶ εἰ M: καὶ F: καὶ γὰρ a post συνεχές interpolat καὶ μία ἐστίν. εἰπὼν δὲ ὅτι
 τὴν μίαν ἐνδέχεται καὶ ὁμαλῇ (sic) εἶναι καὶ μὴ a 22 οὐ δύνανται—κινήσεις (23)
 om. M καὶ αἱ A: καὶ F: αἱ aC 22. 23 post ἐχόμενοι ras. C mirum si
 Aristotelis vulgatam interpretetur οὐκ ἂν εἴησαν αἱ (om. F) μὴ κατ' εἶδος ἐχόμενοι αὐταὶ
 (καὶ αὐταὶ I) μία (ἢ μία B) καὶ συνεχῆς 25 οἷον om. F 26 ἢ τὴν θέρμανσιν M
 ὁμαλῇ a 28 φορᾶς M

τέρω σχήματι, ὅπερ καὶ μέσον τέθεικεν, ὅτι αἱ μὴ κατ' εἶδος ἐχόμε- 210^v
 ναι κινήσεις οὐκ ἂν εἶεν μία καὶ συνεχῆς. τῶν δὲ προτάσεων τὴν
 μὲν μείζονα πρώτην τέθεικε τὴν λέγουσαν πᾶσαν μίαν καὶ συνεχῆ κίνησιν 15
 ἐνδέχασθαι καὶ ὁμαλὴν εἶναι καὶ ἀνώμαλον, τὴν δὲ ἐλάττωνα ἐσχάτην τὴν
 5 λέγουσαν πῶς γὰρ ἂν εἴη ὁμαλῆς ἢ ἐξ ἀλλοιωσεως συγκατεμένη καὶ
 φορᾶς, ἀντὶ ἀποφάσεως τὸ σχῆμα τοῦτο τῆς ἐρωτήσεως παραλαβῶν. καὶ
 τὴν αἰτίαν ἐπήγαγε θεοὶ γὰρ ἂν ἐφαρμόττειν. ὁμαλῆς γὰρ ἐστίν, ἧς
 τὰ μόρια ἀλλήλοις ἐφαρμόττειν δύναται. οὐ μόνον δὲ ὁμαλὴν ἀδύνατον
 εἶναι τὴν ἐκ διαφόρων εἰδῶν, ἀλλὰ καὶ ἀνώμαλον οὕτως ὡς μίαν καὶ συν- 20
 10 ἐχῆ· ἡ γὰρ ἀνώμαλος κίνησις εἴρηται ἦττον μία, τὸ δὲ ἦττον μίξει τοῦ
 ἐναντίου, οὐ τοῦ ἀνομοειδοῦς πάντη καὶ ἐκβεβηκότος, ἀλλὰ τοῦ ἐν τῷ αὐ-
 τῷ εἶδει τὸ μετέχον φυλάττοντος· τὸ γὰρ φαῖδον ἦττον ἐστὶ λευκὸν οὐ φορᾶς
 μίξει ἀλλὰ μέλανος. καὶ τὸ μετὰ συνεχείας οὖν ἀνώμαλον ἐν τῷ αὐτῷ
 εἶδει ἢ γένει ἔχει τὸ μᾶλλον καὶ ἦττον. τὸ οὖν ἐκ διαφερόντων εἰδῶν
 15 τῆς κινήσεως οὐκ ἂν εἴη οὐδὲ ἀνώμαλον ὡς συνεχῆς καὶ ἓν.

p. 229^a7 "Ἐτι δὲ διοριστέον ποία κινήσεις ἕως τοῦ οὐ γὰρ ἐστίν 25
 ἄλλως ἀντιτιθέσθαι.

Τοῖς εἰρημένους περὶ κινήσεως καὶ μεταβολῆς προβλήμασι καὶ τοῦτο
 προστίθησιν ἀναγκαῖον, ποία κινήσεις ποία κινήσει ἐναντία· ζητήσῃ δὲ καὶ
 20 περὶ μονῆς ἥτοι ἡρεμίας τὰ αὐτὰ ζητήματα. καὶ ἐστὶν ἀναγκαῖον τὸ
 πρόβλημα· ἐκ τούτου γὰρ αἶ τε φυσικαὶ κινήσεις δεῖκνυνται καὶ ἡ τῶν
 στοιχείων πρὸς ἄλληλα ἐναντίωσις, καὶ τίνα ἐκ τίνων γίνεται, καὶ ἄλλα
 πλεῖστα τῶν ἐν φυσιολογίᾳ. ἐπειδὴ δὲ ἡ κίνησις ἐκ τινος εἰς τι καὶ ἐξ 35
 ἐναντίου εἰς ἐναντίον μεταβολὴ ἐστίν, ἐκτίθεται τοὺς τρόπους, καθ' οὓς
 25 δυνατὸν δύο κινήσεις ἐναντίας εἶναι, καὶ διακρίνει, τίνες ἐν ταύταις αἱ ἐν-
 ἀντία κινήσεις εἰσίν. ἐπειδὴ δὲ ἀπεφῆγαστο μὴ εἶναι ἄλλως ἀντιτιθέσθαι
 ἢ κατὰ τοὺς εἰρημένους τρόπους τὰ ἐκ τινος εἰς τι μεταβάλλοντα, πειρα-
 τέον ἐκ διαιρέσεως αὐτοῦ ἀνευρεῖν, ἢ φαίνεται καὶ αὐτὸς χρώμενος. ἐπεὶ
 οὖν ἐκ τινος εἰς τι ἡ μεταβολὴ καὶ ἐξ ἐναντίου εἰς ἐναντίον, ἀνάγκη τὰς
 30 ἐναντίας κινήσεις ἢ ἐξ ἐνός τῶν δύο ἢ ἐκ τῶν δύο τῶν ἐναντίων χαρακτη- 40

1 τέθειται F: τέθηγεν C¹ 2 τέθηγε M 3 τὴν μίαν πᾶσαν a (μίαν πᾶσαν collocat
 etiam F) 4 ὁμαλῆ C καὶ ἀνώμαλον εἶναι a 6 ἐρωτήσεως C
 8 ὁμαλῆ a 9 ἀνώμαλλον ut saepe C 11 οὐ aC: om. AFM 12 τὸ με-
 τέχον—εἶδει (v. 14) om. M 14 εἶδη C τὸ μᾶλλον καὶ (τὸ add. M) ἦττον
 ἔχει aFM ἐν ἄλλοις εὖρον ἦττον οὖν τὸ ἐκ διαφερόντων (sic) inseruit inter μᾶλλον καὶ
 et ἦττον C οὖν ACM: γούν aF εἰδῶν om. F 15 συνεχῆς C 17 ἀντιτι-
 θέσθαι libri ut v. 26 et p. 901,16 et Arist. codd. FHI: ἀντιθεῖναι Arist. vulg. 18 τοῖς—
 προβλήμασι lemmati continuat A 19 ποία κινήσει om. M 21 αἶ τε AM et (ex
 αἶται corr.) C: καὶ αἶ aF δεῖκνυνται M ἀλλήλους (v in ras. C²) C 23 φυσιο-
 λόγοις F δὲ om. F εἰς τι] ἐστὶ M 25 εἶναι ἐναντίας aF τίναις C¹
 αἶ om. F 26 ἀντιθέσθαι M 28 ἀνευρεῖν (ἀναρεῖν F, εὖρεῖν M) αὐτοῦς aFM
 29 καὶ om. F 30 ἐξ ἐνός τῶν aCFM: ἐξ ἐναντίων A¹, sed in mrg. γρ. ἡ ἐνός τῶν
 δύο A² ἢ ἐκ τῶν δύο om. M δύο (ante τῶν)] ὁῶ a

ρίζεσθαι. ἢ οὖν ἄμφω αἱ κινήσεις ἐξ ἐνός τοῦ αὐτοῦ χαρακτηρισθήσονται, 210^a
 ὅταν ἡ μὲν ἐξ αὐτοῦ. ἢ δὲ εἰς αὐτὸ γίνηται, οἷον ἡ ἐκ νόσου μεταβολὴ τῆ
 εἰς νόσον, ἢ ἡ ἐξ ὑγείας τῆ εἰς ὑγείαν, ὡς δοκοῦσιν ἀντικεισθῆναι γέ-
 5 νεσεις καὶ φθορά· ἡ μὲν γὰρ γέσεις εἰς τὸ ὄν ἐστὶ μεταβολή, ἡ δὲ
 φθορὰ ἐκ τοῦ ὄντος. ὥστε ἡ εἰς τὸ αὐτὸ τῆ ἐκ τοῦ αὐτοῦ· ἡ γὰρ ἐκ
 τοῦ αὐτοῦ τῆ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἢ ἡ εἰς τὸ αὐτὸ τῆ εἰς τὸ αὐτὸ οὐδ' ἂν δό-
 κησιν ἐναντιώσεως παράσχοιντο. ἢ ἀφ' ἐκατέρου ἐκάτερον χαρακτηρισθήσε- 45
 ται, καὶ τοῦτο τριχῶς· ἢ γὰρ ὡς ἐκ τοῦ ἐναντίου ὡς ἡ ἐξ ὑγείας τῆ
 ἐκ νόσου, ἢ ὡς εἰς τὸ ἐναντίον ὡς ἡ εἰς ὑγείαν τῆ εἰς νόσον, ἢ
 10 ὅταν ἡ μὲν ἐκ τοῦ ἐναντίου, ἡ δὲ εἰς τὸ ἐναντίον, ὡς ἡ ἐξ ὑγείας τῆ
 εἰς νόσον. ἢ ἄμφω ἀπ' ἀμφοῖν χαρακτηρισθήσονται ἀντικειμένως τὸ ἐξ
 οὐ καὶ τὸ εἰς ὃ ἔχουσαι, ὅταν ἐκάτερα ἐκ τοῦ ἐναντίου εἰς τὸ ἐναντίον γί-
 νηται. οἷον ἡ ἐξ ὑγείας εἰς νόσον τῆ ἐκ νόσου εἰς ὑγείαν. καὶ
 οὕτω διελθὼν ἐπήγαγεν, ὅτι ἀνάγκη ἢ ἕνα τούτων εἶναι τῶν τρόπων,
 15 καὶ ὃν κινήσεις κινήσει ἐναντιοῦται, ἢ πλείους, διότι οὐκ ἔστιν ἄλλως 50
 ἀντιτιθέσθαι τὰς ἀντικειμένας μεταβολάς.

p. 229^a16 Ἔστι δὲ ἡ μὲν ἐξ ἐναντίου τῆ εἰς ἐναντίον ἕως τοῦ |
 οἷον τὸ γενέσθαι λευκὸν μὴ ἔκ τινος. 211^f

Ἐκ διαιρέσεως οὕτως ἀπαραλείπτου τὰς ἀντιθέσεις λαβὼν ἐκάστην λοι- 12
 20 πὸν προχειριζόμενος δεῖξει, ποῖαί εἰσιν ἐναντίαι κινήσεις. καὶ πρῶτον ὅτι
 ἡ ἐξ ἐναντίου τῆ εἰς ἐναντίον οὐκ ἔστιν ἐναντία, οἷον ἡ ἐξ ὑγείας
 τῆ εἰς νόσον· ἡ αὐτὴ γὰρ ἐστὶ καὶ μία. εἰ γὰρ ἡ κίνησις ἐξ ἐναν-
 τίου εἰς ἐναντίον ἢ ἐξ ὑγείας μεταβολὴ εἰς νόσον γίνεται, πάντως καὶ ἡ εἰς 15
 νόσον ἐξ ὑγείας· ὥστε μία καὶ οὔτε ἐναντία οὔτε πλείους. οὐ μέντοι ὁ
 25 αὐτός, φησί, λόγος τῆ τε ἐξ ἐναντίου καὶ τῆ εἰς ἐναντίον, διότι ἡ μὲν ἐξ
 ἐναντίου τὸ ἐξ οὐ ἢ μεταβολὴ μὴνύει, ἡ δὲ εἰς ἐναντίον τὸ εἰς ὃ. καὶ
 ἔστιν καὶ ἑκατέραν ἐκφορὰν προηγούμενον μὲν τὸ ἕτερον τῶν ἐναντίων,
 κατὰ συμβεβηγὸς δὲ θάτερον ὀηλούμενον. καὶ διὰ τοῦτο εἶπεν ὡς περ οὐ

1 ἡ aCA²: εἰ A¹FM οὖν om. M αἱ om. FM 2 εἰς τὸ αὐτὸ F
 3 ἡ a et M et nescio unde corr. A: om. CF 3. 4 ἡ γέσεις CM 4 καὶ ἡ φθορὰ
 AM 5 ante ὥστε add. εἰς τὸ μὴ ὄν M ὥστε καὶ ἡ C ἡ γὰρ — αὐτοῦ (v. 6 alt.)
 om. M 6 ἢ om. F 7 παράσχοιντο M: πάσχοιεν a ἐκάτερον] ἐκάτερα ras.
 corr. C 7. 8 χαρακτηρισθήσεται aM: χαρακτηρισθήσονται ACF 9 ἐκ τοῦ (!) νόσου F
 ὡς (ante εἰς) supra add. M εἰς ὑγείαν CF 10 εἰς ἐναντίον FM ἡ (ante ἐξ)
 supra add. C 12 ἐκάτερα F 13 τῆ] τῆς F 14 ἢ om. F τούτων ἕνα aF
 ἕνα τινὰ Arist. τὸν τρόπον a: τὸν τρόπον δὲ F 17 τῆ om. F εἰς ἐναντίον
 aFM: εἰς τὸ ἐναντίον AC 18 γίνεσθαι a ex Arist. 20 ποῖαις M¹, corr. rubro
 21 οἷον om. A: οἷον — νόσον (22) om. FM 22 εἰ γὰρ ἡ ACM: ἡ γὰρ ἡ F: ἡ γὰρ a
 post κινήσις add. ἡ a 23 δὲ post ὑγείας inser. M πάντως post νόσον (24) aF
 24 μεταβολὴ post νόσον add. M ἐναντία F 25 τῆ utrumque] τῆς CM 26 εἰς
 ἐναντίον, ἰ in ras. C 27 φορὰν F 28 ὡς περ et αὐτὸ τὸ om., sed rest. C¹

τὸ αὐτὸ τὸ ἐξ ὑγείας μεταβάλλειν καὶ τὸ εἰς νόσον μεταβάλλειν. 211^r
οὐ γὰρ ταῦτὸν ἐκάτερον σημαίνει τῷ ὅπου μὲν τὸ ἐξ οὗ, ὅπου δὲ τὸ εἰς 20
ὃ ὠρίσθαι. καὶ καθόλου οὖν οὐ τὸ αὐτὸ πάντῃ τὸ ἐξ ἐναντίου τῷ εἰς
ἐναντίον.

5 Δευτέραν ἀντίθεσιν προχειρίζεται τὴν ἐξ ἐναντίου τῇ ἐξ ἐναντίου,
κατὰ μὲν τὸ ἐξ ἐναντίων δοκοῦσαν ἐναντίαν εἶναι, οὐ μέντοι κινήσεις ἐναν-
τίας περιέχουσαν, ὅτι πᾶσα κίνησις οὐ μόνον τὸ ἐξ οὗ ἔχει, ἀλλὰ καὶ τὸ
εἰς ὅ. τὸ γὰρ ἐξ ὑγείας κινούμενον, πόθην μὲν ἢ κινήσις ἀρχεται, δηλοῖ,
τὴν δὲ κινήσιν οὐκ ἐμφαίνει. αὐτὸς δὲ πρῶτον δεῖκνυσιν, ὅτι αὕτη ἢ αὐτὴ
10 ἐστὶ τῇ κατ' ἄμφω λεγομένη. ἅμα γὰρ συμβαίνει ἐξ ἐναντίου εἶναι 25
καὶ εἰς ἐναντίον ἢ τὸ μεταξὺ, καὶ τοῦτο ὡς ἐναντίον· ὥστε εἶναι τὴν
ἀντίθεσιν τῆς ἐξ ἐναντίου εἰς ἐναντίον, ἐν ἣ ἴσῃ δεῖξει προσελθὼν τὴν τῶν
κινήσεων ἐναντίωσιν· διὸ νῦν ἀναβάλλεται αὕτην. δῆλον δὲ ὅτι καὶ ἡ εἰς
ἐναντίον τῇ εἰς ἐναντίον ἢ αὕτη ἐστὶ· τὸ γὰρ εἰς ἐναντίον ἐξ ἐναντίου πάν-
15 τως. ὥστε πάλιν τὴν αὐτὴν ἀντίθεσιν γίνεσθαι τὴν ἐξ ἐναντίου εἰς ἐναν-
τίον τῇ ἐξ ἐναντίου εἰς ἐναντίον. εἰ δέ τις οὕτω ψιλῶς ὡς κατὰ τὴν δι-
αίρεσιν λάβοι τὴν ἐξ ἐναντίου τῇ ἐξ ἐναντίου μόνον μὴ προσλογιζόμενος, 30
ὅτι καὶ εἰς ἐναντία αὐται, καὶ πάλιν τὴν εἰς ἐναντίον τῇ εἰς ἐναντίον μὴ
ἐνοῶν ὅτι αἱ εἰς ἐναντία καὶ ἐξ ἐναντίων πάντως εἰσὶ, μᾶλλον δόξουσιν αἱ
20 εἰς ἐναντίον γινόμεναι μεταβολαὶ ἐναντία εἶναι ἤπερ αἱ ἐξ ἐναντίων, διότι
ἢ λήψεις τῶν ἐναντίων μᾶλλον ἔχει ἐναντίωσιν ἤπερ ἢ ἀποβολὴ τῶν ἐναν-
τίων. τὰ μὲν γὰρ ἀποβάλλοντα τὰ ἐναντία παύεσθαι κατὰ τοῦτο δοκεῖ τῆς
ἐναντιώσεως, τὰ δὲ προσλαμβάνοντα γίνεσθαι μᾶλλον ἐναντία. καὶ ἔστιν
ἢ μὲν εἰς ἐναντίον μεταβολὴ τῇ λήψει τῶν ἐναντίων χαρακτηριζομένη, ἢ 35
25 δὲ ἐξ ἐναντίων τῇ ἀποβολῇ. ἔτι δὲ καὶ αἱ κινήσεις καὶ αἱ μεταβολαὶ χα-
ρακτηρίζεσθαι δοκοῦσιν μᾶλλον ἀπὸ τῶν εἰς ἃ γίνονται καὶ οὐκ ἀπὸ τῶν
ἐξ ὧν, ὡς ἤδη καὶ πρότερον εἴρηται. νοσάζεσθαι γὰρ λέγομεν τὸ εἰς
νόσον ἴον καὶ ὑγιάζεσθαι τὸ εἰς ὑγείαν.

Εἰπὼν δὲ μᾶλλον ἐναντίας δύνασθαι εἶναι τὰς εἰς ἐναντία γινομένας
30 ἤπερ τὰς ἐξ ἐναντίων καὶ ἀποκρίνας ἔτι μᾶλλον διὰ τοῦ τὰς ἐξ ἐναντίων
ἀπαλλαγὴν ἔχειν τῶν ἐναντίων, ζητεῖ λοιπὸν περὶ τε τῶν εἰς ἐναντία γινο- 40

1 μεταβάλλει M μεταβάλλειν alterum om. FM 2 τῷ a: τὸ ACFM
3 ὠρίσθη F: ὠρισμένον M τὸ ἐξ ACM: τῷ ἐξ aF τῷ om. CF 6 μὲν
om. F κινήσεις C 6. 7 post ἐναντίας add. εἶναι del. F 7 περιέχουσα M
9 τὴν δὲ εἰς ὃ κίνησιν a οὐκ om. FM 10 λεγομένη om. C post συμ-
βαίνει add. καὶ del. M εἶναι ὅτι F: εἶναι ὅτι M 12 post εἰς ἐναντίον inserunt
variam et fortasse veram (cf. v. 16) lectionem τῇ ἐξ ἐν. εἰς ἐναντίον CFM 14 ἢ αὐτὴ
δὲ ἐστὶ F 16 τὴν om. aFM 18 τῇ εἰς ἐναντίον τὴν εἰς ἐναντίον a τῇ
εἰς] τῆς εἰς M 19 αἱ εἰς ἐναντίον A 20 ἐναντίον εἶναι ἤπερ ἢ A διόπερ F
21 ἢ λήψιν sic M ἀποβολὴ ACFM: μεταβολὴ a 22 γὰρ] δὲ F 24 ἐναντία
CM λήψει M 25. 26 χαρακτηρίζεσθαι C 27 πρότερον] E l. p. 224^b7
29. 30 τὰς ἐναντίας γινομένας εἴπερ (ἤπερ M) FM 30 διὰ τοῦ C: διατοῦ A: δι' αὐ-
τοῦ aM: δι' ἑαυτοῦ F 31 ἀπαλλαγὴν ἔχειν τῶν ἐναντίων C: om. aAFM
λοιπὸν C

μένων εἰ αὐταὶ ἐναντία καὶ περὶ τῶν ἐξ ἐναντίων εἰς ἐναντία. λείπεσθαι 211^r
 γὰρ ταύτας τὰς συζυγίας φησὶ τῶν ἐν αἷς αἰ ἐναντία δύνανται κινήσεις γί-
 νεσθαι, ἐπεὶ καὶ ἡ πρώτη κατὰ τὴν διαίρεσιν λείπεται ἢ ἐκ τοῦ αὐτοῦ τῆ
 εἰς τὸ αὐτό· οὐδέπω γὰρ οὐδὲ περὶ ταύτης εἴρηται. δεῖξει δὲ ὅτι οὐκ ἐν
 5 κινήσει ἢ ἀντιθέσει αὕτη. λέγει δὲ περὶ τῶν εἰς ἐναντία, ὅτι συμβαίνει
 μὲν ταῖς εἰς ἐναντία γινομέναις καὶ ἐξ ἐναντίων γίνεσθαι. ὡσπερ εἶπεν
 καὶ ἐπὶ τῶν ἐξ ἐναντίων, προσθεὶς ἐκεῖ, ὅτι μᾶλλον ἐναντία αἰ εἰς ἐναν-
 τία τῶν ἐξ ἐναντίων. καὶ συμβαίνει δέ, φησί, ταῖς εἰς ἐναντία καὶ ἐξ ἐν- 45
 ἀντίων γίνεσθαι, ὡς εἶναι ταῦτόν τὸ τε εἰς ἐναντίον καὶ τὸ ἐξ ἐναντίου εἰς
 10 ἐναντίον (τὸ γὰρ εἰς ὑγείαν μεταβάλλον ἅμα καὶ ἐκ νόσου μεταβάλλει), τὸ
 δὲ εἶναι καὶ ὁ λόγος οὐχ ὁ αὐτός ἐστι τοῦ τε εἰς ὑγείαν καὶ τοῦ ἐκ
 νόσου. καὶ διὰ τοῦτο οὐδὲ αὐταὶ ἐναντία μὴ ἔχουσαι πρὸς τῷ εἰς ὃ καὶ
 τὸ ἐξ οὗ, ὡσπερ ἐρεῖ προῖων. οὕτως ἀποδείξας ὅτι ἐν οὐδεμιᾷ τῶν εἰρη- 50
 μένων ἀντιθέσεων ἐστὶ κινήσεων ἐναντίωσις ἐφεξῆς δείκνυσιν ὅτι τῶν λοι-
 15 πῶν δύο, τῆς τε ἐξ ἑαυτοῦ εἰς ἑαυτὸ καὶ τῆς ἐξ ἐναντίου εἰς ἐναντίον,
 αὕτη ἐστὶν ἡ τὴν ἐναντίωσιν ἔχουσα τῶν κινήσεων. δείκνυσι δὲ ἀπ' αὐ-
 τῆς τῆς αἰτίας ἀρξάμενος· ἐπειδὴ γὰρ ἡ κίνησις τῆς μεταβολῆς ταύτη
 διενήνοχε τῷ ἐξ ὑποκειμένου εἰς ὑποκείμενον εἶναι καὶ ἐξ ἐναντίου εἰς
 20 ἐναντίον, τὸ δὲ ἐναντίον ὑποκείμενόν ἐστιν, εἰκότως ἡ ἐξ ἐναντίου εἰς
 ἐναντίον κίνησις τῆ ἐξ ἐναντίου εἰς ἐναντίον κινήσει ἐναντία ἐστί. μετα-
 βολαὶ μὲν γὰρ καὶ ἐξ ὑποκειμένων εἰς | οὐχ ὑποκειμένα εἰσι καὶ ἐξ οὐχ 211^v
 ὑποκειμένων εἰς ὑποκείμενα ὡσπερ ἡ φθορὰ καὶ ἡ γένεσις. αἰ μέντοι κι-
 νήσεις ἐξ ὑποκειμένων εἰς ὑποκείμενά εἰσι καὶ ἐξ ἐναντίων εἰς ἐναντία.

Ὅτι δὲ τοῦτο οὕτως ἔχει καὶ ἐκ τῆς ἐπαγωγῆς ἐπιστώσατο. τὰς
 25 γὰρ ὁμολογουμένως ἐναντίας κινήσεις λαβόν, τὸ νοσᾶσθαι καὶ τὸ ὑγιάζε-
 σθαι, εὐρίσκει ταύτας ἐξ ἐναντίων εἰς ἐναντία γινομένας. τοιοῦτον δὲ καὶ 5
 τὸ μανθάνειν καὶ ἀπατᾶσθαι ὑφ' ἐτέρου φησί, τὸ ὑφ' ἐτέρου προσ-
 θεὶς ἢ ὅτι τὸν ὑφ' ἑαυτοῦ ἀπατῶμενον δυνατόν μὴ ἐξ ἐναντίας δόξης
 μεταβάλλειν μηδὲ γεγόναι ἐν τῇ ἀληθεῖ πρότερον δόξῃ περὶ τὸ προκει-
 30 μενον, ἀλλ' εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς περὶ αὐτὸ ψευδοδοξῆσαι· ὁ δὲ τοιοῦτος οὐκ
 ἐξ ἐναντίου εἰς ἐναντίον μεταβάλλει. ὁ μέντοι ὑφ' ἐτέρου παραγόμενος
 εἰς τὸ ἀντικείμενον περιάγεται ἀπὸ ἀληθοῦς εἰς ψεῦδος μεθιστάμενος. οὕτω 10

1 αὐταὶ AC 2 γὰρ] δεῖ M συζυγίας M 3 ἐκ τοῦ αὐτοῦ] ἐν τῷ αὐτῷ F
 6 ταῖς ἐναντία γινομέναις M 8 συμβαίνει] η in ras. A²: συμβαίνει M 9, 10 καὶ
 τὸ ἐξ ἐναντίου εἰς ἐναντίον om. A 12 πρὸς τῷ aC: πρὸς τὸ AFM 13 ἐν M
 13 ὡσπερ ἐρεῖ C: ὡσπερ εἶ A¹: ὡς ἐρεῖ A² et ἐρεῖ post προῖων collocans M: ὡσπερ εἶπε a
 οὕτως ἀποδείξας δὲ a 14 ἐναντίωσιν a 15 post δύο inser. ἐκ τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ
 αὐτὸ M τῆς τε ACM: τῆς a: τὸ F ἐξ αὐτοῦ a εἰς ἑαυτὸ ACM: καὶ τὸ εἰς ἑαυτὸ
 F: εἰς αὐτὸν a 16 αὕτη δέ F 20 ante κινήσεις iterata τὸ δὲ ἐναντίον del. C¹
 22 εἰς ||||| ὑποκείμενα C: εἰς οὐχ ὑποκείμενον M ὡσπερ καὶ F 23 εἰσι]
 ἐστὶν M 25 ὁμολογουμένας a 26 εὐρίσκ. . . αὐτας M [ei t om. in lac. vi litt.]
 εἰς ἐναντίον M 27 μανθάνει καὶ τὸ a ὑφ' ἐτέρου] μὴ δι' αὐτοῦ Arist. 29 τῆ
 ἀληθεία (corr. in mg. in ἀληθῆ) M δόξει C παρὰ τὸ F 30 εὐθὺς C
 αὐτὰ aF 31 μεταβάλλοι C παραγόμενος FM

μὲν οὖν ὁ Ἀλέξανδρος. μήποτε δὲ ὡσπερ ὁ μανθάνων ποτὲ μὲν ἐκ ψεύ- 211^v
 δους εἰς ἀληθίαν μετάρηται, ποτὲ δὲ οὐδὲν περὶ τοῦ προκειμένου ἐννοῶν
 οὔτε ψευδὲς οὔτ' ἀληθές, ἐπιστήμην αὐτοῦ λαμβάνει, οὕτω καὶ ὁ ἀπατώ-
 μενος ἢ ἀπὸ ἀληθοῦς εἰς ψεῦδος μεταβάλλει ἢ ψευδοῦ ὁξάν εὐθὺς ἴσχει
 5 ἀπὸ τοῦ ἀπατῶντος. δύο δὲ τούτων ὄντων τοῦ τε μανθάνειν καὶ τοῦ εὐ-
 ρίσκειν, τοῦ μὲν ἔξωθεν τοῦ δὲ ἔνδοθεν τὴν ἐπιστήμην πορίζοντος, ἀντί-
 κειται τῇ μὲν μαθήσει ἢ ὑφ' ἑτέρου ἀπάτη, τῇ δὲ εὐρέσει ἢ ὑφ' ἑαυτοῦ. 15
 εἰκότως οὖν τῇ μαθήσει οὐχ ἀπλῶς ἀπάτην, ἀλλὰ τὴν ὑφ' ἑτέρου ἀπάτην
 ἀντιτέθεικεν οὐχ ὡς ἀπὸ ἀληθοῦς εἰς ψεῦδος πάντως μετατιθεῖσαν, ἀλλ'
 10 ὡς ἐκ τοῦ μὴ ψευδοδοξεῖν εἰς τὸ ψευδοδοξεῖν μεθιστάσαν, εἴτε ἀληθές τι
 πρότερον δοξάζων ἔτυχε περὶ τοῦ προκειμένου ὁ ἀπατῶμενος, εἴτε μηδὲ
 δοξάζων ὄλως. ἢ δὲ ἀντίθεσις τοῦ μανθάνειν πρὸς τὸ ἀπατᾶσθαι μὴ δι'
 αὐτοῦ, κινήσεών ἐστιν ἀντίθεσις τῆς ἀπὸ ἀγνοίας εἰς γνῶσιν πρὸς τὴν ἀπὸ
 γνώσεως εἰς ἀγνοίαν. καὶ τρίτην δὲ πίστιν ἀπὸ τῶν κατὰ τὴν φορὰν ἐναν- 20
 15 τίωσεων ἐπάγει τοῦ ἐναντίας εἶναι κινήσεις τὰς ἐξ ἐναντίων εἰς ἐναντία.
 τὴν γὰρ ἐπὶ τὸ ἄνω φορὰν τῇ ἐπὶ τὸ κάτω ἐναντίαν λέγομεν ὡς ἐν μήκει,
 καὶ ἡ εἰς δεξιὰ καὶ εἰς ἀριστερὰ ἐναντία ὡς ἐν πλάτει, καὶ ἡ εἰς
 τὸ ἔμπροσθεν καὶ ὀπίσθεν ὡς ἐν βάθει. δείξας δὲ καὶ ἐκ τῆς ἐπα-
 γωγῆς, ὅτι ἐναντία κινήσεις ἐκεῖναι αἱ ἐκ τῶν ἐναντίων εἰς τὰ ἐναντία γι-
 20 νόμεναι, ἐπισημαίνεται πάλιν, ὅτι ἡ εἰς τὰ ἐναντία μόνον λεγομένη μὴ
 συμπεφύρουσα δὲ καὶ τὸ ἐξ ἐναντίων οὐ κίνησις ἐστίν, ἀλλὰ μετα- 25
 βολή, διότι ἐν ὑποκειμένον δηλοῖ τὸ εἰς ὃ μόνον, τὸ δὲ ἐξ οὗ οὐκέτι.
 ὕπερ χρὴ τῇ κινήσει προσεῖναι ἐξ ὑποκειμένου εἰς ὑποκειμένον γινομένη.
 τὸ γὰρ γίνεσθαι λευκὸν κατ' αὐτὸ τοῦτο μεταβολὴν μὲν ὡς γίνεσιν ση-
 25 μαίνει, κίνησιν δὲ οὐ, ὅτι μὴ πρόσκειται αὐτῷ τὸ ἐξ οὗ καὶ ἐν τῇ λέξει,
 ἐπεὶ ὀῆλον ὅτι ἐκ μέλανος τὸ λευκὸν γίνεται.

- 1 οὖν om. A 2 οὐδὲ aF ἐννοῶν C 3 οὔτε ψευδὲς οὔτε ἀληθές C: οὔτε ψευδὲς
 AFM: οὔτ' εἰ ψεῦδος οὔτ' ἀληθές a λαμβάνειν A 4 ἢ alterum] καὶ M
 ἴσχει εὐθὺς aM: ἔχει εὐθὺς F 5 ὑπὸ a τούτων om., sed rest. A¹
 6. 7 ἀντίκειται δὲ a 7 εὐρίσει C ὑφ' ἑαυτοῦ aM: ὑφ' ἑτέρου ACF, sed vitium
 notavit C cf. Philopon. p. 796,15 9 ἀντέθηκεν F πάντη M μετατιθεῖ-
 σαν F 10 ὡς om. aFM εἰς τὸ ψευδοδοξεῖν om. aF μεθιστάνει τὲ ἀληθές
 τι F 11 ἔτυχε (ὡς ἔτυχε F) ante ὁ aF μηδὲ ACM: μὴ aF 12 πρὸς τὸ
 μὴ ἀπατᾶσθαι A 13 κινήσεώς aF 14 δὲ om. M 15 ἀπάγει FM
 17 καὶ εἰς ACM: καὶ ἡ εἰς F: τῇ εἰς ex Arist. a ἐναντία A: ἐναντία aCFM
 καὶ ἡ aAM: καὶ CF 18 καὶ ὀπίσθεν ACFM: τῇ εἰς τὸ ὀπίσθεν ex Arist. a
 19 ἐκεῖναι om. FM αἱ ἐκ τῶν CF: ἐκ τῶν A: αἱ ἐξ aM τὰ om.
 aF 20 λέγομεν, ἢ μὴ F 21 ἐπιφύρουσα C: συμπεριφύρουσα M 22 οὐκέτι]
 οὐκ ἐστίν a 24 τὸ γὰρ ACM: καὶ γὰρ τὸ aF μὲν] μὴ F 24. 25 σημαίνει]
 συμβαίνει F 26 ἐπεὶ ὀῆλον om. F

p. 229^b11 Καὶ ὅσοις μὴ ἔστιν ἐναντίον ἕως τοῦ καθάπερ εἴρηται 21^v
καὶ πρότερον.

Μια λοιπὸν ἀντίθεσις καὶ αὐτῇ δοκῶσα ἀπελείπεται. ἢν πρότερον ἀπη-
ρίθμησάτο κατὰ τὴν διαίρεσιν, ἣ ἐκ τοῦ αὐτοῦ τῆ εἰς τὸ αὐτό. λέγει οὖν
καὶ περὶ τούτου, ὅτι ὥσπερ αἱ εἰς ἐναντία μὴ ἔχουσι ἀντικείμενον τὸ ἐξ
οὗ μεταβολαὶ μὲν ἦσαν, κινήσεις δὲ οὐ. οὕτω καὶ ἡ ἐκ τοῦ αὐτοῦ καὶ ἡ
εἰς τὸ αὐτὸ ἐν μόνον τὸ ὑποκείμενον λαμβάνουσαι τὸ αὐτό, τὸ τε ἐξ οὗ
καὶ τὸ εἰς ὃ, τὸ δὲ ἐναντίον αὐτῇ παραλείπουσαι μεταβολαὶ εἰσιν ἐναντία, 40
ἀλλ' οὐχὶ κινήσεις· ἡ γὰρ κίνησις ἐξ ἐναντίου εἰς ἐναντίον, τὸ δὲ ἐκ τοῦ
αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτὸ τῆ φθορᾶ καὶ τῆ γενέσει προσήκει. ἐξ οὗ γὰρ ἡ
φθορὰ μεταβάλλει, εἰς τοῦτο ἡ γένεσις πρόσσεισι. καὶ ἐξ οὗ ἡ γένεσις, εἰς
τοῦτο ἡ φθορὰ. ὁμοίως δὲ καὶ ἡ ἀποβολὴ πρὸς τὴν λῆψιν ἔχει· ἡ γὰρ
τοῦ αὐτοῦ λῆψις πρὸς τὴν τοῦ αὐτοῦ ἀποβολὴν ἐναντίως ἔχει· οὗ γὰρ ἡ
ἀποβολή, τούτου ἡ λῆψις, καὶ οὗ ἡ λῆψις, τούτου ἡ ἀποβολή. εἰπὼν δὲ
15 πρότερον, ὅτι “ἀμα μὲν συμβαίνει ἐξ ἐναντίου καὶ εἰς ἐναντίον ἢ μεταξὺ,”
δείκνυσι νῦν, ὅτι καὶ αἱ εἰς τὸ μεταξὺ καὶ ἐκ τῶν μεταξὺ ὡς εἰς ἐναντία 45
καὶ ἐξ ἐναντίων γίνονται τῆ τὸ μεταξὺ πρὸς ἐκάτερον τῶν ἄκρων ἐναντίου
λόγον ἔχειν. μίξει γὰρ τῶν ἐναντίων τὰ μεταξὺ συνίσταται, ὡς εἴρηται
πρότερον. διὸ καὶ ὡς ἐναντίῳ χρῆται τῆ μεταξὺ ἡ κίνησις, ἐφ'
20 ὁπότ' ἂν μεταβάλλῃ· οἷον ἐκ φαιῦ μὲν, ὅταν εἰς λευκὸν μεταβάλλῃ,
ὡς μέλανι χρῆται τῆ φαιῦ, καὶ ὅταν ἐκ λευκοῦ εἰς φαιῖον· ὅταν δὲ ἐκ
φαιῦ εἰς μέλαν ἢ ἐκ μέλανος εἰς φαιῖον, τότε ὡς λευκῇ χρῆται τῆ φαιῦ. 50
καὶ τὰς ἐπὶ τὸ μεταξὺ οὖν καὶ ἐκ τοῦ μεταξὺ κινήσεις ὡς ἐναντίας θετέον.

p. 229^b23 Ἐπεὶ δὲ κινήσει οὐ μόνον δοκεῖ κίνησις ἐναντία ἕως
25 τοῦ | ἐναντία τῆ ἐν ὑγιείᾳ. 21^v

Δείξας, πῶσαι κινήσεις ἐναντία εἰσὶν ἀλλήλαις, ἐπειδὴ καὶ ἡρεμία πρὸς

1 ὅσοις δὲ a ex Arist. vulg. (sed δὲ om. B) ἔστιν ACM ut Arist.: ἐστὶ τι aF (ut
Arist. cod. 1) ἐναντίως FM 2 καὶ om. M post πρότερον lemma ex
Arist. continuat: κίνησις μὲν δὴ κινήσει ἐναντία οὕτως ἢ ἐξ ἐναντίου εἰς ἐναντίον τῆ ἐξ
ἐναντίου εἰς ἐναντίον a 3 αὐτῆ CF πρῶτον AC 5 ἔχουσα a ἀντικεί-
μενα aFM τὰ ἐξ a 6 ἦσαν ACM: εἰσι aF ἡ ἐκ A: ἐκ CF: αἱ ἐκ aM
6. 7 καὶ ἡ εἰς A: καὶ εἰς CM: εἰς aF 7 post τὸ αὐτὸ rep. λέγει οὖν καὶ περὶ
τούτων del. F λαμβάνουσι F 7. 8 τῶ τε ἐξ οὗ καὶ τῶ εἰς ὃ F 8 αὐτὸ C
οὐ aFM 10 τῆ γενέσει προσήκει καὶ τῆ φθορᾶ aFM 12 τοῦτο καὶ C
14 ἡ alt. om. AM ἡ tert. om. M 15 πρότερον] E 5 p. 229^b21 ἀμα μὲν γὰρ
Arist. καὶ om. C 16 δείκνυσιν οὖν F: δείκνυσιν M αἱ om. aFM
εἰς (post ὡς) om. CF 17 γίνονται, o in ras. C 18 συνίστανται M: σημαίνεται F
εἴρηται M 19 πρότερον] E 1. p. 224^b29 sqq. 20 μεταβάλλει (post ἂν) F: μετα-
βάλλοι M μεταβάλλῃ (post λευκὸν) F 21 μέλαν, sed corr. A' καὶ ὅταν—
φαιῦ (22) om. F 23 καὶ τὰς ἀπὸ τοῦ μεταξὺ οὖν καὶ ἐπὶ τὸ μεταξὺ κινήσεως a
ἐκ] ἀπὸ FM 24 κινήσεις εἶναι a ex Arist. 26 κίνησιν ut vid. ante ras. C

κίνησιν ἀντίκειται καὶ δοκεῖ ἐναντία εἶναι, ζητεῖ καὶ περὶ ταύτης πρῶτον 212^r
 μὲν ὅπως ἀντίκειται ἀπλῶς ἢ ἡρεμία τῇ κινήσει, ἔπειτα καὶ ποία ἡρε-
 μία ποία κινήσει ἀντίκειται, ἐπειδὴ καὶ πρὸ τῆς κινήσεως ἐστὶν ἡρεμία
 καὶ μετὰ τὴν κίνησιν. καὶ λέγει ὅτι κυρίως μὲν ἐναντίον κινήσεις κι-
 5 νήσει ἐστί (καὶ γὰρ εἶδη ἄμφω καὶ μεταβάλλει εἰς ἄλληλα), ἢ δὲ ἡρεμία 10
 πρὸς κίνησιν ἀντίκειται μὲν, ὡς στέρησις δὲ μᾶλλον ἀντίκειται καὶ οὐχ ὡς
 κυρίως ἐναντία, διότι μὴ εἶδος τί ἐστὶ καὶ αὐτὴ ὥσπερ ἢ κινήσις, ἀλλὰ
 ἀπουσία μόνον κινήσεως. ἐστὶ δὲ ὡς καὶ ἡ στέρησις, φησὶν, ἐναντία
 λέγεται, κοινῶς μὲν πᾶσα στέρησις, καθόσον ἀντίκειται τῷ εἶδει ἢ τῇ
 10 ἔξει ἢ τῇ ἐνεργείᾳ· ἢ δὲ ἀντίθεσις ἐναντιότης δοκεῖ. αὕτη δὲ ἡ στέρησις
 ἢ κατὰ τὴν ἡρεμίαν καὶ ἄλλο τι ἔχει, καθὸ καὶ ἐναντία λέγοιτο ἂν μᾶλλον
 τῶν ἄλλων στέρησεων· τὰ μὲν γὰρ τὰς ἄλλας ἔχοντα στέρησεις οὐ μετα- 15
 βάλλει εἰς τὰς ἔξεις ἢ τὰ εἶδη (ὁ γὰρ νεκρὸς καὶ ὁ τυφλὸς οὐ μεταβάλ-
 λουσιν εἰς τὸ ζῆν ἢ τὸ ὄραν), τὰ δὲ ἡρεμοῦντά ποτε καὶ κινεῖσθαι πάλιν
 15 πέφυκεν· ἡρεμία γὰρ ἐστὶν ἢ τοῦ πεφυκότος κινεῖσθαι ἀκίνησία. καὶ ὅκειν
 ἢ στέρησις αὕτη τῇ τῆς ὕλης στέρησει τῇ μετὰ τῆς ἐπιτηδεύτητος τῆς
 πρὸς τὸ εἶδος θεωρουμένη, ἐφ' ἧς καὶ ἀληθὲς τὸ ἐστὶν ὡς καὶ ἡ στέ-
 ρησις ἐναντία λέγεται. ἐπειδὴ γὰρ αἱ γενέσεις ἐκ τῶν ἐναντίων, τὰ
 πεφυκότα μεταβάλλειν κατὰ τὴν ἐν ἑαυτοῖς ἐναντίωσιν ἔχει ταύτην τὴν ἐπι- 20
 τηδεύτητα. εἶτα ζητεῖ ποία ἡρεμία ποία κινήσει ἀντίκειται κατὰ τὴν μέσῃν
 ταύτην ἀντίθεσιν τῶν τε κυρίως λεγομένων στέρησεων καὶ τῶν ἐναντίων,
 καθ' ἣν ἢ ἡρεμία τῇ κινήσει ἀντίκειται, καὶ πρῶτον λέγει ὅτι ἢ ἐν τινι
 γένει ἡρεμία ἐναντία τῇ ἐν τῷ αὐτῷ γένει κινήσει· τοῦτο γὰρ δι' ἐνὸς γέ-
 νους κινήσεως ἐσήμανεν εἰπὼν τῇ κατὰ τόπον ἢ κατὰ τόπον. ὁ ἄλλον
 25 γὰρ ὅτι καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων κινήσεων, ἀλλοιώσεως τέ φημι καὶ αὐξήσεως,
 ὁ αὐτὸς ἐστὶ λόγος. οὐ γὰρ ἢ κατὰ τὸ ποιὸν ἡρεμία ἐναντία τῇ κατὰ 25
 τόπον κινήσει, ἀλλ' ἢ κατὰ τόπον τῇ κατὰ τόπον. καὶ ἢ κατὰ ἀλλοίωσιν
 τῇ κατὰ ἀλλοίωσιν καὶ ἢ κατὰ τὸ ποσὸν τῇ κατὰ τὸ ποσόν. ἀλλ' οὐκ
 ἀρκεῖ τοῦτο εἰπεῖν, ὅτι ἢ κατὰ τόπον ἡρεμία τῇ κατὰ τόπον κινήσει ἀντί-
 30 κείται καὶ ὅλως αἱ ὁμογενεῖς ἀλλήλαις· τοῦτο γὰρ ἀπλῶς καὶ ὀλοσχερῶς
 λέγεται· πλείους γὰρ καὶ κινήσεις καὶ ἡρεμίαι καθ' ἐκάστην τοπικὴν διά-
 στασίει εἰσι· καὶ γὰρ κατὰ μῆκος κινήσεις ἢ μὲν ἐπὶ τὸ ἄνω ἢ δὲ ἐπὶ τὸ
 κάτω, καὶ ἡρεμία ἢ μὲν ἐν τῷ ἄνω ἢ δὲ ἐν τῷ κάτω.

Ζητητέον οὖν, ποία ἐν τούτοις ἡρεμία ποία κινήσει ἀντίκειται. καὶ 30

1 ante ζητεῖ add. καὶ, sed del. A 3 ποία κινήσεις ἀντίκεινται F κινήσει]
 κινήσει M 4 μετὰ κίνησιν aFM ἐναντία M 5 εἶδη] ἦδη F
 7 καὶ om. F αὕτη aFM 9 κινῶς C¹ 10 ἢ τῷ (orig. τῇ) ἐνεργείᾳ F
 ἢ δὲ] ἦει sic C ἐναντιώσις a αὕτη C 11 ἦ] ἦ F καὶ (post
 καθὸ) om. aF 13 ἢ εἰς τὰ εἶδη M 16 αὕτη πῇ τῆς F τὴν ἐπιτηδεύτητα F
 τῆς] τῇ C¹ 17 θεωρουμένης M 17. 18 ἐναντία post ὡς a 19 μεταβάλλει M κατὰ
 τὴν ἐναντίωσιν τὴν ἐν ἑαυτοῖς aFM αὐτοῖς C 23 γένει] γενέσει M 26 τὸ
 ποιὸν aC: ποιὸν A: τόπον FM ἐναντία AM: ἐστὶν ἐναντία aF: om. C 28 τὸ utrum-
 que om. A: alterum F: prius M 30 καὶ (post ἀπλῶς) om. aFM 31 καὶ (post γὰρ)
 om. aF 34 ζητητέον οὖν ACM: ζητητέον F: διὸ ζητητέον a ἐν τούτοις ποία C

φησὶν ὅτι, ἐπειδὴ ἡ κίνησις ἐξ ὑποκειμένου εἰς ὑποκειμένον ἔστι (τοῦτο γὰρ 212^r
 δηλοῖ τὸ ἐν δυσὶν ὑποκειμένοις εἶναι· ἐξ ἐναντίου γὰρ εἰς ἐναντίον
 ἔστιν, ἢ καὶ διαφέρει κίνησις γενέσεως καὶ φθορᾶς), τῇ μὲν κινήσει τῇ
 ἐκ τοῦδε εἰς τὸ ἐναντίον οἶον τῇ ἐκ τοῦ κάτω εἰς τὸ ἄνω ἢ τῇ ἐκ τοῦ
 5 λευκοῦ εἰς τὸ μέλαν ἢ ἐν τῷ κάτω καὶ ἢ ἐν τῷ λευκῷ μόναι ἐναντία·
 πάλιν δὲ τῇ ἐκ τοῦ ἄνω ἐπὶ τὸ κάτω κινήσει ἢ τῇ ἐκ τοῦ μέλανος εἰς
 τὸ λευκὸν ἢ ἐν τῷ ἄνω ἡρεμία καὶ ἢ ἐν τῷ μέλανι ἐναντία. ὥστε καθ- 35
 ὅλου τὴν ἐν τούτῳ, ἐξ οὗ ἡ κίνησις γίνεται, ἡρεμίαν ἐναντίαν τῇ ἐξ αὐτοῦ
 κινήσει γίνεσθαι. ἀλλ' οὐχὶ τῇ εἰς αὐτό· καὶ γὰρ ἀνάγκη ἐκείνῳ μὲν ὅ
 10 φεύγει κατὰ φύσιν ἐναντίαν εἶναι, τὸ δὲ εἰς ὃ ἄπεισιν οἰκεῖον. ἐπειδὴ δέ,
 φησὶν, ἄτοπον κινήσεις μὲν ἐναντίας εἶναι ἀλλήλαις, ἡρεμίας δὲ μὴ εἶναι,
 ἰστέον ὅτι καὶ ἡρεμίαι αὐταὶ εἰσιν ἐναντία ἀλλήλαις αἱ ἐν τοῖς ἐναντίοις
 τόποις καὶ ταῖς ἐναντίαις ποιότησιν ἢ ποσότησιν, οἶον ἢ ἐν τῷ ἄνω ἡρε- 40
 μία τῇ ἐν τῷ κάτω καὶ ἢ ἐν τῷ λευκῷ τῇ ἐν τῷ μέλανι καὶ ἢ ἐν ὑγείᾳ 40
 15 τῇ ἐν νόσῳ· κινήσει μέντοι ἢ ἐν ὑγείᾳ ἡρεμία ἀντίκειται τῇ εἰς νόσον, ὡς
 εἴρηται πρότερον· τῇ γὰρ ἐκ νόσου εἰς ὑγείαν ἀντικεῖσθαι αὐτὴν
 ἄλογόν ἐστι. καὶ τὴν αἰτίαν νῦν προστίθησιν ἐναργῆ· ἢ γὰρ κατὰ φύσιν,
 φησί, κίνησις ἢ ἐπ' ἐκείνῳ, ἐν ἣ κατὰ φύσιν ἡρεμεῖ τὸ κινούμενον, σκο-
 20 πὸν ἐκείνην ἔχουσα τὴν ἡρεμίαν, καὶ δι' αὐτὴν γινομένη, γένησις τρόπον
 τινὰ τῆς ἡρεμίας ἐστὶ καὶ ἡρέμησις. ὥστε οἰκειότης ἐστὶ πλείστη τῇ κι-
 νήσει τῇ ἐν ἣ ἡρεμησεί πρὸς τὴν ἐν ἐκείνῳ ἡρεμίαν. εἰ δὲ οἰκεία, οὐκ
 ἐναντία· οὐ γὰρ τῇ γενέσει τινὸς τὸ γινόμενον ἐναντίον οἶον τε λέγειν ἢ 45
 στέρησιν αὐτῆς. εἰ δὲ καὶ τέλος τῶν ἐπὶ τι κινουμένων ἢ ἐν ἐκείνοις ἡρε-
 μία, τὸ τέλος τινὸς πῶς ἂν ἐναντίον εἴη ἢ στέρησις αὐτοῦ; εἰ οὖν ἀνάγκη
 25 τὴν ἐξ οὗ ἢ τὴν εἰς ὃ ἡρεμίαν ἐναντίαν εἶναι τῇ κινήσει (οὐ γὰρ δὴ ἢ
 ἐξ ἄλλου γένους ἡρεμία ἐναντία ἔσται τῇ ἐν ἄλλῳ γένει κινήσει), ἀδύνατον
 δὲ τὰς εἰς ὃ ἐναντίας ἀλλήλαις εἶναι, ἀνάγκη τὴν ἐξ οὗ ἡρεμίαν ἐναντίαν
 εἶναι τῇ ἐξ αὐτοῦ κινήσει. καὶ γὰρ εἰ κατὰ φύσιν ἐστὶ τῷ κινουμένῳ ἢ
 ἐκ τοῦδε κίνησις, ἢ ἐν αὐτῷ ἡρεμία παρὰ φύσιν αὐτῷ γίνεται. ἐναντίαν 50
 30 δὲ τὸ παρὰ φύσιν τῷ κατὰ φύσιν. εἰ δὲ τις ἀπορεῖ, πῶς εἰ ἐν ἐν-
 ἀντίον, τῇ κινήσει καὶ κίνησις ἀντίκειται καὶ ἡρεμία, καὶ τῇ ἡρεμίᾳ ὁμοίως

1 ὅτι om. F 2 δυσὶν om. F 3 καὶ ante τῇ μὲν inser. M 4 τῇ (post ἢ)
 om. aF 5 ἢ (post μέλαν)] ἢ A ἢ ἐν (post καὶ) om. aF μόναι C:
 μόναι aAFM 6 ἐπὶ τὰ κάτω aF ἐκ μέλανος M 7 μέλανι C: λευκῷ aAFM
 ἐναντία M 8 ἐξ οὗ] καθ' ὃ FM 11 ἄτοπον om. M ἡρεμίαν CM
 12 αὐταὶ A' 12. 13 ἐν ταῖς (!) ἐναντίοις τόποις M 13 ἢ ποσότησιν om. M ἐν τῇ
 ἄνω F 14 τῇ κάτω F ἢ (alterum) om. F 15 κινήσει M post μέντοι
 add. τῇ ἐξ ὑγείας a ante ἡρεμία add. καὶ M τῇ εἰς νόσον ACM: τῇ ἐν νόσῳ
 F: οὐχ ἢ ἐν νόσῳ a 16 αὐτὴν δὲ M 17 ἄλογόν ACFM: εὐλογον a
 ἐστὶ om. aF νῦν om. FM ἐναργῶς aF 18 ἐπ' ἐκείνῳ C: ἐπ' ἐκείνῳ AFM:
 εἰς ἐκείνῳ a ἡρέμει A 19 αὐτὸ γινομένη F 20 ἡρέμησις aF 21 ἡρεμί-
 σει C τὴν ἐκείνῳ (ἐν om.) M 21. 22 ἢ (superser. εἰ) δὲ οἰκεία ἐναντία M
 24 post ἀνάγκη add. ἢ C 25 ἢ om. M 27 ἐξ οὗ ACFM: ἐν ἣ aF²
 ἐναντία a 28 τῶν κινουμένων F 30 πῶς om. F εἰ] ἢ sic M

καὶ ἡρεμία καὶ κίνησις ἐναντία λέγονται εἶναι, ῥητέον ὅτι οὐ κυρίως ἐναν- 212^v
 τία εἰσὶν ἡρεμία καὶ κίνησις, ἀλλ' οὐδὲ στέρησις ἢ ἡρεμία τοιαύτη, ὅταν
 ἐν Κατηγορίαις εἶπεν τὴν μὴ ὑποστρέφουσαν εἰς τὸ εἶδος, ἀλλὰ κατὰ τι
 μέσον εἶδος στερήσεως καὶ ἐναντιότητος ἔοικεν ἀντικεῖσθαι ἀλλήλοις ἡρε-
 5 μία καὶ κίνησις. |

p. 230^a7 Ὅσοις δὲ μὴ ἔστιν ἐναντίον ἕως τοῦ ἢ δὲ γένεσις εἰς 212^v
 ἐκείνην.

Εἰδὼν τὴν ἐν τῷ ἐτέρῳ τῶν ἐναντίων ἡρεμίαν ἐναντίαν εἶναι τῇ ἐξ
 αὐτοῦ κινήσει ζητεῖ, εἰ καὶ ἐπὶ τῶν μεταβολῶν τῶν μὴ ἐξ ἐναντίου εἰς
 10 ἐναντίον γινομένων καὶ διὰ τοῦτο μὴ οὐσῶν κινήσεων, ὡς ἐλέγετο ἐπὶ γε- 10
 νέσεως καὶ φθορᾶς, ἔστι τις ἡρεμία ταύταις ταῖς μεταβολαῖς ἐναντία τῇ
 ἐξ αὐτοῦ εἰς αὐτό. αὐταὶ γὰρ ἦσαν αἱ μεταβολαὶ αἱ ὡς γένεσις καὶ
 φθορὰ ἀντικείμεναι· φθορὰ μὲν γὰρ ἢ ἐκ τοῦ ὄντος, γένεσις δὲ ἢ εἰς τὸ
 ὄν. ἢ οὐκ ἔστι ταύταις ἀντικείμενη ἡρεμία, διότι οὐδὲ κινήσεις αὐταὶ λέ-
 15 γονται, ἀλλὰ μεταβολαὶ μόνον· ἢ δὲ ἡρεμία τῇ κινήσει ἀντίκειται. τί
 οὖν οὐκ ἔστι τι πέρας τῆς γενέσεως ἢ ἐν τῷ εἶδει μονὴ ὡσπερ τῆς ἀνωθεν
 κάτω κινήσεως ἢ ἐν τῷ κάτω μονή; ἢ ἔστι μὲν, ἡρεμία δὲ οὐ κλητέα 15
 αὕτη, ἀλλὰ ἀμεταβλησία μᾶλλον, διότι ἢ μὲν τῆς κινήσεως ἀπουσία
 ἡρεμία λέγεται, ἢ δὲ τῆς μεταβολῆς ἀμεταβλησία. ἀλλ' ἔστω ἀμεταβλησίαν
 20 καλεῖσθαι· τίνοι ἂν εἶη ἀμεταβλησία καὶ τίνοι μεταβολῆ ἐναντία ἢ ἀμετα-
 βλησία αὕτη; ἢ εἰ μὲν ἔστι τι ὑποκείμενον τὸ μὴ ὄν ὡσπερ ἢ ὕλη, ἢ
 ἐν τῷ ὄντι ἀμεταβλησία τῇ ἐν τῷ μὴ ὄντι ἀμεταβλησία ἔσται ἐν-
 25 ἀντία καὶ τῇ ἐκ τοῦ ὄντος κινήσει, εἰ δὲ μὴ ἔστι τι τὸ μὴ ὄν, φησὶν,
 ἀπορήσοι ἂν τις τίνοι ἀμεταβλησία ἔστιν ἐναντία ἢ ἐν τῷ ὄντι ἀμετα- 20
 25 βλησία, ἀπορήσοι δὲ ἂν τις, φησί, καὶ εἰ ἡρεμίαν χρὴ λέγειν τὴν ἐν τῷ
 ὄντι ἀμεταβλησίαν διὰ τὰ ἐπόμενα ἄτοπα. εἰ γὰρ ἡρεμίαν τις λέγει ἐπὶ
 γενέσεως καὶ φθορᾶς τὴν ἐν τῷ ὄντι ἀμεταβλησίαν, δυσὶν θάτερον ἀνάγκη
 συμβαίνειν· ἢ γὰρ οὐ πᾶσα ἡρεμία κινήσει ἐναντία ἔσται, εἴπερ ἢ ἐν τῷ
 ὄντι ἀμεταβλησία ἡρεμία οὕσα τῇ ἐκ τοῦ ὄντος μεταβολῆ ἀντίκειται· αὕτη
 30 δὲ οὐκ ἔστι κίνησις, ὡς δέδεικται πρότερον, διότι μὴ ἔστιν ἐξ ὑποκειμένου

3 ἐν Κατηγορίαις] c. 10 p. 12^b22 sqq. εἶπεν post οἶαν C 6 ἐναντίον ACFM ut
 p. 909,19 et Arist. codd. H et corr. E, qui pro μὴ habent μηδὲν: ἐναντία a Arist. vulg.
 10 ἐναντίον ex ἐναντίαν corr. C¹ κινήσεως a 12 εἰς τὸ αὐτὸ CM αἱ (ante
 ὡς) om. aFM 12. 13 αἱ γένεσις καὶ φθορὰ M 13 γὰρ om. aFM ἢ ἐκ τοῦ
 ὄντος εἰς τὸ μὴ ὄν μεταβολῆ a δὲ om. F 13. 14 ἢ εἰς τὸ αὐτὸ ὄν M: ἢ ἐκ τοῦ
 μὴ ὄντος εἰς τὸ ὄν a 14 ἔστιν αὐταῖς aF 15 μόναι aF 16 τι om. F
 17 ἡρεμία δὲ οὐ ACM: οὐ μὴν δὲ ἡρεμία F et (om. δὲ) a 18 αὕτη A 21 ἢ εἰ C
 et ex ἦ corr. A¹: ἢ F: εἰ M: ἢ a ἢ (ante ὕλη) om. F 22 μὴ om. AF
 23 ante ὄντος add. μὴ A² κινήσει] μεταβολῆ a τι om. F 24 ἀπορήσειεν hic
 et v. 25 aFM ex Arist. 26 διὰ—ἀμεταβλησίαν (27) om. F λέγει M 27 ἀμετα-
 βλησία a δεῖν C 28 συμβαίνειν om. a ἢ γὰρ] εἰ γὰρ M 30 ὡς] οὐδὲ M
 πρότερον] cf. E l. p. 225^a7 sqq. πρότερον . . . ὅτι M (lac. III lit.)

εἰς ὑποκειμένον. ἢ εἰ πᾶσα ἡρεμία κινήσει ἀντίκειται, ἔσται καὶ ἡ φθορὰ 21^ν
κίνησις, ὁμοίως δὲ καὶ ἡ γένεσις. δεῖδεικται δὲ ὅτι οὐκ εἰσὶν αὐταὶ κινή- 26
σεις. ἵνα οὖν μηδέτερον τούτων τῶν ἀτόπων συμβαίνει, ἡρεμίαν μὲν οὐ
κλιητέον τὴν ἐν τῷ ὄντι μονήν, ὁμοίον δὲ τι αὐτὸ ἡρεμία βήτεον. καὶ
κλιητέον αὐτὸ ἀμεταβλησίαν τεύρησιν οὖσαν οὐ κινήσεως, ἀλλὰ μεταβολῆς.
αὕτη δὲ ἡ ἐν τῷ ὄντι ἀμεταβλησία ἢ οὐδενὶ ἐστὶν ἐναντία· ἡ γὰρ ἡρεμία
καὶ οὐχὶ ἡ ἀμεταβλησία ἔκειτό τι ἐναντία. ἢ εἰ ἔστι τι ἐναντία, ἦτοι
τῇ ἐν τῷ μὴ ὄντι ἀμεταβλησίᾳ ἔσται ἐναντία, εἰ ἔστι τι τὸ μὴ ὄν, ἢ τῇ 30
φθορᾷ, ἣτις ἐστὶν ἐκ τοῦ ὄντος μεταβολῆ· ταύτη γὰρ ὡς μεταβολῆ ἀντι-
κείσεται, καὶ μὴ ἢ τι τὸ μὴ ὄν. διὸ οὕτως εἶπεν ἡ τῇ ἐν τῷ μὴ ὄντι
ἢ τῇ φθορᾷ· αὕτη γὰρ, φησὶν, ἡ φθορὰ ἐξ αὐτῆς ἐστὶ τῆς ἐν τῷ
ὄντι ἀμεταβλησίας, ἡ δὲ γένεσις ὁδός ἐστιν ἐπ' ἐκείνην. ὡς γὰρ ἐπὶ
τῆς ἡρεμίας ἐδείχθη, οὕτως ἔχει καὶ ἐπὶ τῆς ἀμεταβλησίας· ἡ γὰρ ἐξ οὐ
μεταβάλλει ἀμεταβλησίᾳ τῇ ἐξ αὐτοῦ μεταβολῆ ἀντίκειται, ἀλλ' οὐχὶ τῇ
15 εἰς αὐτό· ὥστε τῇ μὲν φθορᾷ ὡς μεταβολῆ ἀντίκειται ἡ ἐν τῷ ὄντι ἀμε-
ταβλησία. τῇ δὲ γένεσι καὶ τῇ ἐν τῷ ὄντι ἀμεταβλησίᾳ εἴη ἀν ἀμετα- 35
βλησία ἀντικειμένη ἡ ἐν τῷ μὴ ὄντι, εἴπερ εἴη τι τὸ μὴ ὄν.

Ἢ δὲ ἐν ἀρχῇ ταύτης τῆς λέξεως γραφὴ τριχῶς φέρεται. ἢ γὰρ οὐ-
τως· ὅσοις δὲ μὴ ἐστὶν ἐναντίον, μεταβολῆ μὲν ἐστὶν ἀντικει-
20 μένη ἢ ἐξ αὐτοῦ τῇ εἰς αὐτό, κίνησις δὲ οὐκ ἔστιν. ἢ οὕτως·
ὅσοις δὲ μὴ ἐστὶν ἐναντία, τούτων μεταβολῆ μὲν ἐστὶν ἀντικει-
μὲνη καὶ τὰ ἐξῆς τὰ αὐτὰ δηλονότι τοῖς προτέροις σημαίνοντα. ἔστι δὲ
καὶ τρίτη τοιαύτη ὅσοις δὲ μὴ ἐστὶν ἐναντία, ὧν μεταβολῆ μὲν
ἐστὶν ἀντικειμένη ἢ ἐξ αὐτοῦ τῇ εἰς αὐτό, κίνησις δὲ οὐκ ἔστι. 40
25 καὶ ταύτην μᾶλλον ὁ Ἀλέξανδρος ἀποδέχεται. “ὡς γὰρ σημαίνων, φησί, τίνων
οὐκ ἔστιν ἡρεμία ἀλλὰ ἀμεταβλησία, λέγει, ἀλλ' οὐχ ὡς δεικνύς ὅτι μὴ
εἰσὶ κινήσεις αἱ τοιαῦται μεταβολαὶ μηδὲ ὡς κινήσεις ἀλλήλαις ἀντίκεινται,
ἀλλ' ὡς μεταβολαί· τοῦτο γὰρ ἦδη δεῖδεικται”.

1 εἰ om. F: δὲ M . 2 ὁμοίως δὲ καὶ ἡ γένεσις om. C 3 συμβαίνει, sed
corr. A¹ 4 ἡρεμία A: ἡρεμία aC: ἡρεμίαν FM 4. 5 κλητέον. καὶ βήτεον
αὐτὸ aFM 6 ἢ οὐδενί — ἡ ἀμεταβλησία (7) om. F ἢ om. M 7 ἐναν-
τίον (ante ἢ) aF ἢ εἰ ἔστι τι ἐναντία om. C εἰ ἔστι] εἴ τι F¹ 10 καὶ
μηδὲ ἢ M 12 ἀμεταβλησία a ἐπ²] εἰς Arist. et ipse Simpl. p. 908,6
13 ἢ γὰρ] εἰ γὰρ M 14 αὐτοῦ] οὗ a 16 τῇ δὲ γένεσι — ἀμεταβλησίᾳ
om. C 18. 19 ἢ γὰρ οὕτως om. F 19 ἐναντίον ACM (cf. p. 908,6): ἐναντία aF
μεταβολῆ C post ἐστὶν add. ἢ F 20 τῇ] τί C 21 ἐναντία sic
libri μεταβολῆ C 21. 22 post ἀντικειμένη τῇ ἐξ αὐτοῦ καὶ εἰς
αὐτό del. F 22 τὰ δὲ αὐτὰ a δηλονότι om. a: subnecta lineola deleta F
σημαίνοντα ACM: καὶ ταῦτα σημαίνει a 22. 23 ἔστι δὲ γὰρ a 23 δὲ om. aF
ὧν aF (recte ut apparet ex proximis. nam Alexander apodosin fecisse videtur a μονή
(v. 10), ante quam vocem καὶ etiam cod. E omisit): τούτων CM: om. A 24 ἢ ἐκ
τοῦ αὐτοῦ C εἰς τὸ αὐτό CM 25 ταύτην ACM: ταῦτα aF 27 μηδὲ — μετα-
βολαὶ (28) om. C ἀντίκειται A

p. 230^a18 Ἀπορήσεις δὲ ἂν τις ἕως τοῦ | ἀλλ' ἢ ἢ μὲν τοιαδί, 213^r
ἢ δὲ τοιαδί αὐτῶν ἐστίν.

Εἰπὼν τίνες κινήσεις καὶ ἡρεμίαι τίσι κινήσει καὶ ἡρεμίαις εἰσὶν ἐναντία κατὰ φύσιν ἄμφω, ὅτι κινήσεις μὲν κινήσει ἢ ἐκ τοῦ ἐναντίου τῆ
5 ἐκ τοῦ ἐναντίου, κινήσεις δὲ μονῆ ἢ ἐκ τινος τῆ ἐν αὐτῷ, ἐπειδὴ οὐ μόνον
αἱ κατὰ φύσιν ταῖς κατὰ φύσιν ἀντίκεινται ὡς ἢ κάτωθεν ἄνω τοῦ πυρός 5
τῆ ἄνωθεν κάτω τῆς γῆς, ἀλλὰ καὶ ἢ τοῦ αὐτοῦ παρὰ φύσιν τῆ κατὰ
φύσιν ὡς τῆς γῆς ἢ κάτωθεν ἄνω τῆ ἄνωθεν κάτω, μέλλων καὶ περὶ τού-
των λέγειν τῶν ἀντιθέσεων, ἀπορεῖ πρῶτον, διὰ τί ἐν μὲν τῆ κατὰ τό-
10 πον μεταβολῆ καὶ κινήσεις εἰσὶ καὶ μοναὶ καὶ κατὰ φύσιν καὶ παρὰ
φύσιν. τῆ γὰρ γῆ κινήσεις μὲν κατὰ φύσιν ἢ εἰς τὸ κάτω, μονῆ δὲ ἢ ἐν
τῷ κάτω, παρὰ φύσιν δὲ κινήσεις μὲν ἢ εἰς τὸ ἄνω, μονῆ δὲ ἢ ἐν τῷ
ἄνω, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀπλῶν σωμάτων καὶ τῶν ἀπλῶν κινήσεων ὁ αὐ- 10
τὸς λόγος ἐπὶ γε τῶν κατὰ τόπον· ἐπὶ δὲ ἀλλοιώσεως καὶ τῆς κατὰ τὸ
15 ποσὸν μεταβολῆς οὐκέτι ἢ τοῦ κατὰ φύσιν καὶ παρὰ φύσιν ἀντίθεσις ὀρα-
σθαι δοκεῖ· οὐδὲν γὰρ μᾶλλον τὸ λευκαίνεσθαι τοῦ μελαίνεσθαι κατὰ
φύσιν ἢ παρὰ φύσιν ἐστὶ τοῖς σώμασι καὶ τὸ ὑγιάζεσθαι ἢ νοσάζεσθαι.
ὁμοίως γὰρ δοκεῖ τὸ σῶμα τῶν ζώων ἀμφοτέρων τούτων εἶναι δεκτικόν.
ὁ δὲ αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ αὐξήσεως καὶ φθίσεως. οὔτε γὰρ ἢ μὲν
20 αὐξήσεις κατὰ φύσιν· ἢ δὲ μείωσις παρὰ φύσιν οὔτε ἀνάπαλιν, ἀλλ' οὐδὲ 15
αὐξήσεις αὐξήσει ἀντικεῖσθαι δοκεῖ, ὡς εἶναι τὴν μὲν κατὰ φύσιν, τὴν
δὲ παρὰ φύσιν. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων μεταβολῶν τῆς τε γενέσεως
καὶ τῆς φθορᾶς ἔχει· οὐδὲ γὰρ τὸ μὲν ἕτερον αὐτῶν κατὰ φύσιν, ἢ γέ-
νεσις, τὸ δὲ ἕτερον παρὰ φύσιν, ἢ φθορά. τὸ γὰρ γῆρας, ὅ ἐστι μετα-
25βολὴ ἐκ τοῦ εἶναι ἐπὶ τὸ μὴ εἶναι καὶ φθορά, κατὰ φύσιν καὶ αὐτὸ δο-
κεῖ εἶναι. ἀλλ' οὐδὲ γένεσις γενέσει δοκεῖ οὕτως ἀντικεῖσθαι, ὡς εἶναι
τὴν μὲν κατὰ φύσιν, τὴν δὲ παρὰ φύσιν. 20

Ἀπορήσας δὲ οὕτω τῷ μὲν ἄμφω τὰς ἀντικειμένους οἶον λεύκανσιν
καὶ μέλανσιν καὶ αὐξήσιν καὶ μείωσιν καὶ γένεσιν καὶ φθορὰν κατὰ φύσιν

1 τις om. C ἢ ἢ] ἢ ἢ C: ἢ FM 1. 2 τοιάδε ἢ δὲ τοιάδε C: τοιάδε (cet. om.)
FM 3 Εἰπὼν δὲ M τίνες post ἡρεμίαι iterat C post κινήσεων add. ἀντί-
κεινται FM 4 ἄμφω aA: om. CFM 4. 5 τῆ ἐκ τοῦ ἐναντίου] εἰς τὸ ἐναν-
τίον C 5 μονῆ F τῆ ἐν] τῆς ἐν M 7 ἀλλ' ἢ F 8 ὡς om. A
μέλλων δὲ C 9 ἀντιθέτων F 10 καὶ (ante κατὰ) om. M 11 τῆ γὰρ γῆ
ACM: om. F: οἶον πυρός παρὰ φύσιν μὲν a κατὰ φύσιν om. aF ἢ (ante εἰς)
om. F κάτω— μὲν ἢ εἰς τὸ (12) om. F 12 παρὰ] κατὰ a ἢ (ante εἰς) om. a
13 τῶν (post καὶ) ACM: ἄλλων aF 14. 15 τὸ ποσὸν] τόπον F 15 ἢ ἐκ
τοῦ C 16 οὐδὲ CF 17 ἐστὶ om. aF 19 καὶ ἐπὶ αὐξήσεως om. F περὶ a
22 ἐπὶ] περὶ a τε om. aF 23 τῆς om. aF οὐδὲ] οὐ a 24 τὸ γὰρ γῆρας
ut Arist. vulg. libri: ἢ γὰρ γήρανσις Arist. codd. EH 25 ἐπὶ] εἰς aF 28 τῷ]
τὸ aFM 29 καὶ μέλανσιν om. FM

εἶναι ἐνδιόθωσι· καὶ γὰρ ἐπὶ τῆς κατὰ τόπον ἢ ἄνω καὶ κάτω ἀντικείμενα 213^r
 ἄμφω κατὰ φύσιν εἰσίν, εἰ καὶ ἐπ' ἄλλου καὶ ἄλλου· τὸ δὲ ἐπὶ τοῦ αὐ-
 τοῦ εἶδους οἷον τῆς φθορᾶς ἢ τῆς γενέσεως ἢ αὐξήσεως εἶναι τὴν μὲν
 κατὰ φύσιν τὴν δὲ παρὰ φύσιν, ὡς ἐπὶ τῆς ἄνω κινήσεως ἢ ἐπὶ τῆς κάτω,
 5 δεικνυσὶν ἐκ τοῦ τὸ βίαιον ἐν πάσαις ὁράσθαι, τὸ δὲ βίαιον παρὰ φύσιν 25
 εἶναι. καὶ φθορὰ οὖν ἂν εἴη φθορᾶ ἐναντία ἢ βίαιος τῆ κατὰ
 φύσιν. ἀλλ' ἐπὶ μὲν φθορᾶς τὸ βίαιον ὄγλον. καὶ γενέσεις δὲ εἰσι βί-
 αιολογῶν καὶ οὐ κατὰ τὸν εἰρημὸν τῆς φύσεως γινόμεναι, ἅς 'οὐχ εἰμαρμέναις'
 εἶπεν, ὅταν πρὸ ἡλικίας γεννᾶται. καὶ σημειοῦνται ἐντεθῆεν οἱ ἐξηγη-
 10 ταί, ὅτι τὴν εἰμαρμένην οἱ ἀπὸ τοῦ Περιπάτου ἐν τοῖς κατὰ φύσιν τίθεν-
 ται, εἴπερ τὰς βιαιολογῶν καὶ παρὰ φύσιν κινήσεις οὐχ εἰμαρμέναις εἶπεν. καὶ
 αὐξήσεις δὲ παρὰ φύσιν εἶναι φησὶ τινες, ὡς τῶν ταχυῶν διὰ τρυφήν 30
 ἢ βίωντων, οἳ καὶ γεννῶνται παρὰ φύσιν καὶ βία, καὶ σῖτος δὲ διὰ θερ-
 μὴν ταχυῶν φύεται καὶ αὐξεται ἐν τοῖς Ἀδώνιδος καλουμένοις κήποις πρὸ
 15 τοῦ ῥιζωθῆναι καὶ πιληθῆναι ἐν τῇ γῆ. καὶ ἐπὶ ἀλλοιώσεως δὲ τὸ κατὰ
 φύσιν εὐρίσκει καὶ παρὰ φύσιν· οἱ μὲν γὰρ ἐν ταῖς κρισίμοις ἡμέραις
 τῶν νόσων παύομενοι κατὰ φύσιν ἀλλοιοῦνται καὶ βεβαίως, οἱ δὲ μὴ ἐν
 κρισίμοις παρὰ φύσιν καὶ ἀβεβαίως. εἰπὼν δὲ καὶ γενέσει γένεσιν ἐν-
 20 ἀντίαν εἶναι καὶ φθορᾶ φθορᾶν ἐπέστησεν, ὅτι ἔσονται φθοραὶ ἐναν- 35
 τία ἀλλήλαις. εἰ δὲ τοῦτο, ἐπειδὴ τῇ φθορᾶ καὶ ἡ γένεσις ἀντίκειται,
 δύο ἐνὶ ἔσται ἐναντία· τῇ γὰρ φθορᾶ καὶ γένεσις ἔσται καὶ φθορὰ ἐναν-
 τία. ὁμοίως δὲ καὶ τῇ γενέσει γένεσις καὶ φθορὰ, εἴπερ καὶ γενέσει γέ-
 νεσις ἀντίκειται. ταύτην δὲ τὴν ἔνστασιν βραχέως ἐνδοιξάμενος διὰ τοῦ
 'ἔσονται δὲ ἐναντία φθοραὶ ἀλλήλαις οὕτω λαμβανόμεναι, καὶ οὐχί
 25 γενέσει· εἰ οὖν καὶ γενέσει, δύο ἐνὶ ἐναντία ἔσται' λύσει τὴν ἔνστασιν
 λέγων μηδὲν κωλύειν κατὰ τι καὶ φθορᾶν εἶναι φθορᾶ ἐναντίαν οὐ καθὼ 40
 φθορᾶ, ἀλλὰ καθὼ ἢ μὲν κατὰ φύσιν, ἢ δὲ παρὰ φύσιν, ἃ συμβέβηκε ταῖς
 φθοραῖς. ὥστε οὐ δύο ἐνὶ ἐναντία, εἴπερ καθὼ μὲν φθορὰ γενέσει μόνῃ
 ἐναντία ἔσται. καθὼ δὲ κατὰ φύσιν φθορὰ τῇ παρὰ φύσιν. ὥσπερ καὶ εἰ
 30 ἢ μὲν τὸ ἡδὺ εἶχε συμβεβηγός, ἢ δὲ τὸ λυπηρόν, ἦν ἂν τις αὐτῶν καὶ
 κατὰ τοῦτο ἀντίθεσις.

1 καὶ γὰρ καὶ ἐπὶ M καὶ ἢ κάτω aF 2 εἰσι κατὰ φύσιν aFM εἰ om.
 CFM τὸ om. M 3 οἷον αὐξήσεως ἢ γενέσεως καὶ φθορᾶς aFM 4 τὴν δὲ παρὰ
 φύσιν om. M ἦ] ἢ A ἐπὶ (post ἦ) om. M 5 τοῦ τῷ τούτου F
 ἐν πάσαις — βιαιολογῶν om. A¹: suppl. in marg. A² post τὸ δὲ βιαιολογῶν iterata ἐν πάσαις
 del. C 6 ἂν οὖν aF post ἐναντία x litterae erasae A ἢ βία F
 7 δὲ om. M 9 πρὸς compend. F 10 κατὰ] παρὰ FM 11 βιαιολογῶν AM:
 βιαιολογῶν aCF 12 ταχυῶν om. M 13 δὲ] μὲν C 17 ἀλλοιοῦνται a 18 καὶ
 (post δὲ) om. aF γένεσιν γενέσει aF 19 φθορᾶν φθορᾶ aFM 19, 20 ἐναντία
 αἰ φθοραὶ ἀλλήλαις Arist. vulg. (sed αἰ ἐναντία φθοραὶ ἀλλήλαις [sic, erravit Bekkerus] E.
 et αἰ om. H) cf. v. 24 20 τῇ φθορᾶ post γένεσις C 21 ἢ γένεσις et ἢ φθορὰ aF
 22 φθορὰ . . . περ sic M (ei om. in lac. III litt.) 23 ταύτην δὲ τὴν ἔνστασιν M 24 δὲ
 Arist., sed Simplicius paraphrasin exhibet 24, 25 οὐ γενέσει Arist., non οὐ γενέσεις
 sec. Bekkerum cf. Torstrikus Philol. XII 528 25 λύσει Λ 26 κωλύειν C
 ἐναντίαν M 27 μὲν om. F 28 μόνῃ A: μόνῃ aCFM 29 φθορᾶ C 30 καὶ om. aF

p. 230^b10 Ὅλως μὲν οὖν ἐναντίαι κινήσεις καὶ ἡρεμίαι ἕως τοῦ 213^r
 ἡ μὲν γὰρ κατὰ φύσιν αὐτῶν ἢ ἄνω ἢ κάτω, ἢ δὲ παρὰ φύσιν. 50

Δεῖξας ὅτι καὶ ἡ κατὰ φύσιν καὶ παρὰ φύσιν ἐναντιώσεως ἐστὶν ἐν ταῖς
 κινήσεσιν ἐφεξῆς δεῖκνυσιν, ὅτι μὴ κατ' ἄλλον τινὰ τρόπον ἐναντιώσεως
 5 παρὰ τὸν πρότερον εἰρημένον ταῖς κινήσεσιν ὑπάρχειν ἢ κατὰ φύσιν καὶ
 ἢ παρὰ φύσιν κινήσεις εἰσὶν ἐναντίαι, ἀλλ' ἐστὶν ὁ αὐτὸς τρόπος τῆς ἐν-
 αντιώσεως. ὅταν γὰρ τὸ αὐτὸ ἢ τὸ κινούμενον τὰς ἐναντίας κινήσεις, τουτ-
 ἐστὶ τὰς ἐκ τῶν ἐναντιῶν καὶ εἰς τὰ ἐναντία, | ὡς ἡ ἐτέρα ἐστὶν αὐτῶ 213^v
 κατὰ φύσιν, τότε ἡ ἐτέρα τοῦτω γίνεται παρὰ φύσιν. φέρεται μὲν γὰρ
 10 τὴν ἄνω φορὰν φύσει τὸ πῦρ, τὴν δὲ κάτω ἢ γῆ. καὶ ἐναντίαι
 γὰρ αὐτῶν αἱ φοραί. τὸ δὲ πῦρ ἄνω μὲν κατὰ φύσιν κινεῖται, κάτω
 δὲ παρὰ φύσιν. καὶ ἐναντία ἡ κατὰ φύσιν αὐτοῦ τῆ παρὰ φύσιν,
 ὅτι ἐξ ἐναντιῶν καὶ εἰς ἐναντία, καὶ αἱ μοναὶ δὲ ὡσαύτως. ἡ γὰρ
 ἄνω μονὴ τῆ ἄνωθεν κάτω κινήσει ἐναντία. γίνεται δὲ τῆ γῆ ἢ 5
 15 μὲν ἄνω μονὴ παρὰ φύσιν, ἢ δὲ κάτω κίνησις κατὰ φύσιν. ὥστε
 κινήσει μονὴ ἐναντία ἢ παρὰ φύσιν τοῦ αὐτοῦ· καὶ γὰρ ἡ κί-
 νησις τοῦ αὐτοῦ. ἐναντία ἄρα τῆ ἐκάστου τῶν στοιχείων κατὰ φύσιν
 κινήσει ἐναντία κίνησις παρὰ φύσιν αὐτῶ ἐστὶν. ἐπεὶ δὲ ἐξ οὗ τι κινεῖται
 ἢ κατὰ φύσιν ἢ παρὰ φύσιν, ἢ ἐν ἐκείνῳ μονὴ ἀντίκειται τῆ ἐξ αὐτοῦ
 20 κινήσει, ὁῦλον ὅτι τοῖς ἀπλοῖς σώμασιν αἱ ἐν ἐκείνοις μοναί, ἐξ ὧν κατὰ
 φύσιν κινοῦνται, αὗται παρὰ φύσιν εἰσὶν· ὥστε αἱ παρὰ φύσιν αὐτῶν μοναὶ
 τε καὶ ἡρεμίαι ἐναντίαι εἰσὶ ταῖς κατὰ φύσιν αὐτῶν κινήσεσιν. 10

Ἐν τισὶ τῶν ἀντιγράφων μετὰ τὸ τέλος τῆς ῥήσεως ταύτης τὸ λέγον
 ἡ μὲν γὰρ κατὰ φύσιν αὐτῶν ἢ ἄνω ἢ κάτω, ἢ δὲ παρὰ φύσιν
 25 πρόσκειται τοῦτο· καθόλου δὲ καὶ πρῶτως ταῦτα κυρίως ὑπάρχει.
 καὶ ἴσασιν ἐν τισὶ τοῦτο προσκείμενον καὶ οἱ ἐξηγηταί. λέγοι δὲ ἂν ὅτι
 ταῦτα, τό τε κατὰ φύσιν καὶ τὸ παρὰ φύσιν κινεῖσθαι, κυρίως τοῖς ἀπλοῖς

2 αὐτῶν ἐστὶ ἢ ἄνω ἢ ἢ κάτω a ex Arist., sed cf. 24 et Arist. codd. FI

3 καὶ ἢ παρὰ aF 4 ἐφεξῆς om. F 5 ἢ κατὰ ACM: καὶ ἢ κατὰ
 F: ἢτε κατὰ a 6 ἢ om. aF κινήσεις aF: κίνησις ACM ἐναντία ἀλλήλαις
 CM 7 τὸ (ante αὐτὸ) om. AM 8 ὡς] ὅτε a αὐτῶ ἐστὶ a: αὐτῶν ἐστὶ F

9 τοῦτω om. aF post γίνεται add. αὐτῶ a 10 τὴν μὲν ἄνω Simpl. f. 215^r13
 ut Arist. (praeter cod. E) φορὰν ut f. 215^r13 (om. Arist. cod. E) 11 γὰρ libri

ut f. 215^r13 et Arist. codd. H et corr. E 13 εἰς τὰ ἐναντία CM 14 κάτω sic
 libri et Arist., etiam cod. E ex κάτω corr. (Bekkerus errat) 14. 15 ἢ μὲν μονὴ ἐκείνη
 Arist., sed ἢ ἄνω add. cod. H 15 ἢ δὲ κίνησις αὐτῆ (hoc om. E¹) Arist. 16 παρὰ

φύσιν αὐτοῦ F 16 ἢ (ante κίνησις) om. M 16. 17 ἢ κίνησις ἢ αὐτῶν F

17 ἄρα post ἐκάστου a 18 αὐτῶν F κινεῖται C 21 αὗται] αὐτὰ C

αὐτῶν] αὐτοῦ aF 23 ἐν τισὶ aA²C: ἐν τι A¹: ἐστὶ F ῥήσεως] κινήσεως F

ταύτης om. F 24 ἢ ἄνω ἢ κάτω] cf. supra 25 καθὼ δὲ M additamentum
 exhibent Arist. codd. H et in mrg. corr. E 26 καὶ ἴσασιν] ἴσασι δὲ a

ἐν τινι F 27 ταῦτα om. CM τό τε ACM: τὸ aF τὸ (ante παρὰ)
 om. aF

τῶν φυσικῶν σωμάτων ὑπάρχει καὶ πᾶσι καὶ πρώτως ἐν τῇ κατὰ τόπον 213^v
 αὐτῶν κινήσει καὶ ἡρεμίᾳ, ἐν δὲ ταῖς ἄλλαις κινήσεσιν ἔστι μὲν καὶ ἐν 15
 αὐταῖς τὸ κατὰ φύσιν καὶ παρὰ φύσιν, ὡς εἶρηκεν, οὐ κυρίως δὲ οὐδὲ
 πρώτως, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἀπὸ τούτων μεταφορᾶν. ὁμοίᾳ δὲ ἐλλείπειν τῷ
 καθόλου δὲ καὶ πρώτως ταῦτα κυρίως ὑπάρχει τὸ τούτοις ταῖς
 ἀπλοῖς σώμασιν, ὧν ἐν τῇ ἄνω καὶ κάτω φορᾷ τὸ κατὰ φύσιν καὶ παρὰ
 φύσιν ἐτεχνολόγησεν.

p. 230^b21 Ἐχει δὲ ἀπορίαν, εἰ ἔστι πάσης ἡρεμίας ἕως τοῦ ἢ
 συμβαίνειν ἄμα.

10 Ἄπορεῖ νῦν εἰ πάσης ἡρεμίας γένεσις ἔστι ἢ οὐ. τό τε γὰρ μὴ
 εἶναι γένεσιν πάσης ἡρεμίας ἀδύνατον. καὶ τὴν αἰτίαν βραχέως ἐνεδειξάτο 25
 διὰ τοῦ εἰπεῖν τῆς μὴ αἰεί. ἢ γὰρ ἡρεμία στέρησις ἔστι κινήσεως ἐν τῷ
 ποτὲ κινουμένῳ, ἢ δὲ ἐν τῷ ποτὲ κινουμένῳ ἡρεμία οὐκ ἔστιν αἰεί, εἴπερ
 ποτὲ κινεῖται· τὸ δὲ μὴ αἰεί ὄν γεγονός, τὸ δὲ γεγονὸς ἐγένετο, τὸ δὲ γι-
 15 νόμενον γένεσιν ἔχει· κατὰ γὰρ τὴν γένεσιν γίνεσθαι λέγεται, ὥσπερ τὸ
 κινούμενον κατὰ τὴν κίνησιν κινεῖσθαι. αὐτὸς δὲ ἠρκέσθη τῷ μὴ αἰεί εἶναι
 τὴν ἡρεμίαν, ὅτι τὰ ὄντα ἢ αἰεί ὄντα ἔστιν ἢ ποτέ, τὰ δὲ ποτέ ὄντα γινόμε-
 20 νά ἔστιν. ἐνδειξάμενος οὖν τὴν ἀνάγκην τοῦ δεῖν πᾶσαν ἡρεμίαν γένεσιν
 ἔχειν καὶ προσθεὶς ὅτι ἢ γένεσις τῆς ἡρεμίας τὸ ἴστασθαί ἐστιν, ὅπερ 30
 ἔστι τὸ ἡρεμίζεσθαι (τὸ γὰρ ἡρεμεῖν τὸ ἐστάναι ἔστιν, τοῦ δὲ ἐστάναι γέ-
 νεσις τὸ ἴστασθαι ὡς τοῦ κενεῖσθαι τὸ κινεῖσθαι). ἐπάγει λοιπὸν τὴν ἀπο-
 ρίαν τὴν ἀναιρεῖν πειρωμένην τὸ πᾶσαν ἡρεμίαν γένεσιν ἔχειν διὰ τοῦ δει-
 κνύου, ὅτι ἢ βίαιος ἡρεμία οὐκ ἔχει γένεσιν· οὐδὲ γὰρ ἔχει τὸ ἴστασθαι.
 εἰ γὰρ ἢ βίαιος ἄνω ἡρεμία καὶ τὸ ἐστάναι ἄνω βίᾳ τῆς γῆς ἔχοι γένεσιν,
 25 ἔχοι ἂν τὸ ἴστασθαι βιαίως, τουτέστιν τὸ φέρεσθαι βιαίως, ἐπὶ τὸ ἐστάναι.
 εἰ οὖν τὸ ἴστασθαι ὅλως μὴ δυνατόν εἶναι βιαιού φορᾶς ἐπὶ τὸ ἐστάναι, 35
 δῆλον ὅτι οὐκ ἂν εἴη τῆς βιαιού ἡρεμίας γένεσις. ὅτι δὲ τὸ ἴστασθαι οὐκ
 ἔστιν ἐπὶ τῆς βιαιού, δείκνυσι δυνάμει οὕτω· τὸ ἰστάμενον κατὰ φύσιν φέ-
 ρεται ἐπ' ἐκείνον τὸν τόπον, ἐν ᾧ ἔσται ἐστηκός· τὸ κατὰ φύσιν ἐπὶ τινα
 30 τόπον φερόμενον, ἐν ᾧ ἔσται ἐστηκός, πλησιάζον ἐκείνου γινόμενον τοῦ
 τόπου θᾶττον κινεῖται δυναμούμενον ἔτι μᾶλλον ὑπ' αὐτοῦ. καὶ συμπέ-
 ρασμα τούτου τοῦ λόγου, ὅτι τὸ ἰστάμενον, τουτέστι τὸ ἐπὶ τὸ ἐστάναι φε-
 ρόμενον, θᾶττον κινεῖται πλησιάζον τῷ τόπῳ, ἐν ᾧ στήσεται. προσλη- 40

4 τῷ] τὸ A 10 γένεσις—ἡρεμίας (11) om. F ἔστι ante πάσης ut Arist. a
 τε om. a 11 ἡρεμίας πάσης CM αἰτίαν] ἀπόδειξιν, sed in mrg. corr. F¹
 12 ante ἔστι add. οὐκ F 14 γέγονε] γεγονὸς F ἐγένετο F 16 τῷ] τὸ aA
 17 ἔστιν ante ὄντα M: εἰδὶν aF 17. 18 ἢ ποτέ τὰ δὲ ποτέ ὄντα γινόμενα ἔστιν CM:
 ἢ ποτέ γινόμενα aAF 21 κενεῖσθαι FM τὸ κινεῖσθαι bis scr., sed alter. del. M
 22 ἡρεμίαν] ἀπορίαν, sed corr. F¹ 24 βίᾳ om. F ἔχοι γένεσιν A: ἔχει γένεσιν
 CM: γένεσιν ἔχει aF 30 ἔστιν F γενόμενον F cf. p. 914,6: γινόμενον post
 τόπου CM 32 τὸ ἰστάμενον, τουτέστι om. F

φθίσεως οὐδ' ἐτέρας ταύτη προτάσεως τῆς λεγούσης, ὅτι τὸ βίᾳ φερόμενον 213^v
οὐ φέρεται θάπτον πρὸς τὸν τόπον, ἐν ᾧ βίᾳ στήσεται, ἀλλὰ καὶ βραδύ-
τερρον. συνάγεται ἐν δευτέρῳ σχήματι προσεχῶς μὲν, ὅτι τὸ βίᾳ φερόμενον
οὐχ ἴσταται, τουτέστιν οὐκ ἔχει τὴν ὁρμὴν ἐπὶ τὸ ἐστάναι, τούτῳ δὲ ἐπε-
5 ται τὸ τὸ βίᾳ ἡρεμοῦν μὴ γίνεσθαι ἡρεμοῦν, εἴπερ μὴ ἔχει τὸ ἴστασθαι καὶ
ἡρεμίζεσθαι. τὸ οὐδ' βίᾳ ἡρεμοῦν ἔσται ἡρεμοῦν, οὐ γινόμενον ἡρεμοῦν·
οὐ πάσης ἄρα ἡρεμίας γένεσις ἐστίν, εἴπερ τῆς βιαίου μὴ ἔστιν. ἐφεξῆς 45
δὲ δοκεῖ μὲν ὡς ἄλλο ἐπιχείρημα ἐπάγειν διὰ τοῦ ἔτι δοκεῖ τὸ ἴστα-
σθαι κυρίως λέγεσθαι ἐπὶ τοῦ κατὰ φύσιν καὶ τῶν ἐξῆς, μᾶλλον δὲ
10 οἶμαι τὸ συνεκτικὸν τοῦ προτέρου λόγου διὰ τούτου ὑποδεικνύναι· συνήχηθη
γὰρ ὁ λόγος ἐκείνος ὡς τοῦ ἴστασθαι μὴ δυναμένου τῷ βίᾳ φερομένῳ
προσεῖναι, ἀλλὰ τῷ κατὰ φύσιν ἐπὶ τὸ ἐστάναι κινουμένῳ· τῷ γὰρ τὴν
ὁρμὴν καὶ τὸν σκοπὸν ἐπὶ τὸ ἐστάναι ἔχοντι τούτῳ προσήκει τὸ ἴστασθαι
ὡς τὸ ἡρεμίζεσθαι τῷ εἰς ἡρεμίαν σπεύδοντι καὶ τὸ λευκαίνεσθαι τῷ εἰς 50
15 τὸ λευκάνθαι. εἰπὼν δὲ ἔτι δοκεῖ τὸ ἴστασθαι κυρίως λέγεσθαι
ἐπὶ τοῦ κατὰ φύσιν εἰς τὸν οἰκεῖον τόπον ἰόντος, οὐκ ἐπὶ τοῦ
παρὰ φύσιν ἐπήγαγεν (εἴπερ, ὡς φησὶν ὁ Ἀλέξανδρος, καὶ τοῦτο εἴη γε-
γραμμένον) ἢ ὅλως εἶναι. “καὶ σημαῖνοι ἄν, φησὶν, ὅτι δοκεῖ τὸ ἴστα-
σθαι ἢ ὅλως εἶναι, ἐνεργεῖα τῶν φυσικῶν σωμάτων ἐκάστῳ τοῦτο εἶναι
20 τὸ εἰς τὸν αὐτοῦ καὶ τὸν οἰκεῖον φέρεσθαι τόπον· ἅμα γὰρ ἐστὶ γεγονός
καὶ ἐνεργεῖα ὃν καὶ εὐθέως κινεῖται ἐπὶ τὸν οἰκεῖον τόπον | σπεῦδον 214^r
ἐπὶ τὴν κατὰ τοῦτο τελειότητα, ἂν μὴ τι ἐμποδίζῃ, ὃ ἐστὶ, φησὶ, δεικτικὸν
τοῦ τὸ ἴστασθαι λέγεσθαι τε καὶ εἶναι ἐπὶ τῆς κατὰ φύσιν λεγομένης κινή-
σεως.” οὕτω μὲν οὐδ' ὁ Ἀλέξανδρος ἀψάμενος οἶμαι καὶ τοῦ μέλλοντος
25 ὑπ' ἐμοῦ λέγεσθαι. μήποτε δὲ τὸ ἢ ὅλως εἶναι πρὸς τὸ λέγεσθαι ἀπο-
δέδοται, ὅτι δοκεῖ τὸ ἴστασθαι κυρίως λέγεσθαι. ἢ οὐ λέγεσθαι μόνον 5
ἀλλὰ καὶ εἶναι ὅλως ἐπὶ τοῦ κατὰ φύσιν, ἵνα μὴ τὸ λέγεσθαι εἰς λεκτικὴν
συνήθειαν ἀποπέμψῃ τὸ ἴστασθαι· ἀλλὰ τὸ ἴστασθαι κυρίως εἶναι τὸ εἰς
τὸν αὐτοῦ τόπον φέρεσθαι. ἢ εἰ τὸ μὲν ἴστασθαι ἀπὸ τῆς στάσεως ἐφ'
30 ἦν σπεύδει τὴν ἔννοιαν ἔχει, τὸ δὲ φέρεσθαι ἀπὸ τῆς κινήσεως οὐκ εἶναι

2 οὐ φέρεται—φερόμενον (3) om. F τὸν τόπον CM: τῷ τόπῳ aA καὶ (post
ἀλλὰ sic C) om. CM 4 τὴν om. aF 4. 5 τούτῳ δὲ ἔπεται τὸ ACFM: ταύτη δὴ
ἠκολουθήσε a 5 τὸ alterum om. FM ἔχει τὸ] ἔκει το F 6 γοῦν CM ἔσται
ἡρεμοῦν om. M γινόμενον a ex Arist., sed cf. 918,22 et p. 913,30 7 τῆς] τοῦ F
8 μὲν om. a διὰ τοῦ δοκεῖν F 9 κυρίως λέγεσθαι ἐπὶ τοῦ κατὰ φύσιν εἰς τὸν οἰκεῖον τόπον
ἰόντος ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοῦ παρὰ φύσιν Arist. cod. H, cf. infra v. 15: κυρίως—κατὰ φύσιν etiam
in mrg. corr. E, ceteri haec omnia om. Arist. codd. 10 προτέρου om. F 12 ἀλλὰ
τὸ F τῷ γὰρ τὴν] τ. . . τὴν M (cett. om. in lac. III litt.) 13 ἔχοντι ἐπὶ τὸ ἐστάναι CM
14 τῷ (ante εἰς) om. M 15 λευκάνθαι aA: ^{λε}λευκάνθαι F: λευκαίνεσθαι CM τὸ
ἴστασθαι δοκεῖ aF 16 οὐκ ἐπὶ aA²CM: οὐκέτι A¹F 18. 19 τὸ ἴστασθαι δοκεῖ aF
19 τούτῳ F 20 αὐτοῦ scripsi: αὐτοῦ aACF: αὐτὸν M καὶ εἰς aF γὰρ om. M
ἐστὶ γεγονός om. F 21 κινεῖται εὐθέως aF 22 εἰ—ἐμποδίζοι aF φύσει F
24 οὐν om. A 25 τὸ λέγεσθαι] τὸ δέδοσθαι F 26 ὅτι—φύσιν (27) om. F 27 λεκτι-
κὸν a 28 ἀποπέμψει C 29 αὐτοῦ a: αὐτοῦ AF: αὐτὸν CM ἀπὸ CM: ἐπὶ aAF
30 ἔχειν F ἀπὸ ACFM: ἐπὶ a ante κινήσεως iteratum στάσεως del. C

ἀπλῶς ταῦτόν τὸ ἴσασθαι καὶ τὸ εἰς τὸν αὐτοῦ τόπον φέρεσθαι, 214^r
 ἀλλὰ συμβαίνειν ἄμα. ἢ τότε συμβαίνειν τὸ ἴσασθαι, ὅτε συμβαίνει
 τι ἐπὶ τὸν αὐτοῦ τόπον φέρεσθαι. τοῦτο δὲ καὶ πρὸ ὀλίγου αὐτὸς εἶπεν 10
 οὕτως "ἢ γὰρ εἰς αὐτὸ κίνησις ἡρέμησις μᾶλλον ἐστίν ἢ συμβαίνει γε
 5 ἄμα γίνεσθαι τῇ κινήσει." εἰ οὖν τοῦτο ἄτοπον τὸ μὴ γινόμενόν τι ἡρε-
 μῶν εἶναι ἡρεμῶν, ὅπερ ἐπήγαγεν, ἄτοπον δὲ διότι τὸ γεγονὸς ἀνάγκη
 πρότερον γίνεσθαι, διττὸν ῥητέον τὸ ἴσασθαι, τὸ μὲν κατὰ φύσιν κυρίως,
 τὸ δὲ παρὰ φύσιν μεταφορικῶς ἢ ὁμωνύμως. καὶ διὰ τοῦτο ἴσως εἰπὼν
 τὸ ἴσασθαι ἐπὶ τοῦ κατὰ φύσιν λέγεσθαι προσέθηκε τὸ κυρίως. τῇ γὰρ
 10 ὄντι τὸ ἐπὶ στάσιν ἰὸν ἴσασθαι λέγεται ὡς τὸ ἐπὶ ἡρεμίαν ἡρεμιζέσθαι, 15
 τὸ μέντοι βία κινούμενον οὐκ ἐπὶ στάσιν κινεῖται· ἐὰν γοῦν παύσῃται
 ἢ βῶλος τῆς βία γινόμενης ἐπὶ τὸ ἄνω κινήσεως, ἐπὶ τὸ κάτω φέρεται εὐ-
 θέως, ἐὰν μὴ τι βία κρατήσῃ. βίαιος γὰρ ἡρεμία ἐστίν ἢ βία κρατοῦν-
 τῆς τινος, ὥσπερ βίαιος κίνησις ἢ βία κινουόντος. καὶ τὸ ἴσασθαι οὖν
 15 μὴ λέγεται κυρίως προὔπαρχειν τοῦ βία ἡρεμοῦντος, ἀλλ', ὅτι γέγονεν ἡρε-
 μῶν, ἀνάγκη γένεσιν αὐτοῦ προὔπαρχειν, καὶ τὸ ἴσασθαι τι ἀνάλογον. τί
 οὖν; ἄρα σοφιστικόν ἐστὶ τὸ ἐπιχείρημα ἀπὸ τῆς ὁμωνυμίας τοῦ ἴσασθαι 20
 προαχθέν; ἢ τάχα τὸν λόγον σοφιστικῶς οὕτως ἀπορούμενον θεὸς διέλυσε
 διὰ τῆς τοῦ κυρίως ἴσασθαι διακρίσεως, δεῖξας ὅτι κυρίως μὲν οὐκ ἂν
 20 λέγοιτο ἴσασθαι τὸ βιαίως φερόμενον, καταχρηστικῶς δὲ οὐδὲν κωλύει τὸ
 βίαιον στάσιν βιαίως φερόμενον ἴσασθαι καὶ αὐτὸ λέγειν, ὅτι προηγεῖται
 τι τῆς βιαίου ἡρεμίας ἀνάλογον ὃν τῷ κυρίως ἴσασθαι τῷ τῆς κατὰ φύσιν
 ἡρεμίας προηγουμένῳ, ὅπερ τῇ κατὰ φύσιν κινήσει συνῆν; εἰ μὴ ἄρα,
 ὅπερ εἶπον, ἢ μὲν κατὰ φύσιν κίνησις εἰκότως ἔχει ἐν ἑαυτῇ καὶ τὸ ἴστα- 25
 25 σθαι, ὅπερ ἐστὶ τὸ ἐπὶ τὸ ἐστάναι σπεύδειν, ἢ δὲ παρὰ φύσιν οὐκ ἐπὶ τὸ
 ἐστάναι ἐν τῷ παρὰ φύσιν σπεύδοντος τοῦ κινουμένου οὐκ ἂν ὅλως ἔχοι
 τὸ ἴσασθαι· οὐδὲ γὰρ σταίη ἂν τὸ βία ἐνεχθέν, εἰ μὴ βία κατέχοιτο.
 πλὴν ἐπειδὴ ἀδύνατον τὸ βία που ἡρεμῶν μὴ βία ἐνηνεχθῆναι εἰς ἐκείνον
 τὸν τόπον ἐν ᾧ βία ἡρεμεῖ. εἴπερ τὸ κατὰ φύσιν φερόμενον εἰς τὸν κατὰ
 30 φύσιν φέρεται τόπον ἐν ᾧ κατὰ φύσιν ἡρεμεῖ, προηγεῖται τῆς βιαίου ἡρε-
 μίας ἢ βίαιος φορὰ ὥσπερ τῆς κατὰ φύσιν ἢ κατὰ φύσιν. καὶ κατὰ τοῦτο 30

1 ταῦτόν τῷ ἴσασθαι τὸ εἰς F: τὸ ἴσασθαι ταῦτόν τῷ εἰς a αὐτοῦ a: αὐτοῦ CM:
 αὐτόν AF 2 συμβαίνει (post τότε) CM: ambiguo compendio F 3 αὐτοῦ ACFM
 τόπου F φέρεσθαι aM: om. ACF, sed inseruit C¹ καὶ αὐτὸς πρὸ ὀλίγου CM
 πρὸ ὀλίγου] c. 6 p. 230^a 4 κίνησις ἐν ᾧ ἔστηκεν Arist. αὐτὰ F ἡρέμισις
 a et superser. F ἢ om. A γε] τε F 5. 6 ἡρεμῶν om. F 6 ὅτι aF
 8 μεταφορικὸς M ἢ om. aF ἴσως] οὕτως C 9 τῷ] τὸ A¹(?) et F
 10 ὄντι τὸ om. F ἐπὶ τὸ ἴσασθαι ἰὸν εἰς στάσιν λέγεσθαι C 11 οὖν aF 12 τῇ
 βία C¹ τῆς γινόμενης sic M 14 οὖν] ὅ F 15 λέγοιτο CM προὔπαρχει F
 16 καὶ τῷ] καὶ τῷ C²M 16. 17 ὅτι οὖν F 17 ἄρα aFM 18 προαχθέν F
 21 στάσιν βιαίως φερόμενον om. F 22 τι om. F τῆς] τῆς τοῦ CM ὃν
 om. A 24 ἔχει εἰκότως a: ἔχει εἰκότως F 26 σπεύδοντι F 28 ἀδύνατον
 ἐπειδὴ F που om. M βία ἐνηνεχθῆναι (sic) C ἐνεχθῆναι aF 29. 30 κατὰ
 φύσιν M ut saepe 31 ἢ παρὰ φύσιν F καὶ om. F τοῦτο] τοῦτου sic M

εἰ καὶ ἀκύρως, λέγοιτο ἂν ἴστασθαι καὶ τὸ βιαίως φερόμενον, ὅταν βία 214^r
μέλλη ἡρεμεῖν. τὸ δὲ κατὰ φύσιν φερόμενον λέγεται κυρίως ἴστασθαι, ὅτι
ἐπὶ στάσιν ἴεται.

Ἐπειδὴ δὲ τοῦτο τὸ πρὸς τοῖς οἰκείοις τόποις θᾶττον φέρεσθαι τὰ
5 κατὰ φύσιν φερόμενα ὡς ἀξίωμα πάντες προφέρουσι, καὶ τὴν μὲν αἰτίαν
εὐλογον ἀποδιώδασιν δυναμοῦσθαι λέγοντες αὐτὰ μᾶλλον πλησιάζοντα τῇ οἰ-
κείᾳ ὁλότῃτι ὡς τελειούμενα τότε μᾶλλον κατὰ τὸ εἶδος, ἄλλοι δὲ τὸ πλη- 35
θος τοῦ μεταξὺ ἀέρος ἐμποδίζειν λέγουσιν τοῖς ἐπὶ τὸ ἄνω ἢ κάτω κινου-
μένοις, ἕως ἂν πλησιάζοντα τοῖς οἰκείοις τόποις ὀλίγον ἀπολίπη τὸ μεταξὺ,
10 τὴν δὲ πίστιν τοῦ οὕτως ἔχειν, ὅτι τὰ κατὰ φύσιν φερόμενα θᾶττον κινεῖ-
ται πρὸς τοῖς οἰκείοις τόποις γινόμενα, ὀλίγοι προστιθέασιν, οὐδὲν ἴσως
κωλύει τὰ ὑπὸ τοῦ φυσικοῦ Στράτωνος εἰρημένα τεκμήρια παραγράψαι. ἐν
γὰρ τῷ Περὶ κινήσεως οὕτως εἰπών, ὅτι τὴν ἐσχάτην τοῦ τόπου ἐξαλλαγὴν
ἐν ἐλαχίστῳ χρόνῳ ἐξαλλάσσει τὸ κινούμενον, ἐπάγει· “ἐν μὲν οὖν τοῖς 40
15 τῷ βάρει φερομένοις διὰ τοῦ ἀέρος φανερόν ἐστιν οὕτω γινόμενον· τὸ τε γὰρ
ἀπὸ τῶν κεράμων καταρρέον ὕδωρ, ἐάν τις ἀφ’ ὑψηλοῦ τόπου φερόμενον
αὐτὸ θεωρῇ, ἄνωθεν μὲν συνεχῆς φαίνεται ῥέον, ἐν δὲ τῷ κάτω διεσπα-
σμένον πίπτει ἐπὶ τὸ ἔδαφος. εἰ οὖν μὴ αἰετὸν τὸν ὑστερον τόπον θᾶττον
ἐφέρετο, οὐκ ἂν ποτε συνέβαινεν αὐτῷ τοῦτο. λέγει δὲ τοῦτο τὸ ἀποσπᾶ-
20 σθαι τοῦ συνεχοῦς τὸ πλησιαιτέρον τοῦ ἐδάφους γινόμενον.” ἔτι δὲ καὶ
ἄλλο προστίθησι τεκμήριον λέγων· “ἐάν τις λίθον ἢ ἄλλο βάρος ἔχον ἀφ’ 45
ἀποσχῶν τῆς γῆς ὅσον δακτυλιαῖον ὕψος, οὐ πάνυ ποιήσεται ἔνδηλον πλη-
γὴν ἐν τῷ ἐδάφει, ἐάν δὲ πλείθρον ἢ ἔτι πλέον ἀποσχῶν ἀφ’ ἄνωθεν,
ἰσχυράν πληγὴν ποιήσει. καὶ ἄλλο μὲν, φησίν, οὐδὲν αἴτιον τῆς πληγῆς
25 ἐστίν· οὔτε γὰρ τὸ βάρος μεῖζον ἔχει, οὔτε μεῖζον τὸ κινούμενον γεγένηται
οὔτε πλείω τὸν ἐπωθοῦν οὔτε ὑπὸ πλείονος ὠθοῦμενον, θᾶττον δὲ φε-
ρόμενον. καὶ παρὰ τοῦτο καὶ ταῦτα καὶ ἄλλα πολλὰ συμπτώματα συμ-
βαίνει.” τοῦτο δὲ οἶμαι τὸ τεκμήριον δηλοῖ, ὅτι ὀλίγον ἐξαιρούμενον ἀπὸ 50
τῆς γῆς ὡς ἔτι ἐν τῇ γῆ ὄν δυσκίνητόν ἐστιν, ἀπὸ πολλοῦ δὲ κινούμενον
30 ἐπὶ τὸν οἰκείον τόπον, αἰεὶ καὶ μᾶλλον δυναμοῦται πρὸς τοῦτο. ὁ δὲ Ἀσπά-
σιος εἰς ταύτην τὴν λέξιν ἐπεράτωσε τὸ βιβλίον.

1 καὶ εἰ transp. aF ἀκύρως] μὴ κυρίως a τὸ om. C 2 μέλλη, η in ras. A²
4 post τόποις interpolat γινόμενα a 5 post ἀξίωμα rasum C 6.7 αὐτὰ — πλησιά-
ζοντα — τελειούμενα CM: αὐτὸ — πλησιάζον — τελειούμενον aAF 9 πλησιάζωσι F
ἀπολίπη ὀλίγον aF ἀπολίπει M 11 οὐδ’ F 13 οὕτως aA: οὕτος F: om.
CM ἐσχάτην τοῦ CFM: ἐσχάτου A: τοῦ ἐσχάτου a 15 τῷ ex τὸ C 16 ἀφ’]
ἐὰφ’ sic M 17 αὐτὸς F θεωρεῖ M ἄνωθεν μὲν CFM: ἄνω μὲν A: ἄνω a
φέρεται F 17.18 διεσπασμένον τι πίπτει M 18 post αἰετὸν interpolat εἰς C² θᾶσσον A
19 ἐπεφέρετο F 19.20 τοῦτο τῷ ἀποσπᾶσθαι F 21 ἔχων AM 21.22 ἀφ’]
ἀποσχῶν τῆς γῆς CM: ἀπὸ τῆς γῆς AF: ἀπὸ τῆς γῆς ὑψώσας a 22 post ὕψος add.
ρίψη a 23 ἐν] ἐπὶ aF ἄνωθεν ἀφ’ aF 24 post πληγὴν ras. M
ποιήσεται aF οὐδὲν αἰτιόν φησι a: οὐδὲν αἴτιον F 25 μεῖζων ἔχει C 26 ante
ὑπὸ add. δ’ C 26.27 ἐπωθοῦμενον. ἢ παρὰ τὸ θᾶττον φέρεσθαι. παρὰ τοῦτο γὰρ καὶ
ταῦτα κτλ. a 27 καὶ (ante παρὰ)] ἢ F 30 δυναμοῦται] δραμεῖται F

p. 230^b28 Ἐχει δὲ ἀπορίαν, εἰ ἐναντία ἢ ἐνταῦθα μονὴ ἕως τοῦ 214^v
καὶ τίνες ἐναντῖαι τίσιν, εἴρηται. |

Εἰπὼν πρότερον, ὅτι τῆ ἐκ τούτου εἰς τὸ ἐναντίον κινήσει ἢ ἐν τοῦ- 214^v
τω μονὴ ἀντίκειται, τῆ δὲ ἐκ τοῦ ἐναντίου εἰς τοῦτο ἢ ἐν τῷ ἐναντίῳ,
5 ἀπορεῖ νῦν πρὸς τοῦτο καὶ λέγει, ὅτι εἰ ἐναντία ἐστὶν ἢ ἐνθάδε ἡρεμία
τῆ ἐντεῦθεν κινήσει, ὡς εἴρηται πρότερον, ἐπειδὴ τὸ ἀρχόμενον κινεῖ-
σθαι ἐντεῦθεν ἔτι ἐστὶ καὶ ἐνθάδε, ἐνθάδε δὲ ὄν ἡρεμεῖ (τοῦτο γὰρ ἐστὶν
αὐτῷ τὸ ἐνθάδε εἶναι), συμβαίνει ἅμα τὸ αὐτὸ ἡρεμεῖν τε καὶ κινεῖσθαι
τὰς ἐναντίας ἀλλήλαις κίνησίν τε καὶ ἡρεμίαν. ἢ γὰρ εἰς ὃ κίνησις τῆ 5
10 ἐν αὐτῷ μονῆ οὐκ ἐστὶν ἐναντία· διὸ οὐκ ἐπὶ τούτων ἐποιήσατο τὸν λόγον.
τὸ δὲ ἅμα περὶ ταυτὸν τὰναντία συμβαίνειν ἀδύνατον· ὅτι δὲ τὸ ἀρχόμενον
ἐντεῦθεν κινεῖσθαι ἔτι ἐστὶν ἐνταῦθα, δείκνυσιν ἐκ τοῦ λόγου τοῦ λέγοντος,
ὅτι τοῦ κινουμένου τὸ μὲν τί ἐστὶν ἐκεῖ ἐξ οὗ κινεῖται, τὸ δὲ ἐκεῖ
15 λέως μελανθὲν, μένει ἔχον τι ἔτι τοῦ λευκοῦ καὶ ἡρεμοῦν ἐν τῷ λευκῷ
κατὰ τοσοῦτον, οὕτω καὶ ἡ τοπικὴ κίνησις ἔτι ἔχουσα τι τῆς ἐν τῇ ἡρε- 10
μία διαθέσεως λέγοιτο ἂν μὴ ἀποβεβληκέναι τελέως τὴν ἡρεμίαν. λύει δὲ
τὴν ἀπορίαν λέγων μηδὲν ἄτοπον συμβαίνειν ἐκ τοῦ λόγου, ἐὰν ἡ περὶ τὸ
αὐτὸ τὰ ἐναντία, μὴ κατὰ τὸ αὐτὸ δέ, ἀλλὰ κατ' ἄλλο καὶ ἄλλο· τὸ γὰρ
20 αὐτὸ δυνατόν εἶναι λευκὸν καὶ μέλαν κατ' ἄλλο καὶ ἄλλο μέρος, ὃ γίνεται
καὶ ἐπὶ τοῦ τῆς κινήσεως ἀρχομένου· οὐ γὰρ κατὰ τὸ αὐτὸ ἡρεμεῖ καὶ
κινεῖται, ἀλλὰ κατ' ἄλλο καὶ ἄλλο. τὸ μὲν γὰρ αὐτοῦ ἐστὶν ἐκεῖ, τὸ δὲ
οὐδέτι· οὐ γὰρ ἀμερὲς τὸ κινούμενον· δειχθήσεται γὰρ, ὅτι οὐδὲν ἀμερὲς 15
κινεῖται, εἰ δέ τι εἴη ἐν τοῖς ἐναντίοις κατ' ἄλλο καὶ ἄλλο, οὐδὲν ἄτοπον.
25 τοῦτο οὖν διὰ βραχέων ἐνδειξάμενος διὰ τοῦ εἰπεῖν εἴ πῃ ἡρεμεῖ ἢ ἔτι
μένει, τουτέστιν εἰ κατὰ τι ἡρεμεῖ ἢ κατὰ τι μένει, ἐπιφέρει ὅτι οὐδὲ
ἐναντίον ἡρέμησις τῆ κινήσει κυρίως· στέρησις γὰρ μᾶλλον ἐστὶν, ἀλλ' ἔστι

1 ἀπορίαν ἐναντίαν F ἢ ἐνταῦθα μονὴ ACM ut cod. II Arist. (μονὴ ἢ ἐνταῦθα cod. E): ἢ μονὴ ἢ ἐνταῦθα ex Arist. vulg. a: om. F: lemma in εἰ ἔτι μένει desinens exhibit a τίσιν] εἰσίν F cf. p. 911,21 3 τούτου ACM: τοῦ F: τοῦ ἐναντίου a
4 μονὴ aA²M: μονῆ A¹: μονῆ CF τὴν δὲ F 5 εἰ ex η corr. C: om. a
ἐνθάδε] ἐνταῦθα CM 6 πρότερον] inde ab initio c. 6 ἐπεὶ CM τὸ] τῷ M
7 ἔτι] ὅτι F ἐστὶν (om. καὶ) CM ἐνθάδε δὲ om. F 8 τὸ ἐνθάδε εἶναι αὐτῷ aF
9 κινήσεις aF ἡρεμίας aF 10 οὐκ (post διὸ)] καὶ F 12 ἐνταῦθα] ἐντεῦθεν C
14 post ὥσπερ add. γὰρ a εἰ om. F 15 ἔτι ante ἔχον C 18. 19 περὶ αὐτὸ CM
19 τὸ γὰρ—ἄλλο καὶ ἄλλο (20) om. M 20 post εἶναι add. καὶ C ante κατ' add.
καὶ F ὃ om. F 21 καὶ (ante ἐπὶ) om. aF 22 ἐκεῖ ἐστὶ aF 23 οὐκ ἐστὶν
aFM οὐ γὰρ κτλ.] cf. Themist. p. 364,10 οὐδὲ C¹M. 25 εἴ πῃ scripsi: εἰ
πῃ aAFM Arist. cod. II: ἢ πῃ in ras. C ut Arist. vulg. cf. Schol. Brandisii p. 404* 19
ἢ aAM (Arist. codd. E¹H): εἰ C ras. et F (Arist. vulg.) 26 post μένει crasae XXXV
fere litterae A εἰ] ἢ C ἢ om. F: εἰ in ras. C ἐπιφέρει post κυρίως (27) a:
om. F 27 ἐναντία a ἡρεμίας aF

κυρίως κίνησις κινήσει ἐναντία ἢ ἐξ ἐναντίου εἰς ἐναντίον τῆ ἐξ ἐναν- 214^v
τίου εἰς ἐναντίον, ὡς προεῖρηται· ἐν γὰρ ταῖς τοιαύταις κινήσεσιν οὐ συμ-
βαίνει τὸ αὐτὸ ἐν τοῖς ἐναντίοις εἶναι. 20

p. 231^a2 Καὶ περὶ μὲν κινήσεως καὶ ἡρεμίας πῶς ἑκατέρα μία,
5 καὶ τίνες ἐναντῖαι τίσιν, εἴρηται.

Πῶς μὲν ἡ κίνησις μία εἴρηται, οὐ μέντοι πῶς μία ἡ ἡρεμία. ἀλλ'
ἔοικεν ὡς εἰρημένον καὶ τοῦτο τιθέναι, διότι ἐκ τῶν περὶ τῆς κινήσεως
ῥηθέντων ὀκλόν ἐστι καὶ περὶ τῆς ἡρεμίας, πῶς μία. εἰ γὰρ στέρησις
κινήσεως ἐν τῷ πεφυκότι ἐστὶν ἡ ἡρεμία, ὀκλόν ὅτι ὁσαυχῶς λέγεται μία
10 κίνησις, τοσαυταυχῶς ἂν μία καὶ ἡρεμία ῥηθῆσεται. ὥστε καὶ αὕτη ἡ μὲν 25
γένει τις ἔσται μία, ἡ δὲ εἶδει, ἡ δὲ ἀριθμῷ καὶ οὐσίᾳ. μέχρι τούτου τὸ
πέρας ἐστὶ τοῦ βιβλίου ἐν τισιν ἀντιγράφοις, ἐν δὲ ἄλλοις καὶ τὰ ἐξῆς ῥη-
θησόμενα πρόσκειται, ἅπερ οὐδὲ ὁ Πορφύριος συνοψίζειν οὐδὲ ὁ Θεμιστιος
παραφράζειν εἴλετο. ὁ μέντοι Ἀλέξανδρος ἐπισημηγνάμενος, ὅτι ἐν τισιν ἀντι-
15 γράφοις οὐ φέρεται, ἐξηγεῖται ὁμοῦς αὐτά.

p. 231^a5 Ἀπορήσειε δὲ ἂν τις καὶ περὶ τοῦ ἴστασθαι ἕως τοῦ καὶ
ἡρεμοῖα ἂν τι παρὰ φύσιν.

Εἴπερ μὴ ὡς ἔτυχε ταῦτα πρόσκειται, τὰ αὐτὰ τοῖς πρότερον εἰρη-
μένοις λέγοντα, ἐν οἷς ἀναιρεῖν δοκεῖ τὸ ἴστασθαι ἐπὶ τῶν παρὰ φύσιν κι-
20 νομένων καὶ παρὰ φύσιν ἡρεμούντων· πρότερον συστήσας αὐτὸ διὰ τῆς
εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγῆς, ὅτε συνῆγεν, ὅτι εἰ μὴ ἔστι τὸ ἴστασθαι ἐπὶ τῶν
βία κινουμένων καὶ βία ἡρεμούντων, ὁ γινόμενον ἡρεμοῦν τι ἔσται ἡρε- 35
μοῦν, ἐπειδὴ ἐν ἐκείνοις ἔδοξε τὸ ἴστασθαι ἀποφάσκειν τῶν βία κινουμένων
διὰ τε τοῦ ἴστάμενον αἰε φέρεσθαι θᾶπτον πλησιάζον τῷ οικείῳ τόπῳ,
25 τὸ δὲ βία τῶναντίον, καὶ διὰ τοῦ ἴστασθαι ἐπὶ τοῦ κατὰ φύσιν εἰς
τὸν οικεῖον τόπον ἰόντος λέγεσθαι, βούλεται δὲ ὡς ἔοικεν ἐφ' ἑκάτερα
κρατύνεσθαι τὴν ἀπορίαν, διὰ τοῦτο νῦν τὸ ἕτερον αὐτῆς μέρος ἀνάλαβε
τὸ δεικνύον, ὅτι καὶ ἐπὶ τῆς βιαίου κινήσεως καὶ τῆς βιαίου ἡρεμίας τῆς
ἀντικειμένης αὐτῇ, ἀνάγκη εἶναι τὸ ἴστασθαι· εἰ γὰρ μὴ, μένει δὲ τι βία, 40

2 ὡσπερ εἴρηται a 4 ante πῶς ex Arist. vulg. add. καὶ a, sed om. etiam p. 920,2
et Arist. codd. EI 6 ἡ (post μία) om. a 7 τῆς om. aF 8 εἰ in
ras. A 9 ἐν τῷ πεφυκότι—αὕτη (10) om. F ἡ ἡρεμία post εἰ γὰρ traiecerunt
CM 10 ἂν μία om. a 11 τις] τι a: om. F ἐστὶ F ἡ δὲ καὶ ἀριθμῷ A
12 τοῦ βιβλίου ἐστὶν aF ἐφεξῆς A 13 ὁ (post οὐδὲ) om. a 18 Εἴπερ—ἔτυχε
om. F 19 λέγοντα (scil. ἐστίν) ACM: λέγουσιν aF δοκοῦσι τι ἴστασθαι FM
19. 20 ἡρεμούντων et κινουμένων mutant aF 20 πρότερον δὲ a cf. Arist. p. 230^b24 sqq.
22 ἔσται τι aF 23 ἐπεὶ δὲ F 24 τε τοῦ τὸ CM: τε τὸ A: τὸ τὸ aF πλη-
σιάζον—τόπῳ CM: om. aAF 25 τοῦ CM: τοῦτο aAF εἰς] ἐπὶ CM 27 μέρος
αὐτῆς aF 28 δεικνύων C τῆς tertium om. F 29 μὴ om. F τι] τῆ A

ἔσται ἡρεμοῦν τι οὐκ αἰεὶ ἄνευ τοῦ γενέσθαι. ὅπερ εἶπεν πρότερον 214^v
 ὅτι “οὐ γινόμενον ἄρα ἡρεμοῦν ἔσται ἡρεμοῦν.” νῦν δὲ προσέειπε τῷ
 ἡρεμοῦν τὸ ἔσται οὐκ αἰεὶ, περιττῶς οἶμαι· εἰ γὰρ ἡρεμεῖ τὸ πεφυκὸς
 κινεῖσθαι, οὐκ ἂν εἴη αἰεὶ ἡρεμία. δῆλον δὲ ὅτι, φησίν, ἔσται τι βία
 5 ἡρεμοῦν· ὡς γὰρ κινεῖται τι παρὰ φύσιν, οὕτω καὶ ἡρεμεῖ παρὰ φύσιν.
 ὥστε εἶναι τὸν συλλογισμὸν κατὰ τὸν δεῦτερον τρόπον τῶν ὑποθετικῶν τοι-
 οῦτον· ὄντος τοῦ βία μένοντος, ὡς ἀποδείξω, εἰ μὴ ἔστι τὸ ἴστασθαι ἐπ’ 45
 αὐτοῦ ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ κατὰ φύσιν, ἡρεμοῦν τι ἔσται οὐκ αἰεὶ ἄνευ τοῦ
 γενέσθαι. εἰ οὖν τοῦτο ἀδύνατον, ἔστι καὶ ἐπὶ τοῦ βία μένοντος τὸ ἴστα-
 10 σθαι. ὅτι δὲ ἔστι τὸ βία μένον καὶ παρὰ φύσιν, δῆλον ἐκ τοῦ εἶναι τὸ
 παρὰ φύσιν κινούμενον. ἀντικεῖσθαι δὲ τῇ παρὰ φύσιν κινήσει οὐ <τὴν
 παρὰ φύσιν μονῆν> κυρίως. ἀντέκειτο γὰρ τῇ παρὰ φύσιν κινήσει οἶον τῇ
 ἐπὶ τὸ ἄνω τῆς γῆς οὐχ ἢ παρὰ φύσιν αὐτῆς ἢ ἐν τῷ ἄνω μονῆ, ἀλλ’
 ἢ κατὰ φύσιν ἢ ἐν τῷ κάτω. ἀκριβέστεροι δὲ μοι δοκοῦσιν οἱ ταύτην τὴν
 15 λέξιν τὸ αὐτὸ ἀπαρλλάκτως τῇ πρότερον εἰρημένῃ λέγουσαν ὡς ὕστερον 50
 ὑπὸ τινων προστεθεῖσαν οὐ προσιέμενοι.

p. 231^a10 Ἐπεὶ δὲ ἔστιν ἐνίοις κινήσεις κατὰ φύσιν καὶ παρὰ
 φύσιν ἕως τοῦ τέλους. |

Τὸ μὲν λεγόμενον ἔστιν· ἐπειδὴ τῷ πυρὶ ἢ μὲν ἄνω κινήσεις κατὰ 215^r
 20 φύσιν, ἢ δὲ κάτω παρὰ φύσιν, τῇ δὲ γῆ ἢ μὲν κάτω κατὰ φύσιν, ἢ
 δὲ ἄνω παρὰ φύσιν πρότερον τῇ τοῦ πυρὸς κατὰ φύσιν ἢ αὐτοῦ τοῦ πυρὸς
 παρὰ φύσιν ἐναντία ἔσται ἢ ἢ τῆς γῆς κατὰ φύσιν; καὶ ἐπικρίνει ὅτι 10
 ἄμφω ἐναντία, ἀλλ’ οὐχ ὡσαύτως. ἀλλ’ ἢ μὲν τῆς γῆς κατὰ φύσιν τῇ
 τοῦ πυρὸς κατὰ φύσιν ὡς κατὰ φύσιν ἄμφω, ἢ δὲ τοῦ πυρὸς παρὰ φύσιν
 25 τῇ κατὰ φύσιν αὐτοῦ ὡς ἢ παρὰ φύσιν τῇ κατὰ φύσιν. καὶ αὕτη δὲ ἢ
 λέξις ἐκ περιττοῦ πρόσκειται ἥδη ῥηθεῖσα συντομώτερον οὕτως· “φέρεται
 δὲ τὴν μὲν ἄνω φορὰν φύσει τὸ πῦρ, τὴν δὲ κάτω ἢ γῆ καὶ ἐναντία γε
 αὐτῶν αἱ φοραί. τὸ δὲ πῦρ ἄνω μὲν φύσει, κάτω δὲ παρὰ φύσιν. καὶ
 ἐναντία γε ἢ κατὰ φύσιν αὐτοῦ τῇ παρὰ φύσιν.” ὅτι δὲ ἐκ περιττοῦ 15

1 οὐκ ἂν εἴη F 2 γινόμενον CM τῷ] τὸ A 3 οὐκ αἰεὶ περιττῶς] οὐκ
 ἀπρεπῶς F 4 φύσει F βία τι transp. aF 5 τι κατὰ φύσιν F¹ οὕτω τὸ
 ἡρεμεῖ M 6 ὑποθετῶν M in mg. 7 ἔστι] ἔσται F 8 ἐπὶ τῶν κατὰ φύσιν CM
 ἡρεμοῦντων οὐκ αἰεὶ ἔσται CM 9 γίνεσθαι F ἀδύνατον ἐστὶ τοῦτο, ἔστι a
 9. 10 post ἴστασθαι hiatus XXX fere litterarum explevit lincolis A¹ 10 τὸ βιαζό-
 μενον M 11 δὲ om. M τῇ aA²CFM: τὴν A¹ 11. 12 τὴν παρὰ φύσιν
 μόνην a: om. ACFM; in mrg. supplavit μονῆ τῇ et παρὰ φύσιν A², quae olim spectasse
 credo ad lectionem talem τὴν παρὰ φύσιν κινήσει μονῆ τῇ παρὰ φύσιν 13 τὸ ἄνω]
 τῇ ἄνω F ante αὐτῆς add. κινήσει C ἢ (ante ἐν) om. M 14 ἀκριβέστερον
 aCFM 17. 18 κατὰ φύσιν καὶ παρὰ φύσιν om. F 18 ἕως τέλους M 19 τῷ
 μὲν πυρὶ aF 21 ante αὐτοῦ add. δὲ A 24. 25 ἢ δὲ τοῦ πυρὸς κατὰ φύσιν τῇ παρὰ
 φύσιν aF 25 ἢ (post ὡς) aF: om. ACM αὕτη F 26 δὴ ῥηθεῖσα συντόμως; F
 οὕτως] p. 230^b12 27 φησὶ F 29 γε om. M

ταῦτα πρόσκειται, δηλοῖ ἄλλοις ὁ αὐτὸς ἐπίλογος καὶ τούτοις ἐπαγόμενος ὁ 215^r λέγων “περὶ μὲν οὖν κινήσεως καὶ ἡρεμίας πῶς ἑκατέρω μίαν, καὶ τίνες ἐναντία τίσιν, εἴρηται.”

Μετὰ δὴ τὴν τῶν κατὰ μέρος ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ διάρθρωσιν, καλὸν
 5 ἂν οἶμαι καὶ τὰ κεφάλαια αὐτοῦ συντόμως τε καὶ ὡς δυνατόν ἀπαραλείπτως
 ἀναγράψασθαι. προθέμενος τοίνυν ἐν ἀρχῇ τὴν μεταβολὴν διελθεῖν εἰς τε
 κίνησιν καὶ τὰ τῆς κινήσεως εἶδη καὶ εἰς γένεσιν καὶ φθορὰν πρῶτον δεῖ- 20
 κνυσιν, ὅτι τὰ μεταβάλλοντα τριχῶς μεταβάλλει ἢ κατὰ συμβεβηκὸς ἢ κατὰ
 μόριον ἢ καθ’ αὐτὸ καὶ πρῶτως, ἵνα τούτων ποιήσῃ τὴν διαίρεσιν. εἶτα
 10 ὅτι οὐ μόνον τὰ μεταβαλλόμενα καὶ κινούμενα, ἀλλὰ καὶ τὰ μεταβάλλοντα
 καὶ κινούμενα κατὰ τοὺς τρεῖς τούτους διήρηται τρόπους. καὶ ἐφεξῆς ὅτι
 πέντε ὄντων τῶν ὑπαρχόντων, εἰ ἔσται κίνησις, τοῦ κινουμένου, τοῦ κινου-
 μένου, τοῦ χρόνου, καὶ ἔτι τοῦ ἐξ οὗ ἢ κίνησις καὶ τοῦ εἰς ὃ, ἐν τῷ κι-
 νουμένῳ ἔστιν ἢ κίνησις καὶ ἐν οὐδενὶ ἄλλῳ· τὸ δὲ αὐτὸ δείκνυσι καὶ ἀπὸ 25
 15 τοῦ ὀρισμοῦ τῆς κινήσεως. εἶτα ὅτι τὸ εἶδος εἰς ὃ κινεῖται τὸ γινόμενον,
 καὶ τὸ πάθος εἰς ὃ κινεῖται τὸ ἀλλοιούμενον, καὶ ὁ τόπος εἰς ὃν κινεῖται
 τὸ φερόμενον ἀκίνητά ἐστι, καὶ τὸ μέγεθος δὲ εἰς ὃ τὸ ἀδύνατον, καὶ
 ὅλως τὸ εἰς ὃ ἢ κίνησις. τούτοις δὲ ἀπορίαν ἐπάγει τοιαύτην· εἰ ἢ λευ-
 κότης πάθος, τὸ δὲ πάθος κίνησις, ἢ εἰς πάθος μεταβολὴ εἰς κίνησιν ἂν
 20 εἴη διὰ κινήσεως· καὶ οὐκ ἐν τῷ κινουμένῳ μόνῳ ἢ κίνησις, ἀλλὰ καὶ
 ἐν τῷ εἰς ὃ. καὶ λύει τὴν ἀπορίαν ἐκ τῆς τοῦ πάθους ὁμωνυμίας, ὅτι 30
 καὶ τὸ λευκὸν πάθος λέγεται καὶ ἢ λεύκανσις, κίνησις δὲ οὐ τὸ λευκόν,
 ἀλλ’ ἢ λεύκανσις. δεῖξας δὲ πρότερον ὅτι καὶ τὸ κινούμενον καὶ τὸ κινῶν
 τριχῶς λέγεται, προστίθησιν ὅτι καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις, τῷ τε εἰς ὃ καὶ τῷ
 25 ἐξ οὗ καὶ τῷ ἐν ᾧ, τουτέστι τῷ χρόνῳ, ἔστι τὸ τρίτον, τό τε κατὰ συμ-
 βεβηκὸς καὶ τὸ κατ’ ἄλλο καὶ τὸ πρῶτως καὶ καθ’ αὐτό. καὶ οὕτως τὴν
 μὲν κατὰ συμβεβηκὸς καὶ κατ’ ἄλλο μεταβολὴν ὡς κοινήν πάντων καὶ
 ἀόριστον ἀποσκευασάμενος ἐν τῇ καθ’ αὐτὸ καὶ πρῶτως ὀρισμένη καὶ ἐπι- 35
 στήμη πρεπούσῃ τὰς διαφορὰς τῶν μεταβολῶν ἐπιδείκνυσι τριχῇ διελθὼν

2 λέγων] p. 231^a2 cf. Simpl. p. 918,4 καὶ περὶ μὲν κινήσεως Arist. ut Simpl. l. c.
 4 δὴ AFM: δὲ aC τῶν om. aF 6 ἀναγράψασθαι F 7 καὶ εἰς τὰ ταύτης
 τῆς F 8 ἢ primum om. F 8.9 συμβεβηκὸς et μόριον mutant CM 10 βαλλό-
 μενα F καὶ (post ἄλλο) om. C¹ 11 τούτους δ. τ. A: τ. τρ. δ. a: τρ. τ. δ. M: τρ.
 δ. (om. τούτους) CF 12 ὄντων πέντε aF 13 τοῦ (ante χρόνου) om. F
 καὶ ἔτι om. CM 15 οἱ ἴσμου sic M ἔτι om. F γινόμενον] κινούμενον F
 16 ὄν] ὃ A 17 post φερόμενον iterat ὅτι a δὲ om. aF 18 τούτοι C¹ 20 ἢ
 κίνησις om. F 22 οὐ /// τὸ C 23 κινῶν et κινούμενον mutant aF 24. 25 ἐξ οὗ
 et εἰς ὃ mutant aF 25 τρίτον FM 26 καὶ τὸ πρῶτως—ἄλλο (27) om. C
 πρῶτω F: πρότερον sic M 28 ὀρισμένη A¹ 29 τὰς μεταβολῶν διαφορὰς aF

αὐτάς· καὶ τὴν μὲν ἐν τοῖς ἐναντίοις λέγει, τὴν δὲ ἐν τοῖς μεταξύ ὡς ἐν· 215^r
 ἀντίοις. τὴν δὲ ἐν ἀντιφάσει. δεῖξας δέ, ἐν τίσιν ἐστὶν ἡ μεταβολή, δεῖ-
 κνυσιν ἐξῆς, κατὰ πόσους γίνεται τρόπους, ἐκ διαιρέσεως προάγων τὸν λόγον·
 τὸ γὰρ μεταβάλλον πᾶν ἢ ἐξ ὑποκειμένου εἰς ὑποκείμενον μεταβάλλει, του-
 5 ἐστὶν ἐξ ὄντος εἰς ὄν, ἢ ἐξ ὑποκειμένου εἰς οὐχ ὑποκείμενον, τουτέστιν ἐξ
 ὄντος εἰς μὴ ὄν, ἢ ἀνάπαλιν, ἢ τὸ λοιπὸν ἐξ οὐχ ὑποκειμένου εἰς οὐχ 40
 ὑποκείμενον, ὅπερ ἐστὶν ἀσύστατον· οὐδὲν γὰρ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ μὴ
 ὄν μεταβάλλει. καὶ ἔστιν ἡ μὲν ἐξ ὑποκειμένου εἰς οὐχ ὑποκείμενον, καὶ
 ἡ ἐξ οὐχ ὑποκειμένου εἰς ὑποκείμενον ἢ μὲν γένεσις, ἢ δὲ φθορά οὐκ
 10 οὔσαι κινήσεις· ἡ δὲ ἐξ ὑποκειμένου εἰς ὑποκείμενον μόνη κινήσις· τὰ δὲ
 ὑποκείμενα ἢ ἐναντία ἢ μεταξύ. ἐπὶ τούτοις ζητεῖ, ἐν ποίαις τῶν κατη-
 γοριῶν ἐστὶν ἡ κίνησις, καὶ δείκνυσιν ἐν τῇ τοῦ ποιοῦ καὶ τῇ τοῦ ποσοῦ
 καὶ τοῦ ποῦ, οὔτε δὲ ἐν οὐσίᾳ οὔτε ἐν τῷ πρὸς τι οὔτε ἐν τῷ ποιεῖν καὶ 15
 πάσχειν. εἴπερ μὴ ἔστι κινήσεως κινήσις μηδὲ γενέσεως γένεσις μηδὲ ὅλως
 15 μεταβολὴ μεταβολῆς, ὅπερ πολυειδῶς ἀποδείκνυσι. καὶ ἐφεξῆς δείκνυσιν,
 ὅτι ἡ μὲν κατὰ τὸ ποιοῦν κίνησις κοινὸν ἔχει ὄνομα τὴν ἀλλοίωσιν, ἡ δὲ
 κατὰ τὸ ποσοῦν κοινὸν μὲν οὐκ ἔχει, ἰδίᾳ δὲ αὔξεισιν καὶ μείωσιν, ἡ δὲ
 φορὰ οὔτε ἴδια οὔτε κοινόν· ἡ γὰρ φορὰ ἐπὶ μόνων λέγεται τῶν ἀψύχως
 κινουμένων· καὶ ὅτι τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ἐν πάσαις ταῖς κινήσεσιν ἀλ-
 20 λούσις ἐστὶν. δεῖξας δὲ ταῦτα ἐπὶ τῆς κινήσεως ἐφεξῆς τὸ ἀκίνητον τε-
 τραχῶς διαιρεῖ εἰς τε τὸ ὅλως ἀδύνατον κινήθῃναι καὶ τὸ ἐν πολλῷ χρόνῳ
 μάγις κινούμενον καὶ τὸ βραδέως ἀρχόμενον καὶ τὸ πεφυκὸς μὲν δυνάμενον
 κινεῖσθαι, μὴ κινούμενον δὲ τότε ὅτε πέφυκε καὶ οὐ καὶ ὡς, εἴπερ ἡρεμεῖν
 μόνων τῶν ἀκινήτων φησὶ λέγεσθαι. ταῦτα δὲ περὶ κινήσεως καὶ ἀκινή-
 25 σίας εἰπὼν διαρθροῖ λοιπόν, τί τὸ ἅμα, τί τὸ χωρὶς, τί τὸ ἀπτεσθαι, τί
 τὸ μεταξύ, τί τὸ ἐφεξῆς, τί τὸ ἐχόμενον, τί τὸ συνεχές, καὶ τοῖς ποίοις
 ἕκαστον τούτων ὑπάρχειν πέφυκε. καὶ τούτοις προστίθῃσιν ἐν τίσιν ἐστὶ 55
 τὸ μεταξύ. προλαβὼν δὲ ὡς χρήσιμα τὰ εἰρημένα πρὸς τοὺς | ἐφεξῆς 215^v
 λόγους δείκνυσιν, ὅτι τριχῶς λέγεται μία ἢ κινήσις ἢ τῷ γένει ἢ τῷ εἶδει
 30 ἢ τῷ ἀριθμῷ. καὶ ὅτι κυριώτερον μία ἢ τῷ ἀριθμῷ μία, ἥτις ἕκαστον
 τῶν τριῶν περὶ ἃ ἡ κινήσις, τό τε κινούμενον καὶ τὸ εἶδος καθ' ὃ κινεῖ-

1 δὲ om. M 3 προαγαγῶν CM 4 post ἡ ἐξ add. οὐχ del. F 4. 5 τουτ-

ἐστὶν ACM: ὅπερ ἐστὶν a: ὅπερ τοῦτ' ἐστὶν F 7 οὐδὲν] οὐ F 8 post ἡ μὲν ἐξ
 add. οὐχ C²: del. F οὐχ erasit C² 8. 9 ante καὶ ἡ ἐξ οὐχ add. ὅπερ F, post
 illa οὐχ erasit C² 9 εἰς οὐχ ὑποκείμενον C ἡ μὲν om. aF ἡ δὲ ACM:
 καὶ aF 12 post δείκνυσιν add. ὅτι aF ἐν τῇ] ἐν τῷ M τῇ τοῦ AM: τῇ το
 sic. C: τῇ om. a: τῇ τοῦ om. F 14 μηδὲ γενέσεως γένεσις om. A 18 οὔτε// ἴδια A:
 οὔτε ἴδιον aCFM μόνον Δ¹ 21 ὅλον C κινήθῃναι ἀδύνατον aFM
 πολλῷ τῷ χρόνῳ F 22 ἀρχόμενον om. F μὲν aA: μὲν om. F: μὲν καὶ CM
 22. 23 κινεῖσθαι δυνάμενον aF 23 ὅτε om. M καὶ οὐ—εἰπὼν (25) om. F
 ὡς, εἴπερ scripsi: ὡςπερ Δ¹: ὡςπερ Δ²: ὡς ὅπερ aCM 24 μόνων A: μόνον
 aCM ταῦτα—ἀπτεσθαι (25) M om., sed rest. in mg., ubi τὸ (ante χωρὶς) deest
 25 διαρθρεῖ C 28 προλαβὼν aA: προσλαβὼν CFM 29 ἡ μία aF 30 καὶ
 ὅτι—ἀριθμῷ om. F ἡ om. aA 31 περὶ ἀκινήσαν F

ται καὶ τὸν χρόνον ἐν ᾧ κινεῖται, ἐν κατ' ἀριθμὸν ἔχει. καὶ ἐπάγει ὅτι 215^v
 ἡ μία τῶ ἀριθμῶ κίνησις καὶ συνεχῆς ἐστὶ καὶ ὅτι καὶ ἡ κατὰ γένος μία
 κίνησις καὶ ἡ κατ' εἶδος καὶ ἡ κατ' ἀριθμὸν τότε μᾶλλον ἔχει τὸ μία 5
 εἶναι, ὅταν τέλειος ᾗ, καὶ ὅτι ἡ μὲν κατὰ γένος καὶ κατ' εἶδος μία κίνησις
 5 τότε μία λέγεται, ὅταν τέλειος ᾗ, ἡ δὲ κατ' ἀριθμὸν μία, κἂν μὴ τέλειος
 ᾗ, συνεχῆς δὲ μόνον λέγεται μία. καὶ ἐφεξῆς ὅτι καὶ τὸ ὁμαλὲς δεῖ προσ-
 εῖναι τῇ μιᾷ κινήσει· μᾶλλον γὰρ μία ἢ ὁμαλῆς τῆς ἀνωμάλου. καὶ ὅτι
 τὸ ταχὺ καὶ βραδὺ οὐκ ἐστὶν εἶδη κινήσεως, διότι ἐν πᾶσιν ἐστὶ ταῦτα
 τοῖς τῆς κινήσεως εἶδεσι. καὶ λοιπὸν διαιρεῖ τὰς τῶν κινήσεων ἀντιθέσεις
 10 καὶ διακρίνει τῶν ἄλλων ἐκείνην τὴν κατὰ ἐναντίωσιν. καὶ τότε ζητεῖ 10
 ποία κίνησις ποία κινήσει ἐναντία, καὶ ποία κίνησις ποία ἡρεμία ἐναντία,
 καὶ ποῖαι ἡρεμίαι ἀλλήλαις. καὶ προστίθῃσιν ὅτι καὶ ἡ κατὰ τὸ κατὰ
 φύσιν καὶ παρὰ φύσιν ἐναντίωσις ἐστὶν ἐν ταῖς κινήσεσιν καὶ ἡρεμίαις κατὰ
 τὸν αὐτὸν τρόπον, καθ' ὃν καὶ ἐν τοῖς κατὰ φύσιν. καὶ ἀπορεῖ, εἰ ἐπὶ
 15 τῆς παρὰ φύσιν μονῆς ἐστὶ προηγούμενον τὸ ἴστασθαι, καὶ ἐπιχειρεῖ ἐφ'
 ἐκάτερα. καὶ ἐτέραν ἀπορίαν ἐπάγει, εἰ ἐναντία ἢ ἐνταῦθα μονῇ τῇ ἐν- 15
 τεῦθεν κινήσει, ὡς εἴρηται, τὸ δὲ κινούμενον δοκεῖ ἡρεμεῖν, πῶς οὐχ ἅμα
 ὑπάρξει τὰ ἐναντία; καὶ τὴν λύσιν τῇ ἀπορίᾳ περιέλαβεν, ὅτι οὐ κατὰ
 ταῦτὸν τὰ ἐναντία, ἀλλὰ πῆ μὲν ἡρεμεῖ, πῆ δὲ κινεῖται. |

1 ἔχειν F 2 καὶ (post ὅτι) om. aCF 4 τέλος C καὶ ὅτι—κἂν μὴ τέλειος
 Π' (5. 6) om. F 7 γάρ] δὲ a καὶ om. aF 8 τὸ om. F καὶ τὸ βραδὺ
 CM 12 κατὰ τὸ om. M 14 εἰ καὶ ἐπὶ CM 16 ἐνταῦθα] ἐντεῦθεν F
 μονῆι sed corr. A¹ 17 δοκεῖ CFM: καὶ aA 18 συμπεριέλαβεν a 19 post
 κινεῖται add. τέλος τοῦ πέμπτου βιβλίου C: Σιμπλικίου φιλοσόφου ἐξηγήσεις εἰς τὸ εἰ τῆς
 ἀριστοτέλους φυσικῆς ἀκροάσεως M

ΣΙΜΠΛΙΚΙΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ ΕΙΣ ΤΟ Ζ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ 216·
ΦΥΣΙΚΗΣ ΑΚΡΟΑΣΕΩΣ ΥΠΟΜΝΗΜΑ Ο ΕΣΤΙΝ ΕΚΤΟΝ

Ἔθος ἔχοντες οἱ ἐκ τοῦ Περιπάτου τὴν τῶν βιβλίων τάξιν ἐπιγράφειν ὅ
κατὰ τὴν τάξιν τῶν τοῦ λόγου στοιχείων ἄλφα, βῆτα, γάμμα καὶ ἐφεξῆς,
5 εἰκότως τὸ ἕκτον τῆς Φυσικῆς ἀκροάσεως ἐπιγράφουσι ζῆτα, ὅπερ ἐν
ἀριθμοῖς τὸν ἑπτὰ ἀριθμὸν δηλοῖ, ἐν δὲ τοῖς στοιχείοις τὴν ἕκτην τάξιν
ἀποκεκλήρωται. εἴρηται δὲ καὶ πρότερον, ὅτι τὰ μὲν πέντε βιβλία τὰ πρὸ
τούτου Φυσικὰ καλοῦσιν, τὰ δὲ ἐντεῦθεν τρία Περὶ κινήσεως· οὕτω γὰρ 10
καὶ Ἀνδρόνικος ἐν τῷ τρίτῳ τῶν Ἀριστοτέλους βιβλίων διατάττεται, μαρ-
τυροῦντος περὶ τῶν πρώτων καὶ Θεοφράστου γράψαντος Εὐδόημου περὶ τινος
αὐτῷ τῶν ἡμαρτημένων ἀντιγράφων κατὰ τὸ πέμπτον βιβλίον· “ὅπερ ὦν,
10 φησὶν, ἐπέστειλας κελεύων με γράψαι καὶ ἀποστειλαὶ ἐκ τῶν Φυσικῶν, ἧτοι
ἐγὼ οὐ ξυνίημι ἢ μικρὸν τι παντελῶς ἔχει τὸ ἀνά μέσον τοῦ “ὅπερ ἡρεμεῖν 15
καλῶ τῶν ἀκινήτων μόνον· ἐναντίον γὰρ ἡρεμία κινήσει, ὥστε στέρησις ἂν
εἴη τοῦ δεκτικοῦ,” ὥστε καὶ τὸ πέμπτον βιβλίον ‘ἐκ τῶν Φυσικῶν’ ὁ
15 Θεόφραστος νομίζει. αὐτὸς δὲ ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ ὀγδόῳ κατ’ ἀρχὰς
φησὶν· “ἀρξώμεθα δὲ πρῶτον ἐκ τῶν διωρισμένων ἡμῖν ἐν τοῖς Φυσικοῖς
πρότερον. φαμὲν δὴ τὴν κίνησιν ἐνέργειαν εἶναι τοῦ κινήτοῦ ἢ κινήτόν”·

1 Titulum dedi ex AC (φιλοσόφου om. C): σιμπλικίου μεγάλου διδασκάλου εἰς τὸ ζῆτα τ.
ἀ. φ. ἀ. F: σιμπλικίου ὑπόμνημα εἰς τὸ ἕκτον τῆς ἀ. φ. ἀ. a: σιμπλικίου—διήλεγξε (p. 925,18)
folio avulso om. M 4 τὴν om. C 5 τὸ] εἰς τὸ aF 6. 7 ἀποκεκλήρωται
τάξιν A 7 πρότερον] p. 4,14. 801,13 9 post τρίτῳ add. βιβλίῳ a τῶν
ἀριστοτέλους βιβλίων Δ: τῶν βιβλίων ἀριστοτέλους C: τῶν ἀριστοτέλους κινήσεων F: τῶν
ἀριστοτέλους περὶ κινήσεως a. cf. *Zur Textgesch. der Arist. Phys. (Abh. d. Berl. Akad. 1882)*
p. 40¹ 10 εὐδόημου AC: ἐνδόημου a: εὐδήμῳ F 11 αὐτῷ aAC: αὐτοῦ F
ἡμαρτημένων AC: διημαρτημένων aF 12 με aΔ: om. CF καὶ ἀποστειλαὶ om. F
13 τὸ ἀναμέσον AC: τοῦ ἀναμέσον aF ὅπερ—δεκτικοῦ (15)] *Arist. Phys. E 2.*
226^b 14—16. Eudemio locum quinti libri nescio quem in suis Physiis Aristoteleis cor-
rupte legi querenti respondisse videtur sanum eum esse. nam nihil fere distare illum ab
hoc quem citat 14 μόνων F ἡρεμία γὰρ collocaat F 15 βυβλίον aF
15. 16 ὁ θεόφραστος ἐκ τῶν φυσικῶν aF 16 ὀγδόῳ] Θ 1. 251^a8

εἶρηκε δὲ τοῦτο ἐν τῷ τρίτῳ. καὶ πάλιν “ἐτέθη μὲν γὰρ ἡ φύσις ἐν τοῖς 216^r
 Φυσικοῖς ἀρχὴ κινήσεως καὶ ἡρεμίας”. τοῦτο δὲ ἐν τῷ δευτέρῳ εἶρηκε.
 ἐπὶ τελευτῇ δὲ τοῦ ὀγδόου βιβλίου φησὶν· “ἄπειρον μὲν οὖν ὅτι οὐκ ἐν- 20
 δέχεται μέγεθος εἶναι, δέδεικται πρότερον ἐν τοῖς Φυσικοῖς”. εἶρηκε δὲ καὶ
 5 περὶ τούτου ἐν τῷ τρίτῳ. καὶ ὅτι μὲν τὰ πέντε Φυσικὰ ἐκάλουν, διὰ
 τούτων δῆλον· ὅτι δὲ τὰ τελευταῖα τρία Περὶ κινήσεως, δηλοῖ σαφῶς ὁ
 Ἀριστοτέλης ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Περὶ οὐρανοῦ λέγων “ἀλλ’ ἐκεῖνό γε φα-
 νερόν, ὅτι ἀδύνατον τὴν ἄπειρον διελθεῖν ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ. ἐν ἀπείρῳ
 ἄρα· δέδεικται γὰρ πρότερον τοῦτο ἐν τοῖς Περὶ κινήσεως. καὶ πάλιν·
 10 “λόγος ἐν τοῖς Περὶ κινήσεως, ὅτι οὐθὲν ἔχει ἄπειρον δύναμιν τῶν πεπε- 25
 ρασμένων οὐδὲ τῶν ἀπείρων πεπερασμένην.” εἶρηται δὲ περὶ τούτων ἐν
 τοῖς τρισίν. ὅτι δὲ τὰ τρία ἐστὶ τὰ Περὶ κινήσεως, καὶ τὰ πέντε Φυσικὰ,
 μαρτυρεῖ καὶ Δάμας ὁ τὸν βίον Εὐδήμου γράψας λέγων “καὶ τῶν ἐκ τῆς
 Περὶ φύσεως πραγματείας τῆς Ἀριστοτέλους τῶν Περὶ κινήσεως τρία.”
 15 Φυσικὰ δὲ ἐκάλουν οὐ τὰ ὀκτώ μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ Περὶ οὐρανοῦ καὶ Περὶ
 ψυχῆς καὶ ἄλλα πλεῖστα· ἰδίως δὲ Φυσικῆς ἀκροάσεως τὰ πέντε. ὅτι δὲ 30
 τὸ νῦν προκείμενον βιβλίον τῆ ἰδέει μετὰ τὸ πέμπτον ἐστὶ, δηλοῖ μὲν καὶ
 ὁ Εὐδήμος τὰ τοῦ Ἀριστοτέλους παραξέων, συνάψας τοῖς ἐν τῷ πέμπτῳ
 βιβλίῳ ῥηθεῖσι τὸ μηδὲν τῶν συνεχῶν ἐξ ἀμερῶν συγκεῖσθαι. καὶ Ἀν-
 20 δρόνικος δὲ ταύτην τὴν τάξιν τούτοις τοῖς βιβλίοις ἀποδιῶσαι, καὶ μέντοι
 καὶ ὁ Ἀριστοτέλης τοῖς ἐν τῷ πέμπτῳ βιβλίῳ προδιδαχθεῖσι, τῷ συνεχεῖ
 καὶ ἀπτομένῳ καὶ ἐφεξῆς, εὐθὺς ἐν ἀρχῇ τούτου τοῦ βιβλίου προσεχρή-
 25 σατο. ὅτι δὲ καὶ πρὸ τοῦ ἐβδόμου τοῦτο, δῆλον ἐξ ὧν ἐν τῷ πέρατι τού- 35
 του τοῦ βιβλίου δεῖξας, ὅτι οὐδὲν ἀμερὲς κινεῖται, καὶ ὅτι οὐδεμίαν μετα-
 25 βολὴν ἄπειρος, ἐν τῷ Η, ὅπερ ἐφεξῆς ὃν τούτῳ ἔβδομόν ἐστιν, ὡς δεδειγ-
 μένοις χρῆται τούτοις. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ μὴ εἶναι κίνησιν ἄπειρον ἐν

1 εἶρηκε δὲ τοῦτο AC: εἶρηκε δὲ F: τοῦτο δὲ εἶρηκε a τρίτῳ] Γ 2. 202^a7
 ἐτέθη—ἡρεμίας] Θ.3. 253^b7 2 post ἀρχὴ add. καθάπερ codd. Arist. δευτέρῳ]
 B 1. 192^b20 3 ἐπὶ δὲ τῆ τελευτῇ τοῦ ὀγδόου φησὶν aF ὀγδόου] Θ 10. 267^b20
 5 τρίτῳ] Γ 5 sqq. τὰ μὲν aF 6 τρία AC: om. aF 7 πρώτῳ τῶν aCF:
 πρώτῳ A Περὶ οὐρανοῦ] A 5. 272^a28 γε om. F 8 χρόνῳ om. F
 9 ἄρα] ἄμα F τοῦτο πρότερον aF πάλιν] de caelo A 7. 275^b21 10 λόγος]
 λέγει (om. ἐν τοῖς περὶ κινήσεως) F 11 πεπερασμένα F 12 τὰ (post ἐστὶ) om. a
 13 Δάμας satis vulgaris nominis ignotus homo, fortasse Eudemi discipulus (cf. Zelleri
 II. Ph. II 2³ 86). Brandis ex futili codice protractum Δάμασος recepit, alii Δαμάσιος
 τῶν (post καὶ) aCF: om. A 14 aut τὰ Περὶ κινήσεως τρία aut τῶν Π. z. τριῶν corri-
 gendum 15 οὐ om. F μόνον AC: μόνα aF οὐρανοῦ a 15. 16 καὶ τὰ περὶ
 ψυχῆς C 18 ὁ AC: om. aF Εὐδήμος] fr. 60 p. 83, 18 Sp. τὰ τοῦ ἀριστο-
 τέλους παραξέων A^c: τὰ τοῦ ἀριστοτέλους πράξεων A: τὰ τοῦ ἀριστοτ^λ (lac. v litt.)
 F: τὸ τῷ ἀριστοτέλει ὡδε εἰρημένον a συνάψας C 19 τὸ μηδὲν (μὴ δὲ F)—συγκεῖσθαι]
 cf. Z 1. 231^a24. 2. 233^b31 21 προδιδαχθεῖσι AC: προαχθεῖσι aF 22 καὶ τῷ ἐφε-
 ξῆς C 22. 23 τοῦ βιβλίου τούτου προσεχρήσατο C 23 πρὸ τού (sic) εὐδήμῳ, w in
 ou corr., F δῆλων sic C 23. 24 τούτου τοῦ βιβλίου] Z 10 et 7 24 οὐδὲ F
 25 Η] ἦτα A: ὀγδόω F τούτῳ aA: τούτου CF; at cf. p. 928, 9 26 χρῆται] cf.
 II 1. 242^a7 τὸ μὴ εἶναι κτλ.] Z 2 sqq.

πεπερασμένῃ χρόνῃ μήτε ἀπείρου ὄντος τοῦ κινουμένου μήτε πεπερασμέ- 216^v
νου, ἐνταῦθα μὲν δεῖκνυσι, χρήται δὲ αὐτῶ ἐν ἐκείνῃ ὡς δεδειγμένῃ.

p. 231^a21 Εἰ δέ ἐστι συνεχές καὶ ἀπτόμενον ἕως τοῦ ἕτερον γὰρ
τὸ ἔσχατον, καὶ οὐ ἔσχατον.

5 Πέντε ὄντων ἐν τοῖς οὐσι μεγεθῶν, γραμμῆς ἐπιφανείας σώματος καὶ
ἔτι κινήσεως καὶ χρόνου, τὸ μὲν συγκεῖσθαι ἕκαστον ἐξ ἐκείνων τῶν μερῶν 15
εἰς α̅ καὶ διαιρεῖται, κοινή τις πᾶσιν ἔδοξεν ἔννοια. ἰδίᾳ δὲ λοιπὸν οἱ μὲν
ἐπ' ἀπειρον πᾶν τὸ ληφθὲν μέγεθος εἰς μεγέθη διαιρεῖσθαι νομίζουσιν, ὡς
μηδέποτε τῆς διαιρέσεως εἰς ἀμερῆ καταληγούσης, καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἐκ
10 μερῶν συγκεῖσθαι τὰ μεγέθη λέγουσι καὶ οὐκ ἐξ ἀμερῶν· οἱ δὲ τῆς ἐπ'
ἀπειρον τομῆς ἀπεγνωκότες, ὡς οὐ δυναμένων ἡμῶν ἐπ' ἀπειρον τεμεῖν
καὶ ἐκ τούτου πιστώσασθαι τὸ ἀκατάληκτον τῆς τομῆς, ἐξ ἀδιαιρέτων ἔλεγον
ὑφισταῖναι τὰ σώματα καὶ εἰς ἀδιαιρέτα διαιρεῖσθαι. πλὴν ὅτι Λευκίππος 50
μὲν καὶ Δημοκρίτος οὐ μόνον τὴν ἀπάθειαν αἰτίαν τοῖς πρώτοις σώμασι
15 τοῦ μὴ διαιρεῖσθαι νομίζουσιν, ἀλλὰ καὶ τὸ σμικρὸν καὶ ἀμερές, Ἐπίκουρος
δὲ ὕστερον ἀμερῆ μὲν οὐχ ἤγχιται, ἄτομα δὲ αὐτὰ διὰ τὴν ἀπάθειαν εἰναί
φησι. καὶ πολλαχοῦ μὲν τὴν Λευκίππου καὶ Δημοκρίτου δόξαν ὁ Ἄριστο-
τέλης διήλεγξεν, καὶ δι' ἐκείνους ἴσως τοὺς ἐλέγχους πρὸς τὸ ἀμερές ἐνι-
σταμένους ὁ Ἐπίκουρος ὕστερον μὲν γενόμενος, συμπαθῶν δὲ τῇ Λευκίπ-
20 που καὶ Δημοκρίτου δόξῃ περὶ τῶν πρώτων σωμάτων, ἀπαθῆ μὲν ἐφ' α̅
λαβεν αὐτά, τὸ δὲ | ἀμερές αὐτῶν παρείλετο, ὡς διὰ τοῦτο ὑπὸ τοῦ 216^v
Ἄριστοτέλους ἐλεγχόμενον. νῦν μέντοι ὁ Ἄριστοτέλης καθόλου δεῖξαι προ-
τίθεται, ὅτι οὐ συνέστηκεν ἐξ ἀμερῶν τὰ μεγέθη τὰ συνεχῆ διάστασιν
ἔχοντα. καὶ πρῶτον μὲν ἐπὶ τῶν τοῦ σώματος μεγεθῶν αὐτὸ δεῖκνυσι,
25 καὶ τότε ἐπὶ κινήσεως καὶ χρόνου. ἐπειδὴ δὲ ἐστὶ τινα μεγέθη καὶ ἐξ
ἀπτομένων τινῶν συγκείμενα, ὡς οἰκία, ὡς σωρὸς, ὅτι οὐδὲ τὸ τοιοῦτο μέ- 5
γεθος ἐξ ἀμερῶν δυνατόν γενέσθαι συναποδείκνυσιν. εἰ οὖν πᾶν μέγεθος
ἢ ὡς ἐκ συνεχῶν σύγκειται τῶν μερῶν ἢ ὡς ἐξ ἀπτομένων, τὰ δὲ ἀμερῆ
οὔτε συνεχῆ δύναται γενέσθαι ἀλλήλοις οὔτε ἀπτόμενα, οὐδὲν ἂν εἴη μέγε-

2 χρήται] Π 1. 242^b32 3 Εἰ ACF ut Arist. vulg.: Ἐπεὶ a ut Simpl. p. 868,9 et
Arist. cod. I 6 πῶν om. F 7 καὶ om. F τις] τοῖς F 10 μερῶν AC:
μεριστῶν supra v. C¹ (quod praebent etiam Paris. 1859 in mrg. et Palatinus 237 (N),
unde Brandisius arripuit): τῶν μερῶν aF 11 ἐπεγνωκότες F τεμεῖν C: τέμνεν
aAF 12 ἀκατάληκτον CF 13 ὑφίστασθαι aF 15 Ἐπίκουρος] fr. 268
p. 192,10 Usener 17 τὴν δημοκρίτου δόξαν καὶ λευκίππου a: τὴν δημ. καὶ λευκ.
δόξαν F 18 καὶ δι' incipit M 18. 19 ἐνισταμένος M 19 μὲν om. aF
19. 20 δημοκρίτου καὶ λευκίππου aF post λευκίππου incohatum do del. C
20 ἀσωμάτων F 22 ἐλεγχόμενων ex λεγόμενον F 23 συνέστηκεν F ἀμερῶν,
μ in ras. C² τὰ prius] τὸ a 24 αὐτὸ] τοῦτο aF 25 ἐπειδὴ ACM: ἐπει
aF 26 post σωρὸς add. καὶ M τοιοῦτον FM. 27 δυνατόν ἐξ ἀμερῶν aF
γενέσθαι] συγκεῖσθαι a 29 οὔτε] οὐ M ἀλλήλων aF οὐδὲν] οὐδ' CM
εἴη] ἢ F

θος ἐξ ἀμερῶν συγκαίμενον. καὶ δείκνυσιν ἐπὶ τῆς γραμμῆς καὶ τῶν στιγ- 216^v
 μῶν πρῶτον, ὅτι ἀδύνατον συνεχῆ οὖσαν τὴν γραμμὴν ἐκ στιγμῶν εἶναι.
 δείκνυσι δὲ αὐτὸ οὕτως· ἡ γραμμὴ συνεχῆς οὖσα ἐκ μερῶν ἐστὶ συνεχῶν·
 συνεχῆ δὲ ἦν ὧν τὰ ἔσχατα ἐν· εἰ οὖν ἡ γραμμὴ ἐκ τῶν τὰ ἔσχατα ἐν 10
 5 ἐχόντων μερῶν ἐστίν, αἱ δὲ στιγμαὶ τὰ ἔσχατα ἐν οὐκ ἔχουσιν, οὐκ ἂν
 εἶεν ἐκ στιγμῶν αἱ γραμμαί, κατὰ τὴν τοῦ δευτέρου σχήματος συναγωγῆν.
 καὶ ὅτι μὲν συνεχῆς ἡ γραμμὴ καὶ ἐκ συνεχῶν μερῶν, ὧν τὰ ἔσχατα ἐν,
 πρόδηλον. ὅτι δὲ τῶν στιγμῶν οὐκ ἔστιν ἐν τὰ ἔσχατα, δείκνυσιν ἐκ
 10 τοῦ ὧν ἐστὶν ἔσχατον ἄλλο μὲν τὸ ἔσχατον εἶναι, ἄλλο δὲ ἐκείνο τὸ οὐ
 ἔσχατόν ἐστιν. εἰ οὖν ἡ στιγμή ἀμερῆς καὶ οὐκ ἔστι τι αὐτῆς ἔσχατον,
 οὐκ ἂν εἴη δυεῖν στιγμῶν τὰ ἔσχατα ἐν, ὥστε καὶ ἐν τι ἐξ αὐτῶν γενέ- 15
 σθαι. οὐκ ἄρα συνεχῆς τι ἐκ στιγμῶν οἷόν τε γενέσθαι. εἰ δὲ λέγοι τις,
 ὅτι τὸ πέρασ οὐκ ἔστι μέρος, καὶ διὰ τοῦτο οὐδὲν κωλύει τοῦ ἀμεροῦς
 εἶναι πέρασ, ὁμολογεῖ καὶ οὗτος, ὅτι οὐ ταυτόν ἐστὶ τὸ ὅλον καὶ τὸ πέρασ.
 15 ἔστιν οὖν καὶ ἄλλο τι παρὰ τὸ πέρασ· ἐν δὲ τῇ στιγμῇ οὐκ ἔστιν. ὅπως
 δὲ τὸ ἔχον πέρασ καὶ ἀρχὴν ἔχει καὶ μέσον, ὥστε καὶ μόριον. δέδεικται
 οὖν, ὅτι ἀδύνατον ἐξ ἀμερῶν εἶναι τὸ συνεχῆς. τὰ γὰρ ἐπὶ γραμμῆς εἰρη-
 μένα καὶ ἐπὶ ἄλλων συνεχῶν ῥηθῆσεται· οὐ γὰρ διότι στιγμαὶ ἀλλ' ὅτι 20
 ἀμερῆ, ἀληθῆ τὰ ἐπ' αὐτῶν εἰρημένα. ἀμερῆ δὲ καὶ τὰ νῦν καὶ αἱ μο-
 20 νάδες, ὥστε καὶ εἰ σώματά τινες ἀμερῆ λέγοιεν, ὡς ὁ Διδώωρος οἴεται
 δεικνύουσι, καὶ ἐπ' ἐκείνων τὰ αὐτὰ ῥηθῆσεται.

p. 231a29 Ἐπι ἀνάγκη ἦτοι συνεχεῖς εἶναι τὰς στιγμάς ἕως τοῦ
 καὶ τόπω κεχωρισμένα.

Ἐπειδὴ δοκεῖ τινα μεγέθη συνεχῆ γίνεσθαι ἐκ μὴ συνεχῶν ἀλλ'
 25 ἀπτομένων, ὡς ὁ τοῖχος ἐκ τῶν πλίνθων, ὅτι μηδὲ οὕτως ἐκ σημείων ἢ
 ἐξ ἀμερῶν ὅπως δύναται μέγεθός τι γίνεσθαι, δείκνυσι προλαβῶν, ὅτι εἴ 30
 τι γίνεται συνεχῆς ἐκ στιγμῶν, ἢ ἐκ συνεχιζόμενων αὐτῶν γίνεσθαι ἢ ἐξ
 ἀπτομένων ἀνάγκη, καὶ ὅτι συνεχεῖς οὐ γίνονται διὰ τὰ προδεδειγμένα.
 καὶ λοιπὸν ἐπάγει ὅτι οὐδὲ ἀπτόμενοι αἱ στιγμαὶ ποιοῦσί τι συνεχῆς. καὶ
 30 πρῶχειρον μὲν ἦν δεῖξαι, ὅτι οὐδὲ ἀπτονται ἀλλήλων αἱ στιγμαί, εἴπερ
 ἀπτεται μὲν ἐκείνα ὧν τὰ πέρατα ἅμα, αἱ δὲ στιγμαὶ πέρατα οὖσαι πέρασ

6 post γραμμαί rasuram exh. C 9 ἐκείνο τὸ οὐ A: ἐκείνο οὐ τὸ CM: τὸ οὐ aF
 10 καὶ οὐκ M: οὐκ aACF post ἔσχατον add. εἰ δὲ τοῦτο a 11 εἶεν δυοῖν aF
 ἐν CM: om. aAF ἐν τι] ἐν τῇ F 11. 12 γενέσθαι aA: γίνεσθαι CM: γενέ-
 σει F 12 οἷόν τε γίνεσθαι CM λέγει M 13 πέρασ] περίσου sic F
 ἀμερές F 15 παρὰ] περὶ M 16 καὶ μέσον ἔχει collocat M μόρια non recte
 CM 18 post ἐπὶ add. τῶν M 19 ἐπ' ACM: ὑπ' F: περὶ a post νῦν add.
 εἰρημένα del. C 20 εἰ σώματα] ἀσώματα F τις ἀμερῆ λέγοι a λέγεινεν sic F
 Διδώωρος] Cronus cf. Zeller H. Ph. II 1⁴ 267² οἴονται F 22 ἔτι libri ut Arist.
 codd. FK: ἔτι δὲ Arist. vulg. εἶναι om. F 24 Ἐπειδὴ δὲ F post μεγέθη
 add. καὶ aF 26 δύνατόν aF δείκνυσι— γίνεσθαι (27) om. F 27 συνεχῆς CM: om.
 aAF γίνεται M 28 συνεχεῖς— ποιοῦσι (29) om. F 31 μὲν om. a τὰ om. a

οὐκ ἔχουσιν. ὁ δὲ τοὺς τρόπους ἐκθιέμενος ἐκ διαιρέσεως, καθ' οὗς ἄπτε- 216^b
 σθαι λέγοιτο ἂν τινα ἀλλήλων, καὶ εἰπὼν ὅτι ἡ ὅλον ὄλου ἄπτεται ὡς
 σημεῖον σημείου ἢ αἰ ἐφαρμόζουσαι ἀλλήλαις γραμμαί, ἢ τὸ μὲν κατὰ 35
 μύριον τὸ δὲ καθόλου ὡς γραμμὴ σημείου, ἢ κατὰ μόρια ὡς γραμμὴ
 5 γραμμῆς κατὰ σημεῖον (μύριον γὰρ πως τοῦ ὄλου τὸ σημεῖον), ἐπάγει ὅτι
 ἀμερεῖς οὐσαι αἰ στιγμαὶ οὔτε κατὰ μέρη οὔτε ὡς ὄλον μέρους ἀλλήλων
 ἐφάφονται, ἀλλ' εἰ ἄρα, ὡς ὄλον ὄλου, ὡς ἐφαρμόζειν ἀλλήλοις. ταῦτα
 δὲ ἀπτόμενα μὲν οὐκ ἂν λέγοιτο κυρίως, εἴπερ ἀπτόμενα ἦν, ὧν τὰ πέρα-
 10 καὶ ταῦτα ἀπτόμενα καλεῖν ἢ κατ' ἄλλον τρόπον πελάζειν ἀλλήλοις, οὐκ 40
 ἂν ἐκ τῶν τοιούτων γένοιτό τι μέγεθος· τό τε γὰρ ἐκ συνεχῶν γινόμενον
 μέγεθος καὶ τὸ ἐξ ἀπτομένων μέρη ἔχει, τὸ μὲν ἄλλο, τό δὲ ἄλλο, τὸ
 δὲ ἐξ ἀμερῶν οὐκ ἔχει. ὥστε οὐδὲ ἐξ ἀπτομένων τῶν σημείων γίνοιτο
 ἂν τι μέγεθος. καὶ ἡ μὲν πρώτη δεῖξις προῆλθεν ἀπὸ τοῦ μὴ ἔχειν πέρα-
 15 ρατα τὰ σημεῖα, αὕτη δὲ ἀπὸ τοῦ μέρη μὴ ἔχειν· ἄλλο δὲ τὸ πέρασ καὶ
 ἄλλο τὸ μέρος, καὶ αὐτὸς νῦν δοκῆ τῷ πέρατι ὡς μέρει κεχρησθῆναι. εἰ-
 20 πὼν δὲ ὅτι τὸ συνεχὲς ἔχει τὸ μὲν ἄλλο τὸ δὲ ἄλλο μέρος, ἐπὶ 45
 γαγεν καὶ διαιρεῖται εἰς οὕτως ἕτερα καὶ τόπων κεχωρισμένα. τὸ
 γὰρ συνεχές, ἐπειδὴ μήτε σύγκειται ἐξ ἀμερῶν μήτε διαιρεῖται εἰς ἀμερῆ,
 εἰς συνεχῆ διαιρεῖται. ὥστε μὴ τὸ ὄλον μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν μερῶν ἕκα-
 στον τῶν ἐξ αὐτοῦ διηρημένων τὸ μὲν ἄλλο μέρος ἔχειν τὸ δὲ ἄλλο, οὐ
 τῷ λόγῳ μόνον κεχωρισμένα, ὥσπερ αἰ τοῦ μήλου ποιότητες, ἀλλὰ καὶ
 τῷ τόπῳ.

25 p. 231^b6 Ἄλλὰ μὴν οὐδὲ ἐφεξῆς ἔσται στιγμὴ στιγμῆς ἕως τοῦ 50
 καὶ τῶν νῦν χρόνος.

Δείξας ὅτι οὐδὲ ὡς ἐκ συνεχῶν στιγμῶν ἢ τῶν νῦν οὐδὲ ὡς ἐξ ἀπτο-
 μένων δυνατὸν εἶν τι γενέσθαι μέγεθος, ἐκ περιουσίας δείκνυσιν, ὅτι καὶ
 ἐκ τῶν ἐφεξῆς στιγμῶν ἢ τῶν νῦν εἴ τις νομίζει γίνεσθαι τι μῆκος ἢ |

1 ἔχουσαι, sed corr. F 2 λέγοιτο aCM post ὄλον add. ἡ F 3 αἰ ἐφαρ-
 μόζουσαι AC²: ἐφαρμόζουσιν aC¹M post ἀλλήλαις add. ὡς aF et (si silentio fides) A:
 ὡς αἰ M et C¹: del. C² 4 κατὰ μύριον F 6 ὡς ὄλον μέρους CM: ὄλον μέρος
 A: καθ' ὄλον καὶ μέρος aF ἀλλήλων om. a 7 εἰ] ἢ F ὡς C²: om.
 aAFM ἐφαρμόζει F ἀλλήλαις M: ἀλλήλοις a et ACF (e silentio)

8. 9 πέρα C¹ 9 ἄλλ' om. a καὶ om. C συγχωρήσει aC: συγχωρ γενόμενον
 μέγεθος F 11 γινόμενον F 14 ἀπὸ—αὕτη δὲ (15) om., sed in marg. add. C¹
 16 δοκῆ νῦν F: δοκεῖ (om. νῦν) C ὡς μέρει κεχρησθῆναι τῷ πέρατι M 17 ἔχει]
 εἶναι F 21 ἔχει F: ἔχον M οὐ] οὔτε F 22 κεχωρισμένον F 23 τόπων]
 λόγῳ C¹ 25 τῶν] τῷ M: τὸ F 26 ὅτι ACM: ὅτι ὡς F: ὡς a
 οὐδὲ ὡς (ὡς superser.) C: οὐδὲν M: οὐδὲ aAF post συνεχῶν add. τῶν M
 ὡς (auto ἐξ) ACM: ante οὐδὲ F: om. a 27 καὶ om. a 28 νομίζει aF

χρόνον, οὐ καλῶς οἶεται. πρῶτον μὲν ὅτι καὶ, εἰ ἐφεξῆς ἦν ταῦτα ἀλλή- 217^r
 λοις, οὐκ ἐποίει τι ἐν ἀνομογενοῦς τινος ὄντος μεταξύ, ἔπειτα ὅτι οὐ μόνον
 συνεχεῖς ἀλλήλαις ἀδύνατον εἶναι τὰς στιγμὰς καὶ ἀπτομένας ἀλλήλων,
 ἀλλ' οὐδὲ ἐφεξῆς ἀλλήλαις αὐτὰς εἶναι δυνατόν. καὶ ἔστιν ἐκ τοῦ μᾶλλον
 5 τὸ ἐπιχειρήμα. εἰ γὰρ ἐφεξῆς ἀλλήλαις ἀδύνατον εἶναι τὰς στιγμὰς, πολλῶ
 μᾶλλον ἀπτεσθαι ἀλλήλων ἀδύνατον, εἴπερ τὰ ἀπτόμενα πρὸς τῷ ἐφεξῆς 5
 εἶναι καὶ ἅμα ἔχει τὰ πέρατα· καὶ ἔτι μᾶλλον συνεχεῖς εἶναι ἀδύνατον,
 εἰ τὰ πέρατα αὐτῶν εἰς ἐν συντρέχειν ἀνάγκη τῶν μερῶν ἄλλου ἀλλαγῆ
 κατὰ τόπον διεστώτος. ὅτι δὲ οὐκ εἰσὶν ἐφεξῆς ἀλλήλαις αἱ στιγμαί, δε-
 10 κνουσι τῷ ὀρισμῷ τοῦ ἐφεξῆς προσχρῶμενος καὶ πάλιν ἐν δευτέρῳ σχήματι
 συλλογιζόμενος οὕτως· ἐφεξῆς ἔστιν ὧν μὴδὲν ἔστι μεταξύ συγγενές,
 ὡς οἰκία ἐφεξῆς ἀλλήλαις ὧν μὴ ἔστιν οἰκία τις μεταξύ, καὶ δένδρον ἢ
 ἄλλο τι μεταξύ τυγχάνη ἢ ἀργὸς τόπος. τῶν δὲ στιγμῶν ἔστι τι μεταξύ 10
 ὁμογενές γραμμῆ καὶ τῶν νῦν χρόνος. συνάγεται οὖν ὅτι οὔτε αἱ
 15 στιγμαί ἐφεξῆς εἰσὶν οὔτε τὰ νῦν. καὶ ὅτι μὲν μεταξύ δυεῖν στιγμῶν
 πανταχοῦ γραμμῆ ἔστι καὶ μεταξύ δυεῖν νῦν χρόνος, πρόδηλον· πῶς δὲ
 ὁμογενές ἢ γραμμῆ ταῖς στιγμαῖς; ἢ ὡς πέρας ἐκείνου οὐ ἔστι πέρας, ὡς
 ἐν Ἑθικοῖς τὴν ἡδονὴν συγγενῆ τὴν οἰκίαν ἔδειξε τῇ ἐνεργείᾳ, ἧς ἔστι
 πέρας. ἀλλ' εἰ τὸ μὲν σημεῖον ὁμογενές τῇ γραμμῇ, τὸ δὲ νῦν τῷ χρόνῳ,
 20 ποσὰ δὲ ἢ γραμμῆ καὶ ὁ χρόνος, ποσὰ ἂν εἴη καὶ τὸ σημεῖον καὶ τὸ νῦν,
 εἰ μὴ ἄρα ὑπὸ τὸ ποσὸν καὶ ταῦτα ὡς ποσοῦ πέρατα. ὑπὸ γὰρ τινα ἂν 15
 ἄλλην εἴη κατηγορίαν, εἴπερ χρῆθ' ἅπαν τὸ ἐν ὑποστάσει ὑπὸ τινα τῶν δέκα
 κατηγοριῶν ἀναχθῆναι. εἰ δὲ ἐν παντὶ χρόνῳ ἔστι νῦν καὶ ἐν πάσῃ γραμμῇ
 σημεῖον, ὧν μεταξύ ἔστι γραμμῆ καὶ χρόνος, τοῦτων μεταξύ ἂν εἴη ση-
 25 μεῖον καὶ τὸ νῦν, εἰ μὴ ἄρα δυνάμει καὶ οὐκ ἐνεργείᾳ ἔστιν ἐν τῇ γραμμῇ
 στιγμῆ καὶ ἐν τῷ χρόνῳ τὸ νῦν, ἢ τὸ δυνάμει ὃν δύναται καὶ ἐνεργείᾳ
 γίνεσθαι.

Ὁ δὲ Εὐδήμος τῷ ἐπιχειρήματι οὕτως ἐχρήσατο “εἰ γὰρ ἔστι, φησίν, 20
 ἐφεξῆς τὰ ἀμερῆ, δεῖ πάντως εἶναι τι αὐτῶν μεταξύ μὴ ὁμογενές, ὥστε
 30 στιγμῆ μὲν οὐκ ἂν εἴη, γραμμῆ δὲ ἢ κενὸν μεταξύ στιγμῶν ἐν μήκει. οὐκ
 ἔσται οὖν ἐκ τῶν στιγμῶν ἢ γραμμῆ· οὐ γὰρ ἐν αὐτῇ αἱ ἐφεξῆς στιγμαί·

1 οὐκ ἄλλως M ὅτι om. aF εἰ AC: om. aFM 2 post τι ras. C καὶ
 om. M 3 ἀλλήλων CM: om. aAF; sed cf. v. 6 6 πρὸς τὸ C 7 συνεχεῖ F
 8 εἰ] ἢ C 9 διεστώτος κατὰ τόπον CM ἀλλήλων aF αἱ om. F 10 τῷ
 ex τῶν corr. M ὀρισμῷ τοῦ om. aF προσχρῶμενος C¹ 11 οὐδὲν μεταξύ
 ἔστι aF 12 οἰκία et οἰκία, ἰ in ras. n litt. C 13 τυγχάνη, ἠ in ras. C
 13. 14 ὁμογενές μεταξύ C 14 γραμμῆ a et add. A¹: om. CFM 15 δυοῖν hic et
 v. 16 aF 17 ὁμογενές aF ὡς πέρας] ὡςπερ F ἐκείνου CM: ἐκείνῳ aAF
 18 ἐν Ἑθικοῖς] cf. K 5. 1175^a20 sqq. τὴν (post συγγενῆ) aA: καὶ CFM ἔστι τὸ F
 19 εἰ in ras. C μὲν τὸ F 20 τὰ νῦν C 22 ἄλλῃν om. F πᾶν om. C
 23 εἰ δὲ] καὶ εἰ aF 24 χρόνος καὶ γραμμῆ CM 26 ἢ] εἰ F 28 Εὐδήμος]
 fr. 61 p. 84,19 Spengel φησίν A: post ἐφεξῆς aF: om. CM 29 ἀμερῆ] μέρη F¹
 πάντων M² 30 ἢ] εἰς, superscr. ὡς F 31 οὖν om. a, qui ante οὐκ interpolat
 εἰ μὲν οὖν γραμμῆ οὐ γὰρ aAC: οὐδὲ F: οὐδὲ γὰρ M ἐφεξῆς αἱ transp. C

- εἰ δὲ κενόν, πλεόν ἔσται τὸ κενὸν ἐν τοῖς συνεχέσει τῶν ἐξ ὧν, τουτέστι 217^r
 τῶν ἐφεξῆς λεγομένων στιγμῶν, ἢ οὐδὲ ἔσται μέγεθος ὅλως. ὥσπερ γὰρ
 ἀπτόμεναι δύο στιγμαὶ μῆκος οὐδὲν ποιῶσιν, οὕτως οὐδὲ στιγμή καὶ κενόν.”
 μήποτε οὖν ἠρθῶς ἐνόησε τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀριστοτέλους ῥηθὲν ὁ Εὐδόξμος, ὅτι 25
 οὐχ ἀπλῶς ἀναιρεῖ τὸ ἐφεξῆς εἶναι στιγμήν στιγμή ἢ τὸ νῦν τῷ νῦν, ἀλλὰ
 τὸ οὕτως εἶναι ἐφεξῆς, ὥστε ἐκ τούτων εἶναι τὸ μῆκος ἢ τὸν χρόνον. εἰ
 γὰρ μεταξύ τῶν στιγμῶν καὶ τῶν νῦν γραμμὴ ἔστι καὶ χρόνος, πῶς ἐκ
 τῶν ἐφεξῆς στιγμῶν εἴη ἂν συγκριμένη ἡ γραμμὴ, εἴπερ πέρατα μόνον αὐ-
 τῆς εἰσιν αἱ ἐφεξῆς στιγμαί;
- 10 Ὁ δὲ Ἀλέξανδρος καὶ οὕτως ἐπεχείρησε τῷ λόγῳ· “ὁμογενῆ, φησίν.
 τῶν σημείων τὴν γραμμὴν εἶπεν καὶ τῶν νῦν τὸν χρόνον κατ’ αὐτοὺς
 ἐκείνους, εἶγε ἕκαστον αὐτῶν ἐξ ἀμερῶν σύγκειται, ὡς αὐτοὶ φασιν, ἢ μὲν 30
 γραμμὴ τῶν σημείων, ὁ δὲ χρόνος τῶν νῦν. ὥστε κατ’ αὐτοὺς ἐκείνους
 οὐκ ἐφεξῆς τὰ σημεία, εἴ γε τὸ ἐξ αὐτῶν γινόμενον κατ’ αὐτοὺς μεταξύ
 15 ἔστιν αὐτῶν, ὃν αὐτοῖς ὁμογενές.” καὶ ἔοικεν ὁ Ἀλέξανδρος πανταχοῦ τὸ
 ἐφεξῆς νομίζειν ἀναιρεῖν τὸν Ἀριστοτέλη, ἀλλὰ μὴ τὸ οὕτως ἐφεξῆς εἶναι,
 ὥστε ἐκ τούτων τὸ μῆκος εἶναι ἢ τὸν χρόνον. ὅπερ σαφῶς δι’ αὐτῶν
 τῶν λέξεων ὁ Ἀριστοτέλης ἐσήμανεν.

p. 231b10 Ἔτι διαιροῖτο ἂν εἰς ἀδιαίρετα ἕως τοῦ ἢ εἰς ἀδιαίρετα. 35
 20 τοῦτο δὲ συνεχές.

Καὶ τοῦτο οἶμαι τὸ ἐπιχείρημα τοῦ αὐτοῦ δεικτικόν ἔστι τοῦ μηδὲ
 ἐφεξῆς εἶναι τὰ ἀμερῆ, ὥστε ἐκ τούτων εἶναι τὸ μῆκος ἢ τὸν χρόνον. 40
 δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἔτι προσκείμενον, ὅτι πρὸς τὸ αὐτὸ καὶ οὗτος ὁ λόγος
 πεπóρισται. ἔστι δὲ τοιοῦτος· εἰ ἐκ τῶν ἐφεξῆς ἀμερῶν τὸ συνεχές ἔστι.
 25 τουτέστιν ἡ γραμμὴ καὶ ὁ χρόνος. περὶ ὧν εἴρηται τὸ ἐκάτερον. ἢ μὲν
 ἐκ στιγμῶν, ἢ δὲ ἐκ τῶν νῦν, καὶ διαιροῖτο ἂν εἰς τὰ ἐφεξῆς ἀδιαί-
 ρετα· ἐξ ὧν γὰρ ἕκαστον σύγκειται, εἰς ταῦτα καὶ διαιρεῖται. καὶ
 ἔστιν αὕτη τοῦ συνημμένου ἢ ἀπόδειξις, ἢ δὲ πρόσληψις λοιπὸν ἐξ ἀναι-
 30 ρέσεως τοῦ ἐπομένου· ἀλλὰ μὴν οὐδὲν ἦν τῶν συνεχῶν εἰς ἀμερῆ
 διαιρετόν. καὶ τὸ συμπέρασμα ἦτοι ἢ ἐπιφορὰ ὡς σαφῆς παρεῖται, ὅτι 45
 τὸ συνεχές οὐ σύγκειται ἐκ τῶν ἐφεξῆς ἀμερῶν. τὴν δὲ πρόσληψιν τὴν
 λέγουσαν μηδὲν τῶν συνεχῶν εἰς ἀμερῆ διαιρετόν εἶναι δείκνυσι μεταλαβῶν
 τὸ συνεχές εἰς τὸ μεταξύ (τὸ γὰρ μεταξύ ἦν ἡ γραμμὴ καὶ ὁ χρόνος).

2 ἦ] καὶ conī. Spengel ὅλως μέγεθος aF 3 στιγμή ACM: στιγμαὶ aF 4 ἐνόη-
 σαι δοκεῖ aF ῥηθὲν] εἰρημένον CM 5 οὐκ ἀναιρεῖ ἀπλῶς a ἀπλῶς om. F: ἀπ-
 λῶν M 8 μόνον] μὲν F 9 αἱ om. F 11 τῶν// σημείων// C εἶπεν] εἶναι F
 τῶν// νῦν C 12 ὡς ὁ αὐτός φησίν F: ὡς αὐτός φησιν a 13 δὲ om. F 15 ὃν
 ὧν F 16 ἀριστοτέλην aCM 17 σαφῶν a αὐτῶν aAF: τῶν C: om. M 18 ὁ ἀρ-
 post σαφῶς C 19 διαιρεῖτο C ἀδιαίρετα corr. in αἰεὶ διαιερέτα A ἢ εἰς ἀδιαίρετα
 om. F post ἀδιαίρετα suppl. ἢ εἰς αἰεὶ διαιερέτα ex Arist. a, cf. p. 930, 8 22 τὰ μέρη F
 23 ἔτι τὸ invertit F προκείμενον AF 24 εἰ om. C¹ 28 συνημμένου F 29 οὐδὲν
 ἦν τῶν] οὐδὲ ὄντων F 30 σαφῆς M 31 οὐ om. M 32 μηδὲ F 33 ἢ om. aF

καὶ λέγει ὅτι ἄλλο γένος οὐχ οἶόν τε εἶναι μεταξὺ τῶν ἀδιαιρέτων 217^r
(οὐ γὰρ οἶόν τε μεταξὺ τούτων εἶναι τὸ φαῖον ἢ τὸ χλιαρόν), ἀλλ' ἢ τὸ
διαιρετὸν ἢ τὸ ἀδιαίρετον, καὶ μάλιστα εἰ ἐκ τῶν ἀδιαιρέτων συγκεῖσθαι
λέγοιτο τὸ μεταξύ. καὶ γὰρ ἀντιφατικὴ ἐστὶν ἡ διαίρεσις ἐν τῷ γένει 50
5 τούτῳ ἢ τοῦ διαιρετοῦ καὶ ἀδιαιρέτου. εἰ οὖν ἀδιαίρετον μὴ ἔστι τὸ
μεταξύ συνεχές, ἐπεὶ συγκεῖσθαι λέγεται ἐκ τῶν ἀμερῶν, τὸ δὲ συγκεί-
μενον καὶ διαιρεῖται, ἀνάγκη διαιρετὸν αὐτὸ εἶναι, καὶ ἦτοι εἰς ἀδιαίρετα
ἢ εἰς ἀεὶ διαιρετά. ἀλλὰ τοῦ μὴ εἰς ἀδιαίρετα ἐφεξῆς προστίθῃσι τὴν
ὑπόμνησιν· 'εἰ γὰρ εἰς ἀδιαίρετα, ἔσται ἀδιαίρετον ἀδιαιρέτου ἀπτόμενον',
10 ἵνα γένηται τι ἐν ἐξ αὐτῶν· ὅπερ ἀπεδείχθη ἀδύνατον ὄν. ζητεῖ δὲ |
ὁ Ἀλέξανδρος, πῶς ὑγιῆς ἢ δεῖξις, εἰ διὰ μὲν τοῦ μὴ διαιρεῖσθαι τὸ 217^v
συνεχές εἰς ἀμερῆ δεῖκνυσι, ὅτι μὴδὲ σύγκειται ἐξ ἀμερῶν, ὅτε ἔλαγεν
ἀλλ' οὐδὲν ἦν τῶν συνεχῶν εἰς ἀμερῆ διαιρετόν, τὸ δὲ μὴ διαιρεῖ-
σθαι εἰς ἀμερῆ δεῖκνυσι διὰ τοῦ μὴ ἄπτεσθαι τὰ ἀμερῆ ἀλλήλων, τουτ-
15 ἔστι μὴ συγκεῖσθαι ἀλλήλοις, δι' οὗ ἔδειξεν ἤδη ὅτι ἐξ ἀμερῶν οὐχ οἶόν 5
τε συγκεῖσθαι τὸ μέγεθος. καὶ λύει τὴν ἔνστασιν λέγων ἄλλο εἶναι τὸ ἐπι-
χειρήμα τὸ ἀπὸ τοῦ μεταξύ τὸ λέγον, ὅτι ἡ διαιρετόν ἐστὶν ἢ ἀδιαίρετόν,
καὶ εἰ διαιρετόν, ἢ εἰς ἀδιαίρετα ἢ εἰς ἀεὶ διαιρετά. εἰ τοίνυν τὸ
συνεχές μῆτε ἀδιαίρετόν ἐστι, μῆτε διαιρετόν εἰς ἀδιαίρετα, ἐξ ἀνάγκης ἂν
20 εἴη διαιρετόν εἰς ἀεὶ διαιρετά. "καὶ πιστοῦται, φησὶν, αὐτὸ ἐκ τούτου.
εἰ εἰς ἀδιαίρετα διαιροῖτο, 'ἔσται ἀδιαίρετον ἀδιαιρέτου ἀπτόμενον', ἵνα
γένηται τὸ συνεχές. μῆποτε δὲ οὐδὲ, ὡς εἴρηται πρότερον, διάλληλός 10
ἐστὶν ἢ δεῖξις, ἀλλ' ἐκ τοῦ μὴ ἄπτεσθαι ἀλλήλων τὰ ἀμερῆ πρότερον μὲν
ἔδειξεν, ὅτι οὐ σύγκειται ἐξ ἀμερῶν τὰ συνεχῆ (οὐχ ὅτι ταῦτόν τὸ ἄπτε-
25 σθαι καὶ τὸ συγκεῖσθαι ἦτοι συνεχίζεσθαι, ἀλλ' ὅτι προηγείται πάντως τὸ
ἄπτεσθαι τοῦ συνεχίζεσθαι), νῦν δὲ δεῖκνυσι ἐκ τοῦ αὐτοῦ πάλιν, ὅτι οὐ
διαιρεῖται εἰς ἀμερῆ τὰ συνεχῆ, ἐκ δὲ τούτου ὅτι οὐδὲ σύγκειται ἐξ ἀμε-
ρῶν. ὥστε ἄμφω μὲν ἐκ τοῦ μὴ ἄπτεσθαι δεῖκνυται, τὸ δὲ μὴ συγκεῖ- 15
σθαι καὶ ἐκ τοῦ μὴ διαιρεῖσθαι, καὶ οὐκ ἔστιν αὕτη διάλληλος ἢ δεῖξις.

30 μῆποτε δὲ ἐπὶ τῶν τοιούτων οὐδὲ ἔστιν ἄτοπος ἢ διάλληλος δεῖξις· εἰ γὰρ
μὴ διαιρεῖται εἰς ἀμερῆ, οὐ σύγκειται ἐξ ἀμερῶν, καὶ εἰ μὴ σύγκειται ἐξ
ἀμερῶν, οὐ διαιρεῖται εἰς ἀμερῆ· καὶ ἐπὶ πάντων τῶν ἀλλήλοις ἀνακολου-
θούντων· εἰ γὰρ τέτοκε, γάλα ἔχει, καὶ εἰ γάλα ἔχει, τέτοκεν.

Προστίθῃσι δὲ καὶ τοιαύτας τινὰς ἐπιχειρήσεις ὁ Ἀλέξανδρος ἐκ τοῦ
35 Εὐδήμου λαβών· "εἰ ἔστιν ἐξ ἀμερῶν μέγεθος, ἔσται γραμμὴ γραμμῆς

4 λέγεται aF 5 post καὶ add. τοῦ aF 7 καὶ ACM: καὶ ex κὰν F: om. a αὐτὸ διαιρε-
τόν aF 8 προστίθῃσι] p. 231^b16 10 ἐν AF: post αὐτῶν CM: om. a ὄν om. aF
12 συγκεῖσθαι F 13 οὐδὲ ἦν τι τῶν aF τὸ in ras. A 16 λύειν M 17 τὸ (ante
λέγον) om. A λέγων, sed corr. C ἢ (post ὅτι) om. F 18 καὶ εἰ διαιρετόν aF²: om.
ACF¹M 21 διαιροῖτο CM: διαρ-οῖτο sic A: διαιρεῖται aF 22 διάλληλους ut v. 29 C¹
23 ἢ δεῖξις ἐστὶν aF μὴ om. M πρῶτον aF 25 πάντως προηγείται aF 26 ante ὅτι
add. καὶ a 27 τούτων F οὐδὲ] οὐδὲν M 28 post ὥστε add. εἰ a 29 καὶ (ante οὐκ)
om. a ἢ om. F 30 ἐπὶ] ἐπει F ἄτοπον CM 32. 33 ἀνακολουθούντων A: ἀκο-
λουθούντων CFM: ἀνακολουθούντων a 35 Εὐδήμου] fr. 62 p. 85,20 ἔξω μερῶν M

στιγμῇ μείζων. ἀλλ' εἰ τοῦτο, ἢ οὐ διαιρεθῆσεται πᾶσα γραμμὴ δίχα, ἢ 217^v
 εἰ διαιροῖτο, καὶ ἢ ἐκ περισσῶν συγκειμένη διαιροῖτο ἄν. οὕτω δὲ ἄν εἴη 21
 καὶ τὸ σημεῖον διαιρούμενον. ἔτι εἰ ὅλως γραμμὴ γραμμῆς σημεῖον μεί-
 ζων, καὶ κύκλος ἄν εἴη κύκλου· ὥστε ὁ μὲν ἐξ ἀρτίων, ὁ δὲ ἐκ περισσῶν.
 5 ἢ ὄν τὸν ἐκ περισσῶν οὐ διαιρήσομεν εἰς ἡμικύκλια ἢ τὸ σημεῖον δίχα
 διαιρήσομεν." τὴν δὲ διαίρεσιν ἐποιήσατο τοῦ διαιρετοῦ εἰς ἀδιαίρετα ἢ
 ἀεὶ διαιρετὰ, ἵνα τὸ συνεχές ἐν τῷ διαιρετῷ εἰς ἀεὶ διαιρετὰ περιγράψῃ.

p. 231^b15 Φανερόν δὲ καὶ ὅτι πᾶν συνεχές διαιρετὸν ἕως τοῦ ἐν 25
 γὰρ τὸ ἔσχατον καὶ ἄπτεται τῶν συνεχῶν.

10 Δείξας ἐν τοῖς προτέροις ἐπιχειρήμασιν, ὅτι τὸ συνεχές οὐ σύγκειται
 ἐξ ἀμερῶν, νῦν δείκνυσιν ὅτι οὐδὲ διαιρεῖται εἰς ἀμερῆ. ὅτι μὲν γὰρ διαι-
 ρετὸν τὸ συνεχές μέγεθος ἔχον, πρόδηλον, καὶ ὅτι ἀνάγκη τὸ διαιρούμενον
 ἢ εἰς διαιρετὰ ἢ εἰς ἀδιαίρετα διαιρεῖσθαι, ὡς πρηνεῖρηται. οὐ γὰρ ἔστι τι
 τῆς ἀντιφάσεως μεταξύ. ὅτι δὲ οὐκ εἰς ἀδιαίρετα διαιρεῖται τὸ συνεχές, 30
 15 δείκνυσιν ἐκ τοῦ συμβαίνειν ἀδιαίρετον ἀδιαίρετου ἄπτεσθαι· εἰ γὰρ ἐν τὰ
 ἔσχατα τῶν τὸ συνεχές ποιούντων γίνεται, ἀνάγκη πρότερον ἄφασθαι αὐτὰ
 ἀλλήλων, καὶ οὕτως εἰς τὸ ἐν συναλείφασθαι. ὥστε εἰ ἐν γίνεται, πάντως
 καὶ ἄπτεται, εἰ μέντοι ἄπτεται, οὐ πάντως ἐν. διὸ ὡς αἴτιον τελικὸν τοῦ
 ἄπτεσθαι τὸ ἐν γίνεσθαι εἶπεν· οὐ γὰρ οἷόν τε ἐν γενέσθαι τὰ μὴ ἀψά-
 20 μενα μεγέθη. ὅτι δὲ ἀδύνατον ἐξ ἀπτομένων ἀμερῶν γενέσθαι τι συνεχές, 35
 τουτέστι μέγεθος, ἔδειξε πρότερον ἐκ τῆς τῶν ἀπτομένων διαίρεσεως. οὔτε
 γὰρ μέρει δυνατόν ἄπτεσθαι τὰ ἀμερῆ, οὔτε ὅλον ὅλου ἀπτόμενα τὰ μέρη
 καὶ ἐφαρμόζοντα ἀλλήλοις συνεχές τι ποιεῖν, διότι τὸ συνεχές ἄλλο ἀλλα-
 χοῦ μέρος ἔχει. "κοινώτερον δέ. φησὶν ὁ Ἀλέξανδρος, τὸ ἐξ ἀπτομένων
 25 συγκείμενον μέγεθος λέγεται συνεχές," καὶ οὕτως ἀκούει ὡς τοῦ Ἀριστο-
 τέλους εἰπόντος· ἔν γὰρ τὰ ἔσχατα, ἢ ἄπτεται τὰ ἔσχατα τῶν συνεχῶν'.
 μήποτε δὲ οὐ τὸ ἐξ ἀπτομένων εἶπεν συνεχές ὁ Ἀριστοτέλης, ἀλλ' ὅτι τὸ 40
 ἔσχατον τῶν συνεχῶν τῶν ποιούντων τι μείζον συνεχές ἐξ ἑαυτῶν ἐν ἐστίν·
 εἰ δὲ ἐν, καὶ ἄπτεσθαι ἀνάγκη, ὡς εἴρηται· οὐ γὰρ γίνεται ἐν μὴ πρότερον
 30 ἀψάμενα.

1 ἢ (ante οὐ) om. F 2 διαιροῖτο ACM: διαιρεθῆσεται aF ἢ om. F 3 ἐτι
 εἰ aA: ἐπει FM: καὶ ἐπει C γραμμῇ] γραμμῆς C¹ σημεῖον C¹ 4 ὁ μὲν aAF:
 τὸ μὲν M: εἶναι τὸν μὲν C ὁ δὲ ἐκ περισσῶν aA²F: τὸ (τὸν C²) δὲ ἐκ περισσῶν CM:
 om. A¹ 5 διαιρήσομαι utroque loco F 6 ἢ εἰς a 7 διαιρετὰ] διαιρεῖται F¹
 ἀεὶ διαιρετὰ] ἀδιαίρετα F: ἀεὶ (om. διαιρετὰ) C¹ 8 καὶ ὅτι aA: ὅτι καὶ CM: ὅτι F
 8. 9 ἐν γὰρ τὸ ἔσχατον καὶ om. F 10 πρῶτεροις M οὐ om. F 11 δείκνυσιν
 νῦν aF μὲν om. F 11. 12 διαιρετὸν CFM: διαιρεῖται a et, εἰ in ras., A
 13 ἀδιαίρετα ἢ εἰς διαιρετὰ aF τι om. CM 18 εἰ μέντοι ἄπτεται om. M
 μέντοι καὶ aF διὸ καὶ C τοῦ] τὸ F 20 ἐκ μὴ ἀπτομένων F μερῶν
 aF τι] τὸ FM 21 πρότερον] p. 231^b2 sqq. 22 τὰ μέρη aA¹CMF: τὰ
 ἀμερῆ corr. A² 23 ποιεῖ aF 24 ἐξ] δὲ F 25 λέγεσθαι aF οὔτος F
 ὡς] ἐπὶ a 26 ἢ] ἢ A¹C: ἢ aFM 28 ἐμπούτων aF τι] τὸ CM
 29 ἐν om. C

p. 231^b18 Τοῦ δὲ αὐτοῦ λόγου μέγεθος καὶ κίνησιν καὶ χρόνον 217^v
 ἕως τοῦ | εἰ δὲ μὴ κινήσεις, τὴν κίνησιν μὴ ἐκ κινήσεων εἶναι. 218^r

Δείξας κοινῶς ὅτι οὐδὲν συνεχὲς ἐξ ἀδιαίρετων σύγκειται οὐδὲ διαι-
 ρεῖται εἰς ἀδιαίρετα, ἐπειδὴ τῶν συνεχῶν ὡς συνελόντι εἰπεῖν τρία ἐστί,
 5 μέγεθος καὶ κίνησις καὶ χρόνος, δείκνυσι νῦν ὅτι ὁ αὐτὸς ἐστὶν ἐπ' αὐ-
 τοῖς λόγος. καὶ ὁμοίως ἢ ἐξ ἀδιαίρετων σύγκειται πάντα καὶ διαιρεῖ-
 ται εἰς ἀδιαίρετα ἢ οὐδὲν αὐτῶν. καὶ πρῶτον δείκνυσιν, ὅτι ὁμοίως ἔχει
 τῷ μεγέθει ἢ κίνησιν, καὶ τότε, ὅτι καὶ ὁ χρόνος τὸν αὐτὸν ἔχει τούτοις 10
 λόγον. ὅτι δὲ εἰ τὸ μέγεθος ἐξ ἀδιαίρετων σύγκειται, καὶ ἡ κίνησις ἢ ἐπ'
 10 αὐτοῦ ἐκ τσοῦτων ἀδιαίρετων κινήσεων συνεστήξεται, δείκνυσι πρῶτον ἐπὶ
 ἐκθέσεως ὡς εἴωθε τὸ πρόβλημα σαφηνίσας. εἰ γὰρ εἴη μέγεθος τὸ ΑΒΓ
 ἐκ τριῶν ἀδιαίρετων τῶν ΑΒΓ συγκείμενον, καὶ εἴη τι κινούμενον ἐπὶ τοῦ
 ΑΒΓ μεγέθους τὸ Ω, τὴν ΔΕΖ κίνησιν, ἔσται καὶ αὕτη ἐξ ἀδιαίρετων
 15 παριστῶντός ἐστιν αὕτη. ἢ δὲ ἀπόδειξις κατὰ τὸν δεῦτερον τῶν ὑποθετι- 15
 κῶν ἐκ τῆς τοῦ ἐπομένου ἀναιρέσεως γίνεται. ὁ δὲ συλλογισμὸς τοιοῦτος·
 εἰ τὸ μέγεθος ἐξ ἀδιαίρετων, καὶ ἡ κίνησις ἐξ ἀδιαίρετων· ἀλλὰ μὴν ἢ
 κίνησις οὐκ ἐξ ἀδιαίρετων, ὡς δείξω· οὐδὲ ἄρα τὸ μέγεθος. καὶ τὸ μὲν
 συνημμένον ἐκ τῶν πρότερον δειχθέντων τέθεικεν. εἰ γὰρ ἀκολουθεῖ ἢ
 20 κίνησις τῷ μεγέθει ἐφ' οὗ γίνεται, ὡς δέδεικται, εὐλόγως εἰ τὸ μέγεθος
 εἴη ἐξ ἀδιαίρετων συγκείμενον, καὶ ἢ ἐπ' αὐτοῦ κίνησις. τὴν δὲ πρόσ-
 ληψιν τὴν λέγουσαν 'ἀλλὰ μὴν ἢ κίνησις οὐκ ἐξ ἀδιαίρετων' δι' ἄλλου 20
 συλλογισμοῦ κατασκευάζει τοιοῦτος· εἰ ἢ κίνησις ἐξ ἀδιαίρετων, καὶ τὸ κιν-
 νεῖσθαι ἐξ ἀδιαίρετων· ἀλλὰ μὴν τοῦτο ἀδύνατον· καὶ τὸ ἡγούμενον ἄρα.
 25 καὶ πάλιν τὸ συνημμένον τὸ λέγον 'εἰ ἢ κίνησις ἐξ ἀδιαίρετων, καὶ τὸ κιν-
 νεῖσθαι ἐξ ἀδιαίρετων' δείκνυσι κατὰ τὸν δεῦτερον ἀναπόδεικτον συλλογισμό-
 μενος οὕτως· λαβῶν ὡς ἀντιστρέφοντα τὸ παρούσης κινήσεως κινεῖσθαι τι
 καὶ εἰ κινεῖται τι παρεῖναι κίνησιν, ἐξ οὗ συνάγεται, ὅτι ὡς ἔχει ἢ κίνησις,
 ἔχει καὶ τὸ κινεῖσθαι, συνάπτει τὸ ἐπόμενον, ποιῶν τὸ συνημμένον τοι- 25

1 λόγου καὶ μέγεθος καὶ χρόνον καὶ κίνησιν ex Arist. vulg. a: Simplicii lectionem nonnulli
 Arist. codd. sequuntur 2 εἰ—κίνησιν om. F κινήσεις] κίνησις M: κινήσεις εἰσι a
 3 ὅτι οὐδὲ M 4 συνελόντι A: διελόντας F 5 καὶ ante χρόνος et post om. aF
 δείκνυσιν οὕτως νῦν ὅτι αὐτὸς M 6 ἢ] εἰ F σύγκειται πάντα CM: πανταχοῦ σύγκειται
 aAF 6. 7 καὶ διαιρεῖται—σύγκειται (9) om. F 9 δὲ om. M 10 συνέστηκε F
 11 εἴωθε ACM: εἴρηται aF σαφηνίσας C 13 Ω] ω in ras. A τὴν δὲ ε ζ
 κίνησιν F ἀδιαφόρων F 16 ἐπομένου] ὑποκειμένου F 18 δείξω ACFM: δείξει
 verisimiliter a μὲν om. F 21 ἐξ] ἐ lacuna relicta M 22 οὐκ om. F
 22. 23 δι' ἄλλου συλλογισμοῦ οὕτως κατασκευάζει συλλογισμοῦ F: δι' ἄλλου τοιού-
 του κατασκευάζει συλλογισμοῦ a 24 ἀλλὰ μὴν—ἀδιαίρετων (26) om. F 25 τό
 τε συνημμένον A 25. 26 καὶ τὸ κινεῖσθαι ἐξ ἀδιαίρετων om. C¹ 28 fortasse καὶ
 (τὸ) εἰ κινεῖται τι sic C 29 καὶ CM: om. aAF συνάπτει AF: καὶ συνάπτει
 CM: συνάπτει δὲ a

οὗτον· εἴ ἢ κίνησις ἐξ ἀδιαιρέτων, καὶ τὸ κινεῖσθαι ἐξ ἀδιαιρέτων· ἀλλὰ 218^r
 μὴν τοῦτο ἀδύνατον δειχθῆσεται· ἀκολουθήσει οὖν τὸ μὴδὲ τὴν κίνησιν ἐξ
 ἀδιαιρέτων εἶναι, ἢ τελέντι συναποδειχθῆσεται τὸ μὴδὲ τὸ μέγεθος ἐξ
 ἀδιαιρέτων εἶναι, ὃ καὶ πρότερον καθ' ἑαυτὸ ἀποδείχθη. νῦν δὲ προσ-
 5 ἀποδείχθη τὸ ὁμοίως ἔχειν τὴν κίνησιν καὶ τὸ μέγεθος κατὰ τὸ μὴ εἶναι
 ἐξ ἀδιαιρέτων. τὴν μὲν οὖν ἀντιστροφὴν τοῦ παρεῖναι κίνησιν καὶ τοῦ
 κινεῖσθαι ὡς ἐναργῆ παρέλαβεν· οὐ γὰρ οἶόν τε ἢ κινεῖσθαι τι μὴ κινή- 30
 σεως παρούσης ἢ παρούσης κινήσεως μὴ κινεῖσθαι. μετέβη δὲ ἀπὸ τῆς
 κινήσεως ἐπὶ τὸ κινεῖσθαι, διότι ἐπὶ τούτου φανερώτερον ἐστὶ τὸ ἐπόμενον
 10 ἄτοπον, τῷ ἐξ ἀδιαιρέτων εἶναι, ἢ περ ἐπὶ τῆς κινήσεως αὐτῆς· ἀπὸ γὰρ
 τῆς διαφορᾶς τοῦ κινεῖσθαι καὶ κεκινῆσθαι γίνεται ἡ ἀπόδειξις, ὡς μαθη-
 σόμεθα, ἢ ἀναιροῦσα τὸ ἐξ ἀμερῶν τὴν κίνησιν συγκεῖσθαι.

Λαβὼν οὖν ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως, ὅτι τὸ Ω τὸ κινούμενον τὸ Α μέγεθος,
 ἐκινήθη τὴν τὸ Δ ἔχουσαν ἐπιγεγραμμένον κίνησιν, ὅτι μὴ οἶόν τε τὸ κι- 35
 νούμενον τινα τούτων τῶν κινήσεων ἀδιαιρέτων εἶναι, δεῖκνυσι, προλαβὼν
 ἀδύνατον εἶναι τὸ κινούμενον ποθὲν ποι ἅμα τε κινεῖσθαι ἐφ' ὃ κι-
 νεῖται καὶ κεκινῆσθαι, καὶ εἶναι ἐκεῖ ἐφ' ὃ ἐκινεῖτο. τὸ γὰρ εἰς Θήβας
 βαδίζον ἀδύνατον ἅμα βαδίζειν τε εἰς Θήβας, καὶ εἶναι ἐν Θήβαις, ὅτε
 βαδίζει. ἀλλὰ πρῶτον γίνεται τὸ βαδίζειν εἰς Θήβας τοῦ ἐν Θήβαις εἶναι.
 20 τοῦτο προλαβὼν μεταβαίνει πάλιν ἐπὶ τὴν ἐκθεσιν καὶ λέγει, ὅτι τὴν Α
 ἀμερῆ γραμμὴν ἢ διάστασιν, ἢ παρῆν κίνησις ἢ τὸ Δ, ἐκινεῖτο τὸ Ω· 40
 κατὰ γὰρ τὴν τὸ Δ κίνησιν τὸ Ω ὑπέκειτο ἐπὶ τῆς Α κινεῖσθαι. ἀνάγκη
 οὖν ἢ πρότερον μὲν διεῖναι ὕστερον δὲ διεληλυθέναι ἢ ἅμα διεῖναι καὶ
 διεληλυθέναι· οὐ γὰρ ἔστι τι μεταξὺ. ἀλλ' εἰ πρότερον διὸν ὕστερον διελη-
 25 λυθε, διαιρετὴ ἂν εἴη ἢ κίνησις, ὅπερ πιστοῦται διὰ τοῦ, ὅτε διήκει, οὔτε
 ἤρμεῖν ὡς μῆπω ἀρξάμενον κινεῖσθαι (οὐ γὰρ ἔστιν ἐν τῷ ἐξ οὐ ἐκινεῖτο)
 οὔτε ἤδη διεληλυθέναι (οὐκέτι γὰρ ἂν ἐπὶ τι ἐκινεῖτο, ἀλλὰ μεταξὺ ἦν
 τοῦ τε ἐξ οὐ καὶ τοῦ εἰς ὅ')· εἰ δὲ μεταξὺ ἐστὶν ἢ κίνησις καὶ ὀλίπω 45
 πᾶσα γέγονε, μεριστὴ ἂν εἴη καὶ διαιρετὴ. καὶ τοῦτο μὲν ἀκολουθεῖ τῷ
 30 πρότερον διὸν ὕστερον διεληλυθέναι, εἴπερ πᾶσα κίνησις ποθὲν ποι οὕσα

3 συναχθῆσεται F 4. 5 νῦν δὲ προσἀποδείχθη om. M 5 τὸ primum] τοῦ Α
 6 τὴν] τῶν C¹ 7 ἐναργῶς F ἢ aC: τι in τὸ corr. A¹: ἢ μὴ F: om. M
 μὴ] ἢ F 8 παρούσης κινήσεως (post ἢ) transponunt aF μεταβαίνει aF
 9 τούτου aA²CM: ταύτης A¹F φανερώτερον F 10 ἄτοπον om. M τῷ] τὸ
 FM εἴπερ M 12 ἢ ἀναιροῦσα] ἢ ἀν. F συγκεῖσθαι τὴν κίνησιν CM
 13 Ω τὸ] αὐτὸ F: ω in ras. τὸ Α 14 ἐπιγεγραμμένην F: ἐπιγεγραμμένον C
 14. 15 τὸ κινεῖσθαι ACF: κινεῖσθαι M: τὸ κινούμενον a 15 προλαβὼν CM 16. 17 κι-
 νεῖται, τ in lit. u litt. C 17 εἰς Α (sed t in ras.), CM: ἐκ F: ἐς a 18 βαδίζειν]
 βαδίζον A¹ ἐκ Θήβας (superscr. ων) F 19 πρῶτον] cf. Themist. p. 369, 13 Sp.
 εἰς CM: ἐς aAF 20 προλαβὼν CM 21 ἢ] ἢ aCM: ἢ A¹: εἰ A²F παρῆν]
 παρ' ἦν A¹ κίνησιν A¹M¹ ἢ aFCM: ἢ Α αὐτὸ ἐκινεῖτο add. ἦν a
 22 ὑπόκειται F 23 οὖν A¹CM: del. A²: om. aF 24 διότι, ὕστερον δὲ a
 26 οὐ γὰρ a: οὔτε γὰρ ACFM 27 διεληλυθεν CM ἦν om. aF 29 τούτω F
 τῷ] τὸ F 30 εἴπερ] ἐπει a

μόρια ἔχει, καὶ τὸ μὲν τι αὐτῆς γέγονε, τὸ δὲ μέλλει. εἰ δὲ λέγοι τις, ὅτι 218^r
ἅμα διέρχεται τε καὶ διεκλήθην, ἔσται τὸ βαδίζον ὅτε βαδίζει βεβαδικῶς
ἦδη καὶ κεινημένον, καὶ ἐν ἐκείνῳ ὄν, ἐφ' ὃ κινεῖται· οὐ τί ἂν εἴη ἀδυ-
νατώτερον;

5 Εἶτα προστίθησί τι, ὅπερ εἰκὸς ἦν τινα εἰπεῖν, ὅτι ἐπὶ μὲν τοῦ ὄλου
μεγέθους τοῦ ΑΒΓ τοῦ ἐξ ἡμερῶν συγκειμένου, μὴ ὄντος δὲ ἡμεροῦς, τὸ 50
Ω κινεῖσθαι τὴν ΔΕΖ κίνησιν, μηκέτι δὲ καὶ ἐκάστην τούτων τῶν ἡμερῶν
κινεῖσθαι ἀλλὰ κεινηθῆσθαι· οὕτω γὰρ οὐκέτι δόξει ἀκολουθεῖν τὸ ἅμα τε
κινεῖσθαι καὶ κεινηθῆσθαι· ἐπὶ μὲν γὰρ τῆς ὄλης ἔσται κινούμενον, οὐκέτι
10 μέντοι καὶ καθ' ἕκαστον τῶν μορίων αὐτῶν τῶν ἀδιαιρέτων ἔσται κινού-
μενον. θεῖς δὲ τοῦτο ἐπάγει τὰ ἐπόμενα ἄτοπα τῇ τοιαύτῃ ὑπονοίᾳ· ἡ
τε γὰρ κίνησις ἔσται συγκειμένη οὐκ ἐκ κινήσεων ἀλλ' ἐκ κινήματων,
τουτέστιν ἐκ τῶν περάτων τῆς κινήσεως, καὶ ἐκ τοῦ | κεινηθῆσθαι. 218^v
ἡ γὰρ ΔΕΖ κίνησις οὐκ ἔξει τὰ μόρια τὰ Δ καὶ Ε καὶ Ζ κινήσεις· κει-
15 νῆσθαι γὰρ ἔκειτο ταῦτα, οὐ κινεῖσθαι. ὁμοίως δὲ καὶ τοῦ κινεῖσθαι τὰ
μόρια ἔσται οὐ κινεῖσθαι, ἀλλὰ κεινηθῆσθαι, καὶ διαιρεθῆσεται τὸ κινεῖσθαι
εἰς μόρια, ἃ οὐ κινεῖσθαι ἔστιν, ἀλλὰ κεινηθῆσθαι.

Ἐπάγει δὲ καὶ ἄλλο ἄτοπον ἀκολουθοῦν ταύτῃ τῇ ὑποθέσει, τὸ κει-
νηθῆσθαι τι μὴ πρότερον κινούμενον οἷον βεβαδικέναι τι μὴ πρότερον βαδίσαν. 5
20 κεῖται μὲν γὰρ κινεῖσθαι τὸ Ω τὴν ΔΕΖ κίνησιν ἐπὶ τοῦ ΑΒΓ μεγέθους·
οὔτε δὲ ἐπὶ τοῦ Α κινεῖται (κεινήται γὰρ ἐπ' αὐτοῦ) οὔτε ἐπὶ τοῦ Β,
ὁμοίως δὲ οὐδὲ ἐπὶ τοῦ Γ. τὴν ὄλην ἄρα κίνησιν κεινημένον ἔσται μὴ
κινούμενον αὐτὴν πρότερον. ὅτι δὲ οὐ πάντῃ ἀπίθανον ταύτῃ τεθεῖκε τὴν
ἔνστασιν, δηλοῖ τὸ καὶ θέντος αὐτὴν καὶ διαλύσαντος τοὺς περὶ Ἐπίκουρον
25 ἕμως ὕστερον γενομένους οὕτω λέγειν τὴν κίνησιν γίνεσθαι· ἐξ ἡμερῶν
γὰρ καὶ τὸ μέγεθος καὶ τὴν κίνησιν καὶ τὸν χρόνον εἶναι λέγοντες ἐπὶ μὲν 10
τοῦ ὄλου μεγέθους τοῦ ἐξ ἡμερῶν συνεστῶτος κινεῖσθαι λέγουσι τὸ κινού-
μενον, καθ' ἕκαστον δὲ τῶν ἐν αὐτῷ ἡμερῶν οὐ κινεῖσθαι, ἀλλὰ κεινηθ-
σθαι, διὰ τὸ εἰ τεθεῖη καὶ ἐπὶ τούτων κινεῖσθαι τὸ ἐπὶ τοῦ ὄλου κινού-
30 μενον διαιρετὰ αὐτὰ ἔσεσθαι.

Ἐπάγει δὲ καὶ ἄλλο ἄτοπον τῷ λέγοντι λόγῳ, ἐπὶ μὲν τοῦ ΑΒΓ μεγέ-
θους τοῦ ἐξ ἡμερῶν μὲν συγκειμένου, μὴ ὄντος δὲ ἡμεροῦς, κινεῖσθαι τὸ
Ω τὴν ΔΕΖ κίνησιν, μηκέτι δὲ καὶ ἐπὶ ἐκάστου τῶν ΑΒΓ ἡμερῶν κινεῖ-

1 μὲν τι] μέντοι C¹F λέγει aAF: λέγει M: μέλλοι sed corr. C¹ 2 τε διέρχεται
aFM 3 κεινημένον C¹ ἐφ' ὧ M κινῆται C¹ 5 τι, ὅπερ] ὅτι εἴπερ F
7 Ω] β F καὶ om. aF post ἡμερῶν additum συγκεῖσθαι del. F 8 κε-
κινεῖσθαι CF 9 οὐκέτι] οὐ F 11 δέ] δὴ a ἐπάγει post ὑπονοία ponunt
aF ἀπονοία A 12 κινήσεως F του versiculo extremo, tum τουτ-
έστιν C τοῦ scripsi cf. Themist. p. 370,14: τῶν libri κεινηθῆσθαι ut libri
hic saepius a 14 ἡ] εἰ, sed corr. M τὰ δεξ F 15 οὐ] ἃ F καὶ
om. CM 20 τὴν] τὴν δὲ M 22 οὐδέ] καὶ F 23 τέθηκε C 24 ἔκστασιν M
Ἐπίκουρον] fr. 278 p. 198,15 Us. 26 καὶ τὸ μέγεθος post κίνησιν ponit a 28 καὶ
καθ' F μερῶν, sed corr. M 29 εἰ//// M 31 καὶ om. M 32 κει-
νεῖσθαι F 33 Ω] β F itemque p. 935,3

σθαί τι ἀλλὰ κεινῆσθαι. καὶ ἔστιν ἐναργῆς ὁ ἔλεγχος. εἰ γὰρ τὸ πε- 218^v
 φυκός, φησί, κινεῖσθαι, ὅτε πέφυκεν, ἀνάγκη ἡρεμεῖν ἢ κινεῖσθαι, ὅτε δὲ 16
 τὴν ΑΒΓ' μεριστὴν κινεῖται συνεχῶς τὸ Ω, οὔτε ἐν τῷ Α οὔτε ἐν τῷ Β
 οὔτε ἐν τῷ Γ κινεῖται, ὡς λέγουσιν, ἡρεμοίη ἄν. ἀλλ' ἔκειτο καὶ κινεῖ-
 5 σθαι ἐπὶ τοῦ ΑΒΓ' μεγέθους συνεχῶς. καίτοι εἰ ἐν πᾶσι τοῖς ΑΒΓ' μο-
 ρήσι συνεχῶς ἡρεμεῖ, καὶ ἐν παντὶ ἄν αὐτῷ ἡρεμοίη. ὥστε ἅμα καὶ κι-
 νούμενον ἄν εἶη τὸ αὐτὸ κατὰ τὸ αὐτὸ καὶ ἡρεμοῦν συνεχῶς, οὐ τί ἄν
 εἶη ἀδιυνατώτερον:

Καὶ τέταρτον δὲ ἄτοπον ἐπάγει τῷ λόγῳ σποράδιον μὲν ἐν τοῖς προ- 20
 10 δεδειγμένοις εἰρημένον, νῦν δὲ ἐν ἰδίῳ καταταχθὲν ἐπιχειρήματι. τὰ γὰρ
 ΔΕΖ ἀδιαίρετα ἦτοι κινήσεις εἰσὶν ἢ οὐ κινήσεις· ἀλλ' εἰ μὲν κινήσεις,
 ἔσται τι παρούσης κινήσεως αὐτῷ μὴ κινούμενον ἀλλὰ ἡρεμοῦν· τὸ γὰρ Ω
 ὅτε μὲν ἐπὶ τοῦ Α ἦν, παρῆν αὐτῷ ἢ Δ κινήσις, ὅτε δὲ ἐπὶ τοῦ Β ἢ Ε,
 ὅτε δὲ ἐπὶ τοῦ Γ ἢ Ζ. εἰ δὲ μὴ κινήσεις τὰ ΔΕΖ, ἢ κινήσις ἔσται οὐκ
 15 ἐκ κινήσεων συγκειμένη, οὐδὲ τὰ μέρη ἑαυτῆς κινήσεις ἔχουσα. καὶ δῆλον
 μὲν, ὅτι ὁ λέγων ἐξ ἡμερῶν συγκεῖσθαι καὶ τὸ μέγεθος καὶ τὴν κίνησιν 25
 καὶ τὸν χρόνον, τοῦτο οὐκ ὡς ἄτοπον προσδέχοιτο ἄν, ἀλλ' ὡς ἐκ τῶν
 ἄλλων δεδειγμένου τοῦ τὴν κίνησιν μὴ ἐξ ἡμερῶν συγκεῖσθαι, τῷ δὲ λέ-
 γοντι ἐπὶ τοῦ Α καὶ τοῦ Β καὶ τοῦ Γ μεγέθους μὴ κινεῖσθαι ἀλλὰ κει-
 20 νῆσθαι, εἰκότως ἐπῆκται καὶ τοῦτο τὸ ἐπιχείρημα.

p. 232^a18 Ὅμοίως δὲ ἀνάγκη τῷ μήκει καὶ τῇ κινήσει ἕως τοῦ
 καὶ ἢ τὸ Α ἔσται διαιρετή.

Προθέμενος δεῖξαι, ὅτι ὁμοίως ἔχουσι τὸ μέγεθος καὶ ἢ κινήσις καὶ
 ὁ χρόνος πρὸς τὸ ἐκ διαιρετῶν εἶναι ἢ ἐξ ἀδιαιρέτων, καὶ δεῖξας πρῶτον,
 25 ὅτι ὡς ἔχει τὸ μέγεθος οὕτως ἔχει καὶ ἢ κινήσις, καὶ ὅτι ἐκάτερον ἐκ
 διαιρετῶν ἔστι τῶν μερῶν, προστίθησι νῦν, ὅτι ὁμοίως τῷ μεγέθει, ἐφ'
 οὐ ἢ κινήσις, καὶ τῇ κινήσει καὶ τὸν χρόνον ἔχειν ἀνάγκη πρὸς τὸ ἐξ 35
 ἀδιαιρέτων εἶναι ἢ μή. εἰ γὰρ ἐκεῖνα ἐξ ἀδιαιρέτων, καὶ ὁ χρόνος ἐκ
 τῶν νῦν ἔσται ὄντων ἀδιαιρέτων. καὶ τὸ ἕτερον δῆλον ὅτι ἀληθές. ὅπερ
 30 νῦν μὲν ὡς ἐναργῆς οὐ προστέθεικεν. ὅτι καὶ εἰ ἐκ διαιρετῶν ἐκεῖνα, καὶ
 ὁ χρόνος ἐκ διαιρετῶν. τοῦτο δὲ αὐτὸ δεικνύς, ὅτι εἰ τὸ μέγεθος καὶ ἢ

3. 4 Bet Γ commutat F 4 ἔκειτο κεινῆσθαι M. καὶ fortasse delendum 5 εἰ om. F
 6 ἐν] οὐ F 7 κατὰ τοῦ αὐτοῦ ἡρεμοῦν F 9 ἐν om. M 11 ἦτοι] εἶτοι C
 12 αὐτῷ ante κινήσεως ponunt CM: αὐτῷ F: αὐτῶι, superser. τῶι Α' 13 τοῦ Α]
 τοῦ om. F ὅτε δὲ] ὅτι δὲ F 15 κινήσεως aF τὰ] an κατὰ? αὐτῆς a
 16 μὲν om. aF συγκεῖσθαι] κινεῖσθαι F καὶ (post συγκεῖσθαι) om. a 17 ἀλλ'
 ὡς om. F δεδειγμένου aA: δεδειγμένον CM: compendio incerto F 18 post
 ἡμερῶν add. εἶναι C δὲ CM: om. aAF 19 τοῦ ante Β et Γ om. aF
 24 πρὸς τὸ διαιρετὸν εἶναι F 25 ὅτι om. C post κινήσις praecepta νῦν ὅτι
 del. F 26 ἔσται om. F μεγέθει C 27 καὶ (post κινήσει) om. CM
 30 ὅτι εἰ καὶ aF 31 καὶ ἢ CFM: ἢ ἢ aA

κίνησις ἐξ ἀδιαιρέτων, καὶ ὁ χρόνος ἐξ ἀδιαιρέτων ἔσται, ἐκ τούτου δεῖ- 218^v
 κνυσι καὶ τὸ νῦν προκειμένον συλλογίζεσθαι τὸ ὁμοίως ἔχειν καὶ πρὸς τὸ
 ἐκ διαιρετῶν ἢ ἐξ ἀδιαιρέτων συγκείσθαι τῇ κινήσει τὸν χρόνον.

Κατὰ μὲν τὴν γραφὴν τὴν λέγουσαν εἰ γὰρ πᾶσα διαιρετός, τουτ- 40
 5 ἔστιν εἰ διαιρετός πᾶσα ἢ γραμμὴ ἢ διάστασις (ἔθος γὰρ τῷ Ἀριστοτέλει
 θηλυκῶς τὰ μεγέθη καλεῖν διὰ τὸ γραμμῆν ἀντὶ τοῦ μεγέθους ἐκτίθεσθαι),
 εἰ οὖν διαιρετός ἢ γραμμὴ ἢ ἡ κίνησις, ἐπειδὴ τὸ ἰσοταχῶς κινούμενον
 ἔλαττον μέγεθος ἢ ἔλαττον μέρος κινήσεως ἐν ἐλάττονι χρόνῳ δίδεισιν (οὐ
 γὰρ ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ καὶ τὸ μείζον καὶ τὸ ἔλαττον ἢ τοῦ μεγέθους ἢ
 10 τῆς κινήσεως κινήσεται) τὸ ἰσοταχῶς κινούμενον συνδιαιρεθῆσεται τῷ με-
 γέθει ἢ τῇ κινήσει καὶ ὁ χρόνος. οὐ γὰρ ἔστιν ἔλαττόν τι λαβεῖν, τοῦτο 45
 διαιρετὸν ἔσται. εἰκότως οὖν ἐπήγαγεν, ὅτι καὶ ὁ χρόνος διαιρετός ἔσται.
 οὕτω δὲ ἀπὸ τοῦ μεγέθους διαιρετὸν δείξας τὸν χρόνον, τῇ αὐτῇ ἐφόδῳ
 ἀπὸ τοῦ χρόνου τὸ μέγεθος διαιρετὸν δείκνυσι. τάχα δὲ ἵνα καὶ τοῦ
 15 πᾶσα ἀβιάστως ἀκούσωμεν ἐπὶ τῆς κινήσεως, ῥητέον ἀπὸ μὲν τῆς κινή-
 σεως τὸν χρόνον δεδεῖχθαι διαιρετόν, ἀπὸ δὲ τοῦ χρόνου τὸ μέγεθος. εἰ
 γὰρ πᾶς χρόνος διαιρετός, καὶ ἐκείνος ἐν ᾧ κινεῖται τι τὸ Α μέγεθος τὸ
 δοκῶν ἀδιαιρετόν, διαιρετός ἔσται· ὥστε ἐν τῷ ἐλάττονι τοῦ βλου τὸ ἰσο-
 ταχῶς κινούμενον ἔλαττον τοῦ Α διελούσεται· διαιρετὸν ἄρα τὸ Α, εἴπερ 50
 20 ἔστι τι αὐτοῦ ἔλαττον μέρος λαβεῖν.

Εἰ μέντοι εἴη γεγραμμένον ὡς ἐν τισι τῶν ἀντιγράφων εὐρίσκεται εἰ
 γὰρ ἅπας διαιρετός, ἐξηγεῖται ὁ Ἀλέξανδρος, ὅτι εἰ πᾶς ἔστιν ὁ χρόνος
 διαιρετός, συνδιαιρεθῆσεται τῷ χρόνῳ διαιρουμένῳ καὶ τὸ μέγεθος. καίτοι
 ὁ Ἀριστοτέλης οὐ τοῦτο ἐπάγει, ἀλλ' ὅτι καὶ ὁ χρόνος διαιρετός ἔσται.
 25 καὶ τούτω καὶ ὁ Ἀλέξανδρος ὕστερον ἐπιστήσας λέγει ὅτι "δείξας ὅτι, ἂν
 τὸ μέγεθος πάντῃ διαιρετόν ἦ, καὶ ὁ χρόνος | ἔσται διαιρετός, τὸ ἀντί- 219^v
 στροφον πάλιν ἔλαβε διὰ τοῦ εἰ δὲ ὁ χρόνος διαιρετός ἐν ᾧ φέρεται
 τὴν Α, καὶ ἡ τὸ Α ἔσται διαιρετή.

Ὁ μέντοι Ἀσπασίος καὶ ἄλλην οἶδεν τῆς γραφῆς τοιαύτην διαστολήν·
 30 εἰ γὰρ πᾶς, εἴτα ἐπάγει τὸ ἀδιαιρέτος, καὶ ἐξηγεῖται ὅτι· εἰ πᾶς ὑπο-
 θεῖη ἀδιαιρέτος χρόνος, ἐν τῷ ἐλάττονι δὲ τὸ ἰσοταχῆς δίδεισιν ἔλαττον,

1 ἐξ ἀδιαιρέτων a: ἐκ διαιρετῶν utroque loco libri 2 συλλογίζεσθαι om. a
 3 ἢ ἐξ ἀδιαιρέτων—χρόνον CM: ὁμοίως ἔχειν δείκνυσι varia lectione intrusa AF: εἶναι a
 4 τὴν alterum om. M εἰ] ἢ F 5 εἰ] ἢ F ἢ (post πᾶσα) om. aF in mrg.
 ση τὸ ἀριστοτελικὸν ἔθος A 6 θηλυκῶς om. M τοῦ om. aF 8 ἔλαττον μέ-
 γθος ἢ om. M δίδεισιν οὐ aCM: διέκεινον A: δι' ἐκείνου F 10 κινήσεται aF
 διαιρεθῆσεται F 10. 11 τῇ κινήσει ἢ τῷ μεγέθει aF 11 οὐ scripsi: οὐ libri 13 δεῖ-
 ξας—διαιρετόν (14) om. F 14 δὲ] καὶ F 14. 15 τοῦ πᾶσα om. in XII litt. lacuna F
 16 εἰδείξε F 17 πᾶς ὁ χρόνος aF 18 ἐν τῷ iterata del. C 21 ἐν τισιν ἀντι-
 γράφοις aF 22 ἅπας ACM: πᾶς aF ὅτι aAM: ὅ C: διότι F ὁ χρόνος ἔστι
 aF 23 διαιρεθῆσεται F 24 τούτω CM: τοῦτο aAF 25 καὶ ὁ Α: ὁ aCFM
 post ὅτι add. ὁ F 26 ἢ aA: ἢν F: εἴη M: ἂν εἴη C 26. 27 ἐπάγει πάλιν τὸ ἀντί-
 στροφον, διὰ τοῦ εἰ ὁ χρόνος aF 28 τὴν ACFM: τι τὴν a ex Arist. 29 εἶδε
 aF τῆς τοιαύτης γραφῆς aF 30 τὸ om. aF διαιρετός F

διαιρετὸς ἔσται καὶ ὁ χρόνος ὁ ὑποτειθεὶς ἀδιαίρετος'. καλῶς δὲ ὁ Ἀσπά- 219^r
 σις ἐναυθία ἐπέστησεν, ὅτι οὐ μόνον ἀκολουθίαν δεῖκνυσιν ὡς θατέρου ὁ
 ὄντος διαιρετοῦ καὶ θατέρον ἔσται, ἀλλὰ καὶ προσαναγκάζει διαιρετὰ εἶναι
 καὶ τὸν χρόνον καὶ τὸ μέγεθος, ὡσπερ καὶ τὴν κίνησιν· ἡ γὰρ ἀπὸ τῶν ἰσο-
 5 ταχῶν ἀπόδειξις τὴν διαίρεσιν ἀναγκάζει, ὡς καὶ ἐφεξῆς μαθησόμεθα.
 δείκνυται γὰρ τὰ αὐτὰ καὶ δι' ἐκθέσεως οὕτως· ἔστω γὰρ ἰσοταχὲς τὸ Ω,
 μέγεθος δὲ ἐφ' οὗ κινεῖται τὸ ΑΕ διαιρετόν. καὶ κείσθω ὅτι τὸ ἰσοταχὲς
 ἐν ἐλάττονι χρόνῳ ἔλαττον δίσει. διερχέσθω δὲ τὴν ΑΕ ἐν τῷ ΖΗ 10
 χρόνῳ. ἐὰν οὖν ἐλάττω διέλθῃ τῆς ΑΕ, οἷον τὴν ΑΒ, ἐν ἐλάττονι
 10 αὐτὴν χρόνῳ διελεύσεται τῷ ΖΘ· ἔσται ἄρα καὶ ὁ χρόνος τετμημένος.
 ὁμοίως δὲ ἂν τέμωμεν τὸ ΑΒ μέγεθος ἔλαττον προϊόντος τοῦ Ω, τεμοῦ-
 μεν πάλιν τὸν ΖΘ χρόνον· καὶ αἰεὶ σὺν τῷ μεγέθει καὶ ὁ χρόνος τμηθή-
 σεται. ὅτι δὲ καὶ ἐὰν ὁ χρόνος ἦ διαιρετὸς, καὶ τὸ μέγεθος ἔσται διαι-
 15 ρετόν, κειμένου πάλιν τοῦ τὸ ἰσοταχὲς ἐν ἐλάττονι χρόνῳ ἔλαττον κινεῖ-
 σθαι, φανερὸν καὶ τοῦτο. ἔστω γὰρ διαιρετὸς ὁ χρόνος ἐφ' ᾧ ΖΗ, καὶ
 τὸ Ω ἰσοταχῶς κινεῖσθω τὴν ΑΕ ἐν τῷ ΖΗ χρόνῳ. οὐκ οὖν ἐν ἐλάττονι 15
 χρόνῳ τῷ ΖΘ ἔλαττονα κινήσεται τὴν ΑΒ. τμηθήσεται ἄρα τῷ ΖΗ
 χρόνῳ ὁμοίως καὶ ἡ ΑΕ καὶ πᾶν μέγεθος. οὕτω δὲ ἐκ τῆς ἰσοταχοῦς
 κινήσεως τοῦ κινουμένου δεῖξας, ὅτι ὁμοίως διαιροῦνται ὁ τε χρόνος καὶ
 20 τὸ μέγεθος, καὶ ἐκ τῆς θαττονος καὶ βραδυτέρας κινήσεως τὸ αὐτὸ δεῖ-
 κνυσι διδάσκων, ὅτι ὑπὸ μὲν τοῦ βράδιον κινουμένου μερίζεται τὰ μεγέθη,
 ὑπὸ δὲ τοῦ τάχιον ὁ χρόνος.

p. 232^a23 Ἐπεὶ δὲ πᾶν μέγεθος εἰς μεγέθη διαιρετόν ἕως τοῦ 20
 ἐν ἐλάττονι χρόνῳ διέναι τὸ θαττον.

25 Ὁ μὲν Ἀλέξανδρος "ἐν τούτοις, φησί. μετὰ τὸ δεῖξαι ὅτι, ὡς ἔχει τὸ
 μέγεθος καὶ ἡ κίνησις πρὸς τὸ ἐξ ἡμερῶν εἶναι ἢ μὴ εἶναι, οὕτως ἔχει 40
 καὶ ὁ χρόνος, νῦν δεῖκνυσιν ὅτι μὴ σύγκριται ὁ χρόνος ἐξ ἡμερῶν μηδὲ
 ἐκ τῶν νῦν". μήποτε δὲ καὶ τοῦτο ἤδη δέδεικται, ὅτε ἔλεγε 'καὶ ὁ χρό-
 νος διαιρετὸς ἔσται', τουτέστι πᾶν μόνιον χρόνον· χρόνος γὰρ τὸ τοῦ χρό-
 30 νου μόνιον. ἀλλ', ὡς εἴρηται, μετὰ τὸ ἐκ τῆς ἰσοταχοῦς τοῦ κινουμένου

2 ἐπέστησεν ACM: ὑπέστηξεν aF ἀκολουθίαν aAF: ἀκολούθως CM 3 καὶ alterum
 om. F 4, 5 ἰσοταχῶς A: ἀνισοταχῶς F 5 καὶ om. aF 6 τὸ Ω om. F
 7 ἐφ' οὗ κινεῖται post διαιρετόν aF τὸ (post ὅτι) om. M 8 ἐν ἐλάττονι χρόνῳ·
 δίσει δὲ πᾶ ἐν τῷ ζῆ χρόνῳ F δὲ om. a 9 ἐλάττω] ἔλαττον aF τὴν
 om. F 10 χρόνῳ αὐτὴν aF 11 ἐὰν aF τὸ ΑΒ—Ω om. F αβ a, in
 lit. A: ζῆ CM 11, 12 τεμοῦμεν ACM: om. aF 12 ΖΘ] ηθ F
 χρόνον συντεμοῦμεν. αἰεὶ γὰρ σὺν a 13 ἐὰν καὶ aF 14 τὸ om. FM
 17 χρόνῳ aFM: om. AC ἔλαττον aF κινήσεται aCF τμηθήσεται—ὁμοίως
 om. M 20 καὶ (ante ἐκ) om. F 23 διαιρεῖται F 24 ἐν ἐλάττονι χρόνῳ om. F
 25 ὅτι ante ὡς om., sed post ἔχει add. ὅτι καὶ F 28 καὶ (post δὲ) om. F ἤδη post δὲ
 coll. aF ἔλεγε] 1. p. 232^a21 διαιρετὸς ἔσται καὶ ὁ χρόνος 30 post ἰσοταχοῦς ras. C

κινήσεως δεῖξαι, καὶ ὅτι διαιρετὰ ἐπ' ἄπειρόν ἐστιν ὅτε χρόνος καὶ τὸ 219·
 μέγεθος καὶ δηλονότι καὶ ἡ κίνησις, καὶ ὅτι ἀνάλογον ἀλλήλοις διαιροῦν-
 ται, νῦν ἐκ τοῦ θάττονος καὶ βραδυτέρου τὰ αὐτὰ δεῖκνυσιν· οὐ γὰρ μόνον 45
 ὅτι ὁ χρόνος διαιρετός, ἀλλ' ὅτι καὶ τὸ μέγεθος. καὶ τοῦτο καὶ αὐτὸς
 5 ὁμολογεῖ ὁ Ἀλέξανδρος. καὶ ὁ Ἀριστοτέλης δὲ λέγει πρὸς τῶ τέλει τῆς
 ῥήσεως ὅτι "διαιρήσει τὸ μὲν θάττον τὸν χρόνον, τὸ δὲ βραδυτέρον τὸ
 μήκος". προηγουμένως μέντοι τὸν χρόνον ἀποδεικνύει ἐν τούτοις διαι-
 ρετὸν καὶ σὺν τῷ χρόνῳ τὸ μέγεθος, εἰς ὃ καὶ ἀπέβλεψεν ὁ Ἀλέξανδρος.
 διὸ καὶ ἐπήγαγεν ὁ Ἀριστοτέλης τὸ "ἅμα δὲ ὄγλον ὅτι καὶ μέγεθος
 10 ἅπαν ἐστὶ συνεχές". ἐν μέντοι τῇ ἐκθέσει παράλληλα δεῖκνυσιν ἄμφω.
 προλαμβάνει δὲ εἰς τὴν τούτου δεῖξιν, ὅτι ἀνάγκη τὸ θάττον ἐν τῷ 50
 ἴσῳ χρόνῳ μεῖζον καὶ ἐν τῷ ἐλάττονι πλέον κινεῖσθαι. ταῦτα
 δὲ δεῖκνυσι μὲν καὶ διὰ τοῦ ὀρισμοῦ τοῦ θάττονος (θάττον γὰρ λέγομεν
 τὸ ἐν ἴσῳ χρόνῳ μεῖζον κινούμενον καὶ ἐν τῷ ἐλάττονι πλέον), δεῖκνυσι
 15 δὲ καὶ ἐκ τοῦ ἀκολουθεῖν τῷ πᾶν μέγεθος διαιρετὸν εἶναι τὸ θάττον κι-
 νούμενον ἐν τῷ ἴσῳ χρόνῳ πλέον κινεῖσθαι καὶ τὸ βραδυτέρον ἔλαττον.
 εἰ γὰρ μὴ ἦν πᾶν μέγεθος διαιρετόν, οὐχ οἶόν τε ἦν τὸ βραδυτέρον αἰεὶ
 ἐν τῷ ἴσῳ χρόνῳ ἔλαττον κινεῖσθαι τοῦ | θάττονος. τὸ γὰρ ἄτομον 219·
 καὶ τὸ ἀμερές ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ καὶ τὸ θάττον διέρχεται καὶ τὸ βραδυ-
 20 τερον· εἰ γὰρ ἐν πλείονι, ἐν τῷ ἴσῳ ἔλαττόν τι τοῦ ἀμεροῦς διελύεσθαι.
 διὸ καὶ τοῖς περὶ Ἐπίκουρον ἀρέσκει ἰσοταχῶς πάντα διὰ τῶν ἀμερῶν κι-
 νεῖσθαι, ἵνα μὴ τὰ ἄτομα αὐτῶν διαιρούμενα μηκέτι ἄτομα ᾗ. ἐκ δὲ τοῦ
 ὀρισμοῦ τοῦ θάττονος ὄγλον ἐστίν, ὅτι ἀνάγκη πᾶν μέγεθος εἰς μεγέθη
 διαιρετὸν εἶναι τῷ τὸ θάττον καὶ τὸ βραδυτέρον τοιαῦτα εἶναι, εἴπερ ὀρι- 5
 25 σμὸς οὗτός ἐστιν αὐτῶν· εἰ μὴ ἄρα διὰ τοῦτο τοιαῦτά ἐστι τὸ θάττον καὶ
 βραδυτέρον, ἐπεὶ πᾶν μέγεθος εἰς αἰεὶ διαιρετὰ διαιρετόν ἐστιν.

Οὕτως οὖν συντόμως δεῖξας, ὅτι τὸ θάττον ἐν ἴσῳ χρόνῳ μεῖζον κι-
 νεῖται, δεῖκνυσιν αὐτὸ λοιπὸν καὶ διὰ τῆς ἐκθέσεως. θεῖς γὰρ θάττον μὲν
 κινούμενον τὸ Α, βραδυτέρον δὲ τὸ Β, καὶ προλαβὼν ὡς ἑναργές, ὅτι τοῦ-
 30 τό ἐστὶ θάττον ὃ πρότερον τοῦ βραδυτέρου μεταβάλλει, ἐκτίθεται χρόνον
 μὲν ἐν ᾧ μεταβάλλει τὸ θάττον τὸν ΖΗ, μέγεθος δὲ ὃ μεταβάλλει ἐν τῷ 10
 ΖΗ χρόνῳ τὸ ΓΔ. ἐπεὶ οὖν ἐν ᾧ χρόνῳ τὸ Α τὸ θάττον μεταβέβληκεν

1 καὶ (ante ὅτι) om. F 2 καὶ (ante ἡ) om. F 3 θάττον a βραδυτέρον aM
 5 δὲ om. CM λέγει] p. 233a7 6 διαιρήσει ACM: διαίρη] F: διαίρει a: διαίρησει
 γὰρ Arist. 6. 7 καὶ τὸ μήκος aF 7 ἀποδεικνύει A¹CFM: ἀποδείκνυσιν aA²:
 immo verbum velut doxet intercidit 9 ἐπήγαγεν] p. 233a10 ὅτι καὶ aAF: ὅτι καὶ
 τὸ CM: καὶ ὅτι Aristoteles 10 ἐστὶ τὸ aAF ἐν] καὶ CM 12 χρόνῳ
 om. F 13 μὲν om. C λέγωμεν C 14 κινούμενον C¹ πλέον] χρόνῳ F
 (cf. v. 12) 15 τῷ] τὸ FM 18 τῷ om. aF ἔλαττον — χρόνῳ (19) om. C¹
 19 τὸ (ante ἀμερές) om. C²M 21 Ἐπίκουρον] fr. 277 p. 197,9 Usener 22 οὐκ-
 ἐτί M 23 ὅτι μὴ M (cf. v. 22) 24 τῷ CM: τοῦ aAF post εἴπερ add. ὁ
 aF 25. 26 καὶ τὸ βραδυτέρον aFM 26 εἰς αἰεὶ iterata del. C διαιρετὰ aF
 om. CM et A¹ qui idem add. 28 δεῖκνυσι λοιπὸν αὐτὸ a μὲν post κινούμε-
 νον F 29 προλαβὼν F 31 μεταβάλλον (post ᾧ) M τὸν CM: τὸ aAF

ἀπὸ τοῦ Γ ἐπὶ τὸ Δ, τὸ βραδύτερον τὸ Β οὐπω ἔρχεται εἰς τὸ Δ, ἀλλ' 219^a
ἀπολείπεται, εἴπερ τοῦτό ἐστι τὸ βραδύτερον τὸ ὕστερον μεταβάλλον, δῆλον
ὅτι τὸ θάττον ἐν τῷ ἴσῳ χρόνῳ πλεόν διήλθε τοῦ βραδυτέρου, εἴπερ τὸ
μὲν ὄλην τὴν ΓΔ, τὸ δὲ ἀπολείπει. εἶτα δεῖκνυσιν, ὅτι καὶ ἐν τῷ ἐλάτ-
5 τῶν χρόνῳ τὸ θάττον μείζον οἰεῖσιν, οὐχ ὁσφουδὸν μείζον (ψευδὸς γὰρ τοῦτο), 15
ἀλλ' ὅτι μείζον τί. τῶν γὰρ αὐτῶν ἐκκειμένων, ἐπεὶ τὸ Α ἐν τῷ ΖΗ
χρόνῳ πρὸς τῷ Δ γέγονε, τὸ δὲ βραδύτερον τὸ Β ἀπελείφθη ἐνδοτέρω
τοῦ Δ, κατὰ τὸ Ε εἰ τόχοι, ἔστι δέ τι μέγεθος μεταξὺ τοῦ Δ καὶ τοῦ Ε
διαιρετὸν ὄν καὶ αὐτό, διηρησθῶ κατὰ τὸ Θ· μείζων δὴ ἐστὶ τῆς ΓΕ ἢ
10 ΓΘ, ἐλάττων δὲ τῆς ΓΔ· ἐπεὶ οὖν τὸ Α ἐν τῷ ΖΗ χρόνῳ παντὶ κενίη-
ται τὴν ΓΔ, ἐν ἐλάττωνι ἔσται τὴν ΓΘ κενιημένον· ἐλάττων γὰρ αὕτη
ὄλης τῆς ΓΔ. καὶ ἔστω ὁ ἐλάττων τοῦ ΖΗ χρόνου χρόνος ὁ ΖΚ· ἀλλὰ 20
μὴν τὸ Β ἔκειτο ἐν τῷ ΖΗ χρόνῳ παντὶ τὴν ΓΕ κενιημένον, ἦτις ἦν
ἐλάττων τῆς ΓΘ· ἐν πλείονι ἄρα χρόνῳ τὸ Β τὴν ἐλάττονα κενίηται
15 τῆς ΓΘ, ἦν τὸ Α ἐν ἐλάττωνι τοῦ ΖΗ χρόνῳ τῷ ΖΚ κενίηται. δέ-
δεικται ἄρα καὶ τὸ δεύτερον, ὅτι τὸ θάττον ἐν ἐλάττωνι χρόνῳ μείζον
οἰεῖσι διάστημα.

Καὶ προχείρως δὲ οὕτως ἂν δειχθεῖν· εἰ γὰρ τὸ θάττον ἐν τριπλασίῳ
λόγῳ τὸ τάχος ἔχει πρὸς τὸ βραδύτερον, τοῦ θάττονος τὴν τρίποδα κινου-
20 μένου τὸ βραδύτερον ἐν τῷ ἴσῳ χρόνῳ τὴν ποδιαίαν κινήθησεται, ὥστε τὴν 25
δίποδα τὸ θάττον ἐν ἐλάττωνι χρόνῳ κινήσεται μείζονα οὖσαν τῆς ποδιαίας.
τοῦτο δὲ ἐκ περιουσίας ἔοικε δεικνύναί ὁ Ἀριστοτέλης πρὸς τὸ λαβεῖν, ὅτι
εἰ πλεόν ἐν ἐλάττωνι κινεῖται τὸ θάττον, πολὺ μᾶλλον τὸ ἴσον ἐν τῷ ἐλάτ-
τωνι κινήθησεται. τούτῳ γὰρ καὶ προσχρήσεται πρὸς τὴν διαίρεσιν, ὃ τρί-
25 τον δεῖκνυσι καὶ αὐτὸ διὰ τῆς ἐκθέσεως φανερόν αὐτὸ λέγων ἐκ τῶν
ἤδη δεδειγμένων γεγονέναι. καὶ ἦν μὲν δυνατὸν διὰ τῆς αὐτῆς ἐκθέσεως
καὶ τοῦτο δειχθῆναι. ἀμείψας δὲ αὐτὸς τὰ στοιχεῖα διὰ τὸ πολυειδῶς 30
οἶμαι γυμνάσειν τοὺς ἐντυγχάνοντας ἀσαφέστερον ἐποίησε τὸν λόγον.
λαμβάνει γὰρ ἀντὶ μὲν τοῦ ΓΘ μεγέθους τὸ ΑΜ, ἀντὶ δὲ τοῦ ΓΕ τὸ ΑΞ,

1 τὸ δὲ βραδύτερον a 2 ἐστὶ om. a μεταβάλλειν a 3 πλείον M διελή-
λυθε aF 4 καὶ om. M 5 τοῦτο γὰρ ψευδὸς aF 6 γὰρ om. C¹ ἐκκειμένων,
καὶ in ras., M 7 πρὸς τὸ F 7. 8 τοῦ ὁ ἐνδοτέρω CM 8 τοῦ (post καὶ) om. aF
9 αὐτὸν F διηρησθῶ M ὄη] δὲ aF 9. 10 ἢ γῦ τῆς γε a 10 ἐλάττωνος M
11 ἐλάττων///, i eras. A 12 ΓΔ scripsi: γῦδ ACM: γδε F (cf. v. 13): γῦ a ὁ (prius)
ACM: ἢ F: om. a χρόνος τοῦ ζη χρόνου a 13 post μὴν add. καὶ aF ΓΕ] γε, ε
in ras. F post κενιημένον iterata ex v. 11 ἐλάττων—γδε del. F 14 τῷ β F¹
15 χρόνῳ τοῦ ζη aF χρόνου M¹ τῷ] τὸ F 16 δεύτερον AC: β^{ov} M: β F:
τέταρτον a 18 δὲ CM: om. aAF ἐν] ἐκ M 19 ἔχει aFM 20 τοῦ
βραδυτέρου F ἐν τῷ—κινήθησεται CM: om. A¹F: in mrg. suppl. τὴν ποδιαίαν κινή-
θησεται A²: τὴν ποδιαίαν κινεῖται (om. ἐν τῷ ἴσῳ χρόνῳ) a inter ἐν et ἐλάττωνι ite-
rata (scil. ex exemplaris mrg.) βραδύτερον—ποδιαίαν xi del. M 21 κινήσεται ACM:
κινήθησεται aF 22 δὲ om. M 25 καὶ αὐτὸ post ἐκθέσεως coll. F post
post φανερόν add. καὶ a 29 λαμβάνουσι M μὲν αὐτὴ γὰρ ponunt aF
τὸ (ante ΑΜ) om. CM ἀντὶ δὲ ACM: καὶ ἀντὶ aF ΑΞ] λζ M

χρόνον δὲ τὸν ἐν ᾧ τὸ Α, τουτέστι τὸ θᾶπτον κινούμενον τὸ μείζον διά- 219
 στημα κινεῖται, τὸ ΑΜ ἤτοι τὸ ΓΘ τὸν ΠΡ, ὅς ἀνά λόγον ἐστὶ τῷ ΖΚ.
 ἐν ᾧ δὲ τὸ ἔλαττον τοῦ ΑΜ διάστημα κινεῖται τὸ ΑΞ ἤτοι τὸ ΓΕ τὸν
 ΠΣ ἐλάττωνα δηλονότι ὄντα τοῦ ΠΡ ἤτοι τοῦ ΖΚ. λαμβάνει δὲ καὶ τὸν
 5 ΠΧ χρόνον, ἐν ᾧ τὸ Β τὸ βραδύτερον ἔκειτο κεινῆσθαι τὴν ΓΕ, ἣν νῦν α
 ΑΞ εἶπεν. οὗτος δὲ ἦν ὁ ΖΗ μείζων τοῦ ΠΡ, εἴ γε ὁ ΠΡ ἀνά λόγον
 ἐστὶ τῷ ΖΚ. ἐπὶ τοιαύτῃ τοίνυν ἐκθέσει λέγει, ὅτι ἐπειδὴ δέδεικται τὸ
 θᾶπτον τὴν μείζω, τουτέστι τὴν ΑΜ ἤτοι τὴν ΓΘ, ἐν ἐλάττωι χρόνῳ τῷ
 ΠΡ ἤτοι τῷ ΖΚ διέναι, ἣν τὸ βραδύτερον ἐν τῷ μείζονι διήει τῷ ΖΗ,
 10 αὐτὸ δὲ καθ' αὐτὸ τὸ θᾶπτον λαμβανόμενον ἰσοταχῶς κινούμενον ἐν
 πλείονι χρόνῳ τὴν μείζω τῆς ἐλάττωος δίεισιν οἷον τὴν ΑΜ τῆς ΑΞ,
 πλείων ἂν εἴη χρόνος ὁ ΠΡ, ἐν ᾧ τὴν ΑΜ διέρχεται, ἢ ὁ ΠΣ, ἐν ᾧ 40
 τὴν ΑΞ. εἰ οὖν τὴν ΑΞ τὸ μὲν βραδύτερον διέρχεται ἐν τῷ ΠΧ χρόνῳ,
 τὸ δὲ θᾶπτον ἐν τῷ ΠΣ, ὁ δὲ ΠΣ ἐλάττων τοῦ ΠΡ, καὶ ὁ ΠΡ ἐλάττων
 15 τοῦ ΠΧ, τὸ δὲ τοῦ ἐλάττωος ἔλαττον καὶ αὐτὸ ἐστὶ μᾶλλον ἔλαττον, ὁ δὲ
 ὅτι τὸ θᾶπτον ἐν ἐλάττωι χρόνῳ δίεισι τὸ αὐτὸ τὸ ΑΜ, τουτέστι τὸ ἴσον,
 ἤπερ τὸ βραδύτερον.

Τοῦτο δὲ τὸ θᾶπτον κινούμενον τοῦ βραδυτέρου ἐν ἐλάττωι χρόνῳ
 τὸ ἴσον διάστημα κινεῖσθαι καὶ ἄλλως δεῖκνυσιν ἐκ διαιρέσεως οὕτως· εἰ
 20 πᾶν τὸ ἴσον διάστημα τι κινούμενον ἢ ἐν ἴσῳ χρόνῳ κινεῖται ἢ ἐν πλείονι 45
 ἢ ἐν ἐλάττωι καὶ παρὰ ταῦτα οὐκ ἔστι, καὶ τὸ θᾶπτον ἄρα ἴσον διάστημα
 τῷ βραδυτέρῳ κινούμενον ἢ ἐν πλείονι χρόνῳ κινήσεται ἢ ἐν ἴσῳ ἢ ἐν
 ἐλάττωι· ἀλλὰ τὸ μὲν ἐν πλείονι χρόνῳ κινούμενον τὸ ἴσον ἢ τὸ αὐτὸ
 διάστημα βραδύτερον (οὗτος γὰρ τοῦ βραδυτέρου ὀρισμός), τὸ δὲ ἐν ἴσῳ
 25 ἰσοταχές, τὸ δὲ θᾶπτον οὔτε ἰσοταχές ἐστὶν ἐκείνῳ, οὐδ' ἐστὶ θᾶπτον, οὔτε
 ἐστὶ μᾶλλον βραδύτερον· ὥστε οὔτε ἐν ἴσῳ χρόνῳ οὔτε ἐν πλείονι τὴν ἴσην
 δίεισιν· ἐν ἐλάττωι ἄρα. χρῆ δὲ καὶ τοὺς τοῦ βραδυτέρου κινουμένου 50

1 χρόνον τὴν (?) ἐν ᾧ F 1. 2 τὸ μείζον τὸ διάστημα ἤτοι τὸ γθ F 2 τὸ (post
 ἤτοι) om. A ὅς om. aF ἀνάλογον libri ἔστι CM: ἔσται A: om. aF
 3. 4 τὸ πσ F 4 ἤτοι τοῦ ζκ CM: om. aAF 5 πχ aC: χ AFM 6 οὗτος

δὲ] οὕτως F εἴγε AC: εἶτε F: εἶπερ a: εἰ M ἀνάλογον ACM: ἀνάλο F: ἀνάλογος a
 7 τοιαύτης τοίνυν ἐκθέσεως aF 8. 9 τῆ post χρόνῳ et ἤτοι] τὸ F 9 τῷ ΖΗ] τὸ ζῆ F.
 conicio τῷ <ΠΧ ἤτοι τῷ> ΖΗ τὸ θᾶπτον om. F τὸ ἰσοταχῶς F 11 ἐλάτ-
 τωος M δίεισιν C¹ 12 πλείων A¹: πλείων sic C: πλείω M post εἴη add. ὁ
 aFM ἢ ὁ πσ aCM: ἢ πσ F: ἤπερ, ep in ras. A 13 ἐν τῷ πχ χρόνῳ CM: ἐν
 τῷ πχ χρόνῳ A: ἐν τῷ χρόνῳ τῷ πχ (χ F) aF 15 ΠΧ] πχ A: χ F μᾶλλον
 ἐστὶ aF 16 τὸ (ante ΑΜ): τῷ aF τὸ ἴσον CM: τὸ τὸ ἴσον A: ἴσον aF
 18 δὲ τὸ τὸ C: δὲ τὸ aAFM 19 κινήσεται a ἄλλει M: ἄλλως δὲ a
 20 τι κινούμενον] στιγμῇ διαιρούμενον F 21 ἔσται F καὶ (ante τὸ) aAF: om.
 CM 22 ἢ (post κινούμενον) om. aF ἢ (sic) ἐν ἴσω add. in marg. C¹ ἐν
 tertium om. M 23 τὸ ἴσον] τι ἴσον F 24 ὀρισμός A: ὁ ὀρισμός aCMF
 25 ἐστὶν C οὐδ' ἐστὶ θᾶπτον] οὔτε θᾶπτον, punctis del. A 26 οὔτε (post ὥστε)
 add. in marg. C¹ ἴση C¹ 27 κινουμένου βραδυτέρου (βραδυτέρου F) aF

ὄρισμους ἀπὸ τοῦ θάττονος μετάγειν, ἐπειδὴ καὶ ὁ Ἄριστοτέλης οὐ μόνον 219^v
 τῆ τοῦ θάττονος ὄρισμῷ χρῆται, ἀλλὰ καὶ τῆ τοῦ βραδύτερου. εἰ οὖν
 θάττον τὸ ἐν ἴσῳ χρόνῳ πλέον κινούμενον, βράδιον τὸ ἐν ἴσῳ χρόνῳ
 ἔλαττον· καὶ εἰ θάττον τὸ ἐν ἐλάττονι χρόνῳ πλέον κινούμενον διάστημα.
 5 βράδιον τὸ ἐν πλείονι χρόνῳ ἔλαττον· ὁμοίως εἰ θάττον τὸ ἐν ἐλάττονι
 χρόνῳ ἴσον κινούμενον διάστημα, βράδιον τὸ ἐν πλείονι χρόνῳ ἴσον κινού-
 μενον. |

p. 232^v20 Ἐπειὶ δὲ πᾶσα μὲν κίνησις ἐν χρόνῳ ἕως τοῦ καὶ τὰς 220^b
 ἴσας διαιρέσεις ἢ τε χρόνος καὶ τὸ μέγεθος διαιρεῖται.

- 10 Δείξας, ὅτι τὸ θάττον τὸ ἴσον διάστημα ἐν ἐλάττονι χρόνῳ κινεῖται
 καὶ τὸ βραδύτερον ἐν τῷ ἴσῳ ἔλαττον, τούτοις προσχρῶμενος δεῖκνυσιν.
 ὅτι ὁ χρόνος οὐ σύγκειται ἐκ τῶν νῦν ὄντων ἀμερῶν, ἀλλ' ἔστι συνεχῆς
 τε καὶ διαιρετὸς εἰς ἀεὶ διαιρετά, ὁμοίως δὲ καὶ τὸ μέγεθος, καὶ τὸ μὲν
 θάττον διαιρεῖ τὸν χρόνον, τὸ δὲ βραδύτερον τὸ μέγεθος. ἵνα δὲ μὴ τις 20
 15 εἴπῃ, ὅτι οὐ πᾶσα κίνησις ἐν χρόνῳ οὐδὲ ἐν πάσῃ κινήσει τὸ θάττον καὶ
 τὸ βραδύτερον, εἰ δὲ τοῦτο, οὐ πᾶς χρόνος ὑπὸ τοῦ θάττονος διαιρεθῆσε-
 ται, ὑπομνησθεὶς τούτων ὡς ἐν τοῖς πρόσθεν ἀδειχθέντων τε καὶ ὡμο-
 λογηθέντων, ὅτι πᾶσα κίνησις ἐν χρόνῳ γίνεται καὶ ἐν παντὶ χρόνῳ κίνη-
 20 νος, εἴπερ ὁ χρόνος κινήσεώς τι ὧν ἐδείχθη· ὥστε ὅπου κίνησις, καὶ χρό-
 νος, καὶ ἔνθα χρόνος, ἐκεῖ καὶ κίνησις. ἐπὶ τούτῳ προσλαμβάνει τὸ πᾶν
 τὸ κινούμενον δύνασθαι καὶ θάττον κινεῖσθαι καὶ βραδύτερον καὶ ἀπορεῖ 25
 καλῶς ὁ Ἀλέξανδρος, πῶς ἐπὶ τοῦ κυκλοφορητικοῦ σώματος ἀληθὲς ὁμα-
 λῶς κινουμένου τὸ θάττον καὶ βραδύτερον κινεῖσθαι. καὶ τὴν μὲν πρώτην
 λύει μαλθακῶς, ὡς οἶμαι, λέγων μὴ εἰρηκέναι τὸν Ἄριστοτέλη τὸ αὐτὸ
 25 θάττον καὶ βραδύτερον κινεῖσθαι, ἀλλὰ δύνασθαι κινεῖσθαι, ὃ φησι καὶ τῷ
 κυκλοφορητικῷ ὑπάρχειν διὰ τὸ κατ' οἰκειάν βούλησιν οὕτω κινεῖσθαι.
 καὶ μὴ καταναγκασμένως μηδὲ ὡς κεκωλῶσθαι ὑπὸ τινος τὸ καὶ ἄλλως
 κινεῖσθαι. "οὐδὲ γὰρ οἱ ἀγαθοί, φησί, τὰ ἀγαθὰ κατὰ ἀνάγκην πράττου- 30

1 ὄρισμους—καὶ τῆ (2) om. F 2 χρῆται CM: χρήσεται aA 3 τὸ om. F ἐν
 τῷ M πλείον aF βράδιον—κινούμενον (4) om. M βραδύτερον hic et v. 5, 6 a
 ἐν τῷ ἴσῳ C 4 ἔλαττον—πλείονι χρόνῳ (6) om. F 6 ἴσον prius] πλείον a
 8 μὲν om. F τὰς om. F 9 ὁ χρόνος διαιρεῖται καὶ τὸ μέγεθος Arist. cod. E
 solus 10 τὸ (ante ἴσον) om. aF 12 ἀμερῶν ὄντων CM 13 διαιρετὸς post
 διαιρετά a ἐς aF διαιρετά] διαιρετὸς M 14 post τὸ δὲ add. ἄρα M δὲ (post
 ἵνα) a, superser. C¹: om. AFM 16 οὐ] οὐδὲ C² 17 ὑπομνησθεὶς C ὡς om.
 CM ἐμπροσθεν aF 17. 18 ὁμολογηθέντων M 18. 19 κίνησις om. F 19 ὁ om. aF
 ὃν aF 19. 20 καὶ ὁ χρόνος aCF 20 ἔνθα] ὅπου CM ἐπὶ] ἐπει C 21 καὶ
 (ante θάττον) om. F 22 κυκλοφορητικῷ FM, ut v. 26 23 post κινεῖσθαι praecepta
 ἀλλ' οὐ δύνασθαι (v. 25) del. F καὶ πρῶτον μὲν a 24 ἀριστοτέλην M
 25 ἀλλ' οὐ δύνασθαι F 25. 26 τὸ κυκλοφορικόν F 26 βούλησιν ACM: κίνησιν aF
 27 καταναγκασμένως] post κα littera vacat, γ in ras. M κωλῶσθαι aF τῷ τῷ
 F: om. M 28 φησί, τὰ ἀγαθὰ] τάγαθὰ a ἀνάγκην M

σιν, εἰ καὶ αἰεὶ αὐτὰ πράττουσιν, ἀλλ' ἔχουσι καὶ τῶν ἀντικειμένων δύνα- 220^r
 μιν." ἔχρῃν δὲ οἶμαι ἔννοεῖν πρῶτον μὲν, ὅτι οἱ ἀγαθοὶ ἄνθρωποι δύνα-
 μιν ἔχειν λέγονται τοῦ ἐναντίου, ὅτι ποτὲ καὶ ἐνεργοῦσι κατ' αὐτό, τὰ δὲ
 οὐράνια καὶ αἰδία ὄντα πῶς ἂν ἔχοι δύναμιν μηδέποτε ἐκβαίνουσιν εἰς
 5 ἐνέργειαν; ἔπειτα ὅτι διττὴ τις ἐστὶν ἡ ἀνάγκη, ἡ μὲν θειοτέρα, καθ' ἣν
 ἀνάγκη τὸν θεὸν ἀγαθὸν εἶναι καὶ τὰς ἀχράντους ψυχὰς μηδέποτε κακώ-
 νεσθαι, ἡ δὲ βίαιος, καθ' ἣν ἀναγκάζονται καὶ οἱ κακοὶ ὑπὸ τῶν νόμων 35
 μὴ ἁμαρτάνειν· καὶ ἡ δύναμις διττὴ, ἡ μὲν τελεία, ἡ δὲ ἀτελής, καὶ δυ-
 νάμει μᾶλλον. τὰ οὖν οὐράνια καὶ ἀνάγκη ἔχει τὴν θειοτέραν αἰεὶ ὡσαύ-
 10 τως κινεῖσθαι καὶ βούλησιν ἐν τῷ ἀγαθῷ ὠρισμένην καὶ τελειωτάτην καὶ
 τῆς ἀμφιβόλου δυνάμεως καθαρῆς οὐ γὰρ ὁμοίως ἔχουσιν αἱ θεῖαι
 ψυχαὶ ταῖς ἀνθρωπίναις τὸ ἀγαθόν, ἀλλ' αἱ μὲν πεπερασμένον καὶ μετα-
 βάλλον ποτὲ εἰς τοῦναντίον, αἱ δὲ ἀπειροδύναμον καὶ αἰεὶ ἐν ταυτότητι
 ἰδρυμένον. ἐφεξῆς δὲ λύει καλῶς δυνάμει, λέγων ὅτι ἡ κίνησις διάστημα 40
 15 ἔχει τὸ αὐτὸ τῷ μεγέθει, ἐφ' οὗ γίνεται. τὸ οὖν διάστημα τῆς κινήσεως
 τῆς ἐπὶ σταδίου ἢ ἐπὶ μιᾶς μοίρας τοῦ ζωδιακοῦ γινομένης δύναται καὶ
 τὸ θᾶττον κινούμενον διανύσαι καὶ τὸ βραδύτερον, ἀλλὰ τὸ μὲν ἐν ἐλάτ-
 τονι χρόνῳ, τὸ δὲ ἐν πλείονι. καὶ παράγει καὶ τὸν Εὐδῆμον ἐν τῷ τε-
 τάρτῳ τῶν Φυσικῶν οὕτως ἀποδεικνύοντα τὸ εἰρημένον· λέγει γὰρ καὶ
 20 αὐτός· "ἐπεὶ δὲ τὸ κινούμενον πᾶν ἐν χρόνῳ, καὶ ἐν παντὶ χρόνῳ ἐστὶ
 κίνησις, κινήσει δὲ πάσῃ τάχος καὶ βραδυτῆς ἔπεται, μερίζεσθαι πάντα 45
 ἀναγκαῖον τὰ εἰρημένα. ἔστι γὰρ κατὰ τοῦ αὐτοῦ μεγέθους καὶ θᾶττον τι
 καὶ βραδύτερον κινούμενον λαβεῖν, εἰ καὶ μὴ τὸ αὐτὸ ποτὲ μὲν θᾶττον
 ποτὲ δὲ βραδύτερον οἶόν τε κινήθῃναι".
 25 Λαβῶν δὲ διὰ τοῦ ἐν παντὶ χρόνῳ κίνησιν γίνεσθαι καὶ πᾶσαν κίνη-
 σιν τὸ θᾶττον ἔχειν καὶ βραδύτερον τὸ ἐν παντὶ χρόνῳ γίνεσθαι κίνησιν
 θᾶττω καὶ βραδυτέραν ἐπάγει ὅτι τούτων ὄντων ἀνάγκη καὶ τὸν
 χρόνον συνεχῆ εἶναι. καὶ ἀφορίζεται τὸ συνεχὲς ὅτι τὸ διαιρετόν
 ἐστὶν εἰς αἰεὶ διαιρετά. καὶ λοιπὸν ἐπάγει ὅτι τοιοῦτου ὄντος τοῦ 50
 30 συνεχοῦς ἀνάγκη τὸν χρόνον συνεχῆ εἶναι, εἴπερ ἐν παντὶ χρόνῳ ἔστι κί-
 νησις θᾶττων καὶ βραδυτέρα. καὶ δείκνυσιν ὅτι αἰεὶ διαιρεῖται καὶ ὁ χρό-
 νος καὶ τὸ μέγεθος, καὶ ὑπὸ μὲν τοῦ θᾶττονος διαιρεῖται ὁ χρόνος, ὑπὸ

1 εἰ—πράττουσιν om. F ταῦτα a καὶ (ante τῶν) om. a 5 ὅτι] καὶ F
 ἐστὶν om. F 7 βιαία M τὸν νόμον aF 8 ante διττὴ add. δὲ a 8. 9 καὶ
 δυνάμει μᾶλλον aA: καὶ δύναμιν μᾶλλον CM: ὡς δύναμις—μόνον F 9 οὖν om. FM

καὶ ἂν ἔχειν τὰ θεῖα ^{τῷ} καὶ αἰεὶ F 10 κινήσθαι C τελειωτάτην M: τελειωτάτην C
 11 ἔχουσι C¹ 13 ante ποτὲ add. πάντῃ F τὸ ἐναντίον aF 14 δυνάμει] cf.
 v. 8. 9 15 οὖν] οὐ F¹ 16 ἐπὶ τοῦ σταδίου aF ἢ ἐπὶ aAF: ἢ καὶ CM
 ζωδιακοῦ M 17 ἐν om. F 18 Εὐδῆμον] fr. 63 Sp. 18. 19 τετάρτῳ
 ACM: δ F: δευτέρῳ a 20 ἐπεὶ δὲ AM: ἐπειδὴ aF: ἐπεὶ δὲ καὶ C 22 ἀνάγκη aF
 καὶ om. aF τι om. F 23 λαβεῖν aA: λαμβάνειν CM: εὐρεῖν F 25 γίνε-
 σθαι κίνησιν a κίνησιν—χρόνῳ (26) om. F 25. 26 ἔχειν κίνησιν τὸ θᾶττον a
 26 τὸ ἐν—βραδυτέραν (27) om. a 27 τούτων δ' Aristoteles 29 εἰς ἀδιαίρετα A¹
 31 θᾶττον F

δὲ τοῦ βραδυτέρου τὸ μέγεθος. λαβὼν γὰρ προσωπολογημένα, ὅτι τὸ 220^r
 θάττον τοῦ βραδυτέρου τὸ ἴσον διάστημα ἐν ἐλάττονι χρόνῳ δίεσις, τὸ δὲ
 βραδυτέρον τοῦ θάττονος ἐν τῇ ἴσῳ χρόνῳ ἔλαττον διάστημα, καὶ ἐκίε-
 5 μενος | πάλιν θάττον μὲν κινούμενον τὸ Α, βραδυτέρον δὲ τὸ Β, μέγε- 220^v
 5 θος δὲ ὁ κινεῖται τὸ βραδυτέρον ἐν τῷ ΖΗ χρόνῳ τὸ ΓΔ, λέγει ὅτι τὸ
 θάττον κινούμενον ἐν ἐλάττονι τοῦ ΖΗ χρόνου κινηθήσεται τὴν ΓΔ. καὶ
 ἔστω οὗτος ὁ ΖΘ. ἐπεὶ οὖν τὸ θάττον ἐν τῷ ΖΘ χρόνῳ διελήλυθε τὴν
 ΓΔ, δῆλον ὡς τὸ βραδυτέρον ἐν τῇ αὐτῇ χρόνῳ ἔλαττον διελεύσεται διὰ
 τὸ ἐν παντὶ μὲν χρόνῳ κίνησιν γίνεσθαι, δύνασθαι δὲ ἐφ' οὗ τὸ θάττον 5
 10 κινεῖται, ἐπὶ τούτου καὶ τὸ βραδυτέρον κινεῖσθαι. ἔστω οὖν ὁ διελήλυθε
 τὸ Β τὸ βραδυτέρον ἐν τῷ ΖΘ χρόνῳ, τὸ ΓΚ μέγεθος. πάλιν δὲ ἐπεὶ
 τὸ βραδυτέρον ἐν τῷ ΖΘ χρόνῳ διελήλυθεν τὸ ΓΚ μέγεθος, τὸ θάττον
 ἐν ἐλάττονι αὐτὸ διελεύσεται· διαιρεθήσεται οὖν πάλιν ὁ ΖΘ χρόνος· ἀλλ'
 ἐν τῇ πάλιν χρόνῳ τὸ θάττον διελήλυθε τὸ ΓΚ μέγεθος, ἐν τούτῳ τὸ
 15 βραδυτέρον ἔλαττον πάλιν τοῦ ΓΚ μεγέθους διελεύσεται. καὶ οὕτως αἰεὶ
 ὁ μὲν χρόνος ὑπὸ τοῦ θάττονος διαιρεθήσεται, τὸ δὲ μέγεθος ὑπὸ τοῦ 10
 βραδυτέρου διὰ τὸ ἐν παντὶ χρόνῳ κίνησιν γίνεσθαι, καὶ πᾶσαν κίνησιν
 δύνασθαι καὶ θάττω γενέσθαι καὶ βραδυτέραν· τούτοις γὰρ κειμένους ἐξ
 20 ἀνάγκης ἔπεται τὰ δεδειγμένα, δι' ὧν δῆλον τὸ πάντα χρόνον εἶναι διαιρε-
 τόν· ἐν παντὶ γὰρ τῷ ληφθέντι τὸ βραδυτέρον κινούμενον διεξίόν τι μέγε-
 θος ἔσται, ὃ τὸ θάττον κινούμενον ἐν ἐλάττονι χρόνῳ δίεσις, ἐν τῷ χρόνῳ
 τὸ βραδυτέρον κινούμενον ἔλαττον μέγεθος δίεσις. καὶ οὕτως αἰεὶ ἀντιστρο-
 25 φημένων τοῦ θάττονος καὶ τοῦ βραδυτέρου, ὑπὸ μὲν τοῦ θάττονος ὁ 15
 χρόνος διαιρεῖται ἐπ' ἄπειρον, ὑπὸ δὲ τοῦ βραδυτέρου τὸ μέγεθος. ἀντι-
 25 στροφῆν δὲ νῦν ἦτοι τὴν μετὰληψιν λέγει τὴν ἀπὸ τοῦ θάττονος ἐπὶ τὸ
 βραδυτέρον καὶ ἀπὸ τοῦ βραδυτέρου ἐπὶ τὸ θάττον, ἧ καὶ ἀντιστροφῆν
 ἔστι λαβεῖν τοιαύτην· εἰ τὸ θάττον διαιρεῖ τὸν χρόνον, καὶ τὸ βραδυτέρον
 τὸ μέγεθος, καὶ εἰ τὸ βραδυτέρον τὸ μέγεθος, καὶ τὸ θάττον τὸν χρόνον.
 δεδεικται δὲ ταῦτα ἀπ' ἐκείνων τῶν προδειγμένων, τοῦ τε τοῦ θάττον ἐν
 30 ἐλάττονι χρόνῳ τὸ ἴσον κινεῖσθαι, καὶ τοῦ τὸ βραδυτέρον ἐν τῷ ἴσῳ 20
 χρόνῳ τὸ ἔλαττον. εἰκότως δὲ περὶ τοῦ χρόνου δείξας, ἐπήγαγεν ὅτι ἐκ
 τῶν εἰρημένων δῆλον γέγονεν, ὅτι ἅμα καὶ τὸ μέγεθος συνεχές ἐστί, ταύ-
 τὸν δὲ εἰπεῖν ἐπ' ἄπειρον διαιρετόν, διότι πᾶς αὐτὰς καὶ ἰσαριθμούς διαι-
 ρήσεις ὃ τε χρόνος διαιρεῖται καὶ τὸ μέγεθος.

1 γὰρ M: τὰ AC: δὲ τὰ aF προσηρημένα aF 2 δίεσις om. F: post βραδυτέρου add. a
 3 τῷ ante ἴσῳ om. aF 5 τὸ (post κινεῖται) om. M ΖΗ] ἧς a 6 χρόνου ACM:
 χρόνῳ aF 6. 7 καὶ ἔστω—τὴν ΓΔ (7. 8) om. M 10 ἔσται M 13 αὐτῷ M
 15 μεγέθους CM: μέγεθος aAF 18 καὶ (ante θάττω) om. CM γίνεσθαι aF
 20 διεξίόν—κινούμενον (22) om. F 20. 21 ἔσται διεξίόν τι μέγεθος aΛ
 22. 23 ἀντιστροφημένου aF 23. 24 ἐπ' ἄπειρον ὁ χρόνος διαιρεῖται aF 25 λέγει
 om. aF 26 καὶ τὴν ἀπὸ aF εἰς τὸ θάττον aF 7] εἰ F 28 εἰ om. F
 τὸ θάττον τὸν χρόνον καὶ τὸ βραδυτέρον τὸ μέγεθος, sed ordinem corr. F 29 ἀπ']
 ὑπ' a τὸ om. F 30 κινεῖσθαι τὸ ἴσον a ἐν om. M 31 τὸν ἔλαττον F
 32 ἅμα καὶ τὸ μέγεθος CM: καὶ ἄ. τ. μ. Λ: τὸ μ. ἅμα aF 33 ἐπ' ἄπειρον εἰπεῖν aF

Εἰκόσ δέ τινας καὶ ἐνταῦθα μέμεσθαι τὴν ἀπόδειξιν καὶ ὡς διάλλη· 220^v
 λον καὶ ὡς αὐτὸ δι' αὐτοῦ δεικνῶσαν, εἴπερ ἐκ μὲν τοῦ πᾶν μεγέθους εἰς
 μεγέθη διαιρετὸν εἶναι δεῖκνυσιν, ὅτι τὸ θᾶττον ἐν τῷ ἴσῳ χρόνῳ μείζον 25
 καὶ ἐν τῷ ἐλάττονι πλέον κινεῖται καὶ ἐν τῷ ἐλάττονι [τῷ] ἴσον· ἀπὸ δὲ
 5 τούτου ὅτι αἰ διαιρετὸς ὁ χρόνος, καὶ ἀπὸ τούτου ὅτι τὸ μέγεθος τοι-
 οῦτον. ὁξεὶ γὰρ λέγειν, ἐπειδὴ τὸ μέγεθος αἰ διαιρετὸν, καὶ ὁ χρόνος αἰ
 διαιρετός, καὶ ἐπειδὴ ὁ χρόνος, καὶ τὸ μέγεθος· καὶ συναλόντι, ἐπειδὴ τὸ μέ-
 γεθος αἰ διαιρετὸν, ἔστι τὸ μέγεθος αἰ διαιρετὸν. ἀλλὰ ῥητέον, ὅτι πρῶτον
 μὲν καὶ ἐκτὸς τοῦ προλαβεῖν, ὅτι πᾶν μέγεθος εἰς μεγέθη διαιρετὸν ἔστιν,
 10 ἐκ τε τοῦ ὀρισμοῦ τοῦ θᾶττονος καὶ ἐκ τῆς ἐκθέσεως δεῖκνυσι τὰ προκει-
 μενα· ἔπειτα ὅτι προηγουμένως νῦν τὸν χρόνον δεῖκνυσι διαιρετὸν, ὡς συν-
 αποδεικνύται καὶ τὸ μέγεθος. ἐκ δὲ αὐ τρίτων ῥητέον, ὅτι διὰ τῆς τοι-
 αύτης ἀποδείξεως ὁ Ἀριστοτέλης ἐνεδείξατο, ὅτι διὰ τὸ ὁμοφυῶς εἶναι
 15 συνεχῆ τό τε μέγεθος καὶ τὸν χρόνον, καὶ ἐξ ἀλλήλων ἀποδεικνύονται οὐ-
 τως, ὡς αἴτια ἀλλήλοις δοκεῖν τῆς ἐπ' ἄπειρον διαιρέσεως. μήποτε δὲ
 τοιαύτη τίς ἔστιν ἢ τοῦ ὅλου λόγου ἀγωγῆ· δεῖξας πρότερον ἐκ τῆς ἰσο-
 ταχοῦς τοῦ κινουμένου κινήσεως, ὅτι μὴ σύγκειται ἐξ ἡμερῶν μήτε τὸ μέ- 35
 γεθος μήτε ἢ κινήσις μήτε ὁ χρόνος, ἀλλ' ἔστι συνεχῆ καὶ διαιρετὰ εἰς
 αἰ διαιρετὰ, καὶ τὸ αὐτὸ τοῦτο προθέμενος δεῖξαι καὶ ἐκ τοῦ θᾶττον καὶ
 20 τοῦ βραδύτερον κινουμένου, πρῶτον μὲν συντόμως οὕτω δεῖκνυσιν αὐτὸ
 δυνάμει, λέγων, ὡς εἰ μὴ ἦν πᾶν μέγεθος εἰς μεγέθη διαιρετὸν, τό τε
 τοῦ χρόνου καὶ τὸ τοῦ μήκους καὶ τὸ τῆς κινήσεως, οὐκ ἂν ἦν τὸ θᾶττον
 καὶ τὸ βραδύτερον τοιαῦτα, οἷα ὀριζόμενοι λέγομεν αὐτά, θᾶττον λέγοντες
 τὸ ἐν τῷ ἴσῳ χρόνῳ μείζον καὶ ἐν τῷ ἐλάττονι πλέον κινούμενον. ἐπειδὴ 40
 25 δὲ διαιρετὰ ἔστι τὰ μεγέθη, διὰ τοῦτο καὶ τὰ διαιρετικὰ αὐτῶν ἔστι τό τε
 θᾶττον καὶ τὸ βραδύτερον, τὸ μὲν θᾶττον τοῦ χρόνου, τὸ δὲ βραδύτερον
 τοῦ μήκους. καὶ ἔστιν ὡς ἀπὸ τῶν πρὸς τι ἢ πίστις. ἐναργοὺς γὰρ ὄντος
 τοῦ τὸ θᾶττον καὶ βραδύτερον καὶ εἶναι ἐν τοῖς οὖσι καὶ διαιρετικὰ εἶναι
 τοῦ χρόνου καὶ τοῦ μεγέθους, * * * ἐπειδὴ ἀνάγκη τὸ διαιρετὸν εἶναι,

1 τινας om. F 2 καὶ ὡς αὐτὸ—μείζον (3) om. F δεικνῶσαν A: δεικνῶσαι a.
 δεικνῶσαν CM 4 πλέον ACFM: τὸ πλέον a καὶ ἐν τῷ ἐλάττονι τὸ ἴσον CM:
 καὶ ἐν τῷ ἴσῳ τὸ ἐλάττον aAF: delevi τὸ cf. Arist. p. 232a25) 5 αἰ ACM: εἰ αἰ
 F: om. a 5. 6 τοιοῦτο δεῖξει F 7 συναλόντα F 8 αἰ διαιρετὸν, ἔστι τὸ μέ-
 γεθος om. A¹ ἔστι scripsi: ἔστι aF: ἔσται CM: καὶ A τὸ μέγεθος αἰ διαιρετὸν
 om. F ante ἀλλὰ habet ἔσται A: ἔστιν aF εἰς om. M 10 τοῦ alterum]

καὶ M 11 προηγουμένως A¹ 12 τρίτων A: τρί C: τρίτον aFM
 ῥητέον] διαιρετὸν F 14 ἐξ] οὕς ut saepius M ἀποδεικνύται FM 14. 15 καὶ
 οὕτως M 15 ἄπειρα F 16 ὅλου om. aF 16. 17 ἰσοταχῆς a 18. 19 εἰς
 ἀδιαιρέτα A¹ 19 θᾶττονος C 20 ante τοῦ add. ἐκ CM αὐτὰ M: τὸ F 22 τὸ
 (ante τοῦ) om. C¹F τὸ (ante τῆς) om. F 23 τὸ om. A 24 τὸ ἐν] τῷ ἐν M
 25 δὲ om. F 26 τὸ μὲν—βραδύτερον (28) om. F 28 τοῦ τῷ] τοῦτο a καὶ
 τὸ βραδύτερον CM διαιρετικὰ aCM: διαιρετικ' /// A: διαιρετικὸν F 29 lacunam
 signavi. interciddisse puto διαιρετὰ εἶναι ἀνάγκη καὶ τὰ μεγέθη τοῦ χρόνου καὶ τοῦ μήκους
 29 διαιρετὸν εἶναι CM: διαιρετικὸν εἶναι aAF

εἴπερ ἔστι τὸ διαιρετικόν. ἔστι δὲ τὸ διαιρετικόν, ὥστε καὶ τὸ διαιρετόν, 220^v
 ὅσπερ καὶ δέδεικται. εἶτα συστήσας διὰ τῆς ἐκθέσεως, ὅτι τοιαῦτά ἐστι 45
 τὸ θᾶττον καὶ βραδύτερον οἷα λέγεται, χρῆται λοιπὸν αὐτοῖς εἰς τὴν τοῦ
 χρόνου καὶ τοῦ μήκους διαιρέσει τὸν τρόπον τῆς ἐπ' ἄπειρον διαιρέσεως
 δὲ διὰ τῆς ἐκθέσεως ἐπιδεικνύων.

Ἐπισητῆσαι δὲ χρῆ, ὅτι διὰ τῆς κινήσεως νῦν τὸν χρόνον καὶ τὸ μέ-
 γεθος ἐδείξε διαιρετά· τὸ γὰρ θᾶττον καὶ βραδύτερον κινήσεώς εἰσι δια-
 φοραί, διότι πᾶν τὸ κινούμενον ἐνδέχεται καὶ θᾶττον κινεῖσθαι
 καὶ βραδύτερον, ὡς αὐτὸς εἶπεν, τὸ αὐτὸ δηλονότι τῆς κινήσεως διά-
 10 στημα, ὅπερ λαμβάνεται ἐκ τοῦ διαστήματος ἐφ' οὗ κινεῖται. οὐκ ἂν δὲ 50
 ἦν τὸ αὐτὸ διάστημα τῆς κινήσεως καὶ θᾶττόν τι καὶ βραδύτερον κινεῖ-
 σθαι, εἰ μὴ διαιρετόν ἦν καὶ τὸ τῆς κινήσεως μέγεθος. τὰ οὖν τρία με-
 γέθη, τὰ τε τῆς κινήσεως καὶ τοῦ χρόνου καὶ τοῦ μήκους ἐφ' οὗ ἡ κίνη-
 σις, ὁμοίως ὄντα συνεχῆ καὶ διαιρετά εἰς ἀεὶ διαιρετά ἐξ ἄλλήλων δεῖ-
 15 νυται. ἀνάγκη γὰρ ἑνὸς ὄντος διαιρετοῦ καὶ τὰ λοιπὰ διαιρεῖσθαι· τοῦ
 γὰρ μήκους διαιρετοῦ ὄντος ἀνάγκη καὶ τὴν ἐπ' αὐτοῦ κίνησιν διαιρετὴν
 εἶναι. καὶ τὸν μετροῦντα αὐτὴν | χρόνον, καὶ τῆς κινήσεως διαιρετῆς 221^v
 οὔσης καὶ τὸ μήκος ἐφ' οὗ γίνεται καὶ τὸν μετροῦντα αὐτὴν χρόνον
 ἀνάγκη διαιρετά, εἶναι, καὶ τοῦ χρόνου διαιρετοῦ ὄντος τὴν τε κίνησιν τὴν
 20 ὑπ' αὐτοῦ μετρούμενην ἀνάγκη διαιρετὴν εἶναι καὶ τὸ μέγεθος ἐφ' οὗ ἡ
 κίνησις. ὡς γὰρ τὸ ἐφ' οὗ ἡ κίνησις διαιρούμενον διαιρεῖ τὴν κίνησιν,
 οὕτως καὶ ἡ κίνησις τὸ μήκος ἐφ' οὗ γίνεται.

p. 233^a13 Ἔτι δὲ καὶ ἐκ τῶν εἰωθότων λόγων λέγεσθαι, φανε- 5
 ρὸν ἕως τοῦ εἰ δὲ ἀμφοῖν, ἀμφοῖν καὶ τὸ μέγεθος.

25 Δείξας δι' ἐκθέσεως, ὅτι τῇ τοῦ χρόνου διαιρέσει συνδιαιρεῖται καὶ τὸ 10
 μέγεθος, τὸ αὐτὸ φησι δεῖκνυσθαι καὶ ἐξ ἄλλων λόγων συνειθισμένων, ὡς
 ἔοικεν, τότε τοῖς περὶ τούτων διαλεγόμενοις. ἦν δὲ ὁ λόγος ἀπὸ τῶν ἰσο-
 ταχῶς κινουμένων εἰλημμένος τοιοῦτος· εἰ τὸ ἰσοταχῶς κινούμενον ἐν τῷ
 ἡμίσει χρόνῳ ἥμισυ διέρχεται καὶ ἀεὶ ἐν τῷ ἐλάττωι, ἔλαττον
 30 καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἔλαττον, ἔπεται τοῦ χρόνου ἐπ' ἄπειρον ὄντος

1 ἔστι prius] ἀνάγκη C διαιρετικὸν C et M, qui extremo versu adscripsit τὸ διαιρε-
 τόν· διαιρετόν aAF 2 καὶ om. CM 3 καὶ A (cf. v. 7. 9): καὶ τὸ aCFM αὐτοῖς]
 αὐτῇ M 4 καὶ τὴν τοῦ aF 5 δεῖκνύων F 7 ἔδειξα M καὶ aAF: καὶ τὸ
 CM 13 καὶ τοῦ χρόνου om. F 14 ἀδιαίρετα F εἰ//ς M 14. 15 δείκ-
 νονται a 15 ἑνὸς suprascr. A¹ συνδιαιρεῖσθαι CM 16 αὐτῷ CM 17 χρό-
 νον αὐτὴν M καὶ τῆς—χρόνον (18) om. F 19 διαιρετόν F 21 ὡς γὰρ—
 κίνησις om. F 22 post κίνησις add. καὶ M 23 δὲ καὶ aA: δὲ CFM
 λέγεσθαι om. F 24 εἰ δὲ ἀμφοῖν, ἀμφοῖν καὶ τὸ μέγεθος A¹ ut Arist. cod. B¹:
 εἰ δὲ ἐξ ἀμφοῖν τὸ μέγεθος F: εἰ δὲ ἀμφοῖν ὁ χρόνος, ἀμφοῖν καὶ τὸ μέγεθος (ut dett.
 codd. Arist.) aCM et in mrg. A¹ 26 φησι om. aF, qui λέγει addunt post δεῖκνυ-
 σθαι 28 εἰλημμένος—κινούμενον om. A¹: in mrg. suppl. A² 30 ἔλαττον
 delebat A²

διαιρετοῦ ὁμοίως καὶ τὸ μέγεθος ἐφ' οὗ ἡ κίνησις ἐπ' ἄπειρον διαιρετὸν 221r
 εἶναι· αἱ γὰρ αὐταὶ διαιρέσεις ἀμφοτέρων. εἰ δὲ ὁμοίως ἔχουσιν ἀλ- 15
 λήλοις, ὁῦλον ὅτι εἰ ἄπειρον τὸ ἕτερον, καὶ τὸ ἕτερον ἄπειρον ἔσται. δι-
 τοῦ δὲ ὄντος ἐν τοῖς συνεχέσι τοῦ ἀπείρου ἦτοι διχῶς ἐπινοεῖσθαι δύνα-
 5 μένου, ἢ τοῖς ἐσχάτοις (ἄπειρον δὲ τοῖς ἐσχάτοις ἐστὶ τὸ μὴ ἔχον
 ἔσχατα, ἀλλ' ἀδιεξίτητον ὄν) ἢ τῇ διαιρέσει τῷ ἀεὶ τὸ λαμβανόμενον
 μόνον διαιρετὸν εἶναι, ἢ κατ' ἄμφω, ὡς ἂν ἔχη, φησὶν, ὁ χρόνος τὸ
 ἀπειρον, οὕτως αὐτὸ καὶ τὸ μέγεθος ἔξει. ἀλλ' ὅτι μὲν ὡς ὁ χρόνος συν-
 20 εχῆς ὦν ἐπ' ἄπειρόν ἐστι διαιρετός, οὕτως καὶ τὸ μέγεθος, ὁῦλον, ἐπειδὴ
 καὶ αὐτὸ συνεχές ἐστι· πᾶν δὲ συνεχές ἐπ' ἄπειρον διαιρετὸν ἐστίν. ἐπειδὴ
 δὲ ὁ χρόνος καὶ τοῖς ἐσχάτοις ἀπειρός ἐστι μήτε ἀρχὴν ἔχων μήτε πέρασ,
 ὡς ἐν τῷ τελευταίῳ ταύτης δείκνυται τῆς πραγματείας, πῶς ἀληθές ὅτι
 καὶ τὸ μέγεθος οὕτως ἀπειρόν ἐστίν· αὐτὸ γὰρ τοῦναντίον ἐν τῷ τρίτῳ
 15 ταύτης δέδεικται τῆς πραγματείας, ὅτι οὐδὲν μέγεθος ἀπειρόν ἐστι τοῖς
 ἐσχάτοις. μήποτε οὖν ὥσπερ χρόνος διττός ἐστίν, ὁ μὲν ἀπειρος τοῖς ἐσχά- 25
 τοῖς ὁ τὴν ἀναρχὸν καὶ ἀτελεύτητον κυκλοφορίαν μετρῶν, ὁ δὲ τοῖς ἐσχά-
 τοῖς μὲν πεπερασμένους, ἐν δὲ τῇ διαιρέσει μόνῃ τὸ ἀπειρον ἔχων, ὡς ὁ
 μερικὸς ὁ τὰς ἐπ' εὐθείαν κινήσεις μετρῶν, οὕτως καὶ μέγεθος διττόν ἐστι,
 τὸ μὲν ἀπειρον τοῖς ἐσχάτοις, οὐχ ὡς ἀόριστον, οἷον ἀπεγίνωσκεν ἐν τῷ
 20 τρίτῳ βιβλίῳ, ἀλλ' ὡς κυκλικὸν καὶ μήτε ἀρχὴν μήτε πέρασ ἔχων, τὸ δὲ
 καὶ ἀρχὴν ἔχον καὶ πέρασ, οἷα τὰ ἐν γενέσει, ἐπ' ἄπειρον δὲ ὄντα διαι-
 ρετὰ διὰ τὸ συνεχῆ εἶναι. ἀμφοῖν δὲ ταῖν ἀπειρίων καὶ ὁ ὅλος χρόνος
 μετέχει καὶ τὸ κυκλοφορητικὸν σῶμα· καὶ γὰρ ἀναρχα καὶ ἀτελεύτητά 30
 ἐστὶ καὶ συνεχῆ ὄντα ἐπ' ἄπειρόν ἐστι διαιρετά. ἐμοὶ μὲν οὖν οὕτω καὶ
 25 ἀπορήσαι ταύτην ἐπῆλθεν τὴν ἀπορίαν καὶ διαλύσαι παρ' οὐδενὶ τῶν ἐξη-
 γητῶν αὐτὴν ὑρήκῃ, εἰ δὲ τις πιθανωτέρως ἐπιβάλλοι, φίλος ὦν ἀλλ'
 οὐκ ἐχθρὸς κρατεῖ. ὁῦλον δὲ ὅτι καὶ αὐτὸς τοῦ χρόνου καὶ τοῦ μεγέθους
 ἐμνημόνευσε μόνων ἐν τούτοις, ἀνάγκη καὶ περὶ τῆς κινήσεως τὰ αὐτὰ
 ἀκούειν· ὡς γὰρ ὁ χρόνος ἔχει, οὕτως ἔχει καὶ ἡ κίνησις ἧς ἐστὶ μέτρον
 30 ὁ χρόνος.

1. 2 εἶναι διαιρετὸν CM 3 εἰ] εἰς F 5 ἐστὶ om. F ἔχον, o in ras. M
 6 ἔσχατον F ἀλλ' ἀδιεξίτητον a: ἀλλὰ ἀδιεξίτητον AM: ἀλλὰ διεξίτητόν F:
 ἀλλὰ ^ἀδιεξίτητον C 7 ἔχη ACM: ἔχοι aF 9 ἐπ' aF, supr. A¹: εἰς CM
 10 αὐτός A 11 καὶ τοῖς aAF: ἐν τοῖς CM ἀπείροις M 12 ὡς CM: om.
 aAF τελευταίῳ] Θ S. 263a11 sqq. πῶς — πραγματείας (14) om. F 13 τρίτῳ]
 cf. Γ 5 sqq. velut p. 206a7 sqq. 14 οὐδὲ aF ἐπ' ἄπειρον F 15 χρόνος A:
 ὁ χρόνος aCFM, sed cf. v. 18 16 ἀναρχὸν] ἀρχὴν F 18 εὐθείας aF κίσεις C
 καὶ τὸ μέγεθος aFM 19 οἷα γίνωσκεν, lac. vi litt. interiecta M 20 κυκλι-
 κός F πέρασ] τέλος FM ἔχων post ἀρχὴν F, ἔχων post ἀρχὴν a 21 ἔχων F
 22 διὰ τὸ CM: δὲ τῷ F: δὲ τῷ (ex τῷ) A: τῷ a τοῖν ἀπειρίαν aF ὁ om. F
 23 κυκλοφορητικὸν FM: κυκλοφορητικὸν a 24 ἐστὶ prius om. aF γούν F οὕτω
 om. CM 25 ἐπῆλθεν post οὖν a: om. F οὐδὲν F 26 εὐρηκῃ aCM: εἰρηκῃτων F
 ἐπιβάλοι M 28 μόνων aF 29 ἔχει post κινήσις aF μέρος aF

p. 233^a21 Διὸ καὶ ὁ Ζήνωνος λόγος ψευδὸς λαμβάνει ἕως τοῦ καὶ 221^a ἄπτεσθαι τῶν ἀπείρων τοῖς ἀπείροις, οὐ τοῖς πεπερασμένοις. 40

Δείξας ὁμοίως ὃν τὸ ἄπειρον ἔν τε τῷ χρόνῳ καὶ ἐν τῷ μεγέθει. τούτῳ προσχρώμενος λύει τινα τῶν ὑπὸ τοῦ Ἐλεάτου Ζήνωνος ἠρωτηθέντων 5 λόγων πρὸς τὸ μὴ εἶναι κίνησιν. ἔστι δὲ ὁ λόγος ὁ τοῦ Ζήνωνος τοιοῦτος· εἰ ἔστι κίνησις, ἐνδέχεται ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ τὰ ἄπειρα διελεῖσθαι ἀπτό- μενον αὐτῶν ἐκάστου· ἀλλὰ μὴν τούτο ἀδύνατον· οὐκ ἄρα ἔστι κίνησις. καὶ τὸ μὲν συνημμένον ἐδείκνυ χρώμενος τῇ τῶν μεγεθῶν ἐπ' ἄπειρον 45 διαιρέσει· εἰ γὰρ πᾶν μέγεθος εἰς ἄπειρα διαιρετόν, εἴη ἂν καὶ ἐξ ἀπείρων συγχείμενον· ὥστε τὸ κινούμενον καὶ διὸν ὅτιοῦν μέγεθος ἄπειρον ἂν κιν- νοῖτο καὶ διεξίει καὶ ἀπείρων ἀπτοίτο ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ, ἐν ᾧ τὸ ὅλον τὸ πεπερασμένον οἰεῖσιν. ἄψασθαι δὲ τῶν ἀπείρων καθ' ἕκα- στον φησίν, ἐπεὶ δύναται τι τὰ ἄπειρα δοκεῖν διεληλυθέναι τῷ ὑπερβαίνειν αὐτά. καὶ οὕτω μὲν τὸ συνημμένον ἐδείκνυ· τὴν δὲ πρόσληψιν τὴν λέ- 15 γουσαν 'ἀλλὰ μὴν ἀδύνατον τὰ ἄπειρα διελεῖσθαι καὶ ἄψασθαι ἐν πεπερασ- μένῳ χρόνῳ' δείκνυσιν ἐκ τοῦ τὸ ἄπειρον ἀδιεξίτητον εἶναι καὶ ἐκ τοῦ μὴ δυνατὸν εἶναι ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ τῶν ἀπείρων ἄψασθαι, εἴ γε ἐν ἄλλῳ καὶ ἄλλῳ τῷ χρόνῳ ἄπτεται τὸ κινούμενον τῶν τοῦ ὑποκειμένου μερῶν. ἀδύνατον δὲ ἐκάστου ἄψασθαι τῶν ἀπείρων εἶπεν. διότι ὁ ἀπτόμενος οἷον 20 ἀριθμεῖ· ἀριθμηῆσαι δὲ ἀδύνατον τὰ ἄπειρα. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης τὴν πρόσ- ληψιν αἰτιᾷται· οὐ γὰρ ἀδύνατον ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ τὰ ἄπειρα διελ- θεῖν. διχῶς γὰρ λεγόμενου τοῦ ἀπείρου, τοῦ | μὲν κατὰ τὰ ἔσχατα, 221^a τοῦ δὲ τῇ διαιρέσει, τὸ μὲν κατὰ ποσὸν ἄπειρον, οὐ τὰ μέρη ἄπειρα τῷ πληθῆι κατ' ἐνέργειαν, διότι καὶ τὸ μέγεθος ἄπειρον, ἀδύνατόν τι διελεῖσθαι 25 ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ, τὸ δὲ κατὰ διαίρεσιν καὶ δυνάμει ἄπειρον, οὐκ ἐνεργεῖα ἐνδέχεται· καὶ γὰρ ὁ λαμβανόμενος πεπερασμένος χρόνος οὕτως ἔστιν ἄπειρος κατὰ διαίρεσιν· οὐκ ἐν πεπερασμένῳ οὖν τὸ ἄπειρον, ἀλλ' ἐν τῷ ὁμοίως ἀπείρῳ. καὶ ἄψεται οὖν τῶν δυνάμει ἀπείρων, ἀλλ' οὐ τῶν 5 καθ' ἕκαστον ἐνεργεῖα διηρημένων τοῦ ὑποκειμένου μερῶν, τὸ κινούμενον ἐν τοῖς ὁμοίως ἀπείροις τοῦ χρόνου μέρεσιν ἢ ἐν τοῖς ἑαυτοῦ. καὶ γὰρ καὶ τὸ κινούμενον συνεχῆς ὃν ἐπ' ἄπειρόν ἐστι διαιρετόν.

Τὸ οὖν σόφισμα τοῦ Ζήνωνος ἐγένετο παρὰ τὴν τοῦ ἀπείρου ὁμωυ- μίαν καὶ τὸ μεταλαμβάνειν τὸ κατὰ διαίρεσιν ἄπειρον εἰς τὸ τοῖς ἐσχάτοις

1. 2 καὶ ἄπτεσθαι τῶν ἀπείρων om. F 3 τῷ (post ἐν) om. aF 4 ἀπὸ F
4. 5 ἠρωτημάτων λόγων M 5 κίνησιν] δείκνυσιν F ὁ λόγος ὁ τοῦ Ζήνωνος] cf
Zeller Phil. gr. I^o 597² 7 ἔσται A 9 εἰς ἄπειρον C 10 διὸν] ἀδιόν M
11 διεξίει F post ἀπτοίτο eras. τὸ A 12 ἄπτεσθαι, sed corr. M 13 τῷ ex
τὸ A 16 καὶ om. aF 19 εἶπεν post ἄψασθαι a: om. F 20 ἀριθμῆ C
ἀδύνατον δὲ ἀριθμηῆσαι aF 23 ποσόν A: τὸ ποσόν aCFM οὐ] οὐ F τῷ] τὴν M
24 μέγεθος] μέρος F 25 ἐν τῷ F 26 ἐνδέχεται ἐνεργεῖα F οὗτος aF
29 διηρημένων C: διαιρουμένων F μερῶν A¹ 30 ἑαυτοῦ AM: ἑαυτοῦ C: αὐτοῦ
F: αὐτοῦ a καὶ (post γὰρ) om. CM 31 ἔστι om. F 32 ἐγένετο F

ἄπειρον. τοῦτο γὰρ ἀδύνατον ἦν τὸ ἄπειρον ἐν πεπερασμένῳ διελθεῖν 221^v
 χρόνῳ καὶ ἄψασθαι τῶν οὕτως ἀπείρων, τὸ δὲ κατὰ διαίρεσιν ἄπειρον μέ- 10
 γεθος ἐν τῷ κατὰ διαίρεσιν ἀπείρῳ χρόνῳ διελθεῖν οὐδὲν ἄτοπον· ὁ δὲ
 Ζήνων τὸ μὲν μέγεθος ἐλάμβανεν εἰς ἄπειρα διηρημένον ἐνεργείᾳ, τὸν δὲ
 5 χρόνον οὐκέτι καίτοι ὁμοίως ἔχοντα τῷ μεγέθει. ἀλλ' ἐνταῦθα μὲν οὕτως
 ἔλυσε τὴν Ζήνωνος ἀπορίαν μηδὲν ἄτοπον λέγων ἐν τῷ ὁμοίως ἀπείρῳ
 χρόνῳ τὰ ὁμοίως ἄπειρα διέναι, ἐν δὲ τῷ τελευταίῳ ταύτης τῆς πραγ-
 ματείας τὴν λύσιν ταύτην 'πρὸς μὲν τὸν ἐρωτῶντα ἱκανῶς ἔχειν' φησὶν
 ("ἠρωτᾶτο γὰρ εἰ ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ ἄπειρα ἐνδέχεται διεξελεῖν"), 15
 10 πρὸς δὲ τὸ πρᾶγμα καὶ τὴν ἀλήθειαν οὐχ ἱκανῶς· οὐδὲ γὰρ ὁ χρόνος
 τὸ ἄπειρον ἐνεργείᾳ ἔχει, ἀλλὰ δυνάμει. διὸ ἀκριβέστερον ἐκεῖ λύσει
 δεικνύς ἐν τοῖς συνεχέσει μὴ εἶναι τὰ ἄπειρα κατ' ἐνέργειαν, ἀλλὰ δυνάμει.
 τῷ οὖν ἐρωτῶντι, φησὶν, εἰ ἐνδέχεται ἄπειρα διεξελεῖν ἢ ἐν χρόνῳ ἢ ἐν
 μήκει, ῥητέον ὅτι ἔστι μὲν ὡς ἐνδέχεται, ἔστι δὲ ὡς οὐκ ἐνδέχεται· ἐν-
 15 τελεχείᾳ μὲν γὰρ ὄντα ἄπειρα οὐκ ἐνδέχεται, δυνάμει δὲ ἐνδέχεται.

p. 233^a31 Οὔτε δὴ τὸ ἄπειρον οἶόν τε ἐν πεπερασμένῳ ἔως τοῦ 20
 εἰς ἕσα γὰρ διαιρεθῆσεται ὡς καὶ τὸ μέγεθος.

Δεῖξας ὁμοίως συνεχῆ τὸν τε χρόνον καὶ τὸ μέγεθος καὶ ὁμοίως διαι-
 ρητὰ ἐπ' ἄπειρον καὶ τὸν Ζήνωνος λόγον ἐκ ταύτης διαλύσας τῆς ὁμοιού-
 20 τητος προστίθησά τι τοῖς προθεθειμένοις ὡς ἀκόλουθόν τε καὶ ὡς ἐξ ἐκεί-
 νων δεικνύμενον τὸ μήτε τὸ ἄπειρον διάστημα, κἂν ὑποτεθῆ εἶναι ἐν πε-
 περασμένῳ χρόνῳ, δύνασθαι τι κινήθῃναι μήτε ἐν ἀπείρῳ χρόνῳ τὸ πε- 30
 περασμένον. ἄπειρον δὲ νῦν λαμβάνει τὸ κυρίως ἄπειρον τὸ κατ' ἐνέργειαν,
 ὅπερ τοῖς ἐσχάτοις ἔλεγεν ἄπειρον. ποιεῖται δὲ τὴν δεῖξιν διὰ ἀδυνατου
 25 ἐκθετικῶς, πεπερασμένον μὲν μέγεθος λαβῶν τὸ ἐφ' οὗ AB, χρόνον δὲ
 ἄπειρον τὸν ἐφ' οὗ Γ· καὶ ἀφελών τι τοῦ χρόνου πεπερασμένον τὸ ἐφ'
 30 ᾧ ΓΔ, ἐν ᾧ τὸ κινούμενον δίδισιν τι τοῦ AB μεγέθους, οἷον τὸ BE· μό-
 ριον γάρ τι αὐτοῦ κινήθῃσεται ἐν τῷ ΓΔ χρόνῳ, εἴπερ τὸ ὅλον τὸ AB
 ἐν τῷ ἀπείρῳ χρόνῳ τῷ Γ ἐκινεῖτο. ὅσαπλάσιον δὴ ἔστι τὸ AB μέγεθος 35
 30 τοῦ ἰδίου μορίου τοῦ BE, τσαυταπλάσιος ἔσται καὶ ὁ ὅλος χρόνος, ἐν ᾧ
 τὸ κινούμενον ὁμαλῶς καὶ ἰσοταχῶς ὅλον τὸ AB μέγεθος δίδισι, τοῦ ΓΔ
 χρόνου, ἐν ᾧ τὸ BE μέγεθος κινεῖται· πεπερασμένους δὲ ὁ ΓΔ χρόνος·

1. 2 χρόνῳ διελθεῖν aF 4 ἐλάμβανεν om. F: post ἐνεργείᾳ coll. a εἰς τὰ aF
 7 τελευταίῳ] Θ 8. 263^a11 8 post ἔχειν iter. ταύτην aF 9 ἐρωτᾶτο F: ἐρωτᾶ a
 διελθεῖν ἐνδέχεται CM: διελθεῖν etiam F 10 οὐδὲ] οὐ F 11 διὸ—δυνάμει (12)
 om. M 13 εἰ] ἢ F διελθεῖν C¹ ἐνδεδεχέται A¹ 16 post δὴ add. ex dett.
 codd. Arist. οὖν aCM 17 εἰ F διαιρεθῆ F 20 τι aA: om. CFM προαπο-
 δεδειγμένοις aF τε] τι F 22 τὸ om. aF 23 λαμβάνειν C τὸ (ante κατ')
 om. F 24 post διὰ add. τοῦ aF 25 μὲν om. M 26 τὸν] τὸ aF 26. 27 ἐφ'
 ᾧ ACF(M in ras.): ἐφ' οὗ a 27 τοῦ ᾧ μεγέθους post κινούμενον a: post δίδισι (om.
 τι) F 29 τὸ γ A¹ 30 ὅλος ὁ aF 32 BE μέγεθος] β ἐν μεγέθει F

πεπερασμένος ἄρα καὶ ὁ Γ χρόνος, ἐν ᾧ τὸ AB μέγεθος τὸ πεπερασμένον 221v
 εἶναι, καὶ οὐκ ἀπειρος· εἰς ὅσα γὰρ τὸ AB μέγεθος διαιρεῖται ἴσα τῷ
 BE, εἰς τσαῦτα καὶ ὁ Γ χρόνος ἴσα τῷ ΓΔ· πεπερασμένον δὲ ἦν τὸ AB 40
 μέγεθος καὶ ὁ ΓΔ χρόνος· ὥστε εἰς πεπερασμένα καὶ τῷ μεγέθει καὶ τῷ
 5 ἀριθμῷ ὡσπερ τὸ μέγεθος, οὕτω καὶ ὁ χρόνος διαιρεθῆσεται. καὶ ἡ μὲν
 ἀπόδειξις τιαυτή.

Μεταξὺ δὲ ἔνστασιν λύων τὴν λέγουσαν, ὅτι τὸ BE μέγεθος οὐ πάν-
 τως καταμετρεῖ τὸ ὅλον τὸ AB. ὥστε καὶ ἀληθῶς εἰπεῖν ὅτι τριπλάσιον.
 εἰ τύχοι, ἢ τετραπλάσιον ἢ ὀποσαπλασιονοῦν ἐστὶ τὸ AB τοῦ BE (δυνα-
 10 τὸν γὰρ καὶ ἐλλείπειν ἐν τῇ μετρήσει καὶ ὑπερβάλλειν), λέγει οὖν ὅτι οὐ-
 δὲν διαφέρει, κἂν ἐλλείπη κἂν ὑπερβάλλῃ, εἰ μόνον τὸ ἴσον τῷ BE μεγέ- 45
 θει ἐν ἴσῳ τῷ χρόνῳ τῷ ΓΔ διεξέρχεται· ὡς γὰρ τὸ BE μέγεθος δαπανᾷ
 τὸ AB, κἂν τε ὑπερβάλλῃ κἂν τε ἐλλείπη (καὶ τὸ ἐλλείψαν γὰρ μέρει τινὶ
 ἑαυτοῦ ἐλλείπει καὶ τὸ ὑπερβάλλον ὁμοίως ποσῶ τινι ὑπερβάλλει), οὕτω καὶ
 15 ὁ ΓΔ χρόνος πεπερασμένος δαπανῆσει τὸν Γ χρόνον, κἂν ἐλλείπη κἂν
 πλεονάζῃ, τσαυταπλάσιος αὐτοῦ γινόμενος, ὀσαπλάσιον τὸ BE μέγεθος τοῦ
 AB μεγέθους. εἴτε ἀπηρτισμένως εἴτε καὶ μέρει τινὶ αὐτοῦ ἐλλείπων ἢ 20
 πλεονάζων. ἅμα γὰρ τὸ τε μέγεθος τὸ AB ὑπὸ τοῦ BE καταμετρηθήσε-
 ται καὶ ὁ Γ χρόνος ὑπὸ τοῦ ΓΔ διὰ τὸ εἰς ἴσα τῷ ἀριθμῷ διαιρεῖσθαι.
 20 ἐπιστῆσαι δὲ χρῆσθαι, ὅταν μὲν λέγῃ τοῦτο δὲ ἡ καταμετρήσει τὸ ἐφ'
 ᾧ AB ἢ ἐλλείψει ἢ ὑπερβαλεῖ, κυρίως χρῆται τῷ καταμετρήσει.
 καταμετρήσει γὰρ ἐστὶ τὸ ἀπηρτισμένως πολλαπλασιασθὲν ἐξισωθῆναι τῷ
 καταμετρομένῳ. ὅταν δὲ λέγῃ τοῦτο δὲ καταμετρεῖ τὸ ὅλον τῷ
 'καταμετρεῖ' ἀντὶ τοῦ 'δαπανᾷ' ἐχρήσατο. κἂν γὰρ ἐλλείπη ἢ | πλεο- 222r
 25 νάζῃ, εἰς ὅσα τὸ μέγεθος τὸ πεπερασμένον διηρέθη, εἰς ἴσα τῷ ἀριθμῷ.
 τουτέστιν εἰς τσαῦτα, καὶ ὁ χρόνος διαιρεθῆσεται ὁ Γ, ἐν ᾧ τὸ AB μέγε-
 θος ὅλον ἐκινήθη. οὕτω δὲ ἀκολουθήσει τὸ πεπερασμένον αὐτὸν εἶναι·
 ὀσαπλάσιος γὰρ ἂν ἦ τοῦ πεπερασμένου, εἴτε ἀπηρτισμένως εἴτε μετὰ
 30 μορίου τινός, πεπερασμένος ἔσται.

Διχῶς δὲ φερομένης τῆς γραφῆς τῆς ἐν τῷ τέλει τῆς ῥήσεως ταύ-

I πεπερασμένος—χρόνος om. M ἄρα aF: δὲ ἄρα AC φ] τῷ sed corr. C
 μέγεθος—AB (2) om. M τὸ (post μέγεθος) aA: om. CF 3 post τσαῦτα add.
 διαιρεῖται del. C 4 εἰς] εἰ aF 7 λύων ACM: λύει aF ὅτι om. M
 8 ὥστε οὐ ἀληθές CM ὅτι om. F 9 τύχη CM ὀσαπλασιονοῦν CM 11 ἐλ-
 λείπει κἂν ὑπερβάλλει A 11. 12 μέγεθος F 12 ἐν ἴσῳ χρόνῳ CM ΓΔ] βδ M:
 γ C¹: corr. C² 13 μέρη a 14 αὐτοῦ aF ἐλλείπη A 15 ἐλλείπη F
 16 πλεονάζει C ἑαυτοῦ CM: αὐτοῦ aAF: ἑαυτὸ mrg. M γινόμενος aF
 16. 17 τοῦ βε μεγέθους τὸ αβ μέγεθος CM 17 ἀπηρτισμένως A: ἀπηρτισμένος aCFM
 αὐτοῦ] ἑαυτοῦ A 19 εἰς om. F 20 λέγει C δὲ εἰ καταμετρήσει F 20. 21 τὸ
 ἐφ' ᾧ—καταμετρήσει om. C 20 ἐφ'] ἀφ' F¹ 21 οὐ aF ὑπερβάλλει A¹:
 ὑπερβάλλει F τῷ M: τὸ A¹: τῇ aA²F 22 ἀπηρτισμένον F πολλαπλασι-
 σαι M 23 καταμετροῦντι F¹ λέγει CM¹ τῷ] τὸ aF 24. 25 πλεονάζει F
 25 post μέγεθος add. καὶ aF διαιρεθῆ F 26 AB] βα A 26. 27 ὅλον
 μέγεθος C 27 αὐτὸ aF 28 ἀπηρτισμένος F ante μετὰ add. καὶ a: τὸ F
 29 πεπερασμένως (?) A¹: ἀπηρτισμένος F

της, εἰ μὲν εἴη γεγραμμένον, εἰς ἴσα γὰρ διαιρεθήσεται ὡς καὶ τὸ 222r
 μέγεθος, σαφὲς ἂν εἴη τὸ λεγόμενον, ὅτι καὶ ὁ χρόνος εἰς ἴσα τῶ ἀριθ- 6
 μῶ διαιρεθήσεται, ὡς καὶ τὸ μέγεθος· εἰ δὲ ὡς Ἀλέξανδρος καὶ
 Ἀσπασίος καὶ Θεμίστιος γράφουσιν εἰς ἴσα γὰρ διαιρεθήσεται καὶ τὸ
 5 μέγεθος, λέγοι ἂν εἰς ἴσα γὰρ διαιρεθήσεται, εἰς ὅσα καὶ τὸ μέγεθος·
 περὶ γὰρ τοῦ χρόνου λέγει, τοῦτον δεικνὺς ὅτι μὴ ἄπειρος.

p. 233b7 Ἔτι δὲ εἰ μὴ ἄπαν μέγεθος ἕως τοῦ ἢ αὐτῆ δὲ ἀπόδειξις 10
 καὶ εἰ τὸ μὲν μῆκος ἄπειρον, ὁ δὲ χρόνος πεπερασμένος.

Λαβὼν πρότερον τὸ BE μέγεθος ἀδιοριστότερον καὶ ὡς μὴ πάντως 15
 10 καταμετροῦν τὸ AB, ἀλλὰ καὶ ὑπερβάλλον ἐνίοτε ἢ ἐλλείπων, καὶ ὡς ὑπὸ
 τοῦ ΓΔ χρόνου πεπερασμένου μετρουμένης τῆς ἐπ' αὐτοῦ κινήσεως, ἄπερ
 ἄμφω ἐνστάσεις ἔχειν δοκεῖ τινας, διὰ τούτου τοῦ ἐπιχειρήματος τοιοῦτον
 ἀφαιρεῖ τὸ BE ὡς καταμετρεῖν τὸ ὅλον, καὶ ἐξ ὑποθέσεως λαμβάνει τὸ
 ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ διέναι αὐτὸ τὸ δι' αὐτοῦ κινούμενον, καὶ δείκνυσιν
 15 ὅτι κἄν καταμετροῦν ἐξ ἀρχῆς ὑποτεθῆ ἢ τὸ BE τὸ AB, τοῦ ΓΔ χρόνου
 ληφθέντος πεπερασμένου καὶ ὁ ὅλος χρόνος πεπερασμένος δειχθήσεται. εἰ 20
 γὰρ δέκατον ληφθεῖ μέρους τὸ BE τοῦ AB, τὸ ἰσοσταχῶς κινούμενον ἐν
 δέκα χρόνοις ἴσοις τῶ ΓΔ τὰ δέκα μέρη τὰ ἴσα τῶ BE κινήθησεται. τὰ
 δὲ πεπερασμένα δέκα μέρη τοῦ χρόνου συντεθέντα πεπερασμένον τὸν ὅλον
 20 ποιεῖ. εἴτα δείκνυσιν, ὅτι οὐ δυνατόν τὸ BE μέγεθος πεπερασμένον καὶ
 μέρος ὂν τοῦ AB ἐν ἀπείρῳ χρόνῳ διέναι, εἴπερ ὅλον τὸ AB ἐν ἀπείρῳ
 διήει. ὑποθέμενος γὰρ κατὰ θάτερα πεπερασμένον τὸν Γ χρόνον, καὶ λα-
 βὼν ὡς ἐναργῆς τὸ ἐν ἐλάττονι χρόνῳ τὸ μῦριον κινεῖσθαι τι ἥπερ τὸ ὅλον, 25
 ὅτι πεπερασμένος ἐφ' ἑκάτερα ὁ χρόνος, ἐν ᾧ τὸ BE κινεῖται τι, δεί-
 25 κνυσιν. ἀπὸ γὰρ τῆς αὐτῆς ἀρχῆς ἀρξάμενον πεπερασμένης οὐσῆς συμ-
 περανεῖ αὐτὸν καὶ ἐπὶ θάτερα· εἰ γὰρ μὴ τοῦτο, οὐδέτι ἐν ἐλάττονι χρόνῳ
 τὸ μέρος ἔσται διεξιὸν ἥπερ τὸ ὅλον, ἀλλ' ἐν τῶ ἴσῳ. κατὰ θάτερα δὲ
 πεπερασμένον ἔλαβε τὸν ΓΔ χρόνον, ἵνα ἐφ' ἑκάτερα πεπερασμένον ἀφέλη

1 post διαιρεθήσεται add. ὡς ACFM: om., unde ἀσάφειαν ἔχει. λέγοι δ' ἂν εἰς ἴσα—
 μέγεθος, εἰ δὲ—μέγεθος ante σαφὲς ἂν εἴη interpolavit a 3 ὡς AM: εἰς ὅσα aCF
 3. 4 ante ἀλέξανδρος, ἀσπασίος, θεμίστιος add. ὁ CM 4 ἀσπασίος et θεμίστιος mutant aF
 post διαιρεθήσεται add. ὡς aF 5 pro λέγοι—διαιρεθήσεται transponit σαφὲς—διαιρε-
 θήσεται (3. 4) F εἰς ὅσα ACM: ὡς aF 6 τοῦτον] τοῦτο C 7 πᾶν ex Arist.
 aF δὲ] ἢ F 9 BE] αβε F καὶ om. F 10 καὶ (post ἀλλὰ) om. F
 ὑπερβάλλον F¹ ἐνίοτε] ἐνὶ τῷ, ἰ in ras. i litt., M ἐλλείπων F¹ ὡς om. a
 12 δοκεῖ aCFM: ἐδόκει A τοιοῦτον om. F 13 δ καταμετρεῖ F 14 καὶ aCM:
 om. AF 15 τὸ αβ CM: om. aAF 16 πεπερασμένου om. A¹: add. A²
 ὅλος ὁ aF πεπερασμένος om. aF 17 τοῦ αβ CFM: τὸ βα A¹: τοῦ βα aA²
 19 τὸν aA: τὸ CFM 20 post εἴτα add. οὐ F 21 τοῦ] τὸ F 23 ἐν om. C
 εἴπερ F 25 αὐτῆς om. C ἀρξάμενον aM: ἀρξάμενος AF: ἀρξάμενος C 25. 26 συνε-
 πέραναν ACM: συμπερανεῖ aF 26 θάτερον aF post ἐλάττονι praecepta τὸ μέρος
 del. F 27 διεξιὸν F διεξιὸν ἔσται a εἴπερ M 28 ΓΔ scripsi: γ ACM:
 om. aF ἐφ'] ἀφ' M

ἐκείνων, ἐν ᾧ τὸ BE δίδειν. καὶ συγχωρηθεῖν δὲ ἂν αὐτῷ τοῦτο ῥηθῆναι· 222^r
 εἰ γὰρ ἐν τῷ ἐπὶ θάτερα ἀπείρῳ μὴ δυνατόν τὸ BE διελθεῖν, πολλῶν 30
 μᾶλλον ἐν τῷ ἐπ' ἄμφω ἀπείρῳ ἀδύνατον. ἀλλ' εἰ ὡς ἐναργῆς ἔλαβε τὸ
 ἐν ἐλάττονι τὸ μέρος διεῖναι, τὸ δὲ τοῦ ἀπείρου ἔλαττον πεπερασμένον
 5 ἀνάγκη εἶναι, τίνος ἔτι δεῖ λόγου πρὸς τὸ ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ τὸ BE
 διεῖναι, εἰ μὴ ἄρα τοῦ ἐπ' ἄμφω ἀπείρου ἔλαττον τὸ ἐπὶ θάτερα ἀπείρον
 καὶ αὐτὸ ἀπείρον ὄν; ἀλλ' εἰ τοῦτο, διὰ τί ἐπὶ θάτερα ἀπείρον ὑπέθετο
 τὸν χρόνον, ἐν ᾧ τὸ AB μέγεθος δίδειν τὸ κινούμενον; εἰ γὰρ ἐπ' ἄμφω
 ἀπείρον ὑπέθετο τοῦτον, οὐδὲν ἐκόλυεν ἐν ἐλάττονι τοῦ ἐπ' ἄμφω ἀπείρου, 35
 10 ἐν ᾧ τὸ AB δίδειν, διεῖναι τὸ BE μέρος ὄν τοῦ AB, ἐν τῷ ἐπὶ θάτερα
 ἀπείρῳ μέρει ὄντι καὶ αὐτῷ τοῦ ἐπ' ἄμφω ἀπείρου. ἢ εἰ ἀνάγκη ὡς ὑπὸ
 τοῦ BE μεγέθους καταμετρεῖται τὸ AB μέγεθος, οὕτω καὶ ὑπὸ τοῦ χρόνου
 τὸν χρόνον, ἀδύνατον τὸν μὲν ἐπ' ἄμφω ἀπείρον εἶναι, τὸν δὲ ἐπὶ θάτερα
 οὔτε γὰρ καταμετρεῖ ὁ ἀπείρος ἀόριστος ὢν καὶ ἀνάριθμος καὶ ἄμετρος
 15 οὔτε καταμετρεῖται. ὑποθέμενος οὖν τὸ BE καταμετρεῖν τὸ AB καὶ λαβῶν,
 ὅτι εἰς ἴσα διαιρεθῆσεται τῷ ἀριθμῷ ὃ τε χρόνος καὶ τὸ μέγεθος, τὰς 40
 τοιαύτας ἐνστάσεις ἐδέχθη. τὸ γὰρ καταμετροῦν τὸ πεπερασμένον, πεπε-
 ρασμένον ἀνάγκη εἶναι ὡς τὸ BE. καὶ τὸ ἰσάκις τῷ πεπερασμένῳ κατα-
 μετροῦν οἶον δεκάκις ἢ εἰκοσάκις οὐδὲ ἐπὶ θάτερα δύναται ἀπείρον εἶναι.
 20 εἰ γὰρ τὸ εἰκοσαπλάσιον αὐτοῦ πεπερασμένον ἐστὶ καὶ ὀρισεμένον καὶ ἡρι-
 θυμημένον, πολλῶν μᾶλλον τὸ τοῦ εἰκοσαπλάσιου εἰκοστόν.

Δείξας δὲ οὕτως, ὅτι ἀδύνατον ἐν ἀπείρῳ χρόνῳ τὸ πεπερασμένον
 μέγεθος κινήθῃναι, τοῖς αὐτοῖς χρωμένους ἔνεστιν, φησὶν, δεῖξαι ὅτι μὴδὲ 45
 τὸ ἀπείρον ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ διελθεῖν δυνατόν. πεπερασμένου γὰρ
 25 ὑποθεθέντος τοῦ χρόνου ἀφαιρήσω τι μέρος αὐτοῦ, ὅψ' οὐ καταμετρηθήσε-
 ται ὁ ὅλος. ἀφαιρήσω δὲ καὶ ἐκ τοῦ ἀπείρου μεγέθους μέγεθός τι. ἐψ' οὐ
 ἐκινήθη ἐν τῷ ἀφαιρεθέντι χρόνῳ· καὶ ἐπειδὴ ἐν ἴσῳ χρόνῳ ἴσον κινεῖται,
 ἰσάκις καταμετρηθήσεται ὁ χρόνος ὑπὸ τοῦ χρόνου καὶ τὸ μέγεθος ὑπὸ
 τοῦ μεγέθους· τὸ δὲ ἐκ πεπερασμένων συγκείμενον καὶ τῷ μεγέθει καὶ τῷ 50
 30 ἀριθμῷ πεπερασμένον ἔσται. ἀλλ' οὐκ ἀπείρον. καλῶς δὲ ἐπέστησεν ὁ Θε-
 μίστιος ὅτι 'καὶ μὴ ἐν ἴσῳ χρόνῳ τὸ ἴσον κινήται διάστημα, ἀλλὰ ποτὲ
 μὲν ἐν πλείονι τὸ ἴσον ποτὲ δὲ ἐν ἐλάττονι, διαιρεθέντος καὶ οὕτως τοῦ

1 ἐν ᾧ] εἶναι A¹: ἐν ᾧ et ὄν superser. A² τοῦτο] τούτω F 2 εἰ γὰρ μὴ ἐν F
 5 λόγος a πεπερασμένον C¹ 7 θάτερον M: θάττερον C 8 τὸν χρόνον
 ante ἀπείρον CM ἐν ᾧ—ὑπέθετο (9) om. C 9 ἀπείρον] ἀπείρα M
 τοῦτο a ἐν om. M 10 ἐν alterum om. F 11 ἢ εἰ] εἰ ὄν F 12 αβ a:
 βα AFM: βα C 13 ἐπὶ om. F 14 ὄν F ἀναριθμῶς CM ἐπι-
 τρητος M 15 αβ a: βα ACFM 18 post BE add. τὸ ε̄ aF τὸ πεπερασμένον aF
 19 δυνατόν εἶναι ἀπείρον aF 20 αὐτοῦ om. F 23 χρωμένους F ἔνεστι φησὶ δεῖξαι
 (δείξας C) CM: ἔνεστιν δεῖξαι A: φησὶν, transpositis ἔνεστι δεῖξαι post δυνατόν aF
 25 τοῦ om. F ἀφαιρήσω ACFM: ἀφαιρέσθω a; itemque v. 26 26 ὁ ante ὅλος om. M
 μέγεθος om. F 27 καὶ ἐπειδὴ CM: ἐπειδὴ AF: ἐπει ὄν a 29 μεγέθει] χρόνῳ F
 ὑπέστησεν F 30. 31 Θεμιστίος] p. 376, 19. Simplicius non verbo verbum reddit 31 καὶ
 ACM: καὶ F: εἰ καὶ ut Them. a κινήται sic C: κινεῖται aAFM

πεπερασμένου διαστήματος εἰς τὰ ἴσα μέρη συνδιαιρεθήσεται καὶ ὁ χρόνος 222^r
 εἰς τσαυτὰ μὲν μέρη, οὐκέτι δὲ εἰς ἴσα ἀλλήλοισ, ἀλλὰ πρὸς γε τὸ πεπε-
 ρασμένον αὐτὸν ἐπιδείξει ἐξαρχεῖ τὸ ἐκ μορίων πεπερασμένων αὐτὸν ἐπι-
 δεῖξαι καὶ τῷ ἀριθμῷ καὶ τῷ μεγέθει. κὰν | ἄνισα τυγχάνη τὰ μέρη 222^v
 5 (τὸ γὰρ ἐκ πεπερασμένων καὶ τῷ ἀριθμῷ καὶ τῷ μεγέθει μορίων πεπε-
 ρασμένον ἀνάγκη εἶναι), ὁμοίως δὲ καὶ ἀνάπαλιν, εἰ ὁ χρόνος μὲν πεπε-
 ρασμένος, ἄπειρον δὲ ὑποκείτο τὸ διάστημα. μόνως τοίνυν ἐνδέχεται ἐν
 ἀπείρῳ χρόνῳ πεπερασμένον κινεῖσθαι διάστημα, εἰ κύκλω τὸ αὐτὸ πάλιν
 καὶ πάλιν κινεῖτο ὥσπερ τὰ θεῖα σώματα (αἱ γὰρ ἐπ' εὐθείας ἀνακάμπτου-
 10 σαι κινήσεις στάσει διαλαμβάνονται, ὡς ἐν τῷ τελευταίῳ ταύτης δειχθή- 5
 σεται τῆς πραγματείας). εἰ δὲ τὸ πεπερασμένον σῶμα οὐ δέισιν ἄπειρον
 διάστημα ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ, φανερόν ὡς οὐδὲ τὸ ἄπειρον σῶμα, εἰ
 κινούμενον ὑποθαίμεθα, διέλθαι ἂν πεπερασμένον διάστημα ἐν χρόνῳ πε-
 περασμένῳ. ἤνικα γὰρ ἂν διήη τὸ ἄπειρον σῶμα τὴν πεπερασμένην γραμ-
 15 μὴν, καὶ ἡ πεπερασμένη γραμμὴ τὸ ἄπειρον σῶμα διέξεισιν· ἀποδείκνυται
 δὲ τοῦτο ἀδύνατον. καὶ μέντοι εἰ καὶ τὸ διάστημα ἄπειρον ὑποθαίμεθα
 καὶ τὸ κινούμενον σῶμα, μόνον δὲ τὸν χρόνον πεπερασμένον, ἀνάγκη καὶ 10
 τὰ λοιπὰ ἀναφανῆναι πεπερασμένα.¹

p. 233^b15 Φανερόν οὖν ἐκ τῶν εἰρημένων ἕως τοῦ φανερόν οὖν,
 20 ὅτι οὐκ ἔστιν οὐδὲν τῶν συνεχῶν ἀμερές.

Δείξας ὅτι οὐδὲν τῶν συνεχῶν οἷόν τέ ἐστιν ἐξ ἀμερῶν συγκεῖσθαι,
 μὴ μέγεθος, μὴ κίνησιν, μὴ χρόνον, καὶ ὅτι πᾶν μέγεθος συνεχῆς διαιρε-
 τόν ἐστιν εἰς ἀεὶ διαιρετά (ἡ γὰρ ἀδιαιρετόν ἀνάγκη αὐτὸ εἶναι ἢ διαιρετόν,
 καὶ εἰ διαιρετόν, ἢ εἰς ἀδιαιρετά ἢ εἰς ἀεὶ διαιρετά· ἀλλ' οὔτε ἀδιαιρετόν
 25 ἐστὶ μέγεθος γε ὃν οὔτε εἰς ἀδιαιρετά διαιρετόν· ἔσται γὰρ ἀδιαιρετόν ἀδιαι-

1 διαιρεθήσεται F 3 αὐτῶν priore loco C¹F ἐξαρχεῖ—ἐπιδείξει (3.4) om. FM
 3. 4 τὸ ἐκ μορίων ὀρισμένων τῷ ἀριθμῷ συγκεῖμενον, αὐτὸν ἐπιδείξει Them. 3 αὐτῶν
 altero loco A¹ 4 μεγέθη C ἄνισα] ἄριστα F τυγχάνη, η in ras. A 5 τὸ
 γὰρ—εἶναι (6) Simplicius addidit τῷ C ἐκ om. F πεπερασμένον aF μόριον A¹F
 5. 6 πεπερασμένον C: πεπερασμένως F 7 ὑποκείτο AC: ὑποκείτο M: ὑπόκειται aF:
 ὑπάρχει Them. μόνος A¹ 9 κινεῖτο ACFM: κινεῖται a Them. αἱ γὰρ—πραγ-
 ματείας (11) Simplicii emblemata 10 τελευταίῳ] Θ 8. 264^a9 sqq. 10. 11 δειχθήσεται
 post πραγματείας CM 11 τῆς om. M τὸ om. CM 12 ὡς ACM Them.: ὅτι
 aF 13 ἂν aAF Them.: ἂν τὸ CM 14 ἂν διήη A: διότι (om. ἂν) CM: ἂν δέισι F
 Them. codd.: δέισι (om. ἂν) a 15 δέισιν F 16 δὲ om. F 17 δὲ καὶ (καὶ
 del. A²) A 19 φανερόν οὖν ὅτι οὐκ ἔστιν om. F 20 ὅτι οὐκ ἔστιν ACM: ὅτι a:
 om. F οὐδὲν τῶν συνεχῶν ἀμερές A: οὐδὲν (οὐθέν ἐστι a) τῶν συνεχῶν ἐστὶν ἀμερές (ut
 Arist. codd.) aF: om. CM 21 Δείξας ὅτι τῶν συνεχῶν οὐδὲν οἷον τέ om. in mrg.
 suppl. A¹ οὐδὲ F τι A¹F ἐστὶν om. aF 22 μέγεθος alt. om. CM 23 ἡ
 γὰρ—ἡ εἰς ἀεὶ διαιρετά (24) om. F αὐτὸ ἀνάγκη (sic colloc. ut CM²)—μέγεθος γε
 ὃν (25) om. M¹, suppl. in mrg. M² 24 εἰ om. C, mrg. M εἰς prius om. a
 ἡ εἰς ἀεὶ διαιρετά om. mrg. M

ρέτου ἀπτόμενον, ὥστε εἰς αἰὶ διαιρετά), δεῖξας δὲ καὶ ὅτι ὁμοίως ὁ χρόνος 222^v
 καὶ τὸ μέγεθος τό τε ἄπειρον ἔχουσι καὶ τὸ πεπερασμένον, ἐξ οὗ καὶ τὸν
 ὑπὸ Ζήνωνος ἐρωτηθέντα λόγον περὶ τοῦ μὴ εἶναι κίνησιν ἔλυσε, λέγει
 νῦν ὅτι δεδειγμένον ἡμῖν τοῦ τὰ συνεχῆ μὴ διααιρεῖσθαι εἰς ἄτομα, φανερόν
 5 μὲν καὶ ἐκ τούτου ὅτι οὐδὲν μόνιον τῶν συνεχῶν ἄτομόν ἐστι καὶ ἀδιαί-
 ρετον, εἴπερ μὴ διαιρετά εἰς ἄτομα τὰ συνεχῆ· δεῖξει δὲ καὶ ἐπ' αὐτῶν
 τῶν μορίων ὁ λόγος, ὅτι ἀδύνατον αὐτὰ ἄτομα εἶναι, πρῶτον μὲν τὸ τοῦ 30
 μεγέθους, εἶτα καὶ τὸ τοῦ χρόνου. διαφέρει δὲ ἂν ἡ ἀπόδειξις αὕτη τῆς
 προτέρας, ὅτι ἐκεῖνη μὲν δεδείκνυε μὴ ὄντα αὐτὰ ἀδιαίρετα, αὕτη δὲ δείκνυσι
 10 προσηγομένως. ὅτι διαιρετά ἐστι, καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς διαιρέσεως ἐπι-
 δείκνυσι. καὶ μέντοι πρότερον μὲν ἀπὸ τῆς τοῦ συνεχοῦς φύσεως ἐδείκνυτο
 τὰ μόρια αὐτοῦ διαιρετά, νῦν δὲ αὐτὰ καθ' αὐτὰ τὰ μόρια ἀποδείκνυται
 τοιαῦτα. γραμμῆν δὲ τὸ μέρος τῆς γραμμῆς εἶπεν καὶ ἐπίπεδον τὸ μέρος
 τοῦ ἐπιπέδου καὶ χρόνον τὸ τοῦ χρόνου καὶ ὅλως συνεχῆς τὸ τοῦ συνεχοῦς 35
 μέρος. περὶ γὰρ πᾶν ἐν τοῖς συνεχέσι μορίων νῦν ὁ λόγος ἐστίν, ὅτι οὐκ
 ἔστιν ἀδιαίρετα, ὃ δείκνυσι πρῶτον ἐπὶ τοῦ μεγέθους, εἶτα καὶ ἐπὶ τοῦ
 χρόνου προσχρῶμενος τῷ ὁμοίως ἔχειν πρὸς ἄλληλα τὸν τε χρόνον καὶ
 τὸ μέγεθος ἐφ' οὗ ἡ κίνησις. δείκνυσι δὲ αὐτὸ διὰ τῆς εἰς ἀδύνατον ἀπα-
 γωγῆς κατὰ τὸν δεύτερον τῶν ὑποθετικῶν δυναμίει συλλογιζόμενος οὕτως·
 20 εἰ τὸ μέρος τοῦ μεγέθους ἄτομον, διαιρεθήσεται τὸ ἄτομον· τὸ γὰρ μέρος 40
 τοῦ μεγέθους διαιρεῖται· ἀλλὰ μὴν ἀδύνατον διαιρεῖσθαι τὸ ἄτομον· καὶ τὸ
 ἡγούμενον ἄρα ἀδύνατον τὸ (τὸ) μέρος τοῦ μεγέθους ἄτομον εἶναι. καὶ τὸ
 μὲν συνημμένον δείκνυσι προσχρῶμενος καὶ ἐναργεῖ ὄντι καὶ προσεληγμένῳ
 τῷ ἐν παντὶ χρόνῳ εἶναι τὸ θᾶττον καὶ βραδύτερον, εἴπερ ἐν παντὶ μὲν
 25 χρόνῳ κίνησις, ἐν πάσῃ δὲ κινήσει τὸ θᾶττόν ἐστι καὶ βραδύτερον, καὶ
 ἔτι μέντοι τῷ τὸ θᾶττον κινούμενον ἐν τῷ ἴσῳ χρόνῳ μείζον διάστημα
 κινεῖσθαι τοῦ βραδύτερον κινούμενον· τούτων δὲ κειμένων τρίτον λαμβάνει 45
 τὸ καὶ ἐν λόγῳ τιλὶ δύνασθαι λαβεῖν τὰς κινήσεις τὴν τε τοῦ θᾶττονος καὶ
 τὴν τοῦ βραδυτέρου, ὡς ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ διπλάσιον κινεῖσθαι τὸ θᾶττον
 30 τοῦ βραδυτέρου ἢ ἡμίολιον. ταῦτα οὖν προλαβὼν δι' ἐκθέσεως δείκνυσι
 τὸ προκειμένον ἡμίολιον ὑποθέμενος τὴν τοῦ θᾶττονος κίνησιν πρὸς τὴν
 τοῦ βραδυτέρου, ὥστε ἐν τῷ χρόνῳ τὸ βραδύτερον κινεῖται τι μέγεθος, ἐν
 τούτῳ τὸ θᾶττον ἐν καὶ ἡμισυ ἐκείνου κινεῖσθαι. διηγήσθω οὖν, φησί,

3 ἔλυε M 3. 4 νῦν λέγει CM 5 μὲν καὶ AC: μὲν M: δὲ delevit et superser.
 καὶ F: om. a οὐδὲ F 6 μὴ et τὰ om. A S διαφέρει CF 9 μὴ delevit A
 11 τῆς τοῦ] τῆς F ἐπέδεικνυτο F: ἀπεδείκνυτο a: ἐδείκνυ M 12 τὰ μόρια iteravit F
 14 χρόνον τὸ aC: χρόνον F: χρόνου τὸ M: χρόνος ὁ A 15 ἐν om. F post ἐστίν
 add. αὐτῷ aF 16 πρῶτον om. C 18 εἰς om. M¹ 19 κατὰ om. F
 20 μέρος F 21 διαιρεῖσθαι—ἀδύνατον (22) om. M 22 τὸ alterum addidi 24 τῷ]
 ὅτι F ἐν] ἐν τῷ CM εἶναι] ἔστι F κατὰ τὸ βραδυτέρου aCFM εἴπερ
 βραδύτερον (25) om. F 25 καὶ τὸ βραδύτερον CM 26 ἔτι] ἔστι F τῷ (ante τὸ)
 om. F 28 τὴν τοῦ om. F 29 κινεῖσθαι διπλάσιον a 30 post βραδυτέρου
 iterata ὡς—χρόνῳ del., διπλάσιον iteratum non del. F 32 τι aA: om. CFM
 33 ἐκείνου om. F διαιρεῖσθω F

τὰ δύο ταῦτα μεγέθη. ὁ μὲν κινεῖται θάττον τὸ ΑΔ, εἰς τρία μέρη τὰ 222^v
 ΑΒ ΒΓ ΓΔ, ὁ δὲ βραδύτερον τὸ ΕΗ, εἰς δύο τὰ ΕΖ ΖΗ· οὕτω γὰρ 51
 ἡμιόλιος ὁ λόγος. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ χρόνος ἔχων τῷ μεγέθει, ἐφ' οὗ ἡ
 κίνησις, διαιρεθῆσεται καὶ αὐτὸς κατὰ τὴν ὑπόθεσιν ὁ ΚΝ χρόνος, ἐν ᾧ
 5 τὸ θάττον κινεῖται τὴν ΑΔ, εἰς τρεῖς χρόνους τοὺς ΚΛ ΛΜ ΜΝ· τὸ γὰρ
 ἴσον ἐν τῷ ἴσῳ χρόνῳ δίδεισι τὸ κινούμενον ἰσοταχῶς. ἐπεὶ οὖν τὸ βρα-
 δύτερον κινούμενον ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ κινεῖται τὴν ΕΖ ΖΗ ἐκ δύο οὖσαν
 ἀμερῶν, τὴν ΕΖ | ἄρα ἐν τῷ ἡμίσει χρόνῳ κινηθήσεται· διαιρεθῆσεται 223^r
 ἄρα διόχα καὶ ὁ χρόνος ὡσπερ τὸ μέγεθος, ἐφ' οὗ τὸ βραδύτερον κινεῖται.
 10 εἰ δὲ ὁ ἐκ τριῶν ἀτόμων συγχείμενος διόχα διαιρεθῆι, διαιροῖτο ἂν τὸ
 μέσον ἄτομον· οὐ γὰρ οἷον τε ἄλλως εἰς ἴσα δύο τὸ ἐκ τριῶν ἴσων διαι-
 ρεθῆναι· ἴσαι δὲ αἱ ἄτομοι καὶ οὐχ ἡ μὲν μεῖζων, ἡ δὲ ἐλάττων, ὡς εἶναι
 τὰς δύο τῇ μιᾷ ἴσας. εἰκότως οὖν ἐπήγαγεν τὸ διαιρεθῆσεται ἄρα τὸ 5
 ἄτομον, ὅπερ ἀδύνατον. ἀδύνατον ἄρα καὶ ᾧ τοῦτο ἠκολούθησεν τὸ
 15 ἄτομον εἶναι τὸ μέρος τοῦ συνεχοῦς. ἐπάγει δὲ καὶ ἄλλο ἄτοπον ἐπό-
 μενον, ὅτι τὸ ἀμερές οὐκ ἐν ἀτόμῳ δίδεισι· τὸ γὰρ βραδύτερον κινού-
 μενον δίδεισι τὸ ΕΖ μέγεθος κατὰ ταύτην τὴν ἔφοδον οὐκ ἐν ἀτόμῳ χρόνῳ
 τῷ ΚΛ, ὅπερ ἔχρη, ἀλλ' ἐν τῷ ἀμερεῖ ἔλαττον τοῦ ἀμεροῦς κινηθήσεται·
 τί δὲ ἂν εἴη τοῦ ἀμεροῦς ἔλαττον; καὶ μέντοι καὶ οὕτως διαιρεθῆσεται τὸ
 20 ἀμερές, εἴπερ ἔστι τι αὐτοῦ ἔλαττον, εἰς τε τὸ ἔλαττον καὶ τὴν ὑπεροχῆν.
 ἐν δὴ τούτοις προθέμενος τὰ μέρη τῶν μεγεθῶν μάλιστα δεῖξαι μὴ ὄντα 10
 ἄτομα, διότι τῷ λέγοντι ἄτομα αὐτὰ εἶναι ἀκολουθεῖ τὸ διαιρεῖσθαι τὰ
 ἄτομα, ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον, τὰ μὲν τοῦ χρόνου μέρη ἄτομα ὑποτεθέντα
 ἔδειξε διαιρούμενα, τὰ δὲ τοῦ μεγέθους οὐκέτι, καίτοι ἡμιόλια τὰ μεγέθη
 25 λαβάν, ὅτε ἔλεγεν ἐνηνέχθω οὖν τὸ θάττον ἡμιόλιον ἐν τῷ αὐτῷ
 χρόνῳ. μήποτε οὖν διὰ τῶν τοῦ χρόνου μερῶν ἐνεδειξάτο, ὅτι καὶ τὰ
 τοῦ μεγέθους μέρη διαιρεθῆσεται ἄτομα ὑποτεθέντα· εἰ γὰρ τοῦ ΚΝ χρό- 15
 νου διόχα τμηθέντος κατὰ τὸ Ξ τὸ ΛΜ μόριον ἄτομον ὑποτεθὲν διηρέθη,
 ἐν τῷ ΚΞ χρόνῳ τῷ ἡμίσει τὸ ἡμισυ τοῦ ΑΔ μεγέθους διελεύσεται τὸ
 30 θάττον κινούμενον, καὶ τμηθήσεται τὸ ΒΓ μόριον διόχα ἄτομον ὑποτεθέν.

p. 233^b33 Ἀνάγκη δὲ καὶ τὸ νῦν τὸ μὴ καθ' ἕτερον ἕως τοῦ διὰ
 τὸ μὴ εἶναι συνεχῆς ἐξ ἀμερῶν.

Δείξας διαιρετὰ τὰ μέρη τῶν συνεχῶν, τοῦ τε χρόνου καὶ τοῦ μεγέθους,

2 ὁ δὲ aCM: ὁ δὲ τὸ ΑΦ εἰη ACM: ε̄ aF 3 μεγέθη C 5 τὴν ἀδ om., sed
 suppl. A¹ 6 τὸ κινούμενον] τὴν κίνησιν F 7 οὖσαν aCM: οὖσῶν AF 9 ἀφ' M
 10 post ἀτόμων add. μὴ F διαιροῖτο ἂν C: διαιρεῖ F: διαιρεθῆσεται a 11 ante μέσον
 add. αὐτὸ F: αὐτοῦ a 13 οὖν] ἄρα aF 14. 15 τὸ ἄτομον aA: τῷ ἄτομον CFM
 16 τὸ (post ὅτι) om. aF 17 ἔφοδον ACM: μέθοδον aF 18 ὅπερ F 20 ἐστὶν αὐτοῦ
 τί CM εἰς τε τὸ ἔλαττον om. F 22 αὐτὰ ἄτομα a τὰ om. M 23 τὰ μὲν δὴ a
 23. 24 μέρη εἰ ὑποτεθῆται ἄτομα ἔδειξε (sed εἰ suprascr. F) aF 25 ὅτι a τῶν] τὸν A¹
 27 ΚΝ] κη F 28 τὸ ΛΜ] καὶ τὸ λ̄ καὶ τὸ μ̄ F 29 ΚΞ] κξ M 30 ὑποτε-
 θὲν ἄτομον CM 31 καὶ a: om. CFM, supra add. A¹ 31. 32 διὰ τὸ om. F

καὶ ἀθλονότι καὶ τῆς μέσης τούτων κινήσεως, ἐκ τοῦ εἰ μὴ διαιρετὰ εἶη 223^r
 διαιρεῖσθαι τὸ ἄτομον, ὅπερ ἀδύνατον, ἐπειδὴ καὶ τὸ νῦν τοῦ χρόνου τί 26
 ἔστιν, εἰκότως ἐφεξῆς τὰ περὶ αὐτοῦ διαριθροῖ. διττοῦ δὲ ὄντος τοῦ νῦν,
 τοῦ μὲν ὡς ἀρχῆς καὶ πέρατος τοῦ χρόνου, ὃ ἀναλογεῖ τῇ στιγματῇ τῇ ἐν
 5 τῇ γραμμῇ, τοῦ δὲ κατὰ χρόνον τὸν ἐνεστῶτα λεγομένου, ὃς ἀντιδιήρηται
 πρὸς τὸν παρεληλυθότα καὶ τὸν μέλλοντα, τὸ μὲν ὡς ἀρχὴν καὶ πέρασ, ὃ
 καὶ ἀδιαιρετόν ἐστι, καθ' αὐτὸ καὶ πρώτως νῦν λέγεσθαι φησι, τὸ δὲ
 ἕτερον οὐ καθ' αὐτὸ οὐδὲ πρώτως, ἀλλὰ καθ' ὅσον ἔχειν ἐν ἑαυτῷ τὸ 30
 πρώτως καὶ καθ' αὐτό. οὕτω γάρ τοι καὶ ἐν τόπῳ τὸ μὲν τι λέγεται καθ'
 10 αὐτὸ καὶ πρώτως, ὃ ἐν τῷ πέρατι τοῦ περιέχοντός ἐστι προσεχῶς, τὸ δὲ οὐχ
 οὕτως, ὡς ἐν τῷ οἴκῳ εἶναι, διότι τὸ πέρασ τοῦ περιέχοντος προσεχῶς ἐν τῷ
 οἴκῳ ἐστί. τὸ οὖν καθ' αὐτὸ καὶ πρώτως λεγόμενον νῦν ἀδιαιρετον, φησίν,
 ἔστι καὶ ἐν κατ' ἀριθμὸν τὸ αὐτὸ τοῦ μὲν παρεληλυθότος πέρασ, τοῦ δὲ
 μέλλοντος ἀρχή, καὶ οὐκ ἄλλο καὶ ἄλλο ταῦτα, τοιούτων δὲ ὄν οὐκ ἔστι μέρος
 15 χρόνου, εἴπερ ἐν παντὶ ἐνυπάρχει χρόνῳ τὸ αὐτὸ ἀρχὴ καὶ τέλος ὄν, ὥσπερ 35
 τὸ σημεῖον ἐν πάσῃ γραμμῇ. ὅταν ὡς μία καὶ συνεχῆς λαμβάνηται· πάντη
 γὰρ ἔστι διαιρετῆ, καὶ ἡ διαίρεσις κατὰ τὸ σημεῖον. περὶ δὴ τούτου τοῦ
 νῦν ἔδειξε μὲν καὶ ἐν ταῖς περὶ χρόνου, ὅτι ἔστιν ἀμερὲς καὶ ἀδιαιρετον.
 καὶ ἐν παντὶ χρόνῳ ἐν καὶ ταυτόν, πέρασ μὲν τοῦ γεγονότος, ἀρχὴ δὲ τοῦ
 20 μέλλοντος. δείκνυσι δὲ καὶ νῦν ταῦτα προλαβῶν ὡς ἐναργές, ὅτι τὸ νῦν
 ἔσχατόν ἐστι τοῦ γεγονότος καὶ πρὸ τοῦ νῦν τούτου, ὃ εἶπεν αὐτός, οὐ ἐπὶ 40
 τάδε, ὡς ἐπὶ τὸ γεγονός, οὐδὲν ἂν εἶη τοῦ μέλλοντος. πρὸ γὰρ τῆς
 τοῦ γεγονότος τελευτῆς πῶς δύναται εἶναι τι μέλλον; εἶη γὰρ ἂν οὐκέτι
 μέλλον, ἀλλ' ἔτι γεγονός, πρὸ τοῦ πέρατος ὑπάρχον τοῦ γεγονότος. πάλιν
 25 δὲ πρόδηλον, ὅτι ἀρχὴ τοῦ μέλλοντος τὸ νῦν ἐστιν. εἴπερ μετ' αὐτὴν οὐδὲν
 ἐστι τοῦ γεγονότος. πῶς γὰρ ἂν τι παρεληλυθός εἶη μετὰ τὴν τοῦ μέλ-
 λοντος ἀρχήν; ἀλλ' ὁ μὲν Ἀριστοτέλης ἐπὶ τάδε ἀμφοῖν εἰπών, καὶ τοῦ
 πέρατος καὶ τῆς ἀρχῆς, ἀσαφῆ τὸν λόγον ἐποίησεν. ὁ δὲ Εὐδόμηος “οὐδὲν,
 φησίν, ἐπὶ τάδε τοῦ πέρατος οὐδὲ ἐπέκεινα τῆς ἀρχῆς.” ταῦτα οὖν τό τε 45
 30 ἔσχατον τοῦ γεγονότος καὶ τὸ πρῶτον τοῦ μέλλοντος, ὧν οὐδέεις μεταξὺ
 χρόνος οὔτε παρεληλυθός οὔτε μέλλον, ἐὰν δειχθῇ ταυτόν καὶ ἐν κατ'

1 ἐκ] καὶ F 2 τὰ ἄτομα CM 5 τὸν ἐνεστῶτα χρόνον aF 6 τὸ μὲν] τὸν
 μὲν F ἀρχὴ] A 7 διαιρετόν M ante καθ' add. καὶ CM πρώτον
 Aristoteles, at cf. Philoponus 803,30 νῦν — οὐδὲ πρώτως (8) om. A¹ 8 ἀλλά] ἄμα
 A¹: corr. A² 9 τοι om. CM τι] τοι C¹F 10 ὃ καὶ ἐν aF 11 ὡς om. M
 11. 12 ἔστι post περιέχοντος aF 12. 13 φησίν ἐστι A: ἔστι φησί aCFM 14 ταῦτα]
 τοῦ αὐτοῦ F 15 τῷ χρόνῳ aF 17 ἐστι om. CM δὲ M 18 ἐν ταῖς περὶ
 χρόνου] Δ 12. 222^a 10 sqq. 20 τοῦτο aF προσλαβῶν F 21 νῦν om. A
 21. 22 οὐ ἐπὶ τάδε] ἔπειτα δὲ M 23 γεγονότος] μέλλοντος C¹ τὸ το F
 εἶη] εἰ C¹ 24 πρὸ aAF: εἰ πρὸ CM πέρατα M ὑπάρχον aA: ὑπάρχει CFM
 τοῦ (ante γεγονότος) om. F πάλιν — γεγονότος (26) om. F hinc sequitur The-
 mistium p. 378, 18 Sp. 26 παρεληλυθός εἶη CM (cf. Themist.): παρεληλυθότος εἶη aA:
 παρεληλυθε F 28 Εὐδόμηος] fr. 64 p. 87, 5 Sp. 31 παρεληλυθός A¹
 μέλλον a

ἀριθμὸν ὄντα τὰ δοκοῦντα δύο, δεδειγμένον ἔσται, ὅτι καὶ ἀδιαίρετόν ἐστι 223^r
 τοῦτο, ὃ ἀρχὴν ἄμα καὶ πέρασ τοῦ χρόνου τὸ αὐτὸ λέγομεν.

Οὕτως οὖν ὀρίσας ἀκριβῶς τὸ νῦν, περὶ οὗ ὁ λόγος, δείκνυσιν ὅτι ἐν
 καὶ ταῦτόν ἐστι τὸ ἔσχατον τοῦ τε παρεληλυθότος καὶ τοῦ μέλλοντος
 5 ἔσχατον καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ μέλλοντος καλέσας, διότι καὶ ἡ ἀρχὴ πέρασ 50
 τι καὶ ἀμερές ἐστι. δείκνυσι δὲ αὐτὸ τρία συναγαγῶν ἀδύνατα ἐπόμενα
 τῷ λέγοντι μὴ ἐν καὶ ταῦτόν εἶναι νῦν τὸ πέρασ τοῦ παρεληλυθότος καὶ
 τὴν ἀρχὴν τοῦ μέλλοντος, ἀλλ' ἕτερον καὶ ἕτερον, ὧν τὸ μὲν πρῶτον ἐκ
 διαιρέσεως εἴληπται τοιαύτης· εἰ ἔστιν ἕτερον καὶ ἕτερον, ἣ ἐφεξῆς ἐστὶν
 10 ἀλλήλων (τὸ δὲ ἐφεξῆς νῦν ἀντὶ τοῦ ἔχθαι καὶ ἄπτεσθαι λαμβάνει) ἣ
 κχωρισμένα ἀλλήλων καὶ οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτα· εἰ οὖν μήτε ἄπτεσθαι |
 δυνατὸν αὐτά, οὐ μόνον ὅτι τὰ ἀπτόμενα ἄλλο χρῆ ἔχειν τὸ πέρασ, ὃ 223^v
 ἄπτεται, καὶ ἄλλο τὸ περατούμενον, ἀλλὰ καὶ, ὅπερ αὐτός φησιν, ὅτι ἀδύ-
 νατον συνεχές τι ἐξ ἀμερῶν εἶναι. ἔστι δὲ ὁ μὲν χρόνος συνεχῆς, τὰ δὲ
 15 πέρατα αὐτοῦ ἀμερῆ· τοῦτο γὰρ ὡς ὁμολογούμενον νῦν εἴληπται διὰ τὸ τὰ
 πέρατα ὑποκεῖσθαι. εἰ γὰρ μὴ εἴη ἀμερῆ, οὐκ ἂν εἴη ἔσχατα, ἀλλὰ τού-
 των ἄλλα τὰ ἔσχατα. δόξει δὲ οὕτω συλλογιζόμενος τὸ ἐν ἀρχῇ λαμβάνειν· 5
 προέκειτο γὰρ δεῖξαι τὸ νῦν ἀδιαίρετον. ἐὰν γάρ, φησὶν, δειχθῆ, ὅτι ταῦτόν
 ἄμα, φανερόν ἐσται ὅτι καὶ ἀδιαίρετον. ὁ δὲ προσχρῆται τούτῳ ὡς ἐναρ-
 20 γεῖ ἀδύνατον λέγων συνεχές τι εἶναι ἐξ ἀδιαίρετων. καὶ δυνατὸν λέγειν,
 ὅτι τὸ προσεχῶς ζητούμενόν ἐστιν, εἰ ἄμφω ταῦτα τὰ πέρατα ἐν κατ'
 ἀριθμὸν ἐστι· καὶ τοῦτό ἐστι τὸ νῦν· καὶ πρὸς τοῦτο παρείληπται ὡς
 ἐναργῆς τὸ μὴ εἶναι δύο πέρατα ἀπτόμενα ἀλλήλων καὶ ποιούντά τι συνεχῆς
 25 εἶναι καὶ ἀδιαίρετα ἐκάτερον κατ' αὐτό, ἐπεὶ οὐδὲν κωλύει ἀπ' ἀλλήλων
 κχωρισμένα καὶ διηρημένα εἶναι, ὅπερ ἐπὶ τοῦ πέρατος καὶ τῆς ἀρχῆς
 ἀδύνατον ὄν δειχθήσεται. ἐδείχθη δὲ καθόλου, ὅτι μὴ οἶόν τε ἐξ ἀμερῶν
 ἀπτομένων ἀλλήλων γίνεσθαι τὸ συνεχές. καὶ διὰ μὲν τούτου δέδεικται,
 ὅτι οὐκ ἔστι δύο τὰ ἔσχατα ὡς ἀπτόμενα ἀλλήλων, διὰ δὲ τοῦ ἐφεξῆς,
 30 ὅτι οὐδὲ οὕτω δύο ὡς κχωρισμένα, ἐξ ὧν συνάγεται ὅτι ἐν καὶ ταῦτόν·
 ὃ ἀκολουθεῖ τὸ καὶ ἀδιαίρετον αὐτὸ εἶναι οὐχ ὡς ἐπὶ δύο περάτων νῦν 15
 λεγόμενον, ὅσπερ πρότερον, ἀλλ' ὡς ἐπὶ τοῦ κοινοῦ, καὶ μέντοι τοῦ ἀδια-
 ιρέτου οὐκ ἀπὸ τοῦ συνεχοῦς δεικνυμένου, ὡς πρότερον, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἐν
 εἶναι. ὥστε οὐ τὸ ἐν ἀρχῇ λαμβάνει ὁ λόγος ἐνταῦθα μὲν τὰ ὑποτιθέντα

1 καὶ om. aF 3 οὖν om. CM 5 καὶ (ante τὴν) om. CM τὴν iter. C
 6 ἀμερές CM: μέρος aA: ἀρχή F αὐτό] τοῦτο aF συνάγων aF 7 ἐν κατα-
 τόν M 10 λαμβάνειν F 11 κχωρισμένως aF post ἀλλήλων add. ἐστὶν
 CM 12 τὸ om. a φ] ὃ F 13 ὅτι om. F 14 τι om. F: τις a
 15 τὰ aF: om. ACM 16 εἴη pr.] ἣ F 16. 17 τούτων ACM: ante ἀλλὰ F: om.
 τούτω a 18 πρόκειτο a 20 οὐ δυνατόν A¹ 21 ταῦτα om. ACM
 ante ἐν add. ἄμα aAF 24 κατὰ τὰ aF 25 ἐπεὶ] ἐπειδὴ M¹ κωλύει—ἐδείχθη
 δὲ (27) om. M¹ 28 τὸ] τι a 30 οὐδὲ scripsi (cf. p. 957,6): οὔτε libri
 ταῦτόν] τὸ αὐτό aF 31 post φ add. καὶ A 34 ὁ λόγος ACM: ὁ χρόνος F: ὁ
 ἀριστοτέλης a ὑποτιθέντα F

δύο πέρατα ἀμερῆ ἀναγκάσαι εἶναι. ἔχει δὲ τὸ εὐρεθῆν ἐν καὶ ταύτων 223^b
ἀδιαίρετον ἀποδεικνύει.

p. 234^a7 Ἐὶ δὲ χωρὶς ἐκάτερον, μεταξύ ἔσται χρόνος ἕως τοῦ
τοῦτο διοριεῖ τὸν παρήκοντα καὶ τὸν μέλλοντα χρόνον.

- 5 Δείξας, ὅτι ἕτερον καὶ ἕτερον οὐ δύναται εἶναι τὰ ἔσχατα ὡς ἀπτό-
μενα ἀλλήλων, δείκνυσι ἐφεξῆς ὅτι οὐδὲ ὡς κεχωρισμένα καὶ ἀφεστῶτα 25
ἀλλήλων ἔσται δύο τὰ ἔσχατα τοῦ χρόνου· εἰ γὰρ εἴη δύο, ἀνάγκη χρόνον
εἶναι μεταξύ· ἐν παντὶ γὰρ συνεχεῖ τὸ μεταξύ τῶν περάτων συνώνυμόν
ἔστιν ἐκείνοις, ὧν ἔστι τὰ πέρατα· εἰ ἢ γραμμῶν τὰ πέρατα τὰ ἐν αὐταῖς
10 εἴη, τὸ μεταξύ γραμμῆ (πάντων γὰρ σημείων μεταξύ γραμμῆ, αἱ δὲ γραμ-
μαὶ συνώνυμοι ἀλλήλαις), εἰ δὲ γραμμαὶ εἴεν τὰ πέρατα, τὸ μεταξύ τῶν
γραμμῶν ἐπιφάνεια (αἱ γὰρ γραμμαὶ ἐπιφανειῶν πέρατά εἰσιν). τῶν οὖν
ἐν τῇ συνεχείᾳ τῆς ἐπιφανείας λαμβανόμενων δύο γραμμῶν κεχωρισμένων 30
τὸ μεταξύ ἐπιφάνεια πάντως ἔστί, καὶ τῶν ἐν σώματι δύο ἐπιφανειῶν τὸ
15 μεταξύ σῶμα· ἐπὶ δὲ τούτου καὶ κεχωρισμένων σωμάτων ἐπιφανείας λά-
βωμεν, τὸ μεταξύ σῶμα ἀνάγκη εἶναι διὰ τὸ μηδὲν εἶναι κενόν. καὶ ἐπὶ
κινήσεως δὲ ὁ αὐτὸς λόγος. μεταξύ γὰρ τῶν τῆς κινήσεως περάτων, ἡ
κινήματα καλοῦσιν. τῶν ἐν τῇ συνεχείᾳ τῆς κινήσεως ἀνάγκη κίνησιν εἶναι.
ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ χρόνου· συνεχῆς γὰρ καὶ οὗτος. καὶ ἔστι πέρατα 35
20 αὐτοῦ τὰ νῦν. καὶ διὰ τοῦτο ἀνάγκη μεταξύ τῶν διεστῶτων νῦν χρόνον
εἶναι· ἔχει γάρ τι καὶ ἐξαίρετον ὁ χρόνος παρὰ τὰ ἄλλα συνεχῆ τὸ πᾶς
εἶναι συνεχῆς τε καὶ μὴ ἀποσπᾶσθαι ἀφ' ἑαυτοῦ ὡς γραμμῆ ἀπὸ γραμμῆς
καὶ ἐπιφάνεια ἀπὸ ἐπιφανείας αἱ ἐν τοῖς διαφόροις σώμασιν. πάντων οὖν
25 τῶν τοῦ χρόνου περάτων τὸ μεταξύ χρόνος. πᾶς δὲ χρόνος διαιρετός, διότι
30 ὁ χρόνος συνεχῆς, πᾶν δὲ συνεχὲς διαιρετόν. ἐὰν οὖν διαιρεθῆ ὁ μεταξύ
χρόνος οὗτος τοῦ τε πέρατος τοῦ παρεληλυθότος καὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ μέλ- 40
λοντος, ὃν νῦν ἐκάλεσεν ὡς ἐνεστῶτα, διότι μεταξύ τοῦ παρεληλυθότος ἔστί
καὶ τοῦ μέλλοντος, ἐὰν οὖν οὗτος διαιρεθῆ, εἰς παρεληλυθότα καὶ μέλλοντα

- 1 εἶναι ἀναγκάσαις CM 4 τοῦτο—παρήκοντα om. F: τοῦτο om. M 5 ante οὐ
add. μεταξύ ἔσται χρόνος del. M 6 ὅτι et ὡς om F ὑφεστῶτα (om. ἀλλήλων) F
7 post ἔσται add. ὅλως aF 9 τὰ (post ἔστι) om. a post εἰ add. μὲν γὰρ a. for-
tasse εἰ (γὰρ σημεία μὲν) γραμμῶν τὰ (post πέρατα) ACM: om. aF αὐτοῖς a
10 τὸ μεταξύ a: τὰ μεταξύ ACFM πάντων—γραμμῆ om. F μεταξύ γραμμῆ M
11 ἀλλήλοισι A¹ εἰ δὲ τὰ πέρατα εἴεν γραμμαὶ a: αἱ δὲ ἐν τοῖς πέρασι γραμμαὶ F 12 ἐπι-
φάνεια ut v. 14 F post γραμμαὶ add. τῶν aF 14 τὸ prius om. A¹
pro τῶν ex insequ. iteravit τὸ μεταξύ F: τὸ μεταξύ τῶν, om. posterioribus τὸ μεταξύ a
ἐν τῷ σώματι aF 19 δὲ om. A καὶ (post γὰρ) om. M 20 νῦν διεστῶ-
των aF 21 post τὰ ἄλλα add. περι del. M 22 ἀποσπᾶσθαι a: διεσπᾶσθαι CM
αὐτοῦ a 23 αἰ] ἢ F 24 χρόνος τὸ μεταξύ a: τὸ μεταξύ om. F 25 ἂν aF
26 τοῦ τε πέρατος] ἔστί πέρας F τῆς ἀρχῆς om. F 27 ὡς om. F μεταξύ
ACM: τὸ μεταξύ aF 28 ante τοῦ μέλλοντος add. (ex v. 26) τῆς ἀρχῆς CM
οὖν om. M

διαιρεθήσεται· πᾶν γὰρ τὸ ἐνεστῶς οὕτω διαιρεῖται. τούτων δὴ προειλημ- 223^v
 μένων ἐπειδὴ ὁ μεταξὺ χρόνος οὗτος, καθόσον μὲν μετὰ τὸ πέρασ ἐστὶ
 τοῦ παρεληλυθότος, μέλλων ἐστὶ, καθόσον δὲ πρὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ μέλλον-
 5 τος, παρεληλυθώς, ὅταν μὲν ὡς μέλλων ληφθῆ ὅλος ὁ μεταξὺ, τότε ἔσται
 τι τοῦ παρεληλυθότος τὸ ἐκ τῆς διαιρέσεως γινόμενον ἐν τῷ μέλλοντι, 45
 ὅταν δὲ ὡς παρεληλυθώς πάλιν ληφθῆ, τὸ μέλλον ἔσται ἐν τῷ παρεληλυ-
 θότι τὸ ἐκ τῆς διαιρέσεως. δυνατόν δὲ καὶ ἐπὶ ἑκατέρου μέρους τῆς διαι-
 ρέσεως συναγαγεῖν τὸ ἄτοπον, ὡς ὁ Ἀσπάσιος συνήγαγεν. ἐπειδὴ γὰρ ἡ
 τοῦ μεταξὺ διαίρεσις τὸ μὲν παρεληλυθὸς ποιεῖ τὸ δὲ μέλλον, ἐὰν ἑκάτερον
 10 τῶν τμημάτων τοῦ ἐνεστῶτος διαιρεθῆ, εἰς παρεληλυθὸς πάλιν καὶ μέλλον
 διαιρεθήσεται, καὶ ἔσται καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τοῦ παρεληλυθότος τι καὶ ἐν
 τῷ παρεληλυθότι τοῦ μέλλοντος. 50

p. 234^a14 Ἄμα δὲ καὶ οὐκ ἂν καθ' αὐτὸ εἶη τὸ νῦν, ἀλλὰ καθ'
 ἕτερον· ἡ γὰρ διαίρεσις οὐ καθ' αὐτό.

15 Δεύτερον ἐπιχειρήματα τοῦτο ἐνστάσεως οἰμαί τινός λυτικὸν τῆς λεγού-
 σης, ὅτι οὐδὲν ἄτοπον μεταξὺ τοῦ παρεληλυθότος καὶ τοῦ μέλλοντος εἶναι
 τὸ νῦν τὸ ὡς ἐνεστῶς. καὶ λέγει ὅτι τὸ μεταξὺ τοῦτο οὐκ ἔστι τὸ καθ'
 αὐτὸ νῦν· ἀμερὲς γὰρ τὸ καθ' αὐτό, τοῦτο δὲ διαιρετόν, διότι χρόνος ἐστὶ.
 καὶ λέγεται οὖν νῦν, | οὐχ ὡς καθ' αὐτὸ ὑπάρχοντος αὐτῷ τοῦ ὀνό- 224^r
 20 ματος λέγεται, ἀλλ' ὡς καθ' ἕτερον, ὅτι ἔστιν ἐν αὐτῷ τὸ νῦν τὸ καθ'
 αὐτό. ὅτι δὲ οὐ καθ' αὐτὸ τοῦτο τὸ νῦν ἐστίν, οἷον χρῆ εἶναι τὸ κυρίως
 μεταξὺ τοῦ παρεληλυθότος καὶ τοῦ μέλλοντος, δῆλον ἐκ τοῦ διαιρεῖσθαι·
 ἡ γὰρ διαίρεσις οὐ τοῦ καθ' αὐτὸ νῦν ἐστίν, ἀλλὰ τοῦ ἐν πλάτει καὶ
 καθ' ἕτερον λεγομένου. ἔστι δὲ καὶ ἄλλη γραφὴ τοιαύτη ἡ γὰρ διαί- 5
 25 ρεσις καθ' αὐτό. καὶ λέγει ἂν, ὅτι τὸ μεταξὺ τοῦτο καθ' ἕτερόν ἐστι
 νῦν· ἡ γὰρ διαίρεσις ἐστὶ τὸ καθ' αὐτὸ νῦν, ἀλλ' οὐ τὸ διαιρούμενον.

1 ἐνεστῶς A¹M 1. 2 προειλημμένων C 2 τὸ om. A 3 μέλλον, ἔστι δὲ πρὸ
 τ. ἀ. F 4 παρεληλυθός C¹F ληφθῆ om. F ὅλος ὁ μεταξὺ ληφθῆ a
 ὁ om. A 5 γινόμενον A 6 παρεληλυθώς aC²M: παρεληλυθός AC¹F 8 συναγα-
 γεῖν A:·συναγεῖν aCFM ὁ om. aF ἐπεὶ γὰρ a 10 τμηθέντων F
 διαιρεθεῖ M εἰς τὸ παρεληλυθός CM 11 καὶ (post ἔσται) om. CM 11. 12 ἐν τῷ
 παρεληλυθότι τοῦ μέλλοντος τι καὶ ἐν τῷ μέλλ. τ. παρ. a 13 καὶ om. F 13. 14 εἶη
 καθ' αὐτό ceteris omissis F 14 οὐ ACM ut Arist.: οὐ τοῦ a cf. v. 23
 15 τοῦτο om. C 17 ὡς om. M¹ ἐνεστῶς A¹M post τοῦτο add. που F
 18 post διαιρετόν add. ἐστὶ M ὁ χρόνος F 19 λέγεται C αὐτῷ] τῷ F
 20 τὸ νῦν CM: om. aAF 21 τὸ (post τοῦτο) CM: om. aAF 23 οὐ τοῦ] τὸ F
 cf. v. 14

p. 234^a16 Πρὸς δὲ τούτοις τοῦ νῦν τὸ μὲν τι γεγονὸς ἐστὶν 224^r
ἕως τοῦ ἀνάγκη τὸ αὐτὸ εἶναι τὸ ἐν ἑκατέρῳ νῦν.

Δεῖξας πρότερον, ὅτι ἔπεται τοῖς λέγουσι μὴ ταῦτόν καὶ ἐν εἶναι τῷ 10
ἀριθμῷ τὸ τε πέρας τοῦ παρεληλυθότος καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ μέλλοντος,
5 ἀλλ' ἔχειν μεταξὺ χρόνον, τὸ ἔσεσθαι τι τοῦ μέλλοντος χρόνου ἐν τῷ παρ-
εληλυθότι καὶ τοῦ παρεληλυθότος ἐν τῷ μέλλοντι, νῦν δεῖκνυσιν ὅτι αὐτοῦ
τούτου τοῦ νῦν, ὃ μεταξὺ τοῦ παρεληλυθότος ὑπόκειται καὶ τοῦ μέλλοντος,
ἔσται τὸ μὲν παρεληλυθὸς τὸ δὲ μέλλον. ὁ γὰρ μεταξὺ τῶν περάτων χρό-
νος ὃς δοκεῖ νῦν εἶναι, ἐπεὶ μήτε παρεληλυθὸς ἐστὶ μήτε μέλλον, οὗτος 15
ἂν διαιρηθῆ, ὁ γὰρ ὅλος νῦν ἦν. ἀλλὰ διαιρέσεις πᾶσα χρόνου τὸ μὲν παρεληλυθὸς ποιεῖ, τὸ δὲ μέλλον,
διορίζουσα ἑκάτερον, ὥστε τοῦ νῦν τι μέρος καὶ αὐτὸ νῦν ὄν τὸ μὲν τι
παρεληλυθὸς ἔσται, τὸ δὲ μέλλον· ἄτοπον δὲ τοῦ νῦν τοῦ ἐνεστῶτος τὸ
μὲν παρεληλυθέναι λέγειν, τὸ δὲ μέλλειν· ἔπεται μέντοι τῷ ἐν πλάτει
15 τὸ νῦν ὀρίζοντι τὸ μὲν τι αὐτοῦ παρεληλυθὸς εἶναι, τὸ δὲ μέλλον, ἐπειδὴ
τὸ κυρίως νῦν ἀμερὲς ὄν διορίζει τὸ παρεληλυθὸς καὶ τὸ μέλλον. ἐὰν δὲ 20
πάλιν τὸ μεταξὺ τοῦτο κατ' ἄλλο τμηθῆ καὶ μὴ κατ' ὃ πρόσθεν ἐτμήθη,
ἀλλ' ἢ πλησίον τῆς ἀρχῆς τοῦ μέλλοντος ἢ πλησίον τοῦ πέρατος τοῦ παρ-
εληλυθότος, εἰ μὲν τῆς ἀρχῆς τοῦ μέλλοντος, ἔσται τότε ὡς ἐν τῷ μέλ-
20 λοντι πάλιν ἐν τῷ παρεληλυθότι, εἰ δὲ τοῦ πέρατος τοῦ παρεληλυθότος,
ἔσται τότε ὡς ἐν τῷ (μέλλοντι πάλιν ἐν τῷ) παρεληλυθότι μέρος ὄν αὐτοῦ,
(καὶ οὕτω) πάλιν τὸ αὐτὸ τοῦ νῦν μέρος γεγονὸς ἢ μέλλον ἔσται. ἀλλὰ
μεταπίπτει τὸ αὐτὸ ἑκάστης διαιρέσεως τὸ μὲν τι γεγονὸς τὸ δὲ μέλλον
ποιούσης τοῦ διαιρουμένου. δεῖξας δὲ ὅτι οὐκ ἀεὶ τὸ αὐτὸ γεγονὸς 25
25 καὶ μέλλον ἔσται, ἐπάγει ὅτι οὐδὲ νῦν τὸ αὐτὸ ἔσται ἀεὶ. αἴτιον δὲ
ὅτι ὁ μεταξὺ οὗτος χρόνος (νῦν) ὄν διαιρετός ἐστιν εἰς ἀεὶ διαιρετά· καὶ
πᾶσαι αἱ ἐν αὐτῷ τομαὶ εἰς τὰ νῦν ἔσονται τὰ ἐνεστῶτα, ἐπειδὴ καὶ ὁ
ὅλος οὗτος χρόνος, ἐν ᾧ αἱ τομαί, νῦν ἐστὶ, καὶ αἱ διαιρέσεις νῦν ἄλλοτε

1 δὲ om. CM post τούτοις add. καὶ F μέντοι aC¹ ἔσται a 2 ἀνάγκη
τὸ αὐτὸ εἶναι] καὶ F 3 μὴ ταῦτόν] μῆτε τὸν a 4 τε om. aF 5 ἔχει τι με-
ταξὺ F τὸ] τῷ F 7 τούτου om. CM 8] ὁ F 9 ὃς] ὡς A¹F
παρεληλυθὸς A¹F² μέλλον F² οὕτως A¹ 10 ἂν διαιρηθῆ] ἀναιρεθῆς F
11 ἀλλὰ] ἀλλ' ἢ a 12 ἑκάτερα CM μέντοι C¹ 15 μέντοι C¹F ἐπειδὴ]
ἔπου γε a 16 νῦν] ὄν F ὄν om. F 17 μὴ] νῦν μὴ F 18 ἀλλ' ἢ]
ἀλλὰ F τοῦ πέρατος om. F 19 μέλλοντος, ἔσται τότε ὡς ἐν τῷ παρεληλυθότι μέρος
ὄν αὐτοῦ. εἰ δὲ τοῦ πέρατος τοῦ παρεληλυθότος, ἔσται ὡς ἐν τῷ μέλλοντι. καὶ οὕτω πάλιν
τοῦ νῦν τὸ αὐτὸ μέρος a 20 εἰ δὲ — ὡς ἐν τῷ παρεληλυθότι (21) om. M 21 μέλ-
λοντι πάλιν ἐν τῷ (post ὡς ἐν τῷ) addidi 22 καὶ οὕτω a: om. ACMF πάλιν
τὸ αὐτὸ τοῦ νῦν AM: πάλιν τὸ (superscr. οὐ C²) αὐτὸ τὸ νῦν C: πάλιν τοῦ νῦν τὸ αὐτὸ
aF μέλλον] μᾶλλον F ἀλλὰ] καὶ a 23 μεταπίπτει ἂν a μέντοι C¹
24 τῆς διαιρουμένης F 26 ὁ post οὗτος aF χρόνος οὗτος CM νῦν addidi
ᾧ] ἂν M 27. 28 ὁ post οὗτος aF 28 οὗτος om. A

ἄλλαι γινόμεναι. συμβήσεται οὖν, εἰ ὁ μεταξύ χρόνος νῦν ἐστί, τὰ ἐν 224^r
 τῷ αὐτῷ νῦν γινόμενα μὴ εἶναι ἰσοχρόνια διὰ τὰ πολλὰ τὰ ἐν πλάτει νῦν.
 εἰ οὖν μήτε οὕτως δύο τὰ ἔσχατα ὡς ἀπτεσθαι ἀλλήλων μήτε οὕτως δύο 30
 ὡς κερωρίσθαι, ἀνάγκη ἐν καὶ ταῦτόν εἶναι νῦν τό τε πέρασ τοῦ παρελη-
 5 λυθότος καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ μέλλοντος.

p. 234^a20 Ἄλλὰ μὴν εἰ τὸ αὐτὸ φανερόν ἐστι καὶ ἀδιαίρετον ἕως
 τοῦ ὀγγλόν ἐστιν ἐκ τῶν εἰρηγμένων.

Τῷ ἐν καὶ ταῦτόν εἶναι τό τε πέρασ τοῦ παρεληλυθότος καὶ τὴν ἀρ- 35
 χὴν τοῦ μέλλοντος ἀποδεδειγμένῃ ἀκολουθεῖ, φησί, τὸ καὶ ἀδιαίρετον
 10 αὐτὸ εἶναι. εἰ γὰρ εἴη διαιρετόν, ἔπειτο ἂν πάλιν τῇ διαιρέσει αὐτοῦ τὰ
 προειρημένα ἄτοπα· ἔσται γὰρ τοῦ νῦν τὸ μὲν παρεληλυθὸς τὸ δὲ μέλλον,
 καὶ οὐ τὸ αὐτὸ αἰεὶ παρεληλυθὸς οὐδὲ τὸ αὐτὸ αἰεὶ μέλλον, ἀλλ' οὐδὲ
 τὸ νῦν αἰεὶ τὸ αὐτό. ὅτι δὲ ἀδιαίρετον, ὀγγλον καὶ ἐκ τοῦ πέρασ μὲν εἶναι
 τοῦ παρεληλυθότος καὶ τοῦ μέλλοντος ἀρχὴν, ἀδιαίρετα δὲ εἶναι καὶ τὸ
 15 πέρασ καὶ τὴν ἀρχὴν. ἀλλὰ τοῦτο μὲν ὡς ὁμολογούμενον ἔλαβεν, ἥτε ἔλεγε 40
 "διὰ τὸ μὴ εἶναι συνεχὲς ἐξ ἡμερῶν," νῦν δὲ ἔδειξεν οὐχ ὅτι ἐκάτερον
 ἀδιαίρετον τό τε πέρασ καὶ ἡ ἀρχή, ἀλλ' ὅτι ἄμφω ἐν καὶ ταῦτόν ἐστι,
 καὶ οὕτως ἐν ὡς ἀδιαίρετον (ἐν γὰρ τι καὶ ἡ ἡμέρα), ἀλλ' οὐχ ὡς ἀδιαί-
 20 ρετον· τὰ δὲ νῦν ταῦτα ἄμφω ἐν καὶ ταῦτόν ἡγρέθη κατὰ τὸ ὑποκείμενον
 καὶ οὕτως ἐν ὡς ἀδιαίρετα.

p. 234^a24 Ὅτι δὲ οὐδὲν ἐν τῷ νῦν κινεῖται ἕως τοῦ ὀγγλον ὡς οὐ- 50
 δὲ ἡρμεῖν.

Δείξας, ὅτι ἐν καὶ ταῦτόν ἐστι καὶ ἀδιαίρετον τὸ ὡς ἀρχὴ ἅμα καὶ
 πέρασ λαμβανόμενον νῦν, ἔτι παραδοξότερον ἐπάγει τὸ μηδὲν ἐν αὐτῷ μήτε
 25 κινεῖσθαι μήτε ἡρμεῖν. καὶ δείκνυσιν αὐτὸ διὰ πλειόνων ἐπιχειρημάτων,
 ὧν τὸ πρῶτον τοιοῦτόν ἐστιν· εἰ κινεῖται τι ἐν τῷ νῦν, διαιρετόν ἔσται τὸ
 νῦν· ἀλλὰ μὴν τοῦτο ἀδύνατον (δέδεικται γὰρ ἀδιαίρετον)· οὐκ ἄρα κινεῖ-
 ται τι ἐν τῷ νῦν. καὶ ἡ μὲν πρόσληψις φανερά, ὅτι ἀδύνατον διαιρεθῆναι

1 γινόμεναι a 2 ἰσόχρονα CM ἐν CM: ἐν τῷ aAF 3 μήτι (post οὖν) F 4 ἐν
 iteratum del. M 6 τὸ αὐτὸ (ut Arist. cod. E) ACFM: ταῦτόν a: ταῦτό Arist. vulg.
 7 ἐστιν om. (ut Arist. cod. E) a 8 Τῷ] τὸ F τε om. aCF 9 ἀποδεδειγμένων F
 ἀκολουθεῖν M τὸ om. aF 10 εἶναι (iter. F) αὐτό aF 12 τὸ αἰεὶ αὐτὸ μέλλον M

15 ὁμολογούμενον A ^{πρὶν} ἔλαβεν CM: ἐλάμβανεν a: om. AF ἔλεγε] p. 234^a7
 16 διὰ τὸ om. a post εἶναι add. τὸ a δὲ om. F 17 ἐστι—ταῦτόν (19)
 om. F 18 post ἀδιαίρετον repetita τό τε πέρασ καὶ ἡ ἀρχὴ del. C 19 εὔρεθη
 aCFM 20 ἀδιαίρετον M 21 ὡς libri: ὅτι ex dett. codd. Arist. a 21. 22 οὐδὲ CM:
 οὐτε AF: οὐδ' a 23 ὡς ἐν ἀρχῇ sic C 24 νῦν CM: om. aAF 26 τις M
 28 διαιρεθῆναι CFM: διαιρετόν εἶναι aA

τὸ νῦν. τὸ δὲ συνημμένον δείκνυσι προλαβῶν τὸ ἤδη ὁμολογημένον, 224^v
 ὅτι ἐν ᾧ δυνατόν τι κινεῖσθαι βραδύτερον, ἐν τούτῳ καὶ θᾶττον δυνατόν
 κινεῖσθαι. δι' ὧν δείκνυσιν ἐκθετικῶς, ὅτι ἐὰν κινήται τι ἐν τῷ νῦν, διαι-
 ρεῖσθαι ἀνάγκη τὸ νῦν. ἔστω γὰρ τὸ νῦν, ἐν ᾧ κινεῖσθαι λέγεται τι, τὸ
 5 N. καὶ τὸ θᾶττον κινούμενον ἐν τῷ N κινεῖσθω τὴν AB. οὐκοῦν τὸ
 βραδύτερον ἐν τῷ αὐτῷ νῦν ἐλάττω τῆς AB κινήθησεται οἷον
 τὴν ΑΓ. ἐπειδὴ δὲ τὸ βραδύτερον ἐν τῷ νῦν τὴν ΑΓ κινήθηται, τὸ
 10 θᾶττον ἐν ἐλάττωι τοῦ νῦν τὴν ΑΓ κινήθησεται. διαιρετὸν ἄρα τὸ
 νῦν. ἐφεξῆς δὲ ὅτι οὐδ' ἡρεμεῖ τι ἐν τῷ νῦν δείκνυσι συντόμως τῷ αὐτῷ
 15 τρόπῳ χρώμενος τῆς ἀποδείξεως· εἰ γὰρ μὴ κινεῖται τι ἐν τῷ νῦν, οὐδὲ
 ἡρεμεῖ· ἀλλὰ μὴν οὐ κινεῖται τι, ὡς δέδεικται, οὐδὲ ἄρα ἡρεμεῖ. καὶ πάλιν ἡ
 μὲν πρόσληψις σαφῆς ὡς προσεσχῶς δεδειγμένη. τὸ δὲ συνημμένον ὑπομι-
 μνήσκει ἐκ τοῦ ὀρισμοῦ τοῦ ἡρεμεῖν· ἡρεμεῖν γὰρ λέγομεν οὐ πᾶν τὸ
 20 ἀκίνητον, ἀλλὰ τὸ πεφύκε μὲν κινεῖσθαι, μὴ κινούμενον δὲ ὅτε
 15 πέφυκε κινεῖσθαι (διὸ τὸ ἀρτιγενὲς σκυλάκιον οὐ λέγομεν ἡρεμεῖν κατὰ
 τὴν ἕρπασιν. ὅτι οὐδὲ πέφυκε τότε κινεῖσθαι κατ' αὐτήν) καὶ οὐ πέφυκεν
 (οὐ γὰρ ἡρεμεῖ τὰ ἔνυδρα μὴ κινούμενα ἐν γῆ) καὶ ὡς πέφυκεν (οὐ γὰρ
 ἡρεμεῖ τὰ νηκτὰ μὴ βαλίζοντα)· οὕτω γὰρ ὀρίσθη τὸ ἡρεμεῖν. εἰ οὖν
 ἐν τῷ νῦν οὐδὲν πέφυκε κινεῖσθαι, ὁῦλον ὅτι οὐδὲ ἡρεμεῖν.

20 p. 234^a34 Ἔτι δὲ εἰ τὸ αὐτὸ μὲν ἐστι τὸ νῦν ἕως τοῦ τὸ γὰρ αὐτὸ 15
 ἕσχατον τῶν χρόνων ἀμφοτέρων τὸ νῦν.

Δεύτερον ἐπιχείρημα δείκνυον, ὅτι ἐν τῷ κυρίως νῦν οὔτε κινεῖσθαι
 τι δυνατόν οὔτε ἡρεμεῖν. δείκνυσι δὲ καὶ τοῦτο κατὰ τὸν δεύτερον τῶν 20
 ὑποθετικῶν τρόπων εἰς ἀδύνατον ἀπάγων τὸ τὸ αὐτὸ ἅμα κινεῖσθαι καὶ
 25 ἡρεμεῖν. λαβῶν γὰρ τὸ προδεδειγμένον, ὅτι τὸ νῦν ἐν καὶ ταυτὸν ὄν τῷ
 ἀριθμῷ πέρασ μὲν ἐστι τοῦ παρεληλυθότος, ἀρχὴ δὲ τοῦ μέλλοντος, λέγει
 ὅτι ἐὰν ληφθῆ τι τὸν παρεληλυθότα χρόνον ὅλον κινούμενον, καὶ ἐν

- 1 τὸ (ante ἤδη) om. aF ὁμολογούμενον F: ὁμολογημένον a 2 κινεῖσθαι τι M: τι
 z. τι C post κινεῖσθαι add. καὶ AF δυνατόν καὶ θᾶττον aF 3 κινεῖται AC
 3. 4 ἀνάγκη διαιρεῖσθαι CM: διαιρεθήσεται ἀνάγκη F 4 τι λέγεται aF 4. 5 τὸ N]
 τὸ νῦν F 5 ἐν τῷ N] ἐν τῷ νῦν CM 6 νῦν, ἐλάττω ACM: ἄλλοττον aF
 7 ἐπειδὴ δὲ ACM: ἐπειδὴ F: ἐπεὶ τοίνυν a νῦν] ἄ aF 8 ἐν om. F τοῦ
 ἄ a διαιρετὸν CM: om. F: διαιρεθήσεται a marg. A² ἄρα add. C¹ S. 9 τὸ ἄ.
 ἐδείχθη δὲ ἀδιαιρετὸν a 9 ὅτι om. A ὅτι—οὐδὲ (10) om. F δείκνυσι ante
 ὅτι a τὸ αὐτῷ C¹ 11 ἀλλὰ μὴν—ἄρα ἡρεμεῖ om. M ὡς δέδεικται post μὴν aF
 ante οὐδὲ add. ἐν τῷ νῦν aF ἡρεμεῖ ἄρα aF 13 τοῦ ἡρ.] τὸ ἡρ. M λέγομεν
 libri ut Arist. cod. I: ἐλέγομεν Arist. vulg. 16 τὴν om. A [τότε] ὅλως F
 οὔ] ὡς F 17 ante οὐ γὰρ addita οὐδὲ τὰ νηκτὰ μὴ del. F ἐν τῇ γῆ a
 17. 18 οὐ γὰρ ἡρεμεῖ] οὐ δὲ F 18 ὀρίσθη A: ὀρίσθαι C: ὀρίσται M: ὀρίσται
 aF 20 τὸ νῦν] τοῦ νῦν F 20. 21 οὐ γὰρ αὐτὸ ἕσχατον ἀμφοτέρων τῶν χρό-
 νων τὸ νῦν F 22 δείκνυον A¹: δείκνυσιν F 24 ἀπαγαγὼν CM τὸ prius
 om. C 25 τὸ prius om. F προδεδειγμένων F 25. 26 τῷ ἀριθμῷ ὄν a
 26 μὲν om. M

ὅτι τοῦδ' αὐτοῦ κινούμενον ἔσται τῶν καθ' ἃ πέφυκε κινεῖσθαι· εἰ 224^v
 οὖν καὶ ἐν τῷ πέρατι αὐτοῦ τῷ νῦν πέφυκε κινεῖσθαι, ὡς ὑποτίθεται ὁ
 λόγος, δῆλον ὅτι καὶ ἐν αὐτῷ κινήσεται. ἐὰν δὲ ληφθῇ τὸ αὐτὸ τὸν μέλ- 25
 λοντα χρόνον ἕλον ἡρεμοῦν (δυνατὸν γὰρ οὕτως ὑποθέσθαι), καὶ ἐν ὅτι τοῦδ'
 5 αὐτοῦ ἡρεμήσει, ἐν ᾧ πέφυκεν ἡρεμεῖν· εἰ οὖν πέφυκεν ἐν τῷ νῦν τῷ
 κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ μέλλοντος ἡρεμεῖν, ἡρεμήσει καὶ ἐν αὐτῷ τὸ ἐν ὄλιγ
 τῷ μέλλοντι ἡρεμοῦν· ἐν τῷ αὐτῷ ἄρα νῦν, ὃ πέρας μὲν ἐστὶ τοῦ παρελη-
 λυθότος, ἀρχὴ δὲ τοῦ μέλλοντος, κινήθησεται τι ἅμα καὶ ἡρεμήσει κατὰ
 ταῦτόν· ἀδιαιρέτον γὰρ τὸ νῦν. διὸ οὐκ ἐν τῷδε μὲν αὐτοῦ κινήθησεται,
 10 ἐν τῷδε δὲ ἡρεμήσει. τὸ δὲ καθ' ἃ πέφυκε κινεῖσθαι προσεθήκε, διότι 30
 ἐν μὲν τοῖς μορίοις τοῦ χρόνου πέφυκε τὰ κινούμενα κινεῖσθαι, ἐν δὲ τοῖς
 πέρασιν οὐ πέφυκεν. εἰ μὲντοι τις ὑπόθιτο καὶ ἐν τοῦτοις κινεῖσθαι, τὸ
 δεδειγμένον ἄτοπον ἀκολουθήσει.

p. 234^b5 Ἔτι δὲ ἡρεμεῖν μὲν λέγομεν ἕως τοῦ ἀνάγκη ἄρα καὶ
 15 κινεῖσθαι τὸ κινούμενον ἐν χρόνῳ καὶ ἡρεμεῖν τὸ ἡρεμοῦν.

Τρίτον συνάγει, ὅτι ἐν τῷ νῦν οὐκ ἔστιν ἡρεμεῖν. ὁ δὲ συλλογισμὸς 35
 εἴη ἂν ἐν δευτέρῳ σχήματι κατηγορικὸς τοιοῦτος· ἡρεμεῖν ἐστὶν τὸ ὁμοίως
 ἔχειν αὐτὸ καὶ τὰ μέρη αὐτοῦ καὶ νῦν καὶ πρότερον· ἐν τῷ νῦν ἀδιαιρέτω
 ὄντι οὐκ ἔστι τὸ νῦν καὶ πρότερον· ἐν τῷ νῦν ἄρα τὸ ἡρεμεῖν οὐκ ἔστιν.
 20 ἀποδείξας δὲ οὕτως ἐναργῶς τὸ προτεθὲν εἰκότως ἐπήγαγεν, ὅτι ἀνάγκη
 καὶ κινεῖσθαι τὸ κινούμενον ἐν χρόνῳ καὶ ἡρεμεῖν τὸ ἡρεμοῦν, εἴπερ ἐν
 τῷ νῦν οὔτε κινεῖσθαι δυνατὸν οὔτε ἡρεμεῖν.

p. 234^b10 Τὸ δὲ μεταβάλλον ἅπαν ἀνάγκη ἕως τοῦ φανερόν οὖν 40
 ὅτι ἅπαν τὸ μεταβάλλον ἔσται διαιρετόν. 45

25 Δείξας πρότερον, ὅτι καὶ τὸ μέγεθος ἐφ' οὗ ἡ κίνησις διαιρετόν ἐστὶν
 εἰς ἀεὶ διαιρετά, καὶ ἡ κίνησις αὐτὴ καὶ ὁ χρόνος, νῦν δείκνυσιν ὅτι καὶ
 τὸ κινούμενον αὐτὸ ἀδύνατον ἀμέγεθες εἶναι καὶ ἀδιαιρέτον. καὶ τοῖς προσ-
 εχῶς δὲ εἰρημένους ἀκολούθως ἐπῆχται τὰ νῦν λεγόμενα. δείξας γὰρ ὅτι
 ἐν μὲν τῷ ἀμερεῖ τοῦ χρόνου τῷ νῦν οὐδὲν οὔτε κινεῖται οὔτε ἡρεμεῖ, ἐν
 30 χρόνῳ δὲ τῷ διαιρετῷ καὶ τὰ κινούμενα κινεῖται καὶ τὰ ἡρεμοῦντα ἡρε- 50
 μεῖ, νῦν δείκνυσιν, ὅτι οὐ μόνον ὁ χρόνος ἐν ᾧ ἡ κίνησις διαιρετός ἐστὶν.

1 ὅτι τοῦδ' αὐτοῦ aAC²: ὅτι τοῦδ' αὐτοῦ C¹: ὅτι τοῦδ' αὐτοῦ M: τῷ αὐτῷ F 2 καὶ om. F
 τῷ νῦν] τὸ νῦν F 3 κινήθησεται aF δὲ CFM: δὴ aA 5 αὐτοῦ om. aF ἡρεμή-
 σοι F post ἡρεμήσει add. τῶν αὐτῶν a 11 κινούμενα] φαινόμενα C¹M 12 πέρασιν
 ACM: πράγμασιν aF 14 ἀνάγκη—χρόνῳ (15) om. F 16 fortasse συνάγον ut
 p. 961,22 17 κατηγορικὸς om. F ante ἡρεμεῖν add. εἰ F 18 αὐτὰ (post ἔχειν) F:
 καὶ ante αὐτὸ add. C² καὶ νῦν aCM: τοῖνον F: νῦν A 21 τὸ κινούμενον καὶ (καὶ
 om. a) κινεῖσθαι aF 23 φανερόν—ἅπαν (24) om. F οὖν om. a 24 πᾶν ex
 Arist. a 28 δὲ om. M 29 μὲν A: om. aCFM ἡρεμεῖ C
 31 ὅτι—κινεῖσθαι (p. 963,1) om. F μόνος CM

ἀλλὰ καὶ τὸ κινούμενον αὐτὸ καὶ ἡ κίνησις καὶ τὸ κινεῖσθαι καὶ τὸ μέγε- 224^v
 θος ἐφ' οὗ ἡ κίνησις. καὶ ὁμοίως ἔχει πάντα, διότι ἐνὸς διαιρουμένου
 καὶ τὰ ἄλλα διαιρεθῆσεται. νῦν δὲ τέως, ὅτι τὸ κινούμενον διαιρετόν, δεί-
 κνυσι προλαβῶν ὁμολογούμενον, ὅτι πᾶσα μεταβολὴ ἐκ τινος εἰς τί ἐστι.
 5 καὶ ὡς ἐπὶ διαιρέσει τοιαύτη ποιούμενος τὸν λόγον λέγει· ἐπειδὴ τὸ μετα-
 βάλλον ἐκ τινος εἰς τι μεταβάλλει, ἀνάγκη αὐτὸ | ἐν τῷ μεταβάλλειν ἢ 225^v
 ἐν ἐκείνῳ εἶναι ἐξ οὗ μεταβάλλει καὶ αὐτὸ καὶ τὰ μέρη αὐτοῦ ἢ ἐν
 τῷ εἰς ὃ μεταβάλλει ἢ ἐν ἀμφοτέροις ἢ ἐν οὐδετέρῳ αὐτὸ πάλιν καὶ τὰ
 μέρη αὐτοῦ, ἢ τὸ μὲν τι αὐτοῦ ἐν ἐκείνῳ ἐξ οὗ μεταβάλλει, τὸ δὲ ἐν
 10 ἐκείνῳ εἰς ὃ μεταβάλλει. καὶ παρὰ ταῦτα οὐ δοκεῖ τι ἄλλο εἶναι τμημα
 τῆς διαιρέσεως. ἐὰν οὖν δειχθῆ, ὅτι οὐδὲν τῶν ἄλλων τμημάτων ὕμεις
 ἐστὶ, καὶ λειψιθῆ τὸ λέγον τὸ μὲν τι αὐτοῦ εἶναι ἐν τῷ ἐξ οὗ μεταβάλλει, 5
 τὸ δὲ ἐν τῷ εἰς ὃ μεταβάλλει, διαιρετὸν δηλονότι φανήσεται τὸ μεταβάλλον·
 ἀλλ' ὅτι μὲν ὅταν ἢ ἐν τούτῳ ἐξ οὗ μεταβάλλει οὐ μεταβάλλει, ὅτλον
 15 (ἤρμευε γὰρ τότε καὶ οὐπω μεταβάλλει), ἀλλ' οὐδὲ ὅταν ἐν ἐκείνῳ εἰς ὃ
 μεταβάλλει (μεταβεβλημένος γὰρ ἔσται τότε καὶ οὐ μεταβάλλον), ἀλλ' οὐδ'
 ἐν ἀμφοτέροις ὅλον εἶναι δυνατὸν αὐτό, τῷ τε ἐξ οὗ μεταβάλλει καὶ τῷ
 εἰς ὃ μεταβάλλει (αὐτό τε γὰρ ἑαυτοῦ χωρὶς ἔσται καὶ ἅμα μεταβεβλημένος
 ἔσται χωρὶς τοῦ μεταβάλλειν). ἀλλ' οὐδὲ οὕτως ἔξει, ὥστε ἐν μηδετέρῳ 10
 20 εἶναι μήτε αὐτὸ μήτε τὰ μέρη αὐτοῦ. ἐν μηδετέρῳ δὲ οὕτως λέγεται ὡς
 'μηδὲ ἐν τῷ μεταξὺ', ὡς ἔσται ὅτλον· καὶ ἔστι τοῦτο πάντων ἀδυνατώτατον.
 λείπεται ἄρα τοῦ μεταβάλλοντος τὸ μὲν τι εἶναι ἐν ἐκείνῳ ἐξ οὗ ἡ μετα-
 βολή, τὸ δὲ τι ἐν ἐκείνῳ εἰς ὃ μεταβάλλει· εἰ δὲ τοῦτο, διαιρετὸν ἔσται.
 οὐχ ὅτι ὅταν ἀπὸ λευκοῦ εἰς μέλαν μεταβάλλῃ, τὸ μὲν ἐν τῷ λευκῷ
 25 ἔσται, τὸ δὲ ἐν τῷ μέλανι· ἀνάγκη γὰρ ἐν τῷ φαιῷ πρῶτον γενεῖσθαι.
 διὸ προσέθηκε τὸ λέγω δὲ εἰς ὃ μεταβάλλει τὸ πρῶτον κατὰ τὴν 15
 μεταβολήν, οἷον ἐκ τοῦ λευκοῦ τὸ φαιόν, οὐ τὸ μέλαν. διὸ οὐκ
 ἀνάγκη τὸ μεταβάλλον ἢ ἐν τῷ ἐξ οὗ εἶναι ἢ ἐν τῷ εἰς ὃ. ἀλλ' ἐν τῷ
 πρώτῳ κατὰ τὴν μεταβολήν· πρῶτον δὲ τοῦ εἰς ὃ ὡς εἰς τέλος τὸ μεταξὺ
 30 καὶ τοῦ μέλανος τὸ φαιόν. διὰ γὰρ τούτου ἀπὸ τοῦ λευκοῦ ὁδεύει ἐπὶ

2 καὶ om. a ἐνός] ὁμοίως F 4 post προλαβῶν add. ὡς aF. fortasse <τὸ> ut p. 961,1
 5 διαιρέσεως τοιαύτης aF τὸν λόγον om. F: ante ποιούμενος a λέγει aF: om. ACM
 6 αὐτὸ aCM: αὐτῶι A: τὸ αὐτὸ F μεταβάλλειν, μ in ras. C 7 ἔτι om. F: post
 εἶναι CM καὶ (ante αὐτὸ) om. C¹M¹ μέρη αὐτὸ A¹ 7. 8 ἢ ἐν τῷ εἰς ὃ (6
 in ras.) CM: ἢ (in corr. A) εἰς ὃ aA: εἰς ὃ F 8 αὐτὸ aAF: αὐτῶν CM 9 τὸ
 μὲν τι AC²M²: τὸ μέντοι C¹M¹: πάλιν τι F: πάλιν τὸ μὲν τι a post αὐτοῦ add. καὶ F
 10 τμημα εἶναι aFM 12 ληψιθῆ CM 13 ἐν τῷ εἰς ὃ CM: ἐν τῷδε εἰς ὃ aAF
 15 ἐν om. M 16 γὰρ om. C¹ τότε om. C¹ 16. 17 οὐδ' ἐν] οὐδὲ F 17 post
 αὐτὸ add. ὥστε εἶναι ἐν CM τῷ (pr.)] τό F τῷ (alt.)] τὸ F 18 τε om. aF
 χωρὶς ἑαυτοῦ CM 19 οὐδὲν F ὥστε ACM: ὥσπερ F: ὡς a 21 πάντων
 τούτου (τούτων F) τὸ aF 22 μέντοι F 22. 23 ἐξ οὗ μεταβάλλει, τὸ δὲ ἐξ οὗ aF
 24 ἐάν F ἀπὸ τοῦ λευκοῦ aF μεταβλήτ F 26 ante κατὰ inserunt καὶ
 aF 29 τὸ (ante μεταξὺ) om. M 30. p. 964,1 ἐπὶ τὸ μέλαν ὁδεύει ἀπὸ τοῦ
 λευκοῦ aF 30 ante λευκοῦ add. φαιοῦ del. C

τὸ μέλαν, ὥστε ἔταν λέγει οὐχ οἷόν τε εἶναι ἐν τῷ εἰς ὃ μεταβάλλει, οὐκ 225^r
 εἰς ὃ πρῶτον μεταβάλλει ἀκουστέον, ἀλλ' ἐφ' ὃ σπεύδει ὡς ἐπὶ τέλος.
 ὁμοίως δὲ καὶ ἔταν λέγει οὔτε ἐν μηδέτερω, οὐχ ὡς ἐν τῷ μεταξὺ 20
 δυναμένου εἶναι λέγει, ἀλλ' ὡς εἰ ἔλεγεν 'οὔτε ἐν τῷ λευκῷ οὔτε ἐν τῷ
 5 μέλανι οὔτε ἐν τινι τῶν μεταξύ.' φανερὸν οὖν, φησίν, ὅτι πᾶν τὸ με-
 ταβάλλον ἔσται διαιρετόν, τῶν δὲ μερῶν οὐδὲν καθ' αὐτὸ μεταβάλλει,
 ἀλλ' ὅσα τούτων μεταβάλλει, κατὰ συμβεβηκὸς μεταβάλλει· τοῦ γὰρ σώ-
 ματος κινουμένου κινεῖται καὶ τὰ ἐν αὐτῷ οἷον ἐπίπεδον, γραμμῆ, στιγμαί.
 Ἐκ δὲ τούτου τοῦ ἐπιχειρήματος δυνατόν ἐστι λύειν τὸν τὴν κίνησιν
 10 ἀναιροῦντα λόγον ἐκ τοῦ δεῖν τὸ κινούμενον ἢ ἐν τῷ ἐξ οὗ ἢ κίνησις εἶναι 25
 ἢ ἐν τῷ εἰς ὃ ἢ κίνησις, μηδέτερον δὲ δυνατόν εἶναι· ἐν τε γὰρ τῷ ἐξ
 οὗ ὃν οὐπω κινεῖται, καὶ ἐν τῷ εἰς ὃ ὃν οὐκέτι κινεῖται ἀλλ' ἤρμευ·
 ἐδείχθη γὰρ ὅτι ἐν οὐδέτερω ὄλον, ἀλλὰ τὸ μὲν τι αὐτοῦ ἐν τούτῳ τὸ δὲ
 ἐν ἐκείνῳ. ἐν δὲ τούτοις ὁ Ἀλέξανδρος εἰς τὴν οἰκειάν περὶ ψυχῆς ὑπό-
 15 θεσιν πάντα ἔλακον τὴν λέγουσαν ἀχώριστον εἶναι τοῦ σώματος τὴν ψυχὴν,
 καὶ ἐκ τῶν νῦν λεγομένων φησὶν δῆλον εἶναι τοῦτο, εἴπερ ἡ ψυχὴ ἀσώ-
 ματος καὶ ἀμερῆς, τὸ δὲ ἀμερὲς οὐ κινεῖται, εἰ ἀνάγκη τοῦ κινουμένου τὸ μὲν 30
 τι ἐξ οὗ κινεῖται τὸ δὲ εἰς ὃ κινεῖται, τὸ δὲ μὴ κινούμενον οὐ χωρίζεται.
 "τοῦτο δέ, φησί, τὸ ἄτοπον φεύγοντες τινες ὄχημα αὐτῇ σῶμά τι περιά-
 20 πτουνσι, καὶ λανθάνουσιν ἑαυτοὺς διὰ τούτου ἢ σῶμα διὰ σώματος χωρεῖν
 λέγοντες, εἴ γε ἡ ψυχὴ εἰς πᾶν εἰσκρίνεται τὸ σῶμα οὔσα μετὰ σώματος,
 ἢ καὶ τούτου χωρίζοντες αὐτὴν καὶ κινούντες καθ' αὐτὴν ἐν τῇ εἰς τὰ
 σώματα εἰσκρίσει." ῥητέον δὲ οἷμαι πρὸς μὲν τὸ μὴ κινεῖσθαι τὴν ψυχὴν 35
 ἀμερῆ οὔσαν, ὅτι σωματικὴν μὲν οὐ κινεῖται κίνησιν, κινεῖται μόντοι βου-
 25 λευομένη καὶ διανοουμένη καὶ κρίνουσα καὶ θεωροῦσα τὰς ψυχῆ προση-
 κούσας κινήσεις. καὶ δύναιτο μὲν ἂν οἷμαι ὁ ἀποδοθεὶς τῆς κινήσεως
 ὄρισμός καὶ ταῖς ψυχικαῖς κινήσεσιν ἐφαρμόττειν ἢ ταῖς γε πλείσταις ἐχού-
 σαις τὸ δύναμι ἐν τῷ κινεῖσθαι. εἰ δὲ καὶ μὴ ἐφαρμόττει ἀλλὰ κερῶ-
 ρισται, κατ' ἄλλο τι κινήσεως εἶδος αὐτὰς ἀφοριστέον. ταῦτα δὲ καὶ τὸν
 30 κορυφαῖον ἀρέσκει τῶν Ἀριστοτέλους ἐταίρων τὸν Θεόφραστον ἐν τῷ πρώ- 40
 τῳ τῶν Περὶ κινήσεως αὐτοῦ λέγοντα, ὅτι "αἱ μὲν ἀρέξεις καὶ ἐπιθυμῖαι

1 λέγει C 2 μεταβάλλειν F 3 οὔτε] ὅτι F ἐν τῷ μηδέτερω aAF 5 οὔτε
 ἐν τινι om. M τῶν] τῷ a τὸ] τὲ F 6 οὐδὲν om., mrg. add. A': οὐ-
 θὲν C 8 ἐπιπέδου F 9 δὲ om. F 10 ἀνανοῦντα F λόγον] scil. Ze-
 nonis cf. infra f. 238^v4 sqq. 11 ἢ κίνησις om. F 15 post λέγουσαν add.
 εἰ F 16. 17 ἀσώματός τε aF 18 εἰς ὃ οὐ F 19 τὸ ἄτοπον φησιν aF
 σῶμά τι aAC: σώματος FM 20 αὐτοὺς (αὐτοὺς a) F διὰ τούτου om. CM
 ἢ om. F χωρεῖν] χωρίζειν C¹ 21 εἰσκρίνεται CM: ἐγκρίνεται aAF οὔσα ACM:
 ὅσα F: ἔταν (add. ἢ ante ἦ) a 23 μὲν om. F τὸ μὴ ACF: τὸ aM
 24. 25 βουλομένη C¹ 26 μὲν om. F 27 ante ἦ add. ἢ πάσαις fortasse
 recte a 28 τὸ δύναμι scripsi: τι δύναμι aAF: τὸ κινούμενον CM καὶ om. F
 29. 30 τὸν κορυφαῖον A (cf. p. 222, 29. 258, 15): τῷ κορυφαίῳ aCFM ἐτέρω F
 τὸν θεόφραστον A: τῷ θεοφράστῳ CM: θεοφράστῳ aF 31 Περὶ κινήσεως] fr. 53
 Wimmer λέγοντι aCFM καὶ αἱ ἐπιθυμῖαι aCF: καὶ αὐταὶ ἐπιθυμῖαι M

καὶ ὄργανα σωματικά κινήσεις εἰσὶ καὶ ἀπὸ τούτου τὴν ἀρχὴν ἔχουσιν, 225^r
 ὅσαι δὲ κρίσεις καὶ θεωρίαι, ταύτας οὐκ ἔστιν εἰς ἕτερον ἀναγαγεῖν, ἀλλ'
 ἐν αὐτῇ τῇ ψυχῇ καὶ ἡ ἀρχὴ καὶ ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ τέλος, εἰ δὲ δὴ καὶ
 ὁ νοῦς κρεῖττόν τι καὶ θειότερον, ἅτε δὴ ἔξωθεν ἐπεισιῶν καὶ παντέλειος.”
 5 καὶ τούτοις ἐπάγει “ὕπερ μὲν οὖν τούτων σκεπτέον, εἴ τινα χωρισμὸν ἔχει
 πρὸς τὸν ὄρον, ἐπεὶ τό γε κινήσεις εἶναι καὶ ταύτας ὁμολογούμενον”. 45
 καὶ Στράτων δὲ ὁ Λαμφακηνὸς ὁ Θεοφράστου γεγωνὸς ἀκουστής καὶ ἐν
 τοῖς ἀρίστοις Περιπατητικοῖς ἀριθμούμενος τὴν ψυχὴν ὁμολογεῖ κινεῖσθαι
 οὐ μόνον τὴν ἄλογον ἀλλὰ καὶ τὴν λογικὴν, κινήσεις λέγων εἶναι τὰς ἐνε-
 10 γείας καὶ τῆς ψυχῆς. λέγει οὖν ἐν τῷ *Περὶ κινήσεως* πρὸς ἄλλοις πολ-
 λοῖς καὶ τὰδε· “αἰ γὰρ ὁ νοῦν κινεῖται ὡσπερ καὶ ὁ ὄρων καὶ ἀκούων
 καὶ ὄσφραϊνόμενος· ἐνέργεια γὰρ ἡ νόησις τῆς διανοίας καθάπερ καὶ ἡ
 ὄρασις τῆς ὕψεως”. καὶ πρὸ τούτου δὲ τοῦ ῥητοῦ γέγραφε· “ἐπεὶ οὖν 50
 εἰσὶν αἱ κινεῖσθαι τῶν κινήσεων αἷται, ἅς ἡ ψυχὴ καθ’ αὐτὴν τε κινεῖται
 15 διανοουμένη καὶ ἅς ὑπὸ τῶν κινήσεων ἐκινήθη πρότερον. δῆλον δὲ ἔστιν·
 ὅσα γὰρ μὴ πρότερον ἐώρακε, ταῦτα οὐ δύναται νοεῖν, οἷον τόπους ἢ
 λιμένας ἢ γραφὰς ἢ ἀνδριάντας ἢ ἀνθρώπους ἢ τῶν ἄλλων τι τῶν τοιού-
 τῶν”. ἀλλ’ ὅτι μὲν ἡ ψυχὴ κινεῖται | κατὰ τοὺς ἀρίστους τῶν Περιπατη- 225^v
 20 τικῶν, καὶ μὴ τὴν σωματικὴν κίνησιν, δῆλον ἐκ τούτων. καὶ αὐτὸς δὲ ὁ
 Ἀριστοτέλης ἐν τῷ τελευταίῳ βιβλίῳ ταύτης τῆς πραγματείας “ἡ γὰρ
 φαντασία καὶ ἡ δόξα, φησί, κινήσεις τινὲς εἶναι δοκοῦσι.” πρὸς δὲ τὸν
 ἕτερον τὸν ἀπὸ τοῦ ὀχλήματος λόγον ῥητέον, ὅτι οὐ διὰ τὸ χωρίζεσθαι
 τούτου τοῦ σώματος τὴν ψυχὴν τὸ ὄχημα ἐκείνῳ φαινομένην αὐτῆς ἐξερτηθῆναι·
 καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ οὐσα χωρίζονται κατ’ οὐσίαν αὐτοῦ· εἰ γὰρ ἐνεργείας 5
 25 ἔχει χωριστὰς αὐτοῦ, πολλῶν μᾶλλον τὴν οὐσίαν ἔχει χωρισμένην, ὡς ὁ
 Ἀριστοτέλης ἐν τῇ *Περὶ ψυχῆς* διατάξαστο. οὐ μέντοι οὐδὲ τοπικῶς ἐν
 τούτῳ τῷ σώματι λέγεται εἶναι ἡ ψυχὴ ὡσπερ ἐν ἀγγεῖῳ, ἀλλὰ σχετικῶς.
 ὥστε πρὸς τὸ χωρισθῆναι αὐτοῦ οὐ δεῖται σώματος ἄλλου τοπικῶς κινου-
 μένου· ἀρκεῖ γὰρ ἡ τοῦ σώματος ἀνεπιτηδεύοις πρὸς τὸ μὴ ἀσχέσθαι τὴν
 30 ἔλλαμψιν τῆς ψυχῆς· καὶ τοῦτό ἐστι τὸ χωρισθῆναι τὴν ψυχὴν. ἀλλ’

1 τούτου aACM: τούτων F τὴν CM: om. aAF ἔχουσαι C 2 κρίσις a
 ἀγαγεῖν aFM 3 αὐτῇ om. M καὶ ἡ ἀρχὴ om. a εἰ δὲ δὴ libri; conicio εἰ γε δὴ
 4 κρεῖττόν τι καὶ θειότερον A: κρεῖττόν τι μέρος καὶ θειότερον (θειότατον F) aF: θειότερον τι
 καὶ κρεῖττον CM ἐπισιῶν aCM παντελῆ F 5 καὶ τούτοις] ὡς ἐν τούτοις F
 οὖν om. F εἰ] εἰς M 7 γεγωνὸς A¹ ἐν om. aF 10 καὶ A: om. aCFM
 γοῦν C τῷ aAF: τοῖς CM, at cf. p. 916, 13 10, 11 ἄλλοις καὶ πολλοῖς τοιαῦτα F
 11 ὁ iterant ante ἀκούων et ὄσφραϊνόμενος CM 12 νόησις] κίνησις F καὶ (ante ἡ)
 om. CM 13 ἐπεὶ] ὅτι a οὖν εἰσὶν libri; conicio τοῦ νοεῖν 14 αἷται aCM:
 αἷται A: αἷτιον F: αἱ αὐταὶ H. Poppelreuter *Zur Psychologie des Arist.* Progr. 1891, 453.
 p. 47 n. τε om. aF 15 διανοουμένη a κινήσεων ACFM: ἀσιθῆσεων a cf. Poppel-
 reuter l. c. δὲ om. a 19 δῆλων? C¹ 20 τελευταίῳ] Θ 3. 254a-29 21 κίνησιν F
 22 ἕτερον τὸν CM: ἐτέρου (post τοῦ) A¹F¹: del. A²F²: om. a σχήματος M 23 ταύ-
 της aF 25 τῇ A: τῷ C: τοῖς aM 26 *Περὶ ψυχῆς*] Γ 5. 430a-17 διατάξαστο,
 τα in ras. C 28 ἄλλου aAF: ἐτέρου CM 29 ἐπιτηδεύοις M

ἐκεῖνο τὸ ὄχημα τῆς ψυχῆς ἀποδεικνύουσιν ἐξηγητῆσθαι, διότι ἐγκόσμιος 225^v
οὔσα καὶ ἐν διαφόροις μέρεσι τοῦ κόσμου πολιτευομένη οἰκεῖον ἔχει πάντως 11
ὄχημα τῷ μέρει ἐκείνῳ, ἐν ᾧ πολιτεύεται ψυχρούμενον ὑπ' αὐτῆς· ὅταν
οὖν ἐν ἀέρι πολιτεύεται, πνευματικόν ἐστὶ τὸ ἐξημμένον αὐτῆς, ὥσπερ ἐν-
5 ταῦθα τὸ ὕστρεψίδες τοῦτο. εἰ δὲ τοῦτο τὸ αἷτιον τῶν διαφόρων ὄχημά-
των, οὐκ ἀναγκαῖον ἴσως ἐν τούτῳ οὐσαν ἔχειν καὶ τὸ πνευματικόν, εἰ δὲ
καὶ ἔχοι, οὐκ ἀναγκαῖον ἐν τούτῳ εἶναι ἐκεῖνο, ὥστε σῶμα διὰ σώματος 15
χωρεῖν, ὅποτε οὐδὲ τοῦτο οἶμαι ἄτοπον τὸ τὰ ὑπέρτερα καὶ λεπτότερα
καὶ μὴ ὁμοφυῆ διὰ τῶν παχυτέρων καὶ ἐνυλοτέρων χωρεῖν· καὶ γὰρ τὸ
10 ἥλιακόν φῶς κατὰ τοὺς σῶμα λέγοντας αὐτὸ δι' ὄλου τοῦ ἀέρος λέγεται
χωρεῖν, καὶ οἱ οὐρανοὶ σφαιραὶ τέλειαι οὔσαι καὶ οὐχ ἀψίδες μόνον, εἴπερ
συνεχεῖς εἰσι πρὸς τὸ κέντρον, δι' ὄλων χωροῦσιν τῶν ἐφεξῆς. ταῦτα μὲν
οὖν, ὡς καὶ αὐτὸς εἶπεν ὁ Ἀλέξανδρος, ἔξωθεν ὄντα τῆς τῆς
παρ' ἐμοῦ διακρίσεως.
15 Ἀποροῦσι δὲ καλῶς πρὸς τὸ εἰρημένον ὑπὸ τοῦ Ἀριστοτέλους, ὅτι 20
τὸ κινούμενον τὸ μὲν τι ἔχει ἐν τῷ ἐξ οὗ κινεῖται, τὸ δὲ ἐν τῷ εἰς ὃ ἢ
τῷ μεταξύ· εἰ γὰρ τοῦτο ἀληθές, πῶς αὐτὸς ἐν τῷ πρώτῳ ταύτης τῆς
πραγματικῆς αἰτιώμενος Μέλισσον ὡς ἀρχὴν λέγοντα τῆς ἀλλοιώσεως ἐπή-
20 γαγεν· “ὥσπερ οὐκ ἀθρόως γινομένης μεταβολῆς”· ὡς γὰρ δυναμένου τινὸς
ἀπαντος ἀθρόως ἀλλοιοῦσθαι καὶ μὴ κατὰ μόνιον λέγει· καὶ γὰρ τὸ πη-
γνόμενον γάλα καὶ ὕδωρ καὶ τὸ θερμαινόμενον ὄλον ἀθρόως δοκεῖ μετα-
25 βάλλειν ἀλλοιούμενον καὶ οὐ κατὰ μέρος. εἰ δὲ οὕτω γίνεται ἀλλοίωσις, 25
καὶ σῶμα τὸ κινούμενον ἦ, οὐκ ἀνάγκη τοῦ μεταβάλλοντος τὸ μὲν τι ἐν
ἐκείνῳ ἐξ οὗ ἢ μεταβολὴ εἶναι, τὸ δὲ ἐν ἐκείνῳ εἰς ὃ πρῶτον μεταβάλλει·
25 τὸ γὰρ ἀθρόον μεταβάλλον ὄλον ἐν τῷ ἐτέρῳ ἐστὶν εἰς ὃ μεταβέβληκε.
τοιαύτης δὲ τῆς ἀπορίας οὔσης ὁ Ἀλέξανδρος οὐ πρὸς τὸ νῦν λεγόμενον
ὑπαντῶν τὴν ἀπορίαν ταύτην φησί· νῦν μὲν γὰρ περὶ τοῦ μεταβάλλοντος ὁ
λόγος, τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ μηδέπω μεταβεβληκός, ἀλλ' ἔτι μεταβάλλον, ἐφ'
οὗ πᾶσα ἀνάγκη τὸ μὲν τι αὐτοῦ ἐν τῷ ἐξ οὗ εἶναι, τὸ δὲ ἐν τῷ εἰς ὃ 30
30 πρῶτον ἢ μεταβολῆ· ἀλλ' εἴπερ ἄρα, εἴη ἂν ἡ ἀπορία πρὸς τό· εἰ μὴ πᾶν
τὸ μεταβεβληκός διὰ τοῦ μεταβάλλειν μεταβέβληκεν, οὐ μεταβάλλον πρό-
τερον μεταβεβληκός ἂν εἴη. ἀπορεῖται οὖν ἡ ἀπορία οὐ πρὸς τὸ μετα-

1 ἀποδεικνύουσιν AC: ἀποδείκνυσιν, sed corr. M¹: ἀποδείκνυεν F: ἀποδείκνυται a

2 πολιτευομένη τοῦ κόσμου aF 3 ἐκείνῳ om. A 4 πνευματικὴν M: ἡ πνευματι-
κόν F 7 καὶ ἔχει aM: ἔχει F εἶναι ἐν τούτῳ aF σῶμα om. F: post σώ-
ματος CM 8 ὅποτε δὲ οὐδὲ F τὸ om. aF 9 μὴ om. C ἐνυλοτέρων aF

post γὰρ add. καὶ CM 10 ante κατὰ add. καὶ M 10. 11 λέγεται χωρεῖν τοῦ ἀέρος aF

10 λέγεται add. in marg. C 11 αἱ οὐράναι aF τέλειαι M οὐκ ἀψίδες A: ἀψί-
δες C¹ 16 μέντοι F 17 αὐτὸς ante αἰτιώμενος aF πρώτῳ] β. p. 186^a15

18 ἔχοντα F 19 οὐκ] οὐ καὶ A γενομένης M ut p. 967,23 τῆς μεταβολῆς aF

20 μόνιον] μέρος a 21 καὶ τὸ C: καὶ τι aAF: καίτοι M ὄλον om. F

25 ὄλον om. F 27 ἀπαντῶν a: ἀπαντῶν F μὲν om. aF 28 ἐστὶ μηδέ-
ποτε F ἀλλ'— τὸ μεταβεβληκός (p. 967, 1) om. F 30 πρώτῳ] A¹ εἰ CM:
om. aA 31 ante διὰ add. ὃ a τοῦ om. M¹ μεταβεβληκέναι· οὐ γὰρ A²

βάλλον, ἀλλὰ πρὸς τὸ μεταβεβληκός, εἰ δυνατόν μεταβληκός εἶναι τι μὴ 225^v
 πρότερον μεταβάλλον. καὶ γὰρ ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς προειρημένοις ὡς
 εἰς ἄποκον ἀπάγει τοῦτον τὸν λόγον, ὅτε ἔλεγεν· “ὥστε ἔσται τι βεβαδι-
 κένα μηδέποτε βαδίζον.” διὰ δὲ ταύτην τὴν ἀπορίαν τινές φασί τὴν 35
 5 δεῖξιν αὐτὸν νῦν ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸν κινουμένου πεποιθῆσθαι· ἐπὶ γὰρ τοῦ-
 του ὑγιᾶς δοκεῖ τὸ τοῦ κινουμένου τὸ μὲν τι ὀφείλειν εἶναι ἐν τῷ ἔξ οὐ,
 τὸ δὲ ἐν τῷ εἰς ὃ πρῶτον ἢ μεταβολή. καὶ τοῦτο πιστοῦται διὰ τοῦ τὸ
 ἐπὶ μεγέθους κινούμενον λαβεῖν· τοῦτο γὰρ τοπικῶς κινεῖται. τινὲς δὲ
 περὶ παντὸς κινουμένου φασὶν αὐτὸν δεῖκνύναι· καὶ οὐ περὶ κινουμένου
 10 μόνον, ἀλλὰ περὶ παντὸς μεταβάλλοντος. λέγει γὰρ τὸ δὲ μεταβάλλον 40
 ἅπαν ἀνάγκη διαιρετὸν εἶναι· οὐκ ἄρα περὶ τοῦ κατὰ τὸν κινου-
 μένου μόνον ὁ λόγος. ἔτι δὲ δι’ οὗ δεῖκνυσι διαιρετὸν εἶναι τὸ μετα-
 βάλλον οὐ μόνον τοῖς κατὰ τὸν κινουμένοις ὑπάρχει, ἀλλ’ ὁμοίως πᾶσι
 τοῖς μεταβάλλουσι· πᾶσα γὰρ μεταβολὴ ἔκ τινος εἰς τι, ὡς καὶ αὐτὸς εἶπεν.
 15 εἰ οὖν διὰ τὸ ἔκ τινος εἰς τι γίνεσθαι τὴν μεταβολὴν διὰ τοῦτο τὸ μετα-
 βάλλον διαιρετὸν ἔσται, τὸ δὲ ἔκ τινος εἰς τι οὐ μόνον τὰ κατὰ τὸν 45
 κινούμενα, ἀλλὰ ἀπαξᾶπαντα τὰ μεταβάλλοντα, ἢ πάντα ὁμοίως ἔσται διαι-
 ρετὰ μεταβάλλοντα τοῦ ποθέν ποι κεκοινωνηκῶτα ἢ οὐδέν. ὅτι δὲ οὐ περὶ
 μόνων τῶν τοπικῶς κινουμένων, ἀλλὰ περὶ πάντων ὁ λόγος αὐτῶν, ἐδήλωσε
 20 καὶ διὰ τοῦ παραδείγματος, οὗ παρέθηκε· τὸ γὰρ λευκὸν καὶ τὸ φαιῖον καὶ
 τὸ μέλαν παρέλαβε, καθ’ ὃ ἡ ἀλλοίωσις, ἀλλ’ οὐχ ἡ τοπικὴ κίνησις ἐπι-
 τελεῖται. εἰς δὲ τὴν ἀλλοίωσιν ἐφορῶν ἐν τῷ πρώτῳ τῆσδε τῆς πραγμα-
 τείας εἶπεν τὸ “ὥσπερ οὐκ ἀθρόας γινόμενης μεταβολῆς.” δύναται δὲ
 ἀν τῷ λευκῷ καὶ τῷ φαιῷ καὶ τῷ μέλανι χρῆσασθαι νῦν εἰς παράδειγμα 50
 25 οὐχ ὡς περὶ ἀλλοιώσεως λέγων, ἀλλ’ ὑπὲρ τοῦ δεῖξαι, τί ἐστί τὸ ἐφεξῆς,
 εἰς ὃ ἡ μεταβολὴ γίνεται. ἐν μέντοι τοῖς ἐφεξῆς ἐπὶ πάντων τῶν κινου-
 μένων χρῆται τῷ διαιρετὰ αὐτὰ εἶναι ὡς καθόλου δεδειγμένῳ. ἐπὶ τέλει
 δὲ τοῦ βιβλίου | καὶ περὶ τῶν κατὰ ἀντίφασιν μεταβαλλόντων, ταῦτα δὲ 226^r
 30 ἐστί τὰ γινόμενα καὶ φθιρόμενα, λέγει ὅτι μέρος ἐστὶ καὶ τούτων ἐν ἑκα-
 τέρῳ τῆς ἀντιφάσεως μορίῳ, ὡς δεδειγμένον ἔχων, ὅτι οὐ τὸ κινούμενον
 μόνον διαιρετὸν, ἀλλὰ καὶ τὸ μεταβάλλον ἅπαν. ἐπιστῆσαι δὲ ἄξιον, ὅτι
 ἐπὶ μὲν τῶν κατὰ τὸν κινουμένων ἀνάγκη εἶναι τὸ μὲν τι ἐν τῷ ἔξ οὐ,

2 ἐν om. F 3 εἰς om. FM ἐπάγει F τοῦτο A¹C ἔλεγεν] Z 1. 232^a10
 4 μηδέποτε ACM: μὴ πρότερον aF φασί τινες aF 5 αὐτῶν F: αὐτὸ C¹ 5. 6 τού-
 των M 6 δοκεῖ τὸ κινούμενον F ὀφείλειν, om., sed in mrg. rest. εἶναι C:
 ὀφείλειν om. F 7 τὸ δὲ iter. A¹ τὸ (post τοῦ) om. F 8 ἐπὶ τοῦ μεγέθους aF
 κινουμένου F τὸ πικῶς AF¹: τὸ τοπικῶς M 9 post κινουμένου add. κινεῖσθαι C
 φησὶν M 12 δι’ οὗ om. C¹ 13 ὑπάρχειν A² 14 καὶ om. CM 16 ἔχει om. sed
 mrg. rest. C¹ 17 καθάπαξ ἅπαντα aF 18 κεινηκῶτος CM οὐδενός M post
 οὐ add. μόνον del. F 19 τοπικῶν FM 20 καὶ primum om. A φαιῖον et λευκόν
 commutat a 21 οὐχ ἴ] οὐχί F 22 εἰς] εἰ A¹ τῆσδε ACM: ταύτης aF cf. p. 966, 17
 23 γενομένης F 24 τὸ λευκόν C¹ νῦν ἐν παραδείγματι F 25 ἀλλοιώσεως λέγων
 iterata del. C 27 καθόλου] καθ’ ὃ F τέλει] Z 10 28 ἀντίφασιν M 29 φθιρό-
 μενα καὶ γινόμενα C 32 μὲν om. aF τὸν, o alterum in ras. A μὲν τοι F

τὸ δὲ τι ἐν τῷ εἰς θ. οὕτω γὰρ ἐπὶ τούτων τὸ ποθέν ποι, ἐπὶ δὲ τῆς 226^r
 ἀλλοιώσεως καὶ τῆς αὐξήσεώς τε καὶ μειώσεως οὐκ ἀναγκαῖον δοκεῖ τὸ 6
 οὕτως ἔχειν, ἀλλὰ δύναται ἐπὶ τούτων καὶ ἡ ἀλλοίωσις ἀθρόα γίνεσθαι καὶ
 αὐξέσθαι ἀθρόως· παντὶ γὰρ μορίῳ τοῦ αὐξομένου ἢ πρόσθεσις ἅμα γίνε-
 5 σθαι δοκεῖ, ὁμοίως δὲ καὶ ἡ μείωσις ἀθρόα. “γίνετο δὲ ἄν, φησὶν ὁ
 Ἀλέξανδρος, κίνησις καὶ ἐπὶ τῶν ἀθρόως μεταβαλλόντων τῷ πάντως εἶναι
 καὶ ἐπὶ τούτων τι μεταξύ, καθ’ ὃ ἡ μεταβολὴ γίνεται, καὶ μὴ δύνασθαι
 τὸ μεταβάλλον κατ’ αὐτὰ ἐκ τοῦδε εἰς τόδε μεταβάλλειν, εἰ μὴ διὰ τοῦ
 μεταξύ· τὸ γὰρ μέγεθος, εἰς ὃ μεταβάλλει τὸ αὐξόμενον, καὶ πᾶν τὸ προσ- 10
 τιθέμενον αὐτῷ, ἵνα αὐξηθῆ, διαιρετόν ἐστιν· ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ἀπιόν,
 ἵνα μειωθῆ. καὶ τῶν ποιότητων δέ, εἰς ἃς ἡ κατὰ ἀλλοίωσιν μεταβολὴ
 γίνεται, ἔστι τινὰ τὰ μεταξύ, δι’ ὧν ἐπὶ τὸ εἶναι τοιοῦτον μεταβάλλει τὸ
 ἀλλοιούμενον, κἂν ὅλον ἅμα μεταβάλλῃ· εἰς ὃ γὰρ ἂν μεταβάλλῃ, ἔσται
 τι ἐκείνου πρῶτον, ὃ μεταξύ ἐστι τοῦ τε ἐξ οὗ μετέβαλλεν καὶ τοῦ εἰς ὃ
 15 μεταβέβληκε· διὸ καὶ πᾶσα κίνησις ἐν χρόνῳ. χρῆ δέ, φησὶν ὁ Ἀλέξαν-
 δρος, περὶ τούτου ἐπὶ πλέον ζητῆσαι. μετ’ ὀλίγον γὰρ δεικνύς, ὅτι διαι- 15
 ρετόν ἐστι καὶ ἡ ποιότης, καθ’ ἣν ἀλλοίωσις γίνεται, λέγει ὅτι “κατὰ
 συμβεβηκός.” τῆ γὰρ τοῦ ἀλλοιουμένου διαιρέσει συνδιαιρεῖται, ὡς καὶ
 τούτου κατὰ μόρια μεταβάλλοντος. μήποτε δέ, φησὶν, ἄμεινον ἀκούειν
 20 τοῦ “ὡσπερ οὐκ ἀθρόως γινομένης μεταβολῆς” οὐχ ὡς ἐφ’ ὅλου τοῦ κι-
 νουμένου εἰρημένου, ἀλλ’ ὡς μέρος τοῦ κινουμένου ἀθρόως μεταβάλλοντος,
 οὐκέτι δὲ καὶ τοῦ ὅλου· μέρος γὰρ τοῦ πηγνυμένου γαλακτος ἀθρόον μετα-
 βάλλει, ἀλλ’ οὐ τὸ ὅλον· οὐ σημειῖον τὸ μὴ αἰεὶ ὁμοίως γίνεσθαι τὴν πῆξιν 20
 ἐπὶ τε πλείονος καὶ ἐλάττονος· ἐπὶ παντός γὰρ θάττον μεταβάλλει τὸ εὐ-
 25 παθέστερον ἢ τῆ φύσει ἢ τῷ ἐγγυτέρω τοῦ ποιούντος εἶναι. καὶ τοῦ ἡλιο-
 καυτοῦντος μέρος ἀθρόον μεταβάλλει· ἡ γὰρ τετραμμένη πρὸς τὸν ἥλιον
 ἐπιφάνεια πρώτη· ἦν δὲ οὐκ αὐτὴ ἡ κινουμένη, ἀλλ’ οὐ ἦν αὕτη. τὸ δὲ
 αὐξόμενον εἰ καὶ πᾶν αὐξεται, ἀλλ’ οὐχ ἅμα· ἄλλα γὰρ ἄλλων μόρια ἐγγυ-
 τέρω τῆς χορηγούσης αὐτοῖς τὴν αὐξῆσιν τροφῆς.” ταῦτα μὲν οὖν ὁ
 30 Ἀλέξανδρος εἰς τοῦτον συνεβάλετο τὸν τόπον. ὁ δὲ εὐφραδῆς Θεμιστίης 25
 οὐκ ἀποδέχεται τοῦ Ἀλεξάνδρου τὸ καὶ ἐν τοῖς δοκοῦσιν ἀθρόως μεταβάλ-

2 τῆς om. M τε καὶ μειώσεως om. C: τε om. M οὐκ om. M 3 καὶ (ante
 ἡ) transponit post δύναται F 4 αὐξανόμενου F 5 γίνετο C φησὶν post κίνη-
 σις a 6 ἀλέξανδρος C τῷ] τὸ F 7 ἐπὶ τούτων — ἐκ (8) om. F
 8 κατ’ αὐτὰ aA (scil. αὐξῆσιν καὶ μείωσιν): κατὰ ταυτὸν CM 10 ὁμοίως δὲ τὸ
 ἀπιόν a 11 μῆωθῆ C¹ δὲ om. CM 12 τὰ (post τινὰ) om. aF 13 ἅμα
 μεταβάλλῃ AM: μεταβάλλῃ (μεταβάλλῃ F) ἅμα aF: μεταβάλλῃ, om. ἅμα in mrg. rest. C
 ἂν μεταβάλλῃ F ἔσται aAF: ἔστι CM 14 μετέβαλλε//// A: μετέβαλλε M: μετέβαλε C:
 μεταβάλλει aF 16 περὶ τούτου om. F μετ’ ὀλίγον] Z 4. 235^a18 16. 17 διαι-
 ρετόν ACM: ἀδιαιρετόν F: διαιρετός a τῆ] ἡ F διαίρεσις F 20 μεταβολῆς γινομένης
 aF, sed cf. p. 966, 19 21 μέρος F 23 αἰεὶ om. aF 25. 26 ἡλιοκαυτοῦντος] ἡλιοκαυ-
 terminatione in lac. xx litt. omissa M. de re cf. p. 969, 1 et Philoponus Phys. p. 60, 13

27 οὐ ACM: οὖν aF 29 αὐτοῖς] αὐ^τ M 30 τοσοῦτον F συνέβαλε C:
 συνέβαλε M 31 τὸν ἀλέξανδρον aF τὸ καὶ om. F

λεσθαι ὡς ἐπὶ τοῦ πηγνυμένου γάλακτος καὶ τοῦ μελαινομένου σώματος 226^r
 τὸ μὲν τι πρότερον μεταβάλλειν μέρος, τὸ δὲ ὕστερον· τὴν γὰρ αἰσθησὶν
 φησι δεικνύουσι, ὅτι γίνονται τινες τῶν σωμάτων ἀθρόαι μεταβολαὶ καὶ
 ἀλλοιώσεις. μήποτε δὲ ἡ ἀπὸ τῆς αἰσθήσεως μαρτυρία ἐν τούτοις οὐκ
 ἔστιν ἀσφαλῆς. διαφεύγοι γὰρ ἂν τὴν αἰσθησιν καὶ τοῦ γάλακτος καὶ τοῦ
 μελαινομένου σώματος μικρὰ μόρια μὴ ἅμα τοῖς λοιποῖς ἀλλοιούμενα, ἀλλὰ 30
 ῥητέον μᾶλλον, ὅτι εἴπερ ἔστιν ὅλως τι μέρος καὶ βραχὺ τὸ ἀθρόως ἀλλοι-
 ούμενον, ὅπερ δίδωσιν ὁ Ἀλέξανδρος, ἐπειδὴ καὶ ἐκεῖνο μεριστόν ἐστιν, εἰ
 μὲν ὅλον ἅμα ἀλλοιοῦται, οὐκ ἀληθὲς τὸ νῦν ὑπὸ τοῦ Ἀριστοτέλους ῥηθέν,
 10 ὅτι τὸ μεταβάλλον πᾶν τὸ μὲν τῶν ἑαυτοῦ μερῶν ἐν τῷ ἕξ οὗ μεταβάλλει
 ἔχει, τὸ δὲ ἐν τῷ εἰς ὃ μεταβάλλει. εἰ δὲ μὴδὲ τὸ μέρος ἅμα ὅλον
 ἀλλοιοῦται, παρέλκοι ἂν τὸ ἐν τῷ πρώτῳ βιβλίῳ ῥηθέν πρὸς Μέλισσον τὸ
 “ὥσπερ οὐκ ἀθρόως γινομένης μεταβολῆς,” ὥστε μένειν ἔτι τὴν ἀπορίαν. 35
 ὁ μὲντοι Θεμιστίος “ἄ, φησὶν, ἡμῖν ἐπῆλθεν εἰς βοήθειαν τῷ λόγῳ, ταῦτά
 15 ἐστίν. οἰόμεθα τὸν Ἀριστοτέλην περὶ μὲν τῶν ἀθρόως μεταβαλλόντων,
 ὅτι διαιρετὰ ἐστίν, μὴδὲ λόγου προσδεῖσθαι νομίσαι· εἰ γὰρ ἀθρόως ἐκεῖνα
 μεταβάλλειν φαμέν, ὧν ἅπαντα ἅμα τὰ μέρη καὶ καθ’ ἓνα χρόνον ἀλλοι-
 οῦται ἢ αὔξεται, δῆλον ὡς ἐπὶ τῶν μέρη τινὰ κεκτημένων ἐστίν ἡ τριαύτη
 μεταβολή. ἂ δὲ οὐδὲν κέκτηται μέρος, πῶς ἀλλοιοῖτο ἂν ἅμα καθ’ ὅλα
 20 τὰ μέρη; ἢ τοῖνον οὐ τοῦτό ἐστι τὸ μεταβάλλειν ἀθρόως τὸ κατὰ πάντα 40
 ὁμοῦ τὰ μόρια μεταβάλλειν ἢ, εἰ τὸ ἀθρόως τοῦτό ἐστι, γελοῖον τὸ ζη-
 ταῖν, εἰ διαιρετὰ τὰ τοιαῦτα. διόπερ ὁ Ἀριστοτέλης ἐπὶ μὲν τούτων ὅλως
 οὐδὲ ἐποίησατο τὸν λόγον, ἐπὶ δὲ τῶν κατὰ τοὺς ἄλλους τρόπους μετα-
 βαλλόντων.”

25 p. 234^b21 Κίνησις δὲ ἐστὶ διαιρετὴ διχῶς ἕως τοῦ ὥστε ἡ ὅλη
 κίνησις τοῦ ὅλου ἐστὶ μεγέθους κίνησις.

Δείξας πᾶν τὸ κινούμενον διαιρετὸν νῦν δείκνυσιν, ὅτι καὶ ἡ κίνησις
 διαιρετὴ καὶ διχῶς ἐστὶ διαιρετὴ, καθ’ ἓνα μὲν τρόπον τῷ χρόνῳ, 50
 διότι πᾶσα μὲν κίνησις ἐν χρόνῳ, χρόνος δὲ πᾶς διαιρετός. καὶ δέδεικται
 30 ὅτι ἐν τῷ ἐλάττονι χρόνῳ ἔλαττον κινεῖται τὸ ὁμοίως κινούμενον καὶ ἐν

2 μέντοι F μεταβάλλει F 3 φησι] Themist. p. 382,8 πραγμάτων F
 ἀθρόαι CM Themist.: om. aF: in marg. rest. A¹ 5 διαφεύγει F 8 ἐκεῖνο C
 10 μεταβάλλειν M 11 μὴδὲ CM: om., sed superscr. A¹: μὴ aF 12 μέλλισσον C
 14 Θεμιστίος] p. 382,13 ἂ τοῖνον ἡμῖν κτλ. 15 ἀριστοτέλη a μὲν aACM: om. F
 Them. 16 διαιρετὰ ἐστὶ καὶ μεγέθη Them. νομίσαι] νοῆσαι Them. 17 ἅμα
 et καὶ (ante καθ’) om. Them. χρόνον ἢ Them. 19 οὐδὲν] οὐ F ἀλλοιοῦν-
 ται F ἂν om. CF ὅλα aCM Them.: ὅλον F: ὅλου A 20 οὐ] εἰ F
 τὸ (post ἐστὶ) om. Them. μεταβάλλον FM 20, 21 κατὰ πάντα ὁμοῦ A Them.: ὁμοῦ
 κατὰ πάντα a: ὁμοῦ CFM 21 ἢ om. F 22 εἰ διαιρετὰ ταῦτα F ὁ om. a
 Them. 22, 23 ὅλως οὐδὲ A Them.: ὅλως οὐκ CM: οὐδ’ ὅλως aF 23 τὸν om.
 Them. 25 ὥστε — τοῦ (26) om. F 28 ἔσται aF 29 πᾶς δὲ χρόνος aF
 30 κινεῖσθαι C¹

τῷ πλείονι πλέον. τὸ δὲ ἔχον τὸ πλέον καὶ ἔλαττον τοῦτο διαιρετόν ἐστι 226^ο
 κατὰ τὸν χρόνον. καὶ γὰρ ἐκεῖνος τὸ πλέον καὶ ἔλαττον ἔχει, διότι διαι-
 ρετός ἐστιν. ἀλλὰ περὶ μὲν τῆς κατὰ τὸν χρόνον διαιρέσεως τῆς κινήσεως
 καὶ εἴρηκεν ἤδη πλείονα καὶ μετ' ἁλίγον πάλιν ἐρεῖ. δεῖξας δὲ προῖσα- 226^ν
 5 χῶς ὅτι τὸ κινούμενον διαιρετόν ἐστιν, ἐφεξῆς νῦν δείκνυσι τὸν ἕτερον
 τρόπον τῆς κατὰ τὴν κίνησιν διαιρέσεως κατὰ τὴν διαίρεσιν τοῦ κινουμέ-
 νου γινομένην. ἐπειδὴ γὰρ τὸ κινούμενον διαιρετόν ἂν ἔχει τι διάστημα
 καὶ μῆκος, ἀνάγκη καὶ τὴν κίνησιν αὐτοῦ ἐν ὅλῃ οὔσαν τῷ τοῦ κινουμένου
 διαστήματι καὶ αὐτὴν τὸ αὐτὸ τῷ κινουμένῳ διάστημα ἔχειν. εἰ τοίνυν
 10 ἴση (ἤ) τῆς κινήσεως διάστασις τῇ τοῦ κινουμένου διαστάσει τῇ εἰς μέρη 5
 διαιρουμένη, διαιροῖτο ἂν καὶ αὐτὴ τὸν αὐτὸν τρόπον τοῖς τοῦ κινουμένου
 μέρεσιν. ὡς εἶναι τὸν ὅλον λόγον τοιοῦτον· εἰ ἡ αὐτὴ κίνησις τοῦ ὅλου
 ἐστίν, ἤπερ καὶ τῶν μερῶν συντεθεῖσα, διαιροῖτο ἂν ἡ κίνησις κατὰ τὸ
 μέγεθος τὸ κινούμενον. τοῦ δὲ συνημμένου ἐναργῶς ὄντος, εἰ τὸ ἡγού-
 15 μενον ἀληθές, καὶ τὸ λῆγον ἀληθές ἐσται. ὅτι δὲ τὸ ἡγούμενον ἀληθές,
 δείκνυσι δι' ἐκθέσεως τοιαύτης· ἔστω κινούμενον μέγεθος τὸ ΑΓ, μέρη
 δὲ αὐτοῦ τὰ ΑΒ ΒΓ, καὶ ἔστω τοῦ μὲν ΑΒ κινήσις ἡ ΔΕ, τοῦ δὲ ΒΓ 10
 ἡ ΕΖ· τοῦ γὰρ ὅλου κινουμένου ἀνάγκη καὶ τὰ μέρη κινεῖσθαι. λέγω οὖν
 ὅτι καὶ τοῦ ΑΓ μεγέθους ὅλου ὅλη ἐστὶ κίνησις ἡ ΔΖ· τοῦτο δὲ διὰ
 20 πλείονων ἀποδείκνυσι καὶ ἀποδειχθέντος αὐτοῦ ὅλον ὅτι διαιροῖτο ἂν ἡ
 κίνησις κατὰ τὸ μέγεθος. δείκνυσι δὲ αὐτὸ κατὰ τὸ πρῶτον ἐπιχείρημα
 λαβάν ὡς ἐναργές τι, ὅτι οὐδὲν τῶν κινουμένων κινεῖται τὴν ἄλλου κίνησιν.
 ὅλον δὲ τοῦτο σκοπούμενοις ἐπὶ τῶν τῆς κινήσεως εἰδῶν καὶ ἐπὶ τῶν
 μερῶν. οὔτε γὰρ τὸ κατὰ τόπον κινούμενον τὴν τοῦ ἀλλοιουμένου κίνησιν 15
 25 κινῆσεται οὔτε τὸ τὴν τοῦ ΑΒ τὴν τοῦ ΒΓ, ἀλλ' ἐκάτερον τὴν ἑαυτοῦ.
 εἰ οὖν τὸ ΑΓ ὅλον κινεῖται, ὅλον ὡς καὶ τὰ μέρη αὐτοῦ κινεῖται τό τε
 ΑΒ καὶ τὸ ΒΓ. οὕτω γὰρ ὅλον ἐστὶ κινούμενον. καὶ ἐστὶ τοῦ μὲν
 ΑΒ κινήσις ἡ ΔΕ, τοῦ δὲ ΒΓ ἡ ΕΖ, μέρη οὔσαι καὶ αὐταὶ ὅλης τῆς ΔΖ
 κινήσεως. καὶ γὰρ μὴ καθ' αὐτὰ κινῆται τὰ μέρη τοῦ συνεχῶς ἐν τῇ
 30 τοῦ ὅλου κινήσει, ἀλλ' ἐν γε τῷ ὅλῳ κινεῖται. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ ἡ κί-
 νησις διαιρετὴ, ἀλλ' οὐ διηρημένη· διηρημένη γὰρ ἂν ἦν, εἰ ἕκαστον τῶν 20
 τοῦ ὅλου μερῶν καθ' αὐτὸ ἐκινεῖτο. εἰ οὖν ἡ μὲν ΔΕ τοῦ ΑΒ, ἡ δὲ ΕΖ τοῦ

1 τὸ πλείον CM 2. 3 διαιρετόν F 3 τὸν om. aF 4 καὶ prius ponit ante
 τῆς F 7 ἂν om. F 8 τῷ om. C¹FM 9 post ἔχειν interstitium duorum ver-
 suum et semissis relictum lineolis explevit A εἰ] ἡ CM 10 ἡ a: om. ACFM
 τῷ τ. κ. διαστήματι aF 10. 11 τῷ εἰς μ. διαιρουμένῳ a 11 αὐτῆ CFM 12 τὸ ὅλον C¹
 14 ἐναργῶς CM: ἐνεργῶς aAF 15 ἀληθές—ἡγούμενον om. F 17 τὰ] τὸ CM
 καὶ om. a 19 καὶ (post ὅτι) om. CM 20 ἀποδείκνυσι καὶ ACM: ἀποδείκνυσι καὶ
 τοῦ F: δείκνυσιν a δ' αὐτοῦ a 22 fortasse ἐναργές τὸ κίνησιν τὴν ἄλλου aF
 23 σκοπούμενων F post σκοπούμενοις add. καὶ CM ἐπὶ alt. om. F 24 τὸ
 om. A κίνησιν, i in ras. C 25 τὸ τὴν a: τὴν, supra addito τὸ A: τὴν F: ἡ M:
 ἡ C τοῦ alt. om. F 26 καὶ τὰ corr. C: καὶ κατὰ τὰ M: κατὰ aAF τὸ τε CM:
 τὸ δὲ AF: οἶον τὸ a 27 post γὰρ add. καὶ τὸ aF ἐστὶ alt. om. F 28 ὅλος F
 31 ἀλλ' οὐ διαιρουμένη aAF ἦν] εἴη F εἴπερ CM 32 ἐκινεῖτο, prius i in lit. C

ΒΓ, δὴλον ὅτι καὶ ὅλην τὴν ΔΖ ἀνάγκη ὅλου εἶναι τοῦ ΑΓ. ἄλλου γὰρ 226^b
 οὐχ οἷον τε αὐτὴν εἶναι διὰ τὸ κείμενον κατ' ὅλου. ὅτι οὐδὲν κινεῖται κατὰ
 τὴν ἄλλου κίνησιν. τούτου γὰρ κειμένου οὔτε τῶν μερῶν τινος τοῦ ΑΓ
 μεγέθους ἔσται ὅλη ἢ ΔΖ κίνησις οὔτε ἄλλου τινὸς παρὰ ταῦτα· οὕτω μὲν
 5 οὖν καθ' ἓνα τρόπον ἐδείχθη τὸ προτειθέν· ἦν δὲ τοῦτο ὅτι ἡ τῶν μερῶν
 κίνησις συντεθεῖσα ὅλη τοῦ ἐκ τῶν μερῶν μεγέθους ὅλου ἔσται κίνησις. 25
 καὶ τὸ ἀντίστροφον οὖν ἀληθές, ὅτι εἰ τοῦ ὅλου ὅλη, καὶ τῶν μερῶν τὰ
 μέρη, ὃ ἀκολουθεῖ ἐξ ἀνάγκης τὸ τὴν κίνησιν διαιρεῖσθαι κατὰ τὸ κινού-
 μενον μέγεθος. ἀλλὰ διὰ τί μὴ τοῦ ΑΓ μεγέθους κίνησιν τινα λαβῶν τὴν
 10 ΔΖ καὶ οὕτω τοῦ μὲν ΑΒ τὴν ΔΕ δεῖξας, τοῦ δὲ ΒΓ τὴν ΕΖ, συνήγαγεν
 ὅτι κατὰ τὸ μέγεθος διαιρεῖται ἡ κίνησις; ἢ ὅτι τοῦτο τὸ ἐν ἀρχῇ ἦν λα-
 βεῖν, ἀλλ' οὐ δι' ἑτέρον ἀποδειξαι τὸ προκείμενον. καὶ μέντοι εἰ ὅλου
 τοῦ ΑΓ ὅλη ἐξ ἀρχῆς ἐλήφθη ἡ ΔΖ, οὐ πάντως ἠκολούθει καὶ τὰ μέρη 30
 τῶν μερῶν. τί γάρ; εἰ ἀδιαίρετος ἦν ἡ κίνησις; εἰ μέντοι τὰ μέρη
 15 μερῶν, ἀνάγκη καὶ τὴν ὅλην τοῦ ὅλου. τὸ γὰρ ὅλον καὶ ἀδιαίρετον εἶναι
 καὶ διαιρετὸν δυνατόν.

p. 234^b29 Ἔτι δὲ εἰ πᾶσα μὲν κίνησις ἕως τοῦ καθ' ἡ ὅλη κίνησις 35
 εἴη τοῦ Α Β Γ μεγέθους.

Δεύτερον ἐπιχείρημα τοῦτο δεικνύον, ὅτι ὅλη ἢ ΔΕΖ κίνησις ὅλου
 20 τοῦ ΑΒΓ μεγέθους ἐστί. δεικνύεται δὲ ἐπὶ προσηλημμένῳ τῷ τὴν μὲν
 ΔΕ τοῦ ΑΒ εἶναι μεγέθους, τὴν δὲ ΕΖ τοῦ ΒΓ, καὶ ἐπὶ ἀξιώματι τῷ λέ-
 γοντι, ὅτι πᾶσα κίνησις κινουμένου τινός ἐστιν. ἡ δὲ δεῖξις ἐκ διαιρέσεως
 πρόεισι τοιαύτης· ἡ ΔΖ κίνησις ὅλη ἢ τῶν μερῶν τοῦ ΑΓ μεγέθους ἐστὶν 40
 ὁποτέρου ἢ ὅλου τοῦ ΑΓ ἢ ἄλλου τινὸς παρὰ ταῦτα. καὶ ἔστιν ἀνελλιπής
 25 ἢ διαίρεσις· εἰ οὖν μήτε τῶν μερῶν ἐστὶν μηδεντέρου ἢ ὅλη (μέρους γὰρ
 ἑκατέρου ἐστίν, ἢ μὲν ΔΕ τοῦ ΑΒ, ἢ δὲ ΕΖ τοῦ ΒΓ· ὥστε οὐδεντέρου
 αὐτῶν ἢ ὅλη)· ἀλλὰ μὴν οὐδὲ ἄλλου τινὸς ἔσται ἡ ΔΖ κίνησις. εἰ γὰρ
 ἦν ὅλη τινὸς ἄλλου, καὶ τὰ μέρη αὐτῆς τῶν ἐκείνου μερῶν ἂν ἦν (οὐ
 γὰρ δὴ ἀμερὲς ὄν ἐκινεῖτο. τοῦτο δὲ ὡς ἐναργῆς λαμβάνει καὶ ὡς ἡδη

1 ΒΓ] αῖ C 2 αὐτὴν οὐχ οἷον τε aF 4 ὅλη ἔσται CM ταῦτα|| C
 5 τρόπον om. F 6 μέρους ὅλου F: ὅλου μεγέθους a 7 εἰ] ἢ CF 8 φ
 om. A 10 καὶ ante οὕτως posui: ante λαβῶν habent AF: om. aCM μὲν om. C
 δεῖξας τὴν δε aF 11 ἦν] ὄν F 12 τὸ om. F εἰ ὅλου] ἢ ὅλη F: εἰς
 ὅλου M 13 οὐ πάντως aAF: ὡσαύτως CM ἠκολούθη F καὶ τὰ μέρη]
 κατὰ μέρος καὶ F 14 εἰ] ἢ F: ἢ C' ἀδιαίρετα M 15 τὸ γὰρ ὅλον] τοῦτο γὰρ
 ὅλον CM: om. F 16 δυνατόν AF: post ὅλον transponit a: δυνατόν CM 17 εἰ om. F
 ἅπαντα a ex Arist. vulg. 18 εἴη ut Arist. EF libri: εἴη ἂν Arist. vulg. Γ om. F
 19 post δεύτερον add. μὲν delevit M post ὅτι add. ἢ CM κίνησις om. aF
 21 ΑΒ] βα A 22 διαιρέσειός τινος aF 23 τοιαύτη aF ἢ δὲ (corr. nescio
 unde) ὄξ C ΑΓ] αβ F 24 ἢ τοῦ αῖγ ὅλου aF ἀνελλιπής A 26 ἑκατέ-
 ρου a 27 ἀλλὰ per anacoluthian adiungitur post γὰρ add. οὖν del. C
 29 δὴ] δὲ M

δεδοικμένον αὐτῷ ἐν τῇ πρὸ ταύτης ἐπιχειρήσει)· ἀλλὰ μὴν τὰ μέρη τῆς 226^v
 ΔΖ τὰ ΔΕ ΕΖ τῶν τοῦ ΑΓ μερῶν ἐστὶ, τοῦ τε ΑΒ καὶ τοῦ ΒΓ, καὶ οὐ 46
 δύναται ταῦτα τὰ μέρη τῆς κινήσεως καὶ ἄλλων εἶναι μερῶν· οὐ γὰρ οἷον
 τε τὴν αὐτὴν καὶ μίαν κατ' ἀριθμὸν πλείονων εἶναι. λείπεται ἄρα ὅλην
 5 τὴν ΔΖ κίνησιν ὅλου τοῦ ΑΓ μεγέθους εἶναι.

p. 234^b34 Ἔτι δὲ εἰ ἔστιν ἄλλη τοῦ ὅλου κίνησις ἕως τοῦ | καὶ 227^r
 ἀνάγκη παντὸς εἶναι τοῦ μεριστοῦ αὐτῆν.

Δεῖξας τὴν ΔΖ κίνησιν ὅλην τοῦ ΑΓ μεγέθους οὖσαν ὅλου διὰ τοῦ μὴ
 δύνασθαι ἄλλου τινὸς αὐτὴν εἶναι μεγέθους νῶν δεῖκνυσι τὸ αὐτὸ διὰ
 10 τοῦ μὴ δύνασθαι ἄλλην τινα κίνησιν εἶναι τοῦ ΑΓ μεγέθους παρὰ τὴν
 ΔΖ. εἰ γὰρ δυνατόν, ἔστω τοῦ ΑΓ μεγέθους ὅλου ἄλλη τις παρὰ τὴν
 ΔΖ ἢ ΘΙ· τὰ δὴ μέρη τῆς ΘΙ ἔσται τῶν μερῶν τοῦ ΑΓ. καὶ εἰ μὲν τὰ 5
 μέρη τῆς ΘΙ κινήσεως οἷον τὰ ΘΚ ΚΙ ἴσα ἐστὶ τοῖς μέρεσι τῆς ΔΖ κι-
 νήσεως τοῖς ΔΕ ΕΖ, καὶ τὰ αὐτὰ ἀνάγκη καὶ τὴν ὅλην τὴν ΘΙ τῇ ὅλῃ
 15 τῇ ΔΖ ἴσην εἶναι καὶ τὴν αὐτὴν· ἐκάστου γὰρ κινήσις μία. καὶ οὐ δύνα-
 νται οὔτε τῶν μερῶν τοῦ ΑΓ ἄλλαι τινὲς εἶναι κινήσεις μετὰ τῶν ΔΕ ΕΖ
 οὔτε τοῦ ὅλου μετὰ τῆς ΔΖ· ἀλλ' εἰ μὲν ἢ ΘΙ κινήσις εἰς τὰς τῶν μερῶν
 κινήσεις διαιρεθεῖ, ἢ αὐτὴ ἔσται τῇ ΔΖ· εἰς γὰρ τὰ ἐκείνης μέρη διαι- 10
 ρεῖται. αὐτὸς δὲ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν 'ἢ αὐτὴ ἔσται τῇ ΔΖ', εἴπερ εἰς τὰ ἐκεῖ-
 20 νης μέρη διαιρεῖται, ἴση ἔσται εἰπεν ἢ ΘΙ τῇ ΔΖ. εἰ δὲ ἀφαιρουμένων
 ἀπὸ τῆς ΘΙ τῶν ἴσων τοῖς ΔΕ ΕΖ ἀπολειφθεῖ τι ἄλλο μέρος οἷον τὸ
 ΚΙ, τοῦτο τὸ μέρος τῆς ΘΙ κινήσεως οὐθενὸς ἔσται κινήσις τοῦ ΑΓ·
 οὔτε γὰρ τοῦ ὅλου (ἢ γὰρ ΘΙ ὅλη τοῦ ὅλου ἦν) οὔτε μέρους τινὸς αὐτοῦ·
 οὐδὲ γὰρ ἔχει τι ἄλλο μέρος παρὰ τὰ ΑΒ ΒΓ, ὧν ἦν κινήσις ἢ ΘΙ εἰς δύο
 25 διαιρεθεῖσα ἴσα ταῖς ΔΕ ΕΖ. εἰπὼν δὲ οὔτε ἄλλου τῶν μερῶν τὸ μὲν 15
 προσθεῖναι, διότι μὴδὲν ἄλλο μέρος ἔχει, παρεῖασεν ὡς σαφές, ὅτι δὲ οὐ-
 θενὸς τῶν εἰς 2 διήρηται ἔστιν, ἔδειξεν εἰπὼν διὰ τὸ μίαν εἶναι τοῦ
 ἐνὸς· οὐ γὰρ δύναται τὸ αὐτὸ μέρος ἅμα τῶν τε ΔΕ ΕΖ μερῶν τινος
 εἶναι καὶ ὅλου, ἀλλ' οὐδὲ καὶ ἕξωθεν ἄλλου τινὸς ἔσται. οὐ αἰτίαν προσέ-

1 αὐτὸ F 6 ἔτιν M: μὲν ἐστὶ a ex Arist. vulg. (sed om. EF) τοῦ ὅλου κίνη-
 σις ἄλλη ex Arist. vulg. a καὶ om. F 7 παντὸς] τινὸς F αὐτοῦ F
 9 ante νῶν iterata νῶν—δύνασθαι ἄλλου—μεγέθους del. C 11 γὰρ] γε F 12 εἰ
 in ras. A: ἢ F 13 ΚΙ om. C ἔσται A τοῖς] τῆς F: οἷον τοῖς a
 14 καὶ (ante τὰ) om. F 15 τῇ om. a 15. 16 δύναται FM 16 ἄλλας (om.
 τινὲς) F κινήσεις εἶναι aF 17 εἰ] ἢ F 18 καὶ ἢ αὐτὴ F ΔΖ] Z
 om. in lac. xxxv litt. M 18. 19 post διαιρεῖται lac. x litt. M 19 δὲ om. M
 εἴπερ—ΔΖ (20) om. M 20 ΔΖ a: δεῖ ACF τοῖς CM (cf. v. 14): τῆς (post ἴσων) aF:
 τοῦ A 21 τι om. A 22 τὸ μέρος om. F τοῦ ΑΓ om. CM οὐδὲ a: οὔτε
 ACFM 24 τὰ M: τὸ aACF ἦν aCF: ἢ M: ἦν ἢ A ΘΙ a: θ̄ ACFM
 25 ἴσα post ΕΖ a 26 μὴ δὲ aF παρῆκεν a δὲ om. F 27 διαιρεῖται F
 τοῦ om. Arist. cod. E¹ 28 τινὲς C¹ 29 καὶ (post οὐδὲ) om. fortasse recte CM

ἦρχε τὸ α α συνεχῆς μὲν γὰρ ἡ ΘΙ κίνησις, ἡ δὲ συνεχῆς συνεχοῦς τινος 227
καὶ ἐνός. οὐδὲν δὲ ἐστὶν ἄλλο ἐν τῷ ΑΓ' μόνιον παρὰ τὰ ΑΒ ΒΓ' συνεχῆς
αὐτῷ· τὸ γὰρ ἔσῳθεν λαμβανόμενον καὶ μὴ ὄν μέρος τοῦ ΑΓ' οὐ συνεχῆς 20
ἐστὶν αὐτῷ. ὁ δὲ αὐτὸς λόγος, καὶ αὐ τῶν μορίων τοῦ κινουμένου κινήσεις
5 ὑπερβάλλωσι τὴν τῆς ΘΙ κινήσεως διαίρεσιν, ὡς εἶναι τὰς τῶν μορίων τῆς
ΑΓ' κινήσεως τῶν ΑΒ ΒΓ' τὰς ΔΕ ΕΖ μείζους τῶν τῆς ΘΙ κινήσεως μο-
ρίων, ἣν ὑπόκειται τὸ ΑΓ' κινεῖσθαι. τίνος γὰρ ἐστὶ τὸ ὑπέρβλημα; οὔτε
γὰρ τοῦ ὅλου (τοῦτου γὰρ ἡ ὅλη ἦν) οὔτε τῶν μερῶν τινος· ἕτεραι γὰρ
εἰσιν αὐταὶ τοῦ ὑπερβλήματος. εἰ οὖν ἀνάγκη τινὸς εἶναι πᾶσαν κίνησιν,
10 ἔλλειπνύσης δὲ ἢ ὑπερβαλλούσης οὔτε τὸ ἔλλειμμα οὔτε τὸ ὑπέρβλημα 25
τινὸς ἐστὶ. ὁ γὰρ οὕτως οὔτε ἔλλειπει οὔτε ὑπερβάλλει, ἀλλὰ ἀπαρτίζει. καὶ
ἴση ἐστὶν ἡ ἐκ τῶν μορίων τῆ ὅλη. εἰ δὲ ἴση ἡ αὐτή· καὶ γὰρ τὰ
μόρια πάντα τὰ αὐτὰ τῷ ὅλω. οὔτως οὖν δεῖξας, ὅτι ἡ τῆς κινήσεως
διαίρεσις κατὰ τὴν διαίρεσιν γίνεται τοῦ κινουμένου μεγέθους, εἴπερ
15 καὶ ἡ ὅλη τοῦ ὅλου καὶ τὰ μέρη τῶν μερῶν ἐστὶ, συμπεραίνεται τὰ
εἰρημένα. παντὸς δὲ τοῦ μεριστοῦ εἶπεν ἡ ἀντὶ τοῦ 'τοῦ κινουμέ-
νου' (ἔδειξε γὰρ ὅτι πᾶν τὸ κινούμενον μεριστόν ἐστὶν) ἢ παντὸς 30
τοῦ μεριστοῦ εἶπεν ἀντὶ τοῦ 'πάντων τῶν μορίων τοῦ κινουμένου'. εἰ
δὲ πάντων τῶν μορίων τοῦ κινουμένου ἐστὶν ἡ κίνησις, καὶ διαιροῖτο ἂν
20 κατὰ τὰ μόρια τοῦ κινουμένου.

Ὁ δὲ Εὐδόημος καὶ οὕτως ἔδειξε τὸ προκείμενον, "εἰ γὰρ ἐστὶ τοῦ
ὅλου κίνησις, ἐστὶ δὲ καὶ τῶν μορίων ἐκάστου, ἕτεραι δὲ αὐταὶ καὶ μέρος
ἐκάστη τῆς ὅλης, αὐ τῶν μορίων κινήσεις μόρια ἔσονται τῆς ὅλης τοσούτον
ἕκαστον, ὅποστημόριον καὶ αὐτὸ τοῦ κινουμένου ἐστίν· ὥστε εἰ τὰ τοῦ κι-
25 νουμένου μόρια ἰσάζει τῷ ὅλω, καὶ αὐ κινήσεις αὐ τοῦ κινουμένου ἴσαι 35
ἔσονται τῆ ὅλη". καὶ ἀπορίαν δὲ τινα φαίνεσθαι περὶ τὰ εἰρημένα φησὶν
ὁ Εὐδόημος· "πῶς χρῆ λέγειν τὰ μόρια κινεῖσθαι· οὐ γὰρ ἐστὶν ἐνεργεία.
ἢ πάντα ἔσται τὰ μεριστὰ πολλὰ καὶ ἄπειρα, ἐν δὲ οὐθέν; εἰ δὲ δεῖ νοῆσαι
τὰ μέρη, ἐπὶ μὲν ἀλλοιώσεως φαίνεται πως ἐνδέχεσθαι τὸ λεχθέν· λευ-
30 καίνεσθαι γὰρ καὶ σκέλος καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστον. καὶ τούτων ἴδια φαί-
νονται αὐ ἀλλοιώσεις ἀριθμῶν· ἐνδέχεται γὰρ τὸ μὲν λευκαίνεσθαι, τὸ δὲ
μὴ λευκαίνεσθαι. εἶδει δὲ ἔστωσαν αὐ αὐταί· γίνεται οὖν καὶ ἡ πάντων 40

1 post τὸ lacunam posui. intercidisse credo συνεχῆς εἶναι 2 post ἐνός add. οὐδὲν δέ—
αβ βγ συνεχοῦς τινὸς καὶ ἐνός delevit C τὰ ACM: τὴν αF 4 ἔσται M
5 τῆς αll.] τοῦ α 6 κινήσεις α ΔΕ ΕΖ] δεξ M 7 ἀπόκειται α ἔσται α
8 ἕταιραι C 10 post οὔτε prius add. δὲ α 11 λείπει CM 12 εἰ] ἢ F
14 διαίρεσεως (ante κατὰ) ut vid. A¹ κινουμένου, ι in ras. C 16 τοῦ τοῦ A¹C: τοῦ
αA²FM 17 μεριστόν om. F ἐστὶν αCF: ἔστω A¹: ἔστι A²: om. in lac. iv lit.
sed in mrg. rest. M 18. 19 εἰ δὲ—κινουμένου (19) om. F: iteravit, sed delevit C
20 post κινουμένου habet εἰ δὲ—μόρια τοῦ κινουμένου F 21 Εὐδόημος] fr. 65.
p. 87,23 Sp. 24 ὅποστημόριον, οστ in ras. A κινούμενον (om. τοῦ) F
εἰ] καὶ εἰ M: καὶ ἢ C 26 καὶ om. F 27 Εὐδόημος] fr. 65 p. 88,5 Sp.
30 καὶ (post σκέλος) om. α ἴδια] ἡδη F 31 αὐ om. CM ἀριθμῶν] κατ'
ἀριθμὸν F τὸ δὲ ||||| C: τὸ, superscripto δὲ A 32 εἶδει] ἡδη F

τῆ τοῦ ὕλου ἢ αὐτῆ. τί γὰρ διαφέρει τὴν ἐκάστου καθ' ἕκαστον εἰπεῖν 227^r
 ἢ ἀπάντων ἅμα; ἐπὶ δὲ τῶν φερομένων πῶς ἐροῦμεν; ἕκαστον γὰρ τῶν
 μορίων ἴσῃ ἐνήνεκται καὶ τὸ πρῶτον ληθῆν καὶ τὸ ἔσχατον καὶ ὁποιοῦν.
 ἀλλὰ δὴ τὰ μόρια ἄπειρα. πότερον οὖν τὴν τοῦ ὕλου κίνησιν σταδιαίαν
 5 λεκτέον ἢ πολυσταδίον; ἄπειρα γὰρ ἔσται στάδια τὸ ὕλον οὕτω γε διελη-
 λυθός. ἢ δὲ αὐξήσεις τῆ ἀλλοιωῦσαι φαίνεται συμπαθεστέρα, ὥστε αἱ μὲν
 τούτων κινήσεις κατὰ τὰς τῶν μορίων κινήσεις μερισθῆσονται πως. περὶ 45
 δὲ τῆς κατὰ τόπον σκεπτέον." ταῦτα μὲν οὖν ὁ Εὐδόμηος αὐτοῖς ῥή-
 μασι ἀπορεῖ. ῥητέον δὲ οἶμαι πρὸς αὐτὰ τὸ πρὸ ὀλίγου ῥηθῆν. ἔτι κἀν
 10 μὴ καθ' αὐτὰ κινῆται κατὰ τόπον τὰ μέρη τοῦ συνεχοῦς, ἀλλ' ἐν γε τῷ
 ὅλῳ κινεῖται· καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἡ κίνησις καὶ τὸ μέγεθος διαιρετά, ἀλλ'
 οὐ διηρημένα λέγεται. διηρημένα γὰρ ἂν ἦν, εἰ ἕκαστον τῶν τοῦ ὕλου με-
 ρῶν καθ' αὐτὸ ἐκινεῖτο.

p. 235^a10 "Ἄλλη δὲ κατὰ τὸν χρόνον ἕως τοῦ ἀνάγκη πᾶσαν κί- 50
 15 νησιν διαιρεῖσθαι κατὰ τὸν χρόνον.

Εἰπὼν διχῶς διαιρετὴν εἶναι πᾶσαν κίνησιν, ἕνα μὲν τρόπον τῷ χρόνῳ,
 ἄλλον δὲ κατὰ τὸ κινούμενον μέγεθος, καὶ δεῖξας κατὰ τρεῖς τρόπους ὅτι
 κατὰ τὸ κινούμενον μέγεθος διαιρετὴ ἔστι, συντόμως καὶ σαφῶς δείκνυσιν,
 ὅτι καὶ κατὰ τὸν χρόνον διαιρετὴ ἔστιν ἡ κίνησις· πᾶσα γὰρ κίνησις
 20 ἐν χρόνῳ, χρόνος | δὲ πᾶς διαιρετός. καὶ ἐν μὲν τῷ ἡμίσει 227^v
 τοῦ χρόνου τὸ ἡμισυ κινήσεται τὸ ὁμαλῶς κινούμενον, ἐν δὲ τῷ τρίτῳ τὸ
 τρίτον, καὶ ὅλως ἐν μὲν τῷ πλείονι πλέον, ἐν δὲ τῷ ἐλάττωι ἔλαττον.
 εἰ δὲ ἐν μὲν τῷ πλείονι χρόνῳ πλείων κινήσεις, ἐν δὲ τῷ ἐλάττωι
 ἐλάττων καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον, πᾶσα ἄρα κίνησις διαιρεῖται κατὰ
 25 τὸν χρόνον. "εἴη δὲ ἂν, φησὶν ὁ Ἀλέξανδρος, ἡ μὲν κατὰ χρόνον γινομένη
 διαίρεσις τῆς κινήσεως ὡσπερ κατὰ μῆκος. ἢ δὲ κατὰ τὰ μέρη τοῦ κινου- 5
 μένου ὡσπερ ἀνὲ κατὰ πλάτος· καὶ γὰρ ὁ μὲν χρόνος κατὰ γραμμὴν
 πρόεισιν οὐδὲν ἐμφαίνων πλάτος, τὸ δὲ κινούμενον πλάτος ἔχον ὡς ἐπὶ
 ἐπιφανείας κινεῖται, ἀλλ' οὐχ ὡς ἐπὶ γραμμῆς."

1 ἢ om. M 2 πάντων CM post ἐροῦμεν add. ἕκαστον a 3 ἐνήνεκται
 aF ὁποιοῦν F 4 σταδίαν M 5 τὰ στάδια M: τὰ διὰ F γε om. F
 7 κατὰ] καὶ C¹M συμμερισθῆσονται aF 8 post τόπον add. κινήσεως aF
 ἐπισκεπτέον a 8. 9 ῥήμασι διαπορεῖ CM 9 πρὸς αὐτὸν CM τὸ πρὸς τὸ ὕλον
 ῥηθῆν F 12 εἰ om. F 13 καθ' αὐτὸ aCM 14 Ἄλλον M τὸν om. F
 itemque v. 15 17 καὶ δεῖξας — ἐστι (18) om. F 18 κατὰ om. C¹
 19 καὶ om. F τὸν ACM: om. aF 20 ἐν] εἰ F 21 κινεῖται aF
 22 τῷ (post μὲν) om. F πλείονι πλέον AC 24 ἐλάττων aC¹ 26 κατὰ τὸ
 μῆκος M τὰ ACM: om. aF 27 ὡσπερ ἂν εἰ CM¹: ὡσπερ ἂν εἴη aAM²:
 ὡσπερ ἂν ἢ F

p. 235^a13 Ἐπει δὲ πᾶν τὸ κινούμενον ἐν τινι κινεῖται ἕως τοῦ 227^v
καὶ πάλιν τὴν ἐλάττω τῷ ἐλάττωτι.

Δείξας τὰ συνεχῆ πάντα τὸ τε μέγεθος τὸ κινούμενον καὶ τὸ καθ' ὃ 15
ἡ κίνησις εἴτε κατὰ τόπον εἴτε κατὰ ποιότητα ἢ ποσότητα, καὶ τὴν κίνησιν
5 καὶ τὸ κινεῖσθαι καὶ τὸν χρόνον, διαιρετὰ εἰς ἀσι διαιρετὰ καὶ μηδὲν ἐξ
ἀδιαιρέτων, νῦν δεῖκνυσιν, ὅτι πάντων τούτων αἱ αὐταὶ διαιρέσεις εἰσὶ καὶ
ὁμοίως πάντα συνδιαιρεῖται ἀλλήλοις. τὸ δὲ καὶ παντός ἐστὶ κίνησις ἢ
ἐλλείπει τοῦ κινουμένου, ἵνα ἢ 'παντός τοῦ κινουμένου ἐστὶ κίνησις' ὅπερ
εἶπεν πρότερον, ὅτι πᾶσα κίνησις τινός ἐστὶ, τοῦ κινουμένου δηλονότι 20
10 (τούτου γὰρ καὶ τὸ καθ' ὃ ἡ κίνησις καὶ ὁ χρόνος ἐν ᾧ κινεῖται) ἢ παν-
τός ἐστὶ κίνησις, διότι τὸ κινούμενον καθ' αὐτὸ ὅλον ὄν καὶ πᾶν κινεῖται,
καὶ τὸ ἐν τινι δὲ τὸ καθ' ὃ ἡ κίνησις δηλοῖ, τὸ τε κατὰ τόπον καὶ τὸ
κατὰ ποσὸν καὶ τὸ κατὰ ποιόν. εἰπὼν οὖν τὴν αὐτὴν εἶναι τούτων πάν-
των διαιρέσειν, ἐπειδὴ τὸ ποιὸν δοκεῖ μὴ διαιρεῖσθαι καθ' αὐτὸ τὴν εἰς
15 μέρη διαιρέσειν, ὅτι μηδὲ ποσὸν ἐστὶ, διὰ τοῦτο προσέειπεν ὅτι οὐχ ὁμοίως
πάντα διαιρεθήσεται τὰ καθ' ὃ ἡ κίνησις γίνεται· ὁ μὲν γὰρ τόπος, καθ' ὃ 25
ὄν ἡ κατὰ τόπον κίνησις, καὶ τὸ μέγεθος, καθ' ὃ ἡ αὔξις καὶ ἡ μείω-
σις ποσὰ ὄντα καθ' αὐτὰ διαιρεθήσεται, τὸ δὲ ποιὸν καθ' ὃ ἡ ἀλλοίωσις
οὐκέτι καθ' αὐτὸ ἀλλὰ κατὰ συμβεβηκὸς διαιρεῖται· τῷ γὰρ τὸ σῶμα
20 διαιρεῖσθαι, ἐν ᾧ τὸ ποιόν, τούτω καὶ αὐτὸ τὸ ποιόν διαιρεθήσεται. θεί-
σας δὲ τὸ τοῦ μὲν τόπου καθ' αὐτὸ εἶναι τὴν διαιρέσειν οὐκέτι προσέειπε
τὸ καὶ τοῦ μεγέθους, καθ' ὃ ἡ κατὰ αὔξεισιν καὶ μείωσιν κίνησις, ἀλλ'
ὡς γνωρίζον τοῦτο παρῆκε ἐπιγγαγεν τοῦ δὲ ποιοῦ κατὰ συμβεβηκός.
"ἢ δεῖ, φησὶν ὁ Ἀλέξανδρος, γεγράφθαι ἀντὶ τοῦ τοῦ μὲν τόπου καθ' ὃ 30
25 αὐτὸ τὸ τοῦ μὲν ποσοῦ καθ' αὐτό· οὕτω γὰρ ἂν καὶ περὶ τοῦ τόπου
καὶ περὶ τοῦ μεγέθους ἔλεγε· ποσὸν γὰρ ἐκότερον." ταῦτα οὖν προσθεῖς
μετὰ ταῦτα δεῖκνυσιν αὐτὰ· καὶ πρῶτον, ὅτι τῷ χρόνῳ συνδιαιρεῖται ἡ
κίνησις, καὶ ἀνάπαλιν, ὅτι τῇ κινήσει ὁ χρόνος. εἰ γὰρ ἐν τῷ Α χρόνῳ
τι ὄλην τὴν Β κινεῖται, ὄλην ὡς τὸ ὁμαλῶς κινούμενον ἐν τῷ ἡμίσει τοῦ Α

1 post κινεῖται add. καὶ del. F 2 ἐλάττωνα. aM τῷ] ἐν τῷ a ex Arist.
τὴν F 5 διαιρετὰ εἰς AC: διαιρετὰ εἶναι εἰς aF: εἰς M 7 τῷ δὲ CM ἐστὶν
ἡ aF ἢ om. F 9 πρότερον] p. 234^b29 post ὅτι add. καὶ CM 10 καὶ τὸ]
καὶ τοῦ F ἢ — κινεῖται (11) om. M 11 post διότι add. καὶ C 12. 13 τὸ
κατὰ τὸ ποσὸν καὶ τὸ κατὰ τὸ ποιόν M: κατὰ τὸ ποσὸν καὶ κατὰ τὸ ποιόν C 13 καὶ
κατὰ τὸ ποιόν A 13. 14 πάντων τούτων CM 14 post ἐπειδὴ add. καὶ C
κατ' αὐτὸ aA²F 14. 15 εἰς μέρη om., sed rest. in-mrg. C¹ 16 τὰ om. M
17 ἢ (ante μείωσις) om. aF 19 τὸ om. FM 20 τοῦτο F 21 μὲν om. CM at
cf. v. 24 24 ἢ δεῖ] ἢδη F ἀντὶ τοῦ τοῦ AC: ἀντὶ τοῦ aFM 25 τὸ om. F
οὕτως γὰρ περὶ τόπου τε ἂν καὶ a 26 περὶ τοῦ CM: τοῦ F: περὶ a: περὶ μὲν τοῦ A
ἔλεγε aA: om. CFM ποσὸν μὲν γὰρ F παρῆκε aA 28 A] πρῶτω F
29 τί ὄλην τὴν aA: τὴν ὄλην τὴν CM: τὴν πρῶτην ὄλην τὴν F

χρόνου τὴν ἡμίσειαν τῆς Β κινήθησεται· καὶ ἀεὶ τῆ τοῦ χρόνου διαιρέσει 227^v
 συνδιαιρεθήσεται κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ ἡ κίνησις. ἀνάπαλιν δέ, εἰ ἡ κίνησις 35
 διαιρετὴ καὶ ὡς διαιρετὴ (τοῦτο γὰρ νῦν μάλιστα δεῖκνυται), καὶ τὸν χρόνον
 οὕτως ἀνάγκη διαιρετὸν εἶναι. εἰ γὰρ ὅλην τὴν Β κίνησιν ἐν τῷ Α παντὶ
 5 χρόνῳ κινήσεται τι, τὴν ἡμίσειαν αὐτῆς ἐν τῷ ἡμίσει καὶ τὴν ἐλάττονα
 ἀεὶ ἐν τῷ ἐλάττονι κινήθησεται χρόνῳ.

p. 235^a25 Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ τὸ κινεῖσθαι διαιρεθήσεται
 ἕως τοῦ ληφθέντος γὰρ τοῦ κινεῖσθαι καθ' ἑκατέραν συνεχῆς
 καὶ τὸ ὅλον.

10 Δείξας τὸν χρόνον καὶ τὴν κίνησιν ἀλλήλοις ὁμοίως διαιρούμενα δεί- 45
 κνυσιν, ὅτι καὶ τὸ κινεῖσθαι, ὃ ἐστὶν ἐνέργεια κατὰ τὴν κίνησιν ἢ πάθος,
 ὁμοίως τῆ κινήσει διαιρεῖται. εἰ γὰρ τὸ κινεῖσθαι παρουσία κινήσεως ἐστὶ,
 ὁῦλον ὅτι τῆ μὲν τῆς πλείονος κινήσεως παρουσία πλείον τὸ κινεῖσθαι, τῆ
 δὲ τῆς ἐλάττονος ἐλάττον, ὥστε συνδιαιρεθήσεται τῆ κινήσει τὸ κινεῖσθαι,
 15 ἧς παρουσία ἐστίν. εἰ γὰρ τὸ Γ ἐστὶ τὸ κινεῖσθαι ὅλον, ἡ δὲ ΑΔ κίνησις,
 ἧς παρουσία τῷ Γ τὸ κινεῖσθαι, κατὰ τὴν ἡμίσειαν τῆς ΑΔ τὴν ΑΒ 50
 κίνησιν ἐλάττον ἐστὶ τὸ κινεῖσθαι· τὸ γὰρ ἥμισυ τοῦ Γ. κὰν τὴν
 ἡμίσειαν τῆς ΑΒ κινήσεως λάβωμεν, κατὰ ταύτην ἥμισυ τοῦ ἡμίσεος κιν-
 εῖσθαι ἐστὶ. καὶ ἀεὶ οὕτω διαιροῦντες τὴν κίνησιν, τῆ αὐτῆ διαιρέσει
 20 καὶ τὸ κινεῖσθαι διαιρήσομεν. οὕτω μὲν οὖν ἔδειξεν, ὅτι εἰ τὸ ὅλον κιν-
 εῖσθαι τῆ τῆς ὅλης κινήσεως παρουσία γίνεται, καὶ τὰ μέρη τοῦ κινεῖσθαι
 κατὰ τὰ αὐτὰ μέρη τῆς κινήσεως διαιρεῖται. ἐφεξῆς δὲ δι' ἐκθέσεως τὸ
 ἀνάπαλιν δεῖκνυσιν, ὅτι εἰ τὰ μέρη τοῦ κινεῖσθαι τῆ τῶν μορίων τῆς κινή-
 25 σεως παρουσία συνδιήρηται, καὶ τὸ ὅλον κινεῖσθαι τῆ τῆς ὅλης κινή- 228^v
 σεως παρουσία γενήσεται. ἔστω γὰρ ἡ ὅλη κίνησις ἡ ΔΕ διηρημένη κατὰ
 τὸ Γ, καὶ τοῦ μὲν ΔΓ μέρους αὐτῆς ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ κινεῖσθαι ἔστω
 τὸ ΖΗ, τοῦ δὲ ΓΕ τοῦ ἐτέρου τῆς κινήσεως μέρους τὸ κινεῖσθαι ἔστω τὸ
 ΗΘ. ὥστε τὸ ΖΘ τὸ ὅλον κινεῖσθαι κατὰ τὴν ὅλην κίνησιν τὴν ΔΕ γίνε-
 30 σθαι. εἰ δὲ λέγοι τις τῆς ὅλης ΔΕ κινήσεως μὴ τὸ ΖΘ εἶναι τὸ κινεῖ- 5
 σθαι, ἀλλ' ἢ ἐν τῶν ΖΗ ΗΘ ἢ ἄλλο τι παρὰ ταῦτα, οὐκ ὀρθῶς ἐρεῖ.
 τοῦ μὲν γὰρ ΖΗ κινεῖσθαι ἡ ΔΓ κίνησις ἦν, τοῦ δὲ ΗΘ ἡ ΓΕ· οὐδετέρου
 δὲ ὅλη ἡ ΔΕ. εἰ δὲ ἄλλου τινός, πλείω ἐστὶ κινεῖσθαι κατὰ τὴν αὐτὴν

1 post B add. κινήσεως a 2 συνδιαιρεῖται F καὶ ἀνάπαλιν δὲ CM 3 γὰρ
 om. F 5 αὐτῆς om. et καὶ ante τὴν ἡμίσειαν add. aF 7 post τρόπον add. ἀεὶ F
 8 ληφθέντος—ἐκατέραν om. F ἐτέραν M 9 καὶ ACFM: ἐστὶ a ut Arist., super
 καὶ add. A 11 ὃ om. M 13 παρουσία καὶ F 16 παρουσία scripsi: παρουσία
 ACM: παρουσία ἐστὶ a τὸ γ CFM: τῶι γ aA 17 κὰν ACM: κατὰ F: ὡσαύτως
 κὰν a 19 τῆ αὐτῆ] τοιαύτῃ F 20 μὲν οὖν aA: μὲν F: γὰρ CM ὅτι om. a
 24 συνδιήρηται C post ὅλον add. καὶ τὸ ὅσον F 26 μὲν om. F ΔΓ] γδ
 aF 27 δὲ om. C¹ 28 ὅλον τὸ transp. aF 29 λέγει FM 30 ἡ ἐν τῶν ζῆ ηθ
 ἢ AC: εἰ ἐν τῷ ζῆ ηθ ἢ M: ἡ ἐν τῷ ζῆ ἢ θη F: ἡ τὸ ζῆ ἢ ηθ ἢ a 31 οὐδετέρα
 aF 32 post δὲ prius add. ἡ a

κίνησιν, ἕπερ ἀδύνατον· μιᾶς γὰρ κινήσεως τῷ ἀριθμῷ ἐν τῷ κινεῖσθαι. 228^r
 τὸ δὲ ὡς περ ἐδείξαμεν καὶ τὴν κίνησιν διαιρετήν εἰς τὰς τῶν
 μερῶν κινήσεις εἶπεν, ὅτι πρὸ ὀλίγου δεικνύς, ὅτι ἡ κίνησις συνδιαι-
 ρεῖται τοῖς τοῦ κινουμένου κατ' αὐτὴν μέρεσιν, ἔλεγεν καὶ ἐκεῖ, ὡς εἰ μὴ 10
 3 ἢ ἐκ τῶν μερῶν τῆς ὅλης συγκειμένη κινήσις ὅλου εἶη τοῦ κινουμένου,
 ἀλλὰ ἄλλη τις, ἄτοπον ἀκολουθήσει τὸ πλείους εἶναι τοῦ αὐτοῦ κινήσεις·
 τὰ τε γὰρ μέρια τῆς πρώτης ληφθείσης κινήσεως ἔσονται τοῦ αὐτοῦ κινή-
 σεως καὶ τὰ τῆς δευτέρας τῆς ὑποτειθείσης, εἰ εἶη ἄλλη· καὶ οὕτως ἅμα
 ἂν εἶη τὰς δύο κινούμενον. δείξας δὲ τὸ ἐπόμενον ἄτοπον, ἂν μὴ τὸ ὅλον
 10 κινεῖσθαι παρουσίᾳ τῆς ὅλης κινήσεως λέγη τις γίνεσθαι, ἧς τῇ τῶν μερῶν
 παρουσίᾳ τὰ τοῦ κινεῖσθαι μέρος ἔκειτο γινόμενα, πῶς ὅλον τὸ κινεῖσθαι 15
 παρουσίᾳ τῆς ὅλης κινήσεως ἔσται, λέγει. εἰ γὰρ ληφθεῖη καθ' ἑκάτερον
 μέρος τῆς κινήσεως οὐσης συνεχοῦς τὸ κινεῖσθαι, καὶ τοῦτο ὁμοίως ἂν τῇ
 κινήσει συνεχῆς ἂν δεικνύοιτο κατ' αὐτὴν γινόμενον.

15 p. 235^a34 Ὁσαύτως δὲ δειχθήσεται καὶ τὸ μῆκος διαιρετόν ἕως
 τοῦ ὁμοίως ἕξει κατὰ πάντων.

Ὡς περ ὁ χρόνος, φησὶν, ἐδείχθη καὶ τὸ κινεῖσθαι ταῖς αὐταῖς διαι- 20
 ρέσει διαιρούμενα, οὕτω δειχθήσεται τοῖς προειρημένους συνδιαιρούμενον
 τὸ καθ' ὃ ἡ κίνησις γίνεται, εἰ μὲν κατὰ τόπον ἢ κινήσις, τὸ μῆκος, εἰ δὲ
 20 κατὰ ποσότητα ὡς αὔξεις καὶ μείωσις, τὸ μέγεθος, εἰ δὲ κατὰ ποιότητα
 ἢ ποιότητος· ὅτι γὰρ ἂν διαιρεθῆ τούτων, καὶ τὰ ἄλλα πάντα τῇ αὐτῇ διαι-
 ρέσει συνδιαιρεθῆσεται. εἰ γὰρ ἐν ὅλῳ τινὶ χρόνῳ ὅλην τινὰ κίνησιν κι-
 νοῖτο τι, ἢ κατὰ τόπον ἢ κατὰ ποσὸν ἢ κατὰ ποιὸν καὶ διαιρεθέντος τοῦ 25
 χρόνου εἰς ἥμισυ ἢ τρίτον ἢ ἄλλο τι μέρος, καὶ ἡ κίνησις καὶ τὸ καθ'
 25 ὃ ἡ κίνησις εἰς τὰ αὐτὰ μέρια διαιρεθῆσεται. ἡ μέντοι ποιότης, εἰ κατὰ
 ποιότητα ἢ κίνησις εἶη, οὐ καθ' αὐτὸ διαιρεθῆσεται, ἀλλὰ κατὰ συμβεβη-
 κός (οὐ γὰρ καθὸ ποιότητος), ἀλλὰ καθὸ τὸ ἀλλοιούμενον καὶ μεταβάλλον
 κατὰ ποιότητα ποσὸν ἔστιν. τῷ γὰρ τούτου τὸ ἥμισυ ἐν τῷ ἡμίσει χρόνῳ
 30 ἀλλοιοῦσθαι καὶ τὸ καθ' ὃ ἡ ἀλλοιώσις γίνεται εἰς ἥμισυ διαιρεῖται· τοῦ
 30 γὰρ ἐν τῷ ὅλῳ ποιῶν ἥμισυ τὸ ἐν τῷ ἡμίσει τοῦ ὅλου. καὶ τὸ κινούμε- 30
 νον δὲ ὁμοίως διαιρεθῆσεται τοῖς εἰρημένους, ὡς εἶπεν ἐν τοῖς πρώτοις· εἰ
 γὰρ ὅλον ἐν τῷ ὅλῳ χρόνῳ, τὸ ἥμισυ αὐτοῦ ἔσται ἐν τῷ ἡμίσει κινού-

1 post ἐν add. ἀριθμῷ CM 2 τὸ δὲ — διότι πρὸ (3) om. F 3 ὀλίγον F
 4. 5 ὡς μὴ ἐκ F 5 κινήσεως F εἶη ὅλου aF 6 αὐτοῦ Λ² 8 τῆς (post
 τὰ) om. F καὶ (ante οὕτως) om. A 10 παρουσία libri ut v. 12 λέγη
 a: λέγει ACFM τῇ om. C¹ 11 τὸ om. F 12 ἔσται ante παρ-
 ουσία transp. a: om. F ληφθεῖη F καθ' ἕτερον F: παρ' ἑκάτερον C¹M
 13 ἂν ACM: om. aF 13. 14 τι κινήση M: om. F 14 ἂν habent omnes libri
 18 συνδιαιρούμενον] διαιρούμενον F 21 αὐτῇ om. F 23 ἢ κατὰ τὸ ποιόν, ἢ κατὰ τὸ
 ποσόν, ἢ κατὰ τόπον aF καὶ (ante διαιρεθέντος) om. a 24 ἥμισυ M ut v. 28 et 32
 27 post καθὸ add. ἢ F 28 τὸ γὰρ τούτου ἥμισυ F 29 ἀλλοιοῦται F ἥμισυ] εἰδῆ F
 30 τοῦ ἐν F 31 πρώτοις] cf. Z 2 32 ἔσται ante τὸ ἥμισυ a

μενον. ἀλλ' ἐπὶ μὲν τῶν βία κατὰ τόπον κινουμένων συνδιαιρεῖται τὸ κι- 228^r
 νούμενον τῷ χρόνῳ· τὸ γὰρ πλεῖον μέγεθος τὸ αὐτὸ διάστημα ἐν πλείονι
 χρόνῳ κινεῖται βία καὶ τὸ ἕλαττον ἐν ἐλάττονι. ἐπὶ δὲ τῆς κατὰ φύσιν
 γινομένης κινήσεως πῶς τοῦτο ὑγιές ἐστιν; ἀνάπαλιν γὰρ ἐν τοῖς κατὰ
 5 φύσιν κινουμένοις τὸ μέρος τοῦ ὄλου καὶ τὸ ἕλαττον τοῦ πλείονος ἐν 35
 πλείονι χρόνῳ κινεῖται. ἢ καὶ ἐπὶ τούτων σφίζεται μὲν τὸ ἀνάλογον τῷ
 χρόνῳ διαιρεῖσθαι τὸ μέγεθος καὶ τῷ μεγέθει τὸν χρόνον, ἀλλ' ἀνάπαλιν
 καὶ οὐχ ὁμοίως τῆς ἀναλογίας λαμβανομένης· ἢ μὲν γὰρ τοῦ μεγέθους
 διαιρέσεις τοῦ κατὰ φύσιν κινουμένου τὸν χρόνον αὐξήσει κατὰ τὴν ἀναλο-
 10 γίαν τῆς διαιρέσεως· ὅσῳ γὰρ ἂν ἕλαττον ἦ τὸ κινούμενον κατὰ φύσιν,
 τοσοῦτον πλείων ὁ χρόνος ἐν ᾧ κινεῖται. ἢ δὲ τοῦ χρόνου πάλιν διαιρέσεις
 τὸ μέγεθος αὐξήσει κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς ἰδίας διαιρέσεως· ὅσῳ γὰρ 40
 ἂν ἐλάττων ὁ χρόνος, τοσοῦτον μείζον τὸ κατὰ φύσιν κινούμενον μέγεθος
 τὴν αὐτὴν κίνησιν τῷ ἐλάττονι· ὥστε ἀνάπαλιν ἔχειν τὴν ἀναλογίαν ἐπὶ
 15 τε τῶν κατὰ φύσιν καὶ ἐπὶ τῶν παρὰ φύσιν κινουμένων κατὰ τόπον. δεῖξας
 δὲ ὅτι ὁμοίως ἀλλήλοις πάντα τὰ εἰρημένα διαιρεῖται, ὁμοίως ἔχειν φησὶ
 καὶ ἐπὶ τοῦ πεπερασμένα ἢ ἄπειρα εἶναι τὰ ἐκ τῆς διαιρέσεως αὐτῶν γινό-
 μενα μῦρια. πῶς δὲ ἐστιν ἐν αὐτοῖς τὸ ἄπειρον, καὶ ὅτι κατὰ τὸ ἐπ'
 ἄπειρον, αὐτὸς ἐν τοῖς ἐφεξῆς διαρθρώσει.

20 p. 235^b1 Ἐκκολούθηκε δὲ μάλιστα τὸ διαιρεῖσθαι ἕως τοῦ τὸ δὲ 45
 ἄπειρον ἐν τοῖς ἐπομένοις ἔσται δῆλον.

Λοιποῦ ὄντος τοῦ δεῖξαι, ὅτι καὶ τὸ κινούμενον, ὅπερ ἤδη δέδεικται
 διαιρετὸν ὄν, ὁμοίως διαιρεῖται τοῖς ἄλλοις, ἐκ περιουσίας τοῦτο δεῖκνυσιν,
 ὅτι καὶ τὰ ἄλλα πάντα τὰ διαιρούμενα τῇ πρὸς τὸ κινούμενον ἀκολουθία 50
 25 διαιρεῖται. οὔτε γὰρ ὁ χρόνος οὔτε ἡ κίνησις οὔτε τὸ κινεῖσθαι οὔτε
 τύπος ἢ μέγεθος ἢ ποιότης ἴσα ὄλου τε τοῦ κινουμένου καὶ μορίου αὐτοῦ.
 εἰκότως δὲ ἀπὸ τούτου τοῖς ἄλλοις ὑπάρχει ἡ διαιρέσις, διότι τὰ λοιπὰ ἢ
 τούτου ἐστὶν ἢ τῶν τούτου. τὸ μὲν γὰρ μῆκος τοῦ σώματος καὶ ἡ κίνησις καὶ
 τὸ μέγεθος καὶ ἡ ποιότης, ὁ δὲ χρόνος τῆς κινήσεως· ἢ μέντοι ποιότης ἐναρ-
 30 γέστερον τὸ εἶναι διαιρετὴ ἀπὸ τοῦ μεγέθους ἔχει τοῦ κινουμένου· τὸ γὰρ
 ποιὸν οὔτε συνεχές οὔτε διαιρετὸν καθ' αὐτό. προσθεὶς δὲ ὅτι καὶ τὸ
 ἄπειρον ὁμοίως ἔχει πάντα, | ἀπὸ τοῦ μεγέθους ἀρξάμενα τοῦ κινουμένου, 228^v
 τὸ μὲν ὅτι τὸ διαιρετὸν ὁμοίως ἔχει πάντα δεδειχθαί φησι· τοῦτο γὰρ
 ἐστὶν ὃ προσεχῶς ἐδειξε. πῶς δὲ τὸ ἄπειρον ἐν αὐτοῖς καὶ πῶς ὁμοίως
 35 ἐν πᾶσιν, ὕστερον δειχθήσεται. ζητεῖ δὲ πάλιν ὁ Ἀλέξανδρος, πῶς ἢ κατὰ

1. 2 τῷ χρόνῳ τὸ κινούμενον CM 6 ἢ] εἰ F 8 ἀναλογίας γινομένης aF: ἀνα-
 λαμβανομένης M 10 ἂν om. F ἢ] ἢ C 11 τοσοῦτον CM 12 ante
 τὸ add. καὶ F 14 τῷ] τὸ A¹ ἔχει F 17 εἶναι ἢ ἄπειρα secundum Aristote-
 lem aF 18 ἐπ' om. F 19 ἐν τοῖς om. F αὐτὸς post ἐφεξῆς aF
 20 Ἐκκολούθησε CM μάλιστα C: μᾶλλον F 21 δῆλον a et add. A: om. CFM
 23 ὄν om. a post ὁμοίως add. κινεῖται del. F 25. 26 οὔτε ὁ τύπος aF
 29 μέντοι] μὲν F 30 τῷ εἶναι F¹ τὸ κινούμενον F

ἀλλοίωσιν κίνησις τὴν διαίρεσιν κατὰ τὴν τοῦ κινουμένου μεγέθους διαί- 228^v
 ρεσιν ἔχει, εἴπερ τινὰ καὶ ἀθρόως μεταβάλλει. ὡς πρὸς Μέλισσον ἀποτεινό- 5
 μενος αὐτὸς ἐν τῷ πρώτῳ ταύτης τῆς πραγματείας ἔφη. ἐνταῦθα δὲ καὶ
 ἐφιστάνει ὁ Ἀλέξανδρος, ὅτι καὶ μὴ πᾶν ἀλλὰ μέρος τι αὐτοῦ ἀθρόον μετα-
 5 βάλλῃ, οὐκέτι τῇ τοῦ μορίου τούτου διαιρέσει συνδιαίροῦτο ἂν οὔτε ἡ κί-
 νησις οὔτε ὁ χρόνος, καὶ ἐπικρίνει λέγων· “ἢ οὐ πᾶσι τοῖς μορίοις αὐτοῦ
 συνδιαίρεῖται, ἀλλὰ τοῖς ὡς κινουμένου καθὸ κινεῖται”.

ρ. 235^b6 Ἐπεὶ δὲ πᾶν τὸ μεταβάλλον ἔκ τινος εἰς τι μεταβάλλει
 ἕως τοῦ ὁμοίως γὰρ ἐπὶ μιᾶς καὶ τῶν ἄλλων. 16

10 Τὸ προκείμενόν ἐστι δεῖξαι, ὅτι τὸ μεταβεβληκὸς ὅτε πρῶτον μεταβέ-
 βληκεν, εἰς ὃ μετέβαλλεν, ἀνάγκη ἐν τούτῳ εἶναι εἰς ὃ μεταβέβληκεν· οὐ
 γὰρ ἀπλῶς τὸ μεταβεβληκὸς ἀνάγκη ἧδὴ εἶναι ἐν τῷ εἰς ὃ μετέβαλλεν.
 εἰ γὰρ τι μεταβάλλον ἔκ μέλανος εἰς λευκὸν εἴῃ ἐν τῷ φαιῷ, τοῦτο μετα-
 βεβληκὸς μὲν ἔσται ἐκ τοῦ μέλανος, οὐπω μέντοι μεταβεβληκὸς εἰς τὸ 20
 15 λευκὸν εἰς ὃ μετέβαλλε, δι’ ὃ οὐδὲ ἔστι πω ἐν τῷ λευκῷ εἰς ὃ μετέ-
 βαλλε. τὸ δὲ πρῶτον πρόσκειται τῷ μεταβέβληκε, διότι οὕτως ἀλη-
 θεύσει ὁ λόγος. τὸν γὰρ ἐλθόντα Ἀθήναζε, ὅτε πρῶτον ἐλήλυθεν, ἀνάγκη
 ἐν Ἀθήναις εἶναι, τὸν μέντοι πέρυσιν ἐληλυθότα Ἀθήναζε, οὐκέτι ἀναγκαῖον
 νῦν εἶναι ἐν Ἀθήναις· τότε δὲ ἦν. ὅτε πρῶτως ἐλήλυθε. τὸ μὲν οὖν πρό-
 20 βλημα ταιούτων. προλαμβάνον δὲ ὡς ἐναργές. ὅτι τὸ μεταβάλλον πᾶν ἔκ τινος
 εἰς τι μεταβάλλει, δείκνυσι τὸ προκείμενον ἀπὸ τε τῆς τῶν ὀνομάτων μετα- 25
 λήψεως καὶ ἀπὸ τῆς ἐναργῆς τοῦτο ἐχούσης μεταβολῆς κατὰ γένεσιν καὶ
 φθοράν. ἡ μὲν οὖν μετάληψις ἐγένετο τοῦ μεταβάλλειν εἰς τὸ ἀπολείπειν.
 ἢ γὰρ ταυτόν ἐστι, φησί, τῷ μεταβάλλειν τὸ ἀπολείπειν ἢ πάντως
 25 ἀκολουθεῖ τῷ μεταβάλλειν τὸ ἀπολείπειν. εἰ δὲ ταῦτα οὕτως ἔχει
 πρὸς ἄλληλα, ὥστε ἢ τὰ αὐτὰ εἶναι ἢ τὸ ἕτερον τῷ ἑτέρῳ ἀκολουθεῖν,
 δῆλον ὅτι καὶ τὸ μεταβεβληκέναι καὶ τὸ ἀπολειπέσθαι οὕτως ἔξει πρὸς
 ἄλληλα, ὥστε ἢ ταῦτα εἶναι ἢ ἐπεσθαι τῷ μεταβεβληκέναι τὸ ἀπολε- 30

2 ὡςπερ αὐτὸς φησι πρὸς Μέλισσον ἀποτεινόμενος aF μέλλισσον ἀποτινόμενος C 3 πρῶτῳ]
 a F; cf. A 3. 186^a15. supra p. 966,18 ἔφη CM: om. aAF καὶ om. F 4 τι om. F
 4. 5 μεταβάλλει M 5 διαιρέσει τούτου aF 5. 6 οὔτε ἡ κίνησις om. M 8 εἰς τι om. CM
 10 ἀποκείμενόν F ὅτε— μεταβεβληκός (12) om. CM 11 εἰς ὃ— μεταβέβληκεν om. F
 μετέβαλλεν A (cf. v. 12 sq.): μεταβέβληκεν a 12 τὸ μεταβεβληκός] μεταβέβληκεν F
 μετέβαλεν F 13 μεταβαλλόν A 15 μετέβαλεν F: μετέβαλλε M διότι δὲ F ἔστι πω
 post λευκῷ a: om. F 15. 16 μετέβαλεν F 16. 17 ἀληθεύει a 17 cf. Themist.
 p. 383, 19 Sp. ἀθήναζεν M ὅτι F 17. 18 ἐν ἀθήναις εἶναι ἀνάγκη aF 18 πέρι-
 σον F 19 νῦν εἶναι aA²C: συνεῖναι A¹F: εἰ νῦν εἶναι M 20 τοιοῦτο F 22 post μετα-
 βολῆς add. τῆς M 23 ἐγένετο C 24 γὰρ— ἢ om. F ἢ] εἰ M φησί om. a
 τῷ μεταβάλλειν— ἀκολουθεῖ (25) om. A, sed in mrg. addit, ex Aristotele scilicet τὸ μετα-
 βάλλειν καὶ τὸ ἀπολείπειν, ἢ ἀκολουθεῖ A¹, idque exhibet a πάντως CFM: om. aA

25 ἠκολούθη τὸ μετὰ τὸ ἀπολείπειν sic F τῷ in ras. A 27 τὸ (ante ἀπολειπέσθαι)
 CM: om. aAF 28 τῷ] τὸ C 28. 980,1 ἀποβεβληκέναι F

λοιπέναί. τούτου δὲ προειλημμένου φανερόν ἐπὶ τῆς κατὰ γένεσιν καὶ 228^v
 φθορὰν μεταβολῆς, ἣ ἐστὶν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ ὄν, ὅτι τὸ γεγονόται
 τὸ μεταβεβληκέναι ἐστὶν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος, τὸ δὲ μεταβεβληκέναι τὸ ἀπο-
 λειομέναι ἐστὶ τὸ μὴ ὄν· τὸ δὲ ἀπολειοπὸς τὸ μὴ ὄν ἐν τῷ ὄντι πάν-
 5 τως ἐστίν· οὐδὲν γὰρ μεταξὺ τῆς τοῦ εἶναι καὶ μὴ εἶναι ἀντιφάσεως. καὶ
 ἡ μεταβολὴ δὲ εἰς τὸ ὄν ἐγένετο αὐτῷ. δείξας δὲ ἐπὶ τῆς γενέσεως τὸ
 προκείμενον ἐπήγαγεν, ὅτι εἰ ἐν ταύτῃ τῇ μεταβολῇ οὕτως ἔχει, καὶ καθ- 35
 ὄλου ἐν πάσαις ἀληθές, ὅτι πᾶν τὸ μεταβεβληκός, ὅτε πρῶτον μεταβέ-
 βληκεν, ἔστιν ἐν τῷ εἰς ὃ μετέβαλλε. τοῦτο δὲ ἀληθές ἐξ ὑποθέσεως
 10 τῆς λεγούσης, ὅτι ὁμοίως ἐπὶ τε μιᾶς μεταβολῆς ὅποιασούν καὶ ἐπὶ τῶν
 ἄλλων ἔχει τὸ εἰρημένον.

p. 235^b19 Ἔτι δὲ καὶ καθ' ἐκάστην λαμβάνουσι φανερόν ἕως τοῦ
 ὅτε μεταβέβληκε πρῶτον, ἐν ἐκείνῳ ἐστί, δῆλον. 45

Ἀξιώσας ὡς ἐπὶ τῆς γενέσεως ἔχει, οὕτως ἔχει καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων
 15 μεταβολῶν τὸ μεταβεβληκός (εἶναι γὰρ ἐν ἐκείνῳ τὸ μεταβεβληκός εἰς ὃ
 μετέβαλλεν), νῦν καὶ ἐφ' ἐκάστης μεταβολῆς πειράται αὐτὸ τοῦτο δεικνύται
 οὕτως ἔχον, καὶ χρῆται δεῖξει καθολικῇ ἐπὶ πάσης μεταβολῆς ἀρμόσαι
 δυναμένη, ἅμα δὲ διὰ ταύτης τῆς ἀποδείξεως καὶ ἔνστασιν λύει φερομέ- 50
 νην πρὸς τὴν προλαβοῦσαν ἀποδείξειν. λέγει γὰρ ἄν τις, ὅτι τὸ μεταβεβλη-
 20 κός, κἂν ἀπολείοιπεν ἐκεῖνο ἐξ οὗ μεταβάλλει, δύναται μήπω εἶναι ἐν τῷ
 εἰς ὃ μεταβάλλει, ἀλλ' ἐν μεταξὺ τινι· ἔστι γὰρ ἐν ταῖς πλείσταις μεταβο-
 λαῖς τὸ μεταξὺ. καὶ οὐκ ἐχρῆν ἀπὸ τῶν κατὰ ἀντίφασιν μεταβολῶν τῶν
 μὴ ἔχουσῶν τι μεταξὺ καὶ τὰς ἄλλας μεταβολὰς κανονίζεσθαι, ἐν αἷς ἐστί
 25 τὸ μεταξὺ. λύει οὖν καὶ ταύτην τὴν ἔνστασιν διὰ τοῦτου τοῦ ἐπιχειρή- 229^r
 ματος. εἰ γὰρ ἀνάγκη, φησί, τὸ μεταβεβληκός εἶναι ἴσου, εἶτα ἴσα
 μὴ τις τὸ ποῦ ἐπὶ διαθέσεως ἀκούσῃ τινός, ὡς εἴρηται, ἀλλ' ἐπὶ τόπου,
 ὅπερ δοκεῖ σημαίνειν τὸ ποῦ, προσέθηκεν ἢ ἐν τινι, ὅπερ κοινότερον δο-
 κεῖ, εἰ οὖν τὸ μεταβεβληκός ἀναγκαῖον ἐν τινι εἶναι ἢ τόπῳ ἢ μεγέθει

1 post φανερόν add. ὅτι aF ἐπὶ τῆς] ἐπει καὶ a 2 μεταβολὴ a ἣ ἐστὶν CM:
 ἐστὶν aAF ὅτι CM: οὐκοῦν aAF τῷ γεγονόται A 4 ἀπολειοπὸς ACF:
 ἀπολελοι^{πρὸς} M: ἀπολειοπέναί a τῷ om. a 5 τῆς om. aF post εἶναι alterum
 add. καὶ τῆς a ἀποφάσει F 6 ὄν] ἐν C¹ αὐτοῦ C, ου superser. αὐτῷ M¹
 7 εἰ om. F 8 ἀληθές C: ἀληθῶς F 9 μετέβαλε F δὲ om. M 10 καὶ ἐπει
 τῶν C 12 καὶ (ante καθ') om. F et Arist. vulg. 13 ὅτι F δῆλον om. CM
 14 ἔχει] ἔχειν M ἔχειν om. F post ἐπὶ add. τῆς F 16 μετέβαλε F
 17 ἔχειν C δόξη F ἀρμόζειν M: ἀρμόζειν C 18 ἐνστάσεως F
 λύει/// M 19 πρὸς τὴν προλαβοῦσαν om. F προλαβοῦσαν ACM: προτέραν a εἴποι a
 20 δύναται — μεταβάλλει (21) om. A μήπω M: μὴ πόρρω aCF ἐν τῷ CM: ἐν
 τοῖς aF 21 ὃ CFM: ἃ a supra μεταξὺ add. ἐστί A 22 κατὰ τὴν ἀντίφασιν
 aF 23 ἄλλας C κανονίζειν om. M 25 εἰ γὰρ] εἴπερ Arist. φησί om. aF
 27 ἢ ACM: τὸ F: τὸ ἢ a κοινότερον F 28 ἀναγκαῖον εἶναι ἐν τινι a: ἀναγκαῖον
 τὸ ἐν τινι F

ἢ πάθει ἢ τῷ ἐτέρῳ μέρει τῆς ἀντιφάσεως, ἀπολέλοιπε δὲ τὸ ἐξ οὗ μετέ- 229
βαλλεν, ἢ ἐν τούτῳ ἔσται εἰς ὃ μετέβαλλεν, ἢ εἰ ἐν ἄλλῳ τινὶ ὄντι ὡ
πρὸ τούτου εἰς ὃ μετέβαλλεν, μεταβάλλοι ἂν ἔτι εἰς ὃ ἐλέγτο μεταβεβλη-
κέναι καὶ οὐ μεταβεβληκὸς εἶη. οὐ γὰρ ἄνευ μεταβολῆς ἀπὸ τούτου, ἐν
5 ᾧ ὑπόκειται εἶναι, ἔσται ἐν ἐκείνῳ, εἰς ὃ ἔκειτο μεταβάλλειν· διάστημα
γάρ τι πάντως ἔσται ἀπὸ τούτου ἐπ' ἐκεῖνο. οὐ γὰρ ἀμερῆ ἐστὶ ταῦτα
παρακείμενα ἀλλήλοις, ὡς δύνασθαι ἀπὸ τούτου εἰς ἐκεῖνο μεταβεβληκέναι
χωρὶς τοῦ μεταβάλλειν· εἰ γὰρ συνεχῆς ἡ μεταβολή ἢ ἀπὸ τοῦ Α ἐπὶ τὸ
B, εἰς ὃ μετέβαλλεν, ἀνάγκη εἰ μῆπω ἐστὶν ἐν τῷ B, μεταβάλλειν ἐπ' 10
αὐτό· εἰς γὰρ τοῦτο ἔκειτο μεταβάλλειν. εἰ δὲ μὴ συνεχῆς ἡ ἐπὶ τὸ B
μεταβολή, οὐδὲ τὴν ἀρχὴν εἰς τοῦτο μετέβαλλεν, ἀλλ' εἰς ἐκεῖνο ἐν ᾧ
πρώτῳ πέπυται τῆς μεταβολῆς. ὥστε εἰ μῆπω ἐστὶν ἐν τῷ B τὸ μετα-
βεβληκός, εἰς αὐτὸ ἔτι ἂν μεταβάλλοι, εἰς ὅπερ μετέβαλλεν, ὅπερ ἄτοπον.
ἀδύνατον ἄρα τὸ μεταβεβληκὸς ἐν ἄλλῳ τινὶ εἶναι ἢ ἐν ἐκείνῳ εἰς ὃ μετέ-
15 βαλλεν. “δύναται δέ, φησὶν ὁ Ἀλέξανδρος, διὰ τοῦ συνεχῆς δὲ ἡ μετα-
βολή δεῖνυσθαι, ὅτι μὴδὲ ἐν ἄλλῳ τινὶ ἔσται τὸ ἀπὸ τοῦ Α εἰς τὸ B 15
μεταβεβληκός, ὃ ἐκτός ἐστι τῆς AB καὶ κεχώρισται αὐτῆς· εἰ γὰρ συνεχῆς
ἡ μεταβολή, ἡ δὲ συνεχῆς ἐπὶ συνεχοῦς καὶ οὐ διαλείπουσα, οὐκ ἂν εἴη
τῇ AB συνεχῆς τὸ κεχωρισμένον αὐτῆς”. λύσας οὖν καὶ τὴν εἰρημένην
20 ἔνστασιν, ἐπιφέρει ὅτι φανερόν καὶ νῦν γέγονεν, ὅτι ἀληθές ἐστὶ τὸ εἰρη-
μένον καὶ ἐπὶ τῆς κατὰ ἀντίφασιν μεταβολῆς· τὸ γὰρ γεγονός, ὅτε γέ-
γονεν, τότε ἔσται καὶ ὅτε ἔφθαρται, τότε οὐκ ἔσται καὶ καθόλου
περὶ πάσης μεταβολῆς ἀληθῶς εἴρηται τὸ εἰρημένον, εἰ καὶ μάλιστα 20
ἐν τῇ κατὰ ἀντίφασιν προφανέστερόν ἐστιν. ἐπειδὴ ἀνάγκη μὲν ἐν τῷ
25 ἐτέρῳ μέρει τῆς ἀντιφάσεως εἶναι τὸ κατὰ τινα τούτων τῶν μεταβολῶν
μεταβάλλον· ἀδύνατον δὲ ἐν τῷ ἐξ οὗ μεταβέβληκε καὶ ἀπολέλοιπεν εἶναι
ἔτι· ἀνάγκη ἄρα, ἐν τῷ ἐτέρῳ.

- 1 ἢ πάθη C: om. F 1. 2 μεταβάλλει F: μεταβάλλεν sic a itemque v. 9 2 ἢ εἰ
aC: ἢ AFM 3 μετέβαλεν F: μετέβαλλεν suprascripto ἢ A μεταβάλοι F
εἰς (alt.)] εἰ C' 5 εἰς ἐκεῖνο a 6 ἐπ'] εἰς aF ἔσται F 8 ἢ
(ante ἀπὸ) om. F 9 μετέβαλεν F εἰ μῆπω ἐστὶν ACM: ἐστὶ μῆπω ὄν aF
ἐν τῷ] τὸ F' μεταβάλλειν—μεταβάλλειν (10) om. A 11 μετέβαλεν CF
εἰς] εἰς ὃ F 12 πρώτον aF 12. 13 ἐστὶ τὸ μεταβεβληκός ἐν τῷ β̄
aF 12 B] a CM 13 ἔτι ἂν εἰς αὐτὸ a μεταβάλοι F
μετέβαλεν ΔF ἄτοπον ACM: ἀδύνατον aF 14 ἀδύνατον] ἄτοπον F
14. 15 μετέβαλεν F 15 δὲ om. C 15. 16 ἢ γὰρ (δὲ cod. E) μεταβολή
συνεχῆς Arist. 16 οὐδὲ aF 17 ὅπερ aF 18 λείπουσα F²: λήγουσα F¹
19 τῇ] τῷ CM αὐτοῦ CM 20 inter ὃ et et (post γέγονεν) inserta τι φανερόν
ἐστὶ ὃ del. F 24 ἐν τῇ] ἐντι M ἔσται, corr. F 25 μέρει, με in ras. M
τῶν μεταβολῶν τούτων aF 27 ἔτι ἀνάγκη—ἐτέρῳ, om. ἐν ᾧ—μεταβέβληκεν pro
lemmate posuit F

p. 235^b32 Ἐν ᾧ δὲ πρῶτον μεταβέβληκεν ἕως τοῦ ἐν ἀτόμῳ τὸ 229^r
μὲν ἐφθαρται, τὸ δὲ γέγονεν.

Δείξας ὅτι τὸ μεταβεβληκός, ὅτε πρῶτον μεταβέβληκεν. ἀναγκαῖον ἐν
ἐκείνῳ εἶναι, εἰς ὃ μετέβαλλεν, νῦν δείκνυσιν ὅτι τοῦτο τὸ ἐν ᾧ πρῶτῳ
5 μεταβέβληκε τὸ μεταβεβληκός, οὐ χρόνος ἐστίν, ἀλλὰ ἄτομόν τι
πέρας χρόνου, ὅπερ 'νῦν' καλοῦμεν, ὅπερ Πλάτων 'ἐξαιφνης' ἐκάλεσεν.
ἐξηγησάμενος δέ, τί σημαίνει τὸ πρῶτον, οὕτως ἐπὶ τὴν ἀπόδειξιν τοῦ 35
προκειμένου χωρεῖ. πρῶτον γὰρ καθόλου λέγεσθαί φησιν τόδε τι ἢ τοίνυν
εἶναι ἢ τοσόνδε καὶ ἐπὶ πάντων ὁμοίως, ὃ μὴ τῷ ἑτερόν τι πρὸ αὐτοῦ
10 εἶναι τοιοῦτον καὶ αὐτὸ τοιοῦτον λέγεται. ἀντίκειται δὲ τῷ πρῶτῳ τὸ
κατ' ἄλλο· κατ' ἄλλο δὲ λέγεται ἢ τὸ τῷ μῦθόν τι αὐτοῦ τοιοῦτον εἶναι
ὅλον τοιοῦτον λεγόμενον, ὥσπερ τὸ ὄραν ὑπάρχειν λεγόμενον τῷ ἀνθρώπῳ
οὐ πρῶτῳ, διότι τοῖς ὄμμασι πρῶτοις· καὶ ἐν Ἀθήναις εἶναι λεγόμεθα τῷ
μῦθον τῶν Ἀθηῶν εἶναι τὸν ἐν ᾧ ἐσμεν τόπῳ. ἦτοι (δ) τῷ τὸ γένος 40
15 αὐτοῦ καὶ ᾧ ὑποτέτακται τοιοῦτον εἶναι καὶ αὐτὸ τοιοῦτον λέγεται, ὡς τὸ
ἰσόπλευρον τρίγωνον οὐσιν ὀρθαῖς ἴσας ἔχειν λέγεται τὰς τρεῖς γωνίας οὐ
πρῶτον, ἀλλὰ διότι πᾶν τρίγωνον. ἐπεὶ οὖν δύναται τι λέγεσθαί μεταβε-
βληκῆναι ἐν χρόνῳ τινί, ὅτι ἔν τινι τῶν τούτου μεταβέβληκεν (ἐν γὰρ τῷ
20 τὸ ἐν ᾧ πρῶτῳ μεταβέβληκε τὸ μεταβεβληκός διὰ τῆς εἰς ἀδύνα- 45
τον ἀπαγωγῆς· εἰ γὰρ δυνατόν, ἔστω τὸ ἐν ᾧ πρῶτῳ μεταβέβληκε διαι-
ρετόν, καὶ ἔστω τὸ ΑΓ, καὶ διηγήσθω κατὰ τὸ Β. ἀνάγκη οὖν ἢ ἐν
ἐκατέρῳ τῶν ΑΒ ΒΓ μεταβεβληκῆναι τὸ ἐν τῷ ΑΓ πρῶτῳ ὑποκειμένον
μεταβεβληκῆναι ἢ ἐν ἐκατέρῳ μεταβάλλειν ἢ ἐν μὲν τῷ ἑτέρῳ μεταβάλλειν,
25 ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ μεταβεβληκῆναι. ἀλλ' εἰ μὲν ἐν ἐκατέρῳ τῶν ΑΒ ΒΓ
μεταβέβληκεν, οὐκέτι ἐν τῷ ΑΓ πρῶτῳ μεταβέβληκεν, εἴ γε καὶ ἐν τῷ
μορίῳ αὐτοῦ πρῶτῳ τῷ ΑΒ μεταβέβληκε. πῶς δὲ καὶ ἐν ἀμφοτέροις 50
πρῶτοις μεταβεβληκῆναι λέγοιτο ἄν, εἴπερ ὅτε μὲν ἐν τῷ πρῶτῳ μέρει
μεταβέβληκεν, οὐπῶ ἐν τῷ δευτέρῳ, ὅτε δὲ ἐν τῷ δευτέρῳ, οὐκέτι ἐν τῷ
30 πρῶτῳ; εἰ δὲ ἐν ἀμφοτέροις τοῖς μορίοις τοῦ ΑΓ τῷ τε ΑΒ καὶ τῷ ΒΓ

1 πρῶτον ACM: πρῶτῳ νῦν πρῶτον a: πρῶτῳ Arist. et Simpl. ipse v. 4. 19 sqq. cf. Themist. p. 384, 19 cum adn. Spengelii ἐν ἀτόμῳ om. F 2 τὸ δὲ ἐφθαρται a ἐφθαρτον M 4 μετέβαλλεν] μεταβέβληκε F νῦν om. F πρῶτῳ ACM: πρῶτον aF 5 τὸ μεταβεβληκός om. F 6 χρόνου πέρας aF Πλάτων] in Parmenide p. 156 D 9 τῷ τὸ M 10 εἶναι post τῷ F τοιοῦτο utrobique aF 11 ἢ τὸ τῷ scripsi: ἦτοι τῷ aACM: ἦτοι τὸ F εἶναι τοιοῦτον a 12 ante λεγόμενον add. τὸ C ὥσπερ] οἷον aF λέγομεν ὑπάρχειν aF, at cf. Themist. p. 384, 23, unde Simplicius 14 μορίῳ F τὸν] τῷ F τόπον M ἦτοι ACFM: ἢ a ὃ addidi τῷ om. M γένος] γεγόνος F 16 ἔχειν post γωνίας a: om. F 17 ἀλλ' ὅτι A 19 τούτου A τὸ AFM: τῷ aC 20 τὸ δὲ μεταβεβληκός F 23 τῶν scripsi: τῷ CM: om. aAF 24 μεταβεβληκῆναι ante ὑποκειμένον C: om. FM 26 πρῶτῳ] πρῶτον aF 27 τὸ αβ F 30 τῷ τε F τῷ (post καὶ) om. aF αγ F

μεταβάλλον ἐστί, καὶ ἐν ὅλῳ τῷ ΑΓ' ἔσται μεταβάλλον. οὐ μεταβεβληκός· 229
 ὑπέκειτο δὲ μεταβεβληκέναι ἐν τῷ ΑΓ' πρώτῳ· τὸ γὰρ ἐν πᾶσι ταῖς ταῖς
 μέρεσι μεταβάλλον καὶ ἐν ὅλῳ ἂν αὐτῷ μεταβάλλον εἴη. εἰ δὲ ἐν μὲν
 τῷ ἐτέρῳ μέρει | τοῦ ΑΓ' μεταβάλλει ἔτι, ἐν δὲ τῷ ἐτέρῳ μεταβεβληκεν, 229
 ἄτοπὸν τι συμβαίνει τὸ εἶναι τοῦ πρώτου πρότερον· ὑπέκειτο γὰρ ἐν
 τῷ ΑΓ' πρώτῳ μεταβεβληκέναι. εἰ οὖν ἐν μέρει αὐτοῦ ὑποτεροφῶν μετα-
 βεβληκεν, ἐν πρώτῳ τούτῳ ἂν εἴη μεταβεβληκός, καὶ τότε, εἰ ἄρα, ἐν τῷ
 ὅλῳ, ὥστε τοῦ πρώτου πρότερον ληφθήσεται. ἄτοπον δὲ καὶ καθ' αὐτὸ
 μὲν τοῦτο τὸ εἶναι τι τοῦ πρώτου πρότερον (οὐκέτι γὰρ πρῶτόν ἐστιν 5
 10 ἐκεῖνο, οὐ ἐστί τι πρότερον) καὶ μέντοι, ὅτι ἐν πρώτῳ ἐλέγξαι ἐκεῖνο τὸ
 μὴ ἐν μέρει αὐτοῦ ἀλλ' ἐν ὅλῳ. εἰ οὖν ἐν μέρει τοῦ ΑΓ' ἦν τὸ μετα-
 βεβληκέναι, οὐκέτι τὸ ΑΓ' πρῶτον ἦν ἐν ᾧ μεταβεβληκε. δείξας οὖν, ὅτι
 τῷ ὑποτιθεμένῳ διαιρετὸν εἶναι τὸ ἐν ᾧ πρώτῳ τι μεταβεβληκεν ἀδύνατον
 ἀκλονοῦσι τι καὶ ἑκάστον τμήμα τῆς διαιρέσεως, εἰκότως συνεπεράνατο
 15 τὸν λόγον εἰπὼν ὥστε οὐκ ἂν εἴη διαιρετὸν ἐν ᾧ μεταβεβληκε,
 πρώτῳ δηλονότι, καὶ παρῆκεν ὡς σαφὲς αὐτό.

Ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ πρὸ τούτου ἐπιχειρήματι ἔδειξεν, ὅτι τὸ μεταβεβλη- 10
 κός, ὅτε πρῶτον μεταβεβληκεν, ἐν ἐκείνῳ ἐστὶν ἐν ᾧ μεταβεβληκε, καὶ
 ὅτι τοῦτο ἐναργῶς φαίνεται μάλιστα ἐν τῇ κατὰ γένεσιν καὶ φθορᾷ μετα-
 20 βολῆ, εἰκότως καὶ νῦν ἐπήγαγεν φανερόν εἶναι, ὅτι καὶ τὸ ἐφθαρμέ-
 νον καὶ τὸ γεγονὸς ἐν ἀτόμῳ τὸ μὲν ἐφθαρταί, τὸ δὲ γέγονεν.
 εἰ γὰρ τὸ ἐφθαρμένον καὶ τὸ γεγονὸς ἐν ᾧ πρώτῳ μεταβεβληκε τὸ μὲν
 ἐφθαρμένον ἐστί τὸ δὲ γεγονὸς, τὸ δὲ ἐν ᾧ πρώτῳ τὸ μὲν ἐφθαρμένον
 ἐστί τὸ δὲ γεγονὸς ἐν ἀτόμῳ τὸ μὲν ἐφθαρταί τὸ δὲ γέγονε, τὸ ἐφθαρμέ- 15
 25 νον καὶ τὸ γεγονὸς ἐν ἀτόμῳ τὸ μὲν ἐφθαρταί τὸ δὲ γέγονε. Ἔτι τούτου
 δέ, φησὶν ὁ Ἀλέξανδρος, καὶ τὴν λύσιν ἡμῶν ἐνεδείξατο τοῦ ὑπὸ τῶν σοφι-
 στῶν ἐρωτωμένου λόγου, ἐν ποίῳ χρόνῳ Δίων ἀπέθανεν· ἢ γὰρ ὅτε ἔζη
 ἢ ὅτε τέθνηκεν· ἀλλ' οὕτε ἐν ᾧ ἔζη (ἐν ἐκείνῳ γὰρ ἔζη) οὕτε ἐν ᾧ τέ-
 30 θνηκεν (ἐν παντί γὰρ τούτῳ τεθνήκει)· εἰ οὖν μήτε ἐν ᾧ χρόνῳ ἔζη μήτε
 ἐν ᾧ τέθνηκεν, ἀπέθανεν ὁ Δίων, οὐκ ἀπέθανεν ὁ Δίων. σημαίνει δὲ τὸ
 μὲν ἀπέθανε' τὴν πρώτην ἀπὸ τοῦ ζῆν μεταβολήν, τὸ δὲ ὅτε τέθνηκε' 20
 τὸν χρόνον ἐν ᾧ τεθνηκώς ἐστίν· εἰ δὲ μὴ ἐν χρόνῳ τὸ μεταβεβληκός

- 1 μεταβάλλοντι (ante ἐστί) M 4 μεταβεβληκός F 5 τῷ εἶναι, sed τὸ corr. F
 πρότερον τοῦ πρώτου a: πρότερον προτέρου F 7 ἂν εἴη τούτῳ CM εἰ om. a
 9 τὸ om. M 8 post πρότερον praeccepta καὶ μέντοι- πρώτῳ del. F 10 ἐκεῖνο F
 ἐστὶ] ἔτι C τι om. M 15 ἐν ᾧ] εἰς ὃ F 16 πρῶτον F παρῆκεν, en in
 ras. M 17 δὲ om. F 18 ἐν ᾧ μεταβεβληκε om. F 19 ἐναργῶς CM
 post φαίνεται add. καὶ M 20 εἰκότως καὶ om. M: καὶ om. C φανερόν, ὄν in
 ras. M 20. 21 τὸ γεγονὸς καὶ τὸ ἐφθαρμένον a post ἐφθαρμένον add.
 ἐστί F 22 εἰ γὰρ—γέγονε (v. 25) om. F 23 alt. τὸ δὲ—γεγονός (v. 25) om. M
 24 τὸ δὲ γέγονε—ἐφθαρταί (25) om. C 25 τοῦτο F 26. 27 σοφιστῶν, ἰστών in
 corr. M. ceterum cf. Them. p. 385, 5 28 ἀπέθανεν F 29 ἐν παντί—τεθνήκει
 om. F 30 ἐν ᾧ ἀπέθανεν τέθνηκεν F ὁ Δίων alterum om. aF σημαίνει C¹
 31 ὅτε] ὅτι F 32 τεθνηκός A¹ εἰ δὲ μὴ ACM: εἰ μὲν F: ἐπεὶ οὖν ὄν a

μεταβέβληκεν, οὐ φοβητέον τὸ 'οὐδέποτε ἀπέθανεν ὁ Δίωv'· οὐδέποτε γὰρ 229^v
ὡς ἐν χρόνῳ, εἴπερ ἐν ἀτόμῳ μεταβέβληκεν ἀπὸ τοῦ ζῆv".

p. 236^a7 Λέγεται δὲ τὸ ἐν ᾧ πρώτῳ μεταβέβληκε διχῶς ἕως τοῦ
ἄπειροι γὰρ αἱ διαιρέσεις. 35

5 Δείξας καὶ ὅτι τὸ μεταβεβληκός, ὅτε πρῶτον μεταβέβληκεν, ἔστιν ἐν
ἐκείνῳ εἰς ὃ μεταβέβληκε, καὶ ὅτι τὸ ἐν ᾧ πρώτῳ μεταβέβληκεν ἀτομόν
ἔστιν (οὐ γὰρ ἐν χρόνῳ, ἀλλ' ἐν τῷ νῦν), ἀκολουθῶς τούτοις ἐπάγει, ὅτι
τὸ πρῶτον ἐν ᾧ μεταβέβληκὲ τι διχῶς λέγεται· τὸ τε εἰς ὃ μετέβαλλε τὸ
μεταβάλλον, ἐν ᾧ καὶ πέπαιται τοῦ μεταβάλλειν καὶ μεταβεβληκός ἔστιν
10 ἐν αὐτῷ, λέγεται δὲ καὶ τὸ ἐν ᾧ πρώτῳ ἤρξατο τῆς μεταβολῆς καὶ 40
τοῦ μεταβάλλειν· καὶ τοῦτο γὰρ λέγεται ἐν ᾧ πρώτῳ μεταβέβληκε, διότι
οἶμαι ἀπὸ τοῦ μὴ μεταβάλλειν μετέβη. διχῶς οὖν οὕτω λεγομένου καὶ
ἀκουομένου τοῦ ἐν ᾧ πρώτῳ μεταβέβληκε τὸ μὲν ἐπὶ τοῦ τέλους, φησί,
τῆς μεταβολῆς πρῶτον λεγόμενον, καὶ ἔστι καὶ λέγεται κυρίως· ἐπιτετέλε-
15 σται γὰρ ἡ μεταβολή. καὶ ἔστι τι ἐν ᾧ πρώτῳ ἐπετετέλεσθη, ὡς δέδεικται,
τὸ νῦν. οὐ γὰρ ἔστι τὸ τέλος τῆς μεταβολῆς μεταβολή. τὸ δὲ κατὰ τῆς
ἀρχῆς τῆς μεταβολῆς, ἥτις ἀρχὴ καὶ αὐτὴ μεταβολή ἔστι, πρῶτον λεγόμε- 45
νον τοῦ χρόνου, ἐν ᾧ ἡ ἀρχὴ τῆς μεταβολῆς, τοῦτο φησιν οὐκ ἔστιν
ἅλως ἐν ὑποστάσει, ἀλλὰ κενῶς λέγεται καὶ ἀκούεται, διότι οὐκ ἔστι λα-
20 βεῖν πρῶτόν τι τοῦ χρόνου, ἐν ᾧ ἤρξατο τῆς μεταβολῆς τὸ μεταβάλλον·
οὔτε γὰρ τῆς μεταβολῆς οὔτε τοῦ χρόνου ἔστιν ἀρχὴν λαβεῖν, ἐν ᾧ πρῶ-
τόν τι μετέβαλλεν, διότι ἡ ἀρχὴ τῆς μεταβολῆς μεταβολὴ καὶ αὐτὴ ἔστιν,
ἀλλ' οὐκ ἔξω τοῦ μεταβάλλειν ἔστί τὸ ἐν αὐτῇ ὥσπερ ἐν τῷ πέρατι, ὅτε
μεταβεβληκός ἦν· καὶ εἴη ἂν τὸ λεγόμενον, ὅτι μὴ ἔστιν ἀρχὴ ἀρχῆς, 50
25 ἐπειδὴ τοῦ χρόνου, ὃ ἂν ὡς ἀρχὴ ὑποτεθῆ, τοῦτο ἄλλην ἀρχὴν ἔχον εὐ-
ρεθῆσεται.

Δείκνυσι δὲ αὐτὸ καὶ δι' ἐκθέσεως οὕτως· εἰλήφθω γὰρ τι, φησί,
πρῶτον τοῦ χρόνου, ἐν ᾧ τῆς μεταβολῆς τὸ μεταβάλλον ἤρξατο, καὶ ἔστω
τοῦτο τὸ ΑΔ· τὸ δὲ ΑΔ ἀδιαίρετον οὐκ ἂν εἴη· ἔσται γὰρ ὁ χρόνος ἐξ
30 ἀδιαιρέτων συγκείμενος· ἡ γὰρ ἀρχὴ τῆς μεταβολῆς μεταβολή, πᾶσα δὲ
μεταβολὴ ἐν χρόνῳ· ὥστε εἰ ἀδιαίρετον τὸ ΑΔ κατὰ τὴν ὑπόθεσιν χρόνος
ἔσται, καὶ | ὁ χρόνος ἐξ ἀδιαιρέτων ἔσται συγκείμενος, ὅπερ ἐσήμηνε διὰ τοῦ 230^v

4 ἄπειρον a 5 καὶ ACM: om. aF 6 post ὅτι add. τοῦτο a 8 μετέ-
βαλε F 10 τὸ ἐν] τῷ ἐν C 12 οὕτω] τούτω C 13 ᾧ in ras. M
14 ante λέγεται add. ἔσται καὶ C 15 ἐν// C ἐπιτετέλεσται F: ἐπετετέλεσθη a
16. 17 τῆς ἀρχῆς ACFM: τὴν ἀρχὴν a cf. Arist. p. 236^a13 17 μεταβολή AF (cf.
v. 22): μεταβολῆς aCM 18 ἐν ᾧ — χρόνου (v. 20) om. F 19 ἅλω M
κινῶς a 20 τι om. a 22 μετέβαλεν AF 25 ὡ ἂν ἡ ἀρχὴ F ὑποτεθεῖ C
25. 26 εὐρεθῆσεται, σ in ras. M 29 ὃ] ὃ τε CM post χρόνος add. ὁ M
31. 32 χρόνος ἔσται om. F 32 ἔσται post χρόνος aF: om. CM ἐσήμηνε A:
ἐσήμανε CM: ἐσήμηνε aF

συμβήσεται γὰρ ἐχόμενα εἶναι τὰ νῦν. ἢ τοῦτο εἶρηκε τῷ τὸ ΑΔ, 230^r
 ἐν ᾧ ἤρξατο τῆς κινήσεως. ἀδιαίρετον ὑποτιθεμένῳ συμβαίνειν. διότι συμ-
 βήσεται ἐν τῷ νῦν κίνησιν γίνεσθαι, εἴπερ τὸ ΑΔ ἀδιαίρετον ἂν τὸ νῦν
 ἔστιν, ἐν δὲ τούτῳ ἤρξατο κινεῖσθαι, ἢ δὲ ἀρχὴ τῆς κινήσεως κίνησις ἔστιν.
 5 εἰ δὲ ἐν τῷ νῦν εἶη κινούμενον τι, ἐπειδὴ πᾶν τὸ κινούμενον ἐν χρόνῳ κινεῖ-
 5 ται, χρόνου ἂν εἶη μέρη τὰ νῦν καὶ ὁ χρόνος εἶη ἂν εἰς τὰ νῦν διαιρού-
 μενος καὶ ἐκ τῶν νῦν συγκεείμενος· ἐν ᾧ γὰρ δύναται κινήσεις γίνεσθαι,
 τοῦτο μῆριον ἔστι τοῦ χρόνου. ὅτι δὲ μὴ ἔστιν ἀμερές τὸ ΑΔ, καὶ δι'
 ἄλλου δεῖκνυσιν ἐπιχειρήματος τοιούτου· τὸ ἀρχόμενον ἐν τῷ ΑΔ κινεῖ-
 10 σθαι, ἐξ ἡρεμίας πάντως μεταβάλλον ἄρχεται κινεῖσθαι. ἔστω οὖν ἐν τῷ
 ΓΑ ἡρεμοῦν καὶ ἐν τῷ ΑΔ ἀρχόμενον κινεῖσθαι. εἰ οὖν ἐν παντὶ τῷ ΓΑ
 ἡρεμεῖ, δῆλον ὅτι καὶ ἐν τῷ Α τῷ ΓΑ ὄντι τι ἡρεμεῖ. εἰ οὖν ἔστι τὸ 10
 ΑΔ ἀμερές, ταῦτόν ἔσται τῷ Α τὸ ΑΔ· καὶ ἐν τῷ ΑΔ ἄρα ἡρεμοίη ἂν
 τὸ ἐν αὐτῷ τῆς μεταβολῆς ἀρχόμενον· τὸ δὲ ἀρχόμενον ἐν αὐτῷ τῆς μετα-
 15βολῆς κινεῖται ἐν αὐτῷ· ἐν τῷ αὐτῷ ἄρα ἡρεμήσει τε καὶ κινηθήσεται,
 ὅπερ ἀδύνατον. ἔλαβεν δὲ ἐν τῷ Α ἡρεμεῖν ὡς ἴσον τῷ μὴ κινεῖσθαι·
 ἔκειτο γὰρ ὅτι ἐν τῷ ἀμερεῖ οὔτε κινεῖσθαι οἶόν τέ τι οὔτε ἡρεμεῖν. ἀπο-
 λουθεῖ οὖν κατὰ ἀλήθειαν οὐ τὸ ἅμα ἐν τῷ αὐτῷ νῦν ἡρεμεῖν τε καὶ
 κινεῖσθαι, ἀλλὰ τὸ ἅμα μὴ κινεῖσθαι τε καὶ κινεῖσθαι, ὅπερ ἀδυνατώτερόν 15
 20 ἔστι διὰ τὸ ἀξίωμα τῆς ἀντιφάσεως. δεῖξας δὲ ὅτι οὐκ ἀδιαίρετος, ἀλλὰ
 διαιρετός ἔστιν ὁ κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς μεταβολῆς χρόνος, δεῖκνυσιν ἐφεξῆς
 τὸ προκειμένον, ὅτι οὐδὲν ἔστι λαβεῖν ἐν τούτῳ ἐν ᾧ πρώτη μεταβάλλει
 τὸ μεταβάλλον· εἰ γὰρ μὴ ἀμερές τὸ ΑΔ, ἀνάγκη αὐτὸ διαιρετὸν εἶναι καὶ
 μὴ ἐν πρώτῳ αὐτῷ μεταβάλλειν. εἰ γὰρ ἐν πρώτῳ τῷ ΑΔ μεταβάλλει,
 25 ἢ ἐν ὀτιοῦν αὐτοῦ μορίῳ ἔσται μεταβάλλον ἢ ἐν οὐδετέρῳ ἢ ἐν τῷ ἐτέρῳ·
 ἀλλ' εἰ μὲν ἐν ἀμφοτέροις ἢ ἐν τῷ ἐτέρῳ, οὐκ ἐν τῷ ὅλῳ πρώτως 20
 μεταβάλλει· εἰ δὲ ἐν μηδτέρῳ μεταβάλλει, οὐδὲ ἐν τῷ ὅλῳ μεταβάλλοι
 ἂν οὐδαμῶς. εἰ οὖν μεταβάλλει ἐν τῷ ὅλῳ, ἐν ὀτιοῦν αὐτοῦ μορίῳ με-
 ταβάλλει. πολλὰ δὲ ἔσται μῆρια, εἴπερ συνεχὲς τὸ ὅλον, πᾶν δὲ συνεχὲς
 30 ἐπ' ἄπειρον διαιρετόν. ὥστε οὐκ ἔστι λαβεῖν ἐν ᾧ πρώτη μεταβάλλει· ἐν
 παντὶ γὰρ τῷ λαμβανομένῳ ὁμοίως· καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ἐπ' ἄπειρον διαι-
 ρέσει τὸ πρῶτον. καὶ ἔστι μὲν ὁ λόγος περὶ τοῦ πρώτως μεταβάλλειν (ἢ
 γὰρ ἀρχὴ τῆς κινήσεως κίνησις ἦν), αὐτὸς δὲ ἀντὶ τοῦ μεταβάλλειν τῷ 25

1 τῷ] τοῖς a 2 ὑποτιθεμένης F: ὑποτιθεμένοις a 8 ἔστιν om. CM
 post ἀμερές add. τοῦ χρόνου C 10 ἔσται aF 11 ΓΑ (prius)] αγ aF ΓΑ (alterum)]
 αγ aF 12 ἡρέμει A ΓΑ] αγ a ὄντι τι CM: ὄν τί F: ὄντι aA ἡρέμει aAM
 εἰ οὖν lac. rel. om. M 13 ταῦτα FM: ταῦτά C τῷ Α om. F ἄρα post
 ἂν a: om. CM 15 ἡρεμήσει τέ AC: ἡρεμήσεται F: ἡρεμήσει aM κινήσεται §
 16 post δὲ desidero τὸ ἡρεμεῖ aF 17 τι om. F 18 νῦν μὲν M 19 post
 ἅμα add. νῦν C 21 post δεῖκνυσιν errata ὁ κατὰ τὴν τι del. A 22 ἐν τούτῳ τὸ
 ἐν ᾧ πρῶτον F 24 αὐτῷ] τῷ ad C μεταβάλλειν—ΑΔ om. C¹
 μεταβάλλει] μεταβάλλειν C¹ 25 μεταβάλλον ἔσται aF 27 μεταβάλλοι] μεταβάλοι
 F: μεταβάλλει a 28 αὐτῷ A 30 οὐκ ἔσται CM: οὐκέτι F 31 τῷ om. F
 μεταβαλλομένῳ CM 32 τοῦ] τῷ a ἢ, superscr. εἰ, M

μεταβεβληκέναι χρῆται, ἐπειδὴ τὸ μεταβάλλον εἰς τέλος τοῦ μεταβάλλειν 230
ἐρχόμενον μεταβέβληκεν.

Ἐν δὴ τούτοις ἄπορον δοκεῖ, πῶς πέρας μὲν εἶναι λέγεται καὶ τῆς
κινήσεως καὶ τοῦ χρόνου, καθ' ὃ τὸ μεταβάλλον μεταβεβληκέναι λέγεται,
5 ἀρχὴ δὲ μὴ εἶναι. καὶ γὰρ ὁ Θεόφραστος ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Περί κινή-
σεως· “θαυμαστά, φησί, φαίνεται κατ’ αὐτὴν ὄντα τὴν φύσιν (τὰ) τῆς κί-
νήσεως, οἷον εἰ μὴ ἔστιν αὐτῆς ἀρχή, πέρας δέ ἐστι.” πῶς δὲ τὸ μὲν 30
πέρας ἀδιαίρετον ἐλάμβανεν, τὴν δὲ ἀρχὴν ἐπ’ ἄπειρον διαιρετὴν; δυνατὸν
γὰρ τοῖς αὐτοῖς χρώμενον λόγοις καὶ τὸ πέρας τοῦ συνεχοῦς ἐπ’ ἄπειρον
10 διαιρετὸν λαβεῖν καὶ τὴν ἀρχὴν ἀδιαίρετον. εἴκειν οὖν καὶ τὸ πέρας διττὸν
εἶναι καὶ ἡ ἀρχὴ διττὴ τῆς τε κινήσεως καὶ τοῦ χρόνου καὶ παντὸς συνε-
χοῦς, τὸ μὲν ὡς τὸ πρῶτον ἢ τὸ ἔσχατον μέρος τοῦ συνεχοῦς, τὸ δὲ ἀρχὴ
καὶ πέρας, τὰ μηκέτι μέρη μηδὲ ὅμοια τῷ ὅλῳ. ἐπὶ γὰρ τῶν τοιούτων
καὶ ἡξίεται τὸ μὴ εἶναι ταῦτον ἀρχὴν καὶ τὸ οὐ ἔστιν ἀρχὴ μηδὲ πέρας 35
καὶ τὸ οὐ ἔστι πέρας. ὥσπερ τὸ σημεῖον καὶ ἀρχὴ καὶ πέρας ἐστὶ τῆς
γραμμῆς οὐκ ὄν αὐτὸ γραμμῆ· ὁμοίως δὲ καὶ τὸ νῦν τοῦ χρόνου καὶ τὸ
κίνημα τῆς κινήσεως· καλοῦσι γὰρ οὕτω τὸ τῆς κινήσεως πέρας. καὶ
πρῶτον μὲν τὸ μεταβεβληκὸς ἐν τῷ τοιούτῳ πέρατι ἔλεγεν εἶναι τῷ μετὰ
τὴν ὅλην μεταβολήν. νῦν δὲ ἀρχὴν λαμβάνει καὶ χρόνου καὶ κινήσεως
20 τὴν ὡς μέρος· ὁῦλον δὲ ἐκ τοῦ εἰπεῖν τοῦτο ἀρχὴν ἐν ᾧ πρώτῳ ἤρξατο
μεταβάλλειν, τουτέστιν κινεῖσθαι. τὸ δὲ κινούμενον πᾶν ἐν χρόνῳ κινεῖται, 40
καὶ οὐκ ἐν πέρατι χρόνου· ἡ δὲ τοιαύτη ἀρχὴ μέρος οὔσα συνεχοῦς καὶ
συνεχῆς διαιρετὴ ἐστὶν εἰς ἀεὶ διαιρετά· τὸ δὲ τοιοῦτον οὐκ ἔχει ἀρχὴν,
ὅτι ὅπερ ἂν λάβῃς καὶ ἐκεῖνο διαιρετὸν ἐστὶν, ἐπεὶ ἡ γε ἀδιαίρετος ἀρχὴ
ἡ ἀντικειμένη τῷ πέρατι, ἐν ᾧ μεταβεβληκέναι λέγεται, τοιαύτη ἐστίν,
25 ὡς μὴ μεταβάλλειν τι ἐν αὐτῇ ὡς οὐδὲ ἐν τῷ πέρατι, ἀλλὰ πρὸ μετα-
βολῆς ὑπάρχειν καὶ μὴ ἔχειν ἄλλην ἀρχὴν πρὸ αὐτῆς. αὐτὸς δὲ ἀρχὴν
μὲν κινήσεως καὶ πρώτην κίνησιν λαβὼν τὴν κατὰ τὸ μεταβάλλειν ὡς μέρος 45
κινήσεως καὶ ἐν χρόνῳ οὔσαν, πέρας δὲ τὸ ἐν ᾧ πρώτῳ μεταβέβληκε τὸ
30 μεταβάλλον, τοῦτο μὲν ὑπάρχειν φησὶ καὶ ληπτὸν εἶναι (ἐνδέχεται γὰρ
ἐπιτελεσθῆναι μεταβολήν), ἐκεῖνο δὲ μὴ ὑπάρχειν μηδὲ εἶναι λαβεῖν,
ὅτι πάσης τῆς ἐν ἐκείνῳ ἀρχῆς ἐστὶν ἄλλη ἀρχή, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τοῦ πέ-
ρατος τοῦ ὡς μέρους παντὸς πέρατος ἐστὶν ἄλλο πέρας λαβεῖν. καὶ ὁῦλον

1 ἐπειδὴ F 5 Θεόφραστως C Θεόφραστος] fr. XXV p. 166 Wimmer cf. Themist.
p. 386,16 τῶν] τῷ C 6 φαίνεται] λέγεται F τὰ addidi 7 δὲ (post πῶς)
superser. γὰρ F 8 ἐλάμβανεν, v ult. erasa A: ἐλαμβάνομεν aCFM. at cf. Themist.
p. 386,25 9 τῷ αὐτῷ χρῆσασθαι λόγῳ F 10 λαμβάνειν C 11 τε om. F
12 post τὸ δὲ haud inseite add. ὡς a ἀρχὴν M 13 μέρη aCFM: μόνα in μό-
ρια corr. A 14 ταυτήν M 15. 16 τῆς γραμμῆς ἐστὶν aF 17 οὕτω τὸ] αὐτὸ F
18 πρώτων aF: πρότερων ACM μεταβεβληκέναι aCFM 19 καὶ (post χρόνου) om. F
20 μέρους M δὲ καὶ ἐκ M τοῦτο om. M ἤρξατο πρώτῳ aF 22 καὶ (ante οὐκ)
om. M 27 ὑπάρχει F ἔχει aCF αὐτῆς] ἀρχῆς F 28 μὲν CM: om. aAF πρώ-
τον C 29 καὶ ἐν om. F πρώτως F 30 ὑπάρχει, sed corr. M 31 post λαβεῖν prae-
cepta καὶ δηλονότι — ληφθέντος (v. 33sq.) del. F 32 τῆς om. aAF 33 μέρους] μέρος C

ὅτι ὡς μὲν συνεχροῦς τοῦ ὄλου ληφθέντος πεπερασμένου καὶ τὰ ἀμερῆ πέ- 230^a
ρατα καὶ τὰ ὡς μέρη τελευταῖα ἔστι λαβεῖν, ὅταν δὲ ὡς ἐπ' ἄπειρον διαι-
ρετὸν ληφθῆ, οὔτε τὰ ἀμερῆ οὔτε τὰ μεριστὰ πέρατα καταλαβεῖν δυνατὸν·
πρὸ παντὸς γὰρ τοῦ ληφθέντος μεριστοῦ ἔστιν ἄλλο καὶ μετὰ πᾶν ἄλλο.
καὶ ληφθῆ δὲ τι πρῶτον μέρος ἢ ἔσχατον. ἐπειδὴ μεριστὸν ἔστι τοῦτο,
ἀναγκη ἐν ἑαυτῷ αὐτοῦ μεταβέβληκεναι· ὥστε πάλιν ἔσται τι αὐτοῦ πρό-
τερον καὶ μεριζομένου αἰεὶ τοῦ ληφθέντος μόνως πρῶτον ἔσται τὸ ὡς ἄτο-
μον ἀρχὴ ἢ πέρασ ὄν. |

10 p. 236^a27 Οὐδὲ δὴ τοῦ μεταβεβληκότος ἔστι τι πρῶτον ἕως 230^a
τοῦ φανεροῦ ἐκ τῶν εἰρημένων.

Δείξας ὅτι οὐδὲν ἔστι τοῦ χρόνου λαβεῖν, ἐν ᾧ πρῶτον τὸ μεταβάλλον
ἤρξατο τῆς μεταβολῆς. νῦν δείκνυσιν ὅτι οὐδὲ αὐτοῦ τοῦ μεταβάλλοντος
ἔστι τι πρῶτον ὡς μέρος λαβεῖν. τὸ γὰρ τοιοῦτον πρῶτον καὶ νῦν λαμ-
βάνει, ἀλλ' οὐχὶ τὸ ἀμερὲς τὸ τῷ ἀμερεῖ πέρατι ἀντικείμενον, ὅπερ ἐπὶ
15 τοῦ χρόνου ἔλεγε τὸ ἐν ᾧ μεταβέβληκε. καὶ δείκνυσι καὶ αὐτὸ δι' ἐκ-
θέσεως τῆ εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγῆς χρόμενος. ἐπειδὴ γὰρ διαιρετὸν ἔστι
πᾶν τὸ μεταβάλλον, ἔστω τὸ ΖΕ τὸ μεταβάλλον ὄλον καὶ διηρήσθω εἰς
τὰ ΖΔ ΔΕ. καὶ πρῶτον ἔστω μεταβεβληκὸς τὸ ΖΔ τοῦ ΔΕ. ὁ δὲ
χρόνος ἐν ᾧ τὸ ΖΔ μεταβέβληκεν ἔστω ὁ ΘΙ· ἐν χρόνῳ γὰρ πᾶσα
20 μεταβολή. καὶ ὅρα ὅτι νῦν χρόνον ἔθετο τὸν ΘΙ, ἐν ᾧ μεταβέβληκε τὸ
ΖΔ, οὐχ ὡς πέρασ τὸ μεταβέβληκε λαβῶν, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ 'μετέβαλεν'
αὐτὸ θεῖς. εἰ οὖν ἐν τῷ παντὶ χρόνῳ τῷ ΘΙ τὸ ΔΖ μεταβέβληκεν, 15
ἐν τῷ ἡμίσει τοῦ ΘΙ χρόνου, ἐπειδὴ καὶ πᾶς χρόνος διαιρετός ἐστιν,
ἔλαττον τι ἔσται τοῦ ΔΖ μεταβεβληκός, καὶ δηλονότι καὶ πρὸ ὄλου
25 τοῦ ΔΖ, καὶ πάλιν τοῦ μορίου τούτου ἄλλο τι πρῶτον κατὰ τὴν τοῦ
λαμβανομένου χρόνου διαίρεσιν. οὕτω δὲ αἰεὶ τοῦ πρώτου ἄλλο ἔσται πρῶ-
τον, καὶ οὐδὲν ἔσται λαβεῖν τοῦ μεταβεβληκότος, ὃ πρῶτον μεταβέβληκεν.
ἐπὶ δὴ τούτοις συμπεραίνεται, ὅτι οὔτε τοῦ μεταβάλλοντος οὔτε τοῦ
χρόνου ἐν ᾧ μεταβάλλει τὸ μεταβάλλον ἔστι τι πρῶτον λαβεῖν. 20

4 ἔστιν ἄλλη M 5 ἢ] καὶ F ἔστι] ἢ ἔσχατον A 6 ἔσται τι πάλιν CM
7 μόνος aC¹ 9 ἔσται CM 11 πρῶτον M 14 ἀμερῆ C 15 ἐλέγετο ἐν
ᾧ F 15, 16 δι' ἐκθέσεως] ἐκ διαθέσεως CM, sed corr. mrg. M 17 ὄλον post
διηρήσθω F 18 τὰ] τὸ F 20 νῦν aA: καὶ νῦν CFM vix recte τὸν ΘΙ
om. CM 21 μετέβαλεν a, corr. F: μεταβάλλειν CM 22 τῷ (post χρόνον) ex τὸ
corr. A² ΘΙ] Θ M τὸ (ante ΔΖ) ex τῷ C¹ 23 post ἡμίσει add. ἄρα CM
24 post πρὸ add. τοῦ aF 25 ΔΖ] ζδ aF, nt Aristotelicam rationem, non suam inde
a v. 22 sequitur 26 post χρόνου add. πρώτου CM οὕτω ex οὐ corr. F
26, 27 πρῶτον] πρότερον a 27 λαβεῖν A: om. aCFM ὃ om. A¹ 28 ἐπὶ
δὴ] ἐπειδὴ C¹FM

p. 236^b1 Ἀυτό δὲ ὁ μεταβάλλει ἢ καθ' ὁ μεταβάλλει ἕως τοῦ ἐν- 230^v
 δέχεται ἀδιαίρετον καθ' αὐτὸ εἶναι. 31

Δείξας ὅτι οὔτε τοῦ χρόνου ἔστι τι πρῶτον, ἐν ᾧ τὸ μεταβεβληκὸς
 ἤρξατο τῆς μεταβολῆς, οὔτε αὐτοῦ τοῦ μεταβάλλοντος ἔστι τι πρῶτον ὁ
 5 μεταβεβληκεν, ἐπειδὴ πᾶσα μεταβολὴ τινός ἐστι, τοῦ μεταβάλλοντος, καὶ
 ἐν τινι (ἐν χρόνῳ γάρ) καὶ κατὰ τι (ἢ γὰρ κατὰ τόπον ἢ κατὰ ποσὸν ἢ
 κατὰ ποιὸν ἢ κατὰ ἀντίφασιν), ἐπὶ τὸ τρίτον τοῦτο μετελήλυθε τὸ καθ' 35
 ὁ ἢ μεταβολὴ γίνεται, ζητῶν καὶ ἐπ' αὐτοῦ εἰ ἔστι τι πρῶτον τοῦ καθ'
 ὁ ἢ μεταβολῆ. περὶ τούτου δὲ εἰπὼν ἐξ ἀρχῆς αὐτὸ δὲ ὁ μεταβάλλει
 10 εἰς σαφέστερον αὐτὸ μετέλαβεν τὸ καθ' ὁ μεταβάλλει· ὡς γὰρ ἐξη-
 γητικὸν ἐκείνου τοῦτο προσέθηκε. καὶ λέγει, ὅτι οὐκέτι ὁμοίως ἔχει
 τὸ ζητούμενον ἐπὶ παντός τοῦ καθ' ὁ ἢ μεταβολῆ ὡς ἐπὶ τοῦ μεταβάλλον-
 τος αὐτοῦ καὶ τοῦ χρόνου· ταῦτα μὲν γὰρ τῇ αὐτῶν φύσει διαιρετά ἐστι·
 καὶ διὰ τοῦτο οὐδὲν ἔστιν αὐτῶν πρῶτον λαβεῖν, ἐν ᾧ ἡ ἀρχὴ τῆς μετα- 40
 15 βολῆς. οὐκέτι δὲ πᾶν τὸ καθ' ὁ ἢ μεταβολῆ διαιρετὸν καθ' αὐτό· τὸ
 γὰρ ποιόν, καθ' ὁ ἢ κατὰ ἀλλοίωσιν μεταβολὴ γίνεται, οὐκ ἔστι τῇ αὐτοῦ
 φύσει διαιρετόν, ὅτι μὴδὲ ποσόν. κατὰ συμβεβηκὸς μέντοι καὶ αὐτὸ διαι-
 ρετόν ἐστι τῷ τὸ ὑποκείμενον αὐτῷ καὶ ἀλλοιούμενον διαιρετόν εἶναι· τούτῳ
 γὰρ καὶ ἡ ποιότης συνδιαιρεῖται ποσομένη καὶ αὐτὴ κατὰ συμβεβηκός·
 20 ποσοῦ γὰρ τὸ διαιρεῖσθαι. κατὰ συμβεβηκός δὲ πάντα εἶπε διαιρετά,
 οὐχ ὡς καὶ τοῦ τόπου καὶ τοῦ μεγέθους κατὰ συμβεβηκός διαιρουμένων 45
 (ταῦτα γὰρ καθ' αὐτὰ διαιρετά ἐστίν), ἀλλ' ἦτοι πάντα τὰ ποιὰ, καθ' ὁ
 ἢ ἀλλοίωσις, κατὰ συμβεβηκός εἶπεν διαιρετά, ἢ ὅτι συναριθμουμένου τοῖς
 διαιρετοῖς καὶ τοῦ κατὰ συμβεβηκός διαιρουμένου πάντα γίνεται διαιρετά
 25 τὰ καθ' ὁ ἢ μεταβολῆ. καὶ ἐπὶ πάντων ἀληθές τὸ μὴ εἶναι τὸ πρῶτον
 λαβεῖν διὰ τὴν ἐπ' ἄπειρον διαίρεσιν. εἶτα τῶν καθ' ὁ ἢ μεταβολῆ γίνεται
 τὰ καθ' αὐτὰ διαιρετά λαβῶν καὶ πρῶτον τὸν τόπον, ἐπὶ τούτου δεῖνυσιν,
 ὅτι οὐκ ἔστι τὸ πρῶτον λαβεῖν, ἐκθέμενος τὸ μὲν κινούμενον μέγεθος τὸ AB, 50
 τόπον δὲ ἐφ' οὗ κινεῖται ἀρχὴν μὲν ἔχοντα καὶ αὐτὸν τὸ B, τέλος δὲ τὸ
 30 Γ, διότι τὸ κινούμενον τῇ ἑαυτοῦ ἀρχῇ ἢ τῷ τέλει τῆς ἀρχῆς τοῦ τόπου
 ἀψάμενον, οὕτως ἄρχεται τῆς κινήσεως. διὸ κοινὸν ἔλαβε τὸ B μῦριον
 τι τοῦ τόπου λαβῶν τὸ BG, ὅπερ ἀνάγκη ἢ ἀδιαίρετον εἶναι ἢ διαιρετόν.
 καὶ εἰ μὲν ἀδιαίρετα τὸ τε B καὶ τὸ Γ καὶ ἐχόμενα ἀλλήλων, ἔσται ὁ

1 ἢ —μεταβάλλει om. F ut Arist. cod. I 2 ἀδιαίρετον post καθ' αὐτὸ CFM (non aA):
 om. Arist. codex E 4 τοῦ om. C¹ 7 τὸ (ante καθ') om. F 9 περὶ τούτου — μεταβολῆ
 (v. 12) om. F 10 μετέβαλε M 10. 11 ἐξηγητὸν, sed corr. mrg. M 13 αὐτῶν
 C: αὐτῇ F 14 αὐτῶν a 16 οὐκ ἔστι] οὐκέτι F αὐτοῦ CF 17 αὐτὸ /// C
 18 αὐτῷ aCM: αὐτῇ AF 19 αὐτῇ F 21 καὶ prius om. F 23 post διαι-
 ρετά ante, ἐστίν C 24 post πάντα add. γὰρ A 25 τὸ (ante πρῶτον) om. CM
 27 καὶ ante πρῶτον CM: om. aAF τρόπον M 29 ante ἀρχὴν add. τὴν A 31 ἀπτό-
 μενον aF 32 ἢ prius om. CM 33 εἰ μὲν ἀδιαίρετον F

ΒΓ τόπος συνεχῆς ὄν καὶ μέγεθος ἔχων ἐξ ἀδιαίρετων | συγκαίμενος, 231^ε
 καὶ ἔσται τὸ ἀμερῆ καὶ ἀδιαίρετα ἀλλήλων ἐχόμενα, ὃ δέδεικται ἀδύνατον
 ὄν. εἰ δὲ διήρηται ἀπ' ἀλλήλων τὰ πέρατα τοῦ τόπου τὸ Β καὶ τὸ Γ,
 ἔσται τι πρὸ τοῦ Γ οἶον τὸ Δ, εἰς ὃ πρῶτον μεταβέβληκε τὸ ἀπὸ τοῦ
 5 Β ἐπὶ τὸ Γ κινούμενον κατὰ τόπον, καὶ τοῦ Δ πάλιν ἄλλο πρότερον οἶον
 τὸ Ε, καὶ κείνου πάλιν ἄλλο πρῶτον, καὶ αἰεὶ οὕτως. ὥστε μὴδὲν εἶναι
 πρῶτον λαβεῖν τοῦ τόπου, εἰς ὃ τὸ κινούμενον μεταβέβληκε, διὰ τὸ μὴδέ- 5
 ποτε ἐπιλείπειν τὴν διαίρεσιν. ὅμοιος δὲ ὁ λόγος ἐστὶ καὶ ἐπὶ τῆς τοῦ
 ποσοῦ μεταβολῆς τῆς κατὰ αὐξήσιν καὶ μείωσιν. καὶ τὴν αἰτίαν τῆς
 10 ὁμοιότητος προσέθηκε, διότι γὰρ καὶ τὸ αὐξόμενον μέγεθος συνεχῆς ἐστὶ
 καὶ διαιρετὸν εἰς αἰεὶ διαιρετά· τὸ γὰρ τοσόνδε αὐξόμενον μέγεθος ἐν το-
 σῶδε χρόνῳ ἐν τῷ ἐλάττωι ἔλαττον αὐξηθήσεται, καὶ πάλιν ἐν τῷ τούτου
 ἐλάττωι ἔλαττον. ὅτι δὲ τὴν προτέραν δεῖξιν ἐπὶ τοῦ τόπου ἐποιήσατο,
 ἐδήλωσεν ἐκεῖ ἄλλο μὲν τὸ κινούμενον μέγεθος λαβὼν τὸ ΑΒ, ἄλλο δὲ τὸ 10
 15 ἐφ' οὗ κινεῖται τὸ ΒΓ ἐκ τοῦ Β εἰς τὸ Γ κινούμενον. τὸ δὲ αὐξόμενον
 καὶ μειούμενον μέγεθος ἐν τῷ αὐτῷ ἐστὶ. δείξας δὲ ὅτι οὔτε τοῦ τόπου οὔτε
 τοῦ μεγέθους ἐστὶ τι πρῶτον λαβεῖν διὰ τὸ συνεχῆ εἶναι καὶ διαιρετὰ εἰς
 αἰεὶ διαιρετά, ἐπιφέρει, ὅτι μόνον τῶν καθ' ἃ ἢ κίνησις τὸ ποιὸν καθ'
 αὐτὸ ἀδιαίρετον ἐνδέχεται εἶναι. ὁῦλον δὲ ὅτι κατὰ συμβεβηγὸς καὶ τοῦτο
 20 διαιρετὸν· καὶ ἀδιαίρετον δὲ ἢ τῆ αὐτοῦ φύσει, οὐδὲ ἐν αὐτῷ ἐστὶ τι
 πρῶτον (τὸ γὰρ πρῶτον ἐν διαιρουμένῳ καὶ μέρη ἔχοντι), ἀλλὰ καὶ καθ' 15
 ὃ τοῦ ὑποκειμένου ἢ συνδιαίρεται οὐκ ἐστὶ τι πρῶτον, οὐδὲ αὐτοῦ τοῦ
 συνδιαιρουμένου εἴη ἂν τι πρῶτον. συνδιαίρεται δὲ ἢ ἀλλοίωσις, εἰ μὴ
 ἀθρόα γίνωτο ἢ μεταβολή, ἣν αὐτὸς ἤξειν γίνεσθαι ἐν τῷ πρώτῳ βιβλίῳ
 25 πρὸς Μέλισσον διαλεγόμενος, ὅτε ἔλεγεν “ὥσπερ οὐκ ἀθρόας οὐσῆς μετα-
 βολῆς.” ὁ μὲντοι Εὐδόμος εὐλαβέστερον περὶ τούτου διετάξατο ἐν τῷ
 τετάρτῳ τῶν Φυσικῶν γράφων οὕτως· “τὰ δὲ ἀλλοιούμενα πῶς χρῆ λαμ- 20
 βάνειν μεταβάλλοντα; εἰ μὲν γὰρ ἢ ποσὸν τὸ σῶμα ἀλλοιοῦται καὶ μὴ
 πᾶν ἅμα θερμαίνεται καὶ ξηραίνεται, ἐν τούτοις ἐστὶ τὸ πρῶτον· εἰ δὲ
 30 πῶς ἄλλως πάσχουσιν, ἄλλος λόγος.”

2 ante ἀδύνατον add. καὶ F 3 διείρηται C 6 πρῶτον] πρότερον a 8 ὁμοίως M
 ἐστὶν ὁ λόγος aF 10 προσέθηκε post αἰτίαν CM γὰρ ACM (cf. Index): om. aF
 αὐξανόμενον C 11. 12 τοσῶδε A: τῷ σῶ δε CM: τῷ τοσῶδε aF 12. post χρόνῳ
 add. καὶ a τῷ post ἐν om. CM αὐξηθήσεται F πάλιν post τούτου aF
 15 δὲ om. M 16 τοῦ τόπου οὔτε om. M 17 συνεχῆ — καθ' αὐτὸ (18. 19) om. M¹
 συνεχῆ C διαιρεται C 17. 18 εἰς αἰεὶ διαιρετά om. F 18 ἐπιφέρει ACM²:
 ἐπήγαγεν aF μόνων aF 20 ἢ post φύσει CM αὐτοῦ CF οὐδὲ ἐν aA:
 οὐδὲν M: οὐδὲν ἐν CF τι om. F 21 ἐν τῷ διαιρουμένῳ F μέρει M
 καὶ (ante καθ') om. F 24 ἐν—ἀθρόας (25) in mg. add. C¹ πρώτῳ βιβλίῳ] p. 186^a15
 25 οὐκ ἀθρόας om. M οὐκ] οὐ καὶ A 25. 26 οὐσῆς μεταβολῆς A: οὐσῆς τῆς
 μεταβολῆς CM: μεταβολῆς οὐσῆς aF: γινόμενης μεταβολῆς Aristoteles et Simplicius p. 966,19
 26 Εὐδόμος] fr. 66 p. 90,5 Spengel. 27 τετάρτῳ ACM: δευτέρῳ a 29 ante
 ἐν τούτοις male addunt οὐδὲ CM 30 ἄλλου λόγου F

p. 236^b19 Ἐπειδὴ δὲ τὸ μεταβάλλον ἄπαν ἐν χρόνῳ μεταβάλλει 231^r
 ἕως τοῦ ἀνάγκη ἄρα ἐν ὀψωῶν τοῦ ΧΡ κεννηθῆσθαι. 30

Δείξας ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ χρόνῳ, ἐν ᾧ τι μεταβάλλει, τὸ πρῶτον
 λαβεῖν, ἐπειδὴ λέγεται τι ἐν πρώτῳ χρόνῳ μεταβάλλειν τὸ μὴ ἐν τινι μέρει
 5 τοῦ λεγομένου χρόνου ἀλλ' ἐν αὐτῷ προσεχῶς, προτίθεται δεῖξαι, ὅτι καὶ
 τοῦτο τὸ πρῶτον διαιρετὸν ὃν οὐ συγχωρεῖ τὸ κυρίως πρῶτον λαβεῖν. δι-
 χῶς γὰρ λεγομένου τοῦ ἐν χρόνῳ μεταβάλλειν, ἢ ὡς ἐν πρώτῳ ἢ ὡς
 καθ' ἕτερον, καθ' ἕτερον μὲν ἔστι τὸ ἐν τινι τῶν τούτου μερῶν μετα- 35
 βάλλον· ἐν γὰρ τῷ ἐνιαυτῷ τούτῳ ὁ ἀγών, ὅτι ἐν τῆδε αὐτοῦ τῆ
 10 ἡμέρᾳ, πρώτῳ δὲ τὸ ἐν τῆδε τῆ ἡμέρᾳ ἢ τῆδε τῆ ὥρᾳ. πῶς οὖν
 λέγεται πρῶτος οὗτος ὁ χρόνος, εἴπερ μὴ ἔστι πρῶτον χρόνον λαβεῖν; καὶ
 δείκνυσιν, ὅτι οὔτε οὗτος πρῶτος κυρίως ἔστιν, εἴπερ καὶ οὗτος μεριστός
 ἔστι χρόνος ὢν καὶ ἀνάγκη ἐν ὀψωῶν αὐτοῦ μέρει μεταβάλλειν τὸ μετα-
 βάλλον, ὥστε μὴ ἔχθαι εἰπεῖν ἐν ᾧ πρώτῳ τὸ κινούμενον ἤρξατο τῆς κι-
 15 νήσεως. τοῦ γὰρ ληφθέντος πρώτου ἄλλο τι πρῶτον ληφθῆναι δυνατὸν 40
 καὶ ἐκείνου ἄλλο καὶ αἰεὶ οὕτως. δείκνυσι δὲ καὶ ἐκ τοῦ ὅρισμοῦ τοῦ ται-
 ούτου πρώτου, ὅτι μέρος τι ὃν τοῦ ὅλου διαιρετὸν ἔστι καὶ αὐτό. ἐν πρώτῳ
 γὰρ ἐλέγξασθαι εἶναι τι ἢ κινεῖσθαι χρόνον τὸ μὴ ἐν τινι τῶν τοῦ εἰρημένου
 χρόνου ὃν ἢ κινούμενον. τῷ γὰρ κατὰ τι μέρος καὶ τῷ κατ' ἄλλο τὸ
 20 πρῶτον ἀντίκειται. ὡς μεριστός οὖν εἰληπται καὶ οὗτος ὁ χρόνος, εἴπερ
 διὰ τοῦτο πρῶτος, ὅτι οὐκ ἐν τινι τῶν αὐτοῦ μερῶν.

Τρίτην δὲ ἀπόδειξιν δι' ἐκθέσεως πάλιν ποιεῖται καὶ τῆς εἰς ἀδύνα-
 τον ἀπαγωγῆς, ὅτι οὐδὲ ἐπὶ τούτου ἀληθὲς τὸ πρῶτον εἶναι χρόνον κυ- 45
 ρίως ἐν ᾧ κινεῖται τι. λαμβάνει δὲ χρόνον ἐν ᾧ πρώτῳ τὸ κινούμενον
 25 κινεῖται τὸν ΧΡ. καὶ ἐπεὶ πᾶς χρόνος διαιρετός, διαιρεῖ αὐτὸν κατὰ
 τὸ Κ. τὸ δὲ ἐν πρώτῳ τῷ ΧΡ κινούμενον ἐν τῷ μέρει αὐτοῦ τῷ ΧΚ
 ἦτοι κινεῖται ἢ οὐ κινεῖται. καὶ ὁμοίως ἐν τῷ ΚΡ. καὶ εἰ μὲν ἐν
 μηδετέρῳ κινεῖται, οὐδὲ ἐν παντὶ τῷ ΧΡ κινήσεται ἀλλ' ἠρεμήσει. ὃ γὰρ
 ἐν μηδενὶ τῶν μορίων τινὸς κινεῖται, τοῦτο ἀδύνατον ἐν ὅλῳ αὐτῷ κινεῖ-

2 $\bar{\chi} \bar{\rho}$ a: χρ~~XXXXXXXXXX~~ AC: χρόνου MF κεννηθῆσθαι A in ras. CFM: κεννηθῆσθαι a
 3 ἐν ᾧ—χρόνῳ (4) om. M 4 μέρει] χρόνῳ A 5 post αὐτῷ add. τῷ aF
 6 τὸ (ante πρῶτον) om. M 7 ἐν τῷ χρόνῳ M ὡς prius om. F¹, alterum CM
 ἐν A: ἐν ᾧ aCFM 8 ante καθ' ἕτερον iter. ἐν ᾧ πρώτῳ F 10 πρώτῳ—ἡμέρᾳ
 om. F πρῶτον M 10. 11 πρῶτος οὖν πῶς λέγεται aF 11 οὕτως M²
 μὴ om. A 13 μέρη a 13. 14 τὸ μεταβάλλειν F¹ 15 τοῦ] τούτου M
 πρώ
 πρώτου a: του A: τούτου F: om. CM πρῶτον ACFM: πρότερον a 16 καὶ
 (post δὲ) om. CM 16. 17 τοῦ τοιούτου aCM: τούτου τοῦ A: τοιούτου superscripto
 τοῦ F 17 ὢν, sed corr. F αὐτῷ C 21 αὐτοῦ a 24 τὸ κινούμενον
 πρώτῳ aF 25 XP] χρόνον compendiose F ἐπειδὴ aF 26 XP] χρόνῳ F: $\bar{\chi} \bar{\rho}$
 χρόνῳ a itemque uterque v. 28 27 ἢ οὐ κινεῖται om. F 28 κινήσεται A:
 κινήσεται aCFM

σθαι. εἰ δὲ ἐν τῷ ἑτέρῳ τῶν μορίων αὐτοῦ τῷ ΧΚ ἢ τῷ ΚΡ κινεῖται, 231
 ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ μὴ κινεῖται, οὐκ ἂν ἐν πρώτῳ κινῶτο τῷ ΧΡ· ἐν γὰρ τῶν 61
 τούτου τιὸν γίνεται κινούμενον, ὅπερ οὐκ ἦν τὸ ἐν πρώτῳ τῷ ΧΡ χρόνον
 κινεῖσθαι· τὸ γὰρ ἐν πρώτῳ ἦν τὸ μὴ ἐν τινι τῶν τούτου, ἀλλ' ἐν ἅπαντι.
 5 οὐκ ἄρα πρῶτος ὁ ΧΡ χρόνος, εἴπερ πᾶς χρόνος διαιρετός ἐστιν. ἀλλ' εἰ
 τὸ ἐν πρώτῳ χρόνῳ τοῦτο ἦν τὸ μὴ ἐν τινι τῶν τούτου, ἀλλ' ἐν ἅπαντι,
 δυνατὸν τὸ ἐν παντὶ τῷ ΧΡ χρόνῳ κινούμενον ἐν πρώτῳ αὐτῷ κινεῖσθαι.
 καὶ γὰρ μεριστός ἢ ἢ ὁ ΧΡ χρόνος, τὸ μὴ ἐν τινι τῶν αὐτοῦ ἀλλ' ἐν 231
 ἅπαντι κινούμενον ἐν πρώτῳ αὐτῷ λέγοιτο (ἂν) κινεῖσθαι· ἀλλ' ἀρχὴν μὲν
 10 χρόνου καὶ οὕτως πρῶτον οὐκ ἔστι λαβεῖν. ὁ γὰρ ἂν λάβῃς μέρος χρόνου
 ὡς πρῶτον, ἔχει τι ἑαυτοῦ πρότερον διὰ τὴν ἐπ' ἄπειρον τοῦ χρόνου διαί-
 ρεσιν. χρόνον δὲ τινα πρῶτον οἶόν τέ ἐστι λαβεῖν ὅλον ὁμοῦ λαμβανό-
 μενον· ἐν ὅλῳ γὰρ τι πᾶν μεταβάλλει καὶ οὐκ ἐν μορίῳ αὐτοῦ, ὡς τῇ 5
 κινήσει αὐτοῦ συμπαρατείνεσθαι τὴν μεταβολήν. ὁ γὰρ ἀγὼν ἐπιτελεῖται ἐν
 15 τῷδε τῷ μηνί, ἀλλ' οὐ πρώτῳ, ἀλλὰ πρώτῳ τῷδε τῇ ἡμέρᾳ καὶ τῷδε
 τῆς ἡμέρας ἐν ὥραις, ἐν αἷς ἐπιτελεῖται πάσαις ὁμοίως. καὶ ἔστι πρῶτος
 οὗτος χρόνος, οὐχ ὅτι οὐκ ἔστιν ἄλλος πρὸ αὐτοῦ χρόνος, ἀλλ' ὅτι οὐκ
 ἔστιν ἄλλος πρὸ αὐτοῦ, ἐν ᾧ ὁ ἀγὼν ἐπιτελεῖται, καὶ ὅτι οὐκ ἐν ὅποιον
 αὐτοῦ μέρει, ὥστε τὴν ἐπ' ἄπειρον διαίρεσιν εἰσαχθῆναι· ἀλλ' ἐν ὅλῳ
 20 αὐτῷ ἐπιτελεῖται ὁ ὅλος ἀγὼν, καὶ ἡ μεταβολὴ αὐτοῦ συμπαρατείνεται τῇ 10
 τοῦ χρόνου κινήσει. ὁ μὲντοι Ἀριστοτέλης ἐν ταῖς ἐκτεθεισαῖς ἀποδεί-
 ξεσιν ἔδειξεν, ὅτι πρῶτον οὕτως χρόνου ὡς ἀρχὴν χρόνου οὐκ ἔστιν λαβεῖν·
 διὸ καὶ τῇ ἐπ' ἄπειρον διαίρεσει τοῦ χρόνου ἐχρήσατο οὐδαμοῦ κατὰ τὸ
 ὅλον αὐτὸν λαβόν. ἐφεξῆς δὲ καὶ ὡς ὅλον αὐτὸν λαμβάνων πρῶτον αὐτὸν
 25 χρόνον καλεῖ, ὅταν λέγῃ· “εἰ γὰρ ἐν τῷ ΧΡ πρώτῳ χρόνῳ τὸ ΚΑ κει-
 νήσεται.”

Ἐπειδὴ δὲ ἀναγκαῖόν ἐστι τὸ πρόβλημα, οὐδὲν ἄτοπον οἶμαι καὶ τὰ
 τῷ Εὐδότῳ περὶ τούτου γεγραμμένα παραθέσθαι πάντων μᾶλλον τῶν ἐπι-
 γητῶν τὴν τοῦ Ἀριστοτέλους γνώμην ἐπισταμένῳ. γράφει δὲ ὁ Εὐδότος
 30 ἐν τῷ τετάρτῳ τῶν Φυσικῶν ταῦτα· “πῶς οὖν ἔσται τὸ πρῶτον ἐν ᾧ
 μετέβαλλεν; ἐν ᾧ μὲν γὰρ ἐπετελέσθη, ἔστι· πέρασ γὰρ ἐν τούτῳ. τὸ δὲ
 τέλος ἢ τὸ πρῶτον πλεοναχῶς λέγεται· ἓνα μὲν τρόπον, ἐν ᾧ ἀτόμῳ.
 τοῦτο δὲ ἐπὶ μὲν τοῦ μεταβεβληκέναί ἐστιν, ἐπειδὴ ἔστι μεταβεβληκέναί
 ἐν ἀτόμῳ, ἐπὶ δὲ τοῦ ἡρμεῖν καὶ μεταβάλλειν οὐκ ἔστιν, ἐπειδὴ οὔτε κ-

1 τῶν μορίων ΔCM: μορίω F: μέρη (sic) a αὐτῷ CM 2 post ἐν alterum add.
 τῷ a ΧΡ] ᾗ F 4 ἅπαντι C 5 ὁ ᾗ χρόνος CM: ὁ ᾗ// χρόνος (eraso ὁ)
 A: ὁ χρόνος ὁ ᾗ aF 6 post πρώτῳ add. τῷ a 7 παντὶ] ἅπαντι a χρόνῳ
 τῷ ᾗ collocant CM αὐτοῦ F 8 ὁ χρόνος ὁ ᾗ aF 9 ἂν a: om. ACFM
 14 ἐν] ἐπὶ aF 16 πάσαις ἐπιτελεῖται M 16. 17 ἔστιν οὗτος πρῶτος aF 17 οὐκ prius
 corr. nescio unde A² χρόνος πρὸ αὐτοῦ aF 18 ἄλλο M οὐκ om. C 19 μέ-
 ρη a 21 ἐκτεθεισῶν A¹ 22 ἔδοξεν M οὕτως χρόνου ὡς] ὁ ἅπας χρόνος F
 ἔχει F 23 τοῦ χρόνου διαίρεσις aF 25 λέγῃ] p. 236b34 27 δὲ om. M
 29 ἐπισταμένῳ M 30 τετάρτῳ] δευτέρῳ a Φυσικῶν] fr. 67 p. 91, 1 Spen-
 gel. οὖν om. aF 31 μετέβαλεν CF 33 τοῦ βεβληκέναί F et A sed corr. A¹

νεῖται οὔτε ἡρμεῖ ἐν ἀτόμῳ. ἐν ᾧ δὲ πρώτη κινεῖται ἔστιν, ὥσπερ εἴρηται, 231^v
οὐ μὴν ἐν τινι, ἀλλ' ὁμοίως ἐν παντί. λέγομεν γὰρ ὅτι ἐν τῷ μηνί τῷ 21
'Ὀλυμπικῷ ἐξέλιπεν ὁ ἥλιος, ὅτι τῇ νομηγία· καὶ τῇ νομηγία δέ, ὅτι ἐν
τινι μορίῳ ταύτης. ἐν ταύτῃ δὲ τῷ μορίῳ οὐκέτι, ὅτι ἐν ἄλλῳ, ἀλλ' ὅτι
5 ἐν ὀψοῦν τούτου. ἀλλὰ τοῦτο μεριστόν, ὥστε πρότερον ἐν τῷ προτέρῳ·
πρότερον γὰρ τὸ μέρος ἐν τῷ μέρει. ἀλλ' ἡ ὄλη ἐν τῷ ὄλῳ χρόνῳ.
ὥστε ἐν τούτῳ πρώτῳ ἐξέλιπεν ὡς ἐν χρόνῳ. χρόνος μὲν οὖν οὐκ ἔστι
πρῶτος, ἐπειδὴ πᾶς μεριστός, ἐν ᾧ δὲ πρώτη ἐκινεῖτο ἢ ἄλλο τι ἐπασχεν, 25
ἔστιν, ἐπειδὴ ἐν χρόνῳ τὰ τιοαυτά ἐστὶ καὶ ἐν τινι οὕτω, ὥστε ἐν ὀψοῦν
10 γίνεσθαι αὐτοῦ. τοῦτο δὲ λέγεται τὸ ἐν πρώτῳ."

p. 236^b32 Δεδειγμένου δὲ τούτου φανερόν ἕως τοῦ ὥστε κεινη- 30
μένον ἔσται τὸ κινούμενον.

Δεδειγμένου τοῦ πάντα χρόνον καὶ τὸν πρῶτον λεγόμενον ἐπ' ἄπειρον
διαιρετὸν εἶναι, ἐπεσθαι τούτῳ φησὶ τὸ πᾶν τὸ κινούμενον ἐξ ἀνάγκης πρό-
15 τερον κεινησθαι, οὐχ ὡς πεπαῦσθαι δὲ τῆς κινήσεως λέγεται κεινησθαι
τὸ κινούμενον, ἀλλ' ὡς ἤδη τι διεληλυθέναι τὸ διῖόν. ἐπεὶ γὰρ τὸ κινού-
μενον, ὅταν κινῆται, μετήλλαχεν ἕκ τινος εἰς τι (εἰ γὰρ ἐν ταυτῷ εἴη, οὐκ
ἂν κινούτο), τὸ δὲ μετήλλαχὸς κεινῆται, ὀφλον ὡς τὸ κινούμενον ἀναγκαῖόν 35
ἔστι κεινησθαι. αὐτὸς δὲ δεῖκνυσιν αὐτὸ οὕτως· λαμβάνει τὸ ΚΛ κινού-
20 μενον ἐν τῷ ΧΡ πρώτῳ χρόνῳ. ἐν παντί οὖν αὐτοῦ κινεῖται μορίῳ·
τὸ γὰρ κεινῆται, ὡς εἶπον, οὐχ ὡς πεπαυμένου τῆς κινήσεως ἤδη τοῦ
κεινησθαι λεγομένου λαμβάνει, ἀλλ' ὡς ἐν τῷ κινεῖσθαι ἤδη τι διεληλυθός.
ἐπεὶ οὖν ἔστι τις χρόνος ὁ ΧΡ, ἐν ᾧ πρώτῳ μεταβάλλει τὸ κινούμενον
τὸ ΚΛ τῷ ἐν παντί αὐτῷ μεταβάλλειν, ἐὰν ἄλλο τι ὁμοταχῶς τῷ ΚΛ
25 κινούμενον ληφθῆ, ἅμα τοῦ κινεῖσθαι ἀρχόμενον τῷ ΚΛ, ἐν τῷ ἡμίσει 40
χρόνῳ τοῦ ΧΡ, τουτέστι τῷ ΧΚ, τὸ ἡμισυ διελεύσεται. ἐν τῷ αὐτῷ δὲ
χρόνῳ καὶ τὸ ΚΛ τὸ ἰσοταχὲς αὐτῷ καὶ ἅμα ἀρξάμενον αὐτῷ τὸ αὐτὸ
διελεύσεται. ἐν γὰρ ὀψοῦν μορίῳ τοῦ χρόνου κεινῆται τὸ ἐν παντί
αὐτῷ κινούμενον· τὸ ἄρα κινούμενον τὴν ὄλην τὴν ἡμίσειαν πρότερον 30
κίνηται. ἐπειδὴ δὲ τὸ ΚΛ ἐν πρώτῳ τῷ ΧΡ χρόνῳ ὑπέθετο κεινημένον,

1 κινεῖται om. C 3 ὀλυμπικῷ aA: ὀλυμπιακῆ CFM ἐξέλειπεν A, sed corr. A¹;
itemque v. 7 4 οὐκέτι ὅτι a: οὐκέτι οὔτε ACFM 5 ὀψοῦν, ὁ in ras. II litt. A
6 post γὰρ add. οὐ, sed erasit A 7 ἐν ὄλῳ χρόνῳ F οὐκ ἔστι] οὐκέτι A
9 ὥστε] ὡς F ἐν τσοῦν, superscr. ὁ C 10 λέγει aF 11 δὲ om. M, qui post
τούτου add. πάντα χρόνον, sed del. 11. 12 ὥστε τὸ κινούμενον ἔσται κεινημένον F
13 post χρόνον add. καὶ πᾶν μέγεθος a τὸν πρῶτον ACM: τὸν πάντα F: τὸ πρῶτον a
15 κεινησθαι, ἢ in ras. A 16 γάρ] καὶ F 17 post κινῆται add. τι F 20 τῷ
om. aF χρόνῳ πρώτῳ aFM 21. 22 οὐχ ὡς πεπραγμένου τοῦ κεινησθαι λεγομέ-
νου ἤδη τῆς κινήσεως F 22 ἤδη διεληλυθός τί CM 24 τῷι x/// τῷι ἐν A¹: τὸ
πλ, τὸ ἐν F αὐτῷ aCM: αὐτοῦ AF 26 ἐν τῷ — διελεύσεται (28) om. F
27 καὶ τὸ] κατὰ τὸ M 29. 30 κεινῆται C similiterque saepe 30 τῷ πλ ἐν τῷ
πρώτῳ C κεινῆ//ημένον C

διὰ τοῦτο ἄλλο τι ἔλαβεν ἡμισταχῆς τῷ ΚΛ ἐν τῷ ἡμίσει χρόνῳ τοῦ ΧΡ 231^v
 τὸ ἡμισυ κινούμενον. οὐδὲ ἐκινήθη τὸ ΚΛ ἐν ὅλῳ τῷ ΧΡ χρόνῳ, ἵνα δι' 45
 ἐκείνου καὶ τὸ ΚΛ δεῖξῃ καὶ αὐτὸ πρὸ τοῦ τὸ ὅλον κενιῆσθαι τὸ ἡμισυ
 κενιημένον· εἰ γὰρ αὐτὸ τὸ ΚΛ καθ' αὐτὸ ἔλαβεν ἐν τῷ ἡμίσει τοῦ ΧΡ
 5 χρόνου τῷ ΧΚ κενιημένον, ἐνστασιν (ἀν) ἔχειν ἐδόκει τινά, διότι ἐν
 πρώτῳ τῷ ΧΡ χρόνῳ ὑπετέθη κενιημένον τὸ ΚΛ.

p. 237^a2 Ἔτι δὲ εἰ ἐν τῷ παντὶ χρόνῳ τῷ ΧΡ ἕως τοῦ ἄπαν τὸ
 μεταβάλλον ἄπειρα ἔσται μεταβεβληχός. |

Δεύτερον ἐπιχείρημα τοῦτο δεικνύον, ὅτι ἀνάγκη πᾶν τὸ κινούμενον 232^r
 10 κενιῆσθαι πρότερον. εἰ γὰρ πᾶν τὸ κενιημένον κενιῆσθαι λέγομεν ἐν
 ὁριστῶν χρόνῳ τῷ λαβεῖν τὸ ἔσχατον νῦν τὸ ὀρίζον τὸν παρεληλυθότα
 χρόνον ἐν ᾧ ἐκινεῖτο (πρὸ παντός γὰρ τοῦ νῦν χρόνος ἐστὶ διὰ τὸ μὴ
 ἔχασθαι ἀλλήλων τὰ νῦν, πᾶς δὲ χρόνος καὶ ὁ ἐλάχιστος διαιρεῖται τῷ νῦν),
 ὁῖον ὅτι καὶ ἐν ἐκείνῳ τῷ νῦν τῷ διαιροῦντι εἰς ἡμισυ τὸν παρεληλυθότα 5
 15 χρόνον κενιημένον ἔσται. ὥστε τὸ κινούμενον ἐπὶ τὸ ἔσχατον τοῦ χρόνου
 νῦν, πρὸ τοῦ κινεῖσθαι ταύτην τὴν κίνησιν κενιημένον ἦν, ὅτε τὸ ἡμισυ
 διήλθεν. ἦν γὰρ καὶ τοῦ ἡμίσεος ἔσχατόν τι νῦν, καὶ οὐ τοῦ ἡμίσεος
 μόνον, ἀλλὰ καὶ ὅπου οὐν μέρους μεζονός τε καὶ ἐλάττωτος, διότι πᾶς χρόνος
 καὶ ὁ ἐλάχιστος διαιρετός ἐστι. καὶ διαιρεῖται κατὰ τὸ νῦν, καὶ καθ'
 20 ἕκαστον νῦν κενιημένον ἐστὶν ὡσπερ καθ' ἕκαστον χρόνον κινούμενον. εἰ
 δὲ τοῦτο οὕτως ἔχει, καὶ πᾶς χρόνος ἐπ' ἄπειρον ὑπὸ τῶν νῦν διαιρεῖται, 10
 καὶ πάντων τῶν νῦν μεταξύ χρόνος ἐστίν. ἵνα μὴ ἔχηται ἀλλήλων τὰ νῦν.
 τὸ κινούμενον οὐ μόνον κινεῖται πρὸ τοῦ κινεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ ἀπειράκις
 κενιῆται· ὅσακις γὰρ ἔστι λαβεῖν τὸ νῦν ἐπὶ τοῦ χρόνου, ἐν ᾧ κινεῖται
 25 τὸ κινούμενον, τοσαυτάκις ἔστιν αὐτοῦ κατηγορεῖν τὸ κενιῆσθαι. τὸ δὲ
 νῦν ἔστι λαβεῖν τοσαυτάκις, ὅσακις ἔστι διελεῖν τὸν χρόνον. ὁ δὲ χρόνος
 ἐπ' ἄπειρόν ἐστι διαιρετός, ὡς δεῖξει. ἄπειρα ἄρα ἔσται κενιημένον τὸ
 κινούμενον. εἰ γὰρ πᾶς χρόνος διαιρετός ἐστίν, ἔστι δὲ καὶ τὸ μεταξύ τῶν 15
 διαιρέσεων χρόνος διὰ τὸ μὴ ἔχασθαι ἀλλήλων τὰ νῦν, καὶ οὗτος διαιρετός
 30 ἐστίν. ὥστε εἰ πᾶς μὲν χρόνος διαιρετός, μετὰ πᾶσαν δὲ τὴν ληφθεῖσαν
 διαίρεσιν καταλείπεται χρόνος, οὐδέποτε ἐπιλείψει ἢ διαίρεσις τῷ μηδέποτε
 ἐπιλείπειν ἐν ταῖς τομαῖς τὸ διαιρεῖσθαι δυνάμενον· τοῦτο δὲ ἦν ὁ χρόνος.
 ἐπ' ἄπειρον ἄρα ἢ διαίρεσις. ἐφ' ὅσον δὲ ἢ διαίρεσις, ἐπὶ τοσοῦτον καὶ τὰ

I post XP add. χρόνος aF 2 τὸ ἡμισυ—χρόνου (5) om. F 4 κενιημένον] κινού-
 μενον C 5 χρόνω M ἀν a: om. ACFM 6 ὑπέβηκε CM 7 εἰ om. F
 7. 8 ἄπαν τὸ μεταβάλλον om. F 11 τῷ] τὸ A 13 τῷ] τὸ M 14 εἰς τὸ ἡμισυ
 CM 16 ὅτε aA: ὅτι FM: ὅτι C 17 καὶ (post γάρ) om. CM τι] τὸ M
 18 πᾶς] τὰς M 20 post χρόνον add. τὸ F 21 ὑπὸ τῶν νῦν ἐπ' ἄπειρον CM
 22 τῶν om. F 23 οὐ μόνον aA: om. CFM 24 τὸ νῦ/ om. ἐπὶ M 26 τοσαυ-
 τάκις post νῦν ponunt CM 27 post ἐστὶ viii fere lit. crasae C δειχθήσεται
 aF 29 χρόνος om. M οὕτως M 30 ἔσται a 33. p. 994,1 καὶ τὰ νῦν om.
 A, sed suppl. in marg. A¹: καὶ om. F

νῦν· κατὰ ταῦτα γὰρ ἡ διαίρεσις. ἐφ' ὅσον δὲ τὰ νῦν, ἐπὶ τοσοῦτον 232·
καὶ τὸ κεινῆσθαι κατηγορεῖται τοῦ κινουμένου. ἄπειρα ἄρα ἔσται μετα- 20
βεβληγὸς τὸ κινούμενον. δῆλον δὲ ὅτι δυνάμει τὰ ἄπειρα καὶ οὐκ ἐνεργεία,
ὥσπερ καὶ ἡ διαίρεσις δυνάμει τὸ ἄπειρον ἔχει τῷ ἐπ' ἄπειρον διαιρεῖσθαι
5 τὸ διαιρούμενον, ἀλλ' οὐχὶ τῷ εἰς ἄπειρά ποτε διηρηθῆσθαι κατ' ἐνεργείαν.

p. 237^a11 Ἔτι δὲ εἰ τὸ συνεχῶς μεταβάλλον ἕως τοῦ πᾶν τὸ με- 25
ταβάλλον ἄπειρα ἔσται μεταβεβληγὸς.

Τρίτον τοῦτο ἐπιχείρημα δεικνύον, ὅτι πᾶν τὸ μεταβάλλον ἐπ' ἄπει-
ρον πρότερον μεταβέβληκε, τὸ γὰρ συνεχῶς κινούμενον, καὶ μῆτε ἐφθαρ-
10 μένον μῆτε πεπαυμένον τῆς κινήσεως ἐφ' ὅσον οὖν, ἀνάγκη ἐν ᾧ κινεῖσθαι
λέγεται χρόνῳ ἢ μεταβάλλειν ἢ μεταβεβληκέναι· ἀλλὰ μὴν ἐν τῷ νῦν δέ-
δεικται ὅτι οὐκ ἔσται μεταβάλλειν· μεταβεβληκέναι ἄρα· ὥστε καθ' ἕκαστον 30
τῶν νῦν τῶν ἐν τῷ χρόνῳ λαμβανομένων, ἐν ᾧ συνεχῶς κινεῖται τὸ κι-
νούμενον, κεινηγμένον καὶ μεταβεβληγὸς ἔσται· ἄπειρα δὲ τὰ νῦν ὡς ἐπ'
15 ἄπειρον· ἄπειρα ἄρα ἔσται μεταβεβληγὸς τὸ μεταβάλλον.

p. 237^a17 Οὐ μόνον δὲ τὸ μεταβάλλον ἕως τοῦ ὥστε μεταβάλλοι
ἂν πρότερον.

Δεῖξας, ὅτι πᾶν τὸ μεταβάλλον ἀνάγκη πρότερον μεταβεβληκέναι, δεῖ- 40
κνυσι καὶ τὸ ἀντίστροφον αὐτῶν ἀληθὲς ὄν, ὅτι πᾶν τὸ μεταβεβληγὸς ἀνάγ-
20 κη πρότερον μεταβάλλειν. δεῖκνυσι δὲ αὐτὸ προαποδείξας, ὅτι πᾶν τὸ
μεταβεβληγὸς ἔκ τινος εἷς τι ἐν χρόνῳ μεταβέβληκε. τοῦτο δὲ
δεικνυσι διὰ τῆς εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγῆς. εἰ γὰρ μὴ ἐν χρόνῳ, ἀλλ' ἐν
τῷ νῦν τῷ αὐτῷ ἀπὸ τοῦ Α εἰς τὸ Β μεταβέβληκεν, ἅμα ἔσται ἐν τῷ Α
καὶ ἐν τῷ Β, ὅπερ ἀδύνατον· οὐδὲ γὰρ δυνατόν τὸ μεταβεβληγὸς, ὅτε 45
25 μεταβέβληκεν, εἶναι ἐν τούτῳ, ἐξ οὗ μεταβέβληκεν, ὡς εἰδείξε πρότερον,
ὅτε ἔλεγεν, ὅτι τὸ μεταβάλλειν καὶ ἀπολείπειν ἦτοι ταυτόν ἐστίν ἢ ἀκο-
λουθεῖ τῷ μεταβάλλειν τὸ ἀπολείπειν. σαφεστέρα δὲ ἂν ἦν ἡ λέξις, εἰ τῷ
ἅμα γὰρ ἂν εἶη καὶ ἐν τῷ Α καὶ ἐν τῷ Β ἐπαγαγὼν τὸ ὅπερ ἀδύ-
νατον, τότε ὑπέμνησε τῆς τοῦ ἀδυνατοῦ λέγων τὸ γὰρ μεταβεβληγὸς,
30 ὅτε μεταβέβληκεν, ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν ταύτῳ, δέδεικται πρότερον.

1 κατὰ—διαίρεσις om. F 2 ἄπειρα ACFM: ἀπειράκις a 5 τῷ] τὸ M
ἄπειρόν F ποτε om. CM διαιρεῖσθαι M 6 Ἔτι δὲ τὸ F: Ἔτι δὲ τὸ M συνεχῶς
corr. C 10. 11 κινεῖται, om. λέγεται, F 13 τῷ om. C συνεχῶς post τὸ κινούμενον aF
15 μεταβάλλον ex Arist. a: μεταβεβληγὸς pronο errore ACFM 16 ὥστε om. F
μεταβάλλοι F 19 αὐτῷ AC: αὐτῶν aFM 20 μεταβάλλει A¹ 23 post
ἔσται add. καὶ aF 24 δυνατόν post μεταβέβληκεν CM 25 τούτῳ] τῷ CM
26 ἔλεγεν] c. 5. p. 235^b9 ὅτι om. CM ἀπολείπειν utrobique F 26. 27 ἀκο-
λουθεῖν C 27 ἦν] εἶη F 28 καὶ (post εἶη) om. M ut Arist. (praeter FHIK
codd.) 29 γὰρ τὸ transposita C¹ 30 ἐν ταυτῷ ACM (cf. proxima): ἐνταυθα
aF: ἐν τούτῳ Arist. cf. c. 5. p. 235^b22, cuius loci ipse meminit

εἰ οὖν μὴ ἐν τῷ αὐτῷ νῦν ἀπὸ τοῦ Α εἰς τὸ Β μεταβέβληκεν, ἀλλ' ἐν 232^r
 ἐτέρῳ καὶ ἐτέρῳ, πάντων δὲ δυῶν νῦν μεταξύ χρόνος ἐστίν, εἴπερ μὴ ἔστιν 51
 ἐχόμενα τὰ νῦν, δῆλον ὅτι ἐν χρόνῳ τὴν μεταβολὴν ὑπέμεινε· τοῦτο γὰρ
 σημαίνει νῦν τὸ ἐν χρόνῳ μεταβέβληκεναι, ἀλλ' οὐχὶ ἐκεῖνο θ πέρασ ἐστὶ τοῦ
 5 μεταβάλλειν. εἰ οὖν ἐν χρόνῳ μεταβέβληκε, πᾶς δὲ χρόνος διαιρετός, δῆλον
 ὅτι καὶ ἐν τῷ ἡμίσει τοῦ χρόνου τὸ ἡμισυ μεταβέβληκε. καὶ πρότερόν γε
 τὸ ἡμισυ πρὶν τὸ ὅλον, καὶ ἐν τῷ ἡμίσει τοῦ ἡμίσεος χρόνου τὸ ἡμισυ
 πάλιν τοῦ ἡμίσεος | μεγέθους μετέβαλλε, καὶ αἰεὶ οὕτως διὰ τὴν ἐπ' 232^r
 ἄπειρον τοῦ χρόνου διαίρεισιν. τὸ δὲ κατὰ μόρια μεταβέβληκός οὐχ οἶόν
 10 τε ἀθρόως ὅλον μεταβέβληκεναι, ἀλλὰ διὰ τοῦ μεταβάλλειν εἰς τὸ μεταβε-
 βληκεναι πρόεισι. μόνως γὰρ ἂν ἦν τὸ μεταβέβληκός οὐ διὰ τοῦ μετα-
 βάλλειν μεταβέβληκός, εἰ ἀχρόνως ἐγένετο ἢ μεταβολὴ καὶ ἦν τὸ μέγεθος
 ἐξ ἀτόμων συγκείμενον. πάσης δὲ μεταβολῆς ἐν χρόνῳ γινομένης ἀνάγκη 5
 πᾶν τὸ μεταβέβληκός ἔκ τινος εἷς τι διὰ τοῦ μεταβάλλειν πρότερον μετα-
 15 βέβληκεναι.

p. 237^a28 Ἔτι δὲ ἐπὶ τοῦ μεγέθους φανερώτερον ἕως τοῦ καθά-
 περ ἐπὶ τῶν ἀξανομένων καὶ καθαιρουμένων γραμμῶν.

Ἀπὸ τοῦ χρόνου ἐν ᾧ ἢ μεταβολὴ δεῖξας, ὅτι πρὸ τοῦ μεταβέβλη-
 κέναι ἐστὶ τὸ μεταβάλλειν, τὸ αὐτὸ ἐναργέστερον εἶναι φησὶν ἀπὸ τοῦ με-
 20 γέθους καθ' ὃ ἢ μεταβολή, ἐπὶ τῶν κατὰ μέγεθος δηλονότι μεταβαλλόντων·
 ταῦτα δὲ ἐστὶ τὰ τε κατὰ τόπον μεταβάλλοντα καὶ τὰ κατὰ αὔξησιν καὶ
 φθίσις. τὰ γὰρ κατὰ ποῖον μεταβάλλοντα οὐχ ὑποπίπτει ταύτῃ τῇ ἀπὸ 20
 τοῦ μεγέθους ἀποδείξει, ὥσπερ οὐδὲ τὰ γινόμενα καὶ φθειρόμενα. οὐδὲ
 γὰρ κατὰ ποσὸν ἢ τούτων μεταβολή, ὥστε οὐδὲ κατὰ συνεχῆς καὶ αἰεὶ διαι-
 25 ρετόν, ἐξ ὧν ἢ ἀποδείξει γέγονεν. ὅτι δὲ φανερώτερον ἐπὶ τοῦ μεγέθους
 ἢ ἐπὶ τοῦ χρόνου τὸ προκείμενόν ἐστι, δῆλον, εἴπερ ἐν μὲν τῇ ἀπὸ τοῦ
 χρόνου ἀποδείξει καὶ τῷ μεγέθει προσεχρήσατο. ὅτε ἔλεγεν "ἐν τῷ ἡμίσει
 ἄλλο ἔσται μεταβέβληκός καὶ πάλιν ἐν τῷ ἐκείνου ἡμίσει ἄλλο." ἐν δὲ
 τῇ ἀπὸ τοῦ μεγέθους οὐ δεῖται τοῦ χρόνου. δείχνουσι δὲ αὐτὸ λαβῶν δύο 25
 30 μεγέθη ἢ τοῦ τόπου ἐπὶ τῆς κατὰ τόπον μεταβολῆς ἢ καθ' ὃ ἢ αὔξησις
 καὶ φθίσις, καὶ τὸ μὲν ἐξ οὗ μεταβάλλει, τὸ δὲ εἰς ὃ μεταβάλλει πρώτως,
 τὸ μὲν Γ τὸ δὲ Δ θέμενος. ἐφ' ὧν ἀνάγκη ἢ ἀδιαίρετον εἶναι ὅλον τὸ

2 ἐν post καὶ iterant CM δυῶν aFM ἐχόμενά ἐστι aF 4 ἐν τῷ χρόνῳ a
 7. 8 ἡμίσεως utrobique C 8 μετέβαλε F 9 κατὰ τὰ CM 10 ὅλους C:
 ὅσως M 11 μόνως] ὄνος lac. iv litt. ante relicta M 12 εἰ in ras. A
 ἀχρόνος (sic) ἐγένετο a 16. 17 καθάπερ—αὔξανομένων om. F 18. 19 βέβλη-
 κέναι Λ 21 τε om. CM τὰ (ante κατὰ) om. M 22 φθίσειν F
 κατὰ τὸ ποῖον CM 24 οὐδὲ] οὐ aF post κατὰ (alt.) supra add. τὸ Λ
 24. 25 διαιρετόν ACFM: διαιρετά εἰσιν a 25 ἢ om. F 26 τὸ προκείμενον post
 μεγέθους aF τοῦ (post ἀπὸ) om. aF 27 ἀποδείξει, ἀπο in ras. A
 ἔλεγεν] p. 237^a26 30 post τόπου add. ὡς aF ἢ (post ὃ) om. Λ 31 καὶ (ante
 τὸ) om. Λ 32 ἢ om. C'M

Ἴδ ἡ διαιρετόν. ἀλλὰ ἀδιαίρετον ἀδύνατον· ἀμερές γὰρ ἀμεροῦς ἔσται 232^v
 ἐχόμενον τό τε ἐξ οὗ καὶ τὸ εἰς ὅ. εἰ δὲ διαιρετόν, μέγεθός ἐστι μεταξύ,
 οὗ τὸ μὲν ἐξ οὗ ἀρχή ἐστι, τὸ δὲ εἰς ὃ τελευτή. τὸ δὲ μέγεθος διαιρετόν 30
 εἰς αἰεὶ διαιρετά. ὥστε εἰς τὰ μέρη μεταβάλλει πρότερον καὶ εἰς τὰ
 5 τῶν μερῶν μέρος. ταῦτα δὲ εἰπὼν κοινὸν ἐπάγει συμπέρασμα, ὅτι ἀνάγκη
 τὸ μεταβεβληκὸς μεταβάλλειν πρότερον. καὶ ἐπειδὴ ἡ προσ-
 εχγῆς ἀπόδειξις ἢ ἀπὸ τοῦ μεγέθους ἦτοι τοῦ συνεχοῦς οὐκ ἐπέβαλλεν
 τοῖς κατὰ ποιότητα, ἅπερ εἶπεν ἐναντία, οὐδὲ τοῖς κατὰ γένεσιν καὶ φθο-
 ρὰν μεταβάλλουσιν, ἅπερ ἐν ἀντιφάσει καλεῖ, καὶ ἐν τούτοις φησὶ τὴν
 10 αὐτὴν εἶναι ἀπόδειξιν ἀπὸ τοῦ χρόνου λαμβανομένην, ἐν ᾧ μεταβέβληκε. 35
 τοιαύτη δὲ ἦν ἡ πρὸ ταύτης ἀπόδειξις τῷ συνεχεῖ καὶ αἰεὶ διαιρετῷ τοῦ
 χρόνου ἐπὶ πάσης μεταβολῆς συγγραμμένη. εἰκότως οὖν ἄμφω ὁμοῦ
 λοιπὸν καθόλου συνεπεράνατο, ὅτι καὶ τὸ μεταβεβληκὸς ἀνάγκη μετα-
 βάλλειν πρότερον καὶ τὸ μεταβάλλον μεταβεβληκέναι, καὶ ἐκάτερον
 15 αἰεὶ πρὸ τοῦ ἐτέρου. οὐ γὰρ ἔσται τὸ πρῶτον καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς μεταβο-
 λῆς λαβεῖν διὰ τὸ τὰ συνεχῆ ἐπ' ἄπειρον διαιρετά εἶναι καὶ μὴ συγκεῖσθαι
 αὐτὰ ἐξ ἀμερῶν· ἄπειρος γὰρ ἡ διαίρεσις ἐπὶ τῶν συνεχῶν καὶ καθάπερ, 40
 φησί, δῆλον ἐστὶ τοῦτο ἐπὶ τῶν ἀξιομένων καὶ καθαιρουμένων γραμ-
 μῶν. ἂν γὰρ λάβωμέν τινα γραμμὴν καὶ διέλωμεν αὐτὴν δίχα, καὶ τὸ
 20 μὲν ἡμισυ ἀδιαίρετον φυλάξωμεν, τὸ δὲ ἡμισυ αὐτῆς διελόντες πάλιν διχῆ,
 τὸ ἕτερον αὐτοῦ προσθῶμεν τῷ ἀδιαίρετῳ ἐξ ἀρχῆς ἡμίσει, καὶ αἰεὶ τὸ ἐξ
 ἀρχῆς ἀξέησωμεν τῇ τῶν ἡμίσεων τοῦ διαιρουμένου προσθήκῃ, ἐπ' ἄπειρον
 καθαιρέσεις καὶ αὔξεις φανήσεται.

p. 237^b9 Φανερόν οὖν, ὅτι καὶ τὸ γεγονός ἀνάγκη γίνεσθαι πρό- 45
 25 τερον ἕως τοῦ ὥστε, ἐν ᾧ ἂν ἦ, οὐκ ἂν εἶη ὡς πρῶτον.

Πρότερον εἰπὼν, ὅτι ἡ αὐτὴ ἀπόδειξις ἢ πρὸ τοῦ μεταβεβληκέναι τὸ
 μεταβάλλειν δεξινοῦσα καὶ τοῖς μὴ συνεχέσι προσήκει, τοῖς τε ἐναντίοις καὶ
 τοῖς κατὰ ἀντίφασιν, ὅταν ἀπὸ τοῦ χρόνου ληφθῆ ἢ ἀπόδειξις, νῦν 233^r
 δεξινοῦσιν ὅτι καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ ἀντίφασιν μεταβαλλόντων, τουτέστι τῶν ἐκ
 30 τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ ὄν ἢ ἐκ τοῦ ὄντος εἰς τὸ μὴ ὄν, τουτέστι τῶν γινο-
 μένων καὶ φθειρομένων ὅσα διαιρετά καὶ συνεχῆ ἐστίν, οὐ μόνον ἢ ἐκ τοῦ
 χρόνου ἀπόδειξις ἀρμόσει, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀπὸ τοῦ μεγέθους. ὥστε τὸ γε-

1 ἔσται om., qui post γὰρ interp. ἂν ἦν a 3 οὗ (prius)] οὖν F 6 post πρότερον
 iterata ex 4. 5 καὶ εἰς τὰ τῶν μερῶν μέρη del. F 7 ἐπέβαλλεν A¹: ἐπέβαλλε A²CMF²:
 ἐπιβάλλει aF¹ 9. 10 εἶναι τὴν αὐτὴν aF 11 καὶ ἀδιαίρετόν F 12 χρησαμένη F
 14 τὸ om. A: superscr. F post μεταβεβληκέναι add. πρότερον CM 18 ἀξιομέ-
 νων A: ἀξιομένων in lemmate ut Arist. 20 ἡμισυ M et sic deinceps αὐτῆς
 a: αὐτὴν F: αὐτοῦ ACM διχῆ πάλιν aF 22 ἀξέησωμεν aF 25 ὥστε
 ἐν ᾧ ἂν ἦ om. F πρῶτον F 26 ἀπόδοσις CM 27 μεταβάλλον C
 τε om. F 28 ἀπόδοσις CM 30 τοῦ prius om. CM ἦ] καὶ F ἐκ — μὴ
 ὄν] ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ ὄν C¹F¹ 32 ἀπόδοσις ἀρμόττει CM

γονός μέγιστος ἀνάγκη γίνεσθαι πρότερον καὶ τὸ γινόμενον γεγο- 233^ε
 νέναι. καὶ οὐκ ἐπὶ τῶν γινομένων μόνον ἀληθὴς ὁ λόγος, ἀλλ' ἐπὶ πάν- 5
 των τῶν ὅπως οὖν μεταβαλλόντων. οὐ μέντοι αἰεὶ ὃ γίνεται τοῦτο καὶ γέ-
 γονε πρότερον, ἀλλὰ τι τῶν ἐκείνου μερῶν. γινομένης γὰρ ἔτι τῆς οἰκίας,
 5 γέγονε τι αὐτῆς ἤδη ὁ θεμελίος, ὅταν οἱ τοῖχοι καὶ ὁ κέραμος γίνηται.
 καὶ ἐπ' αὐτοῦ δὲ ἴσως τοῦ θεμελίου ἀληθὴς εἰπεῖν, ὅτι γινομένου αἰεὶ τι
 προέγεγε διὰ τὸν ἐπ' ἄπειρον μερισμὸν. διὰ τί δὲ εἰπὼν ἀλλὰ ἄλλο
 προσέθηκε τὸ ἐνίοτε; αἰεὶ γὰρ ἐπὶ τοῦ ἔτι γινομένου μέρος τι αὐτοῦ προέ-
 γονεν. ἢ τὸ ἐνίοτε πρόσκειται οὐχὶ ἐφ' ὧν τὸ γεγόναι προηγείται τοῦ 10
 γίνεσθαι, ἀλλ' ἐφ' ὧν τὸ γίνεσθαι τοῦ γεγονέναι· καὶ γὰρ ἐνίοτε μὲν αὐτὸ
 τοῦτο ἐλέγετο γίνεσθαι, ὃ νῦν γεγονέναι λέγεται, οἷον ἡ οἰκία ἢ ὁ θεμελίος,
 ἐνίοτε δὲ τὸ γινόμενον πρότερον οὐ τοῦτο ἦν ὃ νῦν γέγονεν, ἀλλὰ ἄλλο τι
 καὶ μέρος αὐτοῦ· εἰ γὰρ ἡ οἰκία γέγονεν, ἐγένετο πρότερον· ἀλλ' ἐγένετο
 μὲν καὶ ὅτε ἐτελειούτο ἡ σύμπασα οἰκία, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ὅτε ὁ θεμελίος
 15 αὐτῆς ἐγένετο, τῆς οἰκίας τι ἦν τὸ γινόμενον. ὁμοίως δὲ ἔχει, φησί,
 καὶ ἐπὶ τοῦ ἐφθαρμένου ὡσπερ ἐπὶ τοῦ γινομένου. καὶ γὰρ τοῦ φθει-
 ρεσθαι τὸ ἐφθάρθαι προηγείται, καὶ τοῦ ἐφθάρθαι τὸ φθειρεσθαι. καὶ ἐπὶ 15
 τούτων οὐκ ἀνάγκη τὸ ἐφθαρμένον τοῦτο εἶναι, ὃ ἐφθειρέτο πρότερον, οὐ-
 δὲ τὸ φθειρόμενον, ὃ ἐφθαρτο. ἀλλὰ δύναται καὶ μῦριον τοῦ ὅλου τὸ ἡγού-
 20 μενον εἶναι· ὡς γὰρ ἐπὶ γενέσεως οὕτως ἀνάγκη καὶ ἐπὶ φθορᾶς ἔχειν.
 καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ προηγέσθαι ἀλλήλων ταῦτα ἐπὶ τε τῆς γενέσεως
 καὶ τῆς φθορᾶς προσέθηκε τὸ ἐνυπάρχειν τι ἄπειρον τοῖς γινομένοις
 καὶ φθειρομένοις. σωμάτων γάρ ἐστι καθ' αὐτὸ καὶ κυρίως ἡ γένεσις
 καὶ ἡ φθορά, τὰ δὲ σώματα ἐπ' ἄπειρον διαιρετά. καὶ τούτου δὲ 20
 25 αἴτιον τὸ συνεχῆ αὐτὰ εἶναι· πᾶν γὰρ συνεχὲς ἐπ' ἄπειρόν ἐστι διαιρετόν,
 ὅτι οὐ σύγκειται ἐξ ἀμερῶν τὰ συνεχῆ. καὶ ὁ χρόνος δὲ ἐν ᾧ γένεσις
 ἐστι καὶ φθορὰ συνεχῆς ὧν ἐπ' ἄπειρόν ἐστι καὶ αὐτὸς διαιρετός. ὥστε
 καὶ διὰ τὴν ἀπὸ τοῦ χρόνου καὶ διὰ τὴν ἀπὸ τοῦ μεγέθους ἀπόδειξιν καὶ
 ἐπὶ γενέσεως καὶ ἐπὶ φθορᾶς αἰεὶ προηγέσεται τοῦ ἐτέρου τὸ ἕτερον.
 30 Τὸ δὲ ἐν ἀρχῇ τῆς λέξεως τὸ ὅσα διαιρετά καὶ συνεχῆ προσκεῖ-
 σθαί φησιν ὁ Ἀλέξανδρος, ὅτι ἔστι τινά, ἐφ' ὧν τὸ γενέσθαι κατηγοροῦμεν, 25
 οὐ διὰ γενέσεως τὸ εἶναι ἔχοντα· τὰς γοῦν ἀφὰς γεγονέναι λέγομεν, οὐ

2 οὐκ om. F γινομένων aCM: ζινομένων AF μόνων C: om. M 3 ὅπως
 οὖν C μεταβαλλόντων a 4 ἔτι post οἰκίας CM 6 γινόμενον F 7 post ἄλλο add.
 τι aF 9 ἢ ἢ ὁ F: ἢ ὅτι a οὐχί // A: οὐχὶ τὸ F 10 μὲν om. aF
 11 ἔλεγε τὸ γίνεσθαι F 12 ἀλλὰ ἄλλο τί] ἀλλ' ἔτι F 13 ἢ om. CM οἰκία
 γέγονεν, a γ in ras. A 16 ἐφθαρμένου CM καὶ ἐπὶ τοῦ φθειρομένου καὶ ἐφθαρ-
 μένου Arist., sic scripsit fortasse etiam Simplicius 16. 17 post φθειρεσθαι add. ἐπὶ οὐ
 ἐπεὶ correctum C 17 τοῦ supra add. A 19 ἐφθαρταί aF δυνατὸν F 21 τε
 om. F τῆς om. utrobique aF 23 καὶ κυρίως om. F: κυρίως καὶ post ἐστι CM
 25 διάιρετόν ἐστιν aF 27 ἔστι // (post ἄπειρόν) C: om. F διαιρετός καὶ αὐτός aF
 29 ἐπὶ alterum A: om. aCFM 30 ὅσα] τὰ F 31 τὸ] οὐ τὸ F 32 οὐ
 om. F ἔχειν M γοῦν ΔCM: γὰρ aF 32. p. 998, 1 οὐ μὴν AM:
 οὐχὶ aCF

μὴν γίνεσθαι. καὶ δῆλον ὅτι ἐπὶ τῶν τοιούτων οὐ προηγεῖται τοῦ γεγο- 233^r
 νέναι τὸ γίνεσθαι οὐδὲ τοῦ γίνεσθαι τὸ γεγονέναι, εἴπερ μὴδὲ ἔστιν ὅλως
 ἐν αὐτοῖς τὸ γίνεσθαι. ὅλως δὲ τὸ προηγεῖσθαι αἰεὶ τοῦ μὲν μεταβεβλη-
 κέναι τὸ μεταβάλλειν, τοῦ δὲ μεταβάλλειν τὸ μεταβεβληκέναι, ἐπὶ μὲν τῆς
 5 κατὰ τόπον μεταβολῆς γνωριμώτερόν ἐστι διὰ τὸ συνεχὲς εἶναι τὸ τοῦ τό-
 που διάστημα καὶ ὁμοίως διαιρεῖσθαι τῷ χρόνῳ, ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων μετα- 30
 βολῶν διορίζεσθαι ἀσφαλές, ὡς εἰ μὲν ἅπαντα μεταβολὴ ἐν χρόνῳ, ἀληθὲς
 ὅτι τοῦ μεταβεβληκέναι προηγεῖται κατὰ χρόνον τὸ μεταβάλλειν, καὶ τοῦ
 μεταβάλλειν τὸ μεταβεβληκέναι. εἰ δὲ καὶ ἀθρόως γίνονται τινες μεταβολαί,
 10 οὐκέτι ἴσως τούτῳ συγχωρητέον. ἀθρόως δέ, οὐχ ὡς καθόλου τὰ μόρια
 μόνον, ὡς ἐπὶ τῆς πῆξεως, ἀλλ' οὐχ ὡς ἐν χρόνῳ. ἐπὶ γὰρ τούτων
 οὐ προηγεῖται ἀλλήλων τὸ τε μεταβάλλειν καὶ τὸ μεταβεβληκέναι, ὅτι οὐδὲ
 ἔστιν ὅλως ἐπ' αὐτῶν τὸ μεταβάλλειν. δοκεῖ δὲ ὁ Θεόφραστος ἀπορεῖν, 35
 εἰ πᾶσα μεταβολὴ ἐν χρόνῳ, ὑφορώμενος ἴσως τὰς ἀπὸ σκοτῶν εἰς φῶς
 15 μεταβολάς, ὅταν εἰσκομισθέντος εἰς τὸ δωμάτιον λύχνου πᾶς ἀθρόως ὁ
 οἶκος ἀναπλησθῇ τοῦ φωτὸς ἄνευ χρόνου. ἡ δὲ ἀφή, εἰ μὴ διὰ γενέσεως
 τὸ εἶναι ἔχει, οὐδὲ γεγονέναι λέγεται, ἀλλ' εἶναι ἄνευ γενέσεως. διὸ ἐν τῷ
 πρώτῳ τῆς Περὶ οὐρανοῦ ἐν τῶν τοῦ ἀγενήτου σημαινομένων τὸ κατὰ τὴν
 ἀφήν Ἀριστοτέλης εἶναι φησιν.

20 p. 237^b23 Ἐπεὶ δὲ πᾶν τὸ κινούμενον ἐν χρόνῳ κινεῖται ἕως τοῦ 40
 ἐν πεπερασμένῳ ἂν χρόνῳ τὸ AB κινεῖτο. |

Πρόκειται μὲν αὐτῷ δεῖξαι, ὅτι οὔτε ἐν ἀπείρῳ χρόνῳ δυνατόν ἐστιν 233^v
 πεπερασμένην κινεῖσθαι γραμμὴν ἢ κίνησιν οὔτε ἐν πεπερασμένῳ ἀπει-
 ρον. καὶ πρῶτον τὸ πρῶτον ῥηθέν. πῶς δὲ λαμβανομένης τῆς πεπερα-
 25 σμένης γραμμῆς ἢ κινήσεως ἀληθὲς ἐστὶ τὸ ἀδύνατον εἶναι πεπερασμένην
 ἐν τῷ ἀπείρῳ χρόνῳ κινεῖσθαι, προδιορίζεται· ὥστε γὰρ τὴν ὅλην πεπε-
 ρασμένην οὖσαν ἅπαξ λέγειν ἐν παντὶ τῷ ἀπείρῳ διελθεῖν, καὶ μὴ τὴν 5
 αὐτὴν πολλάκις, ὥσπερ ἠρώμεν ἐπὶ τοῦ κυκλοφορητικοῦ σώματος γινόμενον,
 ἢ τῆς αὐτῆς τι πάλιν καὶ πάλιν· οὕτω γὰρ ἐνδέχεται. ὥστε δὲ ἅπαξ τὴν

1. 2 τοῦ γεγονέναι τὸ γίνεσθαι οὐδὲ τοῦ γίνεσθαι τὸ γεγονέναι scripsi: τοῦ γεγ. τὸ γίν. οὐδὲ
 τὸ γίν. τὸ γεγ. sic A: τὸ γεγ. τοῦ γίν. οὐδὲ τοῦ γίν. τὸ γεγ. CM: τὸ γεγ. τοῦ γίν., οὐδὲ τὸ
 γίν. τοῦ γεγ. aF 2 ἔστιν om. aF 6 διαιρεῖσθαι ὁμοίως aF 8 ὅτι τὸ μεταβάλ-
 λειν κατὰ χρόνον προηγεῖται τοῦ μεταβεβληκέναι a: τὸ μεταβάλλειν om. F 9 ἀθρόα
 M at cf. Themist. p. 389,4 10 τοῦτο ἴσως a συγκεχωρητέον F δέ om. a
 καθόλα M 11 οὐχ om. CM; ἀλλ' ὡς οὐκ ἐν χρόνῳ Themist. p. 389,6 Sp., qui cum
 continuet ἐφ' οὗ τοῦ μεταβεβληκέναι πρότερον τὸ μεταβάλλειν οὐκ ἔστιν, in proximis conicio
 ἐπὶ γὰρ τούτου 12 ἀλλήλων οὐ προηγεῖται τὸ μεταβάλλειν aF οὐδὲ] δὲ A¹
 13 Θεόφραστος] fr. LIV Wimmer, cf. Themist. p. 389,9 15 ἀθρόον M 16 ἡ]
 εἰ F 17 τῷ om. A 18 τῆς] τῶν aF Περὶ οὐρανοῦ] A 11. p. 280^b6 19 post
 ἀφήν add. ὁ CM 20 κινεῖται om. F 21 ἂν C: om. F 25 ἡ] καὶ aF
 ἐστὶ aA: ἔσται CFM 26 προδιορίζεται CM γὰρ om. CM et nisi vitium latet,
 audacious est·ellipsis genus statuendum 28 κυκλοφορητικοῦ F: κυκλοφορ~ M 29 δὲ
 om. F

αὐτὴν ἐν τῷ ἀπείρῳ κινήθηται χρόνῳ ἀδύνατον. καὶ φθάνει μὲν ἤδη 233^b
 δεδειχώς, ὅτι οὕτε ἐν ἀπείρῳ χρόνῳ πεπερασμένα τῷ πλήθει διέξεισιν
 οὕτε ἐν πεπερασμένῳ ἀπείρα, ὅτε πρὸς τὸν Ζήνωνος ἐνέστη λόγον. τὸ
 αὐτὸ δὲ νῦν τοῦτο δείκνυσι πρῶτον μὲν ἐπὶ μεγέθους, εἶτα καὶ ἐπ' αὐτῆς
 5 τῆς κινήσεως, καθολικωτέρᾳ τῇ ἀποδείξει χρώμενος. προλαμβάνει δὲ 10
 τῶν ἤδη ὁμολογηθέντων τινά, ὅτι τε πᾶν τὸ κινούμενον ἐν χρόνῳ κινεῖται
 καὶ ὅτι τὸ αὐτὸ ἐν πλείονι χρόνῳ μείζον κινεῖται μέγεθος καὶ δηλονότι
 καὶ πλείονα κίνησιν. τοῦ δὴ κινουμένου ἢ ἰσοταχῶς ἢ ἀνισοταχῶς κινου-
 μένου, ἐπὶ πρῶτου τοῦ ἰσοταχῶς κινουμένου δείκνυσι τὸ προκείμενον, ἐφ'
 10 οὗ καὶ προχειροτέρα ἐστὶν ἡ ἀπόδειξις. ληφθέντος γὰρ μορίου τινὸς
 τῆς ὅλης γραμμῆς ἢ τῆς ὅλης κινήσεως, ὃ καταμετρήσει τὴν ὅλην
 πεπερασμένην οὖσαν, ἔσται τι καὶ τοῦ χρόνου πεπερασμένον, ἐν ᾧ τὸ ληφθὲν
 μῶριον ἐκινεῖτο τῆς γραμμῆς ἢ τῆς κινήσεως· εἰ γὰρ τὴν ὅλην ἐν τῷ 15
 ἀπείρῳ χρόνῳ ἐκινεῖτο, δῆλον ὅτι τὸ μέρος ἐν πεπερασμένῳ διὰ τὸ προ-
 15 ληφθὲν ἀξίωμα τὸ λέγον, ὅτι τὸ αὐτὸ ἐν πλείονι χρόνῳ μείζον κινεῖται.
 ἐν ἴσοις οὖν τῷ ἀριθμῷ χρόνοις πεπερασμένοις, ὅσα τὰ μῶριά ἐστι
 τῆς γραμμῆς καὶ τῆς κινήσεως, τὴν ὅλην κινεῖται τὸ κινούμενον. εἰ
 οὖν τὰ μέρη τῆς γραμμῆς καὶ τῆς κινήσεως πεπεράνται καὶ τῷ μεγέθει
 καὶ τῷ ἀριθμῷ (τοῦτο γὰρ αὐτῷ σημαίνει τὸ τῷ πόσον ἕκαστον καὶ
 20 τῷ προσάκις), καὶ τὰ τοῦ χρόνου μῶρια ὁμοίως ἂν εἶη καὶ τῷ μεγέθει 20
 καὶ τῷ ἀριθμῷ πεπερασμένα· οὐδὲ τὰ μῶρια καὶ τῷ μεγέθει καὶ τῷ ἀριθ-
 μῷ πεπεράνται, τοῦτο καὶ αὐτὸ ὅλον ἂν εἶη πεπερασμένον· οὐκ ἄρα ἀπει-
 ρός ἐστιν ὁ χρόνος, ἀλλὰ πεπερασμένος, ἐν ᾧ τὴν πεπερασμένην γραμμὴν
 καὶ κίνησιν δίδεισι τὸ κινούμενον.
 25 Ἐὰν μὴ ἰσοταχῶς δέ, φησί, κινῆται τὸ κινούμενον, οὐδὲν διαφέρει
 πρὸς τὸ δεῖξαι, ὅτι τὸ πεπερασμένον μέγεθος καὶ τὴν πεπερασμένην κίνη-
 σιν οὐκ ἐν ἀπείρῳ χρόνῳ δίδεισι τὸ κινούμενον, ἀλλ' ἐν πεπερασμένῳ ἐνός
 μόνου φυλακτομένου τοῦ ἐν πλείονι χρόνῳ ἄλλο προσλαμβάνειν διαστημα 25
 τὸ κινούμενον. ἂν τε ἰσοταχῶς κινῆται, ἂν τε παρὰ μέρος ἀνίη καὶ ἐπι-
 30 τείνη, ἂν τε ἐπὶ τοῦ ἐτέρου τούτων μένη αἰεὶ ἢ τῆς ἀνέσεως ὡς αἰεὶ ἀνι-
 εῖναι μόνον ἢ τῆς ἐπιτάσεως ὡς αἰεὶ ἐπιτείνειν. προστεθέντος γὰρ τινος

1 κινήθηται post αὐτὴν aF 2 οὕτε a: οὐδὲ ACFM διέξεισιν] διελεῖν δυνατὸν a
 post διέξεισιν iterat mox deleta οὕτε ἐν πεπερασμένα τ. π. διέξησιν C ὅτε] Z 2. 233a21
 4 τοῦτο νῦν transponit a μὲν om. F ἐπὶ τοῦ μεγέθους aF 5 δείξει F 6 ὁμολογη-
 θέτων M τε om. a: δὲ F 12 ἐστι F 13 ἐκινεῖτο AF: ἐκινεῖτο a: ἐκείνο CM
 τῆς (ante γραμμῆς) om. F 14 ἐν τῷ πεπερασμένῳ aF 14. 15 προσληφθὲν F
 16 χρόνοις] Simpl. Aristotelei cod. E lectioni favet, ceteri ἐν ἴσοις τοῖς χρόνοις 19 τὸ
 τῷ A: τὸ τῷ (ex τὸ corr.) C: τὸ τὸ M: τὸ aF 19. 20 καὶ τῷ AC corr.: καὶ τὸ
 aCFM 21 πεπερασμένα, η litt. erasis C καὶ τῷ μεγέθει om. F 22 τοῦτο
 om. a: post καὶ ponit F ἂν εἶη ὅλον aF 24 καὶ κίνησιν post κινούμενον
 transponit F: utrobique exhibet a 25 δέ, φησί om. F 29 τὸ κινούμενον om. F
 post μέρος iterat ἄλλο προσλαμβάνη (sic) — μέρος servatis verbis τὸ κινούμενον F ἀνίη
 libri 30 αἰεὶ (ante ἀνιέναι) CFM: om aA 31 ὡς om. M προστεθέντος
 a: προσέθετο F

χρόνου, ἐν ᾧ κεινιηταί τι τοῦ ὁποσοῦν κινουμένου, πάντως καὶ διάστημα 233^v
 τι προστεθήσεται ἢ μεγέθους ἢ κινήσεως τῷ διαστήματι, ὃ φθάνει κεινιη-
 σθαι ἐν τῷ πρὶν ληφθέντι χρόνῳ. καὶ διαιρεῖται πάλιν καὶ ὁ χρόνος, κἄν
 εἰς ἄνισα τῇ γραμμῇ καὶ τῇ κινήσει, ἀλλ' εἰς πεπερασμένα γε τῷ ἀριθμῷ 30
 5 καὶ τῷ μεγέθει. δεῖκνυσι δὲ αὐτὸ προλαβὼν τὸ ἤδη δεδειγμένον, ὅτι πᾶν
 τὸ κινούμενον πρότερον ἄλλο μῦριον τούτου κεινιηται ἐν μορίῳ τοῦ παντός
 χρόνου· τῶν γὰρ τοῦ μεγέθους καὶ τῆς κινήσεως μορίων, ἃ κινεῖται, ἄλλο
 ἄλλου πρότερον κεινιηται κατὰ τὰ μῦρια τοῦ χρόνου τὰ πρῶτα καὶ τὰ ὕστερα
 τὴν τάξιν τῆς κινήσεως ποιούμενον τὸ κινούμενον· οὐ γὰρ ἅμα πᾶν τὸ διά-
 10 στήμα κεινιηται. ἀλλὰ μὴν οὕτω γινομένης τῆς κινήσεως, ἂν τῷ τὸσῶδε
 χρόνῳ τὸσῶδε τινα ἢ κεινιημένον εἴτε ἰσοσταχῶς εἴτε ἀνισοταχῶς κινου- 35
 μενον, προστεθέντος τινὸς χρόνου ἐν τῷ πλείονι πλείονα κεινιηθήσεται· οὐ
 γὰρ δὴ τὴν αὐτὴν καὶ ἐν τῷ πλείονι καὶ ἐν τῷ ἐλάττονι, εἴπερ ἀληθὲς
 ἐκεῖνο τὸ ἀξίωμα τὸ λέγον ἐν τῷ πλείονι χρόνῳ μείζον κεινιηθῆαι διάστημα
 15 τὸ κινούμενον καὶ μὴ τὸ αὐτὸ ἐν τε τῷ πλείονι καὶ τῷ ἐλάττονι, πρὸς
 τὴν τοῦ χρόνου προσθήκην καὶ τῆς κινήσεως καὶ τοῦ μεγέθους προστι-
 θεμένων. διὸ παρέλαβεν τὰ τὰ πρῶτα μῦρια τοῦ μεγέθους ἢ τῆς κινή-
 σεως κατὰ τὰ πρῶτα μῦρια τοῦ χρόνου κεινιηθῆαι τὸ κινούμενον. ἐὰν οὖν
 μῦρια ἔχη τό τε διάστημα καὶ ἡ κίνησις οἷον τὸ AB, ὧν τὰ μὲν πρῶτα, 40
 20 τὰ δὲ ὕστερα κεινιηται τὸ κινούμενον, ἐὰν ἀφέλωμέν τι μῦριον τὸ AE,
 ὃ τὴν ὅλην τὴν AB πεπερασμένην καταμετρήσει, καὶ ἀπὸ τοῦ ΓΔ ἀπεί-
 ρου χρόνου ἀφέλωμεν, ἐν ᾧ τὸ μῦριον ἐκεῖνο ἀνισοταχῶς ἐκινιηθῆ τὸ κι-
 νούμενον, ἔσται δηλονότι πεπερασμένον καὶ μῦριον τοῦ παντός. κἄν πάλιν
 ἄλλο τοῦ διαστήματος καὶ τῆς κινήσεως ἀφέλωμεν καὶ λάβωμεν τὸν τού-
 25 του χρόνον πεπερασμένον, κἄν μὴ ἴσος ἢ τῷ πρώτῳ ἀφαιρεθέντι χρόνῳ,
 πεπερασμένον ὅμως ἐστί, διότι τὸ ὅλον διάστημα τὸ πεπερασμένον ἐν τῷ 45
 ἀπείρῳ ἐκινεῖτο χρόνῳ τὸ κινούμενον. ἀδύνατον δὲ ἐν τῷ αὐτῷ τό τε
 ὅλον καὶ τὸ μέρος κεινιηθῆαι, ἐὰν δὴ ἀφαιροῦντες ἀεὶ ἀπὸ τοῦ πεπερασμέ-
 νου διαστήματος ἢ τοῦ μεγέθους ἢ τῆς κινήσεως ἴσα τῷ πρώτῳ ἀφαιρε-
 30 θέντι δαπανήσωμεν αὐτό, καὶ καθ' ἕκαστον ἀπὸ τοῦ ἀπείρου χρόνου τοῦ
 ΓΔ πεπερασμένον ἀφέλωμεν, ἐν ᾧ κινεῖται τὸ ἀνισοταχῶς κινούμενον,
 τσαῦτα ἔσται τὰ τοῦ ἀριθμοῦ μῦρια, ὅσα καὶ τὰ τοῦ μεγέθους, πεπε-
 ρασμένα δὲ τὸν ἀριθμὸν τὰ τοῦ μεγέθους· πᾶν γὰρ πεπερασμένον 50
 εἰς ἴσα ἀλλήλοις πεπερασμένα τῷ ἀριθμῷ διαιρεῖται. καὶ οἱ χρόνοι

1 τοῦ] τὸ A¹F ὁποσοῦν M κινούμενον F 2 δ] καὶ F 5 μεγέθη C
 8 ὅλον F τὰ πρότερα καὶ ὕστερα aF 9 πᾶν ἅμα aF 10 γινομένης F
 11 τὸσῶδε F 13 τῷ (prius) aAF: om. CM καὶ ἐν τῷ aF: καὶ ἐν CM: καὶ
 A: fortasse καὶ τῷ ut v. 15 εἴπερ—ἐλάττονι (15) om. F 14 μείζον M
 15 τὸ κινούμενον om. aF τῷ αὐτῷ M 16 καὶ (post κινήσεως) om. M
 20 AE]—αβ F 21 τὴν αβ ὅλην καταμετρήσει πεπερασμένην aF ΓΔ] αδ F
 23 πεπερασμένον post μῦριον CM 24. 25 τὸν τούτου ACM: τὸν τοῦ F: τὸ
 τοῦ a 25 χρόνου aF ἢ A: ἢ CM: εἴη aF 28 ἐὰν δὲ F 29 ἴσα A: ἴσα
 CFM: ἴσω a 30 δαπανήσωμεν F καὶ] κἄν F 32. 33 πεπερασμένα—τοῦ
 μεγέθους om. CM 34 τῷ ἀριθμῷ πεπερασμένα aF

ἄρα κατ' ἀριθμὸν πεπερασμένοι ἔσονται. ἐν οἷς τὸ πᾶν διάστημα διελεύσει· 233^a
 ται τὸ κινούμενον. ὁ δὲ ἐκ πεπερασμένων τῷ ἀριθμῷ καὶ τῷ διαστήματι
 συγκείμενος χρόνος πεπερασμένος καὶ αὐτός ἐστιν. ἐν πεπερασμένῳ ἄρα
 χρόνῳ τὴν πεπερασμένην καὶ γραμμὴν καὶ κίνησιν κινήσεται τὸ κινούμενον
 5 καὶ οὐκ ἐν ἀπείρῳ. κἂν γὰρ μὴ ἴσα ἦ τὰ τοῦ χρόνου διαστήματα διὰ τὸ ἀνι-
 σοσταχῆς τῆς κινήσεως, ἀλλὰ πεπερασμένα γε ὄντα τῷ ἀριθμῷ καὶ ἕκαστον 55
 τῷ μεγέθει πεπερασμένον τὸ ὅλον πεπερασμένον ποιεῖ, κἂν τε ἴσα ἦ κἂν
 τε ἄνισα. καὶ εἴη ἂν ὁ συλλογισμὸς ἐν δευτέρῳ σχήματι τοιοῦτος· ὁ
 χρόνος ἐν ᾧ τὸ κινούμενον | τὴν πεπερασμένην κινεῖται εἴτε γραμμὴν 234^a
 10 εἴτε κίνησιν ὑπὸ μορίων ἀπαρτίζεται καὶ καταμετρεῖται τῷ ἀριθμῷ καὶ τῷ
 μεγέθει πεπερασμένων· ὁ ἄπειρος χρόνος ὑπὸ τοιούτων μορίων οὐκ ἀπαρ-
 τίζεται· ὁ ἄρα χρόνος, ἐν ᾧ τὴν πεπερασμένην οἰεῖσι τὸ κινούμενον, οὐκ
 ἐστὶν ἄπειρος. ἐπειδὴ δὲ τοῦ ἄπειρου χρόνου οὐκ ἔην ληφθῆναι τι μόνον, ὃ
 καταμετρήσει αὐτόν, καὶ ἕκαστον δὲ μόνον τοῦ μεγέθους, ὃ κινεῖται τὸ 5
 15 κινούμενον, ἢ τῆς κινήσεως, δύναται τι ληφθῆναι τοῦ χρόνου μόνον πε-
 περασμένον, καὶ συναπαρτίζεται τὰ μέρη τοῦ χρόνου τοῖς μορίοις τοῦ
 μεγέθους ἢ τῆς κινήσεως, ἐάν τε ἴσα ἦ ἀλλήλοις ἐάν τε ἄνισα, ὁ δὲ ἐκ
 πεπερασμένων καὶ τῷ μεγέθει καὶ τῷ ἀριθμῷ χρόνος πεπερασμένος ἐστὶ
 καὶ οὐκ ἄπειρος, διὰ τοῦτο οὕτω μετεχειρίσατο τὴν ἀπόδειξιν.

20 p. 238^a18 Ὡσαυτως δὲ καὶ ἐπὶ ἡρεμῆσεως.

Εἰ μὲν ἡ ἡρέμησις τὴν ἡρεμίαν αὐτῷ δηλοῖ τὴν ἀντικειμένην τῇ κί- 10
 νήσει, ἐπειδὴ καὶ τὸ ἡρεμοῦν ἐν χρόνῳ ἡρεμεῖ, λέγοι ἂν, ὅτι ὡσπερ κί-
 νησιν πεπερασμένην ἀδύνατον ἐν ἀπείρῳ χρόνῳ γίνεσθαι, οὕτω καὶ ἡρε-
 25 μίαν. εἰ δὲ ἡρέμησις καὶ τὸ ἡρεμίζεσθαι τὴν κίνησιν δηλοῖ τὴν ἐπὶ ἡρε-
 μίαν. ὅπερ ἐν ταῖς ἐξῆς ἴστασθαι καλεῖ ὡς ἐπὶ στασίον ἴν. εἰκότως τὰ αὐτὰ
 καὶ ἐπὶ τῆς ἡρεμῆσεως ἀξιοῖ, ὅπερ ἐπὶ τῆς κινήσεως. τὴν γὰρ κίνησιν
 διχῶς τεμῶν τὸ μὲν πρὸς τὸ ἐξ οὗ κινεῖται τὸ κινούμενον κινεῖσθαι καλεῖ,
 τὸ δὲ πρὸς τὸ εἰς ὃ ἴστασθαι καὶ ἡρεμίζεσθαι. 15

1 πεπερασμένοι κατ' ἀριθμὸν aF 2 ὁ δὲ — τὸ κινούμενον (4) om. F 4 καὶ (ante
 γραμμὴν) A: om. aCM 5 διαστήματα] μέρη a 6 γε] τε A¹ 7 ἢ post ἄνισα a:
 om. F 8 ὁ (post ἂν) om. C¹M 9 κινεῖται τὴν πεπερασμένην aF ποιεῖται M
 10 τῷ ἀριθμῷ om. A¹ 11 τοιούτων om. F 12 post πεπερασμένην add. γραμμὴν ἢ
 κίνησιν A² 13 δὲ om. CM 14 ὃ om. F 20 περί CM post ἡρεμῆσεως
 add. ὥστε — καὶ ἔν a ex Arist., quae obelo notavit Prantelius, sed cf. p. 1002,1 21 εἰ
 μὲν ἢ] ἢ μὲν F ἡρέμησις hic et deinceps a post δηλοῖ add. νῦν a 22 λέ-
 γει C 24 καὶ exprunxit, idem post ἡρεμίζεσθαι addit C² τὴν prius om. A
 24. 25 ἡρεμία aF 25 καλεῖ] δηλοῖ F τὰ αὐτὰ] τοιαῦτα a 26 καὶ ἐπὶ τῆς
 A: καὶ ἐπὶ aCFM ἄπερ καὶ a: ὅπερ καὶ F

p. 238^a19 Ὡστε οὔτε γίνεσθαι οὔτε φθειρέσθαι οἷόν τε αἰεί τι τὸ 234^r
αὐτὸ καὶ ἔν.

Πόρισμά τι συνήγαγεν ἐκ τῶν εἰρημένων, τὸ μῆτε γίνεσθαι μῆτε
φθειρέσθαι αἰεί τὸ αὐτὸ καὶ ἔν, τουτέστι τὸ πεπερασμένον ἐν ἀπείρῳ
5 χρόνῳ· τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ αἰεί. εἰ γὰρ πᾶσα κίνησις καὶ πᾶσα μετα-
βολὴ πεπερασμένη ἐν πεπερασμένῳ γίνεται χρόνῳ, τὸ δὲ γίνεσθαι καὶ
φθειρέσθαι μεταβάλλειν ἐστίν, πᾶσα γένεσις καὶ φθορὰ πεπερασμένη ἐν
πεπερασμένῳ γίνεται χρόνῳ· ἢ δὲ τοῦ πεπερασμένου γένεσις καὶ φθορὰ
πεπερασμένη ἐστίν· ὥσπερ γὰρ κινεῖσθαι τὴν πεπερασμένην γραμμὴν ἐν 20
10 ἀπείρῳ χρόνῳ ἀδύνατον πλὴν εἰ μὴ πάλιν καὶ πάλιν, οὕτως καὶ γίνεσθαι
ἢ φθειρέσθαι τὸ πεπερασμένον ἐν ἀπείρῳ χρόνῳ ἀδύνατον.

p. 238^a20 Ὁ δὲ αὐτὸς λόγος καὶ ὅτι οὐδὲ ἐν πεπερασμένῳ
χρόνῳ ἕως τοῦ ἑ γὰρ αὐτὸς ἔσται λόγος.

Δείξας ὅτι μὴ οἷόν τε ἐν ἀπείρῳ χρόνῳ πεπερασμένον τι μέγεθος 30
15 διεξιέναι ἢ πεπερασμένην εἶναι κίνησιν, νῦν τὸ ἀντίστροφον ἐκείνῳ δεῖκνυ-
σιν, ὅτι μὴδὲ τὸ ἄπειρον οἷόν τε διεξελθεῖν μὴδὲ ἄπειρον εἶναι κίνησιν
ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ. ἀλλ' οὐδὲ ἡρεμίζεσθαι ἄπειρον ἡρέμησιν ἐν
πεπερασμένῳ χρόνῳ. καὶ εἰ τὸ ἡρεμίζεσθαι τὸ ἡρεμῆσιν σημαίνει τὸ ἀντικεί-
μενον τῷ κινεῖσθαι, λέγοι ἂν ὅτι μὴδὲ ἄπειρον ἡρεμίαν οἷόν τε τι ἡρεμῆσιν
20 ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ. τὸ δὲ οὔτε ὁμαλῶς κινούμενον οὔτε ἀνω-
μάλως εἰ μὲν κατὰ κοινῷ ἐπῆχται τῷ κινεῖσθαι καὶ ἡρεμίζεσθαι, 35
εἴη ἂν τὸ ἡρεμίζεσθαι σημαῖνον τὸ πρὸς ἡρεμίαν ἴεσθαι, εἰ δὲ πρὸς μόνον
ἐπῆχται τὸ κινεῖσθαι, μᾶλλον ἂν ὑπὸ τοῦ ἡρεμίζεσθαι τὸ ἡρεμῆσιν σημαί-
νοιτο. ἀποδείξει δὲ τῇ αὐτῇ χρῆται καὶ νῦν τὸ πεπερασμένον καὶ ἐν-
25 ταῦθα διαιρῶν καὶ συνδιαιρῶν αὐτῷ τὸ ἄπειρον, πλὴν ὅτι πρότερον μὲν
τὸ μέγεθος διελῶν (αὐτὸ γὰρ ἦν τὸ πεπερασμένον ὑποτεθέν) συνδιεῖλεν τὸν
ἄπειρον ὑποτεθέντα χρόνον. νῦν δὲ τὸν χρόνον ὑποθέμενος πεπερασμένον
καὶ ἀπ' αὐτοῦ μῦριόν τι ἀφελών, ὃ καταμετρεῖ τὸν ὅλον, ἐπειδὴ ἐν ἐκάστῳ 40

1 ὥστε—ἐν (2) lemma agnovit M, ceteri continuare textui videntur. τὸ δὲ praefigit a
τι om. F¹: τε C 3 τι συνήγαγεν ACM: συνήγαγεν F: ἐστὶ συνηγμένον a μῆτε
γίνεσθαι om. F 6 τὸ δὲ—χρόνῳ (8) om. F 6. 7 καὶ τὸ φθειρέσθαι CM
9 πεπερασμένου ἐστίν C post ἐστίν interpolat ὥστε καὶ αὕτη ἐν πεπερασμένῳ γίνεται
χρόνῳ a 11 πέπερασμένων A¹ 12 αὐτὸς δὲ transponit ex Arist. a οὐδὲ
AC: οὐδὲν F: οὐδέι M: οὐδ' a 13 ἔστω F 15 διέναι aF ἐκεῖνο M
17 ἀλλ'—χρόνῳ (20) iterata del. C: om. F οὐδὲ a: οὔτε ACM 18 post ἡρεμίζεσθαι
add. καὶ F 19 τῷ τὸ M μὴ δὲ ACM: οὐδὲ aF τι om. F 20 πεπε-
ρασμένῳ] ἀπείρῳ a 21 τῷ τὸ M 22 ἴεσθαι aAM 23. 24 σημαίνῃ F
26 τὸν aAF: αὐτῷ τὸν CM 27 ante χρόνον add. ἄπειρον delevit F ὑποθέμενος]
anacoluthon struxit, nisi hiatus est hoc loco 28 ἐν om. F

τούτων τῶν χρόνων πεπερασμένων τι κινεῖται τὸ κινούμενον (ἴσα μὲν ὅταν 234^a
 ἰσοταχῶς κινῆται, ἄνισα δὲ ὅταν μὴ ἰσοταχῶς, ἀεὶ δὲ πεπερασμένα· οὐ
 γὰρ δὴ ἐν μορίῳ τοῦ ὅλου χρόνου τὴν ἄπειρον κινήσεται· ἐν γὰρ τῷ
 ὅλῳ χρόνῳ ὑπέκειτο τὴν ἄπειρον κινεῖσθαι), συνδαπανηθήσεται οὖν τῷ
 5 πεπερασμένῳ χρόνῳ καὶ τὸ ἄπειρον ὑποτεθὲν μέγεθος, εἴτε ἴσα εἴτε ἄνισα
 εἶη τὰ τμήματα. πεπερασμένης δὲ τῆς διαίρεσεως οὐσῆς ἐν τῷ χρόνῳ
 πεπερασμένῳ ὄντι ὁμοίως συμπερανθήσεται καὶ ἡ ἐν τῷ μεγέθει διαίρε- 10
 σις καὶ τῷ ποσῷ καὶ τῷ ποσάκις, τουτέστι καὶ τῷ μεγέθει καὶ τῷ
 ἀριθμῷ. τὸ δὲ ἐκ πεπερασμένων καὶ τῷ μεγέθει καὶ τῷ ἀριθμῷ οὐκ
 10 ἔστιν ἄπειρον, ὥστε οὐ δίδεισιν ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ τὸ ἄπειρον. προσ-
 τίθησι δὲ ὅτι οὐδὲν πρὸς τὴν δεξιὴν διαφέρει τὸ ἐπὶ θάτερα λαβεῖν
 ἄπειρον τὸ μέγεθος ἢ ἐπ' ἀμφοτέρω· δῆλον δὲ ὅτι καὶ πρότερον τὸν
 χρόνον. κἂν γὰρ ἐπ' ἀμφω ληφθῆ, ἡ αὐτὴ προχωρεῖ δεξιῶς· ἐν γὰρ τῷ τοῦ
 πεπερασμένου χρόνου μορίῳ τῷ πεπερασμένῳ ἀνάγκη μόριόν τι τοῦ μεγέ-
 15 θους τοῦ ἐπ' ἀμφω ὑποκειμένου ἀπείρου πεπερασμένον ληφθῆναι, καὶ το-
 σαυτάκις ληφθὲν τὸ πεπερασμένον μέρος, ὅσάκις καὶ ἐπὶ τοῦ χρόνου πεπε-
 ρασμένου ὄντος, κἂν τε ἴσα κἂν τε ἄνισα ἦ τὰ μέρη, πεπερασμένον δεῖξει
 τὸ ὑποτεθὲν ἄπειρον μέγεθος. καὶ πρότερον δὲ λαβὼν τὸν χρόνον ἐπὶ
 20 θάτερα πεπερασμένον ἔδειξεν, ὅτι τὸ μόριον τοῦ πεπερασμένου μεγέθους
 ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ κινήθησεται τὸ κινούμενον, κἂν τὸ πᾶν εἶη κινεῖ-
 σθαι ἐν ἀπείρῳ. |

p. 238^a32 Δεδειγμένων δὲ τούτων φανερόν ἕως τοῦ ἔτι δὲ καὶ 234^b
 τοῦ χρόνου ληφθέντος ἡ αὐτὴ ἔσται ἀπόδειξις.

Πρότερον δεῖξας καὶ προσεχῶς πάλιν, ὅτι τὸ κινούμενον οὔτε μέγεθος
 25 πεπερασμένον οὔτε κίνησιν πεπερασμένην ἐν ἀπείρῳ κινήθησεται χρόνῳ, 15
 ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ἀντίστροφον, ὅτι οὔτε μέγεθος οὔτε κίνησιν ἄπειρον ἐν
 πεπερασμένῳ χρόνῳ κινήθησεται. τούτοις ὥσπερ πόρισμα τὰ ἐπόμενα
 ἐπάγει τὰ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ κινουμένου συμβαίνοντα οὐκέτι ἀδιορίστως ὡς
 πρότερον λαμβανομένου, ἀλλὰ διοριζομένου, καὶ ποτὲ μὲν ἀπείρου, ποτὲ
 30 δὲ πεπερασμένου ὑποτεθέντος. δεδειγμένων γάρ, φησί, τῶν εἰρημένων
 ἐκ τῆς αὐτῆς ἀποδείξεως φανερόν ἐστιν ἐπὶ τοῦ κινουμένου, ὅτι εἴτε πεπε-
 ρασμένον ὑποτεθεῖη, ἀδύνατον αὐτὸ ἄπειρόν τι μέγεθος ἐν πεπερασμένῳ 20

1 τούτων om. F τῶν om. F¹ 2 κινῆται aM: κινεῖται ACF 3 κινήθησεται
 aFM 6 τὰ om. a χρόνῳ post ὄντι aF 7 ὄντι] οὗ τι M 9 δὲ post
 πεπερασμένων aF 10 ὥστε — τὸ ἄπειρον om. M 11 ὡς δεῖται αὐτὸ χρόνῳ aF
 13 τῷ om. A 14 μορίῳ χρόνου aF 15 τοῦ καὶ ἐπ' aF 16 πεπερασμένου M
 16 post χρόνου add. τοῦ aF 18 πρότερον] c. 7 initio 19 πεπερασμένου μεγέ-
 θους CM: πεπερασμένου μορίου AF: ἀπείρου μεγέθους a 20 post κινήθησεται quae in-
 cohaverat τούτου ὥσπερ πόρισμα ἐπάγει τὰ ἐ (cf. v. 27) del. F 22 Ἀποδειγμένων
 ex Arist. a 22. 23 ἔτι δὲ καὶ τοῦ χρόνου ληφθέντος om. F 27 πόρισμα ἐπο-
 μένα C et craso accentu super πο A

χρόνῳ διελεῖσθαι, εἴτε ἄπειρον ὑποτεθεῖη, εἰ κινῶτο ὅλως τὸ ἄπειρον, οὔτε 231v
 τὸ πεπερασμένον ἐν πεπερασμένῳ διελεύσεται χρόνῳ οὔτε ἔτι μᾶλλον τὸ
 ἄπειρον. καὶ ὅτι μὲν πεπερασμένον τι ὄν οὐ διελεύσεται τι ἄπειρον μέ-
 γεθος ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ, δείκνυσι διὰ τῆς αὐτῆς, ἧς καὶ πρότερον,
 5 ἀποδείξεως· διαιρουμένου γὰρ τοῦ πεπερασμένου χρόνου εἰς πεπερασμένα
 μέρη ἐν ἐκάστῳ πεπερασμένον τι τοῦ μεγέθους μέρος διὸν τὸ κινούμενον 25
 ἀπαρτίζει τὸ ὅλον, ὥστε πεπερασμένον τι διέναι καὶ οὐκ ἄπειρον ἐν τῷ
 πεπερασμένῳ χρόνῳ· εἰ δὲ ἄπειρον ὑποτεθεῖη τὸ κινούμενον, τὸ δὲ διά-
 στημα δι' οὗ κινεῖται πεπερασμένον, οὐ κινήθησεται τὸ ἄπειρον διὰ τοῦ
 10 πεπερασμένου ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ· οὐδὲν γὰρ διαφέρει, φησίν, ἢ τὸ
 κινούμενον ἄπειρον ποιεῖν, πεπερασμένον δὲ τὸ διάστημα, ἢ ἀνάπαλιν.
 εἰ γὰρ τὸ Α τὸ ἄπειρον κινῆται διὰ τοῦ Β πεπερασμένου, ἔσται
 τι τοῦ ἀπείρου μέρος ἐν τῷ Β οἶον τὸ ΓΔ καὶ πάλιν ἄλλο καὶ
 αἰεὶ οὕτως, ἕως ἂν πάντα τὰ τοῦ ἀπείρου μέρη τοῦ κινούμενου 30
 15 παρέλθῃ τὸ Β. ὥστε ἅμα συμβήσεται τὸ τε κινούμενον ἄπειρον ὄν
 διεληλυθέναι διὰ τοῦ Β καὶ τὸ Β πεπερασμένον ὄν διεληλυθέναι τὸ
 ἄπειρον. οὐδὲ γὰρ ἄλλως δυνατὸν τὸ ἄπειρον διέναι λέγειν τὸ πεπε-
 ρασμένον ἢ τῷ τὸ πεπερασμένον δι' ὅλου τοῦ ἀπείρου διελεῖσθαι. τὸ γὰρ
 ἄπειρον μέγεθος, εἴπερ ἄπειρον εἶη πανταχοῦ ὄν, αὐτὸ μὲν οὐκ ἔχει που
 20 μεταβῆναι, λέγοιτο δὲ ἂν κινεῖσθαι διὰ τινος πεπερασμένου μόνως οὕτως,
 εἰ τὸ πεπερασμένον διὰ πάντων αὐτοῦ τῶν μορίων διεξίει· ὅπερ εἰ γίνοιτο, 35
 ἀναμετρηθήσεται τὸ ἄπειρον ὑπὸ τοῦ πεπερασμένου· οὐ γὰρ ἄλλως οἶόν
 τε διελεῖν αὐτό. εἰ οὖν καὶ τοῦτο ἄτοπον καὶ πάλιν τὸ πεπερασμένον
 φαίνεται διὰ τοῦ ἀπείρου καὶ νῦν διῶν, ὅπερ ἀδύνατον ἐδείχθη, δῆλον ὅτι
 25 οὐκ ἂν διότι τὸ ἄπειρον διὰ τοῦ πεπερασμένου ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ καὶ
 καλῶς εἶπε μὴδὲν διαφέρειν ὁποτερονοῦν εἶναι τὸ κινούμενον.

Δείξας δὲ ὅτι οὔτε τὸ πεπερασμένον μέγεθος τὸ ἄπειρον διάστημα
 δίσειν ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ οὔτε τὸ ἄπειρον μέγεθος τὸ πεπερασμένον 40
 διάστημα, νῦν δείκνυσιν ὅτι μὴδὲ τὸ ἄπειρον μέγεθος τὸ ἄπειρον διά-
 30 στημα δίσειν ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ. εἰ γὰρ μέλλοι τὸ ἄπειρον ὅλον
 διεξίεναι διὰ τοῦ ἀπείρου, δεῖ τι μέρος αὐτοῦ πεπερασμένον πρότερον διελ-
 θεῖν αὐτό. καὶ οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι οὐκ ἔχει τὸ ἄπειρον μέρος πεπερα-
 σμένον· ἐνυπάρχει γὰρ τῷ ἀπείρῳ τὸ πεπερασμένον. εἰ οὖν δέδεικται

1 οὔτε] εἴτε F¹ 2 post ἐν add. τῷ aF 4 ἧς om. A¹ 6 διὸν μέρος τοῦ μεγέ-
 θους aF 8 εἰ δὲ—χρόνῳ (10) iterat F 10 ἐν τῷ (sic) πεπ. χρόνῳ ante διὰ
 ponunt aF 11 post ἢ add. τὸ CM 12 Α τὸ om. F: τὸ om. a B] ἄ M
 πεπερασμένον A 13 ἄλλο καὶ ἄλλο Arist. 14 ἂν om. F 15 τε om. CM
 ὄν utrumque om. A 17 οὐδὲν A¹ τὸ ἄπειρον ACM: om. aF 18 ἐλεῖν aF
 20 λέγει C μόνος a 21 πεπερασμένων C 22 πεπερασμένον C post γὰρ
 add. ἂν a 23 αὐτὸν in iteratis οὐ (22)—πεπερασμένου (25), sed corr. F 25 τὸ
 ἄπειρον post πεπερασμένου aF 25. 26 καὶ καλῶς] καλῶς οὖν a 27 οὔτε a: οὐδὲ
 ACM τὸ alt. om. aF 28 οὔτε—χρόνῳ (30) om. F πεπερασμένῳ a
 30 δίσειν post χρόνῳ a μέλλει F ὅλον om. F 31 πρότερον πεπερασ-
 μένον aM

ἀδύνατον τὸ πεπερασμένον ἐν ἀπείρῳ χρόνῳ διελεῖν, ὁῦλον ὅτι οὐδὲ τὸ 234^v
 ἄπειρον αὐτὸ διελεύσεται. καὶ ἀπὸ τοῦ χρόνου δέ, φησίν, ἀρξάμενοι τὸ
 αὐτὸ δεῖξομεν· καὶ δεδεικται πρότερον, ὅτι μὴ οἶόν τε τὸ ἄπειρον διελεῖν
 ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ· ἐὰν γὰρ ἀπὸ τοῦ χρόνου μῦριον ἀφέλωμέν τι κα-
 5 ταμετροῦν τὸν ὅλον πεπερασμένον ὄντα, ἐν τούτῳ μῦριόν τι κινήθησεται
 τοῦ ἀπείρου, ἐπειδὴ τὸ ὅλον ἄπειρον ὑπέκειτο ἐν τῷ ὅλῳ χρόνῳ κινεῖσθαι
 τῷ πεπερασμένῳ. ἐὰν οὖν καθ' ἕκαστον τῶν τοῦ πεπερασμένου χρόνου
 μορίων λαμβάνωμέν τι τοῦ ἀπείρου μῦριον, ἐπειδὴ τὰ τοῦ χρόνου μῦρια 50
 πεπερασμένου ὄντος πεπερασμένα ἐστί, συναπαρτισθήσεται καὶ τὰ τοῦ
 10 ἀπείρου, καὶ οὐκέτι ἄπειρον ἔσται διόν.

p. 238^b17 Ἐπεὶ δὲ οὔτε τὸ πεπερασμένον τὸ ἄπειρον δίδεισιν ἕως
 τοῦ καὶ θάτερον | εἶναι ἄπειρον. 238^r

Δέδεικται μὲν ἤδη πρότερον μετὰ τοῦ μεγέθους, ἐφ' οὗ ἡ κίνησις,
 ὅτι οὐδὲ κίνησιν ἄπειρον ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ κινήσεται τὸ κινούμενον
 15 οὐδὲ ἐν ἀπείρῳ πεπερασμένῳ· κοινή γὰρ ἦν ἡ ἀποδείξις· ὅσον γὰρ τὸ
 διάστημα τὸ δι' οὗ ἡ κίνησις, τοσαύτη καὶ ἡ κίνησις ἐστί. διὸ καὶ ἐγὼ
 τὴν κίνησιν ἐν τῇ ἀποδείξει τῷ μεγέθει συμπαραλάμβανον, αὐτὸς δὲ ἐν 5
 ἀρχῇ μὲν τοῦ θεωρήματος εἰπὼν "ἀδύνατόν ἐστιν ἐν τῷ ἀπείρῳ χρόνῳ
 πεπερασμένην κινεῖσθαι, μὴ τὴν αὐτὴν αἰεὶ καὶ τῶν ἐκείνης τι κινούμενον"
 20 ἴσως μὲν ὡς περὶ γραμμῆς λέγων, δι' ἧς ἡ κίνησις, θηλυκὸν ὄνομα τέθει-
 κεν, ἴσως δὲ τὴν κίνησιν ἐνοῶν. εἰ δὲ καὶ περὶ ἡρεμίας τῆς ἀντικειμένης
 τῇ κινήσει τὰ αὐτὰ ἤξιώσα. ὁῦλον ὅτι καὶ περὶ κινήσεως ἦν τὰ πρότερον
 ἀποδεδειγμένα· καὶ γὰρ εἰς τοῦτο ἔπειθεν ὁ λόγος αὐτῷ. νῦν μὲντοι ἐκ
 25 τῶν περὶ τοῦ μεγέθους δειχθέντων, δι' οὗ ἡ κίνησις ἐπιτελεῖται, συνάξει τὸ 10
 μὴδὲ κίνησιν ἄπειρον εἶναι ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ. τὸ δὲ μέγεθος, δι'
 οὗ ἡ κίνησις, τοπικὸν ἐστί, ἐφ' οὗ ἡ κατὰ τὸν κίνησιν ἔχει τὸ διά-
 στημα. ἐπειδὴ γὰρ, φησίν, οὔτε τὸ ἄπειρον μέγεθος οὔτε τὸ πεπερα-
 σμένον τὴν κατὰ τὸν κίνησιν κινούμενον δίδεισιν τὸ ἄπειρον διάστημα ἐν
 30 πεπερασμένῳ χρόνῳ, εἰ μὴ πάλιν καὶ πάλιν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ γίνονται.
 ἡ γὰρ ἄπειρος πᾶσα κίνησις ἡ κατὰ φορὰν ἐπὶ ἀπείρου διαστήματος τοπι- 15
 κοῦ γίνεται· πᾶσα γὰρ φορὰ κατὰ τὸν κίνησιν ἐστί. καὶ ἡ ἄπειρος μία

2 ἀπὸ om. a: post διελεύσεται F post διελεύσεται add. ἐν τῷ πεπερασμένῳ a
 3 καὶ δεδεικται] δεδεικται γὰρ a τὸ om. a διελεῖσθαι CM 4 post μῦριόν
 add. τι erasum post ἀφέλωμεν C 6 ἄπειρον ὅλον a 7 τὸ πεπερασμένῳ, sed
 corr. F 8 μορίων] μῦριον A μῦρια A: om. aCFM 12 post ἄπειρον
 lemma ex Arist. continuat πᾶσα γὰρ φορὰ ἐν τῷ a cf. v. 32 14 ἄπειρον om. M
 15 ὅση F 17. 18 ἐν τῇ ἀρχῇ aF 18 μὲν om. M εἰπὼν] c. 7 p. 237^b24
 19 post πεπερασμένην additum κίνησιν del. F κινουμένων M 20 γραμμῆ M
 θηλυκῷ ὀνόματι F 22 τὰ αὐτὰ] ταῦτα CM ἦν om. A 24 τοῦ om. aF 24 ὅ
 CM: ὡν aAF 25 ἡ] γὰρ a τὸ post μέγεθος add. M 26 ante τοπικὸν add.
 τὸ aA ἐφ' CM: ἀφ' aAF 28 δίδεισιν CM: οὗ δίδεισιν aAF

ἐπὶ ἀπειροῦ τόπου, ἐὰν μὴ πάλιν καὶ πάλιν ἡ αὐτῆ· εἰ οὖν δέδεικται, 235^α
 ὅτι οὐκ ἔστιν ἄπειρον διάστημα κινεῖσθαι ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ, δῆλον ὅτι
 οὐδὲ κίνησιν ἄπειρον εἶναι δυνατόν. ἦν γὰρ ἂν καὶ τὸ διάστημα ἄπειρον,
 δι' οὗ ἡ κίνησις. ἀλλ' ὅσον ἐπὶ τὸ δεῖξαι μὴ οὖσαν ἄπειρον κίνησιν τίνα
 5 χρεῖαν παρέσχεν τὸ μηδὲ τὸ κινούμενον ἄπειρον εἶναι; ἦ ὅτι ἐὰν ἡ ἄπειρον
 μεγέθους καὶ κινῆται ὅλων κἂν ἐφ' ὅσονοῦν χρόνον, ἄπειρος ἔσται ἡ κίνησις 20
 ὡς τῷ μεγέθει οὗ ἔστι συνεκτεινομένη. δέδεικται γὰρ ὅτι ἡ κίνησις καὶ τῷ
 μεγέθει συνδιδάσεται, οὗ ἔστιν ἡ κίνησις, ὥσπερ καὶ τῷ διαστήματι, δι' οὗ
 δίδεισι τὸ κινούμενον. καλῶς οὖν οὐ μόνον τῇ τοῦ διαστήματος ἀπειρίᾳ, δι'
 10 οὗ κινεῖται τὸ κινούμενον, συνανεῖλε τὴν ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ τῆς κινήσεως
 ἀπειρίαν, ἀλλὰ καὶ τῇ τοῦ κινουμένου μεγέθους ἀπειρίᾳ· εἰ γὰρ ἀμφοτέροις
 τούτοις συμπαράτεινεται ἡ κίνησις μηδετέρου τούτων ἀπειροῦ ὑπάρχοντος τῷ
 κινουμένῳ ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ, οὐδὲ κίνησις ἂν αὐτῷ ἄπειρος ὑπάρξει. 25

p. 238b23 Ἐπεὶ δὲ πᾶν ἡ κινεῖται ἡ ἡρεμεῖ ἕως τοῦ οὐκ ἔσται
 15 ἐν ᾧ πρώτῳ ἴσταται. 40

Τὸ μὲν προκειμένον ἔστιν αὐτῷ, κἂν παραδοξολογεῖν δοκῆ κατὰ τὸ
 φαινόμενον, δεῖξαι ὅτι τὸ ἰστάμενον ταυτόν ἔστι τῷ κινουμένῳ, καὶ ὅτι
 ὅσα τῷ κινουμένῳ ὑπάρχει τσαῦτα καὶ τῷ ἰσταμένῳ· λαβῶν δὲ ἄλλο μὲν
 τὸ ἡρεμοῦν τὸ τῷ κινουμένῳ ἀντικείμενον καὶ ἐν ταύτῳ μένον, ἄλλο δὲ
 20 τὸ ἡρεμιζόμενον τὸ κινούμενον ἐπὶ τὸ ἡρεμεῖν ὥσπερ τὸ λευκαίνόμενον ἐπὶ
 τὸ λευκὸν εἶναι, τῷ μὲν ἡρεμοῦντι ταυτόν φησιν εἶναι τὸ ἐστώς, τῷ δὲ 45
 ἡρεμιζομένῳ τὸ ἰστάμενον, ὅπερ ἔστι τὸ ἐπὶ στάσιν ἴον. καὶ πρῶτον
 δείκνυσιν, ὅτι κινεῖται τὸ ἰστάμενον, προλαβῶν ἀναγκαῖόν τι διαιρετικὸν
 τὸ λέγον, ὅτι πᾶν ἡ κινεῖται ἡ ἡρεμεῖ, τὸ πεφυκὸς δηλονότι· τὸ
 25 γὰρ ἀκίνητον φύσει οὔτε κινεῖται οὔτε ἡρεμεῖ, ἀλλ' ὅπερ κινεῖσθαι
 πέφυκε, τοῦτο καὶ ἡρεμεῖν, ἐπειδὴ στέρησις τοῦ κινεῖσθαι τὸ ἡρεμεῖν
 ἔστιν. στέρεται τε τὸ πεφυκὸς ἔχειν, ὅτε πέφυκε μὴ ἔχον· οὐ γὰρ
 δὴ τὸ ἀρτιγενὲς σκυλάκιον ἡρεμεῖν ἂν λέγοιτο κατὰ τὸ μὴ ὄραν, ὅτι τότε 50
 οὐδὲ πέφυκεν ὄραν. ἀλλ' οὐδὲ ὁ ἐν τῷ στήθει μὴ ἔχων ὀφθαλμοὺς
 30 ἀνθρώπος ἐστερηθῆσθαι ἂν λέγοιτο τοῦ ἐν τῷ στήθει μὴ ἔχειν. ὅπου γὰρ
 ἐπεφύκει ἔχειν μὴ ἔχων, λέγοιτο ἂν ἐστερηθῆσθαι. οὐδὲ οἱ ἰχθύες τῆς
 ἐν ἀέρι κινήσεως ἐστερηθῆσθαι ἂν λέγοιτο, ὅτι μηδὲ ἐπεφύκεσαν ἐκεῖ κινεῖ-
 σθαι. ἀλλ' οὐδὲ τῆς κατὰ βᾶδισιν κινήσεως οἱ ἰχθύες ἐστερηγῆται· νήχε-

4 ἐπὶ τῷ A κίνησιν om. aF 5 μηδὲ τὸ aAF: μηδὲ CM²: δὲ M¹ ἦ] εἰς F
 6 καὶ κινῆται] κεινῆται F 7 ὅτι om. aF, qui ante καὶ inserunt ὡς 8 καὶ
 prius om. CM 9 οὖν om. M 11 δι'—κινούμενον om. a δι' οὗ κινεῖται]
 δείκνυται F 13 ἂν om. F αὐτὸ M ὑπάρξει CF: ὑπάρξει M 14 ante
 lemma τὸ μὲν—κἂν παρα (16) posita rubro del. C ἡρεμεῖν M 19 αὐτῷ C
 21 ἐστώς A¹F² 22 ὅπερ] ὁ πέρας M 23 διαιρετὸν M: διαιρετικῶς F 24 λό-
 γον a 27 ἐστερηγῆται aF 28 ὄραν—πέφυκεν (29) om. F 29 τῷ om. CM
 30 λέγοιτο τῷ F μή om. CM 31 ἐπεφύκει A: πέφυκεν aCFM ἰχθύς
 aF 32 πεφύκασιν CM 33 βᾶσιν C¹ ἐστερηγῆται a

σθαι γάρ, ἀλλ' οὐχὶ βαδίσειν πεφύκασιν. ἀνάγκη οὖν πᾶν τὸ πεφυκὸς κινεῖ- 235^r
σθαι, εἰ μὴ κινεῖται, ὅτε πέφυκε καὶ ὅπου πέφυκε καὶ ὡσπερ πέφυκεν.
ἐν στερήσει οὖν τοῦ κινεῖσθαι | ἡρεμεῖν αὐτό. τὸ οὖν ἰστάμενον, τουτ- 235^v
ἔστι τὸ ἐπὶ στάσιν ἰόν, ἐπειδὴ πεφυκὸς ἔστι κινεῖσθαι, ἀνάγκη ἢ κινεῖσθαι
5 ἢ ἡρεμεῖν· ἀλλὰ μὴν οὐκ ἡρεμεῖ· τὸ γὰρ ἡρεμοῦν ἧδὴ οὐκέτι ἡρεμίζεται,
τὸ δὲ ἰστάμενον ἡρεμίζεται· ὁδὸς γὰρ εἰς ἡρεμίαν, ὡσπερ τὸ ἡρεμίζεσθαι,
οὕτως καὶ τὸ ἴστασθαι ἔστι· ταῦτόν γὰρ ἄμφω. διὸ τὸ ἡρεμίζεσθαι μετέλαβεν
εἰς τὸ ἴστασθαι. εἰ οὖν τὸ ἰστάμενον κινεῖται, τὸ δὲ κινούμενον ἐν χρόνῳ κί-
νεῖται, φανερόν ἐκ τῶν δευτερευόντων ὅτι τὸ ἰστάμενον ἐν χρόνῳ ἴσταται, εἴπερ 5
10 τὸ ἰστάμενον πεφυκὸς κινεῖσθαι καὶ ἡρεμεῖν οὐκ ἡρεμεῖ ἀλλὰ κινεῖται. τὸ δὲ
κινούμενον ἐν χρόνῳ κινεῖται. δείκνυσι δὲ τοῦτο καὶ ἄλλως· εἰ γὰρ ἴστα-
σθαι ἔστι θάττον καὶ βραδύτερον (τὸ γὰρ ἐπὶ στάσιν ἰόν ἢ θάττον
ἄπεισιν ἢ βραδύτερον), πᾶν δὲ τὸ θάττον καὶ βραδύτερον ἐν χρόνῳ, τὸ ἄρα
ἴστασθαι ἐν χρόνῳ. δείξας δὲ ὅτι τὸ ἰστάμενον καὶ κινούμενόν ἐστι καὶ ἐν
15 χρόνῳ ἴσταται, δείκνυσιν ἐφεξῆς ὅτι καὶ τοῦτο ὑπάρχει τῷ ἰσταμένῳ ὡσπερ
τῷ κινουμένῳ τὸ μὴ εἶναι πρῶτον λαβεῖν ἐν ᾧ ἴσταται τὸ ἰστάμενον, διότι 10
πρὸ παντός τοῦ πρώτου τεθέντος ἔστι τι πρότερον, ὡς καὶ ἐπὶ τῆς κινήσεως
ἐδείκνυτο, διὰ τὴν ἐπ' ἄπειρον τομὴν καὶ τοῦ χρόνου καὶ τοῦ διαστήμα-
τος, ὃ κινεῖται, καὶ τῆς κινήσεως αὐτῆς καὶ τοῦ καθ' ὃ κινεῖται τὸ κινού-
20 μενον, ὅταν κατὰ ποσὸν κινῆται. ὅτι δὲ οὐκ ἔστι πρῶτον λαβεῖν ἐν ᾧ
ἴσταται τὸ ἰστάμενον, ἀλλ' ὅνπερ ἂν τις χρόνον ὡς πρῶτον λάβῃ, πρὸ
τούτου ἄλλος εὐρεθίησεται, δείκνυσι πρότερον δείξας, ὅτι ἐν ᾧ χρόνῳ
πρώτῳ ἴσταται, ἐν ὅτι οὖν τούτου ἀνάγκη ἴστασθαι. διαρθεθέν- 15
τος γὰρ τοῦ χρόνου, ἐν ᾧ πρώτῳ λέγεται ἴστασθαι τὸ ἰστάμενον, εἰ μὲν
25 ἐν μηδετέρῳ τῶν μερῶν ἴσταται, οὐδὲ ἐν τῷ ὅλῳ· ὥστε οὐκ ἂν ἴσταίτο
τὸ ἰστάμενον. εἰ δὲ ἐν τῷ ἑτέρῳ ἴσταται, καὶ πρῶτον δηλονότι ἐν τῷ
πρώτῳ, οὐκ ἂν ἐν πρώτῳ τῷ ὅλῳ ἴσταίτο· ἐν γὰρ τῷ ὅλῳ οὕτως ἴστα-
ται, ὡς καθ' ἑκάτερον τῶν μερῶν ἰστάμενον, ὡσπερ πρότερον ἐπὶ τοῦ
κινουμένου ἐλέχθη· ὁμοίως γὰρ ἔχει τὸ κινούμενον καὶ τὸ ἰστάμενον, ὅτι
30 καὶ τὸ ἰστάμενον κινούμενόν ἐστιν. ὡς οὖν τὸ κινούμενον, ἐν ᾧ ἂν πρώτῳ 20
ὑποτεθῆῃ κινεῖσθαι, ἀνάγκη ἐν τινὶ τῶν τούτου αὐτὸ κινεῖσθαι. οὕτως ἔχει
καὶ τὸ ἰστάμενον. τοῦτο οὖν προδείξας ἐφεξῆς δείκνυσιν ἐκ τούτου, ὅτι
ὡσπερ τοῦ κινεῖσθαι οὐκ ἔστι πρῶτον λαβεῖν, ἐν ᾧ κινεῖται τι, οὕτως
οὐδὲ τοῦ ἴστασθαι. δείκνυσι δὲ καὶ τοῦτο διὰ τῆς εἰς ἀδύνατον ἀπαγω-

2 κινεῖτο aF καὶ ὅπου πέφυκε om. A 5 οὐκ ἡρεμεῖ A ut v. 10 6 τὸ
δὲ—ἡρεμίζεται om. aF 7 μετέβαλλεν M: μετέβαλεν C¹ 15 post ἴσταται iterata
εἴπερ (9)—ἄλλως (11) del. F καὶ om. F 16 post κινουμένῳ add. ᾧ M
20 κατὰ] καὶ M κινῆται, η in ras. corr. A² 21 ὅπερ F χρόνος δε F
λάβοι CM²: λαβεῖν F 23 ὅπουν M ἀνάγκη τούτου Arist. 24 ἴστασθαι
λέγεται F 25 ἴσταται] ἴστασθαι εἴποις a ἴσταται M 26 τὸ (ante ἰστάμενον)
om. A 26 ἴσταται ACM: ἴσταίτο aF 27 ἐν τῷ πρώτῳ ἴσταίτο ὅλῳ ἴσταίτο F
ἴστατο F ἴσταται ACM: ἴσταίτο F: ἴστατο a 28 καθ' ἑτερον ut Arist. codd. BF
aF 28. 29 τῶν κινουμένων F 31 ἀνάγκη—κινεῖσθαι om. F 34 τοῦ]

γῆς. ἔστω γάρ, φησίν, ἐν ᾧ πρώτῳ λέγεται ἴστασθαι τὸ ἐφ' ᾧ A B. 235^v
 ὁ πρότερον μὲν εὐθὺς διεῖλεν, νῦν δὲ δεῖκνυσι πρῶτον, ὅτι διαιρετόν ἐστιν,
 ἐκ τοῦ μὴ εἶναι ἀμερές. ὅτι δὲ οὐκ ἔστιν ἀμερές, δεῖκνυσιν ἐκ τοῦ μὴ 25
 εἶναι κίνησιν ἐν τῷ ἀμερεῖ, ὥστε οὐδὲ τὸ ἴστασθαι, εἴπερ τὸ ἴστασθαι
 5 κινεῖσθαι τί ἐστιν. ὅτι δὲ κίνησις οὐκ ἔστιν ἐν τῷ ἀμερεῖ, διὰ τῶν ἤδη
 δειχθέντων ὑπέμνησεν. εἰ γὰρ ἀνάγκη τὸ κινούμενον κεκινήσθαι πρότερον,
 οὐκ ἐν ἀμερεῖ ἢ κίνησις. οὐ γὰρ δυνατὸν ἐν τῷ αὐτῷ κινεῖσθαι τι καὶ κε-
 κινήσθαι, τὸ δὲ ἰστάμενον δέδεικται κινούμενον. ἐπεὶ τοίνυν διαι-
 10 ρετόν ἐστιν τὸ AB, ἐν ᾧ πρώτῳ λέγεται ἴστασθαι τὸ ἰστάμενον, ἐν ὄψω-
 οῦν αὐτοῦ τῶν μορίων ἴσταται· τοῦτο γὰρ προδέδεικται, ὅτι ἐν ᾧ 30
 πρώτῳ ἴστασθαι τι λέγεται, ἐν ὄψω οὔν τῶν ἐκείνου μορίων ἴστασθαι
 ἀνάγκη. εἰ οὖν χρόνος ἐστὶν ἐν ᾧ πρώτῳ ἴστασθαι λέγεται, καὶ οὐκ
 ἄτομόν τι, χρόνος δὲ ἅπας ἐπ' ἄπειρον διαιρετός, οὐκ ἄρα ἔσται πρῶ-
 τόν τι αὐτοῦ· οὐδὲ τοῦ ἴστασθαι ἄρα ἔσται τις ἀρχή, ἐν ἣ πρώτως ἴστα-
 15 ται τὸ ἰστάμενον. ὡς γὰρ ὁ χρόνος ἔχει, ἐν ᾧ τὸ ἴστασθαι, οὕτω καὶ
 τὸ ἐν αὐτῷ ἴστασθαι. ἀπὸ οὖν τοῦ ἐν ὄψω οὔν τῶν μορίων τοῦ ἐπ'
 ἄπειρον διαιρουμένου ἴστασθαι ἔδειξεν, ὅτι οὐκ ἔστι τι πρῶτον ἐν ᾧ ἴστα-
 20 ται. οὐδὲ γὰρ ἔστι τι πρῶτον τοῦ ἐπ' ἄπειρον διαιρουμένου, ἀλλ' εἰ τὸ
 ἴστασθαι κινεῖσθαι ἐστιν, ἐπὶ δὲ τοῦ κινεῖσθαι δέδεικται ὅτι οὐκ ἔστι τι
 λαβεῖν, ἐν ᾧ πρώτῳ κινεῖται τὸ κινούμενον, ὀῦλον ὅτι οὐδὲ τοῦ ἴστασθαι
 ἔστι τι πρῶτον λαβεῖν. τίς οὖν χρεια τῆς καὶ ἐπὶ τούτου ἀποδείξεως τῷ
 βραχυλογουῦντι; ἢ πρῶτον μὲν βουλόμενος ἀποδείξει, ὅτι τὸ ἴστασθαι τοῦτο
 κινεῖσθαι τί ἐστι, καὶ παρὰ τὴν συνήθειαν ἢ τὸ λεγόμενον, εἰκότως προήχθη
 25 δεῖξαι, ὅτι ὅσα τῷ κινεῖσθαι ὑπάρχει, τσαῦτα καὶ τῷ ἴστασθαι, καθ' ὅσον
 κινεῖσθαι τί ἐστι τὸ ἴστασθαι. ἔπειτα εἰ μὲν ταῦτόν ἀπαρλλάκτως ἦν τὸ 40
 κινεῖσθαι καὶ τὸ ἴστασθαι, περιττὸς ἂν ἦν ὁ περὶ τοῦ ἴστασθαι λόγος·
 ἐπειδὴ δὲ οὐκ ἀπλῶς κινεῖσθαι ἐστι τὸ ἴστασθαι τοῦτο, ἀλλὰ τὸ ἐπὶ στά-
 σιν κινεῖσθαι, ταῦτόν ὄν, ὡς εἴρηται, τῷ ἡρεμίζεσθαι, εἰκότως καὶ ἐπὶ τοῦ
 τοιοῦτου κινεῖσθαι τὴν ἀπόδειξιν ἐποιήσατο, ἵνα ἔχη ἐπὶ πάσης κινήσεως
 30 ἀληθῆ τὸν λόγον, τῆς τε πρὸς τὸ ἐξ οὗ ἢ κίνησις καὶ τῆς πρὸς τὸ εἰς ὅ.
 καὶ ὅτι ταύτην ἔσχε τὴν ἔννοιαν ὁ Ἀριστοτέλης, τεκμαίρομαι ἐκ τοῦ περὶ
 τῆς ἡρεμίας τὰ αὐτὰ εὐθὺς ἐπαγαγεῖν τῆς ἀντικειμένης τῆ ὄλη κι 45
 νήσει.

1 ἐφ' ᾧ τὸ AB Arist. 2 μὲν om. F καὶ διεῖλεν F δὲ om. F 5 δὲ ἢ κίνησις
 aF διὰ] ἐκ CM ἤδη om. M 6 ante πρότερον add. τι F 7 post οὐ γὰρ add.
 λέγεται ἴστασθαι τὸ ἰστάμενον (cf. v. 9) del. F 8 κενῆσθαι A¹ 9 τὸ ἰστάμενον—
 ἴστασθαι (11) om. CM 10 ὅτι A: om. F: ὡς a φ a ex Arist.: ὁμοιωῦν AF
 11 λέγεται om. CM 14 τοῦ] τὸ F ἔστι F ἐν ᾧ πρώτῳ F 14. 15 ἴστασθαι
 ῥηθείη ἂν a 16 τὰ ἐν αὐτῷ F τοῦ (post οὖν) ACM: τῶν aF 18 ἔσται C
 πρῶτον] πρότερον M 19 κινεῖσθαι ἴστασθαι F: κινεῖσθαι om. M 21 τι] τὸ A
 καὶ τῆς transp. CM 22 μὲν om. F: μὴν a δεῖξαι CM 26 ὁ περὶ] περὶ A
 27 ἐπεὶ δὲ aF 28 ὡς εἴρηται post ἡρεμίζεσθαι CM 28. 29 τοῦ τοιοῦτου CM:
 τοῦτοις οὐ τοῦ AF: τοῦτοις τοῦ a 30 τὰ ἐξ οὗ, itemque τὰ εἰς ὅ, ut videtur A¹
 32 ἐπαγαγεῖν om. C¹M: δεικνύειν in mrg. C²

p. 239^a10 Οὐδὲ δὴ τὸ ἡρεμοῦν ὅτε πρῶτον ἡρέμησέν ἐστιν ἕως 235^v
τοῦ ἅπαν γὰρ εἰς ἄπειρον μεριστόν.

Μετὰ τὸ δεῖξαι ἐπὶ πάσης κινήσεως τῆς τε ἀπλῆς καὶ τῆς κατὰ τὸ
ἴστασθαι λεγόμενης. ὅτι οὐκ ἔστι τὸ πρῶτον λαβεῖν αὐτῆς, ἀλλ' ὅπερ ἄν
5 τις ὡς πρῶτον λάβῃ, ἔστι τι καὶ τούτου πρότερον, νῦν τὰ | αὐτὰ περὶ τῆς 236^r
ἡρεμίας δείκνυσσι τῆς τῆ ὅλη κινήσει ἀντικειμένης. αἰτία δὲ ἡ αὐτὴ καὶ ἐπὶ
τῆς ἡρεμίας, ἥτις καὶ ἐπὶ τῆς κινήσεως· διὸ καὶ ἀποδείξει τῇ αὐτῇ χρῆται. εἰ
γὰρ στέργησις ἔστιν ἡ ἡρεμία τῆς κινήσεως. στέργεται δὲ τὸ πεφυλὸς κινεῖσθαι.
ἐν ᾧ πέφυκε κινεῖσθαι μὴ κινούμενον. ἐν χρόνῳ καὶ ἡρεμεῖν ἀνάγκη, καὶ
10 οὐκ ἐν ἀτόμῳ, ὥσπερ οὐδὲ κινεῖσθαι ἐν ἀτόμῳ. ἔτι δὲ καὶ ἄλλως δεῖ-
κνυσιν. ὅτι ἐν χρόνῳ τὸ ἡρεμεῖν ἔστιν καὶ οὐκ ἐν ἀτόμῳ, ὑπομιμησάων 5
ἡμᾶς τοῦ πρόσθεν περὶ τῆς ἡρεμίας ῥηθέντος, ὅτι ἡρεμεῖν λέγεται τὸ
ὁμοίως ἔχον αὐτὸ καὶ τὰ μέρη αὐτοῦ νῦν καὶ πρότερον. ὥστε ὑπὸ δυεῖν
νῦν ὀρίζεσθαι τὴν ἡρεμίαν τοῦ τε νῦν καὶ τοῦ πρότερον· πάντων δὲ δυεῖν
15 νῦν χρόνος μεταξύ ἐστίν· ἐν χρόνῳ οὖν πᾶσα ἡρεμία· καὶ γὰρ τὸ νῦν καὶ
πρότερον χρόνου μέρη ἐστί· τοῦ δὲ χρόνου, ἐν ᾧ τὸ ἡρεμεῖν ἦρξατο τῆς
ἡρεμίας, οὐκ ἔστι τι πρῶτον λαβεῖν· ὁ γὰρ χρόνος συνεχῆς καὶ ἐπ' ἄπειρον
διαιρετός· οὐδὲν δὲ ἐν συνεχεῖ πρῶτον. 10

p. 239^a23 Ἐπεὶ δὲ πᾶν τὸ κινούμενον ἐν χρόνῳ κινεῖται ἕως τοῦ
20 συμβαίνει γὰρ τὸ φερόμενον ἡρεμεῖν. 20

Τὰ παραδόξα τῶν περὶ κινήσεως θεωρημάτων, ὅπερ οὐκ ἄν τις οὐδὲ
ἐννοήσῃσι ῥηθῆναι οὐδὲ πιστεύσῃσι, ταῦτα μετὰ ἀποδείξεων ἐν τούτοις πα-
ραδιδώσιν ὁ Ἀριστοτέλης. καὶ τῆν μὲν καὶ ἐκεῖνα θαυμαστά τὰ προσεχῶς
ἀποδείξειμένα. ὅτι οὐκ ἔστιν ἀρχὴν λαβεῖν οὔτε κινήσεως οὔτε ἡρεμίας·
25 ὁ γὰρ οὐδὲ τέλος διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν. ἔτι δὲ μᾶλλον ἀπεμφαίνει
τὸ νῦν κινούμενον. ὅπερ καὶ διὰ τὸ λύσαι τὸν Ζήνωνος περὶ κινήσεως λό- 25
γον ἔοικεν ἐν τούτοις παραδιδόναι. ἐπειδὴ γὰρ, φησὶν, ἐν χρόνῳ κινεῖται
τὸ κινούμενον, ἐν ᾧ χρόνῳ κινεῖται τι καθ' αὐτό, τουτέστιν ἐν ᾧ ὅλη, καὶ
μὴ τῷ ἐν τινι τῶν ἐκείνου κινεῖσθαι, ὅπερ ἐν πρώτῳ πρόσθεν ἐλέγετο

1 ἔστιν om. F 2 ἄπειρα ex Arist. a 4 τὸ πρῶτον] τι πρῶτον CM λαβῆν C¹
5 post νῦν erasum περὶ A 6 ἀντικειμένης τῆ ὅλη κινήσει CM 7 εἰ] ἡ F 9 ἡρε-
μοῦν M post ἀνάγκη add. ἐν χρόνῳ A² 12 λεχθέντος aF 13 ἔχον aAF: ἔχειν
CM νῦν post αὐτὸ a: utrobique habet F δυοῖν aF itemque mox 15 οὖν αὐ CM
15. 16 καὶ τὸ πρότερον aF 16 εἰς aF ἡρεμοῦν CM 17 ὁ γὰρ ACM: καὶ
γὰρ F: καὶ γὰρ ὁ a 18 διαιρετός ἄν, οὐδὲν ἔχει πρῶτον CM οὐδ' ἐν συν-
εχεῖ F συνεχεῖ, εἰ in ras. A φερόμενον] κινούμενον F 21 ante ἅπαν add. καὶ CM
22 ἐννοήσῃσι, sed corr. A¹: ἐννόσησῃ sic M ante ταῦτα add. καὶ F ἀποδείξεως a
23 κάκεινα a 25 post αὐτὴν additum ταύτην del. C ἀπομφαίνει F 26 τὸ (post
διὰ) om. M¹ 27 ἔοικε παραδιδόναι ἐν τούτοις aF κινεῖται—χρόνῳ (28) bis scripsit M
28 τι om. a: ἡ F 29 ὥσπερ ἐν τοῖς πρόσθεν F

(ταῦτὸν γὰρ αὐτῷ ἐπὶ τοῦ χρόνου ταῦτα σημαίνει τὸ ἐν πρώτῳ καὶ τὸ 236^a
καθ' αὐτὸ καὶ τὸ μὴ τῷ ἐν ἐκείνου τινί), ἀδύνατον ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ
κατὰ τι εἶναι τοῦ διαστήματος, ἐν ᾧ κινεῖται, ὥστε καὶ αὐτὸ τὸ κινούμενον
καὶ τῶν μερῶν ἕκαστον αὐτοῦ ἐν τῷ αὐτῷ εἶναι καὶ ἴσῳ ἑαυτοῖς διαστήματι. 30
5 δεξινοῦσι δὲ αὐτὸ οὕτως· εἰ τὸ κινούμενον ἐν χρόνῳ τινὶ πρώτῳ ἔστιν ἐν τινὶ
τῷ αὐτῷ καὶ αὐτὸ καὶ τὰ μέρη αὐτοῦ, ἐπειδὴ πᾶς χρόνος διαιρεῖται εἰς
πρότερον καὶ ὕστερον χρόνον, ἔσται ἐν τινὶ τῷ αὐτῷ νῦν καὶ πρότερον καὶ αὐτὸ
καὶ τὰ μέρη· τὸ δὲ ἐν τῷ αὐτῷ χρόνον τινὰ ὄν καὶ αὐτὸ καὶ τὰ μέρη αὐτοῦ
ἡρεμεῖ· τὸ ἄρα κινούμενον ἐν χρόνῳ τινὶ πρώτῳ, ἐὰν ἦ ἐν τινὶ τῷ αὐτῷ
10 καὶ αὐτὸ καὶ τὰ μέρη αὐτοῦ, ἡρεμεῖ· ἀλλὰ μὴν ἀδύνατον, ὅτε κινεῖται τι, 35
τότε ἡρεμεῖν αὐτό· οὐκ ἄρα τὸ ἐν πρώτῳ χρόνῳ κινούμενον ἔστιν ἐν τινὶ
τῷ αὐτῷ καὶ αὐτὸ καὶ τὰ μέρη αὐτοῦ. ὅτι δὲ τοῦτό ἐστι τὸ ἡρεμεῖν, ἔδειξε
διὰ τοῦ οὕτω γὰρ λέγομεν ἡρεμεῖν, ὅταν ἐν ἄλλῳ καὶ ἄλλῳ
τῶν νῦν ἀληθὲς ἦ εἰπεῖν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ καὶ αὐτὸ καὶ τὰ μέρη.
15 δέδεικται οὖν τὸ προκείμενον, ὅτι οὐκ ἐνδέχεται τὸ μεταβάλλον κατὰ
τὸν πρώτον χρόνον εἶναι κατὰ τι, καθ' ὃ μεταβάλλει αὐτὸ καὶ τὰ μέρη
αὐτοῦ. τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ ὅλον. αἴτιον δέ, ὅτι πᾶς χρόνος διαιρετός
ἐστίν, ὥστε ἐν ἄλλῳ καὶ ἄλλῳ αὐτοῦ μέρει προτέρῳ καὶ ὑστέρῳ ἀληθὲς 40
ἔσται εἰπεῖν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ ἐστὶ καὶ τὸ ὅλον καὶ τὰ μέρη. τοῦτο δὲ
20 ἦν τὸ ἡρεμεῖν, ἀλλ' οὐχὶ κινεῖσθαι. ὥστε οὐκ ἂν ἐν πρώτῳ χρόνῳ
μεταβάλλον τι ἔσται κατὰ τι αὐτὸ καὶ τὰ μέρη. ἀλλ' "εἰ ἐν μηδενὶ
χρόνῳ τὸ κινούμενόν ἐστι κατὰ τι τοῦ διαστήματος ἐφ' οὗ κινεῖται, μηδὲ
τὸν ἴσον αὐτῷ κατέχει τόπον, πῶς διανύει τὸ ὅλον ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ
διάστημα καὶ διέξεισιν αὐτό; ἢ ὅτι ἐν τῷ νῦν ἐστὶ κατὰ τι τοῦ διαστή-
25 ματος· τοῦτο δὲ πέρασ τοῦ χρόνου." ὥστε εἰ ἐν χρόνῳ λέγεται, οὐ πρώτῳ
οὐδὲ καθ' αὐτό, ἀλλὰ καθ' ὅσον ἐν τινὶ τοῦ χρόνου οὐ μορίῳ, ἀλλὰ 45
πέρατι. διὸ καὶ αὐτὸς ἀρχόμενος τοῦ λόγου εἶπεν μὴ τῷ ἐν ἐκείνου
τινὶ εἰς τὸ πέρασ αὐτοῦ τὸ νῦν ἀφορῶν. ἐν τῷ νῦν δὲ μόνῳ κατέχει
τὸν ἴσον ἑαυτῷ τόπον, ἐν ᾧ δύναται καὶ ἡρεμῆσαι. οὐ μέντοι ἡρεμεῖ ἐν
30 αὐτῷ τότε. πᾶν γὰρ τὸ ἡρεμοῦν ἐν χρόνῳ ἡρεμεῖ, οὐκ ἐν τῷ νῦν, ὥσπερ
καὶ κινεῖται ἐν χρόνῳ· ἐν ᾧ γὰρ κινεῖται, ἐν τούτῳ καὶ ἡρεμεῖ. διὸ μὴ

1 ταῦτα ante ἐπὶ a καὶ τὸ om. M 2 post καθ' αὐτό add. καὶ τῶν del. F
τῷ ἐν AF: ἐν τῷ a: ἐν CM 6 ἐπειδὴ—μέρη (pr. 8) iteravit F 6. 7 εἰς τὸ πρότερον F
7 χρόνον om. F 8 post μέρη add. αὐτοῦ aF cf. p. 1011,7 τὸ δὲ—μέρη om. M
9 τὸ ἄρα—ἡρεμεῖ (10) om. FM 10 καὶ αὐτό A: καὶ αὐτῷ C: om. a 11 τότε
om. aF 14 τῶν—καὶ ἄλλῳ (18) om. F τῶν CM: τῷ aA ἢ om. M
post μέρη add. ἐστὶ a 15 μεταβάλλον] μάλλον a 17 post αὐτοῦ add. καὶ M
18 αὐτῷ M μέρη a 19 ἐστίν F ὅτι A: ὥστε CFM: ὡς a, cf. p. 1006,7
20 οὐχί] οὐ aF οὐκ ἂν F: οὐκάν ACM: οὐκ a 21 ἔσται τι aF ante αὐτό add.
καὶ M εἰ κτλ. ex Them. p. 391,21 Spengel 22 post κινεῖται add. εἰ κατὰ τόπον
κινεῖται aCFM: om. A et Themistius 23 διανύειν M 24 αὐτό om. Themistius
25 πέρασ ἐστὶ aF post οὐ octo fere litt. erasae C 27 αὐτὸς post λόγου aF
ἀρχόμενον M τῷ ἐν] τῷ ~~τῷ~~ C: τῷ M: τὸ ἐν F 28 ἐν τῷ om. M μόνον
aF 29 τὸν] τὸ AM 30 τότε om. C

κινεῖσθαι μὲν τι φάναι ἐν τῷ νῦν δυνατὸν ἀληθεύοντα, ἡρεμεῖν δὲ οὐχ 236^a
οἶόν τε ἐν τῷ νῦν. τὸ δὲ ἐν χρόνῳ δὲ οὐκ ἐνδέχεται εἶναι κατὰ 60
τὸ ἡρεμοῦν περὶ τοῦ κινουμένου εἶρηται. διότι τὸ κινούμενον ἔστι μὲν
κατὰ τὸ ἴσον αὐτῷ, ἐν ᾧ καὶ ἡρεμοῦν εἶναι δύναται· ἐν γὰρ τῷ ἴσῳ
5 αὐτῷ ἡρεμεῖ. οὐ μὴν ἐν χρόνῳ ἔστιν ἐν τῷ ἴσῳ αὐτῷ τὸ κινούμενον,
ἀλλ' ἐν τῷ νῦν. εἰ γὰρ ἐν χρόνῳ, εἴη ἂν ἡρεμοῦν· τὸ γὰρ ἐν χρόνῳ
τινὶ αὐτὸ καὶ τὰ μέρη ἐν τινι ὄν ἡρεμοῦν ἐδείχθη· ἔσται οὖν τὸ αὐτὸ
ἡρεμοῦν τε καὶ κινούμενον. |

10 p. 239^b5 Ζήνωνος δὲ παραλογίζεται ἕως τοῦ οὐδὲ ἄλλο μέγεθος 236^a
οὐδέν.

Αἰ τοῦ θεσπεσίου Ζήνωνος τοῦ Ἐλεάτου ἀπορίαί, περὶ οὗ ὁ συλλο-
γράφος εἶπεν τὸ

ἀμφοτερογλώσσιο μέγα σθένος οὐκ ἀλαπαδὸν 5
Ζήνωνος,

15 καὶ τῶν θαυμαστῶν τούτων περὶ κινήσεως θεωρημάτων τοῦ Ἀριστοτέλους
γεγόνασιν ἡμῖν αἰτίαι· ὡς γὰρ χρήσιμον πρὸς λύσιν τοῦ Ζήνωνος λόγου
τὸ προειρημένον ἡμῖν περὶ τῆς κινήσεως παραδέδωκε· διὸ καὶ τῆς ἀπορίας
εὐθὺς ἐμνήσθη τῆς Ζήνωνος καὶ τὴν λύσιν αὐτῆς ἀπὸ τοῦ προσεχῶς
ῤηθέντος ἐποίησατο. ὁ δὲ Ζήνωνος λόγος προλαβὼν, ὅτι πᾶν ὅταν ἦ
20 κατὰ τὸ ἴσον ἑαυτῷ ἢ κινεῖται ἢ ἡρεμεῖ, καὶ ὅτι οὐδὲν ἐν τῷ νῦν κι-
νεῖται, καὶ ὅτι τὸ φερόμενον αἰεὶ ἐν τῷ ἴσῳ αὐτῷ ἔστι καθ' ἕκαστον νῦν, 10
ἐφίκει συλλογίζεσθαι οὕτως· τὸ φερόμενον βέλος ἐν παντὶ νῦν κατὰ τὸ
ἴσον ἑαυτῷ ἔστιν, ὥστε καὶ ἐν παντὶ τῷ χρόνῳ· τὸ δὲ ἐν τῷ νῦν κατὰ
τὸ ἴσον ἑαυτῷ ὄν οὐ κινεῖται, ἐπειδὴ μηδὲν ἐν τῷ νῦν κινεῖται· τὸ δὲ
25 μὴ κινούμενον ἡρεμεῖ, ἐπειδὴ πᾶν ἢ κινεῖται ἢ ἡρεμεῖ· τὸ ἄρα φερόμενον
βέλος, ἕως φέρεται, ἡρεμεῖ κατὰ πάντα τὸν τῆς φορᾶς χρόνον. οὐ τί ἂν
εἴη παραδοξότερον; εἰπὼν δὲ ὅτι ἅπαν ἢ ἡρεμεῖ ἢ κινεῖται, ὅταν ἦ
κατὰ τὸ ἴσον, ἐπήγαγεν ἔστι δὲ αἰεὶ τὸ φερόμενον ἐν τῷ νῦν. ὅτι 15
δὲ κατὰ τὸ ἴσον ἔστι τὸ φερόμενον ἐν τῷ νῦν, ὀφλον. τὴν δὲ λύσιν αὐτὸς
30 ἐπήγαγε πρὸς τὸ 'ἔστιν αἰεὶ τὸ φερόμενον κατὰ τὸ ἴσον ἑαυτῷ' ἐπι-
στάμενος. οὐ γὰρ εἰ ἐν παντὶ χρόνῳ ἔστι νῦν, ἐν δὲ τῷ νῦν ἔστι κατὰ τὸ

1 μὲν τι] μηδὲν τι M: μηδὲν C φάναι, an in litura corr. M² ἡρεμεῖν — ἡρεμοῦν (3)
ut lemma rubro M 2. 3 κατὰ τὸ] καθ'αὐτὸ F 4 αὐτῷ ut deinceps ACF
ἐν (alt.)] οὐ F 5 αὐτὸ (ante τὸ) M 6 εἴη γὰρ ἔτι ἐν χρόνῳ ἂν F 7 post μέρη
add. αὐτοῦ aF 11. 12 συλλογράφος] Timon fr. 5 (Sillogr. rel. ed. Wachsmuth p. 97)
14 Ζήνωνος om. CM: ζην ζήνωνος F 15 τούτων ACM: τούτου F: τούτω a: an τού-
των (τῶν)? θεωρημάτων om. F 16 αἰτίαι C: αἰτία aAF: αἰτία M τῶν ζή-
νωνος λόγων aF 17 τῆς (post περὶ) om. CM 19 ὅτι πᾶν om. M 21 αὐτῷ a:
αὐτῷ ACFM νῦν] οὖν F 22 παντὶ <τῷ> Brandisius (?) 24 post κινεῖται add.
ἡρεμεῖ ἄρα a ἐπειδὴ — κινεῖται om. M μηδὲν] οὐδὲ F 28 τὸ φερόμενον
αἰεὶ aF 29 δὲ om. A post λύσιν add. τῶν ἀπόρων F: τῶν ἀποριῶν a
αὐτὸς om. F

ἴσον ἑαυτῶ, ἥδη καὶ ἐν χρόνῳ ἐστὶ καὶ αἰεὶ, διότι μὴ μόνον χρόνον τὸ 236
 νῦν ἐστίν, ἀλλὰ πέρασ, ἐν ᾧ δέδεικται τὸ κινούμενον ἐν τῷ ἴσῳ ἑαυτῶ
 ὄν, ἐν τῷ πρὸ τούτου θεωρημάτι. εἰ οὖν ὁ χρόνος μὴ σύγκριται ἐκ τῶν
 5 ἐνεστῶτα νῦν καλοῦμεν), οὐδὲ τὸ φερόμενον βέλος τὸν χρόνον, ὃν φέρεται,
 ἐν τῷ ἴσῳ ἑαυτῶ ἐστίν· ὥστε οὐδὲ ἡρεμεῖ ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ. καὶ
 ἐκεῖνο δὲ οὐκ ἀληθῶς εἰληπται, ὅτι πᾶν ἢ κινεῖται ἢ ἡρεμεῖ· ἐδείχθη
 γάρ, ὅτι ἐν τῷ νῦν οὔτε κινεῖται τι οὔτε ἡρεμεῖ· οὐ γὰρ εἴ τι μὴ κινεῖται,
 τοῦτο ἡρεμεῖν ἀνάγκη. ὥστε ἐκ τοῦ προλεχθέντος θεωρήματος τοῦ
 10 δεικνόντος, ὅτι οὐκ ἔσται χρόνον οὐδένα κατὰ τι τὸ κινούμενον, ἀλλὰ κατὰ
 τὸ πέρασ τοῦ χρόνου, ἔλυσεν τὸ αἰεὶ τὸ φερόμενον κατὰ τὸ ἴσον ἑαυτῶ 25
 εἶναι· οὐ γὰρ αἰεὶ. ἀλλ' ἐν τῷ νῦν, ὅτε συμβαίνει αὐτῷ μῆτε κινεῖσθαι
 μῆτε ἡρεμεῖν. τὸ δὲ νῦν τοῦτο, ἐν ᾧ τὸ ἴσον ἑαυτῶ κατέχει τὸ κινού-
 μενον, ὡς δυνάμει μόνον ὑπάρχον ἐννοεῖν χρῆ ὥσπερ τὴν ἐν τῇ γραμμῇ
 15 στιγμῇ· εἰ γὰρ ἐνεργεία ληφθεῖη πανταχοῦ τοῦ χρόνου, εἰς τὰ ἀμερῆ ἂν
 διαιροῖτο ὁ χρόνος καὶ ἐκ τούτων συντιθοῖτο. καὶ ἔσται ἐνεργεία τὰ ἄπειρα.
 ὁ δὲ Ζήνωνος λόγος ὡς ἐκ τῶν νῦν συγκριμένου τοῦ χρόνου τὴν ἀπορίαν
 ἐκίνησεν, ὡς εἶγε τοῦτο μὴ δοθεῖη αὐτῷ, οὐκ ἔστιν ἀληθές, ὅτι ἔστιν αἰεὶ 30
 ἐν τῷ ἴσῳ τὸ φερόμενον.

20 p. 239^b9 Τέτταρες δὲ εἰσιν οἱ λόγοι περὶ κινήσεως ἕως τοῦ περὶ
 οὐ διείλομεν ἐν τοῖς προτέροις λόγοις.

Τέτταρες εἶναι φησι τοὺς περὶ κινήσεως τοῦ Ζήνωνος λόγους, δι' ὧν
 γυμνάζων τοὺς ἀχρωμένους ἀναιρεῖν ἐδόκει τὸ ἐναργέστατον ἐν τοῖς οὔσι, 35
 τὴν κίνησιν. ὥστε καὶ Διογένη τὸν κύνα τῶν ἀποριῶν ποτε τούτων ἀκού-
 25 σαντα μῆδὲν μὲν εἰπεῖν πρὸς αὐτάς, ἀναστάντα δὲ βαδίσαι καὶ διὰ τῆς
 ἐναργείας αὐτῆς λῦσαι τὰ ἐν τοῖς λόγοις σοφίσματα. τέτταρες δὲ εἶναι φησι
 λόγους τοὺς δυσκολίας παρέχοντας τοῖς λύειν ἐπιχειροῦσιν, ἢ ὅτι τέτταρες
 ἦσαν πάντες οἱ περὶ κινήσεως λόγοι δυσαντίβλεπτοι πάντες τυγχάνοντες, ἢ
 ὅτι πλείονων ὄντων τέτταρες ἦσαν οἱ πραγματευωδέστεροι. ἔπρεπε δὲ τῷ
 30 περὶ κινήσεως πραγματευομένῳ λύειν τοὺς ἀναιρεῖν αὐτὴν ἐπιχειροῦντας 40
 λόγους, καὶ μάλιστα τοὺς ἐκ τῶν φυσικῶν ἀρχῶν ἐπιχειρηθέντας, οἷοι

2 πέρασ ἐν ᾧ a et in mrg. A¹: πεπερασμένοι in textu A: πεπερασμένον FM: πέρασ μό-
 νον C δέδεικται δὲ CM ἑαυτῶ aF: ἑαυτοῦ ACM 4 πρόβηκεν C¹F: προσβηκεν M
 5 ἀκούομεν F ὄν] ἐν a 7 ἢ (ante κινεῖται) in ras. A ἐδείχθη ACM: ἐδείκνυτο F:
 ἐδείκνυτο a ἐδείχθη—ἡρεμεῖ (S) in mrg. C 8 τι κινεῖται M 11 αἰεὶ τε A¹, corr. A²
 12 αὐτὸ M 14 τῇ om. CM 15 χρόνου om. M 16 διαιρεῖτο C τὸ ἄπειρον F
 17 ὡς om. F 18 μὴ τοῦτο aF: τοῦτο M 20 δὲ εἰσιν οἱ ACFM: δ' εἰσὶ (ut Arist. cod.

E) a 21 προτέροις ACM: προ^{τρ}: πρόσθεν (ut Arist. codd. FHIK) a 23 συνμάζων M
 ἀνερεῖν M ἐναργέστερον C: ἐνεργέστερον M 24 διογένη A: διογένην aCFM. cf. Laert.
 D. VI 39 ἀποριῶν F 25 αὐτούς aF 26 ἐνεργείας a σοφίσματα M 26. 27 λό-
 γους φησὶν aF 27 λόγοις C 29 ἦσαν] εἰσιν aF πραγματιωδέστεροι M

καὶ οἱ Ζήνωνος ἦσαν λόγοι τῇ ἐπ' ἄπειρον τοιμῇ τῶν μεγεθῶν ἀποχρό- 236
 μων καὶ τῷ κινεῖσθαι πᾶν ἢ ἡρεμεῖν καὶ ὅσα τοιαῦτα.

Τῶν δὲ τεττάρων λόγων ἀδύνατά τινα ἔπαισθαι δεκνόντων τῷ εἶναι
 κίνησιν ὁ πρῶτος τοιοῦτός ἐστιν· εἰ ἔστι κίνησις ἀνάγκη τὸ κινούμενον ἐν
 5 πεπερασμένῳ χρόνῳ ἄπειρα διεξιέναι· τοῦτο δὲ ἀδύνατον· οὐκ ἄρα ἔστιν
 κίνησις. ἐδείκνυε δὲ τὸ συνημμένον ἐκ τοῦ τὸ κινούμενον διάστημα τι κι- 15
 νεῖσθαι· παντὸς δὲ διαστήματος ἐπ' ἄπειρον ὄντος διαιρετοῦ τὸ κινούμενον
 ἀνάγκη τὸ ἡμισυ πρῶτον διελθεῖν οὐ κινεῖται διαστήματος καὶ τότε τὸ
 10 ὅλον· ἀλλὰ καὶ πρὸ τοῦ ἡμίσεος ὅλου τὸ ἐκείνου ἡμισυ, καὶ τούτου πάλιν
 τὸ ἡμισυ· εἰ οὖν ἄπειρα τὰ ἡμίση διὰ τὸ παντὸς τοῦ ληφθέντος δυνατὸν
 εἶναι τὸ ἡμισυ λαβεῖν, τὰ δὲ ἄπειρα ἀδύνατον ἐν πεπερασμένῳ διελθεῖν
 χρόνῳ· τοῦτο δὲ ὡς ἐναργῆς ἐλάμβανεν ὁ Ζήνων (τούτου δὲ τοῦ λόγου 20
 πρότερον ἀπεμνημόνευσεν ὁ Ἀριστοτέλης λέγων ἀδύνατον εἶναι ἐν πεπε-
 ρασμένῳ τὰ ἄπειρα διεξελεῖν καὶ τῶν ἀπείρων ἀψασθαι)· ἀλλὰ μὴν πᾶν
 15 μέγεθος ἀπείρους διαιρέσεις ἔχει· ἀδύνατον ἄρα ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ
 μέγεθός τι διελθεῖν. ἔλυσε δὲ αὐτὸν εἰπὼν μὴ εἶναι ἐνεργεῖα τὰ ἄπειρα
 ἐν τῷ διαστήματι, ἀλλὰ δυνάμει, καὶ ὅτι τὰ μὲν ἐνεργεῖα ἡμίση ἢ
 ἄπειρα οὐδὲν οἶόν τε διεξελεῖν ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ, τὰ δὲ δυνάμει
 οὐδὲν κωλύει· οὐδὲ γὰρ τὸ κινούμενον διαιροῦν | εἰς ἄπειρα ἡμίση 237
 20 τὸ διάστημα δίσειν, ἀλλ' ὡς ἐν καὶ συνεχές. διὸ οὐ κωλύεται διεξιέναι
 τὰ οὕτως ἄπειρα· εἰ γὰρ διέλαι εἰς τὰ ἡμίση, οὐκέτι ὡς ἐπὶ ἐνός καὶ
 συνεχοῦς κινήθησεται, οὐδὲ ἡ κίνησις συνεχῆς ἔσται. οὕτω μὲν οὖν
 κατὰ τὸν τοῦ ἀπείρου διρισμὸν ἔλυσε τὸν λόγον. ἔτι δὲ καὶ ἐκ τοῦ
 ἡμίση εἶναι τὴν ἀπειρίαν ἐν τε τῷ χρόνῳ καὶ ἐν τῷ διαστήματι. ὥστε
 25 οὐκ ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ τὸ ἄπειρον, ἀλλ' ἐν ὁμοίως ἀπείρῳ δίσει·
 καὶ γὰρ καὶ ὁ χρόνος ἐπ' ἄπειρον διαιρετός. ἀλλὰ δυνάμει καὶ οὐκ ἐνε-
 ργεῖα τὸ ἄπειρον. τὰ οὖν δυνάμει ἄπειρα τοῦ μεγεθῆος ἐν τοῖς δυνάμει
 ἀπείροις τοῦ χρόνου δίσειν.

p. 239b14 Δεύτερος δὲ ὁ καλούμενος Ἀχιλλεὺς ἕως τοῦ οὗτοι μὲν 15
 30 οὖν δύο λόγοι.

Καὶ οὗτος ὁ λόγος ἐκ τῆς ἐπ' ἄπειρον διαιρέσεως ἐπιτελεῖται κατ'

1 καὶ om. F ἦσαν post ζήνωνος aF 2 ἢ om. M 3 δὲ] δὴ a: om. F
 3. 4 τῷ εἶναι κίνησιν om. F 6 ἐδείκνυε CM 9 ante ὅλου interpolant τοῦ aF
 τὸ] τοῦ A¹(?) τούτου om. M 10 ἡμισυ M ἡμίσει C τοῦ om. CM
 11. 12 χρόνῳ διελθεῖν a 12 ὁ ζήνων ἐλάμβανε CM post Ζήνων interpolat ana-
 locuthi impatiens ἀδύνατον ἄρα κίνησιν εἶναι a 13 πρότερον om. F. cf. c. 2
 p. 233a21 sq. ὑπέμνησεν F 16 ante τι add. ἀπειρόν F αὐτὰ F
 17 διαστήματι ACM: μεγεθῆει aF ἀδυνάμει a καὶ ὅτι om. aF post μὲν add.
 οὖν a γ] ἢ C 18 οὐδὲν ACM: οὐχ aF 21 διέλαι ACM: διέλοιτο F: διαρε-
 θήσεται a 23 τοῦ (post τὸν) om. aF 24 ὁμίση C ἀπειρίαν a ἐν om. aF
 26 καὶ (post γὰρ) AM: om. aCF 27 τὰ οὖν—δίσειν (28) om. F 29 δεύτερον F
 ἀχιλλεὺς M 30 οὖν om. F δύο λόγοι ACFM: λόγοι δύο (ut Arist. eodd. HK) a:
 οἱ δύο λόγοι Arist. cod. E, οἱ λόγοι δύο Arist. cod. F

ἄλλην διασκευήν. καὶ εἴη ἂν τοιοῦτος· εἰ ἔστι κίνησις, τὸ βραδύτατον 237^τ
 ὑπὸ τοῦ ταχίστου οὐδέποτε καταληφθήσεται· ἀλλὰ μὴν τοῦτο ἀδύνατον·
 οὐκ ἄρα ἔστι κίνησις. καὶ τὸ μὲν συνημμένον ἐναργές ἐστι, τὴν δὲ πρόσ-
 ληψιν κατασκευάζει τὴν λέγουσαν, ὅτι ἀδύνατον τὸ βραδύτατον ὑπὸ τοῦ 20
 5 ταχίστου καταληφθῆναι, βραδύτατον μὲν λαμβάνων τὴν χελώνην, ἣν καὶ
 ὁ μῦθος ὡς φύσει βραδεῖαν ἐν τῇ πρὸς τὸν ἵππον ἀμίλλη παρέλαβε, τα-
 χύτατον δὲ τὸν Ἀχιλλέα, ὃς οὕτως ἐδόκει ποδωκέστατος, ὡς τὸ ποδάρκης
 ἴδιον αὐτοῦ δοκεῖν ὄνομα παρὰ τῷ Ὀμήρῳ διὰ τὸ καὶ αὐτῷ καὶ τοῖς συμμά-
 χοις αὐτοῦ ἀρκεῖν τὴν ταχυτήτα τῶν ποδῶν. Ἀχιλλεὺς οὖν ὁ λόγος ἀπὸ
 10 τοῦ παραληφθέντος ἐν αὐτῷ Ἀχιλλέως ἐκλήθη, ὃν ἀδύνατόν φησιν ὁ λόγος 25
 τὴν χελώνην διώκοντα καταλαβεῖν. καὶ γὰρ ἀνάγκη μὲν τὸ καταληψόμενον
 πρὸ τοῦ καταλαβεῖν εἰς τὸ πέρασ ἐλθεῖν πρῶτον, ὅθεν ἐξώρμησε τὸ
 φεῦγον. ἐν ᾧ δὲ τὸ διώκον ἐπὶ τοῦτο παραγίνεται, ἐν τούτῳ τὸ φεῦγον
 πρόεισι τι διάστημα, εἰ καὶ ἔλαττον οὐ προῆλθεν τὸ διώκον τῷ βραδύτερον
 15 εἶναι· ἀλλ' οὖν πρόεισιν· οὐ γὰρ δὴ ἤρμεῖ. καὶ ἐν ᾧ πάλιν χρόνῳ
 τοῦτο δίδεισι τὸ διώκον ὃ προῆλθε τὸ φεῦγον, ἐν τούτῳ πάλιν τῷ χρόνῳ
 δίδεισι τι τὸ φεῦγον τοσούτῳ ἔλαττον οὐ πρότερον ἐκινήθη, ὅσῳ βραδύτερόν 30
 ἐστὶν αὐτὸ τοῦ διώκοντός. καὶ οὕτως ἐν παντὶ χρόνῳ ἐν ᾧ τὸ διώκον
 δίδεισιν, ὃ προελήλυθε τὸ φεῦγον βραδύτερον ὄν, ἐν τούτῳ πρόεισι τι καὶ
 20 τὸ φεῦγον· καὶ γὰρ αἰεὶ ἔλαττον, ἀλλ' οὖν δίδεισι τι καὶ αὐτὸ κινούμενον
 ὅλως. τῷ δὲ ἐπ' ἄπειρον ἔλαττον ἄλλο ἄλλου διάστημα λαμβάνειν διὰ
 τὴν ἐπ' ἄπειρον τῶν μεγεθῶν τομῆν, οὐ μόνον Ἐκτωρ ὑπὸ τοῦ Ἀχιλλέως
 οὐ καταληφθήσεται, ἀλλ' οὐδὲ ἡ χελώνη. ὑποκείσθω γὰρ στάδιον εἶναι
 τὸ ὑποκείμενον καὶ προάγειν τὴν χελώνην τὸ ἥμισυ τοῦ σταδίου καὶ δεκα- 35
 25 πλάσιον ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ τῆς χελώνης κινεῖσθαι τὸν Ἀχιλλέα. ἀρξα-
 μένου δὴ τοῦ Ἀχιλλέως ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ σταδίου τὴν χελώνην διώκειν,
 ἐν ὅσῳ πρόεισι τὸ ἡμιστάδιον, ὡς ἐλθεῖν εἰς τὸ ἥμισυ ὅθεν ἡ χελώνη
 ἐξώρμησε, καὶ ἡ χελώνη ἔσται τὸ δέκατον διερχομένη τοῦ ὑπολειπομένου
 ἡμισταδίου. πάλιν δὲ ἐν ὅσῳ ὁ Ἀχιλλεὺς τὸ δέκατον τούτου τοῦ ἡμιστα-
 30 δίου δίδεισι, τοῦ δεκάτου τοῦ ἡμισταδίου δέκατον ἡ χελώνη διερχεται, καὶ
 εἰ ἐπὶ πᾶν τὸ λαμβανόμενον δέκατόν τινος διαστήματος καὶ αὐτὸ δέκατον 40

1 τοιοῦτον M ante τὸ add. καὶ F et intercidisse quaedam videntur βραδύτατον
 ACM ut v. 4 et Aristotelis codex E Vitellio accurate testante (om. Bekkerus): βραδύτε-
 ρον aF 2 οὐκέτι ποτέ F 3. 4 καὶ ἡ μὲν πρόσληψις ἐναργής ἐστίν. τὸ δὲ συνημμένον
 κατεσκευάσα, τὸ λέγον ὅτι εἰ ἔστι κίνησις ἀδύνατον a 4 κατεσκευάσει F 6 φύσει] φησὶ C
 παρέβαλλε CM 6. 7 ταχύτατον om. A; in mrg. add. τάχιστον A¹ 7 ἀχιλλέα ut in
 proximis subinde M οὔτος A¹ πεδάρκης C 8 παρ' ὀμήρῳ a καὶ (post
 τὸ) A: om. aCFM αὐτὸ C¹ τοῖς] τῆς F 11 καὶ γὰρ a: εἰ γὰρ libri; for-
 tasse αἰεὶ γὰρ 12 τὸ (ante πέρασ) om. F ἐξώρμησε A 13 τούτω M
 14 οὗ τὸ διώκον προῆλθε aF τῷ] τὸ A¹ 17 τι aA: om. CFM τοσοῦ-
 τον M 19 ὄν om. CFM τι om. F 20 ἔλαττον om. F: post διάστημα a
 23 οὐ om. M 24 προάγειν M 25 κινεῖσθαι τῆς χελώνης CM 26 δὲ FM
 διώκειν τὴν χελώνην CM 27 ἡμιστάδιον A: ἥμισυ στάδιον aCFM 30 ἡ χελώνη
 δέκατον aF 30. 31 καὶ εἰ CM: ἦι καὶ A: εἰ οὖν aF

ἔχει, αἰεὶ τε ἡ χελώνη ἔσται προάγουσά τι τὸν Ἀχιλλεῖα καὶ οὐδέποτε 237^r
οὐδέτερον αὐτῶν τὸ στάδιον διέξεισιν.

Ὁ μὲν οὖν λόγος καὶ οὗτος τοιοῦτος. τὸν αὐτὸν δὲ φησιν αὐτὸν εἶναι
τῆ πρὸ αὐτοῦ, διότι ἤρτηται καὶ τούτου ἡ πιθανότης ἐκ τῆς τοῦ μεγέθους
5 ἐπ' ἄπειρον διαιρέσεως. διαφέρειν δὲ ἐκείνου δοκεῖ τῆ μὴ κατὰ διχοτο-
μίαν καὶ εἰς ἡμισυ διαιρεῖν αἰεὶ, ἀλλὰ κατ' ἄλλον τινὰ λόγον, καθ' ὃν ἡ
τοῦ ταχίστου κινήσις ὑπερέχει τὴν τοῦ βραδύτατου, εἴτε δεκαπλάσιος εἴτε
ἄλλος τις ὁ λόγος εἴη. προστετραγυῖσθαι δὲ τούτῳ τῆ λόγῳ τὸ ὅτι οὐδὲ 15
τὸ τάχιστον καταλήψεται τὸ βραδύτατον διῶκον, καὶ ὁ Ἀχιλλεὺς καὶ ἡ
10 χελώνη ὡς ἐν τραγυῖδι ἢ κωμυδίᾳ παραγόμενα πρόσωπα. ἡ δὲ λύσις
καὶ ἐνταῦθα ἡ αὐτὴ ἀπὸ τοῦ διωρισμοῦ τῆς ἐπ' ἄπειρον διαιρέσεως· οὐ
γὰρ ἐνεργεῖα τὰ ἄπειρα ἐπὶ τοῦ συνεχοῦς καὶ τῆς συνεχοῦς ἐπ' αὐτοῦ κι-
νήσεως. οὐ γὰρ ἔτι συνεχῆ μένει διαιρούμενα· καθὼ γὰρ διαιρεῖται αὐτό
τε ἴσταιται καὶ οὐ τηρεῖ συνεχῆς τὸ μέγεθος. τὸ δὲ βραδύτερον, ὅτε μὲν
15 προέχει, οὐ καταλαμβάνεται, καταλαμβάνεται δ' ὅμως. εἰ γὰρ δίδωσιν ὁ 30
λόγος διεξίναί τὴν πεπερασμένην ὥσπερ τὸ ἡμιστάδιον καὶ τὸ δέκατον τοῦ
ἡμισταδίου, ὁῦλον ὅτι καὶ ὅλον τὸ στάδιον διελεύσεται, καὶ θᾶπτον τοῦ
βραδύτερου κινουμένου ἐν τῆ αὐτῆ χρόνῳ, καὶ ὕπερ τὸ βραδύτερον διεξῆλ-
θεν, ἐπιλήψεται· καὶ οὕτως καταλήψεται αὐτό. ὁ γὰρ ἐν ταῖς δέκα ὥραις
20 κινεῖται τὸ βραδύτερον, ἐν μιᾷ ὥρᾳ διελθὼν τὸ ταχύτερον, εἰς τὸ αὐτὸ
καταντήσει τῆ βραδύτερῳ. ἡ δὲ ἀπορία καὶ ἐνταῦθα γέγονε παρὰ τὸ 237^v
ἐνεργεῖα τὰ ἄπειρα λαβεῖν, ὕπερ οὐκ ἔστιν ἀληθές καὶ μάλιστα συνεχῶν
φυλαττομένων τοῦ τε μεγέθους καὶ τῆς κινήσεως. κἂν γὰρ ἀνάγκη κινεῖ-
σθαι τι πρῶτον μέρος τὸ κινούμενον καὶ οὕτω τὸ ὅλον, ἀλλ' οὐχ ὠρισμένον
25 ἀνάγκη εἶναι τοῦτο. μᾶλλον δὲ ἀνάγκη μὴ εἶναι ὠρισμένον, ἵνα μὴ διαι-
ρῆται τὸ συνεχές.

p. 239^b30 Τρίτος δὲ ὁ νῦν ρηθεὶς ἕως τοῦ οὐκ ἔσται συλλογισμός. 5

Τρίτον εἶνά φησιν τοῦ Ζήνωνος λόγον, ὃν πρὸ ὀλίγου διέλυσεν λέγοντα,
ὅτι τὸ φερόμενόν βέλος ἐν τῆ φέρεσθαι ἴσταιται, εἴπερ ἀνάγκη πᾶν ἡ κι-
30 νεῖσθαι ἢ ἡρεμεῖν, τὸ δὲ φερόμενον αἰεὶ κατὰ τὸ ἴσον ἑαυτῷ ἔσται. τὸ δὲ
αἰεὶ κατὰ τὸ ἴσον ἑαυτῷ ὃν οὐ κινεῖται· ἡρεμεῖ ἄρα. ψευδὸς δὲ λαμβάνει

1 τι] τε CM	2 τὸ om. F	3 δ' ἔφην C	αὐτὸν om. aF	post εἶναι add.
τοῦτον a	4 διότι καὶ ἡ τούτου πιθανότης ἤρτηται aF		ἤρτηται C	τούτου]
αὐτοῦ CM	5 τῆ] τὸ A	5. 6 διχομίαν M	7 τὴν om. CM	8 δὲ om. F
τὸ ὅτι] τῆ, ὅτι a		10 παραγόμενα] τὰ λεγόμενα M: διὰ τὰ λεγόμενα C		12 ἐπ'
αὐτῆ CM	13 ἔτι] ἐπὶ F	μένει] ἢ F	14 τε] τι aF	διῆσταιται CM
15 καταλαμβάνει F	17 καὶ (post ὅτι) om. F	διελεύσονται A	καὶ θᾶπτον aA ¹ FM:	
καὶ τὸ θᾶπτον A ² C	18 βραδύτερον aF ²	καὶ ante ὕπερ om. a	19 ἐπιλήψεται F ¹	
ταῖς om. F	25 τοῦτο εἶναι aF	διῶρισμένον CM	25. 26 διαιρεῖται CM et ut	
videtur A ¹	27 Τρίτον A	ἔσται AF: ἔσται CM: ἔσται ὁ a	28 εἶναι] οὖν CM	
πρὸ ὀλίγου] p. 239 ^b 7	λέγοντα aCFM: ὁ λέγων A	30 αἰεὶ om. F	31 ψευδῶς	
δὲ λαμβάνεται F				

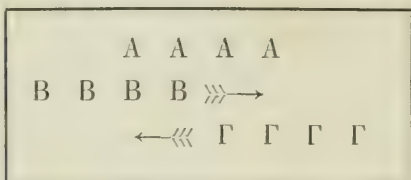
ὁ λόγος οὗτος τὸ κατὰ τὸ ἴσον ἑαυτῶ εἶναι ἐν χρόνῳ· δέδεικται γάρ, ὅτι 237^v
 ἐν τῷ νῦν μόνῳ κατὰ τὸ ἴσον ἑαυτῶ ἐστὶ τὸ φερόμενον. καὶ τοῦτο μὲν
 συγχωρεῖ, οὐκ ἐννοεῖ δέ, ὅτι ἐν τῷ νῦν οὐδὲν οὔτε ἡραμεῖ οὔτε κινεῖται.
 ἐπειδὴ δὲ τὰ νῦν οὐκ ἐπιλείπει, διὰ τοῦτο νομίζει ἐν τῷ χρόνῳ τῆς φορᾶς
 5 ἐστάναι αὐτό, οὐδὲν ἐκ τούτου συλλογιζόμενος, εἴπερ μὴ ἐστὶ συνεχῆ ἀλλή-
 λους τὰ νῦν μηδὲ γίνεται ἐκ τῶν νῦν χρόνος.

p. 239b33 Τέταρτος δὲ ὁ περὶ τῶν ἐν τῷ σταδίῳ ἕως τοῦ συμ-
 βαίνει δὲ παρὰ τὸ εἰρημένον τὸ ψεῦδος.

Καὶ ὁ τέταρτος τῶν περὶ κινήσεως τοῦ Ζήνωνος λόγων εἰς ἀδύνατον
 10 ἀπάγων καὶ οὗτος τὸ εἶναι κίνησιν τοιοῦτός τις ἦν· εἰ ἐστὶ κίνησις, τῶν
 ἴσων μεγεθῶν καὶ ἰσοταχῶν τὸ ἕτερον τοῦ ἑτέρου ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ
 διπλάσιον κίνησιν κινῆσεται καὶ οὐκ ἴσην. καὶ ἐστὶ μὲν καὶ τοῦτο ἄτοπον,
 ἄτοπον δὲ καὶ τὸ τούτῳ ἐπόμενον τὸ τὸν αὐτὸν καὶ ἴσον χρόνον ἅμα διπλάσιον 30
 τε καὶ ἡμισυ εἶναι. δείκνυσι δὲ αὐτὸ ὁμολογούμενον λαβὼν τὸ τὰ ἰσοταχῆ
 15 καὶ ἴσα ἐν τῷ ἴσῳ χρόνῳ ἴσον διάστημα κενιῆσθαι· καὶ ἔτι μέντοι τῶν
 ἰσοταχῶν τε καὶ ἴσων, ἂν τὸ μὲν ἡμισυ, τὸ δὲ διπλάσιον ἦ κενιῆμένον,
 ἐν ἡμίσει μὲν χρόνῳ τὸ ἡμισυ, ἐν διπλάσιῳ δὲ τὸ διπλάσιον εἶναι κενιῆ-
 μένον. τούτων προλη-

20

Δ

E

25

ὡς τὸ μέσον διάστημα ἐπέχειν τοῦ σταδίου ἐστῶτα ταῦτα. ὧν 35
 ἐστῶτων πρῶτον ὀρίζει τὸ πρὸς τῇ ἀρχῇ τοῦ σταδίου τῇ κατὰ τὸ

φθέντων στάδιον ὑπετί-
 θετο οἶον τὸ ΔΕ, καὶ
 τέσσαρα μεγέθη ἢ ὅσα-
 οῦν. ἄρτια μόνον, ὥστε
 ἔχειν ἡμισυ ἰσόγυα (ὡς
 δὲ ὁ Εὐδόμημος φησι, κύ-
 βους) ἐφ' ὧν τὰ Α,

1 τὸ CM: om. A¹F: ὅτι δὲ aA² εἶναι ἐν χρόνῳ CFM: ἐστὶ τὸ φερόμενον a et A, qui εἶναι ἐν χρόνῳ—τὸ ἴσον ἑαυτῶ omittit 2 τὸ φερόμενον ACM: om. aF
 5. 6 συνεχῆς ἀλλήλοις M: ἀλλήλοις συνεχῆ aF 7 τῶν σταδίων F τὸ (alt.) om. a
 ut Arist. 9 τοῦ Ζήνωνος om. CM 10 τὸ μὴ εἶναι F 12 διπλάσιον F οὐκ
 ἴσην] οὐκ//σαν A 14 εἶναι post τε CM ἡμισυ a τὸ τὰ] ὅτι τὰ F
 15 κενιῆσθαι C: κενιῆται F μέντοι] μὲν C 16 τε A: om. aCFM ἦ ACM:
 εἶη aF 17 ἡμισυ M pro figuris in libris nonnullis adpictis veram imaginem
 SImplicianae explicationis ipse delineavi 19. 20 ὑποτίθεται aF 20 οἶον ACM:
 οἶ F: ἐφ' οἶ a 21 τέσσαρα] non mutavi orthographiam, quia constantia scribendi
 Alexandream originem (v. p. 1017,20) forsitan prodaf cf. Prol. vol. IX, viii¹ 22 μόν-
 ω M 23 ἡμισυ M: ἡμίση aF 24 ὁ om. CM Εὐδόμημος] fr. 68 p. 92, 18
 Spengel. 25 τὰ α ACF: τὰ αβ M: τὰ αααα a; qui similiter in proximis quaternas
 ponit litteras. Aristotelis E (itemque Philoponi in E scholia cf. Vitellii ed. p. 817,21)
 habet αα, ααα FHK, αααα I; in proximis vero litteris (p. 240a8 sqq.) singulares fere
 ponunt 27 πρῶτω C¹

Δ. ἔσχατον δὲ τὸ πρὸς τῷ Ε, καὶ λαμβάνει ἄλλους τέσσαρας ὄγκους 237^v
 ἢ κύβους ἴσους τοῖς ἐστώσι καὶ τὸ μέγεθος καὶ τὸν ἀριθμὸν ἐφ'
 ὧν τὰ Β, ἀρχομένους μὲν ἀπὸ ἀρχῆς τοῦ σταδίου, τελευτῶντας δὲ
 ἐπὶ τὸ μέσον τῶν τεσσάρων Α. κινουμένους δὲ τούτους ὡς ἐπὶ τὸ
 5 ἔσχατον τοῦ σταδίου τὸ Ε. διὸ καὶ πρῶτον λέγει τὸν κατὰ τὸ μέσον 40
 τῶν Α ὡς ἔμπροσθεν τῶν λοιπῶν ὄντα ἐν τῇ ἐπὶ τὸ Ε κινήσει. διὰ
 τοῦτο δὲ ἀρτίους ἔλαβε τοὺς ὄγκους, ἵνα ἔχωσιν ἡμισυ· δεῖται γὰρ τούτου,
 ὡς μαθησόμεθα. διὸ καὶ τὸ πρῶτον Β κατὰ τοῦ μέσου τῶν ἐστώτων Α
 τίθησιν, εἶτα καὶ ἄλλους ἴσους τῷ μεγέθει καὶ τῷ ἀριθμῷ, τοῖς Β, δῆλον
 10 δὲ ὅτι καὶ τοῖς Α, λαμβάνει ἐφ' ὧν τὰ Γ ἀντικινουμένους τοῖς Β. τῶν
 γὰρ Β ἀπὸ τοῦ μέσου τοῦ σταδίου, ἐν ᾧ καὶ τῶν Α τὸ μέσον ἦν, ἐπὶ τὸ 45
 ἔσχατον τοῦ σταδίου τὸ Ε κινουμένων οἱ Γ ἀπὸ τοῦ ἐσχάτου μέρους, ἐν
 ᾧ τὸ Ε, ἐπὶ τὸ Δ κινουῦνται τὸ ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ σταδίου, καὶ πρῶτον
 δηλονότι τῶν τεσσάρων Γ ὁ πρὸς τὸ Δ νενευκῶς, ἐφ' ὃ ἡ κίνησις τοῖς Γ·
 15 τίθησιν δὲ τὸ πρῶτον Γ κατὰ τοῦ πρώτου Β. τοιαύτης οὖν τῆς ἐξ ἀρχῆς
 θέσεως ὑποτεθείσης ἐὰν τῶν Α ἐστώτων τὰ μὲν Β κινήται ὡς ἀπὸ τοῦ
 μέσου τῶν τε Α καὶ τοῦ σταδίου ἐπὶ τὸ τέλος τοῦ σταδίου τὸ Ε, τὰ δὲ Γ
 ὡς ἀπὸ τοῦ ἐσχάτου τοῦ σταδίου ἐπὶ τὴν ἀρχὴν δηλονότι (οὗ γὰρ δὴ ὡς 50
 "ἀπὸ τοῦ ἐσχάτου Β," ὅπερ ὡς ἔοικεν ἐν τισιν ἀντιγράφοις εὐρῶν ὁ
 20 Ἀλέξανδρος ἠναγκάσθη λέγειν, ὅτι ὁ πρότερον εἶπεν πρῶτον Β, τοῦτο νῦν
 ἔσχατον ἐκάλεσε), συμβαίνει τὸ πρῶτον Β ἅμα ἐπὶ τῷ ἐσχάτῳ εἶναι.
 τῆς ἑαυτοῦ κινήσεως καὶ τὸ πρῶτον Γ, παρ' ἄλληλα κινουμένων
 αὐτῶν καὶ ἰσοταχῶς ἢ ἐπὶ τῷ ἐσχάτῳ ἀλλήλων. τοῦ γὰρ πρώτου Γ
 κατὰ τοῦ πρώτου Β ὄντος ἐξ ἀρχῆς, ἀντικινουμένων αὐτῶν ἰσοταχῶς καὶ
 25 διεξελθόντων ἀλλήλα, τὸ μὲν πρῶτον Β ἐπὶ τῷ ἐσχάτῳ ἔσται Γ, τὸ 238^r
 δὲ πρῶτον Γ ἐπὶ τῷ ἐσχάτῳ Β. καὶ τοῦτο ἂν εἴη τὸ συμβαίνειν τὸ
 πρῶτον Β ἅμα ἐπὶ τῷ ἐσχάτῳ εἶναι καὶ τὸ πρῶτον Γ παρ'
 ἄλληλα κινουμένων· ἢ γὰρ παρ' ἄλληλα κίνησις ποιεῖ τὸ ἐν τοῖς
 ἐσχάτοις ἀλλήλων γίνεσθαι. συμβαίνει δὲ, φησι, καὶ τὸ Γ, τὸ πρῶτον

1 τὸ] τῷ M πρὸς τὸ ε̄ AM 3 τὰ (τὸ C) β̄ ACFM et sic deinceps: τὰ β̄β̄β̄β̄ a
 ἀπὸ τῆς ἀρχῆς aF 5 τὸν] τὸ β̄ τὸ CM 6 ἔμπροσθε Α ὄντα τῶν λοιπῶν aF
 7 ἡμίση a τούτων aF 8 μαθησόμενα F 9 τίθησι post μέσου aF 10 δὲ om.
 aF τὰ γ̄ CM: τὸ γ̄ AF: τὰ γ̄γ̄γ̄γ̄ a ἀντικινουμένους C: ἀντικαιμένους a
 12 κινούμενον C¹ 13 ἐπὶ τοῦ δ̄ F¹ τὸ ἐν in τοῦ ἐν corr. F² πρώτος M
 14 δηλονότι om. F τὸ—νενευκὸς a πρὸς τῷ Α 15 πρώτου β̄] αβ̄ CF¹M
 16 κινήται C: κινεῖται aAFM ὡς om. CM 17 τὸ Ε] τοῦ ε̄ F 18 τοῦ
 om. aF ὡς om. F¹ 20 Β] ᾱ M τοῦτον β̄ M 22 ἑαυτοῦ ACM: αὐ-
 τοῦ F: αὐτοῦ a 23 ἢ ACM: ἢ F: om. a 24 post ἀρχῆς add. καὶ a
 ἀντικαιμένων F¹ post ἰσοταχῶς repet. ἢ ἐπὶ—πρώτου γ̄ del. M 25 ἔσται] εἶναι.
 om. Γ—συμβαίνειν, F 26. 27 ἅμα post εἴη τὸ et συμβαίνειν post εἶναι transp. a
 28 παράλληλος M 29 δὲ aACM ut Alexander (infra p. 1019,27) et probi Aristotelis
 libri, etiam E¹: γὰρ F: δὴ Arist. vulg. τὸ γ̄ Aristotelis probi libri, etiam E¹: τὰ γ̄
 habent E²1

δηλονότι, παρὰ πάντα τὰ Α διελήλυθεναι, τὸ δὲ Β παρὰ τὰ ἡμίση 238^r
 Α. καὶ ὅτι μὲν τὸ Β τὸ ἀπὸ τοῦ μέσου τῶν Α ἀρχόμενον διὰ τῶν δύο
 Α ἐκινήθη ἢ διὰ τῶν ἡμίσεων, ὅποσα ἂν ἦ ἄρτια, ἐν ὅσῳ τὸ Γ διὰ τῶν
 διπλάσιον Β δίεσι, ὄγλον· τὸ γὰρ πρῶτον Β ἀπὸ τοῦ μέσου τῶν Α τὴν
 5 ἀρχὴν ἐποιήσατο. καὶ ἐν ὅσῳ τὸ Β παρὰ τὰ δύο Α τὰ ἔσχατα τὰ ἐστῶτα
 κινεῖται, τὸ Γ τὸ πρῶτον ἀντικινούμενον τοῖς Β διὰ τῶν τεσσάρων Β
 δίεσιν· αἱ γὰρ δύο κινήσεις τῶν ἀντικινουμένων διπλάσιον ἀνοῦσι διά-
 στημα τῆς μιᾶς, ἣν κινεῖται τὸ Β παρὰ τὰ ἰστάμενα Α. καὶ τοῦτο μὲν
 ὄγλον. πῶς δὲ τὸ Γ παρὰ πάντα τὰ Α διελήλυθεν; οὔτε γὰρ παρὰ 10
 ταῦτα ἐκινεῖτο, ἀλλὰ παρὰ τὰ Β, οὔτε ἀπ' ἀρχῆς τῶν Α ἐκινεῖτο, ἀλλὰ
 ἀπ' ἀρχῆς τῶν Β, ἥτις ἦν κατὰ τὸ μέσον τῶν Α. ἢ ὅτι καὶ τὰ Β ἴσα
 ἦν τοῖς Α. τὸ οὖν Γ ἐν ὅσῳ χρόνῳ παρὰ τὰ Β κεινῆται, εἴη ἂν καὶ
 παρὰ τὰ Α τὰ ἴσα τοῖς Β κεινῆμένον. καὶ ὁ παραλογισμὸς ἐνταυθὰ
 ἐστίν, ὅτι ἔλαβεν ἀπλῶς ἐν ἴσῳ χρόνῳ κινούμενον τὸ παρὰ ἴσα κινούμενον
 15 μὴ προσλογισάμενος, ὅτι τῶν ἴσων τὰ μὲν ἀντικινούμενα ἦν τὰ δὲ ἐστῶτα. 15
 λαβὼν δὲ ὅμως, ὅτι ἐν ἴσῳ χρόνῳ τὰ τε Β καὶ τὰ Α δίεσι τὰ Γ, ἐπειδὴ
 ἐν ὅσῳ χρόνῳ τὸ πρῶτον Β δίεσι τὰ δύο Α, ἐν τοσοῦτῳ τὸ Γ τὰ τέσ-
 σαρα Β ἦτοι τὰ τέσσαρα Α, συνήγαγεν ὅτι τὸ Β καίτοι ἰσοταχὲς ὂν τῷ Γ
 ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ τὸ ἡμισυ κινεῖται, οὗ τὸ Γ κινεῖται, ὅπερ ἐστὶ παρὰ
 20 τὰ προσομολογηθέντα καὶ τὰ ἐναργῆ· τὰ γὰρ ἰσοταχῆ ἐν ἴσῳ χρόνῳ τὸ
 ἴσον κινεῖται, ἀλλ' ὅταν ὁμοίως ἔχῃ, ὥστε ἡ ἄμφω παρὰ τὰ ἐστῶτα κινεῖ- 20
 σθαι, ἡ ἄμφω παρὰ τὰ κινούμενα, καὶ οὐχ ὅταν τὰ μὲν παρὰ τὰ ἐστῶτα
 ὡς τὸ Β, τὰ δὲ παρὰ τὰ ἀντικινούμενα ὡς τὸ Γ. ἔτι δὲ καὶ ὁ χρόνος,
 ἐν ᾧ κινεῖται τὸ Β διὰ τῶν δύο Α, ἡμισὺς ἐστὶ τοῦ χρόνου, ἐν ᾧ κι-
 25 νεῖται τὸ Γ διὰ τῶν τεσσάρων Β, εἴπερ ἴσα τὰ Α τοῖς Β, καὶ ἰσοταχῆ
 τὸ τε Β καὶ τὸ Γ. ἐδόκει δὲ καὶ ἴσος εἶναι ὁ χρόνος ἦτοι ὁ αὐτός,
 ἐν ᾧ τὸ Β ἐκινεῖτο διὰ τῶν δύο Α, καὶ ἐν ᾧ τὸ Γ διὰ τῶν τεσσάρων Β.
 συμβήσεται οὖν καὶ μέγεθος τὸ αὐτὸ εἶναι διπλάσιον τε καὶ ἡμισυ, εἴπερ
 ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ τῶν ἰσοταχῶν τὸ μὲν Β τὰ δύο Α διήκει, τὸ δὲ Γ τὰ 25

1 πάντα τὰ α libri Simplicii (cf. p. 1019,10 et Alexander ib. v. 28) et Aristotelis codd. FKE²:
 πάντα β cod. E¹ διελήλυθεναι Aristotelis codd. [praeter H] cf. p. 1019,28 ἡμίση α
 Simplicius: ἡμίση Alexander infra p. 1019,30 et Aristotelis libri 2 τὸ (post B) om.
 CM ἀρχόμενον aM: ἀρχομένων ACF 3 εἴη F 5 τὰ ἐστῶτα aAF: ἐστῶτα
 C: om. M 6 τεττάρων aAF 7 α] καὶ F 9 πῶς δὲ om. F¹: ὡς οὐ F²
 τὸ Γ om. F: post A ponit a 10 τὰ B] τὸ β F 11 post τῶν Α add. πῶς οὖν τὸ
 γ παρὰ πάντα τὰ α κεινῆται a 12 post τοῖς add. δύο F² 13 καὶ ὁ μὲν M: ὡς
 ὁ μὲν C 14 ὅτε F 15 προσλογιζόμενος aF 16 τὰ Γ] τὸ γ a 18 Α
 om. F 20 τὸ προσομολογημένον καὶ τὸ ἐναργές a τὰ (post καὶ) om. F
 ἐναργῆ CM 20: 21 τὸ ἴσον κινεῖται ἐν τῷ (sic) ἴσῳ χρόνῳ aF 21 post ἔχῃ
 iteratum ὅταν del. F ἢ post ὡστ' om. F τὰ ante ἐστῶτα om. A 22 τὰ μὲν]
 τὸ μὲν aF τὰ (ante ἐστῶτα) om. AC 23 τὰ δὲ CM: τὸ δὲ aAF τὰ (ante ἀντι-
 κινούμενα) om. A κινούμενα F 24 δύο αα aF et sic infra ἡμισυ F
 25 τῶν om. F τεσσάρων α a τοῖς] τῆς C 28 καὶ τὸ μέγεθος C ἡμισυ M
 29 τὸ μὲν α C

τέσσαρα Β, ἴσων ὄντων τῶν Β τοῖς Α· καὶ χρόνον τὸν αὐτὸν διπλάσιόν 238^r
 τε καὶ ἡμισυ, εἴπερ καὶ ἡμισυς ἦν ὁ χρόνος, ἐν ᾧ τὸ Β διὰ τῶν δύο Α
 διήκει, τοῦ χρόνου, ἐν ᾧ τὸ Γ διὰ τῶν τεσσάρων Β, καὶ ὁ αὐτός. τὸ δὲ
 ἴσον γὰρ ἐκάτερόν ἐστι παρ' ἑκαστον δηλοῖ ὅτι καὶ τὸ Β καὶ τὸ Γ
 5 ἴσοταχῆ ὄντα ἴσον χρόνον ποιεῖ παρ' ἑκαστον, δι' ὧν κινεῖται τῶν τε Β
 καὶ τῶν Α. εἰ δὲ ἴσον, ὀηλον ὅτι διπλάσιός ἐστιν ὁ χρόνος, ἐν ᾧ τὸ Γ
 τὰ τέσσαρα Β δίσει, ἡμισυς δέ, ἐν ᾧ τὸ Β τὰ δύο Α, ἢ μᾶλλον, ἐν ᾧ 30
 τὸ Γ τὰ τέσσαρα Α δίσει, τοῦ ἐν ᾧ τὸ Β τὸ ἴσοταχῆς αὐτῷ τὰ δύο Α.
 εἴρηται γάρ, ὅτι ἐν ᾧ τὰ Β δίσει τὸ Γ, ἐν τούτῳ καὶ τὰ Α.

10 Εἰπὼν δὲ ὅτι συμβαίνει τὸ Γ παρὰ πάντα τὰ Α διεληλυθῆναι,
 διότι παρὰ πάντα τὰ Β διέρχεται, καὶ μεταξὺ θείσ τὰ ἐπόμενα ἄτοπα, τό
 τε ἡμισυ διάστημα τῷ διπλασίῳ διαστήματι ταῦτον εἶναι καὶ τὸν ἡμισυ
 χρόνον τῷ διπλασίῳ χρόνῳ, ἐπήγαγεν ὅτι ἅμα συμβαίνει καὶ τὰ Β
 παρὰ πάντα τὰ Γ παρεληλυθῆναι, ὡσπερ τὰ Γ παρὰ τὰ Β. ἅμα 35
 15 γὰρ ἔσται τὸ πρῶτον Γ καὶ τὸ πρῶτον Β ἐπὶ τοῖς ἐναντίοις
 ἐσχάτοις, τὸ μὲν Γ ἐπὶ τῇ ἀρχῇ τοῦ σταδίου, τὸ δὲ Β ἐπὶ τῷ τέλει,
 ἅπερ ἄμφω ἔσχατά ἐστιν. ἀντικινούμενα γὰρ ἴσοταχῶς καὶ ἴσα ὄντα, καὶ
 ἀπὸ ἀρχῆς ἀλλήλων ἀρξάμενα ἅμα τὰ πέρατα ἀλλήλων καταλαμβάνει, ἴσον
 χρόνον παρ' ἑκαστον γινόμενον τῶν Β τὸ Γ, ὅσον παρ' ἑκαστον τῶν Α,
 20 κἂν μὴ κινῆται τὸ Γ παρὰ τὰ Α, διὰ τὸ ἀμφοτέρα τὰ τε Γ καὶ τὰ Β
 ἴσα ὄντα καὶ ἴσοταχῆ, ἴσον χρόνον παρὰ τὰ Α γίνεσθαι. διὰ δὲ τούτου 40
 ἅμα μὲν ἐνδειξάτο, διὰ τί ἔλαβεν τὰ Γ παρὰ τὰ Α κεινῆσθαι καίτοι μὴ
 κεινημένα, ὅτι διὰ τὴν πρὸς τὰ Β ἰσότητα καὶ ἰσοτάχισιν· ἅμα δὲ καί,
 ὅτι παρὰ τοῦτο γέγονεν ὁ παραλογισμός, ἐνδειξάτο διὰ τοῦ προσθεῖναι τὸ ὡς
 25 φησιν. οὐ γὰρ ἴσον χρόνον τὸ Γ παρ' ἑκαστον γίνεται τῶν ἀντικινουμένων
 καὶ τῶν Α τῶν ἐστώτων.

Δύναται δέ, φησὶν ὁ Ἀλέξανδρος, τῷ συμβαίνει δὲ τὸ Γ παρὰ
 πάντα τὰ Α διεληλυθῆναι ἐξῆς εἶναι τὸ ἴσον χρόνον παρ' ἑκαστον
 γινόμενον τῶν Β, ὅσον περ τῶν Α, εἶτα ἐφεξῆς τὸ δὲ Β παρὰ τὰ 45
 30 ἡμίση ἕως τοῦ ἅμα γὰρ ἔσται τὸ πρῶτον Γ καὶ τὸ πρῶτον Β ἐπὶ
 τοῖς ἐναντίοις ἐσχάτοις, ἐφεξῆς δὲ τούτοις τὸ διὰ τὸ ἀμφοτέρα
 ἴσον χρόνον κατὰ τὸ Α γίνεσθαι. ὁ μὲν οὖν λόγος τοιοῦτός ἐστιν

1 τοῖς] τῷ F 2 ὁ om. a 3 ante τοῦ erasum A 6 ὅτι ὀηλον F ὁ χρόνος
 ἐστίν CM Γ] γδ M 7 τὰ (ante τέσσαρα) om. FM Β] α M 8 τὰ (post Γ)
 om. F ἐν ᾧ τὰ β CM τὰ (post αὐτῷ) in ras. M δύο αα F 9 Β] τέσσαρα β a:
 τέσσαρα ββββ F ἐν om. M τὰ Α] τὸ α Α' FM 11 καὶ om. aF 12 post
 τε add. τὸ aF διαστήματι—χρόνῳ (13) om. C 13 χρόνῳ om. M 14 διεληλυθῆναι
 CM Β] α superscripto β M 15 τὸ (post καὶ) om. aF 18 ἀρξάμενα ἀλλήλων,
 τὰ πέρατα ἅμα aF 19 γινόμενα τὰ βγ F τῶν] τῷ CM 20 κινεῖται ut p. 1020,2 C
 21 ἴσοταχῆ ὄντα καὶ ἴσα CM 22 τὸ γ F 23. 24 ἅμα δὲ ὅτι καὶ περὶ τούτου F
 24 τὸ ante ὡς om. aF 25 γίνεται ante παρ' CM ἀντικινουμένων M: ἀντικειμέ-
 νων C 27 τῷ] τὸ F περὶ F 28 τῷ ἴσω χρόνῳ F 29 ὅσον περ M: ὅσον παρὰ F
 εἶτα—ἐσχάτοις (31) ut lemma rubro M εἶτα τὰ CM 30 ἅμα—B om. F

εὐηθέστατος ὢν, ὡς φησιν ὁ Εὐδόμημος, διὰ τὸ προφανῆ τὴν παραλογισμόν 238^r
 ἔχειν, εἴπερ ἀξιῶ τὰ ἴσα καὶ ἰσοταχῆ, ἐὰν τὸ μὲν παρὰ κινούμενον κινῆται,
 τὸ δὲ παρὰ ἡρεμοῦν, τὸ ἴσον διάστημα ἐν τῷ ἴσῳ χρόνῳ κινεῖσθαι, ὅπερ
 ἐστὶν ἐναργῶς ἄτοπον· τὰ γὰρ ἀντικινούμενα ἀλλήλοισ ἰσοταχῆ διπλάσιαν 50
 5 ἀφίσταται διάστασιν ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ, ἐν ᾧ τὸ παρὰ ἡρεμοῦν κινούμενον
 τὸ ἥμισυ διάσταται, καὶ ἰσοταχῆς ἐκείνοισ ἦ.

p. 240^a19 Οὐδὲ δὴ κατὰ τὴν ἐν τῇ ἀντιφάσει μεταβολὴν ἕως
 τοῦ | ἐν οὐδετέρῳ δὲ ὄλον αἰεὶ. 238^v

Διαλύσας τοὺς τοῦ Ζήνωνος λόγους τοὺς ἀναιρεῖν δοκοῦντας τὴν κί-
 10 νησιν, παράγει καὶ ἄλλους λόγους εἰς τὸ αὐτὸ ἐρωτωμένους σοφιστικῶς, 5
 ἵνα καὶ αὐτῶν διαλύσῃ τοὺς σοφισμούς. ὦν ὁ πρῶτος ὁ ἐκ τῆς κατὰ
 ἀντίφασιν μεταβολῆς ἐπιχειρῶν τὴν κίνησιν ἀναιρεῖν ἐστὶ τοιοῦτος· ἐπειδὴ
 κεῖται τὸ κινούμενον καὶ ἐκ τινος εἰς τι μεταβάλλον ἐν μηδετέρῳ εἶναι,
 ὅτε κινεῖται, μήτε ἐν τῷ ἐξ οὗ (οὐπω γὰρ κινεῖται τότε) μήτε ἐν τῷ εἰς
 15 ὃ (οὐκέτι γὰρ κινεῖται τότε), ὡς καὶ αὐτὸς Ἀριστοτέλης ἐν τούτῳ τῷ βιβλίῳ
 διδάσκει, ἔστι δὲ καὶ κατὰ ἀντίφασιν μεταβολή, τὸ μεταβάλλον κατὰ ἀντί-
 φασιν ἐν οὐδετέρῳ ἔσται μορίῳ τῆς ἀντιφάσεως, ὅπερ ἄτοπον· ἔσται γὰρ 10
 τι μεταξὺ τῆς ἀντιφάσεως. ἦ εἰ μὴ τοῦτο, οὐκ ἀληθές, ὅτι τὸ μεταβάλλον
 οὔτε ἐν τῷ ἐξ οὗ μεταβάλλει ἐστίν, οὔτε ἐν τῷ εἰς ὃ μεταβάλλει, ἐν ᾧ
 20 μεταβάλλει χρόνῳ· καὶ γὰρ ἡ κατὰ ἀντίφασιν μεταβολὴ τὸ μὲν ἐξ οὗ
 ἔχει, τὸ δὲ εἰς ὃ· ἐκ γὰρ λευκοῦ εἰς μὴ λευκὸν καὶ ἐκ μὴ λευκοῦ εἰς
 λευκὸν μεταβάλλει καὶ ἐξ ὄντος εἰς μὴ ὄν καὶ ἐκ μὴ ὄντος εἰς ὄν. εἰ
 οὖν μεταβολῆς οὔσης ἀνάγκη ἐν μηδετέρῳ εἶναι τῆς ἀντιφάσεως τὸ μετα-
 βάλλον, τοῦτο δὲ ἀδύνατον, διότι οὐδὲν ἐκφεύγει τὴν ἀντίθεσιν τῆς ἀντι- 15
 25 φάσεως, οὐκ ἂν εἶη μεταβολή. τοῦτον δὴ λύων τὸν λόγον φησίν, ὅτι
 ὄλον μὲν τὸ μεταβάλλον κατὰ ἀντίφασιν ἐν οὐδετέρῳ μορίῳ τῆς ἀντιφά-
 σεώς ἐστὶ, μέρος δέ τι ἐν ἑκατέρῳ. καὶ δέδεικται τοῦτο πρότερον, ὅτε
 ἔλεγεν ὅτι τοῦ μεταβάλλοντος ἀνάγκη τὸ μὲν ἐν τῷ ἐξ οὗ, τὸ δέ τι ἐν

1 ἀληθέστατος CF ὁ AF: om. aCM συλλογισμόν F¹ 2 εἴπερ μὴ F
 καί] μὴ F μὲν τὸ transp. C¹ 3 παρὰ τὸ ἡρεμοῦν aF 4 ἐναργῆς F ἀντικεί-
 μενα F 6 ἐκείνης C 7 Οὐ] Τὸ M ἐν om. F 8 οὐδὲ ὄλον αἰεὶ M
 9 τοῦ om. M 11 σολοικισμούς F ὁ (post ὦν) aCF: om. AM 12 ἀναιρεῖν τὴν
 κίνησιν CM 13 κεῖται CM: κινεῖται aAF et auctoris Themistii todd. p. 395,13 Sp.
 καὶ ACM Themist.: om. aF μεταβάλλειν C εἶναι] δὲ ἐστὶν a 14 μήτε] οὔτε
 utroque loco a οὐπω et οὐκέτι (15) mutat a τότε scripsi hic et v. 15: τοῦτο libri.
 om. parentheses Themistius p. 395,15, ubi contra Spengelii opinionem continuanda perio-
 dus et corrigendum ἡνίκα ἀν γίνηται 15 ὁ om. aF Ἀριστοτέλης] Z 4 p. 234^b10;
 cf. etiam Simplicii interpretatio p. 1005,20 sqq. 17 μορίῳ ἐστὶν aF post ἀντι-
 φάσεως addunt ἀλλ' ἐν τῷ μεταξὺ aF, ex qua interpolatione Themistium interpolabat
 Spengelius p. 395,19 ἔσται ACM: οὐκ ἐστὶ aF 18 μεταξὺ τι aF 20 ἀντί
 φασιν M 21 δὲ om. F 22 ἐκ τοῦ μὴ C 23 τῆς ἀντιφάσεως εἶναι aF
 24 οὐδ' F 25 post εἶη additum η del. F 27 πρότερον] Z 4. 234^b15 28 post
 τοῦ add. a F δὲ τι, ἐ τι in ras. A

τῆ εἰς δ· εἰ δὲ τοῦτο, οὔτε ἐν τῷ ἑτέρῳ μέρει τῆς ἀντιφάσεως ἔσται 238^v
 ὅλον τὸ μεταβάλλον οὔτε τῆς ἀντιφάσεως τι μεταξύ ἔσται, ἐν ᾧ αὐτὸ
 δεῖξει εἶναι, ἀλλ' ἔστιν ἐν ἀμφοτέροις. τί οὖν ῥηθήσεται, λευκὸν ἢ οὐ 20
 λευκόν; ἀνάγκη γὰρ τὸ ἕτερον διὰ τὸ τῆς ἀντιφάσεως ἀξίωμα. εἴτε δὲ
 5 λευκὸν εἴτε οὐ λευκόν, οὐκ ἐν ἀμφοτέροις. ταύτην δὲ λύων τὴν ἔνστασιν
 φησιν, ὅτι οὐκ ἀνάγκη ὅλον ἐν ὁποτέρῳ εἶναι, ὥστε λευκὸν ἢ οὐ λευκὸν
 λέγεσθαι· καὶ γὰρ λευκὸν λέγεται οὐ μόνον τὸ ὅλον τοιοῦτον ὄν, ἀλλὰ καὶ
 τὸ τὰ πλεῖστα ἢ τὰ κυριώτατα μέρη τοιαῦτα ἔχον. ὁμοίως δὲ καὶ
 οὐ λευκὸν τὸ τὰ πλεῖστα ἢ τὰ κυριώτατα μὴ ἔχον λευκά. ὥστε ἐν ᾧ τὸ
 10 πλεόν ἢ τὸ κυριώτερον, ἐκ τούτου ῥηθήσεται. ὅλον δὲ ἐν οὐδετέρῳ ἐν τῷ 25
 μεταβάλλειν ἔσται. πῶς οὖν τὸ αὐτὸ λευκὸν καὶ οὐ λευκόν, ἢ πρῶτον μὲν
 καὶ οὗτος ὁ διορισμὸς ἐπὶ τῇ βεβαιότητι τῆς ἀντιφάσεως παρηγγέλλετο τὸ
 μὴ κατ' ἄλλο καὶ ἄλλο, ἔπειτα τὸ μὲν ἀπλῶς μὴ εἶναι ἐν λευκῷ οὐ δύ-
 νηται τῷ ἐν λευκῷ εἶναι συναληθεύειν, τὸ δὲ μὴ εἶναι ὅλον ἐν λευκῷ
 15 δύναται τῷ κατὰ μέρος λευκῷ συναληθεύειν. καὶ λέγεται λευκὸν ἢ μὴ
 ὅλον ἐστὶ λευκόν, ἐπειδὴ μὴ ταῦτόν ἐστι τὸ οὐ λευκόν ἀπλῶς καὶ τὸ οὐχ
 ὅλον λευκόν. λαβίων δὲ ἐπὶ τοῦ λευκοῦ καὶ οὐ λευκοῦ τὴν κατὰ ἀντίφασιν 20
 μεταβολὴν, καὶ ἐπὶ ταύτης λύσας τὴν ἀπορίαν διὰ τῆς τοῦ ὅλου προσθή-
 κης (οὐ γὰρ ἀληθὲς τὸ μὴ ἐν μηδετέρῳ ἀπλῶς εἶναι τῆς ἀντιφάσεως τὸ
 20 μεταβάλλον, ὡς ὁ ἀπορῶν ἤξει, ἀλλὰ ἀληθὲς τὸ μὴ ὅλον εἶναι· οὐ ταῦτόν
 γὰρ τὸ μὴ ὅλον εἶναι καὶ τὸ μὴ εἶναι), λύσας οὖν οὕτως ἐπὶ τοῦ λευκοῦ
 καὶ οὐ λευκοῦ ἐπήγαγεν, ὅτι ὁμοίως ἔχει καὶ ἐπὶ τοῦ ὄντος καὶ μὴ
 ὄντος, ἐφ' ὧν κυριώτερον ἔστιν ἰδεῖν τὴν κατὰ ἀντίφασιν μεταβολὴν μόνην
 οὖσαν· τὸ μὲν γὰρ λευκὸν καὶ εἰς τὸ ἐναντίον κυρίως μεταβάλλει τὸ μέλαν ἢ 25
 τὸ μεταξύ, τὸ δὲ ὄν εἰς τὸ μὴ ὄν μόνον καὶ τὸ μὴ ὄν εἰς τὸ ὄν. προσθεῖς
 οὖν καὶ τὸ ὄν καὶ τὸ μὴ ὄν κοινῶς ἐπήγαγεν, ὅτι κατὰ πᾶσαν ἀντίφασιν
 οὕτω λυτέον τὴν ἀπορίαν. ἔσται μὲν γὰρ καὶ τὸ μεταβάλλον ὥσπερ καὶ
 τὰ ἄλλα πάντα ἐξ ἀνάγκης ἐν θατέρῳ μέρει τῆς ἀντιφάσεως, ἀλλ' οὐκ
 αἰεὶ ὅλον· ἐν γὰρ τῷ μεταβάλλειν οὐχ ὅλον. διὸ ἀπλῶς μὲν λεγομένης
 30 τῆς ἀντιφάσεως αὕτη τῆς ἀπορίας ἢ λύσις ἢ διορίζουσα τοῦ μὴ εἶναι τὸ
 μὴ ὅλον εἶναι. εἰ δὲ μετὰ τῆς τοῦ ὅλου προσθήκης λέγοιτο ἢ πρώτασις 40
 'λευκὸν ἐστὶν ὅλον' ἀληθὴς ἐπὶ τούτων ἢ ἔχουσα τὸ οὐχ ὅλον ἀπόφασις.

1 ἐν τῷ μέρει τῷ ἑτέρῳ aF 2 ἔσται τι μεταξύ (μεταξύ C) CM 3 διήξει M
 5 οὐκ] οὐδ' CM 7 λέγεσθαι aA: γίνεσθαι CFM τὸ τοιοῦτον ὅλον aF
 8 τὰ κυριώτατα AM: καὶ κυριώτερα aF: κυριώτατα C 9 ἢ καὶ κυριώτερα aF
 λευκός a 10 ἢ τὸ] ἢ καὶ F δὲ om. M ἐν τῷ CM cf. v. 20: ἐν ᾧ A:
 ἐν ᾧ τὸ aF 11 αὐτὸ om. A καὶ οὐ λευκόν om. C 12 ὁρισμὸς F
 τοῦ βεβαιωτάτου F 14 τῷ om. F συναληθεύει F ὅπως F 15 οὐ δύνα-
 ται M τῷ τὸ C 16 τὸ (ante οὐ) om. CM 17 οὐ λευκοῦ] μὴ λευκοῦ aF
 18 ταύτην M: ταῦτα C 19 μὴ om. CM 20 ὁ (post ὡς) om. FM οὐ—ὅλον εἶναι
 (21) om. C 21 γάρ] δὲ a: om. F 22 καὶ ἐπὶ τοῦ μὴ ὄντος Arist. 24 ἢ]
 καὶ εἰς a 25 μόνον om. M 27 λυτέον CM καὶ τὸ] κατὰ τὸ aF
 29 μεταβάλλον F 30 ἢ (post λύσις) A: om. aCFM μὴ om. M 31 τοῦ om.
 AC: τῆς M 32 ἀληθῶς F

ἀλλ' ὅτι μὲν καὶ τὸ γινόμενον καὶ τὸ φθειρόμενον ἔστιν εἰπεῖν πῶς μὲν 238^v
 ὄν πῶς δὲ μὴ ὄν, κατὰ τὸν συνεγγισμὸν τὸν πρὸς τὸ ὄν τε καὶ τὸ μὴ ὄν
 δῆλον. τίνα δὲ "ἄλλα" ἔστι κατὰ ἀντίφασιν; ἢ πάντα τὰ ὄντα, ὅταν
 καταφάσει καὶ ἀποφάσει τῇ ἀντιφατικῶς ἀντικειμένη διαιρηται.

5 p. 240^a29 Πάλιν δὲ ἐπὶ τοῦ κύκλου καὶ τῆς σφαίρας ἕως τοῦ καὶ 50
 τῶν ἄλλων τῶν ἐν αὐτοῖς κινουμένων.

"Ὅτι μὲν ἔτι πρὸς λόγον ἐνίσταται τίνα τῶν ἀναιρούντων τὴν κίνησιν,
 δῆλον ἐκ τοῦ καὶ τὸ πρὸ τούτου ἐπιχείρημα ὡς ἀκόλουθον τοῖς πρὸς τὸν
 Ζήνωνα εἰρημένους οὕτως ἄρξασθαι. "οὐδὲ δὴ κατὰ τὴν ἐν τῇ ἀντιφάσει
 10 μεταβολὴν οὐδὲν ἡμῖν ἔσται ἀδύνατον" πρὸς τὸ εἶναι κίνησιν. δῆλον οὖν
 ὅτι καὶ νῦν ὡς περὶ τοῦ αὐτοῦ λέγων πάλιν φησὶν ἐπὶ τοῦ κύκλου καὶ
 τῆς σφαίρας καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς κινουμένων, ὅτι συμβή|σεται 239^r
 αὐτὰ ἡρεμεῖν, ὡς οἴονται οἱ σοφισζόμενοι, οὐδὲ τοῦτο ἀδύνατόν τι ἐπάγει
 τῷ εἶναι κίνησιν. καὶ ὁ Ἀσπάσιος δὲ τοῦτον ἔχειν τὸν σκοπὸν καὶ τοῦτόν
 15 φησὶ τὸν λόγον, καὶ πρὸ αὐτοῦ ὁ Εὐδήμος. ὁ μέντοι Ἀλέξανδρος νομίζει
 τὸ νῦν λεγόμενον πρὸς τοὺς ἀναιρούντας τὸν ἀποδοθέντα ὑπ' αὐτοῦ τῆς
 ἡρεμίας ὀρισμὸν λέγεσθαι. ἐπειδὴ γὰρ ἡρεμεῖν εἶπεν τὸ ἐν ταύτῃ χρόνον
 τινὰ ὄν καὶ αὐτὸ καὶ τὰ μέρη, δεῖκνυσιν ὅτι οὐδὲ τοῦτο ἀναιρεῖται διὰ 5
 τῶν ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ κινουμένων, ὡς οἴονται τινες. τοιαῦτα δὲ ἔστι τὰ
 20 περιφερόμενα, ἃ δοκεῖ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ εἶναι χρόνον τινὰ καὶ αὐτὰ καὶ
 τὰ μέρη καίτοι κινούμενα. "δείκνυσιν οὖν, φησὶν, ὅτι οὐχ ὑποπίπτει
 ταῦτα τῷ τῆς ἡρεμίας ὀρισμῷ." καὶ ὅτι μὲν τοῦτο δεῖκνυσι, δῆλον·
 δεῖκνυσι δὲ αὐτὸ οὐ τὸν τῆς ἡρεμίας ὀρισμὸν βεβαιούμενος, ἀλλὰ τὸ μὴδὲ
 25 εἶναι ἡ ἀπορία. εἰ τὰ δοκοῦντα τὴν πρώτην καὶ κυριωτάτην κίνησιν κί- 10
 νεῖσθαι τὴν κυκλικὴν ταῦτα φαίνεται μὴ κινούμενα ἀλλ' ἡρεμοῦντα, οὐκ ἂν

1 τὸ (ante φθειρόμενον) om. aCM 2 συνεγγυσμὸν AF¹ τὸ (ante μὴ) om. FM
 3 πάντως F 4 ἀντιφατικῇ F διαιρεῖται F¹M 5 πάλιν δὲ ut Arist. cod. H
 ACFM: πάλιν ut Arist. vulg. a καὶ ἐπὶ τῆς ex Arist. a 5. 6 καὶ τῶν ἄλλων
 τῶν ACFM ut Arist. cod. F: καὶ τῶν (ex Arist. vulgata καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τῶν) a
 6 αὐτῷ F 8 τὸ om., sed supra add. A¹ τὸν om. C 9 οὐδὲ] οὔτε C cf.
 Arist. p. 240^a19 τῇ om. aF ut Arist. cod. H 10 οὐδὲ F ἡμῖν ἔτι ἔσται (ἔστιν
 F) aF πρὸς τὸ εἶναι κίνησιν om. Arist. οὖν om. CM: fortasse ὅτι <εἰ> 11 τοῦ
 ACM: om. aF 12 καὶ ὅλως τῶν Arist. αὐτοῖς libri (ut Aristotelis E sec. Vitellium)
 sed cf. p. 1024,2 13 οἴονται] οἴόν τε F 13. 14 τι τῷ ἐπάγει εἶναι κίνησιν
 a: τι τὸ (F¹: corr. F²) εἶναι ἐπάγει κίνησιν F 14 ἔχειν CM: ἔχει aAF 15 πρό]
 πρὸς M Εὐδήμος fr. 69 p. 93,20 Spengel νομίζει om. M 16 ὑποτεθέντα
 a: ὑποθετ, superscr. τε et τ' F 16. 17 ὀρισμὸν τῆς ἡρεμίας aF 18 τινὰ
 aCFM: τινὰ οὖν A, quod dicendum saltem erat ὄντιναοῦν 19 αὐτῷ om. M
 20 τόπῳ om. a 21 καίτοι aA: om. CFM φησιν] ἐφεξῆς F 22 τοῦτω^l ex
 τοῦτο A 23 αὐτόν F ὀρισμὸν om. M 24 ἐδόκει CM 25. 26 κί-
 νεῖσθαι, ei in ras. A

εἴη κίνησις. τοῦ δὲ συνημμένου εὐπαραδέκτου ὄντος (τίς γὰρ οὐχ ὁμολο- 239^a
 γεῖ, ὅτι εἰ ἡ πρώτη καὶ κυριωτάτη τῶν κινήσεων μὴ ἔστι κίνησις ἀλλ'
 ἠρεμία, οὐκ ἂν εἴη κίνησις) τὴν πρόσληψιν ἐδόχουν ἀποδεικνύουσι ὁμολο-
 γούμενον μὲν καὶ ἐκ τῶν δεδειγμένων λαμβάνοντες τὸ τὰ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ
 5 χρόνον τινὰ ὄντα καὶ αὐτὰ καὶ τὰ μέρη ἠρεμεῖν, προσλαμβάνοντες δὲ τὸ
 τὰ κυκλικῶς καὶ σφαιρικῶς κινούμενα ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ χρόνον τινὰ εἶναι 15
 καὶ αὐτὰ καὶ τὰ μέρη, καὶ διὰ τούτων συνάγοντες ὅτι τὰ κυκλικῶς καὶ
 σφαιρικῶς κινεῖσθαι δοκοῦντα ἠρεμεῖ. λύει δὴ καὶ τοῦτον τὸν λόγον
 δεικνύς ὅτι τὰ οὕτω κινούμενα οὔτε αὐτὰ οὔτε τὰ μέρη αὐτῶν ἐν τῷ
 10 αὐτῷ τόπῳ ἔστιν οὐδένα χρόνον. καὶ πρῶτον, ὅτι τὰ μέρη οὐκ ἔστιν ἐν
 τῷ αὐτῷ οὐδένα χρόνον, φησίν· ἕκαστον γὰρ τῶν μορίων ἄλλοτε ἐν ἄλλῳ
 καὶ κατ' ἄλλο γίνεται τοῦ περιέχοντος· εἰ γὰρ μὴ τὴν αὐτὴν ἀεὶ θέσιν
 διαφυλάττει τὰ μέρη, ὅγῃον ὅτι ἄλλοτε ἐν ἄλλῳ τόπῳ ἕκαστόν ἐστιν.
 ἠρεμοῦν δὲ ἦν τὸ ὁμοίως ἔχον αὐτό τε καὶ τὰ μέρη χρόνον τινά. ἀλλ' 20
 οὐδὲ τὸ ὅλον ἐν τῷ αὐτῷ μένει· εἰ γὰρ τὰ μόρια πάντα, καὶ τὸ ὅλον κι-
 νεῖται κατὰ τὰ μόρια. αὐτὸς δὲ περιγεγονότως μᾶλλον οὐκ ἀπὸ τῶν
 μερῶν δεῖκνυσι τὸ ὅλον κινούμενον, ἀλλὰ κατ' ὅλον ἑαυτό. καὶ τὸ ὅλον
 γὰρ, φησί, μεταβάλλει ἀεὶ εἰς ἕτερον δηλονότι τόπον, ὅπερ δοκεῖ θυμα-
 στόν. εἰ γὰρ ἄλλη ἔστι περιφέρεια ἢ ἀπὸ τοῦ Α λαμβανομένη μέχρι
 20 τοῦ Α καὶ ἄλλη ἢ ἀπὸ τοῦ Β μέχρι τοῦ Β καὶ κατ' ἕκαστον σημεῖον
 οὕτω, καὶ ἡ τοπικὴ περιφέρεια ὁμοίως εἰς τὰς ἀνά λόγον ταύταις διήρηται. 25
 καὶ ἔστιν ἐκάστη περιφέρεια ὁμοίως εἰς τὰς ἀνά λόγον ταύταις διήρηται.
 καὶ ἔστιν ἐκάστη περιφέρεια ὁμοίως εἰς τὰς ἀνά λόγον ταύταις διήρηται. ἐπεὶ
 δὲ κινεῖται τὰ σημεῖα, τὸ ὅλον μεταβάλλει ἀεὶ εἰς ἑτέρου καὶ ἑτέρου ὅλου
 τόπον. εἴπερ μὴ ἔστιν ἢ αὐτὴ ἢ ἀπὸ τοῦ Α ἐπὶ τὸ Α περιφέρεια τῇ ἀπὸ
 25 τοῦ Β ἐπὶ τὸ Β μήτε ἐν τῷ τόπῳ μήτε ἐν τῷ ἐν τόπῳ, πλὴν εἰ μὴ
 κατὰ συμβεβηκός, ὅτι πᾶσαι τῆς αὐτῆς εἰσι περιφερείας· ὥς ὁ μουσικὸς
 ἄνθρωπος, ὅτι συμβεβηκε τῷ Ἀριστοξένῳ ἀνθρώπῳ ὄντι καὶ μουσικῷ
 εἶναι. ὥστε μεταβάλλουσι ἀνὰ ἄνθρωπον εἰς τὴν ἑτέραν· τὰς γὰρ ἀλλήλων 30
 θέσεις μεταλαμβάνουσιν. ὅπου γὰρ νῦν ἦν ἢ ἀπὸ τοῦ Α ἐπὶ τὸ Α περι-
 30 φέρεια, ἐκεῖ μετ' ὀλίγον ἔσται ἢ ἀπὸ τοῦ Β ἐπὶ τὸ Β. μεταβάλλοντα δὲ
 οὐκ ἔσται ἐν τῷ αὐτῷ χρόνον τινὰ οὐδὲ τὸ ὅλον. οὐδὲ ἠρεμήσει ἄρα.
 δεῖξας δὲ ἐπὶ τοῦ κύκλου τὸ μήτε τὰ μέρη μήτε τὸ ὅλον ἠρεμεῖν (μηδὲ

2 εἰ om. A: suppl. in marg. A¹, ins. post κινήσεων A²: εἰ C τῆς πρώτης καὶ κυριω-
 τάτης F 3 ἀποδεικνύουσι om. F 4 καὶ om. aF 5 προλαμβάνοντες F
 6 εἶναι τινὰ coll. CM 7 post μέρη iterat ἠρεμεῖν — μέρη (7) F τούτο F
 συναγόντες aF: συναγαγόντες ACM 8 ἠρεμεῖν F δὴ AC: δὲ aFM 10 καὶ
 πρῶτον — χρόνον (11) om. A 11 ἄλλοτε] ἄλλο τι F 13 διαφυλάττει aF
 14 αὐτὰ F 16 περὶ γεγονότος FM 18 ἀεὶ om. CM 21 ἀναλόγους aF
 22 ἐκάστη M post ὅλη add. ἄλλη a καὶ (post τόπῳ) om. F 22, 23 ἐπεὶ δὲ
 a: ἐπεὶ δὲ] ACFM 23 ante κινεῖται add. καὶ aF μεταβάλλον CM ἑτέρου καὶ]
 ἑτέρους M ἑτέρου alterum om. A¹ 25 μήτε ἐν τῷ ἐν τόπῳ om. F 26 ὅτι]
 ὥστε F πᾶσα aM 27, 28 καὶ μουσικῷ εἶναι ἀνθρώπῳ ὄντι aF 28 ἀεὶ om. F
 31 χρόνον aCM: χρόνον AF τινά (sc. σημεῖα) ACFM: τινά τὰ μέρη a 32 μήτε
 τὸ ὅλον μήτε τὰ μέρη aF

γὰρ ἐν τῷ αὐτῷ μένειν), τὸν αὐτὸν λόγον φησὶν ἔσσεσθαι καὶ ἐπὶ 239^r
σφαίρας καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐν ἑαυτοῖς κινουμένων καὶ μὴ
ἐξισταμένων τοῦ ἑαυτῶν τόπου, οἷοι καὶ οἱ στρόμβοι εἰσὶ καὶ εἴ τι ἄλλο α5
περιδινεῖται.

5 Ἰστέον δέ, ὅτι τοῦ Ἀριστοτέλους εἰπόντος μὴ τὴν αὐτὴν εἶναι περι-
φέρειαν [πρῶτον] τὴν ἀπὸ τοῦ πρώτου A λαμβανομένην τῇ ἀπὸ τοῦ B,
ὁ φιλαλήθης Εὐδόμημος· “πρότερον, φησί, τὴν αὐτὴν φάτεον εἶναι περιφέρειαν
τὴν ὅλην ὁποιοῦν ἀρξάμενων ἢ ἐτέραν, ἔχει ζήτησιν.”

10 p. 240^b8 Ἀποδοδειγμένων δὲ τούτων ἕως τοῦ καθάπερ ἂν εἰ τὸν α5
χρόνον ἐκ τῶν νῦν ἢ τὸ μῆκος ἐκ στιγμῶν. |

Δεῖξας πρότερον, ὅτι οὔτε κινεῖται τι ἐν ἡμερεῖ οὔτε ἡρεμεῖ, ἀλλὰ 239^v
μὴ κινεῖσθαι μὲν ἀληθὲς εἰπεῖν ἐν ἡμερεῖ καὶ εἶναι κατὰ τι ἐν ἡμερεῖ,
οὐ μέντοι ἡρεμεῖν, καὶ διὰ τοῦτο μνημονεύσας τοῦ Ζήνωνος λόγου ὡς
παραλοιοζυμένου, ὅταν ἀξιῶ πᾶν ἢ ἡρεμεῖν ἢ κινεῖσθαι, ὅταν ἢ κατὰ τὸ
15 ἴσον, καὶ διαλύσας τὸν ἀναιρεῖν ἐκ τούτου τὴν κίνησιν πειρώμενον λόγον.
εἶτα καὶ τοὺς ἄλλους τοῦ Ζήνωνος παραγαγὼν τοὺς ἀναιρεῖν σοφιστικῶς α
πειρωμένους τὴν κίνησιν καὶ διαλύσας αὐτοὺς καὶ μνημονεύσας καὶ δυεῖν
ἄλλων λόγων τὸν αὐτὸν ἐχόντων σκοπὸν καὶ διαλύσας καὶ ἐκείνους, ἀπο-
20 δοδειγμένων φησὶ τῶν τε περὶ κινήσεως προσεχῶς ῥηθέντων καὶ τῶν
πρότερον περὶ τοῦ μῆτε κινεῖσθαι τι ἐν ἡμερεῖ μῆτε ἡρεμεῖν, λέγωμεν
ἐφεξῆς ἐκείνοις, ὅτι τὸ ἡμερὲς οὐκ ἐνδέχεται κινεῖσθαι πλήν κατὰ
συμβεβηκὸς τῷ εἶναι ἐν τῷ κινουμένῳ σώματι ἢ μεγέθει. πῶς δὲ λέ-
γεται, ἐδήλωσεν ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸ πλοῖον παραδείγματος· τὰ γὰρ ἐν αὐτῷ 10
μὴ κινούμενα καθ' αὐτὰ τῷ ἐν κινουμένῳ εἶναι τῷ πλοίῳ καὶ αὐτὰ φέρε-
25 ται κατὰ συμβεβηκός. τῷ δὲ σώματι τὸ μέγεθος προσέθηκεν, ὡς μὲν ὁ
Ἀλέξανδρός φησι, μέγεθος τὴν γραμμὴν καὶ τὴν ἐπιφάνειαν λέγων, ἅπερ
οὐκ ἔστι σώματα οὐδὲ χωριστὰ σώματος. ὁ δὲ Ἀσπάσιος ἐκ παραλλήλου
ταῦτα λέγεσθαι φησιν· οὐδὲ γὰρ κινεῖται τι καθ' αὐτὸ ἄλλο μέγεθος πλήν

1 ἐπὶ ACM: ἐπὶ τῆς ut Aristoteles aF 2 σφαίραις M ἐαυτοῖς AM: αὐτοῖς CF:
αὐτοῖς a 3 οἷον F 5. 6 περιφέρει A¹ 6 πρῶτον delevi πρώτου A:
om. aCFM 7 πρότερον M 8 post τὴν ὅλην add. εἶναι A: del. A²
ἀρξάμενων A¹: ἀρξάμενην aA²CFM 9 καθάπερ—νῦν (10) om. F post ei littera
erasa C 10 μῆκος ACFM ut Aristotelis cod. E sec. Vitellium: μέγεθος a et Arist.
vulg. 12 μῆ] μηδὲ M ἀληθὲς C: ἀληθὲς ἢ aF καὶ εἶναι κατὰ τι ἐν
ἡμερεῖ CM: κατὰ τι F: om. A (si silentio fides) et a 13 οὐ] οὔτε a λόγων F
14 ἢ prius om. CM ἡρεμεῖ ἢ κινεῖται F 15 διαλύσας ἐκ τούτου τὸν ἀναιρεῖν
πειρώμενον λόγον τὴν κίνησιν aF 16 post Ζήνωνος add. λόγους a σοφιστικῶς
ACM: καὶ αὐτοῦς F: utramque lectionem copulavit a 17 καὶ δυεῖν ACM: δυοῖν
aF 19 τε om. F 20 περὶ τε τοῦ CM μὴ κινεῖσθαι A λέγωμεν ACM
[ut Arist. cod. E rec. man.]: λέγωμεν aF Arist. vulg. 23 πλείον M et ante rasuram
hic et in proximis C 25 ὁ AF: om. aCM 26 λέγειν F 27 σώματος] σώ-
ματα FM post δὲ rasuram II litt. habet C 28 οὐδὲ] οὐ aF

τὸ σώμα· καὶ γὰρ καὶ ἡ γραμμὴ καὶ ἡ ἐπιφάνεια κατὰ συμβεβηχὸς κι- 239^v
 νῶνται τῷ ἐν κινουμένῳ εἶναι τῷ σώματι. μήποτε δὲ ὀρμήσας εἰπεῖν οἶον 15
 κινουμένου τοῦ σώματος τῷ ἐνυπάρχειν ἐπέστησεν, ὅτι οὐκ ἐν τῷ
 σώματι πρότω τὸ ἀμερές ἐστίν, ἀλλ' ἐν τῇ γραμμῇ· διὸ προσέθηκεν ἡ
 20 τοῦ μεγέθους τῷ ἐνυπάρχειν ἐν κινουμένῳ μὲν τῷ τῆς γραμμῆς μεγέθει,
 καὶ αὐτῇ δὲ κατὰ συμβεβηχὸς κινουμένῳ τῷ ἐνυπάρχειν τῇ ἐπιφανείᾳ.
 ἦτις καὶ αὐτὴ κατὰ συμβεβηχὸς κινεῖται τῷ ἐνυπάρχειν τῷ καθ' αὐτὸ κινου-
 25 μένῳ, τῷ σώματι. ταῦτα οὖν πάντα ἐνεδείξατο προσθεῖς τὸ ἡ τοῦ
 μεγέθους. εἰπὼν δὲ τὸ ἐν τῷ πλοίῳ ἡρεμῶν κατὰ συμβεβηχὸς κινεῖσθαι 20
 τῷ ἐν κινουμένῳ εἶναι τῷ πλοίῳ προσέθηκεν ἡ τὸ μέρος τῆ τοῦ ὅλου
 κινήσει· καὶ γὰρ καὶ τὸ μέρος κατὰ συμβεβηχὸς κινεῖται, ὅταν τὸ ὅλον
 κινήται τῷ ἐν κινουμένῳ εἶναι τῷ ὅλῳ. μέλλον δὲ δεῖκνύναι. ὅτι οὐχ
 οἷόν τε τὸ ἀμερές καθ' αὐτὸ κινεῖσθαι, ὁρίζεται πρῶτον τὸ ἀμερές, ὅτι
 15 ἔστι τὸ κατὰ ποσὸν ἀδιαίρετον. καὶ τοῦτον τὸν ὀρισμὸν μεταξὺ
 παρεμβάλων ἀκολούθως τῷ ἡ τὸ μέρος τῆ τοῦ ὅλου κινήσει ἐπάγει
 καὶ γὰρ αἱ τῶν μερῶν κινήσεις ἑτεραί εἰσι κατ' αὐτὰ τε τὰ
 20 μέρη καὶ κατὰ τὴν τοῦ ὅλου κίνησιν ἔνστασιν λύων τινὰ φερομένην 25
 πρὸς τὸ κατὰ συμβεβηχὸς κινεῖσθαι τὰ μέρη. ὅτε γὰρ τὴν κίνησιν
 ἐδείκνυ μὲν διαιρετὴν οὐσαν οὐ μόνον κατὰ τὸν χρόνον, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰ
 20 τοῦ κινουμένου μόρια, τότε καὶ τῶν μορίων αὐτῶν καθ' αὐτὰ κινήσεις
 ἐλαμβάνετο· νῦν δὲ κατὰ συμβεβηχὸς φησι κινεῖσθαι τὰ μόρια τῷ ἐν κινου-
 μένῳ εἶναι τῷ ὅλῳ. λέγει οὖν, ὅτι διτταί εἰσι αἱ τῶν μερῶν κινήσεις,
 αἱ μὲν αὐτῶν καθ' αὐτὰ κινουμένων τῶν μερῶν, αἱ δὲ κατὰ τὴν τοῦ
 ὅλου κίνησιν. ἅμα δὲ διὰ τούτου καὶ τὴν διαφορὰν δεῖκνυσι τῆς τε 30
 τῶν μερῶν ἐν τῷ ὅλῳ κινήσεως καὶ τῆς τοῦ ἀμεροῦς ἐν τῷ μεγέθει.
 ἐπειδὴ γὰρ εἶπεν ὅτι τὸ ἀμερές οὐκ ἐνδέχεται κινεῖσθαι πλην κατὰ συμ-
 25 βεβηχὸς τῷ ἐνυπάρχειν κινουμένῳ τῷ σώματι, ὥσπερ καὶ τὸ μέρος τῆ
 τοῦ ὅλου κινήσει κινεῖσθαι λέγεται. ἐπήγαγεν. ὅτι ἡ τοῦ μέρους κίνησις
 διττὴ ἐστίν. ταύτῃ οὖν διαφέρει τοῦ ἀμεροῦς, ὅτι τὸ μὲν ἀμερές μόνως
 30 κατὰ συμβεβηχὸς κινεῖται, τὸ δὲ μέρος καὶ καθ' αὐτὸ καὶ κατὰ συμβε-
 βηχὸς. ὅτι δὲ ἐν τῇ τοῦ ὅλου κινήσει εἰσὶ καὶ τῶν μερῶν ἐκάστου καθ' 35
 αὐτὰ κινήσεις, δεῖκνυσι ἐναργῶς ἐπὶ τῆς περιφερομένης σφαίρας. ἄλλο
 γὰρ τὸ τάχος ἐστὶ τῶν πρὸς τῷ κέντρῳ μορίων αὐτῆς καὶ ἄλλο τῶν ἴσων

1 τὸ] τῷ C 2 post τῷ σώματι praecepit πρώτῳ τὸ ἀμερές ex v. 4 delevitque F
 εἶπεν M 3 τῷ] τὸ A ἐπέστησεν F 4 πρώτῳ] μόνῳ F δι' ὧν F
 5 τὸ τ. γ. μέγεθος F 6 αὐτὸ aF κινουμένον F 8 τῷ A: om. aCFM
 8. 9 προσθεῖς ἡ μεγέθει F 9 δὲ τὸ ἐν M: δὲ τῷ ἐν aAC: τὸ ἐν F 12 κινεῖται C ἐν om. F 13 τὸ om. F κινεῖσθαι καθ' αὐτὸ aF 14 τὸ κατὰ τὸ F
 διορισμὸν CM 16 τε AM: om. CF: τὸ a 17 τινὰ om. F 19 ἐδείκνυ μὲν
 libri (ἐδείκνυμεν C): cf. Index s. v. μὲν 20 τὸ ἡ] τε C καθ' αὐτὸ F: καθ' αὐτὸν M
 ἡ κινήσει CM 22 εἶναι τῷ om. M γούν F 23 τῶν μερῶν κινουμένων C τοῦ om. M 24 τούτων F 25 ἀμεροῦς ACM: μέρους aF
 26 γὰρ om. M 29 μόνως ut p. 1026, 19 a 30 καὶ (ante καθ') om. aF 31 post ἐκάστου erasum C 31. 32 καθ' αὐτὸ F 32 καὶ ἐπὶ aF 33 τὸ κέντρον aF

τούτοις πρὸς τῇ ἐκτός ἐπιφανείᾳ· εἰ γὰρ μὴ πολλῶ θάττονα ἦν τὰ πρὸς 239^a
 τῇ ἐκτός ἐπιφανείᾳ μόρια τῶν πρὸς τῷ κέντρῳ, οὐκ ἂν τοσοῦται μείζον
 διάστημα ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ διεξήκει κατὰ τὴν τῆς σφαίρας περιφυρᾶν·
 συναποκαθίστανται γὰρ τὸ μὲν κατὰ τὸν μέγιστον, τὸ δὲ κατὰ τὸν ἐλάχιστον 40
 5 κύκλον περιφερόμενα. “δύναται δέ, φησὶν ὁ Ἀλέξανδρος, τὸ τῶν πρὸς
 τῷ κέντρῳ καὶ τῶν ἐκτός λέγειν περὶ τε τῶν διὰ τοῦ κέντρου γραφο-
 μένων μεγίστων κύκλων, ὡς τοῦ ἰσημερινοῦ καὶ τοῦ ζῳδιακοῦ, καὶ τῶν
 περὶ τοὺς πόλους· οὗτοι γὰρ ἐκτός εἰσι τοῦ κέντρου τῆς σφαίρας, καὶ
 δηλονότι ἀνάπαλιν ἐπὶ τούτων θάττονες μὲν ὡς μείζονες οἱ πρὸς τῷ κέντρῳ,
 10 βραδύτεροι δὲ οἱ ἐκτός, εἴπερ ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ συναποκαθίσταται τὰ ἐν
 αὐτοῖς σημεῖα.” οὕτω μὲν οὖν διαφέρουσιν ἀλλήλων αἱ τῶν μορίων κινή- 45
 σεις, καὶ τῆς ὅλης δέ, ἦν ἡ ὅλη σφαῖρα κινεῖται, διαφέρουσιν, εἴπερ
 ἐκείνη μὲν ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ πάντα δίεισι τὰ ἐν τῇ σφαίρᾳ διαστήματα,
 τῶν δὲ μερῶν ἕκαστον τὸ καθ’ ἑαυτό· καὶ οὐδενὸς μέρους κίνησις ἢ αὐτῆ
 15 ἐστι τῇ ὅλῃ· ὥστε καὶ τὰ μόρια κινεῖταιί τινα κίνησιν καθ’ αὐτὰ παρὰ
 τὴν τοῦ ὅλου, καὶ οὐ μόνον κατὰ συμβεβηκὸς ἢ τούτων κίνησις ὡς ἡ τῶν
 ἡμερῶν.

Ταῦτα περὶ τῶν μερῶν δεῖξας μεταβαίνει λοιπὸν ἐπὶ τὸ ἡμερὲς καὶ
 λέγει, ὅτι τοῦτο κατὰ συμβεβηκὸς μόνως ἐνδέχεται κινεῖσθαι ὡς ὁ ἐν 50
 20 τῷ πλοίῳ καθήμενος τοῦ πλοίου θέοντος, καθ’ ἑαυτὸ δὲ οὐκ
 ἐνδέχεται. καὶ δεῖκνυσι τοῦτο ἐπὶ πάντων τῶν τῆς μεταβολῆς εἰδῶν,
 κατὰ μέγεθος μὲν λέγων μεταβάλλειν τὸ αὐξόμενον καὶ μειούμενον καὶ τὸ
 κατὰ τόπον μεταβάλλον· μέγεθος γάρ τι καὶ ὁ τόπος. διὸ οὐδὲ ἐμνημόνευσε
 τοῦ τόπου ὡς ἐν τῷ μεγέθει συνειλημμένου. ἐξ εἰδῶν δὲ εἰς εἶδος
 25 τὴν κατὰ ποιότητα λέγει μεταβολὴν· ποιότης γὰρ τὸ εἶδος. κατὰ ἀντί-
 φασιν δὲ τὴν γένεσιν καὶ τὴν φθορᾶν. ἀπὸ γὰρ | τοῦ μὴ ὄντος εἰς 240^a
 τὸ ὄν καὶ ἀπὸ τοῦ ὄντος εἰς τὸ μὴ ὄν αὐταί. δεῖκνυσι δὲ αὐτὸ κατὰ τὴν
 εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγὴν προσχρώμενος τοῖς ἔμπροσθεν δεδειγμένοις περὶ
 τοῦ πᾶν τὸ κινούμενον διαιρετὸν εἶναι. διὸ καὶ ἐκεῖ καθολικὴν ἐπὶ πάν-
 30 των τῶν κινουμένων ἐδόκει ποιεῖσθαι τὴν ἀπόδειξιν καὶ οὐκ ἐπὶ μόνων τῶν
 κατὰ τόπον μεταβαλλόντων. λαβῶν δὲ ὅτι τὸ μεταβάλλον πόθεν ποῖ μετα-
 βάλλει καὶ ἐν χρόνῳ συλλογίζεται δυνάμει οὕτως· εἰ τὸ ἡμερὲς μεταβάλλει 5
 καθ’ αὐτό, τὸ δὲ μεταβάλλον ἐν τῷ μεταβάλλειν ἀνάγκη ἢ ὅλον ἐν ἐκείνῳ
 εἶναι ἐξ οὗ μεταβάλλει ἢ ὅλον ἐν ἐκείνῳ εἰς ὃ μεταβάλλει, ἢ τὸ μὲν τι

1 θάττω a: θάπτων F 2 τῷ πρὸς τὸ κέντρον F τοσοῦτον aF 4 συναπο-
 καθίσταται a: συναποκαθίστατο F ἐλάττονα superscr. F 5 τῷ πρὸς F 8 τῆς
 σφαίρας τοῦ κέντρου aF 9 πρὸς τὸ κέντρον F 10 συναποκαθίστανται M 10. 11 ἐν
 αὐτοῖς] αὐτὰ F τούτω M 12 κινεῖται σφαῖρα a 14 καθ’ αὐτό a κινήσεις
 (ut v. 16 A¹) C¹ 18 περὶ] ἐπὶ F 18. 19 καὶ λέγει om. aF 19 ἐνδέδεται a
 20 καθ’ αὐτό a 21 καὶ ante δεῖκνυσι om., pro quo interpolat δὲ a εἰδῶν om. F
 24 συνειλημμένου, ειλη in ras. A ante ἐξ add. καὶ M 29 καὶ om. M post ἐκεῖ
 add. ἔλεγε καὶ F καθολικωτέρων a 30 ποιεῖν a ἀπόφασιν F καὶ om. A
 31 τὸ μεταβάλλον post πόθεν ποῖ CM 31 ἐξ οὗ et εἰς ὃ mutant aF

αὐτοῦ ἐν τούτῳ. τὸ δὲ ἐν ἐκείνῳ (τὸ γὰρ ἐν μηδετέρῳ ὡς ἐναργῶς ἄτασπον 240ῃ
 παρήκεν). ἀδύνατον δὲ ἐν τούτων εἶναι τινὶ τὸ ἀμερές, ἀδύνατον ἂν εἴη
 μεταβάλλειν αὐτὸ καὶ' αὐτό. καὶ τὸ μὲν συνημμένον ὡς ἐναργῆς ἐκ τῆς
 διαιρέσεως ὄν (τῆς) καὶ πρότερον ῥηθείσης παρέλιπεν, τὴν δὲ πρόσληψιν
 5 καὶ' ἕκαστον δεῖκνυσι. καὶ πρῶτον ὅτι οὐκ ἂν τὸ μὲν τι αὐτοῦ ἐν 10
 τούτῳ εἴη, τὸ δὲ ἐν ἐκείνῳ, ἔδειξεν ἐκ τοῦ μεριστῶν εἶναι τὸ τοιοῦτο.
 εἶτα ὅτι οὐδὲ ἐν τῷ εἰς ὃ μεταβάλλει ἐστίν· τὸ γὰρ ἐν ἐκείνῳ ὄν μετα-
 βελγικός ἐστι· τοῦτο δὲ ὑπόκειται μεταβάλλον. καὶ τὸ λειπόμενον, ὅτι
 οὐδὲ ἐν τῷ ἐξ οὗ μεταβάλλει ἐστί, καὶ' ὄν μεταβάλλει χρόνον· ἐν
 10 γὰρ τῷ ἐξ οὗ μεταβάλλει ὄν ἡρεμεῖ καὶ οὐ μεταβάλλει. τὸ γὰρ ἐν τῷ
 αὐτῷ εἶναι χρόνον τινὰ ἡρεμεῖν ἐλέγχετο. ὥστε οὐκ ἐνδέχεται τὸ
 ἀμερές κινεῖσθαι οὐδὲ ὅλως μεταβάλλειν καὶ' αὐτό. 15

Δείξας δὲ οὕτως, ὅτι ἀδύνατον εἶναι κίνησιν τοῦ ἀμεροῦς, ἀκριβε-
 τέραν ἐπάγει κατανόησιν λέγων, ὅτι μόνως ἂν οὕτως ἦν αὐτοῦ κί-
 15 νησις, εἰ ὁ χρόνος ἦν ἐκ τῶν νῦν. ἦν δὲ αὐτοῦ καὶ τότε κίνησις οὐχ
 ὡς κινουμένου ἀλλ' ὡς κεκινημένου· ἕκαστον γὰρ ἐν τῷ νῦν κινῆται, οὐ
 κινεῖται· εἰ γὰρ ἐκινεῖτο, ἔδει αὐτοῦ τὸ μὲν ἐν ἄλλῳ, τὸ δὲ ἐν ἄλλῳ εἶναι,
 ὥσπερ δέδεικται πρότερον· τὸ δὲ τοιοῦτον οὐκ ἀμερές. εἰ δὲ ἐκ τῶν νῦν
 ὁ χρόνος συγκείσεται, ἀκολουθεῖ καὶ τὴν κίνησιν ἐκ κινήματων, ἅπερ 20
 20 ἐστὶ πέρατα κινήσεως ἀμερῆ, συγκείσθαι. εἰ γὰρ καὶ' ἕκαστον τῶν νῦν
 κινῆται τὸ ἀμερές, ἐκ δὲ τῶν νῦν ὁ χρόνος, ἔσται καὶ ἡ κίνησις ἐκ
 τοσοῦτων κινήματων καὶ περάτων κινήσεως συγκειμένη, ἐξ ὅσων καὶ ὁ
 χρόνος τῶν νῦν, ἐν ᾧ χρόνῳ λέγεται κινῆσθαι τὸ ἀμερές. ὅτι δὲ ἀδύ-
 25 νατον ἐξ ἀμερῶν συγκείσθαι τι συνεχές, δέδεικται διὰ πλειόνων. οὔτε γὰρ
 25 χρόνος οὔτε μέγεθος οὔτε κίνησις ἐξ ἀμερῶν δύναται συγκείσθαι· ὥστε
 οὐδὲ οὕτως ἂν ἔχοι κίνησιν τὸ ἀμερές ὡς κεκινημένον ἐν χρόνῳ· καὶ γὰρ 25
 καὶ ἄλλως τοῦτο ἀδύνατον. δέδεικται γὰρ ὅτι τὸ κεκινημένον ἀνάγκη κιν-
 εῖσθαι πρότερον, ὥσπερ καὶ τὸ κινούμενον πρότερον κινῆσθαι· εἰ δὲ ἦν
 30 κίνησις ἐν τῷ νῦν, ἐγένετό τι κεκινημένον οὐ διὰ τοῦ κινεῖσθαι ἐπὶ τοῦτο
 30 ἐλθόν· κινεῖσθαι γὰρ οὐκ ἦν ἐν τῷ νῦν, ἀλλὰ κινῆσθαι μόνον· τὸ γὰρ
 πέρας ἐν τῷ πέρατι.

2 τούτοις F τινὲ εἶναι CM 3 ὡς ἐναργῆς om. F 4 ὄν ante ἐκ ponit a
 τῆς a: om. ACFM παρέλιπε CM: παρέλαβεν A¹: παρέλαβε aA²F 5 οὐκ ἂν A: κιν
 CM: εἰ aF 6 ἔδειξεν M: ἔδειξεν ἀδύνατον a 7 γὰρ] δὲ F 8 post μεταβάλλον
 add. εἶτα a 11 χρόνον εἶναι CM λέγεται aF τὸ om. A 13 τοῦ ex τὸ A¹
 14 μόνως ACFM: μόνως a: μοναχῶς Aristoteles et ipse Simplicius p. 1029,16 οὕτως
 ἦν A Aristoteles: ἦν οὕτως aCFM 15 δὲ] δ' ἂν a 17 μὲν ACM²: μὲν τι aF
 ἐν (post μὲν) om. A¹ τὸ δὲ ἐν ἄλλῳ om. M εἶναι post ἄλλῳ prius ponit a
 18 ἀμερές] ἀληθές F 20 ἀμερῆ post ἐστὶν CM 23 κινῆσθαι λέγεται aF
 26 ἔγη aF 27 καὶ om. aF γὰρ om. M 29 τι] τὸ F post κεκινημένον
 add. ἐν αὐτῷ a 29 διὰ τοῦτο M

p. 241a6 Ἔτι δὲ καὶ ἐκ τῶνδε φανερόν ἕως τοῦ καὶ τὸ κινεῖσθαι 240
τὸ ἀδιαίρετον ἀδύνατον.

Καὶ ἄλλως δεῖκνυσιν, ὅτι οὐχ οἷόν τε κινεῖσθαι τὸ ἀμερές. ἡ δὲ 35
δεῖξις αὕτη, ὅτι μὴ κατὰ φοράν κινεῖται, δεῖκνυσι καὶ ἐπὶ τούτοις γίνεται
5 προσμολογουμένοις ὅτι τὸ κινούμενον ἢ μείζον τι τοῦ οἰκείου ὄγκου τοπικὸν
διάστημα διεξέρχεται ἢ ἴσον ἢ ἔλαττον· οὐ γὰρ ἀδύνατον καὶ ἔλαττον
ἑαυτοῦ κινηθῆναι διάστημα. τὸ γὰρ πηχυαῖον δύναται ἡμιπηχυαῖον διά-
στημα κινηθῆναι· κατέχει μὲν γὰρ αἰεὶ ἴσον ἑαυτῷ ἀνάγκη, κινεῖσθαι δὲ
ποτὲ μὲν ἴσον, ποτὲ δὲ μείζον, ποτὲ δὲ ἔλαττον. ὅταν μὲν γὰρ ἀπολίπη 40
10 τὸν τόπον, ἐν ᾧ ἦν αὐτὸ μόνον ὅλον ἴσον ἑαυτῷ ὄντα καὶ τὸν ἐκείνῳ
συνεχῆ ἐπιλάβῃ πάλιν ἴσον ἑαυτῷ, τότε ἴσον ἑαυτῷ κενήνεται· εἰ δὲ μὴ
ὅλον τὸν ἴσον ἑαυτῷ τόπον ἀπολίποι, ἔλαττον ἑαυτοῦ κινεῖται· εἰ δὲ μὴ
μόνον τὸν ἴσον ἑαυτῷ ἀπολίποι, ἀλλὰ καὶ ἄλλον ἐκείνῳ συνεχῆ, τότε
μείζον ἑαυτοῦ κινεῖται διάστημα. τοῦτό τε οὖν προσηλῆφθαι χρὴ καὶ ὅτι
15 ἀδύνατον τὸ κινούμενον μείζον τι ἑαυτοῦ διάστημα τοπικὸν διελθεῖν, πρὶν
ἴσον ἑαυτῷ ἢ ἔλαττον διέλθῃ. τούτων οὖν προσηλημμένων ὁ ἅλον, ὅτι καὶ 45
ἡ στιγμή πρὸ τοῦ μείζον ἑαυτῆς κινηθῆναι ἢ ἴσον ἑαυτῆ ἀεὶ ἢ ἔλαττον
ἑαυτῆς κινηθήσεται διάστημα. ἐπεὶ δὲ ἔλαττον ἀδύνατον (οὐδὲν γὰρ ἔλαττον
τοῦ ἀμεροῦς), δῆλον ὅτι ἴσην ἑαυτῆ ἀεὶ διάστασιν κινεῖται ἡ στιγμή, εἴπερ
20 κινεῖται, καὶ κἄν μείζονα κινηθῆ, ὡς ἐξ ἴσων πολλῶν συγκειμένην τὴν μεί-
ζονα κινεῖται. εἰ δὲ ἀεὶ κατὰ τὸ ἴσον ἑαυτῆ κινηθήσεται, ὅταν διεξέλθῃ
τὴν γραμμὴν, ἔσται αὐτὴν καταμεμετρηκυῖα. εἰ δὲ τοῦτο, ἔσται ἡ γραμμὴ
ἐκ στιγμῶν τοσοῦτων ἀμερῶν συγκειμένη, ὅσας ἐπ' αὐτῆς κινούμενον τὸ 50
ἀμερές κατὰ τὰ ἴσα ἑαυτῷ ἐγένετο· πᾶν γὰρ τὸ καταμετρούμενον ὑπὸ τινος
25 μέρειον τι ἔχει ἑαυτοῦ τὸ καταμετροῦν αὐτὸ τοσαυταπλάσιον αὐτοῦ ὄν,
ὅσας ἐάν ὑπ' αὐτοῦ καταμετρηθῆται· ἀδύνατον δὲ τὴν γραμμὴν ἐξ ἀμερῶν
συγκεῖσθαι· ἀδύνατον ἄρα κινεῖσθαι τὸ ἀμερές. καὶ ἔστιν ἡ ὅλη τοῦ λόγου
σύνθεσις καὶ αὐτὴ εἰς ἀδύνατον ἀπάγουσα τοιαύτη· εἰ κινεῖται ἡ στιγμή
κατὰ φοράν, κατὰ τὸ ἴσον ἑαυτῆ ἀεὶ κινουμένη καταμετρήσει τὴν γραμμὴν.
30 καὶ ἔσται ἡ | γραμμὴ ἐκ στιγμῶν· ἀλλὰ μὴν τοῦτο ἀδύνατον· οὐκ ἄρα 240
κινεῖται ἡ στιγμή.

1 καὶ aA Aristoteles: om. CFM 3 ἄλλος C 4 γίνεται add. mrg. C 5 προσμολο-
λογουμένοις CM: προσμολογημένοις, alterum o in ω corr., F: προσμολογούμενον aA
7 δύναται ἡμιπηχυαῖον om F: καὶ ἔλαττον αὐτοῦ ἦτοι ἡμιπηχυαῖον (sic) δύναται a 8 κι-
νεῖσθαι F: κινεῖται a κατέχει M 9 ποτὲ δὲ μείζον om. A 10 αὐτὸν CM
11 πάλιν ἐπιλάβῃ (ἐπιλαβοῖ sic F) aF 12 post κινεῖται add. διάστημα a εἰ δὲ
μὴ—κινεῖται (14) om. F 14 χρῆ] γὰρ A 15 τὸ om. A διελθεῖν τοπικὸν
aF 16 διέλθῃ ACM: διελθεῖν AF 17 ἑαυτῆ CM 19 δῆλον] ἀλλ' F διάστα-
σιν αἰεὶ aF 19. 20 ἡ στιγμή, εἴπερ κινεῖται καὶ aA: om. CFM 20 συγκειμένη M
21 διεξέλθῃ F 23 τοσοῦτον C' ὅσας C 24 ἑαυτῷ aCFM: αὐτῷ A
ἐγένετο CM: ἐγένετο aAF 28 αὕτη A: αὕτη C 29 κινουμένη αἰεὶ aF 31 κι (ex-
tremo versu) κινεῖται A

ρ. 241^a15 Ἔτι εἰ πᾶν ἐν χρόνῳ κινεῖται ἕως τοῦ τοῦ γὰρ αὐτοῦ 240^a
ἔστι λόγου ἐν τῷ νῦν κινεῖσθαι καὶ ἀδιαίρετόν τι κινεῖσθαι.

Τρίτος λόγος οὗτος δεικνύς, ὅτι τὸ ἀμερές ἀδύνατον κινεῖσθαι. καὶ
πρέπει μὲν καὶ οὗτος ὡς ἐπὶ στιγμῶν, ἣ δὲ δεῖξις ἐπὶ πάσης ἀρμόττει 10
5 μεταβολῆς προλαμβάνουσα ὡς προεδειγμένον, ὅτι πᾶν τὸ κινούμενον ἐν
χρόνῳ κινεῖται, ἐν δὲ τῷ νῦν οὐδὲν κινεῖται, καὶ εἰς ἀδύνατον ἀπάγουσα
καὶ αὕτη τὸ διαιρετόν εἶναι τὸ ἀδιαίρετον, εἰ κινεῖται τὸ ἀμερές. ὁ δὲ
λόγος τοιοῦτος· εἰ κινεῖται τὸ ἀμερές, ἐν χρόνῳ κινεῖται· πᾶς δὲ χρό-
νος διαιρετός· εἴη ἂν οὖν ἐπὶ παντὸς κινουμένου εἴτε περιστοῦ εἴτε
10 ἀμεροῦς ἐλάττων τις χρόνος τοῦ ἐν ᾧ τὸ ἴσον ἑαυτῷ κινεῖται τὸ κινου-
μενον, καὶ ἐν αὐτῷ ἐλαττον ἀνάγκη τι κινεῖσθαι· ὥστε ἔσται τι τοῦ ἀδαι- 15
ρέτου ἐλαττον, καὶ διαιρεθήσεται τὸ ἀδιαίρετον εἰς τε τὸ ἐλαττον καὶ τὴν
ὑπεροχὴν, ὥστε ἔσται διαιρετόν τὸ ἀδιαίρετον· διαιρεθήσεται γὰρ τὸ κι-
νούμενον εἰς ἐλαττόν τι καὶ αὐτὸ κινούμενον, ὥσπερ καὶ ὁ χρόνος εἰς ἐλάτ-
15 τωνα χρόνον, ἐν ᾧ κινεῖται τὸ ἐλαττον. ὥσπερ δὲ πρότερον ἐπήγαγεν τῆ
ἀποδείξει, ὅτι ἴ μοναχῶς ἂν οὕτως ἦν κίνησις τοῦ ἀμεροῦς, εἰ ὁ χρόνος ἦν
ἐκ τῶν νῦν, οὕτω νῦν λέγει, ὅτι μοναχῶς ἂν κινοῖτο τὸ ἀμερές, εἰ
ἦν ἐν τῷ νῦν κινεῖσθαι δυνατόν αὐτό· εἰ γὰρ ἦν ἐν τῷ νῦν κινεῖσθαι, 20
τὸ ἀμερές ἂν ἦν τὸ κινούμενον ἐν αὐτῷ καὶ οὐκ ἄλλο. δῆλον δὲ ἐκ τῶν
20 προειρημένων, ὅτι κινεῖσθαι μὲν οὐχ οἶόν τε ἐν τῷ νῦν, κεκινῆσθαι δὲ
μόνον.

ρ. 241^a26 Μεταβολὴ δὲ οὐκ ἔστιν οὐδεμία ἄπειρος ἕως τοῦ ὥστε
μὴ ὠρίσθαι πέρασι, φανερόν.

Ἐπειδὴ δέδεικται πρότερον, ὅτι παντὸς τοῦ κινεῖσθαι προηγεῖται τὸ
25 κεκινῆσθαι καὶ τοῦ κεκινῆσθαι τὸ κινεῖσθαι, καὶ ἐδόκει τοῦτο τοῖς προηγε-
ρώς ἀκούουσιν ἄπειρον ἐκάστην ὑποτίθεσθαι μεταβολὴν διὰ τοῦτο τοῦτο 35

1 εἰ ACM: δὲ F: δ' εἰ ex Aristotele a ἄπαν aM Aristoteles τοῦ—νῦν κινεῖσθαι (2)
om. F 2 ἔστι om. a Aristoteles λόγου ἐκ τῶν νῦν συγκεῖσθαι CM 3 οὗτος
λόγος aF: ὁ λόγος οὗτος M 4 καὶ om. F ἐπὶ—δεῖξις om. A¹: add. in
mg. A² ἀρμόττειν A² 5 ὡς om. a: δὲ ὡς (δὲ postea additum) A 7 καὶ
om. F 8 πᾶς (ut Aristotelis codd. FHK) libri 9 οὖν] ὡς δὲ F 9. 10 ἐν τε
ἀμεροῦς; F 10 τοῦ om. F 11. 12 post ἀδιαίρετου add. ἂν F 12 τὸ διαιρετόν A
15 ἐπήγαγεν] ρ. 240^b31 τῆ] τῶν M 16 ἦν οὕτως F: ἦν οὕτω a cf. p. 1027, 14
17 λέγειν a κινοῖ M 17. 18 εἰ ἐν τῷ νῦν δυνατόν ἦν κινεῖσθαι αὐτό aC, et οὖν
(pro ἦν omisso) transiecto post εἰ F: verum et Aristotelium ordinem servant AM nisi
quod A post ἦν add. ἂν, M pro αὐτῷ scripsit αὐτῷ post γὰρ ἦν add. δυνατόν a
18. 19 τὸ ἀμερές κινεῖσθαι F 19 ἦν ἂν aF ἄλλο F¹ 20 προειρημένον CFM:
εἰρημένον aA οἶόν τέ εἶσιν A δὲ om. A¹ 22 ὥστε om. F 23 διω-
ρίσθαι a: ὠρίσθαι M 24 Ἐπειὰ CM 25 κεκινῆσθαι ut saepius C
26 ὑποτίθεσθαι CM τοῦτο alterum om. M

προστίθησι τὸ θεώρημα δεικνύων, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄπειρος μεταβολή. δεῖ 240^v
 κνυσι δὲ ἐκ τοῦ πᾶσαν μεταβολὴν εἶναι ἐκ τινος εἰς τι, ταῦτα δὲ ὠρίσθαι.
 καὶ γὰρ ἡ κατὰ ἀντίφασιν, κἂν μὴ ἐξ ὑποκειμένου εἰς ὑποκείμενον, ἀλλ'
 ἐκ τινος εἰς τι καὶ αὐτή· ἐκ γὰρ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ ὄν καὶ ἐκ τοῦ ὄντος
 5 εἰς τὸ μὴ ὄν. καὶ τὸ μὴ ὄν δὲ τί ἐστι σημαίνονμενον ὄλως. καὶ ἡ μὲν
 κατὰ ἀντίφασιν πέρατα καὶ ὄρους ἔχει τὰ μέρη τῆς ἀντιφάσεως τὸ εἶναι
 καὶ τὸ μὴ εἶναι, ἡ δὲ ἀλλοίωσις κινήσις οὔσα ἐξ ἐναντίου εἰς ἐναντίον ἐστί.
 τὰ δὲ ἐναντία ὄρισται οἷον λευκόν, μέλαν, θερμόν, ψυχρόν, ὑγεία, νόσος, 10
 ἀγαθόν, κακόν· τὰ γὰρ ἐναντία πλείστον διέστηκε, τὰ δὲ πλείστον διε-
 10 στῶτα ὄρισται. καὶ ἡ αὔξεισις δὲ καὶ ἡ μείωσις πέρατα ἔχει, ἡ μὲν τὸ
 κατὰ τὴν οἰκείαν φύσιν τέλειον μέγεθος, ἡ δὲ τὴν ἀπὸ τούτου ἔκστασιν.
 ἐπὶ δὲ τῆς φορᾶς οὐ πανταχοῦ ὠρισμένα τὰ πέρατά ἐστιν· ἐπὶ μὲν γὰρ
 τῆς κατ' εὐθείαν τὸ ἄνω καὶ τὸ κάτω ἐναντία τε καὶ ὠρισμένα ἐστί, οὐκ ἐτι
 δὲ καὶ ἡ τῶν ζώων κινήσις, ἣν κινεῖται μεταβατικῶς, ὠρισμένα ἔχει τὰ
 15 πέρατα. καὶ ἡ ἐγκύκλιος δὲ φορὰ οὐκ ἐξ ἐναντίου εἰς ἐναντίον· οὐ γὰρ 45
 ἔστι τι τῆ κύκλιφ φορᾶ ἐναντίον· ἀπὸ γὰρ τοῦ αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἡ κυ-
 κλοφορία, ἀλλ' οὐκ ἀπὸ ἐναντίου εἰς ἐναντίον· οὐδὲν γὰρ αὐτὸ αὐτῷ ἐναν-
 τίον. εἰ οὖν μὴ ἔστιν ἐναντίωσις ἐν πάσῃ φορᾶ, κατὰ ταύτην μὲν οὐκ ἔστι
 δεῖξαι τὸν τῶν περάτων ὄρισμόν· κατ' ἄλλην δὲ μέθοδον δεῖκνυσιν ἐπὶ πάσης
 20 μεταβολῆς ἀρμύζουσας, προλαβὼν ὅτι τὸ ἀδύνατον τμηθῆναι οὐκ ἐνδέχεται
 τέμνεσθαι. πολλαχῶς δὲ τοῦ ἀδυνάτου λεγομένου (καὶ γὰρ καὶ τὸ μόγις καὶ 50
 τὸ χαλεπῶς, ὡς ἐν τῇ τοῦ δυνατοῦ καὶ ἀδυνάτου διαιρέσει μεμαθήκαμεν,
 καὶ ὁ οὐκ ἐνδέχεται ὄλως) τοῦτο νῦν τοῦ ἀδυνάτου τὸ σημαίνονμενον ἐκ-
 λέγεται. καὶ λέγει ὅτι τὸ οὕτως ἀδύνατον τμηθῆναι, ὡς μὴ ἐνδέχεσθαι
 25 τμηθῆναι, οὐκ ἐνδέχεται τέμνεσθαι. οὐδὲ τὸ ἀδύνατον γενέσθαι ἐνδέχεται
 γίνεσθαι· μάτην γὰρ ἂν γίνοιτο, εἰ μὴ δυνατόν αὐτὸ γενέσθαι. οὐδὲν δὲ
 μάτην οὔτε ὁ θεὸς ποιεῖ οὔτε ἡ φύσις. τάχα δὲ ἀκριβέστερον ὁ Ἄριστο-
 τέλης οὐδὲ γίνεσθαι ὄλως φησίν, ὁ μὴ ἐνδέχεται γενέσθαι. κἂν γὰρ ἔθεσαν |
 ἐκείνοι τὴν Ὅσσαν ἐπὶ τῷ Ὀλύμπῳ καὶ ἐπὶ τῇ Ὅσση τὸ Πήλιον, οὐκ 241^r
 30 ἦν γένεσις τοῦτο τῆς εἰς οὐρανὸν ἀναβάσεως, ἐπειδὴ μὴδὲ γενέσθαι δυνατόν
 ἦν ἐκείνην. τὸ γὰρ γινόμενόν τι καὶ γενέσθαι φύσιν ἔχει. εἰ δὲ ταῦτα
 ἀληθῆ, οὐδὲ τὸ μεταβαλεῖν ἀδύνατον ἐνδέχεται μεταβάλλειν εἰς ἐκεῖνο,
 εἰς ὃ ἀδύνατον μεταβαλεῖν, ὥστε καὶ τὸ τούτῳ ἀντίστροφον ἀληθές, ὅτι εἰ

1 δεικνύων aF 2 ὠρίσται aF 4 τοῦ (ante μὴ) om. M τὸ om. a 4. 5 ὄντος
 εἰς τὸ om. A¹ 5 σημεινόμενον C ἡ μὲν] εἰ μὲν C 7 τὸ om. F ἐξ ἐναν-
 τίων F 8 λευκόν καὶ μέλαν et sic deinceps aF; extremum ἀγαθόν καὶ κακόν etiam
 CM 11 φύσει M 12 τὰ πέρατα ὠρισμένα aF 13 τε om. aF 15 φορᾶ a:
 φορᾶ C¹ 16 τι om. M 17 οὐδὲ aF 20 οὐκ om. F 21 πολλαχῶθεν F
 καὶ alī. om. a τὸ om. F 22 τὸ om. CM τῆ τοῦ ἀδυνάτου διαιρέσει καὶ τοῦ δυ-
 νατοῦ aF 22 μεμαθήκαμεν] quo spectet nescio 24 τὸ om. A ἐνδέχεσθαι C:
 ἐνδέχεται aAFM 25 ante οὐκ suprascr. ὁ A 26 αὐτὸ ACM: αὐτῷ aF
 27 θεὸν a 29 τὴν ὄσσα a ἐπὶ (ante τῷ) om. F 30 τῆς ὡς εἰς F ἐπεὶ F:
 ἐπὶ a μὴ CM γίνεσθαι M 31 ἐκεῖνω M: ἐκεῖνοις F τι] au τοῦ? 32 μετα-
 βαλεῖν utroque loco CM: μεταβάλλειν aAF μεταβάλλειν] μεταβαλεῖν F 33 τούτων aF

τι μεταβάλλει εἰς τι, τοῦτο καὶ μεταβαλεῖν, τούτέστι μεταβεβλημέναι, εἰς 241^α
 ἐκεῖνο δυνατὸν εἶναι. ἢ δὲ μεταβαλεῖν οἷόν τε εἰς τι, τούτέστι μεταβεβλη-
 κέναι, τοῦτο οὐκ ἂν ἄπειρον διάστημα κινούτο οὐδὲ ἄπειρον κίνησιν· ἐν
 γὰρ τῇ ἀπειρῷ κίνησει οὐδὲν ἔστιν ἔσχατον, εἰς ὃ τὸ μεταβάλλον δυνατὸν
 5 ἔσται μεταβαλεῖν. πεπερασμένη ἄρα καὶ ἡ κατὰ τόπον κίνησις πᾶσα. καὶ
 γὰρ τῆς κύκλω ἔστι τι πέρασ τὸ αὐτὸ ἀπ' οὗ ἤρξατο. δεῖξας οὖν ταῦτα,
 συνεπεράνατο τὸν λόγον φανερόν εἶναι λέγων, ὅτι οὐκ ἔστιν οὕτως ἄπειρος
 μεταβαλεῖν, ὥστε μὴ ὀρισθῆαι πέρασιν. εἴπερ τὸ μεταβάλλον ἀδύνατον
 μὴ μεταβαλεῖν εἰς ὃ μεταβάλλει. 10

10 p. 241b12 'Ἄλλ' εἰ οὕτως ἐνδέχεται ἕως τοῦ τέλους.

Δείξας μηδεμίαν κίνησιν οὕτως ἄπειρον, ὡς μὴ ἔχειν πέρατα τό τε 15
 ἐξ οὗ καὶ τὸ εἰς ὃ, ἐπὶ τούτοις ζητεῖ, εἰ ἐνδέχεται τῷ χρόνῳ ἄπειρον κί-
 νησιν γίνεσθαι τὴν αὐτὴν καὶ μίαν κατ' εἶδος πάλιν καὶ πάλιν γινεσμένην.
 ἐπειδὴ τὸ ἐπ' εὐθείας ἄπειρον ἀδύνατον ἐδείχθη, μήποτε οὖν δυνατὸν
 15 μίαν κατ' ἀριθμὸν εἶναι συνεχῆ κίνησιν τῷ πάλιν καὶ πάλιν γίνεσθαι τὴν
 αὐτὴν. καὶ ἐπέστησε καλῶς, ὅτι μὴ μίαν μὲν μηδὲ τὴν αὐτὴν οὐδὲν κω-
 λυεῖ εἶναι τῷ χρόνῳ ἄπειρον, εἰ ἄλλη ἄλλην διαδέχοιτο, οἷον εἰ μετὰ
 φοράν ἀλλοίωσις εἴη καὶ μετὰ ταύτην αὐξήσις καὶ πάλιν γένεσις. 20
 ἀλλ' οὐ γίνεται ἡ ἐκ τούτων μία οὔτε τῷ ἀριθμῷ οὔτε τῷ εἶδει. ὡς
 20 αὐτὸς δεῖξει. κοινότερον μὲν γὰρ ἂν λέγοιτο καὶ ἡ οὕτως γινομένη μία.
 κυρίως δὲ οὐκ ἔστι μία καὶ συνεχῆς. ἡμεῖς δὲ ζητούμεν, εἰ οἷόν τε ἔστι
 μίαν καὶ συνεχῆ κίνησιν ἐπ' ἄπειρον γίνεσθαι τῷ πάλιν καὶ πάλιν τὴν
 αὐτὴν μὴ διαλαμβανομένην ὑπὸ στάσεων τινων μεταξὺ μηδὲ ἐξ ἀνομοειδῶν
 25 συγκριμένην, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν μένουσαν κατὰ τὸ εἶδος. μίαν δὲ φησὶ μόνην
 δύνασθαι τοιαύτην γίνεσθαι τὴν κύκλω, διότι ἐν ταῖς ἄλλαις κινήσειν ἡ οὖν
 ἐπὶ τὰ αὐτὰ πάλιν καὶ πάλιν ἐπάνοδος στάσει διαλαμβάνεται· ἡ κύκλω
 ἄρα μόνη δύναται μία τε καὶ συνεχῆς γίνεσθαι ἄπειρος τῷ χρόνῳ. καλῶς
 δὲ τῷ χρόνῳ προσέθηκεν, ὅτι οὐ τῷ μεγέθει οὐδὲ τῇ ἐφ' ἐν τῆς κινή-
 30 σεως ἐκτάσει. ἀλλὰ ταῦτα νῦν μὲν προανεφθέγγετο ὠδίνων ἕρῃ τὴν ἐπ'
 αὐτοῖς ἀλήθειαν, ὕστερον δὲ ἀποδείξει.

Ἡ μὲν οὖν τῶν κατὰ μέρος ἐν τούτῳ τῷ βιβλίῳ σαφήνεια κατὰ γο
 τὴν ἐμὴν δύναμιν οὕτως ἐχέτω· ἡ δὲ σύνταξις ἐπὶ κεφαλαίων ἐπιδηρομῆ
 τοιαῦδε τις ἔστω. τὸ συνεχές, ὅτι ποτέ ἐστιν, ἐκ τῶν προδωρισμένων λαβῶν 30

1 μεταβαλεῖν CMF: μεταβάλλειν aA 2 μεταβάλλειν A 5 μεταβάλλειν aA 6 γὰρ
 om. F 7 οὕτως om. aF 9 μεταβαλεῖν CM: μεταβάλλειν aAF
 11 οὕτως aA: om. CFM 12 τῷ χρόνῳ post κίνησιν aF 13 γίνεσθαι a
 γινομένην F 15 εἶναι om. F 16 ἔστησε M 17 ἄλλη om. A¹ 17. 18 μετὰ
 τὴν φοράν Aristoteles 18 μετ' αὐτὴν aF 19 ἡ om. CM 20 ἂν om. F
 ἡ om. F¹ 21 οὐκ ἔτι A 21 εἰ om. M 23 διαλαμβανομένη M 24 μέ-
 νουσαν] οὖσαν a 25 δύνασθαι om. F 27 μόνη ἄρα M 27 τε om. aF
 28 τῷ aAF: τὸ τῷ M: τῷ τε C 29 μὲν νῦν F 29. 30 ἐπ' αὐτῆς CM 30 ἀλλή-
 θεϊαν C¹ 32 παραδρομῆ F 33 ἔστω om. F 33 προδωρισμένων aF

καὶ ὅτι τὸ μέγεθος συνεχῆς δείκνυσι πρῶτον ὡς ἐπὶ γραμμῆς, ὅτι οὐ σύγ- 241r
 κείται ἐξ ἡμερῶν, τουτέστιν ἐκ στιγμῶν, οὐδὲ διαιρεῖται εἰς ταῦτα. εἶτα
 ὅτι καὶ ἡ κίνησις καὶ ὁ χρόνος ὁμοίως τῷ μεγέθει συνεχῆ ὄντα ὁμοίως
 ἔχει τὸ μῆτε συγκεῖσθαι ἐξ ἡμερῶν μῆτε διαιρεῖσθαι εἰς ἡμερῆ. πρῶτον
 5 δὲ τὴν τοῦ μεγέθους καὶ τῆς κινήσεως ὁμοιότητα δεῖξας τότε προστίθησι
 τὸν χρόνον. βουλόμενος δὲ καὶ δι' ἐκθέσεως δεῖξαι τὰ προειρημένα προ-
 δείκνυσιν, ὅτι τὸ θάττον ἐν τῷ ἴσῳ χρόνῳ μείζον οἰεῖται τοῦ βραδύτερου 35
 καὶ ἐν τῷ ἐλάττονι καὶ ἴσον καὶ πλεον. δείκνυσι δὲ τοῦτο διὰ τε τοῦ
 ὀρισμοῦ τοῦ θάττονος καὶ διὰ τῆς ἐκθέσεως. τούτοις δὲ προσχρώμενος
 10 συνάγει δι' ἐκθέσεως, ὅτι καὶ τὸ μέγεθος καὶ ὁ χρόνος ἐπ' ἄπειρον διαι-
 ροῦνται, καὶ ὅτι τὸ μὲν θάττον διαιρεῖ τὸν χρόνον, τὸ δὲ βραδύτερον τὸ
 μέγεθος. τὰ δὲ αὐτὰ δείκνυσι καὶ ἐκ τοῦ τὸ ἴσοταχὲς αἰεὶ ἐν τῷ ἡμίσει
 χρόνῳ τὸ ἡμισυ διέναι καὶ ἀπλῶς ἐν τῷ ἐλάττονι τὸ ἐλάττον. τῶν γὰρ
 αὐτῶν διαιρέσεων γινομένων, εἰ τὸ ἕτερον ἐπ' ἄπειρον διαιρετόν ἐστι, καὶ 40
 15 τὸ ἕτερον τοιοῦτον ἔσται. δεῖξας δὲ οὕτως, ὅτι ἡ διαιρέσις εἰς αἰεὶ διαι-
 ρετὰ γίνεται, λύει τὸν Ζήνωνος λόγον τὸν ἀναίρειν τὴν κίνησιν ἐπιχειροῦντα
 διὰ τῆς τῶν μεγεθῶν ἐπ' ἄπειρον διαιρέσεως. εἰ γὰρ ἔστι, φησί, κίνησις,
 ἀνάγκη ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ τὰ ἄπειρα διελθεῖν. δείκνυσιν οὖν ὅτι οὐκ
 ἐν πεπερασμένῳ τὰ ἄπειρα, ἀλλ' ἐν τῷ ὁμοίως ἔχοντι τὸ ἄπειρον χρόνῳ.
 20 καὶ γὰρ ὡσπερ τὸ μέγεθος, οὕτω καὶ ὁ χρόνος οὐκ ἐνεργεία, ἀλλὰ τῷ
 κατὰ διαιρέσιν ἐπ' ἄπειρον τὸ ἄπειρον ἔχει. δεῖξας δὲ ὅτι τὰ μέρη τοῦ
 μεγέθους καὶ τοῦ χρόνου καὶ ὁληνόντι καὶ τῆς κινήσεως διαιρετὰ ἐστίν, 45
 ἐφεξῆς δείκνυσιν, ὅτι τὸ κυρίως νῦν, κἂν δοκῇ χρόνου μέρος εἶναι, οὐκ ἔστι
 μέρος ἀλλὰ πέρασ καὶ ἀρχή, καὶ ὅτι ἐν καὶ ταῦτόν ἐστι τῷ ἀριθμῷ τὸ τε
 25 πέρασ τοῦ παρεληλυθότος καὶ ἡ ἀρχή τοῦ μέλλοντος. δείκνυσι δὲ αὐτὸ
 διὰ τοῦ δεῖξαι, ὅτι οὐ δύναται ταῦτα δύο εἶναι οὔτε ὡς ἀπτόμενα (οὐ γὰρ
 ἄπτεται τῆμερῆ) οὔτε ὡς κεχωρισμένα (μεταξὺ γὰρ ἂν ἔχοι χρόνον). τῷ
 δὲ ἐν καὶ ταῦτόν εἶναι τὸ νῦν ὡς ἀκόλουθον ἐπάγει τὸ καὶ ἀδιαιρέτον
 αὐτὸ εἶναι, καὶ προσχρώμενος τοῖς δεδειγμένοις δείκνυσιν, ὅτι ἐν τῷ νῦν 50
 30 οὔτε κινεῖσθαι τι δυνατόν οὔτε ἡρεμεῖν, ἀλλὰ καὶ τὸ κινούμενον ἐν χρόνῳ
 κινεῖται καὶ τὸ ἡρεμοῦν ἐν χρόνῳ ἡρεμεῖ. ἐφεξῆς δὲ δείκνυσι πάλιν,
 ὅτι οὐ μόνον ἡ κίνησις διαιρετὴ καὶ ὁ χρόνος, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ κινού-
 μενον μέγεθος κατ' ἄλλην ἐπιχείρησιν τοιαύτην· εἰ ἀνάγκη ἐκ τίνος εἴς τι
 κινούμενον, τὸ μὲν ἑαυτοῦ ἐν τῷ ἐξ οὗ κινεῖται ἔχειν, τὸ δὲ ἐν τῷ εἰς ὃ
 35 κινεῖται, διαιρετόν ἂν εἴη τὸ κινούμενον. καὶ τὴν κίνησιν δὲ διαιρετὴν δε-
 κνυσιν οὐ μόνον κατὰ τὸν χρόνον ὡς πρότερον, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ μέγεθος 55

3 συνεχῆ ὄντα τῷ μεγέθει aF

4 τὸ ACM: τῷ aF

5 καὶ τὴν τῆς aF

6 καὶ om. F

προδείξει aF

6. 7 δείκνυσιν F

8 δὲ καὶ τοῦτο A

9 διὰ

om. F

11 ὅτι om. aF

15 ὅτι οὕτως aF

16 τὸν τοῦ F

τὸν (post λόγον)

om. F

18 τὸ ἄπειρον F

21 ἔχει τὸ ἄπειρον CM

22 καὶ (post χρόνου) om. M

23 κἂν] οὐ κἂν F¹

26 δύο ταῦτα aF

27 τῆμερῆ] τὰ ἡμερῆ aA²C²: τὰ μέρηA¹C¹FM χωρισμένα F

ἐχη CM

τῷ] τὸ F

31 ἡρεμεῖ] κινεῖται F

33 post ἀνάγκη add. τὸ CM

35 δὲ om. aF

τὸ προσεχῶς διαιρετὸν δεδειγμένον. καὶ οὕτω καὶ τὸ καθ' ὃ ἡ κίνησις, 241^r
 εἴτε κατὰ τρόπον εἴτε κατὰ ποσὸν εἴτε κατὰ πλοῦν καὶ τὴν κίνησιν καὶ τὸ
 κινεῖσθαι καὶ τὸν χρόνον διαιρετὰ δείξας, ἐφεξῆς δεῖκνυσιν, | ὅτι πάντων 241^v
 τούτων αἱ αὐταὶ διαιρέσεις εἰσι καὶ ὁμοίως πάντα συνδιαιρεῖται ἀλλήλοις,
 5 καὶ πρῶτον ὅτι ὁ χρόνος καὶ ἡ κίνησις, εἴτα ὅτι ἡ κίνησις καὶ τὸ κινεῖ-
 σθαι, εἴτα ὅτι καὶ τὰ καθ' ἃ ἡ κίνησις. προθέμενος δὲ ἐφεξῆς δείξαι, ὅτι
 τὸ μεταβέβληκός οὐκ ἐν χρόνῳ μεταβέβληκεν, ἀλλ' ἐν τῷ νῦν ἀτόμῳ ὄντι
 πρῶτον δεῖκνυσιν, ὅτι τὸ μεταβέβληκός ἐν ἐκείνῳ ἐστίν, ἐν ᾧ πρῶτον μετα-
 βέβληκε, καὶ οὕτως ὅτι τὸ ἐν ᾧ πρῶτον τι μεταβέβληκεν ἀτόμον ἐστί καὶ 5
 10 οὗ χρόνος. διαιρεῖ δὲ τὸ ἐν ᾧ πρῶτον διχῶς, εἰς τε τὴν ἀρχὴν τῆς μετα-
 βολῆς καὶ εἰς τὸ πέρας, καὶ δεῖκνυσιν ὅτι τὸ μὲν πέρας ἔστιν, ἡ δὲ ἀρχὴ
 οὐκ ἔστιν· οὐδὲ ἔστιν ἀρχὴ μεταβολῆς. ἀλλ' οὐδὲ τοῦ μεταβέβληκός ἐστι
 τι πρῶτον ὃ μεταβέβληκε. τῶν δὲ καθ' ἃ ἡ μεταβολὴ ἐπὶ μὲν τοῦ τύπου
 καὶ τοῦ ποσοῦ οὐκ ἔστι τὸ πρῶτον λαβεῖν, διότι συνεχῆ ἔστιν, ἐπὶ δὲ τοῦ
 15 ποιοῦ καθ' αὐτὸ μὲν οὐκ ἔστι, κατὰ συμβεβηκός δὲ ἔστιν· ἀλλ' οὐδὲ ἐπὶ
 τοῦ χρόνου, ἐν ᾧ ἡ μεταβολὴ, ἔστι τὸ πρῶτον λαβεῖν. ὡς δὲ ἐπόμενον
 τοῖς εἰρημένους ἐπάγει τὸ πᾶν τὸ κινούμενον κεινηθῆναι πρότερον καὶ τὸ
 κεινημένον πρότερον κινεῖσθαι. καὶ δεῖκνυσιν ὅτι καὶ ἐπὶ γενέσεως καὶ
 φθορᾶς ὁ αὐτὸς ἀρμόσει λόγος, καὶ συνάγει λοιπὸν, ὅτι καὶ ἐπὶ πάσης
 20 μεταβολῆς, τούτοις δὲ ἐπάγει τὸ ἀδύνατον εἶναι ἐν ἀπείρῳ χρόνῳ πεπε-
 ρασμένην γραμμὴν ἢ κίνησιν κινεῖσθαι, πλήν εἰ μὴ τὴν αὐτὴν πάλιν καὶ
 πάλιν ὡς ἐπὶ τῆς κυκλοφορίας, ἀλλ' οὐδὲ γίνεσθαι ἢ φθίρεσθαι. ἀκό-
 λουθον δὲ τούτῳ τὸ μηδὲ ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ ἄπειρον κινήθηναι δυνα-
 τὸν ἢ ἡρεμῖζεσθαι· μήτε μέγεθος μήτε κίνησιν ἢ ἡρεμίαν. καὶ ἐφεξῆς 15
 25 δεῖκνυσιν, ὅτι οὐδὲ τὸ ἄπειρον μέγεθος διείσει τὸ πεπερασμένον διάστημα
 ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ. καὶ οὕτω περὶ τῶν τελείων καὶ ἀπαρτιζομένων
 κινήσεων τεχνολογήσας τὰ ὑπάρχοντα λοιπὸν τὸ ἐπὶ στασίῳ ἶν καὶ διὰ
 τοῦτο ἴστασθαι λεγόμενον παραδόξως δεῖκνύς, ὅτι κἂν ἴστασθαι λέγεται
 τοῦτο, ταῦτόν ἐστι τῷ κινουμένῳ, καὶ ὅσα τῷ κινουμένῳ ὑπάρχει, τσαῦτα
 30 καὶ τῷ οὕτως ἴστασθαι λεγόμενῳ ὑπάρξει, ὥστε καὶ τὸ ἐν χρόνῳ ἴστασθαι
 καὶ τὸ μὴ εἶναι τὸ πρῶτον λαβεῖν ἐν τῷ ἴστασθαι ὥσπερ οὐδὲ ἐν τῷ κινεῖ-
 σθαι. δείξας δὲ ταῦτα ἐπὶ τε τῆς ἀπλῶς κινήσεως καὶ τῆς κατὰ τὸ ἴστα-
 σθαι λεγομένης δεῖκνυσι καὶ ἐπὶ τῆς ἡρεμίας τῆς τῇ ὅλη κινήσει ἀντικει-
 μένης, ὅτι καὶ ἐπὶ ταύτης τό τε ἐν χρόνῳ καὶ ὅτι οὐκ ἔστι τὸ πρῶτον
 35 λαβεῖν. τούτων δὲ ἔτι θαυμασιώτερον ἐφεξῆς δεῖκνυσιν, ὅτι τὸ κινούμενον,

1 καθ' οὗ M 4 εἰσί om. aF 6 καθ' ὃ F 7 ἀρχὴν ὄντι καὶ ἀτόμῳ aF
 8 πρῶτον—πρῶτῳ om. M ἐκείνῳ] ᾧ C 10 οὗ] ὃ C! M διαιρεῖται aF
 12 ἀλλ' om. F ἔστι F 14 διότι—λαβεῖν (16) om. F 16 ἔστι τί
 πρῶτον CM 18 καὶ δεῖκνυσιν om. C¹ καὶ (post ὅτι) om. CFM 19 λόγος
 ἀρμόσει CM 20 post μεταβολῆς add. ὁ αὐτὸς ἀρμόσει λόγος a δὲ om. M
 ἀπείρῳ] πεπερασμένῳ F 20, 21 γραμμὴν πεπερασμένην aF 21, 22 καὶ πάλιν om. F
 22 τῆς] τὴν a 26 ἀπηρτισμένων CM 28 παραδόξως C λέγεται F 28, 29 τοῦτο
 λέγεται CM 30 τὸ τῷ CM¹

ἐν ᾧ χρόνῳ κινεῖται πρώτῳ, ἀδύνατον κατὰ τι εἶναι τοῦ διαστήματος, ἐν 241^v
 ᾧ κινεῖται, ὥστε ἐν ὅλῳ τῷ χρόνῳ καὶ αὐτὸ καὶ τῶν μερῶν ἕκαστον αὐτοῦ
 ἐν τῷ αὐτῷ εἶναι καὶ ἴσῳ ἑαυτοῖς διαστήματι, ἀλλ' ἐν τῷ νῦν μόνῳ ἐστίν 25
 ἐν τῷ ἴσῳ ἑαυτῷ διαστήματι. ἐκ δὲ τούτου καὶ τὸν Ζήνωνος ἔλυσε λόγον
 5 τὸν λέγοντα, εἰ τὸ φερόμενον βέλος αἰεὶ κατὰ τὸ ἴσον ἑαυτῷ ἐστί, τὸ δὲ
 κατὰ τὸ ἴσον ἑαυτῷ χρόνον τινὰ ὃν ἤρημεῖ, τὸ φερόμενον βέλος ἕως ἂν
 κινήται ἤρημεῖ. λύει δὲ διὰ τοῦ μὴ ἐν χρόνῳ εἶναι κατὰ τὸ ἴσον ἑαυτῷ,
 ἀλλ' ἐν τῷ νῦν, ἐν ᾧ οὔτε κινεῖται τι οὔτε ἤρημεῖ. τεττάρων δὲ ὄντων
 τῶν περὶ κινήσεως τοῦ Ζήνωνος λόγων ὁ μὲν πρῶτος ἔλεγεν, εἰ ἔστι κί-
 10 νησις, ἀνάγκη τὸ κινούμενον ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ ἄπειρα διεξίεναι, ὃν
 ἔλυσε γῶν. δεύτερος ὁ καλούμενος Ἀχιλλεὺς καὶ αὐτὸς λέγων, εἰ ἔστι 30
 κίνησις, τὸ βραδύτατον ὑπὸ τοῦ ταχίστου οὐ καταληφθήσεται διὰ τὴν ἐπ'
 ἄπειρον τῶν μεγεθῶν τομήν. ἐκ τῶν αὐτῶν δὲ ὠρμημένους τοῖς αὐτοῖς
 καὶ αὐτὸς λυθήσεται. τρίτος δὲ τοῦ Ζήνωνος λόγος ἐστίν ὁ ἀπὸ τοῦ φερο-
 15 μένου βέλους, καὶ τέταρτος ὁ ἀπὸ τῶν ἐν τῷ σταδίῳ ἴσων καὶ ἰσοταχῶν
 μεγεθῶν, τῶν μὲν παρὰ ἐστῶτα κινουμένων τῶν δὲ παρὰ ἀντικινούμενα,
 καὶ ταύτῃ δοκούντων ἄταπὸν τι συνάγειν τὸ τῶν ἴσων καὶ ἰσοταχῶν μεγε-
 θῶν ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ τὸ ἕτερον τοῦ ἑτέρου διπλάσιον κίνησιν κινεῖσθαι 35
 καὶ τὸν αὐτὸν καὶ ἴσον χρόνον ἅμα διπλάσιόν τε καὶ ἡμισιον εἶναι. ἡ δὲ
 20 τούτου λύσις προφανεστέρα. ὀρμησάς δὲ ὅλως διαλύσαι τοὺς ἐνισταμένους
 πρὸς τὴν κίνησιν λόγους μετὰ τοὺς Ζήνωνος καὶ ἄλλους παράγει καὶ δια-
 λύει. ὢν πρῶτος ὁ ἀπὸ τῆς ἀντιφάσεως. εἰ γὰρ τὸ μεταβάλλον οὔτε ἐν
 τῷ ἐξ οὗ μεταβάλλει ἐστίν (οὐπω γὰρ ἂν μεταβάλλοι) οὔτε ἐν τῷ εἰς ὃ
 μεταβάλλει (οὐκέτι γὰρ ἂν μεταβάλλοι), εἰ ἔστι μεταβολή, ἔσται τι μεταξὺ 40
 25 τῆς ἀντιφάσεως τοῦ ὄντος καὶ μὴ ὄντος, λευκοῦ καὶ μὴ λευκοῦ, ὅπερ ἀδύ-
 νατον· οὐκ ἄρα ἔσται μεταβολή. λύει δὲ καὶ τοῦτον τὸν λόγον· ἐκ τοῦ
 ὅλον μὲν ἐν οὐδετέρῳ εἶναι, ἀλλὰ τὸ μὲν τι αὐτοῦ ἐν τῷ ἐξ οὗ, τὸ δὲ ἐν
 τῷ εἰς ὃ. δεύτερον δὲ ἄλλον τινὰ διαλύει λόγον οὕτως ἐνιστασθαι δοκούντα
 πρὸς τὴν κίνησιν· εἰ τὰ δοκούντα τὴν πρώτῃν καὶ κυριωτάτῃν κίνησιν
 30 κινεῖσθαι ὁ κύκλος καὶ ἡ σφαῖρα οὐ κινεῖται ἀλλ' ἤρημεῖ, εἴπερ ἐν τῷ

1 κατὰ τι] κατὰ C¹: κάτω M 2 καὶ αὐτὸ] ἑαυτὸ F 3 ἑαυτοῖς ACM: αὐτῷ a:
 αὐτῷ F ἀλλ'— διαστήματι (4) om. CM 4 αὐτῷ aF λόγον ἔλυσε aF 6 ὃν
 τινὰ a: τινὰ F τὸ ἄρα φερόμενον CM 6. 7 ἂν κινεῖται a, et om. ἂν F 7 κατ'
 ἴσον F 8 τι om. F 9 τῶν om. M 10 χρόνῳ iterat C 11 διέλυ-
 σεν F δεύτερος δὲ CM 12 βραδύτερον CFM τοῦ om. CM οὐ om. M
 14 καὶ αὐτὸς post ὠρμημένους (ὀρμ. a) aF δὲ ACM: om. aF 15 ἐν om. F
 16 τῶν δὲ παρὰ] τὸ δὲ περὶ F 17 συνεισάγειν CM 17. 18 post μεγεθῶν iterata
 τῶν μὲν — ἀντικινούμενα (16) del. C 18 κίνησιν διπλάσιον aF κινεῖσθαι ante
 κίνησιν CM 19 εἶναι om. F 20 λόγος τούτου CM 21 τοὺς AM: τοὺς τοῦ aF:
 τοῦ C ἄλλα F προσάγει M 21. 22 λύει F πρώτος om. CFM
 post ἀντιφάσεως add. ὁ λέγων a 23 μεταβάλλει] μεταβάλλον M μεταβάλλοι C
 24 ἂν μεταβάλλοι C: ἂν μεταβάλλοι M¹ εἰ ACM: εἰ δὲ F: ἐν τῷ μεταξὺ ἔσται. εἰ δὲ
 interpolate a μεταξὺ post ἀντιφάσεως aF 25 inter ὄντος et λευκοῦ add. καὶ a
 26 ἔστι CM 27 ὅλου M 28 ἄλλον om. A διαλύει (λύει F) λόγον ἄλλον τινὰ
 aF 29. 30 κίνησιν κινεῖσθαι aF 30 ante οὐ add. ταῦτα a: ταῦτα δὲ F

ἐν τῇ τόπῳ ἐστίν, οὐκ ἂν εἶη κίνησις. λέγει δὲ δεικνύς, ὅτι τὰ οὕτω 241
 κινούμενα οὔτε αὐτὰ οὔτε τὰ μέρη αὐτῶν ἐν τῇ αὐτῇ τόπῳ ἐστίν οὐδένα 45
 χρόνον. μετὰ δὲ ταῦτα δεικνύσιν, ὅτι τὸ ἀμερὲς οὐ κινεῖται πλὴν κατὰ
 συμβεβηκὸς τῷ εἶναι ἐν κινουμένῳ σώματι ἢ μεγέθει· δεικνύσι δὲ αὐτὸ
 διὰ τῶν ἐπιχειρημάτων. ἐπὶ τούτοις δεικνύσιν, ὅτι οὐδεμία μεταβολὴ
 ἀπειρὸς ἐστίν, καὶ ἀνάγκη ἢ πρὸ τοῦ κινεῖσθαι εἶναι αἰεὶ τὸ κινεῖσθαι καὶ
 πρὸ τοῦ κινεῖσθαι τὸ κινεῖσθαι· δεικνύσι δὲ αὐτὸ κατὰ ἕκαστον εἶδος μετα-
 βολῆς ἐξ ὀρισμένου εἰς ὀρισμένον οὕσης τῆς μεταβάσεως. καὶ ἐπὶ τέλει
 10 ζητεῖ, εἰ ἐνδέχεται τῷ χρόνῳ ἄπειρον κίνησιν γενέσθαι τὴν αὐτὴν καὶ 50
 μίαν κατ' εἶδος πάλιν καὶ πάλιν γινομένην. καὶ λέγει ὅτι ἡ κύκλιον κίνη-
 σις δύναται τοιαύτη εἶναι, ὡς τοῦ πάλιν καὶ πάλιν ἐν αὐτῇ μὴ διαλαμβανομένου
 στασεῖ· ἀποδεικτεῖ δὲ τούτο ὕστερον.

1 αὐτῷ om. M ὅτι om. F 6 ἢ addidi: om. libri εἶναι om. A κει-
 νεῖσθαι] κινεῖσθαι C¹ 10 γινομένη A¹ 12 post στασεῖ add. καὶ aF

ΣΙΜΠΛΙΚΙΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ ΕΙΣ ΤΟ Η ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ 242⁺
ΦΥΣΙΚΗΣ ΑΚΡΟΑΣΕΩΣ ΥΠΟΜΝΗΜΑ Ο ΕΣΤΙ ΕΒΔΟΜΟΝ

Ἔστι μὲν ἑβδομον τοῦτο τῆς Φυσικῆς ἀκροάσεως βιβλίον, ὕπερ Ἡ
ἐπιγράφειν ἄθος ἐστὶ τοῖς ἐκ τοῦ Περιπάτου. διχῶς δὲ φέρεται κατὰ 5
5 τὴν λέξιν μόνην ἔχον ὀλίγην τινὰ διαφοράν· τὰ γὰρ προβλήματα καὶ αἱ
ἀποδείξεις αὐτῶν ἐπὶ τῆς αὐτῆς τάξεως ἐν ἀμφοτέροις τὰ αὐτὰ φέρεται.
ὕπερ δὲ ἀμφοῖν οἱ τοῦ Ἀριστοτέλους ἐξηγηταὶ σαφηνίζουσι, τοῦτο καὶ ἐγὼ
νῦν προεχειρισάμην. ἴστέον δὲ ὅτι τῶν ἐν τῷ ἐβδόμῳ τούτῳ βιβλίῳ κει-
μένων προβλημάτων τὰ κυριώτερα καὶ πρὸς τὴν προκειμένην πραγματείαν 10
οἰκειότερα ἐν τῷ μετὰ τοῦτο βιβλίῳ τῷ τελευταίῳ τῆς ὅλης πραγματείας
κεῖται μετὰ ἀκριβεστέρων ἀποδείξεων· διὸ καὶ παρέλκειν ἔδοξέ τισι τοῦτο
τὸ βιβλίον ἐν τῇ πραγματείᾳ μαλθακωτέραις ἤ, ὡς φησιν Ἀλέξανδρος, λο-
γικωτέραις χρώμενον ταῖς ἀποδείξεσι καὶ ὃ γε Εὐδήμος μέχρι τοῦδε
15 σχεδὸν τοῖς ὅλης τῆς πραγματείας κεφαλαίοις παρακολουθήσας τοῦτο παρ-
ελθὼν ὡς περιττὸν ἐπὶ τὰ ἐν τῷ τελευταίῳ βιβλίῳ μετῆλθεν. καὶ ὁ
Θεμιστίος δὲ τὴν ὅλην πραγματείαν παραφράζων ἐν τούτῳ τῷ βιβλίῳ γενό- 15
μενος πολλὰ τῶν ἐν αὐτῇ κεφαλαίων κατενωτίσατο· ἀλλ' ἐπειδὴ φαίνεται
καὶ τοῦτο μὴ πάνυ τι τῆς πρὸς τὰ ἄλλα βιβλία συγγενείας τὰ ἐν ταύτῃ
τῇ πραγματείᾳ ἀπαῖδον μηδὲ τῆς Ἀριστοτέλους ἀγχινοίας ἀνάξιον, τάχα

1 Inscripti ut exhibet A: ἀριστοτέλους φυσικῆς ἀκροάσεως ἦτα F: σιμπλικίου φιλοσόφου ἐξηγήσεως εἰς τὸ ἦτα τῆς τοῦ ἀριστοτέλους φυσικῆς ἀκροάσεως βιβλίον ἑβδομον rubr. mai. M: Σιμπλικίου ὑπόμνημα εἰς τὸ ἑβδομον τῆς ἀριστοτέλους φυσικῆς ἀκροάσεως a 3 μὲν aF: μὲν οὖν AM 4 διχῶς om. M in lac. III litt. 5 ἔχοντα M 7 δὲ A: δὲ ἐπ' aFM καὶ ἐγὼ A: καὶ ἐγὼ aF: καὶ ἐγὼ post νῦν transpos. M 8 ἐβδόμῳ aAM: ζ F τούτῳ aAM: τούτῳ τῷ F βιβλίῳ om. M 11 ἀκριβεστέρων ἀποδείξεων AM: ἀποδείξεως ἀσφαλεστέρας F: ἀποδείξεων ἀσφαλεστέρων a διὸ aAM: διότι F παρέλκειν aA: παρέλκων FM 13 χρώμενον ταῖς AM: μένον ταῖς F: ταῖς a post ἀποδείξεσι add. χρώμενος (sic) a Εὐδήμος fr. 70 p. 94,7 Sp. τοῦδε] τούτου δὴ M σχεδὸν τοῖς ὅλης scripsi: σχεδὸν τοῖς ὅλοις AM: ταῖς ὅλοις σχεδὸν F: τοῖς ὅλης σχεδὸν a παρακολουθήσας AM: ἀκολουθήσας aF 15 post βιβλίῳ add. κεφάλαια a 16 τούτῳ βιβλίῳ M 18 τι aFM: τοι a συγγενείας aAM: εὐγενείας F 19 τῆς AM: τῆς τοῦ aF

ἂν εἴποιμι πρότερον μὲν ὑπὸ τοῦ Ἀριστοτέλους γραφῆναι τοῦτο, ὕστερον 242^r
 δὲ ἐν τῇ τελευταίῃ βιβλίῳ τῶν ἐν τούτῳ κεφαλαίων ἀκριβέστερον διαριθρω-
 θέντων τινὰς ὡς οἰκείον αὐτὸ τῇ πραγματείᾳ συντάξαι. καὶ ἔχει ἂν οἶμαι 20
 χρειάν οὐκ ἀπόβλητον προγυμνάζον ἡμᾶς καὶ συνεθίζον εἰς τὴν τῶν μεγά-
 λων ὄντως καὶ συνεκτικῶν τῆς ὅλης φυσιολογίας θεωρημάτων κατανόησιν,
 ὧν ἐν τῇ τελευταίῃ βιβλίῳ παραδίδωσιν ὁ Ἀριστοτέλης. αὐτίκα γοῦν
 τὸ πρῶτον ἐν τούτῳ ὑπ' αὐτοῦ προβληθὲν τὸ πᾶν τὸ κινούμενον ὑπὸ τινος
 κινεῖσθαι. ἀκριβεστέρας ἐκεῖ τεύχμεν ἀποδείξεις. ἀλλὰ τοῖς γε ἐνταῦθα
 παραδιδόμενοις τέως παρακολουθοῦντες τὴν ἔνοιαν αὐτῶν ὡς δυνατὸν
 10 ἀνιχνεύσωμεν.

p. 241^b24 Ἄπαν τὸ κινούμενον ἀνάγκη ὑπὸ τινος κινεῖσθαι ἕως 25
 τοῦ καὶ πρότερον τὸ κινούμενον.

Τὸ μὲν προκείμενόν ἐστιν ὅτι 'πᾶν τὸ κινούμενον ὑπὸ τινος κινεῖσθαι', 31
 ἀφ' οὗ πάντα τὰ ἐφεξῆς ἤρτηται φυσικὰ θεωρήματα. ἐπειδὴ δὲ τῶν κι-
 15 νουμένων τὰ μὲν ἔξωθεν κινεῖται τὰ δὲ οὐκ ἔξωθεν (ἔξωθεν μὲν τὰ βίβ-
 κινούμενα, οὐκ ἔξωθεν δὲ τὰ τε κατὰ φύσιν κινούμενα σώματα καὶ
 τὰ κατὰ ὀρμὴν ψυχικῆν), ὅτι μὲν τὰ ἔξωθεν κινούμενα ὑπὸ τινος κινεῖ-
 ται, οὐκ ἤξίωσε δεῖξαι προφανοῦς ὄντος τοῦ κινουμένου ἢ τῷ ὠθεῖν ἢ
 τῷ ἔλκειν ἢ τῷ ὀχεῖν ἢ τῷ δινεῖν, ἐπὶ δὲ τοῦ δοκουόντος ἐξ ἑαυτοῦ 35
 20 καὶ μὴ ἔξωθεν κινεῖσθαι δεῖκνυσι, διηρίσας πρότερον τὸ καθ' αὐτὸ καὶ
 πρῶτως κινούμενον ἀπὸ τῶν κατ' ἄλλο καὶ ὅλως κατὰ συμβεβηχὸς
 κινουμένων, οἷα καὶ τὰ κατὰ μῦρον κινούμενά ἐστιν, ὡς ἐν ἀρχῇ τοῦ
 πέμπτου βιβλίου διήρηται. καὶ γὰρ ὁ τὴν χεῖρα κινῶν * * * αὐτὸς λέγεται.
 25 ἀλλὰ τῷ τῶν αὐτοῦ τι κινεῖσθαι λέγεται αὐτὸς κινεῖσθαι. τὸ δὴ καθ'
 αὐτὸ καὶ πρῶτως ἐξ ἑαυτοῦ κινούμενον, ὃ οὔτε κατὰ συμβεβηχὸς οὔτε τῷ
 τῶν τούτου τι κινεῖσθαι κινεῖται, λαβῶν ἐν τῷ οὕτω κινουμένῳ δεῖκνυσιν
 ἄλλο μὲν εἶναι τὸ κινῶν. ἄλλο δὲ τὸ κινούμενον. πρῶτον δὲ τὴν νόστην 40
 ἡμῶν ἀπευθύνει διδάσκων μὴ διὰ τοῦτο νομίζειν τὸ ἐξ ἑαυτοῦ ὅλον κινού-
 μενον ὑπὸ μηδενὸς κινεῖσθαι, ὅτι μὴ φαίνεται ἔξωθεν τὸ κινῶν αὐτό. οὐ-

2 κεφαλαίω F 3 αὐτὸ aA: αὐτῇ F: αὐτῷ M συντάξαι aAM: συνάσαι F
 ἔχει ἂν F 6 ὧν aAM: ὡς F 7 τὸ (ante πρῶτον) om. a τούτῳ aF: τούτοις
 AM 9 παραδιδόμενοις M παρακολουθοῦντες τέως παραδιδόμενοις aF 11 ὑπὸ
 τινος ἀνάγκη κινεῖσθαι Aristotelis principalis recensio (ed. R. Shute *Anecdota Orontiensia*
 Class. Ser. I 3 p. 169 sqq.) quam sequi solet Simplicius 12 πρότερον FM
 13 κινεῖσθαι sic aAF, fortasse κινεῖται ut p. 1038, 24 et M 14 ἤρτηται F ἐπειδὴ
 δὲ AM: ἐπειδὴ F: ἐπὶ δὲ a 17 τὰ (ante κατὰ) om. M ψυχῆν a 19 διώκειν
 M (sed in mg. γρ. δινεῖν) 20 καθ' αὐτοῦ M 21 πρῶτως] sic M, sed in mg. γρ.
 πρῶτου 22 οἷον F 23 πέμπτου] B I p. 224^a32 post κινῶν intereidisse vide-
 tur velut οὐ πρῶτως κινεῖσθαι. lacunam sarciebat additis οὐκ post κινῶν et κινεῖσθαι post
 λέγεται F. hoc κινεῖσθαι etiam a addit, οὐκ M inserit αὐτὸς] αὐτοῦ M 24 τι
 supra add. A: post κινεῖσθαι M 25 τῷ om. M 26 τι supra add. A 27 τὸ
 κινῶν, ἄλλο δὲ τὸ κινούμενον AM: τὸ κινούμενον, ἄλλο δὲ τὸ κινῶν aF 28 ἡμᾶς ἀπε-
 θύνει (sic) a

νεται γὰρ μὴ εἶναι φανερόν τὸ κινουῦν καὶ ἐφ' ὧν προδήλως ἄλλο τί ἐστι 242^r
 τὸ κινουῦν καὶ ἄλλο τὸ ὑπὸ τούτου κινούμενον, ὡς ἐπὶ ἐκθετικοῦ παραδείγ-
 ματος αὐτὸς δείκνυσιν. εἰ γὰρ εἴη τὸ KM κινούμενον ὅλον τῷ μέρους
 μὲν αὐτοῦ τὸ KA κινεῖν κινούμενον καὶ αὐτὸ, μέρος δὲ τὸ ὑπολειπόμενον
 5 αὐτοῦ τὸ AM ὑπὸ τοῦ KA κινεῖσθαι, οὐκ ἂν τις λέγοι δικαίως τὸ KM 45
 μὴ κινεῖσθαι ὑπὸ τινος διὰ τὸ μὴ φανερόν εἶναι, πρότερον ἐν αὐτῷ τὸ κινουῦν
 καὶ πρότερον τὸ κινούμενον· καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν ζῴων ὅλον μὲν ὁράται
 κινούμενον τὸ ζῴον, ὁμολογεῖται δὲ ὑπὸ τῆς ψυχῆς τὸ σῶμα κινεῖσθαι.
 10 ἥτις τῷ κινεῖσθαι τὸ σῶμα συγκινεῖται αὐτῷ. διὸ καὶ μὴ φαίνεται, ὑπ'
 αὐτῆς λέγομεν κινεῖσθαι τὸ σῶμα. οὕτως οὖν καὶ τοῦ AB ὅλου κινουμένου,
 καὶ μὴ φαίνεται τὸ κινουῦν, οὐ διὰ τοῦτο χρῆ λέγειν ὑπὸ μηδενὸς κινεῖσθαι
 αὐτό. εἰ οὖν καὶ τὸ ἐξωθεν κινούμενον προδήλως ὑπὸ τινος κινεῖται καὶ
 τὸ ἐξ ἑαυτοῦ, καὶ μὴ φαίνεται τὸ κινουῦν, οὐδὲν κωλύει ὑπὸ τινος κινεῖσθαι, 50
 συναγεται ὅτι πᾶν τὸ κινούμενον ὑπὸ τινος κινεῖται, τοῦ μὴ φαίνεσθαι τὸ
 15 κινουῦν οὐδὲν ἡμῖν ἐμποδίζοντος πρὸς τὸν λόγον. δῆλον δὲ ὅτι ἐκ τούτου
 τοῦ ἐπιχειρήματος οὐ δέδοικται μὲν, ὅτι καὶ τὸ ἐξ ἑαυτοῦ δοκοῦν κινεῖσθαι
 ἐξ ἀνάγκης ὑπὸ τινος κινεῖται, ἔγνωμεν δὲ ὅτι, καὶ μὴ φαίνεται τὸ κινουῦν,
 οὐδὲν κωλύει ὑπὸ τινος κινεῖσθαι τὸ κινούμενον. τὸ δὲ ἐφεξῆς δείκνυσι τὸ
 προκείμενον οὕτως·

20 p. 241^b33 Εἶτα τὸ μὴ ὑπὸ τινος κινούμενον ἕως τοῦ ἀνάγκη καὶ
 τὸ ὅλον ἡρεμεῖν. |

Δεῖξας ὅτι οὐκ ἀνάγκη, εἰ μὴ φαίνεται τὸ κινουῦν, ὑπὸ μηδενὸς κινεῖ- 242^r
 σθαι τὸ κινούμενον καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ φαίνεσθαι πρόκλησιν διαρθρώσας. δεί-
 κνυσι λοιπὸν τὸ προκείμενον, ὅτι πᾶν τὸ κινούμενον ὑπὸ τινος κινεῖται. δεί-
 25 κνυσι δὲ αὐτὸ προλαβὼν ὅτι εἴ τι ἡρεμεῖ τῷ ἄλλο πεπαῦσθαι κινου-
 μένον, ἀνάγκη ὑπὸ τινος αὐτὸ κινεῖσθαι. τὸ μὲν γὰρ μὴ κινούμενον
 ὑπὸ τινος, οὐκ ἀνάγκη παύσασθαι κινούμενον ἄλλου τινὸς παυσσαμένου. ἀπὸ 10
 τύχης μὲν γὰρ ἂν ποτε καὶ τὸ μὴ ὑπὸ τινος κινούμενον παυσσαμένου τῆς κινή-
 σεως ἐκείνου παύσαιτο ἂν κινούμενον καὶ αὐτό, οὐ μὴν ἐξ ἀνάγκης. εἰ οὖν τὸ
 30 μὴ ὑπὸ τινος κινούμενον οὐκ ἀνάγκη παύσασθαι ἄλλου τινὸς παυσσαμένου, τὸ
 ἐξ ἀνάγκης παυσσάμενον ἄλλου τινὸς παυσσαμένου ἀνάγκη ὑπὸ τινος κινεῖσθαι.

1 τὸ κινουῦν AM: κινούμενον F: τὸ κινουῦν ὡς τὸ κινούμενον a τί AM: om. aF 3 αὐ-
 τὸς δείκνυσιν A: αὐτὸ δείκνυσιν M: τοῦτο δείκνυσιν αὐτὸς aF εἴη τὸ $\bar{\kappa}\mu$ κινούμενον ὅλον
 A: ἐν τῷ $\chi\mu'$ κινούμενον ὅλον F: ἦν τὸ $\bar{\kappa}\mu$ κινούμενον ὅλον M: τοῦ $\bar{\kappa}\mu$ κινουμένου ὅλου a
 τῷ scripti: τῷ A² in mg.: τὸ aA¹ FM 4 κινεῖν M: κινεῖ aAF 5 κινεῖσθαι AM:
 κινεῖ F: κινεῖται a δικαίως τὸ (A superscr. τῷ) $\bar{\kappa}\mu$ AM: τὸ $\bar{\kappa}\mu$ δικαίως a: τὸ $\bar{\kappa}\mu$ μὴ
 δικαίως (om. μὴ ante κινεῖσθαι) F 6 πρότερον M utroque loco 8 κινεῖσθαι τὸ σῶμα M
 9 τῷ supra add. A συγκινεῖται a 10 τὸ σῶμα κινεῖσθαι M 11 οὐ διὰ—τὸ κινουῦν
 (13) om. F 15 ἡμῖν in ras. M 16 ἑαυτοῦ A: αὐτοῦ a: αὐτοῦ FM 20 μὴ] μὲν F
 ἔτι κτλ. sec. vers. vulg. (quam hinc fere neglego) a 23 πρόσληψιν F διορθώσας AM
 cf. p. 1040, 14 27 οὐκ om. M 28 κινουμένου M παυσσαμένου AFM: παυσσαμένης a
 30 παύσασθαι AM: πεπαῦσθαι aF 30. 31 τὸ ἐξ ἀνάγκης—παυσσαμένου om. F: τὸ ἐξ ἄλλου
 παυσσαμένου παυσσάμενον τοῦ κινεῖσθαι τοῦτο M 31 ἀνάγκη om. A κινεῖται AM

τοῦτο οὖν κατὰ τὸν δευτέρου τῶν ὑποθετικῶν συναγαγὼν καὶ προσλαβὼν 242^v
 τὸ πᾶν τὸ κινούμενον διαιρετὸν εἶναι, ὅπερ ἔδειξε πρὸς τῇ τέλει τοῦ προ- 15
 λαβόντος βιβλίου, ἐκτίθεται τὸ AB κινούμενον διαιρετὸν ὄν, ὅτι κινούμενον,
 καὶ διαιρεῖ αὐτὸ κατὰ τὸ Γ' καὶ λέγει ὅτι τοῦ ΓΒ μὴ κινουμένου, ὃ
 5 ἔστι μέρος τοῦ ΑΓΒ, οὐδὲ τὸ AB κινήσεται ὅλον ἔτι. εἰ γὰρ λέγει τις
 τὸ AB κινεῖσθαι τοῦ ΓΒ μὴ κινουμένου ἀλλὰ τοῦ ΑΓ' μόνου, οὐκέτι τὸ
 AB ὅλον ἔσται καθ' αὐτὸ κινούμενον οὐδὲ πρῶτως, ἀλλὰ τῷ μέρει αὐτοῦ
 κινεῖσθαι τὸ ΑΓ'. ἀλλ' οὐχ οὕτως ὑπέκειται κινεῖσθαι, ἀλλὰ καθ' αὐτὸ
 καὶ πρῶτως τὸ ΑΒ· μὴ κινουμένου ἄρα τοῦ ΓΒ, οὐδὲ τὸ ΑΒ ὅλον πρῶ- 20
 τως κινήσεται· εἰ δὲ μὴ κινεῖται ἔτι τὸ ΑΒ τοῦ ΓΒ ἡρεμούντος, ὑπό-
 τινος ἔσται κινούμενον· τοῦτο γὰρ ἦν κείμενον ὑπ' ἄλλου κινούμενον, ὃ
 τῷ στήναί τι παύεται κινούμενον.

Γαύτην τὴν ἀπόδειξιν αἰτιᾶται μὲν καὶ ὁ φιλολογώτατος Γαληνός,
 αἰτιῶνται δὲ καὶ ἄλλοι ὡς ἀδύνατον χρωμένῃν ὑποθέσει τῇ λεγούσῃ τοῦ
 15 ΑΒ πρῶτως καὶ καθ' αὐτὸ κινουμένου τὸ ΓΒ μὴ κινεῖσθαι. ὁ δὲ Λιέ-
 ξανδρὸς καίτοι πολλοῦ τὴν ἀπόδειξιν ὑποπεύων εἴκετο λέγειν. ὅτι οὐκ
 ἔστι πρὸς ὑπόθεσιν ἀδύνατον τὸ τοῦ καθ' αὐτὸ καὶ πρῶτως κινουμένου 25
 μέρος ὑποθέσθαι ἰσχύμενον· "μόνα γὰρ φησὶν. πρὸς ὑπόθεσιν ἔστιν ἀδύ-
 νατα τὰ ἀλλήλων ἀναιρετικά, ὡς τὸ διὰ πέτρας πλεῖν." μήποτε δὲ καὶ
 20 τοῦτο τοιοῦτόν ἐστιν· εἰ γὰρ τὸ καθ' αὐτὸ καὶ πρῶτως κινούμενον τοῦτο
 ἦν τὸ ὅλον αὐτὸ κινούμενον, καὶ οὐχὶ τὸ τῷ μέρος τι αὐτοῦ κινεῖσθαι κιν-
 ούμενον, πῶς δύναται τῷ καθ' αὐτὸ καὶ πρῶτως κινουμένῳ συνυπάρχειν
 τὸ μέρος μὲν τι αὐτοῦ κινεῖσθαι, μέρος δὲ μὴ κινεῖσθαι; ἀλλ' ἡ μὲν ἀκο-
 λουθία ὑγιής. εἰ γὰρ σταίη τι μέρος τοῦ καθ' αὐτὸ κινουμένου, καὶ τὸ 30
 25 ὅλον στήσεται, καὶ οὐκέτι ὅλον καθ' αὐτὸ κινήσεται καὶ πρῶτως· τὸ δὲ
 τοῦ καθ' αὐτὸ κινουμένου στήναί τι μέρος, ἕως ἂν καθ' αὐτὸ καὶ ὅλον
 κινούμενον ὑποκῆται. τοῦτο ἀδύνατον. ἐμοὶ δὲ καὶ τοῦτο ἄπειρον δοκεῖ,
 πῶς εἴληπται τὸ ΑΓΒ κινούμενον· εἰ μὲν γὰρ ὡς σῶμα μόνον, τί ἂν εἴη
 ἐν αὐτῷ τὸ κινούν; εἰ δὲ ὡς ζῷον, τοῦ μὲν ΓΒ κινουμένου μόνον ὡς σώ-

2 ἔδοξε F 2. 3 τέλει τοῦ προλαβόντος βιβλίου] Z 10 p. 240^b8 sqq. 4 ΓΒ] β̄

FM 5 τοῦ add. F ΑΓΒ] πρώτου τρίτου δευτέρου F: $\overline{\alpha\beta}$ M ὅλον ἔτι κινή-
 θήσεται a λέγει M 6 ΓΒ] β̄ F 7 ἔσται] ἐστὶ M post αὐτὸ add. τὸ F
 ἀλλὰ τὸ μέρος M 8 ὑπέκειται M 9 ΓΒ] β̄ F 9. 10 κινήσεται πρῶτως M

ΓΒ] δευτέρου $\overline{\gamma}$ F 13 φιλολογώτατος AM: φιλοπονώτατος aF: πολυμαθέστατος audii
 p. 718,13 14 ὡς om. F χρωμένῃν F 15 ΓΒ] β̄ F 16 παντα-
 χοῦ F 17 τὸ τοῦ] τὰ τοῦ F 18. 19 ἀδύνατά ἐστιν M 19 τὰ Λ: ὅσα aFM
 post ἀλλήλων add. ἐστὶν a 20 τὸ corr. in τῷ F κινούμενον — πρῶτως (22)
 om. F 21 τὸ τῷ] ταῦτό M 22 τῷ] τὸ M 23 μὲν τοι F 24 τις F:
 τὸ M 25 στήσεται — καὶ ὅλον (26) om. M sed rest. in marg. κινήσεται AM cf.
 p. 1053,14: κινήσεται aF 25. 26 τὸ δὲ καθ' αὐτὸ M 26. 27 καὶ ὅλον κινού-
 μενον AM: κινούμενον καὶ ὅλον F: κινούμενον ὅλον a 27 ἄπειρον a 28 ΑΓΒ]
 ᾱβ FM γὰρ om. F 29 τὸ κινούμενον F ΓΒ] β̄ F μόνον
 om. M

ματος ὄντος, τοῦ δὲ ΑΓ κατὰ τὴν ψυχὴν τοῦ ζώου τεταγμένου καὶ διὰ 242^v
 τοῦτο κινουόντος τε ἅμα καὶ κινουμένου, πῶς τὸ ὅλον καθ' αὐτὸ καὶ πρῶ-
 τως λέγεται κινεῖσθαι, εἴπερ τὸ ΑΒ, τουτέστιν ἡ ψυχὴ, κατὰ συμβεβηλὸς 35
 κινεῖται τῷ ἐν κινουμένῳ εἶναι τῷ σώματι; πῶς δὲ ὅλως τὸ ΑΓ κινεῖτο
 5 ἂν τοῦ ΓΒ ἡρεμοῦντος, εἴπερ ἡ ψυχὴ καθ' ἑαυτὴν μὲν ἀκίνητος ἐστὶ,
 κινεῖται δὲ τῷ ἐν κινουμένῳ εἶναι τῷ σώματι; ὥστε οὐδὲ κατὰ μέρος ἂν
 τὸ ΑΒ λέγοιτο κινεῖσθαι, ὡς τοῦ ΑΓ ἐν αὐτῷ κινουμένου· εἰ γὰρ τὸ ΓΒ
 ἡρεμεῖ κατὰ τὸ σῶμα τεταγμένον, καὶ τὸ ΑΓ ἡρεμοίῃ ἂν ἀντὶ τῆς ψυχῆς
 παρειλημμένον. ἐγκαλοῦσι δὲ τῷ λόγῳ καὶ ὡς τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτοῦντι, εἴπερ
 10 διὰ τοῦ μὴ κινεῖσθαι τὸ μέρος δεῖκνυσι τὸ ὅλον μὴ καθ' αὐτὸ κινούμενον· 40
 ὁ γὰρ ὑποτιθέμενος μὴ κινεῖσθαι τὸ μέρος δι' αὐτοῦ τούτου ὑποτίθεται
 μὴδὲ τὸ ὅλον κινεῖσθαι καθ' αὐτὸ καὶ πρῶτως.

Ἐπειδὴ δὲ οὐδὲ ἀπόβλητόν τι τῶν Ἀριστοτέλους νοημάτων εἶναι μοι
 δοκεῖ οὔτε ὁ Ἀλέξανδρος καίτοι πολλαχῇ στραφεὶς διαρθρώσας φαίνεται
 15 τὸν λόγον ὡς ἄπταιστον, οὐδὲν ἴσως κωλύει καὶ τὴν ἐμὴν περὶ αὐτοῦ ὑπό-
 νοιαν εἰς ἐξέτασιν προθεῖναι τοῖς ἐντυγχάνουσι. μήποτε οὖν ὁ Ἀριστο-
 τέλης προθέμενος δεῖξαι, ὅτι τὸ καθ' αὐτὸ καὶ πρῶτως κινούμενον τὸ σῶμα
 ὃν οὐκ ἐξ ἑαυτοῦ τὴν τοῦ εἶναι ἀρχὴν ἔχει, ἀλλ' ὑπὸ τινος κινεῖται, δεῖ- 45
 κνυσι τοῦτο προλαβόν, ὅτι τὸ ἡρεμοῦν τῷ ἄλλο τι πεπαῦσθαι κινού-
 20 μενον ὑπὸ τινος κινεῖται καὶ οὐκ ἐξ ἑαυτοῦ τὴν κίνησιν ἔχει οὐδὲ ἑαυτὸ
 κινεῖ. τοῦτο δὲ ἐδειξε διὰ τοῦ ἀντικειμένου αὐτῷ ἔναργεστερου ὄντος σὺν
 ἀντιθέσει τὴν ἀντιστροφὴν ποιησάμενος. εἰ γὰρ τὸ μὴ ὑπὸ τινος κινού-
 μενον οὐκ ἀνάγκη παύεσθαι κινούμενον τῷ ἄλλο τι ἡρεμεῖν, ὁ ἀνάγκη
 παύεσθαι κινούμενον τῷ ἄλλο τι ἡρεμεῖν ὑπὸ τινος κινεῖται. τὸ δὲ ἄλλο
 25 τὸ μέρος ἔλαβεν, οὗ παυομένου παύεσθαι τὸ ὅλον καθ' αὐτὸ καὶ πρῶτως 50
 κινούμενον. διὸ καὶ ἐν τῷ τέλει τοῦ λόγου ἐπήγαγε τοῦ δὲ μέρους μὴ
 κινουμένου ἀνάγκη καὶ τὸ ὅλον ἡρεμεῖν. οὐχ ὡς κινῶν οὖν ἔλαβεν
 ἐκεῖνο, οὗ παυομένου παύεται τὸ ὅλον κινούμενον, ἀλλ' ὡς καὶ αὐτὸ ἐν
 τῷ ὅλῳ κινούμενον καὶ τῇ ἑαυτοῦ κινήσει συμπληροῦν τὴν τοῦ ὅλου κί-
 30 νησιν. καίτοι εἰ ἐξ ἑαυτοῦ τὸ ὅλον ἐκινεῖτο καὶ μὴ ὑπὸ τινος ἄλλου, ἀλλ'
 αὐτὸ ἦν καὶ τὸ κινῶν καὶ τὸ κινούμενον, ἀνάγκη ἦν ὅλον ὅλῳ ἑαυτῷ ἐφαρ-
 μόττειν καὶ ἀμερῆς εἶναι καὶ ἀδιαίρετον, προσθήσω δὲ ὅτι καὶ αὖτε κινεῖ-

1 τοῦ ζώου ψυχὴν collocat a 2 τε om. M 3 λέγεσθαι F AB] $\overline{\alpha\gamma}$ aM
 4 πῶς δὲ — σώματι (6) om. F ΑΓ] $\overline{\gamma\alpha}$ A' 5 ΓΒ] $\overline{\beta\gamma}$ M 6 τῷ prius] τῶν M
 6. 7 ἂν τὸ] αὐτὸ F 7 εἰ γὰρ τὸ $\overline{\beta\gamma}$ ($\overline{\beta\gamma}$ M) aAM: εἰς τὸ $\overline{\beta\gamma}$ F 9 προειλημ-
 μένον M τὸ ἐν] τῷ ἐν F 9. 10 ἡπερ διὰ τὸ F 11 ὑποθετιμέμος M
 12 ὅλως F 13 ἐπέι a οὐδὲ AF: οὐκ aM τῶν] τοῦ F μοι] μὴ M
 14 διαθρώσας M: διορθώσας a 15 τὸν λόγον] τοῦτο M 15. 16 ἔννοιαν F
 16 προθῆναι A' 18 ἑαυτοῦ AM: αὐτοῦ a: αὐτοῦ F 21 αὐτῷ om. M
 23 πεπαῦσθαι M δ — ἡρεμεῖν (24) om. F 24 τῷ ἄλλο τι ἡρεμεῖν post δ trans-
 ponit a κινούμενον F 25 τὸ ὅλον — παυομένου παύεται (28) om. sed rest. in
 mrg. M 26 μὴ (post μέρους) om. M 30 ἐξ αὐτοῦ F 31 καὶ (post ἦν) om. M
 ἦν καὶ τὸ iterat F τὸ (ante κινῶν) om. a τὸ (ante κινούμενον) om. aF
 ἦν] ἦ M 32 καὶ (ante αὖτε) om. F

σθαι· ὡς γὰρ μὴ ἀπολείπον ἑαυτὸ οὔποτε λήγει κινούμενον. εἰ δὲ διαιρετόν 242^b
 ἐστίν, ἐπειδὴ μὴ ἐφαρμόττει ὅλον ὅλην ἑαυτῆ οὐ πάρεστιν ἀλλήλοις παντα-
 χού τὸ κινεῖν καὶ τὸ κινούμενον, μάλλον δὲ οὐδαμοῦ πάρεστιν ἐν ταύτῃ. 243^a
 διὸ καὶ μέρος τι μὴ κινούμενον δυνατόν ἐπὶ τούτου λαβεῖν καὶ διὰ τὸ
 5 μέρος καὶ τὸ ὅλον ἡρεμεῖν. εἰκότως οὖν καὶ αὐτὸς τὸ διαιρετόν εἶναι τὸ
 κινούμενον αἴτιον εἶπεν εἶναι τοῦ τὸ ὅλον ἡρεμεῖν τοῦ μέρους μὴ κινου-
 μένου. ὡς εἶναι τὴν τοῦ λόγου συναγωγὴν κατὰ μὲν τὸν Ἀλέξανδρον ἐν
 πρώτῃ σχήματι τοιαύτην· ‘πᾶν τὸ καθ’ αὐτὸ κινούμενον καὶ πρώτως ἐξ
 ἀνάγκης οὐ κινεῖται παυσαμένου τινὸς τῆς κινήσεως· ὁ ἐξ ἀνάγκης οὐ κιν- 5
 10 νεῖται παυσαμένου τινὸς τῆς κινήσεως, τοῦτο ὑπὸ τινος κινεῖται.’ τάχα δὲ
 ἐν δευτέρῃ σχήματι συνάγειν ἄμεινον οὕτως· ‘τὸ καθ’ αὐτὸ καὶ πρώτως
 κινούμενον διαιρετόν ὄν μέρους ἡρεμοῦντος τὸ ὅλον ἡρεμεῖ· τὸ ἐξ ἑαυτοῦ
 κινούμενον οὐκ ἡρεμεῖ μέρους ἡρεμοῦντος ὅλον (οὐ γὰρ ἔχει μέρος τὸ
 τοιοῦτον)· τὸ ἄρα καθ’ αὐτὸ καὶ πρώτως κινούμενον διαιρετόν ὄν οὐκ ἐξ
 15 ἑαυτοῦ κινεῖται.’ ὅπερ εἰς τὸ ὑπὸ τινος κινεῖσθαι μεταλαμβάνόμενον κατα-
 φατικὸν ἐποίησε τὸν Ἀλέξανδρον συναγαγεῖν ἐν πρώτῃ σχήματι τὸ συμπέ- 10
 ρασμα. ὅτι δὲ οὕτως ὡς εἶπον συνήκται, τεχμαίρομαι ἐκ τοῦ τὴν ἐλάττονα
 πρῆτασιν ὅλην αὐτὸν τειθεικέναι πρὸς τῷ πέραιτι τοῦ λόγου λέγοντα ἀεὶ
 μὲν γὰρ ἔσται τὸ κινούμενον διαιρετόν, τοῦ δὲ μέρους μὴ κινου-
 20 μένου ἀνάγκη καὶ τὸ ὅλον ἡρεμεῖν, ὃ ταῦτόν ἐστιν ὡς οἶμαι τῷ ‘τὸ
 κινούμενον διαιρετόν ὄν τοῦ μέρους ἡρεμοῦντος τὸ ὅλον ἡρεμεῖ.’ εἰ δὲ
 ἔτυχον ὅπως οὖν ἐγὼ τοῦ σκοποῦ τῶν εἰρημένων, οὐκ ἀδύνατον οἶμαι τοῦ
 καθ’ αὐτὸ καὶ πρώτως κινουμένου μέρος ὑποθέσθαι μὴ κινούμενον· καθ’
 αὐτὸ μὲν γὰρ καὶ πρώτως κινούμενον ὑπετέθη τὸ διαιρετόν μὲν ὄν, οὐπω 15
 25 δὲ διηρημένον· τὸ δὲ διαιρετόν ὑποθέσθαι διηρημένον οὐκ ἔστι τῶν ἀδυ-
 νάτων. καὶ διὰ τοῦτο καὶ ὁ Ἀριστοτέλης διαιρετόν ὑποθέμενος τὸ καθ’
 αὐτὸ κινούμενον διεῖλεν αὐτό, καὶ τῆ διαιρέσει τῆ κατ’ ἐνέργειαν ἡκολούθησεν
 τὸ μὴ καθ’ αὐτὸ κινεῖσθαι. καὶ πρὸς τὴν ἐμὴν δὲ ἀπορίαν λέγω, ὅτι τὸ
 AB τὸ κινούμενον ἐστὶ σῶμα, ὅπερ ὅτι οὐκ ἐξ ἑαυτοῦ κινεῖται, ἔδειξεν ἐκ τοῦ
 30 μερισθῆναι καὶ μέρους ἐν αὐτῷ ἡρεμεῖν ὑποτεθέντος τὸ ὅλον ἡρεμεῖν· ὅπερ
 τῷ ἐξ ἑαυτοῦ κινουμένῳ οὐχ ὑπάρχει διὰ τὸ μηδὲ ἔχειν μέρος. οὕτω 20
 δὲ λεηφθεῖς ὁ λόγος οὐδὲ τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖν ἂν λέγοιτο. ἐληφθη μὲν γὰρ

1 ἑαυτὸ AM: ἑαυτῆ F: ἑαυτοῦ a λήγει aA: λέγειν F: λήγειν M διαιρετόν M
 2 μὴ AM: οὐκ a: om. F ἐφαρμόττειν A 3 ἐν αὐτῷ M 4 τοῦτον F¹
 5 αὐτὸ F 6 εἶναι εἶπεν aF τοῦ τὸ] τοῦτο F 7 ὡς οὖν τὴν τοῦ ὅλου F
 τὸν AM: om. aF 8, 9 ἐξ ἀνάγκης—κινούμενον (12) om. F 9, 10 τῆς κινήσεως]
 τοῦ κινεῖσθαι M utroque loco 12 μέρους ἡρεμοῦντος AM: ἡρεμοῦντος τοῦ μέρους
 aF ἡρεμεῖν F 13 ὅλον post ἡρεμεῖ collocat a τὸ ὅλον M 16 συνα-
 γαγεῖν post σχήματι collocat aF 18 ὅλην αὐτὴν M 19 μὲν om. Arist.
 20 ἀνάγκη om. F ἐστὶν supra add. A 21 ἡρεμεῖν F 22 ὅπως οὖν om. M
 23 ὑποθέσθαι AM: ὑποτεθέναι aF 24 μὲν prius om. M ὑπετέθη aAM: ἐτέθη F
 26 καὶ (ante διὰ) om. M 29 ὅπερ ὅτι AM: ὅτι ὅπερ F: ὅπερ a κινεῖ-
 σθαι a 30 ἡρεμεῖν ὑποτεθέντος AM: ὑποτεθέντος ἡρεμεῖν aF τὸ ὅλον ἡρεμεῖν AM:
 ἡρεμεῖν τὸ ὅλον F: ἡρεμεῖ τὸ ὅλον a 31 αὐτοῦ M 32 ἂν post ἀρχῇ collocat M

τὸ AB, ἕως ἂν διαιρετὸν ᾗ καὶ μὴ διηρημένον, καθ' αὐτὸ καὶ πρῶτως 243^ε
 κινούμενον· διαιρεθέντος δὲ τοῦ διαιρετοῦ τῆ τοῦ μέρους ἡρεμιά ἐδειχθῆ
 τὸ ὄλον ἡρεμοῦν, ὡς μηδὲ καθ' αὐτὸ καὶ πρῶτως ἔτι κινούμενον εἶναι
 αὐτὸ μετὰ τὸ ἐνεργεῖα διαιρεθῆναι. εἴτε γὰρ κινεῖται τὰ ἐνεργεῖα γενόμενα
 5 μέρη, οὐκέτι πρῶτως τὸ ὄλον κινεῖται, εἴτε ἡρεμεῖ τι τῶν μερῶν, οὐκέτι
 καθ' αὐτὸ κινεῖται τὸ ὄλον, ἀλλ' εἴπερ ἄρα, τῷ μέρος τι αὐτοῦ κινεῖσθαι.
 ἰστέον μέντοι ὅτι ἐν τῷ ἐφεξῆς βιβλίῳ προτίθεται πάλιν δεῖξαι τοῦτο τὸ 25
 πᾶν τὸ κινούμενον ὑπὸ τινος κινεῖσθαι, καὶ δείκνυσιν αὐτὸ ἀκριβέστερόν τε
 καὶ ἐνεργέστερον.

10 p. 242^a 15 Ἐπεὶ δὲ πᾶν τὸ κινούμενον ἀνάγκη ὑπὸ τινος κινεῖ-
 σθαι ἕως τοῦ τοῦτο δὲ ἀδύνατον.

Λαβὼν ὡς δεδειγμένον τὸ πᾶν τὸ κινούμενον ὑπὸ τινος κινεῖσθαι,
 τούτου κειμένου δείκνυσιν, ὅτι ἔστι τι τὸ πρῶτον κινῶν καὶ οὐκ ἐπ' ἄπειρον
 ἄλλο ἄλλο κινεῖ, ἀλλ' ἔστι τι ὃ κινεῖ μὴ ὑπ' ἄλλου κινούμενον. δείκνυσι
 15 δὲ αὐτὸ ἐπὶ τῆς κατὰ τόπον κινήσεως. ἐπειδὴ γὰρ αὕτη πρώτη τῶν κινή-
 σεων τῷ μὴ οὐσης ταύτης μηδὲ ἄλλην τινὰ κίνησιν εἶναι, ὡς ἐν τῷ ἐξῆς 50
 βιβλίῳ μαθησόμεθα, ἐὰν ἐπὶ ταύτης δειχθῆ τὸ εἶναι τὸ πρῶτον κινῶν, καὶ
 καθόλου ἂν εἴη δεδειγμένον. ἢ δὲ δεῖξαι διὰ τῆς εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγῆς
 πρόξειν. ὑποθέμενος γὰρ ἐπ' ἄπειρον ἄλλο ὑπ' ἄλλου κινεῖσθαι, δείκνυσιν
 20 ἐπόμενον τούτῳ τὸ ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ ἄπειρον γίνεσθαι κίνησιν,
 ὅπερ ἀδύνατον ἐν τῷ πρὸ τούτου δεδεικται βιβλίῳ. τὸ δὲ ὑπ' ἄλλου
 κινούμενον καλῶς εἴρηται, ἵνα μὴ μόνον ὑπ' ἄλλου εἰπὼν δόξη τὸ
 ἐν ἀρχῇ λαμβάνειν τὸ εἶναι τι τὸ πρῶτον κινῶν· ὃ δείκνυσι διὰ τοῦ
 δεῖξαι ὅτι οὐκ ἐπ' ἄπειρον ἄλλο πρὸ ~~ἄλλου~~ κινούμενον κινεῖ. ἐπὶ τούτου 55
 25 οὖν τοῦ (τὸ) ὑπ' ἄλλου κινούμενον ἀεὶ κινεῖσθαι ποιεῖται τὴν δεῖξιν ἀναι-
 ρῶν τούτου τὸ ἐπ' ἄπειρον καὶ δεικνύς, ὅτι ἔστι τι πρῶτον κινῶν μὴ
 ὑπ' ἄλλου αὐτὸ κινούμενον. ὑποθέμενος οὖν τὸ κινούμενον ὑπ' ἄλλου 243^ε
 ἀεὶ κινουμένου καὶ αὐτοῦ ὑπ' ἄλλου κινεῖσθαι καὶ τοῦτο ἐπ' ἄπειρον,
 δείκνυσι τὸ ἐπόμενον ἀδύνατον τῆ ὑποθέσει. ἐπεὶ γὰρ τὸ κινῶν ὑπόκειται

1 ἡ] ἦν F 4 τὸ ἐνεργεῖα γινόμενα (sic) F 5 ἡρεμεῖν F 6 τὸ ὄλον κινεῖται aF τῷ]
 τὸ F 7 ὅτι ἐν τῷ] ὡς τὸ M προστίθεται F 8 κινεῖται M τε om. M 9 an
 ἐναργέστερον (cf. p. 209, 5)? 11 τοῦτο δὲ AM: τοῦ τὸ F 12 post λαβὼν add. δὲ F
 13 κειμένου] post i duarum litterarum litura A τι om. F 15 τόπος a ἐπειδὴ γὰρ
 AM: ἐπεὶ γὰρ F: ἐπειδὴ a 16 τῷ] τὸ F ταύτης AFM: αὐτῆς a μηδὲ] οὐδὲ M
 ἐφεξῆς a 17 βιβλίῳ] Θ 7 p. 260^b 5 μαθησόμεθα hoc loco om. F post μα-
 θησόμεθα inculcat τὸ δὲ ὑπ' ἄλλου (21) — κινεῖ (24) a, itemque F qui post κινεῖ iterat ὡς
 ἐν τῷ ἐξῆς βιβλίῳ μαθησόμεθα 17 ἐὰν οὖν ἐπὶ τῆς κατὰ τόπον κινήσεως δειχθῆ inter-
 polat a 18 ἂν εἴη AM: εἴη ἂν aF 21 βιβλίῳ] Z 7 p. 238^a 32 sqq.
 τὸ δὲ — κινεῖ (24) post μαθησόμεθα (17) transiunt aF 21. 22 τὸ δὲ ὑπ' ἄλλου ἀεὶ
 κινούμενον M 23 τῷ εἶναι τι πρῶτον F: τὸ εἶναι τι πρῶτον M 25 πρὸ ἄλλο F¹
 τὸ ὑπ' ἄλλου κινούμενον a: ὑπ' ἄλλου κινουμένου AFM κινεῖσθαι ποιεῖται] ποιεῖ M
 cert. om. 28 καὶ (ante τοῦτο) om. M

κινούμενον αὐτὸ ὑπὸ τινος κινεῖν, ὁῦλον ὅτι ἅμα τε αὐτὸ ἔσται κινούμενον 243ⁿ
 ὑπὸ τοῦ κινούντος αὐτὸ καὶ κινῶν τὸ ὑφ' ἑαυτοῦ κινούμενον, εἴπερ τῷ
 κινεῖσθαι ὑπ' ἄλλου κινεῖ· ἐν τῷ αὐτῷ ἄρα χρόνῳ καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ ἢ τε
 τοῦ κινούντος καὶ ἢ τοῦ κινουμένου κίνησις ἐπιτελεῖται (ὅτε γὰρ κινεῖται 5
 τὸ κινῶν, τότε κινεῖ): ὥστε ἅμα ἢ κίνησις ἔσται πάντων τῶν κινούντων
 τε καὶ κινουμένων. εἰ γὰρ τὸ μὲν Α ὑπὸ τοῦ Β κινῶτο τὸ δὲ Β ὑπὸ
 τοῦ Γ τοῦτο δὲ ὑπὸ τοῦ Δ καὶ ἀεὶ τὸ ἐχόμενον ὑπὸ τοῦ ἐχομένου. φανε-
 ρὸν ὅτι ἅμα ἔσται ἢ τοῦ Α καὶ ἢ τοῦ Β καὶ ἢ τοῦ Γ καὶ ἐκάστου τῶν
 κινούντων καὶ κινουμένων κίνησις, ἐπειδὴ ἕκαστον τῶν κινούντων καὶ κινου-
 10 μένων ἐν κατ' ἀριθμὸν ἔστι, τοῦ δὲ ἐνός κατ' ἀριθμὸν μία κατ' ἀριθμὸν
 ἢ κίνησις· κἂν γὰρ ἢ ἐκ πάντων μία καὶ συνεχῆς γίνηται, ἀλλ' ἢ μία αὕτη 10
 σύγκριται ἐκ τῶν κατ' ἀριθμὸν τοσοῦτων, ὅσα ἐστὶ τὰ κινῶντα καὶ κινού-
 μενα· κἂν γὰρ ἅμα πάντα κινῆται, ἀλλ' ἕκαστον αὐτῶν ἰδίαν κίνησιν κι-
 νεῖται διωρισμένα κατ' ἀριθμὸν. τοῦ γὰρ ἀριθμοῦ ἐνός μία ἢ κατ' ἀριθμὸν
 15 κίνησις καὶ ὠρισμένη τῷ ἐνί. πᾶσα γὰρ κίνησις φησιν ἐκ τινος εἶς
 τι. τοῦτο γὰρ ἔστι τὸ κινήσει εἶναι καὶ ὅλως μεταβολῆ τὸ εἶναι ἐκ τινος
 εἶς τι καὶ ὠρίσθαι τῷ ἐξ οὗ καὶ τῷ εἰς ὅ. εἰπὼν δὲ ὅτι ἐκάστου τῶν
 κινούντων καὶ κινουμένων μία τῷ ἀριθμῷ κίνησις, δεῖκνυσιν ὅτι ἢ ἐκ τοῦ
 αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτὸ κατὰ ἀριθμὸν ἐν τῷ αὐτῷ κατ' ἀριθμὸν χρόνῳ γινο- 15
 20 μένη'. ἐκ τοῦ αὐτοῦ δὲ τὸ ἐξ οὗ λέγει καὶ εἰς τὸ αὐτὸ τὸ εἰς ὅ, εἴτε
 τὸ αὐτὸ ἔστιν εἴτε ἕτερον τὸ ἐξ οὗ καὶ εἰς ὅ. καὶ ὁ χρόνος δὲ ἂν μὴ εἰς
 ἢ καὶ συνεχῆς τῆς ἀπὸ τινος εἰς τι κινήσεως ἀλλὰ διαλείπων, οὐκ ἔστι
 μία ἢ κίνησις· ἂν γὰρ ἐκ τοῦδε τοῦ λευκοῦ εἰς τόδε τὸ μέλαν μεταβάλλῃ
 μὴ ἐν ἐνί κατ' ἀριθμὸν καὶ συνεχεῖ χρόνῳ, ἀλλ' ἐν ἄλλῳ καὶ ἄλλῳ, εἰ
 25 καὶ ὅτι μάλιστα ἐν κατ' ἀριθμὸν εἴη τό τε ἐξ οὗ καὶ τὸ εἰς ὅ καὶ τὸ
 μεταβάλλον ἐν, οὐκ ἔσται κατ' ἀριθμὸν μία κίνησις ἢ διακεκομμένη, ἀλλ'
 εἴπερ ἄρα, μία τῷ εἶδει.

Εἰπὼν δὲ περὶ τῆς κατ' ἀριθμὸν μιᾶς κινήσεως ἐπάγει, ὅτι καὶ ἢ 20
 κίνησις ὥσπερ καὶ τὰ ἄλλα τριχῶς τὸ ἐν εἶναι ἔχει· ἢ γὰρ ἀριθμῷ. ὡς
 30 εἴρηται, ἢ γένει ἢ εἶδει. καὶ τίς μὲν ἢ κατ' ἀριθμὸν μία εἴρηται, γένει
 δὲ μία κίνησις ἔστιν ἢ τῆς αὐτῆς κατηγορίας οἷον οὐσίας ὡς ἢ γένεσις καὶ
 ἢ φθορά, ἢ ποιότητος ὡς ἀλλοίωσις, ἢ ποσότητος ὡς αὔξεισις καὶ μείωσις,

2 εἴπερ τὸ M 3 κινεῖσθαι ὑπ' ἄλλου AM: ἄλλον κινεῖσθαι F: ὑπ' ἄλλου κινεῖσθαι a
 4 ἢ κίνησις aAM: κίνησιν F 5 πάντων om. F 6 κινῶτο] το supra add. A
 8 ἐκάστου AM: ἐκάστης F: ἐκάστη a 9 ἐπειδὴ aM: ἐπει δὲ AF κινούντων AM:
 κινούντων τε aF 12 τὰ om. M 13 κινεῖται M 14 ἀριθμῷ aAM:
 ἀριθμοῦ F 16 εἶναι post εἰς τι collocant aF 17 ὠρίσθη F τῷ ἐξ οὗ καὶ
 τῷ εἰς ὅ aFM: τὸ ἐξ οὗ καὶ τὸ εἰς ὅ A 18 τῷ] τῶν F¹ κίνησιν F 20 ἐκ
 τοῦ αὐτοῦ δὲ aAM: ἐκ τούτου οὖν τοῦδε F τὸ (post δὲ) a: τοῦ AFM 22 ἀπὸ
 A: ὑπὸ FM: ἐκ a οὐκ ἔστι AM: οὐκέτι aF: fortasse οὐκ ἔσται ut v. 26 vel οὐκέτι
 ἔσται ut Aristoteles p. 242^b3 οὐκέτι ἔσται ἀριθμῷ μία κίνησις 24 συνεχῆ a: συνε-
 χεῖς M 24. 25 εἰ καὶ AM: καὶ εἰ aF 26 οὐκ ἔστι M μία post ἔσται iterat
 a: om. utrobique F 29 ὡς] καὶ M 32 ποιότητος a: ποιότης A: ποιότης FM
 ποσότης FM

ἢ τῆς ποῦ ὡς ἡ κατὰ τόπον. κατηγορίας γὰρ ταῦτα τὰ γένη λέγειν ἔθος 243^v
 αὐτῷ. εἶδει δὲ αἱ αὐταὶ κινήσεις εἰσὶν αἱ ἐκ τῶν αὐτῶν τῷ εἶδει εἰς τὰ
 αὐτὰ πάλιν ἀλλήλοισι τῷ εἶδει γινόμεναι, οἷον ἐκ λευκῶν εἰς μέλανα γινόμε- 25
 ναι· τοῦ γὰρ αὐτοῦ εἶδους ἐστὶ τὰ λευκὰ καὶ τοῦ αὐτοῦ τὰ μέλανα.
 5 εἴτε οὖν ἅμα γίνονται πλείονες κινήσεις ἐκ λευκῶν εἰς μέλανα εἴτε ἐν
 ἄλλῃ καὶ ἄλλῃ χρόνῳ. αἱ αὐταὶ τῷ εἶδει εἰσὶν. εἰπὼν δὲ ἡ ἐξ ἀγαθοῦ
 εἰς κακὸν ἐπήγαγεν ἐὰν ἡ ἀδιάφορον τῷ εἶδει, τὸ ἀγαθὸν δηλονότι
 καὶ τὸ κακὸν ὡς σωφροσύνη καὶ ἀκολασία. εἰ μέντοι κατ' εἶδος διαφέρει
 τὰ ἀγαθὰ, τὰ τε ἐξ ὧν καὶ πάλιν τὰ εἰς ἃ ἡ μεταβολὴ ὡς σωφροσύνη
 10 ἀνδρίας καὶ ἀκολασία δειλίας, οὐκέτι ὁμοιοεῖς αἱ ἐν τοῖς τοιούτοις μετα-
 βολαί, ἀλλ' εἴπερ ἄρα, ὁμογενεῖς κατὰ τὸ ἀγαθὸν καὶ κακόν. περὶ δὲ 30
 τῆς μιᾶς κατ' ἀριθμὸν κινήσεως προειρηκῶς ἔτυχον. καὶ χρῆ τοσοῦτον
 μόνον προσθεῖναι, ὅτι καὶ τὸ κινούμενον ἐν εἶναι χρῆ κατ' ἀριθμὸν, εἰ
 μέλλοι μία κατ' ἀριθμὸν ἢ κινήσεις εἶναι. εἴρηται δὲ περὶ τῆς μιᾶς κινή-
 15 σεως καὶ ἐν τῷ πέμπτῳ τῆσδε τῆς πραγματείας, εἰς ἃ ἡμᾶς ἀναπέμπων
 εἶπεν ἐν τοῖς πρότερον εἰρησθαι.

Μετὰ δὲ τὸ συστήσαι, ὅτι μίαν κατ' ἀριθμὸν κίνησιν ἕκαστον κινεῖται
 τῶν κινούντων τε καὶ κινουμένων, λαμβάνει τὸν χρόνον, ἐν ᾧ τὸ ἐν τῶν
 κινουμένων κινεῖται, οἷον τὸ Α πεπερασμένον ὄντα, ἐπειδὴ καὶ ἡ κίνησις 35
 20 ἢ ἐκάστου πεπερασμένη ὑπόκειται ἐκ τινος εἰς τι οὐσα. ἡ δὲ πεπερα-
 σμένη κίνησις ἐν πεπερασμένῳ δέδεικται χρόνῳ. καὶ τίθησι τὸν τῆς
 κινήσεως τοῦ Α χρόνον πεπερασμένον τὸν Κ. ἐπειδὴ δὲ ἄπειρά ἐστι
 τὰ κινούμενα καὶ κινούμενα, κἂν ἡ ἐκάστου κίνησις πεπερασμένη ἦ,
 ἀλλ' ἡ ἐξ ἀπασῶν ἀπείρων ὄντων ἄπειρος ἔσται. τὸ γὰρ συντιθέ-
 25 μενον μέγεθος ἐκ τῆς τῶν ἀπείρων τῷ πλήθει μεγεθῶν συνθέσεως
 ἀνάγκη ἄπειρον εἶναι, κἂν πεπερασμένον ἕκαστον ἢ τῶν συντιθέντων.
 ἄπειρος οὖν ἡ ΕΖΗΘ ὡς τῷ λόγῳ εἰπεῖν κίνησις ἢ ἐκ τῶν ἀπείρων 40
 τῷ πλήθει κινήσεων συνεστῶσα. ἐπεὶ οὖν ἐν ᾧ τὸ Α κινεῖται χρόνῳ,
 τοῦτ' ἔστιν ἐν τῷ Κ, ἐν τούτῳ καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστον τῶν κινουμένων
 30 ἀπείρων ὄντων τῷ πλήθει κινεῖται, συμβήσεται καὶ τὴν ὅλην τὴν ΕΖΗΘ

1 ταῦτα γένη M 2 κινήσεως a αἱ om. FM 3 γινόμενον M οἷον AM:
 οἷον αἱ a: εἰς F 3. 4 γινόμεναι om. FM 5 ἐκ] ἐν sic M 6 ante αἱ M in-
 ser. καὶ εἰσὶ τῷ εἶδει M 7 εἰς κακοῦ superscr. ὄν F ἐὰν ἡ om. Ari-
 stotelis codd. 9 τὰγαθὰ a 10 ἀνδρείας FM ἀκολασία littera in fine
 erasa A οὐκέτι AM: οὐκ ἔστιν F: οὐκ εἰσὶν a ὁμοιοεῖς, εἰ in lit. M τοῖς
 τοῦτοις M 11 εἴπερ] εἰ M 13 ἐν post χρῆ collocant aF 13. 14 εἰ μέλλοι AM:
 ἂν μέλλει F: ἂν μέλλῃ a 15 καὶ om. F πέμπτῳ] E 4 p. 227^b3 sqq. ἀνα-
 πέμπων ἡμᾶς collocant aF 16 πρότερον aF: προτέροις AM 17 μετὰ aAM: κατὰ F
 18 τε καὶ] καὶ M 19 ὄντα aA: ὄν FM καὶ om. M 20 ἐκ τινος om. M
 21 ἐν πεπερασμένη a δέδεικται AM: om. F: post κίνησις collocat a 22 τὸ α χρό-
 νου F πεπερασμένον om. F ἐστι aF: ἔσται AM 23 πεπερασμένη aAM: ἄπειρος F
 24 ὄντων] οὐσῶν M 24. 25 συντιθέμενον AM: συνθεταίμενον aF 26 συνθέ-
 των M 27 post ὡς add. ἐν F 28 ἐν τῷ a M 29 τῷ] τ corr. in τῷ F
 30 τὴν (post ὅλην) om. F

κίνησιν ἄπειρον οὕσαν ἐν πεπερασμένῳ γίνεσθαι χρόνῳ τῷ Κ· ἀδύνατον 213^b
 ἄρα τι ἠκολούθησε τὸ ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ ἄπειρον κινεῖσθαι κίνησιν·
 ἐδείχθη γὰρ τοῦτο ἀδύνατον ἐν τῷ πρὸ τούτου βιβλίῳ. ἠκολούθησε δὲ
 τῷ ἄπειρα τῷ πλήθει ὑποθέσθαι τὰ κινούμενα καὶ κινούμενα· ἀδύνατον ἄρα 15
 τὸ εἶναι ταῦτα ἄπειρα. ἔστιν ἄρα πρῶτόν τι ὃ κινεῖ μᾶλλον ὑπ' ἄλλου κινούμε-
 νον. ἐπειδὴ δὲ τὸ ἐξ ἀπειρῶν τῷ πλήθει μεγέθων, κἂν τε ἴσα ἢ τὰ μεγέθη
 κἂν τε ἄνισα, ἄπειρόν ἐστι, μέγεθος δέ τι καὶ ἡ κινήσεις, εἰκότως προσέ-
 θηκεν, ὅτι εἴτε ἴσαι ἀλλήλαις εἰσὶν αἱ ἄπειροι τῷ πλήθει κινήσεις εἴτε
 ἄλλαι ἄλλων μεῖζους, ἀμφοτέρως ἄπειρος ἢ ὅλη.

10 p. 242^b20 Οὕτω μὲν οὖν δόξειεν ἂν δεδειχθαι τὸ ἐξ ἀρχῆς ἕως τοῦ
 ἅμα δὲ πολλὰ κινεῖσθαι οὐκ ἀδύνατον.

Ἄδιορίστως ληφθέντος ἐν τῇ προειρημένῃ ἀποδείξει τοῦ ἄπειρα εἶναι 22
 τῷ πλήθει τὰ κινούμενα καὶ κινούμενα, ἐφιστάνει καλῶς, ὅτι μὴ τυγχάνων
 τοῦ προσήκοντος προσδιορισμοῦ ὁ λόγος δοκεῖ μὲν ἀποδεικνύουσι τὸ ἐξ
 15 ἀρχῆς προτεθὲν τὸ εἶναι τι πρῶτον κινῶν διὰ τοῦ ἀδύνατόν τι δεῖξαι ἐπό-
 μενον τῷ ἀντικειμένῳ τῷ λέγοντι ἄλλο πρὸ ἄλλου ἐπ' ἄπειρον αἰεὶ κινεῖν 25
 τε καὶ κινεῖσθαι καὶ διὰ τοῦτο ἀπείρους τὰς κινήσεις ὑποθεμένῳ, καὶ μίαν
 ἄπειρον τῷ μεγέθει τὴν ἐκ τῶν ἀπειρῶν τῷ πλήθει συστήσαντι καὶ συναγα-
 γόντι ἀδύνατόν τι τὸ τὴν | ἄπειρον ταύτην ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ κινεῖσθαι. 24^a
 20 ὅτι οὖν μὴ συναγεται ἐκ τῶν κειμένων τούτων ἀδύνατόν τι, δείκνυσι. τὸ
 μὲν γὰρ κείμενον ἦν ἀπείρων τῷ πλήθει κινήσεις ἄπειροι καὶ αὐταὶ τῷ
 πλήθει. ἐνδέχεται δὲ τὰς ἀπείρους τῷ πλήθει ταύτας κινήσεις ἐν πεπε-
 ρασμένῳ χρόνῳ γίνεσθαι ἅμα γινόμενας, ὡς εἴρηται, τὴν τοῦ Α καὶ Β
 καὶ τῶν ἄλλων. καὶ οὐδὲν ἀδύνατον ἀκολουθεῖ. ἀλλὰ τὸ ἀδύνατον ἠκολού-
 25 θησε τῷ μίαν ἄπειρον κίνησιν ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ κινεῖσθαι, ἐπεὶ τὸ
 23 πλείους τῷ πλήθει καὶ ἀπείρους ἅμα ἐν πεπερασμένῳ γίνεσθαι οὐκ
 ἀδύνατον. εἰ οὖν μέλλει τὸ ἀδύνατον ἀκολουθεῖν, χρὴ δεῖξαι, πῶς αἱ
 ἄπειροι τῷ πλήθει κινήσεις εἰς μίαν κίνησιν ἄπειρον τῷ μεγέθει συντί-
 θενται ἅμα γινόμενῳ ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ. ἐν ᾧ καὶ μίαν τῶν πεπερα-

1 οὕσαν] τοὺς M χρόνῳ γίνεσθαι M 2 τι om. M, sed ἠκολ in ras. est 3 βιβλίῳ]
 cf. ad p. 1042,21 4 θέσθαι F 5 μᾶλλον] μὴ M 6 κἂν τε ἴσα F τῷ μεγέθει M
 7 ἐστὶ τὸ F δέ τι om. F 7. 8 προστέθεικεν M 8 ἀλλήλαις AM: ἀλλήλοις aF
 κινήσεις τῷ πλήθει aF 9 ἄλλαι om. M ἀμφοτέρως, ρως in lit. M 10 δόξειεν
 ἂν A: δόξειε F: δόξεν M 11 πολλὰ] πολλὰς M 12 τοῦ] εἰ τοῦ M 13 τῷ
 A: τὰ aFM 14 διορισμοῦ M 15 προτιθέν F 16 ἐπ' ἄπειρον post λέγοντι col-
 locat a 17 καὶ (ante διὰ) om. F τὰς AM: om. aF 18 τῷ πλήθει AM: om.
 aF 21 post ἦν add. τῶν a τὸ πλήθει M post πλήθει add. καὶ αἱ a: αἱ M
 καὶ αὐταὶ AM: καὶ αὐταὶ F: om. a 22 ταύτας post ἀπείρους collocant aFM, κινήσεις
 post ταύτας M 23 χρόνῳ om. M τὴν AM: τὴν τε aF καὶ τοῦ β aFM
 24. 25 ἠκολούθησε AFM: ἠκολούθησεν ἂν a τῷ] τὸ F 26 ἅμα aM: om.
 aF 27 μέλλει νατον M (τὸ ἀδύ om. in lac. V litt.) ante πῶς habet ὅτι F
 28 ἄπειρον κίνησιν M 27. 28 συντίθεται F

σμένων γίνεται· οὕτω γὰρ ἠκολούθει τὸ ἀδύνατον τὸ ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ 241^r
ἄπειρον εἶναι κίνησιν. τοῦτο οὖν ἐφεξῆς ποιεῖ δεικνὺς ὅπως μία ἄπειρος
ἢ τοιαύτη κίνησις ἀποτελεῖται. 10

p. 242^b24 Ἄλλ' εἰ τὸ κινουῖν πρῶτον κατὰ τρόπον ἕως τοῦ οὐδὲν
5 προσήκει διὰ τοῦτο γίνεσθαι ἀδύνατον.

Πολλῶν μὲν ὄντων καὶ ἀπειρῶν τῷ πλήθει τῶν κινούντων καὶ κινου-
μένων οὐδὲν ἀδύνατον ἔπεται τῷ τὰς ἀπειρῶν κινήσεις ἅμα ἐν πεπερα-
σμένῳ γίνεσθαι χρόνῳ, ἀλλ' ἐν τι γίνεται, φησί, τὸ ἐκ πάντων τῶν κινούν-
των καὶ κινουμένων· τὸ γὰρ κινουῖν τι κατὰ τρόπον πρῶτον, τοῦτ' ἔστι 20
10 προσεχῶς καὶ μὴ δι' ἄλλου, καὶ σωματικὴν κίνησιν κινουῖν ἀνάγκη συνεχῆς
ὄν τῷ κινουμένῳ ἢ ἀπτόμενον αὐτοῦ οὕτω κινεῖν αὐτό. σωματικὴν δὲ
λέγει κίνησιν τὴν ἀντρειστικὴν· κινεῖ μὲν γὰρ καὶ τὸ πρῶτως κινουῖν καὶ
τὸ ἐραστόν, καὶ κατὰ τρόπον κινεῖ ταῦτα, ἀλλ' οὐ σωματικῶς· σωματικῶς
γὰρ κινεῖ τὸ ὠθοῦν ἢ ἔλκον ἢ δινοῦν ἢ ὄχοῦν. τὰ δὲ τοιαῦτα ἄπτεσθαι
15 ἀνάγκη τῶν ὑπ' αὐτῶν κινουμένων καὶ διὰ τῆς ἀφῆς τρόπον τινὰ ἐνοῦσθαι
αὐτοῖς. κἂν πλείω οὖν κἂν ἄπειρα ἢ τὰ κινούντα καὶ κινούμενα ἐκ δια- 25
δοχῆς, καὶ ταῦτα ἐν ἔσται κατὰ τὴν ἀφῆν· εἴτε δὲ ἄπειρον, φησί, τὸ ἐν
τοῦτο εἴτε πεπερασμένον. οὐδὲν διαφέρει, οὐχ ὅτι ἀδύνατον ἐξ ἀπειρῶν
τῷ πλήθει μεγεθῶν ἀπτόμενων ἀλλήλων, κἂν τῶν Δημοκρίτου ἀτόμων εἴη
20 τῷ μεγέθει βραχυτέρα, πεπερασμένον τι ἐν γίνεσθαι, ἀλλ' ὅτι οὐ πρόκειται
νῦν σκοπεῖν, εἴτε ἔστι τι ἄπειρον μέγεθος εἴτε οὐκ ἔστιν. κἂν γὰρ πεπε-
ρασμένον αὐτὸ τις ὑποθῆται, τῆς κινήσεως ἀπειροῦ οὔσης καὶ μιᾶς τῆς ἐκ
τῶν ἀπειρῶν τῷ πλήθει κινήσεων συγκριμένης ἀκολουθήσει τὸ ἀδύνατον 30
τὸ ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ ἄπειρον κίνησιν κεινησθαι, εἴτε τὸ πεπερασ-
25 μένον μέγεθος εἴτε τὸ ἄπειρον· ἀμφοτέρως γὰρ ἀδύνατον, ὡς
δέδεικται ἐν τῷ πρὸ τούτου βιβλίῳ. καὶ νῦν δὲ ὑπέμνησεν, ὅτι ὅπως
ἂν ληφθῶσιν αἱ ἄπειροι τῷ πλήθει κινήσεις, εἴτε ἴσῃ εἴτε ἄνισοι μέγεθος

1 γίνεται aFM: ἐγένετο A ἠκολούθει AM: ἠκολούθησε F: ἂν ἠκολούθησε a τὸ ἐν] τῷ
ἐν F 2 πῶς μία ἄπειρον M 3 ἢ τοιαύτη aAM: αὐτὴ ἢ F 4 κινούμενον a
πρῶτως a 5 γενέσθαι M 6 μὲν aF: μὲν οὖν AM, at cf. p. 1038, 21 et 1049, 3 sim.
τῷ πλήθει aFM: πλήθει A τῶν AM: om. aF καὶ AM: τε καὶ aF 7 ἀδύνατον
aAM: ἀτοπον F τῷ τὰς aF: τὸ τὰς AM 8 γίνεται aA: γίνεσθαι FM (hic post
φησί) 9 τῷ γὰρ κινούντι F 11 post κινουμένῳ add. κινεῖν a 13 καὶ κατὰ
AFM: καὶ εἰ καὶ κατὰ a 13. 14 ἀλλ' οὐ σωματικῶς δὲ κινεῖ M 14 ἢ τὸ ἔλκον
ἢ τὸ δινοῦν ἢ τὸ ὄχοῦν M δὴ A: δὲ aFM 15 ὑπ' αὐτῶν M 16 κἂν
πλείω οὖν om. F κἂν τε ἄπειρα ἢ κἂν τε μή, τὰ κινούντα F ἢ om. aM
17 post ταῦτα add. γὰρ a 18 ἀδύνατον aF: δυνατὸν AM 20 βραχυτέρων ut
videtur F 21 σκοπεῖν F οὐκ ἔσται A¹ 21. 22 γὰρ πεπερασμένον AM:
τὸ πεπερασμένον F: πεπερασμένον γὰρ a 22 μίαν F 23 κινήσεως M 24 κί-
νεσθαι F 24. 25 εἴτε πεπερασμένον εἴη τὸ μέγεθος εἴτε ἄπειρον a 25 ἀμφοτέρα F
γὰρ AM: γὰρ τὸ aF post ἀδύνατον add. ἔψεται a 26 ἐν om. F βιβλίῳ]
cf. ad p. 1042, 21 ὅτι AM: ἡμᾶς F: ἡμᾶς ὡς a

οὔσαι, ἄπειρον τὸ ὅλον τῆς μεγέθει ποιούσι, προσθέεις νῦν, ὅτι καὶ μία γίνε- 244^r
 ται κίνησις διὰ τὴν τῶν κινουμένων καὶ κινουμένων ἐπαφῆν ἐν ποιούσαν τὸ
 κινούμενον. ἡ δὲ τοῦ ἐνὸς κίνησις μία· τὸ δὲ ὁ γὰρ ἐνδέχεται, ληψό- 35
 μεθα ὡς ὑπάρχον περὶ τοῦ ἴσας ἢ ἀνίσους λαβεῖν εἶπεν. ἐπεὶ γὰρ ἀμ-
 φότερώς ἐνδέχεται, ἔπερ ἂν ὑποτεθῆ, τούτῳ ἔξομεν ἀκολουθεῖν τὸ ἀδύ-
 νατον. ἄπειρον δὲ ὑποθέμενος τὸ ἐκ τοῦ ΑΒΓΔ μέγεθος ἀπειρον
 ὄντων τῆς πλήθει μεγεθῶν ἐν τῆς συναγωγῆς τοῦ λόγου ἢ τὸ πεπερα-
 σμένον ἢ τὸ ἄπειρον εἶπεν ὡς καθ' ἑκάτερον τοῦ ἀδυνατοῦ ἀκολουθεῖντος.
 καὶ γὰρ ἄπειρον καὶ πεπερασμένον μέγεθος ἄπειρον κινεῖσθαι κίνησιν ἐν
 10 πεπερασμένῳ χρόνῳ ὁμοίως ἀδύνατον ἐδείχθη ἐν τῆς προλαβόντι βιβλίῳ.
 μετὰ δὲ τὸ διαλυθῆαι τὴν ἐκ τοῦ ἀδιορίστως ὑποτεθέντος ἔνστασιν συμπε- 10
 ραίνεται λοιπὸν τὸν λόγον· ἀδυνατοῦ γὰρ δειχθέντος τοῦ ἐπ' ἄπειρον εἶναι
 τὰ κινουόμενα καὶ κινούμενα, εἴπερ ἀδυνατόν τι αὐτῆς ἠκολούθησεν, ἀνάγκη
 τὸ ἀντικείμενον τούτῳ ἀληθὲς εἶναι, τὸ ἴστασθαι τὴν πρόσοδον ταύτῃ καὶ
 15 μὴ ἐπ' ἄπειρον εἶναι ἀλλ' εἶναι τι τὸ πρῶτως κινουὸν μηκέτι αὐτὸ ὑπ'
 ἄλλου κινούμενον. ἐπειδὴ δὲ οὐ δεικτικῶς ἀλλ' ἐξ ὑποθέσεως αὐτῆς προ-
 ῆλθεν ὁ λόγος τῆς ἄπειρα τῆς πλήθει τὰ κινουόμενα καὶ κινούμενα ὑποθε-
 μένης, καὶ ταύτῃ τὸ ἀδύνατον ἐπήγαγεν, ἵνα μὴ τις εἴπῃ μηδὲν εἶναι
 δεδειγμένον, εἴπερ ἐξ ὑποθέσεως τὸ ἀδύνατον ἠκολούθησε, καλῶς ἐπήγαγεν 45
 20 ὅτι 'ἡ ὑπόθεσις εἰληπταὶ ὡς ἐνδεχομένη'. ὁ γὰρ μὴ συγχωρῶν εἶναι τι
 πρῶτον κινουὸν ὡς ἐνδεχομένου τοῦ ἐπ' ἄπειρον δυνασθῆαι λαμβάνειν ἄλλο
 πρὸ ἄλλου κινουὸν τε καὶ κινούμενον οὕτως ἐκεῖνο οὐ συγχωρεῖ, τῆς δὲ ἐνδε-
 χομένης ὑποτεθέντι οὐδὲν ἀδύνατον ἀκολουθεῖ. ἀλλὰ ἀδύνατον μὲν ἀδύνατον,
 δυνατόν δὲ δυνατόν, ὡς ἐν τοῖς Ἀναλυτικοῖς ἐδιδάχθημεν. ὥστε καὶ ὡς
 25 ἐνδεχομένην ὑποτεθῆ, οὐκ ἔν ἐνδεχομένην. ὅταν δὲ λέγῃ ἡ γὰρ ὑπόθεσις
 εἰληπταὶ ἐνδεχομένη, ἀντὶ τοῦ ὡς ἐνδεχομένη ἀκουστέον. ὥστε καὶ ἐξ 50
 ὑποθέσεως συνέβη τὸ ἀδύνατον, ἐξ ὑποθέσεως συνέβη ὡς ἐνδεχομένης ὑπο-
 τεθείσης. καὶ εἴπερ ἔν ἐνδεχομένη, οὐκ ἐχρήν ἀδυνατόν τι αὐτῆς ἀκολου-
 θῆσαι.

30 p. 243^a3 Ἐὶ δὲ πρῶτον κινουὸν, μὴ ὡς τὸ οὐ ἔνεκα ἕως τοῦ πρῶτῃ
 γὰρ αὐτῆ τῶν κινήσεων. |

Ἴνα δεῖξῃ μίαν τῆς ἀριθμῶν γινόμενην κίνησιν τὴν ἐκ τῆς ἐπ' ἄπειρον 244^r

1 οὔσαι aF: ἔχουσαι AM ἄπειρον AM: καὶ ἄπειρον F: ἄπειρον καὶ a προθέεις F
 νῦν ὅτι καὶ A: νῦν ὅτι F: νῦν καὶ ὅτι a: καὶ νῦν ὅτι M 2 διὰ AM: κατὰ aF
 ποιούσι F 3 ἡ γὰρ a 4 ὑπάρχει M εἶπεν aAM: ἐπήγεν F 4. 5 ἀμφο-
 τέρωσ AM: ἀμφοτέρωσ aF 5 ἔξομεν a ἀκολουθεῖν AM: ἀκολουθεῖν F: ἀκολουθεῖν a
 6 μέγεθος om. M 7 λόγου] ὅλου F 11 μετὰ δὲ τὸ aAM: τὸ δὲ F ἀδιορίστως
 AM: ἀορίστως aF 16 ἐπεὶ δὲ aF αὐτῆ aF: om. AM 17 τὰ om. M καὶ
 τὰ κινούμενα aF 18 μὴ τις εἴπει AM: μὴ εἴποι τις F: μὴ εἴπει τις a 20 ὡς
 post ἐπήγαγεν transponunt FM 22 ἐκεῖνα συγχωρεῖ M 24 Ἀναλυτικοῖσ] velut B 14
 p. 62^b29 sqq. 27 τὸ ἀδύνατον — συνέβη om. M 28, 29 ἀκολουθεῖν F 30 δὲ F:
 δ' οὖν AM ἔνεκεν Arist. 32 τῆν] τῆσ FM τῆσ] τῶν M ἀπειρων A'

τῶν κινουμένων καὶ κινουμένων ὑποθέσεως, καὶ τούτῳ τὸ ἀδύνατον ἐπαγάγη 241^v
 τὸ ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ ἄπειρον κινεῖσθαι κίνησιν, ἐχρήσατο τῷ τὸ προσ-
 εχῶς κινῶν ὀφείλειν ἄπτεσθαι τοῦ κινουμένου ἢ συνεχῆς αὐτῷ εἶναι.
 τοῦτο δὲ τότε μὲν ἀπὸ τῆς ἐπαγωγῆς ἐπιστώσατο εἰπὼν “καθάπερ ὁρῶμεν
 5 ἐπὶ πάντων”, νῦν δὲ ἀποδείξει αὐτὸ καθ’ ἕκαστον κινήσεως εἶδος προϊ- 5
 θεται, ὅτι τὸ προσεχῶς κινῶν ἀνάγκη ἅμα εἶναι τῷ κινουμένῳ. ἐπειδὴ
 δὲ τὸ κινῶν διττόν, τὸ μὲν ὡς τὸ ὅθεν ἢ ἀρχὴ τῆς κινήσεως, τοῦτ’ ἔστι
 τὸ ποιητικόν, τὸ δὲ ὡς τὸ οὐ ἔνεκεν, τοῦτ’ ἔστι τὸ τελικόν, περὶ τοῦ
 ποιητικοῦ νῦν αὐτῷ ἢ ἀποδείξει γίνεται. τὸ γὰρ ὡς τέλος κινῶν καὶ ὅλως
 10 τὸ ὀρεκτὸν οὐχ ἅμα τῷ κινουμένῳ· ἢ γὰρ ὄρεξις μὴ παρόντος μάλιστα
 ἔστιν, ἕκτασις ἐπ’ αὐτὸ οὐσα. πρῶτον δὲ κινῶν λέγεται μὲν καὶ τὸ τὴν
 αἰτίαν ἐνδιδοῦν τῆς κινήσεως καὶ δι’ ἄλλων τινῶν μεταξὺ κινήσεων, ὡς ὁ
 διὰ σχοίνων ἔλκων ἢ διὰ βράβδου ὠθῶν. οὕτω δὲ καὶ τὸ πρῶτιστον αἴτιον 10
 τῆς κινήσεως τὸ ἀκίνητον τὰ ἐνταῦθα λέγεται καὶ ὡς ποιητικὸν κινεῖν.
 15 πρῶτον δὲ κινῶν λέγεται καὶ τὸ προσεχῶς κινῶν, ὡς νῦν ἐχρήσατο τῷ
 ὀνόματι τὸ πρῶτον οὕτω κινῶν ἅμα λέγων τῷ κινουμένῳ. ὅπως δὲ
 τὰ ἅμα λέγει, αὐτὸς ἐξηγήσατο εἰπὼν λέγω δὲ τὸ ἅμα ὅτι οὐδὲν ἔστι
 μεταξύ, ὃ ταῦτόν ἐστι τῷ ἄπτεσθαι. ἄπτεσθαι γὰρ ἐκεῖνα ἐλέγετο, ὧν
 τὰ ἄρα ἅμα, ὥστε μηδὲν ἔχειν μεταξύ. εἰπὼν δὲ ὅτι τοῦτο κοινόν
 20 ἔστιν ἐπὶ παντὸς κινουμένου καὶ κινουόντος, ὁῦλον ὅτι τοῦ οὕτως, 15
 ὡς εἴρηται, ποιητικῶς κινουόντος διαιρεῖ λοιπὸν τὰ εἶδη τῆς κινήσεως εἰς
 τὴν κατὰ τόπον καὶ κατὰ ποῖον καὶ κατὰ ποσόν, καὶ τρία τὰ κινουόμενα λαβὼν
 τὸ φέρον καὶ τὸ ἀλλοιοῦν καὶ τὸ αὔξον ἢ φθίνον, ἐπὶ πρώτης
 τῆς φορᾶς ὡς πρώτης οὕσης τῶν κινήσεων, ὡς δεῖξει ἐν τῷ ἐφεξῆς βιβλίῳ,
 25 τὸν λόγον ποιεῖται.

1 καὶ τῶν κινουμένων aF τούτω aM: τοῦτο AF 2 τὸ ἐν aFM: τῷ ἐν A
 κίνησιν κινεῖσθαι collocant aF τῷ τὸ aF: τὸ A: τῷ M 2. 3 προσεχῆ M
 3 ὀφείλειν A: ὀφείλον aFM 4 τότε δὲ τοῦτο colloc. M ἀπὸ] ἐκ M εἰπὼν]
 p. 242^b26 5 εἶδος κινήσεως aF 5. 6 συντίθεται F 6 εἶναι τῷ κινου-
 μένῳ AM: τῷ κινουμένῳ F: τῷ κινουμένῳ εἶναι a ἐπειδὴ AM: ἐπεὶ aF 8 τὸ
 δὲ—τελικόν om. A¹F, add. in imo mrg. A² et in textu aM ἔνεκεν A²M: ἔνεκεν a
 9 ὡς τὸ τέλος M 11 μὲν ante λέγεται transponit F 12 ἐνδιδοῦν AM:
 ἐνδιδοῦν aF ὡς om. A¹F: add. aM et supra versum A² 13 σχοίνων AM: σχοίνου
 aF βράβδων M τὸ om. M 16 οὕτω] τῷ M λέγων ἅμα collo-
 cant aF 17 καὶ ante τὰ add. aF τὰ ἅμα AF: τὸ ἅμα fortasse recte aM
 δὲ τὰ ἅμα F: δὲ ἅμα M ὅτι] ὧν a οὐδὲν ἔστι aA: οὐδὲ F: οὐδ’ ἔστι M:
 οὐδὲν ἔστιν αὐτῶν Arist. 20 παντὸς τοῦ aF οὕτως] ὄντος M 21 ποιητικοῦ M
 21. 22 εἰς τὰ M 22 ποῖον et ποσόν mutat M κατὰ (ante ποσόν) om. F
 τὸ ante ποσόν add. M 23 τὸ φέρον om. Arist. codd. plerique καὶ (post
 φέρον) om. M 24 φθορᾶς M et ut videtur A¹, corr. A² ὡς πρώτης οὕσης iterat
 post βιβλίῳ F βιβλίῳ] Θ 7 p. 260^a28 sqq.

p. 243^a 11 "Ἀπαν δὲ τὸ φερόμενον ἢ αὐτὸ ὑφ' ἑαυτοῦ κινεῖται 244
ἕως τοῦ πλὴν ὄσαι ἐν γενέσει καὶ φθορᾷ εἰσί.

Φερόμενον μὲν λέγει τὸ κατὰ τὸν κινούμενον καὶ ἀπὸ τῆς φθορᾶς 30
οὕτω προσαγορευόμενον. ὅτι δὲ ὅντος τοῦ κινουμένου ἀνάγκη καὶ τὸ κιν-
ουμὸν εἶναι, ὀφλον, εἴπερ πᾶν τὸ κινούμενον ὑπὸ τινος ἐδείχθη κινεῖσθαι.
διελὼν δὲ τὰ κατὰ τὸν κινούμενα εἰς τε τὰ ὑφ' ἑαυτῶν κινούμενα καὶ
ἐν ἑαυτοῖς ἔχοντα τὸ κινουμὸν, ὡσπερ τὰ ζῷα ἐν ἑαυτοῖς ἔχει τὴν ψυχὴν
κινουσαν τὸ σῶμα, καὶ εἰς τὰ ἔξωθεν καὶ ὑπ' ἄλλου κινούμενα (παρὰ γὰρ
τούτους τοὺς τρόπους οὐκ ἔστιν κινεῖσθαι) τὰ μὲν ὑφ' ἑαυτῶν κινούμενα
10 φανερώς, φησίν, ἐν ἑαυτοῖς ἅμα τὸ κινουμὸν ἔχει τῷ κινουμένῳ, μὴ κεχω- 35
ρισμένον αὐτοῦ μηδὲ διαλαμβάνόμενον ὑπὸ τινος μεταξὺ παρεμπόπτουτος·
οὕτω γὰρ ἡ ψυχὴ σύνεστι τῷ σώματι κινουσα αὐτό, κἂν μὴ σωματικῶς
κινῆ. ἡ δὲ ὑπὸ τινος ἔξωθεν κινουμένης γινομένης κινήσεως, βίαιος οὐσα ὀη-
λονότι καὶ οὐ κατὰ φύσιν, τέτταρας ἔχει τὰς ἀνωτάτω διαφορὰς· ἡ γὰρ
15 ἔχει τὸ κινουμὸν ἢ ὠθεῖ ἢ ὀχεῖ ἢ δινεῖ. ὅτι δὲ οὗτοι μόνοι τρόποι τῆς
ἔξωθεν καὶ ὑπ' ἄλλου γινομένης βιαιῶς κινήσεως εἰσι, δείκνυσιν ἐκ τοῦ
πάσας τὰς ὑπ' ἄλλου βίαια γινόμενας κινήσεις ὑπὸ τινος τούτων ἀνάγεσθαι
τῶν διαφορῶν. τὴν μὲν γὰρ ἔπωσιν καὶ τὴν ἄπωσιν ὑπὸ τῶν ὠσιν ἀνάγει. 40
εἰ γὰρ ἔστιν ἡ ὠσις, ὡς αὐτὸς μετ' ὀλίγον ὀρίζεται, ἢ ἀφ' ἑαυτοῦ πρὸς
20 ἄλλο ἢ ἀπ' ἄλλου πρὸς ἄλλο, ἔπωσις δὲ ἔστιν ὅταν καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ τινι
κινουμένῳ ἀκολουθοῦν τι ἐπωθῆ αὐτό, ἄπωσις δὲ ὅταν ἀφ' ἑαυτοῦ ἢ ἀπ'
ἄλλου ὠθητῆται τι ὑπὸ τοῦ κινουμένου μὴ ἐπακολουθοῦντος τῷ κινουμένῳ,
κοινὴ οὖν ἀμφοῖν ἡ ὠσις, διαφέρουσι δὲ ἡ ἔπωσις καὶ ἡ ἄπωσις τῷ
ἐπακολουθεῖν ἢ μὴ. καὶ τὴν ῥίψιν δὲ εἰς τὴν ὠσιν ἀνάγεσθαι φησιν·
25 ἕως γὰρ τότε ῥιπτεῖσθαι λέγεται τι, ἕως ἂν ἡ σφοδρότης τῆς ὠσεως ἐπι- 45
κρατῆ τῆς οἰκείας τοῦ ριπτουμένου κινήσεως· ὅταν δὲ ἐκείνης ἐκλυθεῖταις
αὕτη ἐπικρατήση, ὅταν εἰ λίθος εἴη, οὐκέτι κατὰ τὴν ῥίψιν φέρεται πλάγιως
εἰ τύχει ἢ πρὸς τὸ ἄνω, ἀλλὰ κατὰ τὴν οἰκείαν ῥοπὴν ἐπὶ τὸ κάτω. ὠσις
οὖν τίς ἐστι καὶ ἡ ῥίψις· κἂν γὰρ ἐπὶ τὸ κάτω τις ῥίψη τὸν λίθον, ἕως
30 μὲν ἢ τοῦ ῥίψαντος ὠσις ἐπικρατεῖ τῆς κατὰ φύσιν κινήσεως, ῥίψις ἔστιν

1 δὴ] δὲ M αὐτὸ om. rec. principalis nostri codd. at cf. p. 1051, 11 2 post ὅσα
(sic FM) inser. τῷ sed deletit M 5 ἐδείχθη κινεῖσθαι] ἐνδέχεται M 6, 7 καὶ τὰ ἐν
αὐτοῖς ἔχοντα M 10 φανερόν φησιν ὡς aM 12 αὐτῷ F 15 ὀχεῖ et ὠθεῖ
mutat M 16 βιαιῶς FM 17 γινόμενου βίαια ὑπὸ τινος ut videtur F
18 γὰρ] οὖν M τὴν (ante ἄπωσιν) om. F 19 μετ' ὀλίγον] p. 244^a 7 20 ἔπωσις]
οὐπωσις F καὶ om. aM 20, 21 κινουμένῳ τινὶ coll. M 21 ἀκολουθοῦν τι (di-
stiqui: ἀκολουθοῦντι A: ἀκολουθοῦντες F: ἐπακολουθοῦντι M: ἀκολουθοῦντος a * 21, 22 ἀπ'
ἄλλου aAM: κατ' ἄλλο aF 22 τι om. M τοῦ κινουμένου M 23 οὖν aFM:
ἂν εἴη a τὸ A¹ 24 ἀκολουθεῖν F εἰς] ὑπὸ M 25 τι λέγεται aF τῆς
om. A¹ 25, 26 ἐπικρατεῖ M 26 ἐκλυθείσης AM: λυθείσης aF 27 αὕτη aF:
αὕτη AM 27 ἐπικρατήσοι F τὴν om. F πλαγιῶς M 28 τύχη M ἢ
om. A¹ 29 οὖν τις AM: τίς οὖν aF καὶ ἡ ῥίψις—ῥίψις ἔστιν (30) om. F
30 ἐπικρατεῖ AM: ἐπικρατῆ a φύσιν, iv om. lacuna ii litt. rel. M

ἡ κίνησις, ἐκλυθείσης δὲ ἐκείνης καὶ τῆς κατὰ φύσιν κρατούσης, οὐκέτι 244^v
 ῥίψις οὐδὲ ὤσις. καὶ ἐπὶ τῆς ῥίψεως δέ, κἂν τὸ ῥίψαν μηκέτι ἄπτηται τοῦ
 ῥιφθέντος, ἀλλ' ὅ γε ἀπὸ προσεχῶς αὐτὸ κινῶν τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τοῦ πρώ- 50
 του κινήσαντος λαβῶν καὶ εὐφυῶς ἔχων πρὸς τὴν ἐπὶ τὸ πλάγιον κίνησιν
 5 διὰ τὸ μήτε βαρὺς ἀπλῶς εἶναι μήτε κοῦφος ὠθεῖ τὸ ῥιφθὲν ἐφαπτόμενος
 αὐτοῦ, ὥσπερ αὐτὸν ὁ πρῶτος κινήσας ἄνθρωπος εἰ τύχοι ἢ ὁ παρ' ἐκει-
 νου τὴν δύναμιν τοῦ κινεῖν κατὰ τὸ συνεχῆς διαδεξάμενος ἀπὸ οὗτω γὰρ
 αὐτὸς ἐν τῷ ἐφεξῆς βιβλίῳ τὴν ῥίψιν αἰτιολογεῖ τὴν ἀντιπερίστασιν μὴ
 προσιέμενος. καὶ τὴν δίωσιν δὲ καὶ σύνωσιν τῇ ὥσει ὑπάγει καὶ ἔλξει· ἡ
 10 μὲν γὰρ δίωσις ἄπωσις ἐστὶν ἀπ' ἀλλήλων, ἡ δὲ ἄπωσις ὤσις, ἡ δὲ σύν- 55
 ωσις ἔλξις, ἡ δὲ ἔλξις ἢ πρὸς αὐτὸ ἢ πρὸς ἄλλο. δοκεῖ δὲ καὶ ἡ σύνωσις
 ὡσὶν τινα δηλοῦν, ἀλλ' οὐ χωριστικὴν ὡς ἡ δίωσις, ἀλλὰ συναγωγὸν μᾶλλον
 καὶ συμπληρικὴν. καὶ | τὰ εἶδη δέ, φησὶν, τῆς τε διώσεως καὶ τῆς συνώ- 245^r
 σεως ὑπὸ τὴν ὤσιν καὶ τὴν ἔλξιν ἀναχθήσεται. εἶδη δὲ τῆς μὲν διώσεως
 15 κέρκισις καὶ πτύσις καὶ ἐκπνοὴ καὶ πᾶσα διακριτικὴ κίνησις, τῆς δὲ συνώ-
 σεως σπάθησις καὶ εἰσπνοὴ καὶ τῆς τροφῆς ἢ τοῦ στόματος ὄλκῃ καὶ
 ἀπλῶς πᾶσα συγκριτικὴ κίνησις. ἵνα γὰρ μὴ τοῖς καθ' ἕνα ἐπιῶν
 ἅμα μὲν μηκύνῃ τὸν λόγον, ἅμα δὲ ὑποψίαν ἐπὶ τοῖς παραλειπομένοις παρ- 5
 ἔχῃται, εἰς σύγκρισιν καὶ διάκρισιν πάσας τὰς τοιαύτας ἀναγαῶν τὴν μὲν 5
 20 διάκρισιν ὡσὶν τινα φησὶν εἶναι, τὴν δὲ σύγκρισιν ἔλξιν. εἰπὼν δὲ ὅτι
 πᾶσαι αἱ συγκρίσεις καὶ διακρίσεις ἔσονται συνώσεις καὶ διώσεις ἐπήγαγεν
 πλὴν ὅσα ἐν γενέσει καὶ φθορᾷ εἰσὶν. ἐπειδὴ γὰρ τοῖς περὶ Ἀναξα-
 γόραν καὶ Λεύκιππον καὶ Δημόκριτον πᾶσα γενέσεις καὶ φθορὰ συγκρίσει
 καὶ διακρίσει γίνεσθαι ἐδόκει, αὐτῷ μὲν τοῦτο οὐκ ἀρέσκει. εἰ δὲ γίνε- 25
 ται ὅλως, φησὶ, τινα καὶ φθείρεται κατὰ σύγκρισιν καὶ διάκρισιν, οὐκ ἂν
 ἡ σύγκρισις αὕτη καὶ διάκρισις ἀνάγοιτο εἰς τὴν σύνωσιν καὶ δίωσιν οὐδὲ 10
 διὰ τούτων εἰς τὴν ἔλξιν καὶ τὴν ὤσιν. τὸ μὲν γὰρ συνωθούμενον καὶ
 διωθούμενον ὄντα κατὰ τὴν οὐσίαν καὶ μένοντα, ἅπερ ἐστὶ, διωθεῖσθαι καὶ
 συνωθεῖσθαι λέγεται καὶ ὅλως ὠθεῖσθαι καὶ ἔλκεσθαι, τὰ δὲ γινόμενα καὶ

3 ῥιφέντος M ὁ ἰταρ. M post ἀπὸ αὐτὸ κινῶν AM: κινῶν αὐτὸ F: κινῶν
 αὐτὸ a 4 ἔχων A' τὴν ἐπὶ τὸ] τὴν ἐκ M 5 ῥιφέν M 6 πρῶτος A:
 πρώτως aFM ἄνθρωπος] ἂν F τύχη M 7 κινεῖν] κινήσαι M συνε-
 χῶς M 8 βιβλίῳ] Θ 10 p. 266^b30 sqq. ἀντιπερίστασιν M 12 χωριστικὴν A:
 χωριστικὴν aF: γνωριστικὴν M 13 συμπληρικὴν A: συμπληρ. terminatione incerta F:
 συμπληρικόν aM 13. 14 τῆς τε συνώσεως καὶ τῆς διώσεως a 14 διώσεως aA:
 ὤσεως F: διώξεως M 16 καὶ ἢ τῆς aM τροφῆς ἢ τοῦ στόματος ὄλκοι F
 18 μὲν om. M ὑποψίας F ἐπὶ scripsi: ὑπὸ AM: om. aF 18. 19 παρ-
 ἔχεται AM: παράσχηται aF 20 τινα ὡσὶν collocat a 21 σύνωσις καὶ δίωσις
 aF 22 πλὴν om. a ὄσαι M 23 καὶ (ante Λεύκιππον) om. a 23. 24 διὰ
 συγκρίσεως καὶ διακρίσεως F 24 ἐδόκει γίνεσθαι M 24. 25 τοῦτο οὐκ αἰεὶ δὲ γίνεταί
 ὅ ἐστι φησὶ κτλ. M 25 καὶ διάκρισιν om. F 26 αὕτη F ἢ διάκρισις M
 27. 28 διωθόμενα καὶ συνωθόμενα M: διωθόμενον καὶ συνωθόμενον a 28 κατ'
 οὐσίαν a διαμένοντα F 29 λέγεται καὶ ὅλως] λέγονται καὶ ὅ ἐστιν ὡς M
 καὶ ὅλως ὠθεῖσθαι om. F

φιθειρόμενα οὐ μένοντα ἐπὶ τῆς οἰκείας οὐσίας κατὰ γένεσιν καὶ φθορὰν 215^r
 μεταβάλλει, ἐπειδὴ κατ' οὐσίαν εἰσὶν αἱ τοιαῦται μεταβολαί. διὸ οὐχ ἔλξεις
 οὐδὲ ὤσεις αἱ τοιαῦται συγκρίσεις καὶ διακρίσεις· οὐδὲ γὰρ κινήσεις ὅλως
 εἰσὶν αἱ γενέσεις καὶ αἱ φθοραί, οὐδὲ ἔλκεσθαι ἢ ὠθεῖσθαι οἷόν τε τὸ ἐπιγνώμε-
 5 νον καὶ μηδέπω ἦν. ἐπειδὴ δὲ ὁ Ἀλέξανδρος ἐν τῷ ἐτέρῳ ἐβδόμῳ βιβλίῳ 15
 τῷ κατὰ τὴν λέξιν ὀλίγον τι τοῦτο διαφέρουσι καὶ τὴν σπάθῃσιν καὶ τὴν
 κέρκισιν τῇ ὥσει ὑπάγεσθαι λέγει, ἰστέον ὅτι ἐν οἷς ἔγνων ἐγὼ οὕτως
 ἡρόν γεγραμμένον καὶ ἡ σπάθῃσις δὲ καὶ ἡ κέρκισις· τὸ μὲν γὰρ
 10 αὐτῶν σύγκρισις, τὸ δὲ διάκρισις. ἰστέον δὲ ὅτι ὁ Θεμιστίσιος ἐν οἷς
 ἔγνων ἐγὼ βιβλίῳ ἀπὸ ταύτης τῆς ῥήσεως τῆς λεγούσης ἅπαν ὀη τὸ
 φερόμενον ἢ αὐτὸ ὑφ' ἑαυτοῦ κινεῖται ἢ ὑπ' ἄλλου ἤρξατο τοῦτο
 τὸ βιβλίον παραφράζειν τῶν μέχρι τοῦδε ῥηθέντων ἐν αὐτῷ καταφρονήσας, 20
 καὶ οὐδὲ ἐν ταῖς ἐξῆς τὴν συνέχειαν φυλάττει.

15 p. 243^b 10 Ἄμα δὲ φανερόν ὅτι οὐδὲ ἔστιν ἄλλο τι γένος ἕως τοῦ
 ἅπασαι γὰρ πίπτουσιν εἰς τέτταρας ταύτας.

Ἐπίπῶν τὰς συγκρίσεις καὶ διακρίσεις τὰς μὲν συνώσεις εἶναι τὰς δὲ 25
 διώσεις, καὶ διὰ τοῦτο τὰς μὲν ἔλξεις τὰς δὲ ὤσεις, ἐπειδὴ τινες τῶν φυ-
 σικῶν ἀρχὰς οὐ μόνον τῶν κατὰ τὸν κινήσεων ἀλλὰ καὶ πασῶν ἐτίθεντο
 τὴν σύγκρισιν καὶ διάκρισιν καὶ οὐ μόνον κινήσεων ἀλλὰ καὶ μεταβολῶν
 20 πασῶν, αὐτὸς οὐ τοῦτο μόνον ἀναιρεῖν δοκεῖ τὸ πασῶν ἀρχὰς αὐτὰς εἶναι
 τῶν κινήσεων, ἀλλ' οὐδὲ ἀρχαί, φησὶν, εἰσὶ πρῶται οὐδὲ γένος τί ἐστὶν
 ὅλως κινήσεως τοῦτο παρὰ τὰ τέτταρα τὰ εἰρημένα. ἀλλ' ὑπ' ἐκεῖνα καὶ
 ταῦτα ἀνάγεται καὶ τὰ τούτων εἶδη· καὶ γὰρ ἡ μὲν εἰσπνοὴ σύγκρισις οὕσα 30
 ἔλξις ἐστίν, ἡ δὲ ἐκπνοὴ διάκρισις οὕσα ὥσις ἐστίν· ὁμοίως δὲ καὶ ἡ πύσις,
 25 καὶ ἡσσι ἀλλαι, φησὶ, διὰ τοῦ σώματος ἐκκριτικαὶ εἰσὶν ἢ ληπτικαὶ κινήσεις αἱ
 μὲν διακριτικαὶ οὕσαι αἱ δὲ συγκριτικαί, αἱ μὲν ὑπὸ τὴν ὥσιν ἀνάγονται,
 αἱ δὲ ὑπὸ τὴν ἔλξιν· οὕτω μὲν οὖν τὴν ἀρχὴν ὁ Ἀλέξανδρος ἐξηγήσατο

1 οἰκείας aAM: ^τ αὐ F 2. 3 οὐχ ἔλξεις οὐδὲ ὤσεις AM: οὐχ ἔλξις οὐδὲ ὤσις F: οὐχ
 ὤσεις οὐδὲ ἔλξεις a 3 ὅλα M 4 αἱ (post καὶ) om. aF οἷόν τε ἐστὶ F
 5 μηδέπω A: μήπω aF: τὸ μηδέπω M 6 σπάθῃσιν M 7 ὅτι om. F
 ἀνέγνων M 8 εὔρον aFM καὶ ἡ σπάθῃσις—διάκρισις (9) in nostris codd. alterius
 recensionis non servatur 9 δὲ om. F Θεμιστίσιος] p. 400, 1 Sp. 10 ἔγνων AF
 et (ἐγ in ras.) M: ἀνέγνων a ἐγὼ om. M 11. 12 τοῦτου τοῦ βιβλίου F: τὸ βιβλίον
 τοῦτο M 12 μέγρις a 13 οὐδὲν F ἐν ταῖς M 15 ἅπασα γὰρ πίπτουσα F
 17 τὰς μὲν ὤσεις τὰς δ' ἔλξεις a 18 τῶν κατὰ τὸν κινήσεων om. F
 ἔθεντο M 19 καὶ (ante οὐ) om. a 20 τὸ aFM: τοῦ A 21 post
 πρῶται adl. M ἀλλ' ὑπεκεῖνα ex vers. seq. ἐστὶν om. a 22 κινήσεως ὅλως
 παρὰ M (τοῦτο om.) τοῦτο μόνον ἀναιρεῖν δοκεῖ περὶ τὰ τέσσαρα F cf. ad v. 25
 ἀλλ' ὑπεκεῖνα transponit M cf. ad v. 21 23 καὶ τὰ] καὶ διὰ F 24 ὥσιν ἐστίν·
 ὁμοίως δὲ F 25 διὰ τοῦ σώματος om. F qui pro his priora εἰσὶ πρῶται (21) — ὁμοίως
 δὲ (24) iterat correctis mendis praeter (ante τὰ τέσσαρα v. 22) 26 ληπτικαὶ M
 27 τὴν ἀρχὴν post ἀλέξανδρος colloe. M

τὴν σύγκρισιν καὶ διακρίσιν λέγων δεδειχθαι μὴ ἄλλο γένος οὔσας κινήσεως, 245^r
 ἀλλ' ὑπαγομέναις αὐτὰς ταῖς προειρημέναις τέτρασιν ὡς μέρη ἐκείνων οὔσας.
 ἐφεξῆς δὲ ἀναλαβὼν τὸν λόγον, εἶτε κατ' ἄλλην ἐπιβολὴν ὕστερον προσ- 35
 γραφεῖσαν εἶτε οὐκ οἶδα ὅπως, γενικοτάτας φησὶν ὑπ' αὐτοῦ κινήσεις δεί-
 5 κνυσθαι τὴν τε σύγκρισιν καὶ τὴν διακρίσιν. "πάντα γάρ, φησί, τὰ εἶδη τῆς
 κινήσεως ὑπὸ ταῦτα εὐρεθήσεται· εἰ γὰρ πάντα μὲν ὑπὸ τὴν δίωσιν καὶ
 τὴν σύνωσιν, τούτων δὲ ἡ μὲν σύγκρισις ἡ δὲ διάκρισις, πάντα εἰς σύγκρισιν
 καὶ διάκρισιν ἀνάγοιτο ἄν." ταῦτα ὁ Ἀλέξανδρος αὐτῇ λέξει γέγραπεν,
 καίτοι τοῦ Ἀριστοτέλους εἰπόντος "ὁμοίως δὲ καὶ αἱ ἄλλαι συγκρίσεις καὶ
 10 διακρίσεις· ἅπασαι γὰρ ἔσονται διώσεις καὶ συνώσεις, πλὴν ὅσαι ἐν γενέσει 40
 καὶ φθορᾷ." ὥστε οὐχ ἡ σύνωσις σύγκρισις τίς ἐστὶν οὐδὲ ἡ δίωσις διά-
 κρίσις τις, ὡς ὁ Ἀλέξανδρός φησιν, ἀλλὰ τοῦναντίον αἱ συγκρίσεις καὶ
 διακρίσεις συνώσεις καὶ διώσεις εἰσὶ. πῶς δὲ εἰς σύγκρισιν καὶ διάκρισιν
 15 πᾶσαι ἀνάγοιτο ἄν ἐκ τῶν νῦν εἰρημένων αἱ κινήσεις, εἴπερ πάσας εἰς
 τὰς εἰρημένους τέτταρας πίπτει φησὶν ὁ Ἀριστοτέλης καὶ τὰς δύο πάλιν
 τῶν τεττάρων τὴν ὄχνησιν καὶ τὴν δίνησιν εἰς τὰς δύο τὰς λοιπὰς ἀναγαγὼν
 τὴν ἔλξιν καὶ τὴν ὦσιν ἐπὶ τούτων ὡς κοινῶν συνήγαγε τὸν προκείμενον 45
 λόγον εἰπὼν "ὥστε εἰ τὸ ὠθοῦν καὶ τὸ ἔλκον ἅμα τῷ ὠθουμένῳ καὶ
 ἔλκομένῳ, φανερόν ἐστι τοῦ κατὰ τὸπον κινουμένου καὶ κινουόντος οὐδὲν ἐστὶ
 20 μεταξύ." ἀλλ' οὐκ εἶπεν "ὥστε εἰ τὸ συγκρίνον καὶ διακρίνον". ἐν μέντοι
 τῷ ἑτέρῳ ἐβδόμῳ βιβλίῳ οὕτως αὐτῇ λέξει γέγραπται· "καὶ πᾶσα δὴ κί-
 νησις ἡ κατὰ τὸπον σύγκρισις καὶ διάκρισις ἐστὶ". καὶ ἀπὸ ταύτης ἴσως
 τῆς λέξεως ὁ Ἀλέξανδρος τὰ ὕστερον ῥηθέντα προσέθηκεν οὐ συμφωνοῦντα
 τοῖς ἐναυθῶν γεγραμμένοις, ὡς δοκεῖ. δυνατόν δὲ ἴσως συμφώνους δε-
 25 κνύσαι τούτους τοὺς λόγους τοῦ Ἀριστοτέλους τὴν σύγκρισιν καὶ τὴν διά- 50
 κρίσιν οὐχ ἀπλῶς ὑπὸ τὴν σύνωσιν καὶ τὴν δίωσιν ἤτοι τὴν ἔλξιν καὶ τὴν
 ὦσιν ὡς ὑπὸ καθολικωτέρας ἀνάγοντος, ἀλλ' ὡς τὰς αὐτὰς ἐκείναις ταύτας
 λέγοντος. οὕτω γὰρ καὶ ὁ Ἀλέξανδρος ὕστερον διετάξατο λέγων "πᾶσαι
 ἄν ὑπάγοιτο ταῖς δύο ταύταις, τῇ τε ἔλξει καὶ τῇ ὦσει, ὧν ἡ μὲν σύγ-

1 οὔσαν F 2 ταῖς προηγουμέναις M 4 φησὶν aA: φύσεις compend. F: φασὶν M
 4. 5 δεκνυσθαι AM: δεδειχθαι aF 5 τὴν (post καὶ) om. aF 8 ἀνάγοιτο M
 αὐτῇ A: αὐτῇ τῇ aF: τῇ M 9 εἰπόντος] p. 243^b7 δὲ om. F 9. 10 καὶ δια-
 κρίσεις om. F 10 διακρίσεις M συνώσεις καὶ διώσεις M 11 post σύνωσις add.
 καὶ F τίς om. M 12 τις om. M 12. 13 ὡς αἱ συγκρίσεις καὶ αἱ διακρίσεις F
 14 πᾶσα ἀνάγοιτο F post ἄν duae litterae erasae A ἐκ τῶν νῦν εἰρ.] αἱ τοῦ νῦν
 εἰρημέναι F πᾶσαι corr. in πᾶσας A¹ εἰς om. F 15 τέσσαρας τὰς εἰρημένας a
 δύο καὶ τὰς F τὰς (post δύο) om. M 16 ἀναγαγὼν AM: ἀναγάγη F: ἀνάγεσθαι a
 17 ante ἐπὶ habet καὶ a κοινὸν aFM 18 post λόγων littera erasa M εἰπὼν]
 p. 244^a4 18. 19 καὶ ἔλκομένῳ A in mg. et M: om. aF: καὶ τῷ ἔλκομένῳ princ. rec.
 Arist. 21 ἑτέρῳ] p. 243^b29 βιβλίῳ ἐβδόμῳ F γέγραπται AM: γεγραμμένον
 ἐστὶν aF 24 ἴσως συμφώνους aA²: ἰσοσυμφώνους A¹F: ἴσως συμφώνως M
 25. 26 τὴν τε (τε om. M) σύγκρισιν καὶ διάκρισιν FM 26 τὴν (ante δίωσιν) ex-
 punctum A 27 καθολικωτέρου F ταύσης a καὶ om. a 29 ὑπάγοιτο,
 v supra add. A τε om. aF

κρίσις ἐστὶν ἢ δὲ διάκρισις· καὶ οὕτω γενικώταται ἂν εἴεν κινήσεις σύγ· 245^r
κρίσις τε καὶ διάκρισις.

p. 243^b16 Τούτων δὲ πάλιν ἡ ὄχησις καὶ ἡ δίνησις ἕως τοῦ |
οὕτω γὰρ συνεφέλλεται θάτερον. 245^v

5 Δείξας ὅτι εἰς τὰς τέτταρας τὰς εἰρημένας πᾶσαι αἱ κατὰ τόπον ἀνά- 6
γονται κινήσεις, τὰς δύο πάλιν τὴν τε ὄχησιν καὶ τὴν δίνησιν εἰς τὰς λοι-
πὰς ἀνάγει δύο τὴν τε ὦσιν καὶ τὴν ἔλξιν. δεῖκνυσι γὰρ τὴν μὲν ὄχησιν
ἢ κατὰ ἔλξιν ἢ κατὰ ὦσιν ἢ κατὰ δίνησιν γινομένην, τὴν δὲ δίνησιν συγκατεμένην
ἔκ τε ἔλξεως καὶ ὤσεως. καὶ ὅτι μὲν ἡ ὄχησις ὑπὸ τινα τῶν τριῶν ἐστὶ δεί-
10 κνυσι λαμβάνων τὸ μὲν ὀχούμενον μὴ καθ' αὐτὸ κινεῖσθαι, ἀλλὰ κατὰ συμ- 10
βεβηχός· τῷ γὰρ τὸ ὀχοῦν κινεῖσθαι τούτῳ κινεῖται τὸ ὀχούμενον, καὶ
ὡς ἐκεῖνο καθ' αὐτὸ κινεῖται, οὕτω τοῦτο κατὰ συμβεβηχός. ὥστε τὰ
ὀχοῦντα χρῆ ζητεῖν κατὰ πόσους κινεῖται τρόπους· κατὰ γὰρ τοὺς αὐτοὺς
κινήσεται καὶ τὸ ὀχούμενον. τῶν δὲ ὀχοῦντων τὰ μὲν ἀφ' ἑαυτῶν κινού-
15 μενα ὄχεϊ, ὡς ὁ ἵππος τὸν ἀναβάτην καὶ ὄλωσ τὰ ἔμφυχα, τὰ δὲ ἔξωθεν
καὶ αὐτὰ κινούμενα. ἀλλὰ περὶ μὲν τῶν ἐμφύχων καὶ ἐξ ἑαυτῶν κινου-
μένων δέδεικται πρότερον, ὅτι ἅμα ἔχουσιν ἐν ἑαυτοῖς καὶ τὸ κινῶν καὶ
τὸ κινούμενον, τὰ δὲ ἄφυχα καὶ ἔξωθεν κινούμενα, ἐν οἷς τινα ὀχοῦντά 15
ἐστὶ, κατὰ τοὺς τρεῖς κινεῖται τρόπους· ἢ γὰρ ἐλκόμενα ὡς ἡ ναὺς ἢ
20 ὀχοῦσα τοὺς ἐπιβάτας, ἢ ὠθηόμενα ὡς ἡ πρὸς ἄνεμον πλέουσα, ἢ δινού-
μενα ὡς στρόμβοι καὶ μύλοι, ὅτινες καὶ ὀχοῦσιν ἔστιν ὅτε τινὰ αὐτοῖς
ἐπικείμενα. ὥστε ἡ ὄχησις κοινή τῶν τριῶν ἐστὶ τρόπων· ἢ γὰρ ἔλξει ἢ
ὡσει ἢ δίνησει κινεῖται τὸ ὀχούμενον. οὕτω μὲν ἡ ὄχησις. ἡ δὲ δίνησις,
φησί, σύγκαιται ἔκ τε ἔλξεως καὶ ὤσεως. ὁ γὰρ δινῶν ποτὲ μὲν ἐφ' ἑαυ-
25 τὸν προσαΐγει τὸ δινούμενον, ποτὲ δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ ἀπωθεῖ ὡς ἐπὶ τῶν ταῖς
χερσὶν ἀληθόντων· ὠθῶν γὰρ ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν μύλην καὶ πάλιν ἔλκων 20
ποιεῖται τὴν δίνησιν.

Εἰ οὖν αἱ μὲν τέτταρες κινήσεις εἰς ἔλξιν ἀνάγονται καὶ ὦσιν, τὸ δὲ
ἔλκων καὶ τὸ ὠθοῦν ἅμα τῷ ἐλκόμενῳ καὶ ὠθημένῳ ἐστὶ, φανερόν ὅτι

I ἐστὶν om. M καὶ οὕτω — διάκρισις (2) om. M εἴη F 3 ὄχησις aF
καὶ om. F 4 συνεφέλλεται AM: συνεφέλλει F: συνεφέλλεται a 5 δὲ ὅτι M
τὰς A: ταύτας τὰς FM: om. a 6 post ὄχησιν expuncta habet ἢ κατὰ ἔλξιν F
εἰς] καὶ F 8. 9 ἔκ τε ἔλξεως καὶ ὤσεως AM: ἐκ τῆς ὤσεως καὶ ἔλξεως F: ἔκ τε
ὤσεως καὶ ἔλξεως a 11 τῷ γὰρ — συμβεβηχός (12) M om. sed rest. in marg.
γὰρ τῷ ὀχοῦντι κινεῖσθαι τοῦτο F 12 καὶ τοῦτο M 13 χρῆ] δεῖ M 14 κί-
νήσεται AM cf. p. 1039,25: κινήθησεται aF ἀφ'] ὑφ' F 15 ὁ om. F
ὄλωσ] ὅ ἐστὶν ὡς M 17 ἔχουσιν om. a καὶ (post ἑαυτοῖς) om. M 18 καὶ
om. M 19 τοὺς A: τοῦ M: om. aF 19. 20 ἢ ἔχουσα M 21 ὡς οἱ F
ὅτε om. M ἔστιν ὅτε post ἐπικείμενα transponunt aF 23 διώσει M
μὲν ἢ] μὲν οὖν M 24 ἔκ τε] ἐκ τῆς M 24. 25 ἐφ' ἑαυτῶν A¹ 25 τὸ κί-
νούμενον M 26 ἀληθόντων aF: ἀλούντων sed λ in duarum litt. litura A: ἀλα-
νότων M

τὰ κατὰ τόπον κινουῦντα ἅμα ἐστὶ τοῖς κατὰ τόπον ὑπ' αὐτῶν κινουμένοις 245^v
καὶ οὐδέν ἐστιν αὐτῶν μεταξὺ. λοιπὸν οὖν δεῖξαι, ὅτι τὸ ὠθοῦν καὶ τὸ
ἔλκον ἅμα τοῖς ὑπ' αὐτῶν κινουμένοις ἐστὶ. τοῦτο δὲ δεῖκνυσιν ἐκ τῶν
ὀρισμῶν τῆς τε ὥσεως καὶ τῆς ἔλξεως. ὁ δὲ κυριώτατος τῶν ἀποδείξεων
5 τρόπος ἐκ τῶν ὀρισμῶν ἐστίν. ὀρισμὸς δὲ τῆς μὲν ὥσεως ἐστὶ κίνησις ἢ 25
ἀφ' ἑαυτοῦ πρὸς ἄλλο ἢ ἀπ' ἄλλου πρὸς ἄλλο, τῆς δὲ ἔλξεως κίνησις
ἀπ' ἄλλου ἢ πρὸς ἑαυτὸ ἢ πρὸς ἄλλο, ὅταν, φησὶν, θάπτων ἢ κίνησις
ἢ τῆς χωριζούσης ἀπ' ἀλλήλων τὰ συνεχῆ. τότε, φησί, τὸ ἔλκον
ἐφέλκεται θάπτερον ἢ πρὸς ἑαυτὸ ἢ πρὸς ἄλλο, ὅταν κατισχύῃ τὸ ἔλκον
10 τῆς τοῦ ἐλκομένου οἰκειᾶς κινήσεως τῆς θάπτονα εἶναι τὴν τοῦ ἔλκοντος
κίνησιν τῆς τοῦ ἐλκομένου. ἤτις ὅσον ἐφ' ἑαυτῇ χωρίζει ἀπ' ἀλλήλων
τὰ συνεχῆ, τουτέστι τὰ ἐλκόμενα ἐπὶ τὸ ἀψασθαι καὶ ταύτη συνεχιζόμενα.
ἢ γὰρ οἰκεία κίνησις ἐκάστου ὅσον ἐφ' ἑαυτῇ χωρίζει καὶ ἀποσπᾷ τὰ ὑπὸ 30
τοῦ ἔλκοντος βία συναπτόμενα ἀλλήλοις· πολλαχῶς γὰρ τὰ ἀπτόμενα συνεχῆ
15 καλεῖν εἶωθεν ὁ Ἀριστοτέλης. ὅταν δὲ ἢ τοῦ ἔλκοντος κίνησις θάπτων ἢ
τῆς τοῦ ἐλκομένου τῆς χωριζούσης ἀπ' ἀλλήλων τὰ συνεχῆ μέλλοντα γί-
νεσθαι ὑπὸ τῆς ὀλκῆς, τότε ἢ ὀλκὴ γίνεται καὶ συνεφέλκεται τὸ κινου-
μενον ὑπὸ τοῦ κινουόντος· ἢ μᾶλλον ῥητέον, ὅταν θάπτων ἢ κίνησις ἢ τοῦ
ἔλκοντος βία πρὸς τὸ ἀνόμοιον καὶ ἀποσπῶντος τὸ τέως ὄν συνεχῆς πρὸς
20 τὸ ὅμοιον τῆς τοῦ ἐλκομένου κατὰ φύσιν κινήσεως τῆς χωριζούσης ἀπ' 25
ἀλλήλων τὰ ἀνόμοια συνεχῆ. αἱ γὰρ κατὰ φύσιν δυνάμεις ἕκαστα τοῖς
ὅμοιόις συνεχίζουσαι ἐν τοῖς οἰκείοις φυλάττουσι τόποις, ὥσπερ αἱ βία
ἔλκουσαι ἀποσπῶσαι τὰ τέως συνεχῆ ἐπὶ τοὺς ἀνόμοιους ἔλκουσι τόπους.
εἰ δὲ καὶ ἐπὶ τοὺς ὅμοιους, ὡς εἴ τις ἐπὶ τὸ κάτω λίθον ἔλκοι ἢ ἐπὶ τὸ
25 ἄνω πῦρ, ἀλλὰ θάπτονα εἶναι χρὴ τὴν τοῦ ἔλκοντος κίνησιν τῆς τοῦ ἐλκο-
μένου, κἂν ἐπὶ τὰ αὐτὰ γίνηται, εἰ μέλλοι ἢ ὀλκὴ ἐπιτελεῖσθαι.
Ἰστέον δὲ ὅτι τὴν λέξιν ταύτην τὴν λέγουσαν ὅταν θάπτων ἢ κίνη-
σις ἢ τῆς χωριζούσης ἀπ' ἀλλήλων τὰ συνεχῆ ἐν τισιν ἀντιγρά- 40
φοῖς ὁ Ἀλέξανδρος μὴ φέρεσθαι φησι. πῶς δὲ ἂν ἔχοι τοῦτο λόγον,
30 εἴπερ ἀπὸ ταύτης τῆς προσθήκης ἔνστασιν εὐθὺς ὁ Ἀριστοτέλης ἐπάγει·
ἐν μέντοι τῷ ἐτέρῳ ἐβδόμῳ βιβλίῳ ἢ λέξις αὕτη οὕτως ἔχει· ἢ δὲ ἔλξις

1 alterum κατὰ τόπον post κινουμένοις collocat a 2 ἐστὶν αὐτῶν μεταξὺ AM: ἐστὶ
μεταξὺ αὐτῶν a: μετ' αὐτῶν μεταξὺ F 3 δὲ supra add. A: δὲ M 4 τῆς
ὥσεως M ὁ δὲ] fortasse ὁ γὰρ 5 δὲ τῆς aAM: γὰρ τῆς F κίνησις ἐστὶ
colloc. M 6 πρὸς ἄλλου F τῆς δὲ ἔλξεως — πρὸς ἄλλο (7) om. M κίνησις
aFA²: κινήσεως A¹ 7 ὅταν A: ὅταν γὰρ aF: ὅτε M ἢ κίνησις θάπτων F: θάπτω
ἢ κίνησις M θάπτων Aristoteles ἢ om. a 8 ἢ τῆς] ἐστὶ τῆς M ἢ χωρί-
ζουσα pars codd. Arist. 9 ὅτε κατάρχει M 10 τῆς] τὸ F θάπτων M 12 τῷ
ἐλκομένῳ M τῷ A ταῦτα F 13 ἀφ' ἑαυτ' F 13. 14 ὅσον τὰ ὑπ' αὐτοῦ
ἔλκοντα βία F 15 ὅτε δὲ M θάπτων M 16 τῆς (ante τοῦ) om. F τὰ συνεχῆ καὶ
μέλλοντα M 17. 18 τὸ κινουὸν ὑπὸ τοῦ κινουόντος M 18 θάπτων M 22 τόποις
φυλάττουσιν collocat M 23 ἀποσπᾶσαι sic M τοὺς om. F 24 εἰ δὲ] εἴτε F
ἔλκει aF 25 θάπτων ut p. 1055, 6 aM 26 μέλλει M 27 ὅταν] ὅτι F
θάπτων M 29 ἔχη M 31 βιβλίῳ aF: om. aM ἔχοι F ἢ δὲ ἔλξις om. F

ἤταν ἤτοι πρὸς αὐτὸν ἢ πρὸς ἕτερον θάπτων ἢ κίνησις ἢ τοῦ 245^b
 ἔλκοντος μὴ χωριζομένη τῆς τοῦ ἐλκομένου.

p. 244^a11 Γάχα δὲ δόξειεν ἂν εἶναί τις ἔλξις καὶ ἄλλως ἕως τοῦ
 φανερὸν ὅτι τοῦ κατὰ τόπον κινουόντος καὶ κινουμένου, οὐδὲν

5 ἔστι μεταξύ.

Τὸν λόγον ἀποδοῦς τῆς ἔλξεως καὶ θάπτωνα ἐν αὐτῷ ἀποδοῦς τὴν
 κίνησιν τοῦ ἔλκοντος τῆς τοῦ ἐλκομένου κατὰ φύσιν κινήσεως ἐπέστησεν.
 ὅτι τινὰ τῶν ἐλκόντων δοκεῖ ἔλκειν μὴ κινούμενα αὐτά, ὡσπερ τὸ ξύλον
 ἔλκειν δοκεῖ τὸ πῦρ πρὸς ἑαυτό, καὶ ἔτι μᾶλλον ἢ Ἡρακλεία λίθος τὸν 50
 10 σίδηρον καὶ τὸ ἤλεκτρον τὸ ἄχυρον οὐ κινούμενα αὐτά. πῶς οὖν θάπτων
 ἢ τούτων κινήσις εἴη ἂν τῆς κατὰ φύσιν τῶν ἐλκομένων κινήσεως; ἢ καὶ
 ἐπὶ τούτων τὴν φυσικὴν δύναμιν ἐκείνην τὴν ἔλκουσαν βίαι ἰσχυροτέραν εἶναι
 χρῆ τῆς τῶν ἐλκομένων δυνάμεως, κἂν μὴ κινῆται τὰ ἔλκοντα. διό, φησί.
 οὐδὲν διαφέρει. εἴτε κινουμένου τοῦ ἔλκοντος εἴτε μένοντος γίνεται ἢ ἄλλῃ.
 15 τὸ δὲ ὅτε μὲν γὰρ ἔλκει οὐ ἔστιν ὅτε δὲ οὐ ἦν ὁ Ἀλέξανδρος
 ἐξηγούμενος “τὸ μὲν οὐ ἔστι, φησί, σημαίνει τὸ ἀφ’ οὐ ἔστι, τὸ δὲ οὐ καὶ
 ἦν τὸ ἀφ’ οὐ ἦν· καὶ λέγει ὅτι τὸ μὲν ἀφ’ ἑαυτοῦ πρὸς ἄλλο ἔλκον, ἀφ’
 οὐ ἔστιν αὐτὸ τὸ ἔλκον, ἀπὸ τούτου ἄγει τὸ ἐλκόμενον. τὸ δὲ ἀπ’ ἄλλου
 πρὸς αὐτό, ἀφ’ οὐ ἦν τὸ ἐλκόμενον. | ἀπάγει αὐτὸ προσάγων ἑαυτῷ”. 246^r
 20 ἀλλὰ ἀπίθανός μοι δοκεῖ ἢ μετάληψις τοῦ οὐ εἰς τὸ ἀφ’ οὐ. κάλλιον
 οὖν οἶμαι προσελθὼν ἐξηγήσατο ὅτι “εἰπὼν μὴδὲν διαφέρειν (μένον ἔλκειν
 τὸ ἔλκον) ἢ κινούμενον ἐπήγαγεν, ὅτι τὸ μὲν μένον ἔλκει, ἦπου ἔστιν αὐτό,
 τὸ δὲ κινούμενον ἐλθὼν ἐπὶ τὸ ἐλκόμενον ἄγει αὐτὸ εἰς τὸν ἑαυτοῦ τόπον,
 ἐν ᾧ ἦν πρὸ τοῦ ἐπὶ τὸ ἐλκόμενον κινήθηται.” ζῆτεῖ δὲ ὁ Ἀλέξανδρος
 25 καλῶς, πῶς τὰ φυσικῶς ἔλκοντα οἶον ἢ Ἡρακλεία λίθος καὶ τὰ τοιαῦτα 5
 ἀπτόμενα τῶν ἐλκομένων ἔλκει αὐτά, καὶ λέγει ὅτι κἂν μὴ αὐτὰ αὐτῶν
 ἄπτεται, ἀλλὰ τῇ δυνάμει, δι’ ἧς ἔλκει αὐτά, ἐκείνη αὐτῶν ἄπτεται. ἀλλ’
 οὐ τοῦτο ἦν τὸ προκείμενον τῷ Ἀριστοτέλει δεῖξαι ὅτι ἀσωμάτῳ δυνάμει
 ἄπτεται τὸ ἔλκον τοῦ ἐλκομένου, ἀλλὰ σωματικῇ, ὡς μὴδὲν εἶναι μεταξύ

1 αὐτόν a θάπτων M 3 δὲ om. M ἂν aF: om. AM 4 καὶ ὡς

ἄλλως F τοῦ κατὰ τόπον κινουόντος καὶ κινουμένου AM: τοῦ κινουόντος καὶ κινουμένου M
 κατὰ τόπον F: τοῦ κατὰ τόπον κινουμένου καὶ κινουόντος a 7 ἐλκομένου] κινουμένου M

10 ἔλεκτρον a 11 τούτου F ἂν om. F 14 εἴτε (ante μένοντος)] ἢ F γένη-

ται M 15 γὰρ (post μὲν) om. M 17 καὶ λέγει δὲ a 19 ἔλκον M

προσάγων M αὐτῷ a 20 πιθανῶς M τὸ οὐ M 21 οὖν om. M εἰπὼν

ὅτι M διαφέρειν scripsi: διαφέρει aL: διαφ^β F 21. 22 μένον ἔλκειν τὸ ἔλκον add.
 Emendator Ambrosianus (cf. vol. IX p. VIII) 22 ἢ a: ἢ F: μὴ M: idem, sed in

litura A ἀπήγαγεν F τὸ μὲν μέλλον ἔλκει M 23 ἐλθὼν F¹ αὐτόν εἰς

ἑαυτοῦ τόπον M 25 οἶον— τοιαῦτα om. M 26 ἔλκει αὐτό F 27 ἐκείνη A: ἐκείνη,

aF¹M 28 ἀριστοτέλης a ἀσωμάτων δυνάμεων F 29 τὸ ἔλκον post ἐλκομένου M

σωματικῶν F μὴδὲ F

σῶμα. κάλλιον οὖν τὸ ἐφεξῆς ὑπ' αὐτοῦ λεγόμενον "ἢ γὰρ ἀπόρροιαί τινες 246^a
εἰσὶν ἀπὸ τῶν ἡμερούμενων καὶ οὕτως ἔλκόντων σωματικά, δι' ὧν ἀπτο-
μένων καὶ ἐμπλεκόμενων, ὡς τινες λέγουσιν, ἔλκεται τὰ ἐλκόμενα, ἢ οὐ
5 ἐπ' ἐκείνων), ἀλλὰ περὶ τῶν ἐύλων εἶπεν, ἢ μένοντα τὸ πῦρ κατέχει παρ'
αὐτοῖς ἔλκοντά πως αὐτὸ καὶ τὴν ἄνω φερόν αὐτοῦ βιάζόμενα διὰ τὸ ἐξῆ-
φθαι ἀπ' αὐτῶν." ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἐπέστησεν, ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ ῥήσει
προστέθεικεν ὁ Ἀριστοτέλης τῇ λέξει τὸ ἀφ' ἑαυτοῦ πρὸς ἄλλο, ὅπερ
10 τῆς ὥσεως ἴδιον ἦν καὶ ἀπόσεως· μήποτε δὲ οὐ περὶ τοῦ ἔλκοντος ἄμφω εἶπεν
τὸ ἀφ' ἑαυτοῦ πρὸς ἄλλο ἢ ἀπ' ἄλλου πρὸς ἑαυτό, ἀλλὰ τὸ μὲν
ἀφ' ἑαυτοῦ πρὸς ἄλλο περὶ τοῦ ὠθηοῦντος, τὸ δὲ ἀπ' ἄλλου πρὸς 15
ἑαυτό περὶ τοῦ ἔλκοντος. διὸ τὰς τέτταρας κινήσεις εἰς ὧσιν καὶ ἔλξιν
ἀναγαγὼν κοινῶς λοιπὸν συνεπεράνατο ὅτι τοῦ κατὰ τόπον κινουμένου
καὶ κινουμένου οὐδὲν ἐστὶ μεταξύ.

15 Μετὰ δὲ ταύτῃ τὴν λέξιν ἐν τισιν ἀντιγράφοις ὁ Ἀλέξανδρος τοιαύτην
τινὰ λέξιν γεγράφθαι φησίν. "ὁμοίως δὲ κἀν εἴ τι ἐστὶ ποιητικὸν καὶ
γεννητικὸν τοῦ ποιοῦ, καὶ τοῦτο ἀνάγκη ποιεῖν ἀπτόμενον βαρὺ
κοῦφον." ἐφεξῆς δὲ τούτῳ κείσθαι φησιν οὐχὶ τὸ "ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τοῦ
ἀλλοιουμένου", ὅπερ μετὰ τὰ πρότερον εἰρημένα ἐν τοῖς πλείστοις γέγραπται. 20
ἀλλὰ τὸ μετ' ὀλίγον τούτου τὸ "ἐν πᾶσι γὰρ συμβαίνει ἅμα εἶναι τὸ ἔσχα-
τον ἀλλοιοῦν καὶ τὸ πρῶτον ἀλλοιούμενον". "καὶ λέγοι ἄν, φησί, διὰ τῆς
τοιαύτης λέξεως ὅτι οὐ μόνον τὰ κυρίως κινουόμενα καὶ κινούμενα ἅμα ἐστὶν
οἷον τὰ κατὰ τόπον καὶ ποιὸν καὶ ποσὴν μεταβάλλοντα καὶ μεταβαλλόμενα,
ἀλλὰ καὶ τὰ κατ' εἶδος, τοῦτ' ἐστὶ τὰ κατ' οὐσίαν, ἅπερ ἐστὶ γένεσις καὶ
25 φθορά· καὶ ἐν τοῖς τοιοῦτοις γὰρ τὸ μεταβάλλον ἅμα τῷ μεταβαλλομένῳ
ἐστὶν ὡς ἐπὶ τῶν βαρέων καὶ κοῦφον γινόμενων ἔχει, τοῦτέστι τῶν σωμα-
τικῶν στοιχείων." τὰ οὖν ποιῶντα καὶ γεννῶντα ταῦτα ποιῶν τινός ἐστι
γεννητικά· ποιά γὰρ τὸ βαρὺ καὶ κοῦφον. καὶ γὰρ ἐν τῷ ἐφεξῆς βιβλίῳ

1 τὸ ἐφεξῆς τὸ M λεγόμενον] κείμενον F 3 τινες—λόγος (4) om. M οὐ
om. a 4 αὐτῶν νῦν A: αὐτῶ νῦν F: αὐτῶν ἦν a: οὕτως αὐτῶ M γὰρ] τὸ γὰρ M
5 ἐπ' ὑπ' F 6 ἔλκοντα om. F 8 προσέθηκεν F τῇ λέξει om. F
τὸ ἀφ' ἑαυτῆς a: τῇ ἀφ' ἑαυτοῦ M post ἄλλο add. ὅτι M 9 ἴδιον ἦν AM:
ἔργον ἦν F: ἴδιον ἔργον ἐστὶ a καὶ τῆς ἀπόσεως a μήποτε] ποτε M 10 ante ἢ
add. ἔργον a 12 ἑαυτοῦ AFM: αὐτό a ἔλξιν καὶ ὧσιν collocat F 13 ἄν
ἀγαγὼν a: ἀνάγων M 15 τοιαύτην AM: τὴν αὐτὴν aF 16 κἀν AFM: καὶ a
16. 17 γεννητικὸν καὶ ποιητικὸν collocat aF 17 ποιῶν] ποιητοῦ M καὶ τοῦτο om. M
17. 18 βαρὺ ἢ κοῦφον M Emendator Ambrosianus, fortasse β. καὶ κοῦφον cf. v. 26. 28
18 τοῦτο M οὐχὶ τῷ F ἀλλὰ μὴν κτλ.] p. 241^b2 ἄ.....
οὐδὲ (om. ἢ μὴν in lac. XVIII litt.) M 19 πρότερα F 20 ὀλίγον τούτου
τὸ AM: ὀλίγου τούτου F: ὀλίγον τούτο a ἐν πᾶσι] ἐν ἅπασιν Aristotelis codd.
p. 241^b3 21 τὸ om. M πρῶτον intercidit in Aristotelis codd. καὶ (ante
λέγοι) om. M λέγει F 22 μόνως F καὶ κινούμενα om. F 23 ποσὴν καὶ
ποιὸν collocat aM 24 καὶ κατ' εἶδος M 26 γινόμενον M 27 ἐστὶ
AM: εἰσὶ aF 28 καὶ τὸ κοῦφον a βιβλίῳ] Θ 4 255^a1 sqq. τῷ post βιβλίῳ M
iter. sed del.

δείκνυσιν, ὅτι καὶ ταῦτα κινεῖται ὑπὸ τινος τοῦ ποιήσαντος αὐτὰ τοιαῦτα. 246^a
 νῦν δὲ λέγει, ὅτι καὶ εἴ τι ἐστὶ ποιητικὸν καὶ γεννητικὸν βαρέος καὶ κούφου,
 καὶ τοῦτο ἀνάγκη ποιεῖν ἀπτόμενον· τὸ γὰρ ἐφεξῆς τὸ “συμβαίνει ἅμα
 εἶναι τὸ ἔσχατον ἀλλοιοῦν καὶ τὸ πρῶτον ἀλλοιοῦμενον” περιττὸν αὐτόθεν
 5 δοκεῖ καὶ μετακείμενον. ἐπειδὴ ἐφεξῆς περὶ τοῦ ἀλλοιοῦμένου καὶ ἀλλοιοῦντος
 λέγει, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἀντιγράφοις ἡ ἐφεξῆς ῥηθησομένη λέξις γέγραπται. 30

p. 244^b2 Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τοῦ ἀλλοιοῦμένου καὶ τοῦ ἀλλοιοῦντος
 ἕως τοῦ τοῦ ἀλλοιοῦμένου καὶ τοῦ ἀλλοιοῦντος.

Μετὰ τὰ κατὰ τὸν τρόπον κινούμενα καὶ κινούμενα καί, εἴπερ ἄρα, μετὰ τὰ
 10 κατὰ εἶδος περὶ τοῦ ἀλλοιοῦμένου καὶ ἀλλοιοῦντος προτίθεται εἰπεῖν, ὅτι 45
 καὶ ἐπὶ τούτων οὐδὲν ἐστὶ μεταξὺ. ἕπερ διὰ τῆς ἐπαγωγῆς γνώριμον εἶναι
 φησιν· ἐν πάσῃ γὰρ ἀλλοιώσει ἅμα εὐρίσκεται τὸ τε ἔσχατον ἀλλοιοῦν
 καὶ τὸ πρῶτον ἀλλοιοῦμενον. λέγει δὲ ἔσχατον ἀλλοιοῦν, ὃ μέχρι
 νῦν πρῶτον ἐκάλει τὸ προσεχῶς κινῶν καὶ μεταβάλλον. τοῦτο δὲ πῆ
 15 μὲν πρῶτόν ἐστιν ὡς προσεχῆς τῷ κινουμένῳ, πῆ δὲ ἔσχατον ὡς ἔσχατον
 τῶν κινούτων. ἔταν διὰ μέσων τινῶν κινή τὸ πρῶτως καὶ κυρίως κινῶν.
 πρῶτον δὲ ἀλλοιοῦμενον λέγει, ὃ καθ' αὐτὸ ἀλλοιοῦται καὶ οὔτε κατὰ
 συμβεβηκὸς οὔτε τῷ τῶν τούτου τι ἀλλοιοῦσθαι· τῷ γὰρ οὕτως ἀλλοιου- 50
 μένῳ ἅμα τὸ ἀλλοιοῦν. εἰπὼν δὲ ἐκ τῆς ἐπαγωγῆς ὀφλόν εἶναι, ὅτι οὐδὲν
 20 ἐστὶ μεταξὺ τοῦ ἀλλοιοῦντος καὶ τοῦ ἀλλοιοῦμένου, ἐφεξῆς παρατίθεται
 ταῦτα δι' ὧν οἶόν τε ἐκ τῆς ἐπαγωγῆς τὸ προκείμενον λαμβάνειν. καὶ
 δεῖξας πρῶτον τῷ λόγῳ, ὑπὸ τίνων ἀλλοιοῦται τὰ ἀλλοιοῦμενα, ὑπ' ὅψιν
 ἄγει ταῦτα ἐπακτικῶς παραδεικνύων, ὅτι ἅμα ὄντων τούτων τοῖς ὑπ' αὐτῶν
 ἀλλοιοῦμένοις ἢ ἀλλοίωσις γίνεται. ὑπόκειται μὲν γὰρ ἡμῖν, φησί, τοῦτ'
 25 ἐστὶ κεῖται καὶ ὁμολόγηται, τὸ τὰ ἀλλοιοῦμενα κατὰ τὰς παθητικὰς καλου- 55
 μένας ποιότητας πάσχοντα ἀλλοιοῦσθαι. εἶδος δὲ ποιότητος ἐν Κατηγορίαις
 τὸ κατὰ τὰς παθητικὰς ποιότητας ἔγνωμεν, τέταρτον τοῦτο μετὰ τὴν ἕξιν
 καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὸ σχῆμα. | παθητικὰ δὲ ποιότητές εἰσιν, ὧν 246^a

1 αὐτὰ τοιαῦτα, νῦν δὲ AM: τοιαῦτα. ὃ νῦν F: ταῦτα. ὃ νῦν a 2 ὅτι om. F
 ποιητικὰ καὶ γεννητικὰ F 4 εἶναι post ἀλλοιοῦν collocant aF ἔσχατον] πρῶ-
 τον F 5 καὶ μάτην κείμενον M καὶ (post δοκεῖ) om. F ἀλλοιοῦντος καὶ
 ἀλλοιοῦμένου M ἀλλοιοῦντα F 6 λέγει AM: ἐστὶν ὁ λόγος F: ἐστὶν ὀλίγος a
 7 ἀλλὰ μὴν οὐδὲ iteravit F τοῦ (post καί) om. F τοῦ ἀλλοιοῦντος καὶ ἀλλοιοῦμέ-
 νου M 8 τοῦ (post τοῦ et καί) om. M τοῦ ἀλλοιοῦμένου καὶ τοῦ ἀλλοιοῦντος om. F
 9 εἴπερ] ἄπερ F 10 κατὰ AFM: αὐτὰ a post κατὰ habent τὸ AFM, lituram
 duarum litt. A περὶ om. M προστίθεται aFM 13 μέχρι AM: μέχρι τοῦ
 aF 15 προσεχῆς F ὡς ἔσχατον A: om. aFM 16 ὅτε M κινεῖ M
 17 οὔτε M: οὐδὲ AF: οὐ a 18 τῷ (ante τῶν) om. F ὄντως F 19 ἅμα
 τῷ M εἶναι om. M 20 τοῦ (post καί) om. FM 22 καὶ τὰ F¹ τὸν
 ἀλλοιοῦμενον M 24 μὲν om. aM 25 ὁμολόγηται aF² M: ὁμολόγηται A¹: ὁμολογεῖ-
 ται F 25. 26 καλουμένης AM: λεγομένης aF 26 post δὲ ahl. τι a et supra
 verum A: om. FM Κατηγορίαις] c. 8 p. 9^a28

ἡ ἀντίληψις διὰ πάθους γίνεται τοῖς αἰσθανομένοις, οἳ αἰ εἰσι θερμότητες 246ν
 ψυχρότητες ξηρότητες ὑγρότητες γλυκύτητες πικρότητες καὶ αἰ τοιαῦται· καὶ
 αἰ κατὰ τὰ χρώματα διαθέσεις ἐπιπολαιότεραι καὶ οὐκ εἰδοποιοί, ἄς πάσας
 οὐ τῷ πάθος ἐμποιοῦν τοῖς ἀντιλαμβανομένοις παθητικὰς ἔφη ποιότητας
 5 καλεῖσθαι, ἀλλὰ τῷ αὐτὰς ἀπὸ πάθους ἐγγίνεσθαι τοῖς λαμβάνουσιν αὐτάς.
 ἡ γὰρ τοῦ πυρὸς θερμότης πάθος μὲν ἐμποιοῖ τοῖς μετέχουσιν, οὐ μέντοι 5
 παθητικὴ λέγεται, ὅτι μὴ διὰ πάθους ἐνεγένετο, ὥστε διαθέσειν ἐπιπόλαιον
 εἶναι καὶ εὐμετάβλητον, ἀλλ' οὐσιώδης ἐστίν. εἰ οὖν τὰ ἀλλοιούμενα πά-
 σχει, τὰ δὲ πάσχοντα ὑπὸ τῶν αἰσθητῶν πάσχει (τὰ γὰρ ποιοῦντα τὰ
 10 τοιαῦτα πάθη αἰσθητὰ ἐστὶ), τὰ ἄρα ἀλλοιούμενα ἀλλοιοῦνται ὑπὸ τῶν αἰσθη-
 τῶν πάσχοντα· αἰσθητὰ δὲ φησὶν εἶναι, οἷς διαφέρει σῶμα σώματος.
 διαφέρει δὲ κατὰ τὰς ποιότητας· καὶ γὰρ καὶ αἰ ποσότητες ποιότητές πῶς
 εἰσι· κοινὸν οὖν ἔχοντα τὸ σῶμα διαφέρει ταῖς ποιότησιν ἢ πλείουσιν 10
 ἢ ἐλάττωσιν ἢ τῷ τῶν αὐτῶν ποιότητων μᾶλλον καὶ ἥττον μετέ-
 15 χειν· εἰ οὖν σώματ' ἐστὶ τὰ κατὰ τὰς παθητικὰς ποιότητας ἀλλοιοῦντα
 καὶ ἀλλοιούμενα, ἀνάγκη πελάζοντα ἀλλήλοις ἀλλοιοῦν καὶ ἀλλοιοῦσθαι.
 οὔτε γὰρ τὸ σῶμα ὄρᾳ τι εἰς ἄλλο σῶμα κεχωρισμένον οὔτε ἡ ποιότης
 χωριστὴ τοῦ σώματος ἐστὶν οὔτε ἐνεργεῖ χωριστῶς. τὸ δὲ ταῦτα γὰρ
 ἐστὶ πάθη τῆς ὑποκειμένης ποιότητος εἶπεν δηλῶν, ὅτι τοῦ τετάρτου
 20 ὑποτεθέντος εἴδους τῆς ποιότητος, ὃ παθητικὸν λέγεται, ταῦτά ἐστὶ τὰ 15
 πάθη· ἢ ὑποκειμένην ποιότητα τὴν αἰσθητὴν λέγει, περὶ ἧς ἦν ὁ λόγος,
 ὅτι ταῦτα ἐστὶν αὐτῆς τὰ πάθη.

Ἐφεξῆς δὲ διαιρεῖ τὰ ἀλλοιούμενα σώματα εἰς τε τὰ ἐμφύχα καὶ τὰ
 ἄψυχα καὶ τῶν ἐμφύχων τὰ μέρη εἰς τε τὰ αἰσθητικά, οἷον σάρκας νεῦρα
 25 καὶ τὰ τοιαῦτα, καὶ εἰς τὰ ἀναίσθητα, ὅσα καὶ τρίχας καὶ ὄνυχας, καὶ εἰς
 αὐτάς τὰς αἰσθήσεις, αἷς ἔοικε καὶ τὰ αἰσθητικὰ συμπαραλαμβάνειν εἰπὼν
 τῶν ἐμφύχων τὰ τε μὴ αἰσθητικὰ τῶν μερῶν καὶ αὐτάς τὰς
 αἰσθήσεις· ἀλλοιοῦνται γὰρ, φησί, πῶς καὶ αἰ αἰσθήσεις αὐταὶ 20
 καὶ οὐ μόνον τὰ αἰσθητικὰ μέρη· οὐ μὴν ὡς τὰ σώματα ἀλλοιοῦνται. ὅτι
 30 δὲ ἀλλοιοῦνται καὶ αἰ αἰσθήσεις, ἔδειξεν εἰπὼν, πῶς γίνονται αἰ αἰσθήσεις
 αἰ κατ' ἐνέργειαν· τριττὴ γὰρ ἡ αἰσθήσις, ἡ μὲν οὐσιώδης, ἡ δὲ δύναμις

1 ἢ] εἰ a πάθους, πα ex corr. A οἳ αἰ εἰσι AM: οἷον aF 1. 2 θερμότης
 ψυχρότης ξηρότης ὑγρότης γλυκύτης πικρότης F 2 ὑγρότητες om. a 3. 4 ἄς
 πάσας οὐ τῷ aAM: ἀπάσας οὖν τὸ F 5 ἀλλ' οὐ τῷ F 6 μέντοι] μὴν M
 7 λέγονται F μὴ AFM: οὐ a πάθος F ἐγένετο aFM 8 ἀμετάβλητον F
 οὐσιώδης F 10 ἀλλοιοῦνται F 11 διαφέρει πῶς σῶμα M 12 ποσότητες
 A: ποιότητες aFM 13 ταῖς ποιότητες sic M 14 καὶ ἥττον AM: ἢ ἥττον aF
 15 σώματος M ἐστὶ AM: εἰσι aF τὰ om. F 16 ἀνάγκη πελάζοντα] ἀναπε-
 λάζοντα M ἀλλοιοῦσθαι καὶ ἀλλοιοῦν aF 18 σώματος] πράγματος M 19 δη-
 λοῖ a 20 τὰ om. M 21 ἢ] δὲ a ὑποκειμένων, sed supra corr. F 22 τὰ
 om. M 23 διαιρεῖται F διαιρεῖ — καὶ τῶν (24) om. M 24 σάρκας
 AM: σάρκας aF 25 καὶ (post ὅσα) om. F 26 συμπαραβάλλειν F¹ 28 φησί
 om. M αἰ aM: om. AF αὐταὶ] αὐταὶ aAFM 30 πῶς AM: πῶς
 γὰρ aF

τῆς τοιαύτης οὐσίας, ἣ δὲ ἐνέργεια τῆς οὐσίας κατὰ τὴν δύναμιν. αὕτη 246^v
 οὖν ἡ κατ' ἐνέργειαν, φησίν, αἰσθησις, οἷον τὸ ὄραν καὶ ἀκούειν, κί-
 νησίς ἐστι διὰ τοῦ σώματος τοῦ αἰσθητικοῦ μορίου συγκρινομένου ἢ
 διακρινομένου. ἀλλ' οὕτω τοῦτο αἰσθησις (συγκρίνεται γὰρ καὶ διακρίνεται
 5 καὶ τὰ ἀναίσθητα σώματα), ἀλλ' ὅταν αὕτη ἡ κατ' οὐσίαν αἰσθησις πάθῃ 25
 τι πάθος οἰκείον, τότε ἡ κατ' ἐνέργειαν αἰσθησις ἐπιτελεῖται. τί δὲ τὸ
 πάθος, ἐν τῷ Περὶ αἰσθήσεως λέγει, ὅτι ἀντίληψις ἐστι τοῦ αἰσθητοῦ εἴδους
 χωρὶς τῆς ὄλης, ἀντίληψις δὲ οὐ καθαρῶς ἐνεργητικῆ, ὡς ἡ τοῦ νῦν ἐνδο-
 θεν ὄλη οὐσα, ἀλλ' ἔχρουσά τι καὶ παθητικὸν ὑπὸ τοῦ αἰσθητοῦ. διὸ μετὰ
 10 ἀλλοιώσεως γίνεται, καὶ ἀλλοιοῦσθαι λέγονται καὶ αἱ αἰσθήσεις αἱ οὐ-
 σιώδεις.

Εἰπὼν δὲ πῶς αἱ αἰσθήσεις ἀλλοιοῦνται, ὅτι τῷ ἔχειν τι παθητικὸν
 αὐτῶν τὴν ἐνέργειαν, ἐφεξῆς τὴν διαφορὰν τῆς ἀλλοιώσεως παραδίδωσι τῶν 30
 τε ἐμφύχων σωμάτων καὶ τῶν ἀψύχων. καὶ πρῶτον μὲν λέγει ταύτην.
 15 ὅτι καθ' ὅσα μὲν τὰ ἄψυχα σώματα ἀλλοιοῦται, κατὰ ταῦτα καὶ τὰ ἐμ-
 ψυχα· καὶ γὰρ ψύχεται καὶ θερμαίνεται καὶ ὑγραίνεται καὶ ξηραίνεται, καὶ
 πάσας τὰς τοιαύτας ἀλλοιώσεις ἄμφω ὑφίσταται· οὐ μὴν καθ' ὅσα τὸ ἐμ-
 ψυχον ἀλλοιοῦται, κατὰ τσαῦτα καὶ τὸ ἄψυχον. τὴν γὰρ κατὰ τὰς αἰσθήσεις
 ἀλλοιώσιν οὐδὲν τῶν ἀψύχων ἀλλοιοῦται. ἐμφυχα δὲ νῦν λέγει κατὰ τὰς
 20 αἰσθήσεις ἀλλοιοῦσθαι οὐχὶ πάντα· οὐ γὰρ δὴ καὶ τὰ φυτὰ καίτοι ἐμφυχα 35
 ὄντα καὶ αὐτὰ κατὰ τὰς αἰσθήσεις ἀλλοιοῦται, ἀλλὰ τὰ ζῆα λέγει νῦν ἐμ-
 ψυχα τὰ αἰσθήσει καὶ τῇ κατὰ τόπον κινήσει χαρακτηριζόμενα. δευτέραν
 δὲ λέγει διαφορὰν τῆς τῶν ἐμφύχων ἀλλοιώσεως πρὸς τὴν τῶν ἀψύχων.
 ὅτι τὰ μὲν ἄψυχα οὐ γνωρίζει οὐδὲ αἰσθάνεται πάσχοντα οὐδέποτε. τὰ
 25 δὲ ἐμφυχα, τοῦτ' ἐστὶ τὰ ζῆα ποτὲ μὲν αἰσθάνεται πάσχοντα, ὅταν κατὰ
 τὰς αἰσθήσεις πάσχη, ὥστε ὄραν ἢ ἀκούειν ἢ κατὰ τινα ἄλλην αἰσθησιν
 αἰσθάνεσθαι, ποτὲ δέ, κἂν αἰσθητικὰ ἦ, οὐκ αἰσθάνεται. καὶ γὰρ λευκαί- 40
 νεται καὶ μελαίνεται τὰ ζῆα καὶ αὖξεται καὶ μειοῦται οὐκ αἰσθανόμενα
 τούτων.

30 Εἰπὼν δὲ ταύτας τὰς διαφορὰς ἐπάνεισιν ἐπὶ τὸ προκείμενον, ὑπὸ
 ὄψιν ἄγων τὸ τὰ ὑπὸ τῶν αἰσθητῶν ἀλλοιούμενα ἅμα εἶναι. ἐν ἅπασι.
 γὰρ φησι. φανερόν, ὅτι ἅμα ἐστὶ τὸ ἔσχατον ἀλλοιοῦν καὶ τὸ

1 κατὰ δύναμιν M 2 καὶ τὸ ἀκούειν aF 3 τοῦ (post διὰ) om. F 3. 4 ἢ διακρι-
 νομένου om. F 5 αὕτη AM: αὕτη aF 6 τότε οἰκείον colloc. M 7 Περὶ αἰσθήσεως]
 2. p. 438^b22? cf. de anima I' 4 ἐστὶ om. M 8 δὲ οὐ] ἐστὶ καὶ οὐ M νῦν] immo
 νοῦ vel νοεῖν 8. 9 ἐνδοθεν F 9 ὄλη om. M αἰσθητικοῦ aF διὸ καὶ a
 10 λέγεται F 10. 11 αἱ οὐσιώδεις aM: καὶ (superscr. αἱ A²) οὐσιώδεις A: οὐσιώδεις F
 12 ὅτι τῷ ἔχειν τι παθητικὸν aAM: καὶ τὰ ἔχοντα παθητικὴν F 13 τὴν ἐνέργειαν αὐτῶν
 aF παραδίδοσι A¹ 14 σωμάτων post ἀψύχων collocat F 18 κατὰ (ante
 τσαῦτα) AM: om. aF 19 τῶν ἐμφύχων M ἐμφυχον a νῦν om. M
 20 δὴ in litura A καίτοι om. F 20. 21 ὄντας ἐμφυχα a 21 νῦν λέγει
 a¹M 23 τὴν ἀψύχων M 24 αἰσθάνονται F 26 ὥστε aAM: ὡ ὅταν sic F
 27 αἰσθάνεται, sed corr. A¹ ἦ AFM: εἴη a 31 ἄγων] ἔχων M 32 φησι
 supra add. A

πρῶτον ἀλλοιούμενον. καὶ δεῖκνυσιν αὐτὸ φανερόν ὃν τῇ παραθέσει 246ν
 τῶν καθ' ἐκάστην αἰσθησιν ἀλλοιούντων τε καὶ ἀλλοιουμένων. καὶ πρῶτον
 τῶν κατὰ τὴν ἀφήν. τῷ μὲν γὰρ αἰσθητῷ, φησί, τῷ ἀλλοιοῦντι συνε-
 χῆς ἔστιν ὁ ἀήρ, τῷ δὲ ἀέρι τὸ σῶμα τὸ ἀλλοιούμενον. εἰ μὲν γὰρ 45
 5 μηδὲν ἦν μεταξὺ τοῦ ἀλλοιουμένου, ὅτλον ἂν ἦν τὸ ἐξ ἀρχῆς. καὶ ἐφ'
 ὧν δὲ ὁ ἀήρ ἔστι μεταξὺ δεῖκνυσιν, ὅτι οὗτος ὢν τὸ ἔσχατον καὶ προσε-
 χῶς ἀλλοιοῦν ἅμα ἔστι τῷ πρώτῳ ἀλλοιουμένῳ καὶ συνεχῆς αὐτῷ, συνε-
 χῆς πάλιν τὸ ἀπτόμενον καλέσας. ἐπειδὴ δὲ τὸ ἀπτόν αἰσθητόν, προστέ-
 θεικε καὶ τὴν ἀφήν, ἣτις οὐκ ἔστιν ἐν ἀποκεχωρισμένῳ τινὶ αἰσθητηρίῳ,
 10 ἀλλ' ἐν ὄλῳ τῷ σώματι. διὰ τοῦτο εἶπεν τῷ δὲ ἀέρι τὸ σῶμα· οὕτω
 γὰρ ψυχρότητος καὶ θερμότητος αἰσθανόμεθα καὶ τῶν τοιούτων, ὅταν μὴ 50
 ἀμέσως πελάζει τὸ ἀλλοιοῦν, ἀλλὰ διὰ μέσου τοῦ ἀέρος. ὁμοίως δὲ καὶ
 ἐπὶ τοῦ ὄρατοῦ· τὸ μὲν χρῶμα τὸ ὄρατόν πελάζει τῷ φωτὶ, τοῦτ' ἔστι
 τῷ πεφωτισμένῳ ἀέρι· ἀδύνατον γὰρ ἄνευ φωτὸς αἰσθῆσθαι τινὸς ὄρατοῦ.
 15 τὸ δὲ φῶς τῇ ὄψει, τοῦτ' ἔστι τῷ ὀπτικῷ αἰσθητηρίῳ. τὸ γὰρ χρῶμα
 κινητικόν ἔστι τοῦ κατ' ἐνέργειαν διαφανοῦς, ὅπερ προσεχῶς κινεῖ τὴν
 ὄψιν. τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ ἡ ἀκοή καὶ ἡ ὄσφρησις τῷ πρώτῳ κι-
 νοῦντι πελάζει. πρῶτον δὲ πάλιν κινουῦν τὸ προσεχῶς κινουῦν λέγει, ὃ
 πρὸ ὀλίγου ἔσχατον ἐκάλει, καὶ τὴν αἰτίαν νῦν προσθεῖς τοῦ πρῶτον 55
 20 αὐτὸ λέγεσθαι· πρὸς γὰρ τὸ κινούμενον, φησί, τοῦτο πρῶτον λέγεται ὡς
 προσεχῆς αὐτῷ. ὅτι δὲ διὰ ἀέρος ἢ τε ἀκοή καὶ ἡ ὄσφρησις γίνεται ἐν
 τοῖς Περὶ | ψυχῆς ἀπεδείχθη. ἐπὶ μέντοι τῆς γεύσεως ἅμα τῇ γεύσει 247
 ὁ χυμὸς ὁ γευστός, ὡς μὴ δεῖσθαι τῆς διὰ τοῦ μέσου τεχνολογίας. δεῖξας
 δὲ ἐπὶ τῶν αἰσθητικῶν ἀλλοιώσεων ἅμα τὸ πρῶτον κινουῦν καὶ τὸ κινού-
 25 μενον, ὁμοίως φησί δειχθῆσεσθαι καὶ ἐπὶ τῆς τῶν ἀψύχων ἀλλοιώσεως
 ἅμα ὃν τὸ πρῶτον καὶ προσεχῶς κινουῦν τῷ κινουμένῳ. οὔτε γὰρ θερμαί-
 νεται τι ἄψυχον σῶμα οὔτε ψύχεται οὔτε ξηραίνεται οὔτε ὑγραίνεται οὔτε
 ὄλως πάσχει τι καὶ ἀλλοιοῦται μὴ ἀπτομένου αὐτοῦ τοῦ ἀλλοιούντος. εἰ 5
 δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἐμψύχων καὶ ἐπὶ τῶν ἀψύχων ἢ ἀλλοίωσις γίνεται, ἅμα
 30 ὄντος τοῦ προσεχῶς ἀλλοιοῦντος τῷ ἀλλοιουμένῳ, ἀσφαλὲς καὶ καθόλου

1 καὶ δεῖκνυσιν—ἀλλοιουμένων (2) M om. sed restituit in margine 3 τὴν om. F
 6 ὁ ἀήρ ἔστι AM: ἔστιν ὁ ἀήρ a: ἔστιν (om. ὁ ἀήρ) F post ὅτι add. καὶ a ὧν]
 ἦν F 7 συνεχῆς αὐτῷ om. M συνεχεῖ F 7. 8 post συνεχῆς add. δὲ aF
 8 δὲ om. a 8. 9 προστέθεικε F: προτέθεικε A: προσέθηκε a 9 ἀποχωρισμένῳ F
 9. 10 αἰσθη. . . . ἀλλ' M (om. τηρίῳ in lac. v litt.) 11 θερμότητος καὶ ψυχρότητος M
 τοῖς τοιούτοις M 12 πελάζει superscr. εἰ M ἀλλ' ἐμέσως, ἦγον διὰ μέσως (sic) τοῦ
 ἀέρος a 13 μὲν γὰρ a χρῆμα F πελάζει F 14 ἀδύνατον AM: οὐ δυνα-
 τὸν aF αἰσθάνεσθαι M 16 κινητὸν FM 17 ὄσφρησις] αἰσθησις F 18 κινουῦν
 alt. om. F λέγει post πάλιν traiciunt aF 20 τοῦτο] τὸ F ὡς] δὲ ὡς F
 21 προσεχῆς μὲν αὐτῷ M δὲ (post ὅτι) om. F 22 Περὶ ψυχῆς] B 8. 419 a 21 sqq.
 23 ὁ χυμὸς γευστός M (lac. v litt. interposita) τοῦ om. aFM 24 τῷ πρώτῳ
 M (τῷ πρώτ in ras.) τὸ (post καὶ) om. FM 25 δειχθῆσεται aM 27 ἄψυχον
 om. F ὑγραίνεται M 28 ὄλως—εἰ δὲ καὶ (28. 29) om. M 29 δὲ καὶ A: δὲ
 a: δ' F ἐμψύχων et ἀψύχων mutat M ἐπὶ alterum om. aF

λέγειν, ὅτι οὐδέν ἐστι μεταξύ τοῦ ἀλλοιοῦντος καὶ ἀλλοιουμένου. ἀψύχων 247^r
δὲ εἰπὼν προσέθηκε καὶ ἀναίσθητων ἢ περὶ τῶν αὐτῶν λέγων (τὰ γὰρ
ἄψυχα καὶ ἀναίσθητὰ ἐστίν), ἢ ἀναίσθητα λέγων τὰ ἐν τοῖς ἐμψύχοις μὴ
αἰσθητόμενα μύρια. καὶ τὰ φυτὰ δὲ ἀναίσθητα μὲν, οὐκ ἄψυχα δέ.

5 p. 245^a11 Οὐδὲ μὴν τοῦ αὐξανομένου τε καὶ αὐξοντος ἕως τοῦ 10
οὐδέν ἐστίν ἀνὰ μέσον.

Μετὰ τὰ κατὰ ἀλλοίωσιν κινουῦντα καὶ κινούμενα δείκνυσιν, ὅτι καὶ τοῦ
αὐξοντος καὶ αὐξομένου προσεχῶς οὐδέν ἐστίν ἀνὰ μέσον οὐδὲ τοῦ μειοῦντος 15
καὶ τοῦ μειουμένου. καὶ ἔστι ταῦτα ἐναργέστερα, εἴπερ τὸ προσεχῶς
10 αὐξὸν προστιθέμενον τῷ αὐξομένῳ καὶ ἐνούμενον οὕτως αὐτὸ αὐξεί καὶ
τὸ μειούμενον τῷ ἀπορρεῖν τι αὐτοῦ φθίνει καὶ ἔλαττον γίνεται· τὸ δὲ
ἀπορρεῖν συνεχῆς ἦν πρὸς τοῦ ἀπορρεῦσαι τῷ μειουμένῳ. εἰ οὖν τὸ μὲν
αὐξὸν καὶ τὸ μειοῦν τὸ προστιθέμενόν ἐστι καὶ τὸ ἀπορρεῖν. ταῦτα δὲ συν-
εχῆ κυρίως ἦν τῷ αὐξομένῳ καὶ μειουμένῳ, τῶν δὲ συνεχῶν οὐδὲν
15 ἀνὰ μέσον, τοῦ αὐξοντος ἄρα καὶ αὐξομένου καὶ τοῦ μειοῦντος καὶ μειου-
μένου οὐδέν ἐστίν ἀνὰ μέσον. δεῖξας δὲ ἰδίᾳ ἐπὶ ἑκάστου τῶν τῆς κινή- 20
σεως εἰδῶν καὶ κοινῶς λοιπὸν ἐπὶ πάντων συνεπεράνατο, ὅτι τοῦ κινου-
μένου καὶ τοῦ κινουῦντος πρώτου καὶ ἐσχάτου πρὸς τὸ κινούμε-
νον οὐδέν ἐστίν ἀνὰ μέσον. τὸ δὲ προσεχῶς κινῶν καὶ πρώτου κινῶν
20 ὡς πρὸς τὸ κινούμενον λέγεται, ὅτι προσεχῆς ἐκεῖνον. καὶ ἔσχατον δὲ
πρὸς αὐτὸ λέγεται, ὅτι πάντων τῶν κινούντων ἔσχατόν ἐστι τὸ προσεχῆς
τῷ κινουμένῳ.

p. 245^b3 Ὅτι δὲ τὸ ἀλλοιούμενον πᾶν λέγεται ἕως τοῦ φανερόν
ὅτι οὐκ ἂν εἶεν αἱ γενέσεις ἀλλοιώσεις.

25 Δεικνύς ὅτι ἢ κατ' ἀλλοίωσιν κινήσεις ἅμα ὄντων τοῦ τε ἀλλοιοῦντος
καὶ τοῦ ἀλλοιουμένου γίνεται, συνεχρήσατο τῷ τὴν ἀλλοίωσιν κατὰ πάθος καὶ
γίνεσθαι, πάσχειν δὲ τὰ πάσχοντα ὑπὸ τῶν αἰσθητῶν, ὥστε τὰ ἀλλοι-
ούμενα ὑπὸ τῶν αἰσθητῶν ἀλλοιοῦσθαι· τούτῳ οὖν χρησάμενος τότε νῦν
δείκνυσιν αὐτό. ὅτι γὰρ ἐν μόνοις τούτοις, φησί, λέγεται ἀλλοίωσις

1 λέγει F 3 καὶ om. F εἶσιν aM ἐν τοῖς om. F 5 μὴν AM: δὴ F:
μὲν a αὐξομένου FM αὐξοντος aFM cf. codd. Arist.: αὐξάνοντος A 7 τὰ
supra add. A κινῶν, superscripto τὰ A 7. 8 τοῦ αὐξανου (ανου infra rasu-
ram) F 8 οὐδέν ἐστίν AFM: οὐκ ἐστὶ τι a 9 τοῦ om. FM 10 προστίθεται a
αὐξανομένῳ F καὶ οὕτως αὐξεί ἐνούμενον (sic) αὐτῷ a αὐξεί om. F
11 ἀπορεῖν, sed corr. A 12 ἦν aAM: ὄν F 13. 14 συνεχῶς F 15 τοῦ αὐξον-
τος—μέσον (16) om. M 16 ἐστίν post μέσον F 17 καὶ om. M 18 τοῦ
om. F πρὸς τὸ κινουμένου A 19 καὶ—κινῶν om. M πρώτου A:
πρώτως aF 20 λέγει M ὅτι πρὸς ἐκεῖνον F 23 τῷ ἀλλοιουμένῳ M
πᾶν AFM: ἅπαν a Arist. 24 ὅτι om. F γενέσεις AFM (Arist. cod. H): γενέσει
αὐτὰ a Arist. vulg. 26 τοῦ om. a 29 δείκνυσι νῦν M λεγέσθαι F¹

ὅσα καθ' αὐτὰ πάσχει ὑπὸ τῶν αἰσθητῶν, καθ' αὐτὰ μὲν τὰ μὴ 247^r
 κατὰ συμβεβηκὸς πάσχοντα λέγων (ὁ γὰρ Σωκράτης κατὰ συμβεβηκὸς
 ὁρατός, καθ' αὐτὸ δὲ τὸ χρῶμα), ὑπὸ τῶν αἰσθητῶν δὲ λέγει τῶν πα-
 θητικῶν ποιότητων, δῆλόν φησιν ἐκ τοῦ κατὰ μηδεμίαν ἄλλην ποιότητα
 5 ἀλλοίωσιν γίνεσθαι. ὅτι μὲν γὰρ κατὰ τὰς παθητικὰς ποιότητας ἀλλοιώσεις 40
 γίνεται, ἐναργῆς καὶ ὁμολογούμενόν ἐστιν. ὅτι δὲ κατὰ μόνας ταύτας καὶ
 κατ' οὐδεμίαν (ἐτέραν) ποιότητα γίνεται ἀλλοιώσεις, τοῦτο οὐκ ὄν ἐναργῆς
 δεῖκνυσιν ἐκ τοῦ μήτε τὰς κατὰ τὸ σχῆμα μεταβολὰς μήτε τὰς κατὰ ἕξιν
 ἀλλοιώσεις εἶναι. ἕξεις δὲ εἰσιν αἶ τε ἐπιστῆμαι καὶ αἶ ἀρεταὶ καὶ ὑγείαι
 10 καὶ νόσοι καὶ τὰ τοιαῦτα. εἰπὼν δὲ ἐν τοῖς σχήμασι καὶ μορφαῖς
 καὶ ταῖς ἕξεσιν ὑπολαβεῖν ἂν τινα εἶναι τὴν ἀλλοίωσιν προσέθηκεν ἢ
 ταῖς τούτων λήψειςι καὶ ἀποβολαῖς. οὐ γὰρ ταῦτόν ἐστιν τὸ ποιό-
 τητα ἔχειν τῷ ἀλλοιοῦσθαι· ἐν γὰρ μεταβολῇ ἢ ἀλλοιώσει. δεῖκνυσιν 45
 οὖν ὅτι οὔτε ἐν τοῖς σχήμασιν ἢ ταῖς ἕξεσιν οὔτε ἐν ταῖς λήψεσιν αὐτῶν
 15 καὶ ἀποβολαῖς ἢ ἀλλοιώσεις ἐστί. καὶ πρῶτον ἐπὶ τοῦ σχήματος τὸν λόγον
 ποιεῖται, δεικνὺς ὅτι μὴ ἔστιν ἀλλοιοῦσθαι τὸ σχηματίζεσθαι ἢ κατὰ σχῆμα
 μεταβάλλειν. τῶν δὲ ἄλλων μάλιστα ἂν τις ὑπολάβοι, φησί, τὸ
 σχῆμα καὶ τὴν ἕξιν δέχεσθαι ἀλλοίωσιν, ἤτοι πάντων τῶν ἄλλων λέγων
 ἢ μᾶλλον τῶν ἐν τῇ ποιότητι. ἔστι γὰρ τι καὶ ἄλλο ποιότητος εἶδος ἢ
 20 δύναμις καὶ ἐπιτηδεότης, καθ' ἣν πυκτικοὺς ἢ ὀρμικοὺς λέγομεν. περὶ 50
 δὲ τούτου τοῦ εἶδους τὸν λόγον οὐκ ἐποιήσατο τῷ μήτε, εἰ τὰ τοιαῦτα
 ποιότητές εἰσι, γνώριμον εἶναι τὰς τε λήψειςι καὶ ἀποβολὰς αὐτῶν ἔτι μᾶλ-
 λον ἀδήλους ὑπάρχειν. δεῖκνυσι δὲ, ὅτι οὐκ ἀλλοιοῦται τὸ σχηματιζόμενον,
 ἐν δευτέρῳ σχήματι συλλογιζόμενος οὕτω· τὸ σχηματιζόμενον, ὅταν ἀπο-
 25 λάβῃ τὸ σχῆμα καὶ τελειωθῇ κατ' αὐτό, οὐκέτι λέγεται τῷ ὀνόματι ὃ τὸ
 ὑποκείμενον καὶ σχηματιζόμενον ἐλέγετο· ὁ γὰρ ἀνδριάς οὐκέτι λέγεται
 χαλκός, ἀλλὰ παρωνύμως χαλκοῦς· καὶ ἡ κλίνη οὐ λέγεται ξύλον, ἀλλὰ
 ξυλίνη· καὶ ἡ ἀπὸ τοῦ κηροῦ πυραμὶς οὐ κηρός, ἀλλὰ κηρίνη. τὸ δὲ 55
 ἡλλοιωμένον καὶ θερμὸν ἢ ψυχρὸν γεγονὸς ἢ τινα τοιαύτην ἡλλαχὸς ποιό-
 30 τητα, ἔτι τῷ αὐτῷ ὀνόματι καλεῖται· εἴτε χαλκός εἴτε ξύλον εἴτε θερ-

1 πάσχει (ei in corr. A²) aAFM ut Arist. cod. E μὲν] δὲ M 3 δὲ post ὑπὸ po-
 nunt AM: om. F λέγει AFM: conicio λέγων: delevit a 4 δῆλον φησιν AM: φησί
 (φησιν a) δῆλον aF 7 ἐτέραν a: om. AFM γίνεται ποιότητα aF 9 αἶ (ante ἀρεταί)
 om. aFM ὑγείαι M 10 ἐν τε τοῖς Arist. (sed ἐν τε om. E) 10. 11 καὶ ταῖς
 μορφαῖς Arist. (codd. HE alii): καὶ ἐν ταῖς μορφαῖς Arist. vulg. 11 ὑπολάβοι ἂν τις M
 ἢ] καὶ Arist. 13 τῷ] τὸ A¹ μεταβολαῖς a 14 ὅτι om. M οὔτε (post
 ἕξεσιν) AM: ἢ aF 15 ἔστι om. F 15. 16 ποιεῖται τὸν λόγον aF
 16 ὅτι οὐκ M τὸ μετασχηματίζεσθαι M 17 δὲ AFM: γὰρ a ὑπολάβῃ
 aFM 19 τῇ ἐν transponit a ἔστι aF: idem M post rasuram: καὶ a
 καὶ ἄλλο τι ποιότητος M 20 καὶ] καὶ ἢ M πυκτικοὶ ἢ ὀρμικοὶ λεγόμεθα a:
 ποιητικὸν ἢ ὀρμικὸν λέγομεν M 21 δὴ a εἰ ταῦτα a 22 λήψειςι αὐτοῦ
 καὶ ἀποβολὰς ἔτι M 24 ἐν δευτέρῳ—τὸ σχηματιζόμενον om. F 27 χαλκός aAM:
 χαλκοῦς F παρωνύμως A 28 ἢ om. A¹M πυραμὶς M 29 ἡλλοιω-
 μένον A: ἀλλοιοῦμενον aFM καὶ θερμὸν ἢ ψυχρὸν AM: ἢ ψυχρὸν ἢ θερμὸν aF
 τινος τοιαύτης μεταλαχὸν ποιότητος a 30 fortasse (καὶ) εἴτε χαλκός

μαινόμενον ἢ ψυχόμενον ἢ λευκαίνόμενον ἢ μελαινόμενον ἢ τι τοιοῦτον 247^v
 πάσχον μένει χαλκὸς καὶ ξύλον λεγόμενον καὶ μετὰ τὸ πάθος· χαλκὸς γὰρ
 ὑγρὸς ἢ σκληρὸς καὶ ξύλον λέγεται. καὶ οὐ τοῦτο μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀντι-
 στρόφως τὸ ὑγρὸν τόδε χαλκὸν λέγομεν, ἂν τύχη κεχυμένος, καὶ
 5 τὸ θερμὸν ξύλον. ὥστε ὅθεν ἂν ἀρχοίμεθα, τὸ ἡλλοιωμένον ταῦτόν εἶναι
 λέγεται, ὅπερ καὶ πρότερον ἦν. προσέθηκε δὲ τὴν ἀντιστροφὴν, ἵνα κἂν
 βιάζοιτό τις ἐπὶ τῶν ἐσχηματισμένων ἀπὸ τοῦ ὑποκειμένου ἀρχόμενος, τῷ 5
 (τῷ) αὐτῷ καλεῖν ὄνοματι, οἷον ὁ κηρὸς τρίγωνόν ἐστιν ἢ ὁ χαλκὸς κύκλος,
 μηκέτι δύναιτο τὸ αὐτὸ φυλάττειν ὄνομα ἀρχόμενος ἀπὸ τοῦ σχήματος.
 10 οὐ γὰρ δυνατόν λέγειν τὸ τρίγωνον κηρὸν ἢ τὸν ἀνδριάντα χαλκόν. ὁμο-
 νόμως δὲ τῷ πάθει προσαγορεύειν τὴν ὕλην φησίν, ὅτι ὑγρὸν καὶ τὸ πάθος
 λέγομεν καὶ τὸν χαλκὸν καὶ θερμὸν τὸ πάθος καὶ τὸ ξύλον. κατασκευάσας
 δὲ διὰ πλειόνων τὰς προτάσεις εἶτα συνηρημένως αὐτὰς ἐκθέμενος, καὶ
 πρώτῃ τὴν ἐλάττονα, ὅταν λέγῃ ὥστε εἰ κατὰ μὲν τὸ σχῆμα καὶ τὰ 10
 15 ἐξῆς, εἶτα τὴν μείζονα, ὅταν λέγῃ κατὰ δὲ τὰ πάθη καὶ τὰς ἀλλοιω-
 σεις λέγεται, οὕτως ἐπιφέρει τὸ συμπέρασμα.

Καὶ ἦν μὲν τὸ προκείμενον εἰπεῖν, ὅτι αἱ σχηματίσεις οὐκ εἰσὶν
 ἀλλοιώσεις, ὁ δὲ ἐπήγαγεν ὅτι αἱ γενέσεις οὐκ εἰσὶν ἀλλοιώσεις δεικνύς,
 ὅθεν ἔχει τὴν ἰσχὺν ὁ λόγος, ὅτι ἐκ τοῦ τὰς μετασχηματίσεις γενέσεις
 20 ἤδη τινὰς εἶναι. ὁδδεικται δὲ ἐν τῷ πέμπτῳ βιβλίῳ, ὅτι αἱ γενέσεις οὐκ
 εἰσὶ κινήσεις, ὥστε οὐδὲ ἀλλοιώσεις. αἱ γὰρ ἀλλοιώσεις κινήσεις τινὲς εἰσιν.
 ὑπομιμνήσκει οὖν ἡμᾶς τῶν ἐκεῖ δειχθέντων, εἰ γὰρ τὸ μὲν ἀλλοιούμενόν 15
 μένον ὅπερ ἐστὶν ἀλλοιοῦται, ὡς δηλοῖ καὶ ὄνομα τὸ αὐτὸ φυλάττον, τὸ
 δὲ γινόμενον οὐ μένον ὅπερ ἦν μεταβάλλει. ἀλλ' οὐδὲ τὸ σχηματιζόμενον
 25 μένει τελείως ὅπερ ἦν, ὡς δηλοῖ τὸ μὴ καλεῖσθαι τῷ αὐτῷ ὀνόματι, κἂν
 μὴ τελείως γινόμενον ἦ. μέσην μὲν γὰρ ἔοικεν ἔχειν τινὰ φύσιν τὸ σχη-
 ματιζόμενον τῶν τε γινομένων καὶ τῶν ἀλλοιουμένων, πρὸς δὲ τὸ γινόμενον
 αὐτῷ δοκεῖ μᾶλλον ἀποκλίνειν, διότι μῆδὲ τῷ αὐτῷ καλεῖται ὀνόματι, ὅπερ
 τοῖς γινομένοις ὑπάρχει. τὸ μέντοι παρωνυμιάζεσθαι δηλοῖ τὸ ἀποχωρεῖν 20
 30 αὐτὸ τῶν τελείως γινομένων. ἀπορήσοι δὲ ἂν τις ἴσως, μήποτε μᾶλλον
 ὁράττονται τοῦ ὑποκειμένου αἱ παιητικαὶ ποιότητες καὶ μᾶλλον μεταβάλ-

1 τοιοῦτο a 2 μένει γὰρ a καὶ (ante μετά) om. M 3 καὶ ὑγρὸς M
 3. 4 ἀντιστροφος M 4 τύχη F κεχυμένον M 5 ἀρχοίμεθα AFM: ἀρξοιώ-
 μεθα a (volebat ἀρξοίμεθα) 6 ὅπερ AM: ὅπερ aF 7 βιάζοιτα a τις om. F
 8 τῷ addidi 10 ἢ aAM: οὐδὲ F 13 διὰ] κατὰ F τὰς προτέρας F προτάσεις
 ἢ εἶτα τὰς συνηρημένας M 14 ἐλάσσονα aF ὥστε — λέγῃ (15) om. M μὲν
 κατὰ aF 14. 15 τὰ ἐξῆς A(F¹?) : τὰς ἐξῆς aF² 15 τὰ πάθη AM: τὸ πάθος aF
 17 εἰπεῖν M 20 πέμπτῳ] E l. 225^a26 21 αἱ γὰρ] οὐδὲ γὰρ αἱ M
 22 οὖν AFM: δὲ a ἡμᾶς ἐκ τῶν M εἰ γὰρ AFM: καὶ γὰρ a 23 μένον
 om. M καὶ AFM: τὸ a 24 μόνον aM 25 τὸ FM: τῷ aA
 καλεῖσθαι M 26 γὰρ om. F(?) εἰοικεν ἔχειν A: εἰοικε, transposito ἔχειν post
 φύσιν (φύσει sic M) aFM 27 τῶν (post καὶ) om. F 28 αὐτὸ μᾶλλον δοκεῖ aF
 ὀνόματι καλεῖται a 28. 29 ὅπερ ἐν τοῖς M 30 τελείως a ἀπορήσετε δ' a:
 ἀπορήσετε δ' M 31 ὁράττωνται M

λουσιν αὐτὸ διὰ βάθους χωροῦσαι ἥπερ τὸ σχῆμα τὴν ἐπιφάνειαν μόνην 247^v
 διατιθέν, ἢ καὶ διὰ βάθους πως χωρῶσιν αἱ παθητικαὶ ποιότητες, ἀλλ'
 ἐπεισοδιώδεις εἰσὶ καὶ συμβεβηκότα παράχρυσίν τινα ἀμυδρὰν καὶ εὐαπό-
 βλητον ποιοῦσαι· κατὰ γὰρ τὰς τοιαύτας ἢ ἀλλοίωσις γίνεται· ἀλλοιοῦται
 5 γοῦν ὁ σίδηρος ἐπιπολαίως θερμαινόμενος, ἐὰν δὲ πυρακτωθῆ, οὐκέτι 25
 ἀλλοίωσις τοῦτο, ἀλλ' εἰς ἕτερον εἶδος μετάβασις. τοιγαροῦν καὶ ἐνεργείας
 ἔχει τότε πυρίους.

p. 246^a4 "Ἐτι δὲ καὶ εἰπεῖν οὕτως ἄτοπον ἕως τοῦ οὐδὲ ἢ γένεσις
 αὐτῶν ἀλλοίωσις ἐστίν.

10 Δείξας μὴ ὁμοίως λέγεσθαι ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ σχῆμα μεταβολῶν τὸ 30
 τε ὑποκείμενον καὶ τὸ ἐσχηματισμένον, καὶ ταύτη τοῖς γινομένοις ἐξομοιώσας
 τὰ σχηματιζόμενα, ἐπὶ τῆς γενέσεως δεῖκνυσιν ὅτι μὴ ἔστιν ἢ γένεσις
 ἀλλοίωσις, ὡς ἔχων λοιπὸν ὅτι οὐδὲ ἢ μετασχημάτισις ἀλλοίωσις ἐστίν.
 ἄτοπον γὰρ φησιν τὸν γεγονότα ἄνθρωπον, ἢ τὴν γεγонуῖαν οἰκίαν ἡλλοιω-
 15 σθαι λέγειν· ἄλλα γὰρ τινα καὶ οὐκ ἀλλοῖα γέγονε· κατ' οὐσίαν γὰρ ἀλλ'
 οὐ κατὰ τι συμβεβηκὸς αὐτοῖς ἢ μεταβολὴ γέγονε. τὸ μὲν γὰρ ἀλλοιού-
 μενον καὶ μένον ἕπερ ἦν καὶ μετὰ τὸ ἡλλοιωῦσθαι οὕτως ἀλλοιοῦται, τὸ 35
 δὲ γινόμενον μήπω ὄν γίνεται. οὔτε γὰρ ὁ ἄνθρωπος ἦν πω οὔτε ἢ οἰκία·
 ὁ δὲ ἡλλοιοῦτο, τοῦτο καὶ ἡλλοίωται. εἰπὼν δὲ ἄτοπον εἶναι τὸ γεγονὸς
 20 ἡλλοιωῦσθαι λέγειν, ἐπειδὴ φαίνεται ἀλλοίωσις ἐν τῇ γενέσει, καὶ οὐδ' ἂν
 γένοτό τι μὴ οὔσης ἀλλοιώσεως, διορίζει τοῦτο καλῶς λέγων γίνεσθαι
 μὲν ἕκαστον τῶν γινομένων ἀλλοιουμένης τῆς ὑποκειμένης ὕλης· μένουσα
 γὰρ ἐκεῖνη ἕπερ ἐστίν ὑπομένει τὰς μεταβολάς, οὐ μὴν ἢ γένεσις τοῦ
 γινομένου ἀλλοίωσις ἐστίν· οὐ γὰρ ἂν ἀλλοιοῖτο τὸ μήπω ὄν· τὸ γὰρ γινό-
 25 μενον οὕπω ἔστιν.

p. 246^a10 Ἄλλὰ μὴν οὔτε αἱ ἕξεις οὔτε αἱ τοῦ σώματος ἕως τοῦ 40
 ὥστε οὐκ ἀλλοιώσεις. 46

Δείξας ὅτι ἢ κατὰ τὸ σχῆμα καὶ τὴν μορφὴν μεταβολὴ οὐκ ἔστιν
 ἀλλοίωσις, ἀλλὰ γένεσις μᾶλλον, δεῖκνυσιν ὅτι οὐδὲ ἢ κατὰ τὴν ἕξιν μετα-
 30 βολή, ἤτις ἦν τὸ πρῶτον εἶδος τῆς ποιότητος, οὐδὲ αὕτη ἀλλοίωσις ἐστίν,

1 μόνον a 2 χωροῦσιν F 4 τοιαύτας] ποιότητος M 7 ἔχει πυρείδους
 τότε F πυρείους M 11 ταῦτα F ἐξομοιώσας F: ἐξομοιοῦσθαι M qui ante
 ἐπὶ addit εἰπὼν 13 ἢ σχημάτισις M 14. 15 ἡλλοιωῦσθαι aAF²: ἀλλοιοῦσθαι (ut
 deter. codd. Arist.) F¹: ἀλλοιωῦσθαι M 15 λέγειν om. F: ante ἡλλοιωῦσθαι ponit a'
 ἄλλα] ἄμα F 16 τι (post κατὰ) om. M 17 καὶ (ante μένον) om. a ἀλλοι-
 οῦσθαι aF 18 γενόμενον M 19 ὁ δὲ — ἡλλοίωται om. a τοῦτο om. F
 20 ἡλλοιοῦσθαι λέγει F 22 μὲν ἕως Arist. 23 γὰρ om. M μὴν AM:
 μόνον F: μέντοι a 24 ἀλλοιοῖ τὸ μήπω a μήπως F 26 οὔτε (post μὴν) aAM:
 ὅτι F: οὐδ' Arist., legitque Simpl. cf. v. 29 et p. 1065,5 ἕως τοῦ om. M 27 ἀλλοιω-
 σις FM 28 μεταβολὴν sed corr. M 29 οὐδὲ om. F 30 αὕτη ἢ ἀλλοίωσις M

ἀλλὰ γένεσις μᾶλλον. διαιρεῖ δὲ τὰς ἕξεις εἰς τὰς ψυχικὰς ὡς ἀρετὴν 247^v
καὶ κακίαν καὶ εἰς τὰς σωματικὰς ὡς υἰείαν καὶ νόσον, ὧν οὐδεμία 50
αἰσθητὴ ἐστίν, ἵνα καὶ ταύτας δεῖξας μὴ οὔσας ἀλλοιώσεις κρατύνῃ τὸ
τὰς ἀλλοιώσεις κατὰ τὰς παιθητικὰς καὶ αἰσθητὰς ποιότητος γίνεσθαι μόνας,
5 ὕπερ ἦν τὸ προκείμενον. οὐδὲ αἱ ἕξεις δὲ φησιν ἀλλοιώσεις εἰσὶ
τουτέστιν αἱ κατὰ τὰς ἕξεις μεταβολαί. ἢ ὅτι οὐ δι' ἀλλοιώσεως αἱ ἕξεις
παραγίνονται. ὅτι δὲ οὐκ εἰσὶν ἀλλοιώσεις, δείκνυσιν εἰς ἀρετὴν καὶ κακίαν
πάσας ἀναγαγόν· καὶ γὰρ καὶ υἰεία καὶ νόσος ἀρετὴ καὶ κακία σώματός
εἰσιν. εἰ οὖν τὸ εἰς τὴν ἀρετὴν τὴν ἑαυτοῦ μεταβάλλον εἰς τὸ κατὰ φύσιν 55
10 τὸ ἑαυτοῦ μεταβάλλει, τὸ δὲ εἰς τὸ κατὰ φύσιν τὸ ἑαυτοῦ μεταβάλλον τὴν
τελειότητα τότε τὴν οἰκίαν ἀπολαμβάνει. ὅτε δὲ τὴν τελειότητα τὴν οἰκίαν
ἕκαστον ἀπολάβοι, τότε ἐστὶν ὕπερ ἐστίν, ὅτε δὲ εἰς τοῦτο | προέλθοι τὸ 248^v
εἶναι ὕπερ ἐστί, τότε γέγονεν ἀλλ' οὐκ ἡλλοίωται, καὶ τὸ συμπέρασμα
δῆλον. αὐτὸς δὲ συμπέρασμα εἰπὼν τὸ 'ὅταν λάβῃ τὴν ἑαυτοῦ ἀρετὴν,
15 τότε μάλιστα κατὰ φύσιν ἐστίν. ὅτε δὲ μάλιστα κατὰ φύσιν ἐστί, τότε
λέγεται τέλειον ἕκαστον. τὸ δὲ τὴν τελειότητα τὴν ἑαυτοῦ ἀπολαμβάνον
οὐκ ἂν λέγοιτο ἀλλοιοῦσθαι· οὐδὲ γὰρ ὁ κεραμοῦμενος οἶκος ἀλλοιοῦσθαι
λέγεται, ἀλλὰ γίνεσθαι μᾶλλον. ὥσπερ δὲ ἡ εἰς τὴν ἀρετὴν τὴν οἰκίαν 5
ἐκάστου μεταβολὴ γένεσις τίς ἐστὶν αὐτοῦ, οὕτω καὶ ἡ εἰς τὴν οἰκίαν
20 κακίαν φθορά'. θαυμαστῶς δὲ τὸ τοῦ κύκλου παράδειγμα παρέθετο δηλῶν
ὅτι ὥσπερ λέγονται μὲν τινες κύκλοι, οὐ μέντοι εἰσὶ κύκλοι, ἂν μὴ τὸ τέ-
λειον ἔχωσιν, οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων εἰδῶν ἀπάντων οὐκ ἔστι κυρίως
τοῦτο ὃ λέγεται τὸ μὴ ἔχον τὴν ἑαυτοῦ τελειότητα. οὐδὲ γὰρ ἐπιδέχεται
τὸν τοῦ εἶδους ὀρισμὸν τὸ ἀτελὲς κατὰ τὸ εἶδος. εἰ δὲ εἰσιν αἱ μὲν εἰς
25 τὰς ἀρετὰς μεταβολαὶ τελειώσεις, αἱ δὲ εἰς τὰς κακίας φθοραὶ καὶ ἐκστά-
σεις τῆς τελειότητος, γενέσεις ἂν εἶεν μᾶλλον καὶ φθοραὶ αἱ εἰς τὰς ἕξεις 10
μεταβολαί, ἀλλ' οὐκ ἀλλοιώσεις. ἄτοπον γὰρ τὴν τοῦ θριγκοῦ περιβολὴν
ἢ τὴν τοῦ κεράμου ἐπιθέσειν ἀλλοίωσιν λέγειν τῆς οἰκίας τῆς μηδέπω

1 ἀλλὰ] οὐδὲ F 3 ἐστὶν αἰσθητὴ M ἵνα δεῖξας καὶ ταύτας ἀλλοιώσεις μὴ οὔ-
σας a οὔσης M 3. 4 τὸ τὰς] καὶ τὰς M 4 αἰσθητικὰς M μόνον aF
5 αἱ om. M δέ] αἱ F 8 πᾶσαν M καὶ γὰρ υἰεία M 9 εἰς τὴν ἑαυτοῦ
ἀρετὴν aF: εἰς τὴν ἑαυτοῦ (om. ἀρετὴν) M 10 τὸ (ante ἑαυτοῦ) om. a: τὴν M

τὸ δὲ — ἀπολαμβάνει (11) om. F κατὰ AM: om. a 11 ὅτε A: ὅτε καὶ F: ὅτι
δὲ M: δὲ a 11. 12 τὴν τελειότητα τότε ἕκαστον τὴν οἰκίαν ἀπολαμβάνει ὅτε ἔστιν ὕπερ
ἐστὶν F' 12 προέλθη F' 13. 14 δῆλον δήπου τὸ συμπέρασμα (om. καὶ) a 14 εἶπε
veri similiter a ὅταν γὰρ Arist., sed γὰρ om. aliquot libri. ceterum paraphrasin
exhibit Simplicius λάβοι F' 15 μάλιστα om. M 17 οὐδὲ γὰρ AFM: ὡς
οὐδὲ a 18 λέγεται] γίνεται M τὴν οἰκίαν om. M 19 ἡ om. F
19. 20 οἰκίαν¹ in textu, cui respondet² κακίαν in marg. A¹: κακίαν FM: οὐκίαν a
20 δῆλον F¹ 21 ὥσπερ τινὲς λέγονται (om. μὲν) M λέγον a 21. 22 εἰς τὸ
τέλειον ἂν μὴ ἔχωσι κύκλοι οὕτω F μὴ ἔχωσι τὸ τέλειον a 23 αὐτοῦ F
25. 26 ἐκστάσεις] ἐκ πάσης F 26 τελειότητος AM: τελειώσεως aF' 27 θριγκοῦ
aF μεταβολὴν F 28 λέγει F: μόνην M τῆς (ante μηδέπω) om. a

οὔσης ἀλλ' ἔτι γινομένης. ὁμοίως δὲ καὶ ἡ εἰς τὴν ἀρετὴν μεταβολὴ 248^r
τελείωσις ἐστίν· ἡ δὲ τελείωσις εἰς γένεσιν συντελεῖ.

Ἄλλὰ ζητήσοι ἂν τις οἶμαι, πῶς τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν κακίαν γένεσιν
καὶ φθορὰν τῆς ψυχῆς δυνατὸν λέγειν, ἥπερ ἔχουσα τὸ εἶδος τῆς ἀνθρώ-
5 πίνης ψυχῆς καὶ ὑπομένουσα ἐν τῷ αὐτῷ ποτὲ μὲν ἀρετοῦται ποτὲ δὲ
κακύνεται· διόπερ ὁ αὐτὸς ποτὲ μὲν φαῦλος ποτὲ δὲ σπουδαῖος γίνεται. 15
πῶς δὲ ὁμοία ἡ τῆς ἀρετῆς πρόσληψις τῇ τοῦ κεράμου ἢ τοῦ περιβόλου;
ταῦτα μὲν γὰρ μέρη τῆς οἰκίας ἐστὶ καὶ οὐχ ἕξεις· ἐκεῖνα δὲ οὐ μέρη· εἰ
γὰρ μέρος ἦν ἡ ἀρετὴ τῆς ψυχῆς, ἀπολώλει ἂν ἡ τὴν ἀρετὴν ἀποβαλοῦσα.
10 ὅλως δὲ διττὴ ἡ τελειότης, ἡ μὲν τῆς οὐσίας αὐτῆς οὕσα, καθ' ἣν πρώτοις
καὶ μέσοις καὶ ἐσχάτοις ἑαυτῆς μέρεσι συμπληρῶται οὐκ οὕσα ἕξις αὐτῇ
(τί γὰρ ἂν ἦν τὸ ἔχον μῆπω τοῦ εἶδους ὄντος χωρὶς τῆς τῆς οὐσίας τελειό-
τητος;), ἡ δὲ κατὰ τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν κακίαν καὶ ὅλως κατὰ τὴν ἕξιν 20
ἐκείσασκετος ἐστὶ τῷ ὅλῳ εἶδει καὶ ἐπισυμβαίνουσα· καὶ γὰρ γίνονται καὶ
15 ἀπογίνονται αὐταὶ χωρὶς τῆς τοῦ ὑποκειμένου φθορᾶς. πῶς οὖν εἰς παρά-
δειγμα τῆς ἕξεως τὴν κατὰ τὰ μέρη τελειότητα παρέθετο ὡς ἐπὶ τῆς
οἰκίας; μήποτε οὖν ἕκαστον εἶδος κατὰ φύσιν ἔχον οὐ μόνον τῇ τῶν
μερῶν τῶν οἰκείων τελειότητι συμπληρῶται, ἀλλὰ καὶ τῇ οἰκείᾳ ἀρετῇ·
τὸ γὰρ κατὰ φύσιν ἔχειν οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ τὸ τὴν οἰκίαν ἔχειν ἀρετὴν,
20 ὥστε τὰς κατὰ φύσιν ἐνεργείας ἀποτελεῖν. καὶ διὰ τοῦτο ὁ Ἀριστοτέλης 25
ἀπὸ τοῦ κατὰ φύσιν τὴν τελειότητα συνέλογισατο. ὥσπερ οὖν τὸ νοσοῦν
σῶμα οὐκ ἂν εἶη τέλειον, ὅτι μὴ δύναται τὰς κατὰ φύσιν ἐνεργείας ἀπο-
διδόναι, κἄν πάντα ἔχῃ τὰ σωματικὰ μέρη (νεκρὰ γὰρ αὐτὰ ἔχει τοῦ κατὰ
φύσιν ἐστερημένα καὶ τῷ νεκρῷ προσέεικεν), οὕτω καὶ ἡ λογικὴ ψυχὴ τὴν
25 κατὰ φύσιν αὐτῇ προσήκουσαν ἀρετὴν ἀποβαλοῦσα καὶ μὴ δυναμένη τὰς
κατὰ φύσιν αὐτῇ προσήκουσας ἐνεργείας ἀποτελεῖν οὐ ψυχῇ κυρίως οὐδὲ
ζωῇ λογικῇ κατὰ φύσιν ἔχουσα, ἀλλὰ νεκρωμένη τίς ἐστίν. ὡς μέρος 30
οὖν τὸ κυριώτατον τῆς ὅλης ἐκαστοῦ οὐσίας τὴν κατὰ φύσιν αὐτῷ προσή-
κουσαν ἀρετὴν προσλογιστέον, ἧς χωρὶς νεκρὸν τὸ λοιπὸν ἐστὶ καὶ ὁμωνύ-
30 μως λεγόμενον. ὁμοίως δὲ τὸ τὰς οἰκείας ἐνεργείας τοῦ εἶδους μὴ ἀποδι-
δόναι. καλῶς οὖν ὁ Ἀριστοτέλης τοῖς μέρεσι τῆς οἰκίας τὴν κατὰ τὴν
ἕξιν τελειότητα ὡς μέρος οὕσαν τὸ κυριώτατον παρέβαλεν. οὐδὲ γὰρ συμ-

3 ζητήσετεν F τὴν (ante κακίαν) om. FM 4 λέγειν δυνατὸν M ἥπερ A: εἴπερ
aFM 7 κεράμειος M περιβολαίου F 8 μὲν om. F εἰσι aM
ἕξις A ἐκεῖνα a μέρος a 9 ἀπολώλει AM ἡ (post ἂν) om. M
ἀποβαλοῦσα AM cf. v. 25: ἀποβάλλουσα aF 11 συμπληροῦται M αὐτῇ a: αὐτῇ
AFM 12 ἂν ἦν AM: om. aF χωρὶς τῆς αὐτῆς M 13 ἡ δὲ] εἰ δὲ M
16 τὴν] τῶν M κατὰ τὰ μέρη AM: κατὰ μέρος F: κατὰ μέρη a παρέθηκεν F
ἐπὶ τῆς—ἀλλὰ καὶ (18) om. F 16. 17 ὡς ἐπὶ χωρὶς τῆς τοῦ οἰκίας M 18 συμ-
πληροῦται M 19 τὸ τὴν οἰκίαν ἔχειν ἀρετὴν AM: τὸ τὴν τελειότητα ἔχειν ἀρετὴν
οἰκίαν F: τὸ τὴν τελειότητα ἔχειν καὶ ἀρετὴν τὴν οἰκίαν a 24 οὕτω om. F
25 ἀποβάλλουσα aF 26 προσήκουσας ἀρετὰς ἐνεργείας M 28 ἐκαστοῦ supra
addit A τὴν (ante κατὰ) om. F αὐτῷ αὐτῇ M 30 τὸ om. A¹
32 παρέβαλεν FM γὰρ συμβεβηκὸς—ὑποκειμένον (p. 1067, l. 2) om. M

βεβηχός ἐστι κατὰ ἀλήθειαν ἢ ἕξις καὶ ἡ ἀρετὴ (φθίρει γὰρ τὸ ὑπο- 248^a
κείμενον ἀποχωροῦσα), ὥσπερ οὐδὲ ἡ ψυχὴ συμβεβηχός τῃ ἐμφύχῳ σώματι. 35

p. 246^b3 Ἔτι καὶ φαμεν ἀπάσας εἶναι τὰς ἀρετὰς ἕως τοῦ ἢ
ἐναντίως ἀπαθές. 45

5 Ὅτι μὴ εἰσὶν ἀλλοιώσεις αἱ κατὰ τὰς ἀρετὰς καὶ τὰς κακίας μετα-
βολαί, δεῖκνυσιν ἐκ τοῦ μηδὲ ποιότητος αὐτὰς εἶναι, ἀλλ' ὑπὸ τὰ πρὸς τι
ἀνάγεσθαι· κατὰ δὲ τὰ πρὸς τι δέδειχεν αὐτὸς ἐν τῷ πέμπτῳ βιβλίῳ
μητε ἀλλοίωσιν γίνεσθαι μητε ὅλως μεταβολήν. ὅτι δὲ αἱ ἀρεταὶ καὶ αἱ
κακίαι ὑπὸ τὰ πρὸς τι, δεῖκνυσι πρῶτον μὲν ἐπὶ τῶν τοῦ σώματος ποιού-
10 μενης τὸν λόγον, εἶτα ἀπὸ τούτων μεταβαίνων ἐπὶ τὰς τῆς ψυχῆς. ἡ γὰρ 50
ὑγεία, φησί, καὶ ἡ εὐδξία σώματος οὐσα ἀρεταὶ ἐν συμμετρίᾳ εἰσὶ τῶν
σωματικῶν ποιότητων καὶ τῶν πρώτων δυνάμεων. θερμότητων ψυχρότητων
ξηρότητων ὑγρότητων. ἦται πρὸς ἀλλήλας αὐτῶν τὸ σύμμετρον ἐχουσῶν
ἢ καὶ πρὸς τὸ περιέχον, ὡς διὰ τὴν τοιαύτην συμμετρίαν μὴ εἶναι εὐτρεπτα
15 καὶ εὐπαθῆ τὰ σώματα ὑπὸ τοῦ περιέχοντος. καὶ τὸ κάλλος δὲ ἀρετὴ καὶ
καὶ τοῦτο σώματος ὃν ἐν συμμετρίᾳ τῶν τε μερῶν ἐστὶ τῶν ἀνομοιομερῶν
μάλιστα καὶ τοῦ χρώματος. καὶ ἡ ἰσχύς δὲ ἀρετὴ καὶ αὐτὴ οὐσα σώ-
ματος ἐν συμμετρίᾳ τῶν ὁμοιομερῶν ἐστὶ νεύρων μάλιστα καὶ ὀστέων· ἡ 55
δὲ συμμετρία τῶν πρὸς τι. ἐκάστη οὖν τῶν ἀρετῶν τῶν σωματικῶν ἐν
20 τῷ πρὸς τί πως ἔχειν, εἴπερ συμμετρία ἐστίν. ὁμοίως δὲ καὶ αἱ κακίαι
ταῖς ἀρεταῖς ἀντικείμενα ἐν | ἀσυμμετρίᾳ τῶν αὐτῶν εἰσι παθῶν· ἐν γὰρ 248^a
ὑπερβολῇ ἢ ἐλλείψει. καὶ ἡ μὲν ἀρετὴ ἐκάστη εὖ διατίθησι περὶ τὰ
οἰκεῖα πάθη τὸν ἔχοντα αὐτήν· οἰκεῖα δὲ πάθη ἐστίν, ὅφ' ὃν συμμέ-
τρως μὲν ἐχόντων γίνονται καὶ εὐθημονοῦσι, θερμότες ψυχρότετες ξηρό-
25 τητες ὑγρότετες καὶ τὰ τοιαῦτα, ἀσυμμέτρως δὲ ἐχόντων φθειρόνται καὶ
κακύνονται τὰ σώματα, εὐπαθέστερα γινόμενα καὶ εὐμετάβολα ἐν τοῖς
οἰκεῖοις πάθεσιν ὑπὸ τε τοῦ περιέχοντος καὶ ὑπ' ἀλλήλων· εἰ οὖν αἱ ἀρεταὶ 5
καὶ αἱ κακίαι τοῦ σώματος ἐν τῷ πρὸς τί πως ἔχειν εἰσὶ, δέδεικται δὲ ἐν

2 ὑποχωροῦσαι a: ἀποχωροῦντα M ὥσπερ—σώματι om. F ἡ aM: om. A 3 Ἔτι
δὲ ex Arist. aM καὶ om. F 3. 4 ἢ ἐναντίως ἀπαθές M: μὲν ἐναντίως καὶ ἀπαθές cum
aliquot libris Arist. a 5 ἔστιν A 6 ὑπὸ τὰ aFM: ὑπὸ τὸ A 7 ἔδειξεν a
αὐτός] αὐτὰ M ἐν τῷ πέμπτῳ] E 2. 225^b11 8 ὅλως post ἀλλοίωσιν addit M
μεταβολῇ F αἱ (post καὶ) om. M 9 μὲν πρῶτον a 9. 10 ἐπὶ τὸν τοῦ σώ-
ματος ποιούμενος λόγον M 12 τῶν om. M θερμότητος ψυχρότητος F
13 ξηρότητων om. F: post ὑγρότητων a ὑγρότητος F ἀλλήλας om. F 14 καὶ
om. F μὴ om. M 16 καὶ τοῦτο AM: τοῦ aF τῶν τε μερῶν—ἐν συμ-
μετρίᾳ (18) om. F ἐστὶ καὶ τῶν M 17 αὕτη a οὐσα ante καὶ ponit M
18 ἐστὶν om. F: post μάλιστα a 19 ἐν om. Arist. 20 συμμέτρων (ων in
ras.) M 21 ἐν] καὶ F 23 ἐστίν] εἰσὶν M 24 γίνεται aM εὐθημονοῦσι
F: εὐθημονεῖ a ψυχρότετες ante θερμότετες F: post ξηρότετες M 24. 25 θερ-
μὸν, ψυχρὸν, ξηρὸν, ὑγρὸν a 25 ἰσχόντων AM 27 τε om. F καὶ om. F
28 αἱ om. aF ἐν τῷ—σωμάτων (p. 1068,5) om. F

τῷ πέμπτῳ βιβλίῳ, ὅτι ἐν τῷ πρὸς τι οὐκ ἔστιν κίνησις καθ' αὐτὸ οὐδὲ 248^v
 μεταβολὴ ὄλως, δῆλον ὅτι οὐδὲ ἀλλοιώσεις εἶη ἄν. ἐδείχθη γὰρ πᾶσα
 μεταβολὴ ἢ κατ' οὐσίαν γινόμενη ὡς γένεσις καὶ φθορά, ἢ κατὰ ποσὸν
 ὡς αὔξεισις καὶ μείωσις, ἢ κατὰ ποιὸν ὡς ἀλλοιώσεις, ἢ κατὰ τόπον ὡς ἡ
 5 φθορά. εἰ οὖν αἱ μὲν ἀρεταὶ καὶ αἱ κακίαι τῶν σωμάτων ἐν τῷ πρὸς τί
 εἰσιν ὡς συμμετρικαὶ καὶ ἀσυμμετρικαί, τὰ δὲ πρὸς τι οὐκ ἔστιν ἐν ποιότητι,
 τῶν δὲ μὴ ἐν ποιῷ ὄντων οὐ κατὰ ἀλλοιώσιν ἢ μεταβολήν, δῆλον ὅτι ἡ 10
 κατὰ τὰς ἀρετὰς καὶ τὰς κακίας μεταβολὴ οὐκ ἔστιν ἀλλοιώσις.

Δεῖξας δὲ ὅτι αἱ ἀρεταὶ καὶ αἱ κακίαι καὶ ὄλως αἱ ἕξεις αἱ σωματικαὶ
 10 ἐν τῷ πρὸς τί εἰσιν, ἐπάγει ὅτι τὰ πρὸς τι οὕτε αὐτὰ ἔστιν ἀλλοιω-
 σεῖς, ὡς ἡ θέρμανσις, ὥστε τὸ μετέχον αὐτῶν ἀλλοιοῦσθαι. τὸ μὲν γὰρ
 θερμαινόμενον ἢ ψυχόμενον ἀλλοιοῦσθαι λέγομεν, τὸ δὲ διπλάσιον ἢ δεξιὸν
 ἢ σύμμετρον ἢ ὅμοιον ἢ ἴσον γινόμενον οὐ λέγομεν ἀλλοιοῦσθαι. ἀλλ'
 οὐδὲ τῶν πρὸς τι ἀλλοιώσεις ἔστιν ὥσπερ τῆς οὐσίας, ὥστε τὰ πρὸς τι 15
 15 γινόμενα καὶ σχέσιν λαμβάνοντα πρὸς τι καὶ ἀλλοιοῦσθαι ποτε λέγειν· οὐ
 γὰρ τὸ διπλάσιον μέγεθος ἴσον γινόμενον ἀλλοιοῦται ὥσπερ τὸ θερμαινό-
 μενον. διαφέρει δὲ τὸ ἀλλοιώσις εἶναι τοῦ ἀλλοιουμένου, ὅτι ἡ μὲν ἀλλοίω-
 σις μετέχεται ὑπὸ τοῦ ἀλλοιουμένου ὡς ἡ θέρμανσις ὑπὸ τοῦ θερμαινο-
 μένου, τὸ δὲ ἀλλοιούμενον ἀλλοιώσεως μετέχον ἀλλοιοῦται. τὸ οὖν πρὸς
 20 τι, φησὶν, οὕτε ἀλλοιώσις ἔστιν οὕτε ἀλλοιοῦται. ἔδειξε δὲ ἐν τῷ πέμπτῳ
 βιβλίῳ, ὅτι οὕτε γένεσις οὕτε κίνησις οὕτε ὄλως μεταβολὴ ἔστι κατὰ τὰ
 πρὸς τι ἐκ τοῦ μηδὲν αὐτὸ τι μεταβάλλον ἀλλοίου τινὸς μεταβάλλοντος 20
 ποτὲ μὲν διπλάσιον εἶναι, ποτὲ δὲ οὐ. φανερόν οὖν ἐκ μὲν τῶν πρότερον
 εἰρημένων, ὅτι ἡ κατὰ τὸ σχῆμα μεταβολὴ οὐκ ἔστιν ἀλλοιώσις, ἐκ δὲ
 25 τῶν νῦν, ὅτι οὐδὲ ἡ κατὰ τὰς ἕξεις· μόνως ἄρα ἀλλοιώσις ἔστιν ἢ κατὰ
 τὰς παθητικὰς καλουμένας ποιότητας μεταβολήν.

Δεῖξας δὲ ὅτι αἱ κατὰ τὰς ἀρετὰς καὶ τὰς κακίας τοῦ σώματος μετα-
 βολαὶ καὶ ὄλως αἱ τῶν ἕξεων ἀποβολαὶ καὶ λήψεις οὐκ εἰσιν ἀλλοι-
 ώσεις ἐφεξῆς τὴν αἰτίαν διδάσκει, δι' ἣν ἀλλοιοῦσθαι δοκεῖ τὰ κατ' αὐτάς
 30 μεταβάλλοντα καὶ λέγει ὅτι γίνεσθαι καὶ φθεῖρεσθαι αὐτάς ἀλλοιουμένων

1 πέμπτῳ AM: ἐβδόμῳ a; cf. p. 1067,7 2 ὄλως—μεταβολὴ (3) om. M 3 γε-
 νομένη M 4 ὡς alterum] ὡς ἡ M τόπον A: τόπου M: τὸ ποῦ a. sed obstat
 articulus 5 φθορά M αἱ (ante κακίαι) om. a 6 συμμετρία καὶ ἀσυμμετρία FM
 τὸ δὲ AM 7 μὴ] μηδὲ F: post ἐν M ὄντων ὧν οὐ M αἱ μεταβολαὶ M
 8 τὰς (ante κακίας) om. M οὐκ—ἀλλοιώσεις om. M 9 αἱ (ante κακίαι) om. a
 10. 11 ἀλλοιώσεις M 11 θέρμασις sed corr. M ὥστε] οὕτε M ἀλλοιοῦ-
 ται M 14 οὐδὲ τῶν] οὐδὲ τῆς M 15 σχέσιν M: σχέσι^v A: σχέσεις aF
 17 ἀλλοιώσις a: ἀλλοιώσεις F: ἀλλοιώσιν AM ὅτι ἀλλοιουμένου (18) om. M
 18 κατέχεται F 19 τὸ οὖν] conicio τὰ οὖν 20 πέμπτῳ AM: ἔ F: ἐβδόμῳ a; cf.
 v. 1 22 ἄλλου a 23 μὲν (post ἐκ) AM: om. aF προτέρων F 25 τὰς
 ἕξεις—ὅτι αἱ κατὰ (27) om. a μόνως AM: μόνῃ F 26 ποιότητας καλουμέ-
 νας F 27 τὰς (ante κακίας) om. F 27. 28 μεταβολὴ a 28 μεταβολαὶ F
 λήψεις M 29 ἐφεξῆς δὲ a 30 μεταβάλλοντα—αὐτάς om. M καὶ φθεί-
 ρεσθαι om. F

τινῶν ἀνάγκη· ὑγεία γὰρ γίνεται θερμαινομένων· τινῶν τοῦ σώματος καὶ 248^v
 ψυχρομένων, τουτέστιν ἀλλοιουμένων. ἀλλ' οὔτε ἡ ἀλλοίωσις ἢ ὑγεία ἦν
 οὔτε ἡ ὑγεία ἢ ἀλλοίωσις, ἀλλ' ἐπιγίνεται τῇ ἀλλοίωσει ἢ συμμετρία τῶν
 ἀλλοιουμένων, καθ' ἣν ἡ ὑγεία θεωρεῖται. ὁ δὲ αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ
 5 ἰσχύος καὶ ἐπὶ κάλλους· εἰ γὰρ τινῶν ἀλλοιουμένων ἐπιγίνεται ταῦτα, πῶς
 ἂν τις λέγοι τὰ ἐπιγινόμενα καὶ μηδέπω ὄντα ἀλλοιουῖσθαι; οὐ γὰρ τὸ εἰς
 ὑγείαν μεταβάλλον κατ' αὐτὸ τοῦτο ἀλλοιούται, ἀλλὰ διὰ τοῦ ἀλλοιουῖσθαι
 μεταβάλλει. εἰ μὲν γὰρ ἐν τῷ θερμῷ ἢ ψυχρῷ εἶναι τὸ ὑγιαίνειν ἦν ἢ 30
 εἰς ὑγείαν μεταβολή, ἦν ἂν ἀλλοίωσις· ἐπειδὴ δὲ τούτων οὐδὲν ἦν ἢ ὑγεία.
 10 ἐν δὲ τῇ τούτων συμμετρίᾳ τὸ εἶναι ἔχει, ὁῦλον ὡς ἀλλοίωσις μὲν οὐκ
 ἔστιν ἢ εἰς ὑγείαν μεταβολή, δι' ἀλλοιώσεως δὲ ἐπιγίνεται. τὸ δὲ καθάπερ
 τὸ εἶδος καὶ τὴν μορφήν εἶπεν δηλῶν, ὅτι ὡσπερ ἡ γένεσις (αὕτη γὰρ
 ἔστιν ἢ εἰς τὸ εἶδος καὶ τὴν μορφήν μεταβολή) κατὰ τε τὴν τοῦ εἶδους
 λῆψιν καὶ ἀποβολὴν οὐκ ἔστι μὲν ἀλλοίωσις, ἀλλοιουμένων δὲ γίνεται τινῶν,
 15 οὕτως ἔχει καὶ ἐπὶ τῆς κατὰ τὴν ἕξιν μεταβολῆς· καὶ γὰρ αὕτη ἀλλοίωσις 35
 μὲν οὐκ ἔστιν, ἀλλοιουμένων δὲ τινῶν ἐπιγίνεται. ἢ τὸ εἶδος καὶ τὴν
 μορφήν εἶπεν, τὸ σχῆμα δηλῶν καὶ τὴν κατ' ἐκεῖνο μεταβολήν· εἶπεν γὰρ
 καὶ ἐπ' ἐκεῖνο γίνεσθαι ἴσως ἕκαστον ἀλλοιουμένου τινὸς οἷον τῆς ὕλης
 πυκνουμένης ἢ μανουμένης.
 20 Εἰπὼν δὲ ὅτι αἱ ἕξεις ἐγγίνονται ἀλλοιουμένων τινῶν οἷον θερμῶν
 καὶ ψυχρῶν ξηρῶν καὶ ὑγρῶν, ἐπήγαγεν ἡ ἐν οἷς τυγχάνουσιν
 οὔσαι πρώτοις, ὡς οὐ προκείμενον αὐτῷ νῦν ζητεῖν, περὶ τὰ τίνων
 πάθη καὶ κατὰ τίνας μεταβολὰς πρώτας καὶ ἀλλοιώσεις αἱ ἕξεις ἐγγίνονται. 40
 εἴτε τὰ τῶν ὁμοιομερῶν, ὡς Ἴναξαγόρας, εἴτε τὰ τῶν ἀτόμων, ὡς Δημό-
 25 κριτος, εἴτε τὰ τῶν ποιότητων, ὡς Ἀριστοτέλης. ὅτι μὲν γὰρ ἀλλοιου-
 μένων τινῶν ἐγγίνονται, πρὸ δηλον, τίνων δὲ ζητεῖσθαι. πιστοῦται δὲ τὸν
 λόγον καὶ ἐκ τοῦ τὴν κακίαν καὶ τὴν ἀρετὴν περὶ τὰ πάθη λέγεσθαι, ὅφ
 ὦν ἀλλοιουῖσθαι πέφυκε τὸ ἔχον. ἢ τε γὰρ ἀρετὴ ἐγγινομένη ἢ
 30 παθητικόν, τουτέστι μεμετρημένως, εἰ μὴ ἐν ἀπαθείᾳ, ἀλλ' ἐν συμμε-
 τρία παθῶν τὴν ἀρετὴν θεωροῦμεν. τοιαῦται γὰρ εἰσιν ἐπὶ τῆς ψυχῆς αἵ 45

1 ὑγεία M ut solet καὶ θερμαινομένων M 2 ψυχρομένων M ἀλλ'—ἀλλοιουμέ-
 νων (4) om. F ἢ ante ὑγεία om. aM 3 ἢ ante ἀλλοίωσις om. aM 5 ἐπὶ om. F
 7 διὰ τὸ F 8 τῷ τοῦ M ἦν ἢ om. F 11 καθάπερ καὶ Arist. 12 τὸ
 om. M δηλονότι F 14 λείψιν καὶ τὴν ἀποβολὴν M ἔστιν ἐν ἀλλοίωσει M
 δὲ γίνεται—ἀλλοιουμένων (16) om. F 15 καὶ γὰρ αὕτη ἢ M 16 γίνεται M
 εἶδος aFM: σχῆμα a 17 δηλῶν τὸ σχῆμα καὶ κατ' ἐκεῖνο M 20, 21 ψυχρῶν θερμῶν
 ξηρῶν ὑγρῶν aF 21 post ψυχρῶν addit ἢ Arist. 22 οὔσα F αὐτῶν F
 23 γίνονται M 24 εἴτε περὶ τῶν M τὰ ante τῶν ὁμοιομερῶν et ante τῶν ἀτόμων
 om. F ὁ ἀναξαγόρας M 24, 25 ὡς ὁ δημόκριτος aF 25 τὰ om. F
 ὡς ὁ ἀριστοτέλης FM 26 γίνονται F 28 ἢ τε scripsi: ἦτε libri ἐγγενο-
 μένη A 29 μόνον πάθη F ὡδὲ A ut Arist. codd. Hl e h et altera recensio
 p. 247a23: ὡδὲ aFM: ὡς δεῖ Arist. vulg. 30 παθητικὰ F 31 τῆς ψυχῆς aF:
 ψυχῆς ΔM

τε ἡθικαὶ καὶ αἱ πολιτικαὶ ἀρεταὶ οὐκ ἐκκρίπτουσαι τελέως τῆς ψυχῆς τοὺς 248^b
 θυμοὺς καὶ τὰς ἐπιθυμίας, ἀλλὰ μετροῦσαι αὐτῶν τὰ κινήματα. καὶ ἐπὶ
 τοῦ σώματος οὐκ ἀπαθεῖς ποιεῖ τὸ σῶμα ὑπὸ τῶν θερμῶν καὶ ψυχρῶν,
 ἀλλὰ μετρεῖ αὐτῶν τὰ πάθη ἢ σωματικῆ ἀρετῆ, τουτέστιν ἢ ὑγεία, ὥσπερ
 5 ἢ κακία καὶ ἢ νόσος ἢ ἀμετρία αὐτῶν ἐστίν. εἰ οὖν περὶ ταῦτα αἱ ἀρεταὶ
 καὶ αἱ κακίαι εἰσὶν, ὅφ' ὧν καὶ καθ' ἃ τὸ ἔχον αὐτὰς ἀλλοιοῦσθαι πέφυκε,
 κατὰ δὲ τὰς παθητικὰς ποιότητας αἱ ἀλλοιώσεις, περὶ τὰ πάθη ἂν καὶ 50
 τὰς παθητικὰς τοῦ σώματος ποιότητας εἶεν αἱ ἀρεταὶ καὶ αἱ κακίαι τοῦ σώμα-
 τος· ὥστε ἐκείνων ἀλλοιουμένων ταύτας ἐγγίνεσθαι. περὶ τίνα δὲ πάθη
 10 ἐκάστη τῶν τοῦ σώματος ἀρετῶν οἷον ὑγεία καὶ ἰσχύς καὶ κάλλος, οὐκ ὄν
 προκείμενον νῦν παρῆκε ζητεῖν. ὥσπερ δὲ ἢ ἀρετῆ τῶν μὲν μοχθηρῶν
 παθῶν ἀπαθεῖς ποιεῖ, τῶν δὲ μεμετρημένων (ἅπερ οὐδὲ πάθη καλεῖν
 ἀξιούσι τινές) παθητικούς, οὕτως ἢ κακία τῶν μὲν μοχθηρῶν παθῶν παθη-
 τικούς ποιεῖ, τῶν δὲ μεμετρημένων ἀπαθεῖς· ὥστε περὶ πάθη ἢ ἀρετῆ 55
 15 καὶ ἢ κακία καὶ τῇ κατὰ ταῦτα ἀλλοιώσει ἐγγίνονται τῇ μὲν συμμετρίᾳ
 αὐτῶν ἢ ἀρετῆ, τῇ δὲ ἀμετρίᾳ ἢ κακία· ὥστε οὔτε αἱ ἕξεις ἀλλοιώσεις
 εἰσὶν οὔτε αἱ κατὰ τὰς ἕξεις μεταβολαί. ἐπειδὴ δὲ καὶ | ἐν τούτοις ὁ 249^b
 Ἀριστοτέλης λέγει, ὅτι τῶν πρὸς τι οὐκ ἔστιν ἀλλοιώσεις οὔτε γένεσις οὔτε
 ὅλως μεταβολὴ οὐδεμία, ἐπιστῆσαι χρὴ ὅτι τὰς ἀρετὰς καὶ τὰς κακίας
 20 εἰπὼν τῶν πρὸς τι εἶναι (ἐκάστη γάρ φησιν ἐστὶ τῷ πρὸς τί πως
 ἔχειν) γίνεσθαι καὶ φθεῖρεσθαι λέγει αὐτὰς ἀλλοιουμένων τινῶν. πῶς
 οὖν τῶν πρὸς τι οὐκ ἔστι γένεσις οὐδὲ ὅλως μεταβολή; ἢ γίνεται μὲν
 πάντως καὶ φθεῖρεται καὶ τὰ πρὸς τι· τὸ γὰρ μὴ ὄν πρότερον διπλάσιον 5
 ὕστερόν ἐστι καὶ πάλιν οὐκ ἔστιν· ὃ δὲ πρότερον μὴ ὄν ὕστερόν ἐστι,
 25 τοῦτο γίνεται, καὶ ὃ πρότερον ὄν ὕστερον οὐκ ἔστι, τοῦτο φθεῖρεται· ἀλλ'
 οὐ καθ' αὐτὰ γίνεται καὶ φθεῖρεται, ἀλλ' ὡς ἐνταῦθα διώρισεν, ἀλλοιου-
 μένων τινῶν ἢ ὅλως μεταβαλλόντων γίνεται ταῦτα καὶ φθεῖρεται. “ἐνδέ-
 χεται γάρ, φησὶν ἐν τῷ πέμπτῳ βιβλίῳ, θατέρου μεταβάλλοντος ἀληθεύεσθαι
 θάτερον μηθὲν μεταβάλλον, ὥστε κατὰ συμβεβηκὸς ἢ κίνησις αὐτῶν.”

1 καὶ αἱ A: καὶ aFM 1. 2 τοὺς θυμοὺς τῆς ψυχῆς ἐπιθυμίας M 3 ψυχρῶν καὶ
 θερμῶν M 4 τουτέστιν ἡγία a 5 εἰ οὖν] εἰ μὲν M 8 ποιότητας τοῦ σώματος
 aF αἱ (post εἶεν) om. a αἱ (ante κακίαι) om. aF 9 ταύτης a
 10. 11 προσκείμενον οὐκ ὄν a 11 παρῆξε F 12 ἅπερ — μεμετρημένων (14) om. F
 12. 13 τινές ἀξιούσι καλεῖν a 13 ἀξιῶσι M οὕτως] δὲ τούτους M post κακία (15)
 iterat οὕτως ἢ κακία (13) usque ad καὶ ἢ κακία (15) F 14 πάθος utrobique F
 15 ἢ om. M ταύτην F: ταύτη M τῇ μὲν οὖν συμμετρίᾳ M 16 ἀσυμμετρία
 FM 17 δὲ om. F 18 τῶν om. F οὔτε] οὐδὲ M priore loco 19 τὰς
 (ante κακίας) om. F 22 οὖν] δὲ M 23 πάντως post φθεῖρεται M καὶ τὰ]
 ἢ τὰ F 24 post ὄν (sic) add. τοῦτο a 25 ὄν a τοῦτο alt.] γίνεται F
 φθεῖρεται — γίνεται (27) om. F 26 δώρισεεν a 27 ἢ AM: καὶ a μετα-
 βαλλόντων M 28 ἐν τῷ πέμπτῳ βιβλίῳ] E 2. 225^b11; cf. Simpl. p. 409,2. 834,20
 θατέρου] θάτερον οὐ F ἀληθεύοντος F 29 μηθὲν A: μηδὲν aFM Arist. μετα-
 βάλλον AM Arist.: μεταβάλλειν F: μεταβάλλει a ὥστε καὶ F ἢ et αὐτῶν
 om. F

τὴν δὲ κατὰ συμβεβηκὸς μεταβολὴν ἀφῆκεν ἐν ἐκείνοις ὡς ἀόριστον. "ἐν 249^r ἅπασι γὰρ, φησίν, ἐστὶ καὶ αἰεὶ καὶ πάντων." εἰ οὖν τὰ πρὸς τι μὴ ἐστὶ κατ' αὐτά, ἀλλ' ἐν ἄλλοις τὸ εἶναι ἔχει, ἐκείνων μεταβαλλόντων καὶ τὰ πρὸς τι μεταβάλλει οὐ κατ' αὐτά, ἀλλὰ κατὰ συμβεβηκὸς.

5 p. 246^b20 Ὅμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν τῆς ψυχῆς ἕξεων ἕως τοῦ αὐτῆ
δὲ οὐκ ἔστιν ἀλλοιώσις.

Δείξας ὅτι αἱ ἀρεταὶ καὶ αἱ κακίαι τοῦ σώματος καὶ ὅλως αἱ ἕξεις 25
αἱ σωματικαὶ οὐ δι' ἀλλοιώσεως γίνονται καὶ ἀπογίνονται, εἴπερ αἱ μὲν
ἀρεταὶ τελειότητές εἰσι κατὰ φύσιν, αἱ δὲ κακίαι παρὰ φύσιν, τὰ δὲ εἰς
10 τὸ κατὰ φύσιν ἴοντα γίνεται ἀλλ' οὐκ ἀλλοιοῦται καὶ τὰ εἰς τὸ παρὰ φύσιν
φθείρεται, καὶ εἴπερ ἐν τῇ πρὸς τί εἰσι, μετέβη λοιπὸν ἐπὶ τὰς τῆς ψυχῆς
ἕξεις. καὶ δείκνυσιν ὅτι οὐδὲ αἱ κατὰ ταύτας μεταβολαὶ ἀλλοιώσεις εἰσίν,
εἴπερ καὶ αὐταὶ ὥσπερ καὶ αἱ σωματικαὶ τελειότητές εἰσι τῆς ψυχῆς καὶ
ἐν τῇ πρὸς τί πως εἶναι τὴν ὑπόστασιν ἔχουσιν. ὡς οὖν τελειότητος 30
15 γενέσεις μᾶλλον αἱ λήψεις αὐτῶν καὶ φθοραὶ αἱ ἀποβολαί, ἀλλ' οὐκ ἀλλοι-
ώσεις· ἕκαστον γὰρ τῶν ὄντων, ὅταν τέλειον ᾖ καὶ κατὰ φύσιν, τότε μάλ-
ιστα ἐστὶν ὅπερ λέγεται εἶναι· καὶ γὰρ ἵππος μάλιστα ὁ τὴν ἵππου ἀρετὴν
ἔχων καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστον. ὅτι δὲ καὶ αἱ τῆς ψυχῆς ἀρεταὶ (τῶν)
πρὸς τι δῆλον, εἴπερ καὶ αὐταὶ συμμετρίαι εἰσὶν ἐκείνων, ἐν οἷς ἐγγίνονται.
20 θυμῶν καὶ ἐπιθυμιῶν καὶ τῶν τοιούτων ὥσπερ αἱ σωματικαὶ θερμῶν καὶ
ψυχρῶν καὶ τῶν τοιούτων. αὐτὸς δὲ τὸ πρὸς τι αὐτῶν ἐδήλωσε διὰ τοῦ 35
ἢ μὲν ἀρετὴ εὖ διατίθησι πρὸς τὰ οἰκεῖα πάθη, ἢ δὲ κακία
κακῶς. ὡς γὰρ ταῖς σωματικαῖς ἕξεσι πρὸς τι οὖσαις ὑπῆρχε τὸ ἐκάστην
αὐτῶν περὶ τὰ οἰκεῖα πάθη εὖ ἢ κακῶς διατιθέσθαι τὸ ἔχον αὐτὴν (καὶ) ἢ
25 μὲν ἀρετὴ διὰ συμμετρίαν ἢ δὲ κακία διὰ ἀσυμμετρίαν ἢ ἀπαθῆς ἢ παθητικὸν
ὥδι ποιῶσιν, οὕτω καὶ αἱ ἀρεταὶ εὖ διατιθέσθαι πρὸς τὸ οἰκεῖα πάθη τὰ
ἔχοντα καὶ αἱ κακίαι κακῶς, ὥστε καὶ αὐταὶ τῶν πρὸς τί εἰσι συμμετρίαι
τινὲς οὖσαι καὶ ἀσυμμετρίαι. εἰ οὖν τὰ πρὸς τι μήτε αὐτὰ ἀλλοιώσεις 40

1 ἐν om. FM ἐν ἐκείνοις] Phys. E 1. 224^b27 1. 2 ἐν πᾶσι F cf. p. 810, 10
2 γὰρ libri: τε γὰρ Arist. (sed γὰρ τε codd. EH) 4 καὶ οὐ F 5. 6 αὐτῆ
δὲ seripsi cf. p. 249^v15: αὐτῆ δὲ (sic) A: αὐτῆ δὲ (δ' a) aFM: αὐταὶ δ' et ἀλλοιώσεις
Arist. (sed ut a codd. be et Slutiani) 7 Δείξας δὲ M αἱ alterum om. aF
καὶ ὅλως καὶ a 8 καὶ οὐκ ἀπογίνονται M 10 γίνονται a ἀλλοιοῦνται a
τὰ supra addit A τὸ om. F 11 καὶ om. aF μετέβη AM; cf. p. 254^av14:
μέτεσι F: μεταβαίνει a 12 ἕξεις] ὀρέξεις M οὐδὲ αἱ aA²M: οὐδὲν A: αἱ F

post μεταβολαὶ add. οὐδὲ F 14 τελειότητος aA²: τελειότητων A¹M: τελειο^τ F
15 ἀλλ' AM: om. aF 17 ἵππου] ἵππον a: τοῦ ἵππου M 18 δὲ om. F αἱ τῆς]
αὐτῆς F τῶν a cf. v. 28: om. AFM 20 καὶ θερμῶν M 20. 21 ψυχρῶν
καὶ θερμῶν F 23 ὡς] ἐν F ἐκάστη FM 24 τὸ ἔχον τὰ (τὰ in ras.) M
καὶ addidi 25 ἀπαθῆς F 26 ὥδι post ποιῶσιν aF: ὥδι sic ante παθητικὸν M:
cf. p. 1069, 29

- μήτε ἐστὶν αὐτῶν ἀλλοιώσεις, οὔτε αἱ ψυχικαὶ ἕξεις ἀλλοιώσεις εἰσὶν οὔτε 249^v
ἀποβολαὶ καὶ λήψεις αὐτῶν· γίνεσθαι μέντοι καὶ ταύτας ἀναγκαῖον
ὡσπερ τὰς σωματικὰς ἀλλοιουμένου τινός. αἱ μὲν γὰρ σωματικαὶ ἕξεις
γίνονται ἀλλοιουμένων τινῶν “ἐν οἷς τυγχάνουσιν οὔσαι πρῶτως”, θερμῶν
5 καὶ ψυχρῶν καὶ τῶν τοιοῦτων, αἱ δὲ ψυχικαὶ ἀλλοιουμένου τοῦ αἰσθη-
τικοῦ μέρους· ἀλλοιωθήσεται δὲ τοῦτο δηλονότι ὑπὸ τῶν αἰσθητῶν,
πρὸς ἃ πέφυκεν. τοῦ δὲ αἰσθητικοῦ ἀλλοιουμένου εἶπεν, ὡς τοῦ παθητικοῦ·
τὰ γὰρ πάθη, ὡς φησὶν ὁ Πλωτῖνος, ἢ αἰσθήσεις εἰσὶν ἢ οὐκ ἄνευ αἰσθη- 45
σεων.
- 10 Εἰπὼν δὲ πρότερον κοινῶς περὶ τῶν ψυχικῶν ἕξεων, ὅτι καὶ αὐταὶ
τελειώσεις εἰσὶ καὶ ἐν τῇ πρὸς τι συμμετρίας τινές οὔσαι καὶ ἀσυμμετρίας
καὶ ὅτι γίνονται ἀλλοιουμένου τοῦ αἰσθητικοῦ, διαιρεῖ λοιπὸν τὰς ψυχικὰς
ἀρετὰς εἰς τε τὰς ἠθικὰς καὶ τὰς νοητικὰς καὶ ἐφ’ ἑκατέρων δεῖκνυσι,
πῶς ἐν τῇ πρὸς τί εἰσι καὶ πῶς ἀλλοιώσεις μὲν οὐδετέρα οὐδὲ ἔστιν αὐτῶν
15 ἀλλοιώσεις, γίνονται δὲ ἀλλοιουμένων τινῶν. καὶ ὅτι μὲν ἡ ἠθικὴ ἀρετὴ
ἀλλοιουμένου τοῦ αἰσθητικοῦ γίνεται, δεῖκνυσιν ἐκ τοῦ πᾶσαν τὴν ἠθικὴν 50
ἀρετὴν περὶ ἡδονὰς εἶναι καὶ λύπας τὰς σωματικὰς, ὡς ἐν τοῖς Ἡθικοῖς
ἀποδέδεικται. αἱ δὲ ἡδοναὶ καὶ αἱ λύπαι αἱ σωματικαὶ [καὶ] ἀλλοιουμένου
τοῦ αἰσθητικοῦ ὑπὸ τῶν αἰσθητῶν γίνονται, ὥστε ἡ ἠθικὴ ἀρετὴ ἀλλοιου-
20 μένου τοῦ αἰσθητικοῦ ὑπὸ τῶν αἰσθητῶν γίνεται. ὅτι δὲ αἱ ἡδοναὶ καὶ
αἱ λύπαι ἀλλοιουμένου τοῦ αἰσθητικοῦ γίνονται, δεῖκνυσιν ἐκ διαιρέσεως.
ἡδόμεθα γὰρ ἢ λυπούμεθα ἢ ἐν τῷ πράττειν τι ἢ ἐν τῷ μεμνησθαι
(καὶ γὰρ ἡ μνήμη τῶν ἡδέων ἡδονὴν | ποιεῖ καὶ τῶν λυπηρῶν λύπην) 249^v
ἢ ἐν τῷ ἐλπίζειν (καὶ γὰρ καὶ ἐλπίδες αἱ μὲν τῶν ἡδέων ἡδουσι, αἱ
25 δὲ τῶν λυπηρῶν λυποῦσιν). εἰ οὖν καὶ αἱ ἐν τῷ πράττειν ἡδοναὶ καὶ
λύπαι αἰσθηταὶ τέ εἰσι καὶ ὑπὸ αἰσθητῶν γίνονται καὶ αἱ ἐν τῷ μεμνησθαι
δὲ ἢ ἐλπίζειν γινόμεναι ὑπὸ αἰσθητῶν γίνονται (ἢ γὰρ οἷα ἐπάθομεν καὶ
ὦν ἡσθόμεθα μεμνημένοι ἡδόμεθα ἢ λυπούμεθα ἢ οἷα πεισόμεθα καὶ οἷων
αἰσθησόμεθα ἐννοοῦντες) δῆλον ὅτι αἱ ἡδοναὶ καὶ λύπαι ἡμῖν συμβαίνουσιν 5
30 ἀλλοιουμένου τοῦ αἰσθητικοῦ ὑπὸ τῶν αἰσθητῶν. ὅτι δὲ ἡ ἠθικὴ ἀρετὴ
περὶ ἡδονὰς ἐστὶ καὶ λύπας, δέδεικται μὲν ὡσπερ εἶπον ἐν τοῖς Ἡθικοῖς

4 τινῶν AM: τῶν aF πρώτοις Arist. p. 244^b 17 (p. 1069,22) καὶ (post ψυχρῶν)
om. M 7 ὡς om. M 8 Πλωτῖνος] cf. Enn. IV 6, 2 13 καὶ εἰς F νοητι-
κάς AFM: διανοητικὰς a, sed cf. p. 249^v 23, 29, 32 ἐφ’ ἑκάτερα F 14 ἀλλοιού-
σεις M οὐδετέρου F 15 γίνεται a 16, 17 πᾶσαν ἀρετὴν ἠθικὴν F
17 εἶναι om. M Ἡθικοῖς] Nicom. B 2. 1104^b 5 sqq. 18 αἱ (post καὶ) om. aM
αἱ (post λύπαι) om. F καὶ post σωματικὰ AF: om. aM 19 ὥστε — γίνεται (20)
om. FM 22 τι AM: om. aF Arist. 24 καὶ γὰρ αἱ M 25 αἱ om.
aFM (M etiam καὶ omittit) πράττεισθαι F 26 τέ om. a ὑπὸ A: ὑπὸ τῶν
aF: ὑπὸ τοῦ M αἰσθητοῦ M αἱ om. M 26, 27 μεμνησθαι et ἐλπίζειν
mutat M 27 δὲ ἢ AM: ἢ F: δὲ a ὑπὸ scripsi: ἀπὸ aAM: ἀπὸ τῶν F
27, 28 ἐπάθομεν καὶ ὦν om. F 28 ante μεμνημένοι add. καὶ F οἷων A: οἷον
F: ὄων a: ὦν M 30 αἰσθητοῦ M² rubro emendabat 31 ὡς M εἶπον
om. F cf. v. 17

διὰ πλειόνων. λεγέσθω δὲ καὶ νῦν συντόμως, ὅτι συνειρησμός τοῦ ἡδῆσθαι 249^a
καὶ λυπεῖσθαι μὴ ὡς ἔτυχεν, ἀλλ' ἐφ' οἷς δεῖ καὶ ὅτε δεῖ καὶ ἐφ' ὅσον
δεῖ. οὗτος τὴν ἡθικὴν ἀρετὴν ποιεῖ. καὶ ταῦτα καὶ ὁ Πλάτων ἐν Νόμοις
διδάσκει περὶ τῆς ἡδονῆς καὶ τῆς λύπης λέγων "δύο γὰρ αὐταὶ πηγαὶ 10
5 μεθεῖνται βεῖν, ὧν ὁ μὲν ἀρυτόμενος οἶθεν τε δεῖ καὶ ὁπότῃ καὶ ὁπόσον
εὐδαμονεῖ καὶ πόλις καὶ ζῆλον ἅπαν."

'Αποδείξας δὲ τὰς προτάσεις συνηρημένως ἐκτίθεται τὸν συλλογισμόν
οὗτος· ἀρετὴ ψυχῆς καὶ κακία ἐγγίνεται ἡδονῆς καὶ λύπης ἐγγινομέ-
νης, ἡδοναὶ δὲ καὶ λύπαι ἀλλοιώσεις εἰσὶν τοῦ αἰσθητικοῦ, φανερόν
10 ἄρα ὅτι ἀρετὴ καὶ κακία ἐγγίνονται καὶ φθείρονται, ἀλλοιουμένου τοῦ
αἰσθητικοῦ, ὥστε τότε ἀποβάλλειν αὐτὰς καὶ λαμβάνειν. ὁῦλον οὖν
ἐκ τῶν εἰρημένων ὅτι ἡ μὲν γένεσις τῆς ἀρετῆς καὶ κακίας ἀλλοιουμένων 15
τινῶν ἔπεται, αὐτὴ δὲ ἡ γένεσις αὐτῶν οὐκ ἔστιν ἀλλοίωσις, ἀλλ'
ἐπιγίνεται τῇ κατὰ τὴν ἡδονὴν καὶ λύπην ἀλλοιώσει τοῦ αἰσθητικοῦ, ἡ μὲν
15 ἀρετὴ κατὰ τὸ ἐγγινομένον τῇ ἀλλοιώσει ταύτῃ μέτρον, ἡ δὲ κακία κατὰ
τὴν ἀμετρίαν. τὸ δὲ αἰ ἡδοναὶ καὶ αἰ λύπαι ἀλλοιώσεις εἰσὶ τοῦ
αἰσθητικοῦ εἶπεν ἀντὶ τοῦ ἀλλοιουμένου τοῦ αἰσθητικοῦ γίνονται. ἡ μὲν
γὰρ ἀλλοίωσις τοῦ αἰσθητικοῦ, οἷον θέρμανσις ἢ ψύξις ἢ διάκρισις ἢ σύγκρι-
σις ἢ ὅπως ἂν τις αὐτῶν τὰς ἰδιτροπίας ὀνομάζειν δύναίτο, πάθη τοῦ 20
20 αἰσθητικοῦ ἐστὶν ὑπὸ τῶν αἰσθητῶν ἐγγινομένα· τούτοις δὲ ἐπιγίνεται ποτὲ
μὲν ἡδονή, ποτὲ δὲ λύπη· τούτων δὲ συμμέτρων μὲν ἐγγινομένων ἀρετὴ
ἀκολουθεῖ, ἀσυμμέτρων δὲ κακία.

p. 247^b1 'Αλλὰ μὴν οὐδὲ ἡ τοῦ νοητικοῦ μέρος ἕξις ἕως τοῦ ἐπί-
σταταί πως τῇ καθόλου τὰ ἐν μέρει.

25 Δείξας ὅτι αἰ ἡθικαὶ ἀρεταὶ καὶ κακίαι καὶ αἰ τούτων λήψεις τε καὶ
ἀποβολαὶ οὐκ εἰσὶν ἀλλοιώσεις, ἐφεξῆς δεῖκνυσιν ὅτι οὐδὲ αἰ τοῦ νοητικοῦ

1 λεγέσθω δὲ] λόγων οὕτω F 2 ὅτε et ἐφ' ὅσον mutat M ἐφ' ὅσων F
3 οὗτος aAM: καὶ ὅτε δεῖ οὕτως F τὰ ἡθικὴν M ἐν Νόμοις] I S p. 636 D
4 τῆς (ante ἡδονῆς et λύπης) om. F πηγαί] πῶς compendiose F 5 μεθεῖνται]
in mrg. explicat ἀφίενται A¹. φύσει quod in Platone sequitur omisit etiam Aspasius in
Eth. p. 46,7 Heylbut βεῖν ὧν] βίνων F ἀρυτόμενος F: ἀρῶμενος M
τε δεῖ] τερεῖν sic M 7 τὰς προτάσεις om. M 8 κακίας ἐγγίνεσθαι F
10 ἐγγίνεται καὶ φθείρεται F καὶ φθείρονται om. M 12 ἡ μὲν μένεσις M τῆς
κακίας M 13 αὕτη M 14 τῇ] τι F λύπη M 15 τῇ om. F
μέτρῳ F 16 ἡ ἡδονή M: αἰ δ' ἡδοναὶ Arist. αἰ (ante λύπαι) om. FM (ut
Arist. eodd. Heb) 17 εἶπεν — αἰσθητικοῦ om. F 18 οἶον om. F ἡ
ante ψύχρανσις (sic) om. F 19 ἰδιότητας F 20 αἰσθητικῶν ἐγγινομένου F
ἐπιγίνονται M 21 μὲν (alt.) superser. A ἐγγενομένων, e (post γ) ex i corr. A
22 ἡ κακία F 23 ἡ τοῦ νοητικοῦ (νοητοῦ F) μέρος ἕξις AF (cf. p. 1074,6. 20): τοῦ
νοητικοῦ μέρος ἕξις M: αἰ τοῦ νοητικοῦ (νοητοῦ (?) Shutiani) μέρος ἕξις Arist. (Themist.
p. 403, 14): alteram rec. p. 247^a28 — b22 exhibet a τὰ etiam Ar. cod. d: τὸ e et
Shutiani: τὲ b: τῷ ceteri 25 post δεῖξας addunt ἐν μέρει (μέρη F) aF ex lemmate
extremo interpolatum τε om. a 26 οὐδὲ aF: οὕτε AM νοητοῦ F

μέρους οὔτε αἱ τούτων λήψεις καὶ ἀποβολαὶ ἀλλοιώσεις εἰσίν. ὥσπερ δὲ 249^v
 ἡθικαὶ ἦσαν ἀρεταὶ αἱ περὶ τὸ ἄλλογον τῆς ψυχῆς, ἐν αἷ ἡδοναὶ καὶ λύπαι κοι-
 νῶς αὐταὶ καὶ τοῖς ἀλόγοις ζώοις ὑπάρχουσαι (πολλὰ γὰρ ἔστι καὶ ἐν τούτοις
 διὰ συνειδημοῦ κατορθούμενα), οὕτω νοητικαὶ ἢ διανοητικαὶ (γράφεται γὰρ
 5 ἑκατέρως), αἱ περὶ τὸ λογικόν εἰσι τῆς ψυχῆς, περὶ δὲ ἐπιστήμη συνίσταται
 καὶ ἡ κατ' αὐτὴν ἀρετὴ. οὐδὲ ἡ τούτου οὖν, φησίν, ἕξις ἀλλοιώσις
 ἔστιν, οὐδὲ ἔστιν αὐτῆς ἀλλοιώσις οὐδὲ γένεσις, ἅπερ εἰς τὰ πρὸς
 τι καὶ ταύτην ἀνάγει. τὰ γὰρ πρὸς τί ἐστι, περὶ ὧν εἶπεν πρὸ ὀλίγου, 35
 ὅτι "οὔτε αὐτὰ ἔστιν ἀλλοιώσεις οὔτε ἔστιν αὐτῶν ἀλλοιώσεις οὔτε γένεσις
 10 οὔτε ὅλως μεταβολή" καθ' αὐτὸ δηλονότι, ἐπεὶ καὶ τὰ πρὸς τι κατὰ συμβεβη-
 κὸς καὶ γίνεσθαι βούλεται καὶ μεταβάλλειν. εἰ οὖν ἐν τῷ πρὸς τί ἐστι τὸ
 ἐπιστήμον, τοῦ δὲ πρὸς τι οὐκ ἔστιν ἀλλοιώσις, οὐδὲ τῆς ἕξεως τῆς ἐπιστή-
 μονος ἔστιν ἀλλοιώσις οὔτε γένεσις οὔτε ὅλως μεταβολὴ καθ' αὐτό. ὅτι δὲ
 ἡ κατὰ τὴν ἐπιστήμην ἕξις ἐν τῷ πρὸς τί ἐστι κατασκευάζων ἐκ τοῦ
 15 μᾶλλον τὴν ἀρχὴν ὑπέμνησε, πολὺ μᾶλλον [ἐκ] τῶν ἡθικῶν ἕξεων τὸ 40
 ἐπιστήμον ἐν τῷ πρὸς τί πως ἔχειν λεγόμενον παραδεικνύς. ἐναργέστερον
 γὰρ ἔχει τὸ πρὸς τι ἢ ἐπιστήμη τῶν ἐν τῷ ἡθικῷ ἀρετῶν, σωφροσύνης
 καὶ δικαιοσύνης. ἐκεῖνα μὲν γὰρ διὰ τῆς συμμετρίας εἰς τὸ πρὸς τι ἀνή-
 γοντο, ἡ δὲ ἐπιστήμη ἐπιστητοῦ ἐστι καὶ πᾶσα γνῶσις τοῦ γνωστοῦ. δεύ-
 20 τερον δείκνυσιν ὅτι αἱ τοῦ νοητικοῦ ἕξεις ἐν τῷ πρὸς τί εἰσι διὰ τοῦ μὴ
 εἶναι γένεσιν αὐτῶν. τοῦτο γὰρ ἴδιον ἦν τῶν πρὸς τι τὸ τὸ δυνάμει ἐν
 αὐτοῖς ἐνεργεῖα γίνεσθαι μὴδὲν αὐτὸ καθ' αὐτὸ μεταβάλλον. δεῖ γὰρ τού- 45
 του μεμνησθαι πανταχοῦ, ὅτι τὴν καθ' αὐτὸ γένεσιν καὶ μεταβολὴν ἀπο-
 φάσκει τῶν πρὸς τι ὁ Ἀριστοτέλης κατὰ συμβεβηκὸς αὐτὸ καὶ γίνεσθαι
 25 καὶ μεταβάλλειν συγχωρῶν. ὁ μὲντοι μὴδὲν αὐτὸ καθ' αὐτὸ μεταβάλλει,
 ὁ ἄλλο ὅτι οὐδὲ γίνεσθαι καθ' αὐτό. πᾶσα γὰρ γένεσις μεταβολή. εἰ οὖν
 τὸ κατὰ δυνάμει ἐπιστήμον τὸ ἐν τῷ νοητικῷ ἐνεργεῖα γίνεσθαι καὶ συνί-
 σταται, τότε ἡ ἐπιστήμη τοῦ καθόλου γνῶσις οὐσα, ὅταν ἐξ αἰσθησεως
 ἐμπειρία τις τῶν καθ' ἕκαστα γνῶσεων συναχθῆ. ὅτι γὰρ πᾶς ἄνθρωπος 50
 30 λογικός, ἐπιστημονικῶς γνωρίζομεν ἐκ τῆς τῶν καθ' ἕκαστα ἐφόδου καὶ

1 δὴ F 2 ἀρεταὶ ἦσαν aF 3 ἐστι καὶ] εἰσίν FM 4 καὶ διανοητικαὶ ἢ νοη-
 τικαὶ M γὰρ AM: γὰρ καὶ a: δὲ F 6 κατ' αὐτῆς M 7 αὐτοῖς F
 εἰς τὰ F: εἰς τὸ AM: εἰς τὰς a 8 ἐστι om. F πρὸ ὀλίγου] p. 246^b11 9 ἀλ-
 λοιώσεις] ἀλλοιώσις F ἔστιν αὐτῶν aAFM ut H Arist.: αὐτῶν ἔστιν Arist. vulg.
 10. 11 κατὰ συμβεβηκὸς καὶ τὰ πρὸς τι a: καὶ κατὰ συμβ. τὰ πρὸς τι F 12 τοῦ ἕξεως M
 12. 13 ἐπιστήμονος AM: ἐπιστήμης aF 14 ἕξιν a 15 πολλῶ μᾶλλον M ἐκ AFM:
 om. a: fortasse latet ἔτι ἕξεως a 17 τῶν ἐν om. M ἡθικῶν AM: ἡθικῶν
 aF 19. 20 δεύτερον δὲ a 20 νοητοῦ F ἐστὶ M διὰ τὸ F 21 ἦν
 ἴδιον aFM τῶν] τῷ ex τὸ F τὸ prius post τι om. F 22 μὴδὲν AM
 (cf. v. 25 et p. 1075,23): μὴ δὲ aF 24 ὁ ἀριστοτέλης post ἀποφάσκει aF καὶ
 om. M 25 μὴ δὲ F μεταβάλλη F 27 δυνάμει om. M τὸ ἐν] τῶν ἐν F
 28 τοῦ AM: τῶν aF post οὐσα add. γίνεσθαι a, et aegre desideratur 29 τῶν
 om. F ὅτι AM: ὅτι μὲν aF 30 ἐπιστημονικός F ἐπιστημονικῶς — φαν-
 ταστικῶ (p. 1075,1. 2) omisit sed in marg. restituit M

πείρας. ἦτις οὐκ ἐν τῷ νοητικῷ γίνεται, ἀλλ' ἐν τῷ αἰσθητικῷ καὶ φαν- 249^ν
ταστικῷ. ἐν τούτοις οὖν τῆς τοῦ κατὰ μέρος πείρας συναχθείσης τὸ
δυναμει ἐπιστήμων τὸ ἐν τῷ νοητικῷ ἐνεργείᾳ ἐγένετο οὐδὲν αὐτὸ κινήθην.

Ὅστω μὲν οὖν ὁ Ἀλέξανδρος ἐξηγήσατο ἐκ τῶν κατὰ μέρος συναγά-
5 σθαι τὸ καθόλου καὶ τὴν τοῦ καθόλου γνῶσιν βουλόμενος. καὶ τὸ ἐπί-
σταται [γάρ] πως | τῆ καθόλου τὰ ἐν μέρει ὡς σημείον εἶπεν 250^ν
εἰρησθαι τοῦ διὰ τῶν ἐν μέρει τὴν τοῦ καθόλου γνῶσιν ἀθροίσεσθαι, εἶπερ
ἢ καθόλου ἐπιστήμη ἐκάστου τῶν ὑπὸ τὸ καθόλου ἐστίν, ἐξ ὧν ἠθροίσθη·
περιεῖληπται γὰρ ἐν τῇ τοῦ καθόλου ἐπιστήμη τὰ ἐν μέρει ὡς ἐκ τούτων
10 καὶ ἐπὶ τούτοις ἐκείνης γινομένης. εἰ δὲ μὴ δυνατόν ἐκ τῶν κατὰ μέρος
ἀπείρων ὄντων τὰ καθόλου συναγέσθαι μήτε τὴν ἐν τῷ αἰσθητικῷ καὶ 5
φανταστικῷ γνῶσιν τῆς ἐν νῷ ἐπιστήμης ὑποστατικῆν εἶναι χεῖρονα οὔσαν
πολλῇ κρείττονος, ἀπλοϊκώτερον καὶ ἀληθέστερον οἶμαι μᾶλλον ἐξηγητέον
τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀριστοτέλους εἰρημένον. ὁ γὰρ νοῦς ἐπιστήμην ἔχων τῶν
15 μὲν καθόλου ἀεὶ κατ' ἐνεργίαν εἴτε πρόχειρον εἴτε μή, τῶν δὲ ἐν μέρει
δυναμει, ὅταν ἢ αἰσθησις προσβάλλῃ τῷ μερικῷ, τότε οὖν ὁ νοῦς ἐνεργείᾳ
γινώσκει τῷ καθόλου τὰ ἐν μέρει. “ὁ γὰρ τις ἄνθρωπος καὶ ἄνθρωπος”,
ὡς αὐτὸς ἐν ἄλλοις εἶπεν. καὶ διὰ τοῦτο τὸ πῶς προσέθηκεν, ὅτι οὐκ 10
ἔστι σύστημα ἢ τοῦ καθόλου γνῶσις τῆ τοῦ μερικῷ, ἀλλὰ γινώσκεται
20 τῆ καθόλου τὸ μερικὸν τῷ περιέχεσθαι ὑπὸ τοῦ καθόλου τὸ ἐν μέρει.

π. 247^b7 Πάλιν δὲ τῆς χρήσεως καὶ τῆς ἐνεργείας ἕως τοῦ τὸ
γὰρ χρῆσθαι καὶ τὸ ἐνεργεῖν ἡμῶν τούτοις.

Δείξας ὅτι τὸ δυναμει ἐπιστήμων τοῦ μερικῷ καὶ αἰσθητοῦ μὴδὲν
αὐτὸ κινούμενον, ὅταν γένηται τὸ μερικὸν καὶ εἰς αἰσθησιν ἔλθῃ, γινώσκει 15
25 αὐτὸ τῆ καθόλου, ἐξ οὗ συνῆχται ὅτι τῶν πρὸς τί ἐστὶ καὶ διὰ τοῦτο
οὔτε ἀλλοίωσις οὔτε γένεσις ἐστὶν αὐτοῦ καθ' αὐτὸ οὔτε ὅλως μεταβολή,

1 ἦτις AM: τις F: ἢ δὲ πείρα a οὐκ om. M 2 τούτω F τῆς τῶν a: τῆς
τε M συναχθήσεις F 3 τὸ] τῷ corr. F ἐγένετο F οὐδὲ FM 5 καὶ
τὴν τοῦ καθόλου om. F 6 γὰρ delevi cf. p. 1073, 23. 24 τῆ A (cf. lemma): a infra
rasuram F (τὰ Arist. vulg. codd.): τῷ (ut Arist. cod. d) a: τὸ M τὰ ἐν μέρει—καθό-
λου (7) om. F τῷ ἐν μέρει M 8 ἢ τοῦ καθόλου M ὑπὸ] ἐπὶ F 9 τοῦ
om. F 11 τὴν om. a 13 ἀπλοϊκώτερα καὶ ἀληθέστερα F 14 ὁ μὲν γὰρ F
νοῦς ἐπιστήμων τῶν κτλ. M 16 προσβάλλῃ A: προσβάλλῃ M οὖν F: αὐ a: om. AM
ὁ νοῦς γινώσκει ἐνεργείᾳ τῷ καθόλου τὰ ἐν τῷ τοῦ μερικῷ· ἀλλὰ γινώσκει τῷ καθόλου τὰ
μέρη. ὁ γὰρ τις κτλ. F: ὁ νοῦς οὐ γινώσκει τὸ καθόλου ἐνεργείᾳ ἐν τῷ μερικῷ, ἀλλὰ γι-
νώσκει τῷ καθόλου τὰ ἐν μέρει. ὁ γὰρ τις a. ego secutus sum AM 18 εἶπεν ἐν
ἄλλοις aF ἐν ἄλλοις] Cat. 5 p. 2^a25 τὸ αὐτὸ πως om. AM 19. 20 γινώσκει
τὸ καθόλου F 20 ὑπὸ τὸ a 21 πάλιν—ἕως τοῦ bis M sed priora delevit
σχέσεως M utrobique 21. 22 τὸ γὰρ χρῆσθαι AFM (cf. p. 1073, 28): om. a et Arist.
[sed τὸ γὰρ οἰεσθαι Heh] 22 καὶ τὸ om. F ἐνεργεῖν] ἠρεμεῖν M
τούτω F 23 καὶ scripsi: καὶ [|||||] (fuisse videtur καὶ τοῦ) A: τοῦ F: om. a
24 τὸ μερικὸν post ἔλθῃ (sic) posuit M εἰς αἰσθησιν] ἢ αἰσθησις F 25 τῆ
AM: τῷ aF 26 ἐστὶν αὐτοῦ καθ' αὐτὸ οὔτε γένεσις aF

νῶν δεῖκνυσιν ὅτι καὶ ὑπάρχοντος τοῦ ἐπιστήτου εἴτε μερικοῦ εἴτε καθόλου, 250^r
 ὅταν τὸ ἐπιστήμον ἐνεργῇ περὶ αὐτὸ χρώμενον τῇ ἐπιστήμῃ, οὐ διὰ γενέ-
 σεως ἐπιτελεῖται ἡ τοιαύτη ἐνέργεια οὐδὲ ἔστι τῆς τοιαύτης χρήσεως γένε-
 σις. δι' ἧ δὲ γένεσις οὐκ ἔστιν αὐτῆς, διὰ τοῦτο οὐδὲ ἀλλοιώσις ἔστι· γένε-
 5 σις δὲ οὐκ ἔστιν αὐτῆς, διότι ἐνεργεῖα ἔστιν· ἡ μὲν γὰρ γένεσις ἐν χρόνῳ· 20
 ἡ δὲ ἐκ τοῦ μὴ ἐνεργεῖν εἰς τὸ ἐνεργεῖν μεταβολὴ ἀχρόνως γίνεται ὡσπερ
 καὶ ἡ ἀνάβλεψις καὶ ἡ ἀφή. ὅτι δὲ ἀχρόνως ἡ εἰς ταῦτα μεταβολὴ γίνε-
 ται, δῆλον ἐκ τοῦ παντὸς τοῦ ὑποτεθέντος χρόνου ὡς ἐλαχίστου, ἐν ᾧ
 ἀπὸ τοῦ μὴ ἄπτεσθαι καὶ μὴ ὄραν ἡ μεταβολὴ εἰς τὸ ἄπτεσθαι καὶ τὸ
 10 ὄραν γίνεται, ἐλάττωνα εὐρίσκεισθαι χρόνον, ὥστε οὐδὲ ἀλλοιώσις ἂν εἴη ἡ
 τοιαύτη μεταβολή· καὶ γὰρ ἡ ἀλλοιώσις ἐν χρόνῳ. ἔτι δὲ εἰ ἡ μὲν
 ἀνάβλεψις καὶ ἡ ἀφή ἐνεργεῖαι εἰσιν, ἡ δὲ ἀλλοιώσις πάθος, οὐκ ἂν εἴη 25
 τῆς ἐνεργείας πάθος καθὼς ἐνεργεῖα. ὁμοίως δὲ καὶ ἡ ἐκ τοῦ μὴ ἐνεργεῖν
 κατὰ τὴν ἐπιστήμην εἰς τὸ ἐνεργεῖν μεταβολὴ οὐ διὰ γενέσεως οὐδὲ δι'
 15 ἀλλοιώσεως γίνεται.

p. 247^b9 Ἡ δὲ ἐξ ἀρχῆς λῆψις ἕως τοῦ καθάπερ εἴρηται πρότερον.

Οὐ μόνον ἡ χρῆσις καὶ ἡ ἐνέργεια ἡ κατὰ τὴν ἐπιστήμην τὴν κατὰ 30
 τὴν ἕξιν ἐνοῦσαν, οὐ διὰ γενέσεως οὐδὲ δι' ἀλλοιώσεως ἀπὸ τοῦ μὴ ἐνε-
 ρεῖν εἰς τὸ ἐνεργεῖν μεταβάλλει, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐξ ἀρχῆς λῆψις τῆς ἐπι-
 20 στήμης. αὕτη δὲ ἔστιν ἡ ἐκ τῆς πρώτης δυνάμεως εἰς τὴν ἕξιν μεταβολὴ
 τὴν δυναμένην λοιπὸν ἐνεργεῖν, καθ' ἣν οὐδέπω οἷόν τε ὄντες ἐπιστήμην
 ἔχειν μεταβάλλομεν εἰς τὸ δύνασθαι λοιπὸν τὴν ἐπιστήμην ἔχειν. τοι-
 αύτη δὲ γίνεται κατὰστασις μετὰ τὴν πρώτην ἡλικίαν ἡρεμισομένης καὶ
 ἡσυχαιομένης τῆς διανοίας ἀπὸ τῆς πολλῆς ταραχῆς, ἣν ὑπομένει διὰ 35
 25 τὰς πολλὰς προσκρίσεις τε καὶ ἀποκρίσεις τοῦ σώματος τὰς διὰ τὴν τρο-
 φὴν καὶ αὔξην γινομένης ἀτονωτέρας ἔτι τῆς φύσεως οὐσης, καὶ τὴν
 τοιαύτην οὖν μεταβολὴν φησι μήτε ἀλλοιώσιν εἶναι μήτε γένεσιν· ἡ γὰρ
 ἡρέμησις, τουτέστιν ἡ εἰς ἡρεμίαν μεταβολή, κίνησις ἔστιν, ὡς δέδεικται
 πρότερον· 'κίνησεως δὲ κίνησις οὐκ ἔστιν, οὐδὲ γενέσεως γένεσις οὐδὲ ὅλως
 30 μεταβολῆς μεταβολή', ὡς καὶ ταῦτα προδέδεικται καὶ νῦν ὑπέμνησται διὰ 40

1 ὑπάρχει F ἐπιστατοῦ F 2 οὐ] καὶ M 2. 3 γενέσε sic F: γνώσεως M
 4 διὸ AM: διότι aF ἔστι AM: om. aF 5 ἐνεργεῖα AM: ἐνεργεῖα aF (cf. v. 12)

9 ἡ μεταβολὴ om. a 10 ἐγγίνεται ἐλαττον M ἂν εἴη aF: εἴη A: εἴη ἂν M
 12 ἐνεργεῖα F: ἐνεργείας M 17 τὴν (ante κατὰ) om. M 17. 18 κατὰ τὴν aFM:
 κατὰ A 19 εἰς τὸ ἐνεργεῖν om. M 21 οὐδέπω] τὴν πω F 22 μεταβάλλο-
 μεν—ἔχειν om. M μεταβαλλομένης τῷ δύνασθαι F 23 γίνεται] γένεσις F¹
 25 πολλὰς AM: om. aF προκρίσεις F 26 αὔξην A (cf. p. 1078, 29 et 1077, 13):
 αὔξην aFM 27 ἀλλοιώσις et γένεσις M 29 πρότερον] E 6. 230^a4
 30 μεταβολῆς μεταβολή A ut p. 409, 7 et 838, 28: μεταβολή μεταβολή M: μεταβολή
 μεταβολῆς aF ὡς—μεταβολή (p. 1077, 1) om. M προδέδεικται] E 2.
 225^b15

τοῦ γενέσεως γὰρ οὐδεμία μεταβολή, καθάπερ εἴρηται πρό- 250^τ
τερον.

Καλῶς δὲ ἀπὸ τοῦ στῆναι τὴν διάνοιαν τὸ ἐπίστασθαι ὁ Ἀριστο-
τέλης ἐπιμαρτυρεῖ σύμφωνα κίνησιν τῆς σφαιτέρου καθηγεμένου φθιγγόμε-
5 νος· καὶ γὰρ ὁ Πλάτων ἐν Τιμαίῳ ταύτας αἰτίας εἶναι φησι τῆς ἐξ ἀρχῆς
τῶν ἀνθρωπίνων ψυχῶν ἀνοίας καὶ τοιαύτην τῆς ἐπιστήμης ἀπόληψιν·
μετὰ γὰρ τὴν τῶν αἰθίων δημιουργίαν οἱ τὰ θνητὰ διακωσμοῦντες, φησί,
“ τὰς τῆς ἀθανάτου ψυχῆς περιόδους ἐνέδουσι εἰς ἐπίρρυτον σῶμα καὶ 45
ἀπέρρυτον. αἱ δὲ εἰς ποταμὸν ἐνδεθεῖσαι πολλὴν οὕτε ἐκράτουν οὕτε ἐκρα-
10 τοῦντο, βία δὲ ἐφέροντο καὶ ἔφερον.” καὶ πολλὰ περὶ τῆς τοιαύτης κατα-
στάσεως εἰπὼν ἐπάγει· “διὰ δὴ πάντα ταῦτα τὰ πάθη νῦν κατ’ ἀρχῆς
τε ἄνωγς ψυχῇ γίνεται τὸ πρῶτον. ὅταν εἰς σῶμα ἐνδεθῇ θνητόν, ὅταν δὲ
τὸ τῆς αὔξης καὶ τροφῆς ἔλαττον ἐπίη βεῦμα, πάλιν δὲ αἱ περίοδοι λαμβαν-
νόμεναι γαλήνης, τὴν αὐτῶν ὁδὸν ἴωσι καὶ καθιστῶνται μᾶλλον ἐπιόν-
15 τος τοῦ χρόνου, τότε ἤδη πρὸς τὸ κατὰ φύσιν ἰόντων σχῆμα ἐκαστῶν 50
τῶν κύκλων αἱ περιφοραὶ κατευθύνονται.” εἰ γὰρ καὶ τοῖς τελείαις ἀφρο-
σύνης αἰτιαὶ γίνονται αἶ τε τοῦ σώματος καὶ αἱ τῶν ἀλόγων ὁρέξεων κινή-
σεις, πόσῃ μᾶλλον τοῖς νέοις ἐν οἷς καὶ σφοδρότερα τὰ σωματικὰ κινή-
ματα καὶ ἡ φύσις ἀνωτέρα καὶ ὁ λόγος ἀγύμναστος τε καὶ ἀπειρὸς ἐστί.
20 προστιθήσεται δὲ καὶ ταῦτα ὁ Πλάτων· “ἂν μὲν οὖν συνεπιλαμβάνηται τις
ὀρθῇ τροφῇ παιδεύσεως, ὀλόκληρος ὑγιῆς τε παντελῶς, τὴν μεγίστην ἀπο-
φυγῶν νόσον γίνεται, καταμελής δὲ | χωλὴν τοῦ βίου διαπορευθεὶς ζωὴν 250^τ
ἀτελής καὶ ἀνόητος εἰς Ἄιδου πάλιν ἔρχεται.”

Ὁ δὲ ὅλος λόγος τῆς Ἀριστοτέλει συνῆκται οὕτως· ἡ ἐξ ἀρχῆς
25 λήψις τῆς ἐπιστήμης διὰ τοῦ ἡρεμίζεσθαι γίνεται· τοῦ δὲ ἡρεμίζεσθαι
οὐκ ἔστι κίνησις οὐδὲ μεταβολή, ἐπειδὴ τὸ ἡρεμίζεσθαι μεταβολή ἐστί.
μεταβολῆς δὲ οὐκ ἔστι μεταβολή. εἴη γὰρ ἂν εἰς τε τὰ ἀντικειμένα ἅμα
τι μεταβάλλον καὶ ἅμα ἐν τοῖς ἀντικειμένοις γινόμενον. ἔτι τε ἐπ’ ἀπει- 5

1 γενέσεως γὰρ οὐδεμία μεταβολή (μεταβολῆς a) aA: γ γὰρ οὐδὲ ζημία μεταβολῆς F: ὅλως
γὰρ οὐδεμίαν μεταβολῆς Arist. (sed οὐδεμία μεταβολή Heh) 3. 4 ὁ ἀριστοτέλης τὸ
ἐπίστασθαι aF 3 ὁ om. M 4. 5 φθιγγόμενα F 5 ἐν τῷ aF [Τιμαίῳ]
p. 43. 44 6 τοιαύτης F τὴν τῆς a 7 φησί] p. 43 A φησὶν post
ἀθανάτου a: om. F 8 ἐνέδουσι F σῶμα] αἰῶνα F 9 ἐνδεθεῖσθαι F
οὕτε ἐκράτουν om. F 9. 10 ἐκραταίουντο F 10 post ἐφέροντο add. τε a
11 εἰπὼν om. F ἐπάγει] p. 44 AB διὰ δὴ] δεῖ δὲ M πάντα post πάθη F
πάθηματα Plato 13 αὔξει M 14 αὐτῶν A¹FM ὁδὸν ἴωσι (fuerit ἴωσι)
A: ἡδονὴν ἴωσι F καὶ om. F προῖόντος F 15 ἰόντων] αὐτῶν F
15. 16 ἕκαστον τῶν κύκλων F: τῶν κύκλων (om. ἐκαστῶν) M 17 αἰτία F:
αἰτία a γίνεται aF αἱ (post καὶ) om. M 20 Πλάτων] Tim. p. 44 BC
post οὖν habet δὴ καὶ Plato συνεπιλαμβάνηται aA: ἀντιλαμβάνηται F: συνεπιλαμβά-
νηται Plato: συνόλως λαμβάνηται M 22 καταμελής a et si silentio fides AFM: κατα-
μελής Plato δὲ om. F χωλὸν M: om. F τὴν τοῦ aF διαπερατω-
θεὶς M 25 ἡρεμίζεσθαι A¹ τοῦ δὲ ἡρεμίζεσθαι om. F 27 ἅμα post μετα-
βάλλον F 28 ἐν om. F ἔτι aA²M: ὅτι A¹F τε] τὸ F

ρον ἢ πρόοδος ἔσται τῆς μεταβολῆς καὶ γενέσεως, ὡς δέδεικται πρότερον· 250^v
 διὰ δὲ ταῦτα οὐδὲ τοῦ ἡρεμίζεσθαι εἶη ἄν μεταβολή. τὸ δὲ γένεσις μὲν
 οὐκ ἔστιν εἴρηκε μὲν ὡς ἀνταποδώσω τι, οὐ φαίνεται δὲ τι ἀνταποδι-
 5 τινῶν τῶν ἐν τῷ σώματι· καὶ πρὸς τοῦτο ἀποδέδοται, ὡς Ἀλέξανδρός
 φησι. μήποτε δὲ τὴν γραφὴν εὐρῶν ὁ Ἀλέξανδρος ἔχουσιν τῷ γὰρ ἡρε-
 μῆσαι καὶ στῆναι τὴν διάνοιαν ἐνόμισεν ἑλλιπῆ τὸν λόγον εἶναι, ὡς 10
 τοῦ δέ τῷ μὲν μὴ ἀποδεδομένου. ἀλλὰ πρῶτον μὲν καὶ ὁ γὰρ τὴν αἰτίαν
 λέγων ἀποδέδοται πως οἶμαι πρὸς τὸν μὲν· ἔπειτα δὲ ἐν τισι τῶν ἀντι-
 10 γράφων τῷ δὲ ἡρεμῆσαι καὶ στῆναι γέγραπται καὶ εἶη ἄν ἀποδεδομένον.

p. 247^b13 Ἔτι δὲ ὥσπερ ἐκ τοῦ μεθύειν ἢ καθεύθειν ἕως τοῦ
 πολλῆ γὰρ ἢ ταραχῆ καὶ ἢ κίνησις.

Δείξας ὅτι καὶ ἡ ἐξ ἀρχῆς λήψις τῆς ἐπιστήμης, τουτέστι τοῦ δύνα-
 σθαι τὴν ἐπιστήμην ἔχειν καὶ ἐν ἕξει γίνεσθαι αὐτῆς, οὐ διὰ γενέσεως τῆς
 15 ἐπιστήμης οὐδὲ δι' ἀλλοιώσεως τοῦ ἐπιστήμονος ἐσομένου γίνεται, εἴπερ 20
 διὰ τοῦ ἡρεμίζεσθαι τὴν ἐν τῷ σώματι ταραχὴν προσγίνεται, τὸ δὲ ἡρεμίζε-
 σθαι οὐ διὰ κινήσεως, εἴπερ κίνησις μὲν τὸ ἡρεμίζεσθαι, κίνησις δὲ κινήσεως
 οὐκ ἔστι, καὶ διὰ παραδείγματος νῦν δείκνυσι τοῦ μεθύοντος ἢ καθεύοντος
 ἢ νοσοῦντος, ὅτι οὐκ ἀλλοιοῦμένου τι τοῦ ἐπιστήμονος ἢ εἰς τὴν χρῆσιν καὶ
 20 ἐνέργειαν τῆς ἐπιστήμης μεταβολὴ γίνεται οὐδὲ γινομένου ἐπιστήμονος, ἂν
 ἀδύνατος ἦν τῇ ἐπιστήμῃ χρῆσθαι ἐν τῷ καθεύθειν ἢ μεθύειν ἢ νοσεῖν
 ὁ ἐπιστήμων· ἀρκεῖ γὰρ ἡ τοῦ ἐμποδίζοντος ἐξαιρέσις. οὕτω, φησίν, 25
 οὐδ' ἐν τῷ ἐξ ἀνεπιστημοσύνης εἰς τὸ φρονεῖν μεταβάλλοντι ἐγγίνεται τι ὁ
 μὴ πρότερον ἐνῆν, οὐδὲ ἀλλοιοῦται ὁ νοῦς, ἀλλὰ στάσις μόνη γίνεται τῆς
 25 φυσικῆς ταραχῆς καὶ γαλήνης· καὶ ἀρκεῖ τοῦτο πρὸς τὸ δύνασθαι φρονεῖν
 καὶ ἐπίστασθαι. διὰ γὰρ τὴν ταραχὴν ταύτην, φησί, καὶ τὰ παιδία οὔτε
 μανθάνειν δύναται οὔτε ὁμοίως τοῖς τελείοις αἰσθάνεσθαι καὶ κρίνειν
 ἀκριβῶς τὰ αἰσθητά. πολλῆ γὰρ, φησίν, ἡ ταραχὴ καὶ ἡ κίνησις
 ἐν τοῖς παιδίοις διὰ τε τὴν τροφὴν καὶ τὴν αὔξην. ὡς οὖν πρὸς τὸ αἰ- 30

1 ἐστὶ F καὶ γενέσεως om. M πρότερον] E 2. 225^b33 2 διὰ δὲ M μὲν
 om. Arist. vulg., habent codd. Hleh 5 τινῶν om. M τῷ om. F ut Arist. codd. cd
 ὁ Ἀ. M 6. 7 τὸ γὰρ ἡρεμῆσαι F (τὸ M quoque) 7 ἐνόμισαν FM ἑλλι-
 πῆ A εἶναι om. M 8 μὴ om. M ἀποδιδόμενου M 9 τὸν] τὸ F 10 τῷ
 δέ] τὸ δὲ M 11 ἐκ Α: ἐπὶ F: ἐν M: ὅταν ἐκ a ex Arist. (sed ὅταν om. cod. h). an
 continuabatur μεταστάντα τινα? τῷ M 14 ἔξεσι M γίνεσθαι a: γενέσθαι AFM
 18 νῦν] δὲ M 19 τοῦ ἐπιστήματος M καὶ τὴν aF 21 χρῆσασθαι F
 22 οὕτως οὖν a οὐδὲν M 23 ἐν τῷ a: ἐκ τοῦ AFM ἀνεπιστημόνος
 (praep. ἐξ om.) M μεταβάλλοντι a: μεταβάλλοντος AFM 23. 24 πρότερον ὁ μὴ
 collocat F 24 οὐδὲ AM: οὔτε aF 25 γαλήνης F ante φρονεῖν addit καὶ F
 26 ταραχῆν] ἀρχὴν M οὔτε AFM: οὐδὲ a 27 δύναται aFM οὔτε om. F
 28 αἰσθητικά M 29 ἐν τοῖς παιδίοις post φησιν M τε om. a αὔξην aFM
 cf. p. 1076, 26 29. p. 1079, 1 αὔξάνεσθαι F

σθιάνεσθαι γίνεται ἐπιτήδεια τὰ παιδία παυομένης τῆς ταραχῆς, οὕτω καὶ 250^v
 πρὸς τὸ μανθάνειν καὶ τὸ φρονεῖν καὶ τὸ ἐπίστασθαι ἀρκούσης τῆς τῶν ταρα-
 τόντων ἡρεμίσεως. ἀλλ' οἱ μὲν μεθύοντες καὶ καθυδόντες καὶ νοσοῦντες τὴν
 ἕξιν ἔχοντες καὶ πρὸς μόνην τὴν ἐνέργειαν ἐμποδιζόμενοι εἰκότως οὕτε
 5 γίνεσθαι ἐπιστήμονες λέγονται οὔτε ἀλλοιοῦσθαι εἰς ἐπιστήμονας.

Τὰ δὲ παιδία, εἰ λαμβάνει ποτὲ τὴν ἕξιν τῆς ἐπιστήμης καὶ φρονή-
 σεως μὴ πρότερον ἔχοντα. πῶς οὐκ ἐπιστήμονα γίνεται ἐξ ἀνεπιστημόνων: 35
 ἢ πῶς ὅμοιον τὸ ἀπὸ τοῦ μεθύοντος καὶ καθυδόντος καὶ νοσοῦντος παρά-
 δεῖγμα τοῖς τὴν ἕξιν. ἦν μὴ εἶχον. λαμβάνουσι: μήποτε οὐκ. εἰ ὅμοιος
 10 ἔχει ὁ ἐξ ἀρχῆς λαμβάνων τὴν ἕξιν τῷ μεθύοντι καὶ καθυδόντι, αἰεὶ ἡ
 ψυχὴ τὴν ἕξιν ἔχει καὶ αἱ μαθήσεις ὄντως ἀναμνήσεις εἰσίν, ὡς ὁ τοῦ
 Πλάτωνος βούλεται λόγος. ἀλλ' ἔστι "καὶ ἔχειν, ὡς φησιν ὁ Πλωτῖνος,
 καὶ μὴ πρόχειρον ἔχειν", καὶ τοῦ προχείρου καὶ τοῦ μὴ προχείρου πολλάι
 αἱ διαφοραί. καὶ τὰ μὲν παιδία οὕτως ἔχει τὴν ἕξιν τῆς ἐπιστήμης καὶ 40
 15 τῆς φρονήσεως ὡς ἐν τῇ οὐσίᾳ οὐσαν τέως ἀκίνητον. διὸ καὶ λήψεως
 ταῦτα δεῖσθαι δοκεῖ τῆς ἐπιστήμης. καὶ μανθάνειν αὐτὰ φαμεν τῆς μαθή-
 σεως νύξεως οὔσης τινὸς καὶ τῆς λήψεως κινήσεως ἤδη καὶ παρασκευῆς
 εἰς ἐνέργειαν, ἀπερ οὐδὲ αὐτὰ ὑπάρχει τοῖς παισίν, ἀλλ' ὅταν ἡ ταραχὴ
 τοῦ σώματος ἤδη παύηται, ὡς πρότερον ἔτι μᾶλλον κατακεχωσμένης τῆς
 20 ἕξεως καὶ πολλῆς βοήθειας δεομένης πρὸς ἔκφρασιν. ὁ δὲ μεθύων καὶ
 καθυδὼν γραμματικὸς προκεχειρίσται μὲν πως τὴν ἕξιν, ἐμπεπόδισται δὲ 45
 ἔτι πως ὁ προκεχειρισμένος. ὁ δὲ νήριον καὶ ἐγγρηγορὸς καὶ ὑμναίων προ-
 χειροτέραν μὲν καὶ ἐτοιμοτέραν ἔχει τὴν ἕξιν, ἔτι δὲ πως καὶ οὗτος ἐπε-
 χρομένην, κἄν ἡ δύναμις ἐν τούτῳ παρεσκευάσται, πρὸς ἄλλοις δὲ ἔστιν,
 25 ἢ τὸ γνωστὸν οὐπω πάρεστιν, ὡς ἢ γε ἐνεργῶν κατὰ τὴν ἕξιν ἤδη τελείως
 αὐτὴν καὶ εἰς ἐνέργειαν προκεχειρίσται. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ἤρξατο μὲν ἀπὸ
 τοῦ πρόχειρον μὲν ἔχοντος τὴν ἕξιν, διὰ δὲ τὸ μὴ παρεῖναι τῇ αἰσθῆσει 50
 τὸ γνωστὸν μὴ ἐνεργούντος. εἶτα ἐπήγαγεν τὸν χρώμενον καὶ ἐνεργούντα.
 εἶτα τὸν λαμβάνοντα τὴν ἐπιστήμην. καὶ ἴσως ἀπὸ τοῦ ἐναργεστεροῦ
 30 τὴν ἀρχὴν ἐποίησατο. ὁ γὰρ τῷ τὸ ἐπιστητὸν γενέσθαι ἐπιστάμενος οὐδὲν
 αὐτὸς κινήσει. ἀλλὰ τῷ ἄλλο τι γενέσθαι ἐπιστήμων γίνεται κατ' ἐνέρ-
 γειαν. καὶ ἡ ἐνέργεια δὲ ἡ κατὰ τὴν ἐπιστήμην οὐκ ἔστιν ἀλλοίωσις τοῦ
 ἐπιστήμονος οὐδὲ γένεσις, ἀλλ' οὐδὲ ἡ λήψις τῆς ἐπιστήμης δοκοῦσα ἀλλοιου-
 μένου τοῦ λαμβάνοντος γίνεται. |

- 1 τὰ παιδία om. M 2 τὸ (ante ἐπίστασθαι) om. F 3 ἡρεμίσεως M post νοσοῦντες
 add. καὶ F^o 4 ἔχοντες πρὸς μόνην δὲ M 4. 5 οὐδὲ γίνεσθαι aF^o 5 λέγεται F^o ἐπι-
 στήμονα F^o 6 δὲ om. F^o καὶ τῆς aF^o 7 ἐπιστήμονες F^o γίνονται M 8 τὸ] 9
 τι F^o 10 λαμβάνόμενος F^o Πλωτῖνος] Enn. I 1, 9 13 μὴ πρότερον M καὶ
 τοῦτο M τοῦ (post καὶ) om. F^o 15 διὸ δὴ καὶ M 16 δοκεῖ δεῖσθαι aF^o M^o
 19 κατακεχωσμένης F^o 21 πως om. A¹ 21. 22 ἐμποδίστους δὲ πως ὁ M^o
 22 προκεχειρισμένος M: προκεχειρισμός aA: κειρωρισμός F^o 22. 23 προτιμοτέραν F^o
 23 ἔχειν M οὕτως F^o M^o 24 πρὸς ἄλλοις δὲ ἔστιν om. F^o 25 ὅτε M^o 27 μὲν
 om. a^o 28 χρόνον F^o 30 τὴν — ἐποίησατο om. M^o τῷ om. F^o: τὸ M^o οὐδὲ F^o
 31 ἐπιστήμων γενέσθαι (om. γίνεται) M^o

p. 248^a2 Καθίσταται δὲ καὶ ἡρεμίζεται ἕως τοῦ ὅταν νήφων 251^r
γένηται καὶ ἐγερωθῆ.

Εἰπὼν ὅτι καθισταμένης τῆς τῶν ἐμποδιζόντων ταραχῆς καὶ αἰσθη-
κοὶ γίνονται καὶ φρόνιμοι καὶ ἐπιστήμονες ἐπάγει ὅτι πρὸς ἕνια μὲν ὑπὸ
5 τῆς φύσεως καθίσταται, τουτέστι πρὸς τὸ τὰς αἰσθήσεις ἀκριβέστερον 5
ἐνεργεῖν, πρὸς ἕνια δὲ ὑπὸ ἐθῶν καὶ διδασκαλίας ὡσπερ πρὸς τὰς ὁρέξεις
βοηθούσης καὶ πρὸς ταύτας τῆς φύσεως. μήποτε δὲ πρὸς μὲν τὰς φυσικὰς
κινήσεις τὰς τε αἰσθητικὰς καὶ τὰς ὁρεκτικὰς ὑπὸ τῆς φύσεως καθίσταν-
ται, πρὸς δὲ τὰς τεχνικὰς καὶ λογικὰς ὑπὸ τοῦ λόγου. καθίστανται δέ,
10 φησὶν, ἐν ἀμφοτέροις ἀλλοιουμένων τινῶν. ἐν ἀμφοτέροις δὲ ἂν
λέγοι τοῖς τε ὑπὸ τῆς φύσεως ἔνδοθεν καθισταμένοις καὶ τοῖς ἔξωθεν ὑπὸ
ἐθῶν καὶ διδασκαλίας. ἢ ἐν ἀμφοτέροις εἶπεν τοῖς τε ἐξ ἀρχῆς λαμβάνουσι 10
τὴν ἕξιν καὶ τοῖς μετὰ μέθην ἢ ὕπνον ἢ νόσον ἀποκαθισταμένοις. ἀλλοιου-
μένων δὲ τινῶν ἐν τῷ σώματι καθίστανται ἄμφω ὅτι τε ἔνδοθεν καὶ
15 ἔξωθεν καθιστάμενοι· ὑγροτέρων γὰρ ἢ ἐηροτέρων ἢ θερμότερων ἢ ψυχρο-
τέρων (τῶν) σωμάτων γινομένων, ὡς ἔχει ἐπὶ τοῦ ἐκ τοῦ μεθύειν εἰς τὸ
νήφειν μεταβάλλοντος, ἐξ ὑγρότητος καὶ θερμότητος ἀσυμμέτρου εἰς τὸ
κατὰ φύσιν ἀποκαθισταμένου τοῦ πνεύματος καὶ διὰ τοῦτο χρωμένου πάλιν
τῆ ἐπιστήμῃ, τοῦ πρότερον ἀδυνατοῦντος χρῆσθαι διὰ τὴν μέθην καὶ τὴν ἀπ' 15
20 αὐτῆς δυσκρασίαν. ὡσπερ οὖν ἐπὶ τούτου οὐκ ἀναλαμβάνεται ἡ ἕξις, ὅταν
νήψη, ἀλλὰ παυσαμένου τοῦ ἐνοχλοῦντος διὰ τῆς τινῶν ἐν τῷ σώματι
ἀλλοιώσεως ἔτοιμος ἢ χρῆσις, οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ τὴν ἕξιν ἐξ ἀρχῆς ἀναλαμ-
βάνειν δοκῶντος.

p. 248^a6 Φανερόν οὖν ἐκ τῶν εἰρημένων ἕως τοῦ ἐν ἄλλῃ δὲ 20
25 οὐδενὶ πλὴν κατὰ συμβεβηκός.

Ἵπομιμνήσκει λοιπὸν ἡμᾶς, οὗ χάριν ἐλέχθη πάντα τὰ προειρημένα.
προὔκειτο γὰρ αὐτῷ δεῖξαι, ὅτι ἡ ἀλλοίωσις κατὰ τὰς παθητικὰς ποιότη-
τας γίνεται· αὐτὰι δὲ εἰσὶν αἱ αἰσθηταί, ὑφ' ὧν ἡ αἰσθησις ἀλλοιοῦται·

1 ἡρεμίζει a ut Arist. codd. bc 4 γινόμενοι F 5 καθίστανται a post καθί-
στανται M τουτέστι πρὸς ταῦτα (sic) τῆς—φυσικὰς ex vers. 7 addidit sed deletit
πρὸς τὸ, ὁ in rasura corr. ex τὰ A 6 δέ, ε in ras. A ὑπὸ τῶν ἐθῶν καὶ δι-
δασκάλων F 7 βοηθοῦς F ταῦτα F¹M μηδέποτε utrobique M 8 κινήσεις
om. M τὰς (post καὶ) om. F S. 9 καθίσταται M 10. 11 φησιν ἀμφοτέρων
σαν τοῖς
ἀλλοιουμένων τινῶν καθίστανται δέ φη τῆς τε ὑπὸ τῆς τε κτλ. F 11 τοῖς τε]
τότε M 12 διδασκάλων F ἀμφοτέρων M 14 οἱ τε] εἶτε M 14. 15 καὶ οἱ ἔξωθεν M
16 τῶν a: om. AFM γενομένων F ἐπὶ τοῦ om. M 17 μεταβάλλοντα F
εἰς τὰ F 20 οὖν aA²: om. A¹FM 21 ἐν σώματι M 22 ἐτοιμῶς M
26 ἡλέχθη M 28 αὐτὰ F

- ὥστε τῆς ψυχῆς τὸ αἰσθητικὸν μόνον ἀλλοιοῦται καθ' αὐτό, ἤτοι τὸ ἔχον 251^r
 τὴν ψυχὴν κατὰ τὸ αἰσθητικὸν ἀλλοιοῦται, οὐ μέντοι ὁ νοῦς οὐδὲ τὸ θεω-
 ρεῖν καὶ φρονεῖν δι' ἀλλοιώσεως ἐπιτελεῖται πλὴν κατὰ συμβεβηκός· 25
 "ἀλλοιουμένων" γάρ "τινῶν (τῶν) ἐν τῷ σώματι" ὡς ἐπὶ τοῦ μετὰ μέτῃν
 5 νῆφροντος εἴρηται, καὶ μέντοι τῷ εἶναι ἐν τῷ αἰσθανομένῳ καὶ ἀλλοιουμένῳ,
 κατὰ δὲ τὴν ἐπιστήμην αὐτὴν οὐκ ἔστιν ἀλλοίωσις. καὶ ὅτι τελειότης ἐστίν,
 ἣ δὲ εἰς τελειότητα μεταβολὴ γένεσις δοκεῖ μᾶλλον καὶ οὐκ ἀλλοίωσις.
 καὶ ὅτι τῶν πρὸς τι ἢ ἐπιστήμη, ἐν δὲ τοῖς πρὸς τι κίνησις οὐκ ἔστι
 καθ' αὐτό.
- 10 Ζητεῖ δὲ ὁ Ἀλέξανδρος· εἰ ἡ κατὰ ποιότητα μεταβολὴ ἀλλοιώσις
 ἐστὶ, ποιότητος δὲ πρῶτον μὲν εἶδος ἐν Κατηγορίαις ἕξις καὶ διάθεσις ἀπη- 30
 ρίθηται. τέταρτον δὲ γένος ποιότητος σχῆμά τε καὶ ἡ περὶ ἕκαστον
 μορφή, πῶς ἡ κατὰ τὴν ἕξιν καὶ τὸ σχῆμα μεταβολὴ οὐκ ἔστιν ἀλλοίω-
 15 σις; καὶ λύει καλῶς ἐκ τῶν Ἀριστοτέλους· κατὰ γὰρ τὰς παιητικὰς
 μόνας ποιότητας τὴν ἀλλοίωσιν γίνεσθαι φησὶν ὁ Ἀριστοτέλης, τὸν δὲ πρῶ-
 τον καὶ τέταρτον τρόπον τῆς ποιότητος ἐλέγχει ὡς οὐ ποιοῦντας ἀλλοίω- 35
 σιν· ὅσαι γὰρ ποιότητες εἰς τὴν οὐσίαν καὶ τὴν τελειότητα συντελοῦσιν
 καὶ εἶδος γίνονται τοῦ μετέχοντος, οὐ ποιοῦσιν ἀλλοῖα τὰ κατ' αὐτὰς μετα- 35
 βάλλοντα, ἀλλὰ μᾶλλον ἄλλα. τοιαῦται δὲ εἰσὶν αἱ τε ἕξεις, τελειότητες
 20 οὐσαι καὶ εἶναι ποιοῦσαι τοῦτο ὅπερ λέγεται, καὶ τὰ σχήματα. διὸ τὸ
 σχηματισθὲν οὐκέτι λέγεται τῷ τῆς ὕλης ὀνόματι ἐύλον ἢ χαλκός. ἀλλ'
 οὐδὲ ἡ κατὰ θερμότητα καὶ ψυχρότητα καὶ ξηρότητα καὶ ὑγρότητα μετα-
 25 βολὴ ἀεὶ ἀλλοιώσις ἐστίν· ὅταν γοῦν ἐξ ὕδατος πῦρ γένηται μεταβαλούσης
 τῆς ὑγρότητος καὶ ψυχρότητος εἰς ξηρότητα καὶ θερμότητα, οὐ λέγεται 40
 25 ἀλλοίωσις ἢ τοιαύτη μεταβολή, ὅτι οὐσιώδης καὶ εἰδοποιός ἐστίν ἡ μετα-
 βολή. καὶ αἱ κατὰ τὰς ἀρετὰς οὖν μεταβολαὶ τελειοῦσαι τὸ ὑποκείμενον
 καὶ εἰς τὸ τί ἦν εἶναι συντελοῦσαι οὐκ εἰσὶν ἀλλοιώσεις οὐδὲ αἱ κατὰ τὰ
 σχήματα καὶ τὰς μορφάς. ἀλλ' ἐκεῖναι μόναι αἱ κατὰ τὰς συμβεβηκυίας
 30 ποιότητας, αἵτινες πάθη μόνον ἐμποιοῦσι τοῖς μετέχουσι καὶ οὐκ οὐσιούσιν
 30 οὐδὲ εἰδοποιούσιν αὐτά.

1 αἰσθητὸν M καθ' αὐτό — ἀλλοιοῦται (2) om. M 2, 3 θεωρεῖν καὶ αA²M: om.
 F: καὶ om. A¹ 3 τὸ φρονεῖν M 4 τῶν addidi: om. libri 5 εἴρηται supra
 p. 248^a4 τὸ εἶναι FM 6 δὲ post ἐπιστήμην F αὐτοῦ F 8 τῶν] τῷ a
 11 μὲν post εἶδος F ἐν Κατηγορίαις] 8. 8^b26 sqq. ἐν ταῖς κατηγορίαις M
 12 γένος] εἶδος M ἐκάστου a 13 τὴν om. M 14 καὶ καὶ λύει M
 15 μόνας om. M 16 καὶ τὸν a ποιοῦντος aM 17 τελειώσιν F 19 τοι-
 αῦται δὲ εἰσὶν A: τοιαῦτα δὲ εἰσὶν M: ποιοῦσαι δὲ εἰσὶν F: ποιοῦνται δέειν a τελειότα-
 τοι F 20 τοῦτο ποιοῦσαι a: ποιοῦσαι om. F 21 οὐ F 23 ἀεὶ om. F
 μεταβαλούσης a: μεταβαλλούσης AFM 24 καὶ ψυχρότητος om. F εἰς θερμότητα
 καὶ ξηρότητα F ξηρότητας a 25 ὅτι — μεταβολή om. F 27 καὶ om. F
 τί εἶναι συντελοῦσιν F τὰ aM: om. AF 28 σχῆμα F ἐκεῖναι] εἶναι F
 τὰς alterum om. F 29 ποιότητες M μόνον om. M 29, 30 οὖσιν οὖσιν οὐδὲ
 εἶδος ποιοῦσιν F 30 αὐτὰς M

μ. 248^a10 Ἀπορήσεις δ' ἂν τις πότερόν ἐστι κίνησις πᾶσα ἕως 251^r
 τοῦ ὥστε οὐ πᾶσα συμβλητή.

Συμπερανάμενος τὸν ἐξ ἀρχῆς λόγον τὸν δεικνόντα, ὅτι τὸ πρότως
 κινῶν μὴ ὡς τὸ οὐ ἕνεκα ἀλλὰ τὸ εἶθιν ἢ ἀρχὴ τῆς κινήσεως καὶ τὸ 50
 5 προσεχῶς ὑπ' αὐτοῦ κινούμενον κατὰ πᾶν εἶδος κινήσεως ἅμα ἐστὶ καὶ
 οὐδέν ἐστι μεταξὺ, καὶ ἕκαστον εἶδος κινήσεως μέχρι νῦν καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐπι-
 σκεψάμενος καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ παραδοῦς, ἀπορεῖ καὶ ζητεῖ ἐντεῦθεν εἰ
 πᾶσα κίνησις πάση ἐστὶ συμβλητή κατὰ τὰς ἰδίας τῆς κινήσεως δια-
 φοράς, τὸ τε ἰσάττον καὶ τὸ βραδύτερον. ὥστε μὴ μόνον τὰς ὁμοειδέεις
 10 ἀλλήλαις συμβάλλειν οἶον ἀλλοίωσιν ἀλλοιώσει, ὡς εἶναι αὐτῷ τὴν μὲν
 θάττω τινὸς ἀλλοιώσεως, τὴν δὲ | βραδύτεραν, τὴν δὲ ἴσην· ἀλλ' εἰ 251^v
 καὶ ἀλλοίωσιν φορᾶ συμβάλλειν δυνατὸν ἐστὶν ἢ ἀξήσει καὶ μειώσει, ὡς
 ἢ ἰσοταχεῖς αὐτὰς λέγειν ἢ τὴν μὲν θάττω, τὴν δὲ βραδυτέραν (ἰστέον δὲ ὅτι
 τὸ συμβάλλειν ταῦτὸν σημαίνει τῷ παραβάλλειν καὶ συγκρίνειν καὶ ὅλως
 15 συνεξετάζειν. ἀλλ' οἱ μὲν ἀρχαῖοι παραβάλλεσθαι ταῦτα ἀλλήλοις ἔλεγον,
 οἱ δὲ νεώτεροι συγκρίνεσθαι, τῶν ἀρχαίων φυσικῶν τῷ τῆς συγκρίσεως 5
 ὀνόματι κεχρημένων ἐπὶ τοῦ συνάγοντος εἰς ταῦτὸ τὰ κεχωρισμένα). ἀπο-
 ρήσας δὲ τοῦτο δεῖκνυσιν, ὅτι οὐκ ἔστι πᾶσα κίνησις πάση συμβλητή
 (οὐ γὰρ ἐστὶ πασῶν κοινόν τι μέτρον); ἀλλ' αἱ ὁμοειδέεις μόνον ἀλλήλαις.
 20 δεῖκνυσι δὲ αὐτὸ δι' ἀδυνατοῦ ἐπὶ δυεῖν φορῶν πρώτων, τῆς τε ἐπ' εὐθείας
 καὶ τῆς κύκλῳ, προλαβὼν τὸ ἤδη δεδειγμένον αὐτῷ τὸ ὁμοταχῆ εἶναι τὰ
 ἐν ἴσῳ χρόνῳ ἴσον κινούμενα καὶ ἐπιφέρων ἀδύνατον τῷ συμβλητὰς εἶναι
 τὸ ἴσην ἔσεσθαι εὐθεῖαν γραμμὴν περιφερεῖ. εἰ γὰρ εἴη ἰσοταχῆ τινα τὸ 10
 μὲν ἐπ' εὐθείας τινὸς κινούμενον τὸ δὲ ἐπὶ περιφεροῦς (ἰσοταχῆ δὲ ἐστὶ
 25 τὰ ἐν ἴσῳ χρόνῳ ἴσον κινούμενα), ἴση ἔσται ἢ εὐθεῖα τῇ περιφερεῖ. τοῦτο
 δὲ ἐξητεῖτο μὲν ἔτι, εἰ δυνατὸν εὐθεῖαν ἴσην εἶναι περιφερεῖα, ἀπέγνωστο
 δὲ μᾶλλον· καὶ διὰ τοῦτο οὐδὲ ὁ τοῦ κύκλου τετραγωνισμὸς ἠῤῥητό πω,
 καὶ νῦν δὲ κἂν δοκῆ ἠῤῥηθῆναι, ἀλλὰ μετὰ τινων ὑποθέσεων ἀντιλεγόμε-
 νων. αἴτιον δὲ τοῦ καίτοι μήπω εὐρεθέντα τὸν τοῦ κύκλου τετραγωνισμὸν

1 Ἀπορήσει A¹ πρότερον M ἔσται a 2 ὥστε om. M συμβλητή] μετα-
 βολή F 4 ἕνεκεν F 5 ἅμα—κινήσεως (6) om. F 6. 7 ἐπισκεψάμενος καθ'
 αὐτὸ a 6 αὐτὸ aFM 8 post πάση add. κινήσει F κατὰ om. M
 10 post συμβάλλειν add. ἀλλὰ καὶ τὰς ἀνομοειδέεις F. eadem videtur in mrg. scripsisse
 A² nunc erasa οἶον μὴ μόνον ἀλλοίωσιν ἀλλοιώσει αὐτῷ μὲν κτλ. F αὐτῶν a:
 αὐτῇ M τῆν] τῆ sed rubr. corr. M 11 ἀλλ' εἰ aAM: ἀλλὰ anaacolutian
 vitans F 14 συμβάλλον F post ταῦτὸν add. ἐστὶ καὶ F ταυτὸν δύναται
 τῷ προβάλλειν M 17 ταῦτὸν F 20 δυεῖν FM 21 δεδειγμένον] Z 4 sqq.
 22 κινούμενα ἴσον F ἐπιφέρων aA²: ἐπιφων A¹: ἐπὶ σφῶν F: ἐφ' ὧν M 23 τοῦ
 ἴσην εἶναι F 23 περιφερῆ F 24 δὲ ἐστὶ] εἶναι F 25 κινούμενον a
 26 περιφερεῖα¹ A (cf. p. 1084, 22 sqq.): περιφέρεια F: περιφερεῖ aM ἀπέγνω (seq. III
 litt. lac.) M 27 ἠῤῥητό πω A: ἠῤῥη τόπω a: εὔρη τόπω FM 28 εὔρηθῆναι M
 29 δὲ om. F τοῦ] τὸ M εὐρεθέντος F

ζητεῖσθαι ἔτι καὶ τὸ εἶ ἔστιν εὐθεία περιφερεῖ ἴση τὸ μηδὲ ὅτι ἀδύνατα 251^v
ταῦτά ἐστιν γυρῶσθαι πῶ ὥσπερ τὸ τὴν διάμετρον ἀσύμμετρον εἶναι τῆ
πλευρᾶ. διὸ τοῦτο οὐδὲ ζητεῖται ἔτι.

Δείξας δὲ τὰς ἐπὶ τῶν γραμμῶν τούτων κινήσεις ἀσυμβλήτους διὰ τὸ
3 ἐπεσθαι τι ἀδύνατον δοκοῦν τῷ συμβλητᾶς αὐτάς ὑποτιθεμένην, δείκνυσιν
ἐφεξῆς ἐπὶ τῶν ἀνομοειδῶν κινήσεων ἀλλοιώσεως τε καὶ φορᾶς, ὅτι καὶ
αὐταὶ ἔτι μάλλον ἀσύμβλητοί εἰσι. δείκνυσι δὲ καὶ τοῦτο δι' ἀδύνατου. εἰ
γάρ τις λέγει ἴσην ἀλλοίωσιν φορᾶ, τουτέστιν ἰσοταχῆ, ὅταν ἐν ἴσῃ
χρόνῳ τὸ μὲν ἀλλοιωθῆ τὸ δὲ ἐνεχθῆ, συμβήσεται ἴσον εἶναι τὸ 20
πᾶθος τὸ κατὰ τὴν ἀλλοίωσιν τῷ μήκει τῷ κατὰ τὴν φοράν. ἰσοταχῆ
γάρ ἦν τὰ ἐν ἴσῃ χρόνῳ ἴσον κινούμενα. ἀλλὰ ἀδύνατον ἴσον εἶναι
πᾶθος μήκει· ἀσύμβλητα γὰρ τὸ ποσὸν καὶ τὸ ποιόν, ὅτι τοῦ μὲν τὸ
ἴσον, τοῦ δὲ τὸ ὅμοιον κατηγορεῖται. καὶ δῆλον ὅτι μὴ δυνατόν τὸ ἴσον
κατηγορηῆσαι οὐδ' ἂν τὰ κινούμενα κατ' αὐτὰ ἰσοταχῆ λέγεσθαι δυνατόν.
15 πῶς γὰρ οἶόν τε θερμότητα ἢ λευκότητα ἴσην λέγειν μήκει; εἰ οὖν μὴ
ἔστιν ἴσον πᾶθος μήκει μηδὲ συμβλητὰ ταῦτα ἀλλήλοις, οὐδὲ αἰ κατ' 25
αὐτὰ κινήσεις ἴσα ἔσσονται οὐδὲ συμβληταί· εἰ γὰρ ἐκείναι, καὶ ταῦτα
διὰ τὸ ἰσοταχῆ εἶναι τὰ ἐν ἴσῃ χρόνῳ ἴσον κινούμενα. εἰπὼν δὲ ὅτι ἔσται
ἄρα ἴσον πᾶθος μήκει, τὴν αἰτίαν τούτου τὸ εἶναι ἀδύνατον ἐπήγαγεν. τότε
20 γὰρ ἰσοταχῆ λέγομεν, ὅταν ἐν ἴσῃ χρόνῳ ἴσον κινήθῃ. τὸ δὲ ἢ ἐλάττων
προσκειμένον τὸ ὅλως αὐτάς εἶναι συμβλητᾶς ἀναρεῖ, εἰ μήτε ἴση μήτε
ἐλάττων. δῆλον γὰρ ὅτι οὐδὲ μείζων· ὅπου γὰρ ἦ μείζων, καὶ ἢ
ἐλάττων. δείξας δὲ ὅτι οὐδὲ φορὰ πᾶσα πάσῃ συμβλητῆ οὐδὲ ἢ ἀλλοίωσις 30
ὄλως τῆ φορᾶ, εἰκότως συνεπεράνατο, ὅτι οὐ πᾶσα κινήσεις πάσῃ συμ-
25 βλητῆ.

μ. 248^a18 Ἐπὶ δὲ τοῦ κύκλου καὶ τῆς εὐθείας ἕως τοῦ ἀλλ' οὐ
συμβλητᾶ· οὐδὲ ἄρα αἰ κινήσεις.

Δείξας ὅτι οὔτε ἢ κύκλῳ τῆ ἐπ' εὐθείας συμβλητῆ οὔτε ἢ ἀλλοίωσις 40
τῆ φορᾶ, ἀπορεῖ διὰ τί οὐ συμβλητῆ ἢ κύκλῳ τῆ ἐπ' εὐθείας καὶ αὐτῆ
30 ἢ εὐθείᾳ τῆ περιφερεῖ. πρῶτον μὲν γὰρ ἄτοπόν φησι τὸ ἀδύνατον νομί-
ζειν ὁμοίως καὶ ἰσοταχῶς τοῦτο μὲν ἐπὶ τῆς εὐθείας κινεῖσθαι, τοῦτο δὲ
ἐπὶ τοῦ κύκλου, ἀλλ' εὐθὺς οἴεσθαι ἀνάγκη εἶναι θάπτεον κινεῖσθαι τὸ ἐπὶ

1 μηδὲ] μῆ F	· ἀδύνατον M	3 διὸ A: δι' ὁ a: διὰ FM	4 ἀσυγκλήτους F
5 δοκεῖ M	6 φ /// ορᾶς A	7 καὶ om. M	8 λέγει F
om. F	10 τὸ om. M	11 ἀλλ' FM	12 τὸ πᾶθος F
τον M	ἔτι] τι F	τὸ (post μὲν) om. a	13 ὅτι εἰ μῆ M
13. 14 τὸ ἴσον τοῦ ὁμοίου κατηγορεῖν		15 τε om. F	17 αὐτάς a
ὡς F	18 ἴσον om. F	18. 19 δὲ ἄρα ὅτι ἔστι πᾶθος ἴσον μήκει F	20 ὅταν
ἴσον ἴσω χρόνῳ F	ἐλάττων F	21 ὅλον F	22 ἐλάττω et μείζω M (priori loco)
om. F	ἢ (ante μείζων sic) om. M	23 πάσῃ om. F	ἢ om. F
26 ἀλλ' οὐδὲ FM	27 συμβλητῆ M	28 ἐπ' εὐθεία FM	29 ἐξαπορεῖ M
οὐ om. F	τῆς ἐπ' εὐθείας M	32 ἀνάγκην probabiliter M	

τοῦ ἐτέρου αὐτῶν κινούμενον, παρὰ τοῦ ὑποκειμένου δηλονότι τὴν διαφορὰν 251^v
λαμβάνον, ὡς ἂν εἰ τὸ μὲν ἐπὶ κατάντους ἐκινεῖτο, τὸ δὲ ἐπὶ ἀνάπτους. 45
ἐπὶ μὲν γὰρ τῶν οὕτως ἐχόντων οὐδὲν ἄτοπον καὶ τῶν φύσει ἰσοταχῶν
ἀνισοταχῆ γίνεσθαι τὴν κίνησιν διὰ τὴν τῶν ὑποκειμένων διαφορὰν. ὁ δὲ
5 κύκλος καὶ ἡ εὐθεία τίνα ἔχει τοιαύτην πρὸς ἄλληλα διαφορὰν; καὶ μά-
λιστα εἰ μὴ ὀρθὸς ὁ κύκλος ἐστήκει, ὥστε δοκεῖν ἀναβαίνειν καὶ καταβαί-
νειν τὸ κινούμενον, ἀλλ' ὕπτιος ἐν ἐδάφει κέριτο. ἐφεξῆς δὲ πειρᾶται
δεικνύειν ὅτι, κὰν ὑποτεθῆ ἐπὶ τῆς ἐτέρας αὐτῶν αἰεὶ θάττω γίνεσθαι τὴν
κίνησιν εἴτε παρὰ τὰς ὑποκειμένας γραμμάς εἴτε παρὰ ἄλλην αἰτίαν, καὶ 50
10 εἴτε τὸ αὐτὸ εἴη τὸ ἐφ' ἑκατέρας κινούμενον εἴτε ἕτερον καὶ ἕτερον, οὐδὲ
οὕτως συμβαίνει τὸ ἀσυμβλήτους αὐτὰς εἶναι· ἔσται γὰρ ἢ μὲν μείζων
αὐτῶν, ἐφ' ἧς ἐν τῷ ἴσῳ χρόνῳ θάττων κινεῖσθαι τὸ κινούμενον ἐτέθη, ἢ
δὲ ἐλάττων, ἐφ' ἧς τὸ βραδύτερον. ἐν αἷς δὲ τὸ μείζον καὶ τὸ ἐλάττον
ἐστίν, ἐν ταύταις οἷόν τέ ἐστι καὶ τὸ ἴσον λαβεῖν, ὥστε ἔσται τις περιφε-
15 ρῆς εὐθείᾳ ἴση. τὸ δὲ ἔσται γὰρ μείζων καὶ ἐλάττων ἢ περιφε-
ρῆς | τῆς εὐθείας εἶπεν ἀντὶ τοῦ 'ἔσται γὰρ ποτὲ μείζων ποτὲ δὲ 252^r
ἐλάττων', μείζων μὲν, ἂν τὸ ἐπ' αὐτῆς κινούμενον θάττων ὑποτεθῆ κινεῖ-
σθαι, ἐλάττων δὲ, ἂν βραδύτερον· τὸ γὰρ θάττων κινούμενον ἐν τῷ ἴσῳ
χρόνῳ μείζον κινήθησεται, καὶ τὸ βραδύτερον ἐλάττων.
20 Δείκνυσι δὲ αὐτὸ καὶ δι' ἐκθέσεως. εἰ γὰρ ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ τῷ
Α τὸ μὲν θάττων κινούμενον τὴν Β τὴν περιφερῆ διελέλυθε, τὸ δὲ
βραδύτερον τὴν Γ τὴν εὐθείαν, δῆλον ὡς μείζων ἔσται ἢ Β περιφέρεια 5
τῆς Γ εὐθείας, εἴπερ θάττων ὠριζόμεθα πρότερον τὸ ἐν ἴσῳ χρόνῳ μείζον
κινούμενον. ἀλλὰ μὴν θάττον ἐστὶ καὶ τὸ ἐν ἐλάττονι χρόνῳ ἴσον κινού-
25 μενον. ὥστε τὸ θάττων ἐν μέρει τινὶ τοῦ Α χρόνου μέρος τι τῆς Β περι-
φερείας κινήσεται ὁ ἴσον ἐστὶ τῇ Γ εὐθείᾳ, ἣν ἐν παντὶ τῷ Α χρόνῳ
κεκίνηται τὸ βραδύτερον κινούμενον· ἴση ἄρα καὶ οὕτως ἔσται ἢ εὐθείᾳ
τῇ περιφερείᾳ, ὁ δεδῆλωκεν διὰ τοῦ ἔσται τι μέρος τοῦ Α ἐν ᾧ τὸ Β
τοῦ κύκλου δίεισι. λαμβάνει δὲ τὸ Β' τὸ μέρος τοῦ κύκλου, ὁ ἴσον 10
30 ἐστὶ τῇ Γ. τὸ δὲ καὶ τὸ Γ ἐν ὅλῳ τῷ Α τὴν Γ ἀσάφειαν ἔσχε, διότι καὶ

1 τοῦ (ante ἐτέρου) om. F αὐτῷ F 2 ὡς ἂν εἰ] haec paraphrasis cum lectione
Shutianorum codicum ὡσπερ ἂν εἰ conferenda cf. Shute p. 159 3 μὲν om. M
5 τίνα F qui om. τοιαύτην 6 ὀρθῶς F: ὀρθῶθεις M ἔστηκεν F ἀναβαίνειν
δοκεῖ M 8 ἐπιτεθῆ M 9 εἴτε (ante παρὰ τὰς)] οὕτε F παρὰ (ante τὰς)]
περὶ M 10 εἴη τὸ om. M 10. 11 οὐδὲν οὕτω M 11 ἔστι F 13 τὸ (ante
ἐλάττων) om. F 14 ἐν ταύταις—εἶπεν (16) om. F 15 εὐθεία aM 16 ποτὲ
μὲν F 17 μείζον FM 18. 19 ἐν τῷ ἴσῳ θάττων κινήθησεται M 20 τῷ (post
χρόνῳ)] τὸ F 21 περιφέρειαν F διελέλυθε ut Arist. codd. III Shutiani
22 τρίτην M τὴν (post Γ) om. F εὐθειῶν M μείζων aFM: μείζων A
23 ὠριζόμεθα FM ἐν om. M μείζον—χρόνῳ (24) om. F 25 χρόνου a F
26 κινήθησεται ὁ ἴσα ἐστὶ τῆς γ εὐθείας τὴν ἐν F τὸ a F 27 οὕτως]
τοῦ M 28 ἔστι F 29 τί (post κύκλου) add. M δίεισι] τὸ ἴσον δίεισι Arist.
[praeter codd. EH1K] τὸ β' μέρος M 30 τὸ Γ] τὸ τρίτον F Α] πρώτῃ M
τὴν Γ] τῷ τρίτῳ F

τὸ κινούμενον κατὰ τῆς εὐθείας ἐκάλεσε νῦν Γ' μὴ πρότερον καλέσας. 252^r
 παραστάς δὲ οὕτω τῇ λέγοντι λόγῳ συμβλητὰ εἶναι καὶ τὴν εὐθεῖαν τῇ
 περιφερείᾳ καὶ τὰς ἐπ' αὐτῶν κινήσεις (ἐκατέρῃ γὰρ θάτερον ἔπεται),
 τὸ μὲν ἐλέγξει τὸν παραλογισμὸν τῆς συνηγορίας παρήκσε νῦν, ὡς τελειύ-
 5 τερον μέλλων τὴν διακριτικὴν αἰτίαν ἐπάγειν τῶν τε συμβλητῶν καὶ τῶν
 μῆ, εἰς δὲ τὸ αὐτὸ ἀδύνατον ἀπαγαγὼν πάλιν ἀναιρεῖ τὸ εἶναι συμβλητὰς 15
 τὰς κινήσεις καὶ τὰς γραμμάς, τὴν εὐθεῖαν τῇ περιφερεῖ. εἰ γὰρ εἰσι
 συμβληταὶ αἱ γραμμαί. φησί· συμβαίνει τὸ ἀρτίως ῥηθῆναι ἀδύνατον τὸ
 ἴσην εἶναι εὐθεῖαν κύκλῳ. εἰ οὖν τοῦτο ἀδύνατον, οὐκ ἔστι συμβλητὰ
 10 ἧ τε εὐθεῖα καὶ ἡ περιφερέης· εἰ δὲ μὴ ταῦτα συμβλητὰ, οὐδὲ αἱ ἐπ'
 αὐτῶν κινήσεις· ἔπεται γὰρ ἀλλήλοις, ὡς καὶ ὁ τῶν ἰσοσταχῶν ὀρισμὸς
 δηλοῖ, εἴ γε ἰσοσταχῆ τὰ ἐν ἴσῳ χρόνῳ ἴσον κινούμενα. εἴτε γὰρ αἱ κινήσεις
 συμβληταί, καὶ τὰ διαστήματα ἐφ' ὧν αἱ κινήσεις συμβλητὰ καὶ ἴσα· εἴτε 20
 ταῦτα ἴσα αἱ ἐν τῇ ἴσῳ χρόνῳ κινεῖται, καὶ αἱ κινήσεις ἰσοσταχεῖς εἰσιν.

15 p. 248^b 6 Ἄλλ' ὅσα μὴ ὁμώνυμα, ἅπαντα συμβλητὰ ἕως τοῦ πολὺ
 δ' ἔτι ἤπτον ἐν ἀλλοιώσει καὶ φορᾷ. 25

Ἀπορήσας ἐφ' ἐκάτερα περὶ τοῦ συμβλητὰς εἶναι ἢ οὐ τὰς τε γραμ-
 μάς, τὴν τε εὐθεῖαν καὶ τὴν περιφερῆ, καὶ τὰς ἐπ' αὐτῶν κινήσεις, βού-
 λεται λοιπὸν φιλοσόφως κανόνα τινὰ εὐρεῖν, καθ' ὃν δυνατόν ἔσται τὰς τε
 20 συμβλητὰς πάσας καὶ τὰς ἀσυμβλητούς διακρίνειν κινήσεις, καὶ ἐπὶ πασῶν
 κινήσεων τὸ ταχέως καὶ βραδέως κατηγορεῖται. καὶ πρῶτον λέγει, ὅτι τὰ
 μὴ ὁμώνυμος ἔχοντα τὸ αὐτὸ ὄνομα, τὸ ταχὺ καὶ βραδύ, ἀλλὰ δηλονότι 30
 συνώνυμος. ταῦτα συμβλητὰ ἔστι. τὰ δὲ ὁμώνυμος λεγόμενα οὐ συμβλητὰ.
 ὥσπερ τὸ ὀξύ τῷ ὀξεῖ τὸ ὁμώνυμος λεγόμενον οὐ συμβλητόν· οὐ γὰρ ἔστι
 25 συμβλητὰ τὸ ἐν χυμοῖς ὀξύ καὶ τὸ ἐν ὄγκοις καὶ ἐν φιλόγγοις οὐδὲ ἔστι
 συγκρίνοντα εἰπεῖν, πότερον ὀξύτερόν ἐστι τὸ γραφεῖον ἢ τὸ ὄξος
 ἢ ἡ νήτη· ἀλλὰ ὀξύλον ὅτι τὸ μὲν ἐν φιλόγγοις ὀξύ τῷ ἐν φιλόγγοις συμ-
 βλητόν ἐστι, καὶ ἡ νήτη τῆς παρανήτης ἐστὶν ὀξύτερα· ταῦτόν γὰρ ἐπ'
 ἀμφοῖν τὸ ὀξύ σημαίνει. καὶ τὰ ἐν ὄγκοις ὁμοίως συμβλητὰ καὶ τὰ ἐν 35

1 καὶ τὴν εὐθεῖαν sic M I] τρίτον F 2 τῷ initio versiculi iterat F
 συμβλητήν F 3 γὰρ—ἐπάγειν (5) om. F 6 ἐπαγαγὼν FM 7 περιφερεία F
 S αἱ γραμμαὶ συμβληταὶ a 8. 9 ἀδύνατον εἶναι εὐθεῖαν ἴσην F 9 εἶναι post εὐ-
 θεῖαν Arist. vulg., sed Simplicio consentiunt H et Shutiani οὐκέτι M 10 ἧ τε—
 συμβλητὰ om. M 10. 11 οὐδὲ ἐπ' αὐτῷ F 12 ἐν τῷ ἴσῳ F χρόνον A¹ γὰρ
 om. M 13 συμβληταῖον sic M 14 αἱ om. F 15 πάντα Arist. (praeter H)
 συμβλητὰ a 16 δὲ ἐστὶ ἤπτον A¹ M: δὲ τι ἤπτον aA² [ut Arist. E]: δὲ ἤπτον ἐστὶν F: scripsi
 δ' ἔτι ἤπτον ut Arist. vulg. et Simpl. p. 1086, 15 καὶ φορᾷ aA² M: om. A¹ F: sed cf.
 p. 1086, 15 17. 18 post γραμμάς add. καὶ F 18 τε om. M περιφερείαν F αὐ-
 ταῖς M 21 βραδέως et ταχέως mutat M καὶ τὸ FM κατηγορεῖται a, fortasse recte
 cf. p. 1086, 1. S 22 καὶ τὸ M 24 ὥσπερ] ὡς καὶ F 25 καὶ τὸ ἐφιλόγγοις M
 26 συγκρίνοντα F, unde συγκρίνοντι cave commendes cf. p. 1090, 2 post ἐστὶ add. τῷ
 ναφεῖ M τὸ ὄξος] ὁ οἶνος Arist. Themist. p. 404, 7 27 νήτη ut in sequentibus F

χυμοῖς. καὶ τὸ ταχύ οὖν καὶ τὸ βραδύ, κἄν ἀμφοῖν κατηγοροῦνται τῶν κινή- 252^v
 σεων, τῆς τε ἐπ' εὐθείας καὶ τῆς ἐπὶ τοῦ κύκλου, οὐκ ἔσται συμβλητὸν
 διὰ τὸ ὁμωνύμως αὐτὰ κατηγορεῖσθαι· καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν ἀνομοειδῶν κινή-
 σεων κατηγορεῖται τὸ ταχύ· καὶ γὰρ ἀλλοιώσεις ταχεῖα λέγεται καὶ φορὰ.
 5 ἀλλ' οὐ διὰ τοῦτο συμβλητὸν τὸ ταχύ τῷ ταχεῖ· ὁμώνυμον γὰρ ἐπ' αὐτῶν
 τὸ ταχύ, εἴπερ καὶ τὰ ἐφ' ὧν λέγονται μὴ ἔστι συμβλητὰ ἀλλήλοις· τὸ
 γὰρ ποιὸν οὐκ ἔστι τῷ ποῦ συμβλητὸν. εἰ οὖν καὶ ἡ εὐθεῖα καὶ ὁ κύκλος, 40
 κἄν μᾶλλον ἐκείνων ἕχη τι κοινόν, ἀσύμβλητα ὅμως ἐστί (τοῦτο γὰρ ὡς
 ἀξιῶμα λαμβάνει), καὶ αἱ ἐπ' αὐτῶν κινήσεις ἀσύμβληται ἂν εἶεν, ὡς ὁμο-
 10 νύμως λεγομένου τοῦ ταχέος τούτου καὶ βραδέος.

Εἰπὼν δὲ ὅτι ἡ νήτη τῇ παρανήτη συμβλητῇ, διότι τὸ αὐτὸ ση-
 μαίνει τὸ ὀξύ ἐπ' ἀμφοῖν, ἐπήγαγεν ἄρα οὖν οὐ ταυτὸν τὸ ταχύ
 ἐνταῦθα ἀκαχεῖ· ὡς εἰ ἔλεγεν 'οὐ ταυτὸν ἄρα τὸ ταχύ ἐνταῦθα ἀκαχεῖ',
 τουτέστιν ἐπὶ τε τῆς ἐπ' εὐθείας καὶ τῆς ἐπὶ κύκλου κινήσεως. πολὺ δ'
 15 ἔτι ἦττον, φησί, τὸ ταυτὸν τοῦ ταχέος ἐν ἀλλοιώσει καὶ φορᾷ. 45
 πλείων γὰρ ἐνταῦθα ἡ διαφορά, εἴπερ ἡ μὲν ἀλλοιώσις ποιότητος, ἡ δὲ
 φορὰ τῆς ποῦ κατηγορίας ἐστίν, ἡ δὲ εὐθεῖα καὶ ἡ περιφερῆς ποσὰ ἄμφω
 καὶ ἄμφω συνεχῆ ποσὰ καὶ γραμμαὶ ἄμφω. τοῦτο δὲ προσέθηκε διὰ τὸ
 μετ' ὀλίγον ῥηθισόμενον, ὅτι "εἰσὶ τῶν ὁμωνυμιῶν αἱ μὲν πολὺ ἀπέχουσαι,
 20 αἱ δὲ ἔχουσαι τινα ὁμοιότητα." Ἰστέον δὲ ὅτι ἡ γραφὴ τοῦ ῥητοῦ τούτου
 διάφορος φέρεται, ὅπου μὲν ἀλλ' ὅσα μὴ ὁμώνυμα, ἅπαντα συμβλητά,
 ὡς καὶ ὁ Ἀλέξανδρος ἔγραψεν. ὅπου δὲ ἀλλ' ὅσα μὴ συνώνυμα ἅπαντα 50
 ἀσύμβλητα. τινὲς δὲ τὴν ἐν τῷ ἑτέρῳ ἐβδόμῳ βιβλίῳ γραφὴν ἐνταῦθα
 μετατεθείκασιν ἔχουσαν οὕτω· ἀλλὰ ἄρα γε ὅσα μὴ ὁμώνυμα ἅπαντα
 25 συμβλητά. ὁῦλον δὲ ὅτι πάντα τὴν αὐτὴν ἔνοιαν ἔχει.

p. 248^b 12 Ἡ πρῶτον μὲν τοῦτο οὐκ ἀληθές ἕως τοῦ δύο γὰρ πρὸς
 ἕν καὶ οὐ συμβλητά. |

Εἰπὼν ὅτι τὰ μὲν μὴ ὁμώνυμα συμβλητά ἐστί, τὰ δὲ ὁμώνυμα οὐ 252^v
 συμβλητά, ἐνίσταται πρὸς τοῦτο παρατιθέμενος τὸ πολὺ συνωνύμως δοκοῦν
 30 κατηγορεῖσθαι ἐπὶ τε ὑδάτος καὶ ἀέρος. οὐ γὰρ ὡσπερ τοῦ ὀξέος ἄλλος

1 κἄν ἐπ' ἀμφοῖν M	2 οὐκ ἔστι M	3 διὰ τὸ] διὰ τοῦτο M	5 ἐπ' αὐ- τοῖς M
6 λέγεται F	7 εἰ] ἡ sed corr. rubro M	καὶ (ante ὁ) om. F	
8 κἄν κἄ' ἔτι τι κοινὸν ἐκείνων ἀσύμβλητα F	9 αἱ om. F	10 καὶ τοῦ F et M	
qui τούτου omisit	11 ταυτὸ a	12 ἄρα aA ¹ FM: ἄρα A ²	οὐ om. M
13 ὡς—καχεῖ om. a	14 καὶ ἐπὶ τῆς M	14, 15 δέ τι AF: δέ ἔτι a: δέ ἐστίν M	
15 ἦσσαν τὸ ταυτὸν φησί F	ἐν] καὶ M	18 ἄμφω (post καὶ) om. M	19 μετ']
ἐπ' F	μετ' ὀλίγον] p. 249 ^a 23	ὁμωνύμων F	21, 22 ὡς καὶ—ἀσύμβλητα (23)
om. M	22 συνώνυμα sic Arist. EH et Shutiani	23 ἀσύμβλητα, ut Ar. E ^a HI	

Shutiani: συμβλητά F βυβλίω a ut solet 24 μετ' ἐθήζ/ F: μετατεθήκασιν M
 οὕτως ἔχουσαν M ἀλλὰ ἄρα γε AF: ἀλλὰ ἄρα τε M 25 ἔχει ἔνοιαν M
 30 ὀξέως a

μὲν ἦν λόγος τοῦ ἐν χυμοῖς καὶ ἄλλος δὲ τοῦ ἐν ὄγκοις καὶ ἄλλος τοῦ ἐν 252^v
 φιλίγγι. οὕτω καὶ τοῦ πολλοῦ ἄλλος μὲν λόγος τοῦ ἐν ὕδατι, ἄλλος δὲ
 τοῦ ἐν ἀέρι, ἀλλὰ τὸ αὐτὸ σημαίνει τὸ πολὺ ἐν ἑκατέρῳ αὐτῶν. καὶ 5
 ἕμως οὐ συμβλητὰ τὸ ἐν ὕδατι πολὺ καὶ τὸ ἐν ἀέρι. τοῦτο δὲ λέγει ὅτι
 5 μὴ τοῖς ὄγκοις αὐτῶν καὶ αἱ δυνάμεις ἀκολουθοῦσιν, ἀλλ' ἡ τοῦ τοσοῦδε
 ὕδατος δύναμις πολλαπλασία τῆς τοῦ τοσοῦτου ἀέρος. εἰ οὖν πολὺ ἦν τὸ
 τοσοῦτον ὕδωρ τῷ πολὺ δυνάσθαι σὺν τῷ τηλικούτῳ ὄγκῳ (ἐν γὰρ τῇ
 δυνάμει μετὰ τοῦ ὄγκου ἦν τὸ ὕδατι εἶναι), οὐκέτι ὁ τοσοῦτος ἀήρ πολὺς
 ἔσται, καὶ πλείων εἶη τοῦ κατὰ τὸν ὄγκον ἐλαττουμένου ὕδατος τῷ κατὰ
 10 τὴν δυνάμιν ἐλαττοῦσθαι αὐτοῦ. ἀσύμβλητα ἄρα τὸ τε ἐν ὕδατι καὶ τὸ 10
 ἐν ἀέρι πολὺ. ὁ γὰρ πλείων δοκῶν ἀήρ τῷ ὄγκῳ ἐλάττων ἔσται τῇ δυ-
 νάμει, καίτοι τοῦ πολλοῦ συνωνύμως κατ' ἀμφοῖν δοκοῦντος κατηγορεῖσθαι.
 ἢ φαίη τις ἂν καταλλήλως δεῖν τὸ πολὺ συγκρίνειν τὸν μὲν ὄγκον πρὸς
 τὸν ὄγκον παραβάλλοντα, τὴν δὲ δυνάμιν πρὸς τὴν δυνάμιν. ὁ δὲ τῇ
 15 παραλλαγῇ ταύτῃ ἀποχρησάμενός τι ἀσύμβλητον ἔδειξε, καίτοι τῆς συνω-
 νυμίας κατὰ τὸ ἐν τοῖς ὄγκοις πολὺ καὶ ὀλίγον ληφθείσης, ὑπόπτου δὲ
 ὄντος τοῦ τὸ πολὺ συνωνύμως κατηγορεῖσθαι διὰ τὰ εἰρημένα τοῦ τε 15
 ὕδατος καὶ τοῦ ἀέρος 'εἰ δὲ μὴ τὸ πολὺ, φησί, συνωνύμως κατηγο-
 ρεῖται, ἐπὶ τοῦ διπλάσιον ποιητέον τὸν λόγον.' καὶ γὰρ καὶ ἐν ὕδατι καὶ
 20 ἐν ἀέρι τὸ αὐτὸ σημαίνει τὸ διπλάσιον ἑκατέρῳ, εἰ γὰρ διπλάσιον ἔστι τὸ
 λόγον ἔχον ὅν τὰ δύο πρὸς ἕν, ὥστε καὶ λόγος ὁ αὐτὸς τοῦ διπλάσιου ἐπ'
 ἀμφοτέρων. καὶ ἕμως οὐκ ἔστι συμβλητὰ τὸ ὕδωρ καὶ ὁ ἀήρ κατὰ τὸ
 διπλάσιον· οὐ γὰρ ὁ τοῦ τοσοῦδε ἀέρος διπλάσιος ἀήρ ἔσται καὶ τοῦ το-
 σοῦτου ὕδατος διπλάσιος. τοῦτο δὲ πάλιν διὰ τὰς δυνάμεις, ἐν αἷς ἔστι 20
 25 τὸ εἶναι ὕδατι ἢ ἀέρι. εἰ γὰρ ὁ διπλάσιος ἀήρ τοῦ ἡμίσεος τῷ ὄγκῳ
 ἀέρος πρὸς τῷ ὄγκῳ καὶ τὴν δυνάμιν ἔχει διπλάσιαν, ἐν τῷ λόγῳ τῷ
 ὅσῳ πρὸς ἕν ἔστιν· οὐκέτι δὲ τὸ τῷ ὄγκῳ ἡμισυ ὕδωρ τοῦ τοσοῦτου ἀέρος
 καὶ τῇ δυνάμει ἡμισυ ἔστιν οὐδὲ ἐλαττον ἴσως, ἀλλ' ἐνίοτε καὶ ὑπερέχει
 τῆς ἐν τῷ διπλάσιῳ ἀέρι δυνάμεως. οὐκ ἂν εἶη οὖν τὸ ἐν ἀέρι καὶ ὕδατι
 30 διπλάσιον συμβλητὰ. ἐὰν γὰρ πάλιν κατὰ τὴν δυνάμιν ληφθῇ τὸ ἕτερον
 τοῦ ἑτέρου διπλάσιον, οὐκέτι κατὰ τὸν ὄγκον ἔσται διπλάσιον. ἄλλο οὖν 25
 τι τὸ διπλάσιον ἔσται, ὅταν ἀήρ καὶ ὕδωρ συμβάλλωνται, ἀλλ' οὐχ ὁ κατ'

1 ὁ λόγος F καὶ (post χυμοῖς) om. FM 2 καὶ (ante τοῦ) om. F ὕδασιν F
 3 πολὺ] ταχὺ M 6 τῆς τοῦ scripsi: τῇ¹ τοῦ A: τῆς aFM 7 τῷ (prius)] τὸ F
 8 ἐν ὕδατι F 9 εἶη] ἢ M ὕδατος om. M 10 αὐτόν M 11 ἔστι F 13 τὸ
 πολὺ F: τὰ (?) πολὺ AM: τὰ πολλὰ a 15 τ] fortasse αὐτὸ cf. p. 1088, 11 καίτοι] καὶ
 τοῖς F 16 κατὰ om. F τὸ— ὄγκοις om. M ληφθείσης M 19 διπλάσιον F
 καὶ (post γὰρ) om. a 20 τὸ (ante διπλάσιον)] τοῦ F 21 ὅν AF: ἐν a: ὅν M
 λόγος ὁ aA cf. p. 1088, 13: ὁ λόγος F: ὁ λόγος ὁ M 22 ἀμφοτέρως F ὁ om. F
 23 οὐ] ὁ F ὁ τοσοῦτου F καὶ τοῦ a: καὶ AM: τοῦ F 24 διπλάσιος M διὰ]
 κατὰ F 25 ἡμίσεως aA¹ 26. 27 τὰ δύο προσέειπεν a 27 τὸ (post δὲ) om. F
 27. 28 ἡμισυν ὕδωρ τοσοῦτου ἀέρος ἐν τῇ δυνάμει M 29 διπλάσιον M εἶη om. F
 30 συμβλητόν M πάλιν ante ληφθῇ F 31 ἔστι F 32 ἔστιν F συμβάλλωνται aM:
 συμβάλλονται A: συμβάλλοιντο F οὐχ ὁ scripsi: οὐχ ὁ aAM: οὐχί F

ἐκατέρου αὐτῶν κατηγορεῖται. καίτοι ταῦτὸν ἐδόκει σημαίνειν ἐφ' ἑκα- 252^v
τέρου αὐτῶν. ὥστε οὐδὲ τὰ συνώνυμως κατηγορούμενα ἅπαντα συμβλητά·
τοῦτο γὰρ βούλεται προσθεῖναι τοῖς ἐπὶ τῶν ὁμώνυμων εἰρημένους, ἵνα κἂν
φανῇ συνώνυμως κατηγορούμενον τὸ ταχὺ ἐπὶ τε τῆς κυκλοφορίας καὶ
5 τῆς εὐθυφορίας, μὴ ἤδη ἀκολουθῆ τὸ καὶ συμβλητὰς εἶναι ταύτας τὰς
κινήσεις.

p. 248^b15 Ἡ καὶ ἐπὶ τούτων ὁ αὐτὸς λόγος ἕως τοῦ ἀλλὰ κατὰ 30
τὸ λευκόν.

Συγκρούσας τοὺς δύο λόγους τὸν τε λέγοντα τὰ ὁμώνυμα πάντα μὴ 40
10 εἶναι συμβλητὰ καὶ τὸν λέγοντα τὰ συνώνυμα συμβλητὰ εἶναι, καὶ δεῖξας
ὅτι ἐπὶ ἀέρος καὶ ὕδατος τὸ πολὺ καίτοι συνώνυμως ἀμφοῖν κατηγορεῖσθαι
δοκοῦν ὅμως οὐκ ἔστι συμβλητόν, εἰ δὲ μὴ τοῦτο, ἀλλὰ τό γε διπλάσιον
ἐναργέστερον καὶ λόγον ἔχει τὸν αὐτὸν ἐν ἀμφοτέροις καὶ ὅμως οὐκ ἔστι
συμβλητόν διὰ τὴν παράλλαξιν τοῦ ὄγκου πρὸς τὰς δυνάμεις, καὶ ποιήσας
15 οὕτως ἀπορώτερον τὸν λόγον λέγει, ὅτι καὶ ἐπὶ τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ ἀέρος 45
ὀρθῶς ἔχει ὁ πρότερον ἀποδοθεὶς διορισμός, ὅτι τὰ μὲν ὁμώνυμα οὐ συμ-
βλητά, τὰ δὲ συνώνυμα συμβλητά. καὶ γὰρ τὸ πολὺ καὶ τὸ διπλάσιον
ἀσύμβλητά ἐστιν ἐπὶ τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ ἀέρος, διότι καὶ αὐτὰ ὁμώνυμως κατὰ
ἀλήθειαν κατηγορεῖται· οὐ δοκεῖ δὲ, ἐπειδὴ καὶ ὁ λόγος αὐτῶν ὁμώνυμος
20 ὢν κατ' ἀμφοτέρων λέγεται, καθ' ὧν καὶ τὸ ὄνομα. ὁ γὰρ λόγος τοῦ
πολλοῦ ὁ λέγων ὅτι πολὺ ἐστὶ τὸ τοσοῦτον καὶ ἔτι ὁμώνυμος καὶ
αὐτὸς ἐστίν. ἄλλο γὰρ τῷ εἶδει τὸ ἐν ὕδατι τοσοῦτον καὶ ἔτι καὶ ἄλλο
τὸ ἐν ἀέρι. καὶ τῶν ἴσων δὲ λόγος τὸ τῶν αὐτῶν μέτρων ἢ τῶν αὐτῶν 50
ἀριθμῶν εἶναι, ἀλλὰ καὶ τούτων καὶ τὸ ὄνομα καὶ ὁ λόγος ὁμώνυμως
25 κατηγορεῖται, ὧν κατηγορεῖται. διὸ οὐ συμβλητὰ οὐδὲ κατὰ τὸ ἴσον τὸ ὕδωρ
καὶ ὁ ἀήρ. οὐδὲ γὰρ εἰ τοῖς ὄγκοις ἴσα, καὶ ταῖς δυνάμεσιν ἴσα ἐστίν. καὶ
ὁ τοῦ διπλασίου δὲ λόγος ὁ λέγων δύο πρὸς ἓν ὁμώνυμός ἐστι. καὶ γὰρ καὶ
τὸ ἐν αὐτὸ ὁμώνυμόν ἐστιν, εἴπερ ἄλλως μὲν κατηγορεῖται κατὰ οὐσίας
ἄλλως δὲ κατὰ ποιότητα. εἰ δὲ τὸ ἐν ὁμώνυμον, καὶ τὰ δύο. ὁ δὲ ἐξ ὁμ-

1 ἐτέρου aF 2 αὐτῶν F οὐδὲ om. F κατηγορούμενα] λεγόμενα M 3 τοῖς
ἐπὶ τῶν εἰρημένων εἰρημένους M κἂν F: καὶ aA¹: μὲν A²: καὶ εἰ M 5 ἀκολου-
θεῖν F τῷ καὶ M 7 Ἡ om. F ἐπὶ τε F post ἕως τοῦ ante ἀλλὰ add.
μὴ κατὰ τι χρῶμα ἀλλ' ἢ χρῶμα F 9 Ἡ τρεῖς δύο λόγους συγκρίνουσα M 11 καί-
τοι] καὶ τοῖς F ἀμφοῖν] αὐτῶν M 14 τὸν ὄγκον F: τοῦ ὅκου M 15 καὶ ἐπὶ τοῦ
ὕδατος καὶ τοῦ ἀέρος scripsi: τοῦ prius om. M: ὕδατος om. A: ὕδατος καὶ τοῦ om. aF
16 πρότερος a ὀρισμός F: περιορισμός M οὐ om. F 18 post ἐπὶ add. μὲν M
ὁμώνυμως] συνώνυμως M 19 ὁμώνυμως A¹ 21 ὅτι τὸ πολὺ τὸ [τὸ om. E] τοσοῦ-
τον καὶ ἔτι ἄλλο τὸ [om. E] τοσοῦτον Arist. (aliter Shutiani). etiam Simplicius hic con-
tinuasse καὶ ἔτι ἄλλο τοσοῦτον ex v. 22 verisimile 22 αὐτῶν F 23 καὶ τῶν] καὶ
τοῦτο M τῶν ἴσων λόγων F μερῶν F 24 εἶναι om. M 25 διὸ καὶ
οὐ M 26 οὐ F εἰ] ἐν M ταῖς] τοῖς F 27 δὲ om. F ἐστὶ om. F καὶ
(ante τὸ) om. F 28 αὐτῶν F κατὰ οὐσίας κατηγορεῖται a 29 τὰ δύο. ὁ
δὲ ἐξ ὁμώνυμων] ὁ F τὰ δύο] τὰ β M

νόμων συγκαίμενος λόγος | καὶ αὐτὸς ὁμώνυμός ἐστιν. ὡς οὖν εὐλόγως 25³
 εἰπὼν καὶ ταῦτα ὁμώνυμος κατηγορεῖσθαι ἐπήνεγκε τὸ ἐπεὶ διὰ τί τὰ
 μὲν συμβλητὰ τῶ δὲ οὐ. εἴπερ ἦν μία φύσις· εἰ γὰρ τὸ διπλάσιον
 τὸ αὐτὸ ἦν ἐπὶ τε ἀέρος καὶ ὕδατος, ὡς ἔστιν ἐπὶ ἀέρος καὶ ἀέρος καὶ
 5 ὕδατος καὶ ὕδατος, διὰ τί ἀλλο μὲν ἀέρος διπλάσιος καὶ ἡμισυς καὶ συμ-
 βλητοὶ καὶ ὕδωρ ὕδατι, ἀλλο δὲ ὕδατι οὐκέτι συμβλητός, ὥστε τὸν τοσόνδε
 ἀέρα τοῦ τοσοῦδε ὕδατος εἶναι διπλάσιον, εἴπερ ἦν μία φύσις τοῦ διπλα- 5
 σίου ἐν ἀέρι καὶ ὕδατι, ὡς ἐν ἀέρι καὶ ἀέρι καὶ ὕδατι καὶ ὕδατι; ἀπορήσας
 δὲ οὕτω πρὸς τὴν συνωνύμον ῥηθεῖσαν εἶναι τοῦ πολλοῦ καὶ τοῦ διπλα-
 10 σίου κατηγορίαν ἐπὶ ἀέρος καὶ ὕδατος καὶ διὰ τοῦτο ὁμώνυμον αὐτὴν
 εἰπὼν ἐπάγει καὶ ἄλλην αἰτίαν τοῦ, κἂν συνωνύμως κατηγορήται, μὴ εἶναι
 αὐτὰ συμβλητὰ τὸ ἄλλο καὶ ἄλλο εἶναι τὰ πρῶτα δεδεδειγμένα αὐτὰ σώματα·
 ἄλλο γὰρ ὕδωρ καὶ ἄλλο ἀήρ, κἂν τὸ πολλὸν καὶ τὸ διπλάσιον ταῦτόν ἐφ' 10
 ἑκατέρου σημαίνει ὡς συνωνύμως κατηγορούμενα. ἐπεὶ ἔπου τὸ πρῶτον
 15 δεδεδειγμένον τὰ συνωνύμως κατηγορούμενα ταῦτόν ἐστι τῶ εἶδει, κἂν τὰ ἐν
 οἷς ἐστι διαφέρη, συμβλητὰ ἐστὶν ἐκεῖνα. καὶ δῆλον ἐκ τοῦ τὸν ἵππον
 καὶ τὸν κύνα καίτοι διαφέροντα κατ' εἶδος συμβλητὰ ὅμως εἶναι κατὰ τὸ
 λευκόν. λέγομεν γὰρ πότερον λευκότερον ὁ ἵππος ἢ ὁ κύων ἐπὶ ἀτό-
 20 πρῶτως δεξάμενον τὸ λευκόν ἐν ἀμφοτέροις ταῦτόν ἐστιν, ἢ γὰρ ἐπιφά- 15
 νεια. ὁμοίως δὲ καὶ κατὰ τὸ μέγεθος συμβλητὰ ἐστὶν ἵππος καὶ
 κύων συνωνύμως αὐτῶν κατηγορούμενον καὶ τὴν αὐτὴν ἔχον ἐν ἑκατέρῳ
 φύσει. διότι τὸ ἐν αὐτοῖς πρῶτον δεκτικὸν τοῦ μεγέθους ταῦτόν ἐστι τῶ
 εἶδει τὸ σῶμα. ὕδωρ δὲ καὶ φωνὴ οὐ συμβλητὰ οὔτε κατὰ τὸ λευκόν
 25 οὔτε κατὰ τὸ μέγεθος, ὅτι ἐν μὲν ὕδατι τοῦ λευκοῦ ἢ ἐπιφάνειά ἐστι
 δεκτικὴ, τοῦ δὲ μεγέθους τὸ σῶμα· ἐν δὲ φωνῇ οὔτε ἐπιφάνειά ἐστιν οὔτε
 σῶμα. ὡς εἴ γε καὶ τὸ πολλὸν καὶ τὸ διπλάσιον μὴ τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ
 ἀέρος κατηγοροῖτο πρῶτως, ὦν ἑκάτερον καὶ κατὰ τὸν ὄγκον ἅμα καὶ κατὰ 20
 τὴν δύναμιν εἰδοποιεῖται, ἀλλ' ἢ κατὰ τοῦ ὄγκου ἀμφοῖν λέγεται τὸ πολλὸν
 30 ἢ τὸ διπλάσιον ἢ κατὰ τῆς δυνάμεως, συμβλητὰ ἂν εἶη, πότερος πλείων
 ἢ μείζων ὄγκος ὁ τοῦ ἀέρος ἢ ὁ τοῦ ὕδατος, καὶ ὅτι διπλάσιος καὶ ἡμισυς.
 καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως ὁμοίως.

1 καὶ om. F αὐτοῦ F 2 διὰ τ[] διὰ τὸ M 3 φύσιν a 4 ἦν
 om. M καὶ ἀέρος om. F 5 καὶ ὕδατος om. FM διὰ τὸ M ἀέρος]
 ὄλος F 5. 6 συμβλητός F 6 οὐκ ἔστι FM συμβλητοὶ a 7 τοῦ (post
 ἀέρα) om. M 8 ὡς—ὕδατι καὶ ὕδατι om. F καὶ ἀέρι postea add. A: om. M
 9 τοῦ πολλοῦ καὶ om. M 11 κατηγορεῖσθαι F¹ 12 τῶ ἄλλο FM δεδεδειγμένα
 αὐτῶ F: δεδειγμένα τῶ M σώματι M 13 κἂν] καὶ F 14 σημαίνει sic libri
 ὡς om. M ὁμώνυμος F ἐπεὶ καὶ F 15 δεδεδειγμένον FM 18 λευκότερος M
 ἐπὶ τῶν a 19 ψιμύθιον A (cf. p. 119,16): ψιμύθιον aF: ψιμύθιον M παραβάλ-
 λοντα F: παραλαμβάνομεν M 21 δὲ καὶ om. F κατὰ om. M 22 συνωνύμως
 om. M 24 δὲ om. F 27 καὶ (post εἴ γε) om. M 28 κατηγορεῖται F
 καὶ τὸ κατὰ F 29. 30 τὸ διπλάσιον ἢ τὸ πολλὸν F 30. 31 πότερον μείζων ὁ ὄγκος
 ἢ πλείων F 31 ὁ (post ἦ) om. F 32 τοῖς δυνάμεσι corr. F

Ἄλλ' ἤ γε τοῦ Ἀριστοτέλους ἀγγίνοια καὶ πρὸς τοῦτον ἐνίσταται τὸν 253^r
 λόγον ἐντρεπτικῶς. τούτῃ γὰρ χρώμενον, φησὶν, ἔστιν ἀναιρεῖν ἐκ τῶν
 ὄντων τὴν τῶν ὁμωνύμων φύσιν λέγοντα καὶ τὰ ὁμολογουμένως ὁμώνυμα
 μὴ εἶναι ὁμώνυμα, ἀλλ' ἐν τι καὶ ταῦτό σημαίνειν. μὴ παραβάλλεσθαι 25
 5 δὲ πρὸς ἄλληλα διὰ τὸ ἐν διαφόροις εἶναι τοῖς δεκτικοῖς τὸ αὐτό. οἷον
 λευκὸν ταῦτόν μὲν καὶ τὸ ἐν φωνῇ καὶ τὸ ἐν σώματι σημαίνειν, μὴ εἶναι
 δὲ συμβλητὰ τὴν φωνὴν καὶ τὸ σῶμα κατὰ τὸ λευκόν, διότι ἄλλο τῷ εἶδει
 ἐκάτερον τῶν δεδεδυμένων αὐτό ἐστίν· ἄλλο γὰρ τῷ εἶδει φωνὴ καὶ ἄλλο
 σῶμα. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ γλυκὺ ταῦτόν μὲν ἐρεῖ τις σημαίνειν ἐν φωνῇ
 10 καὶ ἐν χυμῷ, μὴ συγκρίνεσθαι δὲ φωνὴν καὶ χυμὸν κατὰ τὸ γλυκὺ, ὅτι
 τὰ δεκτικὰ αὐτῶν ἕτερα τὴν φύσιν ἀλλήλων ἐστίν. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ἴσον 30
 ταῦτόν μὲν ἐπὶ τε ὕδατος καὶ ἀέρος, οὐ συμβλητὰ δὲ τὸ ὕδωρ καὶ ὁ ἀήρ
 κατὰ τὸ ἴσον, ὅτι διαφέροντα ὄντα τὸ αὐτὸ δέδεκται.

Προστίθησι δὲ καὶ ἄλλο ἐπιχείρημα τοῦ αὐτοῦ δεικτικόν, ὅτι οὐκ
 15 ὀρθῶς λέγει ὁ λέγων τὰ αὐτὰ τῇ φύσει μὴ συγκρίνεσθαι ποτε διὰ τὸ ἐν
 διαφόροις εἶδεσιν εἶναι, καὶ φησὶν ὅτι οὐκ ἔστι τὸ τυχόν τοῦ τυχόντος
 δεκτικόν καὶ μάλιστα τὸ πρῶτον, ἀλλ' ἐν ἐνὸς φύσει δεκτικόν καὶ τοῦ
 αὐτοῦ τῷ εἶδει, ὡς χρωμάτων ἐπιφάνεια, χυμῶν γεῦσις. καὶ ἀδύνατον ἢ 35
 τὰ αὐτὰ ὄντα ἐν διαφέρουσιν εἶναι πρῶτως ἢ διαφέροντα ἐν τῷ αὐτῷ.
 20 ὥστε ὅταν ἐν διαφέρουσιν ἢ τι πρῶτως, ὁμώνυμόν ἐστι, καὶ οὐ παρὰ τὸ
 ἄλλο εἶναι τὸ ὕδωρ καὶ ἄλλο τὸν ἀέρα ἄλλο ἔσται τὸ πολὺ καὶ τὸ διπλά-
 σιον τὸ ἐν ἐκατέρῃ αὐτῶν τὰ αὐτὰ ὄντα τὴν φύσιν, ὡς φησὶν ὁ ἀπορήσας,
 ἀλλὰ καὶ αὐτὰ διάφορα τὴν φύσιν ἐστὶ καὶ ὁμώνυμα· διὸ ἐν διαφόροις τῷ
 εἶδει δεκτικοῖς ἐνεγένετο. ἀσφαλῶς δὲ καὶ ἐνταῦθα τὸ πρῶτον προσέ-
 25 θηκεν εἰπὼν ἀλλ' ἐν ἐνὸς τὸ πρῶτον· δύναται γὰρ τινα δευτέρως 40
 ὄντα δεκτικὰ τινος διαφέροντα ἀλλήλων κατ' εἶδος συμβλητὰ ἀλλήλοις εἶναι
 κατ' ἐκείνο, ὃ δευτέρως ἐδέξατο, διότι τὸ πρῶτως αὐτὸ δεδεδυμένον ἐν τι
 ὄν αὐτὸ τὴν φύσιν τῶν διαφερόντων ἐστὶ. καὶ γὰρ ἄνθρωπος καὶ ἵππος
 30 ἕτερα τῷ εἶδει ὄντα συγκρίνεται κατὰ τὸ λευκὸν τὸ ἐν αὐτοῖς, ὅτι τὸ πρῶ-
 30 τον αὐτὸ δεδεδυμένον ἐν ἀμφοτέροις ἐν τὴν φύσιν ἢ ἐπιφάνεια. εἰπὼν δὲ
 ἐν ἐνὸς δεκτικόν τὸ πρῶτον καὶ διὰ τοῦτο συγκρίνεσθαι ἀλλήλοις ὡς μὴ
 ὄντα ὁμώνυμα τὰ ἐνὸς εἶδους ὄντα, ἐπέστησεν ὅτι οὐκ ἀρκεῖ τὸ μὴ ὁμώ- 45

2 ἐντρεπτικός A¹ ἔστιν om. F 4 παραβάλλεσθαι F: παραλαμβάνεσθαι M
 6 λευκὸν μὲν ταυτὸν μὲν M μὲν οὐ τὸ F σημαίνει a: σημαίνῃ compend. F
 7 συμβλητὸν M κατὰ] καὶ M 8 δεδεδυμένων M αὐτῷ ἐστίν F 8. 9 ἄλλο
 τὸ σῶμα M 9 σημαίνει aM 10 θυμῷ F μὴ om. M χυμὸν καὶ φωνὴν M
 12 μὲν — ὕδατος om. M μὲν] ἐστίν compend. F τὸ τε ὕδωρ F 13 δέδεικ-
 ται F² 14 δεκτικόν F¹ 16 τοῦ τυχόντος] οὗ δεκτικόν ἐστίν Arist. Shutiani ABC:
 om. Arist. vulg. sed cf. p. 1096,2 17 ἐν om. M 18 καὶ ante χυμῶν add. M
 γεῦσις scripsi: χυμοῖ aA¹: ἢ γεῦσις A²F: ὑγρὸν M 22 τὰ ἐν F ὄντα om. M
 ὁ om. F 23 διαφέροντα M διὸ FM: διο sic A: δι' ὄν a 24 ἐγένε-
 το FM πρῶτως F 26 διαφέρον F 27 δεδεδυμένον FM 29 καὶ ἕτερα F
 κατὰ om. F τὸ (post ὅτι) om. M 30 αὐτὸ δεδεδυμένον om. F post φύσιν
 add. ἐστίν M

νυμα εἶναι πρὸς τὸ συμβλητὰ εἶναι· ἡ γὰρ ἐπιφάνεια χρωμάτων ἐστὶ 253^r
 δεκτικὴ πρῶτως λευκοῦ καὶ μέλανος, ἀλλ' οὐ τῶν ὁμωνύμως λεγομένων
 χρωμάτων· οὐ γὰρ δὴ καὶ τῶν ἐν μουσικῇ. καὶ ὅμως οὐκ ἔστι συμβλη-
 τὸν τὸ λευκὸν τῷ μέλανι κατὰ τὸ χρῶμα. οὐ γὰρ λέγει τις μᾶλλον εἶναι
 5 χρῶμα ἢ ἤττον τὸ ἕτερον τοῦ ἐτέρου, ἀλλὰ δεῖ πρὸς τῷ μὴ εἶναι ὁμό-
 νυμα τὰ συμβλητὰ ὁμογενῆ ὄντα μηδὲ τὴν κατ' εἶδος ἔχειν διαφορὰν.
 ἀλλ' ἐν εἶναι καὶ τῷ εἶδει ἀτόμω ὄντι, καὶ μὴ μόνον τῷ γένει καὶ ἐν ἐνὶ
 τῷ εἶδει δεκτικῷ· τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ μὴ ἔχειν διαφορὰν, μήτε δ' μήτε 50
 ἐν οἷς· τὸ μὲν γὰρ δ' τὸ εἶδος αὐτὸ τὸ συγκρινόμενον λέγει οἷον τὸ πολὺ ἢ
 10 τὸ διπλάσιον, τὸ δὲ ἐν οἷς τὸ ἐφ' οὐ τὸ καθ' ὃ ἡ σύγκρισις οἷον ὕδωρ
 ἢ ἀέρα ἢ ὄγκον ἢ δύναμιν. τὰ γὰρ κατὰ τὸ γένος τὰ αὐτὰ καὶ οὕτω
 συνώνυμα, διαφορὰς δὲ ἔχοντα οὐκ ἔστι συμβλητά. πότερον μᾶλλον χρῶμά
 ἐστὶ τὸ λευκὸν ἢ τὸ μέλαν ἢ τὸ φαιόν; ἢ πότερον τῶν ἐχόντων αὐτὰ
 μᾶλλον κέχρωσται; τὰ μέντοι τοῦ λευκοῦ χρώματος μετέχοντα συγκρίνεται
 15 ἀλλήλοις, πότερον αὐτῶν μᾶλλον λευκὸν χιῶν ἢ κύκνος. |

p. 249^a8 Οὕτω καὶ περὶ κίνησιν ὁμοταχῆς ἕως τοῦ καὶ γὰρ ἡ 253^v
 φορὰ εἶδη ἔχει ἄν ἐκεῖνο ἔχῃ εἶδη, ἐφ' οὗ κινεῖται. 5

Διαρθρώσας οὕτω τὸν λόγον καὶ δεῖξας ὅτι, εἰ μέλλοι τινὰ συμβλητὰ
 εἶναι, οὐ μόνον χρῆ αὐτὰ μὴ εἶναι ὁμώνυμα, ἀλλὰ μηδὲ κατ' εἶδος ἔχειν
 20 διαφορὰν μήτε αὐτὰ καθ' ὃ ἡ σύγκρισις γίνεται (οἷον τὰ λευκὰ μήτε ἐν
 οἷς ἐστὶ ταῦτα οἷον αἰ ἐπιφάνεια αἰ κατὰ τὰ λευκὰ συγκρινόμενα), ἀλλ' ἐν
 εἶναι τῷ εἶδει καὶ τὸ λευκὸν καὶ τὴν ἐπιφάνειαν. ἐπάνεισι λοιπὸν ἐπὶ τὸν
 προκείμενον λόγον τὸν περὶ κινήσεως, οὗ χάριν αἰ προειρημέναι ζητήσεις 10
 ἐκινήθησαν. προθέμενος γὰρ δεῖξαι ὅτι οὐ πᾶσα κίνησις πάσῃ συμβλητῇ
 25 ἐστὶν (οὐδὲ γὰρ ἡ ὁμοειδῆς πᾶσα· οὐδὲ γὰρ ἡ φορὰ ἢ ἐπὶ κύκλου τῇ
 ἐπ' εὐθείας), ἵνα μὴ ἀδύνατον ἀκολουθήσῃ τι τὸ εἶναι εὐθείαν ἴσην περι-
 φερείᾳ, καὶ διορίσας ἐπ' ἄλλων παραδειγμάτων τὸ ζητούμενον, ὁμοίως
 ἔχειν φησὶ καὶ ἐπὶ τῶν κινήσεων. τῷ γὰρ πλείω εἶδη κινήσεως εἶναι οὐ
 μόνον τὰ κοινὰ οἷον φορὰν ἀλλοίωσιν αὐξήσιν μείωσιν, ἀλλὰ καὶ καθ'
 30 ἐκάστην τούτων, οὐ πᾶσα πάσῃ ἐστὶ συμβλητῇ, ἀλλὰ μόναι αἰ κατὰ τὸ

1 χρώματος F 4 τὸν λευκὸν a κατὰ om. F 5 ἢ] καὶ F τῷ μὴ AM:
 τῷ F: τὸ μὴ a 7 καὶ ἐν] ἀλλ' ἐν M 8 δεκτικῶς F 9 οἷς aAM: ᾧ F item-
 que v. 10 τὸ (post αὐτὸ) om. F λέγει om. F 10 δὲ om. FM 11 τὸ om.
 aF 12 διάφορα a 13 πρότερον A 14 μετέχοντα μᾶλλον F 15 λευκὸν
 μᾶλλον F 16 κινήσεως M 17 ἔχει εἶδη· καὶ ἐκεῖνο ἐφ' οὗ κινεῖται F
 εἶδη ἔχῃ collocat M 18 διαρθρῶν F μέλλει FM 20 καθ' ὃ, ὃ in lit. II litt. M
 μήτε τὰ F 21 αἰ prius om. F αἰ alterum om. M 22 τὸ (post καὶ) om. F
 23. 24 ἐκινήθησαν ζητήσεις F γάρ] δὲ F 25 γὰρ ὁμοειδῆς· πᾶσα M 26 τὸ γὰρ
 εἶναι M 26. 27 περιφ F 27 ἀλλήλων F ὁμοίως om. F 28 εἶδη,
 η in ras. A 29 post ἀλλοίωσιν add. καὶ quod om. post ἀλλὰ F 30 ἕκαστον M
 ἐστὶ AM: post συμβλητῇ F: om. a 30. 1092,1 μόναι κατὰ τὰ εἶδος cett. om. M

αὐτὸ εἶδος τὸ ἔσχατον γινόμεναί· ὃ οὐκέτι καὶ γένος ἐστί· καὶ τοῦτο δὲ 253^v
 ὁδῶ προῖων διαρθροῖ. τὰ γὰρ ἐν ἴσῳ χρόνῳ ἴσα μῆκη κινηθέντα ἰσοταχῆ
 ῥηθῆσεται καὶ συμβλητὰ ἔσται· τὰ γὰρ μῆκη ἐν εἰδός ἐστιν ἐπ' εὐθειῶν
 λεγόμενα. καὶ οὐκ ἔχει εἶδη πλείω ἢ εὐθεῖα οὐδὲ ἢ ἐπ' εὐθείας κινήσεις,
 5 ὡσπερ οὐδὲ τὸ λευκὸν χρῶμα, εἰ ἔσχατον εἶδος εἶη, καὶ ἢ ἐπιφάνεια.
 εἰ μέντοι ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ τὸ μὲν ὑποκειμένον ἐν εἴῃ ἢ εὐθεῖα, αἱ δὲ
 κινήσεις διάφοροι, ὥστε κατὰ μὲν τὸ ἥμισυ τοῦ μήκους, τουτέστι τῆς εὐθείας,
 παρατεταμένον τι ἢ αὐτὸ τὸ ἥμισυ τοῦ μήκους ἀλλοιωθῆναι, κατὰ δὲ τὸ 20
 λοιπὸν ἐνεχθῆναι τι κατὰ φοράν κινούμενον, οὐκέτι ἰσοταχῆς ῥηθῆσεται ἢ
 10 ἀλλοιώσεις τῇ φορᾷ, κἂν ἄμφω κινήσεις, κἂν ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ, διότι ἢ
 κινήσεις ἢ ἐπὶ τῆς εὐθείας διάφορα εἶδη ἔχει· ἄλλο γὰρ ἀλλοιώσεις καὶ ἄλλο
 φορά. κἂν ταῦτον οὖν ἢ τὸ μῆκος ἢ ἴσον ἐφ' οὗ ἢ κινήσεις, ἀλλὰ δεῖ
 καὶ τὴν κίνησιν τὴν ἐπὶ τῶν ἴσων εὐθειῶν ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ γινομένην
 τὸ αὐτὸ εἶδος ἔχειν τῆς κινήσεως, εἰ μέλλοι ἰσοταχῆ εἶναι τὰ κινούμενα.
 15 ὡς δὲ αἱ διαφέρουσαι τῷ εἴδει κινήσεις ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ὑποκειμένου γινό- 25
 μεναι οὐ συμβληταί, οὐδὲ αἱ ἀδιάφοροι κατ' εἶδος κινήσεις συμβληταὶ ἔσον-
 ται, ἂν ἢ τὰ ὑποκείμενα αὐταῖς κατ' εἶδος διάφορα. ὥστε τὰ ἐν ἴσῳ
 χρόνῳ ἴσον μῆκος κατὰ φοράν ἄμφω κινηθέντα ἰσοταχῆ ἂν εἶη καὶ συμ-
 βλητά. εἰ οὖν λέγοι τις ἰσοταχῆ τὰ ἐπὶ εὐθείας καὶ περιφερείας, ἴση ἔσται
 20 ἢ εὐθεῖα τῇ περιφερεῖ. εἰ οὖν τοῦτο ἀδόνατον, τί τὸ αἴτιον τοῦ ἀδόνατον
 ἀκολουθῆσαι τῷ λέγοντι συμβλητάς εἶναι ταύτας τὰς κινήσεις; ἄρα ὅτι ἢ
 φορά οὐκ ἔστιν ἔσχατον εἶδος ἀλλ' ἔτι γένος ἐστὶν ὡς διαιρεῖσθαι εἰς εἶδη 30
 τὴν τε ἐπ' εὐθείας καὶ τὴν ἐπὶ κύκλου, ἢ ἄρ' ἐστὶν ἢ γραμμῆ γένος διαι-
 ρούμενον εἰς εὐθεῖαν καὶ περιφερῆ; εἴτε γὰρ αἱ κινήσεις αὐταὶ διάφοροι
 25 τῷ εἴδει, κἂν ἄμφω φοραί, εἴτε τὰ ἐφ' ὧν αἱ κινήσεις διάφορα, κἂν ἄμφω
 γραμμαί, οὐκ ἂν εἶεν συμβληταὶ αἱ κινήσεις· ἔδει γὰρ ἐπὶ τῶν συμβλητῶν
 τὴν τε κίνησιν ὁμοιδῆ εἶναι καὶ τὰ ἐν οἷς ἢ κινήσεις.

Πλὴν αὐτὸς ζητεῖ, πότερον ἄρα τῷ ἐτέρῳ τῆς διαφορᾶς αἴτιον ἐστὶν
 ἢ φορά γένος ἔτι οὐσα ἢ ἢ γραμμῆ γένος οὐσα· ὁ μὲν γὰρ χρόνος
 30 ὁ αὐτὸς ὧν, οὐ τῷ εἴδει μόνον ὁ αὐτὸς ἀλλὰ τῷ ἀριθμῷ, οὐκ ἂν εἶη 35
 ταύτης τῆς διαφορᾶς αἴτιος. ἀλλ' ἔοικεν τὴν τῶν γραμμῶν διαφορὰν
 αἰτιασθαι τῆς τῶν κινήσεων διαφορᾶς· τὸ γὰρ ἂν δὲ τῷ εἴδει ἢ ἄλλα

3 μῆκει M ἐπ' om. M εὐθείας F: εὐθει seq. lac. II l. M 4 πλείω
 εἶδη F ἢ (ante ἐπ') om. M 7 τουτέστι—μήκους (S) om. M 8 παρα-
 τεταμένον F 9 ἰσοταχῆς M 10 τῆς φορᾶς M ἢ om. F 11 ἐπ' εὐθείας E
 ἔχει τὰ εἶδη F 12 οὖν om. F 14 μέλλει FM 15 δὲ om. F 16 οὐ
 συμβληταὶ om. M διαφοραὶ F: διάφοροι M 17 κἂν F ἢ (post ἂν) om. M
 ἀδιάφορα F 18 φοράν om. M καὶ om. M 19 λέγοι—εἰ οὖν (20) om. F
 λέγει M 20 post ἀδόνατον (alt.) iter. τί τὸ sed del. M 23 ἢ om. et γραμμῆς F
 25 φοραί] διάφοροι F 28 ἐστὶν αἴτιον M 29 διαφορὰ F ἔτι οὐσαι a (et AF?)
 γὰρ om. F (ut Arist. A Shutianus) 30 ὁ post χρόνος om. M οὕτω M ὁ (post
 μόνον) om. F ἀλλὰ καὶ aM ὁ αὐτὸς libri: ὁ αὐτὸς δεῖ Aristotelis cod. F: αὐτὸς δεῖ
 Shutiani: δεῖ Ar. vulg. 31 ταύτης post διαφορᾶς coll. M 32 τῆς διαφορᾶς τῶν
 κινήσεων F ἂν δὲ τῷ εἴδει ἢ ἄλλα (ἀλλὰ AF) libri: ἄτομος Aristoteles vulg., sed ἂν
 δὲ (sic) superscr. E² (auctore Vitellio): ἄτομος ἐν δὲ (sic) K

περὶ τῶν γραμμῶν εἰπὼν ἐπήνεγκε κατ' ἐκεῖνα εἶδει διαφέρει ἢ τε ἐπ' 253^v
 εὐθείας φορὰ καὶ ἡ ἐπὶ κύκλου ὡς ὁηλοῖ τὰ ἐφεξῆς· καὶ γὰρ ἡ φορὰ,
 φησὶν, εἶδη ἔχει, ἂν ἐκεῖνο εἶδη ἔχη ἐφ' οὗ κινεῖται. ὁ δὲ Ἀλέ-
 ξανδρὸς εὐρών γεγραμμένον ἂν δὲ τῷ εἶδει ἦ, καὶ ἐπ' ἐκεῖνα εἶδει
 5 διαφέρει ἑλλείπειν φησὶ τῷ ἂν δὲ τῷ εἶδει ἦ τὸ ἕτερον'. ἐγὼ μὲντοι 40
 ἐν διαφορῆς ἀντιγράφοις οὕτως ἡδύρον τὴν γραφὴν· ἂν δὲ τῷ εἶδει ἦ
 ἄλλω. καὶ ἐκεῖνα εἶδει διαφέρει.

Καὶ ἄλλην δὲ γραφὴν φέρεσθαι φησιν ὁ Ἀλέξανδρος ἔχουσαν οὕτως·
 ὁ μὲν γὰρ χρόνος ὁ αὐτὸς αἰεὶ ἄτομος τῷ εἶδει. ἢ ἅμα καὶ κείνα
 10 εἶδει διαφέρει, ἀλλὰ τὴν μὲν γραφὴν ταύτην ἐκ τοῦ ἐτέρου ἐβδόμου
 βιβλίου ἐναθὶθὰ τις μετατέθεικε. καὶ οὐδὲν ἔδει πάλιν παραγγεῖλαι αὐτὴν
 νῦν ὡσπερ οὐδὲ τὰ ἄλλα τὰ ἐκεῖ γεγραμμένα. πλὴν ἐπειδὴ ἀσαφῶς
 προήχεται, οὐδὲν κωλύει τὴν ἐπ' αὐτῇ τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐξήγησιν παραγράψαι. 45
 ἡ παρεμβεβλημένη, γὰρ φησὶ, τοῦ πάντα χρόνον, ἐν ᾧ τὰ ἅμα κινούμενα
 15 κινεῖται, τὸν αὐτὸν τῷ ἀριθμῷ καὶ ἄτομον εἶναι συναπτόν τῷ πότερον
 οὐδ' αἴτιον, ὅτι ἐστὶν ἡ φορὰ γένος ἢ βῆτι ἡ γραμμὴ γένος· τὸ ἢ
 ἅμα καὶ κείνα εἶδει διαφέρει· τῇ γὰρ ἀπορία ὑποφέρει τὸ ἢ ἅμα καὶ κείνα
 εἶδει διαφέρει, τουτέστιν ἀκολουθεῖ θατέρῳ θάτερον. πόθεν δὲ ἀρχο-
 μένης τῆς διαφορᾶς ἀκολουθεῖ ἡ τοῦ ἐτέρου διαφορὰ, ἐδήλωσε προσθεῖς
 20 καὶ γὰρ ἡ φορὰ εἶδη ἔχει, ἂν ἐκεῖνο ἔχη εἶδη. ἂν μὲν γὰρ τὰ
 ὑποκείμενα ἦ τῷ εἶδει διαφέροντα, ἀνάγκη καὶ τὰς ἐν αὐτοῖς κινήσεις
 εἶδει διαφέρειν. οὐ μὴν ἀνάπαλιν, φησὶν ὁ Ἀλέξανδρος, ἐπὶ πάντων ἀλη- 50
 θές· οὐ γὰρ αἰ κατ' εἶδος διαφέρουσαι κινήσεις αἰεὶ ἐπὶ διαφορῶν κατ'
 εἶδος ὑποκειμένων γίνονται. αἰ γοῦν κατὰ τὰ χρώματα μεταβολαὶ αἰ κατ'
 25 εἶδος διαφέρουσαι ἐπὶ ὁμοειδοῦς ὑποκειμένου γίνονται τῆς ἐπιφανείας· ὁμοίως
 δὲ καὶ αἰ γραμμαὶ εἶδει διαφέρουσιν, ἀκολουθεῖ καὶ τὴν ἐπ' αὐτῶν κινήσιν
 εἶδει διαφέρειν. μήποτε δὲ, φησὶν ὁ Ἀλέξανδρος, ἐπὶ τῆς φορᾶς καὶ ἀντι-
 στρέφει· καὶ γὰρ τῶν φορῶν εἶδει διαφερουσῶν καὶ τὰ ὑποκείμενα εἶδει 55
 διόσει. ἢ ὁ αὐτός, φησὶ, λόγος καὶ ἐπὶ ἀλλοιώσεως καὶ ἐπὶ φορᾶς. ὅν

1 κατ' ἐκεῖνα libri: καὶ ἐκεῖνα voluisse Simplicium credo cf. v. 7: καὶ κείνα Arist. (sed κα
 in rasura E¹) εἶδη διαφέρειν M 2 ἐξῆς F 3 φησὶν ἔχει (om. εἶδη) F
 εἶδη ἔχη aAM (ut Ar. II): ἔχη εἶδη Arist. vulg. cf. v. 20: ἔχη om. F 4 εὔρον F
 τῷ εἶδει ~ ἦ καὶ ἐπ' ἐκεῖνα A: τῷ εἶδει ἦ καὶ ἐκεῖνα M: τῷ εἶδει ἦ ἐπ' ἐκεῖνα F
 5 διαφέρη F² ἑλλείπει M φησὶ τὸ F ἢ τῷ ἐτέρω F 6 ἐν om. F ἀντιγράφοις
 ἐτέροις οὕτως εὐρών F εὐρών M 7 ἀλλὰ A 8 δὲ φησὶν ὁ ἀλ. γρ. φέρ. a
 9 ὁ (post χρόνος) om. M 10 ἐκ τῆς ἐτέρου M 11 μετέθηκε F simili qua
 Alexandri nostri codices interpolatione laborant cf. ad p. 1092,30 11. 12 νῦν αὐτὴν
 F: αὐτὸν νῦν M 12 σαφῶς M 13 προεῖρηται F οὐδὲ M 14 χρόνου M
 15 ἀριθμὸν M 16 τὸ ἦ] τῷ ἦ M 17 τῇ γὰρ — διαφέρει (18) om. a
 τὸ ἦ] τὸ M 19 ἐδήλωσεν εἰπὼν M 20 διαφορὰ M εἶδη ἔχη M: εἶδη ἔχει F
 cf. ad v. 3 et p. 1095,26 23 αἰεὶ κινήσεις F 24 ὑποκείμενον A¹ γίνεταί M
 κατὰ χρώμα F τὰ superser. A¹ 26 διαφέρουσιν aFM 27 καὶ om. F
 28 post τὰ ὑποκείμενα add. κατ' ἢ ἡ φορὰ, τοῦτον ἐπὶ ἀλλοιώσεως, sed punctis nota-
 vit F 29 καὶ φορᾶς (om. ἐπὶ) M

γάρ ἔχει λόγον ἐπὶ τῆς | φορᾶς τὰ ὑποκείμενα καθ' ἃ ἡ φορὰ, τοῦτον 254r
 ἐπὶ ἀλλοιώσεως τὰ χρώματα, καθ' ἃ ἡ κατὰ ἀλλοίωσιν μεταβολὴ ἢ ἐν
 τῇ ἐπιφανείᾳ· ὡς καὶ τῇ φορᾷ κατὰ τὰ ὑποκείμενα καθ' ἃ ἡ φορὰ, ἐπεὶ
 καὶ ἐπὶ τῆς φορᾶς ἢ εὐθείᾳ καὶ ἢ περιφερῆς ἐν ἐπιφανείᾳ ὡς ἐκεῖ τὸ
 5 λευκὸν καὶ μέλαν. ἐρεῖ δέ, φησὶν, καὶ αὐτὸς προελθὼν περὶ τούτου· καὶ
 γὰρ τῷ ὄντι, ὡςπερ τὰ ἀλλοιούμενα τὴν διαφορὰν ἔχει κατὰ τὴν τῶν χρω-
 μάτων διαφορὰν καθ' ἃ ἀλλοιοῦται, οὕτω καὶ τὰ φερόμενα διαφέρει κατὰ 5
 τὴν διαφορὰν τῶν διαστάσεων καθ' ἃς φέρονται."

Ἐν δὲ τῇ λέξει ταύτῃ ἀσάφειαν ἔχειν ἐκείνῳ μοι δοκεῖ τὸ ῥητόν εἰ
 10 δὴ τοῦ μήκους ἐν τῷδὲ τὸ μὲν ἠλλοιωθήη τὸ δὲ ἠνέχθη. πῶς
 γὰρ λέγεται ἀλλοιωθῆναι τι ἐν τῷ ἡμίσει εἰ τύχοι τῆς εὐθείας; εἰ μὴ
 ἄρα τὸ φερόμενον ἐν μὲν τῷ ἡμίσει τῆς εὐθείας φερόμενον ἅμα καὶ ἀλλοι-
 οῦτο, ἐν δὲ τῷ ἡμίσει φέροιστο μόνον ἢ αὐτὸ ἢ ἄλλο· ἢ εἴ τι σῶμα συμ-
 παρατεταμένον τῷ ἡμίσει τοῦ μήκους, κατὰ μὲν τὸ τοσοῦτον μήκος ἠλλοι-
 15 ὠθήη, κατὰ δὲ τὸ ἕτερον ἡμισυ ἠνέχθη ἐν τῷ ἴσῳ χρόνῳ ἐκάτερον. οὐ
 γὰρ ἔστιν εἰπεῖν τότε, ὅτι ἡ ἀλλοίωσις ὁμοταχῆς ἐστὶ τῇ φορᾷ, κἂν ὁ
 χρόνος ἴσως ἦ, κἂν τὰ διαστήματα ἴσα ἦ τοῦ μήκους τό τε καθ' ὃ ἀλλοι-
 οῦται καὶ τὸ καθ' ὃ φέρεται. καὶ ἴσως διὰ τοῦτο εἶπεν τοῦ μήκους ἐν
 20 τῷδὲ τὸ μὲν ἀλλοιοῦσθαι τὸ δὲ φέρεσθαι, ἵνα δείξῃ ὅτι, κἂν τὸ μήκος
 ἴσον τις ὑποθῆται τῆς ἀλλοιώσεως, οὐδὲ οὕτως συμβληταὶ εἰσιν αἱ κινήσεις.

p. 249^a17 "Ὅτι δὲ ἐάν δι' οὐ. οἶον, εἰ πόδες, βᾶδισις ἕως τοῦ 15
 ὥστε σκεπτέον, τίς διαφορὰ κινήσεως.

Εἰπὼν διάφορον γίνεσθαι κατ' εἶδος φορὰν, ὅταν τὸ ἐφ' οὗ ἡ φορὰ
 διάφορον ἦ κατ' εἶδος, προστίθησιν ὅτι κἂν τὸ δι' οὗ ἡ φορὰ γίνεσθαι
 25 διάφορον ἦ κατ' εἶδος, διάφορον καὶ ἡ φορὰ κατ' εἶδος ἔσται· οἶον ἐάν
 τὸ μὲν διὰ ποδῶν κινῆται τὸ δὲ διὰ πτερύγων, καὶ τῶν κινήσεων γίνεσθαι 20
 διαφορὰ· καὶ γὰρ ἡ μὲν διὰ ποδῶν βᾶδισίς ἐστίν. ἡ δὲ διὰ πτερύγων
 πτήσις· καίτοι ἐπ' εὐθείας γίνεσθαι δυνατὸν ἅμω. τοῦτο δὲ εἰπὼν ἐπι-

1 λόγον ἔχει M τὰ] τὰς F ἡ φορὰ om. M 2 ἡ (ante ἐν) om. M 3 ὡςπερ M
 4 καὶ ὑπεριφερῆς (om. ἢ) M ἐκεῖ] ἔχει F 5 καὶ τὸ μέλαν F ἐρεῖ— φέρονται (8)
 om. M 9. 10 εἰ δὴ] εἰ μὴ M 10 δ' F 11 τύχη F: τύχει (!) M 11. 12 εἰ
 δὲ μὴ ἄρα M 13 δὲ (post ἐν) om. F 13. 14 συμπαρατεταμένον M 14 τὸ
 om. M 15 ἡμισυ M ut saepe 19 τὸ αΑ²FM: πῶι A μήκος AFM: μήκει a
 20 συμβλητά M 21 ὅτι δὲ ἐάν δι' οὗ AFM: ἔτι (ex Ar. vulg.) δὲ ἐν δι' οὗ a: in mrg.
 γρ. ὅτε δὲ ἐν ὧι A¹ (ut Ar. cod. F): ὅτε δὲ ἐν ὧι Arist. E² (ν ὧι in rasura, videtur ha-
 buisse ὅτε δὲ ἐάν δι' οὗ ut corr. I): ὅτε δ' ἐν δι' οὗ K: ὅτε δ' ἐν φ̄ οὗ Shutiani (om. οἶον—
 ἢ οὗ) οἶον εἰ πόδες om. M in lac. XV litt. 22 ὥστε AF cf. p. 1096,3: ὥστε
 τοῦτο ut Arist. vulg. et αΑ²: τοῦτο M qui ante τοῦτο lacun. XXII l. exhib. τίς] τίς
 ἢ M 23 γίνεσθαι διάφορον F διαφορὰν αM 24 διάφορος ἐστὶ κατ' F
 γίνεσθαι αM: γίνεσθαι AF 25 καὶ ἡ φορὰ ἔσται κατ' εἶδος διάφορον F 26 πολ-
 λῶν F κινεῖται A 26. 27 τῶν κινήσεων γίνεσθαι [κινῆται A] διάφορα [φορὰ F] AF:
 ταῦτα διάφορα ἔσται a: τὰ τῶν κινήσεων εἶδη διάφορα M 27 ἢ δὲ] ἢν F

φέρει· ἢ οὐ, ἀλλὰ τοῖς σχήμασιν ἢ φορᾷ ἄλλῃ. οὐ βουλόμενος διὰ 254r
 φηρον κατ' εἶδος γίνεσθαι κίνησιν, ἀν τὰ ὄργανα δι' ὧν ἡ κίνησις κατ'
 εἶδος διαφέρει, μηκέτι δὲ τὰ ἐφ' ὧν γίνεται. τῷ γὰρ σχήματι μόνῳ, φησί,
 ἔτεραί εἰσι κινήσεις ἢ τε πτῆσις καὶ ἡ βάδισις καὶ οὐ τῷ εἶδει, ὅταν ἀμ-
 5 φότεραι ἐπ' εὐθείας γίνωνται. διὸ καὶ συμβληταὶ αὗται· καὶ γὰρ ἰδᾶλλον 25
 κινεῖσθαι τοῦ βαδίζοντος τὸ ἰπτάμενόν φαμεν καὶ τὴν οὐριόδρομοῦσαν ναῦν.
 ἀλλὰ πῶς οὐ μᾶλλον κατ' εἶδος διαφέρει πτῆσις βαδίσεως ἢ βάδισις ἢ ἐπ'
 εὐθείας τῆς ἐπὶ κύκλου; ἢ κατ' ἄλλο μὲν ἴσως μᾶλλον διαφέρει, κατὰ δὲ
 τὴν νῦν διορισμὸν οὐ διαφέρει. εἰ γὰρ αἱ κατ' εἶδος διαφέρουσιν ἐλέγοντο,
 10 ἐὰν τὰ ἐφ' ὧν διάφορα εἶδη γραμμῆς ἢ, τὸ μὲν εὐθεῖα τὸ δὲ κύκλος,
 ὁῦλον ὅτι ἐὰν μὴ διάφορα ἦ τὰ ἐφ' ὧν ἡ φορᾷ, οὐδὲ ἡ φορᾷ διάφορος
 ἔσται κατὰ τὴν νῦν ζητουμένην διαφορᾷ, καθ' ἣν ἀσύμβλητοὶ εἰσιν αἱ 30
 κινήσεις. καὶ γὰρ τὴν ἀρχὴν προθέμενος ζητήσαι. τίνες τῶν κινήσεων
 συμβληταὶ εἰσι κατὰ τὸ θᾶττον καὶ βραδύτερον καὶ ἴσον καὶ τίνες οὐ, τὰς
 15 κατ' εἶδος διαφορούς ἔλεγε μὴ εἶναι συμβλητάς καὶ κατ' εἶδος διαφέρειν
 τὰς ἐπὶ διαφερόντων κατ' εἶδος γινομένας. ἡ δὲ πτῆσις καὶ ἡ βάδισις
 οὐκ ἐπὶ διαφερόντων κατ' εἶδος γίνεται· δύναται γὰρ ἄμφω ἐπ' εὐθείας
 καὶ ἄμφω ἐπὶ κύκλου γίνεσθαι. συμπεραίνεται δὲ λοιπόν, τίνα ἔστι τὰ
 ἴσοταχῆ καὶ συμβλητὰ ὅλως, ὅτι τὰ ἐν ἴσῳ χρόνῳ τὸ αὐτὸ διάστημα
 20 κινούμενα κατὰ φορᾷ. ὁηλονότι ταῦτα ἴσοταχῆ ἔστι. τὸ αὐτὸ δὲ μέ- 35
 γεθος οὐ τῷ ἀριθμῷ πάντως, ἀλλὰ τῷ εἶδει. ὥστε εἶδει ἀδιάφορον αὐτὸ
 εἶναι. τοιοῦτον δὲ τὸ εὐθὺ πρὸς τὸ εὐθὺ καὶ τὸ περιφερὲς πρὸς τὸ περι-
 φερές. εὐθύς μέντοι τὸ τῷ μεγέθει ἀδιάφορον εἶδει καὶ τῇ κινήσει
 ἀδιάφορον κατ' εἶδος ἔστιν.

25 Εἰπὼν δὲ πρότερον μὲν ὅτι 'ἐὰν ἔχῃ εἶδη τὸ ἐφ' οὐ κινεῖται, καὶ ἡ
 φορᾷ εἶδη ἔχει' τουτέστι διαφορὰς κατ' εἶδος, νῦν δὲ ὅτι, ἐὰν τὸ ὑποκεί-
 μενον ἀδιάφορον ἢ τῷ εἶδει, καὶ ἡ κίνησις ἀδιάφορός ἐστι, συντομωτέραν
 ποιῶν τὴν θεωρίαν· ὅταν, φησί, ζητῶ μὲν ποῖαι κινήσεις συμβληταὶ καὶ 40
 ποῖαι ἀσύμβλητοι, οὐκ ἀνάγκη τὸ ὑποκείμενον σκοπεῖν, ἀλλ' ἀρκεῖ τὴν
 30 κίνησιν αὐτῆν, περὶ ἧς ζητοῦμεν, ἢ συμβλητῆν ἢ οὐ πρόχειρον ἡμῖν οὖσαν
 σκοπεῖν, εἰ ἔχει διαφορὰς κατ' εἶδος· πάντως γὰρ ὁμοίως ἔχει καὶ τὸ
 ὑποκείμενον, καὶ οὐδὲν δεόμεθα εἰς ἄμφω βλέπειν. ὥστε καὶ ὅτε ἐζη-
 τοῦμεν, πότερον αἰτίον ἐστι τοῦ διαφορὰς ἔχειν, ἄρα ὅτι ἡ φορᾷ γένος ἢ
 ὅτι ἡ γραμμὴ γένος, μάτην ἐζητοῦμεν. οὐ γὰρ διαφωνεῖ τὸ ὑποκείμενον

1 ἄλλο M οὐδὲ F 3 διαφέρει F 4 κινήσεις εἰσι F οὐ] ἐν α 4. 5 ἀμφο-
 10 ἔφ' ὧν A¹ 5 γίνονται A¹ 7 ἢ] ἢ F 8 μᾶλλον om. M 9 οὐ om. M
 10 ἔφ' ὧν A¹ γραμμῆς εἶδη ἢ τὸ μὲν F 11 ἐφ' ὧν ἢ eras. in V litt. litura M
 12 ἔστι F 13 ζητεῖ M 15 διαφορὰς F καὶ FA²: om. αA¹M 16 ἐπὶ
 διαφορῶν ut v. 17 F 17 γίνονται F 18. 19 εἰσι καὶ ἴσοταχῆ F 20 τὸ δὲ αὐτὸ F
 21 ἀδιάφορον (omissis ὥστε εἶδει F) FM αὐτὸ] μὲν τὸ M 23 τὸ τῷ] πρὸς τῷ F
 ἔχει εἶδη FM 25 πρότερον μὲν om. F cf. p. 249^a 16: post ὅτι M 26 διαφορὰ M
 ἔχει εἶδη FM 27 συντομωτέραν M 28 ποῖός F¹ 30 εἰ συμβλητῆ M συμβλη-
 τῆν Brandis: συμβλητῆ libri 31 σκοπεῖν F διαφορᾷν F πᾶν F
 32. 33 ζητοῦμεν F; cf. p. 249^a 14 33 ἔστιν αἰτίον M

τῇ κινήσει τῇ ἐπ' αὐτοῦ, ὡς τὸ μὲν διαφορὰς ἔχειν, τὸ δὲ ἀδιάφορον 251^r
εἶναι· καὶ γὰρ εἴρηται ὅτι “οὐ τὸ τυχὸν τοῦ τυχόντος δεκτικόν, ἀλλ' ἐν
ἐνὸς τὸ πρῶτόν.” ἢ τὸ ὅσπερ σκεπτέον, τίς διαφορὰ κινήσεως ἐπή-
γαγεν, ὡς θέον ὃν τὸν μέλλοντα γινώσκειν, ποῖα κινήσεις συμβλητῆ καὶ
5 ποῖα ἀσύμβλητος, τὰς διαφορὰς τῶν κινήσεων πρότερον παρ' ἑαυτοῦ διηρη-
κέαι. αἱ γὰρ τῶν γραμμῶν διαφοραὶ πρόδηλοι καὶ τοῖς ἰδιώταις.

Πλείονα δὲ φησιν αὐτὸν ὁ Ἀλέξανδρος εἰρηκέναι περὶ τῆς ἀσύμβλητου
κινήσεως, διότι οὕτω δέδαικται ὅτι οὐκ ἔστιν εὐθεῖα ἴση περιφερείᾳ, ἀλλὰ
μεμῆνηκε ζητούμενον. διὸ καθόλου λέγει τῇ κατ' εἶδος διαφορᾷ τῶν γραμ- 50
10 μῶν τὴν κατ' εἶδος διαφορὰν τῶν κινήσεων ἀκολουθεῖν.

p. 249^a21 Καὶ σημαίνει ὁ λόγος οὗτος, ὅτι τὸ γένος οὐχ ἔν τι
ἔως τοῦ διὸ οὐ δοκοῦσιν ὁμωνυμία εἶναι οὕσαι.

Δείξας ὅτι αἱ μὲν ὁμοειδεῖς κινήσεις, ὧν τὸ εἶδος οὐκέτι διαιρεῖται 55
εἰς ἄλλα εἶδη, διὰ τὸ μίᾳ φύσιν εἶναι | συμβληταὶ εἰσιν, αἱ δὲ διαφέ- 254^v
15 ρουσαι κατ' εἶδος ἀσύμβλητοι, ὥσπερ πῆρισμα ἐκ τῶν εἰρηκένων συνάγει,
ὅτι τὰ ὁμογενῆ οὐκ ἔστι συμβλητά, διότι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ εἶδει ἀλλὰ τῷ
γένει. τὸ δὲ γένος οὐκ ἔστιν ἐν τι εἶδος ὥσπερ τὸ ἔσχατον εἶδος, δι
μηκέτι διαιρεῖται εἰς εἶδη (γένος γὰρ ἔστι τὸ εἰς πλείονα εἶδη διαιρούμενον),
ὥστε τὰ ὁμογενῆ καὶ μὴ ὁμοειδῆ οὐκ ἔστι συμβλητά. καὶ παρὰ τοῦτο,
20 φησί, πολλὰ λανθάνει μὴ ὄντα μὲν, νομιζόμενα δὲ συμβλητά· ὡς ἡ 5
εὐθεῖα καὶ ἡ περιφερής, ὅτι γένος οὕσαν τὴν γραμμὴν καὶ διαιρουμένην
εἰς ταύτας ὡς μίαν τινὰ φύσιν ἔχον τὸ γένος λαμβάνοντες καὶ τὴν εὐθεῖαν
καὶ περιφερῆ ὡς ὁμοφυεῖς συμβλητάς νομίζουσιν.

Εἰπὼν δὲ αἴτιον εἶναι τοῦ τὰ ὁμογενῆ τινὰς συμβλητὰ νομίζειν τὸ ἔν
25 τι ἡγεῖσθαι τὸ γένος, ἐπάγει καὶ τὴν περὶ τὰ ὁμώνυμα συμβαίνουσαν ἀπά-
την, δι' ἣν, καίτοι πάντων τῶν ὁμωνύμων ἑτεροφυῶν ὄντων, εἴπερ ὄνομα
μόνον κοινὸν ἔχουσι τὴν δὲ οὐσίαν διάφορον, καὶ ἀσύμβλητων ὄντων, τινὰ 10
ἕμως αὐτῶν συμβλητὰ δοκεῖ. τῶν γὰρ ὁμωνύμων, φησί, πολλή τις ἔστι
διαφορὰ· καὶ γὰρ αἱ μὲν πολλὴ ἀπέχουσιν ὥσπερ αἱ ἀπὸ τύχης, αἱ δὲ
30 ἔχουσι τινὰ ὁμοιότητα ὡς αἱ εἰκόνες πρὸς τὰ πρωτότυπα, αἱ δὲ
ἐγγύς εἰσιν ἢ γένει ἢ ἀναλογίᾳ, γένει μὲν τὰ ἀφ' ἐνὸς καὶ πρὸς ἐν
λεγόμενα· κοινὸν γὰρ τι αὐτοῖς τό τε ἀφ' οὗ καὶ τὸ πρὸς δὲ φαντασίαν

1 ἔχει F 2 εἴρηται] p. 249^a2 cf. supra p. 1090, 16 τὸ τυχεῖν F
4 θέον] δὲ F ὃν om. M 5. 6 διηρηκέναι παρ' αὐτῶ F 11 γε ὁ a ut cod. F
Arist. οὔτος om. M 12 ὁμωνυμία M: ὁμωνύμως F εἶναι οὕσαι A: οὕσαι εἶναι
F: οὖν οὕσαι a: οὕσαι M 13 κινήσεις om. F 14 ἄλλα F et ante ras. A
συμβλητὰ F 16 ἐν aAM: ἐν F 16. 17 τῷ γένος M 18 τὸ] ὅπερ F
διαιρεῖται F 19 μὴ om. M περὶ F 20 λανθάνει πολλὰ Arist.
λανθάνει FM 22 ταῦτα F: ταύτην M τὸ γένος ἔχον F 24 τινὰ FM
25 τὸ γένος om. F 27 ἔχουσι κοινὸν F ἀσύμβλητων ὄντων M 28 ὁμω-
νουμιῶν a ut Arist. [praeter E¹] διαφορὰ ἔστι F 29 ἐπέχουσιν a 30 ἔχου-
σαι F ut Arist. 31 γένη μὲν M... 32 ἐφ' οὗ M τὸ (ante πρὸς) om. F

ἀποτελοῦν γένους. ἀναλογία δὲ ὁμώνυμά ἐστι τὰ τὴν ἐν τῷ λόγῳ καὶ τῇ 254^v
 χρεία ὁμοιότητα σφύζοντα ὡς ἡ ἀρχή· καὶ γὰρ ἡ πηγὴ καὶ ἡ καρδιά καὶ
 μινάς καὶ σημεῖον καὶ τὸ ἡγούμενον ἐν πόλει ἀρχὴ λέγεται τοσοῦτον ἀλλή- 15
 λων τῇ φύσει διαφέροντα. τὰ οὖν ἐγγὺς ὄντα καὶ ὅμοια ὡς ἡμοφυτὴ λαμ-
 βάνοντες συμβλητὰ ἡγούνται, ὡς τὸ πολὺ καὶ διπλάσιον ἐπὶ ὕδατος καὶ
 ἀέρος. δύνανται δὲ τὸ καὶ σημαίνει ὁ λόγος οὗτος ὅτι τὸ γένος οὐχ
 ἐν τι ἐπὶ τῆς κινήσεως εἰρησθαι. καὶ γὰρ εἶπεν πρότερον, ὅτι αἴτιον τοῦ
 μὴ συμβλητὰς εἶναι τὴν τε φερόν καὶ τὴν ἀλλοίωσιν κινήσεις οὕτως τὸ
 τὴν κίνησιν ἔχειν εἶδη καὶ μὴ εἶναι ἐν τι αὐτὴν εἶδος μηδὲ μίαν φύσιν
 10 ὥσπερ οὐδὲ ἡ γραμμὴ. ὁ δὲ ἐν τι νομίζων τὴν κίνησιν εἶδος ἄξιον 20
 καίτοι γένος οὐσαν κατὰ ἀλήθειαν, ἡμοφυεῖς πάσας τιθεὶς τὰς κινήσεις,
 συμβλητὰς πάσας νομίζει καὶ τὰς οὐ συμβλητὰς νομιζομένας. εἶκοι δὲ
 τὴν κίνησιν γένος οὕτω λαμβάνειν ὡς κοινότητα ὁμωνύμως κατηγορουμένην
 τῶν διαφόρων κινήσεων, οἷοι ἄλλη μὲν ἢ κατὰ τόπον, ἄλλη δὲ ἢ κατὰ
 15 ποιότητα, καὶ ἄλλη ἢ κατὰ ποσότητα τῆς καὶ τὰ γένη ταῦτα διαφέρειν
 ἀλλήλων. καὶ διὰ τοῦτο ἐπιφέρει τὴν τῶν ὁμωνυμῶν διαφορὰν αἰτίαν
 τῆς πλάνης τῆς περὶ τὰς συμβλητὰς καὶ ἀσυμβλητὰς κινήσεις λέγειν τὸ 25
 τινὰς τῶν ὁμωνύμων κινήσεων δι' ὁμοιότητα ἡμοφυεῖς δοκεῖν καὶ διὰ τοῦτο
 συμβλητὰς.

20 p. 249^a25 Ἦότε οὖν ἕτερον τὸ εἶδος ἕως τοῦ ἴση δὲ ἡ ἀνισος, ἡ 40
 ἐκεῖνο ἀνισον.

Εἰπόν τὰ μὲν διαφέροντα κατ' εἶδος ἀσύμβλητα εἶναι, τὰ δὲ ἀδιά-
 φορα συμβλητὰ. ζητεῖ λοιπὸν πότε ἕτερον τὸ εἶδος καὶ διαφοράν.
 ἄρα ὅταν τὰ ὑποκειμένα διαφέρῃ καὶ τὸ εἶδος ἕτερόν ἐστι τὸ ἐν ταῖς δια-
 25 φέροις ὑποκειμένοις· οἷον τὸ λευκὸν τό τε ἐν ἵπῳ καὶ ἐν ἀνθρώπῳ ἄρα
 ἕτερόν ἐστι κατ' εἶδος διὰ τὴν τῶν ὑποκειμένων διαφορὰν ἢ οὐκ ἀρκεῖ τὸ
 ὑποκείμενον μόνον διαφορὰν ἔχειν, ἀλλὰ χρὴ πρὸς τῇ τοῦ ὑποκειμένου 45
 διαφορᾷ καὶ τὸ εἶδος αὐτὸ διάφορον εἶναι, ὥστε ἄλλο εἶδος ἐν ἄλλῳ ἔχειν
 ὑποκειμένῳ τὰ διαφέρειν κατ' εἶδος λεγόμενα; καὶ γὰρ εἴρηται ἤδη, ὅτι ἐν
 30 ἐνὸς δεκτικόν ἐστι, καὶ ὅτι ἀντακολουθεῖ ἀλλήλοις τὰ τε ὑποκείμενα καὶ

1 ἀποτελοῦν M: ἀποτελῶν F: ἀποστέλλον aΔ¹, sed τ et ` (ον) superser. A² ἐστι
 om. F 2 καὶ γὰρ καὶ M καὶ ἡ καρδιά om. F 2. 3 ἡ μινάς καὶ τὸ ση-
 μεῖον M 3 καὶ (post μινάς) om. F ἀρχὴ λέγεται] λέγεται ἐν κατὰ τὴν ἀρχὴν F
 4 καὶ τὰ ὅμοια F 5 καὶ τὸ διπλάσιον M 7 πρότερον] p. 249^a11 9 ἡτὴ aM
 αὐτὸ F post εἶδος add. ἕως τοῦ ἴση F 10 ὁ δὲ] οὐ δὲ F 11 τὰς κινήσεις om. F
 12 τὰς οὐ συμβλητὰς νομιζομένας F, γρ. A²: τῶν ὡς συμβλητὰ νομιζόμενα AM: τῆς νῆ
 συμβλητὰ νομιζόμενα a 15 τῆς καὶ τῆς γένει M 16 ἐστὶ post ἀλλήλων add. M
 τὴν ὁμώνυμον F 17 τῆς πλάνης om. F κινήσεις — Ἦότε οὖν (20) om. F 20 ἡ]
 ἡ ΔM ἡ ex ἡ Δ: ἡ F: ei ut Arist. a 21 κάκεινο F 22 ἀδιάφορα aM, ὁ
 postea adscripto A: μὴ διαφέροντα F 23 ἀδιάφορον M 24 ἄρα AM: ἄρα a: ἄρα F
 τὸ ὑποκείμενον F 25 ὑποκείμενον M ἐν (post καὶ) om. F: τὸ ἐν M 27 μόνον
 om. M 29 εἴρηται] p. 249^a3 ἐν om. F 30 δεκτικόν M: δεκτικόν aΔF

τὰ ἐν αὐτοῖς εἶδη. καὶ κἄν τε ἕτερα ἢ τὰ δεκτικά, καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς 254v
 ἕτερα ἔστι· κἄν τε ὁμοιοῦν τὰ ὑποκείμενα, καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς τῆς αὐτῆς
 ἔστι φύσεως. ὣν γὰρ ἡ ἐπιφάνεια ὁμοιοῦν οὔσα δεκτική ἔστι πρώτων,
 ταῦτα τῆς αὐτῆς ἔστι φύσεως ἀλλήλοις. κἄν μὴ ὁμοιοῦν τυγχάνη ὥσπερ
 5 τὰ χρώματα. 50

Ζητεῖ οὖν τίς ὅρος καὶ τίνι κρινουμένον, πότε ταῦτόν σημαίνει τὸ
 λευκὸν ἢ τὸ γλυκὺ ὡς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἔχον φύσιν, οἷον ὅταν ἐν
 ἴππῳ καὶ κύνι τὸ λευκὸν θεωρῆται, ἢ ἕτερον καὶ ἕτερον, ὅταν ἐν ἐπι-
 φανείᾳ καὶ ἐν φωνῇ καὶ τὸ γλυκὺ τὸ ἐν χυμῷ καὶ ἐν φωνῇ. ἵνα οὖν μὴ
 10 ἐν τοῖς κατὰ μέρος περιπλανώμεθα, τίς ὅρος καὶ κριτήριον ἂν εἴη τῆς
 τοιαύτης διακρίσεως; ἄρα οὖν, ὥσπερ ἐδόκει Πρωταγόρα, ἡ αἰσθησις κρι-
 τήριον ἱκανὸν τῶν τοιούτων ἔστιν, ὥστε τὸ ἐκάστῳ φαινόμενον κατὰ τὴν
 αἰσθησιν τοῦτο καὶ ἀληθὲς νομίζουσιν, εἴτε ταῦτόν εἴτε ἕτερον ἢ αἰσθησις ἀπαγ- 55
 γέλλει; ἢ οὐ χρὴ τῇ αἰσθήσει καὶ τῇ ἀπ' αὐτῆς | φαντασίᾳ τὴν κρίσιν ἐπι- 254a^r
 15 τρέπειν, πολλαχρῶς διαψευδομέναις, ἀλλὰ τῷ λόγῳ τὴν φύσιν καὶ τὴν ὑπαρ-
 ξιν τῶν πραγμάτων ζητεῖν; ἐπεὶ ἢ γε αἰσθησις τὸ ταχὺ καὶ βραδὺ τῆς
 κινήσεως ἐπὶ τε τῆς εὐθείας καὶ ἐπὶ τοῦ κύκλου ὡς ὁμοφυῆ κρίνει.

Ταῦτα ἐπὶ τῆς κατὰ τὴν φοράν ἐνοίας ἀπορήσας, κἄν μὴ ὀνομάζη
 τὴν φοράν, ἀλλὰ λευκοῦ καὶ γλυκέος ἐμνημόνευσεν, ἐκτείνει τὴν ζήτησιν
 20 καὶ ἐπὶ τὰς ἄλλας κινήσεις καὶ μεταβολὰς ζητῶν, πῶς χρὴ καὶ ἐπ' ἐκεί- 5
 νων εὐρίσκειν τὰ συμβλητὰ καὶ ἀσύμβλητα, τὸ ταῦτόν καὶ μὴ ταῦτόν διορί-
 ζοντας. καὶ πρῶτον τῆς ἀλλοιώσεως μνημονεύσας δεῖκνυσιν, ὅτι καὶ ἀλλοιώ-
 σεως εἰσὶ συμβληταί· ἔστι γὰρ τὸν μὲν ταχέως ἰαθῆναι τὸν δὲ βρα-
 δέως καὶ δηλονότι καὶ ἄμα τινάς. εἰ οὖν τὸ ὑγιάζεσθαι ἀλλοιοῦ-
 25 σθαι ἔστιν, ἔσται ἀλλοιώσις ἰσοταχῆς ἢ ἐν ἴσῳ χρόνῳ γινομένη.
 ἀλλ' οὐκ ἦν ἀπλῶς ἰσοταχῆ ἐν φορᾷ τὰ ἐν ἴσῳ χρόνῳ κινούμενα, ἀλλ'
 ὅταν τὸ ἴσον ἐν ἴσῳ κινήται· ἴσα δὲ ἔστι διαστήματα τὰ τῶν αὐτῶν ὄντα 10
 μέτρων. ἀλλ' ἐπὶ ἀλλοιώσεως τί ἂν εἴη τὸ καθ' ὃ ἀλλοιοῦται τὸ ἀλλοιού-
 μενον; δηλονότι ποιότητος· ἢ γὰρ κατὰ ποιότητα μεταβολὴ ἀλλοίωσις λέγε-
 30 ται· τὸ δὲ ἴσον οὐκ ἔστιν ἐπὶ ποιότητος λεγόμενον, ἀλλ' ὡς ἐν τῷ
 ποσῷ ἰσότης λέγεται, οὕτως ἐν τῷ ποιῷ ὁμοιότης, ὡς καὶ ἐν Κατη-
 γορίαις διώρισται. τούτοις οὖν καλῶς ἐπιστήσας ἔστω, φησίν, ἰσοταχὲς
 εἶναι ἐπὶ ἀλλοιώσεως τὸ τὸ αὐτὸ μεταβάλλειν ἐν τῷ ἴσῳ χρόνῳ, κοινὸν

1 ἢ] ἔστι M 2 ἔσται ἕτερα M 3 ἔσται φύσεως M 6 πότερον F 8 θεωρεῖται A
 καὶ ἕτερον om. M 9 ἐν (ante φωνῇ) utrobique om. F, altero loco M quoque γλυκὺ
 τῷ A 10 ἂν om. F τῆς om. M 13 εἴτε (post ταῦτόν)] ἢ F ἐπαγγέλλει FM
 14 οὐ χρὴ] οὐ χρῆται F: οὐχί M 16 ἐπιζητεῖν F βραδὺ καὶ ταχὺ F 17 ἐπὶ
 (ante τοῦ) om. F 18 τὴν om. F κἄν aA¹A²: οἷον FM ὀνομάζειν F: ὀνομάζει M
 19 γλυκέος καὶ λευκοῦ M 21 τὰ ἀσύμβλητα M 21. 22 διορίζοντα F 23 τὸ
 μὲν FM τὸ δὲ FM 25 ἔσται ut Arist. H et Shutiani: ἔστιν Ar. vulg. ἢ ante
 ἀλλοιώσις M 27 τὸ ἴσον om. F 28 μερῶν F 31 καὶ om. FM
 31. 32 ἐν Κατηγορίαις] c. 6 p. 6a34. 8 p. 11a15 32 διώρισται om. M οὖν om. F
 33 τὸ (ante τὸ) om. F

ὄνομα τὸ τοῦ ταύτου καὶ τῆς ἰσότητος εὐρών καὶ τῆς ὁμοιότητος. καὶ 254^a
 ἀπορεῖ λοιπὸν τὸ ἐν ταῖς συμβληταῖς ἀλλοιώσεσι ταῦτον πρότερον ἐν τῷ
 ὑποκειμένῳ δεῖ ζῆταιν, ἐν ᾧ τὸ πάθος ἢ ἐν αὐτῷ τῷ πάθει, τουτέστι
 ποτέρας ἰσοταχεῖς ῥητέον ἀλλοιώσεις τὰς ἐν τῷ ἴσῳ χρόνῳ τὰ αὐτὰ ὑπο-
 5 κείμενα ἐχούσας ἡλλοιωμένα, ἢ τὰς ἐν τῷ ἴσῳ χρόνῳ κατὰ τὰ αὐτὰ πάθη
 μεταβεβληκυίας. καὶ φησιν, ὅτι ἐπὶ μὲν τοῦ προτεθέντος παραδείγματος
 τοῦ τῆς ὑγείας ἰσοταχῆς ἢ ὑγιανσίς ἐστι τῷ τὸ πάθος, τουτέστι τὴν ὑγείαν
 καθ' ἣν ἡ μεταβολὴ τοῖς ὑγιαζομένοις γίνεται, τὴν αὐτὴν εἶναι τῷ εἶδει 20
 (οἷον ὀφθαλμῶν φέρε εἰπεῖν καὶ μὴ ἄλλου μορίου) ἢ τῷ ὑγείαν ἀπλῶς
 10 ἀλλὰ μὴ ἄλλο πάθος εἶναι.

Καὶ τοῦτο δὲ χρῆ προσεῖναι ταῖς ἰσοταχεῖσιν ὑγείαις τὸ μῆτε μᾶλλον
 μῆτε ἥττον ἀλλ' ὁμοίως ὑπάρχειν. ὁ γὰρ ἐστὶν ἐπὶ τῶν μὴ ἰσοταχῶν
 φορῶν τὸ ποτὲ μὲν θᾶττον ποτὲ δὲ βραδύτερον φέρεσθαι, τοῦτο ἐπὶ τῶν
 μὴ ἰσοταχῶν ἀλλοιώσεων δοκεῖ τὸ ποτὲ μὲν μᾶλλον ποτὲ δὲ ἥττον ἀλλοιού-
 15 σθαι. ἐὰν δὲ τὸ πάθος μὴ τὸ αὐτὸ ἦ, ἀλλὰ τὸ μὲν ἄλλο τὸ δὲ ἄλλο,
 ὥστε τὸ μὲν λευκαίνεσθαι τὸ δὲ ὑγιαίνεισθαι, οὐδὲν ἐστὶν ἐν τούτοις, καθ' 25
 ὃ συγκριθῆσονται· οὔτε γὰρ ἴσον ὡς ἐπὶ τῶν ποσῶν, οὔτε ὅμοιον ὡς ἐπὶ
 τῶν ποιῶν, οὔτε ταῦτόν, ὅπερ κοινῶς ἐπ' ἀμφοῖν λέγεται. καὶ τὴν αἰτίαν
 ἐπήγαγεν· καθ' ὃ γὰρ ἡ τῶν παθῶν διαφορὰ, καθ' ἣ ἢ ἀλλοιώσις, εὐθύς
 20 εἶδη ποιεῖ διάφορα ἀλλοιώσεως, καὶ περὶ ταῦτον ὑποκειμένον γίνηται.
 καὶ χρῆ ἐν τῷ ἦ ἤδη ταῦτα τὸ ἦ δασύνειν. ἐρρήθη γὰρ καὶ ἐπὶ τῆς
 φορᾶς, ὅτι αἱ ἀνομοιοεῖς κινήσεις οὐκ εἰσὶ συμβληταί· ὥστε οὐδὲ ἐπὶ ἀλλοιού-
 σεως αἱ κατὰ τὰ διαφέροντα τῷ εἶδει πάθη γινόμενα συμβληταί εἰσιν. 30

Εἰ οὖν αἱ κατ' εἶδος διαφοραὶ τῆς τε φορᾶς καὶ τῆς ἀλλοιώσεως
 25 αἰτία τοῦ ἀσυμβλήτου εἰσὶ, δεῖ διηρηκέναι παρ' ἑαυτῷ πόσα φορᾶς εἶδη
 καὶ πόσα ἀλλοιώσεως, ἵνα τὰς προτιθεμένας γνωρίζωμεν, πῆ τε διαφέρου-
 σιν ἀλλήλων καὶ πῆ οὐ. ἀλλὰ τὴν μὲν εἰς τὰ ἄτομα εἶδη διαίρεισιν ἐκάστης
 τῶν κινήσεων νῦν παρατρέχει. κοινήν δὲ μέθοδον παραδίωσιν ἀπὸ τῆς
 τῶν διαφορῶν κοινότητος εἰλημμένην. τὰ γὰρ διαφέροντα, ὡς αὐτὸς ἐδί-
 30 ῶξεν, ἢ γένει διαφέρει ἢ εἶδει ἢ ἀριθμῷ. καθ' ἣν οὖν διαφορὰν τὰ 35
 κινούμενα διαφέρει ἀλλήλων, οὐ κατ' ἄλλο τι ἀλλὰ καθ' ἃ κινεῖται (ταῦτα

1 τὸ τοῦ αὐτοῦ M καὶ (ante ἀπορεῖ) om. F 5 ἡλλοιωμένα om. F 5. 6 ἢ
 τὰς μεταβεβληκυίας κατὰ τὰ αὐτὰ πάθη ἐν τῷ ἴσῳ χρόνῳ F 6 φασὶ M προσ-
 τεθέντος F: προθέντος M 7 ἢ om. M ὑγιαν a ut in proximis saepe A¹
 8 γίνεται] λέγεται F 9 ὀφθαλμῶν F ἢ τὸ F 11 προσθεῖναι F ὑγείαις M
 ut saepe 12 μὴ om. M 15 τὸ δὲ ἄλλο om. F 17 οὐδὲ γὰρ F 18 τῶν
 ποιῶν FM: ποιῶν aA ταῦτόν a: ὅμοιον AFM 19 ἢ] ὃ F 20 γίνεται M
 21 ἦ] εἶδη F ἢ δασύνειν] ἢ δι' ἃ sic M ἐρρήθη F καὶ om. M 22 αἱ
 μὲν FM ἀνομοιοεῖς M 23 τὰ om. F 24 ἐὰν οὖν M 25 ἀσυμβλήτους M
 εἰσὶ, δεῖ] εἰς εἶδη F πόσω διαφορᾶς M 25. 26 εἶδει καὶ πόσα καὶ τῆς F 26 προσ-
 τιθεμένας F 26. 27 διαφέρει F 28 κοινήσεων M παραδέκυσιν F 29 κοι-
 νότητος A¹ 29. 30 ἐδίωξεν p. 249^b12 cf. Top. A 7. 103^a7 30 γενέσει F δια-
 φέρειν A ἢ (ante εἶδει) om. A (add. A¹) καθ' ἣν] anacoluthia statuenda est; respondet
 αὕτη p. 1100, 1 31 καθ' ἣ] κατὰ τὸ M

γὰρ εἶπεν, ὧν αἱ κινήσεις), εἰ μὲν κατὰ γένος εἴη αὕτη, καὶ αἱ κινή- 254a
 σεις κατὰ γένος διοίσουσιν ἀλλήλων· οἷον εἰ τὸ μὲν αὔξεται, τὸ δὲ λευ-
 καίνεται, καὶ ἡ αὔξησης τῆς λευκάνσεως γένει διοίσει· καὶ γὰρ ἡ μὲν κατὰ
 τὸ ποσόν, ἡ δὲ κατὰ τὸ ποιόν, ἅπερ γένει διάφορά ἐστι τοῦ ὄντος. εἰ δὲ
 5 εἶδει διαφέρει τὰ κινούμενα, καθ' ὃ κινούνται, εἶδει καὶ αἱ κινήσεις
 διοίσουσιν, ὡς ἡ λεύκανσις τῆς μελάνσεως. εἰ δὲ μὴ εἶδει ἀλλ' ἀριθμῷ
 μόνῃ τοῖς κινουμένοις ἢ διαφορὰ καθ' ὃ κινούνται, καὶ αἱ κινήσεις αὗται 40
 ἀλλήλων ἀριθμῷ διοίσουσι. καὶ αὗται μόναι ἔσσονται συμβληταὶ αἱ ἀριθμῷ
 μόνῃ διαφέρουσαι ὁμοειδεῖς καὶ ὁμογενεῖς κινήσεις. ὥστε ἅπερ ἐπὶ τῆς
 10 φορᾶς οὐ διήθρωσε, τοῦτο νῦν σαφέστερον πεποιήκειν, ὅτι τῇ ἑτεροτήτι
 καὶ ταυτότητι τῶν καθ' ἃ ἡ κίνησις γίνεται χρὴ κρίνειν τὰ ἀσύμβλητα
 καὶ τὰ συμβλητά. τὸ δὲ ὧν εἰσιν αἱ κινήσεις εἶπεν εἶδει διαφέρειν
 δεῖν ἐν τοῖς κινουμένοις καθ' αὐτὸ καὶ μὴ κατὰ συμβεβηχός, ἵνα τὰ
 κινούμενα κατ' ἐκείνα καθ' ἃ κινεῖται εἶδει διαφέρειν, τὸ μὲν εἰ τύχοι λευ- 45
 15 καινόμενον, τὸ δὲ ὑγιαζόμενον (τούτων γὰρ εἰσιν αἱ κινήσεις τῆς λευ-
 κότητος καὶ τῆς ὑγείας) καὶ καθ' αὐτὸ διαφέρειν τούτοις εἶδει, τουτέστι
 κατὰ τὴν λεύκανσιν καὶ ὑγιάνσιν, ἀλλὰ μὴ κατὰ συμβεβηχός τῷ τὴν μὲν
 εἰ τύχοι ἴππου εἶναι τὴν δὲ ἀνθρώπου. τοῦτο γὰρ οὐκ ἔστι καθ' ὃ κινού-
 νται εἶδει διαφέρειν, ἀλλὰ καθ' ὃ εἰσὶ. διὸ καὶ δοκεῖ πολλὰκις τῷ τὰ ὑπο- 20
 κείμενα τοῖς καθ' ἃ ἡ κίνησις γίνεται εἶδει διαφέρειν καὶ αὐτὴ ἡ κίνησις
 εἶδει διαφέρειν οὐ διαφέρουσα τῷ μηδὲ ἐκείνα διαφέρειν καθ' ἃ ἡ κίνη- 50
 σις γίνεται.

Οὕτως τῇ διαφορᾷ καὶ ταυτότητι τοῦ πάθους τὸ ἀσύμβλητον καὶ συμ-
 βλητὸν ἐπὶ τῶν ἀλλοιώσεων χαρακτηρίσας, ὡς τῆς ἀλλοιώσεως κατὰ πάθος
 25 γινομένης, καὶ βουλόμενος προσθεῖναι καὶ τὴν κατὰ τὸ ὑποκείμενον διαφο-
 ρὰν ἐρωτᾷ πάλιν πότερον, ἐὰν ἰσοταχεῖς αἱ ἀλλοιώσεις ὦσι, τὸ
 πάθος δεῖ μόνον αἰτιασάσθαι ὅτι τὸ αὐτὸ ἢ μᾶλλον ὅτι ὁμοιον (τοῦτο
 γὰρ οἰκείοτερον ὄνομα τῆς ποιότητος καὶ τῆς ἀλλοιώσεως, ὡσπερ | τὸ 254a
 ταῦτὸν τῆς οὐσίας), ἢ καὶ τὸ ὑποκείμενον καὶ ἀλλοιούμενον, ὅταν ἐν ἐκάστῃ
 30 τῶν ἀλλοιουμένων ἴσον ἢ τὸ ἀλλοιούμενον, οἷον τῆς ἐπιφανείας τὸ εἰς τὸ
 λευκὸν μεταβεβληχός ἴσον ἢ ἐν τῷ ἴσῳ χρόνῳ. καὶ πρὸ ὀλίγου δὲ τοῦτο
 ἀπορήσας, ὅτε ἔλεγε πότερον οὖν ἐν ᾧ τὸ πάθος ἢ τὸ πάθος δεῖ
 συμβαλεῖν, καὶ τὸ πάθος αἰτιασάμενος, νῦν προστίθῃσι τὸ ἐν ᾧ τὸ πάθος
 πρὸς ἄμφω λέγων χρῆναι βλέπειν καὶ πρὸς τὸ πάθος εἰ ταῦτὸν ἢ ὁμοιον 5

1 αὐτῇ F	4 τὸ (ante ποσόν et ποιόν) om. F	γένει AF: γένει aM	6 εἶδει
post κινήσεις Arist.	8 αἱ om. M	9 ἅπερ om. F	10 διήθρωται F
11 καθ' ὃ FM	11. 12 τὰ συμβλητά καὶ ἀσύμβλητα F	12 αἱ om. F	13 καθ' αὐτὸ Ar. cod. F: καθ' αὐτὰ Ar. vulg.
		post καὶ μὴ inser. συ: seq. I litt. litura M	
14 εἶδει om. M	εἰ τύχη M	16 διαφέρει M	18 τύχη FM ¹
(ante τὰ) om. M	20 εἶδει—γίνεται (22) om. M	αὕτη F	24 καθὰ A ¹
26 ὡσι] ὡς F	27 δεῖ] δὴ M	29 ἢ om. M	καὶ (ante τὸ) om. F
om. M	30 post ἐπιφανείας add. ἂν a	30. 31 τὸ εἰς λευκὸν M	31 ὀλίγον FM
34 λέγων om. M	εἰ] ἢ F		

εἶη, καὶ πρὸς τὸ ὑποκείμενον ἢ ἴσον· καὶ ἄμφω μὲν συμβλητὰ νομίζουσιν, 254av
 ἀλλὰ κατὰ μὲν τὸ πάθος ὅμοια ἢ ἀνόμοια ἢ ταυτὰ ἢ ἕτερα, κατὰ δὲ τὸ
 ὑποκείμενον ἴσα ἢ ἄνισα. οὕτω δὲ ἔσται τις ἀλλοιώσις ἢ αὐτὴ μὲν. ἂν
 ἢ κατὰ ταυτὸν πάθος, ἄνισος δέ, ἂν ἢ τὰ δεδεδειγμένα τὸ πάθος ἄνισα, καὶ
 5 ἀνάπαλιν ἴση μὲν τις οὐχ ἢ αὐτὴ δὲ ἢ οὐχ ὁμοία.

p. 249^b19 Καὶ ἐπὶ γενέσεως δὲ καὶ φθορᾶς τὸ αὐτὸ σκεπτέον
 ἕως τοῦ τὸ δὲ πρῶτον μερίζον.

Τὰς αἰτίας τῶν συμβλητῶν καὶ ἀσυμβλητῶν μεταβολῶν ἐπὶ τε φθορᾶς
 παραδοῦς καὶ ἐπὶ ἀλλοιώσεως τὴν αὐξήσιν καὶ τὴν μείωσιν παρὰ ἐπὶ τὴν
 10 γένεσιν μετέβη καὶ τὴν φθοράν, ὡς γνώριμον δὲ ὂν ἐκ τῶν προειρημένων
 παρήκε τὴν αὐξήσιν καὶ τὴν μείωσιν. ἢ γὰρ τοῖς ὁμοιοῦσιν ἐν ἴσῳ χρόνῳ
 ἴση γινόμενη προσθήκη δι' ἴσου ἰσοταχῆς αὐξήσιν καὶ ἢ ἀφαίρεσις ἢ τοι-
 αὐτὴ μείωσις ἰσοταχῆς· τὸ γὰρ ἴσον καὶ ἐπὶ τῆς αὐξήσεως καὶ μείωσεως
 οὕτω λέγεται ὡς καὶ ἐπὶ τῆς φθορᾶς. ἀλλὰ τοῦτο μὲν ὡς σαφὲς παρήκε,
 15 ζητεῖ δὲ ἐπὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς, πῶς γένεσις γενέσει καὶ φθορὰ
 φθορᾷ ἰσοταχῆς λέγεται. καὶ ὡς περ διαπορῶν καὶ ἐρωτῶν· ἄρα, φησὶν,
 ἰσοταχῆς λέγεται γένεσις, εἰ ἐν ἴσῳ χρόνῳ τὰ αὐτὰ τῷ εἶδει καὶ ἄτομα 20
 κατὰ τὸ εἶδος γίνονται οἷον ἀνθρώπος, ἀλλὰ μὴ κατὰ γένος τὸ αὐτὸ
 οἷον ζῷον; θάπτων δὲ γένεσις, ὅταν ἐν τῷ αὐτῷ ἴσῳ χρόνῳ μὴ τὸ
 20 αὐτὸ ἢ τὸ γεγονός, ἀλλὰ ἕτερον, οἷον εἰ ἀνθρώπων γινομένων. ὁ μὲν ἤδη
 γεγονώς εἶη ἀνθρώπος ἐν τῷ ἴσῳ ἢ τῷ αὐτῷ χρόνῳ, ὁ δὲ μηδέπω, ἀλλὰ
 τι μέρος εἶη τῶν ἐν αὐτῷ γεγονώς, μηδέπω δὲ αὐτός.

Εἰπὼν δὲ θάπτω, εἰ ἐν ἴσῳ χρόνῳ ἕτερον εἶη γεγονός τι καὶ μὴ
 τὸ αὐτό, ἀπολογεῖται ὑπὲρ τοῦ ἕτερον εἰπεῖν καὶ μὴ θειναί τι ἴδιον ὄνομα.
 25 οὐ γὰρ ἔχομεν, φησὶ, τινὰ δύο, ἀ ἢ ἐπὶ τῆς κατ' οὐσίαν μεταβολῆς
 ἕτερότης σημαίνει. ὡς περ ἐπὶ τῆς κατὰ ποιότητα μεταβολῆς ἢ ἀνομοιότης
 τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥττον σημαίνει. καὶ ἐπὶ τῆς κατὰ ποσότητα κοινὸν μὲν
 ἢ ἀνισότης, δύο δὲ σημαίνει τὸ μερίζον καὶ τὸ ἕλαττον. οὕχ οὕτω, φησὶν.

.1 εἶη] ἢ M ἢ ἴσον scripsi cf. in lemmate ἢ ἐκεῖνο ἄνισον: ἢ ἴσον A: καὶ ἴσον F: εἰ
 ἴσον ex Arist. aM 2 ante ὅμοια et ἴσα add. ἢ M 3 τις ἀλλοιώσις aA²M: τις
 ἀλλοίω A¹: τοῖς ἄλλοις F 4 δεδειγμένα FM 5 ἢ] ἢ A 6 δὲ om. F
 8 post αἰτίας add. ὡς M τῶν ἀσυμβλητῶν καὶ συμβλητῶν F μεταβολῶν M
 9 ἐπὶ (post καὶ) om. aM 10 μεταβέβηκε a φθοράν M 12 ἴση om. M
 γινόμενη F προσθήκη προσθέσθαι M ἢ superser. A 13 μείωσις ἰσο-
 ταχῆς M καὶ ἐπὶ τῆς μείωσις M 14 καὶ om. FM 15 πῶς δὲ F
 φθορὰ om. M 16 ἰσοταχῶς F λέγεται— ἰσοταχῆς (17) om., sed add. in marg. A¹
 18 γένοιτο a 19 θάπτων A¹M (similiter errant Aristot. eodd. EK) αὐτῷ om. F
 21 γεγονώς M: γεγονός aAF 21 ἢ ἐν τῷ χρόνῳ αὐτῷ ὁ μηδέπω F τῷ (post ἢ)
 om. M 22 δὲ om. F 23 θάπτων M cf. p. 1102,1 γεγονότι καὶ M 24 εἰπὼν F
 θειναί τι scripsi: θειναί ἢ A: θειναί aFM 25 ἀ aA²: om. A¹FM ἢ] ἢ M
 μεταβολῆ M 26 σημαίνει M ὡς περ παρ' ἐπὶ M ποιότητος μεταβολῆ M
 27 τὸ (post καὶ) om. F ἐπὶ τῆ M 28 τὸ οὖν μερίζον F

ἢ ἐπὶ τῆς γενέσεως κοινῶς λαμβανομένη ἑτερότης [ἔχομέν τινα] δύο 254^a
σημαίνει. βουλόμενος δὲ καὶ ἐπὶ τῆς κατ' οὐσίαν μεταβολῆς εὐρεῖν ὀνό-
ματα οἰκεῖα· ἐπειδὴ, φησίν, ἢ οὐσία, ἥς ἢ γένεσις ἐστίν, ἐξ ἀριθμῶν
σύγκειται, θάττω γένεσιν ῥητέον καὶ βραδυτέραν καὶ ὅλως ἀνισοταχῆ, ὅταν 30
5 ἐν τῷ αὐτῷ ἢ τῷ ἴσῳ χρόνῳ τοῦ μὲν πλείων τοῦ δὲ ἐλάττων ἀριθ-
μὸς ὁμοειδῆς γένοιτο, ὡς ὅταν ἀνθρώπων γινομένων ἐν τῷ αὐτῷ ἢ τῷ
ἴσῳ χρόνῳ τοῦ μὲν πλείων ἀριθμὸς γίνηται, οἷον πλείονα τῷ ἀριθμῷ
μόρια, τοῦ δὲ ἐλάττων· ὅταν δὲ συμπληρωθῶσιν, ἔσται ὁ μὲν θάττων
γεγονώς, ὁ δὲ βραδυτέρον, ἐκ τῶν ἴσων ἀριθμῶν τῶν ἀνθρωπιῶν ἄμφω
10 συγκρίμενοι. ἀλλ' ἐπὶ μὲν τῆς κατὰ πάθος μεταβολῆς καὶ τὸ κοινὸν τῆς
συγκρίσεως τῶν ἀνισοταχῶν ὠνόμασται ἀνομοιότης λεγόμενον καὶ ἐκά- 35
τερον τῶν ὑπὸ τὸ κοινὸν τὸ μὲν μᾶλλον τὸ δὲ ἥττον, καὶ ἐπὶ τῆς κατὰ
ποσὸν κοινὸν μὲν τὸ ἄνισον, τῶν δὲ ὑπ' αὐτὸ τὸ μὲν μεῖζον τὸ δὲ ἔλαττον.
αὐτὸς δὲ καίτοι ἐκάτερον προθεῖς εἰπεῖν ἤρκεσθη τὰ ὑπερέχοντα ὀνομά-
15 σαι τὸ μᾶλλον καὶ τὸ μεῖζον. ἀλλὰ πῶς καὶ τὸ κοινὸν ἀνώνομον
εἶπεν ἐπὶ τῆς γενέσεως, εἶπερ τὸ ἕτερον αὐτῷ ἀρμόττει; ἢ ὅτι κοινόν ἐστι
τὸ ἕτερον. καὶ γὰρ τὸ ἀνόμοιον καὶ τὸ ἄνισον ἕτερά ἐστιν. ἀριθμὸν δὲ
τὴν οὐσίαν εἶπεν ἢ τοῖς Πυθαγορείοις ἀκολουθῶν ἀρχὰς τῶν ὄντων λέγου- 40
σιν τοὺς ἀριθμούς

20 κέκλυθι, κύδιμ' ἀριθμέ, πάτερ μακάρων, πάτερ ἀνδρῶν
καὶ

ἀριθμῷ δέ τε πάντ' ἐπέοικεν,
ἢ ὅτι κατ' ἀριθμούς τινας ὠρισμένους τῶν τε στοιχείων καὶ τῶν μερῶν
ἀπάντων γενέσεις καὶ συστάσεις ἐπιτελοῦνται· διὸ οὐδὲ τῶν ἀνθρωπίνων
25 τεχνῶν τῶν τὴν ὅλην δημιουργίαν μιμουμένων οὐδεμίᾳ δύνатаι χωρὶς ἀρι-
θμοῦ συστήναι.

p. 249^b 27 Ἐπει δὲ τὸ κινουῦν κινεῖ τι αἰεὶ καὶ ἔν τινι ἕως τοῦ καὶ
τὴν ἡμίσειαν τῆς Γ ἐν τῷ ἡμίσει τοῦ Δ χρόνου κινήσει.

Οἰκεῖος καὶ αὐτὸς ὁ λόγος ἐστὶ τῷ περὶ τῆς τῶν κινήσεων συγκρί- 50

1 ἔχομέν τινα aAF: in lac. litt. XII vel XIII om. M 3 ἢ (post ἥς) om. F 4 θάτ-
των M ῥητέον τε καὶ βραδυτέρων M 5 ἢ] ἢ F 5. 6 ὁμοειδῆς ἀριθμὸς M
6 γένοιτο FM²: γίνηται M¹ ὅταν] ὁ τῶν F τῷ (post ἦ) om. a 7 γίνηται
scripsi: γένηται libri 8 ἐλάττω F θάττων F 9 βραδυτέρος F
ἀνθρωπιῶν M 10 κατὰ τὸ a πάθος] πλῆθος M 10. 11 τῶν συγκρί-
σεων M 12 καὶ ἐπὶ—ἐλάττον (13) om. M 13 αὐτοῦ F 14 τῷ ὑπερέχοντι F
15. 16 εἶπεν ἀνώνομον F 18 πυθαγορῶσι A 19 τοὺς ἀριθμούς om. F 20 κέκλυθι
F: κύκλυθι (post lac. IV litt.) M; cf. Pythagoreorum versuum fr. IX et X sylloges
Nauckianae (post Iambl. V. Pyth. Petrop. 1884 p. 234) δ' ἀνδρῶν (!) M 22 τε
πότ' ἔοικεν F: τε πάντ' ἐπεποιήκας M 23 ὠρισμούς a τε om. F 24 τῶν om.
FM 25 μιμουμένων F 27 κινεῖ τι αἰεὶ a: κινεῖ τι αἰεὶ F: κινεῖ τε (ε in rasura)
αἰεὶ τι (τι postea insertum) A (ut Arist. F) quod fuerit olim κινεῖται αἰεὶ (ut Arist. E):
κινεῖ αἰεὶ τι Shutiani: κινεῖται αἰεὶ M 27. 28 καὶ τὴν ἡμίσειαν (sic) ἐν τῷ ἡμίσει a ex
Arist. vulg., plenius lemma Shutianis respondet 29 Οἰκεῖος οὗτος ὁ λόγος M

σειώς τε καὶ παραβολῆς· καὶ γὰρ ἐνταῦθα παραβάλλων τό τε κινουῦν καὶ 254a^v
 τὸ κινούμενον τὰς πρὸς ἄλληλα αὐτῶν ἀναλογίας ἐπιζητεῖ ἐπὶ τε φορᾶς καὶ
 ἀλλοιώσεως καὶ αὐξήσεως καὶ μειώσεως. ζητεῖ γὰρ εἰ, ὥσπερ ἡ πολλα-
 πλασία δύναμις τινος δυνάμειος κινούσης τι πολλαπλασίον κινεῖ ἐκείνου.
 5 οὕτω καὶ τὸ πολλοστημόριον τῆς κινούσης τι δυνάμειος πολλοστημόριον
 κινήσει τοῦ ὑπ' ἐκείνης κινουμένου. οἷον εἰ οἱ ἑκατὸν ἄνθρωποι τὴν |
 ναῦν κινούσιν, εἰ καὶ ὁ εἰς τὸ ἑκατοστὸν τῆς νεῶς κινήσει. παραβάλλει 254b
 δὲ καὶ πρὸς τὸν χρόνον καὶ πρὸς τὸ τῆς κινήσεως διάστημα τὴν τε κινου-
 σαν δύναμιν καὶ τὸ κινούμενον· οἷον εἰ ἡ κινήσασα δύναμις τόδε τι, οἷον
 10 τῆνδε τὴν ναῦν, ἐν τοσούτῳ χρόνῳ τοσόνδε διάστημα, τὸ ἡμισυ τῆς νεῶς
 ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ διπλασίον διάστημα κινήσει· καὶ εἰ ἡ ἡμίσεια δύνα-
 μιν τὸ αὐτὸ διάστημα ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ τὸ ἡμισυ τοῦ κινήθεντος ὑπὸ 5
 τῆς ὅλης κινήσει· ἔτι δὲ εἰ ὡς ἡ ὅλη δύναμις τὸ ἡμισυ τοῦ ὑπ' αὐτῆς
 κινήθεντος ἐν τινι χρόνῳ διάστημα τι ἐν ἡμίσει τοῦ χρόνου τὸ αὐτὸ διά-
 15 στημα κινεῖ, οὕτω καὶ τὸ ἡμισυ τῆς δυνάμειος ὅλον τὸ ὑπὸ τῆς ὅλης
 κινήθην ἐν τινι χρόνῳ ἐν διπλασίῳ τούτου τοῦ χρόνου κινήσει. ταῦτα γὰρ
 φαντασίαν μὲν τινα παρέχεται ὡς ἀναλογίαν διασφύζοντα, οὐχ οὕτω δὲ ἔχει.
 ὡς φαίνεται. πρῶτον δὲ ἐπὶ τῆς φορᾶς τὸν λόγον ποιεῖται, καὶ οὕτω τὰ
 ἐπὶ ταύτης δεικνύμενα καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων κοινοποιήσει κινήσεων. 10

20 Προλαμβάνει δὲ ὡς ἐναργῆ τὸ πᾶν τὸ κινουῦν τί κινεῖν· οὐ γὰρ οἷον
 τε κινεῖν μὲν, μηδὲν δὲ κινεῖν, ἀλλ' ὥσπερ πᾶν τὸ κινούμενον ὑπὸ τινος
 κινεῖται, οὕτω καὶ πᾶν τὸ κινουῦν τί κινεῖ. καὶ ὅτι ἐν τινι χρόνῳ κινεῖ
 τὸ κινουῦν· οὐ γὰρ οἷον τε κίνησιν ἄνευ χρόνου γενέσθαι. καὶ ἔτι μὲν-
 25 τοι μέγχι του κινεῖ· τοσονδὲ γὰρ μῆκος κινεῖ τὸ κατὰ φορᾶν κινουῦν.
 καὶ τὰ μὲν ἄλλα ὡς ἐναργῆ παρέλαβεν, τούτου δὲ καὶ ἀπόδειξιν ἐπήγαγεν
 ἐκ τῶν πρότερον δεδειγμένων αὐτὴν ὑπομιμνήσκων. εἰ γὰρ πᾶν τὸ κινου- 15
 μενον κεκίνηται ἧδὴ καὶ τὸ κινουῦν κεκίνηκεν ἧδὴ διὰ τὸ ἐπ' ἄπειρον
 τεμνομένης τῆς κινήσεως μὴ οἷον τε εἶναι ἀρχὴν κινήσεως λαβεῖν, εἰ δὴ
 τὸ κινουῦν κεκίνηκε, τὸ δὲ κεινηκὸς ποσόν τι διάστημα κεκίνηκε, τὸ κινουῦν
 30 ἂν εἴη πᾶν ποσόν τι διάστημα κεινηκὸς ἧδὴ· οὐ γὰρ δύναται κεινηθῆναι
 μὲν τι, μὴ τοσόνδε δέ. ὥστε πᾶν τὸ κινουῦν τί τε κινεῖ καὶ ἐν χρόνῳ τινὶ
 καὶ διαστήματι.

Ταῦτα προλαβὼν ὡς ἀξιώματα ἐπὶ τὰς ἀναλογίας ἔρχεται λοιπὸν τοῦ
 τε κινουόντος κατὰ φορᾶν καὶ τοῦ κινουμένου ὑπ' αὐτοῦ καὶ τοῦ χρόνου 20

1 περιβολῆς M 3 εἰ om. F 4 κινούσης τῆς πολλαπλασίας ἐκείνου κινεῖ F
 ἐκείνης κινεῖ M 5 τῆς—πολλοστημόριον om. F 6 ἐκείνου M οἱ om. F
 ἄνθρωποι] ἄνδρες M 7 νηὸς F: νεὸς M κινήσει ante τῆς νεὸς M 9 τόδε τί
 scripsi: τὸ δέ τι aAM: τὸ τέ τι F 10 τόσῳ M νεὸς M 10. 11 ἐν τῷ αὐτῷ
 χρόνῳ post τοσόνδε διάστημα F 11 εἰ ἡ A: ἡ M: εἰ a: om. F 13 ἡ ὅλη ἡ a
 16 διπλασίονι M 18 ποιεῖται τὸν λόγον M 20 προλαμβάνει F ἐναργῶς F:
 ἐναργῆ M τί κινεῖ M γὰρ post οἷον τε F 22 κινεῖ τί a ὅτι om. M
 23 post κινουῦν add. μένον F κίνησιν ante γενέσθαι F 25 καὶ om. F 26 προ-
 τέρων F: πρώτων M αὐτῷ a 27 κεκίνηται—κινουῦν om. F 28 εἶναι om. M
 ἀρχὴν τῆς F 29 κινουῦν] κινεῖν M 30 τι om. M 31 μὲν τι] μέντοι M

καὶ τοῦ διαστήματος. λαμβάνει δὲ τὴν μὲν κινουσαν δύναμιν τὸ Α, τὸ 2541^b
 δὲ κινούμενον ὑπ' αὐτῆς βάρους τὸ Β, τὸ δὲ μῆκος καὶ διάστημα τῆς κινή-
 σεως, ὃ κακίνηκεν ἡ Α δύναμις τὸ Β βάρους, τίθησι τὸ Γ, χρόνον δὲ ἐν
 ᾧ τὴν Δ. τούτων δὲ κειμένων τὸ βάρους πρῶτον διελὼν φησι τὴν ἴσην
 5 δύναμιν ἢ τὴν αὐτὴν τὸ ἥμισυ τοῦ βάρους διπλάσιον διάστημα κινεῖν ἐν
 τῷ αὐτῷ χρόνῳ. εἶτα καὶ τὸν χρόνον διελὼν ἐν τῷ ἡμίσει τοῦ χρόνου
 φησὶ τὸ ἥμισυ τοῦ βάρους τὸ αὐτὸ τοῦ μήκους διάστημα τὸ ἐξ ἀρχῆς 25
 κινήθησθαι τὸ Γ ὑπὸ τῆς αὐτῆς δυνάμεως· οὕτω γὰρ ἡ ἀναλογία σφίζε-
 ται. εἰ γὰρ τι εἶη δεκατάλαντον βάρους κινουδὸν ἐν ὥρᾳ σταδιαῖον διάστημα,
 10 τοῦτο τὸ πεντετάλαντον ἐν ὥρᾳ δύο στάδια κινήσει, ἐν ἡμιωρίῳ δὲ τὸ
 στάδιον μόνον. εἶτα τὸ διάστημα διελὼν τοῦ βάρους τοῦ ἐξ ἀρχῆς μένον-
 τος συνδιαιρεῖ τὸν χρόνον· τῶν γὰρ αὐτῶν ὑποκειμένων ἡ Α δύναμις τὸ
 Β βάρους τὸ ἥμισυ τοῦ Γ διαστήματος κινήσει ἐν τῷ ἡμίσει τοῦ Δ χρόνου·
 εἰ γὰρ τις δύναμις πάλιν δεκατάλαντον βάρους κινεῖ σταδιαῖον διάστημα ἐν 30
 15 ὥρᾳ μιᾷ, τὸ αὐτὸ βάρους ἡμιστάδιον κινήσει ἐν ἡμιωρίῳ. αἱ δὲ τρεῖς
 ἀναλογίαι αὗται οὕτω σφίζονται. ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ ἡ αὐτὴ δύναμις τὸ
 ἕλαττον φορτίον μείζον διάστημα κινεῖ, καὶ τοσοῦτον μείζον, ὅσῳ ἕλαττον
 τὸ βάρους. ὡς οὖν τὸ ἥμισυ τοῦ βάρους πρὸς τὸ ὅλον βάρους, οὕτω τὰ
 20 δύο στάδια πρὸς τὸ ἕν, εἴπερ τοσοῦτον μείζον τὸ διάστημα, ὅσῳ ἕλαττον
 τὸ βάρους. καὶ ἐναλλάξ οὖν ὡς τὸ ὅλον βάρους πρὸς τὸ στάδιον, οὕτω τὸ
 ἥμισυ τοῦ βάρους πρὸς τὸ διπλάσιον τοῦ διαστήματος. ἡ δὲ δευτέρα 35
 ἀναλογία ἡ τὸ ἥμισυ τοῦ βάρους τὸ σταδιαῖον διάστημα λέγουσα ἐν τῷ
 ἡμίσει χρόνῳ κινεῖσθαι οὕτως ἔχει τὸ ἀναγκαῖον· ὡς τὸ ὅλον βάρους
 πρὸς τὸ ἥμισυ, οὕτως ὁ ὅλος χρόνος πρὸς τὸν ἥμισον, καὶ ἐναλλάξ ὡς
 25 τὰ δέκα τάλαντα πρὸς ὥραν, οὕτω τὰ πέντε πρὸς ἡμιώριον.

Ταύτην ὁ Ἀλέξανδρος πρώτην θέθεικε τὴν ἀναλογίαν, τὴν πρώτην
 οἶμαι παρεῖς. δευτέραν δὲ θέθεικε τὴν λέγουσαν· εἰ ἡ ὅλη δύναμις τὸ
 ἥμισυ τοῦ βάρους ἐν τῷ ἡμίσει χρόνῳ τὸ σταδιαῖον ἐκίνησε διάστημα,
 ἐν τῷ ὅλῳ χρόνῳ διπλάσιον κινήσει τοῦ σταδιαίου διαστήματος. καὶ ἡ 40
 30 ἀναλογία δῆλη· ὡς γὰρ τὸ ἡμιώριον πρὸς τὴν ὥραν, οὕτω τὸ στάδιον
 πρὸς τὰ δύο, καὶ ἐναλλάξ ὡς τὸ ἡμιώριον πρὸς τὸ στάδιον, οὕτω τὰ δύο
 στάδια πρὸς τὴν ὥραν· καὶ ἔστι μὲν τῇ πρὸ αὐτῆς ἀκόλουθός πως αὕτη τὸ
 μὲν διάστημα φυλάττουσα τὸ αὐτό, τὸν δὲ χρόνον μερίζουσα, οὐ μέντοι αὐτὴν

1 μὲν om. F 2 βάρους] μέρος F 3 Α] πρώτη M τὸ γ̄ FM: γ̄ aA
 χρόνον M: χρόνος a 4 τὴν] τὸ a 5 ἢ (ante τὴν) om. F κινεῖν scripsi:
 κινεῖ aAFM 7 τὸ ἐξ] τῷ ἐξ M 8 κινήθησεται aF 9 διάστημα om. M
 10 τοῦτω τὸ πεντετάλαντον M ἡμιωρίῳ A¹ 12 ἡ Α δύναμις om. M 14 εἰ]
 ἡ F 16 αὐτῇ] τοιαυτῇ M 17 τοσοῦτον M ὅσω aF: ὅσον A²M: ὅσον
 om. A¹ 18 ὡς οὖν] ὅσον F 19 τοσοῦτον μείζον εἰ ὅσον ἕλαττον M 22 ἡ
 om. F 23 ὡς καὶ τὸ M 24 τὸ ἥμισον et mox τὸν ἥμισυ M ὃ (ante ὅλος) om.,
 sed add. A¹ 25 πρὸς τὸ ἡμιώριον F 26 τὴν ἀναλογίαν πρώτην θέθεικε F
 28 ἐν—χρόνῳ om. M 30 δῆλη] ὅλη M 32 στάδια] διαστήματα M πρὸς
 τὴν ὥραν post οὕτω ponit F ἀκόλουθως F 33. p. 1105, 1 αὐτὴν οἶμαι om. M
 33 αὐτὸ F

οἶμαι παρὰ τῆς Ἀριστοτέλει κείσθαι. ἡ δὲ τρίτη ἀναλογία ἡ τὸ διά- 254^b
στημα διαιροῦσα τοῦ βάρους τοῦ ἐξ ἀρχῆς μένοντος λέγει, ὅτι ὡς τὸ
διάστημα τὸ σταδιαῖον πρὸς τὸ ἡμιστάδιον, οὕτως ἡ ὥρα πρὸς τὸ ἡμιώ- 45
ριον, καὶ ἐναλλάξ ὡς ἡ ὥρα πρὸς τὸ στάδιον, τὸ ἡμιώριον πρὸς τὸ ἡμι-
5 στάδιον. ὥστε εἰ ἡ ὅλη δύναμις τὸ ὅλον βάρος τὸ στάδιον ἐν ὥρᾳ ἐκίνει,
τὸ ἡμιστάδιον ἐν ἡμιῳρίῳ κινήσει.

p. 250^a6 Καὶ ἡ ἡμίσεια ἰσχὺς τῆς Α τὸ ἡμισυ κινήσει ἕως τοῦ
τὴν ἡμίσειαν τῆς Γ, τοῦ μήκους.

Τετάρτην ἀναλογίαν ἐπάγει νῦν πρώτως τὴν δύναμιν μερίζων. ἀμα δὲ
10 καὶ τὸ βάρος, καὶ δεικνὺς ὅτι ἡ ἡμίσεια δύναμις τὸ ἡμισυ βάρους ἐν τῇ
ὅλῳ χρόνῳ, ᾧ ἡ ὅλη δύναμις τὸ ὅλον βάρος ἐκίνει, τὸ ἴσον διάστημα τῆς
ἐξ ἀρχῆς κινήσει· ἡ γὰρ αὐτὴ ἀναλογία μένει τῆς δυνάμεως πρὸς τὸ
βάρος, ὃ καὶ | αὐτὸς ἠτιάσατο. ὡς γὰρ ἡ Α ἰσχὺς πρὸς τὸ Β βάρους, 254^b
οὕτω τὸ ἡμισυ πρὸς τὸ ἡμισυ, ὥστε ἴσον ἐν ἴσῳ χρόνῳ κινήσουσιν. εἶτα
15 καὶ πέμπτην προστίθουσιν, ἐν ᾗ τῆς μὲν δυνάμεως πάλιν τὸ ἡμισυ λαμ-
βάνει, βάρος δὲ τὸ ἐξ ἀρχῆς, καὶ χρόνον ἐκείνον τὸν Δ. καὶ λέγει ὅτι τὸ
ἡμισυ κινήσει τοῦ Γ μήκους. εἰ γὰρ ἡ ὅλη δύναμις τὸ ὅλον βάρος ἐν
τῷδὲ τινι τῷ χρόνῳ τοσόνδε διάστημα ἐκίνει, τὸ ἡμισυ τῆς δυνάμεως ἐν
τῷ αὐτῷ χρόνῳ τὸ αὐτὸ βάρος τὸ ἡμισυ κινήσει τοῦ διαστήματος. ὡς
20 γὰρ ἡ ὅλη δύναμις πρὸς τὸ ὅλον διάστημα, καὶ τὸ ἡμισυ πρὸς τὸ ἡμισυ
καὶ ἐναλλάξ· καὶ γὰρ ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ ἡ ἐλάττων δύναμις ἔλαττον διά-
στημα κινεῖ καὶ τοσοῦτω ἔλαττον, ὅσῳ αὐτὴ ἐλάττων. τοῦ δὲ αὐτοῦ δια-
στήματος ὄντος πρὸς τὸν χρόνον ἀντικειμένην ἀναλογίαν ἔχει ἡ δύναμις.
ἡ γὰρ ἐλάττων δύναμις τὸ αὐτὸ διάστημα ἐν πλείονι χρόνῳ κινεῖ τῆς
25 μείζονος καὶ τοσοῦτω πλείονι, ὅσῳ αὐτὴ ἐλάττων ἐστίν. τὴν δὲ νῦν
προτεθειδισαν ἀναλογίαν, ἐν ᾗ τῆς δυνάμει ἀνάλογον ἐλαττοῦσθαι τὸ διά- 10
στημα ἔδειξε, προῖων διελέγξει διὰ τῆς ἐφεξῆς ῥήσεως ὡς οὐκ αἰεὶ τὸ
ἀραρὸς ἔχουσιν. ἔστι γὰρ τι μῖριον τῆς κινούσης τὴν ναῦν δυνάμεως,
εἰ ἑκατὸν ἄνδρες ἔλκουσιν αὐτὴν σταδίου διάστημα, ἡ τοῦ ἐνὸς ἀνδρὸς
30 δύναμις, ἣτις οὐ μόνον τὸ ἑκατοστὸν μέρος τοῦ σταδίου ἀδυνατεῖ τὴν
ναῦν ἐλκύσαι, ἀλλὰ καὶ τὸ ὅποσονοῦν ἐλάχιστον.

1 παρὰ] περὶ τῶν sic F τρίτῃ] μετρητῇ F 2 τὸ βάρος F¹ λέγει ὅτι
om. F 3 ἡμιστάδιον AFM: ἡμισυ στάδιον a 4 πρὸς τὸ ἡ sic F 5 εἰ om. F
τὸ βάρος ὅλον F 7 τῆς a AF et Arist. Shutiani: τῆς πρώτης M: om. a et Arist. vulg.
8 τοῦ μήκους om. a ut Arist. cf. p. 1106,3 9 τετάρτην τὴν F πρώτος corr. ex
πρώτος M δὲ om. F 11 ἐν ᾧ M ὅλη post δύναμις F 11. 12 τὸ
ἐξ M 13 ἠτιάσατο F Α] πρώτῃ FM Β] δεῦτερον FM (sed in mg β M)
15 πέμπτον F ἐν ᾧ F 17 τοῦ μήκους γ F 18 τοσόνδε] τὸ ὅλον F
ἐκίνει—χρόνῳ (19)] ἴσῳ] ἡ ἡμίσεια δύναμις F 22 αὐτὴ ἔλαττον F¹ 23 ἀνακειμέ-
νην F 24 τῆς] τοῦ F 25 πλείονι aA²: πλείονι A¹: πλείων F: πλέον M αὐτῇ M
νῦν om. M 26 τῇ om. F τὸ ἀνάλογον F 27 ἐξῆς F¹ 28 ἀραρὸς a:
ἀρα ρρὸς sic A: βάρους FM τῆς κινήσεως F τῆς ναῦν M 29 διάστημα στα-
δίου F 31 ἐλκύσαι] ἔλκουσαν M καὶ ὅποσονοῦν F

Φέρεται δέ τις καὶ τοιαύτη γραφή ταύτης τῆς λέξεως· καὶ εἰ τὸ E 254^b_v
τὸ Z κινεῖ ἐν τῷ Δ χρόνῳ τὴν Γ, οὐκ ἀνάγκη ἐν τῷ ἴσῳ χρόνῳ 15
τὸ ἐφ' οὗ τὸ E διπλάσιον τοῦ Z βάρους κινεῖν τὴν ἡμίσειαν τῆς
Γ· καὶ ἔστι τὸ ὑπὸ ταύτης τῆς γραφῆς λεγόμενον ἀληθέστερον τε καὶ
5 τοῖς ἐπιφερομένοις συναῖδον.

p. 250^a 12 Εἰ δὲ τὸ Α τὴν τὸ Β κινήσει ἐν τῷ Δ ὅσῃν ἢ τὸ Γ ἕως
τοῦ καὶ τὸ μῆκος δ πάντες ἐκίνησαν.

Διὰ μὲν τῆς πρὸ ταύτης λέξεως ἔδειξεν, ὅτι ἐὰν ἡ ἡμίσεια ἰσχύς τὸ
ἥμισυ τοῦ βάρους κινῇ διάστημα τι ἐν τινι χρόνῳ, καὶ τὸ διπλάσιον βάρος
10 κινήσειν τὴν αὐτὴν ἰσχύον τὸ ἥμισυ τοῦ διαστήματος ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ·
διὰ δὲ ταύτης ἀναιρεῖ τὸ τὴν ἡμίσειαν ἰσχύον δύνασθαι τὸ ὅλον βάρος κινεῖν
ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ τὸ ἥμισυ τοῦ διαστήματος. ἔοικεν οὖν τὸ πρότερον 25
εἰρημένον ἐπ' ἐκείνων μόνων εἰρησθαι, ἐφ' ὧν συγχωρεῖται τὰ μὲν κινεῖν,
τὰ δὲ κινεῖσθαι· ἔστι γὰρ τινα οὕτως ἔχοντα πρὸς ἄλληλα, ὡς καὶ τὸ
15 ὅλον τοῦ ὅλου κινητικὸν εἶναι, καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ ἡμίσεος ἀναλόγως καὶ τὸ
ἥμισυ τοῦ ὅλου, ἢ τοῦ διαστήματος ἐλαττωμένου ἢ τοῦ χρόνου πλεοναζο-
μένου. καὶ ὁῦλον ὅτι ἐπὶ τῶν τοιούτων ἀληθὲς εἰπεῖν, ὅτι ἐν τῷ χρόνῳ
ἢ ὅλῃ δυνάμει τὸ ὅλον βάρος κινεῖ τοσόνδε τι διάστημα, ἐν τούτῳ τῷ
χρόνῳ τὸ ἥμισυ τοῦ βάρους ὑπὸ τῆς ἡμισείας δυνάμεως τὸ αὐτὸ διάστημα 30
20 κινήθησεται, καὶ τὸ αὐτὸ βάρος ὑπὸ τῆς ἡμισείας δυνάμεως ἐν τῷ αὐτῷ
χρόνῳ τὸ ἥμισυ τοῦ διαστήματος, ἢ τὸ ὅλον διάστημα ἐν διπλασίῳ χρόνῳ·
οὗ γὰρ περὶ τοῦ πάντως κινήσειν ἐκεῖνο εἴρηται, ἀλλ' ὅτι, ἂν κινῇ, κατὰ
τὴν ἐκκειμένην ἀναλογίαν κινήσει. οὗ γὰρ πάντως τὸ ἥμισυ τῆς δυνά-
μεως κινητικὸν ἔσται τοῦ διπλασίου βάρους. ἔτι δὲ μᾶλλον οὐ πᾶν μῦρον
25 δυνάμεως πᾶν βάρος ὀποσοῦν ἐλάχιστον διάστημα κινήσει ἐν ὀποσοῦν
πλείστῳ χρόνῳ. λέγει οὖν ὅτι ἂν ἡ ὅλη δύναμις οἶον ἢ Α κινῇ βάρος τι 35
τὸ Β διάστημα τι τὸ Γ ἐν χρόνῳ τινὶ τῷ Δ, οὐκέτι τὸ ἥμισυ τῆς Α δυνά-

1 γραφή] haec recepta est in Arist. 2 κινεῖ F: κινεῖ aA: κινεῖτο M χρόνῳ Shutiani
BC: om. Ar. vulg. 3 τῷ ἐφ' οὗ M τὸ ε̄ aA (Arist. Shutiani BC): ε̄ F Arist. vulg.:
τὸ β̄ M (Shutianus D) ἡμίσει αὐτῆς a 5 ἐπιφερομένοις] ἐξῆς F: λεγομένοις M 6 δὲ
F (ut Arist. codd. EK) ἢ τὸ aM superser. A²: om. A¹F 7 καὶ AM: καὶ εἰς aF
μῆκος] μὴ δ F ἐκίνησε F 8 Διὰ τῆς μὲν F 9 ἐάν om. F 9 κινεῖ F 10 κί-
νήσει ἢ αὐτῆ ἰσχύς τῷ ἡμίσει F 11 διὰ δὲ—χρόνῳ (12) om. F 12 ἔοικεν οὖν] ε̄.....
εἶναι M (lac. VIII litt. interpos.) 13 μένων M ἐφ' ὧ M 15 ἀνάλογον F
15. 16 τοῦ ἥμισυ M 16 ἐλαττωμένου FM 18. 19 ἐν τούτῳ χρόνῳ M 21 διπλα-
σίον M 19 post χρόνῳ addita ἢ ὅλη δύναμις τὸ ὅλον βάρος τοῦ β̄ delet F 22 περὶ
τῆς τοῦ παντός κινήσεως F πάντως aM: παντός A (sed corr. A¹) F ἂν] ἐάν F
κινῇ, η̄ in ras. A¹ 23 ἐκκειμένην FM 23. 24 οὗ γὰρ πᾶν κινητικὸν ἔστι τὸ ἥμ.
τ. δ. τοῦ διπλασίου β. F 25 ὀποσοῦν F κινήσει διάστημα M ὀποσοῦν a:
ὀποσοῦν M 26 ἐάν FM οἶον om. M 27 τῷ β̄ F post τινὶ add. οἶον F
A om. F

μεως οἷον τὸ Ε τὸ ὅλον βάρους τὸ Β ἐν τῷ Δ χρόνῳ ἢ ἐν μορίῳ τινὶ 2541^b
 αὐτοῦ κινήσει μόνιον τι τοῦ Γ διαστήματος, ὅπερ πρὸς ὅλον τὸ Γ ἐν τῷ
 αὐτῷ λόγῳ ἔσται, ἐν ᾧ ἡ ὅλη δύναμις ἢ Α πρὸς ἑαυτῆς μόνιον, δ Ζ
 ὠνόμασε· τὸ μὲν γὰρ Ε ἔκειτο αὐτῆς ἡμισυ εἶναι. οὐ βούλεται δὲ ἐπὶ
 5 τοῦ ἡμίσεως μόνου τὸν λόγον ποιήσασθαι, ἀλλ' ἐφ' οὗ δὴ ποτε οὖν μορίου.
 διὸ οὐ τῷ Ε ἐχρήσατο, ἀλλὰ τῷ Ζ, ἵνα ἡ ὡς ἡ ὅλη δύναμις ἢ Α πρὸς 10
 μόνιον ἑαυτῆς ὅποσονοῦν τὸ Ζ, οὕτω τὸ ὅλον διάστημα τὸ Γ πρὸς τι
 μόνιον τῶν ἐν αὐτῷ. οὔτε οὖν τὸ Ε, φησὶν, ὅ ἐστιν ἡμισυ τῆς Α δυνά-
 μεως, κινήσει τὸ Β βάρους ἐν τῷ Δ χρόνῳ οὔτε ἐν τινι τοῦ Δ χρόνου
 10 μορίῳ μέρος τοῦ Γ διαστήματος, ὅ τὸν αὐτὸν ἔξει λόγον πρὸς ὅλον τὸ Γ
 διάστημα, ὃν ἔχει τὸ εἰλημμένον μόνιον τῆς Α δυνάμεως πρὸς ὅλην τὴν
 Α· οὐδὲ γὰρ μόνιον τῆς Α ὅλον τὸ Β κινήσει μόνιον τοῦ Γ οὔτε ἐν
 τῷ Δ χρόνῳ οὔτε ἐν μορίῳ αὐτοῦ· ἐνδέχεται γὰρ τὸ μόνιον τῆς Α δυνά- 15
 μεως μηδὲ ὅλως κινεῖν τὸ Β μηδὲ ἐν πολλαπλασίῳ τοῦ Δ χρόνῳ τὸ τυχὸν
 διάστημα. εἰ γὰρ ἡ κινουσα ἰσχύς ἀναλόγως τῷ διαστήματι ἐφ' οὗ ἡ
 κινήσεισ διαιροῖτο, (ὥστε) ὡς ἡ ὅλη τὸ ὅλον βάρους τὸ ὅλον διάστημα κει-
 νηκε, καὶ τὴν ἡμίσειαν τῆς ἰσχύος τὸ αὐτὸ βάρους τὸ ἡμισυ κινεῖν διά-
 στημα καὶ τὴν τρίτην τὸ τρίτον, ἡ ναῦς ἂν ἡ ὑπὸ ἑκατὸν ἀνδρῶν νεωλ-
 κουμένη τὸσόνδε διάστημα καὶ ὑπὸ ἑνὸς ἂν ἔλκοιτο τὸ ἑκατοστὸν τοῦ δια-
 20 στήματος, οὗ οἱ ἑκατὸν ἐκίνησαν νεωλοκοί· ὅπερ ἀδύνατον ὀράται. 50
 “Ἐκ δὲ τοῦ παραδείγματος ὁῦτον, ὅτι τὸ Α καὶ τὸ Ζ ἐπὶ τῆς κινού-
 σης δυνάμεως τέθεικε, τὸ μὲν Α ἀντὶ τῆς ὅλης, τὸ δὲ Ζ ἀντὶ τῆς ὅπο-
 σησοῦν, ὅπερ ἀντὶ τοῦ Ε παρέλαβε, διότι τὸ Ε ὠρισμένως τὸ ἡμισυ
 * ἐδήλου. ἀσάφειαν δὲ ἐποίησεν εἰπὼν ‘ὡς γὰρ τὸ μέρος τῆς Γ πρὸς ὅλην
 25 αὐτῆν, οὕτω τὸ Ζ πρὸς τὸ Α,’ ἀλλ' οὐ τὸ Α πρὸς τὸ Ζ. εἰ δὲ τὸ Ζ
 μὴ ὡς μέρος ὅποσονοῦν τῆς δυνάμεως ἔλαβεν, ἀλλ' ὡς τὸ ἡμισυ τοῦ
 βάρους, ὡς πρότερον ὅτε ἔλεγε “καὶ τοῦ Β βάρους τὸ Ζ ἡμισυ”, ἐπειδὴ
 ἢ Α | δύναμις τὸ Β βάρους ἐν τῷ Δ χρόνῳ τὸ Γ διάστημα ἐκίνει. 2541^b
 ὁῦτον ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ τὸ ἡμισυ τοῦ Β βάρους, τουτέστι τὸ Ζ,

1 B ἐν—ὅλον τὸ (2) om. M 2 τι μόνιον F 3 περὶ τὸ ἑαυτῆς F 4 ὠνόμα-
 σται F E om. F 5 ἡμίσεως a ποιεῖσθαι F οἰουόηποτοῦν F 7 οὐ-
 τως F καὶ τὸ ὅλον M 8 Α om. F ut v. 11 et 13 11. 12 τὴν Α] τὴν β M
 12 post ὅλον add. οὐ γὰρ μόνιον τῆς a δυνάμεως πρὸς ὅλην τὴν a F 13 Δ] τετάρ-
 τω F Α om. M quoque 14 μηδὲν ἐν M πολλαπλασίονι M τοῦ] τῷ F
 χρόνῳ τοῦ δ M 15 εἰ] ἢ F 16 διαιρεῖται F ὥστε addidi τὸ ὅλον om. M
 17 καὶ τὴν — διάστημα (17. 18) om. M τῆς] αὐτῆς F κινεῖ F 18 οἷον
 ναῦς ἂν ἢ F ἢ (post ἂν) om. M 18. 19 νεωλοκουμένη F 19 ἂν ἔλκοιτο
 aFM: ἀνέλκοιτο A τὸ] καὶ F 20 οὗ] οἷον F οἱ om. M νεωλοκοί F
 ὀράται om. F 22. 23 ὅπως οὖν M 24 εἰπὼν] cf. p. 250^a14. 15 γ] τρί-
 τῆς F 25 οὕτω τὸ Ζ πρὸς τὸ Α] Alexander legit ὡς τὸ Ζ πρὸς τὸ Α cf. p. 1108, b.
 eius mutatio ὡς τὸ Α πρὸς τὸ Ζ ut p. 1108, 3 in Simplicium, sic in Aristotelem ir-
 respicit (ubi E Vitellio auctore exhibet ὡς τὸ a πρὸς τὸ ζ (Bekkerus falso ζ) itemque K.
 vulgata inde fecit ὡς τὸ a πρὸς τὸ ε) ἀλλ'—τὸ Ζ om. M 27 ὅτε om. F
 ἔλεγε] p. 250^a7 βάρους τοῦ ζ ἡμισυν ἢ a M 28 ἢ (ante A) om. F τοῦ β M
 29 βάρους β F

διπλάσιον διάστημα τοῦ Γ' κινήσει. ἀντί οὖν τοῦ εἰπεῖν, ὅτι ὄν ἕξει λόγον 255^τ
 τὸ μῦριον τοῦ Γ' διαστήματος πρὸς τὸ ὄλον Γ' ἢ τὸ ὄλον Γ' πρὸς τὸ διπλά-
 σιον αὐτοῦ, εἶπεν ὡς τὸ Α' πρὸς τὸ Ζ'." οὕτως ὁ Ἀλέξανδρος βουλό-
 μενος τὸ Ζ' μὴ καινοπρεπῶς ἐνταῦθα παρελιτῆραι μὴδὲ ἀκαίρως εἰρησθαι 5
 τὸ ὡς τὸ Ζ' πρὸς τὸ Α' ἀντί τοῦ ὡς τὸ Α' πρὸς τὸ Ζ', ἀπιθανωτέραν
 οἶμαι ἐξήγησιν ἐπενόησεν· οὐ γὰρ ἂν εἶπεν ὁ Ἀριστοτέλης, ὅτι οὐδὲ ἐν
 τινι τοῦ Δ' τὴν Γ' ἢ τὴν διπλάσιαν αὐτῆς τὸ ἥμισυ τῆς Α' δυνάμεως κινή-
 σει. εἰ γὰρ τὸ Γ' διάστημα μὴ δύναται κινῆσαι τὸ Β' βάρους ἢ ἡμίσεια
 τοῦ Α' δύναμις ἢ Ε' ἐν τῷ Δ' χρόνῳ πολλῶ μᾶλλον τὸ διπλάσιον τοῦ Γ'
 10 μήκους οὐκ ἂν κινήσοι. κάλλιον οὖν τὸ ἢ ἀνάλογον πρὸς τὴν ὄλην Γ'
 ἐπὶ μέρους τῆς Γ' ἀκούειν, ὡς εἴρηται πρότερον.

p. 250^a19 Διὰ τοῦτο ὁ Ζήνωνος λόγος οὐκ ἀληθῆς ἔως τοῦ τὸ 10
 ἕσον κινήσουσι μῆκος καὶ ἐν ἕσῳ χρόνῳ.

Εἰπὼν ὅτι οὐκ ἂν, εἰ ἢ ὄλη δύναμις τὸ ὄλον βάρους ἐκίνει ἐν τινι 15
 χρόνῳ διάστημα τι, ἤδη καὶ ἡ ἡμίσεια τῆς δυνάμεως τὸ ὄλον βάρους ἐν
 τῷ αὐτῷ χρόνῳ κινήσει ἥμισυ ἢ μῦριόν τι τοῦ διαστήματος (οὐδὲ γὰρ
 πᾶν μῦριον τῆς κινούσης δυνάμεως τὸ ὄλον βάρους κινήτικόν τοῦ ὄλου ἔσται
 οὐδὲ ἐν ὄσφοῦν χρόνῳ οὐδὲ ὄσονοῦν διάστημα), διὰ τοῦτο λύει καὶ τὸν
 Ζήνωνος τοῦ Ἐλεάτου λόγον, ὃν ἤρετο Πρωταγόραν τὸν σοφιστὴν. "εἰπέ
 20 γάρ μοι, ἔφη, ὦ Πρωταγόρα, ἀρα ὁ εἰς κέγγρος καταπεσὼν ψόφον ποιεῖ
 ἢ τὸ μυριστὸν τοῦ κέγγρου;" τοῦ δὲ εἰπόντος μὴ ποιεῖν "ὁ δὲ μέδιμνος, 20
 ἔφη, τῶν κέγγρων καταπεσὼν ποιεῖ ψόφον ἢ οὐ;" τοῦ δὲ ψοφεῖν εἰπόντος
 τὸν μέδιμνον "τί οὖν, ἔφη ὁ Ζήνων, οὐκ ἔστι λόγος τοῦ μεδίμνου τῶν
 κέγγρων πρὸς τὸν ἕνα καὶ τὸ μυριστὸν τὸ τοῦ ἑνός;" τοῦ δὲ φήσαντος
 25 εἶναι "τί οὖν, ἔφη ὁ Ζήνων, οὐ καὶ τῶν ψόφων ἔσονται λόγοι πρὸς ἀλλή-
 λους οἱ αὐτοί; ὡς γὰρ τὰ ψοφοῦντα, καὶ οἱ ψόφοι· τούτου δὲ οὕτως
 ἔχοντος, εἰ ὁ μέδιμνος τοῦ κέγγρου ψοφεῖ, ψοφήσει καὶ ὁ εἰς κέγγρος καὶ
 τὸ μυριστὸν τοῦ κέγγρου". ὁ μὲν οὖν Ζήνων οὕτως ἠρώτα τὸν λόγον. 25

Ὁ δὲ Ἀριστοτέλης λύει λέγων μὴ πᾶσαν δύναμιν παντὸς μεγέθους κινή-
 30 τικὴν εἶναι μὴδὲ ἐν ὄσφοῦν χρόνῳ· κἂν ὁ μέδιμνος οὖν κινή τὸν τοσοῦτον

1 διάστημα om. F τῆς γ M οὖν post εἰπεῖν F: om. M 2 ἢ τὸ ὄλον Γ'
 πρὸς om. F 3 ὡς τὸ Α' πρὸς τὸ Ζ' sic libri: scribendum ὡς τὸ Ζ' πρὸς τὸ Α'
 4 καινοπρεπῆς F μὴδὲ] μὴ M 5 ἀντί—Ζ om. F 7 διπλάσιον M
 Α om. FM 8 Β] δεύτερον M 9 Ε om. F 10 κινήση M ἢ] ἢ F: om. M
 10. 11 ὄλην τὴν γ ὑπὸ μέρους F (τὴν M quoque) 12 λόγος om. M post ἕως τοῦ
 lacuna VIII litt. apparet in M 13 post χρόνῳ ex Arist. add. ἀνάλογον γάρ α: om.
 AFM sed cf. p. 1109,18 14 εἰ ἢ scripsi: ἢ F: εἴη εἰ ἢ αA: εἴη ἢ M 15 τῆς
 δυνάμεως om. M 15. 16 ἐν τῷ—βάρους (17) om. F 16 conicio κινήσοι
 γάρ (post οὐδὲ) om. M 18 τὸν] τοῦ F 19 ἐλεάτου λόγου M 20 ψόφον
 ποιεῖ—καταπεσὼν (22) om. M 21 δὲ (post ὁ) om. F 24 τὸν om. F 27 ἔχον-
 τος om. M 30 ἐν ὄσονοῦν χρόνον F ὀπιοῦσιν M 30. p. 1109,1 τὸν τοσοῦ-
 τον κινή ἀέρα, ἕσον ὁ κινούμενος M

ἀέρα, ὅσον κινούμενος ψόφον ποιήσει, οὐκ ἀνάγκη καὶ τὸ μόνιον τοῦ 255^τ
 μετῴμου δυνατὸν τοσοῦτον κινεῖν ἄερα, ὅσοι ψοφῆσει. ἀλλὰ καὶ τὸ τοσοῦ-
 τον μόνιον τοῦ ἀέρος ἢ βάρους οὐτινοσοῦν, ὅσον ἂν κινήσῃ μόνιον δυνά-
 5 μως μετὰ τῆς ὅλης δυνάμειος ὄν, εἰ καθ' ἑαυτὸ εἶη τὸ μόνιον τῆς δυνά-
 μως, οὐ κινήσει τὸ τοσοῦτον τοῦ βάρους μόνιον. ὅλον εἰ τὸ ἑκατοστὸν 30
 τῆς νεῶς εἰς τῶν ἑκατὸν σὺν τοῖς ἄλλοις κινούσι καὶ αὐτοῖς τὰ καθ' ἑαυ-
 τῆς ἑκατοστὰ ἐκίνει, οὐκ ἤδη καὶ ὁ εἰς νεωλκὸς καθ' ἑαυτὸν τὸ ἑκατοστὸν
 τῆς νεῶς διηρημένον κινήσει, καὶ ἐδόκει τὸ τοσοῦτον μόνιον τοῦ βάρους
 ὑφ' ἑκάστου μορίου τῆς δυνάμειος ἅμα ὅλης οὔσης κινεῖσθαι. τούτου δὲ
 10 αἰτίαν ἀποδέδωκεν, ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ὅλῳ τὰ μέρη ἐνεργεῖα ἀλλὰ δυνάμει,
 ὅτε ἔστιν ὅλον. ὥστε οὐδὲ τότε τὰ ἑκατοστὰ τῆς δυνάμειος ἐκίνει τὰ ἑκατο-
 στα τοῦ βάρους. ὁ γὰρ μὴ ἔστιν ἐνεργεῖα, τοῦτο οὐδ' ἂν κινεῖ οὐδὲ κινεῖτο 35
 ἐνεργεῖα. ἀλλὰ μερισθείσης μὲν, φησί, τῆς δυνάμειος οὐ σφίζεται ἢ ἀναλογία,
 συντιθεμένης δὲ σφίζεται. εἰ γὰρ δύο τινά, φησί, κεχωρισμένα ἀπ' ἀλλήλων
 15 ἑκάτερον αὐτῶν ἑκάτερον κινεῖ βάρους καὶ αὐτὰ κεχωρισμένα ἀλλήλων διά-
 στημά τι ἐν χρόνῳ τινί, καὶ συντιθέμεναι αἱ τῶν δύο τῶν κινούντων
 δυνάμειος συντεθέντα τὰ δύο βάρη τὸ αὐτὸ διάστημα κινήσουσιν ἐν τῇ
 αὐτῇ χρόνῳ. ἀνάλογον γὰρ ἔστιν ὡς ἑκάτερον τῶν κινούντων πρὸς ἑκά- 40
 τερον τῶν κινουμένων, οὕτω καὶ ἄμφω τὰ κινούντα πρὸς ἄμφω τὰ κινού-
 20 μενα, ὥστε καὶ τὸ συναμφοῦτερον ἐν τῇ αὐτῇ χρόνῳ τόσον διάστημα κινήσει.
 Ἄλλ' ὅτι μὲν οὔτε ὁ εἰς κέγχρος (ἢ ἢ μία κέγχρος) οὔτε τὸ μυριστόν
 τοῦ κέγχρου ψοφῆσει οὔτε ὁ εἰς νεωλκὸς τὴν ὅλην ναῦν κινήσει τὸ ὅσον-
 οῦν ἐλάχιστον διάστημα ἐν ὅποσοῦν πλείστω χρόνῳ, δῆλον· τὴν δὲ
 αἰτίαν ζητεῖν ἄξιον, δι' ἣν ἐπὶ μὲν τοῦ ἡμίσεος εἰ τύχοι τῆς δυνάμειος καὶ
 25 τοῦ βάρους σφίζεται ἢ ἀναλογία, οὐ μέχρι δὲ παντὸς προχωρεῖ. τὸ γὰρ τὰ
 μέρη δυνάμει εἶναι ἐν τῇ ὅλῳ καὶ οὐκ ἐνεργεῖα οὐ τὴν αἰτίαν ἀποδίδωσιν 45
 οἶμαι τὴν ζητούμενην, ἀλλὰ τοσοῦτον λέγει μόνον, ὅτι δυνάμει ὄντα ἐν τῇ
 ὅλῳ τὰ μέρη οὔτε ἐκίνει οὔτε κινεῖτο· ὥστε οὐκ ἔστιν ἐκ τῶν συνεχῶν
 μερῶν ἀναγκάσαι τὸ καὶ διαιρεθέντα κινεῖν καὶ κινεῖσθαι. οὕτω δὲ δῆλον
 30 διὰ τί μὴ μέχρι παντὸς ἢ ἀναλογία ἰσχύει· ἂν δὲ ἰσχύειν τις λέγῃ μέχρι
 παντός, ἔτι τούτου ἀπορώτερον ὑπαντήσει τὸ τὸν ἕνα ἄνθρωπον τὸν Ἄθωιν
 κινεῖν, εἰ ἔτυχῃ διηρημένος τῆς γῆς. εἰ γὰρ λίθον ἕνα τοῦ Ἄθω κινεῖ

2 ψοφῆσει] κινούμενος ψόφον ποιήσει M τὸ (post καὶ) om. M 3 ὀτινοσοῦν M
 4 μετὰ om. M ἑαυτὸν F εἶη om. M 5 τὸ (ante τοσοῦτον) om. M μόνιον]
 μέρος M 6. 7 ἑαυτοῖς F 7 ὁ αὐτὸς νεωλκὸς F ἑαυτὸ M 8 post νεῶς iterat
 καθ' ἑαυτὸν F τὸ om. FM 10 ἐνεργεῖα τὰ μέρη a 12 οὐκ ἂν κινήται οὐδὲ κιν-
 οῖτο F κινεῖ οὐδὲ om. M 13 μὲν om. a post σφίζεται iterat ἢ ἀναλογία M
 14 φησί τινα M 15 κινήσει M 17 συντεθέντα Kalbfleisch: συντιθέντα libri 20 τόσον]
 τὸ ἴσον F, fortasse recte: τὸ ἴσόν γε M 21 οὔτε om. F ἢ — κέγχρος om. F: addidit
 Simplicius, ut Zenonis illud ὁ κέγχρος cum Aristoteleo ἢ κέγχρος componeretur 22 νεω-
 λκὸς F 23 διάστημα ἐλάχιστον F 24 ἐπὶ μὲν ἡμίσεος τύχη (corr. in τύχοι) M 25 πάν-
 τως F 26 τὰ μόνια M εἶναι ante δυνάμει F οὐ] οὐ F 28 τὰ μέρη om. a
 κινεῖ οὔτε κινεῖται F 30 διατὸ F 30. 31 ἰσχύειν, ἂν δὲ ἰσχύη τις λέγοι μ. π., ἔ. τ.
 ἀπορώτερον ἀπαντήσει F 30 ἂν] ἐάν M 31 ἄθω M 32 κινεῖ τοῦ ἄθω F

τοςόνδε τι διάστημα ἐν τοςῶδε χρόνῳ, διὰ τί μὴ καὶ τὸν ὅλον ἐν πολλα- 255^v
 πλασίῳ χρόνῳ πολλοστημόριόν τι κινήσει διαστήματος; ταύτη δὲ τῇ ἀναλογίᾳ
 τοῦ κινουόντος καὶ τοῦ κινουμένου καὶ τοῦ διαστήματος τὸ σταθμιστικὸν ὄργα-
 νον τὸν καλούμενον χαριστίωνα συστήσας ὁ Ἀρχιμήδης ὡς μέχρι παντὸς τῆς
 5 ἀναλογίας προχωρούσης ἐκάμπασεν ἐκεῖνο τὸ “πᾶ βῶ καὶ κινῶ τὰν γᾶν;”
 ῥητέον οὖν ἕπερ καὶ πρότερον συντόμως ἐρηγήθη, ὅτι οὐ πᾶσα δύναμις πᾶν βᾶ-
 ρος πέφυκε κινεῖν οὔτε ὅσονοῦν ἐλάχιστον διάστημα οὔτε ἐν ὀπισθοῦν |
 πλείστῳ χρόνῳ, ἀλλ’ οὐδὲ πᾶν μέγεθος ψοφεῖν πέφυκεν, ἀλλ’ ἔστι τις 255^v
 ὄρος καὶ τῆς δυνάμεως τῆς ἐλαχίστης, ἣτις διαιρουμένη οὐκέτι δύναται
 10 κινεῖν οὐδὲ ὅσονοῦν διάστημα οὐδὲ ὀτιοῦν βᾶρος, καὶ τοῦ κινουμένου βᾶρους
 τοῦ μεγίστου, ἕπερ αὐξόμενον οὐκέτι δύναται κινεῖσθαι οὐδὲ ὅσονοῦν διά-
 στημα, οὐδὲ ὑφ’ ἥστινισσῶν τῶν σωματικῶς κινουσῶν δυνάμεων. ἐν μέσῳ
 δὲ εἰσιν ὄροι τῶν δυνάμεων πρὸς τὰ βάρη καὶ τὰ διαστήματα καὶ τοὺς 5
 χρόνους, ἐν οἷς καὶ διαιρεῖσθαι δυνατόν ἀναλόγως καὶ συντίθεσθαι. τῆς γὰρ
 15 τοςῶδε δυνάμεως τὰ μέρη πάντα μέχρι τοῦ πρὸς τοῦτο ἐλαχίστου ἕκαστον
 καὶ τὸ ὅλον βᾶρος δύναται κινεῖν, ἕπερ ἡ ὅλη ἐκίνει, μειωμένου τοῦ δια-
 στήματος ἢ αὐξομένου τοῦ χρόνου ἀναλόγως. δῆλον δὲ ὅτι καὶ τῶν κινεῖν
 ἰσχυροῦσῶν δυνάμεων καὶ τῶν κινεῖσθαι πεφυκότων βαρῶν καὶ τῶν διαστη-
 μάτων καὶ τῶν χρόνων συμμετρίαι τινές εἰσιν καὶ ἀσυμμετρίαι πρὸς ἀλλήλα.
 20 ἦδε γὰρ ἡ δύναμις τόδε τὸ βᾶρος τοςόνδε διάστημα ἐν τοςῶδε χρόνῳ 10
 πέφυκε κινεῖν, καὶ πλέον τι βᾶρος ἕλαττον διάστημα ἐν πλείονι χρόνῳ,
 τόδε δὲ τὸ βᾶρος οὐ πέφυκεν οὐδὲ ὅσονοῦν διάστημα οὐδὲ ἐν ὀπισθοῦν
 χρόνῳ. παρὰ ταύτας οὖν τὰς διαφορὰς τὰ μὲν ἀναλόγως ἔχει πρὸς
 ἀλλήλα, τὰ δὲ οὐ· ἡ δὲ αὐτὴ αἰτία καὶ τοῦ ψόφου πρὸς τὰ ψοφούντα
 25 μέχρι τινὸς τὴν ἀναλογίαν προχωρεῖν ἀναγκάζει. οὐ γὰρ πᾶν μέγεθος
 δύναται πληττεῖν τοςοῦτον, ὡς καὶ ψόφον ἀποτελεῖν, ἀλλὰ ἀπολείπει τὸ
 μέγεθος ὁ ψόφος. ὥστε τὰ μὲν μεγέθη ἀνάλογον εἶναι ὁπόσον ἂν ἦ τὸ 15
 ἐλάχιστον, τοὺς δὲ τῶν μεγεθῶν ψόφος οὐκέτι. ἀλλὰ ταῦτα μὲν καθ’
 ἑαυτὰ θεωρίαν ἔχει τινὰ καὶ ζήτησιν ἀξιόλογον. ἐπὶ δὲ τὰ ἐξῆς ἴτεον.

30 p. 250^a28 Ἄρα οὖν οὕτω καὶ ἐπὶ ἀλλοιώσεως καὶ αὐξήσεως ἕως
 τοῦ τέλους.

Δείξας ἐπὶ τῆς φορᾶς τὰς τῶν κινουόντων καὶ κινουμένων ἀναλογίας

1 τ[] τὸ M; om. F	1. 2 πολλαπλασίονι M	2 πολοστημόριον F	διάστημα F
τουτὶ F	3 τοῦ (ante κινουμένου) om. FM	σταθμιστικὸν aM	4 χαριστίωνα] cf. Hei-
berg Quaest. Archimed. Haun. 1879 p. 37
11 αὐξανόμενον F	ὀπισθοῦν F	12 ὑφ’] ἐφ’ M	τῶν om. F
κινούσης δυνάμεως F	14 καὶ (post οἷς) om. M	γὰρ om. M	15 πρὸς τοῦ (τοῦ
om. M) τὸ ἐλάχιστον FM
19 συμμετρίαι] οὐ μετρίους M	τῶν πρὸς M	21 πλέονι F	22 ὁ νοσοῦν διάστημα M
ἐν om. F	23 περὶ F	ἔχει om. F	26 καὶ τὸν F
30 καὶ (post οὕτω)] καὶ F	ἀλλοιώσεως et αὐξήσεως mutat M	ante αὐξήσεως add.	29 τινὰ post ζήτησιν F
ἐπὶ a; sed cf. p. 1111, 2. 3	31 ἕως τέλους F; lemma perscribit a	32 τὰς om. F	

μέχρι τινὸς προϊούσας, οὐ μέντοι μέχρι παντός, ζητεῖ λοιπὸν εἰ οὕτως 255^b
 εἶναι καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων κινήσεων. τοῦτέστιν ἐπ' ἀλλοιωσέως καὶ 25
 αὐξήσεως. καὶ δείκνυσιν ὅτι τῶν ἄλλων τῶν αὐτῶν ὄντων ἀναγκαῖον
 καὶ τὰς συμμετρίας καὶ ἀναλογίας καὶ ἐπὶ τούτων μέχρι τινὸς προϊέναι.
 5 καὶ γὰρ ὅσπερ ἐπὶ τῆς φορᾶς τὸ μὲν ἦν κινεῖν τὸ δὲ κινούμενον, οὕτω
 καὶ τὸ μὲν ἀλλοιοῖ τὸ δὲ ἀλλοιοῦται, καὶ τὸ μὲν αὔξει τὸ δὲ αὔξεται.
 καὶ ἐν χρόνῳ μέντοι τό τε ἀλλοιοῦν ἀλλοιοῖ καὶ τὸ αὔξον αὔξει, καὶ ποσόν
 τι τὸ μὲν αὔξει τὸ δὲ αὔξεται, καὶ τὸ μὲν ἀλλοιοῖ τὸ δὲ ἀλλοιοῦται·
 ἀλλὰ τούτου τὸ ποσὸν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον μετρεῖται, ὅταν τὸ 30
 10 ἀλλοιοῦν ἢ πλεόν ἢ ἔλαττον ἢ κατὰ τὴν δύναμιν, καθ' ἣν ἀλλοιοῖ. εἰ
 οὖν τὰ αὐτὰ αξιώματα καὶ ἐπὶ τούτων ἐστίν, ἅπερ ἐπὶ τῆς κατὰ τόπον
 κινήσεως, καὶ τὰ ἀπὸ τῶν αξιωμάτων τὰ αὐτὰ ἔσται. εἰ γὰρ ὑπὸ τοῦ
 Α τὸ Β ἀλλοιοῦται ὅσον τὸ Γ ἐν τῷ Δ χρόνῳ, ἐν διπλασίῳ χρόνῳ
 διπλάσιον ἀλλοιωθήσεται τὸ αὐτὸ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀλλοιωτικῶς καὶ τὸ
 15 διπλάσιον ἐν διπλασίῳ καὶ τὸ ἥμισυ ἐν ἡμίσει χρόνῳ καὶ ἐν τῷ
 ἡμίσει τὸ ἥμισυ, ἢ αὐξηθείσης τῆς δυνάμεως ἐν ἴσῳ χρόνῳ διπλα-
 σίων δυνάμεις διπλάσιον ἀλλοιώσει· ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ αὐξήσεως. οὕτω 35
 γὰρ ἐδείχθη καὶ ἐπὶ τῆς κατὰ τόπον κινήσεως. οὐκέτι μέντοι εἰ τὸ τοσονδε
 ὑπὸ τοῦ τοσοῦδε ἡλλοίωται τήνδε τινὰ τὴν ἀλλοίωσιν ἢ ἡῤῥῆται τήνδε
 20 τὴν αὐξῆσιν, ἀνάγκη καὶ τὸ ἥμισυ ἐν ἡμίσει ἢ ἐν ἡμίσει ἥμισυ ἀλλοιοῦ-
 σθαι ἢ αὔξασθαι ὑπὸ τῆς ἡμισείας δυνάμεως ἢ ὑπὸ τῆς ἡμισείας τὸ ὅλον
 ἐν διπλασίῳ χρόνῳ ἀλλοιωθήσεται. οὐδὲ γὰρ τοῦ ὅλου πάντως κινητικῆ
 ἢ ἡμίσεια δύναμις, ἀλλ' εἰ ἔτυχε τοσαύτη ἐστὶν ἢ ἡμίσεια, ὡς μὴ ἰσχύειν
 εἶτι ἀλλοιοῦν ὅλως ἢ αὔξειν. ἀλλ' ἐν ὅσοις μὲν ἐπὶ τῆς φορᾶς ἐσώζετο ἢ 40
 25 ἀναλογία, ἐν τούτοις καὶ ἐπὶ τούτων σωθήσεται τῶν κινήσεων, ἐν ὅσοις
 δὲ ἐπ' ἐκείνης ἐδείχθη μὴ προϊούσα ἢ ἀναλογία, ἐν τούτοις καὶ ἐπὶ τού-
 τῆς οὐ προελύσεται. τοῦτο μὲν οὖν ἔστω τέλος καὶ τῆς τοῦ ἐβδόμου
 τοῦδε βιβλίου κατὰ τὸ δυνατόν ἐξηγήσεως.

Οὐ χεῖρον δὲ ἴσως καὶ τοῦτο διὰ κεφαλαίων ἐπιδραμεῖν. δείκνυσιν
 30 οὖν εὐθὺς ἐν ἀρχῇ, ὅτι πᾶν τὸ κινούμενον ὑπὸ τινος ἄλλου παρ' ἑαυτοῦ
 κινεῖται εἴτε ἔμφυχον εἴη εἴτε ἄψυχον, εἴτα ὅτι ἔστι τὸ πρότως κινεῖν, 45

- 1 τινὰς προϊούσας μέχρι τινὸς F 2 καὶ ἐπ' Arist. 3 αὐτῶ μὲν ὄντων ἀνάγκη F
 4 καὶ (ante τὰς) om. M καὶ (ante ἐπὶ) om. M 8 αὐξάνεται Arist. 13 A]
 πρώτου F 13 διπλάσιον M ut in proximis saepius 14 καὶ post αὐτὸ add. M
 ἀλλοιωτικόν F 15 ἐν primum om. M 15. 16 καὶ τὸ ἥμισυ τῷ ἡμίσει F
 16 αὐξηθείσης] desidero ἀλλοιωθείσης ἐν τῷ ἴσῳ F 16. 17 διπλάσιον δύναμις
 om. F διπλάσιον M 17 οὕτω] τοῦτο M 18 εἰς τοσονδε M 19 τοσοῦ-
 του ἀλλοίωται τήνδε τινὸς M 20 τὸ ἥμισυ ἐν ἡμίσει ἢ ἐν ἡμίσει ἢ ἥμισυ M
 23 εἰ] οἱ sic M 24 ἢ αὔξειν ὅλως F 26 post δὲ add. καὶ M μὴ om. F
 ἐν om. M 27 μὲν om. F ἔσται FM 27. 28 τέλος ἢ τῆς τοῦ ζ τούτου M
 28 βυβλίου n ut solet 29 κεφαλαίων, ai in ras. A 30 ἀλλ' οὐ παρ' ἑαυ-
 τοῦ F 31 ἔστι τὸ] ἔστι τι τῷ M

καὶ οὐκ ἐπ' ἄπειρον ἄλλο ἄλλο κινεῖ, ἀλλ' ἔστι τι ὃ κινεῖ μὴ ὑπ' ἄλλου κινούμενον. 255^v
 δεῖκνυσι δὲ αὐτὸ ἐκ τοῦ, εἰ ἄπειρα εἴη τὰ κινούμενα καὶ κινούμενα
 ἅμα καὶ ἐν τῷ αὐτῷ, συμβαίνειν τὴν τῶν ἀπειρῶν κινήσιν ἐν πεπερασμένῳ
 γίνεσθαι χρόνῳ, ὅπερ ἀδύνατον ἐδείχθη ἐν τῷ πρὸ τούτου βιβλίῳ· εἴτ'
 5 ἐφιστάνει τῷ εἰρημένῳ, ὡς οὐδὲν κωλύει τὰς τῶν ἀπειρῶν κινήσεις ἅμα γίνε-
 σθαι ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ, ἀλλὰ χρὴ δεῖξαι ὅτι μία ἄπειρος ἢ ἐκ πασῶν
 γίνεται κινήσεις· οὕτω γὰρ συναχθήσεται τὸ ἀδύνατον. δεῖκνυσιν οὖν ὅτι 50
 τὸ κατὰ τόπον κινουὺν προσεχῶς τὴν σωματικὴν κινήσιν καὶ μὴ δι' ἄλλου
 ἀνάγκη ἢ συνεχῆς ὄν τῷ κινουμένῳ ἢ ἀπτόμενον κινεῖν, ὥστε ἐν εἶναι πως
 10 πάντα καὶ μίαν τὴν τοῦ ἐνὸς κινήσιν. ἐπειδὴ δὲ τῇ ὑποθέσει τῇ λεγούσῃ
 ἄπειρα εἶναι τὰ κινούμενα καὶ κινούμενα ἠκολούθησε τὸ ἀδύνατον, ἵνα μὴ
 τις εἴπη μηδὲν εἶναι δεδειγμένον, εἰ ὑποθέσει τὸ ἀδύνατον ἠκολούθησε,
 καλῶς ἐπήγαγεν ὅτι ἡ ὑπόθεσις ὡς ἐνδεχομένη εἴληπται· τοῦ δὲ ἐνδεχομέ-
 νου | τεθέντος οὐκ ἔδει τι ἀδύνατον ἀκολουθεῖν· εἰ οὖν ἀδύνατόν τι ἠκολού- 256^r
 15 θησεν, οὐκ ἦν ἐνδεχόμενον τὸ ἄπειρα εἶναι τὰ κινούμενα καὶ κινούμενα.

Χρησάμενος δὲ τῷ τὸ προσεχῶς κινουὺν τὴν σωματικὴν κινήσιν ἢ
 ἄπτεσθαι ἢ συνεχῆς εἶναι τῷ κινουμένῳ καὶ ἐκ τούτου λαβὼν ἐν εἶναι
 πως τὰ κινούμενα καὶ κινούμενα καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὴν κινήσιν μίαν καὶ 5
 ἀπειρον, ἧ τὸ ἀδύνατον ἀκολουθεῖ, ἐφεξῆς αὐτὸ τοῦτο δεῖκνυσιν ἐπὶ τῶν 5
 20 τριῶν εἰδῶν τῆς κινήσεως, ὅτι ἅμα ἐστὶ τὸ κινουὺν καὶ κινούμενον ὡς
 μηδὲν αὐτῶν εἶναι μεταξύ. καὶ πρῶτον ἐπὶ τῆς φορᾶς· τῶν γὰρ κατὰ
 τόπον κινουμένων τὰ μὲν ὑφ' ἑαυτῶν κινεῖται, τὰ δὲ ὑπ' ἄλλων· καὶ
 τὰ μὲν ὑφ' ἑαυτῶν κινούμενα ὡς τὰ ἔμψυχα ἐναργῶς ἅμα ἔχει τὸ κινουὺν
 καὶ τὸ κινούμενον (οὐ γὰρ ἔστι <τι> μεταξύ ψυχῆς καὶ σώματος), τὰ δὲ 25
 25 ἔξωθεν καὶ βία κινούμενα ἢ ὠθεῖ ἢ ἔλκει ἢ ὀχεῖ ἢ δινεῖ· καὶ γὰρ αἱ
 ἄλλαι πᾶσαι κινήσεις εἰς ταύτας ἀνάγονται. καὶ τῶν τεττάρων δὲ τὴν 10
 ὄχῃσιν καὶ τὴν δίνῃσιν ὑπὸ τὴν ὧσιν καὶ τὴν ἔλξιν ἀναγαγὼν ἐπὶ τούτων
 δεῖκνυσιν, ὅτι τοῦ κατὰ τόπον κινουόντος καὶ κινουμένου οὐδὲν ἐστὶ μεταξύ
 ἀπὸ τοῦ ὀρισμοῦ τῆς ὥσεως καὶ τῆς ἔλξεως τὴν ἀπόδειξιν ποιούμενος.
 30 εἴτα ὅτι καὶ τοῦ ἀλλοιουόντος καὶ ἀλλοιουμένου οὐδὲν ἐστὶ μεταξύ δεῖκνυται·
 εἰ γὰρ τὰ σώματά ἐστι τὰ κατὰ τὰς παθητικὰς ποιότητας ἀλλοιούμενα καὶ
 ἀλλοιούμενα, οὔτε δὲ τὸ σῶμα εἰς κεχωρισμένον σῶμα ὀρεῖ οὔτε ἡ ποιότης
 χωρὶς τοῦ σώματος ἐνεργεῖ, οὐκ ἂν εἴη τι μεταξύ τῶν ἀλλοιούμενων καὶ 15
 ἀλλοιουμένων. καὶ γὰρ ὁ ἀήρ ἢ μεταξύ, οὗτός ἐστι τὸ προσεχῶς κινουὺν.

1 ἐπ' om. M κινεῖται ἀλλ' M 2 ἐκ τοῦ om. M εἰ] εἰς F 3 συμβαίνειν M:
 συμβαίνει aAF 4 χρόνῳ γίνεσθαι F 6 ἢ (ante ἐκ) om. F 7 κινεῖν F 8 κιν-
 ούμενον F 9 ὄν] ἢ M 10 τὴν] τὸν a δὲ καὶ a 11 τὸ ἀδύνατον — ἠκολούθησε
 (12) om. F 15 οὐκ om. M τὰ κινουὺν τὰ κινούμενα M post κινούμενα add.
 sed del. ἠκολούθησε F 16 δὲ τῷ] οὖν F προσεχῆς M 18 καὶ ante τὴν]
 κατὰ M: om. a 22 ἀφ' F κινουόνται F ἀπ' ἀλλήλων F 23 ἐναργῆς F
 24 καὶ τὸ superscr. A¹ τι a: om. AF: post μεταξύ M ψυχῆ M 25 καὶ
 om. a κινούμενα M ἢ δινεῖ ἢ ὀχεῖ F 27 ὧσιν] ὄσιν M ἔξιν aM
 τούτων FM: abscessa A: ταύτης a 29 τῆς (post καὶ) om. F 30 καὶ ἀλλοιουμέ-
 νου om. M καὶ τοῦ a 32 οὔτε δὲ] οὔτε γὰρ M

ἐφεξῆς δὲ ὅτι καὶ τοῦ πρώτως αὔξοντος καὶ αὐξομένου οὐδέν ἐστι μεταξὺ 256^r
οὐδὲ τοῦ μειουμένου καὶ μειουμένου. εἴπερ πρώτως αὔξει τὸ προστιθέμενον
καὶ πρώτως μειοῖ τὸ ἀφαιρούμενον· ταῦτα δὲ συνεχῆ ἐστι τῶ αὐξομένῳ
καὶ μειουμένῳ· τῶν δὲ συνεχῶν οὐδέν ἐστι μεταξὺ.

5 Χρησάμενος δὲ τῶ τὸ ἀλλοιούμενον ὑπὸ τῶν αἰσθητῶν ἀλλοιούσθαι
κατὰ τὰς παθητικὰς ποιότητας δείκνυσι τοῦτο ἐκ τοῦ κατὰ μηδεμίαν ἄλλην 20
ποιότητα γίνεσθαι ἀλλοίωσιν· οὔτε γὰρ ἢ κατὰ τὸ σχῆμα μεταβολὴ οὔτε
ἢ κατὰ τὴν ἕξιν ἀλλοιώσεις εἰσίν, ἀλλὰ γενέσεις μᾶλλον. ἔτι δὲ καὶ ἄλλως
δείκνυσιν ὅτι ἢ κατὰ τὴν ἕξιν μεταβολὴ οὐκ ἔστιν ἀλλοίωσις· αἱ γὰρ ἀρεταὶ
10 καὶ αἱ κακίαι συμμετρικαὶ καὶ ἀσυμμετρικαὶ εἰσὶ· ταῦτα δὲ πρὸς τι, τῶν δὲ
πρὸς τι οὐκ ἔστιν ἀλλοίωσις οὐδὲ κινήσις ὅλως ἢ μεταβολὴ καθ' αὐτό· ὥστε
κατὰ τὰς ἕξεις οὐκ ἔστιν ἀλλοίωσις, ἀλλοιουμένων δὲ τινων ἐπιγίνονται. δεύ-
15 ῃας δὲ ταῦτα πρῶτον ἐπὶ τῆς σωματικῆς ἀρετῆς καὶ κακίας μεταβαίνει καὶ ἐπὶ 25
τὰς τῆς ψυχῆς ἕξεις καὶ δείκνυσιν, ὅτι καὶ αὗται πρὸς τί εἰσι καὶ ὅτι γίνονται
ἀλλοιουμένου τοῦ αἰσθητικοῦ καὶ αἱ ἠθικαὶ ἀρεταὶ καὶ αἱ τοῦ νοητικοῦ
μέρους. καὶ συμπεραίνεται λοιπόν, ὅτι ἢ ἀλλοίωσις ὑπὸ τῶν αἰσθητῶν ἐν
τῶ αἰσθητικῷ μορίῳ γίνεται τῆς ψυχῆς κατὰ τὰς παθητικὰς ποιότητας.

Δεῖξας δὲ οὕτως, ὅτι οὐδέν ἐστι μεταξὺ τοῦ τε κινουμένου καὶ τοῦ κινου-
μένου κατὰ τε φορὰν καὶ κατὰ αὔξησιν καὶ μείωσιν καὶ κατὰ ἀλλοίωσιν, 30
20 ἐφεξῆς ζητεῖ, εἰ πᾶσα κίνησις πάσῃ συμβλητῇ ἐστι κατὰ τὰς ἰδίας τῆς
κινήσεως διαφορὰς, τό τε θᾶττον καὶ τὸ βραδύτερον· καὶ δείκνυσιν, ὅτι
οὐ πᾶσαι, ἀλλ' αἱ κατὰ τὸ ἄτομον εἶδος ὁμοιοεῖς, αἵτινες μόνῳ τῶ
ἀριθμῷ διαφέρουσι. δείκνυσι δὲ τοῦτο καθ' ἑκάστην κίνησιν καὶ μεταβολ-
25 συμβλητῇ, ἐπεὶ ἔσται ἴση εὐθείᾳ περιφερεῖ, ὅπερ ἀδύνατον. ἔτι δὲ μᾶλλον
φορὰ ἀλλοιώσει οὐκ ἔσται συμβλητῇ, ἐπεὶ ἔσται ἴσον πάθος μήκει. εἴτα 35
ἐνίσταται πρὸς τὸ μὴ εἶναι συμβλητὰς τὰς φορὰς τὴν τε ἐπὶ τῆς εὐθείας
καὶ τὴν ἐπὶ τῆς περιφερείας μηδὲ αὐτὰς τὰς γραμμάς. καὶ λύει τὴν ἔν-
στασιν εἰς τὸ αὐτὸ ἀδύνατον ἀπαγαγὼν τὸ ἴσην ἔσεσθαι εὐθείαν περιφερείᾳ.
30 ἀπορήσας δὲ ἐφ' ἑκάτερα περὶ τοῦ συμβλητὰς εἶναι ἢ μὴ τὰς τε γραμμάς
τὴν τε εὐθείαν καὶ τὴν περιφέρειαν καὶ τὰς ἐπ' αὐτῶν κινήσεις καθολικῶν
τινα κανόνα παραδίδωσιν, καθ' ὃν δυνατὸν τὰς τε συμβλητὰς καὶ τὰς
ἀσυμβλητὰς κινήσεις διακρίνειν, τὰς μὲν ὁμώνυμον ἐχούσας τὸ ταχὺ καὶ 40
βραδὺ ἀσυμβλητὰς λέγων, τὰς δὲ μὴ ὁμώνυμον ἀλλὰ συνώνυμον συμβλητ-
35 τὰς. εἴτα ἐνίσταται πρὸς τοῦτον τὸν κανόνα τὸ πολὺ καὶ τὸ διπλάσιον παρα-

1 ἐστι om. F 2 ἄξει F προτιθέμενον M 3 συνεχῶς F 5 τῶ om. F αἰσθητῶν] συνεχῶν F
6 δείκνυσι aM: δεικνύς AF ἄλλων (compend.) F 11 οὐδὲ κινήσις om. M ἦ] ἢ M κατὰ] καὶ ut v. 17 F 13 δὲ ὅτι ταῦτα M post μεταβαίνει add. δὴ M
14 καὶ (post ὅτι) om. F ὅτι post καὶ om. sed in marg. supplēvit M
15 διανοητικοῦ F 17 γίνονται M 18 οὕτως om. F - ὅτι] ὡς M 19 κατὰ primium om. F
20 φθορὰν M ante αὔξησιν add., sed del. τὴν F 21 τὸ (post καὶ) om. F
24 τῆς ἐπ' εὐθείας M 25 ἐτι] ὅτι M 26 ἐπεὶ ἔστι F 27 διαφορὰς FM ἐπ' εὐ-θείας F
29 αὐτὸ om. M 30 ἐφ' om. M 31 τὴν τε] καὶ τὴν F περιφερῆ M καθόλου M
32 παραδίδωσι κανόνα a τὰς (post καὶ) om. F 33 μὲν οὖν M

τιθίεις ἐπὶ ὕδατος καὶ ἀέρος συνωνύμως λεγόμενα καίτοι ἀσυμβλήτων κατὰ 256^r
ταῦτα ὄντων τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ ἀέρος, διότι ὁ δοκῶν πλείων εἶναι ἢ
διπλάσιος ἀπὸ κατὰ τὸν ὄγκον ἐλάττωον ἔστι κατὰ τὴν δύναμιν. καὶ ἐπι-
στάνει, ὅτι καὶ τὸ πολὺ καὶ τὸ διπλάσιον ὁμωνύμως καὶ οὐ συνωνύμως
5 τοῦ ἀέρος καὶ τοῦ ὕδατος κατηγορεῖται, οὐ δοκεῖ δὲ ὁμώνυμα, ὅτι καὶ οἱ 45
ὄρισμοὶ αὐτῶν ἐξ ὁμωνύμων σύγκεινται. εἶτα καὶ ἄλλον διορισμὸν ἐπάγει
τῶν συμβλητῶν τὸ θεῖν τὸ πρῶτον δεδεγμένον τὰ συνωνύμως κατηγορού-
μενα ταυτὸν εἶναι τῷ εἶδει. οὕτω γὰρ ἵππον κυνὸς λευκότερον λέγομεν,
καίτοι διαφέροντα κατ' εἶδος, διότι τὸ πρῶτως δεξάμενον τὸ λευκὸν ἢ
10 ἐπιφάνεια ταυτὸν ἔστιν ἐν ἀμφοτέροις τῷ εἶδει. καὶ πρὸς τοῦτον δὲ ἐνί-
σταται τὸν λόγον λέγων οὕτω πάντα δυνατὸν εἶναι τὰ ὁμώνυμα ἐκβάλλειν, 50
εἰ διὰ τὴν διαφορὰν τῶν δεχομένων διάφορα γίνεται τὰ ἐνυπάρχοντα τὰ
αὐτὰ ὄντα τῇ φύσει. καὶ ἐπίστησιν, ὅτι οὐδὲ δυνατὸν τὰ αὐτὰ τῇ φύσει
ἐν διαφόροις εἶδεσιν ὑπάρχειν· ἐν γὰρ ἐνὶ ὑπάρχει πρῶτως οἶον τὸ χρῶμα
15 τῇ ἐπιφανείᾳ. εἶτα διδάσκει, ὅτι οὐκ ἀρκεῖ τὸ μὴ εἶναι ὁμώνυμα πρὸς τὸ
συμβλητὰ εἶναι, ἀλλὰ χρὴ τοῦ αὐτοῦ εἶδους εἶναι τοῦ ἔσχατου καὶ αὐτὰ
καὶ τὰ ἐν οἷς ἔστι· τὸ γὰρ λευκὸν καὶ τὸ μέλαν οὐκ ἔστιν ὁμωνύμως
χρώματα, ἀλλὰ συνωνύμως. καὶ ἴσως οὐ συγκρίνεται, πότερον αὐτῶν 256^v
μᾶλλον χρῶμα, ἐπειδὴ μὴ τοῦ αὐτοῦ ἔστιν εἶδους, ἀλλ' ὁμογενῆ μόνον.
20 ὥστε, φησί, καὶ ἐπὶ κινήσεως μόναι εἰσὶ συμβλητὰ κινήσεις αἱ κατὰ τὸ
αὐτὸ εἶδος τὸ ἔσχατον, ὃ οὐκέτι καὶ γένος ἔστι, γινόμεναι ἐν τῷ αὐτῷ
κατ' εἶδος ὑποκειμένῃ. προστίθησι δὲ καὶ τὴν αἰτίαν, δι' ἣν τῶν ὁμο-
νύμων τινὰ συμβλητὰ δοκεῖ εἶναι ὡσπερ τὸ πολὺ καὶ τὸ διπλάσιον· διότι
γάρ, φησί, τῶν ὁμωνύμων τὰ μὲν πολὺ ἀπέχει τοῦ φύσει τὰ αὐτὰ εἶναι 5
25 ὡς τὰ ἀπὸ τύχης καὶ κατὰ ἀναλογίαν, τὰ δὲ ἐγγυτέρω ἔστιν. ἐπειδὴ δὲ
συμβλητὰς εἶπεν κινήσεις τὰς τῶν ἐν ἴσῳ χρόνῳ ἴσα κινουμένων, ἐπὶ δὲ
ἀλλοιώσεως κατὰ ποιότητα γινομένης τῆς παραβολῆς οὐκ ἔστιν εἰπεῖν τὸ
ἴσον, ζητεῖ, πῶς ἐπὶ τούτων τὰς συμβλητὰς ῥητέον, καὶ λέγει ὅτι ἀντὶ
τοῦ ἴσου καὶ ἀνίσου τὸ ταυτὸν καὶ ἕτερον καὶ τὸ ὅμοιον καὶ ἀνόμοιον
30 ληπτέον, ὥστε τὰ ὡσαύτως ἢ ὁμοίως μεταβάλλοντα ἐν ἴσῳ χρόνῳ ἴσο-
ταχῶς λέγεσθαι ἀλλοιουῖσθαι. ὅταν δὲ τὸ μὲν πάθος ὅμοιον ἢ οἶον λεύ- 10
κανσις, αἱ δὲ λευκαινόμεναι ἐπιφάνειαι ἴσαι ἢ ἀνίσαι, τότε συμβαίνει τὴν
ἀλλοιώσιν κατὰ μὲν τὸ πάθος ὁμοίαν ἢ ἀνομοίαν εἶναι, κατὰ δὲ τὸ ὑπο-

1. 2 κατ' αὐτὰ F 2 τοῦ ἀέρος καὶ τοῦ ὕδατος F ἢ om. F 3 κατὰ alt.
om. F 4 οὐ om. F 5 καὶ τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ ἀέρος M 6 σύγκειται M:
idem, sed corr. A¹ διο////////ρισμὸν A: ὄρισμὸν M 7 δεδεγμένον FM
8 ταῦτα F 9 διότι τῷ] διότι τῆ F 10 ἐν ἀμφοτέροις ταυτὸν ἔστιν F ἐν
om. M 10. 11 ἐνίστανται M 11 βάλλειν M 13 ἐπίστησιν F τῇ] τὰ A
14 πρῶτως ὑπάρχει F 15 τῇ om. F 16 εἶδους εἶναι] εἰδέναι M 17 καὶ (ante τὰ)
om. M ἔστι om. F ὁμώνυμα F 21 αὐτὸ om. F ἔσχατον καὶ οὐκ
ἐπὶ γένος F 23 ὡσπερ] ὡς πρὸς F 25 ὡς τὰ] ὡς τὸ M καὶ (ante κατὰ) om. M
ἐγγύτερον F 26 τὰς κινήσεις τὰς M 27 μεταβολῆς M 28 ζητεῖν ἐπὶ F
29 ἴσου καὶ om. M τὸ (ante ὅμοιον) om. a 30 τὰ om. a 31 λέγεται F
32 ἴσαι M

καίμενον ἴσην ἢ ἄνισον. παραδοὺς δὲ οὕτω τὴν διάρθρωσιν τῶν συμβλη- 256^v
 τῶν κινήσεων ἐπὶ τε φορᾶς καὶ ἀλλοιώσεως καὶ τὴν ἀΐξησιν καὶ μείωσιν
 ὡς ἐκ τούτων ὀηλας παραδραμῶν (ἡ γὰρ τοῖς ὁμοειδέσιν ἐν ἴσῳ χρόνῳ
 ἴση γινομένη δι' ὅλου προσθήκη ἰσοταχῆς ἀΐξήσιν ἐστι καὶ ἡ ἀφαίρεσις
 5 ἡ τοιαύτη μείωσις ἰσοταχῆς), ταύτας οὖν παραδραμῶν ἐπὶ τὴν γένεσιν ἤλθε 15
 καὶ φιλοράν. καὶ ζητεῖ, ποῖα γένεσις γενέσει ἰσοταχῆς λέγεται ἢ ἀνισοταχῆς·
 καὶ φησιν ἀνισοταχεῖς εἶναι, ὅταν ἐν τῷ αὐτῷ ἴσῳ χρόνῳ τοῦ μὲν πλείων
 τοῦ δὲ ἐλάττων ἀριθμὸς μορίων ἐν ὁμοειδέσι γίνηται.

Καὶ ἐπὶ τούτοις ἄλλο τι προστίθησι θεώρημα οἰκειὸν τῷ περὶ τῆς
 10 τῶν κινήσεων συγχερίσεως λόγῳ· παραβάλλει γὰρ τό τε κινουὺν καὶ τὸ κινού-
 μενον καὶ τὸν χρόνον καὶ τὸ διάστημα καὶ τὰς πρὸς ἀλλήλα αὐτῶν ἀνα-
 λογίας ἐπιζητεῖ, εἰ ὥσπερ ἡ πολλαπλασία δύναμις τινος δυνάμεως κινούσης 20
 τι πολλαπλασίον ἐκείνου κινεῖ, οὕτω καὶ τὸ πολλοστημόριον τῆς κινούσης
 τι δυνάμεως τὸ πολλοστημόριον τοῦ ὑπ' ἐκείνης κινουμένου κινήσει (καὶ)
 15 εἰ ἑκατὸν ἀνθρώποι τὴν ναῦν κινούσιν, εἰ καὶ ὁ εἷς τὸ ἑκατοστὸν τῆς νεῶς
 κινήσει ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ τὸ αὐτὸ διάστημα ἢ τὴν ὅλην ναῦν τὸ ἑκατοστὸν
 τοῦ διαστήματος. ποιεῖται δὲ τὸν λόγον ἐπὶ πρώτης τῆς φορᾶς, προλαβὼν
 ὡς ἀξιώματα τὸ πᾶν τὸ κινουὺν τι κινεῖν καὶ ἐν χρόνῳ καὶ ἐπὶ τοσόνδε.
 διελὼν δὲ πρώτων τὸ βᾶρος τὴν αὐτὴν δύναμιν τὸ ἥμισυ τοῦ βάρους ἐν τῷ 25
 20 αὐτῷ χρόνῳ διπλάσιον διάστημα κινεῖν φησιν. εἶτα τὸν χρόνον διελὼν
 διηρημένον τοῦ βάρους τὸ ἥμισυ τοῦ βάρους ἐν τῷ ἡμίσει χρόνῳ ὑπὸ
 τῆς αὐτῆς δυνάμεως τὸ ἥμισυ τοῦ διαστήματος κινήσει τὴν φησιν. εἶτα
 τὸ διάστημα διελὼν τοῦ βάρους τοῦ ἐξ ἀρχῆς μένοντος συνδιαρεῖ τὸν
 χρόνον. καὶ τότε τετάρτην ἀναλογίαν ἐπάγει τὴν δύναμιν μερίζων καὶ τὸ
 25 βᾶρος, καὶ λέγει ὅτι ἡ ἡμίσεια δύναμις τὸ ἥμισυ τοῦ βάρους ἐν τῷ ἐξ
 ἀρχῆς χρόνῳ τὸ ἐξ ἀρχῆς διάστημα κινήσει· εἶτα τῆς μὲν δυνάμεως τὸ 30
 ἥμισυ λαμβάνει, βᾶρος δὲ τὸ ἐξ ἀρχῆς καὶ χρόνον ἐκείνον, καὶ λέγει ὅτι
 τὸ ἥμισυ κινήσει τοῦ διαστήματος. ταύτην δὲ τὴν ἀναλογίαν εὐθὺς ἀναι-
 30 ρεῖ· εἰ γὰρ μέρος τι τῆς δυνάμεως τὸ ὅλον βᾶρος ἐν ὅσῳ χρόνῳ διά-
 στημά τι κινήσει, ἡ αὐτὴ ἂν ἢ ὑπὸ ἑκατὸν ἀνδρῶν νεωλκουμένη τοσόνδε
 διάστημα καὶ ὑπὸ ἐνὸς ἔλκοιτο ἂν ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ τὸ ἑκατοστὸν τοῦ
 διαστήματος, ὃ ἐκίνησαν οἱ ἑκατὸν νεωλκοί, ἢ καὶ τὸ αὐτὸ διάστημα ἐν
 ἑκατονταπλασίῳ χρόνῳ. εἰπὼν δὲ μὴ πάσης δυνάμεως τὴν ἡμίσειαν δύνα-

3 τούτου M	4 καὶ ἡ] ἢ om. a	5 τὴν] τε F	6 καὶ τὴν M	ποῖα γε- νεσις ποῖα γενέσει συμβλητῆ F
γίνεται F	9 τι om. a	οἰκειὸν post λόγῳ F: ante θεώρημα M	10 τὸ (post καὶ) om. F	8 μόριον M
14 πολλαστημόριον sic M	ὑπ'] ἐπ' M	καὶ a: om. AFM	15 εἰ καὶ] καὶ M	13 τῆς κινούσης—πολλοστημόριον (14) om. F
νηός F	17 τῆς πρώτης M	18 ὡς om. FM	fortasse ἀξιῶμα	19 ἐν τῷ—βά- ρους (21) om. F
21 διηρημένον M	τοῦ χρόνου F	24 τότε a: τὸ AF: om. M	25 ἡμίσει, sed corr. A ¹	28 ἡμησι M
κινεῖ A	μτ' διαστη (omisso τοῦ) F	29 μέρει τι M	30 ἂν ἢ F	νεωλκουμέ- νη F
32 δ] δ οὐκ M	ἢ om. FM	33 δὲ (ante μὴ) om. M	μή om. F	

σθαι τὸ αὐτὸ τῆ ὄλη βάρους κινεῖν ἢ ὅλως κινεῖν τι βάρους, διὰ τούτου 256^v
καὶ τὸν Ζήνωνος λύει λόγον τὸν ἐπὶ τοῦ κέγγρου. εἰ γὰρ ὁ μέδιμνος,
φησί, τοῦ κέγγρου καταπεσῶν ψοφεῖ, καὶ ὁ εἰς κέγγρος ψοφήσει καὶ τὸ
μυριστὸν τοῦ κέγγρου. λύει οὖν τοῦτον τὸν λόγον λέγων μὴ πᾶσαν δύνα-
5 μιν παντὸς βάρους κινητικὴν εἶναι μηδὲ ἐν ὁσποῦν χρόνῳ. οὕτω δὲ μηδὲ
πᾶν μέγεθος ψοφεῖν. καὶ συναλὼν τὸν λόγον λέγει ὅτι μερισθείσης μὲν 40
τῆς δυνάμεως οὐ σφύζεται ἡ ἀναλογία, ἐπειδὴ μὴ πᾶσα δύναμις καὶ ἡ ἐλα-
χίστη κινεῖν ἢ ψοφεῖν δύναται, συντιθεμένης δὲ σφύζεται. δείξας οὖν ἐπὶ
10 αἰ αὐταῖ εἰσι, τὴ τε κινουῦν καὶ τὸ κινούμενον καὶ ὁ χρόνος καὶ τὸ διά-
στημα, καὶ τὰ ἀπὸ τούτων συμβαίνοντα τὰ αὐτὰ ἔσται· ὥστε ἐν ὅσοις
μὲν ἐπὶ τῆς φερᾶς σφύζεται ἡ ἀναλογία, ἐν τούτοις καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων 45
κινήσεων σωθήσεται, ἐν ὅσοις δὲ ἐπ' ἐκείνης οὐ προεχώρει ἡ ἀναλογία,
ἐν τούτοις καὶ ἐπὶ τούτων οὐ προχωρήσει.

1 τοῦ ὄλου F κινεῖν ἢ — βάρους om. FM τούτο FM 2 τῆς κέγγρου FM
3 τῆς κέγγρου FM 4 τῆς κέγγρου M 5 κινητικὸν a ὁσποῦν M μηδὲ]
μὴ F 7 καὶ (post δύναμις) om. M 8 ψοφεῖν ἢ κινεῖν FM συντιθεμένη M
συντιθεμένης — δείξας om. F οὐκ οὖν F 11 σημαίνοντα M ἔστι F 13 ἐπ']
πρὸ a ἐκείναις M προχωρεῖ FM 14 sequitur in M: σιμπλικίου φιλοσόφου εἰς
τὸν ζ'ον τῆς τοῦ ἀριστοτέλους φυσικῆς ἀκροάσεως τέλος

ΣΙΜΠΛΙΚΙΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ ΕΙΣ ΤΟ Θ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΦΥΣΙ- 257
ΚΗΣ ΑΚΡΟΑΣΕΩΣ ΥΠΟΜΝΗΜΑ Ο ΕΣΤΙΝ ΟΓΔΟΟΝ.

Τῆς Φυσικῆς ἀκροάσεως τοῦ Ἀριστοτέλους τὸ τελευταῖον βιβλίον, ὃ
κατὰ μὲν τὸν ἀριθμὸν ὄγδοον τῆς ὅλης πραγματείας ἐστὶ, κατὰ δὲ τὴν τῶν 5
στοιχείων τάξιν Ἔ τοῖς Περιπατητικοῖς ἐπιγράφειν ἔθος, πολλῶν καὶ καλῶν
ἐστὶ θεωρημάτων μεστόν· τῇ τε γὰρ περὶ τῶν φυσικῶν ἀρχῶν πραγματεία
τέλεις ἄριστον ἐπιτίθησιν αἰδίον οὖσαν τὴν πρώτην φυσικὴν κίνησιν ἀπο-
δεικνύον καὶ τὴν αἰδιότητα τοῦ παντός διὰ τῆς αἰδίου κινήσεως λαμπρῶς 10
ἀνακηρύττον καὶ τὸ δὴ μέγιστον τὴν φυσικὴν ἅπασαν θεωρίαν τῆς πρώτης
ἐξάπτου φιλοσοφίας, καὶ πᾶσαν τὴν φυσικὴν ὑπαρξίν τῆς ὑπερφυοῦς αἰτίας
ἐξηρητημένην ἀποδεικνύον, ἦταν καὶ κινούμενον πᾶν τὸ σῶμα τὸ φυσικόν
ἀποδείξῃ καὶ πᾶν τὸ κινούμενον ὑπὸ τινος κινεῖσθαι. καὶ τὸ πρώτως καὶ
κυρίως κινοῦν τῆς ἀκινήτου καὶ ἀεὶ κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ ὡσαύτως ἐχούσης 15
οὐσίας ἐκφαίνῃ. τοιοῦτον οὖν ἔχον σκοπὸν τὸ βιβλίον, εὐκότως ἂν εἴη
πάσης ἀντιληπτικῆς προθυμίας ἐπάρξιον. ἐπειδὴ δὲ τῶν ἐφ' ἡμῶν τις γεγο-
νότων τελείων, οὐδὲν ἡγούμενος νεανικὸν ἀνθρώποις μόνον βασκαίνειν καὶ
διὰ τοῦτο πρὸς τὸν οὐρανὸν αὐτὸν καὶ τὸν ὅλον κόσμον τὴν ἑαυτοῦ βασκα-
νίαν ἐκτείνων, δεῖνόν ἡγεῖται τὴν τούτων αἰδιότητα, καὶ παρακωσμάτων
τινῶν οὐκ εὐτυχῶς οὐδὲ εὐγνωμόνως ἀπὸ φιλοσοφίας μετασχῶν πρὸς τε

1 Titulum dedi ex A: σιμπλικίου φιλοσόφου ἐξήγησις εἰς τὸν τῆς τοῦ ἀριστοτέλους φυσικῆς ἀκροάσεως βιβλίον ὄγδοον rubr. M: ὑπόμνησις σιμπλικίου φιλοσόφου εἰς τὸ θ τῆς τοῦ ἀριστοτέλους φυσικῆς ἀκροάσεως ὃ ἐστὶν ὄγδοον F: ΣΙΜΠΛΙΚΙΟΥ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΟ ΟΓΔΟΟΝ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΑΚΡΟΑΣΕΩΣ a 3 τὸ] τὸ δὲ M βιβλίον a (ut solet): om. M 4 τῶν] πάντων M 5 ἐπιγράφειν τοῖς περιπατητικοῖς ἔθος ἐστὶ F ἐπιγράφειν ex ἐπιγράφεται ut videtur A¹ 6 ἐστὶ post θεωρημάτων F: om. M πραγματείας M 7: S post ἀποδεικνύον add. ἦταν καὶ κινούμενον ἅπαν (cf. v. 11) F 9 ἀνακηρύττον aAM: ἀποδείκνυται F 10 ἐξάπτου F 11 ἅπαν F τὸ φυσικὸν σῶμα FM 12 post πρώτως (sic) καὶ in lac. in litt. omisit M 14 οὐσίας] αἰτίας F οὖν om. F ἂν M: om. aAF 15 ἐπειδὴ τις τῶν ἐφ' ἡμῶν M τις] in marg. τὸν φιλόσοπον φησὶ recte A 16 νεανικὸν M; an ἱκανὸν βασκαίνειν in lac. vi litt. om. M 18 τούτου F

τὰ ἐν τῇ Περὶ οὐρανοῦ δεδειγμένα περὶ αἰδιότητος αὐτοῦ πέντε γέγραφε 257^r
 πολῦστιχα βιβλία, ὧν τὸ σαθρὸν καὶ πρὸς ἀνοήτους μόνους ἀκροατὰς τε-
 θαρρηκὸς ἐπειράθη ἐπιδειξάι τὸ πρῶτον τῆς Περὶ οὐρανοῦ πραγματείας
 ἐξηγούμενος, τὸ δὲ ἕκτον αὐτοῦ βιβλίον πρὸς τὴν αἰδιὸν ἐνταῦθα δεδειγμένην
 5 κίνησιν καὶ τὸν αἰδιὸν χρόνον ἀνεζώσατο, διότι τούτων ἀνελέγκτων μενόν-
 των ἀνάγκη πάντως ἦν αἰδιὸν εἶναι καὶ αὐτὸ τὸ τὴν αἰδιὸν κίνησιν ἐν
 χρόνῳ αἰδίῳ κινούμενον, ἔδοξέ μοι τοῦτο τὸ βιβλίον ἐπερχομένῳ καὶ τὰς
 πρὸς αὐτὸ γενομένας ἀντιλογίας, ὅποιαί τινές εἰσι καὶ ἀπὸ ποίας ἕξεως προ- 25
 γόμεναι, τοῖς φιλομαθεστέροις ἐπιδειξάι. πειράσομαι δὲ κἀνταῦθα μετὰ
 10 τὴν ἐξήγησιν τῶν Ἀριστοτέλους λόγων τὰς πρὸς αὐτοὺς ἐνστάσεις παρατι-
 θεῖς οὕτω τὴν βράσανον αὐταῖς προσάγειν.

p. 250^b11 Πότερον γέγονέ ποτε κινήσεις οὐκ οὔσα πρότερον ἕως
 τοῦ οἶον ζωῆ τις οὔσα τοῖς φύσει συνεστῶσι πᾶσιν. 30

Ἵτι μὲν ὁ περὶ κινήσεως λόγος ἀναγκαῖος τῷ φυσικῷ, διὰ πολλῶν
 15 ἤδη πρότερον ἐπιδεδείχται· ὅτι δὲ τῷ περὶ κινήσεως λέγοντι προσήκει
 ζητεῖν, εἰ ἔστιν αἰδιὸς κινήσεις ἢ οὕτως ἔχει, ὥστε ποτὲ γεγονέναι μὴ πρό-
 τερον οὔσαν καὶ φθειρῆσθαι πάλιν, ὥστε μηκέτι εἶναι κινήσιν, οὐδεὶς ἂν
 ἀμφισβητήσῃ· ὁ γὰρ ὅτι οὐ περὶ τῶν ὑπὸ σελήνην καὶ ἕκαστα κινή-
 σεῶν τινος ζητεῖ (τούτων γὰρ ἕκαστη καὶ ἀρχὴν ἔχει καὶ τέλος), οὔτε εἰ 35
 20 ὡς μία καὶ συνεχῆς ἔστι κινήσεις αἰδιὸς νῦν ζητεῖ (ἄπερ ὕστερον εὐρήσει),
 ἀλλὰ καθόλου περὶ κινήσεως, εἰ ἦν τις χρόνος ὅτε οὐκ ἦν κινήσεις ὅποιαοῦν
 οὐδὲ ὅλως ἐκινεῖτο τι τῶν ὄντων, ἢ ἔσται τις χρόνος ὅτε οὐδὲν κινήσεται,
 ἢ ταῦτα μὲν ἀδύνατα φανεῖται, ἦν δὲ αἰεὶ καὶ ἔσται κινήσεις, ὥστε τοῦτο,
 25 τούτεστι τὴν κίνησιν, ἀθάνατον καὶ ἄπαυστον ὑπάρχειν τοῖς οὔσιν. ἢ
 γὰρ κινήσεις οὐ τῶν κατὰ ἀφυστηκῶτων, ἀλλὰ τῶν ἄλλοις ὑπαρχόντων
 ἔστι, τούτεστι ταῖς οὐσίαις, ἀπὲρ ὄντα κυριώτερόν εἰσι τῶν ἐν αὐταῖς τὸ 40

1 ἐν τῇ om. M post οὐρανοῦ add. οὐ M αὐτοῦ ut v. 4 libri 2. 3 τε-
 θαρρηκὸς aM²: τεθαρρηκῶς AFM¹ 3 ἐπειράθη F ἀποδειξάι F 3. 4 τὸ πρῶτον
 τῆς Περὶ οὐρανοῦ πραγματείας ἐξηγούμενος] cf. Indices Heibergianae editionis et huius s. v.
 IOANNES 4 αἶον, sed corr. A¹ ἐνταῦθα αἰδιὸν F 5 τὸν] τὸ a ἀνελέγκτων F
 6 καὶ om. M αἰδιὸν] αὐτὴν F 7 μοι] μέντοι F τὸ βιβλίον τοῦτο F: τούτω
 τῷ βιβλίῳ M 8 ἀντιλογίας γενομένας F ante τινές habet τι F 11 προσάγειν
 aM, corr. A¹: προσάγειν A¹F 12 post Πότερον add. δὲ ex Arist. a: om. (ut Arist. K
 et Barber. I 136) AFM κινήσεις ποτε F 13 post τοῦ lac. 18 fere litt. relin-
 quit M 14 ὁ om. M λόγῳ F φυσικῶν F 15 ἀποδεδείχται a
 16 ἔστιν αἰδιὸς aM: ἐστινιδιος (io in ras., αἰ super v scriptis) A, in marg. δὲ A¹: ἔστιν (om.
 αἰδιὸς) F ἔχειν a γέγονε ποτὲ M 17 οὔσα M φθειρείται F
 17. 18 οὐδεὶς ἀμφισβητήσῃ F 18 ἀμφισβητήσῃ M 19 ζητεῖ τινος M καὶ
 (post ἕκαστη) om. M εἰ aA²FM: om. A¹ 20 ὡς om. a καὶ om. F
 post αἰδιὸς iterat ἔστι F post ἄπερ add. ἐς F 21 εἰ εἴη χρόνος τις F
 22 οὐδὲ κινηθήσεται F 25 γὰρ] δὲ M οὐ τῶν] αὐτῶν F αὐτὰ aM: αὐτὸ
 AF ἀλλὰ—ὑπαρχόντων om. F 26 τῶν οὐσιῶν F

εἶναι ἐχόντων. διὸ τοῖς οὖσιν ὑπάρχειν τὴν κίνησιν φησιν, οὐχ ὅτι μὴ 257^r
 ὄν ἐστιν ἢ κίνησις, ἀλλ' ὅτι κυρίως ὄντα αἰ οὐσαὶ καὶ δι' αὐτὰς τὰ συμβε-
 βηκότα τοῦ εἶναι μετέχουσι. τὸ δὲ οἶον ζῶν τις οὐσα τοῖς φύσει
 συνεστῶσι πᾶσι κατὰ τὴν Ἀριστοτέλους ἀκριβείαν εἴρηται συμφωνοῦσαν
 5 τῷ Πλάτῳ· ζῆν γὰρ ἐκεῖνά φαμεν, ὅσα ἐνδοθεν ἀφ' ἑαυτῶν κινεῖται· εἰ
 οὖν καὶ τὰ φυσικὰ πάντα ἀρχὴν κινήσεως ἐν ἑαυτοῖς ἔχει τὴν φύσιν, ζῆν
 καὶ ταῦτα εἰκότως ἂν λέγοιτο κατὰ τὴν ἐνδοθεν ἐπιτηδεύουσα πρὸς κίνησιν. 45
 καὶ γὰρ ἐσχάτη τῶν ζῶων ἢ φύσις. διὸ καὶ ἐν ὑποκειμένῳ τῷ φυσικῷ
 σώματι τὸ εἶναι ἔχει καὶ οἶον ζῶν μᾶλλον ἐστὶν ἢ ζῶν κυρίως. καὶ ἢ
 10 κατ' αὐτὴν κίνησις ἐπιτηδεύουσα ἐστὶ πρὸς κίνησιν, ὡς μαθησόμεθα ἐν
 τούτῳ τῷ βιβλίῳ· ὅτι δὲ καὶ τοῦτο τῷ Πλάτῳ συμφώνως ὁ Ἀριστοτέλης
 ἐφθέγγετο 'οἶον ζῶν' εἰπὼν τὴν ὡς φυσικὴν ἐνδοθεν κίνησιν, ἄκουε τῶν
 ἐν τῷ δεκάτῳ τῶν Νόμων γεγραμμένων περὶ τῆς ἐνδοθεν κινήσεως· "ἐάν
 15 ἢ καὶ ξυμμιγεῖ, τί ποτε φήσομεν ἐν τῷ τοιούτῳ πάθος εἶναι. μὴν ἄρα με
 ἐρωτᾷς, εἰ ζῆν αὐτὸ προσερούμεν, ὅταν αὐτὸ αὐτὸ κινῆ". ἀλλὰ ταῦτα
 περὶ τῆς κυρίως αὐτοκινήτου ζωῆς εἴρηται τῆς ψυχικῆς. διὸ καλῶς ὁ
 Ἀριστοτέλης οἶον ζῶν εἶπεν εἶναι τὴν φυσικὴν κίνησιν καὶ οὐχ ἀπλῶς
 20 ζωῆν, ὅτι ὄν ἔχει λόγον ἢ ψυχὴ πρὸς φύσιν, τοῦτον ἔχει τὸν λόγον ἢ
 κυρίως ζῶν πρὸς τὴν φυσικὴν κίνησιν. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος τὸ οἶον ζῶν
 τις οὐσα τοῖς φύσει συνεστῶσι πᾶσιν ὡς δεικτικὸν τοῦ ἀθάνατον 257^v
 καὶ ἄπαυστον εἰρησθῆναι τὴν κίνησιν φησιν. εἰ γὰρ οὕτως ἔχει ἢ κίνησις
 πρὸς τὰ φυσικὰ ὡς ἢ ζῶν πρὸς τὰ ἔμφυχα, ὡς ἀδύνατόν ἐστιν ἄνευ ζωῆς
 25 κατὰ φυσικὰ (οὔτε γὰρ ἤρξατό ποτε οὔτε εἰς τὸ μὴ εἶναι φθαρῆσθαι,
 εἴπερ ἢ τῶν φυσικῶν φθορὰ μεταβολὴ ἐστὶν εἰς ἄλλο τι φυσικόν· ὕδατος
 γὰρ φθαρέντος ἄλλῃ γίνεται), δῆλον ὅτι καὶ ἢ κίνησις, κατ' ἢν ἐστὶ φυσικὰ, 5
 αἰδιότις ἐστὶ. μήποτε δὲ ὁ Ἀριστοτέλης οὐκ ἀπὸ τῆς τῶν φυσικῶν αἰδιότητος
 τὸ αἰδιόν τῆς κινήσεως εἶδειεν. οὐδὲ γὰρ ἀποδέδεικται πού τῶς αἰδιὰ τὰ
 30 φυσικὰ, ἀλλὰ ἀπ' αὐτοῦ τοῦ τῆς φυσικῆς κινήσεως ὀρισμοῦ, ὡς μαθησόμε-
 μεθα, τὴν φυσικὴν κίνησιν αἰδιόν δεῖξει, καὶ ἀπὸ ταύτης τὸ φυσικὸν σῶμα.
 πᾶσι δὲ τοῖς φύσει συνεστῶσιν εἶπεν, διότι οὐχ ὡς ὕδατος ἢ ὡς ἀέρος

1 διὸ A²FM: δι' ὁ a: διό^{|||||} (fuit fortasse διότι) A¹ τοῖς οὖσι τὴν κίνησιν ὑπάρ-
 χειν φησὶν F 2 ἑαυτὰς M: αὐτὰ F 4 τὴν τοῦ M 5 ὅσα supra add. A¹
 6 καὶ (ante τὰ) om. F αὐτοῖς M 7 πρὸς κίνησιν ἐπιτηδεύουσα M 8 τῶν
 M: τὴν a(AF?) ζῶων aFM 9 ἐστὶ μᾶλλον F 10 κατ' αὐτὴν] κατὰ τόπον F
 11 ὁ ἀριστοτέλης συμφώνως M 12 οἶον—κίνησιν post κινήσεως (13) ponit F
 ὡς om. M 13 Νόμων] Legg. X p. 895 C 14 πού] πως compendiose F

γενόμεν⁹ F ἐνδῶρον] γήνω F 14. 14 κεχωρισμένην ἢ καὶ ξυμμιγῆ F 15 φύ-
 σομεν M 16 προσερούμαι F 18 εἶπεν supra add. A¹ καὶ οὐχ—κίνη-
 σιν (20) om. M 19 λόγον ἔχει F 22 φησὶ τὴν κίνησιν F εἰ] οὐ M
 24 ἔμφυχον M 25 γὰρ om. F 26 τι om. M ante ὕδατος add. οἶον, omissio
 γὰρ F 27 γίνεται ἄλλῃ M φυσικῆ F 29 οὐδὲ] οὐ M γὰρ om. F πού τῶς]
 ποτὲ ὡς F 32 ἢ ὡς] ἢ M: καὶ F

ζωή ἐστιν ἢ κίνησις, ἀλλ' ὡς φυσικῶν πάντων καθὼ φυσικά καὶ καθὼ 257^v
ἀρχὴν ἐν ἑαυτοῖς ἔχει κινήσεως· διὸ καὶ αἰδιός ἐστιν ἢ κατὰ τὸ κοινὸν
λαμβάνομένη κίνησις.

p. 250^b15 Εἶναι μὲν οὖν κίνησιν πάντες φασὶν ἕως τοῦ μὴ κινή- 11
5 σεως οὔσης.

Ἐπειδὴ τὸ αἰδιὸν εἶναι κίνησιν τοῦ ὁποῖόν τι σημαντικὸν ὑπάρχει,
προηγεῖται δὲ ἐν ταῖς προβλήμασι τοῦ ὁποῖόν τι καὶ τὸ τί ἐστὶ καὶ τὸ εἶ
ἐστὶν ὅλως, καὶ τὸ μὲν τί ἐστὶν ἢ κίνησις ἐν τῷ τρίτῳ τῆς πραγματείας 15
ὑπέδειξε, τὸ δ' εἶ ἐστὶν οὐ φαίνεται δεδειχώς. διὸ τὸ περὶ τοῦ ὁποῖόν τι
10 νῦν προθέμενος εἰς ἀπόδειξιν εἰκότως τὴν αἰτίαν διδάσκει τοῦ λαβεῖν ὁμο-
λογοῦμενον, ὅτι ἐστὶν ἢ κίνησις. εἰ γὰρ περὶ τὸ εἶναι τὴν κίνησιν πάντες
ἀλλήλοισι συμφωνοῦσιν οἱ φυσικοί, καίτοι περὶ τὸ αἰδιὸν ἢ μὴ διαφερόμενοι,
οὐδὲν ἂν ἄτοπον εἶη τὸ λαβεῖν ὁμολογοῦμενον, ὅτι ἐστὶν ἢ κίνησις· τοὺς
γὰρ ἀναιροῦντας τὴν κίνησιν ἔδειξεν μηδὲ φυσικοὺς ὄντας μηδὲ προσήκειν
15 τῷ φυσικῷ τὸν πρὸς αὐτοὺς λόγον ὡς τὰς ἀρχὰς ἀναιροῦντας τὰς φυσικάς. 20
αἴτιον δὲ τοῦ πάντας τοὺς φυσικοὺς περὶ κινήσεως λέγειν τὸ κοσμοποιεῖν,
καὶ περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς εἶναι τὴν θεωρίαν πᾶσιν αὐτοῖς.
κοσμοποιεῖν δὲ λέγει τοὺς φυσικοὺς οὐχ ὡς γενητὸν ἀπὸ χρόνου τὸν
κόσμον λέγοντας, ἀλλ' ὡς τὴν σύστασιν αὐτοῦ διὰ κινήσεως παρατιθέντας.
20 οὕτω γὰρ καὶ Δημόκριτος κοσμοποιεῖ καὶ Ἐμπειδοκλῆς καὶ Ἀναξαγόρας,
οἱ μὲν συγκρίνεσθαι καὶ διακρίνεσθαι τὰ ἄτομα σώματα καὶ τὰ τέτταρα
στοιχεῖα λέγοντες, Ἀναξαγόρας δὲ ἐκκρίνεσθαι τὰς ὁμοιομερείας ἀπὸ τοῦ 25
μίγματος λέγων· καὶ ἡ σύγκρισις δὲ καὶ ἡ διάκρισις καὶ ἡ ἔκκρισις κινή-
σεις τινές εἰσι. καὶ περὶ γενέσεως δὲ καὶ φθορᾶς διαλέγονται πάντες, αἵ-
25 τινες κἄν μὴ κινήσεις ὦσιν, ἀλλ' οὐκ ἄνευ γίνονται κινήσεως· καὶ γὰρ κατὰ
τόπον κινήσεις καὶ ἀλλοιώσεις καὶ αὐξήσεις καὶ μειώσεις τῶν γενέσεων
προηγούμεναι καὶ τῶν φθορῶν.

p. 250^b18 Ἄλλ' ὅσοι μὲν ἀπείρους κόσμους εἶναι φασὶν ἕως τοῦ 31
καὶ περὶ τῆς κινήσεως ὑποτίθενται κατὰ λόγον.

30 Τοῦ τὴν κίνησιν ὡς οὔσαν παραλαβεῖν ἀπολογίαν ἑαυτῷ πορίσας τὴν

1 ἀλλ' ὡς] ἀλλὰ F 2 ἐν αὐτοῖς F 4 πάντες φασὶν om. F 6 ποῖόν τι M
ὑπάρχειν F 7 post ὁποῖόν τι add. ἐστὶ F εἰ om. F 8 ἢ om. F ἐν τῷ
7 ταύτης τῆς F 9 διὸ τὸ AFM: διὰ τοῦτο a τι] τὸ M 10 προθεμένου F
10. 11 ὁμολογοῦμενος a 11 εἰ γὰρ—κίνησις (13) om. M 12 συμφωνοῦσιν ἀλλή-
λοισι F αἰδιὸν φερόμενοι F 13 οὐδὲν οὖν εἶη ἄτοπον λαβεῖν F ἐστὶ κίνησις F
14 γὰρ] δὲ M μηδὲ] μὴ F 15 τῶν φυσικῶν F 17 γενέσεως] κινήσεως F αὐτοῖς
πᾶσαν F 18 δὲ in lac. om. M 21 τέτταρα om. F 24 δὲ om. F 25 γίνονται
post κινήσεως M: om. F 26 post κινήσεις add. εἰσὶ M γενέων M 27 προηγόμε-
ναι M 28 ὅσοι AFM: ὅποσοι a (ut Arist. FHI) post κόσμους add. τε a (quod post
ἀπείρους Aristoteles exhibit omisum in codd. FK, Barb. I 136) φασὶν εἶναι F qui con-
tinuat lemma usque ad τοὺς δὲ φθείρεσθαι 29 τῆς om. F 30 τοῦτο τὴν F

τῶν φυσικῶν περὶ τοῦτο συμφωνίαν ἐκ τῆς περὶ τὴν ἀιδιότητα τῆς κινή- 257ν
 σεως διαφωνίας αὐτῶν, πάλιν ὅτι ἀναγκαῖα ἢ περὶ τῆς ἀιδιότητος ζήτησις
 παραδείκνυσι λέγων. τίνες μὲν τῶν φυσικῶν αἰδίων ὑπέθεντο τὴν κίνησιν,
 τίνες δὲ οὐκ αἰδίων, πρὸς τὰς περὶ τῶν κόσμων ὑποθέσεις καὶ τὰ περὶ τῆς 30
 5 κινήσεως προσαρμόσαντες. οἱ μὲν γὰρ ἀπείρους τῷ πλήθει τοὺς κόσμους
 ὑποθέμενοι, ὡς οἱ περὶ Ἀναξίμανδρον καὶ Λεούκιππον καὶ Δημόκριτον καὶ
 ὕστερον οἱ περὶ Ἐπίκουρον γινομένους αὐτοὺς καὶ φθειρομένους ὑπέθεντο
 ἐπ' ἀπείρον ἄλλων μὲν αἰεὶ γινομένων ἄλλων δὲ φθειρομένων, καὶ τὴν
 κίνησιν αἰδίων ἔλεγον· ἄνευ γὰρ κινήσεως οὐκ ἔστι γένεσις ἢ φθορά. τῶν
 10 δὲ ἕνα μόνον κόσμον λεγόντων οἱ μὲν ἀγέννητόν τε ἀπὸ χρόνου καὶ
 ἀφθαρτόν αὐτὸν λέγοντες αἰδίων καὶ τὴν κίνησιν ὑπετίθεντο, ὥσπερ Πλάτων 40
 καὶ Ἀριστοτέλης· γενητόν δὲ καὶ φθαρτόν τὸν ἕνα κόσμον ποιοῦσιν, ὅσοι
 αἰεὶ μὲν φασιν εἶναι κόσμον, οὐ μὴν τὸν αὐτὸν αἰεὶ, ἀλλὰ ἄλλοτε ἄλλον
 γινόμενον κατὰ τινὰς χρόνων περιόδους, ὡς Ἀναξίμανθης τε καὶ Ἡράκλειτος
 15 καὶ Διογένης καὶ ὕστερον οἱ ἀπὸ τῆς Στοᾶς. καὶ ὁῦλον ὅτι καὶ περὶ
 κινήσεως οὗτοι τὴν αὐτὴν ἔχουσι δόξαν· ὅτε γὰρ κόσμος ἦν, τότε
 κίνησιν ἀναγκαῖον εἶναι. Ἐμπεδοκλῆς δέ, εἰ μὲν κατὰ τὸ σχῆμά τις ἀκούει
 τοῦ λόγου, ὡς ποτὲ μὲν σφαιρὸν ποτὲ δὲ κόσμον λέγοντος, ὁῦλον ὅτι καὶ 45
 τὴν κίνησιν ἐν τῇ γενέσει τοῦ κόσμου θεωρῶν γινομένην καὶ φθειρομένην
 20 ὑπετίθετο αἰεὶ, εἰ δὲ καὶ τὸν σφαιρὸν εἶναι βούλεται καὶ τὸν κόσμον αἰεὶ.
 καὶ κίνησιν ἐνόμιζεν ἐν τῷ κόσμῳ (αἰεὶ) εἶναι. ἀπ' ἀρχῆς δὲ χρόνου δο-
 κοῦσι λέγειν γεγενῆσθαι τὸν κόσμον Ἀναξαγόρας τε καὶ Ἀρχέλαος καὶ Μητρό-
 δωρος ὁ Χιῶς· οὗτοι δὲ καὶ τὴν κίνησιν ἀρέασθαι φασιν· ἡμερούτων γὰρ
 τὸν πρὸ τοῦ χρόνου τῶν ὄντων κίνησιν ἐγγενέσθαι φασὶν ὑπὸ τοῦ νοῦ, ὑφ'
 25 ἧς γεγενῆσθαι τὸν κόσμον. φαίνονται δὲ καὶ οὗτοι τάξεως ἕνεκα διδασκα- 50
 λικῆς ἀρχὴν τῆς κοσμοποιίας ὑποθέμενοι. καὶ ὁ γε Ἀναξαγόρας σαφῶς
 ἀπὸ τῆς νοητῆς ἐνώσεως, ἐφ' ἧς ἦν "ὁμοῦ πάντα χρήματα", ὡς φησι.
 τὴν κοσμικὴν διάκρισιν ὑποστήσασαι τὸν νοῦν λέγει. ὁ μὲντοι Ἀλέξανδρος
 καὶ τὸν Πλάτωνά φησιν ἀπ' ἀρχῆς χρόνου τὸν κόσμον ὑφιστάμεναι, πλὴν
 30 ὅτι καὶ πρὸ τῆς τοῦ κόσμου γενέσεως κίνησιν ἐν τοῖς οὖσι πλημμυετῆ καὶ

1 τούτων M 2 διαφωνίας] διαφωνίαν M 3 τὴν (ante κίνησιν) om. F 4 περὶ
 τῶν κόσμων A: περὶ τὸν κόσμον FM: om. a τὰ om. M τῆς (post περὶ) om. F
 5 γὰρ om. F 6 ἀπείρω M τοὺς om. F 6 ὡς οἱ] ὅσοι F 7 γενομέ-
 νους F 9 αἰδίων M 10 μόνον om. F: μὲν τὸν M οἱ] εἰ A¹: corr. A²
 ἀγέννητον FM post τε add. καὶ M 11 ὑπέθεντο M 12 γενητόν FM
 τὸν om. FM 13 μὲν αἰεὶ F 13. 14 ἄλλο γινόμενον F 14. 15 διογένης καὶ
 Ἡράκλειτος ponit M 16 οὗτοι post δόξαν ponit F 17 καὶ κίνησιν a: καὶ ἢ κίνησις M
 δέ, εἰ μὲν] μὲν εἰ F ἀκούει F 18 λέγοντες M 20 εἰ δὲ M, in marg. A¹:
 ἐπεὶ a: om. A¹F καὶ (post δὲ) om. M 21 αἰεὶ addidi cf. 1122, 18 22 λέγειν
 om. F τὸν] τὰ M 24 τῶν πρὸ τοῦ τῶν ὄντων χρόνον F τῷ νῷ F¹
 25 καὶ om. F 26 σαφῶς F 27 ἀφ' ἧς M: ἐφησεν F φησι] fr. I cf. supra
 p. 34, 20 alias 28 τῶν κοσμικῶν F ὑποστήσασαι F Ἀλέξανδρος] cf. Philoponus
 contra Prochum VI 27 (fol. D S B) 29 τὸν om. M ὑφιστάμεναι a: ὑπεστάμεναι A: ὑπε-
 στάμεναι FM 30 post οὖσι add. καὶ F πλημμυετῆ M

ἄτακτον ἔλεγε. ' παραλαβῶν γάρ, φησίν, ὁ θεὸς πᾶν ὅσον ἦν ὀρατὸν οὐχ 257^v
 ἤσυχίαν | ἔχον, ἀλλὰ κινούμενον πλημμυελῶς καὶ ἀτάκτως αὐτὸ ἤγαγεν 258^r
 ἐκ τῆς ἀταξίας.' ἀλλ' ὅτι μὲν οὐχ οὕτως ἀπ' ἀρχῆς χρονικῆς ὡς προ-
 ὑπάρχοντος χρόνου γεγονέναι τὸν κόσμον ὁ Πλάτων φησί, δῆλός ἐστι σαφῶς
 5 εἰπῶν, ὅτι ὁ χρόνος μετ' οὐρανοῦ γέγονεν· ὥστε οὐδὲ τὸ πλημμυελὲς καὶ
 ἄτακτον χρόνῳ προὑπάρχειν κατ' αὐτὸν νομιστέον. ἀλλ' ἵνα καὶ τὴν γενε-
 σιουργὸν ἐνδείξῃται πλημμυελίαν κατὰ τὴν ἀπὸ τοῦ ὄντος ὑφασιν ὑποστᾶσαν 5
 καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ δημιουργοῦ τάξιν αἰεὶ διακοσμοῦσαν αὐτήν, χωρὶς ἐκάτερον
 ὑπέδειξε τῷ λόγῳ. ὅπερ ἐν τῷ Πολιτικῷ πεποιήκειν ἀποστήσας τοῦ κόσμου
 10 τῷ λόγῳ τὸν δημιουργὸν καὶ θεασάμενος αὐτὸν 'εἰς τὸν τῆς ἀνομιότητος
 πόντον' ὑποφερόμενον. τοιαύτης οὖν οὔσης διαιρέσεως τῶν περὶ κόσμου
 δοξασμάτων οἱ μὲν ἀπείρους λέγοντες ὡς ἄλλων αἰεὶ γινομένων ἄλλους
 φθιβεῖσθαι αἰδίων τὴν κίνησιν ἔλεγον, ὅσοι δὲ ἓνα τὸν αὐτὸν αἰεὶ ἢ ἓνα μὲν
 μὴ τὸν αὐτὸν δὲ αἰεὶ, οὗτοι καὶ περὶ τῆς κινήσεως οἰκειῶς ὑπέθεντο τῇ 10
 15 περὶ τοῦ κόσμου δόξῃ. οἱ τε γὰρ ἓνα αἰεὶ τὸν αὐτὸν λέγοντες αἰδίων καὶ
 τὴν κίνησιν λέγουσιν, ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἄλλοιτε ἄλλον ἓνα λέγοντες, ὅταν
 τῇ τοῦ ἐτέρου φθορᾷ ἢ τοῦ ἐτέρου γένεσις ἐπιηται, καὶ οὗτοι αἰδίων τὴν
 κίνησιν φασιν· αἰεὶ γὰρ ὄντος κόσμου ἀνάγκη καὶ κίνησιν αἰεὶ εἶναι. εἰ δὲ
 ἓνα λέγοντες ἀπ' ἀρχῆς τινος χρόνου τοῦτον γεγονέναι φασίν, ὡς ἀληθῆς
 20 εἶναι λέγειν, ὅτι ἦν ὅτε οὐκ ἦν κόσμος, καὶ φθειρόμενον ἐν τινι χρόνῳ
 μηκέτι γίνεσθαι, δῆλον ὅτι καὶ ἡ κίνησις ἀρχὴν ἔξει καὶ τέλος. ἀλλὰ 15
 γεγονέναι μὲν τὸν ἓνα πολλοὶ λέγουσι κοσμοποιοῦντες καὶ τῷ λόγῳ τὴν
 τάξιν τῆς δημιουργίας παραδιδόναι βουλόμενοι, γίνεσθαι δὲ καὶ φθειρεῖσθαι
 τὸν ἓνα κόσμον, ὡς μηκέτι εἶναι κόσμον, οὐδένα τῶν φυσιολόγων ἴσμεν
 25 λέγοντα.

Ἐλλιπής δὲ ἡ λέξις δοκεῖ διὰ βραχυλογίαν ἢ λέγουσα ὅσοι δὲ ἢ ἓνα
 ἢ μὴ αἰεὶ· τῷ μὲν γὰρ ἓνα ἐλλείπει τὸ 'καὶ αἰεὶ', τῷ δὲ μὴ αἰεὶ τὸ 'καὶ
 ἓνα', ὡς εἶναι τὸ τέλος οὕτως· 'ὅσοι δὲ ἢ ἓνα καὶ αἰεὶ τὸν αὐτὸν ἢ ἓνα

1 παραλαβῶν κτλ.] contracta ex Timaeo p. 30 A post ἦν littera erasa A
 2 ἔχον a (AM e silentio): ἄγον (ut Plato et Simplicius supra p. 704,16) F²: ἄγων F¹
 κινούμενον post ἀτάκτως ponit F αὐτὸν F: αὐτὸ post ἤγαγεν a 3 post τῆς add.
 οἰκειάς F 3. 4 προὑπάρχοντα τοῦ χρόνου F 4 δῆλον M 5 ὁ om. M
 6 ὑπάρχειν F νομιστέον F¹ 7 ἐνδείξῃ F 9. 10 τῷ λόγῳ τοῦ κόσμου F
 11 πόντον] λόγον F: τόπον codices Platonis Polit. p. 273 D; sed πόντον (quamvis surdis
 editoribus) ex Neoplatonicis Platoni restituit Albertus Iahn (*Zeitschr. f. Alterthumsk.* 1842
 p. 548 sqq., ubi addas Proclum in Tim. p. 85 Bas. [E, p. 127 Schneider] et Mich. Ephes.
 in Eth. Arist. p. 480,17 ed. Heylbut) φερόμενον F περὶ] τοῦ F: περὶ τοῦ M
 12 ὡς αἰεὶ ἄλλων F 14 τῆς (post περὶ) om. FM οἰκειῶς om. M fortasse
 ὑπετίθεντο ut p. 1121,20 15 αἰεὶ ante λέγοντες M: ἢ F λέγοντες M
 16 ὅταν—λέγοντες (19) om. M 17 φθορᾷ om. a ἐπιτελεῖται F 18 αἰεὶ (ante εἶναι)
 om. F εἰ] οἱ F 19 τοῦτον om. F 21 ἢ (post καὶ) om. M 22 τὸν] τὸ a
 26 ἐλλειπής aA ut p. 1123,2 ἢ λέγουσα] λήγουσα M ἢ om. F (et Aristoteles,
 sed habet sec. Vitellium E prima m. σοσιδηενανημη, altera recenti ὅσοι δὲ εἶεν αἰεὶ μὴ)
 27 τῷ μὲν] τὸ F post τῷ δὲ add. ἢ M καὶ (ante ἓνα) om. F 28 εἶναι]
 οὖν F οὕτως] τοῦ M ὅσοι, oi in ras. A ἢ (post δὲ) om. F

μέν, οὐκ αἰεὶ δέ· τοῦτο δὲ διχῶς ἂν διαιρηθεῖη· ἢ γὰρ ὡς μὴ αἰεὶ μὲν 258^r
 τοῦ αὐτοῦ, ὄντος δὲ αἰεὶ κόσμου, ἢ ὡς μηδὲ ὄντος αἰεὶ. τὸ δὲ ἐλλιπέες
 ἐθεράπευσεν ἢ ἀσφαλῆς ἐπαγωγὴ· ὡς γὰρ ἂν ἀποφαίνονται, φησί, περὶ τοῦ
 κόσμου, κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον καὶ περὶ τῆς κινήσεως ὑποτίθενται. καὶ
 5 γὰρ ὄντος μὲν κόσμου καὶ γινομένου καὶ φθειρομένου ἀνάγκη κίνησιν
 εἶναι, μὴ ὄντος δὲ μηδὲ γινομένου ἢ φθειρομένου, ἀνάγκη μὴ εἶναι κίνησιν.

p. 250^b 23 Εἰ δὴ ἐνδέχεται ποτε μηδὲν κινεῖσθαι ἕως τοῦ ἢ δὲ τὰδε 30
 ἐνθίνδε ἀλλάσσοντα.

Εἰπὼν ὅτι τῶν φυσικῶν οἱ μὲν αἰδίων ὑπέθεντο τὴν κίνησιν, οἱ δὲ οὐκ
 10 αἰδίων, οἰκείως ἐκάτεροι ταῖς ἑαυτῶν περὶ τοῦ κόσμου δόξαις, ἀνελεῖν προτί-
 θεται τοὺς μὴ αἰδίων αὐτὴν λέγοντας λόγους, ἀλλ' οὕτως ἔχειν ὡς ἐνδέχεται
 ποτε μηδὲν κινεῖσθαι. καὶ δύο τρόπους ἐκθέμενος, καθ' οὓς δυνατὸν
 ποτε μηδὲν κινεῖσθαι, καὶ τοὺς προΐσταμένους αὐτῶν προσπαράγραφας 35
 Ἀναξαγόραν τε καὶ Ἐμπεδοκλέα, διὰ τοῦ τούτους ἀνελεῖν τοὺς τρόπους
 15 εἰσάγει τὸ δεῖν πάντως αἰδίων εἶναι τὴν κίνησιν. δύο δὲ οἱ τρόποι, διότι
 κινήσεως γὰρ φαινόμενης, εἰ ἐνδέχεται ποτε μηδὲν κινεῖσθαι, ἀνάγκη
 ἢ ὡς πρότερον μὴ οὐσης κινήσεως, ὡς ἐδόκει λέγειν Ἀναξαγόρας τὴν αἰεὶ
 συνυπάρχουσαν τῶν δευτέρων ἀπὸ τῶν προτέρων ὑπόστασιν διὰ τῆς κατὰ
 χρόνον λέγεσθαι δοκούσης ἐκφάνσεως σαφεστέραν ποιῶν (ὁ δὲ αὐτὸς τρόπος
 20 τῆς ὑποθέσεώς ἐστι, κἂν ὕστερον μὴ εἶναι τις κίνησιν ὑπόθηται· διόπερ 40
 οὐδὲ ἐμνημόνευσε τούτου)· ἐδόκει δὲ λέγειν ὁ Ἀναξαγόρας, ὅτι ὁμοῦ πάν-
 των ὄντων χρημάτων καὶ ἡρεμούντων τὸν ἄπειρον πρὸ τοῦ χρόνον,
 βουληθεὶς ὁ κοσμοποιὸς νοῦς διακρίναι τὰ εἶδη, ἅπερ ὁμοιομερείας καλεῖ,
 κίνησιν αὐταῖς ἐνεποίησεν· οὐ γὰρ ἦν διάκρισιν σωματικὴν ἄνευ κινήσεως
 25 γενέσθαι. δεύτερος δὲ τρόπος ὁ κατ' Ἐμπεδοκλέα παρὰ μέρος κίνησιν
 ποιῶντα καὶ ἡρεμίαν. ὑπέθετο γὰρ οὗτος τὸν τε νοητὸν καὶ τὸν αἰσθητὸν
 κόσμον ἐκ τῶν αὐτῶν στοιχείων τῶν τεττάρων συνεστῶτας, τὸν μὲν παρα- 45
 δεϊγματικῶς δηλονότι τὸν δὲ εἰκονικῶς, καὶ ποιητικὰ αἷτια τοῦ μὲν νοητοῦ

1 διχῶς] δικαίως (καὶ compendio) M 2 δὲ (ante αἰεὶ) om. F 3 ἀποφαίνον-
 ται F 4 τῆς om. F 5 post μὲν add. τοῦ M ἀνάγκη — φθειρομένου
 om. M 7 μηδὲ F 7. 8 τὸ γὰρ ἦδε τὰδ' ἀλλάσσοντα, ἐνθίνδε ἐκεῖσε λέγειν αὐτὸν
 ὑποληπτέον ex altera Aristotelis recensione (codd. FIII Barb. I 136) a 8 ἐνθίνδε A:
 ἐνθ' (ut videtur) F: om. M: ἐνθίνδε τὰ Aristoteles (B) cf. p. 1125,5 ἀλλάσσονται F
 10 ἐκάτεροι// A: ἐκάτερον ὑπὸ F: ἐκάτερον M τοῦ om. F προτίθενται F
 11 τοὺς] τὰς F αὐτὸν M λόγον F ἐνδέχεται aA¹F: ἐνδέχεσθαι corr.
 A¹M 12 μηδὲν] μὴ F καὶ δύο — κινεῖσθαι (13) om. M 13 μηδὲν] μὴ F
 προσπαράγραφοι F: παραγράφας M 14 διὰ τοῦ] διὰ τὸ F: διὰ τοῦτο M τῶ-
 πους M 16. 17 ἢ ἀνάγκη ἢ F 17 ὡς (ante ἐδόκει) om. F λέγων F
 19 δοκούσης ἐκφάνη ὑφεστέραν M 20 ἐστι om. M ὑποτίθηται M 22 ὄντων
 τῶν F πρὸ τοῦ ante ἄπειρον F 23 βουληθεὶς ὁ, εις ο in lac. om. M
 24 διάκρισις σωματικὴ F 26 τὸν (post καὶ) om. FM 27 κόσμον om. F
 τεσσαρίων στοιχείων (om. τῶν) F συνεστῶτα M

τὴν Φιλίαν διὰ τῆς ἐνώσεως τὸν σφαῖρον ποιουῖσαν, ὃν καὶ θεὸν ἐπονομάζει 258^r
 (καὶ οὐδετέρως ποτὲ καλεῖ "σφαῖρον ἔην"), τοῦ δὲ αἰσθητοῦ τὸ Νεῖκος,
 ὅταν ἐπικρατῆ μὴ τελέως, διὰ τῆς διακρίσεως τὸν κόσμον τοῦτον ποιῶν.
 δυνατὸν δὲ καὶ ἐν τούτῳ τῷ κόσμῳ τὴν τε ἔνωσιν ὄραν καὶ τὴν διάκρισιν,
 5 τὴν μὲν κατὰ τὸν οὐρανόν, ὃν ἂν τις καὶ σφαῖρον καὶ θεὸν εἰκότως καλέσειε,
 τὴν δὲ κατὰ τὸ ὑπὸ σελήνην, ὃ μάλιστα τοῦ κοσμεῖσθαι δεόμενον κόσμος
 καλεῖται κυριώτερον. δυνατὸν δὲ καὶ ἐν τῷ ὑπὸ σελήνην ἄμφω θεωρεῖν
 τὴν τε ἔνωσιν καὶ τὴν διάκρισιν αἰ μὲν ἄμφω, ἄλλοτε δὲ ἄλλην ἐν ἄλλοις
 καὶ ἄλλοις μέρεσιν ἢ ἐν ἄλλοις καὶ ἄλλοις χρόνοις ἐπικρατοῦσαν. καὶ γὰρ 50
 10 καὶ ἐνταῦθα τὸ Νεῖκος καὶ τὴν Φιλίαν παρὰ μέρος ἐπικρατεῖν ἐπὶ τε ἀνθρώ-
 πων καὶ ἰχθύων καὶ θηρίων καὶ ὀρνέων ὁ Ἐμπεδοκλῆς φησι τάδε γράφων·
 † τοῦτον μὲν ἂν βροτέων μελέων ἀριδείκτεον ὄγκον·
 ἄλλοτε μὲν Φιλότῃτι συνερχόμεν' εἰς ἐν ἅπαντα
 γυῖα, τὰ σῶμα λέλογγε βίου θαλέθοντος ἐν ἀκμῇ·
 15 ἄλλοτε δ' αὖτε κακῆσι διατηθέντ' Ἐρίδεσσι
 πλάζεται ἀνδιχ' ἕκαστα περὶ ῥηγμῖνι βίοιο·
 ὡσαύτως θάμνοισι καὶ ἰχθύσιν ὕδρομελάθροισι |
 θηρσί τ' ὄρειμελέεσσιν ἰδὲ περοβήμοσι κύμβαις. 258^v

Παραθέμενος δὲ ὁ Ἀριστοτέλης τὰ τοῦ Ἐμπεδοκλέους ἔπη, ἐν οἷς
 20 αὐτὸν οἶφται τὴν τε κίνησιν καὶ τὴν ἀκίνησιν παραδιδόναι, τὴν μὲν κίνησιν
 κατὰ τὴν γένεσιν θεωρεῖ τοῦ τε ἐνὸς ἐκ τῶν πολλῶν καὶ τῶν πολλῶν ἐκ
 τοῦ ἐνός, σαφῶς καὶ τοῦ Ἐμπεδοκλέους εἰπόντος

τῇ μὲν γίνονται τε καὶ οὐ σφισιν ἔμπεδος αἰών.

ὅτι γὰρ τῇ γενέσει κινήσεις σύνεστιν εἶρηται πρότερον, τὴν δὲ ἀκίνησιν 5
 25 ἔοικεν ὁ Ἐμπεδοκλῆς ἐνορᾶν κατὰ τὴν αἰδιον ταυτότητα τῆς εἰς ἄλλα
 τοῦ ἐνός καὶ τῶν πολλῶν μεταβολῆς· τοιοῦτον γὰρ τὸ

2 σφαῖρον ἔην] v. 134 Stein., 64 Karsten καλεῖ ποτε F ἔην om. F 3 ἐπι-
 κρατῆ, ἦι in ras. A¹ κρίσεως F ποιῶν M 4 ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ a
 5 τὴν μὲν — διάκρισιν (8) AFM: om. a ὃν ἂν — τὴν δὲ (6) om. M ὃν ἂν]
 ὄραν F 6 κατὰ] καὶ M 8 τε (post τὴν) om. F 9 καὶ γὰρ — μέρος (10)
 om. M 10 ἐπικρατεῖ F: ἐπικρατεῖν δὲ M 11 καὶ ἰχθύων καὶ om. F
 ὁ om. a τάδε] ταῦτα F γράφων] v. 247—251 St., 335—339 Karst.
 12 τοῦτον (sed o alterum in rasura A¹) μὲν ἂν βροτέων AF: τοῦτον μὲν ἀμβροτέρων
 M: τοῦτον μὲν βροτέων a. lege τοῦτο μὲν: hoc (scil. Concordiae et Discordiae certamen)
 manifestum est in corpore humano 13 συνερχόμενα F 14 σῶμα aA: σώματα
 FM λέλεγγε F θαλέθοντος aAM: θαλέοντος F: θαλέθουσιν perperam Karsten
 15 διατηθέν π² M ἐρίδεσσι a: ἐρίδεσι A: ἐρίδεσιν F: ἐργιδέσιος M 16 πλάζet M.
 de anacolutbia cf. v. 101 St. ἀνδιχ' aA¹: διχ' AF: ἀνδεχ' M περὶ ῥηγμῖνι a:
 περιῤῥηγμῖνι A: περὶ ῥηγμῆνι M: περὶ ῥηγμῆνεσι F βίοιο F 17 ὕδρομελάθροισι M
 18 θηρσί τε ῥημελέεσσιν F. pro ὄρειμελέεσσιν (sic aAM) emendavit Schneider ὄρειλεγγέσσιν
 ex v. 438 St. ἰδὲ περοβήμοσι κύμβαις aA: ἰδὲ περοβήμοσι κύμβαις M: ἰδέπερ κύμβαις
 F: ἰδὲ περοβήμοσι κ. Merzdorf 19 δὲ om. F 20 ἐαυτὸν F¹ τε om. F
 21. 22 τῶν πολλῶν ἐκ τοῦ ἐνός] τοῦ ἐξ ἐνός πολλὰ M 22 καὶ iterat F εἰπόντος]
 v. 71 St., 97 K. 23 οὐ σφισιν] οὐς φησιν M ἔμπαίδος F 24 νέστιν M
 25 ὁ om. FM 26 τοιοῦτο a

ἢ δὲ τὰδ' ἀλλάσσοντα διαμπερὲς οὐδαμὰ λήγει, 258^v
ταύτη δ' αἰὲν ἔασιν ἀκίνητοι κατὰ κύκλον·

ὁ δὲ Ἀλέξανδρος οἶδεν μὲν καὶ τοῦτον τὸν νοῦν, φησὶ δὲ μὴ κατὰ τοῦτον ἐκδέχεσθαι τὸν Ἀριστοτέλην, ἀλλὰ καὶ ταῦτα περὶ τῆς μεταβολῆς ἀκούειν.
5 ὅταν λέγη· ἢ δὲ τὰδ' ἐνθ' ἐνδ' ἀλλάσσοντα, τουτέστιν εἰς τὰδε ἐκ τῶνδε μεταβάλλοντα οὐ λήγει. “κατὰ τὴν ἄμειψιν ταύτην καὶ τὴν εἰς ἄλληλα 10 ἐν μέρει μεταβολὴν καὶ ταύτη ἀϊδιά ἐστι, τουτέστιν ἀϊδίως αὐτῶν ἢ εἰς ἄλληλα μεταβολή. ἰδίᾳ μὲν γὰρ οὐθέτερον τῶν γινομένων ὑπὸ τοῦ Νείκου καὶ τῆς Φιλίας ἐκ τῶν στοιχείων ἀϊδίον ἐστιν οὐδὲ ἔμπεδος αὐτοῖς
10 ὁ αἰὼν, ἢ μέντοι εἰς ἄλληλα αὐτῶν μεταβολὴ ἀϊδίως· τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ αἰὲν ἔασιν.” ταῦτα κατὰ λέξιν εἰπὼν ὁ Ἀλέξανδρος ἐπάγει· “εἴτα ἐπὶ τούτοις εἴη ἂν ἰδίᾳ λεγόμενον τὸ ἀκίνητοι κατὰ κύκλον, τουτέστιν ἀκίνητα γενόμενα καθ' ἐκάστην περίοδον καὶ καθ' ἐκάστην τελειότητα, ἦν 15 κύκλον λέγει.” μήποτε δὲ ἀπίθανος ἢ ἀπόστασις τοῦ ἀκίνητοι κατὰ 15 κύκλον, ἅμα δὲ καὶ ἀδιανόητος· δεῖται γὰρ τοῦ αἰὲν ἔασιν. ἀλλὰ μᾶλλον ῥητέον οὕτως ἀκούειν τὸν Ἀριστοτέλην, ὅτι καθ' ὅσον μὲν εἰς ἄλληλα αἰεὶ μεταβάλλει, ἀϊδίως αὐτῶν ἢ μεταβολὴ καὶ ἡ κίνησις, καθ' ὅσον δὲ ἐνθ' ἐνδὲ ἐκείσε μεταβάλλοντα τὰδε γίνεται, οἷον ἐκ πολλῶν ἐν ἡ ἐξ ἑνὸς πολλά. καὶ μετὰ τὴν μεταβολὴν ἴσταιται ποτὲ μὲν εἰς τὸ ἐν εἶναι ποτὲ δὲ εἰς τὸ
20 πολλά, ταύτη κατὰ περιόδους αἰεὶ μετὰ τὴν μεταβολὴν ἀποκαθιστάμενα εἰς 20 τὸ τοῦ ἐνὸς ἢ τὸ τῶν πολλῶν εἶδος ἀκίνητὰ ἐστὶ κατὰ τὴν περίοδον ἐκείνην, ἕως ἂν πάλιν μεταβάλλειν ἄρξῃται. φαίνεται δὲ καὶ ὁ Θεμιστίσιος ταύτης τῆς ἐννοίας ἐχόμενος· τὴν γὰρ ἡρεμίαν ἐν τοῖς μεταξύ τῶν μεταβολῶν χρόνοις γίνεσθαι φησι.

25 p. 251^a5 Σκεπτέον δὲ περὶ τούτου πῶς ἔχει ἕως τοῦ τὴν περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς πρώτης.

Ἡ περὶ τῆς ἀϊδίου κινήσεως ζήτησις ὅπως ἀναγκαία, δεῖκνυσιν, εἴπερ 25 συντελεῖ μὲν καὶ πρὸς τὴν φυσικὴν θεωρίαν (εἰ γὰρ ἀϊδίως ἢ φυσικὴ κίνησις, ἢ μὲν κατὰ συνέχειαν, ἢ δὲ κατὰ τὴν ἀνέκλειπτον μεταβολὴν, ὅτλον
30 ὅτι καὶ τὰ φυσικὰ ἀϊδιά ἐστὶ τὰ μὲν τῷ ἀριθμῷ τὰ αὐτὰ μένοντα, τὰ δὲ τῷ τὴν ἄλλου φθορὰν ἄλλου γένεσιν ὑπάρχειν), συντελεῖ δὲ καὶ πρὸς τὴν

1 v. 72. 73 St., 99. 100 K. cf. p. 34, 3. 158, 12. 160, 21 οὐδ' ἅμα AF λήγοι, τοι-
αύτη F 2 ἔασιν ut v. 11 et 17 a 3 εἶδε ex ἴδεν corr. A¹ κατὰ τοῦτο M
4 ἐκδέχεσθαι F 5 ἐνθ' ἐνδ' om. M: ἐνθ' F cf. lemma 6 post ἄλληλα iterat τοῦ
ἐνὸς - ἀλλάσσοντα ex v. 1 omissis ἐν μέρει (7) — μεταβολή (8) F 8 οὐ θάτερον M: οὐ
θάτερα F 9 στοιχείων] τοιούτων F 11 κατὰ τὴν λέξιν F ὁ ἄλ. εἰπὼν M
12 τούτων M 14 ἀπόδειξις compendiose F 17 ἡ κίνησις] ἀκίνητος M ἐνθ' ἐνδὲ
om. F 18 ἐκεῖ F 19 τὸ (ante πολλά) om. FM 20 τὰτά M: ταύτη δὲ F
ἀποκαθισταμένη F 21. 22 ἐκείνη F 22 Θεμιστίσιος] p. 409, 6 Spengel. 23 ἐν-
νοίας] κοινωνίας F 25 δὲ F (ut Arist. codd. E et Barber. I 136) τούτου AFM
(ut Arist. IIIK): τούτων ex Arist. vulg. a 29 ἀνέκλειπτον (om. τὴν) M
31 ἄλλου εἶναι γένεσιν F: ἄλλο γ. M ὑπάρχειν om. F

ἐπὶ τὴν πρώτην ἀρχὴν ἀνοδον, ἧς ἡ θεωρία οὐκέτι φυσικῆς ἐστὶ πραγμα- 258^v
 τείας, ἀλλὰ τῆς πρώτης φιλοσοφίας· συντελεῖ δὲ καὶ πρὸς ἐκείνην, ὅτι 30
 δειχθήσεται ἡ αἰδίου κίνησις ὑπὸ ἀκινήτου αἰτίου γινόμενη παντελῶς τῆς
 φυσικῆς οὐσίας ἐξηρημένους.

5 p. 251^a8 Ἀρξώμεθα δὲ πρῶτον, ἐκ τῶν διωρισμένων ἡμῶν ἕως
 τοῦ καὶ καυστικόν, πρὶν κἀειν.

Ὅρμήσας ἀποδειξάμεθα τὴν κίνησιν αἰδίου οὔσαν διὰ πλειόνων ἐπιχειρη-
 μάτων τὸ πρῶτον ἀπὸ τοῦ ὅρισμοῦ ποιεῖται τῆς κινήσεως, ὃν ἐν τοῖς Φυ-
 σικοῖς διορισθῆναι φησι, Φυσικὰ καλῶν τὰ πρῶτα τῆς Φυσικῆς ἀκροάσεως 40
 10 πέντε βιβλία, ἅπερ καὶ Περί ἀρχῶν ὀνομάζει πολλάκις. ἐν γὰρ τῷ τρίτῳ
 τὸν τῆς κινήσεως ὅρισμόν ἀποδέδωκεν, οὐ καὶ νῦν ὑπομνησκει, ὅτι ἐστὶν
 ἡ κίνησις ἐνέργεια τοῦ κινήτου ἢ κινήτου, τουτέστι μένοντος δυνάμει τοῦ
 κινουμένου, ἕως ἂν κινήται. ἀποβαλὼν γὰρ τελέως τὸ δυνάμει καὶ ἐνερ-
 γείᾳ γενόμενον κατ' ἐκεῖνο, καὶ ὃ ἐλέγετο δυνάμει, οὐκέτι κινεῖται, ἀλλ'
 15 ἔσθηκεν ἐν τῷ ἐνεργείᾳ· κινεῖται δὲ αἰεὶ καὶ ὃ ἔχει τι δυνάμει ἐπὶ τὸ
 ἐνεργείᾳ μεταβαῖνον. ἐκ δὲ ταύτης τῆς ἐννοίας τῆς κινήσεως αἰδίου δεῖ- 45
 κνυσι τὴν κίνησιν, οὐ τὴν κυρίως λεγομένην μόνην, ἀλλὰ τὴν μεταβολὴν,
 ὑφ' ἣν καὶ γένεσις ἐστὶ καὶ φθορά· τῆς γὰρ τοιαύτης ὅρισμός ἐστὶν οὗτος.
 αἰδίου δὲ δεῖκνυσιν οὐ τήνδε τινὰ τὴν κίνησιν τὴν ἄτομον, οἷον τήνδε τὴν
 20 λεύκανσιν (τοῦτο γὰρ αὐτόθεν ψεῦδος· ἀρχὴν γὰρ ἔχει καὶ τελευτὴν ἢ
 ἄτομος), ἀλλὰ ἀπλῶς κίνησιν· ὥστε πάσης κινήσεως λαμβανομένης αἰεὶ
 δεῖκνυσθαι προὔπαρχουσαν ἄλλην κίνησιν τὴν ὅποιον καὶ μετ' αὐτὴν
 ὑπάρχουσαν ἄλλην, ὥστε μήτε τὴν πρώτην κίνησιν δυνατόν εἶναι λαβεῖν, 50
 ὡς εἶναι ποτε ὅτε οὐκ ἔην κίνησις μηδενὸς κινουμένου πρὸ τῆς πρώτης
 25 κινήσεως, μήτε τὴν ἐσχάτην, ὡς πάλιν μετὰ ταύτην μὴ εἶναι κίνησιν διὰ
 τὸ μηδὲν κινεῖσθαι. καὶ ὁῦλον ὅτι ἡ οὕτως αἰδίου κίνησις οὔτε μία οὔτε
 συνεχῆς ἐστὶν, ἀλλ' ἐφεξῆς. λαβῶν οὖν ἐκ τοῦ ὅρισμοῦ τῆς κινήσεως, ὅτι
 ἀνάγκη τὸ μέλλον κινεῖσθαι κινήτου εἶναι πρότερον κατὰ φύσιν καὶ τοιοῦτον
 ὡς δύνασθαι κινεῖσθαι, διότι πᾶσα ἐνέργεια γενητὴ ἀπὸ δυνάμεως προχωρεῖ,
 30 καὶ οὐκ ἂν γένοιτό τι, ὃ μὴ ἠδύνατο γενέσθαι, οὐδ' ἂν ἐκινήθη τι φυσι- 259^v
 κῶς μὴ δύναμιν ἔχον τοῦ κινήθηναι (πρῶτον γὰρ ἐν τοῖς γενητοῖς τῷ
 χρόνῳ τὸ δυνάμει τοῦ ἐνεργείᾳ, διότι ἐξ ἀτελοῦς ἐπὶ τὸ τέλειον τὰ γινό-
 μενα προκίπτει), τοῦτο οὖν ἐκ τοῦ ὅρισμοῦ δι' ὀλίγου ῥήματος ὑπομνήσας

1 ἐπὶ] περί F 1. 2 φυσικοῦ ἐστὶ πράγματος F 4 ἐξηρημένης F 5 ἀρξώ-
 μεθα A ἡμῶν] εἶδειν M 10 βιβλία a τρίτῳ] c. 1 p. 201^a10. 27
 11 τῆς] περί F 13 κινουμένου] κινούντος καὶ F ἀποβαλῶν F: ἀποβάλλον
 (om. γὰρ) M 14 οὐκέτι—δυνάμει (15) om. M 15 αἰεὶ om. F ἐπὶ τοῦ M
 16 post μεταβαῖνον add. οὐκέτι κινεῖται M 20 αὐτόθι FM 22 ἄλλην—ὑπάρχου-
 σαν (23) om. F με////τ' A τὴν ὅποιον—κίνησις (24) om. M 25 μήτε] μὴ M
 ταῦτα M 26 μηδὲ F ὅτι ἢ om. A: add. supra A¹ 29 γενητῆ] κινήτῆ F 30 ἠδύ-
 νατο F: ἐδύνατο aA²M: δύνατο A¹ τι om. M 32 τῇ δυνάμει M τὰ τέλεια M:
 τὸ τέλος F 32. 33 τὰ γινόμενα ante ἐπὶ collocat M: 33 τοῦτου FM

τοῦ λέγοντος ἀναγκαῖον ἄρα ὑπάρχειν τὰ πράγματα τὰ δυνάμενα 259^r
 κινεῖσθαι καθ' ἑκάστην κίνησιν ἐπέστησε καλῶς, ὅτι καὶ χωρὶς τοῦ ὁ
 ὄρισμοῦ πᾶς ἂν ὁμολογήσειεν ἀναγκαῖον εἶναι ἐκείνο κινεῖσθαι,
 τὸ δυνατόν κινεῖσθαι καθ' ἑκάστην κίνησιν· ὅπερ καὶ ἐπὶ ἐκάστου
 5 εἶδους τῆς κινήσεως παραδείκνυσιν ἀλλοιοῦσθαι μὲν τὸ ἀλλοιωτὸν
 λέγων, κατὰ τόπον δὲ κινεῖσθαι τὸ φορητὸν καὶ πρὶν καίεσθαι καυστὸν
 ὑπάρχειν. ἐπειδὴ δὲ ἐν τοῖς φυσικοῖς καὶ γενητοῖς οὐ μόνον τὰ πάσχοντα
 κινούμενα πάσχει, ἀλλὰ καὶ τὰ ποιῶντα κινούμενα ποιεῖ, καὶ δεῖ καὶ ἐπὶ
 τούτων προϋπάρχειν τοῦ κινῶντος τὸ κινήτικόν, διὰ τοῦτο προσέθηκε καὶ 10
 10 καυστικὸν πρὶν καίειν. ὁἷλον δὲ ὅτι ταῦτα οὐκ ἐπὶ πάσης ἐνεργείας
 ἐστὶν ἀληθῆ· οὐ γὰρ ἐπὶ τῶν τελείων καὶ ὑπὲρ τὸ γενητόν, ἀλλ' ἐπὶ τῶν
 ἀτελῶν, ἐφ' ὧν αἰεὶ σύνεστι τὸ δυνάμει τῷ ἐνεργείᾳ, τοιαύτη δὲ ἐστὶν ἡ
 κίνησις ἀμφοῖν οὔσα μίγμα. ὥστε ἐπὶ κινήσεως μεταβολικῆς οὔσης ἀληθῆς
 λόγος, ὅτι δεῖ προϋπάρχειν τὸ πεφυκὸς κινεῖσθαι τῆς κινήσεως, εἴτε παθη-
 15 τικῶς εἴτε ποιητικῶς κινεῖται.

p. 251^a16 Οὐκοῦν καὶ ταῦτα ἀναγκαῖον ἕως τοῦ ὥστε πρὸ τῆς 15
 πρώτης μεταβολῆς. ἔσται μεταβολὴ πρότερά.

Λαβῶν ὅτι προϋπάρχειν ἀνάγκη τῆς κινήσεως τὸ τε κινήτὸν καὶ τὸ
 κινήτικόν καὶ λαβῶν αὐτὸ ἀπὸ τε τοῦ ὄρισμοῦ τῆς κινήσεως καὶ ἀπὸ τῆς
 20 ἐνεργείας, ἐφεξῆς λοιπὸν ἐκ διαιρέσεως ἐρωτᾷ, ὅτι ἀναγκαῖον ταῦτα ἢ 25
 γενέσθαι ποτὲ οὐκ ὄντα πρότερον ἢ ἀγένητα εἶναι. ἀλλ' εἰ μὲν γέγονε
 τὸ κινήτὸν καὶ τὸ κινήτικόν, ἐπεὶ πᾶσα γένεσις διὰ κινήσεως, ἀνάγκη πρὸ τοῦ
 τὸ μὲν κινῆσαι τὸ δὲ κινήθῆναι κίνησιν εἶναι, καθ' ἣν ταῦτα γέγονεν (ἄλλως
 γὰρ ἀδύνατον γενέσθαι τι), ὥστε πρὸ τοῦ τὸ μὲν κινῆσαι τὸ δὲ κινήθῆναι
 25 ἀναγκαῖον εἶναι κίνησιν. ὥστε οὐκ ἦν ἀρχὴ κινήσεως ἢ ληφθεῖσα. εἰ δὲ
 μὴ ἐγένετο τὸ κινήτὸν καὶ τὸ κινήτικόν, ἀλλ' ὄντα προϋπῆρχεν αἰεὶ κί-
 νήσεως μὴ οὔσης, ἄλογον μὲν φησι καὶ αὐτόθεν ἐπιστήσαντι φανεῖ- 30
 ται, τὸ ἀμφοῖν αἰδίον ὑποκειμένων, τοῦ τε κινήτου καὶ τοῦ κινήτικού, κατὰ
 τὸν ἄπειρον τὸν πρὸ τοῦ χρόνον μὴ ἐνεργήσαντα αὐτὰ κατὰ τὰς δυνάμεις,
 30 ἃς ἔχουσι, νῦν ἄρχεσθαι ταύτης τῆς ἐνεργείας ἀναιτίως· οὐ γὰρ ἔχομεν

1 ἀνάγκη ἄρα ὑπάρχει F 3 ἀνάγκη F 4 δυνάμενον a 5 μὲν] μέντοι M
 6 καίεσθαι F 7 γενητικοῖς F μόνον M: μόνην F 8 ποιῶντα] κινῶντα a δεῖ]
 δὴ F καὶ (post δεῖ) om. M 9 προϋπάρχει F τὸ κινήτὸν M 10 καυστὸν
 πρὶν καίει M 11 ἀληθῆ εἰσὶ M οὐ] καὶ M ἀλλ' ὑπὲρ FM 12 τῷ δυνάμει τὸ ἐνε-
 ρεῖα M ἢ om. F 13 post κινήσεως initio folii repetit post lac. ὥστε ἐπὶ κινήσεως F
 μεταβολῆς M 14 τὸ om. F 14. 15 παθητικὸς A¹: corr. A² 16 καὶ om. M
 post ὥστε add. καὶ FM 17 πρώτης om. M πρότερον M 18 προϋπάρχων M
 τὸ (post καὶ) om. F 19 αὐτὸ] τοῦτο F post ὄρισμό add. καὶ M 22 τὸ κινήτικόν
 καὶ κινήτὸν F ἐπειδὴ M ἀνάγκη διὰ κινήσεως M πρὸ] πρὸς sed corr. A¹
 25 ἀναγκαῖον om. M: ἀνάγκη F κινήσεως ἀρχὴ F 27 αὐτόθεν ἐπιστήσαντα F
 28 αἰδίον a τοῦ (post καὶ) om. F 29 τὸν (post ἄπειρον) om. F

αἰτίαν ἀποδοῦναι, διὰ τί νῦν ἀλλὰ μὴ πρότερον. ἔτι δὲ μᾶλλον, φησί, τὸ 259^v
 ἄτοπον φανήσεται προῖοῦσι κατὰ τὸν λόγον. εἰ γὰρ ὄντων τῶν μὲν κινή-
 τῶν τῶν δὲ κινήτικῶν καὶ ἡρεμούντων τὸν πρὸ τοῦ πάντα χρόνον, ὡς μὴ
 εἶναι τότε κίνησιν, νῦν ἤρξατο τὸ μὲν κινεῖν τὸ δὲ κινεῖσθαι, ἀναγκαῖον 35
 5 μεταβολὴν τινα περὶ αὐτὰ πρότερον γενέσθαι τῆς αἰτίας, δι' ἣν τὸν ἄπειρον
 πρὸ τοῦ χρόνον ἡρεμοῦντα νῦν ἤρξατο τὸ μὲν κινεῖν τὸ δὲ κινεῖσθαι· εἰ
 δὲ μεταβολὴν, δῆλον ὅτι κίνησιν· πᾶσα γὰρ μεταβολὴ κίνησις ἢ μετὰ
 κινήσεως. τῶν γὰρ αὐτῶν περὶ αὐτὰ μενόντων οὐκ ἂν πρότερον μὲν ἡρέμει,
 νῦν δὲ ἐκινεῖτο ἀπὸ τινος ἀρξάμενα χρόνου, ἀλλὰ πάντως τι γέγονεν αἴτιον,
 10 ὃ πρότερον οὐκ ἦν, τοῦ τὸν ἄπειρον πρὸ τοῦ χρόνον μὴ ἐνεργοῦντα πρὸς
 ἄλλα νῦν ἐνεργῆσαι. ἢ γὰρ πρότερον ἀλλήλων ἀφεστηχότα νῦν ἐπλη- 40
 σίασαν, ἢ μεταξὺ τι ἦν τὸ κωλύον, ὃ νῦν ἀνήρηται, ἢ μηδὲ ἐπιτήδεια
 ὄντα πρότερον ὕστερον γέγονεν ἐπιτήδεια. ὅτι δὲ ἂν τούτων γένηται, δεῖ
 μεταβολῆς πρώτης καὶ κινήσεως, ἵνα δυναθῆῃ κατ' ἐνέργειαν τούτων τὸ
 15 μὲν κινεῖν, τὸ δὲ κινεῖσθαι· ὥστε ἔσται πάλιν κίνησις πρὸ τῆς πρώτης
 κινήσεως. εἰπὼν δὲ ἦν γὰρ τι αἴτιον τῆς ἡρεμίας τὴν αἰτίαν τούτου
 προσέθηκεν ἐπιανεγχῶν ἢ γὰρ ἡρεμία στέρησις κινήσεως, ὅπερ ἦν 45
 δεδαιγμένον ἐν τοῖς ἔμπροσθεν. πᾶσα δὲ στέρησις ἐξ αἰτίας γίνεται τινος,
 ὥσπερ καὶ ἡ εἶς, καὶ μάλιστα ἢ κατὰ τὴν ἡρεμίαν· οὐ γὰρ τοιαύτη στέ-
 20 ρησίς ἐστιν ἢ ἡρεμία, οἷαι εἰσιν αἱ παρὰ φύσιν στέρησεις· ἢ γὰρ φύσις
 ὥσπερ κινήσεως ἀρχὴ οὕτω καὶ ἡρεμίας λέγεται. εἰ οὖν πάντα τὰ κατὰ
 φύσιν γινόμενα κατὰ αἰτίας γίνεται τινος, δῆλον ὅτι καὶ τῆς ἡρεμίας ἀνάγκη
 τι αἴτιον ὑπάρχειν. στέρησις δὲ ἢ ἡρεμία ὡς ἢ κατὰ τὴν δύναμιν ἐπιτη-
 δειώτης στέρησις λέγεται· διὸ καὶ αὐτὴ ἀρχὴ πῶς ἐστὶ τῶν ἐν γενέσει 50
 25 καὶ πρώτη κατὰ χρόνον τῆς ἕξεως καὶ τῆς τελειότητος.

p. 251^a28 Τὰ μὲν γὰρ κινεῖ μοναχῶς ἕως τοῦ | ἔσται ἄρα τις 259^v
 προτέρα μεταβολὴ τῆς πρώτης.

Δείξας ὅτι κἄν γενητὰ ὑποτεθῆ τό τε κινεῖν καὶ τὸ κινούμενον, κἄν
 αἰτία μὲν, ἀπὸ ἀρχῆς δὲ χρόνου τὸ κινεῖν καὶ τὸ κινεῖσθαι λαβόντα, ἀνάγκη
 30 πρὸ τῆς ὑποτεθείσης ἀρχῆς τῆς κινήσεως ἄλλην λαμβάνεσθαι κίνησιν, 10
 ὥστε τῆς πρώτης δοκούσης μεταβολῆς εἶναι πάντως αἰεὶ προτέρα, καὶ
 οὕτως αἰδίον δεῖκνυσθαι τὴν κίνησιν τῆ μὴ εἶναι τὴν πρώτην λαβεῖν·
 ταῦτα οὖν δείξας ἀπὸ τοῦ κινουμένου μάλιστα ἐφεξῆς καὶ ἀπὸ τοῦ κινουντος

1 διότι M, sed corr. M²: διὰ τί μὴ F 2 τὸν om. M 4 ποτὲ M ἤρξατο νῦν M
 ἀναγκαῖον — κινεῖσθαι (6) om. F 5 μεταβολὴ M 9 ἀρξάμενα ἀπὸ τινος F 9. 10 τι
 γεγονέ τι ὄν δ F 10 τοῦ τὸν] τῶ τὸν F χρόνου M 11 ὑφεστηχότα M νῦν]
 ὕστερον F 11. 12 ἐπλησίασεν F 12 τι om. M 14 μεταβολῆ M ἵνα — κινή-
 σεως (16) om. M τούτου F 15 ἔστι F 16 τὴν αἰτίαν] δ ἢ αἴτιον F 17 post
 στέρησις add. τῆς Arist. meliores codd. κινήσεως ἐστὶν M 18 ἔμπροσθε A γέγονε
 FM 19 τοιαύτης a 20 περὶ F 21 πάντα] πρὸς τι M 22 καὶ ἢ τῆς M
 23 αἴτιον] ἕτερον M post ὡς add. καὶ F τὴν om. M 25 τῆς alt. om. M 26 post
 μοναχῶς add. τὰ δὲ F 27 μεταβολὴ προτέρα M 31 αἰεὶ om. M πρότερον FM

τὸ αὐτὸ δεῖκνυσι. τὸ γὰρ κινητικὸν τινος δυνάμει εἰ μέλλοι καὶ ἐνεργείᾳ 259^v
 κινεῖν. μεταβάλλειν αὐτὸ πρῶτον ἀνάγκη τοῦ κινητοῦ ὡσαύτως ἔχοντος
 ὑποκειμένου. καὶ ἦν μὲν τοῦτο καὶ αὐτόθεν ἐναργές· τοῦ γὰρ κινητοῦ
 ὁμοίως ἔχοντος, εἰ καὶ τὸ κινητικὸν ὁμοίως εἶχε, διὰ τί ποτὲ μὲν δυνάμει 15
 5 μόνον ἦν, ποτὲ δὲ ἐνεργείᾳ κινητικόν; αὐτὸς δὲ καὶ κατ' ἄλλην μέθοδον
 αὐτὸ δεῖκνυσι· προλαβὼν γὰρ δυνάμει, ὅτι τὰ τὰς ἐναντίας κατὰ φύσιν
 κινούντα κινήσεις τῶν κινουμένων τῶν αὐτῶν μερόντων ἀνάγκη αὐτὰ μετα-
 βάλλοντα τὰς ἐναντίας κινεῖν, ἐκ διαιρέσεως λοιπὸν λαμβάνει, ὅτι τῶν κιν-
 ούντων τὰ μὲν μίαν ἄπλην κίνησιν κινεῖ ὡς τὸ πῦρ θερμαίνει καὶ ἡ χιών
 10 φύχει, τὰ δὲ τὰς ἐναντίας ὡς ἡ ἐπιστήμη τὴν ψυχὴν πρὸς τὸ ἀληθές καὶ 20
 τὸ ψεῦδος, ὅταν ἐκὼν ὁ σπουδαῖος διαμαρτάνῃ πρὸς ἀπάτην τινός. καὶ
 ἐφιστάνει, ὅτι καὶ τὰ δοκούντα μοναχῶς κινεῖν καὶ ταῦτα τὰς ἐναντίας
 ἐμποιεῖ διαθέσεις, ὥσπερ τὸ ψυχρὸν θερμαίνει κατὰ συμβεβηκὸς τῷ ἀπο-
 στῆναι. οὕτω δὲ καὶ τὸ κατὰ τύπον κινεῖν ἡρεμίζει τῷ ἀποστῆναι, του-
 15 τέστιν τῷ αὐτὸ ἀλλοίως διατεθῆναι. ὥστε πάντα τὰ κινούντα οὐκ ἀεὶ
 δύνανται κινεῖν οὐδὲ ἀεὶ ἡρεμίζειν, ἀλλὰ πλησιάζοντα μὲν εἰ τόχοι κινεῖν, 25
 ἀφιστάμενα δὲ ἡρεμίζειν. ὥστε ὅταν οὕτως ἔχῃ, ὡς τὸ μὲν μὴ κινεῖν τὸ
 δὲ μὴ κινεῖσθαι, εἶτα ὕστερον τὸ μὲν κινῆ τὸ δὲ κινῆται, ὄγλον ὅτι μετα-
 βολὴ τις γέγονεν ἢ περὶ ἄμφω ἢ περὶ θάτερον· πάντα γὰρ τὰ πρὸς τι οὕτως
 20 ἐκ τοῦ δυνάμει γίνεται ἐνεργείᾳ, ἢ ἐτέρου μεταβάλλοντος ἢ ἀμφοῖν. πρὸς τι δὲ
 καὶ τὸ κινεῖν καὶ τὸ κινούμενον. εἰκότως οὖν ἄλλιν συμπεραινόμενος τὸν
 λόγον ἐπήγαγεν· ἔσται ἄρα τις προτέρα μεταβολὴ τῆς πρώτης.
 καὶ περὶ ταύτης ἄλλιν τὰ αὐτὰ ἐρωτητέον, ἦν κινεῖται τὸ κινεῖν ἵνα 30
 ἐνεργείᾳ δυναθῆ κινεῖν. διὰ τί γὰρ ἄλλιν ἐκείνην τὴν κίνησιν νῦν, ἀλλὰ
 25 μὴ πρότερον ἐκινήθη; ἔσται γὰρ ἄλλιν τὸ τοῦ κινούντος κινητικὸν πρότερον
 αὐτὸ κινούμενον, ἵνα τοῦτο κινήσῃ μὴ πρότερον κινεῖν αὐτὸ. ταῦτα μὲν
 οὖν τὰ τοῦ Ἀριστοτέλους ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ἀποδείξεων κατὰ τοιαύτας
 ἐννοίας ὡς οἶμαι βῆθέντα.

Ἐπειδὴ δὲ πολὺν συρφετὸν ὁ Γραμματικὸς ἐκείνος κατ' αὐτῶν μὲν

1 μέλλει (F?) M κινητὸν et sic saepe M δυνάμει comp. F 2 ἔχοντος aA²:
 ἔχειν A¹FM 3 καὶ γὰρ ἦν F 7 κινήσεις F 8 λοιπὸν] αὐτὰ M λαμ-
 βάνειν F 9 κινεῖ om. F 11 ἀμαρτάνῃ M. 12 ἐφιστάνῃ M 13 συμβάν M
 14 δὲ om. F τὸ] τῶ M κινεῖν ἡρεμίζει τὸ α. τ. τὸ M 16 δύνανται M
 18 κινεῖ FM κινεῖται FM 20 ἄμφω om. in lac. viii litt. M 22 προτέρα
 τις M 23 ταῦτα M 26 αὐτὸ κινεῖν a 27 οὖν τὰ τοῦ] τὰ παρὰ F: τὰ
 om. A¹M ἐν τῷ F post κατὰ add. τὰς M 28 ὡς οἶμαι A: οἶμαι aM:
 ἄμα F βῆθεται F 29 ἐπεὶ M Γραμματικὸς] se. Ioannes Philoponus, contra
 cuius perditos sex in Aristotelis de mundi aeternitate libros (cf. p. 1117, 15. 1118, 3 e.
 not.), diversos a servato contra Proclum opere, quod ante illos quidem conscriptum (cf.
 Philop. c. Procl. l. 3. A IIIr29 cf. XVIII 12), sed aequae atque eiusdem *De mundi creatio*
libri VII (ed. Viennae 1630) spretum est a Simplicio (cf. p. 1141, 9; f. 266r48 et *De caelo*
 p. 135, 27 Heiberg.), in octavo *Physicorum* et in primo *De caelo* pugnavit vehementissime
 commentator κατ' αὐτὸν M

οὐχί, κατὰ δὲ τῶν ἀνοήτων ἀνθρώπων ἐπεσώρευσεν, φέρε τὸν Ἄλφειόν 259^v
 μετ' Ἡρακλέους παρακαλέσαντες τῶν εἰσοδεξαμένων αὐτὸν ψυχῶν κατὰ
 τὸ δυνατόν ἐκκαθαίρωμεν. προθίεις δὴ τὴν Ἀριστοτέλους βίβλιν καὶ τοῦ τε
 Ἄλεξάνδρου τὴν ἐξήγησιν πᾶσαν καὶ τοῦ Θεμιστίου τὴν παράφρασιν ἐπ-
 5 ενεγκῶν, ἵνα πολὺστίχα μᾶλλον αὐτοῦ γενόμενα τὰ συγγράμματα τῷ πλήθει
 καταπλήττη τοὺς ἰδιώτας, ἐπάγει λοιπὸν τὰς ἑαυτοῦ ἐνστάσεις τῷ λόγῳ
 πρώτην τοιάνδε· “ἐπειδὴ, φησίν, ὁ Ἀριστοτέλης τὴν κίνησιν ὀριζόμενος
 ἐντελέθειαν εἶναι τοῦ κινήτου ἢ κινήτων κοινῶς πᾶσαν κίνησιν διὰ τοῦ 40
 ὀρισμοῦ περιεῖληφεν, ἀλλὰ δὴ καὶ τῶν κινήσεων τὰς μὲν αἰδίους εἶναι, τὰς
 10 δὲ καὶ ἀρχὴν καὶ πέρασ ἔχειν ὑποτίθεται, πόθεν ὡς ἐπόμενον τῷ ὀρισμῷ
 τῆς κινήσεως εἴληψε τὸ τῆς μὴ αἰδίου κινήσεως, ἀλλ' ἀρχὴν ἐχούσης τοῦ
 εἶναι προϋπάρχειν ἐξ ἀνάγκης κατὰ χρόνον τὰ κινεῖσθαι μέλλοντα μόνην
 τὴν δύναμιν τῆς κινήσεως χωρὶς τῆς ἐνεργείας ἔχοντα;” τοῦτο γάρ, ὅτι μὴ
 ἔστιν ἀληθές, πειρᾶται κατασκευάζειν οὕτω· “πᾶς ὀρισμὸς, φησίν, ἰσοτί- 45
 15 μως τοῦ ὀριστοῦ παντὸς κατηγορεῖται”, καὶ μηχανεὶ κἀνταῦθα τὸν λόγον
 τοῖς παραδείγμασιν. “ὥστε, φησί, καὶ ὁ τῆς κινήσεως ὀρισμὸς ὁμοίως
 ἐφαρμόττει καὶ τῇ ἀνάγκῃ κινήσει, εἴ τις εἴη τοιαύτη, καὶ τῇ ἀρχὴν
 ἐχούσῃ. εἰ οὖν ἐπὶ τῆς μὴ αἰδίου ἔπεται τῷ ὀρισμῷ τὸ προϋπάρχειν δεῖν
 κατὰ χρόνον τῆς κινήσεως τὸ κινούμενον, ἔψεται τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τῆς
 20 αἰδίου. εἰ οὖν ταῦτα ἀληθῆ, ἀνάγκη ἢ μὴ ἀληθεύειν τὸν ὀρισμὸν καὶ
 ἐπὶ τῆς αἰδίου κινήσεως, καίτοι ὡς κοινὸν ἀποδοθέντα, ὅπερ ἄτοπον· ἢ εἰ 50
 καὶ ἐπὶ ταύτης ἀληθεύει τὸ κατὰ χρόνον προϋπάρχειν τῆς κινήσεως τὸ
 κινούμενον, ὥστε καὶ τῆς κυκλοφορίας προϋπάρχειν κατὰ χρόνον τὴν τοῦ
 οὐρανοῦ οὐσίαν, οὐδὲν δὲ τῶν ἐχόντων τι κατὰ χρόνον ἑαυτοῦ προϋπάρχον
 25 αἰδίον ἐστιν, οὐδὲ ἢ κατ' αὐτὸν αἰδίου κινήσις αἰδίου ἔσται, καὶ εἰς τοῦναν-
 τίον ὁ λόγος· αὐτῷ περιτέτραπται. ἢ εἰ βούλονται, φησίν, αἰδίον κίνησιν 260^v
 εἶναι, οὐκ ἔστιν ἀληθές τὸ τῷ ὀρισμῷ τῆς κινήσεως ἐξ ἀνάγκης ἔπασθαι
 τὸ προϋπάρχειν κατὰ χρόνον τῆς κινήσεως τὸ κινήτον· ἐπὶ γάρ τῆς αἰδίου
 κινήσεως οὐ προϋπάρχει.” εἶτα ἐφεξῆς σπουδάζει δεικνύουσι, ὅτι ὅτε τὸν
 30 ὀρισμὸν ἀπεδείξου τῆς κινήσεως ὁ Ἀριστοτέλης, οὐ ταύτην εἶχε τὴν ἔννοιαν
 περὶ τοῦ δυνάμει, ὡς δυναμένου χωρίζεσθαι τῆς ἐνεργείας, τουτέστι τῆς 5
 κινήσεως, ἀλλ' ὡς καὶ τῆς κινήσεως ἕως τότε οὔσης, ἕως ἔνεστι τὸ δυνά-
 μει, καὶ τοῦ δυνάμει ἕως τότε ὄντος, ἕως ἐστὶν ἡ κίνησις· παυσασμένης

1 ἀνδρῶν F Ἄλφειόν] cf. Simpl. De caelo p. 119,12. 136,1 Heiberg. 2 Ἡρακλέα M
 αὐτῶν M: αὐτὰ F κατὰ ||||| A 3 προσθίεις FM δὲ F: om. M τὴν τοῦ M
 4. 5 ἀλεξάνδρου καὶ τοῦ θεμιστίου ἐξήγησιν πᾶσαν εἰσενεγκῶν F 4 παράφρασιν, M 5 γι-
 νόμενα F ····· πλάτει a 6 καταπλήττει A 7 (καὶ) πρώτην? 8 κινήτου ἢ κινήτη F
 8. 9 δι' ὀρισμοῦ περιεῖληφεν F 10 καὶ (ante ἀρχὴν) om. M ὑποτίθεται ἔχειν F
 11 τοῦ] τὸ M 12 τὸ κινεῖσθαι M· μόνην δὲ F κατ' παντὸς ponit F
 17 ἦτις M 18 δεῖ M 19 ἔπεται F 20 ἀληθῶς F καὶ om. a 22 καὶ
 om. M ἀληθεύει M προϋπάρχειν om. M 23 κατὰ χρόνον τι αὐτοῦ M
 24 οὐδὲ A: οὔτε aFM αὐτοῦ F 26 εἰ] οὐ M 27 τὸ om. M 29 ὅτι
 om. F 31 περὶ AF: om. aM τῆς δυνάμεως F 32 καὶ om. F ἕως alterum]
 ἕως οὐ hic et v. 33 F

γὰρ τῆς κινήσεως, ὅταν εἰς τέλος ἔλθῃ τὸ κινούμενον, παύεσθαι καὶ τὸ 260·
 δυνάμει. καὶ παρατίθεται τοῦ Ἀριστοτέλους λέξιν λέγουσας "ἀλλ' ἔταν ἡ
 οἰκία, οὐκέτι οἰκοδομητόν ἐστιν· οἰκοδομεῖται δὲ τὸ οἰκοδομητόν", καὶ
 τοὺς ἐξηγητὰς τῶν ἐκεῖ λεγομένων προσημαρτύρεται, ὅτι ὡς συνοῦσαν τῇ 10
 5 κινήσει τὴν δυνάμιν ἐν ἐκεῖνοις ἔλαβεν ὁ Ἀριστοτέλης καὶ οὐχ ὡς κερω-
 ρισμένην τῆς ἐνεργείας, ὡς νῦν παραλογίσασθαι'. φησί, βουλόμενοι κέχρη-
 νται. τοιαύτη μὲν ἡ πρώτη τοῦδε τοῦ ἀνδρὸς ἔνστασις σπουδαζόντος δει-
 κνύουσι, ὅτι μὴ καλῶς εἴρηται προϋπάρχειν κατὰ χρόνον τῆς κινήσεως τὰ
 δυνάμενα κινεῖσθαι. ῥητέον δὲ πρὸς αὐτὰ πρῶτον μὲν, ὅτι ὁ τῆς κινήσεως
 10 ὄρισμός πάσης ὁμοίως ἐστὶ κινήσεως τῆς τε αἰδίου καὶ τῆς ἀρχῆν καὶ
 τέλος ἐχούσης· πᾶσα γὰρ κίνησις ἐνεργεία ἐστὶ τῶν μετὰ τοῦ ἐνεργεῖν 15
 καὶ τὸ δυνάμει ἔτι τὸ πρὸς τὸ ἐνεργεῖν ἐχόντων. οὐδὲ καὶ ἀτελής ἐνεργεία ἡ
 κίνησις λέγεται, ὅτι τῷ δυνάμει ἀεὶ συνοπάρχει. δεύτερον δὲ ὅτι καὶ τὸ
 προϋπάρχειν τῆς κινήσεως τὸ δυνάμενον κινεῖσθαι ἐπὶ πάντων μὲν καὶ αὐτὸ
 15 τῶν κινουμένων ἀληθές, ἀλλ' ἐπὶ μὲν τῶν ἀρχῆν καὶ τέλος ἐχόντων τῆς
 κινήσεως οὕτω προϋπάρχειν τῆς κινήσεως τὸ δυνάμενον κινεῖσθαι, ὡς καὶ
 μήπω κινήσεως οὔσης ὑπάρχειν ἐκεῖνα· ἐπὶ δὲ τῶν αἰδίων κίνησιν κινου- 20
 μένων ἀεὶ μὲν ἐστὶ κίνησις, ἄλλοτε δὲ ἄλλη δηλονότι. ἀεὶ δὲ τὸ πρὸς
 ἐκάστην κίνησιν δυνάμει προϋπάρχει τῆς κινήσεως· ὁ γὰρ ἥλιος, ὅτε τὸν
 20 κρῖον κινεῖται. δυνάμιν ἔχει τοῦ καὶ τὸν ταῦρον μετὰ τὸν κρῖον διελεῖν.
 καὶ ὄηλον ὅτι τὸν κρῖον διερχόμενος προϋπάρχει μετὰ τοῦ δυνάμει τῆς
 κατὰ τὸν ταῦρον κινήσεως." τούτων οὖν οὕτως ἐχόντων, ἄρα, ὅπως ἡ
 τοῖς ἄλλοις οὕτως ὡς ἀναισθήτοις προσφέρεται ἢ ἑαυτὸν παραλογιζόμενος
 οὐκ αἰσθάνεται. εἰ γὰρ τῆς κυκλοφορίας προϋπάρχει, φησί, κατὰ χρόνον 25
 25 ὁ οὐρανὸς οὐκ ἂν εἴη αἰδῖος ἢ κυκλοφορία· παρελογίσθη δὲ τὴν αἰδῖον
 κυκλοφορίαν ἅμα πᾶσαν ὑφεστῶσαν τὴν ἄπειρον λαβῶν καὶ οὕτω προ-
 ὑπάρχειν αὐτῆς κατὰ χρόνον τὸν οὐρανὸν ὑποθέμενος καὶ συνάγειν οἶεται,
 ὅτι οὐκ ἔστιν αἰδῖος ἢ κυκλοφορία, εἴπερ ἔχει τι κατὰ χρόνον προϋπάρχον
 ἑαυτῆς. ἔδει δὲ μὴ ὡς ἅμα ὑφεστῶσαν ἄπειρον τὴν αἰδῖον κίνησιν ὑπο-
 30 θέσθαι, ἀλλ' ὡς ἐν τῷ γίνεσθαι ἐπ' ἄπειρον αἰδῖον ἔχουσαν τὸ εἶναι· 30

2 παρατίθησι τὴν τοῦ α. λέξιν λέγουσαν F λέξεις M 2. 3 οἰκία ἢ Aristo-
 oteles Phys. I' 1 p. 201^b11. sed transpositionem etiam in libro De aeternitate mundi IV 6
 exhibit Philoponus 3 δὲ] γὰρ M 4 προσημαρτύρεται M 4. 5 τῷ κινήσει F¹
 6 βουλόμενος F 7 πρώτη om. M τοῦ δὲ (sic) post ἔνστασις transp. F
 8 προϋπάρχει M 9 ὅτι ὁ om. F 10 πάσης — κινήσεως om. F κινήσεως] ὄρι-
 σμός M κινήσεως post αἰδίου M 12 τὸ (post ἔτι) om. aF 13 ὅτι τῷ
 aA: ὅτι τὸ M: ὡς ὅτι τὸ F δεύτερον — προϋπάρχειν (13. 14) om. M δὲ om. F
 13. 14 προϋπάρχον F 14 δυνάμει F ἐπὶ πάντων — κινεῖσθαι (16) om. F
 17 αἰδῖος F 18 μὲν ἐστὶ κίνησις] μὲν τι κινεῖται F ἄλλο F δὲ (ante τῷ)]
 γὰρ F 19 προϋπάρχον F 20 δυνάμει FM 21 δηλοῖ ὅτι F προϋπάρχειν F
 τοῦ δυνάμει om. M¹ 22 κατὰ] καὶ M οὖν om. M πῶς M ἢ om. F
 23 ἀναισθήτως οὕτως (om. ὡς) M προσέρχεται ἢ αὐτόν F 24 φησί προϋπάρχει M
 25 εἴη] ἢ F ἢ κυκλοφορία] κίνησις αὐτῆ F 27 καὶ om. M 28 τι — ἑαυτῆς
 (29)] τι προϋπάρχον αὐτῆ ὁ κατὰ χρόνον F 29 τὴν αἰδῖον κίνησιν ἄπειρον ὑποστῆσαι F

αὕτη γὰρ ἡ τῆς κινήσεως φύσις οὐχ ἅμα ὑφραστήσης, ἀλλ' ἐν τῷ γίνεσθαι 260^ϛ
τὸ εἶναι ἐχούσης· ὥστε τῆς αἰεὶ ὑπαρχούσης κινήσεως ἄλλοτε ἄλλης οὔσης
προϋπάρχει πάντως αἰεὶ τὰ δυνάμενα κινεῖσθαι. μάτην ἄρα οὗτος νεανι-
εύεται ὡς εἰς τοῦναντίον περιτρέψας τὸν λόγον, ἔτι δὲ μάτην παραλογίζεσθαι
5 τὸν Ἀριστοτέλην φησὶ καὶ τοὺς τοῦ Ἀριστοτέλους ἐξηγητὰς τῷ ὀρισμῷ
τῆς κινήσεως ἀκολουθεῖν λέγοντας τὸ προϋπάρχειν τῆς κινήσεως τὸ δυνά- 35
μενον κινεῖσθαι. καὶ γὰρ εἶπεν ὁ Ἀριστοτέλης, ὅτι μετὰ τῆς κινήσεως
ἔστι τὸ δυνάμει καὶ παυσαμένης τῆς κινήσεως, ὅταν εἰς τέλος ἔλθῃ τὸ
κινούμενον καὶ γένηται ἡ οἰκία, παύεται καὶ τὸ οἰκοδομητόν, τουτέστι τὸ
10 δυνάμει· ἀλλ' οὐκέτι καὶ ἐκείνο εἶπεν, ὅτι μήπω οὔσης τῆς κινήσεως οὐδὲ
τὸ δυνάμει ἔστιν, ὅπερ ἐμάχετο ἂν τῷ λέγοντι λόγῳ προϋπάρχειν τῆς
κινήσεως τὸ δυνάμενον κινεῖσθαι. ἀλλ' οὗτος οὐδὲν τῶν λεγομένων συνιεῖς
σπουδάζει δεικνύουσι τὸν Ἀριστοτέλην καὶ τοὺς τοῦ Ἀριστοτέλους ἐξηγητὰς 40
καὶ συνοπάρχειν καὶ συναποπαύεσθαι τὸ δυνάμει καὶ τὴν κίνησιν λέγοντας,
15 οὐκ ἐφιστάνων ὅτι, καὶ συνοπάρχη καὶ συναποπαύηται, οὐδὲν κωλύει καὶ
προηγείσθαι· τοῦτο γὰρ ἐπὶ τῶν ἀρχῆν καὶ τελευτῆν ἐχουσῶν κινήσεων
καὶ ἐναργέστατα φαίνεται γινόμενον. τὸ γὰρ δυνάμενον κινεῖσθαι καθ'
ἐκάστην κίνησιν τέως ἡρεμοῦν ὀλίγον ὕστερον κινεῖται. πῶς δὲ ὁ ταύτας
τοῦ Ἀριστοτέλους τὰς ῥήσεις παραγράφει φιλοτιμούμενος, ἐν αἷς λέγει 45
20 συνοπάρχειν καὶ συναποπαύεσθαι τῇ κινήσει τὸ δυνάμει, ἐκείνας οὐκ ἐν-
ενόησεν, ἐν αἷς λέγει μὴ κατὰ ταῦτόν ὑπάρχειν τὸ δυνάμει καὶ τὸ ἐνεργείᾳ
μηδὲ ἅμα, ὅταν ἐν τῷ τρίτῳ λέγῃ· “ἐπεὶ δὲ ἕνια ταῦτά καὶ δυνάμει
καὶ ἐνεργείᾳ ἔστιν, οὐχ ἅμα δὲ ἢ οὐ κατὰ ταῦτόν, ἀλλ' οἷον θερμὸν μὲν
ἐντελεχεῖα, ψυχρὸν δὲ δυνάμει;” καὶ πάλιν αὐτὸς ἔστιν ὁ λέγων “ἐνδέχεται
25 γὰρ ἕκαστον ὅτε μὲν ἐνεργεῖν, ὅτε δὲ μὴ”, τῶν δυνάμει ὄντων δηλονότι. 50
παραθέμενος δὲ καὶ τοῦ Θεμιστίου τὴν παράφρασιν ταύτης τῆς λέξεως λέ-
γουσαν· “ἐνδέχεται γὰρ ἕκαστον ὅτε μὲν ἐνεργεῖν καθ' ὃ δύναται, ὅτε δὲ
μήπω, οἷον τὸ οἰκοδομητόν (ὅ) ἔστιν δυνάμει, ποτὲ μὲν ἐνεργεῖν ὡς οἰκοδο-

1 οὐχ in lac. III litt. om. M 2 τῆς] τὰ F 3 παντὸς αἰεὶ F: πάντων ἂν M
4 περιτρέπω M 5 τοῦ om. a 6 προϋπάρχον F 6. 7 δυνάμει F 7 καὶ
καὶ F 8 εἰς τὸ F 9 γένηται aF: γένηται καὶ M: γίνεταί A ἡ] οἱ F
10 οὐδὲ om. M: οὐδὲν F 11 ἂν om. F 11. 12 τῆς προϋπάρχειν κινήσεως M
12 δυνάμει F οὔτως M² συνιεῖς M 13 τοὺς add. A² 15 καὶ (post
κωλύει) om. F 16 post γὰρ add. καὶ a 17 καὶ om. F ἐναργέστερον F
τὸ γὰρ δυνάμενον om. F 18 ἡρεμοῦντος F 19 τὰς om. F βουλόμενος M
20. 21 ἐκείνας οὐκ ἐνενόησεν M: ἐκείνας ἐνενόησεν A¹F, sed οὐκ mrg. adser. A¹: οὐκ ἐκ-
ἐνεν. a 21 ὑπάρχειν AFM: συνοπάρχειν a τὸ (ante ἐνεργεία) om. F 22 ὅταν
et λέγει om. F λέγει] Γ I p. 201a 19 ἐνι F 23 οὐ om. F 24 ἐντελεχεῖα
et δυνάμει commutata habet Aristoteles l. c., sed consentit cum Simplicii ordine verso
quem tuetur etiam p. 1138, S. 25, codex Arist. Barber. I 136 ὃ post πάλιν transpo-
nit F λέγων] l. c. p. 201b 7 25 ἐναργῶς F δυνάμεων F 26 τὴν ante τοῦ M
26 Θεμιστίου] p. 209, 9 sqq. Spengel παράφρασιν M 27 ἐνδέχεται γὰρ ἕκαστον
om. M 28 μηδέπω Themistius ὃ ex Them. addidi ἐνεργεῖς M: ἐνεργῆ ἂν
vel ἐνεργεία ἂν Them. codd., unde ἐνεργοίη ἂν Victorius. si ἐνεργεῖν verum est, pendet
ab ἐνδέχεται

μητὸν ἔταν οἰκοδομῆται, ποτὲ δὲ οὐ, οἶον | εἰ κείντο ἀπλῶς λίθοι καὶ 260^v
 ἢ πηλὸς μήπω κινούμενοι ὑπὸ τοῦ τεχνίτου", οὐκ ἐπέστησεν, ὅτι προ-
 ὑπάρχειν οὗτοι λέγουσιν οἱ λόγοι τῆς κινήσεως τὸ δυνατόν κινεῖσθαι. τοι-
 οὔτον μὲν οὖν τὸ πρῶτον τοῦδε τοῦ ἀνδρὸς πάλαισμα παρὰ ὀρθοῦ κριτῆ
 5 πολλὴν οἶμαι ἀλογιστίαν ἐμφαίνον, ἵνα τὰ μεταξὺ πολλὰ θρασείως ἀποφαν-
 θέντα παραλείπω· ὧν τάχα οὐδὲν κωλύει καὶ ἐνὸς μνημονεῦσαι πρὸς τὴν 5
 τῆς ἔξεως αὐτοῦ κατανόησιν. "πᾶς φησίν. ἄριστὸς ἰσοτίμως τοῦ ἄριστοῦ
 κατηγορεῖται, ὡσπερ ὁ τῆς οὐσίας ὀρισμὸς οὐκ ἄλλως μὲν ἐπὶ τῶν αἰθίων
 οὐσιῶν, ἄλλως δὲ ἐπὶ τῶν ἐν γενέσει καὶ φθορᾷ νοεῖται." καίτοι τίς οὕτως
 10 ἔστιν ἠψιμαθής, ὡς ἀγνοεῖν ὅτι κατὰ τὴν ἀφ' ἐνὸς πρόοδον ἀπὸ τῆς αἰθίου
 οὐσίας ἢ γενητῆ πρόβεισιν οὐσία, καὶ καὶ ἢ τις ὀρισμὸς κοινὸς τῆς οὐσίας,
 καὶ οὗτος ὡς ἀφ' ἐνὸς προῖων, ἀλλ' οὐκ ἰσοτίμως, ὡς οὕτως φησι, ταῖς
 διαφόροις οὐσίαις ἐφαρμόσει; ἀλλ', ὡς ἔοικεν, ἀκούσας ἐν εἰσαγωγῆς ἐπ' 10
 ἴσης τὰ γένη τῶν εἰδῶν κατηγορεῖσθαι ἐνόμισε καὶ τοῖς ὀρισμοῖς τοῦτο
 15 προσήκειν.

Δεύτερον δ' ἐπιχείρημα προσάγει τοῖς ὑπὸ τοῦ Ἀριστοτέλους εἰρημέ-
 νοις τοιοῦτον· "καὶ ἐπὶ τῶν κινήσεων, φησί, τῶν ἁπολογουμένων ἀρχὴν
 ἔχουσάν τοῦ εἶναι καὶ πέρας εἰ δειχθεῖναι τινὰ τῶν οὕτω κινουμένων ἅμα
 τε εἰς τὸ εἶναι παραγόμενα καὶ εὐθὺς συνεπομένην τὴν ἐκ φύσεως αὐτοῖς
 20 προσουσαν κίνησιν ἔχοντα, δῆλον οἶμαι παντὶ γένοιτο ἂν, ὡς ἐφαρμόσει 15
 καὶ τῇ αὐτῶν κινήσει ὁ ὀρισμὸς· κινήτὰ γὰρ ὄντα καὶ δυνάμενα κινεῖσθαι
 οὕτω κινεῖται μενούσης ἔτι τῆς δυνάμεως καὶ οὐ προϋπάρχει τῆς κινήσεως
 τὰ πράγματα δυνάμει μόνον ὄντα." οὕτως οὖν τὴν ἀμιλλαν προβαλλόμενος
 πειρᾶται δεικνύναι, ὅτι τινὰ τῶν γενητῶν ἅμα τε γέγονε καὶ τὴν κατὰ
 25 φύσιν εὐθὺς κινεῖται κίνησιν. καὶ φησιν, ὅτι τὸ πῦρ, εἰ κάτω συνίσταται,
 ἅμα τε πῦρ γίνεσθαι καὶ σύνδρομον ἴσχει τῇ οὐσίᾳ τὴν ἐπὶ τὸ ἄνω φοράν, 20
 ὁμοίως καὶ τὸ ἐν τοῖς νέφεσι συνιστάμενον ὕδωρ ἅμα τῷ συστῆναι, εἰ μὴ
 τι κωλύσει, ἐπὶ τὸ κάτω φέρεται. εἶτα ὡσπερ ἔνστασιν λύων τὴν λέγουσαν,
 ὅτι προϋπάρχει τὸ ξύλον δυνάμει ὃν πῦρ τῆς τοῦ πυρὸς ἐπὶ τὸ ἄνω κινή-
 30 σεως, ὅτε ἐκ ξύλου τὸ πῦρ γέγονεν "οὐ τὸ ξύλον, φησίν, ἦν τὸ τὴν δύνα-
 μιν ἔχον τῆς ἐπὶ τὸ ἄνω φορᾶς· γένεσις γὰρ ἢ εἰς τὸ πῦρ τοῦ ξύλου
 μεταβολή, καὶ οὐ κίνησις. ὁ δὲ εἰρημένος ὀρισμὸς οὐ γενέσεως ἐστίν, ἀλλὰ
 κινήσεως (ἐντελέχεια γάρ, φησί, τοῦ κινήτου ἢ κινήτου). οὐκοῦν εἰ ἢ 25

1 ὅτε δὲ οὐ, εἰ κείντο F κείντο M 2 ὁ om. M κινούμενα F 4 οὖν om. F
 τοῦδε] τὸ δὲ M ante παρὰ add. τὸ F 5 ἀναλογίαν F¹ 6 παραλείπω F καὶ
 ἐνὸς] τὸ F 8 ἄλλος A, sed corr. A¹ 9 οὐσιῶν M ἄλλος F οὕτως, ω ex ο corr. A¹
 10 ἔστιν om., ἦν post τίς (9) inserto F 11 ἢ γενητῆ] εἰ γένοιτο F 11. 12 in marg. ὡς
 ἢ αἰσθητῆ οὐσία ἐκ τῆς νοητῆς πρόβεισιν ὡς ἀφ' ἐνὸς A² 11 καὶ om. M τῆς οὐσίας
 κοινός F: οὐσίας κοινός M 12 καὶ οὗτος αF: καὶ οὕτως AM ἀλλ' om. F 13 εἰσα-
 γωγῆ F 15 προάγει M 16 ὑπὸ τοῦ om. F 17 ἁπολογουμένων F 18 δείχθη M
 21 ἑαυτῶν F 22 προϋπαρχούσης F 23 an προβαλλόμενος? ὄντα μόνον a οὕτω
 μὲν οὖν F immo προβαλλόμενος (cf. f. 321v21) 25 τὸ] ὁ in ras. A συνίσταται FM
 26 τῷ ἅμα τε π. γίνεσθαι σύνδρομον F 28 κωλύει M 29 δυνάμει τὸ ξύλον M
 32 μεταβολή ἐστὶ καὶ κινήσεις M οὐ a: οὔτε AFM 33 εἰ ἢ AFM: εἴη a

μὲν ἐπὶ τὸ ἄνω φορὰ κίνησις ἔστι καὶ οὐ γένεσις, ἢ δὲ εἰς τὸ πῦρ τοῦ 260^v
 ξύλου μεταβολὴ γένεσις ἔστι καὶ οὐ κίνησις, εἰ καὶ μὴ ἄνευ κινήσεως ἢ
 γένεσις, οὐκ ἄρα ἢ ἐπὶ τὸ ἄνω φορὰ τοῦ πυρὸς ἐντελέχεια ἦν τῆς τοῦ ξύλου
 δυνάμεως. τὰ μὲν γὰρ κινούμενα καθ' ἕκαστον εἶδος κινήσεως μένοντα ἐπὶ
 5 τῆς αὐτῶν οὐσίας καὶ μὴ φθειρόμενα κινεῖται, τὸ δὲ ξύλον οὐ μένον ξύλον
 ἐπὶ τὸ ἄνω φέρεται, ἀλλὰ φθαρὲν καὶ εἰς πῦρ μεταβεβληγὸς οὐκ αὐτὸ κινεῖ- 30
 ται (πῶς γὰρ τὸ φθαρὲν καὶ μηκέτι ὄν;), ἀλλὰ τὸ ἐξ αὐτοῦ γινόμενον
 πῦρ." οὐκ ἀρκεσθεῖς δὲ τούτοις καὶ ἄλλα ἐπάγει ἐπιχειρήματα δεικνύουσι
 πειρώμενος, ὅτι οὐ τὸ ξύλον ἐστὶ τὸ τὴν δύναμιν ἔχον τοῦ ἄνω φέρεσθαι,
 10 ἀλλὰ τὸ πῦρ, ἐκ τούτου δεικνύουσι νομίζων, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀληθὲς τὸ προ-
 ὑπάρχειν τῆς κινήσεως τὸ δυνάμενον κινεῖσθαι, ἐξ οὗ δέδεικται ἢ τῆς κινή-
 σεως αἰδιότης. "τὸ μὲν γὰρ ξύλον, φησί, προὑπάρχει τῆς τοῦ πυρὸς ἐπὶ
 τὸ ἄνω κινήσεως, ἐπειδὴ καὶ τοῦ πυρὸς τοῦ ἐξ αὐτοῦ γινομένου προὑπάρ- 35
 χει· τὸ δὲ πῦρ ἅμα πῦρ ἐστὶ καὶ ἐπὶ τὸ ἄνω κινεῖται." διὰ τοῦτο οὖν
 15 ἐπιμένει δεικνύς, ὅτι οὐ τὸ προὑπάρχον ἐστὶ τὸ δυνάμενον κινεῖσθαι οἷον
 τὸ ξύλον, ἀλλ' αὐτὸ τὸ κινούμενον οἷον τὸ πῦρ τὸ συνυπάρχον τῇ κινήσει
 αὐτὸ καὶ δυνάμενον ἐστὶ κινεῖσθαι. "εἰ γὰρ τοῦ ξύλου, φησὶν, ἐντελέχειαν
 τις λέγοι τὴν ἐπὶ τὸ ἄνω φορὰν, πρῶτον μὲν τῶν ἐναντίων ἢ αὐτὴ ἔσται
 ἐνέργειά τε καὶ κίνησις· τὸ μὲν γὰρ ξύλον βαρὺ, τὸ δὲ πῦρ κοῦφον· εἰ 40
 20 οὖν ἢ ἐπὶ τὸ ἄνω κίνησις καὶ τοῦ πυρὸς ἐστὶν ἐνέργεια καὶ τοῦ εἰς αὐτὸ
 μεταβεβληγὸς ξύλου, τῶν ἐναντίων ἢ αὐτὴ ἔσται ἐνέργεια καὶ κίνησις,
 καὶ οὐ κατ' ἄλλο τι, ἀλλὰ καθ' ὃ τῶν ἐναντίων μετέχουσιν· ἐναντία δὲ
 κουφότης καὶ βαρύτης. οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ τοῦ αὐτοῦ ἐκατέρω
 τῶν ἐναντίων κινήσεων ἐντελέχεια ἔσται καὶ ἐνέργεια, εἴπερ τοῦ ξύλου
 25 καὶ ἢ ἐπὶ τὸ κάτω φορὰ ἐντελέχεια καὶ ἢ ἐπὶ τὸ ἄνω, ἦν τὸ πῦρ φέρε-
 ται τὸ ἐξ αὐτοῦ γινόμενον. εἰ οὖν μὴ πέφυκε, φησὶ, τὸ ξύλον, ἕως ἂν ἦ 45
 ξύλον, τὴν ἄνω φορὰν φυσικῶς κινεῖσθαι, οὐδὲ δύναμιν ἔξει τῆς ἐπὶ τὸ
 ἄνω φορᾶς, οὐδὲ ἔστιν αὐτοῦ ἐνέργεια καὶ τελειώσις ἢ ἐπὶ τὸ ἄνω τοῦ
 πυρὸς κίνησις." εἶτα καὶ τρίτον ἐπιχείρημα πρὸς τὸ αὐτὸ τοιοῦτον ἐπά-
 30 γει· εἰ πάντα τὰ στοιχεῖα καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν σύνθετα σώματα εἰς ἀλληλα
 μεταβάλλειν δύναται, ἢ ἀμέσως ἢ καὶ διὰ μέσων ἐτέρων (τὸ γὰρ ὕδωρ
 διὰ μέσου ἀέρος μεταβάλλει ἂν εἰς πῦρ), συμβήσεται πᾶσαν κίνησιν παντὶ
 κατὰ φύσιν εἶναι καὶ τῶν κοῦφων ἐκάστω· καὶ τῶν βαρέων· καὶ τέταρτον· 50
 "εἴπερ ἢ αὐξήσις, φησὶν, ἐντελέχειά ἐστὶ τοῦ αὐξητοῦ ἢ τοιοῦτόν ἐστιν οἷον

1 μὲν om. F οὐ om. M 2 καὶ οὐ om. M 3 ἦν om. F 4 κινήσεως
 om. F 5 αὐτῶν a: αὐτῶν AFM 8 ἀρκεσθῆ καὶ τούτοις F ἄλλως M
 9 ἀναφέρεσθαι F 11 ἢ in ras. superser. M 12 αἰδιότητος M προὑπάρχειν F
 16 τῷ συνυπάρχειν F: καὶ συνυπάρχον M 17 αὐτὸ] τὸ M ἐστὶ post κινεῖσθαι M:
 om. F 18 λέγει a αὐτὴ ἐστὶν F: αὐτὴ M 20 ἢ aF: om. AM ἐστὶν
 ἐνέργειά τε M: ἐνέργειά ἐστὶν F 21 ἐστὶ F ἐνέργειά τε καὶ M 22 οὐ καλλο
 τι M 28 ἢ τοῦ ἐπὶ M 30 συνθέντα M 30. 31 εἰς ἄλλα μεταβαίνειν F
 31 ἢ καὶ] ἢ FM 32 μεταβάλλει (om. ἂν) F 33 τετάρτων M: τετρ F 34 τοῦ —
 ἐστὶν] τοῦ κινήτου ἢ αὐξητοῦ ἢ αὐξητόν M

φέρει τῆς σαρκός, δύναται δὲ ὁ ἄρτος καὶ ὁ οἶνος ἐν ζήφῳ μεταβληθέντα 260^v
γενέσθαι σάρξ. εἴη ἂν ἡ αὔξησις ἐνέργειά τε καὶ ἐντελέχεια τοῦ ἄρτου τε
καὶ | τοῦ οἴνου. ὅπερ ἀδύνατον· αὔξεται μὲν γὰρ τὰ τρεφόμενα, τρέ- 261^r
φεται δὲ τὰ ἐμψυχα, ἡ δὲ τροφή τρέφει, οὐ τρέφεται. οὐκ ἄρα ἡ τῆς
^δ σαρκὸς αὔξεσις ἐντελέχεια τροφῆς ἐστίν. ἡς μεταβάλλουσι σάρξ γίνονται.
ὥστε οὐδὲ ἡ ἐπὶ τὸ ἄνω τοῦ πυρὸς κίνησις τοῦ ξύλου ἐστίν ἐνέργεια καὶ
κίνησις, ἀλλὰ τὸ προσεχῶς κινεῖσθαι πεφυκὸς τήνδε τὴν κίνησιν, φησίν,
ἐπὶ τῆς ἑαυτοῦ μόνον φύσεως καὶ μὴ φθειρόμενον τοῦτο λέγομεν δυνάμει 5
εἶναι κινήτων ἐκείνην τὴν κίνησιν, οἷον τὸν ἄνθρωπον βαδιστικόν, οὐ τὰ
10 στοιχεῖα· καὶ τὴν κίνησιν δὲ τῆς προσεχοῦς δυνάμεως ἐντελέχειαν εἶναί
φασιν. εἰ οὖν τὸ πῦρ ἐστίν, φησί, τὸ δυνάμει κινήτων καὶ οὐ τὸ ξύλον,
ἅμα δὲ πῦρ γίνεται καί, εἰ μὴ τις βία κωλύσειεν, ἐπὶ τὸ ἄνω φέρεται,
ὁμοίως καὶ τὸ ἐν ταῖς νεφέλαις ὕδωρ, οὐκ ἀληθὲς τὸ μὴ ἐπὶ τῶν αἰθίων
κινήσεων προϋπάρχειν κατὰ χρόνον τῆς κατ' ἐνέργειαν κινήσεως τὸ δυνά-
15 μαι κινήτων." ἐν δὴ τούτοις πρῶτον μὲν τῷ σκοπῷ τῶν λεγομένων ἐπι- 10
στῆσαι χρῆ. ὅτι πρὸς ἀντιλογίαν μόνην παρεσκευάσται τῆς ἀληθείας οὐδὲν
πεφροντικῶς. εἰ γὰρ ὁ Ἀριστοτέλης τοῦτο δεῖξει προτίθεται, ὅτι οὐκ ἔστι
πρώτη κίνησις, ἀλλὰ πρὸ πάσης τῆς λαμβανομένης ἔστι τις ἄλλη, ἣ ἔπε-
ται τὸ αἰθίον εἶναι τὴν κίνησιν ἄλλης πρὸ ἄλλης ἐπ' ἄπειρον ἀεὶ λαμβα-
20 νομένης (δείκνυσαι δὲ αὐτὸ προλαβόν, ὅτι προϋπάρχει τῆς κινήσεως τὸ δυνά-
μενον κινεῖσθαι), εἰ ἀληθὲς ἐστὶ τὸ μὴ εἶναι πρώτην κίνησιν, ψευδὲς δὲ 15
τὸ προϋπάρχειν τὸ δυνάμενον κινεῖσθαι τῆς κινήσεως, τὸ μὲν δόγμα αὐτὸ
τὸ αἰθίον εἶναι τὴν κίνησιν οὐκ ἐλέγχεται, ὁ δὲ τρόπος, εἰ ἄρα, τῆς ἀπο-
δείξεως ἀδόκιμος φανεῖται. οὗτος οὖν ἀνελεῖν προθέμενος τὸ προϋπάρχειν
25 τὸ δυνάμει κινούμενον τῆς κινήσεως κινήσεις ἔλαβε πυρὸς καὶ ὕδατος, ὧν
ὁμολογεῖ προϋπάρχειν τὰς ἐξ ἄλλων γενέσεις αὐτῶν, ὥστε ἀεὶ πρὸ κινή-
σεως κίνησιν εἶναι.

Καὶ τί λέγω ταῦτα; ὅτε σαφῶς οὗτος ὑπὸ τῆς ἀντιλόγου φιλονεικίας 20
ἐσκοτωμένος· "τέως γὰρ νῦν, φησίν, οὐ ζητοῦμεν, εἴτε ἐξ ὄντων τὰ γινό-
30 μενα γίνεται εἴτε ἐκ μὴ ὄντων, οὐδὲ εἰ ἔστι τις πρώτη κίνησις ἢ μὴ
ἔστιν, ἀλλ' ὅτι οὐκ ἀληθὲς τὸ ἐκ τοῦ ὀρισμοῦ δῆθεν τῆς κινήσεως εἰλημ-
μένον ἀξίωμα". καίτοι εἰ μὴ ἔστι πρώτη κίνησις, καὶ μὴ ἀληθὲς ἡ τὸ
ἀξίωμα, οὐδὲν βέβλαπται τὸ δόγμα τὸ περὶ τῆς αἰθίου κινήσεως. ταῦτα
μὲν οὖν ἐμήκυνα τὸν σκοπὸν τοῦ ἀνδρὸς παραγυμνωσαὶ βουλούμενος· ὅτι
35 δὲ οὐδὲ τὸ ἀξίωμα σαλευεῖ τὰ ὑπὸ τούτου λεγόμενα οὐδὲ νοήσας φαίνεται 25

1 post ἐν add. τῷ α 2 τε (alterum) om. F 3 τοῦ om. FM 4 τρέφει om. a
6 τοῦ (post ἄνω) om. M 7 πέφυκε τὴν δὲ κίνησιν ἐπὶ F 8. 9 εἶναι δυνάμει F
12 δὲ τὸ πῦρ F 13 μὴ om. M 14 προϋπάρχον κατὰ τὸν χρόνον M
15 ἀκίνητον F 15. 16 ἐπιστῆναι M 16 μόνον F 18 πρώτως F ἦ] ὡς
FM 19 πρὸ] ἐπ' M 20. 21 τὸ δυνάμενον — προϋπάρχειν (22) om. M
21 post εἰ add. οὖν α 24 οὖν om. M 26 ἀλλήλων F 26. 27 κινήσεως]
αὐτῆς F 29 τέως] τε ὧν. ὡς F φησί νῦν M - 30 οὐδὲ om. F
32 ἡ] ζ [i. e. εἶναι] F 35 δὲ om. F

τὰ εἰρημένα, ὡς ἂν μάθοις· τὸ δυνάμενον κινεῖσθαι διττόν ἐστιν, ὅπερ 261^r
οὗτος ἀγνοήσας ἑαυτὸν τε συνέχευε καὶ τοὺς ἀγνοούντας αὐτοῦ τὴν ἔξιν.
λέγομεν γὰρ δύνασθαι κινεῖσθαι τὸ τὴν τελείαν ἔχον δυνάμιν τὴν προβλη-
τικὴν τῆς ἐνεργείας, ἣ σύνεστιν ἢ ἐνέργεια (οὕτω γὰρ τὸ μὲν πῦρ ἐπὶ τὸ
5 ἄνω δύναται κινεῖσθαι, τὸ δὲ ὕδωρ ἐπὶ τὸ κάτω συνούσης αἰεὶ τῇ δυνάμει
ταύτῃ τῆς ἐνεργείας καὶ ἀπ' αὐτῆς προαγομένης). λέγομεν δὲ δυνάμενον 30
κινεῖσθαι καὶ τὸ δυνάμει κινητόν, ὃ οὐπω μὲν τὴν τελείαν ἔχει δυνά-
μιν τὴν οἰστικὴν τῆς ἐνεργείας, πέφυκε δὲ ἴσχειν. οὕτω δυνάμει λέγομεν
κινεῖσθαι τὸ πεφυκὸς μὲν κινεῖσθαι, μήπω δὲ πρόχειρον ἔχον τὴν
10 τελείαν δυνάμιν τὴν οἰστικὴν τῆς ἐνεργείας. τοῦ οὖν Ἀριστοτέλους προ-
ϋπάρχειν εἰπόντος τῆς κινήσεως τὸ δυνάμενον κινεῖσθαι οὕτως, ὡς τὸ πεφυ-
κὸς μὲν, μήπω δὲ κινούμενον ἢ μὴ ἐκεῖνο τῆς κινήσεως τὸ μέρος κινού-
μενον (καὶ γὰρ τὸν ἥλιον δυνάμει ἐν ταύριον κινεῖσθαι λέγομεν, ὅταν τὸν 35
κρίον κινῆται) καὶ ἐπὶ τούτων προϋπάρχειν εἰπόντος τὸ δυνάμενον κινεῖ-
σθαι τῆς κινήσεως, οὗτος ἐλέγχειν οἶεται τὸν Ἀριστοτέλους λόγον ἐπὶ τοῦ
15 πυρὸς καὶ τοῦ ὕδατος δεικνύς συνοπάρχουσας τὴν κίνησιν τῷ δυναμένῳ
κινεῖσθαι κατὰ τὴν τελείαν δυνάμιν τὴν οἰστικὴν τῆς ἐνεργείας. ταύτην
οὖν ἀγνοήσας τὴν διαφορὰν μάτην πάντα τὰ ἐφεξῆς ἐρραψύδησε θεικύναι
φιλονεικῶν, ὅτι τὴν δυνάμιν τῆς ἐπὶ τὸ ἄνω κινήσεως τὸ πῦρ ἔχει τὸ
20 ἤρη κινούμενον ἐπὶ τὸ ἄνω, ἀλλ' οὐ τὸ ξύλον τὸ πεφυκὸς γίνεσθαι πῦρ, 40
οὐκ ἐνοῶν ὅτι ἄλλην μὲν ἔχει τὸ πῦρ τὴν τελείαν, ἄλλην δὲ τὸ ξύλον
τὴν ἀτελεῆ καὶ κατὰ τὸ δυνάμει λεγομένην, καθ' ἣν πέφυκε πῦρ γενόμενον
καὶ αὐτὸ ἐπὶ τὸ ἄνω φέρεσθαι. ὅπως γάρ, εἰ πῦρ μὲν ἐστὶ δυνάμει τὸ
ξύλον, τῷ δὲ πυρὶ συμπέφυκε κατ' ἐνέργειαν ἢ ἐπὶ τὸ ἄνω κινήσεις, πῶς
25 οὐχὶ καὶ τῷ ξύλῳ ὥσπερ τὸ πυρὶ εἶναι, οὕτω καὶ τὸ ἐπὶ τὸ ἄνω κινεῖ-
σθαι δυνάμει ὑπάρχει; ἀλλ' ἢ εἰς τὸ πῦρ, φησί, τοῦ ξύλου μεταβολὴ οὐκ
ἔστι κινήσεις ἀλλὰ γένεσις. ὁ δὲ εἰρημένος ὀρισμὸς οὐ γενέσεώς ἐστιν, 45
ἀλλὰ κινήσεως (ἐντελέχεια γάρ, φησί, τοῦ κινήτου ἢ κινήτου). ὥστε,
φαίη ἂν, τὸ ξύλον γενέσεως προϋπάρχειν, οὐ μόντοι κινήσεως εἶπεν ὁ
30 Ἀριστοτέλης. ἄρα οὖν οἷος ἀνὴρ ἐστὶν οὗτος πρὸς Ἀριστοτέλη διατεινό-
μενος ὁ μὴδὲ γινώσκων τὰ ὑπὸ τοῦ Ἀριστοτέλους εἰρημένα; αὐτίκα γοῶν
τὸν ὀρισμὸν τὸν λέγοντα "ἐντελέχεια τοῦ κινήτου ἢ κινήτου" κινήσεως
εἶναι φησὶν ἀλλ' οὐ γενέσεως, ἀγνοῶν ὅτι τὸν ὀρισμὸν τοῦτον ἀποδέδωκεν
Ἀριστοτέλης μήπω διακρίνας τὴν γένεσιν καὶ φθορὰν ἀπὸ τῆς κυρίως 50
35 κινήσεως· τοῦτο γὰρ ἐν τῷ πέμπτῳ βιβλίῳ πεποιήμεν. ἔτι δὲ μᾶλλον

2 λέξιν FM cf. p. 1137, 22 3 κινεῖσθαι—δυνάμενον (G) om. F τὴν (ante τελείαν)
om. M 3. 4 προβληπτικὴν M 7 ὅπερ M 14 τούτω F 15 ἐλέγχον F
16 πυρὸς om. M 18 ἐρραψύδησε] mrg. ἐφλυάρησεν, ἐψεύσατο, ἠδολεσχῆθη A 19 ἄνω]
ἄλλω M κινήσεως—ἄνω (20) om. F 22 λεγόμενον F καθ' ὃν M 23 εἰ om. F
25 τῷ πυρὶ F τὸ (post καὶ) om. F 25. 26 δυνάμει κινεῖσθαι F 26 φησί] cf.
p. 1133, 30 26. 27 οὐκ ἔστι γενέσεως M 28 ἢ om. in lac. in litt. M
29 προϋπάρχει A ὁ om. A 30 οὖν om. F ὁ πρὸς M 31 τοῦ om. F
οὖν F 32 ἐντελέθειαν a: om. F 34 ὁ ἀρ. FM καὶ τὴν M 35 πέμπτῳ
βιβλίῳ] E 1. 224^b 8 sqq. 2. 226a 12 al. ὅτι δὲ M: καὶ ἔτι F

ἡγήνησεν, ὅτι σαφῶς καὶ ὡς γενέσεως καὶ φθορᾶς τὸν ὀρισμὸν τῆς κινή- 261^r
 σεως ἀποδέδωκεν. καὶ πρὸ ὀλίγου μὲν (καὶ ἐν τούτοις δὲ ἔτι σαφέστερον
 τοῖς ῥητοῖς)· 'διηρημένου καθ' ἕκαστον γένος τοῦ μὲν ἐντελεχείᾳ, τοῦ 261^v
 δὲ δυνάμει, τὴν τοῦ δυνάμει ὄντος ἐνέργειαν ἢ τοιοῦτόν ἐστιν λέγω κίνη-
 5 σιν εἶναι, οἷον τοῦ μὲν ἀλλοιωτοῦ ἢ ἀλλοιωτὸν ἀλλοίωσιν, τοῦ δὲ αὐξήτου
 καὶ τοῦ ἀντικειμένου φθιτοῦ (οὐδὲν γὰρ ὄνομα κοινὸν ἐπ' αὐξήσει καὶ φθίσει)
 αὐξήσιν καὶ φθίσιν, τοῦ δὲ γενητοῦ καὶ φθαροῦ γένεσιν καὶ φθοράν, τοῦ δὲ
 φορητοῦ φοράν.' πῶς οὖν οὗτος τὴν εἰς τὸ πῦρ τοῦ ξύλου μεταβολὴν γένεσιν 5
 φησι καὶ οὐ κίνησιν; ἵνα πρὸ γενέσεως μὲν εἴη τὸ γενητόν, μὴ μέντοι πρὸ
 10 κινήσεως τὸ κινήτόν. ἀλλ' ὅτι μὲν καὶ ἡ γένεσις κινήσις ἐστὶ κατὰ τὸ κοινὸν
 τῆς κινήσεως καὶ τῆ ὀρισμῶ τῆς κοινῆς κινήσεως ὑποβέβληται, πρόδηλον,
 καὶ ὅτι ἡ τοῦ ξύλου τοῦ μεταβάλλοντος εἰς πῦρ κινήσις ἢ γένεσις ἐστὶ καὶ
 μεταβολὴ ἢ εἰς πῦρ, καὶ ταύτης προσεχῶς προὔπαρχει τὸ ξύλον, πρὸς ἣν
 καὶ δυνάμει ἦν, ἀλλ' οὐχὶ τῆς ἐπὶ τὸ ἄνω φορᾶς τοῦ πυρός· οὐδὲ αὐτῆ
 15 ἐστὶν ἡ τοῦ ξύλου ἐντελέχεια καὶ κινήσις, ἀλλ' ἡ εἰς τὸ πῦρ μεταβολή. 10
 οὗτος δὲ ὡς τοῦ Ἀριστοτέλους λέγοντος, ὅτι τὸ δυνατόν κινεῖσθαι προ-
 ὑπάρχει τῆς κινήσεως, οὐχὶ ταύτης, πρὸς ἣν ἐλέγετο δυνατόν, ἀλλὰ τῆς
 ἐκείνου κινήσεως, εἰς δὲ μεταβέβληκεν, οἷον τὸ ξύλον τὸ δυνατόν εἰς πῦρ
 μεταβάλλειν οὐχ ὅτι τῆς εἰς πῦρ μεταβολῆς προὔπαρχει, ἀλλὰ τῆς ἐπὶ
 20 τὸ ἄνω κινήσεως τοῦ πυρός, οὗτος εὐθύνειν ἐπιχειρεῖ τὸν λόγον διὰ πλειό-
 νων ἐπιχειρημάτων. καὶ δῆλον μὲν, ὅτι παρὰ θύρας ὑπαντῶντος πάντα 15
 ἐστὶ περιττά· πλὴν ἵνα καὶ τὴν ἐν τούτοις ἕξιν τοῦ ἀνδρός ἀποκαλύψω,
 ποιήσομαι καὶ τούτων λόγον τινα.

Ἐἰ γὰρ τοῦ ξύλου, φησὶν, ἐντελεχείαν τις λέγοι τὴν ἐπὶ τὸ ἄνω φοράν,
 25 καὶ τῶν ἐναντίων ἢ αὐτῆ ἔσται ἐνέργεια, καὶ τοῦ αὐτοῦ ἕκατέρα τῶν
 ἐναντίων κινήσεων ἐντελέχεια ἔσται καὶ ἐνέργεια', καὶ παρεθέμην αὐτοῦ
 πρὸ ὀλίγου τὴν ταῦτα δηλοῦσαν λέξιν. τί δὴ ἄτοπον, ὦ τάν, εἰ τὴν ἐπὶ
 τὸ ἄνω κίνησιν τὸ μὲν ξύλον δυνάμει ἔχει ὡς πεφυκὸς γίνεσθαι πῦρ, 20

1 καὶ ὡς M 2 παραδέδωκε F ὀλίγου] cf. I' 1. 201^a9 δὲ om. F 3 διηρημέ-
 νοις M 5 ἢ ἀλλοιωτὸν om. M ἀλλοίωσις a 6 οὐθὲν a: οὐδὲ F ἐπ' αὐξ. κ. φ.]
 αὐτοῖς M 9 μὴ — κινήσεως (10) πρὸ κιν. δ' οὐ μέντοι F 13 προὔπαρχειν F
 15 καὶ om. M 16 λέγοντος, ἔγοντ om. in lac. viii litt. M 17 οὐχί] ἀλλ' οὐ F
 πρὸς] καθ' F 20 ἄνω om. lac. relicta M οὗτος AM: οὕτως aF ἰθύνειν M
 21 ὑπαντῶντος A: ἀπαντῶντος aFM: eadem varietas f. 1145, 21. 1147, 33 f. 312^{rm} et
 p. 648, 34 E., cf. Arist. Phys. Δ 6. 213^b2. proverbium in mrg. expl. σῆ παροιμία ἐπὶ τῶν
 παρὰ σκοπὸν βαλλόντων. ἢ του [sic, τ superscr. u; fortasse ἀπὸ τοῦ] κατὰ θύρας κατὰ σκο-
 πὸν A 22 ἵνα μὴ καὶ F λέξιν M 23 ποιήσομεν καὶ τοῦτον τὸν λόγον τινα F
 24 λέγοι aA: λέγει FM 25 ἐστὶν M 27 πρὸ ὀλίγου] p. 1134, 23 ὦ τάν] ὅταν F.
 in mrg. A: ὦ τάν. ὦ οὗτος. ὦ τάλαν. ὦ μελέ. ταῦτα γὰρ παρὰ τοῖς νεωτέροις ὑπὸ μύ-
 νων λέγεται γυναικῶν, παρὰ δὲ τοῖς παλαιοῖς καὶ ὑπὸ ἀνδρῶν. πολλάκις δὲ καὶ ἐπὶ πλήθους
 φασὶν τὸ ὦ τάν ὡς παρὰ κτηριῶντι. οἱ γὰρ ἀττικοὶ τὴν πρῶτην συλλαβὴν περισπωσί· τὴν
 δὲ δευτέραν βαρύνουσι. καὶ βέλτιον. δδύνατον γὰρ εὐρεθῆναι μίαν λέξιν δύο ἔχουσαν περισπω-
 μένας. δίδυμος [p. 403 Schmidt] δὲ τὸ πλήρες εἶναι φησι ὦ ἔταν (sic). ἀγνωσῶν ὡς ἄρα (sic)
 τοῦ ἔτης ἢ κλητικῆ ἐστὶν ἔτα. καὶ ὀωρικῶς ἔταν cf. Schol. Plat. Apol. p. 25 C et Suidas
 s. v. ὦ τάν εἰ om. F 28 τὴν μὲν F ἔχη F: ἔχειν M

τὸ δὲ πῦρ κατ' ἐνέργειαν· καὶ αὖ πάλιν τοῦ ξύλου κατ' ἐνέργειαν μὲν ἢ 261^v
ἐπὶ τὸ κάτω φορὰ, κατὰ δύναμιν δὲ ἢ ἐπὶ τὸ ἄνω, ὅτι δυνάμει πῦρ ἐστι,
δυνατὸν δὲ καὶ τῷ καθ' αὐτὸ καὶ κατὰ συμβεβηκὸς ταῦτα διαιρεῖν. ἢ οὐκ
ἀλλήθες εἰπεῖν καὶ τὸ ὕδωρ ἐνεργεῖα μὲν καὶ καθ' αὐτὸ ψύχειν, δυνάμει δὲ
5 καὶ κατὰ συμβεβηκὸς θερμαίνειν, ὅτι μεταβάλλειν ποτὲ πέφυκε τὸ ὕδωρ εἰς
πῦρ. καὶ ἔδει τοῦ Ἀριστοτέλους ἀκοῦσαι λέγοντος ἐν ἐκείνοις τοῖς περὶ κινή- 25
σεως λόγοις· “ἐπεὶ δὲ ἓνια ταῦτα καὶ δυνάμει καὶ ἐντελεχείᾳ ἐστίν, οὐχ ἅμα
δὲ ἢ οὐ κατὰ ταῦτόν, ἀλλ' οἷον θερμὸν μὲν ἐντελεχείᾳ, ψυχρὸν δὲ δυνάμει”,
ψυχρὸν καὶ δυνάμει κατώφορον ἐστίν. ὁῦλον δέ, ὅτι τὸ ξύλον, ἕως ἂν ἢ
10 ξύλον τὴν μὲν οἰστικὴν δύναμιν τῆς ἐπὶ τὸ ἄνω φορᾶς οὐκ ἔχει, δυνάμει
μέντοι καὶ κατ' ἐπιτηδεϊότητα πῦρ ἐστίν καὶ ἐπὶ τὸ ἄνω φέρεται τὸ ξύλον.
καὶ τὸ τρίτον δὲ ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀγνοίας ἐπαχθὲν ὁμοίως ἐστίν εὐαπόλυτον.
πᾶσα γὰρ κίνησις καὶ ἢ ἐπὶ τὸ ἄνω καὶ ἢ ἐπὶ τὸ κάτω παντὶ στοιχείῳ 30
προσῆκει καὶ κούφῳ καὶ βαρεῖ καὶ κατὰ φύσιν, εἰ βούλει· πλὴν οὕτω τὸ
15 κατὰ φύσιν, ὡς ποτὲ μὲν δυνάμει ποτὲ δὲ ἐνεργεῖα· καὶ γὰρ τῷ ὕδατι ἢ
ἐπὶ τὸ ἄνω φορὰ δυνάμει προσῆκει, ὅτε δύναται γενέσθαι πῦρ.

Καὶ πρὸς τὸ τέταρτον δὲ τὸ αὐτὸ ῥητέον, ὅτι καὶ ὁ ἄρτος δυνάμει
σὰρξ ὢν λέγοιτο ἂν αὔξεσθαι δυνάμει. κἂν γὰρ ἢ προσεχῆς ἐπιτηδεϊότης
τῷ ἄρτι τῆς εἰς σάρκα μεταβολῆς ἐστίν, ἀλλὰ μεταβάλλον εἰς σάρκα
20 αὔξεσθαι ἐνεργεῖα πέφυκεν. ἐπειδὴ δὲ καὶ νομοθετῶν οὗτος ὁ χρηστὸς 35
ἀποφαίνεται, ὅτι τὸ προσεχῶς κινεῖσθαι πεφυκὸς τήνδε τὴν κίνησιν ἐπὶ
τῆς ἑαυτοῦ μένον φύσεως καὶ μὴ φθειρόμενον, τοῦτο λέγομεν δυνάμει
εἶναι κινήτων ἐκείνην τὴν κίνησιν, οἷον τὸν ἀνθρωπὸν βαδιστικόν, οὐ τὰ
στοιχεῖα, ἐρωτητέον αὐτὸν πρῶτον μὲν, πῶς εἶπεν Ἀριστοτέλης “θερμὸν
25 μὲν ἐντελεχείᾳ, ψυχρὸν δὲ δυνάμει”. ἄρα οὐχ ὡς τοῦ δυνάμει ψυχροῦ
μεταβάλλειν εἰς τὸ ψυχρὸν πεφυκός; ἔπειτα, εἰ μηδέποτε αὐτὸς δυνάμει 40
σάρκα τὸν ἄρτον εἶπεν ἢ τὸ σπέρμα δυνάμει ζῶον· καίτοι σπέρμα οὐκ
ἐπὶ τῆς ἑαυτοῦ μένον φύσεως ἀνθρωπίζεται. ἀλλὰ κἀνταῦθα ταῦτόν
πέπονθεν οὗτος. ἀγνοῶν γὰρ τὴν διαφορὰν τῆς τελείας δυνάμεως πρὸς τε
30 τὸ δυνάμει τὸ ἀτελὲς καὶ τὰς μεταξὺ διαθέσεις τὰς τῆς τελείας δυνάμεως
τῷ δυνάμει τῷ ἀτελεῖ προσάπτει. τὸ γὰρ ἄνευ μεταβολῆς ἐνεργῶν κατὰ
τὴν τελείαν δύναμιν ἐνεργεῖ τὴν τῆς ἐνεργείας προβλητικὴν, τὸ δὲ ἀτελὲς

1 τὸ δὲ πῦρ om. M 3 τῷ] τοῦ F: τὸ M συμβάν M 5 καὶ utro-
bique om. F 7 λόγοις] Γ 1 p. 201^a19 cf. supra p. 1132,24 δὲ om. F
ἐστίν — κατώφορον (9) om. F 8 ψυχρὸν AM: om. a 9 δυνάμει μὲν κατώ-
φορόν M 11 ἐπιτηδεϊότητα F 12 τὸ om. A, restituit A¹
ἐννοίας ἀπαχθὲν M 13 ἢ (post καὶ) om. M 14 οὕτω τὸ aAM: οὕτω F
16 προσῆκει δυνάμει M ὅτι M 18 ἂν om. F 19 μεταβάλλον M
20 ἐνεργεῖα αὔξεσθαι F ἐπεὶ δὲ a 21 πεφυκός om. M 22 μένει M:
μὲν F 23 κινήτην F βαδιστικόν om. a 24 μὲν — θερμὸν om. F
26 αὐτόν om. M 27 τὸ (post ἢ) om. F 28 ταῦτόν scripsi: τοῦτον A: τοῦτο
FM: τοιοῦτόν τι a 29 πεπόμεθα F διάφορον F 30 τὸ (post δυνάμει)
om. F 31 τῷ δυνάμει AFM: τὸ δυνάμει a τῷ ἀτελεῖ] πῶς ἄ. M
μεταβολῆ M ἐνεργεῖν F

1 δυνάμει μεταβάλλοντος τοῦ δυναμένου γίνεται ἐνεργεία, γινόμενου μὲν τοῦ 261^v
 κινητοῦ, ἀξιομένου δὲ τοῦ ἀκίνητου, ἀλλοιωμένου δὲ τοῦ ἀλλοιωτοῦ. ἔστι
 δὲ τις καὶ μέση διάθεσις, ἐν ἣ τὸ δυνάμει συντρέχει πως τῇ τελείᾳ δυνά-
 μει, ἥπερ ἐν τοῖς κατὰ τόπον κινουμένοις ὁράται, διότι τελειότατα τῶν
 5 ἄλλων ἔστι τὰ κατὰ τόπον κινούμενα. τὸ γοῦν πῦρ κινητὸν ἐπὶ τὸ ἄνω
 λέγομεν συνούσης ἀεὶ τῆς τελείας δυνάμεως τῷ ἀτελεῖ δυνάμει καὶ τῇ
 φύσει πλησιάζοντι. διότι χωρὶς τῆς τοῦ κινουμένου μεταβολῆς ἢ κατὰ τόπον 50
 μετὰστασις γίνεται· τὸ μὲντοι γινόμενον μεταβάλλον αὐτὸ τό τε δυνάμει
 ἀτελεστέρον ἔχει καὶ τὴν δυνάμιν αὐτήν, καθ' ἣν μεταβάλλει, τῆς κατὰ
 10 τόπον κινούσης ἀτελεστέραν. τοιούτων οὖν οὐσῶν διαφορῶν ἔν τε τῷ
 δυνάμει καὶ ἐν τῇ δυνάμει αὐτὸς ἐπὶ τῶν κατὰ τόπον κινουμένων ἀξιοῖ 262^r
 πάντα τὰ δυνάμει ἐπὶ τῆς ἑαυτῶν μένοντα φύσεως καὶ μὴ φθειρόμενα,
 λέγεσθαι δυνάμει εἶναι κινητά. ἔδει δὲ καὶ τὸ ἐπὶ τῆς γενέσεως δυνάμει
 θεάσασθαι κατὰ τὴν τῆς οὐσίας μεταβολὴν εἰς τὸ ἐνεργείᾳ μεταβάλλον,
 15 ὥσπερ τὸ ἐπὶ τῆς ἀυξήσεως κατὰ τὴν τῆς ποσότητος καὶ ἐπὶ τῆς ἀλλοιώ-
 σεως κατὰ τὴν τῆς ποιότητος. καὶ κάλλιον ἦν ἐπὶ μὲν τοῦ ξύλου μετα- 5
 βάλλοντος εἰς πῦρ τὴν κατὰ γένεσιν κίνησιν ἰδεῖν καὶ ὅπως προϋπάρχει καὶ
 φύσει καὶ χρόνῳ τῆς τοιαύτης κινήσεως τὸ δυνάμενον αὐτὴν κινηθῆναι
 ξύλον, ἐπὶ δὲ τοῦ πυρὸς τὴν κατὰ τόπον καὶ ὅπως καὶ τοῦτο τῇ οὐσίᾳ
 20 προϋπάρχει τῆς ἀνωφόρου ἐνεργείας· δεῖ γὰρ πῦρ γινόμενον οὕτως ἐπὶ τὸ
 ἄνω κινηθῆναι, κἂν εὐθὺς ἅμα τῷ γενέσθαι πῦρ κινῆται. εἰ δὲ καὶ τὸ
 ξύλον τις, ὥσπερ τῆς εἰς πῦρ μεταβολῆς, οὕτω καὶ τῆς ἐπὶ τὸ ἄνω φορᾶς
 προϋπάρχειν λέγει, οὐκ ἂν διαμαρτάνοι. ὥστε ἐπὶ μὲν τῶν ἄλλων τῶν 10
 τριῶν κινήσεων, γενέσεώς φημι καὶ ἀλλοιώσεως καὶ ἀυξήσεως, καὶ οὗτος
 25 ἂν οἶμαι ὁμολογήσειε προϋπάρχειν τῆς κινήσεως τὸ δυνάμενον κινεῖσθαι,
 οἷον τὸ σπέρμα καὶ τὸ ἐπιθίδον κατὰ ποσότητα καὶ τὸ μεταβάλλον κατὰ
 ποιότητα· καὶ ἐπὶ τῆς κατὰ τόπον δὲ μεταβολῆς, ἐφ' ἧς οὗτος μάλιστα
 νομίζει τὸν λόγον ἐλέγχειν, εἴπερ ὁμολογεῖ καὶ οὗτος ἐνυπάρχειν τῷ κινου-
 μένῳ τὸ δυνάμει (προϋπάρχει δὲ πανταχοῦ τὸ δυνάμει τοῦ ἐνεργείᾳ, κἂν 15
 30 ἢ δυνάμει τῇ ἐνεργείᾳ συνοῦσιν). ὁ γὰρ δὲ καὶ τὸ δυνάμενον προϋπάρχει
 τοῦ κατ' ἐνεργείαν. καὶ γὰρ καὶ τὸ πῦρ, κἂν εὐθὺς πῦρ γινόμενον ἐπὶ
 τὸ ἄνω κινῆται, ἀλλ' ἐν τῇ μεταβάσει τὸ δυνάμει, φέρε εἰπεῖν ἐν τῷ

- 1 τοῦ δυνάμει M 2 ἀξιομένου F ἀλλοιωμένου F 3 πως] πρὸς M
 4 τελειότης F 5 τί γοῦν πῦρ ἐπὶ τὸ ἄνω κινητὸν F 6, 7 τὴν φύσιν F 8 αὐ-
 τῷ F 9 ἐντελεστέρον M ταύτην M 10 κινήσεως M τούτων M οὖν]
 γὰρ F 11 ἐν οἰν. M τῇ] τῷ F δυνάμει] ἐνεργείᾳ M 12 τῆς] τῶν F
 14 κατὰ τὴν] καὶ M μεταβολὴν om. M ἐνεργεῖν M 15 τὸ om. F
 15, 16 ἀλλοιό (superscr. ττ) F 16 τὴν om. F ἦν om. F 17 κατὰ τὴν
 γένεσινρονit M προϋπάρχειν M 18 αὐτὸ M 19 τῇ οὐσίᾳ om. a
 20 ἀνωφεροῦς M: ἄνω φορᾶς F ἐνεργείᾳ F 21 πῦρ om. M 22 ἐπὶ τῆς
 τὸ M 23 λέγει M 24 καὶ (post φημι) om. M οὗτος aΛ²: οὕτως Λ¹FM
 25 κινεῖσθαι—τόπον δὲ (27) om. F 26 ἐπιθίδον/ Λ: ἐπιθίδον M 27 ἐφ' ὕφ' M
 28 νομίζει super vers. add. Λ¹: νομίζειν M 29 τὸ prius] τῇ M 30 ἐνεργ-
 cum lac. ἂν ἢ M συνοῦσιν M 31 καὶ (post γὰρ) om. M

ἀέρι γενέσθαι, προϋπάρχον ἔχει τοῦ ἐνεργεία καὶ τὸ δυνάμει ἐν τῷ ὑπεκ- 262r
 καύματι προϋπάρχει τοῦ ἐνεργεία. καὶ ἔστι διὰ πάντων ἀνέλεγκτος ὁ
 Ἀριστοτέλους λόγος ὁ λέγων ἀναγκαῖον εἶναι προϋπάρχειν τὰ πράγματα 20
 τὰ δυνάμενα κινεῖσθαι καθ' ἑκάστην κίνησιν. ὥστε μάρτην οὗτος ἐπὶ τῷ
 5 τέλει τοῦ λόγου μεγαλαυχούμενος· 'εἰ ψεῦδος, φησί, δέδεικται τὸ προϋπάρχειν
 τῆς κινήσεως τὰ δυνάμενα κινεῖσθαι, καὶ τὸ ἐκ τούτου ἄρα συγκατασκευα-
 ζόμενον, ὡς ὁ Γραμματικὸς ἔφρασε, τὸ ἀναρχον εἶναι τὴν κίνησιν συνελέγ-
 χεται.' δικαιότερον γὰρ οἶμαι λέγειν, ὡς εἰ τοῦτο διὰ πάντων ἀληθὲς
 ἀποδέδεικται, καὶ τὸ ἐκ τούτου δεικνόμενον ἀληθὲς ἂν εἴη μηδὲν ὑπὸ τοῦ
 10 θορύβου τῶν κολοιῶν ταραπτόμενον. 25

Οὗτος μέντοι τὰς Ἀριστοτέλους ἀρχὰς τῆς ἀποδείξεως περιπτύσας
 αὐτὸς ἡμῖν οἰκείαν εἰσηγήσασθαι βούλεται μέθοδον "μόνως ἂν οὕτω,
 λέγων, ἀναρχος εἶναι ἡ κίνησις ἀπεδείκνυτο, εἴπερ ἦν ἀληθὲς τὸ πολυ-
 15 μηδαμῶς ὄντος γίνεσθαι, ἀλλὰ πᾶν ἐκ προϋπάρχοντος ἔχειν τὴν γένεσιν."
 καὶ μέμφεται τῷ Ἀριστοτέλει μὴ τοῦτο λαβόντι τὸ ἀξίωμα εἰς τὸ συλλο-
 γίσασθαι, ὅτι ἀναρχός ἐστιν ἡ κίνησις, ἀγνοῶν οὗτος ἀνὴρ, ὅσον τῆς 30
 Ἀριστοτέλους ἀρχινοίας διέστηκεν, ἀγνοῶν δὲ καὶ ὅτι τῆς Ἀριστοτέλους
 ἐπιστήμης ἴδιόν ἐστι τὸ προσεχεῖς ἀρχὰς αἰετῶν ἀποδείξεων λαμβάνειν
 20 καὶ μὴ κοινὰς. ἐν μὲν γὰρ τῷ πρώτῳ τῆς Φυσικῆς ἀκροάσεως τὰς τῆς
 γενέσεως ἀρχὰς ζητῶν ἐμνημόνευσεν ἀπορίας τινὸς πειρωμένης ἀναιρεῖν
 τὴν γένεσιν διὰ τὸ δεῖν πᾶν τὸ γινόμενον ἢ ἐξ ὄντος γενέσθαι ἢ ἐκ μὴ
 ὄντος· ἑκάτερον δὲ ἀδύνατον εἶναι. "οὔτε γὰρ τὸ ὄν γίνεσθαι (εἶναι γὰρ 35
 ἤδη) ἐκ τῆς μὴ ὄντος οὐδὲν ἂν γενέσθαι (ὑποκεῖσθαι γάρ τι δεῖν)", καὶ
 25 λύει τὴν ἀπορίαν ἐκ μὲν τοῦ ἀπλῶς μὴ ὄντος μηδὲν γίνεσθαι λέγων, ἐκ
 δὲ τοῦ μὴ ὄντος κατὰ συμβεβηκὸς γίνεσθαι, διότι ἐκ τῆς στερήσεως οὐ
 καθ' αὐτήν, ἀλλ' ἐν τῷ ἐστερημένῳ οὐσῆς, καὶ κατ' ἐκείνον τὸν λόγον
 καὶ εἶναι γένεσις καὶ αἰδία καὶ ἀνέκλειπτα δείκνυται τὰ γινόμενα, εἴπερ
 30 φθειρόμενον ὑπολείπεται τι καὶ αὐτὸ φθαρτόν. ἐνταῦθα μέντοι οὐ τὰ 40
 κινούμενα, ἀλλὰ τὴν κίνησιν αἰδίου δεῖξαι προθέμενος, ἐξ αὐτοῦ τοῦ ὀρισμοῦ

1 γενέσθαι om. F τοῦ ἐνεργεία — προϋπάρχει (2) om. F τὸ ἐνεργεία M
 2. 3 ὁ ἀριστοτέλης λέγων προϋπάρχειν ἀνάγκη εἶναι τὰ πρ. F 5 μεγαλαυχούμενος F
 τὸ προϋπάρχειν iterat F: καὶ τ. πρ. M 7 ἔφρασε, ras. inter a et σ, A¹: ἔγραψε M
 8 ἀληθὲς om. M 9 δέδεικται M 10 τὸν κολοιῶν F 11 καὶ οὐ-
 τως F 12 οἰκείας F μέθοδον βούλεται M μόνος M: μόν F 13. 14 πολυ-
 θρῦλλητον ut solent aFM 15 ante γίνεσθαι habet δείκνυσθαι F 17 ἀνὴρ scripsi: ὁ
 ἀνὴρ FM: ἀνὴρ aA 18 καὶ (ante ὅτι in ras.) om. M 19 ἴδιόν] ἔ cum lac. iv litt. M
 τὸ προσεχεῖς] in fenestra εἰς rel. M 20 ἀλλὰ μὴ M Φυσικῆς ἀκροάσεως] A 8
 Arist. l. c. 21 πειρώμενος F 22 μὲν πᾶν F γένεσθαι AF: γίνεσθαι aM
 24 μὴ ὄντος — ἐκ δὲ τοῦ (25. 26) om. F 26. 27 στερήσεως οὐ
 καθ' αὐτήν] in lac. rel. scer. M 28 γένεσιν FM ἀνέκλειπτα a δείκνυται]
 γίνεσθαι F 31 αἰ, ceteris διον δεῖξαι in lac. om., M προθέμενος] βουλόμενος F

τῆς κινήσεως ἐπεχείρησε καὶ τοῦ ὀρισμοῦ αὐτῆς προϋπάρχειν αἰεὶ τῆς 262^r
κινήσεως ἐνδεικνυμένου τὸ κινεῖσθαι δυνάμενον ὡς ἡ οὐσία πανταχοῦ
προϋπάρχει τῆς ἐνεργείας. ἀρα οὖν ἐθελήσοι τις ἂν νοῦν ἔχων τὴν Ἀρι-
σταρέου μετὰ τὸν ἀποδείξει τὰς προπετεῖς ταύτων φαντασίας ἀποκρίσειν:

3 Πλὴν ἐπειδὴ βραδίως ἀποδεικνύονται νομίζων ψευδῆ τὸν λέγοντα λόγον 45
μηδὲν ἐκ τοῦ μηδαμῆ μηδαμῶς ὄντος γίνεσθαι¹ διατείνεται μόνως ἂν οὕτως
αἰδίου εἶναι τὴν κίνησιν, εἰ ἀληθὲς ἀποδειχθεῖ τὸ μηδὲν ἐκ τοῦ μηδαμῆ
μηδαμῶς ὄντος γίνεσθαι. φέρε καὶ ταύτας αὐτοῦ τὰς ἀδιεσχίρας ἐπιτελεψώ-
μεθα, ὡς τελῶς μὲν ἐν τῷ ἐνάτῳ καὶ ἐνδεκάτῳ τῶν Πρὸς Πρόκλον εἶπεν
10 ἑαυτῷ γεγράφθαι ἀριθμοῖς ἡμᾶς βιβλίων καταπλήττων πρὸς ἀνδρας οὐλοεῖς
ἀντιγεγραμμένων, καὶ νῦν δὲ οὐ δι' ὀλίγων ἐκτίθεται. “πρῶτον μὲν,
λέγων, εἰ καὶ ἡ φύσις ἐξ ὄντων ποιεῖ τὰ ὑπ’ αὐτῆς δημιουργούμενα διὰ 50
τὸ καὶ τὴν οὐσίαν αὐτῆς καὶ τὴν ἐνέργειαν ἐν ὑποκειμένῳ ἔχον καὶ χωρὶς
ἐκείνου μῆτε εἶναι μῆτε ἐνεργεῖν δύνασθαι, οὐκ ἀνάγκη καὶ τὸν θεὸν τὸν
15 ἐξηρημένῳ ἔχοντα τῶν ὄντων ἀπάντων καὶ τὴν οὐσίαν καὶ τὴν ἐνέργειαν
ἐξ ὄντων δημιουργεῖν. οὕτω γὰρ οὐδὲν ἕξει πλεον τῆς φύσεως, καίτοι
γε οὐ μόνον τὰ εἰ[δ]η τῶν ἀμέσως ὑπ’ αὐτοῦ δημιουργουμένων ποιεῖ 262^r
ὁ θεός, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν ὕλην παράγειν καὶ δημιουργεῖν πεπίστευται·
μόνον γὰρ τὸ πρῶτον ἀγέννητόν ἐστι καὶ ἀναίτιον. εἰ οὖν καὶ τὴν ὕλην ὁ
20 θεὸς ὑφίστησιν (οὐ δεῖται δὲ ἡ ὕλη ἐτέρας ὕλης εἰς ὑπαρξίαν· αὐτὴ γὰρ
ἐστὶ τὸ πρῶτον ἀπάντων τῶν φυσικῶν ὑποκείμενον)· οὐκ ἄρα πᾶν τὸ γινό-
μενον ἐξ ὄντος γίνεται. εἴτε γὰρ αἰεὶ ὑπὸ θεοῦ γίνεται ἡ ὕλη εἴτε ποτέ, 5
οὐ δεήσεται δήπουθεν ἐτέρας ὕλης, αὐτὴ τὸ πρῶτον οὕσα τῶν σωματικῶν
ὑποκείμενον· οὐκ ἄρα, εἰ τὰ γινόμενα ὑπὸ φύσεως ἐξ ὄντων γίνεται,
25 ἀνάγκη καὶ τὰ ἀμέσως ὑπὸ θεοῦ γινόμενα ἐξ ὄντων γίνεσθαι, εἴπερ ἡ
μὲν φύσις καὶ χρόνου δεῖται τινος καὶ γενέσεως, ἵνα ἕκαστον δημιουργήσῃ
τῶν φυσικῶν, ὁ δὲ θεὸς ἀχρόνως καὶ ἄνευ γενέσεως, τουτέστι διαπλά-
σεως τῶν κατὰ μέρος καὶ διαμορφώσεως, τὰ ἀμέσως ὑπ’ αὐτοῦ γινόμενα
ὑφίστησιν· ἀρκεῖ γὰρ αὐτῷ μόνον τὸ θέλειν εἰς τὴν τῶν πραγμάτων 10
30 οὐσίωσιν.”

1 ὀριστικῶς superscr. A² 2 τὸ] τοῦ F 3 προϋπάρχειν M ἐθελήσει M
4 προτάσει M 6 μηδὲν om. M διατείνεται M οὕτως] τοῦ M
8 post γίνεσθαι iterat διατείνεσθαι—αἰδίου (7), sed del. M 8 καὶ τὰς αὐτοῦ α. F
9 τελῶς μὲν om. F ἐν τῷ ἐνάτῳ καὶ ἐνδεκάτῳ τῶν Πρὸς Πρόκλον] cf. de aetern.
mundi IX 8 sqq. XI 3 sqq. cf. Simpl. De caelo p. 135,28 ἐνάτῳ AM τῶν
πρὸς Πρόκλον post γεγράφθαι a 9. 10 εἶπεν ἑαυτῷ A² (cf. 1147,10): εἶπεν τῷ A¹: εἶπε
τῷ FM: εἶπε a 11 ἀντιγεγραμμένων F δὲ δι' ὀλίγου F οὐ om. etiam M
12 ποιεῖται F 14 μῆτε ἐνεργεῖν μῆτε δύνασθαι εἶναι F ἀνάγκη καὶ ἀναγκαῖον F
τὸν (post θεόν) om. F 15 ἐξηρημένον M ἀπάντων om. F: post ἔχοντα M
16 δημιουργεῖ F 17 αὐτῶν M 18 ὕλην F καὶ δημιουργεῖν om. M
πεπίστωται a 20 ὑφίστησιν F αὐτὴ ut v. 23 F: αὕτη aAM 22 ἀπὸ θεοῦ
αἰεὶ F 23 δεήσει M 24 ὑπὸ τῆς φύσεως F 25 γίνεται F
27. 28 τουτέστιν ἄνευ διαπλάσεως M διάπλασιν F 28 διαμορφώσεων M: διαμόρ-
φωσιν F 29 αὐτὸ aF μόνον post γὰρ posit F

Εἶτα καὶ ἄλλης ἀποδείξεως ἡμᾶς ὑπομιμνήσκει ἐν τῷ ἐνδεκάτῳ τῶν 262^ν
 πρὸς Πρόκλον ῥηθείσης, δι' ἧς ἐδειξεν, ὡς οἴεται, ὅτι καὶ τὰ ὑπὸ φύσεως
 καὶ τὰ ὑπὸ τέχνης γινόμενα ἐκ μὴ ὄντος ὑφίσταται καὶ εἰς τὸ μὴ ὄν
 φθίρεται. “συνθέτων γάρ, φησὶν, ὄντων τῶν οὕτω γινομένων ἐξ ὕλης
 5 καὶ εἶδους, καὶ τῆς μὲν πρώτης ὕλης οὔτε γινομένης ὑπὸ τῆς φύσεως
 οὔτε φθειρομένης, οὐδὲ μὴν τοῦ ἐξ ὕλης καὶ εἶδους συνθέτου καθ' ὅλον 15
 αὐτό (οὕτω γὰρ ἂν καὶ τὴν ὕλην γίνεσθαι συνέβαινε καὶ φθειρεσθαι), λεί-
 πεται τοῦ εἶδους μόνου τὴν γένεσιν εἶναι καὶ τὴν φθοράν. εἰ οὖν τὰ τε
 χρώματα καὶ τὰ σχήματα καὶ αἱ τῆς ψυχῆς ἄλογοι τε καὶ φυσικαὶ δυνά-
 10 μεις, καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν τὰ ἔνυλα εἶδη ἐν μέρει χρόνου τὴν ὑπαρξίν ἔχει
 (φημί δὲ τὰ ἐν ἐκάστῳ φυσικῷ πράγματι ἄτομα εἶδη· τούτων γὰρ ἡ
 γένεσις ἐστι καὶ ἡ φθορά), εἰ οὖν ταῦτα ἐν τῇ τῶν σωμάτων φθορᾷ εἰς
 τὸ μηδαμῶς ὄν μεθίσταται, ὁῦλον ὅτι καὶ πρότερον οὐδαμῶς ὄντα τὴν 20
 ὑπαρξίν ἐκ μὴ ὄντων εἴληφεν.” εἶτα ἐπὶ τούτοις ἐπήγαγε· “τοῦτο δὲ
 15 ἴσως οὐδὲν ἡμῖν πρὸς τὴν προκειμένην συνοίσει ὑπόθεσιν. κὰν γὰρ ἐκ μὴ
 ὄντων τὰ ἔνυλα εἶδη εἰς τὸ εἶναι παράγεται, ἀλλ' οὖν οὐδεμίαν φυσικὴν
 γένεσιν ἄνευ κινήσεως ὑφίσταται. μετὰ κινήσεως γὰρ πάντως ἡ γένεσις,
 ὥστε ἀεὶ οὕσης γενέσεως ἀεὶ καὶ κινήσις ἔσται. ἀλλὰ πόθεν, ὅτι ἀεὶ ἔστι
 20 ἡ κίνησις· ὥστε τὸ ἐξ ἀρχῆς αἰτεῖ καὶ τὸ ζητούμενον λαμβάνει ὁμολο-
 γούμενον.” εἶτα ἐφεξῆς ἀλλοκότεως οἶμαι συνάπτει τούτοις· “οὔτε γὰρ ἐκ
 προὑποκειμένου τινὸς τὰ ἀμέσως ὑπὸ θεοῦ δημιουργούμενα γίνεται οὔτε
 διὰ γενέσεως ἢ χρονικῆς παρατάσεως· καὶ τὴν ὕλην γὰρ αὐτὴν καὶ τὸν
 25 κίνησις. ὁῦλον οὖν ἐντεῦθεν, ὡς εἰ μὴ τις δεῖξει λόγος τὸν κόσμον ἀναρ-
 χον εἶναι καὶ ἀτελεύτητον, ἀδύνατον τὴν κίνησιν αἰδίου ἀποδειξάτω. τῶν 30
 λόγων οὖν ἀπάντων, ἐξ ὧν αἰδίου εἶναι τὸν κόσμον κατασκευάζουσιν ἐλεγ-
 χομένων, καὶ τὸ ἐπόμενον ἐξ ἀνάγκης συνελήχεται.” ἀλλ' εἰ τοσαῦτα
 καὶ τοιαῦτα παραγράφειν αὐταῖς λέξεσιν ἐκαρτέρησα, μὴ τις τῶν εὐφυσιστέ-
 30 ρων ἄμουσόν μου σχολὴν καταψηφίσεται· οἶδα γὰρ καὶ αὐτός, ὅτι τοῖς
 ὀπωσοῦν ἡγμένοις εὐσύνοπτος ἢ τῶν λόγων τούτων ἐστὶν ἀλλοκοτία. ἀλλ'
 ἐπειδὴ τοῖς ἀπαιδευτοῖς οὗτος ἀχροαταῖς ἀρμοζόμενος καὶ μακρὰ γράφει,

1 ἐνδεκάτῳ] error sive Simplicii utpote qui librum contra Proclum se non legisse testetur
 De caelo p. 135,27 Heiberg (cf. Phys. supra p. 1129,29. 1141,9) sive librariorum. ex un-
 decimo enim nihil fere, ex nono quadrat velut cap. 11 cf. index f. F VI^v 15 τῶν] τῷ M
 2. 3 ὑπὸ] ἀπὸ utrobique F 3 ἐκ τοῦ μὴ F 4 φησὶν] locum non ex libro contra
 Proclum, sed ex eodem unde cetera excerpit sumpsit Simpl. 5 post εἶδους add. συν-
 θέτου F γινομένη F 6 φθειρομένη F 10 μέρος F 11 φησὶ F πράγματα M
 14 ὄντος M ἐπὶ τούτοις om. F 15 ὑπόθεσιν συνοίσει F 16. 17 ἀλλ' οὖν ἢ δὲ μία
 γένεσις φυσικὴ F 17 συνίσταται M 18 ἢν prius om. F 18. 19 γένεσις ἔστι M
 19 ὁ γὰρ — γένεσις om. F ἢ om. M 20 αἰτεῖται M post λαμβάνει add. καὶ M
 24 συνέστησεν F προὑπήργε F 25 δείξει M 25. 26 τὸν ἀναρχον κόσμον F
 26 ὑποδείξει F 27. 28 ἐλεγχομένοι F 29 τοιαύτην M 30 μου om. F καταψη-
 φίσεται F 31 ἐστὶν post εὐσύνοπτό (sic) M 32 μακρὰ γραφῆ F

καὶ ὡς ἀποδεδειγμένα συμπεραίνεται τὰ μηδὲ εἰς νόησιν αὐτῆ ἀφιγμένα 262^v
 φιλόανθρωπον οἶμαι καὶ τούτοις ὡς δυνατὸν ὑποδείξει τὴν ἕξιν τοῦ ἀνδρός.
 καὶ δὴ τούτῃ πρῶτον ἐπιστήσωμεν, ὅθεν οὗτος ὁ μακρὸς ἤρξατο λόγος· ὁ
 γὰρ εἰπὼν ἐν ἀρχῇ, ὅτι μόνως ἂν οὕτως ἀναρχος εἶναι ἢ κίνησις ἀπεδεί-
 5 κνυτο, εἶπερ ἦν ἀληθὲς τὸ πολυθρόλυτον τῶν φυσικῶν, ὡς αὐτοὶ φασιν,
 ἀξίωμα τὸ 'μηδὲν ἐκ τοῦ μηδαμῆ μηδαμῶς ὄντος γίνεσθαι', καὶ διατει-
 νάμενος, ὅτι τούτου οὕτως ἔχοντος ἀδύνατον μὴ αἰε εἶναι κίνησιν καὶ μετ' 40
 ὀλίγα ἀποκομπάσας, ὅτι τοῦτο μόνον ἤρκει λαβεῖν τῇ Ἀριστοτέλει τὸ
 ἀξίωμα εἰς τὸ συλλογίσασθαι, ὅτι ἀναρχός ἐστιν ἢ κίνησις, ἄκουσον οἷα
 10 τούτων ἐπιλαθόμενος ἐν τοῖς ἐξῆς ὁ σοφὸς οὗτος ἐπήγαγε. δεῖξας γάρ, ὡς
 οἴεται, ὅτι ἐκ μὴ ὄντων ἢ γέनेσις, ὅπερ αὐτῷ προέκειτο ὡς ἀναιρετικὸν
 τοῦ ἐξ ὄντων, ὃ μόνως ἀκολουθεῖν τὸ αἰδίον εἶναι τὴν κίνησιν ἔλεγε,
 ἐπάγει· "τοῦτο δὲ ἴσως οὐδὲν ἡμῖν πρὸς τὴν προκειμένην συνοίσει ὑπό-
 15 θεσιν" καὶ τὰ ἐξῆς, ἵνα μὴ πάλιν τὴν αὐτὴν ἀνακινῶ κόνιν. εἰ οὖν μηδὲν 45
 ἡμῖν συντελεῖ πρὸς τὴν ὑπόθεσιν, βέλτιστε, πῶς ἔλεγες, ὅτι μόνως ἂν
 οὕτως ἀναρχος ἢ κίνησις ἀπεδείκνυτο, εἶπερ ἦν ἀληθὲς τὸ νῦν μηδὲν
 λεγόμενον συνοίσει πρὸς τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν; πῶς δὲ "τοῦτο
 μόνον, ἔλεγες, ἤρκει τῇ Ἀριστοτέλει λαβεῖν τὸ ἀξίωμα", ὃ μηδὲν ἐφάνη
 συνοῖσον.
 20 Ἄλλ' ἰδῶμεν, ὅπως τὸ πολυθρόλυτον ἀξίωμα τῶν φυσικῶν ἀνατρέπει
 δεικνύς αὐτός, ὅτι ἐκ τοῦ μηδαμῆ μηδαμῶς ὄντος γίνεσθαι τὰ γινόμενα καὶ
 εἰς τὸ μηδαμῆ μηδαμῶς ὄν φθείρεται. καὶ τούτῃ δὲ πρῶτον ἐπιστήσω- 50
 μεν, εἰ δοκεῖ, εἰ ἐνενόησεν ὅπως ἀνὴρ οὗτος, πῶς εἴρηται τὸ ἐξ ὄντος ἢ
 ἐκ μὴ ὄντος γίνεσθαι τὸ γινόμενον· φαίνεται γὰρ οὕτως ἀκούων ὡς τοῦ
 25 αὐτοῦ εἴδους προϋπάρχειν ὀφείλοντος, ἵνα ἐξ αὐτοῦ γίνηται τὸ γινόμενον,
 οἷον τὴν ὕλην ἐξ ὕλης καὶ τὰ ἄτομα εἶδη ἐκ τῶν ὁμοίων. λέγει γοῦν·
 "εἰ οὖν καὶ τὴν ὕλην ὁ θεὸς ὑφίστησιν, οὐ δεῖται δὲ ἢ | ὕλη ἐτέρας ὕλης 263^r
 εἰς ὑπαρξιν, οὐκ ἄρα πᾶν τὸ γινόμενον ἐξ ὄντος γίνεσθαι." καὶ περὶ τῶν
 ἀτόμων δὲ εἰδῶν, ὧν τὴν γέनेσιν εἶναι καὶ τὴν φθορὰν φησιν. εἰ οὖν

1 ἀποδεδειγμένην M: οὐ δεδειγμένα F ὄνησιν F αὐτῶν M 2 οἶμαι]
 εἶναι F ἀποδείξει F 3 τούτῃ aL: τοῦτο M: τούτου F ἐπιστήσομαι ὅθεν ὁ
 μακρὸς οὗτος ἦ. λ. F 5 ὡς αὐτοὶ φασιν post ἀληθὲς, sed ὡς αὐτὸς φησὶν post φυσι-
 κῶν F 6. 7 διατεινόμενος M 8 ὀλίγον F 10 post τούτων add. ὡςπερ F
 13 οὐδὲν post δὲ M 14 πάλιν μὴ M κόνιν] in wrg. σῆ παροιμία ἐπὶ τῶν ἐν
 παλαίστρα δεύτερον εἰς συμπλοκὴν ἀφιγμένων καὶ πάλιν κωνιζομένων Λ οὐδὲν F: μη-
 δεις M 15 ἡμῖν πρὸς τὴν προκειμένην συντελεῖ (om. πρὸς τὴν ὑπόθεσιν F) ὦ βέλ-
 τιστε M 16 ἀναρχός] ἄλλος M εἶπερ a: ὅπερ AFM 16. 17 λεγόμενον, μηδὲν a
 18 ἐφη (comp.) F 20 πῶς M 21 ὄντος — μηδαμῶς (22) om. M γίνε-
 σθαι F 22 τοῦτο FM 23 ἐνόησεν M ἀνὴρ scripsi: ὁ ἀνὴρ M: ἀνὴρ aLF
 οὗτος M 25 ὀφείλοντος [ἵνα] ὁ omissis in fenestra ceteris M αὐτῶν γίνηται F
 τὰ γινόμενα M 26 τὴν om. M γοῦν] οὖν FM 27 εἰ οὖν aL: εἰ M:
 οἷον F ὑφίστη lacuna aperta relicta M 28 εἰς σύστασιν M: πρὸς ὑπαρξιν F
 ὄντων M 29 εἰδῶν ὧν om. lac. rel. M post εἰδῶν ex v. 26 supplendum
 λέγει (cf. p. 1144,20) φασιν M

ταῦτα πάντα ἐν τῇ τῶν σωμάτων φθορᾷ εἰς τὸ μηδαμῶς ὄν μεθίσταται, 263^r
 δῆλον ὅτι καὶ πρότερον οὐδαμῶς ὄντα τὴν ὑπαρξίν ἐκ μὴ ὄντων εἴληφεν.
 εἰ γὰρ διὰ τοῦτο ἐκ μὴ ὄντος, ὅτι οὐκ ἦν αὐτὰ πρότερον, δῆλον ὅτι ἐξ ὄντος
 αὐτὰ ἂν ἦν πρότερον. καὶ οὐδὲ τοῦ Ἀριστοτέλους ἤκουσεν ἐν τῷ πρώτῳ 5
 5 τῆς Φυσικῆς ἀκροάσεως τὴν τῶν φυσικῶν ἀπορίαν ἐκτιθεμένου καὶ λέγον-
 τος· “οὔτε γὰρ τὸ ὄν γίνεσθαι (εἶναι γὰρ ἤδη) ἐκ τε μὴ ὄντος οὐδὲν ἂν
 γενέσθαι (ὑποκειῖσθαι γὰρ τι δεῖν)”· οὐ γὰρ ἂν αὐτὸ ἑαυτῷ ὑποκειῖσθαι ἐνό-
 10 ἔστι γινώσκει, ἢ ταύτην ἔτι μᾶλλον ἀγνοῶν φαίνεται; καὶ γὰρ καὶ Ἀριστο-
 τέλης καὶ οἱ ἄλλοι φυσικοὶ γίνεσθαι λέγουσιν οὐ τὸ ἀπ’ αἰτίας ὅπως οὖν 10
 ὑφιστάμενον, ἀλλὰ τὸ ἐν μέρει χρόνου τὴν εἰς τὸ εἶναι πάροδον λαχόν.
 διόπερ οὐδὲ ἐξ ὄντος ἔλεγον δυνατὸν γενέσθαι τὸ ὄν (προϋπάρχειν γὰρ τὸ
 ὄν) οὔτε ἐκ μὴ ὄντος (ὑποκειμένου γὰρ δεῖν τινος), ἅπερ ἄμφω ἐπὶ τῶν
 15 ποτὲ γινομένων ἀρμόττει. τὸ γὰρ αἰδίον καὶ αἰεὶ ὄν πῶς ἂν ἐξ ὄντος ἢ
 ἐκ μὴ ὄντος; ὁ δὲ Ἀριστοτέλης καίτοι αἰτίον τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς αἰδίου
 κινήσεως αὐτοῦ τὸν θεὸν λέγων, ὅμως ἀγένητον αὐτὸν καὶ ἀφθαρτον ἀπο-
 20 δείκνυσιν. καὶ μέντοι τὴν ἀπορίαν λύων τῶν φυσικῶν ἐκ τῆς στερήσεως 15
 τῆς ἑαυτοῦ γίνεσθαι φησι τὸ γινόμενον. πῶς δὲ ἂν εἴη τοῦ αἰδίου στερή-
 20 σις; καὶ τί λέγω τοὺς ἄλλους, ὅτε καὶ αὐτὸς οὗτος τὴν γένεσιν καὶ τὴν
 φθορὰν τῶν ἀτόμων εἶναι φησι καὶ ἐν μέρει χρόνου τὴν ὑπαρξίν ἐχόντων;
 ὁ δὲ ταῦτα λέγων καὶ τὴν ὕλην αἰδίον οὐσαν γενητὴν φησι, καὶ ἐπ’ αὐτῆς
 25 πειρᾶται δεικνύουσι, ὅτι οὐκ ἐξ ὄντος, ἀλλ’ ἐκ μὴ ὄντος γίνεται τὸ γινό-
 μενον. καὶ οὐ τὴν ὕλην μόνην, ἀλλὰ καὶ τὰ ἄλλα πάντα πλην τοῦ πρώτου
 25 γενητὰ φησι, καὶ ἀποφαίνεται σαφῶς, ὅτι μόνον τὸ πρῶτον ἀγένητόν ἐστι 20
 καὶ ἀναίτιον. ὅρα οὖν, ὅτι πρότερον τὰ άτομα λέγων γενητὰ τὰ ἐν μέρει
 χρόνου τὴν ὑπαρξίν ἔχοντα ἐν τούτοις γενητὰ λέγει τὰ ἀπ’ αἰτίας, εἴπερ
 καὶ τὴν ὕλην αἰδίον λέγων γίνεσθαι φησιν αὐτὴν ἐκ μὴ ὄντος καὶ εἴπερ
 τὸ πρῶτον μόνον ἀγένητόν καὶ ἀναίτιον φησι, συντάξας τῷ ἀγενήτῳ τὸ
 30 ἀναίτιον, καὶ μηδὲ τοὺς ὁμοδόξους εὐλαβηθεὶς γινόμενον καὶ ποιούμενον
 30 δηλονότι καὶ τὸ μετὰ τὸ πρῶτόν φησι· τὸ γὰρ γινόμενον καὶ δημιουρ- 25
 γούμενον καὶ αὐτὸς φησιν, ἀλλ’ οὐχὶ τὸ γεννώμενον. καὶ οὐ περὶ ἄλλων
 καὶ ἄλλων ποιούμενος τὸν λόγον τοὺς εὐρίπους στρέφεται τούτους, ἀλλ’ ἐν

1 εἰς τὰ μ. ὄντα M 3 ὄντων F et ante ras. ut vid. M ταῦτα F 3. 4 ἐξ—
 πρότερον] καὶ πρότερον οὐδαμῶς ὄντα F ἤκουσαν M τῷ (post ἐν) aFM: om. A
 5 Φυσικῆς ἀκροάσεως] A 8. 191^a30 cf. p. 1140,23 6 ἂν aM: αἰεὶ A: ἂν εἴη F
 7 δεῖ F 7. 8 ἐνόμισεν ὑποκειῖσθαι M 10 ἔτι post ἀγνοῶν FM 10. 11 καὶ
 Ἄρ.—χρόνου τὴν (12) om. F καὶ Ἄρ.] ὁ ἀρ. M 11 οἱ om. M γενέσθαι M 12 τῶ
 ἐν M 13 δύναται F γὰρ om. M 14 ὄν] μὴ ὄν F 15 ἂν om. M ante ἢ add.
 ἢ a 16 καίτοι] καὶ τὸ a 18 τῶν φυσικῶν λύων M 19 τῆς ἑαυτοῦ] αὐτοῦ F
 post φησι add. τὸ γινόμενον F 22 δὲ] δὲ F γενητόν M 23. 24 τὰ γινό-
 μενα M 25 γενητὰ φησι F post ὅτι add. οὐ a 29 ἀναίτιον καὶ ἀγένητον a
 ἀναίτιον] αἰδίον M 30 καὶ μὴ τοὺς ὁμοδόξους F 31 δηλονότι om. F 32 γενόμε-
 νον F 33 τοὺς λόγους M τρέφεται F

τῆ ἐνὶ τῶν λεγομένων εἰρημῶ. ἀρα οὖν ὁποῖόν τινα τοῦτον χρή νομίζειν, 263^r
 εἰ μὴδὲ γινώσκων, περὶ τίνος ποιεῖται τοὺς λόγους, πρὸς τοὺς κορυφαίους
 τῶν φιλοσόφων ἀντιλέγειν φιλοτιμείται ἀτιμώρητον αὐτῷ νομίζων ἔστασιαι
 τὴν γηεντικὴν ταύτην ἠρασύτητα; ἀλλ' ἴδωμεν λοιπὸν ὅπως ἀποδείκνυσιν.
 5 ὅτι οὐκ ἐξ ὄντος ἀλλ' ἐκ μὴ ὄντος γίνεται τὰ γινόμενα, κἀνταῦθα δὲ πάλιν 30
 τὴν αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν ὄρα διαφωνίαν τῶν λόγων.

Ἀρχόμενος μὲν γὰρ τῆς ἀποδείξεως τὴν φύσιν ἐξ ὄντων ποιεῖν τὰ
 γινόμενα συγχωρεῖ καὶ τὴν αἰτίαν ἐπάγει τὸ καὶ τὴν οὐσίαν αὐτῆς καὶ
 τὴν ἐνέργειαν ἐν ὑποκειμένῳ ἔχειν, καὶ τὸν θεὸν ταύτῃ διαφέρειν τῆς
 10 φύσεώς φησι, καθ' ὅσον αὐτὴ μὲν ἐξ ὄντων, ὁ δὲ θεὸς ἐκ μὴ ὄντων ποιεῖ
 τὰ γινόμενα· προσελθὼν δὲ ἀποδείξεως ἡμῶς ἀναμνησθεῖ. ἐφ' ἧ σεμνύ-
 νεται, δεικνύσης, ὅτι καὶ ἡ φύσις καὶ ἡ τέχνη ἐκ μὴ ὄντων ποιουσί, 35
 ὡσπερ καὶ τὸν θεὸν ἔλεγε ποιεῖν. καίτοι πρότερον ταύτῃ διαφέρειν τῆς
 φύσεως τὸν θεὸν εἰπὼν τῷ τὴν μὲν ἐξ ὄντων, τὸν δὲ ἐκ μὴ ὄντων ποιεῖν,
 15 καὶ δυσχεραίων ἔλεγε· “εἰ καὶ ὁ θεὸς ἐξ ὄντων ποιεῖ, οὐδὲν ἕξει πλεόν
 τῆς φύσεως ὁ θεός”. ἐπειδὴ δὲ τὴν ὕλην αἰδίον ὁμολογῶν ὑπὸ τοῦ
 θεοῦ γίνεσθαι φησιν ἐκ μὴ ὄντος καὶ τὰ εἶδη τὰ ἀμέσεως ὑπ' αὐτοῦ
 παραγόμενα, δηλονότι καὶ ταῦτα αἰδία ὄντα, εἴπερ τὰ γινόμενα καὶ φθειρό-
 μενα καὶ ὑπὸ φύσεως καὶ κατ' αὐτὸν γίνεται, φανερὸν ὅτι τὰ αἰδία φησιν 40
 20 ἐκ μὴ ὄντων γίνεσθαι, ἅπερ ἀγένητα παντελῶς ὁ Ἀριστοτέλης ἀποδείκνυσι.
 καὶ παρὰ θύρας ὑπαντῶν φαίνεται. τοῦ γὰρ Ἀριστοτέλους καὶ γενητὰ λέ-
 γοντος τὰ ἐν μέρει χρόνου τὴν ὑπόστασιν ἔχοντα καὶ ταῦτα ἐξ ὄντος τὴν γέ-
 νεσιν ἴσχειν ἀποδεικνύοντος, οὗτος τὰ αἰδία φησιν ἐκ μὴ ὄντων γίνεσθαι, ἅπερ
 Ἀριστοτέλης οὐδὲ γίνεσθαι ἀξιοῖ. ἀλλὰ κατ' ἄλλον τρόπον ὑπὸ θεοῦ παράγε-
 25 σθαι φησι· τὰ γὰρ γινόμενα πάντως καὶ φθειρεσθαι νομίζει. κἀν ἀληθὲς οὖν,
 ὅτι ἐκ μὴ ὄντων ὁ θεὸς τὰ αἰδία καθ' ὄντιναδὴποτε τρόπον εἰς τὸ εἶναι παρά- 45
 γει, οὐδὲν τοῦτο πρὸς τὸν Ἀριστοτέλους λόγον ἐνίσταται. ὅλως γὰρ εἰ ὁ
 θεός, ὡς φησιν, ἀχρόνως καὶ ἄνευ γενέσεως τὰ ἀμέσεως ὑπ' αὐτοῦ γινόμενα
 ὑφίστησι, δῆλον ὅτι οὐκ ἔστι ταῦτα τὰ διὰ γενέσεως τὸ εἶναι λαχόντα.

1 χρή νομίζειν τοῦτον a τίνος AM: τινα F: τιων a 2 ποιεῖ A, sed corr. A¹
 τὸν λόγον F 3 ἀτιμώρητον A, sed corr. A¹ γὰρ νομίζων εαυτῷ F 4 πῶς M
 5 ἐξ οὐκ transp. M γίνηται F γινόμενα, ι in ras. A κἀνταῦθεν (om.
 δὲ) F 7 μὲν aA²: om. A¹FM cf. p. 1146,28 ποιεῖ F 10 φησι om. M
 11 δὲ] γὰρ F ἧ aF: ἧ A: ἧς M 12 δεικνύουσης M: δεικνύση a 14 τῷ] τὸ
 F: ὡς M τὸν δὲ] τὴν δὲ aF 15 ὄντος FM ἕξει om. F 16 ὁμολογῶν om.,
 inserto post θεοῦ ὁμολογεῖ F 17 ὄντων FM 17. 18 παρ' αὐτοῦ] γινόμενα M
 18 αἰδίως M 19 καὶ ante ὑπὸ om. a ὑπὸ τῆς φ. κατ' αὐτὸν F 20 πρὸς ὄντων
 add. φαίνεσθαι καὶ τὰ εἶδη—μὴ ὄντων, ab editis non diversa nisi in αἰδίως (18), M
 γίνεσθαι FM: οὐ γίνεται A¹: γίνεται a ἅπερ] εἴπερ M 21 ὑπαντῶν AF: ἀπαν-
 τῶν aM cf. ad p. 1137,21 τοῦ] τοῦτο M 22 χρόνου μέρει F 23 τὴν ὑπόστασιν
 ἔχοντα M 23 οὕτω M ἅπερ ὁ F 24. 25 παραγενέσθαι F 25 ἀληθὲς
 ἦν M 26 εἰς τὸ εἶναι καθ' ὄντινα τρόπον, om. δήποτε et collocato παράγει post θεοῦ F
 οἰονόγηται (om. δήποτε) M 27 οὐδὲ F ἐπίσταται F γὰρ φησιν F 28 ὡς
 φησιν] παράγει τὰ αἰδία εἰς τὸ εἶναι F γινόμενα FM 29 τὰ om. F ἔχοντα F

ἄλλα δὴ τὰ χρώματα, φησί, καὶ τὰ σχήματα καὶ ἀπλῶς εἶπεν τὰ 263^v
 ἔνυλα καὶ ἄτομα εἶδη, ὧν ἡ γένεσις ἐστὶ καὶ ἡ φθορά, εἰς τὸ μηδαμῶς
 ἂν μεθίσταται· δῆλον οὖν ὅτι καὶ πρότερον οὐδαμῶς ὄντα τὴν ὑπαρξίν ἐκ
 μὴ ὄντων εἴληφε. καίτοι ποῖον χρῶμα ἢ ποῖον σχῆμα φθαρὲν οὐχ οὕτως 50
 5 ἐφθάρη, ὥστε εἰς ἄλλο χρῶμα καὶ σχῆμα μεταβαλεῖν; εἰ γὰρ τὸ σῶμα
 ὑπομένει ἐν ταῖς μεταβολαῖς, ὡς οὗτος ὁμολογεῖ τοῦτο νομίζων εἶναι τὴν
 πρώτην ὕλην, πᾶν δὲ σῶμα φυσικὸν μετὰ χρώματός ἐστι, δῆλον ὅτι τὸ
 λευκὸν σῶμα μεταβαλεῖ χρῶμα ἔχον ἄλλο· καὶ ἐπὶ τοῦ σχήματος ὁ
 αὐτὸς λόγος· ἀδύνατον γὰρ σῶμα πεπερασμένον μὴ ἔχειν σχῆμα μετὰ
 10 τοῦ χρώματος. ἀλλ' οὗτος ἀνὴρ ὡς καὶ πρότερον εἶπον, παντελῶς
 ἀγνοεῖν μοι δοκεῖ, πῶς λέγεται τὸ ἐξ ὄντος γίνεσθαι | τὰ γινόμενα καὶ 263^v
 φθειρῆσθαι εἰς ὄν· φαίνεται γὰρ οἴόμενος λέγεσθαι, ὅτι ἐξ ὄντος τοῦ αὐτοῦ
 τῷ εἶδει καὶ εἰς ὄν τὸ αὐτό. τοιαύτην γὰρ ἔννοιαν ἐμφαίνει λέγων, ὅτι
 ἡ ὕλη οὐ δεήσεται ἐτέρας ὕλης, καὶ ὅτι οὐδαμῶς ὄντα τὰ εἶδη πρότερον
 15 τὴν ὑπαρξίν ἐκ μὴ ὄντων εἴληφε, καίτοι τοῦ Ἀριστοτέλους μυριάκις τὰ
 αὐτὰ ἀποδείξαντος, ὅτι ἐξ ἐναντιῶν ἡ γένεσις καὶ ἡ φθορά εἰς τὰ ἐναντία.
 θαυμαστὸν δέ, ὅπως ὁμολογῶν τὰ ἀμέσως ὑπὸ θεοῦ παραγόμενα, οἷον εἶναι 5
 καὶ τὸν κόσμον νομίζει, μήτε διὰ γενέσεως μήτε διὰ χρονικῆς παρατάσεως
 ὑφίστασθαι, τοσοῦτους δαπανᾷ λόγους καὶ οὕτως ἀσεβῆ σκοπὸν ἐνεστήσατο
 20 σπουδάζων δεῖξαι τὰ ἀμέσως ὑπὸ τοῦ πρώτου θεοῦ παραγόμενα ἀρχὴν τε
 ἔχειν χρονικὴν καὶ πέρασ. “ἐπειδὴ δέ, φησί, κινήσεις οὐ προϋπῆρες τοῦ
 κόσμου, ἂν μὴ τις δεῖξη τὸν κόσμον αἰδίου, ἀδύνατον τὴν κίνησιν αἰδίου
 ἀποδείξει”. ἐλέγξας οὖν, ὡς οἴεται, τοὺς αἰδίου εἶναι τὸν κόσμον κατα- 10
 σκευάζοντας λόγους, συνήλεγξε καὶ τὸ αἰδίου εἶναι τὴν κίνησιν. ἀλλ' ὅτι
 25 μὲν οὔτε τοῖς περὶ τῆς αἰδιότητος τοῦ κόσμου δεδειγμένοις ὑπὸ τοῦ Ἀρι-
 στοτέλους φαίνεται παρακολουθήσας οὗτος οὔτε σαλευσάς τι τῶν ἀποδει-
 χθέντων, ἐν τοῖς εἰς τὸ πρῶτον τῆς Περὶ οὐρανοῦ γεγραμμένοις ὡς οἶμαι
 μετρίως ὑπέδειξα. καὶ νῦν δέ, ὅτι ἀρχόμενος μὲν τοῦ λόγου μόνως εἶπεν
 τὴν αἰδιότητα δεῖκνυσθαι τῆς κινήσεως, εἴ τις ἀποδείξει τὰ γινόμενα ἐξ
 30 ὄντων γινόμενα, προσελθὼν δὲ οὐδὲν τοῦτο συντελεῖν φησι πρὸς τὴν τῆς 15
 αἰδιότητος ἀπόδειξιν· ἐπὶ τέλει δέ· “ἂν μὴ τις δεῖξη, φησί, τὸν κόσμον
 αἰδίου, ἀδύνατον τὴν κίνησιν αἰδίου ἀποδείξει” ἀγνοῶν, ὅτι τῆς μὲν αὐτοῦ

1 φησί] cf. p. 1142, 8 3 καὶ τὸ πρότερον F 4 σχῆμα—χρῶμα καὶ (5) om. M
 5 μεταβάλλειν F 6 τοῦτον νομίζων F εἶναι post ὕλην F 8 μεταβαλεῖ aA: μετα-
 βαλεῖν sic F: μεταβάλλει M 9 γὰρ] δὲ F 10 τοῦ om. A, rest. A¹ ἀνὴρ scripsi: ἀνήρ
 aA: ὁ ἀνὴρ FM cf. p. 1140, 17 καὶ om. F 10. 11 ἀγνοεῖν δοκεῖ μοι παντελῶς λέγε-
 ται F 14 δέεται M οὐδὲν ὡς M ὄντος F 15 post Ἀριστοτέλους add. πρὸς αὐ-
 τὸν F 18 νομίζειν M χρονικῆς παρατάσεως in lacuna pleraque omissa M παρα-
 τάσεως F 19 δαπανῶν F 22 χρονισμοῦ F 23 ὡς οἶόν τε a εἶναι—τὸν κόσμον]
 τὴν κίνησιν M 25 τῆς om. FM κόσμου δεδειγμένοις partim in fenestra om. M
 26 τι] ὅτι M 27 Περὶ οὐρανοῦ] videatur Heibergianae editionis Index nominum s. v.
 Ἰωάννης ὡς om. F 28 ὑπέδειξε M δὲ om. M μὲν om. M μόνως aA²M:
 μόνος A¹F 29 τῆς κινήσεως om. M ἥτις F ἀποδείξει F: ἀποδείξει lac. rel. M
 30 οὐδὲ F συντελεῖ a 31 φησί δεῖξαι, superscr. η F ἀδύνατον om., sed rest. A¹

παχύτητος ὁ τρόπος ἦν οὗτος τῆς ἀποδείξεως εἰκότως. αἰδίου γὰρ τοῦ 263^v
 κόσμου δειχθέντος, τίς ἐτι λοιπὸν ἐζητεῖ νοῦν ἔχων, εἰ αἰδίου ἢ τοῦ αἰδίου
 κόσμου κίνησις; μὴ κινουμένου γὰρ διηνεκῶς τοῦ οὐρανοῦ οὐτ' ἂν αὐτὸς
 ἦν ἀεικίνητον ἔχων τὴν φύσιν οὐτ' ἂν τὰ ὑπὸ σελήνην διέμενε συνεχῶς
 5 μεταβάλλοντα. τῆς μέντοι τοῦ Ἀριστοτέλους μεγαλονοίας ἦν καὶ τὸν 20
 κόσμον αἰδίου δεικνύου καὶ τὴν κίνησιν αὐτὴν ἐφ' ἑαυτῆς καὶ ἀπὸ τῆς
 οἰκείας φύσεως τὸ αἰδίου ἔχουσαν, ὥσπερ καὶ τὸν χρόνον ἐπιδείξει. μη-
 κύνειν δὲ οὗτος τοὺς ἑαυτοῦ λόγους μηχανώμενος, ἵνα τούτῳ τοὺς ἀνοή-
 τους ἐκπλήττη, προφανεστέραν ἔτι μᾶλλον τὴν ἑαυτοῦ δυσσυνεσίαν ποιῆι.
 10 Πάλιν γὰρ εἰς τούτῳ μεταχωρήσας ἀποδεδειχθαί τε αὐτῷ φησί
 τινα τῶν γενητῶν μὴ χρόνῳ προϋπάρχειν τῆς κατὰ φύσιν ἑαυτῶν κινή-
 σεως, ὅπερ ὡς ἐμάθομεν οὐκ ἀπέδειξε, καὶ τὸ αὐτὸ πάλιν ἀποδεικνύου
 πειράται καὶ τὸν Ἀριστοτέλους διελέγχειν λόγον τὸν λέγοντά, ὡς ἀνάγκη 25
 ἐν τοῖς πρὸς τι ἢ ἄμφω ἢ θάτερον κινεῖσθαι, ἵνα τὴν πρὸς ἄλληλα
 15 δέξεται σχέσιν. “λαβὼν γάρ, ὡς φησιν οὗτος, ὁ Ἀριστοτέλης ὁμο-
 λογούμενον, ὅτι δεῖ προϋπάρχειν πρότερον τὰ πρὸς τι, εἴτα τὴν πρὸς
 ἄλληλα σχέσιν ἀναδέχεσθαι, ὡς οὐκ ἐνδεχόμενον ἅμα τε εἶναι τινα
 καὶ πρὸς τι εἶναι, οὕτω συνήγαγε τὸ δεῖν πάντως ἢ ἄμφω κινήθῃν
 ἢ θάτερον τὴν πρὸς ἄλληλα σχέσιν ἀναδέξασθαι.” καὶ πάλιν τὴν τε
 20 Ἀριστοτέλους ῥῆσιν καὶ τὴν Ἀλεξάνδρου ἐξήγησιν παραθέμενος τὰ αὐτὰ 30
 δεικνύου ἐπιχειρεῖ, ὅτι τὸ πῦρ κάτω γενόμενον καὶ τὸ ὕδωρ ἄνω συστὰν
 εὐθὺς ἅμα τῷ γενέσθαι τὴν ἑαυτῶν ἔχει κίνησιν, καὶ οὐ προϋπάρχει αὐτῆς
 κατὰ χρόνον ἢ κινήτικῃ τοῦ ὑποκειμένου φύσεως. “εἰ οὖν κινήτικόν μὲν,
 φησί, ἢ ἐν αὐτῷ φυσικῇ δύναμις, κινήτῳ δὲ τὸ ὑποκείμενον αὐτῇ σῶμα,
 25 πρὸς τι δὲ ἐστὶ τὸ κινήτῳ καὶ τὸ κινήτικόν, καὶ προϋπάρχειν ἀνάγκη
 ταῦτα κατὰ χρόνον, ὡς φησιν Ἀριστοτέλης, τῆς πρὸς ἄλληλα σχέσεως.
 οὐκ εὐθὺς τὸ πῦρ ἅμα τῷ πῦρ εἶναι κινήσεται ἐπὶ τὸ ἄνω, εἴπερ κάτω 35
 τύχοι γεγονός, ὅπερ παρὰ τὰ ἐναργῆ φαίνεται. καὶ ἐπὶ τῶν μορίων δέ,
 φησί, τῶν ζώων ἅμα τε διαμεμύρφωται καὶ τὴν τοῦ δεξιοῦ καὶ ἀριστεροῦ
 30 σχέσιν ἀναλαμβάνει, καὶ οὐ πρότερον μόρια γέγονεν, εἰθ' οὕτως ἀνείληψε
 τὴν σχέσιν.” ἀλλὰ τί μοι τὰς τούτου ληρωδίας ἀναμετρεῖσθαι μὴδὲν νοή-
 σαντος, ὡς οἶμαι, τὰ ὑπὸ τοῦ Ἀριστοτέλους εἰρημένα καὶ διὰ τοῦτο παρὰ
 ἴθρας πρὸς αὐτὸν ὑπαντήσαντος; ὁ μὲν γὰρ Ἀριστοτέλης εἰπὼν προϋπάρ- 40

1 ἀποφάσεως M 2 τίς τι M 3 ζητήσῃ F 3 κίνησις κόσμου M 4 ἦν
 post ἀεικίνητον F: post τὴν φύσιν, quod ante ἔχων M ἔμενε M 7 ἰδίας M
 ἀποδείξει M 8 ἑαυτῶν F 9 ἐκπλήττει A ποιῶν, sed corr. F¹ 10 φησί τινα
 post τῶν γενητῶν F 11 τινα om. M 13 ὡς om. a 14 κινεῖσθαι post ἄμφω F
 15 δεῖξεται F¹ ὡς om. M 15. 16 ὁμολογούμενα M 17 ἅμα om. a τε om. M
 18 ἄμφω] ἅμα M 19 τε om. F 21 δεικνύου M ἐπιχειρεῖ, sub ei et post
 rasum A γενόμενον om. M 22 ἔχειν F αὐτοῖς F 23. 24 μὲν ἐστὶ φησιν
 ἢ αὐτ' κινήτικῃ δύναμις F 25 τὸ (post καὶ) om. F 26 φησιν ὁ M 27 ἅμα
 τῷ πῦρ om. F κινήθεται F 28 τύχη F γεγονώς sed corr. A¹ 29 τε
 om. M μεμύρφωται F 31 μὴ M 32 ὑπὸ] παρὰ M 33 ὑπαντήσαντος AF:
 ἀπαντήσαντος aM cf. p. 1137, 21

χριν τῆς κινήσεως τὰ πράγματα τὰ δυνάμενα κινεῖσθαι καθ' ἑκάστην κίνη- 263^v
 σιν, ἐκ διαιρέσεως λοιπὸν ἐρωτᾷ τὸν λόγον λέγων· ὀυχοῦν καὶ ταῦτα
 ἀναγκαῖον ἢ γενέσθαι ποτὲ οὐκ ὄντα ἢ αἰδία εἶναι. εἰ μὲν τοίνυν ἐγένετο,
 ἀναγκαῖον πρότερον τῆς ληφθείσης ἄλλην γενέσθαι μεταβολὴν καὶ κίνησιν.
 5 εἰ δὲ ὄντα προὔπηρχεν αἰεὶ κινήσεως μὴ οὔσης, δῆλον ὡς οὐχ οὕτως εἶχον
 ὡς ἦν δυνάμενα τὸ μὲν κινεῖσθαι τὸ δὲ κινεῖν, ἀλλὰ μετέβαλλε θάτερον
 αὐτῶν. ἀνάγκη γὰρ ἐν τοῖς πρὸς τι τοῦτο συμβαίνειν, οἷον εἰ μὴ ὄν δι- 45
 πλάσιον νῦν διπλάσιον, μεταβάλλειν, εἰ μὴ ἀμφοτέρα, θάτερον'. ὄρα, ὅτι
 κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τῆς διαιρέσεως τὰ δυνάμενα κινεῖν καὶ κινεῖσθαι ἢ
 10 ποτὲ γινόμενα ἢ αἰεὶ ὄντα ὑποθέμενος, εἰπὼν τὸ ἐπόμενον τῷ γίνεσθαι τὰ
 λοιπὰ πάντα ἐπὶ τῆς αἰεὶ εἶναι λεγούσης ὑποθέσεως τίθησιν. ὥστε καὶ
 τῶν πρὸς τι, κἂν προὔπαρχη κατὰ τὸ ἀληθὲς πανταχοῦ τῆς σχέσεως ἢ
 οὐσία, ἀλλ' οὐ νῦν τοῦτό φησιν ὁ Ἀριστοτέλης· ἀλλ' ὅτι ὑποκειμένων μὲν
 αἰεὶ εἶναι τῶν δυναμένων κινεῖν καὶ κινεῖσθαι, ἡρεμοῦντων δέ, δῆλον ὡς οὐχ 50
 15 οὕτως εἶχον, ὡς ἦν δυνάμενα τὸ μὲν κινεῖσθαι ἐνεργεῖα, τὸ δὲ κινεῖν (οὐ γὰρ
 ἂν ἡρέμει), ἀλλὰ τὸ μὲν ἐκίνει, τὸ δὲ ἐκινεῖτο. εἰ οὖν μέλλει τὸ μὲν κινεῖν,
 τὸ δὲ κινεῖσθαι, δεῖ μεταβάλλειν ἢ ἄμφω ἢ θάτερον ἢ προσθήκην ἢ ἀφαί-
 ρεσιν λαμβάνοντα, ἵνα γένηται τὸ μὲν διπλάσιον τὸ δὲ ἡμισυ, ἢ πλησιάζοντα,
 εἰ πρότερον διειστήκει. τίς οὖν ἦν χρεία σοι τοσοῦτους δαπανᾶν
 20 λόγους δεικνύντι, ὅτι τὰ πρὸς τι οὐ προὔπαρχει τῆς σχέσεως, καὶ τὸν
 Ἀριστοτέλη συκοφαντεῖν (καὶ) γράφειν· “οὐκ ἄρα ἐστὶν ἀληθὲς τὸ δεῖν 264^r
 πάντως τὰ πρὸς τι, εἰ μὴ τῶν αἰεὶ ὄντων εἶη, προὔπαρχειν κατὰ χρόνον
 τῆς αὐτῶν σχέσεως”, τοῦ τε Ἀριστοτέλους σαφῶς εἰπόντος “εἰ δὲ ὄντα
 προὔπηρχεν αἰεὶ κινήσεως μὴ οὔσης” καὶ ἐπὶ τούτου τοῦ τμήματος τῆς
 25 διαιρέσεως τὴν ἀπὸ τῶν πρὸς τι μαρτυρίαν προσλαβόμενου; ἀλλ' ἐπειδὴ
 καὶ νῦν ὡς ἀποδεδειχῶς φησὶν, ὅτι οὐκ ἐστὶν ἀληθὲς τὸ ὑπὸ τοῦ 5
 Ἀριστοτέλους εἰρημένον τὸ προὔπαρχειν τῆς κινήσεως τὰ δυνάμενα κινεῖσθαι
 καὶ πρὸς ταῖς προτέrais ἄλλην ἐπιχείρησιν κομίζειν δοκεῖ, μηδὲ ταύτην
 ἀνεπίκριτον καταλίπωμεν. “εἰ γὰρ ἐστι, φησί, κινήτικόν μὲν ἢ ἐν τῷ πυρὶ

1 κινήσεως δυνάμενα τὰ πρ. κιν. καὶ καθ' F 2 λέγων] Phys. Θ 1. 251^a16 3 ἢ (post
 ἀναγκαῖον) om. F post ἐγένετο habent τὸ F: οὐκ M: omissa Aristotelea τῶν κινήτων
 ἑκαστον post κίνησιν om. καθ' ἦν ἐγένετο τὸ δυνατόν κινήθηαι ἢ κινήσαι Aristotelea
 Simplicius 5 προὔπαρχει M κινήσεως αἰεὶ F μὴ om. a post
 οὔσης intercepta sunt Aristotelea 251^a21—b5 6 ὡς ἦν F (cf. v. 15; sic Arist. codd.
 EK): ὡς ἢ A: ἢ M: ὡς a μετέβαλλε M (ut Arist. cod. K): μετέβαλε aAF (ut Arist.
 cod. E): ἔδει μεταβάλλειν Arist. vulg. θάτερον FM: θάτερα aA 8 μεταβάλλειν
 F: μεταβάλλει aAM 9 τὰ δυνάμενα iteravit F καὶ om. M 10 αἰεὶ
 om. F τῷ om. M: τὸ F 12 πανταχοῦ om. F 15 εἶπον F
 ἦν] εἶναι a 15. 16 τὸ μὲν κινεῖν τὸ δὲ κινεῖσθαι ἐνεργεῖα οὔτε ἂν ἡρέμει F
 19 εἰ] δὲ F ἦν om. F: ἢ M 20 οὐ om. F 21 συκοφαντεῖν M: συκο-
 φάντην F: συκοφαντεῖ A: συκοφαντοῦντι a καὶ addidi οὐκ ἄρα aAM: οὐκ F
 23 αὐτῶν AFM τοῦ τε scripsi: τοῦτο A: τοῦτο τοῦ F: τοῦ aM Ἀριστοτέλους]
 cf. p. 251^a20 ἀριστοτέλης (?) A¹, sed corr. A¹ 24 αἰεὶ post κινήσεως iterat F
 24. 25 τῆς διαιρέσεως AM: τίς διὰ F: διαιρέσεως a 25 προσλαβόμενος F 26 φαί-
 νεται M 28 ἐτέrais F καὶ μηδὲ F 29 καταλείπωμεν F κινήτικὸν F

φυσική δύναμις, κινήτην δὲ τὸ ὑποκείμενον αὐτῇ σῶμα, καὶ ἅμα πῦρ γένη- 264r
 ται, τὸ μὲν κινεῖ τὸ δὲ κινεῖται, οὔτε τὸ δυνάμενον κινεῖν καὶ κινεῖσθαι
 προϋπάρχει κατὰ χρόνον τῆς κινήσεως οὔτε τὰ πρὸς τι τῆς πρὸς ἄλληλα
 σχέσεως, εἴπερ πρὸς τι τὸ κινουῦν ἐστὶ καὶ τὸ κινούμενον". πρὸς δὲ ταῦτα 10
 5 εἴρηται μὲν καὶ πρότερον, ὡς εἰ τὸ μὲν κινούμενον οὐσία ἐστίν, ἡ δὲ κί-
 νησις ἐνέργεια, καὶ προϋπάρχει πανταχοῦ κατὰ χρόνον ἡ οὐσία τῆς γενητῆς
 καὶ φθαρτῆς ἐνεργείας, δῆλον ὅτι καλῶς εἶπεν ὁ Ἀριστοτέλης. γεγονέτω
 γὰρ πῦρ κάτω καὶ κινεῖσθαι ἐπὶ τὸ ἄνω· εἰ μὲν γὰρ μὴ ἀπέλαβε κάτω
 τὸ τοῦ πυρὸς εἶδος, οὐδ' ἂν τὸ ἄνω κινεῖσθαι εἶχεν. εἰ δὲ πῦρ ὄν μὴ
 10 εὐθύς ἐστιν ἢ ἐν τῷ μέσῳ ἢ ἐν τῷ ἄνω τόπῳ, δῆλον ὅτι προϋπάρχει ἡ
 οὐσία τοῦ πυρὸς κατὰ χρόνον τῆς κατὰ τόπον κινήσεως καὶ τῆς ἀεὶ γενη- 15
 σομένης κινήσεως, καὶ ὡς συνεχῆ διελέγθη αὐτὴν ἐπ' ἄπειρον, προϋπάρχει
 κατὰ χρόνον ἀεὶ τὸ δυνάμενον κινεῖσθαι τῆς κινήσεως συνδιαιρουμένου
 δηλονότι καὶ τοῦ χρόνου· ὥστε καὶ κινουῦν ἅμα καὶ κινούμενον ἢ τὸ φυσικὸν
 15 σῶμα, προϋπάρχει ἡ τοῦ κινουόντος καὶ κινουμένου οὐσία τῆς ἐνεργείας αὐτοῦ.
 ἀλλὰ τοῦτο μὲν καὶ ἤδη εἴρηται· γνωσκέτω δὲ καὶ τοῦτο ὁ τὰ ταιάδε ἀντι-
 λέγων, ὅτι ἡ ἐν τῷ κινουμένῳ ἐνυπάρχουσα φυσικὴ δύναμις οὐ κατὰ τὸ κινεῖν
 κυρίως θεωρεῖται, ἀλλὰ κατὰ τὸ κινεῖσθαι, εἴπερ δυνάμει ἐστὶ καὶ ἀτελής. 20
 καὶ οὕτω λέγεται ἀρχὴ κινήσεως ἐν ᾧ ἐστίν, ὡς κατὰ τὸ κινεῖσθαι ἀρχὴ
 20 οὔσα. τὸ γὰρ κυρίως κινουῦν τέλειον τέ ἐστὶ καὶ ἐξηρημέον εἶναι βρούλεται
 τοῦ κινουμένου ὡς τοῦ δυνάμει τὸ ἐνεργεία. διὸ καὶ προϋπάρχειν ἀνάγκη
 τοῦ κινουμένου τὸ κινουῦν, εἴπερ τὸ κινουῦν ἐκ τοῦ δυνάμει εἰς τὸ ἐνεργεία
 ἄγει τὸ κινούμενον. καὶ οὐκ ἔμαυτοῦ ταῦτα λέγω, ἀλλ' ὁ Ἀριστοτέλης ἐν
 τῷ τρίτῳ τῆς Φυσικῆς οὐ τὴν ἐν τῷ γινομένην ἀνθρώπων φύσιν ποιεῖν τὸν 25
 25 ἀνθρωπὸν φησὶ κυρίως· ἐκεῖνη γὰρ γίνεται μᾶλλον ἢ ποιεῖ, ἀλλ' ὅτι "ὁ
 ἐντελεχέας ἀνθρωπος ποιεῖ ἐκ τοῦ δυνάμει ὄντος ἀνθρώπου ἀνθρωπον."
 καὶ ἐν τούτῳ δὲ τῷ βιβλίῳ ἐρεῖ σαφῶς περὶ τῶν φυσικῶν σωμα-
 των, ὅτι "οὐδὲν τούτων κινεῖ ἑαυτό, ἀλλὰ κινήσεως ἀρχὴν ἔχει, οὐ τοῦ
 κινεῖν οὐδὲ τοῦ ποιεῖν, ἀλλὰ τοῦ πάσχειν." οὕτω δὲ καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ
 30 τόπον κινουμένων ζητήσας τι τὸ κυρίως κινουῦν οὐ τὴν ἐν τῷ κινουμένῳ
 φύσιν ἠτιάσατο. διότι κινουμένη μᾶλλον ἐστὶν αὕτη ἢ κινούσα. ἀλλὰ τὸ
 τοῦ εἶδους ἐκεῖνου ποιητικόν· τὸ γὰρ ποιοῦν πῦρ τοῦτο τῆς ἐπὶ τὸ ἄνω 30

1 φυσική] κινήτικη M καὶ scripsi cf. v. 14: καὶ libri ἅμα AFM: ἐπειδὴν a
 5 εἰ μὲν τὸ κινούμενον οὐσία εἴη M 6 πανταχοῦ post οὐσία F 7. 8 γέγονε τὸ
 πῦρ F 8 κάτω om. M κινεῖσθαι F 10 ἢ prius om. M 11 τ... κατὰ
 τούτων κιν. M 11 καὶ — κινήσεως (12) om. F 12 αὐτὰ M προϋπάρχειν, sed
 corr. Δ¹ 13 δυνάμει F 13. 14 συνδιαιρουμένης ἀεὶ καὶ τοῦ γ. F 16 καὶ
 (ante ἤδη) om. M καὶ τότε ὁ F 17 ἢ om. M κινουῦν F 22 post κι-
 νοῦν alterum lac. vi litt. rel. M 22. 23 τὸ ἐνεργεῖν τὸ κινούμενον ἄγει F
 23 οὐκ ἔμαυτοῦ M: οὐ κατ' ἑμαυτοῦ F. fortasse οὐκ ἀπ' ἑμαυτοῦ 24 Φυσικῆς] Γ' 2.
 202=11 25 κυρίως φησὶ M 25. 26 ὅτι ἡ ἐντελεχέας ἀνθρώπου M 26 ὄντος
 om. F 26. 27 ἀνθρωπον καὶ om. M 27 post ἐρεῖ lac. iii litt. M
 περὶ om. F 28 οὐδὲν κτλ.] Phys. Θ 4. 225^b29 αὐτὸ κινεῖ ἑαυτὸ Aristoteles,
 sed constat sibi Simpl. p. 287,32 30 ζητήσας τις F 31 φησὶν M

κινήσεως αἴτιον ποιητικὸν εἶπεν. ὥστε καὶ κατὰ τούτους οἶμαι τοὺς λόγους 264r
 ἢ ἀπὸ τῆς φύσεως καὶ τοῦ ὑποκειμένου σώματος ἔνστασις ὑπὸ τοῦτου
 προβληθεῖσα οὐδὲν τὸν Ἀριστοτέλους λόγον ἀγλήσει λέγοντα, ὅτι πάντα
 μὲν τὰ δυνάμενα κινεῖν καὶ κινεῖσθαι προϋπάρχει τῷ χρόνῳ τῆς κινήσεως.
 5 καὶ γὰρ ἐπὶ μὲν γενέσεως καὶ ἀξήσεως καὶ ἀλλοιώσεως προϋπάρχει σαφῶς
 τὸ ποιοῦν καὶ τὸ γινόμενον, οἷον τὸ σπέρμα καὶ τὸ καταμήμιον καὶ οἱ 35
 λίθοι καὶ τὰ ξύλα τῆς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ οἴκου γενέσεως καὶ ὁ ἄρτος
 καὶ ἡ σὰρξ τῆς ἀξήσεως καὶ τὸ σῶμα καὶ ὁ ἥλιος τῆς μελάνσεως. δέδει-
 χται δὲ οἶμαι καὶ ἐπὶ τῆς κατὰ τόπον μεταβολῆς τοῦτο οὕτως ἔχον. ἐπὶ
 10 δὲ τῶν πρὸς τι ὅτι μάτην ἐνέστη πρὸς τὸν Ἀριστοτέλην ὡς ἐπὶ πάντων
 τῶν πρὸς τι λέγοντα προϋπάρχειν τὰ πρὸς τι τῆς σχέσεως, καὶ ὅτι τὸ
 κινῶν καὶ κινούμενον καὶ † τὰ οὕτω πρὸς τι, δέδειχται.

Καὶ τὰ ἀπὸ τῶν μορίων οὖν τῶν ζῴων ἀπορηθέντα μάτην ἠπόρηται.
 κἂν γὰρ συνυπάρχη ἐπ' αὐτῶν ἡ σχέσις, οὐδὲν ὁ Ἀριστοτέλους λόγος 40
 15 ἐμπεπόδισται· αὐτὸς γὰρ τῶν ἐνεργητικῶν σχέσεων προϋπάρχειν τὰς οὐσιώ-
 δεις ὑπάρξεις φήσειεν ἄν. ἐπὶ τέλει δὲ ἔνστασις ἑαυτῷ προβαλλόμενος,
 ὡς εἰ καὶ μὴ πάντως ἐπὶ τῶν πρὸς τι προϋπάρχει τὰ πράγματα τῆς σχέ-
 σεως, ἀλλ' οὖν διὰ κινήσεως εἰς τὸ εἶναι παρήλας (κινήθεντος γὰρ τοῦ
 σπέρματος τὰ μόρια γέγονε, καὶ ἄλλου τινὸς πάλιν προκινήθεντος τὸ σπέρμα·
 20 ὁμοίως καὶ ἐπὶ πυρὸς καὶ τῶν ἄλλων, ὥστε οὐκ ἔστι λαβεῖν πρώτην 45
 κίνησιν), οὕτω δ' οὖν ἐνστάς πάλιν λύει λέγων ὅτι 'καὶ εἰ ἡ φύσις ἐξ
 ὄντων δημιουργεῖ, οὐκ ἤδη καὶ τὸν θεὸν ἀνάγκη. εἰ γὰρ μὴ αἰεὶ ἦν ὁ
 κόσμος, δῆλον ὡς ἐκ μὴ ὄντων αὐτὸν ἐδημιούργησεν ὁ θεός, καὶ ὅτι εἰ
 ὁμοίως τῇ φύσει ποιεῖ, οὐδὲν διοίσει τῆς φύσεως. καὶ ὅτι καὶ τὴν ὕλην
 25 τῶν σωμάτων ἐκ μὴ ὄντων παρήγαγεν· οὐ γὰρ δὴ ἐξ ὑποκειμένου'. καὶ
 εἴρηται μὲν ταῦτα καὶ πρότερον παρ' αὐτοῦ καὶ διὰ πλείστων, καὶ διαλέ-
 λυται, ὡς οἶμαι, καὶ νῦν δὲ διὰ τοὺς ἄλλοτε ἄλλοις χωρίοις ἐντυγχάνοντας 50
 ἀνάγκη τι συντόμως εἰπεῖν. καὶ ὅτι μὲν περὶ κινήσεως ζητούντων ἡμῶν,
 εἴτε αἰδίοις εἴτε μὴ, τὸ λέγειν 'εἰ γὰρ μὴ αἰεὶ ἦν ὁ κόσμος, δῆλον ὡς ἐκ
 30 μὴ ὄντων αὐτὸν ὁ θεὸς ἐδημιούργησε' τῶν λίαν οἶμαι ἀνοήτων ἐστίν· ὅτι
 δὲ τὰ ἀμέσως ὑπὸ τοῦ θεοῦ παραγόμενα αἰδία πάντως ὄντα οὐδὲ γίνεσθαι
 φησιν Ἀριστοτέλης (γίνεσθαι γὰρ ἐκεῖνα μόνα τὰ ἐν μέρει χρόνου, ὅσα
 φθορὰ διαδέχεται). κἂν τὴν ὕλην οὖν παρήγαγεν ὁ θεός, οὐκ ἐξ ὑποκειμένου

1 τοῦτον οἶμ. τὸν λόγον M 3. 4 πάντα μὲν om. F 4 τῷ χρόνῳ] κατὰ χρόνον F
 5 καὶ (ante ἀξήσεως) om. F προϋπάρχον M 6 καὶ γινόμενον FM 7 τῆς
 om. F καὶ τῆς τοῦ FM 9 τοῦτο οὕτως ἔχον a: om. M: τὸ οὕτως ἔχον AF 10 δὲ
 om. F 12 καὶ τὸ κινούμενον M conicio καὶ ταῦτα τῶν πρὸς τι 16 ἂν om. M
 ἐπὶ τέλει] ἐπεὶ τελείαν F προβαλλόμενος scripsi cf. ἐνστάς (21): προβαλλόμενος libri cf.
 p. 1133,23 18 προήχθη in παρήχθη corr. F 20 τοῦ πυρὸς F 21 ὅτι εἰ καὶ φύσις F
 22 εἰ] καὶ, in marg. κἂν M αἰεὶ om. M 23 ὡς om. M εἰ ὅτι F 24 τὴν
 φύσιν δημιουργεῖ F 25 οὐδὲ γὰρ F δὴ] μὴ M 29 τῷ λέγειν F 30 ante
 τῶν add. καὶ F 31 δὲ om. F τὰ om. M τοῦ om. FM πάντα F
 οὐδὲν MF 32 γίνεται a ἐκεῖνα om., sed suppl. A 33 post διαδέχεται add.
 καὶ τοῦτο δῆλον probabiliter a

ἀλλὰ αἰδιὸν αὐτὴν | παρήγαγεν, ὡσπερ καὶ τὸ εἶδος τὸ κοινόν. εἰ οὖν 264^v
 ἐν τῇ φυσικῇ γενέσει αἰεὶ τι ὕστερον ἐκ προτέρου γίνεται (τοῦτο γὰρ οὗτος
 ὁμολογεῖ), ἀνάγκη ἐπ' ἄπειρον προΐεναι ἄλλο πρὸ ἄλλου τιθέντα. εἰ γὰρ
 ὑποθιόμενά τι πρῶτον, θ' ὑπὸ θεοῦ ἀμέσως ἐγένετο καὶ οὐχ ὑπὸ φύσεως,
 5 πρῶτον μὲν αἰδιὸν ἀνάγκη εἶναι ἐκεῖνο καὶ οὐ γινόμενον. ἔπειτα πῶς ἂν
 ὁμοφυεὶς εἴη τὸ ὑπὸ θεοῦ ἀμέσως γινόμενον τοῖς ἐκ φύσεως γινομένοις. 5
 τάχα δὲ καὶ χειρῶν, εἴπερ ἐξ ὑποκειμένου ἐκείνου ἢ φύσιν τὸ ἑαυτῆς ἀπο-
 τέλεσμα ποιεῖ. "ὡσπερ δέ φησίν. ἦδε τυχὸν ἢ ὄνη ἐκ προϋποκειμένου
 πυρὸς ἐγένετο πῦρ κάκεινο ἐξ ἄλλου, ἐνδέχεται δὲ στῆναί ποτε ἀνιόντων
 10 εἷς τι πῦρ, θ' μὴ ἐξ ἄλλου πυρὸς ἐξαφθίσεως αὐτοῦ τῆς ὕλης γέγονεν, ἀλλ'
 ἢ ἐκ παρατρίψεως ἢ ἐξ ἄλλης τινὸς αἰτίας, οὐ μὴν ἐκ πυρὸς, οὕτω δὴ
 καὶ ἐπὶ τῆς τῶν πραγμάτων ἐξ ἀλλήλων γενέσεως οὐκ ἔστιν ἀδύνατόν.
 φησί, τὸ παραπλήσιον ὅραν γινόμενον. νῦν μὲν οὖν φησίν. ὅτε δὴ ὑπὸ 10
 φύσεως αὐτῶν γινομένων ἄλλο ἐξ ἄλλου τὴν γένεσιν ἴσχει, ἀρχὴν δὲ θμωσ
 15 ἔχειν αὐτὰ τῆς ὑπάρξεως ἐνδέχεται καὶ εἶναι τι πρῶτον καθ' ἕκαστον
 εἶδος, θ' μὴ ἐξ ἄλλου προϋπάρχοντος ὁμοίου ἢ ἀνομοίου τὴν γένεσιν εἰληψε,
 καὶ μάλιστα ἐπ' αὐτῶν τῶν πρώτων στοιχείων, ἀλλὰ τῇ ἐκ θεοῦ πρώτῃ
 τοῦ κόσμου συστάσει συνυπέστη· τὰ γὰρ ἐκ τῶν στοιχείων, εἰ καὶ τότε
 πρώτως, ἀλλ' οὖν ἐξ αὐτῶν δηλονότι καὶ οὕτω γέγονεν. οὐκοῦν, ὅπερ
 20 καὶ πρότερον ἐλέγομεν, εἰ μὴ ὁ κόσμος ἀναρχὸν ἔχων κατὰ χρόνον δεῖ-
 κνύοιτο τὴν ὑπόστασιν, οὐχ ὅτι ἢ κίνησις ἀναρχὸς ἐστὶ δεικνύηαι δύναται."
 ταῦτα μὲν οὖν αὐτοῖς οὕτως τοῖς ῥήμασιν ἔγραψεν. ἴδωμεν δὲ τῶν εἰρη-
 μένων ἕκαστον. τὸ γὰρ πρῶτον, θ' λέγει, πῦρ καὶ μὴ ἐκ πυρὸς ἀλλ' ἐκ
 παρατρίψεως ἔσχεν τὴν γένεσιν, ἀνάγκη προϋπάρχειν, καὶ ἐκείνου τὸ ἐξ
 25 οὗ γέγονεν, οἷον ἀέρα τὸν παρατριβέντα· καὶ πάλιν καὶ τοῦ πρώτου πυρὸς
 ἐξ ὄντος ἢ γένεσις· ὥστε εἰ τὸ ὁμοίον τις καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων φυλάξειςιν,
 ἀνάγκη πάντως καὶ τοῦ πρώτου λεγομένου γίνεσθαι προϋπάρχειν τι τὸ ἐξ 20
 οὗ γέγονε. τὸ δὲ λέγειν, ὅτι νῦν μὲν ὑπὸ τῆς φύσεως γινόμενα τὰ στοι-
 χεῖα ἐξ ἀλλήλων γίνεται, ἐν ἀρχῇ δὲ ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἐγένετο, θαυμαστῶς
 30 ἀταλαιπώρου ψυχῆς ἐστὶ πρὸς τὴν τῆς ἀληθείας ζήτησιν. πόθεν γὰρ ἄλλο-
 θεν ἔχει τοῦτο τὸ ἐξ ἀλλήλων γίνεσθαι εἰ μὴ ὑπὸ θεοῦ; πῶς δὲ ἂν τις
 νοῦν ἔχων τοσαύτην περὶ τὸν θεὸν μεταβολὴν ἐνοήσειςιν, ὡς πρότερον μὴ
 ποιῶντα ἐν ἐλαχίστῳ τινὶ χρόνῳ ποιητὴν στοιχείων μόνων γενέσθαι, καὶ

2 ἐκ τοῦ προτέρου a 3 ὁμολογεῖν M ἄλλο προΐεναι F 4 δ] ἢ M 5 ἀναγκαῖον
 αἰδιὸν M ἐκεῖνο om. M 6 φύσις A, sed corr. A¹ 7 ἐκείνου] μόνου F
 8 ποιεῖ om. M ἦδη M ἐκ τοῦ προκειμένου F 10 τι om. M αὐτῆς F
 13 δὴ om. M 16 ὑπάρχοντος F 17 πρώτῃ] πρὸ F 18 συνυπέστη F: συν-
 υπεστήσατο M τὰ γὰρ om. in lac. M καὶ om. in lac. M 20 εἰ μὴ aA:
 εἰ καὶ μὴ F: μὴ καὶ M ἔχων (om. κατὰ χρόνον) F 21 οὐχ AFM: οὐδ' a
 δεικνύηαι F 22 οὕτως M 23 post πυρὸς add. εἴη F 24 ἐσχάτην γ. F
 ἐκεῖνο F 26 τις om. M φυλάξει M 27 παντός a τι τὸ] δὴ τὸ F: τι M
 28 νῦν μὲν ὅτι F 29 ὑπὸ θεοῦ F 31 ἔχειν F τὸ om. F εἴ μοι F 32 περὶ
 τὸν θεὸν post τοσαύτην μεταβολὴν, quorum loco in fenestra xii litt. relictum est τοσα εἰ
 λην, ponit M 33 ποιητὴν τῶν στοιχείων μόνων F

πάλιν παύσασθαι τῆς ποιήσεως τῇ φύσει παραδεδωκότα τὴν τε τῶν στοι- 264^v
 χείων ἐξ ἀλλήλων γένεσιν καὶ τῶν ἄλλων ἐκ τῶν στοιχείων. ὁ γὰρ δὲ
 ὅτι κατὰ τὴν τοῦ καλοῦ τοῦδε διδασκαλίαν οὐ τοῦ κόσμου οὐδὲ τῶν ἐν
 αὐτῷ πάντων, ἀλλὰ τῶν στοιχείων μόνων ὁ θεὸς αἴτιος καὶ τοῦτων φθαρ-
 5 τῶν, εἴπερ εἰς ἄλλα μεταβάλλουσι. καίτοι, ἔπερ εἶπον, τὰ ἀμέσως ὑπὸ
 τοῦ θεοῦ γινόμενα, ἅτε ὑπ' αὐτοῦ μόνου ἀμεταβλήτου ὄντος καὶ αἰεὶ κατὰ
 τὰ αὐτὰ καὶ ὡσαύτως ἔχοντος γινόμενα, αἰδία καὶ αὐτὰ ἐστὶ. διὸ καὶ τὰ
 οὐράνια προσεχῶς ὑπ' αὐτοῦ παραχθέντα αἰδίων ἔσχε καὶ κατ' ἀριθμὸν 30
 τὴν ὑπόστασιν καὶ τῶν ὑπὸ σελήνην αἰ κοινότητες κατ' εἶδος ἔσχον τὴν
 10 αἰδιότητα, διότι κατ' αὐτὸ ὑπ' αὐτοῦ προσεχῶς παρήχθη. τὸ δὲ γινόμενον
 καὶ φθειρόμενον αὐτοῖς ἀπὸ τῶν ἐν οὐρανῷ αἰδίων μὲν κινουμένων δὲ αἰτίων
 προσυφάνθη· καὶ τοῦτο ἐστὶν, ὃ πρὸς τοὺς νέους θεοὺς ὁ παρὰ Πλάτωνι
 δημιουργὸς εἶπεν· “τὸ δὲ λοιπὸν ὑμεῖς ἀθανάτῃ θνητὸν προσυφαίνοντες
 ἀπεργάζεσθε ζῆα καὶ γεννᾶτε τροφήν τε διδόντες αὐξάνετε καὶ φθίνον
 15 πάλιν δέχεσθε.” ἀλλ' ὅσα μὲν οὗτος πρὸς τὴν πρώτην τοῦ Ἀριστοτέλους 35
 ἐπιχείρησιν περὶ τῆς κατὰ τὴν κίνησιν αἰδιότητος ἐτόλμησεν ἀντειπεῖν,
 μετρίας οἶμαι τετύχηκεν ἐπικρίσεως· ἐπὶ δὲ τὸ δεύτερον ἐλθὼν ἐπιχείρημα
 σαφηνίζειν τε αὐτὸ πειράσομαι, καὶ τότε τὰς πρὸς αὐτὸ ἐνστάσεις ἐκθήσο-
 μαι, καὶ πῆ σαθρὸν ἐκεῖναι φθέγγονται παραστήσω.

20 p. 251^b10 Πρὸς δὲ τοῦτοις τὸ πρότερον καὶ ὕστερον ἕως τοῦ τὸν 40
 γὰρ χρόνον ἀγένητον εἶναι.

Πάνυ ἐναργῆ καὶ ταύτην (τὴν) ἀπόδειξιν κομίζει τοῦ τὴν κίνησιν μήτε
 γίνεσθαι μήτε φθεῖρεσθαι, ἀλλὰ αἰδίων ὑπάρχειν, ἀπὸ τοῦ χρόνου κατα- 45
 σκευάζων αὐτὴν διὰ συνημμένου τοιούτου· εἰ αἰδιος ὁ χρόνος, αἰδιος καὶ
 25 ἡ κίνησις· ἀλλὰ μὴν τὸ ἡγούμενον, τὸ ἄρα λῆγον. καὶ τὸ μὲν συνημμένον
 καὶ νῦν δεῖξει καὶ ὕστερον ἐκ τοῦ τὸν χρόνον κίνησιν εἶναι, ὡς τινες ἐνό-
 μισαν, ἢ ἀριθμὸν ἢ πάθος τι τῆς κινήσεως· ὅτι δὲ ὁ χρόνος αἰδιος, καὶ
 ἐκ τῶν γενητῆν τὴν κίνησιν λεγόντων πειρᾶται δεικνύναι μετὰ τοῦ καὶ
 περιτρέπειν τὸν λόγον. εἰ γὰρ γίνεταί, φησὶν, ἡ κίνησις πρότερον μὴ οὔσα
 30 καὶ εἰ φθεῖρεται ὕστερον μηκέτι οὔσα, ὁ γὰρ δὲ τὸ πρότερον ἐστὶ πρὸ 50

1 παύσασθαι F παραδεδωκότος M 3 ὅτι κατὰ τὴν] ὅτι F: ὅ cum lac. xii litt. M
 διδασκάλου F οὐ τοῦ κόσμου om. F οὐ] καὶ M οὐδὲν M 4 αὐτῶν M
 5. 6 ὑπὸ θεοῦ FM 7 τὰ (ante αὐτὰ) iterat A ἔχοντα F 8 παραχθέντα F¹ καὶ
 om. FM 9 ἔσχον post αἰδιότητα F 10 προσεχῶς ὑπ' αὐτοῦ F 11 ante αὐτοῖς
 add. ὑπ' M κιν. δι' αἰτίων F 12 τοῦτο aA²M: τὸ A¹F Πλάτωνι] Tim. p. 41 D
 13 ἡμεῖς F 14 ἀπεργάζεται F γεννᾶται F αὐξάνεται F φθίνον AF: φθίνειν
 M: φθίνοντα a Plato 15 πάλιν ante φθίνειν M δέχεσθαι FM οὕτω F 16 εἰ-
 19 σαθρὰ F 17 οἶμαι] ὁ μὲν F 18 τε om. M αὐτὸ (post πρὸς) aM: αὐτόν AF
 om. M 20. 21 τὸ γὰρ a: τὸν γὰρ om. F 22 ἐναργῶς F τὴν post ταύτην addidi
 κομίζει om. F τοῦ] τοῦτο a 24 εἰ] εἰς M 28 κινήτην F ἐχόντων M
 29 μὴ οὔσα πρότερον a 30 εἰ om. FM καὶ ὕστερον F

τῆς κινήσεως καὶ τὸ ὕστερον μετὰ τὴν κίνησιν· εἰ δὲ τὸ πρότερον καὶ 264^r
 τὸ ὕστερον, ἀνάγκη καὶ χρόνον εἶναι πρὸ τῆς κινήσεως καὶ μετὰ τὴν κί-
 νησιν· τὸ γὰρ πρότερον καὶ τὸ ὕστερον τοῦτο, καθ' ὃ λέγουσιν πρότερον
 μὴ οὖσαν κίνησιν ὕστερον γίνεσθαι καὶ πρότερον οὖσαν ὕστερον μὴ εἶναι,
 5 τὰ εἶναι τῶν τοῦ χρόνου μερῶν δηλοῖ· μέρη γὰρ ταῦτα χρόνου. καὶ εἰς
 αὐτὰ διαιρεῖται ὁ χρόνος. εἰ δὲ χρόνον ἀνάγκη πρὸ τῆς κινήσεως εἶναι
 καὶ μετὰ τὴν κίνησιν, ὁ δὲ χρόνος ἢ κινήσις ἐστὶν ἢ ἀριθμὸς κινήσεως, 265^r
 ὡς δεῖδεικται, ἀνάγκη καὶ κίνησιν εἶναι πρὸ τῆς κινήσεως καὶ μετὰ τὴν
 κίνησιν. ὥστε τοῖς λέγουσιν, ὅτι μὴ οὖσα πρότερον κίνησις ὕστερόν ἐστι
 10 καὶ οὖσα πρότερον ὕστερον οὐκ ἔσται, ἔπεται τὸ λέγειν ὅτι ἦν ποτε κίνησις,
 ὅτε οὐκ ἦν κίνησις, καὶ ἔσται ποτὲ κίνησις, ὅτε οὐκ ἔσται κίνησις. ἀλλὰ
 τοῦτο μὲν αὐτοῖς παρήκεν ἐπαγαγεῖν. λαβὼν δὲ ὅτι ὁ χρόνος ἢ κινήσις,
 ἐστὶν ἢ ἀριθμὸς κινήσεως, ὡς ἀεὶ χρόνου ὄντος εἶναι κίνησιν, καὶ ὅτι 5
 αἰδίος ἐστὶν ὁ χρόνος, ἐπήγαγεν ὅτι ἀνάγκη καὶ κίνησιν αἰδίον εἶναι.
 15 ὅτι δὲ αἰδίος ὁ χρόνος ἠνίκατο μὲν διὰ τοῦ προτέρου καὶ ὑστέρου. εἰ γὰρ
 ὁ μὲν χρόνος τὸ πρότερον καὶ ὕστερόν ἐστι, τὸ δὲ πρότερον καὶ ὕστερον
 αἰδίον ἐστὶν (εἰ γὰρ τι εἶη πρὸ τοῦ προτέρου, καὶ αὐτὸ πρότερόν ἐστι, καὶ
 εἰ μετὰ τὸ ὕστερον, καὶ αὐτὸ ὕστερον), καὶ ὁ χρόνος ἄρα αἰδίος. καὶ δεῖκνυσι
 δὲ πρῶτον μὲν ἐκ τῆς κοινῆς τῶν φυσικῶν περὶ τούτου δόξης. πάντας γὰρ
 20 αἰδίον οἶεσθαι τὸν χρόνον πλὴν τοῦ Πλάτωνος· οὗτος γὰρ ἄμα τῷ κόσμῳ
 γενέσθαι φησὶν αὐτόν· ὅπως δὲ τοῦτο λέγει Πλάτων, μετ' ὀλίγον εἰσόμεθα.
 ὁ μὲντοι Δημόκριτος οὕτως αἰδίον ἐπέπειστο εἶναι τὸν χρόνον, ὅτι βουλό-
 μενος δεῖξαι μὴ πάντα γενητὰ ὡς ἐναργεῖ τῷ τὸν χρόνον μὴ γεγονέναι
 προσεχρήσατο. καὶ Ἀναξαγόρας δέ, ὅταν λέγῃ “ἦν ὁμοῦ πάντα χρῆματα”,
 25 χρόνον ἐνδείκνυται πρὸ τῆς κοσμοποιῦ διακρίσεως· καὶ γὰρ τὸ “ἦν”
 χρονικόν, καὶ ἀδιάκριτα ὄντα τὸν ἄπειρον πρὸ τοῦ χρόνον ὕστερον δια-
 κρῖναι καὶ κοσμεῖσθαι τὸν νοῦν φησι, καὶ Ἐμπεδοκλῆς δὲ ἐξ αἰδίου λέγων 15
 ἀνὰ μέρος τὴν ἐπικράτειαν γίνεσθαι ποτὲ μὲν τῆς Φιλίας ποτὲ δὲ τοῦ
 Νείκουσ δῆλός ἐστιν αἰδίον τὸν χρόνον οἰόμενος· εἰ δὲ ὁ χρόνος αἰδίος,
 30 καὶ ἡ κίνησις.

1 καὶ τὸ ὕστερον—πρότερον (3) om. F 2 τὸ om. M 4 γενέσθαι F 6 post
 ἀνάγκη add. καὶ F 8 καὶ πρὸ τῆς κινήσεως κίνησιν εἶναι M 9 λέγουσι μὴ
 οὖσαν πρ. κίνησιν M πρότερον—καὶ οὖσα (10) om. sed in marg. add. A¹
 9. 10 ἐστὶ καὶ—οὐκ ἔσται] γέγονεν F 10 οὐκ ἔ. ὅ. transp. M 12 ἦ] ἢ M
 15 πρότερον καὶ ὕστερον F 16 μὲν om. M καὶ τὸ ὕστ. ἐστὶ M 17 πρὸ]
 ἐκ M 18. 19 δεῖκνυσι πρότερον μὲν M: δ. μὲν πρότερον F 19 κοινῆς] κινή-
 σεως M 21 λέγει τοῦτο F 22 τὸν χρόνον εἶναι M 23 ἐναργεῖ F: ἐνεργεῖ M
 24 καὶ—χρονικόν (26) om. F Ἀναξαγόρας] fr. 1 25 δεῖκνυει M 26 ἀδιάκρι-
 τον M post πρὸ τοῦ addendum esse νοῦ dubitanter coniecerat Brandisius (in Sim-
 plicii Aldina), sed recte in Scholiis suis p. 426^b20 sprevit

p. 251^b17 Πλάτων δὲ γεγονέναι μόνος. ἄμα γὰρ αὐτὸν τῷ 265^r
οὐρανῷ γεγονέναι, τὸν δὲ οὐρανὸν γεγονέναι φησί.

Τὰ πολλάκις ἐν ἄλλοις εἰρημένα πρὸς ἐμοῦ καὶ νῦν ἀναγκαῖον εἰπεῖν, 20
ὅτι πολλαχῶς τοῦ γενητοῦ καὶ ἀγενήτου λεγομένων ἄλλως μὲν ὁ Πλάτων
5 ἄλλως δὲ ὁ Ἀριστοτέλης αὐτῷ χρώμενοι δοκοῦσιν ἐναντιοῦσθαι πρὸς ἀλλή-
λους οὐκ ἐναντιούμενοι. καὶ γὰρ γενητὸν λέγεται τὸ πρότερον μὲν μὴ ὄν,
ὑστερον δὲ ὄν, καὶ ἐν μέρει χρόνου τὴν ὑπόστασιν ἔχον, καθ' ὃ σημαινόμε-
μενον Ἀριστοτέλης χρῆται τῷ γενητῷ πρὸς τὸ αἰδίον ἀντιδιαϊρῶν αὐτό.
ἄλλο δὲ τοῦ γενητοῦ σημαινόμενον τὸ πρὸς τὸ ὄντως ὄν τὸ αἰώνιον καὶ
10 ἀδιυπόστατον ἀντιδιηρημένον, ὅπερ ἐν τῷ γίνεσθαι τὸ εἶναι ἔχον ἀπ' 25
αἰτίας ἄλλης ὑφίσταται καὶ οὐχ ὑφ' ἑαυτοῦ. καὶ δι' ἄμφω ταῦτα διὰ τε τὴν
πρὸς τὸ ὄντως ὄν καὶ ἄμα ὄλον ὄν καὶ τὴν πρὸς τὸ ἀδιυπόστατον ἀντί-
θεσιν γενητὸν λέγεται, καὶ αἰδίον ἦ. καὶ κατὰ τοῦτο τὸ σημαινόμενον ὁ
Πλάτων πᾶσαν τὴν αἰσθητὴν καὶ σωματικὴν σύστασιν γενητὴν καλεῖ. τὸ
15 γὰρ σωματικὸν πᾶν διεσπασμένον οὔτε αὐτὸ ὑφίστάνειν ἑαυτὸ δύναται οὔτε
ἄμα ὄλον συνῆχθαι οὔτε κατὰ τὴν οὐσίαν οὔτε κατὰ τὸ εἶναι τῆς οὐσίας·
καὶ δῆλός ἐστιν εὐθύς τῷ ὄντι τὸ γενητὸν ἀντιτιθεῖς, ἐν οἷς φησί. "τί τὸ 30
ὄν μὲν αἰεὶ, γένεσιν δὲ οὐκ ἔχον, καὶ τί τὸ γινόμενον μὲν, ὄν δὲ οὐδέποτε."
κατὰ δὴ τοῦτο τὸ γενητὸν καὶ οὐχὶ τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀριστοτέλους λεγόμενον
20 καὶ τὸν κόσμον γενητὸν ὁ Πλάτων φησί καὶ τὸν χρόνον. ἐρωτήσας γοῦν
περὶ τοῦ κόσμου "πότερον ἦν αἰεὶ γενέσεως ἀρχὴν ἔχων οὐδεμίαν, ἢ γέ-
γονεν ἀπ' ἀρχῆς τινος ἀρξάμενος;" ἀπεκρίνατο. "γένεον· ὁρατὸς γὰρ ἀπτὸς
τέ ἐστι καὶ σῶμα ἔχων, πάντα δὲ τὰ τοιαῦτα αἰσθητά, τὰ δὲ αἰσθητά 35
δόξη περιληπτά μετ' αἰσθήσεως, γινόμενα καὶ γενητὰ ἐφάνη." ὁρᾷς, ὅτι
25 τὴν αἰτίαν ἀποδοῦδος τοῦ γενητὸν εἶναι τὸν κόσμον οὐκ εἶπεν, ὅτι "πρότερον
γὰρ μὴ ὄν ὑστερον ἔστιν", ἀλλ' ὅτι "ὁρατὸς γὰρ ἀπτὸς τέ ἐστι καὶ σῶμα
ἔχων." ἀλλὰ καὶ τὸν χρόνον γενητὸν εἶναι βούλεται "χρόνος δ' οὖν
μετ' οὐρανοῦ γέγονε" λέγων. καὶ τούτου δὲ αἷτιον οὐ τὸ πρότερον ὄντα
30 οὕτως ὡς τὸν αἰῶνα, ἀλλ' ὅτι εἰκὼν ἐστὶν αἰῶνος καὶ κατὰ κίνησιν ὑφέ-
στηκε. λέγει γοῦν ὁ παρὰ Πλάτωνι Τίμαιος μετὰ τὴν τοῦ σωματοειδοῦς 40
ψύχωσιν. "ὡς δὲ κινήθην αὐτὸ καὶ ζῶν ἐνόησεν τῶν αἰδίων θεῶν γεγόνος

1 γεγονέναι AFM: αὐτὸν γεννᾶ a ex Aristotele (ubi tamen αὐτὸν sec. Vitellium om. E)
post μόνος incipit demum lemma in F, quod sic legitur πλάτων ἄμα τῷ οὐρανῷ φησί
γεγονέναι 3 codices FM, quia finem versus magis magisque mendose et lacu-
nose scripti sunt, nisi gravioribus locis non iam adnotabuntur et desinant f. 291^r40 F,
f. 295^v2 M 8 post σημαινόμενον add. ὁ FM 9. 10 ὄν — ἀδιυπόστατον FM:
om., sed in mrg. suppl. A¹: ὄν ceteris omissis a post ὄν add. καὶ F 11 οὐκ
ὑφ' ἑαυτοῦ a: οὐκ ἀφ' ἑαυτοῦ F 17 φησί] Tim. p. 27 D 18 μὲν (post ὄν) om.
Plato cf. Simpl. p. 135,10 μὲν αἰεὶ Plato, at cf. Simpl. l. c. 20 ἐρωτήσας] Tim.
p. 28 B 22 ἀρξάμενος a 28 λέγων] Tim. p. 38 B 31 Τίμαιος] p. 37 CD
cf. p. 703,30. 1159,16 32 ζῶν AM: ζῶν aF γεγόνος aF: γεγόνως AM

ἀγαλμα ὁ γεννήσας πατήρ, ἡγάσθη τε καὶ εὐφρανθεὶς ἔτι δὴ μάλλον ὅμοιον 265^r
 πρὸς τὸ παράδειγμα ἐπενόησεν ἀπεργάσασθαι. καθάπερ οὖν αὐτὸ τυγχάνει
 ζῆλον αἰδίων ὄν καὶ τόδε τὸ πᾶν οὕτως εἰς δύναμιν ἐπεχείρησε τοιοῦτον
 ἀποτελεῖν. ἡ μὲν οὖν ζήου φύσις ἐτόγγανεν οὕσα αἰώνιος. καὶ τοῦτο
 5 μὲν δὴ τῷ γεννητῷ παντελῶς προσάπτειν οὐκ ἦν δυνατόν· εἰκὼ δὲ ἐπενόει 45
 κινήτῳ τινα πῶνος ποιῆσαι. καὶ διακοσμῶν οὐρανὸν ἅμα ποιεῖ μένοντος
 αἰώνος ἐν ἐνὶ κατ' ἀριθμὸν ἰοῦσαν αἰώνιον εἰκόνα, τοῦτον δὲ δὴ χρόνον
 ὠνομάκαμεν' ἐπίστησεν οὖν, ὅτι καὶ τόδε τὸ πᾶν ὡς δυνατόν αἰδίων
 εἶναι βουλόμενος ὁ δημιουργὸς εἰκονικῶ ὄντι τούτῳ εἰκόνα τοῦ αἰώνος
 10 αὐτῷ τὸν χρόνον ἐδωρήσατο, ἵνα ὡς ὁμοιότατος, φησὶν, ὁ κόσμος τῷ παρα-
 θεϊγμاتي κατὰ δύναμιν ἦ. τὸ μὲν γὰρ δὴ παράδειγμα πάντα αἰωνά
 ἔστιν ὄν, ὁ δὲ αὐτὸς διὰ τέλους τὸν ἅπαντα χρόνον γεγονώς τε καὶ ὢν καὶ 50
 ἐσόμενος· εἰ οὖν ἐν παντὶ χρόνῳ καὶ γεγονώς ἔστιν ὁ κόσμος καὶ ὢν
 καὶ ἐσόμενος, δῆλον ὅτι αἰδίας ἔστι καὶ αὐτός, οὐχ ὡς αἰώνιος δέ. τὸ γὰρ
 15 αἰώνιον ἅμα πᾶσαν ἑαυτοῦ καὶ τὴν οὐσίαν ἔχει καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν
 ἐνέργειαν, ὅτι καὶ ὁ αἰὼν τὸ ἀεὶ τῷ ὄντι συνήρηκεν. ὁ δὲ χρόνος καὶ τὸ
 ἔγγηρον ἐν τῷ γίνεσθαι τὸ εἶναι ἔχοντα τὸ ὀλοτελεῖς ἐκεῖνων κατὰ κίνησιν
 καὶ γένεσιν ἐκμηρύνονται. εἰ οὖν καὶ Πλάτων διὰ τὸν χρόνον φησὶ τῆς
 20 δυνατῆς αἰδιότητος τὸ πᾶν μετέχειν, | δῆλον ὅτι καὶ κατ' αὐτὸν αἰδίας 265^v
 20 ἔστιν ὁ χρόνος, εἰ καὶ μὴ οὕτως ὡς ὁ αἰὼν. μηδεὶς οὖν πρὸς τὰ ῥήματα
 βλέπων ἐναντιοῦσθαι νομιζέτω τοὺς φιλοσόφους. εἰ μὲν γὰρ τὰ αὐτὰ ση-
 μαινόμενα τοῦ γενητοῦ καὶ ἀγενήτου λαμβάνοντες ὁ μὲν γενητῶν, ὁ δὲ
 ἀγένητον ἔλεγε τὸν χρόνον καὶ τὸν κόσμον, ἐναντίως ἂν ἔλεγον· νῦν δὲ
 ταῖς μὲν ἐννοίαις συμφέρονται. εἰ γὰρ ὁ μὲν Ἀριστοτέλης ἀριθμὸν κινή-
 25 σεως λέγει τὸν χρόνον, ὁ δὲ Πλάτων κατ' ἀριθμὸν ἰοῦσαν αἰώνιον εἰκόνα, τί 5
 ἄρα ταῦτα ταῖς ἐννοίαις διαφέρειτον, ὅποτε καὶ μέχρι τῶν ὀνομάτων συμφέ-
 ρονται; καὶ εἰ ὁ μὲν Ἀριστοτέλης αἰδίων τὸν χρόνον φησὶν, ὁ δὲ Πλάτων
 αἰδίων τὸν κόσμον διὰ τῆς τοῦ χρόνου μεθέξεως γεγονέναι λέγει, καὶ εἰ
 σαφῶς ὁ Πλάτων τὸν μὲν κόσμον γενητῶν ὡς σωματικὸν φησι, τὸν δὲ
 30 χρόνον ὡς ἐν κινήσει καὶ τῷ γίνεσθαι τὸ εἶναι ἔχοντα, ἅπερ καὶ Ἀριστο-
 τέλης ἐπ' ἀμφοῖν ὁμολογεῖ, πῶς ἔτι τὸ γενητῶν τοῦ Πλάτωνος πρὸς τὸ 10
 ἀγένητον τοῦ Ἀριστοτέλους ταῖς ἐννοίαις καὶ οὐχὶ τοῖς ὀνόμασι μόνους
 ἀντιφάσκειν νομιζόμεν; διὰ τί οὖν, φαίη τις ἂν, ὁ Ἀριστοτέλης ἔξω ἐνός
 35 ὁδὸ καὶ ὀνομαστὴ προσθεῖς, ὅτι Πλάτων μόνος γεγονέναι φησὶ καὶ τὴν αἰτίαν
 τοῦ γεγονέναι προσθεῖς· ἅμα γὰρ αὐτὸν τῷ οὐρανῷ γεγονέναι, τὸν
 δὲ οὐρανὸν γεγονέναι φησὶν; ἢ ὅτι παλαιὸν ἔθος ἦν καὶ πρὸς τὸ φαινό-
 μενον ἀντιλέγειν φειδῶσι τῶν ἐπιπολαυτέρων τὰς γνώμας. ἐπειδὴ οὖν τὸ 15
 γενητῶν συνηθέστερον ἐπὶ τῶν πρότερον μὴ ὄντων ὕστερον δὲ ὄντων ἐλέ-
 40 γετο, διὰ τοῦτο πρὸς ταύτην τὴν σημασίαν τοῦ ὀνόματος ἀντιλέγων ὁ

3 ὄν supra v. add. Δ¹

4 τοῦ ζήου Plato [cf. Simpl. I. c.]

10 φησὶν Tim.

p. 38 B ἐν' ὡς ὁμοιότατος αὐτῷ κατὰ δύναμιν ἢ τὸ μὲν γὰρ κτλ.

'Αριστοτέλης δοκεῖ μὲν εὐθύνειν τὸν Πλάτωνα ὡς γενητὸν εἰπόντα, εὐθύνει 265,
δὲ κατὰ τὸ ἀληθές οὐ τὸν Πλάτωνα, ἀλλὰ τοὺς ἐπὶ τούτου τοῦ σημαينو-
μένου τὸ γενητὸν τῷ χρόνῳ καὶ τῷ κόσμῳ προσάφαντας.

5 p. 251^b19 Εἰ οὖν ἀδύνατον εἶναι καὶ νοῆσαι χρόνον ἄνευ τοῦ
νῦν ἕως τοῦ εἴπερ ὁ χρόνος πάθος τι κινήσεως.

'Επειδὴ ὁ χρόνος ἢ κινήσις ἐστιν ἢ ἀριθμὸς ἢ πάθος τι τῆς κινήσεως 25
ἢ ἀπλῶς τῇ κινήσει τι πάντως συνυπάρχον, εἰ αἰδιός ὁ χρόνος, αἰδιός
πάντως ἐστὶν καὶ ἡ κίνησις. δεῖξας οὖν πρότερον, ὅτι αἰδιός ὁ χρόνος
ἐκ τε τοῦ προτέρου καὶ ὑστέρου καὶ ἐκ τῆς πάντων τῶν φυσικῶν πλην
10 ἐνός, ὡς φησιν, περὶ τούτου δόξης, τὸ αὐτὸ καὶ δι' ἄλλης ἐπιχειρήσεως
ἔτι μᾶλλον τῷ χρόνῳ προσηκόουσης ἀποδείκνυσιν. ἡ δὲ ἀπόδειξις δοκεῖ μοι
τοιαύτη· ὁ χρόνος κατὰ τὸ νῦν ἔστι τε καὶ νοεῖται· τοῦ γὰρ χρόνου τὸ νῦν
μόνον ἐν ὑποστάσει ἐστί, διότι τὸ μὲν παρεληλυθὸς οὐκέτι ἐστί, τὸ δὲ 30
μέλλον οὐπῶ· τὸ κατὰ τὸ νῦν ὑφεστὸς κατὰ μεσότητα ὑφέστηκεν, ἥτις
15 ἀρχὴ μὲν ἐστὶ τοῦ ἐσομένου χρόνου, τελευτὴ δὲ τοῦ παρελθόντος. τὸ
κατὰ μεσότητα τοιαύτην ὑφεστὸς, ὡς καὶ πρὸ τοῦ ληφθέντος αἰεὶ καὶ μετὰ
τὸ ληφθὲν εἶναι τι, τοιοῦτον· πᾶν γὰρ τὸ ἐν ὑποστάσει νῦν μέσον ἐστί
χρόνων καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς νῦν· τὸ οὖν τοιοῦτον αἰδιόν ἐστιν· ὃ γὰρ ἂν
20 ὑποθῆται τις ὡς ἔσχατον νῦν, καὶ αὐτὸ μέσον ἐστί καὶ ἔχει μεθ' ἑαυτὸ
χρόνον, ὥστε μὴ εἶναι ἔσχατον νῦν μηδὲ χρόνον· εἰ γὰρ χρόνον, καὶ νῦν, 35
εἰ τὸ πέρας τοῦ χρόνου νῦν ὥσπερ τῆς γραμμῆς στιγμῆ. ὁμοίως δὲ οὐδὲ
ἀρχὴν ἔξει· καὶ γὰρ τὸ ἐν ἀρχῇ δοκοῦν νῦν μέσον καὶ αὐτὸ ἐστίν, ὥσπερ
ἀρχὴ τοῦ μέλλοντος, οὕτω πέρας ὂν τοῦ παρεληλυθότος. ὁ χρόνος ἄρα
αἰδιός ἐστιν οὔτε ἀρχὴν ἔχων οὔτε τέλος. εἰ δὲ ὁ χρόνος αἰεὶ ἐστί, ὁῦλον
25 ὅτι καὶ ἡ κίνησις αἰεὶ ἔσται, εἴπερ ὁ χρόνος ἀριθμὸς ἢ πάθος ἐστί τῆς
κινήσεως. καὶ ὥσπερ οὐδὲ κινήσιν ἄνευ χρόνου λαβεῖν δυνατόν, οὐδὲ
χρόνον ἄνευ κινήσεως.

Τὰ μὲν οὖν ὑπὸ τοῦ 'Αριστοτέλους κἀνταῦθα νοερῶς καὶ θειῶς εἰρη- 40
μένα πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ αἰδιόν εἶναι τὴν κίνησιν τῆς δυνατῆς ὑπὸ τῶν
30 ἐξηγητῶν σαφηνείας τετύχηκεν. ὁ δὲ Γραμματικὸς πάλιν καὶ τούτοις
ἀντιλέγειν πειραθεὶς ἴδωμεν, ὁποῖος ἄρα φανεῖται βασιανίζομενος. συγχα-
ρήσας δὲ οὗτος ὁμοίως ἔχειν τῷ χρόνῳ τὴν κίνησιν αἰδιότητός τε πέρι
καὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς πρὸς τὴν αἰδιότητα μάχεται τοῦ χρόνου καὶ τοὺς
κατασκευάζοντας αὐτὴν λόγους ἀνατρέπειν φιλονεικεῖ τριχῆ διηρημένους,
35 ὧν ὁ πρῶτος εὐθὺς ἀπὸ τοῦ προτέρου καὶ ὑστέρου τὴν ἐπιχείρησιν ἐποιή-
σατο. ὁ γὰρ λέγων τὴν κίνησιν γενητὴν εἶναι οὐδὲν ἄλλο λέγει ἢ ὅτι
πρότερον μὴ οὔσα ὕστερον ἐστί, καὶ ὁ λέγων φθαρτὴν οὐδὲν ἄλλο λέγει
ἢ ὅτι πρότερον οὔσα ὕστερον οὐκ ἔστιν. εἰ οὖν τὸ πρότερον καὶ τὸ ὕστερον

4 ἀδύνατον AFM: ἀδυνατόν ἐστι καὶ ex Aristotele a
τικὸς] cf. ad p. 1117,12 et in primis 1129,29

7 ὁ om. a

30 Γραμμα-

χρόνου μέρος ἐστίν, καὶ πρὸ κινήσεως ἔσται χρόνος καὶ μετὰ τὴν κίνησιν· 265^v
 ὅπου δὲ χρόνος, πάντως καὶ κίνησις. ὥστε καὶ πρὸ τῆς πρώτης δοκούσης
 κινήσεως ἔσται κίνησις αἰεί, καὶ μετὰ τὴν ἐσχάτην δοκούσαν πάλιν ἔσται
 κίνησις· αἰδίως ἄρα ἢ κίνησις. πρὸς δὲ τοῦτον τὸν λόγον ἀπαντῶν οὗτος 50
 5 τρία τιὰ προείληφεν οἷον ἀξιώματα πρὸς τὴν θαυμαστὴν αὐτοῦ κατα-
 σκευήν, πρῶτον ὅτι ὁ χρόνος τρίτην ἀπὸ σωμάτων ἔχει τὴν ὑπερβῆν ἢ
 τετάρτην, ὡς ὕστερον ἐπιδηριθούμενος λέγει. εἶναι γὰρ πρῶτον τὸ σῶμα
 καὶ δευτέραν τὴν κινητικὴν αὐτοῦ δύναμιν καὶ τρίτην τὴν κίνησιν, καὶ
 οὕτως ἐπὶ τῇ ἐνεργητικῇ κινήσει τὸν χρόνον ἀριθμὸν ὄντα κινήσεως.
 10 δεύτερον δὲ τὰς νοεράς οὐσίας παντὸς ἐξηρηθῆναι φησι σώματος καὶ τῇ
 οὐσίᾳ | καὶ τῇ ἐνεργείᾳ καὶ ἐπαινεῖ καὶ τὸν Πλάτωνα καὶ τὸν Ἄριστο- 266^r
 τέλην καὶ τοὺς ἄλλους φιλοσόφους τοὺς τοῦτο ἀποδείξαντας. καὶ τρίτον
 “συνωμολόγηται, φησί, περὶ τοῦ νῦν, ὡς εἰ ἀμερῆς αὐτοῦ καὶ ἀδιάστατος
 ἢ πρὸς τὰ νοητὰ τυγχάνει ἐπιβολὴ καὶ μὴ δεομένη συλλογισμῶν εἰς τὴν
 15 τοῦ νοητοῦ κατάληψιν ὡς διανοίᾳ μεταβαίνουσα ἐπὶ προτάσεις ἀπὸ προτάσεων,
 ἀλλ’ ἢ ἀπτεται ἢ οὐχ ἀπτεται. ἀλλ’ οὖν γε πάλιν καὶ τοῦτο περὶ τῆς τοῦ 5
 νοῦ ἐνεργείας προσωμολόγηται, ὡς οὐκ ἀθρήαν ἅμα πάντων τῶν ὄντων
 ἴσχει τὴν νόησιν· οὐδὲ γὰρ καὶ θεὸν ἅμα καὶ ἄγγελον καὶ τὰς τῶν ψυχῶν
 διαφοράς τε καὶ κοινωνίας καὶ σώματα καὶ χρόνον καὶ αἰῶνα καὶ τὰ λοιπὰ
 20 τῶν ὄντων νοεῖν δύναται· τοῦτο γὰρ τῆς θείας μόνης, ἵνα οὕτως εἴπω,
 νοήσεώς ἐστιν ἴδιον, ἢ ἀμερῆς ἀπάντων τῶν ὄντων καὶ τῶν παρφηχικῶτων
 ἅμα καὶ τῶν μελλόντων γνώσις. οὐ περὶ τοῦ θείου δέ, φησί, νοῦ τὸν λόγον
 νῦν ποιούμεθα, ἀλλὰ περὶ τοῦ μετ’ ἐκείνου, εἴτε ἀγγελικὸς εἴη εἴτε ψυχι- 10
 κὸς εἴτε ὁποιοσοῦν ἄλλος. ὁ τοίνυν νοῦς, φησί, μεταβατικῶς ἀπὸ νοή-
 25 ματος εἰς νόημα προῖων δύο ἅμα νοήματα κατὰ ταῦτόν οὐκ ἐπιδέχεται,
 ἀλλὰ τὸ μὲν τι πρῶτον ἐνόησε, τὸ δὲ δεύτερον, τὸ δὲ τρίτον.” ταῦτα
 ὥσπερ ἀξιώματα προλαβῶν ἐπήγαγεν αὐτοῖς· “εἰ ὁ νοῦς τῆς πρὸς τὰ
 σώματα σχέσεως καὶ τῇ οὐσίᾳ καὶ τῇ ἐνεργείᾳ κεχώρισται, δῆλον ὅτι
 καὶ τῆς τῶν σωμάτων κινήσεως πολλῶ μᾶλλον ἐστέρηται καὶ τοῦ χρόνου.
 30 εἰ οὖν ἄσχετος μὲν ὁ νοῦς καθὼ νοῦς ἐστὶ πρὸς τὸν χρόνον, οὐχ ἅμα 15
 δὲ πάντων τῶν νοητῶν ἴσχει τὴν νόησιν, ἀλλὰ τότε τυχὸν πρότερον νοήσας
 ἐφεξῆς εἰς ἕτερον μετέρχεται νόημα καὶ ἐκείνου πάλιν εἰς ἄλλο, ἔστιν ἄρα
 ἐν ταῖς νοήσεσι τοῦ νοῦ τὸ πρότερον νόημα καὶ τὸ ὕστερον, καίτοι χρονι-
 κῆς ἀπάσης ἡλλοτριωμένον σχέσεως. οὐκ ἄρα τὸ ὅπως οὖν νοούμενον ἢ
 35 λεγόμενον πρότερόν τε καὶ ὕστερον εὐθὺς καὶ χρόνου δηλωτικόν ἐστίν. εἰ
 δὲ καὶ χρόνος, φησί, μετ’ οὐρανοῦ γέγονε κατὰ τὸν Πλάτωνα, εἴ τις ἀνέλοι
 τὰ σώματα, ἀναιρεῖ καὶ τὸν χρόνον, οὐ μέντοι τὸν νοῦν ἀναιρεῖ. εἰ οὖν 20
 μεταβατικὴ ἐστὶν ἢ τοῦ νοῦ ἐνέργεια καὶ χρόνου μὴ ὄντος, ἀνάγκη τὸ μὲν
 πρῶτον νοεῖν τὸ δὲ δεύτερον· τοῦτο γὰρ αὐτῶ, φησί, κατ’ οὐσίαν ὑπάρχει.
 40 οὐκ ἄρα τὸ ὅπως οὖν πρότερον εἶναι καὶ ὕστερον λεγόμενον εὐθὺς καὶ

χρόνου δηλωτικόν ἐστίν. ἀλλὰ γὰρ εἴ τις, φησί, μηδὲ τὰς νοεράς οὐσίας 266^r
 ἐλευθέρας εἶναι τῆς πρὸς τὸν χρόνον σχέσεως συγχωρήσειε, πάντως γούν
 τὸν τοῦ χρόνου δημιουργὸν παντὸς ὑπέρτερον εἶναι καὶ ἐπέκεινα χρόνου
 τις ἀξιώσειεν. εἰ οὖν ἀμέσως δημιουργεῖ τὸν οὐρανὸν ὁ θεός, καὶ τὸ 25
 5 τοιῶσδε κινεῖσθαι αὐτῷ δέδωκεν· ἀνισοταχῆς δὲ τῶν οὐρανίων ἐστίν ἡ
 κίνησις. εἴ τις οὖν ὑπὸ τὴν αὐτὴν τοῦ ζφωδιακοῦ μοῖραν τοὺς πλανωμένους
 τῶν ἀστέρων συνελθουθότας ἐπινοήσειε, ὀφθαλμῶν ὅτι οὐκ ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ
 εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον ἕκαστος αὐτῶν ἐπαναστρέψει. οὐκοῦν ὅτε εἰς τὸ
 αὐτὸ σημεῖον ἡ σελήνη τὸν ἑαυτῆς ἀνύσασα κύκλον πάλιν κατήχησεν, ἐν
 10 ᾧ πάντες ἅμα ὄντες ἐτύχχανον πρότερον, ἔγνω δὴπουθεν ὁ ταῦτα διαταξά-
 μενος θεός, ὡς αὕτη μὲν τὸν ἑαυτῆς ἤνυσε κύκλον, οἱ λοιποὶ δὲ οὐδέπω· 30
 ὥστε εἰ τὸν μὲν ἔγνω πρότερον ἀποκαταστάνα τῶν ἀστέρων, τὸν δὲ ὕστε-
 ρον, ἔστιν ἄρα, ὅσον ἐπὶ ταῖς Ἀριστοτέλους ἐπιχειρήσεσι, καὶ ἐν ταῖς θείαις
 νοήσεσι τὸ μὲν πρότερον τὸ δὲ ὕστερον, διὰ τοῦτο δὲ καὶ ὁ χρόνος· οὐ
 15 γὰρ δὴ ἀγνοεῖν αὐτὸν ταῦτα φήσουσιν, ὧν αὐτός ἐστιν ἀμέσως δημιουργός·
 καὶ οὐκ ἐν ταῖς νοήσεσι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς βουλήσεσι. ὅτε γὰρ ἡ
 σελήνη τὸ αὐτὸ κατειλήξει σημεῖον, ἐβούλετο δὴπουθεν αὐτὴν οὕτως ἔχειν
 ὁ θεός, τοὺς δὲ λοιποὺς οὐδέπω ἐβούλετο. καὶ ὅτε τὸν ἥλιον ὑπομένειν 35
 ἦθελε, τοῦτο οὐπω τὸν στίλβοντα φέρε ἢ τῶν ἄλλων τινά. ἔστιν ἄρα καὶ
 20 ἐν ταῖς βουλήσεσι τοῦ θεοῦ προτέρα τις καὶ δευτέρα βούλησις καὶ τρίτη,
 καὶ διὰ τοῦτο χρόνος. ἔτι τῶν μελλόντων τὴν γνῶσιν ἔχει ὁ θεός· μέλ-
 λοντα δὲ ἐστίν οὐ τὰ καθόλου, ἀλλὰ τὰ καθ' ἕκαστα καὶ ἄτομα οἷον Σω-
 κράτης, πρὶν γενέσθαι, καὶ Πλάτων. οὐκοῦν εἰ οἶδεν τὸ μέλλον ὁ θεός,
 οἶδεν ὡς οὐπω ἐνέστηκεν· ὅταν δὲ πάλιν ἐνστή, οἶδεν ὅτι ἐνέστηκε· καὶ
 25 ἐπειδὴν φθαρῆ, οἶδεν ὡς παρήχηκε καὶ οὐκέτι τῶν ὄντων ἐστίν. ὥστε 40
 ἡ γνῶσις, καθ' ἣν ἦδει ὅτι μέλλει, προτέρα ἐστίν τῆς καθ' ἣν γινώσκει,
 ὅτι οὐκέτι τῶν ὄντων ἐστίν. εἰ οὖν διὰ τὴν τοῦ προτέρου καὶ ὕστερου
 λέξιν εὐθὺς καὶ χρόνος ἐμφαίνεται παρυφιστάμενος, οὐδὲ τὸν τοῦ χρόνου
 δημιουργὸν ἔξω τῆς τοῦ χρόνου ποιήσομεν σχέσεως." ταῦτα εἰπόν ἐφεξῆς
 30 διὰ πολλῶν πειρᾶται κατασκευάζειν, ὅτι τὰ ὑπέρχρονα μήτε νοῆσαι μήτε
 ἐρημνεῦσαι δυνατόμενοι χρονικῶς κεχρήμεθα ῥήμασιν. ὡς γὰρ ὁ θεός ἀχρό-
 νως τὰ ὑπὸ χρόνον νοεῖ, οὕτως ἡμεῖς τὰ ὑπὲρ χρόνον χρονικῶς. εἰ οὖν 45
 λέγομεν 'οὐκ ἦν αἰεὶ χρόνος' ἢ 'οὐκ ἦν πρὶν γενέσθαι' ἢ ἄλλη τινὶ λέξει
 χρώμεθα χρονικὴν ἔνοιαν σημαίνουσι, οὐκ εὐθὺς ἀνάγκη καὶ χρόνον συνεπι-
 35 νοεῖσθαι ταῖς λέξεσιν, ἀλλὰ μόνον τὸ μὴ αἰεὶ τὸν χρόνον εἶναι. ὅτι γὰρ

1 οὐσίας in mrg. A¹ (cf. p. 1162, 14. 1159, 28): om. aAFM 4 τις] l. οὗτος ex
 p. 1162, 15 5 ἀνισοταχῆς FM: ἀνισοταχεῖς a et (si silentio fides) A ἐστίν ἡ AM:
 εἰσὶν αἱ a: om. F 6 κινήσις AFM: κινήσεις a τις] τι a 11 οἱ λοιποὶ aM
 et corr. A¹: λοιποὶ A¹: λοιπὸν F 18 οὐδέποτε a 19 τοῦτο (scil. ὑπομένειν
 ἦθελε) AFM: τότε a 21 post καὶ add. οὐ a 22. 23 σωκράτην a 25 ὡς]
 ὅτι a (ut p. 1162, 36) 28 τοῦ om. a 29 ποιήσομεν AM (cf. p. 1162, 26): ποιήσομαι
 F: ποιησόμεθα a 31 κεχρήμεθα FM: κεκτήμεθα A: ἐρημνεύομεν a 32 ὑπὸ a (cf.
 p. 1163, 19): ὑπὲρ AFM: in mrg. γρ. τὰ ἀπὸ χρόνου A²

αἱ χρονικαὶ λέξεις οὐ πάντως καὶ χρόνον, ὅπως ἂν λέγωνται, σημαίνουσιν, 266^r
 ἐν τῇ πέμπτῃ τῶν Πρὸς Πρόκλον ἀποδεδειχέναι φησί. καὶ ἐκεῖθεν τὰς
 περὶ τούτου πίστει ἐκλέγεσθαι τοὺς ἐντυγχάνοντας παραιτεῖται, ὡς λέγει
 ὁ Γραμματικός, ἵνα τὸ παλλιλογεῖν (ἢ μάλιστα γέγγηθεν) ἐκφύγη. τούτων 50
 αὐτῇ λέξει τὰ πλεῖστα γεγραμμένα παρεθέμην πολλοὺς ἐλπίζων ἀπιστεῖν,
 εἰ τοιαῦτά τις ἐννοῶν καὶ γράφων πρὸς τοὺς κορυφαίους τῶν φιλοσόφων
 ἀντιλέγειν ἐτόλμησεν.

Ἄλλ' ἴδωμεν τὰ ὑπ' αὐτοῦ ῥηθέντα ἀπὸ τῶν ὑπ' αὐτοῦ προλη-
 φθέντων ὡς ἀξιωματῶν ἀρξάμενοι. τὸ δὴ πρῶτον ἔλεγε τὸν χρόνον
 10 τρίτην ἢ τετάρτην ἀπὸ σωματίων ἔχειν τὴν ὑπαρξίν μόνον τὸν τῆς ἐνερ-
 γείας μετρητικὸν χρόνον θεασάμενος. | καίτοι τῶν γε μεριστῶν καὶ γενη- 266^v
 τῶν καὶ ὅλων τῶν τοῦ ὄντος ὄντος ἐκβεβηκότων οὐ τὴν ἐνέργειαν μόνην,
 ἀλλὰ καὶ τὴν τοῦ εἶναι παράτασιν καὶ τὴν κατὰ τὰς ποιότητας μετρεῖ ὁ
 ὁ χρόνος. ἔπειτα ὁ πολλαχοῦ τὸν Πλάτωνα παράγων οὐκ ἐνενόησεν, ὅτι
 15 διὰ τὴν τοῦ χρόνου μέθεξιν ὁμοιότερον γενέσθαι τῇ παραδείγματι τὸν
 κόσμον φησί, ἐν οἷς γράφει "ὡς δὲ κινηθὲν αὐτὸ καὶ ζῶν ἐνόησε τῶν
 αἰδίων θεῶν γεγονὸς ἄγαλμα ὁ γεννήσας πατήρ" καὶ τὰ ἐφεξῆς, ἂ πρὸ 5
 ὀλίγου παραθέμενος οὐ δέσμαι πάλιν ἐνοχλεῖν. εἰ οὖν τῆς αἰδιότητος, ἣν
 οὗτος μόνῃ τῇ θεῷ προσήκειν οἶεται, διὰ τὸν χρόνον ὁ κόσμος μετέσχε
 20 καὶ τῆς μᾶλλον πρὸς τὸ παράδειγμα ὁμοιότητος ἥπερ ὅτε σωματικὸς μόνον
 ἦν καὶ ἔμψυχος, πῶς αὐτὸν ἀμενηνὸν οὗτος ἐνόμισεν; εἰ δὲ καὶ τὴν αὐτὴν
 ἀναλογίαν ἔχει πρὸς τὸν κόσμον, ἣν ὁ αἰὼν ἔχει πρὸς τὸ παράδειγμα τοῦ
 κόσμου (ὡς γὰρ ἐκεῖνο διὰ τὴν τοῦ αἰῶνος μέθεξιν ὑπερέτερον ἔχοντος 10
 τὰς αἰωνίον ἐστίν, οὕτω καὶ ὁ κόσμος διὰ τὴν τοῦ χρόνου μέθεξιν αἰδίας
 25 ὢν ὡς ὑπερέτερου μετέχει τοῦ χρόνου) * * * ἀλλὰ τοῦτο μὲν οὐδὲν θαυ-
 μαστόν, εἰ κέληθε τούτου τὴν περιέργον ἀδολεσχίαν τοῖς κλεινοῖς τῶν φιλο-
 σόφων πεπισμένον.

Τὸ δὲ δεύτερον αὐτοῦ τῶν ἀξιωματῶν τὸ λέγειν τὰς νοεράς οὐσίας
 πάντως ἐξηρῆσθαι σώματος καὶ τῇ οὐσίᾳ καὶ τῇ ἐνεργείᾳ εἶρηται καλῶς,
 30 καὶ ὅτλος ἢ οὗτος παντελῶς ἀγνωῶν τὴν νοεράν οὐσίαν, ὡς ἐκ τοῦ τρίτου 15
 μαθησόμεθα. ὁ γὰρ αὐτὸς ἐν τῇ τρίτῃ λέγει, καὶ ὅτι ἀμερῆς αὐτοῦ καὶ
 ἀδιάστατος ἢ πρὸς τὰ νοητὰ τυγχάνει ἐπιβολή, καὶ ὅτι οὐχ ἅμα θεὸν καὶ
 ἄγγελον καὶ τὰς τῶν ψυχῶν διαφοράς καὶ κοινωνίας καὶ τὰ ἄλλα γινώσκει.
 ἀλλὰ μεταβατικῶς ἀπὸ νοήματος εἰς νόημα προῖον καὶ δύο ἅμα νοήματα
 35 κατὰ ταῦτὸν μὴ καταδεχόμενος. τοῦτο γὰρ θεοῦ φησιν ἴδιον, ἀλλ' οὐ τοῦ
 ἀγγελικοῦ ἢ τοῦ ψυχικοῦ νοῦ· οὗτος γὰρ τὸ μὲν τι πρῶτον ἐνόησε, τὸ δὲ
 δεύτερον, τὸ δὲ τρίτον. πῶς οὖν ἀμερῆς αὐτοῦ καὶ ἀδιάστατός ἐστιν ἢ 20
 ἐπιβολή, εἰ μὴ δύο ἅμα νοεῖ, ἀλλὰ τὸ μὲν πρῶτον, τὸ δὲ δεύτερον, τὸ δὲ
 τρίτον, καὶ μεταβαίνει ἀπ' ἄλλου εἰς ἄλλο; τίνα δὲ καὶ λέγει τὸν νοῦν

1 λέγονται A: corr. A¹

2 ἐν τῇ πέμπτῃ τῶν πρὸς Πρόκλον] de mundi aetern.

V 2 10 ἀπὸ τῶν σωματίων a

16 γράφει] cf. p. 115-1, 32

25 lacunae

signum non extat in AM (lacunosus totus locus in F): explet πῶς αὐτὸς ἔσχατον τούτων

ἴγγεται a

29 παντός F

σώματα a

τοῦτον; ἢ γὰρ τὴν λογικὴν ψυχὴν ἢ τὸ ἄκρον ταύτης ἢ τινα ἄλλην οὐσίαν 266^v
 ὑπὲρ ψυχῆς; εἰ μὲν γὰρ τὴν λογικὴν ψυχὴν νοῦν καλεῖ (ταύτης γὰρ ἴδιοί
 εἰσιν αἱ συλλογιστικαὶ καὶ μεταβατικαὶ ἀπ' ἄλλων εἰς ἄλλα νοήσεις), οὐκ
 ἔστιν ἄσχετος αὐτῇ οὔτε πρὸς σώματα οὔτε πρὸς χρόνον. πῶς γὰρ οἷόν τε
 5 μεταβάσιν ἀπ' ἄλλου εἰς ἄλλο ἀχρόνως γενέσθαι; πῶς δὲ τὸ μὴ ἅμα 25
 νοοῦν οὐ τὸ μὲν ἐν προτέρῳ χρόνῳ νοεῖ, τὸ δὲ ἐν ὑστέρῳ; λεγέτω γὰρ
 ἡμῖν ὁ Γραμματικὸς, τί τὸ ἅμα σημαίνει καὶ τί τὸ οὐχ ἅμα, εἰ μὴ ἄρα τὸ
 ἅμα ὡς ταῦτόν τῳ ὁμοῦ τέθεικε καὶ τὴν τούτων διαφορὰν ἀγνοήσας.
 αἰσθάνομαι γάρ, ὅτι κατὰ τὸν μῦθον ὡς κεράτων οὗτος τῆς ἐν φιλοσο-
 10 φία μεγαλαυχίας ἐπιθυμήσας καὶ τῶν ὤτων ἀπεστερηθή, τῆς προσηκούσης
 αὐτῷ κατὰ τὴν γραμματικὴν συνασκήσεως, εἴπερ τὸ μὴ ἅμα γινώσκον,
 ἀλλ' ἀπ' ἄλλου εἰς ἄλλο μεταβαῖνον καὶ τὸ μὲν πρότερον νοοῦν τὸ δὲ 30
 ὕστερον, νομίζει μὴ κατὰ χρόνον νοεῖν. εἰ δὲ τὸ ἄκρον τῆς λογικῆς ψυχῆς
 νομίζει νοῦν ἢ τινα ὑπὲρ ψυχῆν οὐσίαν, εἰ μὲν μεταβατικὴν ποιεῖται τὴν
 15 νόησιν, ὡς οὗτος ἀξιοῖ, πλὴν τοῦ θεοῦ, εἴπερ ἄρα, πάντα οὕτω γινώσκειν
 λέγων, οὔτε ὑπὲρ ψυχῆν ἔστιν ἐκεῖνο οὔτε ὑπὲρ χρόνον. εἰ δὲ ἀθρόαν
 πάντων καὶ ἀμετάβατον, ὅπερ προσήκει τῳ κατ' οὐσίαν νῶ, οὐκέτι τὸ
 πρότερον καὶ τὸ ὕστερον, οὐδὲ τὸ εἰς ἕτερον ἐξ ἑτέρου μετερχόμενον ἔχει
 20 χώραν. ὥστε οὐκ ἂν εὔροι πρότερόν τι καὶ ὕστερον τοιοῦτον μὴ κατὰ 35
 χρόνον λεγόμενον, ὅπερ σπουδάζων ἀποδείξει τὴν ἀδιάρθρωτον ἑαυτοῦ περὶ
 τῆς νοεῖας οὐσίας ἔννοιαν ἀπεγύμνωσεν, ἔδει γὰρ τὰ τοῦ προτέρου καὶ
 ὕστερου σσημαίνόμενα ἢ ὑπὸ τοῦ Ἀριστοτέλους ἐν τε Κατηγορίαις καὶ μετ'
 ὀλίγων διαιρούμενα ἀκοῦσαι, ἢ αὐτὸν διελόμενον δεῖξαι, ποῖα μὲν ἐπιβάλλει
 τῳ χρόνῳ, ποῖα δὲ οὔ. λεγέσθω δὲ ὅμως πρὸς διάρθρωσιν τῆς ἐκεῖνου
 25 συγχύσεως, ὅτι τὸ 'πρῶτον' τάξιν ὀηλοῦν τριχῶς ὡς ἐν τοῖς παροῦσιν ἂν
 εἶη λεγόμενον, ἢ γὰρ τῇ θέσει (ὡς πρῶτον ἄνωθεν τὸν ἀπλανῆ λέγομεν 40
 οὐρανόν) ἢ τῇ φύσει καὶ τῇ οὐσίᾳ (ὡς τὸ συναναίρουσιν μὲν μὴ συναναί-
 ρούμενον δέ, καὶ συνεπιφερόμενον μὲν μὴ συνεπιφέρον δέ, ὡς ἔχει τὰ γένη
 πρὸς τὰ εἶδη) ἢ τὸ χρόνῳ πρότερον, ὡς τὰ Τρωικὰ τῶν Πελοποννησια-
 30 κῶν. λεγέτω τοίνυν ἡμῖν, εἰ μὴ κατὰ χρόνον ἔστι τὸ πρότερον καὶ ὕστερον
 ἐν τοῖς νοήμασι τοῦ παρ' αὐτοῦ λεγομένου νοῦ, κατὰ τί ἂν ἄλλο εἶη;
 θέσις μὲν γὰρ ἐν τοῖς νοητοῖς οὐκ ἔστιν, εἰ μὴ κατὰ μεταφορὰν λέγοιτο·
 εἰ δὲ καὶ ἦν, οὐδὲν ἐκώλυεν ἅμα νοεῖν τὰ πρότερον καὶ τὸ ὕστερον· ἅμα 45
 γοῦν οἶμαι νοεῖ τῆς σφαίρας τό τε κέντρον καὶ τὴν περιφέρειαν. ἀλλὰ
 35 καὶ τὸ φύσει πρότερον καὶ ὕστερον, ὥσπερ τὸ αἷτιον καὶ αἰτιατόν, ἅμα οὐ
 μόνος ὁ νοῦς, ἀλλὰ καὶ ἡ ψυχὴ νοεῖν ἀναγκάζεται διὰ τὴν πρὸς ἄλληλα
 σχέσιν. τὸ δὲ κατὰ μετάβασιν πρότερον καὶ ὕστερον καὶ μὴ ἅμα πάντως
 ἔχει συνυπάρχοντα χρόνον καὶ κίνησιν. καὶ τό γε ἐν τῇ γνώσει πρότερον
 καὶ ὕστερον τὸ μὴ ἅμα ὑπάρχον οὐδὲ ἐπινοῆσαι δύναμαι, πῶς ἂν κατ' 50
 40 ἄλλο σσημαίνόμενον ἢ τὸ κατὰ χρόνον λέγοιτο. ἀλλὰ λόγους οὗτος ἐκφυσᾶ

3 ἀπ' ἄλλων εἰς ἄλλα a: ἀπ' ἀλλήλων εἰς ἄλληλα AFM 9 μῦθον] 184 Aesopi Hal-
 miani de camelo et Iove κράτων a 11 τὴν om. a 15 γινώσκει aM
 22 Κατηγορίαις] c. 12 p. 14^a26 sqq. 34 ἀλλὰ] ἅμα a

κενὸς εἰς σύννοιαν αὐτῶν οὐκ ἐρχόμενος, ὅς γε τὸν νοῦν ὑπὲρ χρόνον 266^v
 θεῖς μεταβατικῶς αὐτῷ δέδωκεν ἐνεργείας. 'τόδε, γὰρ φησι, νοήσας ἐφε-
 ξῆς εἰς ἕτερον μετέρχεται νόημα. οὐχ ἅμα νοῶν', καὶ τοῦτο θεῖς ὑπὲρ
 χρόνον εἶναι φησι τὴν τοιαύτην ἐνεργείαν, σαφῶς ἐνδείκνυμενος τοῖς δυνα-
 μίαισι παρακαλοῦναι, ὅτι οὔτε τῆς νοεῖας οὐσίας ἢ γνώσεως οὔτε τῆς τοῦ
 χρόνου φύσεως ἐννοιαν ἔχει διηρηθωμένην. διὸ προθέμενος δεῖξαι πρό- 267^v
 τερόν τι καὶ ὕστερον μὴ κατὰ χρόνον ὑπάρχον, προσβάλετο μὲν τὸν νοῦν
 ὡς ὑπὲρ χρόνον ὄντα καὶ ἐνεργοῦντα κατ' ἄλλο τι πρότερον καὶ ὕστερον·
 τὸ δὲ πρότερον καὶ ὕστερον τὰ χρονικὰ λαβὼν ἐπ' αὐτοῦ πάντα συνέφερεν.
 10 εἰ γὰρ ἀπ' ἄλλου εἰς ἄλλο μετέρχεται, ὁτλον ὅτι κινεῖται, ὅπου δὲ κίνησις,
 ἐκεῖ καὶ χρόνος, ὡς καὶ αὐτὸς τῆς ἀντιλογίας ἀρχόμενος ὠμολόγησεν 5
 ἀριθμὸν κινήσεως τιθεὶς τὸν χρόνον. κἄν μὴ πᾶν οὖν τὸ πρότερον καὶ
 ὕστερον ὅπως οὖν λεγόμενον εὐθὺς καὶ χρόνου δηλωτικὸν ἐστίν (οὐ γὰρ οὐ
 τὸ κατὰ φύσιν ἢ τὸ κατὰ θέσιν), ἀλλὰ τό γε ἐν τῇ μεταβατικῇ νοήσει
 15 πρότερον καὶ ὕστερον, καὶ ὁ τόδε πρότερον νοήσας ἐφεξῆς εἰς ἕτερον
 μετέρχεται καὶ ἐκεῖνου πάλιν εἰς ἄλλο, ὅτι ποτὲ ἂν ἦ τὸ οὕτω νοῦν,
 τοῦτο τὸ πρότερον καὶ ὕστερον κατὰ χρόνον καὶ οὐ κατ' ἄλλο τι τοῦ προ-
 τέρου καὶ ὕστερου σημαινόμενον κινήσις ἐστίν ἢ μετὰ κινήσεως. ἢ γὰρ 10
 μετάβασις, ὅπερ εἶπον, κίνησις· ὅπου δὲ κίνησις, ἐκεῖ καὶ χρόνος· ὥστε
 20 καὶ πάντα αὐτοῦ τὰ ἐφεξῆς ἐπιχειρήματα τὰ λέγοντα μεταβατικὴν μὲν,
 ἄχρονον δὲ τὴν τοῦ νοῦ καὶ τοῦ θεοῦ ἐνεργείαν ματαίως ἐπιχειρεῖται.
 μάταιος δὲ καὶ ἡ κατ' ἐπίνοιαν ἀναίρεσις τῶν σωμάτων καὶ τοῦ χρόνου
 συναίρεσις. 'εἰ γὰρ ἀνέλοι, φησί, τίς τὰ σώματα, καὶ τὸν χρόνον συν-
 αναιρεῖ, εἴπερ χρόνος μετ' οὐρανοῦ γέγονεν, ὡς φησὶν ὁ Πλάτων, οὐ μέντοι
 25 τὸν νοῦν ἀναιρεῖ. εἰ οὖν μεταβατικῇ, φησὶν, ἐστὶν ἡ τοῦ νοῦ ἐνέργεια 15
 καὶ χρόνου μὴ ὄντος, καὶ ἀνάγκη τὸ μὲν πρότερον νοεῖν, τὸ δὲ δεύτερον,
 οὐ πᾶν τὸ πρότερον καὶ ὕστερον λεγόμενον εὐθὺς καὶ χρόνου δηλωτικὸν
 ἐστίν.' ἐναυθῆα δὲ καὶ προσέθηκε τὸ τὸ μὲν πρότερον νοεῖν, τὸ δὲ δεύ-
 τερον, κατ' οὐσίαν ὑπάρχει τῷ νοῖ. καὶ ὅτι μὲν ὁ νοῦς νοεῖ τὸ πρότερον
 30 καὶ τὸ δεύτερον καὶ τὸ κατὰ φύσιν καὶ τὸ κατὰ θέσιν καὶ τὸ κατὰ χρόνον,
 πρόδηλον (τί γὰρ ἂν ἀγνοήσοι νοῦς ὧν), οὐ μέντοι μεταβατικῶς τὸ μὲν
 πρότερον νοεῖ, τὸ δὲ ὕστερον. καὶ τάχα τοῦτο ἔσφηλε τὸν Γραμματικόν. 20
 ἀκούσας γὰρ ἴσως τῶν φιλοσόφων λεγόντων, ὅτι ὁ νοῦς τὴν πρώτην ἐν
 ἑαυτῷ διάκρισιν ἀναφήνας καὶ παράγει διακεκριμένα τὰ πράγματα καὶ νοεῖ
 35 διακεκριμένως μὲν ἀμεταβάτως δὲ τὰ μὲν πρῶτα ὄντα τὰ δὲ δεύτερα ὡς
 διακεκριμένα, οὗτος μὴ νοήσας τὸ λεγόμενον ἐνόμισε λέγεσθαι, ὅτι τὰ μὲν
 πρῶτα νοεῖ, τὰ δὲ μεταβατικῶς εἰς ἕτερον ἐξ ἐτέρου νόημα μετερχόμενος.

1 ὡς γε a 2 φησί] cf. p. 1157, 31 3 ἐρχεται a 11 ἀρχόμενον a 17 post
 χρόνον add. ὄν a 19. 20 καὶ post ὥστε aM, supra add. A': om. F 20 ἐπιχειρεῖται-

καὶ

ται a: ἐπιχειρεῖται A: ἐπιχειρεῖται F: ἐπιχειρεῖται M 22 ante τοῦ add. ἢ a
 23 φησί] cf. p. 1157, 36. 37 26 καὶ (ante ἀνάγκη) om. FM. diversa est structura
 l. priore

τοῦτο δὲ διὰ τὴν ἄγνοιαν πέπονθεν τῶν περὶ τοῦ νοῦ καλῶς πεπιστευμέ- 267^r
 νων. εἰ γὰρ ἤκουσεν Ἀριστοτέλους λέγοντος περὶ τοῦ νοῦ “τῆ οὐσία ὧν 25
 ἐνεργεῖα” καὶ ὅτι ὁ νοῦς τὰ πράγματα ἐστὶ, καὶ ἀκούσας ἐνόησε τὰ λεγόμε-
 να, οὐκ ἂν μεταβατικῶς ἐνόησε τὰς ἐνεργείας τοῦ νοῦ. εἰ γὰρ ἡ ἐνεργεῖα
 5 τοῦ νοῦ καὶ τῆ οὐσίας αὐτοῦ συμπέπηγε καὶ τοῖς πράγμασι, δῆλον ὅτι
 ἀμετάβατος ἂν εἴη. ἀλλὰ τοῦτο μὲν, ὅπερ εἶπον, ἔστω πολὺ τὴν τούτου
 διάνοιαν ὑπερβαίνειν περὶ σιᾶς καὶ εἰδῶλα τὰ πρὸς ἀντιλογίαν αὐτῷ χρή-
 σιμα διατριβόντος, τὸ δὲ μὴ ἐφιστάνειν, ὅτι τὰ κατὰ μετάβασιν ἐνεργοῦντα, 30
 ὡς εἰς ἕτερον ἐξ ἐτέρου νόημα μετιέναι ἀπὸ προτέρου εἰς ὕστερον καὶ μὴ
 10 ἅμα ἄμφω συναρῆναι, † τοῦτο κατὰ χρόνον ἐνεργοῦν χρόνικόν ἔχει τὸ πρό-
 τερον καὶ τὸ ὕστερον, τοῦτο τῶν ἄγαν ἀνοήτων μοι δοκεῖ, ὥσπερ καὶ τὰ
 ἐφεξῆς αὐτῷ γεγραμμένα. οὐ γὰρ ἀρκεσθεῖς οἷς εἰς τὸν νοῦν πεπαρώνηκεν
 μεταβατικῶς αὐτοῦ τὰς ἐνεργείας νομίζων. “εἴ τις, φησί, μηδὲ τὰς νοεράς
 οὐσίας ἐλευθέρως εἶναι τῆς πρὸς τὸν χρόνον σχέσεως συγχωρήσειεν, ἀλλὰ
 15 τὸν γε τοῦ χρόνου δημιουργὸν παντὸς ὑπέρτερον εἶναι χρόνον καὶ οὗτος 35
 ἀξιώσειεν. εἰ οὖν ἀμέσως, φησί, δημιουργεῖ τὸν οὐρανὸν ὁ θεός” (καὶ
 ἴσα τούτοις ἐπήγαγεν, ἵνα μὴ δις τὰ αὐτὰ γράφω), “ἐπειδὴ καὶ γινώσκει
 τὰς τῶν ἀστέρων ἀποκαταστάσεις ὁ θεός, ὅτι ὁ μὲν πρότερος ἀποκαθίσταται,
 ὁ δὲ ὕστερος, καὶ βούλεται οὕτως, ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ μέλλον οἶδεν ὅτι μέλλει
 20 καὶ τὸ ἐνεστὸς ὅτι ἐνεστήκε καὶ τὸ παρωχικὸς ὅτι παρώχηκεν, ἔστιν ἄρα
 καὶ ἐν ταῖς θεαῖς νοήσεσι καὶ βουλήσεσι τὸ μὲν πρότερον τὸ δὲ ὕστερον,
 καὶ ἡ γινῶσις, φησί, καθ’ ἣν ἦδει ὅτι μέλλει, προτέρα ἐστὶ τῆς καθ’ ἣν 40
 ἦδει ὅτι ἐνεστήκε, ταύτης δὲ πάλιν ὕστερα, καθ’ ἣν γινώσκει ὅτι οὐκέτι
 τῶν ὄντων ἐστίν. εἰ οὖν διὰ τὴν τοῦ προτέρου καὶ ὕστερου λέξιν εὐθύς
 25 δοκεῖ τῷ Ἀριστοτέλει καὶ χρόνος ἐμφανισθαι, οὐδὲ τὸν τοῦ χρόνου δη-
 μιουργὸν ἔξω τῆς τοῦ χρόνου ποιήσομεν σχέσεως’. λεγέτω τοίνυν τὸ ἐν
 ταῖς νοήσεσι καὶ βουλήσεσι πρότερον καὶ ὕστερον, πρότερον κατὰ μετάβασιν
 θεωρεῖ γινόμενον, ὅτι νοήσας τότε τι πρότερον καὶ ἐφεξῆς εἰς ἕτερον
 μετέρχεται νόημα καὶ ἐκείνου πάλιν εἰς ἄλλο, ἢ κατὰ τι ἄλλο σημαίνονμενον 45
 30 τοῦ προτέρου καὶ ὕστερου; εἰ μὲν γὰρ κατὰ μετάβασιν καὶ κίνησιν αὐτὸ
 θεωρεῖ, αὐτός ἐστιν ὁ μετὰ τὰς τοῦ νοῦ ἐνεργείας καὶ τὰς τοῦ θεοῦ τοῦ
 τὸν χρόνον δημιουργήσαντος ὑπὸ χρόνου μετρεῖσθαι λέγων. καὶ ὅτι οὕτω
 μᾶλλον τὸ πρότερον καὶ ὕστερον νοεῖ, δῆλός ἐστιν ἐκ τοῦ “ὅταν δὲ πάλιν
 ἐνστή, οἶδεν ὅτι ἐνεστήκε, καὶ ἐπειδὴν φθαρῆ, οἶδεν ὅτι παρώχηκεν.”
 35 εἰ οὖν ὅταν ἐνστή, τότε οἶδεν ὅτι ἐνεστήκε, καὶ ἐπειδὴν φθαρῆ, τότε
 οἶδεν ὅτι παρώχηκε, καὶ οὔτε πρότερον οἶδε ταῦτα οὔτε ὕστερον, τὸ δὲ 50

2 λέγοντος] De anima Γ 5. 430^a 19

3 ἐνεργεῖα A (ut nunc tandem Torstrikio

praeunte Aristoteli restitutum est a Belgero ad Trendelenburgii editionem alt. p. 402¹):

ἐνεργεῖα aFM Arist. codd.

4 οὐκ ἂν a: οὐκων M et A (sed v in ras.): οὐκ εἰς F

9 μετιέναι M: μετιέναι a et (si silentio fides) AF

10 τοῦτο γὰρ x. χρ. ἐνεργεῖ F.

fortasse τῷ x. γ. ἐνεργεῖν

13 φησί] p. 1158, 1

14. 15 ἀλλὰ τὸν γε]

πάντως γούν τὸν l. c.

15 καὶ οὗτος] τις male l. c.

19 οὗτος (sic) A¹

33 ἐκ τοῦ] cf. p. 1158, 24

παρωγῆχος καὶ τὸ ἐνεστηχός καὶ τὸ μέλλον οὐχ ἅμα ἐστίν, ἀλλὰ κατὰ 267^τ
 τὸν βέοντα χρόνον τὸ μὲν οὐδέτι τὸ δὲ ἐστὶν τὸ δὲ οὐδέπω, δῆλον ὡς τὴν
 ῥοήν ταύτην καὶ ἐν ταῖς τοῦ θεοῦ νοήσεσιν οὗτος φαντάζεται. καὶ τὸ
 ἔτε' δὲ καὶ 'τότε' εἰ μὴ χρονικά ἐστὶν ἐπιρρήματα, λεγέτω οὗτος ὅποια
 5 χρῆ νομίζειν αὐτά, εἰ δὲ κατ' ἄλλο τι σημαίνόμενον τοῦ προτέρου καὶ
 ὑστερου τὴν μὲν τινα προτέραν ἐν τῷ θεῷ γνώσιν φησι, τὴν δὲ ὑτέραν
 (ποιήσωμεν γὰρ | αὐτὸν εἰ δοκεῖ κἀν τῷ λόγῳ καλλίονα, ἐπειδὴ τῷ ἔργῳ 267^ν
 τέως οὐκ ἰσχύομεν), εἰ μὲν οὕτω προτέραν λέγει καὶ ὑτέραν, ὡς προ-
 10 τέρου καὶ ὑστερου τῶν κατὰ χρόνον ἔχοντος γνώσιν τοῦ θεοῦ καὶ γινώ-
 σκοντος, ὅτι τὸ μὲν πρότερον γέγονε, τὸ δὲ ὑστερον, οὐ πάνυ ἄτοπον·
 οὐδὲ συνεισέρχεται χρόνος τῇ τοῦ προτέρου καὶ ὑστερου γνώσει, ὥσπερ
 οὐδὲ τῇ αἰτία αὐτοῦ τῇ θεία· οὔτε Ἀριστοτέλης τὸ τοιοῦτον πρότερον 5
 καὶ ὑστερον ἠνάγκασε χρονικῶς ἀκούειν. μὴ μέντοι τοιούτων τις τὸ τοῦ
 γνωστοῦ πρότερον καὶ ὑστερον εἰς τὴν τοῦ θεοῦ γνώσιν ἀναφέρειν καὶ κατὰ
 15 τοῦτο λέγειν, ὅτι ἡ γνώσις, καὶ ἢ ἦν ἥδαι ὅτι μέλλει, προτέρα ἐστὶ τῆς
 καὶ ἢ ἦν ἥδαι, ὅτι ἐνεστηχε, ταύτης δὲ ὑτέρα, καὶ ἢ γινώσκει, ὅτι οὐδέτι
 τῶν ὄντων ἐστίν. ἅμα γὰρ ἐστὶν ἐν αὐτῷ τούτων ἡ γνώσις καὶ οὐχὶ ἡ
 μὲν προτέρα ἢ δὲ ὑτέρα, καὶ ἀναμιμνησκέσθω τῶν ἑαυτοῦ λόγων, ἐν οἷς
 20 ἔλεγε καὶ τὰ ὑπὸ χρόνον ἀχρόνως γινώσκειν τὸν θεόν. ἀλλ' ὡς ἔοικεν
 ἠγνόει, τί τότε ἔλεγεν. εἰ δὲ τὸ πρότερον καὶ ὑστερον ὡς κατὰ θέσιν ἦ, 10
 ὡς ἂν ἐκεῖ τις εἴποι κυριώτερον, κατὰ τάξιν αἰτιώδη ἢ κατὰ φύσεως
 ὑπεροχὴν ἐν ταῖς νοήσεσιν ἢ βουλήσεσί τις ὁρᾷ τοῦ θεοῦ, οὐδὲν ταῦτα
 πρὸς τὸν Ἀριστοτέλους λόγον τὰ σημαίνόμενα, ἀλλ' ἐστὶ παιδῶν παιζόντων
 τὸ ἀπὸ τοῦ ἀδιορίστου τῆς ὁμωνυμίας ἀντιλέγειν ἐπιχειρεῖν.

25 Πρὸς ἐλθὼν δὲ ἀξιοῖ τὸν ἀκούοντα, ὅτι πρὶν γενέσθαι οὐκ ἦν χρόνος,
 μὴ χρονικῶς τὸ 'πρὶν' ἐνοεῖν· "πολλὰ γὰρ λέξεις χρονικαί, φησίν, οὐ
 πάντως χρόνον σημαίνουσιν, ἀλλὰ μόνον τὸ μὴ αἰετὸν χρόνον εἶναι νοεῖν 15
 ἐκ τῆς λέξεως." ὁ δὲ ταῦτα λέγων δῆλός ἐστιν οὐ βουλόμενος νοεῖν αἰ
 λέγει. εἰ γὰρ ἀξιοῖ μὴ κατὰ χρόνον τὸ πρότερον τοῦτο καὶ ὑστερον ἐν-

30 νοεῖν, ἐξήγησεν ἂν, πῶς ἄλλως αὐτὸ δυνατόν ἐκλαμβάνειν, καὶ εὐρών, ὅτι
 οὐ δυνατόν ἄλλως, ἀπέστη τῆς ἀκαίρου ἀντιλογίας. ὁ γὰρ λέγων, ὅτι πρὸ
 ἐξακισχιλίων εἰ τύχοι ἐτῶν οὐκ ἦν ὁ κόσμος, τί διάφορον λέγει τοῦ λέ-
 γοντος, ὅτι πρὸ τῶν ἐτῶν οὐκ ἦν γραμματικὴ τέχνη; ὁ δὲ τοῦτο λέγων
 τί ἄλλο λέγει ἢ ὅτι ἐν τῷ πρὸ ἐκείνων τῶν ἐτῶν χρόνῳ οὐκ ἦν; τὸ γὰρ 20

35 τοιοῦτον πρότερον οὔτε τῇ θέσει ἐστίν, ὡς εἰ ἔλεγον 'πρὸ τοῦδε τοῦ κίονος
 οὐκ ἐστὶν ἄλλος' (καὶ γὰρ θέσις κειμένων ἐστίν) οὔτε τῇ φύσει, ὡς καὶ
 πρότερον εἶπον· καὶ τοῦτο γὰρ ἀπαιτεῖ τι εἶναι τὸ πρότερον, ὅταν λέγωμεν
 πρότερον εἶναι τὸ γένος τοῦ εἶδους. ὅπως δὲ τὸ πρὸ ἐξακισχιλίων ἐτῶν
 ὑστερα ἑαυτοῦ ἔχει τὰ ἐξακισχίλια ἔτη· τὸ γὰρ πρότερον ὑστερου πρότερον.

40 εἰ οὖν χρόνος ὁ ὑστερος, χρόνος ἂν εἴη καὶ ὁ πρότερος ἢ ἐν χρόνῳ. ἀλλὰ

2 οὐδέτι A: οὐκ ἐστὶ aFM

οὐπω n

7 κἀν nM: καὶ A: κἀν F

18 λόγων

aFM: (cf. p. 1158,32): λόγων ἐστίν A

39 ἑαυτοῦ supra add. A': αὐτοῦ M

τοῦτο, φησί, νόησον μόνον, ὅτι οὐκ ἄεὶ ἐστὶν ὁ χρόνος. τί οὖν τοῦτο ἄρα 267^v
 σημαίνει; οὐχὶ ὅτι ποτὲ μὲν ἔστι, ποτὲ δὲ οὐκ ἔστι; τὸ δὲ ποτὲ ἄρα οὐδὲ
 αὐτὸ χρόνον δηλοῦν ὁ Γραμματικὸς ἔρει; δίκαιος οὖν λέγειν αὐτός, τί ποτε
 ἄλλο σημαίνει. οὐ γὰρ ἄσημος ἢ λέξις φαίνεται, ἀλλὰ κινεῖ τινα τοῦ
 5 ἀκούοντος γνῶσιν καὶ διατίθησί πως αὐτόν. ταῦτα μὲν οὖν πρὸς τὸ πρῶ-
 τον τῶν νῦν ῥηθέντων ἐπιχειρημάτων εἰπὲν τε καὶ ἤκουσεν ὁ Γραμματικὸς.
 Πρὸς δὲ τὸ δεῦτερον τῶν Ἀριστοτέλους ἐπιχειρημάτων τὸ πιστού-
 μενον αἰδίου εἶναι τὸν χρόνον, ἐκ τοῦ πάντας τοὺς φυσικοὺς πλὴν ἑνὸς τοῦ 30
 Πλάτωνος ὁμοιοητικῶς ἔχοντας φαίνεσθαι περὶ τὴν αἰδιότητα τοῦ χρόνου
 10 καὶ τὸ ἀγένητον εἶναι, ἄκουσον οἷα πάλιν οὗτος ἀντιλέγειν προσείλετο.
 πρῶτον μὲν γὰρ οὐκ ἐπειρή, φησί, συμφωνοῦσι πρὸς ἀλλήλους οἱ παρὰ τὸν
 Πλάτωνα, πέντε τυχὸν ἢ δέκα ἄνθρωποι, ἀγένητον λέγοντες τὸν χρόνον ἥδη
 διὰ τοῦτο προκρίνειν ἄξιον αὐτοὺς τοῦ Πλάτωνος· οὐ γὰρ πλήθει δεῖ τῶν
 ἀποφηναμένων κρίνεσθαι τὴν ἀλήθειαν, ἐπεὶ οὕτω γε μόνος Ἀριστοτέλης
 15 τὴν πέμπτην οὐσίαν τοῦ σώματος εἰσάγων τὴν χεῖρονα ψῆφον ἀποίσεται 35
 πάντων ἢ τῶν γε πλείστων ἀρχὰς τοῦ κόσμου τὰ τέτταρα στοιχεῖα ἢ πάντα
 ἢ τούτων τιὰ λεγόντων. ὅλως δὲ εἰ χρὴ τῆι πλήθει τῶν φυσικῶν ἀκο-
 λουθεῖν, πῶς, ὡς αὐτὸς ἐν τῇ πρώτῃ τῆς Περι οὐρανοῦ φησι, τὸν κόσμον
 ἐκείνοι μὲν γενόμενον ἅπαντες εἶναι φασιν, αὐτὸς δὲ ἀγένητον ἀποδείκνυσιν;
 20 ἐκ τρίτων δέ, εἰ μᾶλλον χρὴ πείθεσθαι τοῖς σύμφωνα πρὸς ἑαυτοὺς λέ-
 γουσιν ἢ τοῖς καὶ πρὸς ἑαυτοὺς ἀσυμφωνοῦσι, σύμφωνα δὲ μᾶλλον ὁ Πλά-
 των ἑαυτῷ λέγει “χρόνος δ’ οὖν μετ’ οὐρανοῦ γέγονεν” εἰπὼν τῶν ἄλλων 40
 τὸν μὲν κόσμον γενητόν, τὸν δὲ χρόνον ἀγένητον εἰπόντων, καίτοι μηδε-
 τέρου τούτων χωρὶς ἰατέρου τὴν ὑπόστασιν ἔχοντας, τῷ Πλάτῳ μᾶλλον
 25 πειστέον μετὰ τοῦ κόσμου καὶ τὸν χρόνον γενητόν εἶναι λέγοντι. ἔτι,
 φησί, εἰ ἐν τοῖς ἄλλοις ἅπασι φυσικοῖς μακρὰν ἀποπλανηθέντας τῆς ἀλη-
 θείας τοὺς ἄλλους φυσικοὺς ἔδειξε, πῶς τὴν περὶ τοῦ ἀγένητον εἶναι τὸν
 χρόνον μαρτυρίαν αὐτῶν ὡς ἀξιοπίστον εἶναι παραδεξόμεθα; καὶ ἐπὶ τού-
 τοις πλείονας καὶ ἀρχαιοτέρους καὶ τὸ ἀξιοπίστον πολλαχόθεν ἔχοντας ἀντι- 45
 30 διαταττομένους τοῖς ἀγένητον λέγουσι τὸν χρόνον δεικνύειν ἔχειν φησί.
 ῥητέον τοίνυν καὶ πρὸς ταύτας αὐτοῦ τὰς ἀντιρρήσεις, ὅτι τὰς τῶν ἄλλων
 μαρτυρίας οὐχ ὡς ἀποδεικτικὰς ὁ Ἀριστοτέλης παρατίθεται, ἀλλὰ μετὰ τὰς
 ἀποδείξεις ὡς τὰ πολλά, εἴ τινας καὶ τῶν προτέρων εἴροι τοῖς ἀποδειξι-
 μένις σύμφωνα λέγοντας, μνήμην αὐτῶν ποιεῖται πρῶτον μὲν εὐγνώμονα
 35 χάριν ἀποδιδούς, ὅτι πρῶτον τὴν τοιαύτην εἶδον ἀλήθειαν, ἔπειτα καὶ τοῖς 50
 μανιθάνουσι πειθῶ μετὰ τῆς ἀποδεικτικῆς ἀνάγκης προσφέρων· ἀναμφισβη-
 τότερα γὰρ δοκεῖ τὰ παρὰ τοῖς πλείοσι καὶ σοφωτέροις ὁμολογούμενα ὥσπερ
 τὰ παρὰ πᾶσι παντελῶς ἀναμφίλεκτα διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἀλλαχόσε ποι πρὸς
 ἀντικείμενον τὴν διάνοιαν ἀποκλίνειν. οὗτος δὲ ὁ Γραμματικὸς τοῦ τοιού-

1 ἄρα a corr. A¹: ἄρα AFM 8 τοῦ (post ἑνός)] τῆι a 18 Περι οὐρανοῦ] A 10
 p. 279^b12 22 εἰπὼν] Tim. p. 38 B cf. p. 1154,27 33 τινας aA¹M: τινας A (?) et F
 35 ἴδον A

του σκοποῦ τῶν λόγων μὴ συναισθόμενος ὡς πρὸς ἀποδεικτικὴν τὴν μαρ- 267^v
 τυρίαν ἀντιλέγων “οὐ δεῖ, φησί, ταῖς ἀναποδείκτοις αὐτῶν ἀποφάνεσσι δι-
 κην ἀλόγων | κατακολουθεῖν”. ὅτι δὲ ὁ Πλάτων γενητὸν τὸν τε κόσμον 268^r
 εἶπεν καὶ τὸν χρόνον οὐ κατὰ τὸ αὐτὸ τῷ Ἀριστοτέλει σημαίνόμενον, καὶ
 5 ὅπως ὁ Ἀριστοτέλης παλαιὰν συνήθειαν διασφύζων οὐ πρὸς τὸν Πλάτωνα,
 ἀλλὰ πρὸς τοὺς κατὰ τὴν πρόχειρον ἐκδοχὴν τὸ γενητὸν ἀκούοντας ἀντι-
 λέγει, οὐ δέσμαι πάλιν λέγειν πρὸ ὀλίγου ταῦτα κατὰ τὴν τῶν Ἀριστοτέλους
 ἐξήγησιν ὡς οἶμαι διασαφῆσας. ὥστε καὶ εἴ τις ἀλλοῦς τῶν φυσικῶν 5
 ὡς γενητὸν λέγοντας τὸν κόσμον ὁ Ἀριστοτέλης εὐθύνει, καὶ ἐκείνων πρὸς
 10 τὸ φαινόμενον ὑπαντᾷ. καὶ τί θαυμαστόν, εἴ τις ἐνόμισεν Ἀριστοτέλης
 κατὰ τὸ πρόχειρον ἀποδέξασθαι τὸ τοῦ Πλάτωνος καὶ τῶν ἄλλων γενητὸν,
 ὅτε μετὰ τοσοῦτους τοῦ Πλάτωνος ἐξηγητὰς τοὺς τὸ γενητὸν, ὅπως εἴρηται
 παρὰ τῷ Πλάτωνι, διαφθάρωσαντας ὁ Γραμματικὸς οὗτος συμφωνεῖν ἑαυτῷ
 τὸν Πλάτωνα νομίζει τὸν κόσμον καὶ τὸν χρόνον γενητὸν οὕτως, ὡς οὗτος
 15 βούλεται, λέγοντας, ὡς πρότερον μὲν μὴ ὄντα ὕστερον δὲ εἰς τὸ εἶναι παρ-
 ελθόντα, καὶ οὐκ ἤκουσε τοῦ Πλάτωνος λέγοντος, ὅτι ὅμοιον τὸν κόσμον 10
 τῷ παραδείγματι καὶ κατὰ τὴν αἰδιότητα βουλόμενος ὁ θεὸς ἀπεργάσασθαι
 ἀντὶ τοῦ ἐκεῖ αἰῶνος τοῦ τὴν αἰώνιον αἰδιότητα παρεχομένου τῷ παρα-
 δείγματι εἰκόνα τοῦ αἰῶνος τὸν χρόνον τῷ κόσμῳ παρέσχε, τὴν χρονικὴν αἰ-
 20 διότητα διδόντα; καὶ παρεθέμην πρὸ ὀλίγου τὰ τοῦ Πλάτωνος αὐτὰ ῥήματα.
 ἀλλ’ οὐδὲ τὴν πέμπτην οὐσίαν εἰσαγαγὼν ὁ Ἀριστοτέλης κατὰ τὴν ἔννοιαν
 διαφέρεται πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ μάλιστα πρὸς τὸν Πλάτωνα. εἰ γὰρ διὰ 15
 τοῦτο φαίη ἂν ὁ Πλάτων καὶ τὸν οὐρανὸν ἐκ πυρὸς καὶ γῆς εἶναι καὶ τῶν
 μεταξὺ, ὅτι ὁρατὸς καὶ ἄπτὸς ἐστίν, οὐδὲν δὲ ὁρατὸν ἄνευ πυρὸς οὐδὲ
 25 ἄπτὸν ἄνευ γῆς, ἐρωτητέον καὶ τὸν Ἀριστοτέλην, εἰ μὴ καὶ αὐτὸς ἄμφω
 ταῦτα ὁμολογήσοι, καὶ τὸ ὁρατὸν καὶ ἄπτὸν εἶναι τὸν οὐρανὸν καὶ τὸ ταῦτα
 τῷ πυρὶ καὶ τῇ γῇ πρῶτως ὑπάρχειν. διὰ τί οὖν οὗτος πέμπτην οὐσίαν
 αὐτὸν καλεῖ; ἢ ὅτι καὶ ὁ Πλάτων ἄλλην τοῦ οὐρανοῦ τὴν οὐσίαν παρὰ τὰ
 τέτταρα στοιχεῖα τὰ ὑπὸ σελήνην φησίν, εἴπερ τῷ μὲν οὐρανῷ τὸ ὄωδε- 20
 30 κασθρὸν ἀποδέδωκε σχῆμα, τῶν δὲ τεττάρων ἕκαστον ἄλλῃ καὶ ἄλλῃ
 διεζωγράφησεν σχήματι. πέμπτην οὖν καὶ οὗτος οὐσίαν τὴν τοῦ οὐρανοῦ
 φησιν· ἄλλην γὰρ παρὰ τὰ τέτταρα τὰ ὑπὸ σελήνην στοιχεῖα, εἴπερ πέμπτον
 ἐστὶ τὸ ὄωδεκάσθρὸν σχῆμα. καὶ οὐσιώδη τὰ σχήματα ἐστίν. ἔτι δὲ τοῦτο
 σαφέστερον πεποιήχε Ξενοκράτης ὁ γνησιώτατος τῶν Πλάτωνος ἀκριατῶν
 35 ἐν τῷ Περὶ τοῦ Πλάτωνος βίου τάδε γεγραφώς· “τὰ μὲν οὖν ζῆα πάλιν
 οὕτω διηρεῖτο εἰς ἰδέας τε καὶ μέρη πάντα τρόπον διαιρῶν, ἕως εἰς τὰ 25
 πάντων στοιχεῖα ἀφίκετο τῶν ζῴων, ἃ δὴ πέντε σχήματα καὶ σώματα
 ὠνόμαζεν, εἰς αἰθέρα καὶ πῦρ καὶ ὕδωρ καὶ γῆν καὶ ἀέρα”. ὥστε ὁ αἰθῆρ
 πέμπτον ἄλλο τι σῶμα ἀπλοῦν ἐστὶ καὶ αὐτῷ παρὰ τὰ τέτταρα στοιχεῖα.
 40 Ἄλλ’ οὐδὲ ἀσύμφωνα πρὸς ἑαυτοὺς λέγουσιν οἱ τὸν μὲν κόσμον γενη-

9 ἐκείνων, ω εκ ο Α¹ 10 ἀπαντᾶ α 12 γενητὸν scripsi: γένη) α(AFM?) 14 τὸν
 (ante χρόνον) supra add. Α¹ 34 Ξενοκράτης] cf. Zelleri II. Ph. II 1^a 389¹

τὸν κατ' ἄλλο σημαινόμενον λέγοντες ἢ ὡς ἀπ' αἰτίας ἢ ὡς καθ' ὑπόθεσιν, 268^r
 τὸν δὲ χρόνον ἀγένητον, ὡς οὐχὶ πρότερον μὲν μὴ ὄντα ὕστερον δὲ ὄντα,
 καὶν αἰεὶ συνυπάρχωσιν, ὅ τε χρόνος καὶ ὁ κόσμος. ὁ μὲν γὰρ κόσμος
 διὰ τὴν τῶν προτέρων ἐν αὐτῷ καὶ ὑστέρων φύσιν ἐδέχετο τὴν καθ' ὑπό- 30
 5 θεσιν γένεσιν, ὁ δὲ χρόνος καὶ τὸ πρότερον ἐν ἑαυτῷ καὶ τὸ ὕστερον
 χρόνον ἔχων οὐδὲ καθ' ὑπόθεσιν ἐδύνατο λέγεσθαι γενητὸς οὕτως. εἰ γὰρ
 γενητὸν τὸ πρότερον μὲν μὴ ὄν ὕστερον δὲ ὄν, τὸ δὲ πρότερον χρόνος, πῶς
 οἶόν τε γενητὸν τὸν χρόνον ἐννοεῖν; ἀλλ' οὐδὲ ἐν πᾶσιν, ὡς οὗτός φησι,
 τοῖς φυσικοῖς σκέμμασι “μακρὰν ἀποπλανηθέντας τῆς ἀληθείας τοὺς ἄλλους
 10 φυσικοὺς” ὁ Ἀριστοτέλης ἐπέδειξεν, ὅς γε καὶ νῦν καὶ ἐν ἄλλοις πλείστοις
 ἀγαπᾷ τὴν ἑαυτοῦ πρὸς ἐκείνους συμφωνίαν. ἢ οὐχὶ πολλοὺς ἐδαπάνησε 35
 λόγους δεικνὺς πάντας σχεδὸν τοὺς φυσικοὺς ἐξ ἐναντίων καὶ ὑποκειμένου
 τινὸς τὴν γένεσιν λέγοντας, εἰ καὶ ἄλλος κατ' ἄλλην ἐπιβολὴν εἰς ταύτην
 ἠνέχθη τὴν ἐννοίαν; καὶ οὐχὶ τοῦτο λέγω, ὅτι πάντες ἐν πᾶσι συμφώνως
 15 περὶ τῶν φυσικῶν μάλιστα πραγμάτων ἀπεφώνησαν, ἀλλ' ὅτι τὰ πλείστα
 ταῖς ἐννοίαις συμφωνήσαντες τῷ φαινομένῳ τῶν ὀνομάτων διήνεγκαν, πρὸς
 ὃ τὰς πολλὰς ἀντιλογίας ὁ Ἀριστοτέλης πεποιήται. ἐπειδὴ δὲ πλείονας
 φησιν ἔχειν ἐπιδεικνύουσι καὶ ἀρχαιοτέρους καὶ μᾶλλον ἀξιοπίστους τοὺς 40
 τὸν χρόνον γενητὸν λέγοντας, ἄρα ἐφθόνησεν ἡμῖν τούτους μαθεῖν, οὐδ'
 20 Ἀριστοτέλης ἠγνόησε σαφῶς εἰπὼν “ἔξω ἐνὸς ὁμονοητικῶς” πάντας ἀγέν-
 ητον λέγειν τὸν χρόνον, ἢ μηδὲνα ἔχων εἰπεῖν τῇ δῆθεν ἀποσιωπήσει
 τὴν ἄνοιαν συνεκάλυψεν; εἰ δὲ τὸν τῶν Ἰουδαίων νομοθέτην ἐνδεικνύται
 λέγοντα “ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, ἣ δὲ γῆ
 ἦν ἀόρατος καὶ ἀκατασκεύαστος, καὶ σκότος ἐπάνω τῆς ἀβύσσου, καὶ πνεῦμα
 25 θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος”, εἴτα ποιήσαντος αὐτοῦ τὸ φῶς καὶ 45
 διαχωρίσαντος ἀνὰ μέσον τοῦ φωτὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους ἐπήγαγε
 “καὶ ἐκάλεσεν ὁ θεὸς τὸ φῶς ἡμέραν καὶ τὸ σκότος νύκτα, καὶ ἐγένετο
 ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωὶ ἡμέρα μία”, εἰ οὖν ταύτην τοῦ χρόνου νομίζει γένε-
 σιν τὴν ἀπὸ χρόνου, ἐννοεῖτω ὅτι μυθικὴ τίς ἐστὶν ἢ παράδοσις καὶ ἀπὸ μύ-
 30 θων Αἰγυπτίων εἰλκυσμένη. ἐπεὶ πῶς εἶχε λόγον τὸν ἥλιον τὸν τῆς ἡμέρας
 αἴτιον, ὡς καὶ αὐτὸς ὁ Μωϋσῆς φησι, τῇ τετάρτῃ τῶν ἡμερῶν γεγονέναι;
 Τὸ δὲ τρίτον τῶν τοῦ Ἀριστοτέλους ἐπιχειρημάτων τὸ λέγον ‘εἰ ἀδύ- 50
 νατον εἶναι καὶ νοῆσαι χρόνον ἄνευ τοῦ νῦν, διότι μηδὲν ἔστι λαβεῖν ἐν
 τῷ χρόνῳ παρὰ τὸ νῦν, τὸ δὲ νῦν ἔστι μεσότης ἀρχὴν μὲν ἔχον τοῦ ἐσο-
 35 μένου χρόνου τελευτήν δὲ τοῦ παρελθόντος, ἀνάγκη αἰεὶ εἶναι χρόνον, εἰ
 δὲ χρόνον, φανερόν ὅτι ἀνάγκη εἶναι καὶ κίνησιν, εἴπερ ὁ χρόνος πάθος
 τι κινήσεως’, πρὸς δὴ τοῦτο λέγειν ἀρξάμενος “ἐμοί, φησί, λίαν θαυμάζειν

7 δὲ (post τὸ) supra add. A¹ 8 φησι] cf. p. 1164, 25 10 ὁ (ante Ἀριστοτέλης)
 om. a ἐπέδειξεν A: ἀπέδειξεν aFM: ἔδειξεν l. c. 17 ὁ om. a δὲ om. A (sed F
 restituit A¹) 20 εἰπὼν] Θ l. p. 251^b 14 22 Ἰουδαίων] Gen. 1, 1 sqq. in mrg. ση
 περὶ μωσέως τοῦ προφήτου A: τὸν κύνα (!) συμπλίκιον ὡδε (!) μοι σκάπει φάσκοντα μύθους τοὺς
 λόγους μωσέως F¹ (cf. I Praef. p. XIV) 27 post σκότος add. ἐκάλεσε M ex Genesi
 29 μύθων, ω ex o A¹ 32 τοῦ om. a 33 εἶναι] ἔστι a 37 θαυμάζειν λίαν a

τὸν φιλόσοφον ἔπεισιν, εἰ μὴ συνεώρακεν οὐκ ἀποδεικνύς, ἀλλ' αἰτησάμενος 268^r
τὸ ζητούμενον. ζητουμένου γάρ, εἰ τῶν ἀει ὄντων ἐστὶν ὁ χρόνος, ἀξίω-
ματι πρὸς τὴν τούτου δεῖξιν ἐχρήσατο τῷ εἶναι τὸ νῦν μεσότητα 268^v
χρόνου. τοῦτο δὲ ταῦτόν ἐστι τῷ λαβεῖν, ὅτι ὁ χρόνος ἐστὶν αἰδιος,
ὥσπερ εἴ τις γραμμὴν τινα ἐπὶ μήκιστον ἐκτεταμένην διάστημα, ἧς τὰ
πέρατα οὐχ ὁρᾶται, ζητῶν εἰ πεπερασμένη ἐστὶν ἢ ἄπειρος, λαμβάνοι ὅτι
πᾶν τὸ ἐν τῇ ζητουμένῃ γραμμῇ σημεῖον μεσότης ἐστὶ γραμμῆς· εἰ γὰρ
τοῦτο, πρὸ παντὸς τοῦ λαμβανομένου σημείου καὶ μετ' αὐτὸ γραμμῆ ἐστίν,
εἰ δὲ τοῦτο, ἄπειρος ἢ ζητουμένη γραμμῆ. ὥσπερ οὖν, φησὶν, ἐπὶ τούτου 5
τοῦ ὑποδείγματος ὁ λαμβάνων παντὸς τοῦ ἐν τῇ ζητουμένῃ γραμμῇ ση-
μείου ἐφ' ἑκάτερα εἶναι γραμμὴν οὐδὲν ἕτερον ἢ ὅτι ἄπειρός ἐστίν ἢ
γραμμῆ λαμβάνει καὶ αὐτὸ τὸ ζητούμενον ἐν τῇ τοῦ συλλογισμοῦ προτάσει
παρελήφεν, οὕτω καὶ ὁ τὸν χρόνον αἰδιον δεῖξαι βουλούμενος, εἶτα λαμβά-
νων ἀξίωμα καὶ πρότασιν, ὅτι παντὸς νῦν ἐφ' ἑκάτερα χρόνος ἐστίν. αὐτὸ
15 δὴ τοῦτο λαμβάνει τὸ ζητούμενον, ὅτι ὁ χρόνος ἀναρχός ἐστι καὶ ἀτελεύ-
τητος". τοῦτο μὲν οὖν αὐτοῦ τὸ πρῶτον ἀντιλογικόν ἐστιν ἐπιχείρημα.

Καὶ οὗτος μὲν, ὡς λέγει, τὸν Ἀριστοτέλην θεθαύμακε μὴ συνεωρα-
κότα, ὅτι οὐκ ἀποδείκνυσιν, ἀλλ' αἰτεῖ τὸ ζητούμενον. τίς δὲ οὐκ ἂν τοῦ-
τον θαυμάζοι δικαίως, εἰ μηδὲ τὰ πρόχειρα τῶν λογικῶν μεθόδων ἐπιστά-
20 μενος ἀντιλέγειν τολμᾷ πρὸς Ἀριστοτέλη περὶ ὧν αὐτὸς Ἀριστοτέλης γυρῆ-
τε καὶ ἐτελεώσατο. ἔστι μὲν γὰρ τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι τὸ δι' αὐτοῦ
δεικνύναι τὸ μὴ δι' αὐτοῦ δῆλον· τοῦτο δὲ γίνεται ἢ ἀντικρυς καὶ φα-
νερῶς ἀξιούτων τὸ προκείμενον, ὥσπερ ἡμῶν λεγόντων τινὰ ἀγαθὰ μὴ 15
εὐθὺς ἀγαθοὺς ποιεῖν, οἷον τὰς δυνάμεις, αἷς ἔστιν εὐ καὶ κακῶς χρῆσθαι
25 (ἀγαθὴ μὲν γὰρ ἢ ἐφ' ἑκάτερα δυνάμεις, ἀγαθὸν δὲ οὐ ποιεῖ, εἰ μὴ τὸ εὐ
χρῶμενον αὐτῇ) οἱ Στωϊκοὶ τοῦτο ἀναιροῦντες 'πᾶν, φασί, τὸ ἀγαθὸν ἀγα-
θοὺς ποιεῖ' τὸ ἐν ἀρχῇ λαμβάνοντες. ποτὲ δὲ οὐκ ἀντικρυς μὲν αὐτὸ τὸ
ἐν ἀρχῇ αἰτοῦσθαι τινες, ἀλλ' εἰς προτάσεις μεταβαίνειν σχηματιζόμενοι λαμ-
βάνουσιν ὡς ἐναργῆ ἐκεῖνα, ἃ οὐχ οἷόν τε ἄλλως ἢ διὰ τοῦ ζητουμένου
30 ἀποδειχθῆναι. οἷον εἰ προθέμενοι ἀποδείξει, ὅτι τὸ τρίγωνον δυσὶν ὀρθαῖς 20
ἴσας ἔχει τὰς τρεῖς γωνίας, λάβοιεν, ὅτι τὸ τετράγωνον τέτταρσιν, ὅπερ
ἐστὶ διὰ τοῦ τριγώνου δεικνύμενον. τρίτος δὲ τρόπος τοῦ τὸ ἐν ἀρχῇ
αἰτεῖσθαι, ὅταν τῶν ἀλλήλοις ἀντιστροφόντων τοῦ ἐτέρου ζητουμένου τὸ
35 ἐτερόν τις λαμβάνοι, οἷον εἰ ζητούντων ἡμῶν, εἰ ἡ διάμετρος σύμμετρος
τῇ πλευρᾷ, λαμβάνοι τις, ὅτι ἡ πλευρὰ τῇ διαμέτρῳ ἀσύμμετρος. μή-
ποτε δὲ οὐχ ἀπλῶς ὁ τὸ ἀντίστροφον λαμβάνων τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖ, εἴπερ 25
ἐκ τῶν ὀρισμῶν αἱ κυρίως ἀποδείξεις γίνονται, ἀλλὰ τότε μόνον, ὅταν
ὁμοίως ἀδῆλον ἦ καὶ τὸ ἀντιστρέφον. τοῦ οὖν Ἀριστοτέλους ἐκ τῆς ἐναρ-
γείας λαβόντος, ὅτι τὸ νῦν μεσότης ἐστὶ χρόνου, καὶ ἐκ τούτου δεῖξαντος,
40 ὅτι αἰδιος ὁ χρόνος, οὗτος ταῦτόν εἶναι φησὶν ἄμφω. καὶ ὅτι μὲν οὐκ ἔστι

ταυτόν, πρόδηλον, οὔτε τῇ λέξει οὔτε τῷ σημαινομένῳ. οὐ γάρ ἐστι τὸ 268^v
 μέσον νῦν ὁ αἰδιός χρόνος, εἴπερ ὁ χρόνος πᾶς καὶ ἐκ τοῦ παρεληλυθότος
 καὶ ἐκ τοῦ μέλλοντος συμπληροῦται. οὐ μέντοι οὔτε διὰ τὸ αἰδιόν εἶναι 30
 τὸν χρόνον δεῖκνυται τὸ νῦν μέσον, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς τοῦ νῦν ἐννοίας.
 5 ἀλλ' οὐδὲ ὁμοίως δῆλόν ἐστι τὸ αἰδιόν εἶναι τὸν χρόνον καὶ τὸ μεσότητα
 εἶναι τὸ νῦν. εἰ δὲ τὰ ἐξ ἀνάγκης ἐπόμενα τὰ αὐτὰ νομίζει οὗτος, ὦρα
 λέγειν αὐτῷ, ὅτι αἱ διὰ τῶν ἐξ ἀνάγκης ἐπομένων γινόμεναι ἀποδείξεις
 διὰ τῶν αὐτῶν γίνονται καὶ τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτοῦσι, τοιαῦται δὲ αἱ ἐκ τῶν
 καθ' αὐτὰ ὀπαρχόντων, τοιαῦται δὲ αἱ κυρίως ἀποδείξεις.

10 Ἴδωμεν δὲ καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ κατὰ τὴν γραμμὴν σημείου ληφθὲν ἐπι- 35
 χεῖρημα· κἀνταῦθα γὰρ τὸ κοινὸν ἔλαβεν τοῦ τε σημείου καὶ τοῦ νῦν τὸ
 ἄμερές, καθ' ὃ ἀρχαὶ καὶ πέρατα γίνονται τὸ μὲν γραμμῆς τὸ δὲ χρόνου,
 οὐκέτι προσλογισάμενος, ὅτι τὸ μὲν σημεῖον καὶ πεπερασμένης γραμμῆς
 ἀρχὴ καὶ πέρασ εἶναι δόναται μὴ ἐμφαῖνον μεσότητα, ἀλλὰ μόνον τὸ
 15 ἄμερές ἐν τοῖς θέσιν ἔχουσι, τὸ δὲ νῦν οὐχ ἀπλῶς ἄμερές ἐστιν, ἀλλ'
 οὕτως ὡς τὸ ἐνεστώσ τοῦ χρόνου· τοῦτο δὲ εὐθύς συναναφέρει τὸν παρε-
 ληλυθότα καὶ τὸν μέλλοντα, διότι οὔτε πρότερόν ἐστιν οὔτε ὕστερον, ἀλλὰ 40
 νῦν. ὥστε ὁ παντὸς τοῦ νῦν ἐφ' ἐκάτερα χρόνον εἶναι λέγων καὶ διὰ
 τοῦτο αἰδιόν εἶναι τὸν χρόνον ἀποδεικνύς οὐ τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖ οὐδὲ τὸ
 20 ζητούμενον λαμβάνει, ἀλλὰ τὸ ἐξ ἀνάγκης ἐπόμενον τῇ ἐναργεῖ τοῦ νῦν
 μεσότητι λαμβάνει. τίς δὲ ἂν ἤλπισεν, ὅτι γραμματικὸς τις εἶναι βουλό-
 μενος ἀντίποι ἂν πρὸς (τὸ) τὸν ἐνεστώτα χρόνον αἰεὶ μέσον εἶναι παρελη-
 λυθότος καὶ μέλλοντος, καὶ λέγοι ἂν ὅπερ οὗτος, ὅτι ὁ μὲν παρ' ἡμῖν
 ἐνεστώσ τοιοῦτός ἐστιν, ἦν δὲ ποτε ἐνεστώσ καὶ ἔσται μὴ τοιοῦτος.

25 ὅμοιον γὰρ μοι δοκεῖ λέγειν τῷ λέγοντι 'νῦν ἡ δεκάς πέρασ μὲν ἐστι τῶν 45
 μοναδικῶν ἀριθμῶν, ἀρχὴ δὲ τῶν δεκαδικῶν· ἦν δὲ ὅτε οὐκέτι ἡ δεκάς
 ἔξει πρὸ ἑαυτῆς τοὺς μοναδικούς ἀριθμούς, καὶ ἔσται ὅτε οὐχ ἔξει μεθ'
 ἑαυτῆς τοὺς δεκαδικούς, καίτοι ὡς δεκάς αἰεὶ ἀμφοτέρα ἔχει'. οὕτω δὲ
 καὶ ὁ ἐνεστώσ καθὸ ἐνεστώσ πέρασ μὲν ἐστι τοῦ παρεληλυθότος, ἀρχὴ
 30 δὲ τοῦ μέλλοντος. ὡς εἴ γε οὗτος κατὰ τὸ ἐν ἀρχῇ νῦν ἐκεῖνο, ὃ φησι,
 γραμματικευόμενος ἐτεχνολόγει, τὸν ἐν τοῖς ῥήμασι παρεληλυθότα χρόνον
 οὐ παρελάμβανεν. ἀλλ' οὐδὲ τοὺς παρατατικούς καὶ παρακειμένους καὶ 50
 ὅλως τοὺς συντελικούς ἐνεστώτας χρόνους ἔχειν τινὰ τότε φύσιν εἶπεν ἂν,
 εἴπερ ἐπικοινωνουσί πως οὗτοι πρὸς τὸν παρεληλυθότα. ἀλλ' ὡς ἔοικεν
 35 ὑπόθεσιν οἰκείαν περαίνειν βουλόμενος οὗτος καὶ τὰς κοινὰς τῶν ὀνομάτων
 ἐννοίας ἐν ἑαυτῷ διαφθεῖρει. 'καὶ οὐκ ἔστι, φησί, δεῖξαι τὸ νῦν μεσότητα
 χρόνου, εἰ μὴ προσηγορευθῆναι ὅτι αἰδιός ἐστιν ὁ χρόνος'. καίτοι εἰ ἀπὸ
 τῶν σαφεστέρων χρῆ τὰς ἀποδείξεις εἶναι (πολὺ δὲ σαφεστέρα ἢ τοῦ νῦν με-
 σότης τοῦ αἰδιόν εἶναι | τὸν χρόνον· τίς γὰρ οὐκ οἶδε καὶ μὴ γραμματικὸς 269'

16 οὔτος A¹ ἐνεστώσ aM τοῦτο, τοῦ supra add. A¹ 22 τὸ om. libri
 26 μονάδων A, sed corr. A¹ 27 an εἶχε πρὸ (cf. p. 1153,11)? 33 φύσιν τότε
 aM: τότε om. F 36 καὶ] ἀλλ' a 37 εἰ (post καίτοι) om. A: restituit A¹

ὄν, ὅτι ὁ ἐνεστώτης χρόνος μέσος ἐστὶ τοῦ παρεληλυθότος καὶ μέλλοντος). 269^r
καλῶς ὁ Ἀριστοτέλης ἐκ τῆς τοῦ νῦν μεσότητος ἀπέδειξε τὸ αἰδίον.
“ἐπειδὴ δέ, φησί, τῆ οὐρανῷ καὶ τῆ κόσμῳ συνυφέστηκεν ὁ χρόνος, οὐ-
δεὶς δὲ λόγος τῶν αἰδίων δειχόντων τὸν κόσμον ἀνέλεγκτος ἔμεινε, συν-
5 ἀπελέγχωτο ἂν καὶ ἡ περὶ τῆς τοῦ χρόνου αἰδιότητος ὑπόληψις.” εἰ οὖν.
ὡς ἐγὼ νομίζω. πάντας αὐτοῦ τοὺς τὴν αἰδιότητα ἐλέγχοντας 5
λόγους ἔδειξα σαθροὺς τὸ πρῶτον τῆς Περὶ οὐρανοῦ τοῦ Ἀριστοτέλους
πραγματείας ἐπισκεπτόμενος, δῆλον ὅτι κενὸν ἂν εἶη αὐτοῦ καὶ τοῦτο τὸ
νεανιωμεν.

10 p. 251b28 Ὁ δὲ αὐτὸς λόγος καὶ περὶ τοῦ ἄφθαρτον εἶναι τὴν
κίνησιν ἕως τοῦ ἢ γὰρ φθορὰ μεταβολή τις.

Προθέμενος δεῖται, ὅτι οὐδὲ ἐγένετο κίνησίς ποτε μὴ καὶ πρότερον
οὔσα οὔτε φθίρεται, ὡς μὴ καὶ ὕστερον εἶναι, δυσὶν ἐχρήσατο ἐπιχειρή-
μασιν, ἐνὶ μὲν τῷ ἀπὸ τοῦ ὀρισμοῦ τῆς κινήσεως, ἐτέρῳ δὲ τῷ ἀπὸ
15 τοῦ χρόνου διχῶς ἐκ τούτου τὸ ζητούμενον κατασκευάσας, ἐκ τε τοῦ προ- 15
τέρου καὶ ὕστερου καὶ ἐκ τοῦ νῦν τοῦ αἰεὶ ἐν μέσῳ ὄντος τοῦ τε παρελη-
λυθότος καὶ τοῦ μέλλοντος, ἀλλ’ ἐν μὲν τοῖς ἀπὸ τοῦ χρόνου ἐπιχειρή-
μασιν ἀμφοτέροις ἀμφοτέρα ἔδειξε, καὶ ὅτι οὐκ ἦν ὅτε οὐκ ἦν κίνησις,
καὶ ὅτι οὐκ ἔσται ὅτε οὐκ ἔσται κίνησις. ἐν δὲ τῷ ἀπὸ τοῦ ὀρισμοῦ τὸ
20 ἕτερον δεῖξας, ὅτι ἀγένητός ἐστιν ἡ κίνησις καὶ οὐκ ἦν ὅτε οὐκ ἦν κί-
νησις, καὶ μεταβάς ἐπὶ τὸ ἀπὸ τοῦ χρόνου ἐπιχείρημα τὰ νῦν προστίθησι
τὸ λειπὸν τῷ ἀπὸ τοῦ ὀρισμοῦ ἐπιχειρήματι τὸ ὅτι καὶ ἄφθαρτός ἐστιν ἡ 20
κίνησις. ὥσπερ γὰρ ἀγένητον ἔδειξεν ἐν ἐκείνοις τὴν κίνησιν διὰ τοῦ προ-
ὑπάρχειν αἰεὶ τὸ δυνάμενον κινεῖσθαι τῆς κινήσεως, οὕτως ἐν τούτοις ἄφθα-
25 ρτον αὐτὴν δεῖχνυσι διὰ τοῦ μεθυπάρχειν αἰεὶ τὸ δυνάμενον κινεῖσθαι τῆς
κινήσεως. τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ οὐ γὰρ ἅμα παύσεται κινούμενον καὶ
κινητὸν ὃν οὐδὲ κινῶν καὶ κινητικὸν ὄν. εἰ μὲν γὰρ παυσάμενον τοῦ
κινεῖν ἢ τοῦ κινεῖσθαι καὶ ἐφθίρετο εὐθέως, οὐκ ἂν ὑπέμενε μετὰ τὴν
κίνησιν τὸ δυνάμενον κινεῖσθαι. εἰ δὲ καὶ μὴ κινούμενον, ἀλλ’ ἡρεμοῦν
30 εἶναι δυνατόν, διότι καὶ ἡρεμίας ὥσπερ καὶ κινήσεώς ἐστιν ἀρχὴ ἢ φύσις, 25
οὐκ ἐν τῷ παύεσθαι τι τοῦ κινεῖσθαι ἤδη καὶ τοῦ κινητὸν εἶναι πέπυται.
ἔταν ἡ κίνησις κίνησις ἢ κυρίως, ἀλλὰ μὴ φθορὰ τοῦ κινουμένου. ἐπὶ
κινήσεως γὰρ τοῦτον τὸν λόγον ἐρωτᾷ, ὡς ὁ Ἀλέξανδρος βούλεται. εἰ οὖν
παυσάμενον τοῦ κινεῖσθαι μένει κινητὸν ὄν, δῆλον ὅτι πάλιν κινήσεται, καὶ

1 μέσως a 4 ἐνέλεγκτος a 5 ἂν aM: om. AF 7 τὸ πρῶτον τῆς Περὶ
οὐρανοῦ] cf. editionis Heiberg. Index s. v. Ἰωάννης 10 φθαρτὸν A: corr. A²
11 καὶ γὰρ ἡ φθορὰ μεταβολή τις ἐστὶν ex Aristotele a, quae falso continuat lemma usque
ad ὅτε δὲ οὐ (p. 252b4): ipse infra citat καὶ γὰρ ἡ φθορὰ μεταβολή τις p. 1170,34 et καὶ
γ. ἡ φθ. μ. τίς ἐστὶ p. 1173,16; 1174,9 12 οὐδὲ] melius οὔτε 16 ὄντως a
τοῦ τε aM: τοῦ τε τοῦ A: om. F 18 οὐκ ἦν ὅτε om. A: suppl. A² 21 καὶ
om. a 26 παύσεται etiam Aristotelis libri FIII, Barber. I 136: πάσεται Ar. vulg.
30 ἡρεμίας a

οὐκ ἦν ἐσχάτη κίνησις ἐκείνη, ἧς ἐπαύσατο. καὶ αὐτὸς μὲν ὡς σαφεῖ 269^r
 ἤρκεσθη, ὁ δὲ ἐξηγητῆς προσέθηκε καὶ τὰς αἰτίας· τὸ γὰρ κινητικὸν καὶ τὸ
 κινητὸν ἦτοι φθαρτὰ ἐστὶν ἢ αἰδία· καὶ εἰ μὲν φθαρτὰ, καὶ φθαρεῖν πᾶσα 30
 φθορὰ διὰ κινήσεως, ὥστε ὑστέρᾳ πάλιν ἔσται κίνησις τῆς ὑστάτης ῥηθεί-
 5 σης· εἰ δὲ ἀφθαρτα, εἰ τὸ μὲν κινητικὸν εἶη, τὸ δὲ κινητὸν τὸν ἄπειρον
 χρόνον, πάλιν αὐτῶν τὸ μὲν κινήσει, τὸ δὲ κινήσεται· τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ
 δυνατόν, ὃ γένοιτο ἂν, εἰ μὴ φθαρῆναι φθάσει τὸ λεγόμενον δύνασθαι.

Εἰς πίστιν δὲ τοῦ μὴ παύεσθαι ἅμα τὰς τε ἐνεργείας τῶν κινουμένων
 καὶ κινούντων καὶ τὰς δυνάμεις παρέθετο τὸ μὴ ἀνάγκην εἶναι ἅμα παύεσθαι
 10 καίόμενον καὶ καυστὸν ὄν. καὶ δοκεῖ μὲν ἀσάφειαν ἐμποιεῖν τῷ λόγῳ 35
 τὸ καιόμενον λαβὼν εἰς παράδειγμα, ὃ καὶ φθειρεσθαι ἅμα τῷ κινεῖσθαι
 δοκεῖ, καίτοι τοῦ λόγου οὐκ ἐπὶ τῶν φθειρομένων, ἀλλ' ἐπὶ τῶν κινου-
 μένων ἀληθεύοντος, ὡς ὁ ἐξηγητῆς φησι. τὰ γὰρ κινούμενα σφίζεται ἐν
 τῷ κινεῖσθαι, καὶ οὐκ ἐστὶν αὐτῶν ἡ κίνησις φθορὰ· καὶ τούτῳ διαφέρει
 15 τῆς κινήσεως ἢ φθορὰ, ὅτι τὸ μὲν κινούμενον ὑπομένει, τὸ δὲ φθειρόμενον
 οὐχ ὑπομένει. πῶς οὖν τὸ καιόμενον παρέθετο, ὃ φθίρεται ὡς ἐπίπαν;
 ἢ δυνατόν μὲν λέγειν, ὅτι ἀντὶ κινουμένου παρέλαβεν αὐτό. ἢ ὅτι ἐνδέχε- 40
 ται καὶ καυθέντα τινὰ μὴ ἐφθάρθαι, ὡς τὰ χεόμενα οἶον χρυσόν, μόλυβδον,
 χαλκὸν καὶ τὰ τοιαῦτα. ἢ οὐ μάτην τὸ καυστὸν παρέθετο, ἀλλ' ἐνδει-
 20 κνύμενος, ὅτι καὶ τὰ οὕτω κινούμενα ὡς τὰ καιόμενα καὶ φθειρεσθαι δο-
 κοῦντα· καὶ αὐτὰ μετὰ τὴν κίνησιν ἀπολείπει τι κινητὸν καὶ μετὰ τὴν
 καῦσιν καυστόν, ὃ πάλιν καυθήσεται. καὶ γὰρ εἰς πῦρ ἢ μεταβολὴ γένη-
 ται τοῦ καιομένου, ἐπειδὴ καὶ τὸ πῦρ εἰς ἄλλο στοιχεῖα μεταβάλλει, ἔχει
 καὶ αὐτὸ τὸ καυστόν, εἰ καὶ μὴ προσεσχῶς. ὅτι δὲ κατὰ ταύτην μᾶλλον
 25 τὴν ἔνοιαν ὁ Ἀριστοτέλης τὸ καυστόν παρέθετο, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ φθαρτοῦ 45
 ἀληθῶς ἔχοντος τοῦ λόγου, δηλοῖ ἐπαγαγών· καὶ τὸ φθαρτικὸν δὲ
 δεήσει φθαρῆναι, ὡς φθαρτὸν λαβὼν τὸ καυστόν καὶ δεικνύς, ὅτι καὶ
 ἀπὸ τούτου τὸ αὐτὸ φανήσεται τὸ μὴ εἶναι κίνησιν ἐσχάτην ὥσπερ οὐδὲ
 πρώτην. ὡς γὰρ τὸ κινούμενον πᾶν ὑπὸ τινος κινεῖται, οὕτω καὶ τὸ καιό-
 30 μενον ὑπὸ τινος καίεται καὶ τὸ φθειρόμενον ὑπὸ τινος φθίρεται. τὸ δὲ
 φθεῖραν οὐ δῆλον καὶ αὐτὸ συνέφθαρται τῷ φθαρέντι ὑπ' αὐτοῦ, ὑπομείναν
 δὲ δῆλον ὡς ὕστερον φθαρήσεται καὶ αὐτὸ φθαρτὸν ὄν, καὶ πάλιν τὸ τοῦτο 50
 φθεῖραν ὕστερον. εἰ οὖν ἢ φθορὰ διὰ κινήσεως καὶ κίνησις ἦτοι μετα-
 βολή, ὅπερ ἐδήλωσεν εἰπών· καὶ γὰρ ἢ φθορὰ μεταβολὴ τις, δῆλον
 35 ὅτι οὐκ ἔσται τις ὑστάτη μεταβολή, ἀλλ' ἀεὶ τῆς λαμβανομένης ἐστὶν
 ὑστέρᾳ λαβεῖν· ὥστε ταὶ ἢ κίνησις ἀνέκλειπτός ἐστιν. ἀλλὰ πῶς ἔλαβεν,
 ὅτι τὸ φθαρτικὸν τινος καὶ αὐτὸ φθαρτόν ἐστι; φθίρεται γὰρ ἀσθενῆς
 ὀφθαλμὸς ἀτενίζων πρὸς ἥλιον, καὶ ἐηραίνεται πολλὰ τῶν φωτῶν ὑπὸ τοῦ
 ἡλίου ἀφθαρτον τὴν οὐσίαν ἔχοντος. ἢ πρῶτον μὲν οὐχ | ὑπὸ τοῦ ἡλίου 269^v

1 post μὲν aegre desideres τούτῳ

2 κινητικὸν corr. ex κινητὸν A¹

8 τε

om. a

18 μόλυβδον a: μόλυβδον AFM

26 φθαρτικὸν libri ut Arist. EK:

φθαρτὸν Arist. vulg.

φθίρεται τὰ εἰρημένα, ἀλλ' ὑπὸ τῆς ἐν τῇ ἀέρι γενομένης ἐκ τοῦ ἡλίου 269^v
 διατιέσεως. εἰ γὰρ ἐξ ἐναντίων φθίρεται τὰ φθειρόμενα, τὰ δὲ ἐναντία ὑπὸ
 τὸ αὐτὸ γένος ἐστὶ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ ὑποκειμένη καὶ πανταχόθεν ὁμόφυλα,
 οὐκ ἂν ὑφ' ἡλίου φθιροίτο τὰ ἐν γενέσει προσεχῶς. ἔπειτα εἰ μὴ γίνε-
 5 ται προσεχῶς ὑπὸ ἡλίου τὰ γινόμενα, ἀλλὰ διὰ μέσων (ἄνθρωπον γὰρ
 ἡλιος γεννᾷ, ἀλλὰ δι' ἀνθρώπου), πολὺ μᾶλλον οὐκ ἂν φθιροίτο προσεχῶς. 6
 ἀρκεῖ δὲ τῇ λόγῳ καὶ ἡ τῶν ὑπὸ σελήνην εἰς ἄλλα μεταβολὴ καὶ τὰ
 ἐνταῦθα φθιρόντα καὶ φθειρόμενα ἀνέλειπτον δεικνύοντα τὴν κίνησιν. ἐπι-
 10 σσημαίνονται δὲ πρὸς τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου ῥηθὲν ἐν τούτοις, ἐν οἷς
 φησιν “ὡς γινομένης μὲν τῆς φθορᾶς ὑπ' ἐναντίου ἢ ὑπὸ ὁμοίου, ὡς ἡ
 κατὰ μάρανσιν καὶ σβέσιν γινομένη.” λέγει μὲν γὰρ ὡς ἔοικε τοῦτο ἐπὶ
 τῆς ἐλάττωτος φλογὸς τῆς μακρομένης καὶ σβέννουμένης ὑπὸ τῆς πλείονος·
 μαραίνεται δὲ καὶ σβέννυται οὐχ ὡς φλόξ ὑπὸ φλογός, ἀλλ' ὡς ἐλάττων 10
 ὑπὸ πλείονος, ἅπερ πάλιν ἐναντία ἐστίν. ἐπιστῆσαι δὲ ἄξιον, ὅτι δεῖξας
 15 ἀγένητον τὴν κίνησιν ὁ Ἀριστοτέλης καὶ δυνάμενος ἐκ τοῦ ἀγένητου δεῖξαι,
 ὅτι καὶ ἀφθαρτος, εἴπερ μηδεὶς μέχρι νῦν ἐκαρτέρησεν ἀγένητόν τι φθα-
 ρτὸν εἰπεῖν, οὐκ ἤξιώσεν ἐκ τούτου ποιήσασθαι τὴν ἀπόδειξιν, ὅτι μήπω
 μηδὲ ἔδειξεν, ὅτι ἀντιστρέφει ταῦτα ἀλλήλοις τὸ γενητόν καὶ φθαρτόν καὶ
 τὸ ἀγένητον καὶ ἀφθαρτόν, ἅπερ ὕστερον ἀποδείκνυσιν ἐν τῇ πρώτῃ τῆς 15
 20 Περὶ οὐρανοῦ πραγματείας.

p. 252^a3 Εἰ δὴ ταυτ' ἀδύνατα ἕως τοῦ ὅτε δὲ οὐ.

Ἀποδείξας, ὅτι ἀδύνατον γενητὴν ἢ φθαρτὴν εἶναι τὴν κίνησιν τὸ μὲν
 ἐκ τοῦ πάσης τῆς λαμβανομένης ὡς πρώτης προὔπαρχειν πάντως ἄλλην
 κίνησιν, τὸ δὲ ἐκ τοῦ πάσης τῆς ὡς ὑστέρας λαμβανομένης ἄλλην μεθυπάρ-
 25 χειν, δεῖξας δὲ ταῦτα καὶ ἐκ τῆς τοῦ χρόνου αἰδιότητος, ὅς κινήσει
 πάντως σύνεστιν. εἰκότως συμπεραίνόμενος εἶπεν, ὅτι εἰ ταῦτα ἀδύνατα τὸ
 γενητὴν τε καὶ φθαρτὴν εἶναι τὴν κίνησιν, τουτέστι τὸ ἀρχὴν ἢ τέλος
 ἔχειν, ἅπερ ταῦτόν τῃ εἶναι πρώτην καὶ ὑστάτην, ἀνάγκη αἰδίον αὐτὴν 20
 εἶναι καὶ μὴ οὕτως ἔχειν ὡς ποτὲ μὲν εἶναι, ποτὲ δὲ μὴ εἶναι.

30 Ὁ δὴ Γραμματικὸς καὶ ἐν τούτοις αὐθαδιζόμενος· “εἰ δι' ὧν, φησίν,
 ἐπεχείρησεν ὁ φιλόσοφος ἀποδείξαι, ὅτι ἀγένητος ἡ κίνησις, διὰ τούτων
 καὶ ὅτι ἀφθαρτος κατασκευάζει, δι' ὧν ἄρα, φησί, καὶ ἡμεῖς ἐκεῖνους τοὺς
 λόγους διελευσάμεθα, δι' αὐτῶν καὶ τοὺς προκειμένους εὐθύνομεν”. ῥητέον
 οὖν πρὸς αὐτὸν κατὰ τὴν διὰ τριῶν λεγομένην παρά τοῖς νεωτέροις ἀγωγῇ.
 35 ὡς εἰ δι' ὧν λόγων οὗτος ἀνατρέπειν ἐπεχείρησε τὸ ἀγένητον εἶναι τὴν 25

1 γινομένης aM 4. 5 γίνηται sed corr. A¹ 5 γινόμενα aFM: γινόμενα A
 10 φησιν] plenius p. 1175, 13 16 μέχρι -- νῦν sic A (videtur olim lectum esse μέχρι
 τοῦ νῦν ut in F p. 1180, 7. 10): μέχρι νῦν FM: μέσως νῦν a 19 ἅπερ] ὅπερ a
 20 Περὶ οὐρανοῦ] A 12. 282^a30 21 lemma om. a δὴ] δὲ F 22 ἀποδείξας δὲ a
 24 ὡς om., sed suppl. A¹ 32 κατασκευάζει aFM: κατασκευάζει A 35 ἐπεχείρησε a
 24*

κίνησιν, οὗτοι περικρουσθέντες σαθρὸν ἐφάνησαν παντοίως φθειγόμενοι, καὶ 269^v
οἱ τὸ ἀφθαρτον εὐθύνοντες τὰ αὐτὰ πείσονται βασανισθέντες. ἐπειδὴ δὲ
ὡς νικήσας τὸ πρῶτον πάλαισμα λοιπὸν ἐπ' ἀθείας καὶ κουφτέροις ἐπι-
χειρήμασιν οὐκ ὀκνεῖ χρήσασθαι. φέρε καὶ ταῦτα παραθέντες ἐπισκεψόμεθα·
5 "οἷς γὰρ ἐν κινήσει, φησί, τὸ εἶναι ἢ ἀπλῶς ὅσα σωστικὴν καὶ τελειωτικὴν
τοῦ εἶναι ἔχει τὴν κίνησιν αὐτῶν τὴν κατὰ φύσιν, ταῦτα παυσάμενα τοῦ
κινεῖσθαι καὶ τοῦ εἶναι παύεται. καρδία γοῦν καὶ ἀρτηρία καὶ πνεύμων 30
ἅμα τῇ φθορᾷ τῆς κινήσεως συνεφθαρμένην ἔχουσι καὶ τοῦ κινεῖσθαι τὴν
δύναμιν, μᾶλλον δὲ καὶ αὐτὸ τὸ εἶναι ταῦτα, ἅπερ καλεῖται, καὶ τῶν
10 λοιπῶν δὲ τοῦ ζώου μορίων ἕκαστον. καὶ τὸ πῦρ, φησὶν, ἔστ' ἂν ἢ κιν-
νούμενον, παυσάμενον τῆς κινήσεως καὶ τοῦ πῦρ εἶναι παύεται· οὐκ ἄρα
ἀνάγκη, φησί, μετὰ πᾶσαν τὴν ὑποτεθειῖσαν φθορὰν τῆς ἐσχάτης κινήσεως
ἄλλην ὑστέραν τῆς ἐσχάτης ὑπολείπεσθαι κίνησιν." ἄρα καὶ ἐνταῦθα πα-
ρακολουθεῖν οὗτος δόξει τοῖς εἰρημένους; ὅτε ὁ Ἀριστοτέλης "οὐ γὰρ ἅμα 35
15 παύεται, φησί, κινούμενον καὶ κινήτῳ ὄν", τουτέστι δυνάμενον κινεῖσθαι
οὐ τὴν αὐτὴν πάντως κίνησιν, ἀλλὰ τὴν ὁποιανοῦν. οὐ γὰρ τοῦτο προὔκειτο
δεῖξαι, ὅτι αἰδίος ἢ τῶν ἐν γενέσει ἐκάστου κίνησις, ὧν οὐδὲ τὴν οὐσίαν
αἰδίον φησιν, ἀλλ' ὅτι αἰεὶ ἔστι καὶ ἐν τοῖς ὑπὸ σελήνην κίνησις καὶ οὐκ
ἔστι τις ὑστέρα κίνησις, ἀλλὰ καὶ μετὰ ταύτην ἔστι τις, καὶ ἄλλην ἄλλη
20 αἰεὶ διαδέχεται. οὗτος δὲ καρδίαν φησὶ καὶ πῦρ καὶ τὰ τοιαῦτα παύμενα
τοῦ κινεῖσθαι καὶ τοῦ εἶναι παύεσθαι, καὶ οὐκ ἐνενόησεν, ὅτι τοῦ μὲν
εἶναι καρδία καὶ πῦρ παύεται καὶ τοῦ δύναμιν ἔχειν, καθ' ἣν κινήσεται 40
τὴν αὐτὴν κίνησιν, οὐ μέντοι τοῦ κινήτῳ εἶναι· ἢ γὰρ καρδία φθαρεῖσα
δηλονότι εἰς τὰ στοιχεῖα, ἐξ ὧν συνετέθη, διαλύεται καὶ τὸ πῦρ εἰς ἀέρα
25 μεταβάλλει· τὰ δὲ στοιχεῖα καὶ τὰ ἄλλα καὶ ὁ ἄλλῃ ὅτι κινήτῳ ἔστι, καὶ
οὐ τοῦτο μόνον, ἀλλὰ καὶ κινούμενα, οὐδὲ οὗτος οἶμαι διαμφιβάλλει. καὶ
ὅρα ὅπως καὶ προανελόντος τοῦ Ἀριστοτέλους τὴν τιαύτην παράνοϊον δι'
ὧν φησιν "οἷον καίόμενον καὶ καυστὸν ὄν" οὐκ ἴσχυσεν οὗτος παρακολου-
θῆσαι τῷ εἰρημένῳ, ἀλλ' ἐνόμισε λέγειν αὐτόν, ὅτι παυσαμένης τῆς κινή- 45
30 σεως αὐτὸ ἐκεῖνο μένει κινήτῳ ὄν κατὰ τὴν αὐτὴν κίνησιν, καίτοι ἔδει
καὶ ἀπὸ τῆς πρὸς τὴν γένεσιν παραβολῆς ἐπιστῆσαι. "καθάπερ γάρ,
φησὶν, ἐπὶ τοῦ γενέσθαι κίνησιν συνέβαινε προτέρα τινὰ εἶναι μεταβολὴν
τῆς πρώτης, οὕτως ἐνταῦθα ὑστέραν τῆς τελευταίας. ὥσπερ οὖν ἐκεῖ τῆς
πρώτης ὑποτιθεμένης προτέρα ἐδείκνυτο ἐκείνη, καθ' ἣν τὸ πρώτως κινή-
35 θέν ἢ γενητὸν ὄν ἐγένετο ἢ αἰδίον ὄν μετέβαλεν εἰς τὸ δύνασθαι κινεῖσθαι, 50
οὕτω καὶ ἐνταῦθα τῆς τελευταίας ὑποτεθείσης ἔστιν ἄλλη ὑστέρα, καθ' ἣν
τὸ ὑπολειφθὲν κινήθησεται, ἢ καθ' ἣν τὸ φθειραν φθαρήσεται". ἀλλ' οὔτε
ἐκεῖνοις οὔτε τούτοις ὁ Γραμματικὸς φαίνεται παρακολουθῆσας.

'Ἄλλ' ἴδωμεν τὸ μετὰ τοῦτο ἔτι σοφώτερον αὐτοῦ δοκοῦν ἐπιχείρημα·

7 ἀρτηρία A: ἀρτηρία aFM 14 δόξη a 15 φησ[] p. 251^v31 18 καὶ οὐκ—
κίνησις (19) om. A¹F sed in mrg. suppl. A¹ 19 ἔστι τις AM: ἔστιν aF
21 ἐνόησεν aM 28 φησιν] Θ l. p. 251^v32 καίόμενον] κινούμενον a
39 ἴδωμεν A: corr. A¹

"ἀλλ' οὐδὲ εἰ ἀληθές, φησί, τὸ μετὰ τὸ παύσασθαι τῆς κινήσεως ὑπο- 269^v
 μένειν τι τὴν τοῦ κινεῖσθαι δύναμιν ἔχον, οὐδὲ οὕτω καλῶς τὸ ἐξῆς ὁ
 φιλόσοφος συλλογίζεται. εἰ γὰρ μὴ πάντα διὰ κινήσεως γίνεται τὰ
 γινόμενα, ἀλλ' ἔστιν ἀθρόα γένεσις κατὰ Ἀριστοτέλη χωρὶς κινήσεως καὶ 270^r
 χρονικῆς παρατάσεως, ἔστι καὶ φθορὰ τριαύτη, ὡς ἡ τῶν τελείων εἰδῶν
 ἐν τοῖς ὑποκειμένοις παρουσία τε καὶ ἀναχώρησις καὶ ὡς τὰ σημεῖα γίνε-
 ται ἐν τῇ ἐνώσει καὶ ὡς αἱ ἀφαί καὶ ἀστραπαὶ καὶ ἡ τῆς ὀπτικῆς αἰσθή-
 σεως ἀντιληψίς. οὐ πᾶν ἄρα τὸ φθειρόμενον διὰ κινήσεως φθίρεται".
 ὥστε φαίη ἂν (αὐτὸς γὰρ ἀσυμπέραντον, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, καταλείοιτε τὸν 5
 λόγον), ὅτι καὶ φθειρίζεται τὸ φθεῖρον, οὐ πάντως διὰ κινήσεως φθίρεται.
 "καὶ εἰ ὁ θεός, φησί, ὁ δημιουργὸς ἄνευ χρονικῆς παρατάσεως παράγει
 τὸν οὐρανὸν καὶ τὸν κόσμον ἀμέσως ὑπ' αὐτοῦ παραγόμενα, καὶ ὅτε φθεῖραι
 τὸν κόσμον θελήσει, ἄχρονος, φησί, ἔσται αὐτοῦ καὶ ἡ φθορά". ταῦτα
 μὲν οὖν εἶπεν οὗτος βουλόμενος μὴ πᾶν τὸ φθειρόμενον διὰ κινήσεως
 15 φθειρεσθαι. ἔδει δὲ καὶ τῶν ἐνταῦθα λεγομένων ὑπὸ τοῦ Ἀριστοτέλους
 ἀκούσαντα, ἐν οἷς φησι "καὶ γὰρ ἡ φθορὰ μεταβολὴ τίς ἐστι", καὶ τῶν 10
 ἐν τῷ πέμπτῳ τῆσδε τῆς πραγματείας, ἐν οἷς φησι· "πᾶσα μεταβολὴ ἔκ-
 τινος εἰς τι· δηλοῖ δὲ καὶ τοῦνομα (μετ' ἄλλο γὰρ τι καὶ τὸ μὲν πρό-
 τερον δηλοῖ, τὸ δὲ ὕστερον)" καὶ ὅτι ἡ γένεσις καὶ φθορὰ μεταβολαὶ κατ'
 20 οὐσίαν εἰσὶ. τούτων οὖν ἀκούσαντα ἐχρῆν ἐννοεῖν. ἦτι ἦταν ὁ Ἀριστοτέλης
 ἀθρόαν τινὰ λέγει γένεσιν ἢ φθορὰν ἢ ἀλλοίωσιν, οὐχ οὕτω λέγει ὡς ἄνευ
 μεταβολῆς γινομένην καὶ χρόνου (ἄλλο γὰρ μετ' ἄλλο καὶ ἐν ταύταις, καὶ
 πρότερον καὶ ὕστερον καὶ παράτασις ἔνεστι καὶ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ 15
 ὄν, καὶ ἐκ τοῦ ὄντος εἰς τὸ μὴ ὄν μετάβασις), ἀλλὰ συνηρημένη ἐν τού-
 25 τοις ἢ παράτασις καὶ ἢ μεταβολὴ καὶ ὁ χρόνος. διὸ καὶ τὸ ἀθρόον αὐτοῖς
 προσεῖναι δοκεῖ οὐ κατὰ τὴν ὅλην μεταβολὴν ἐν τούτοις θεωρούμενον,
 ἀλλὰ κατὰ τὸ τέλος αὐτῆς. τίς γὰρ ἂν τὴν τῆς οἰκίας οἰκοδόμησιν ἄχρονον
 λέγοι; ἀλλὰ τὸ τέλος τοῦ εἶδους, οὐχὶ τὸ εἶδος ἀπλῶς, ἢ τῆς ἐσχάτης
 κεραμίδος ἐπίθεσις παρέχεται, ὥσπερ καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς φθορᾶς ἢ ἀφαί-
 30 ρεσις αὐτῆς· καὶ οὕτω τὸ εἶδος ἀχρόνως παραγίνεσθαι καὶ ἀπογίνεσθαι 20
 λέγεται· καὶ ἡ τῆς γραμμῆς δὲ διαίρεσις καὶ ἕνωσις καὶ τὰ ἄλλα τὰ παρα-
 τεθέντα οὐκ ἂν γένοιτο μὴ πρότερον κινήθέντων τινῶν τινα κίνησιν, ἧς ἐν
 τῷ πέρατι ταῦτα ὑφίσταται. καὶ εἴ τις εἰς τὰ ἐκφανῆ πέρατα ἀποβλέπων
 ἄχρονα νομίζοι, καὶ τὰ ζῆα ἂν ἀχρόνως γίνεσθαι λέγοι καὶ τὰ φυτὰ τῷ
 35 τέλει τὴν κίνησιν χαρακτηρίζων· καίτοι ἄλλο τὸ γίνεσθαι ἔστι καὶ ἄλλο τὸ
 γεγονέναι. καὶ ἐν τῷ γίνεσθαι μάλιστα ἡ γένεσις θεωρεῖται, ἀλλ' οὐκ ἐν
 τῷ γεγονέναι, καὶ ἐν τῷ κινεῖσθαι ἡ κίνησις, ἀλλ' οὐκ ἐν τῷ κενεῖσθαι. 25
 εἰ δὲ ἐν τισι συνηρηται μᾶλλον ἢ τῆς γενέσεως καὶ ἀλλοιώσεως παράτασις
 ὡς ἐπὶ τῆς ἀστραπῆς καὶ τῆς ἀφῆς καὶ τῆς τοῦ γάλακτος πήξεως λέγεται

S ἀντιληψίς, ψ in ras. M: ἀντιληψίς aAF

10 φθίρεται A

12 φθειρίζεται A

16 φησι] Θ 1. 252^a217 πέμπτῳ] E 1. 225^a1

μεταβολὴ ἐστὶν Aristoteles

27 οἰκίας a

34 νομίζει aM

37 κινῆσθαι A, sed corr. A¹

καὶ τοῦ ὕδατος, ἐφ' ὧν ἀθρόα λέγεται ἡ μεταβολή, οὐ κατὰ τὸ ἄχρονον 270·
λέγεται τὸ ἀθρόον, ἀλλὰ κατὰ τὸ καθ' ἑλόν αὐτὴν γίνεσθαι καὶ μὴ κατὰ
μέρος. ὅλως δὲ οὐ δεῖ νομίζειν ἄνευ τοῦ γίνεσθαι γεγενέσθαι· καίτοι καὶ
τὸ γεγενέσθαι, εἰ μὴ ὄνομα μόνον ἐστὶν ἄσημον, τὸ διὰ γενέσεως ὑποστῆναι
5 δηλοῖ καὶ τὸ ἐφθάρθαι τὸ διὰ φθορᾶς ὁδεῦσαι.

Μήποτε δὲ οὗτος τὸ μὲν διὰ γενέσεως καὶ φθορᾶς διδῶσι, τὸ δὲ διὰ 30
κινήσεως οὐ συγχωρεῖ μὴ ἐννοῶν, ὅτι τὴν κίνησιν αἰδιον ὁ Ἀριστοτέλης
φησὶν ἐν τούτοις τὴν κοινῶς καὶ τῆς γενέσεως καὶ τῆς φθορᾶς κατηγορου-
μένην καὶ εἰς ταῦτόν ἰοῦσαν τῇ μεταβολῇ. διὸ καὶ οὕτως εἶπεν “καὶ γὰρ
10 ἡ φθορὰ μεταβολή τις ἐστὶ” καὶ πρὸ τούτου “καθάπερ γὰρ ἐπὶ τοῦ γενέ-
σθαι κίνησιν συνέβαινε προτέραν τινὰ εἶναι μεταβολὴν τῆς πρώτης, οὕτως
ἐνταῦθα ὑστέραν τῆς τελευταίας”, ἀδιαφόρως χρώμενος τῷ τῆς κινήσεως 35
καὶ τῆς μεταβολῆς ὀνόματι, μᾶλλον δὲ ἐνδεικνύμενος, ὅτι κἂν ἄλλο τι κί-
νήσεως εἶδος ἢ τὸ πρῶτον ἢ ὕστερον ὑποτιθέμενον, ἄλλο δὲ μεταβολῆς
15 ὁποιοῦν εἶδος τὸ πρὸ τῆς πρώτης καὶ μετὰ τὴν ὑστέραν, καὶ οὕτως αἰδιος
ἢ κίνησις, κἂν ἐν ἄλλῃ καὶ ἄλλῃ εἶδει ὑφeszτήκη. εἰ δὲ ὁμολογεῖ τὸν
δημιουργὸν οὗτος ἀχρόνως παράγει τὸν οὐρανὸν καὶ τὸν κόσμον, πῶς πρό-
τερον μὴ παράγοντα ὕστερον παράγει φησὶ καὶ παραγαγόντα μετὰ τοῦτο
παύσασθαι τοῦ παράγειν. οὐ γὰρ νομίζει νῦν παράγειν αὐτὸν ἤδη παρα- 40
20 γαγόντα καὶ ἔτι μετὰ τσσαῦδε ἔτη φθειρεῖν αὐτόν. πῶς οὖν ἀχρόνως παρά-
γει καὶ φθειρεῖ τὸν κόσμον κατὰ τὴν τοῦ χρόνου παράτασιν εἰς αὐτὸν
ἐνεργῶν; εἴπερ ποτὲ μὲν παράγει, ποτὲ δὲ φθειρεῖ, καὶ παράγει τὰ μὲν
πρότερον, τὰ δὲ ὕστερον, ὡς οὗτος ὁμολογεῖ, καὶ ποτὲ μὲν τάδε, ποτὲ δὲ
ἐκεῖνα, ὥστε ἐν δεξὶ ἡμέραις ποιήσαντα τὸν κόσμον ἄλλο τι κατ' ἄλλην
25 τῶν ἡμερῶν ἀπεργάσασθαι. ἕως γὰρ ἂν χρονικὴν ταῦτα καὶ οὐκ ἄλλην
σημασίαν ἐμφαίνῃ, οὐ δυνατόν τὸν κατὰ ταῦτα ἐνεργοῦντα μὴ χρονικῶς 45
ἐνεργεῖν. ἀλλ' εἴπερ ἀχρόνως παράγει (τοῦτο γὰρ ἀληθές), αἰεὶ παράγει
καὶ οὐ ποτὲ μὲν ποτὲ δὲ οὐ· ταῦτα γὰρ χρονικά. οὗτος δὲ οὐκ ἐφιστάνει
τὰ ἀσύνακτα συνάγων τὸ ἄχρονον καὶ τὸ ποτὲ μὲν ποτὲ δὲ οὐ. καίτοι
30 καὶ τοῦτο μόνον αὐταρκές ἦν τὴν αἰδιότητα τοῦ κόσμου δεικνύου, ὅπερ
οὗτος ὁμολογεῖ, τὸ τὸν θεὸν ἀμέσως αὐτὸν παράγοντα καὶ μὴ διὰ μέσου
τινὸς ἀχρόνως παράγειν. εἰ γὰρ ἀχρόνως αὐτὸν παράγει, οὐ ποτὲ μὲν
παράγει, ποτὲ δὲ οὐ· εἰ δὲ τοῦτο, δῆλον ὅτι αἰεὶ παράγει. ὁ δὲ ὡς ἤδη
δεδομένον αὐτῷ τὸ ποτὲ μὲν (ποτὲ δὲ οὐ) (ταυτὸν δὲ εἰπεῖν ἐν μέρει 50
35 χρόνου) ἀχρόνως εἶναι παράγειν τὸν θεόν, “καὶ ὅτε, φησὶ, φθειραὶ τὸν
κόσμον θελήσει, ἀχρόνως αὐτὸν φθειρεῖ”. εἰ οὖν καὶ τὸ ‘ὅτε’ χρόνον
σημαίνει, πάλιν ἂν εἴη λέγων, ὅτι ἐν μέρει χρόνου ἀχρόνως αὐτὸν φθειρεῖ,
καὶ ἢ τό, εἰ ἐν μέρει χρόνου ποιεῖ, ἀνάγκη τὰ μὲν πρότερα ποιεῖν, τὰ δὲ
ὕστερα, καὶ τὰ μὲν ἐν ἄλλῃ, τὰ δὲ ἐν ἄλλῃ χρόνῳ. πῶς γὰρ δυνατόν

1 λέγεται] γίνεται a 7 κίνησις a 9 εἶπεν] cf. p. 1173,16 10 πρὸ τούτου]
p. 251^b29 11 εἶναι τινα Arist. vulg., sed cum Simpl. consentiunt FHK

31 ὁμολεῖ A, sed corr. Δ¹ 34 ποτὲ μὲν AFM: ποτὲ a ποτὲ δὲ οὐ addidi (scil.
παράγειν) cf. v. 29 35 εἶναι] τὸν κόσμον F 36 φθειρεῖ aA: φθειρεῖν F: φθει-
ρεῖ M 38 τὸ] fortasse ὅτι πρότερον et ὕστερον F

πᾶσιν ἄμα τοῖς τοῦ ζῆφδιακοῦ τόποις ἐνυπάρχοντας ποιῆσαι τοὺς πλανω- 270^r
 μένους ἀστέρας; ἢ πόθεν ἀρξάμενον ἕκαστον τῆς κινήσεως ἐποίησεν; ἢ
 πῶς ἢ θέσιν ἔχοντα τὸν οὐρανόν; εἰ δὲ παρ' ἡμῶν ἕαρ πρῶτον ποιήσας 270^v
 ἐπαύσατο τῆς ποιήσεως ἐν ἑξ ἡμέραις ἢ ὅσαισιν ποιήσας, ὁἷλον ὅτι θέρους
 5 καὶ χειμῶνος κατ' αὐτοὺς οὐκ ἔσται δημιουργός. τούτων δὲ καὶ τῶν ἄλλων
 τῶν τοιούτων ἀποριῶν αἴτιον τὸ τὸν θεὸν ὁμοίως τοῖς ἀνθρώποις ἐνεργεῖν
 νομίζειν καὶ μέχρι ὀνόματος μόνον τὸ ἄχρονον διδόντας χρονικὰς ἀντικρυς
 αὐτοῦ τὰς ἐνεργείας ὑποτίθεσθαι, ποτὲ μὲν ποιεῖν ποτὲ δὲ μὴ ποιεῖν καὶ 5
 ποτὲ μὲν φθεῖρειν ποτὲ δὲ μὴ λέγοντας, θεὸν ἀχρόνως ποιεῖν αὐτὸν λέγοντας
 10 συνορᾶν, ὅτι αἰεὶ ποιεῖν ἀνάγκη.

Εἶτα ἐφεξῆς συμπεφυμένως, ὡς οἶμαι, καὶ πρὸς τὸν Ἀριστοτέλην
 ἀντιλέγων εἰπόντα “καὶ τὸ φθαρτικὸν δὴ δεήσει φθαρῆναι, ὅταν φθειρῆ”,
 καὶ πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον εἰπόντα “ἔλαβεν δέ, ὅτι τὸ φθαρτικὸν τινος καὶ
 αὐτὸ φθαρτόν, ἴσως ὡς γινομένης τῆς φθορᾶς ἢ ὑπ' ἐναντίου ἢ ὑπὸ
 15 ὁμοίου”, καὶ ὅτι τὸ φθεῖρον, εἰ μὲν αἰδίον μένοι, πάλιν κινήθησεται, εἰ
 δὲ φθειροῖτο διὰ κινήσεως, φθαρῆσεται· πρὸς ταῦτα οὖν ἀντιλέγων ἐν τῷ 10
 τέταρτῳ λόγῳ δεδεικναι φησίν, ὅτι οὐ πάντως ἐκ τοῦ ἐναντίου τὰ γινόμε-
 να γίνεται οὐδὲ εἰς τὸ ἐναντίον αὐτοῖς μεθίσταται τὰ φθειρόμενα οὐδὲ
 ὑπὸ τοῦ ἐναντίου τὴν φθορὰν ὑπομένει, ἐπεὶ μηδὲ παντὶ γινομένῳ καὶ
 20 φθειρομένῳ ἔστι τι ἐναντίον· ἀλλ' ἔστι τινὰ τῶν φθειρομένων οὐκ ἔξω τὸ
 τῆς φθορᾶς αἴτιον ἔχοντα, ἀλλὰ διὰ τὸ μεμετρημένον τῆς φυσικῆς αὐτῶν
 δυνάμεως τῷ χρόνῳ κατὰ μέρος ἀπορρεῖ κάμνοντα, εἰ καὶ μηδὲν ἦν αὐτὰ 15
 τὸ λυμαινόμενον ἔξωθεν. “οὐκ ἄρα, φησίν, ἐπὶ πάντων ἔδει τῶν φθειρο-
 μένων ζητεῖν, εἰ τὸ τῆς φθορᾶς αἴτιον ὑπομένει μετὰ τὸ φθεῖραι τὴν δύ-
 25 ναμιν ἔχον τοῦ φθεῖρειν, καὶ εἴτε αἰδίον τοῦτο ἔστιν εἴτε φθαρτόν, καὶ
 οὕτως εἰς τὸ ἄπειρον τῷ σωρίτη λόγῳ ἀπάγει τὸ ἄτοπον”. πρὸς δὴ ταῦτα
 ὅτι μὲν τὰ γινόμενα (ταῦτα δὲ ἔστι κατὰ τὸν Ἀριστοτέλην, ὡς πολλάκις
 δέδεικται, ἢ πρότερον μὴ ὄντα ὕστερον ἔστιν), ὅτι οὖν ταῦτα ἐξ ὄντων
 γίνεται ἢ ἐξ ἐναντίων ἢ ἐκ τῶν οἰκειῶν στερήσεων καὶ φθειρεται ἢ εἰς 20
 30 ἐναντία ἢ εἰς στέρησιν, πάλιν δὲ εἰς ὄντα, δέδεικται μὲν προηγουμένως ἐν
 τοῖς εἰς τὸ πρῶτον τῆς Φυσικῆς ἀκροάσεως εἰρημένοις, δέδεικται δὲ καὶ
 ἐν οἷς τὰ τολμηρῶς ὑπὸ τούτου ῥηθέντα πρὸς τὰ πρῶτα τῆς Περὶ οὐρανοῦ
 βασανίζειν ἐπειράθη τὸ τέταρτον αὐτοῦ βιβλίον, οὐ νῦν ἐμνημόνευσε,
 περιχρούων. εἴρηται δὲ περὶ τούτων καὶ πρὸ ὀλίγου τὰ σύμμετρα, εἰ δὲ
 35 χρῆ καὶ νῦν ἀψασθαι τοῦ λόγου· εἰ μὴ πρότερον ὄντα ὕστερον ἔστιν.
 ἀδύνατον ἐκ μὴ ὄντων γίνεσθαι. τὰ μὲν γὰρ ἐξ ὄντων γινόμενα κατὰ τὸν 25
 εἰρμὸν τῶν τε προηγησαμένων καὶ τῶν ἐπομένων ἀναφαίνεται. τὰ γὰρ

6 τὸ (ante τὸν) om. aF 9 αὐτὸν ποιεῖν aF 11 συμπεφυμένως A 12 φθαρτικόν)
 cf. ad p. 1170, 26 δὴ sic libri h. l. φθεῖρη aAM ut Arist. K [φθειρῆ E^a]: φθει-
 ρηται F ut Arist. vulg.: φθαρῆ Arist. E¹ et Barb. I 136 13 εἰπόντα] cf. p. 1171, 10
 26 σωρίτη A: σωρεῖτη aF²M; similiter p. 1176, 36 sqq. 33 τέταρτον] huius nisi fallor
 illie non meminit Simplicius. sed cf. ad f. 313^r5 34 πρὸ ὀλίγου] cf. p. 1140, 20 sqq.
 35 post λόγου intercidisse velut λέγω vix opus sumero εἰ μὴ aAFM: ἢ μὴ A²

Τρωικά, εἰ τόχοι, τότε καὶ οὐκ ἄλλοτε δυνατόν ἦν γενέσθαι διὰ τὸν εἰρμόν 270
 τῶν τε προηγουμένων καὶ τῶν συνιστάντων ἐκεῖνα τὰ πράγματα καὶ τῶν
 ἐπομένων αὐτοῖς, τὰ δὲ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος ὑφιστάμενα, τί μᾶλλον ἐν τῷδε
 ἢ ἐν τῷδε τῷ χρόνῳ γένοιτο ἄν; ἔω λέγειν, ὅτι σαφῶς αἱ γενέσεις καὶ
 5 αἱ φθοραὶ μεταβολαὶ τινές εἰσιν ἄλλου μετ' ἄλλο τὴν ὑπόστασιν ἴσχυοντος.
 εἰ οὖν τὸ γινόμενον ἐκ τινος γίνεται, ἢ ἐξ ὁμοίου γίνεται ἢ ἐξ ἐναντίου 30
 ἤτοι τῆς οἰκείας στερήσεως. ἀλλὰ τὸ ἐξ ὁμοίου καὶ οὕτως ἀποδοκιμαζῶν
 φαίνεται. ἢ οὖν ἐξ ἐναντίου ἢ ἐκ τῆς στερήσεως διὰ τὸ μὴ εἶναι τῇ οὐσίᾳ
 ἐναντίον. ὥστε ἐφ' ὧν οὐκ ἔστιν ἐναντίον, ἐκ τῆς στερήσεως ἢ γενέσεις,
 10 καίτοι καὶ ἐπὶ τούτων τῷ ἐπιβλέποντι κατὰ τὴν τῶν ἐναντίων εἰς ἀλλήλα
 μεταβολὴν αἱ γενέσεις ἐπιτελοῦνται καὶ αἱ φθοραὶ· ὅταν γὰρ ἐξ ἄρτου (ὅς
 οὐκ ἔστι σάρξ, ἐπιτηδεύεις δὲ ἔχει πρὸς σάρκα) γίνηται σάρξ, κατὰ τὴν
 τῶν ἐναντίων ποιότητων εἰς ἀλλήλας ὁρᾶσιν τε καὶ πείσιν ἢ μεταβολῇ 35
 γίνεται. 'ἀλλ' οὐκ ἀνάγκη, φησί, ἔξωθεν εἶναι τὸ τῆς φθορᾶς αἴτιον,
 15 ἀλλ' ἀρκεῖ ποτε τὸ μεμετρημένον τῆς τῶν φθειρομένων δυνάμεως πρὸς
 τὸ ἀπορρεῖν, κἂν μῆδὲν ἢ τὸ λυμαινόμενον.' πάλιν οὖν ὁ αὐτὸς ἤξει
 λόγος, ὃν ἀγνοήσας οὗτος πολλὰ λέγειν καὶ ἀκούειν ἠνάγκασται. καὶ γὰρ
 εἰ μὲν εἰς τὸ μῆδαμῆ μῆδαμῶς ὃν ἐγίνετο ἢ ἀπόρροια, τάχα ἂν ἀπέρρει
 καὶ μῆδενὸς ἐνοχλοῦντος τὸ ὑποκείμενον. εἰ δὲ εἰς θερμὸν ἐκ ψυχροῦ
 20 μεταβάλλειν ἀνάγκη, ὀῦλον ὅτι οὐχ ὑφ' ἑαυτοῦ μεταβάλλοι ἂν εἰς τοῦναν- 40
 τίον, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ ἐνεργείᾳ θερμοῦ τὸ τέως μὲν ψυχρὸν, δυνάμει δὲ θερμὸν,
 μεταβάλλεται. πῶς δὲ καὶ δυνατόν τὰ ἐν γενέσει πάντα ἐξ ἐναντίων ποιο-
 τήτων συνεστῶτα καὶ πλησιάζοντα μὴ ὁρᾶν εἰς ἀλλήλα καὶ πάσχειν ὑπ'
 ἀλλήλων, ἀλλ' ἀνενοχλήτως τὴν δυνάμιν ἀπορρεῖν; ἐγὼ μὲν οὖν οἶμαι
 25 συντρέχειν τὰ μέτρα τῆς δυνάμεως πρὸς τὴν ὁρᾶσιν καὶ τὴν πείσιν τῶν
 ἐναντίων ποιότητων. τοιγαροῦν τὸ αὐτὸ τοιαῦδα μὲν τυχὸν ὁμιλίας θάττον
 φθεῖρεται, τοιαῦδα δὲ ἤττον. πρὸς δὲ τὸν τούτου λόγον εἴποιμι ἄν, ὅτι 45
 εἰ μὴ τὸ δραστικὸν τοῦτο καὶ παθητικὸν ἦν τῶν ἐν γενέσει ποιότητων τὸ
 φθειρόν τε καὶ φθειρόμενον, ἀλλ' ἦσαν τελεσιουργῶς μόνον καὶ ζωτικῶς
 30 μεταδιδοῦσαί τε καὶ μεταλαμβάνουσαι ὡς ἐν τοῖς οὐρανίοις, οὐκ ἂν ἦν
 αὐτῶν ἡ δυνάμις τῆς οὐσίας ἀπορρέουσα οὐδὲ μέρει χρόνου μεμετρημένη.
 καλῶς οὖν ἔξω τοῦ φθειρομένου τὸ φθειρὸν ὑπέθετο καὶ ὁ ἐξηγητής, καὶ
 εἶτε αἰδῖον εἶτε φθαρτὸν εἶη τοῦτο, συνελογίσατο, ὅτι ἔσται κίνησις μετὰ 50
 τὴν ὑστέραν ὑποτιθεμένην. ἀλλ' εἰ χρὴ καὶ τούτῳ ἐφιστάνειν διὰ τοῦς
 35 ἀνεξεστάτως τῷ πλήθει τῶν τούτου λόγων ἠπατημένους, δοκεῖ μοι νομίζειν
 οὗτος τὸν σωρίτην λόγον εἰς τὸ ἄπειρον ἀπλῶς ἀπάγειν καὶ ἀρκεῖν οἶμαι
 τὸ δειχθῆναι τοῦτον μῆδὲ τὴν τούτων διάκρισιν ἐπιστάμενον. ἢ μὲν γὰρ
 εἰς τὸ ἄπειρον ἀπαγωγῇ ἀποδεικτικῆ οὔσα οὐδαμοῦ στάσιν ἔχει τῆς προ-
 βάσεως, ὡς εἴ τις λέγοι πᾶν τὸ κινοῦν καὶ αὐτὸ κινεῖσθαι καὶ πᾶν τὸ

4 ἢ ἐν τῷδε post χρόνῳ M: om. a 13 ἀλλήλα aFM 14 φησί] cf. p. 1175, 20
 24 ἀλλ' om. a 31 χρόνον μετρημένη Δ, sed corr. Δ¹ 36 οὗτος aA²M:
 οὕτως Δ¹F

κινούμενον ὑπό τινος ἔξωθεν κινεῖσθαι· τούτων γὰρ τεθέντων ἀνάγκη ἐπ' 270^ν
 ἄπειρον ἵνα κινῶν πρὸ | κινουῦντος τιθέντα. ὁ μὲντοι σωρίτης σοφιστικῶς 271^ε
 ἔστι λόγος ἐκ τῆς παρὰ μικρόν, ὡς φασιν, ἐρωτήσεως ἀπάγων κατὰ τὴν
 ἔκλυσιν τῶν φαντασιῶν ἐπ' ἄδηλον ἢ ψευδὸς ἐκφανές. ἐρωτῶσι γὰρ πρῶ-
 3 τερρον ἢ πρώτη ῥάνις ἔδρασε τι εἰς τὴν πέτραν ἢ οὐ· εἰ μὲν γὰρ ἔδρασε,
 πῶς οὐχ ὀράται τὸ πάθος; εἰ δὲ μή, οὔτε ἡ δευτέρα οὔτε ἡ ἐσχάτη· πῶς
 οὖν ἡ κοιλότης ἐγένετο τῆς πέτρας; ὀράς, ὅτι οὗτος οὐκ εἰς τὸ ἄπειρον 5
 ἀπάγει. πῶς οὖν τῷ σωρίτῃ φησὶν εἰς τὸ ἄπειρον ἀπάγειν; ἀλλὰ ταῦτα
 μὲν τοῖς (τῆν) ἔξιν τάνδρὸς κρίνειν βουλομένοις γεγράφθω. τί γὰρ ὅλως
 10 νῦν δεδεῖτο τοῦ σωρίτου λόγου, εἰ μὴ πρὸς ὀνομάτων ἐπίδειξιν. εἰπόντος
 δὲ τοῦ Ἀλεξάνδρου, ὅτι τὰ φθειρόμενα κινουμένων τινῶν φθίρεται, τῶν
 φθειρόντων δηλονότι (οὕτω γὰρ καὶ ὁ Ἀριστοτέλης εἶπεν), καὶ εἰ μὲν
 ἀφθαρτα ταῦτα, πάλιν κινήθησεται, εἰ δὲ φθαρτά, ἔσται καὶ οὕτω
 πάλιν ὑστέρα τις τῆς τελευταίας κινήσεως ἢ κατὰ τὴν τούτων γινομένην 10
 15 φθοράν, οὗτος μὴ νοήσας οὐ τὰ φθίροντα, ἀλλὰ τὰ φθειρόμενα νομίζων
 λέγεσθαι νῦν ὑπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου κινούμενα, “οἷον φέρε, φησί, τὰ στοι-
 χεῖα καὶ αὐτὰ φθαρτά ὄντα πάλιν ἄλλων κινουμένων καὶ αὐτὰ φθίρεται,
 τῆς ὕλης φέρε καὶ τοῦ εἶδους, ἢ δὲ ὕλη οὐκέτι συμφθειρομένη τοῖς πρά-
 20 νοήσας καὶ μήτε τοῦ Ἀριστοτέλους ἀκούσας λέγοντος “καὶ τὸ φθαρτικὸν
 δὴ δεήσει φθαρῆναι, ὅταν φθίρῃ, καὶ τὸ τούτου φθαρτικὸν πάλιν ὑστέρον,” 15
 λῦσαι ταύτην φησὶ πολλαχῶς τὴν ἀπορίαν. “καὶν γὰρ ἡ φύσις, φησί, μὴ
 ποιῆ τὴν πρώτην ὕλην, ἀλλ' ὁ θεὸς ποιῆ αὐτὴν οὐκ ἐξ ὕλης, ὥστε καὶ
 φθίρει αὐτήν, ὅταν θελήσῃ εἰς τὸ μὴ ὄν, ἐξ οὗ γέγονεν, ὥσπερ, φησί,
 25 καὶ τὸ εἶδος οὐκ εἰς ἄλλο εἶδος μεθίσταται, ἀλλ' εἰς τὸ πάντῃ μὴ ὄν ἐξ
 οὗ καὶ γέγονεν ἀνατρέχει”. δεδεικται δὲ πολλάκις, ὡς οἶμαι, ὅτι τὰ μὲν
 ἐξ οὐκ ὄντων ὑπὸ τοῦ δημιουργοῦ παραγόμενα οὐκ ἔστι γενητὰ κατὰ τοῦτο
 τοῦ γενητοῦ τὸ σημαίνονμενον, καθ' ὃ τὸ πρότερον μὴ ὄν ὑστέρον ἔστιν, 20
 ἀλλὰ αἰδίον ἔχει τὴν ὑπόστασιν· οὐ γὰρ ἔστι τὰ ἐξ οὐκ ὄντων παραγό-
 30 μενα διὰ τί τότε, ἀλλὰ μὴ ἄλλοτε, παρῆλθεν εἰς τὰ ὄντα, ὥσπερ τὰ ἐξ
 ὄντων γινόμενα εὐσύνοπτον ἔχει τὴν αἰτίαν τοῦ τότε γενέσθαι διὰ τὸν
 εἰρημόν, ὡς εἶπον, τῶν τε προγηγησαμένων καὶ τῶν ἐπομένων. ταῦτα μὲν
 οὖν αἰδία ἐξ ἀνάγκης ἐστί, τὰ μὲντοι γενητὰ κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον
 ἐξ ὄντων τε τὴν γένεσιν ἔχει καὶ εἰς ὄντα τὴν φθοράν μεταβολῆς οὐσης
 35 τῆς γενέσεως καὶ τῆς φθορᾶς. καὶ ποῖον γὰρ εἶδος οὐκ ἀπὸ τοῦ δυναμί 25
 πρότερον ὄντος εἰς τὸ ἐνεργεῖα μετέβαλε καὶ ἀπὸ τοῦ ἐνεργεῖα εἰς τὴν
 ἑαυτοῦ στέρησιν, ἀλλ' εἰς τὸ πάντῃ μὴ ὄν, ὡς οὗτος φησιν, ἀνατρέχει;

Ταῦτα εἰπὼν ἐπαγγέλλεται δεῖξαι, ὅτι οὐκ εἰς ἀνοικτὴν παντελῆ,
 ἀλλ' εἰς ἄλλο τι κρεῖττον καὶ θεϊότερον ἢ τοῦ κόσμου μεταβολὴ γίνεται.

9 τὴν ἔξιν τάνδρὸς scripsi (cf. f. 314^r2 et p. 1143,2): ἔξιν ἀνδρὸς libri 14 γινομένην A ante
 ras., sed corr. Δ¹ 20 λέγοντος] p. 252^a1 cf. ad p. 1175,12 23 ποιῆ (post θεός) ΔFM:
 ποιῆ α 24 φθίρει F: φθίρει A: φθίρει M: φθίρει ἀν α. cf. p. 1174,21. 36 32 εἶπον]
 p. 1175,37 35 καὶ (ante τῆς) om. A: suppl. Δ¹ καὶ (ante ποῖον) otiosum 38 δεῖξιν α

καὶ θαυμαστόν, ὅτι τὴν μὲν φθορὰν τοῦ κόσμου μεταβολὴν εἰς ὃν τι καὶ 271^r
 θεϊότερον οἶσται, τὴν δὲ γένεσιν οὐκ ἐξ ὄντος ἔχειν φησίν· ἐνδείκνυται δέ,
 ὅπερ ἐν τοῖς ἐξῆς βιβλίαις πραγματεύεται, ὅτι ὁ κόσμος οὗτος εἰς ἄλλον 30
 τινὰ κόσμον μεταβάλλει θεϊότερον, οὐκ ἐπιστάνων ὅτι τοῦτο οὐκ ἔστι φθορὰ
 5 τοῦ κόσμου, ἀλλὰ τελείωσις. συμπεραίνόμενος δὲ τὰ πρὸς τοὺς ἀγένητον
 καὶ ἀφθαρτον τὴν κίνησιν δεικνύοντας λόγους ἐπιχειρήματα, ἱκανῶς αὐτοῦς
 ἀπελεγχθῆναί φησιν ἐκ τῶν οὕτω σαθρῶν αὐτοῦ τερετισμάτων. καὶ ὡς
 ἐκείνους διελέγξας τοιμᾶ καὶ αὐτὸς καθ' αὐτὸν ἀποδείκνυται, ὅτι ἀδύνατον
 ἀγένητον εἶναι τὴν κίνησιν. ἀξιώματα δὲ πρὸς τὴν ἀπόδειξιν προλαμβάνει
 10 τρία, ἐν μὲν, ὡς εἴ τι τῶν γινομένων ἀναγκαίως δεῖται προϋπάρχοντός 35
 τινος, ἵνα γένηται, οἷον ναῦς ἐύλων, οὐκ ἂν γένοιτο μὴ προγενομένων
 ἐκείνων· δεύτερον ὅτι ἀριθμὸν ἄπειρον ὑποστῆναι ἐνεργεῖα ἀδύνατον ἢ δι-
 εἰσέλθειν τινα ἀριθμοῦντα τὸν ἄπειρον, καὶ ὅτι μείζον εἶναι τοῦ ἀπείρου ἢ
 αὐξήθῆναι τὸ ἄπειρον ἀδύνατον· τρίτον ὡς, εἴ τινος εἰς γένεσιν ἄπειρα δέσι
 15 προϋποστῆναι ἐν ἐξ ἑνὸς γινόμενον, τοῦτο ἀδύνατον γενέσθαι. “ἐκ τούτου
 γάρ, φησί, καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Περὶ γενέσεως ἔδειξεν, ὅτι ἀδύνατον 40
 ἄπειρα εἶναι καὶ καθ' ἀριθμὸν τὰ τῶν σωματῶν στοιχεῖα, εἴπερ ἐξ ἀλλή-
 λων αὐτοῖς ἢ γένεσις· τὸ γὰρ ἄπειρον ἀδιεξίτητον, ὥστε οὐ φθάσει τὸ
 πῦρ, εἰ τύχοι, γενέσθαι, εἰ ἀπείρων προγενομένων γένοιτο ἄν. τούτων
 20 οὖν, φησί, προωμολογημένων, εἰ ἢ τοῦδε τοῦ πυρὸς μερικὴ κίνησις ἀρχὴν
 τοῦ εἶναι καὶ πέρας ἔχει, ἵνα δὲ αὕτη γένηται, ἔδει πρὸ αὐτῆς ἄλλην
 γενέσθαι κίνησιν, καθ' ἣν ἐξ ἀέρος φέρε μεταβάλλοντος ἔδει τὸ τοῦ πυρὸς
 σῶμα γενέσθαι, καὶ πάλιν πρὸ τῆς τοῦ ἀέρος κινήσεως τοῦ εἰς πῦρ μετα-
 βεβληκότος προὔπηρξεν ἑτέρα κίνησις ἢ τοῦ ὕδατος, εἰ τύχοι, καθ' ἣν 45
 25 εἰς ἀέρα μετέβαλε, καὶ πρὸ ἐκείνης ἄλλη καὶ τοῦτο ἐπ' ἄπειρον, εἴπερ
 οὐκ ἔσχεν ἀρχὴν οὔτε ὁ κόσμος οὔτε ἡ τῶν πραγμάτων εἰς ἄλλα μετα-
 βολή, ἀπείρους ἄρα ἔδει προϋπάρξαι κινήσεις, ἵνα τότε τὸ πῦρ τὸ μερικὸν
 γένηται· οὐ γὰρ ἂν ἐγένετο, εἰ μὴ ἄπειροι προὔπηρξαν, διὰ τὸ πρῶτον,
 ὡς λέγει, τῶν ἀξιωματῶν. εἰ οὖν ἀδύνατον ἀπείρους καθ' ἐνεργεῖαν γεγο-
 30 νέναι κινήσεις διὰ τὸ τῶν ἀξιωματῶν δεύτερον, οὐδὲ ἄρα τὴν τοῦ μερικοῦ 50
 πυρὸς ὑποστῆναι κίνησιν δυνατὸν ἦν διὰ τε ταῦτα καὶ διὰ τὸ τρίτον ἀξίωμα
 τὸ λέγον, ὅτι οὐ πρὸ τῆς γενέσεως ἄπειρα προϋποστῆναι ἀνάγκη, τοῦτο οὐκ
 ἂν γένοιτο. εἰ οὖν ἢ τοῦ μερικοῦ πυρὸς κίνησις γέγονεν, οὐκ ἂν προ-
 ὑπῆρξαν αὐτῆς ἄπειροι κινήσεις κατὰ τὴν τῆς σὺν ἀντιθέσει ἀντιστροφῆς
 35 ἀνάγκη, (ὡς φησιν οὗτος ὁ καὶ τὴν σὺν ἀντιθέσει ἀντιστροφῆν, ἣτις ποιεῖ
 ἔστιν, ἀγνοῶν, ὡς ἔδειξα οἶμαι τὰ πρὸς τὸ πρῶτον τῆς Περὶ οὐρανοῦ ῥη-
 θέντα αὐτῷ βασανίζων)· εἰ οὖν διὰ πεπερασμένων, φησί, κινήσεων ἦλθεν
 ἢ | φύσις, ἵνα τὴν τοῦ μερικοῦ πυρὸς ποιήσῃ κίνησιν, ἔστιν ἄρα τις πρῶ- 271^v

4 μεταβαλεῖ a, at cf. ad p. 1174,36

11 προγενομένων aF (cf. v. 19; p. 1179,14): προ-

γινομένων A: προτεινομένων M

15 γινόμενον FM

16 Περὶ γενέσεως B 5.

332^b30sq. 17 καὶ (ante κατ') om. a

20 προϋμολογημένων altero o in w cor-

recto A¹ 21 αὕτη FM: αὐτὴ aA

24 ἑτέρα, εἰ in ras. A

36 Περὶ οὐρανοῦ]

cf. Simpl. comm. p. 28,7sq. ed. Heiberg.

τη κίνησις, ἧς μὴ προὔπῃρξεν ἄλλη, καὶ ἐπὶ ἄλλων τῶν καθ' ἕκαστα 271^v
κινήσεων ἡ αὐτὴς λόγος, καὶ τοῦτο, φησί, τῷ φυσικῷ λόγῳ σύμφωνόν ἐστι.
τὰ γὰρ τέλεια τῶν ἀτελῶν καὶ τὰ ἐνεργεῖα τῶν δυνάμει πρῶτά ἐστιν. εἰ
μὲν οὖν ἐπ' ἄπειρον ἡ ἀνόδος γένοιτο, οὔτε τὰ τέλεια τῶν ἀτελῶν οὔτε
5 τὰ ἐνεργεῖα τῶν δυνάμει προηγέσεται, εἰ δὲ πεπερασμένα, ἡ πρώτη δηλονό-
τι ἅμα τῷ παντὶ συνυποστᾶσα ἐκ τοῦ ἐνεργεῖα καὶ τοῦ τελείου τὴν ἀρχὴν
τῶν ἐξῆς πεποιήται κινήσεων. εἰ δὲ τῶν μερικῶν, φησί, κινήσεων ἀρχή
τίς ἐστι καὶ οὐχ οἷόν τε ἐπ' ἄπειρον ἄλλην πρὸ ἄλλης ἐπινοεῖν κίνησιν,
ἀνάγκη καὶ τὴν ἐγκύκλιον τῶν οὐρανίων κίνησιν ἀπὸ τινος ἀρχῆς ἄρξασθαι
10 πρότερον οὐκ οὔσαν. οὐ γὰρ ἐνδέχεται τὸν μὲν οὐρανὸν ἀεὶ ὡσαύτως
ἔχειν, τὰ δὲ ἐντὸς γενητὰ καὶ φθαρτὰ μὴ ἐν τῷ γίνεσθαι καὶ φθιβεῖσθαι
τὸ εἶναι ἔχειν." τέταρτον καὶ τοῦτο προστίθησιν· "εἰ ταῖς γινομέναις 10
κινήσεσιν αἱ γενησόμεναί προστιθέμεναι αὐξοῦσιν αὐτῶν τὸν ἀριθμὸν, τὸ δὲ
ἄπειρον αὐξεῖν ἀδύνατον, οὐκ ἂν ἄπειροι εἶεν αἱ προγενόμεναι κινήσεις."
15 πέμπτον δέ· "εἰ οὐκ ἰσοχρόνως, φησίν, αἱ σφαῖραι κινουῦνται, ἀλλ' ἡ μὲν
διὰ τριάκοντα ἐτῶν, ἡ δὲ διὰ δώδεκα καὶ ἐφεξῆς δι' ἐλάττωτος χρόνου,
ὥστε τὴν τῆς σελήνης διὰ μηνὸς καὶ τὴν τῆς ἀπλανοῦς διὰ ἡμερο-
νυχτίου, ἀναρχος δὲ ἐστὶν ἡ τοῦ οὐρανοῦ κίνησις, ἀνάγκη τὴν τοῦ Κρόνου
σφαῖραν ἀπείρους περιελθυθῆναι περιφοράς, τὴν δὲ τοῦ Διὸς ἐγγὺς τρι- 15
20 πλασίους τούτων, αἱ δὲ τοῦ ἡλίου τριακονταπλασίους ἔσονται τῶν τοῦ
Κρόνου, αἱ δὲ τῆς σελήνης τριακοσιοεξηκονταπλασίονες, αἱ δὲ τῆς ἀπλανοῦς
πλέον ἢ μυριοπλάσιοι. πῶς οὖν οὐκ ἀτόπου παντὸς ἐπέκεινα, εἰ μηδὲ
ἀπαξ διεξιτητὸν ἐνδέχεται εἶναι τὸ ἄπειρον, μυριοπλάσιον τοῦ ἀπείρου,
μᾶλλον δὲ ἀπειράκις τὸ ἄπειρον ὑποτίθεσθαι, ὥστε ἀνάγκη, φησί, καὶ τὴν
25 τῶν οὐρανίων κυκλοφορίαν ἄρξασθαι τοῦ εἶναι πρότερον οὐκ οὔσαν, ὅτε καὶ
αὐτὸς ὁ οὐρανός (ὡς οὗτός φησι, μὴ γὰρ ἐμὸς λόγος) τοῦ εἶναι ἤρξατο." 20
Ἐν δὲ τούτοις τὰ μὲν ἀξιώματα δυνατόν ἀληθῶς εἰληφθῆναι, ἐν δὲ
οὕτως ἀγνοήσας, ὡς οἶμαι, πολλὴν συμφετὴν ἀντιλογιῶν ἐσώρευσεν. ἐαυτὴν
μὲν πρῶτον παραλογιζόμενος, εἶτα καὶ τοὺς οἰομένους τῆς σφῶν αὐτῶν
30 δόξης βεβαιωτικὴν ὑπάρχειν τὴν τοῦ κόσμου φθοράν. τὸ δὲ ἐν, ὃ λέγει,
τόδε ἐστί· τὸ κατ' ἐνέργειαν καὶ κυρίως ἄπειρον, εἴτε κατ' ἀριθμὸν εἴτε
κατὰ μέγεθος ὑποτίθεται ἄπειρον, οὐ κατὰ τι μὲν ἄπειρον, κατὰ τι δὲ πε-
περασμένον ἐστί· τὸ γὰρ τοιοῦτον οὐ μᾶλλον ἄπειρόν ἐστιν ἢ πεπερασμένον, 25
ἀλλ' οὐδὲ τὸ ἐπ' ἄπειρον προῖόν ἄπειρόν ἐστιν ἢ λέγεται κυρίως. τὸ γὰρ
35 προῖόν εἰς ἄπειρον οὔπω τὸ ἄπειρον ἀπέληψε, κἂν ἀεὶ προῖόν ἐπὶ τοῦτο
μὴ παύσῃται, οὐδέποτε τὸ ἄπειρον ἀπολήψεται. οὗτος δὲ τὰ ἀξιώματα

6 συνυποστᾶσα a 8 τίς] ti a 14 εἶεν a: εἶσιν ΔF: ὡσιν M προγενόμεναι a,
corr. A¹: προγινοόμεναι (ante rasuram) A et FM 17 τὴν σελήνην F, unde τὴν τῆς
σελήνην (sic) γίνεσθαι a 18 Κρόνου a et corr. A¹: χρόνου M et ante ras. A: οὐρανοῦ
(comp.) F 19. 20 τριπλασία a 20 τριακονταπλάσιοι F: τριακονταπλασίως M
21 τριακοσιοεξηκονταπλασίονες a: item (sed -άσιοι) in textu F: τριακοσιονταεξηκονταπλα-
σίονες A: τριακονταεξηκονταπλάσιοι in mrg. γρ. F¹: τριακονταεξηκονταπλάσιονες M
26 ἐμὸς λόγος] cf. Nauck Fr. Trag. p. 512 ad Euríp. fr. 481 29 οἰομένους] scil.
christianos 32 post οὐ add. τὸ omisso in fine v. 33 ἐστί a 34 ἡ om. a

ἐπὶ τῶν κατ' ἐνέργειαν λαβῶν ἀπειρων, ἐφ' ὧν ἀληθές ὅτι ἀριθμὸν 271^v
 ἄπειρον ὑποστῆναι ἀδύνατον ἢ διεξελθεῖν ἀριθμοῦντα τὸ ἄπειρον ἢ αὐξη-
 θῆναι τὸ ἄπειρον ἢ προῦποστῆναι γενέσεώς τινος τὸν ἐνεργείᾳ ἄπειρον
 ἀριθμὸν, ὡς ἐπὶ τῶν στοιχείων ἔδειξεν Ἀριστοτέλης, οὐκ ἐπὶ τοιοῦ- 30
 5 του ἄπειρου τὰς ἀποδείξεις προήγαγε τοῦ ἅμα ὄντος, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἐπ'
 ἄπειρον γινομένου, ὅταν εἶναι τὴν κίνησιν φάμεν, οὐκ ἐνόησας, ὅτι καὶ
 ἀναρχον καὶ ἀτελεύτητον τὴν κίνησιν εἶναι λέγωμεν, ἀλλ' ἢ γε μέχρι νῦν
 οὐκ ἔστιν ἄπειρος· πέρας γοῦν αὐτῆς τὸ νῦν ὑποτιθέμεθα. ὥστε τῆς τοῦ
 10 μερικοῦ τοῦδε πυρὸς κινήσεως οὐ προῦπάρχει ἄπειρος ἐνεργείᾳ κινήσις· πεπε-
 15 ρανται γοῦν ἢ μέχρι νῦν τῷ νῦν τούτῳ. οὐδὲ καλύπτεται γίνεσθαι τοδὶ τὸ 35
 πῦρ διὰ τὰς προῦπαρχούσας κινήσεις, ὅτι πεπερασμένα εἰσὶν ἐπὶ τὸ γινό-
 μενον· καὶ οὐ τοῦτο μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ ὑπάρχοντα αἷτια τοῦ πυρὸς πε-
 περασμένα ἐστίν, εἴπερ ἢ γένεσις τοῖς τέτρασι στοιχείοις ἐξ ἀλλήλων ἐστὶ
 κύκλω περιουῖσα. πῦρ γάρ ἐξ ἀέρος καὶ ἀῆρ ἐξ ὕδατος καὶ ὕδωρ ἐκ γῆς
 15 καὶ γῆ ἐκ πυρός, καὶ πάλιν πῦρ ἐξ ἀέρος καὶ τοῦτο ἐπ' ἄπειρον. ἔδει
 δὲ τὴν τοῦ ἐπ' ἄπειρον φύσιν, καὶ τίνι διαφέρει τοῦτο τοῦ κατ' ἐνέργειαν
 ἀπειροῦ παρὰ τοῦ Ἀριστοτέλους μαθόντα, οὕτως εἴ τι πρὸς αὐτὴν εἶχεν 40
 ἀπορεῖν, ἀλλ' οὐχὶ τὰ ἐπὶ τοῦ κατ' ἐνέργειαν ἀπειροῦ συναγόμενα ἄτοπα
 τῷ ἐπ' ἄπειρον προσάγειν. λέγει δὲ περὶ τοῦ τοιοῦτου ἀπειροῦ τοῦ ἐπ'
 20 ἄπειρον ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ τρίτῳ ταύτης τῆς πραγματείας τάδε· “ὅλως
 μὲν γὰρ οὕτως ἐστὶ τὸ ἄπειρον τῷ ἀεὶ ἄλλο καὶ ἄλλο λαμβάνεσθαι, καὶ
 τὸ λαμβανόμενον μὲν ἀεὶ πεπερασμένον, ἀλλ' ἀεὶ γε ἕτερον καὶ ἕτερον.”
 ἔτι τὸ εἶναι πλεοναχῶς λέγεται. “ὥστε τὸ ἄπειρον οὐ δεῖ λαμβάνειν ὡς
 45 τόδε τι, οἷον ἄνθρωπον ἢ οἰκίαν, ἀλλ' ὡς ἡ ἡμέρα λέγεται καὶ ὁ ἀγών,
 25 οἷς τὸ εἶναι οὐχ ὡς οὐσία γέγονεν, ἀλλ' ἀεὶ ἐν γενέσει καὶ φθορᾷ πεπε-
 ρασμένον, ἀλλ' ἀεὶ ἕτερον καὶ ἕτερον.” καὶ πρὸ ἐμοῦ οὖν ὁ πατήρ, καὶ
 πρὸ τοῦ ἐμοῦ πατὴρ ὁ ἐκείνου, καὶ τοῦτο ἐπ' ἄπειρον ἀναλούομεν ὡς μὴ
 οὔσης ἀρχῆς, ἀλλ' οὐκ ἔστιν ἄπειρα τὰ προγεγονότα· πεπεράνται γοῦν
 30 τέως εἰς ἐμὲ ἀλλ' οὐκ ἔσθη, ἀλλ' ἀεὶ ἕτερον καὶ ἕτερον διαδέχεται ἀεὶ
 πεπερασμένον.

Τοιαύτη μὲν οὖν ἐστὶν ἡ τῶν ἀτόμων γένεσις καὶ φθορὰ οὐδέποτε
 μὲν ἐπιλείπουσα, ἀεὶ δὲ ἐν πέρατι οὔσα διὰ τὴν τοῦ ἐπ' ἄπειρον φύσιν. 50
 ὁ δὲ Γραμματικὸς ἐπὶ τοῦ κατ' ἐνέργειαν ἀπειροῦ τὰ ἀξιώματα λαβῶν
 ἀληθεύοντα τοῦ μηδὲ ὑφεστηκότες ὅλως, ὡς καὶ αὐτὸς ὁμολογεῖ· “εἴ τις,
 35 φησὶν, εἰς γένεσιν ἄπειρα δεῖ προῦποστῆναι ἐν ἐξ ἐνὸς γινομένου, τοῦτο
 ἀδύνατον γενέσθαι, ὅτι ἀπείρους αὐτῆς κινήσεις ἀναγκάζον τῆν προῦπάρχειν”,
 σαφῶς τὸ ἀδύνατον τὸ τῷ ἐνεργείᾳ ἅμα ὄντι ὅλῳ ἀπείρῳ καὶ πανταχόθεν
 ἀπείρῳ ἐπόμμενον τῷ ἐπ' ἄπειρον προσάγων, ἐν ᾧ πᾶν τὸ λαμβανόμενον

4 Ἀριστοτέλης] loco ad p. 1178, 16 indicato 16 διαφέρει a 20 τρίτῳ] Phys. Γ 6.
 206^a27 21 γὰρ om. a 22 ἀεὶ εἶναι πεπ. Arist., cf. Simpl. p. 782, 3 25 οὐσία
 τις Arist., at τις om. Simpl. l. c. et alias post φθορᾷ om. Aristotelea εἰ καὶ ut alias
 Simpl. 26 ἀεὶ γε Arist., sed γε ignorat Simpl. 27 πατρός] πυρὸς a
 35 φησὶν] 271^r38 sqq. 36 αὐτοῦ a

ἐστὶ πάντως, ἀλλ' αἰεὶ ἕτερον καὶ ἕτερον. ἀπειρίων μὲν γὰρ ὄντων κατ' 272^r
 ἐνέργειαν τῶν προγεγονότων οὐκ ἂν τι ὄντως ἐξ αὐτῶν γένοιτο οὐ μόνον,
 ὅτι οὐδὲν ἐστὶν ἔξω τοῦ ἀπειρίου, ἀλλ' ὅτι οὐκ ἔστι συναφθῆναι τῷ ἀπειρῷ
 τὸ γινόμενον μήτε ἀρχὴν ἔχοντι μήτε τέλος. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ
 5 δευτέρῳ τῆς Περὶ γενέσεως, ἐπειδὴ καὶ ἐκείνων οὗτος ἐμνήσθη, μηδὲν
 τῶν ἐκεῖ λεγομένων νοήσας, οὐχὶ τῇ ἐπ' ἀπειρον ὑποτιθεμένη τῶν γινο- 5
 μένων καὶ φθειρομένων προόδῳ ἀκολουθεῖν φησι τὸ μὴ γίνεσθαι τὰ στοι-
 χεῖα. ὡς οὕτως φήθη, μηδὲ ταῦτα δυναθεῖς ἐννοῆσαι. ὅτι αὐτὴ τοῦτο
 προὔκειτο ἐν ἐκείνοις τῷ Ἀριστοτέλει ἐπ' ἀπειρον μὲν καὶ ἀίδιον δεῖξαι
 10 τῶν στοιχείων τὴν εἰς ἄλληλα μεταβολὴν ἀνακυκλουμένην, ἀλλ' οὐ τῷ
 ἀπειροῦς κατ' ἐνέργειαν ὑπετεθῆναι τὰς εἰδοποιούς τῶν στοιχείων ἐναν-
 τιώσεις. τοῦτο δὲ ἀκολουθεῖ τοῖς λέγουσιν οὐκ ἐπ' ἀπειρον ἀπλῶς, ὥσπερ
 ἡμεῖς λέγομεν, ἀνακυκλούμενα τῷ εἶδει, ἀλλὰ κατ' εἶδος ἐπ' ἀπειρον 10
 ἐξαλλάττεσθαι τὰ γινόμενα ἐπ' εὐθείας προϊόντα, οἷον ἐκ πυρὸς ἀέρα καὶ
 15 ἐξ ἀέρος ὕδωρ καὶ ἐξ ὕδατος γῆν καὶ ἐκ γῆς ἄλλο τι καὶ ἐκείνου πάλιν
 ἄλλο ἐπ' ἀπειρον, οὕτω τῷ εἶδει διαφέροντα. εἰ δὲ τοῦτο, ἀνάγκη ἀπει-
 ροῦς εἶναι κατ' ἐνέργειαν ἐν τῇ φύσει τῶν ὄντων τὰς εἰδοποιούς τῶν στοι-
 χείων ἐναντιώσεις, καθ' ὅς ἡ μεταβολὴ γίνεται· ὡς γὰρ οὐκ ἂν ἦν τοῦ
 λευκοῦ εἰς τὸ μέλαν μεταβολή, εἰ μὴ ἦν τὸ μέλαν ἐν τοῖς οὖσιν, οὕτως
 20 οὐκ ἂν ἦν ἐπ' ἀπειρον κατ' εἶδος ἐξαλλάττεσθαι, εἰ μὴ ἦν ἀπειρα τῷ 15
 ἀριθμῷ εἶδη. πεπερασμένων γὰρ ὄντων ἀδύνατον ἦν ἐπ' ἀπειρον τὴν κατ'
 εἶδος ἐξαλλαγὴν γίνεσθαι· ἐπέλιπε γὰρ ἂν. τῇ οὖν ἐπ' ἀπειρον ὑποτε-
 θείσῃ κατ' εἶδος μεταβολῇ τῶν στοιχείων ἠκολούθησε τὸ ἀπειροῦς εἶναι
 κατ' ἐνέργειαν τὰς ἐναντιώσεις, ὅπερ ἡμῖν οὐκ ἀκολουθεῖ τοῖς ἐπ' ἀπειρον
 25 μὲν λέγουσι προΐεναί τὴν γένεσιν καὶ τὴν κίνησιν, οὐ μέντοι κατ' εἶδος
 ἐξαλλαττομένην, ἀλλὰ ἀνακυκλουμένην. ὅπερ καὶ αὐτὸς εἰσαγαγεῖν βούλεται
 διὰ τοῦ ἀνελεῖν τὴν ἐπ' ἀπειρον ἐπ' εὐθείας κατ' εἶδος πρόοδον. ἀναίρει 20
 δέ, ταύτῃ μὲν ἀκολουθεῖν λέγων τὸ ἀπειροῦς εἶναι ἐνεργεῖα κατ' εἶδος τὰς
 ἐναντιώσεις, τούτῳ δὲ ἄτοπα ἀκολουθεῖν τὸ μὲν τὴν ἡμετέραν περὶ τῶν
 30 ὄντων γινῶσιν ἀναιροῦν, τὸ δὲ τὴν γένεσιν· ἡ μὲν γὰρ τοῦ τί ἐστὶν
 ἕκαστον γινῶσις ἐν ἡμῖν διὰ τῶν ὀρισμῶν ἐστίν· ἀπειρίων δὲ κατ' ἐνέρ-
 γειαν οὕσων τῶν εἰδοποιῶν διαφορῶν, καθ' ὅς εἰδοποιεῖται τὰ στοιχεῖα,
 εἴπερ ἀπειροῦς ἐπ' εὐθείας ἐστὶν ἡ τῶν στοιχείων ἐξαλλαγή, ἄλλου εἶδους
 35 ἐξ ἄλλου ἐπ' ἀπειρον γινομένου, ὡς εἶπον, οὐκ ἔστιν ὀρίσασθαι, εἴπερ ἐκ 25
 γένους καὶ διαφορῶν ὀρισμένων εἰσὶν οἱ ὀρισμοί. ἀλλ' οὐδὲ γενέσθαι τι
 δυνατόν ἀπειρίων ὄντων κατ' ἐνέργειαν καὶ ἀδιεξιτήτων τῶν μεταξὺ· εἰ
 γὰρ πεπερασμένα ταῦτα, καὶ τὰ ἄκρα πεπερασμένα εἶναι ἀνάγκη. ἄλλο
 οὖν ἐστὶν ἐκεῖνο τὸ ἀπειρον τὸ ἅμα ὅλον ὑποτιθέμενον καὶ ἄλλο τὸ ἐπ'
 ἀπειρον ἐν τῷ γίνεσθαι καὶ φθειρῆσθαι τὸ εἶναι ἔχον, ὡς εἴρηται· καὶ τὸ
 40 μὲν ληφθὲν αἰεὶ πεπερασμένον τούτου, ἕτερον δὲ καὶ ἕτερον, οὐκ ἐμ-
 ποδιζομένης ἐκ τούτου τῆς γενέσεως, ἀλλὰ συνεργουμένης μᾶλλον· ὥστε 30

καὶ γέγονεν ἢ τοῦ μερικοῦ πυρὸς καὶ τῶν ἄλλων κινήσις. καὶ οὐ 272^r
 προὔπηρξαν αὐτῶν ἄπειροι κινήσεις, ἀλλ' ἄει πεπερασμένοι νῦν εἰσι, καὶ
 πρώτη κινήσις οὐκ ἔστιν, ἀλλ' ἀεὶ τῆς πρώτης ὑποτιθεμένης ἔστι προτέ-
 ραν λαβεῖν. εἰ δὲ τοῦτο, ἀνάγκη καὶ τὴν ἐγκύκλιον τῶν οὐρανίων κίνησιν
 5 ἄναρχον εἶναι, ἀφ' ἧς ἢ τῶν ὑπὸ σελήνην ἀνέλειπτος κινήσις διασφίξε-
 ται. ἀλλ' οὐδὲ αἱ προστιθέμεναι κινήσεις τὸν ἄπειρον κατ' ἐνέργειαν τῶν
 κινήσεων ἀριθμὸν αὔξουσιν, ὡς οὐτός φησιν, ἀλλὰ τὸν πεπερασμένον. 35
 πεπεράνται γὰρ ὁ μέχρι νῦν καὶ ὁ ἀεὶ προστιθέμενος πεπερασμένος, ἀλλ'
 οὐκ ἄπειρος, καὶ ἐπ' ἄπειρον προστιθῆται. ὥστε καὶ ἀνισοταχεῖς αἱ
 10 σφαῖραι καὶ ἄναρχος ἐκάστων ἢ ἀποκατάστασις, ἀλλ' οὐκ ἄπειροι αἱ
 μέχρι νῦν οὐδὲ γενήσονται ἄπειροί ποτε ὑπ' αὐτοῦ τούτου τοῦ ἐπ' ἄπειρον
 προϊέναι κωλυόμεναι ἄπειροι γενέσθαι· τὸ γὰρ ἐπ' ἄπειρον ἔχει τι ἀεὶ
 ἐλλείπον (ἐνυπάρχει γὰρ αὐτῷ ἀεὶ τὸ δυνάμει), τὸ δὲ ἄπειρον, εἴπερ εἴη
 15 τι τοιοῦτον, κατ' ἐνέργειαν ἀνελλιπές ἐστιν. ἀλλ' οὐδὲ τῷ φυσικῷ λόγῳ 40
 τὰ ὑπ' αὐτοῦ λεγόμενα συμφωνεῖ τῷ λέγοντι τὰ τέλεια προηγεῖσθαι τῶν
 ἀτελῶν καὶ τὰ ἐνεργεῖα τῶν δυνάμει, ὅποτε οὐδὲ ἐφ' ὧν ταῦτα ἀληθεύει,
 γινώσκειν οὗτος ἔοικεν. ἐπὶ μὲν γὰρ τῶν ὄλων ἀληθές, ἐν μέντοι τῇ
 γενέσει μᾶλλον ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τὰ ἀτελῆ τῶν τελείων καὶ τὰ δυνάμει
 20 προὔπαρχει τῶν ἐνεργεῖα, εἰ καὶ κατὰ ἀλήθειαν ἐξ ἀλλήλων τὴν γένεσιν
 ἔχουσι· καὶ γὰρ ἐκ σπέρματος ἄνθρωπος καὶ ἐξ ἀνθρώπου σπέρμα. καὶ
 ταῦτα μὲν ὡς πρὸς τὴν χρονικὴν προὔπαρξιν εἶπον, ἣν μόνην, ὡς ἔοικεν, 45
 οὗτος γινώσκει· ἐπεὶ τῇ γε δυνάμει καὶ αἰτία καὶ τῇ τῆς ἀξίας ὑπεροχῇ
 προὔπαρχει πάντως τῶν ἀτελῶν τὰ τέλεια καὶ τῶν δυνάμει τὰ ἐνεργεῖα,
 καὶ τῷ χρόνῳ δὲ τὰ ποιούντα τῶν πασχόντων. ἐν μέντοι τῇ γενέσει,
 25 ὅπερ εἶπον, μὴ οὔσης ἀρχῆς χρονικῆς, οὐκ ἂν τις χρόνῳ προὔπαρξιν
 ἀπλῶς φαίη τὸ ἐνεργεῖα τοῦ δυνάμει· τὸ γὰρ ἐν ἐκάστῳ δυνάμει τοῦ
 κατ' αὐτὸ ἐνεργεῖα προὔπαρχει τῷ χρόνῳ ὥσπερ τὸ ψὸν τῆς ὄρνιθος.

Ταῦτα μὲν οὖν εἰρήσθω πρὸς τὸ ἔκτον τοῦ Γραμματικοῦ βιβλίον, δ 50
 τὴν αἰδιότητα τῆς κινήσεως ἀνελεῖν ἐπειρᾶτο, ἵνα μὴ δι' αὐτὴν αἰδιος ὁ
 30 κόσμος ἀποδεικνύηται· σκοπὸν γὰρ ἕνα προὔβαλετο μήτε τὸν θεὸν ἀμετά-
 βλητον μήτε τὸν κόσμον αἰδιον ὑπὸ τῶν δυστυχῶς αὐτῷ πειωμένων
 νομίζεσθαι· μέχρι δὲ τῶν εἰρημένων προσελθὼν τέλος ἔχειν ἐνόμισεν αὐτῷ
 τὴν ἀντιλογίαν τὴν πρὸς τὴν αἰδιότητα τῆς κινήσεως οὐδὲ τούτω ἐπιστῆ-
 35 σαι δυνηθεῖς, ὅτι τὰ κυριώτατα τῆς ἀποδείξεως ἐν τοῖς ἐφεξῆς παραδίδο-
 ται, ἐν οἷς | δεῖκνυσιν ὁ Ἀριστοτέλης, ὅτι τῶν ὄντων τὰ μὲν ἀκίνητά 272^v
 ἐστί, τὰ δὲ ἀεὶ κινούμενα, τὰ δὲ ποτὲ μὲν κινούμενα, ποτὲ δὲ ἡρεμοῦντα.
 ἀλλ' εἰ δοκεῖ λοιπὸν ἐπὶ τὸ συνεχές τῶν Ἀριστοτέλους ῥήσεων ἐπανιτέον,
 ὅτε τῆς ἀπαιδεύτου προσυλακτῆσεως ἐκείνης τοὺς τοῖς προλαβοῦσιν ἐν-
 τυγχάνοντας ἀπηλλάξαμεν.

3 ὑποτιθεμένη a 9 καὶ ἀνισοταχεῖς Λ²: καὶ ἰσοταχεῖς AM: ἀνισοταχεῖς F: καὶ μὴ
 ἰσοταχεῖς a 14 ἀνελλιπέεις aA 23 πάντων a 25 τις lineola notavit A²
 26 φαίη M: εἴποι a: om. AF 32 αὐτῷ F: αὐτῷ aAM

ρ. 252^a4 Καὶ γὰρ ἔοικε τὸ οὕτω λέγειν πλάσματι μᾶλλον. 272^v

Δείξας, ὅτι αἰδῖος ἢ κίνησις διὰ τῆς τοῦ χρόνου αἰδιότητος καὶ ὅτι ἀδύνατον κίνησιν ἢ χρόνον γινόμενα ἢ φθιρόμενα ὑποτίθεσθαι, νῦν φησιν ὅτι καὶ ἐκ τούτου αἰδῖος ἢ κίνησις καὶ ὁ χρόνος δεῖκνυται ἐκ τοῦ τὸ μὴ 5 οὕτω λέγειν, ἀλλὰ ποτὲ μὲν εἶναι ποτὲ δὲ μὴ εἶναι κίνησιν ἢ χρόνον, πλάσματι μᾶλλον ἔοικέναι. τί γὰρ ἂν εἴη πλασματωδέστερον τοῦ λέγειν, ὅτι μὴ οὐσα κίνησις μηδὲ χρόνος πρότερον τότε γεγόνασι; διὰ τί γὰρ 10 τότε, ἀλλὰ μὴ πρότερον ἢ ὕστερον, πλάσματι μᾶλλον ἔοικε; λέγει δὲ ἂν ἴσως πλασματῶδες καὶ τὸ λέγειν εἶναι χρόνον, ὅτε χρόνος οὐκ ἦν· ὁ δὲ 10 λέγων ὅτι ὅτε μὲν ἦν χρόνος, ὅτε δὲ οὐ, τοῦτο λέγει. τὸ αὐτὸ δὲ πλάσμα καὶ ἐπὶ κινήσεως, εἴπερ ἀριθμὸς κινήσεως ὁ χρόνος. εἰ γὰρ ἦν χρόνος, ὅτε οὐκ ἦν κίνησις, ὅτε δὲ κίνησις, οὐκ ἦν οὐδὲ χρόνος, δῆλον ὅτι ὁ τοῦτο λέγων οὐδὲν ἄλλο λέγει ἢ ὅτι ἦν χρόνος ὅτε οὐκ ἦν χρόνος. “λέγει δὲ 15 ἂν, ὡς φησιν Ἀλέξανδρος, πλάσματι μᾶλλον ἔοικέναι τὸ οὕτω λέγειν, καὶ 15 διότι χωρὶς ἀποδείξεως καὶ λόγων εἰκότων οἱ ταῦτα λέγοντες ἔλεγον, ἢ ὅτι ἀκινήτου τῆς κινήσεως δεδειγμένης τὸ φθαρτὴν αὐτὴν λέγειν ἀπίθανον.” εἰ μὴ ἄρα τὸ πλασματῶδες οὐ πρὸς τὸ φθαρτὴν μόνον λέγειν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ γενητὴν ἀποδέδοται.

ρ. 252^a5 Ὁμοίως δὲ καὶ τὸ λέγειν, ὅτι πέφυκεν οὕτως ἕως τοῦ 20 ἢ λόγον ἔχειν τὸ μὴ ἀπλοῦν.

Πλάσματι ἔοικέναι εἰπὼν τὸ λέγειν, ὅτι ὅτε μὲν ἦν κίνησις, ὅτε δὲ οὐ, διὰ τὸ μὴ ἔχειν αἰτίαν ἀποδοῦναι τούτου, ἐφεξῆς φησιν ὅτι καὶ τὸ λέγειν ὅτι πέφυκεν οὕτω, καὶ ταύτην ὡς ἀρχὴν καὶ αἰτίαν ἀποδιδόναι, 30 ὁμοίως πλασματῶδες ἐστίν. τοῦτο δὲ ἔοικεν Ἐμπεδοκλῆς ἂν εἰπεῖν, 25 ὅτε λέγει ὅτι τὸ κρατεῖν καὶ κινεῖν ἐν μέρει τὴν Φιλίαν καὶ τὸ Νεῖκος ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχει τοῖς πράγμασιν, εἰ δὲ καὶ τοῦτο, καὶ τὸ ἡρεμεῖν ἐν τῷ μεταξύ χρόνῳ· τῶν γὰρ ἐναντίων κινήσεων ἡρεμία μεταξύ ἐστίν. Εὐδδημος δὲ τὴν ἀκινήσιάν ἐν τῇ τῆς Φιλίας ἐπικρατεῖα κατὰ τὴν Σφαῖρον ἐκδέχεται. ἐπειδὴν ἅπαντα συγκρίψῃ.

30 ἐνθ' οὕτ' ἡλίσιου διεῖδεται ὠκέα γυῖα,

ἀλλ', ὡς φησιν,

οὕτως Ἀρμονίης πυκινῷ κρυφῷ ἐστήρικται

35

14 ὡς om. A 19 οὕτω a ut Simpl. v. 29. 44. 46 20 ἔχειν aAF (ut Arist. corr. E):
 ἔχει M (Arist. vulg., etiam E¹) 26 ἐξ ἀνάγκης post τοῖς πράγμασιν Aristoteles καὶ
 (ante τοῦτο) om. FM 28 Εὐδδημος] fr. 71 p. 95 Sp. 29 συγκρατῆ F 30 ἐνθ']
 Empedocles v. 135 Stein, 72 Karst. διεῖδεται aAF: διελέται (intellegebat διέεται) M:
 δεδιέεται ἀγλαὸν εἶδος interpolato Plutarchus γυῖα] βλα F 32 οὕτως] Emped.
 v. 137. 138 Stein., 74. 75 Karst. οὕτως AM: οὔτος aF ἄρμονίας M: ἀρμονίως F
 κρυφῷ A: κρυφῷ M: κρύφει F: κρύφα a. accentum posui Herodianum secutus
 ἐστήρικτο F

- Σφαῖρος κυκλοτερῆς μονή περιγηθεί γαίων· 272^v
 ἀρξαμένου δὲ πάλιν τοῦ Νεῖκου ἐπικρατεῖν τότε πάλιν κίνησις ἐν τῷ
 Σφαίρῳ γίνεται·
 πάντα γὰρ ἐξείης πελεμίζετο γυῖα θεοῦ.
 5 Τί δὲ διαφέρει τοῦ ὅτι πέφυκεν οὕτως τὸ ἐξ ἀνάγκης λέγειν
 αἰτίαν μὴ προστιθέντα; ταῦτα δὲ Ἐμπεδοκλῆς ἔοικε λέγειν ἐν τῷ·
 ἐν δὲ μέρει κρατέουσι περιπλομένοιο χρόνιο·
 καὶ ὅτι ἀνάγκην τῶν γινομένων αἰτιᾶται·
 ἔστιν ἀνάγκη χρῆμα θεῶν σφρήγισμα παλαιόν,
 10 αἰδίου πλατέεσσι κατεσφρηγισμένον ὄρκους· 40
 διὰ γὰρ τὴν ἀνάγκην καὶ τοὺς ὄρκους τούτους ἐκάτερον παρὰ μέρος ἐπι-
 κρατεῖν φησι. λέγει δὲ καὶ ταῦτα Ἐμπεδοκλῆς ἐπὶ τῆς τοῦ Νεῖκου ἐπι-
 κρατείας·
 αὐτὰρ ἐπεὶ μέγα Νεῖκος ἐνὶ μελέεσσιν ἐρέφθη
 15 ἐς τιμάς τ' ἀνόρουσε τελειομένοιο χρόνιο,
 ὅς σφιν ἀμοιβαῖος πλατέος παρελήλαται ὄρκου.
 ταῦτα οὖν φησι χωρὶς αἰτίας λεγόμενα οὐδὲν ἄλλο λέγειν ἔστιν ἢ πέφυ-
 κεν οὕτω.
 Τάχα δέ, φησί, καὶ Ἀναξαγόρας ὁ μίαν ἀρχὴν κινήσεως τῶν πρότερον
 20 ἡρεμουσῶν ὁμοιομερειῶν τὸν νοῦν λέγων καὶ μὴ προστιθεὶς αἰτίαν, δι' ἣν 45
 τότε ἐκίνησεν, ἀλλὰ μὴ καὶ πρότερον, οὐδὲν ἄλλο λέγει ἢ τὸ πλασματώδες
 τοῦτο ὅτι πέφυκεν οὕτω. καίτοι γε τὸ ἀναίτιον καὶ ἄτακτον μάλιστα
 ἐπὶ τῆς φύσεως καὶ τῶν φύσει γινομένων φυλακτέον, διότι ἡ φύσις λόγος
 οὕσα αἰτία πᾶσι τάξεώς ἐστι καὶ λόγου. ὁ δὲ χρόνος, ὃν ἡρέμουν πρό-
 25 τερον, ἄπειρος ὢν πρὸς τὸν, ἀφ' οὗ ἡρέξαντο κινεῖσθαι, οὐδένα λόγον ἔχει.
 τὸ γὰρ ἄπειρον πρὸς τὸ ἄπειρον οὐδένα λόγον ἔχει· ἀλλ' οὐδὲ πρὸς τὸ 50
 πεπερασμένον. συνάγεται ἄρα ἐν δευτέρῳ σχήματι, ὅτι ἡ ἄπειρος ἡρεμία
 πρὸς τὴν ἄπειρον ἢ τὴν πεπερασμένην κίνησιν οὐκ ἔστι φύσει. καὶ τὸ
 ἄπειρον δὲ χρόνον ἡρεμεῖν, εἶτα κινήθηναί ποτε, καὶ τούτου μηδεμίαν λέ-
 30 γειν διαφορὰν, δι' ἣν νῦν μᾶλλον ἢ πρότερον κινουῦνται, μηδὲ ἔχειν τινὰ
 τάξιν, οὐκ ἔστι φύσεως ἔργον, διότι τὰ φύσει οὐχ ὅτε μὲν οὕτως ὅτε δὲ
 ἄλλως ἔχει ἄνευ λόγου καὶ αἰτίας, ἀλλ' ἢ ἀπλῶς καὶ ὁμοίως ἔχει πάντα

1 μονηπεριγηθει A: μονη περιγηθεί aM: μονη, lac. iv litt., περιγηθει F: μονή περιγηθεί
 exhibit etiam De caelo p. 591,5 Heiberg. Simplicius γαίων Simpl. De caelo, alii:
 αίων hoc loco Simplicii libri 4 πάντα κτλ.] Emped. 142 St., 70 K. γὰρ δὲ] F
 πελεμίζετο A: πολεμίζετο FM: τελεμίζετο a γαία F 7 ἐν δὲ κτλ.] Emp. v. 112 St.,
 138 K., cf. supra p. 33,19, infra 273^v23 κρατούσι F: κρα (τέουσι om. in lac.) M
 χρόνιο] κύκλιοι ceteris locis Simpl. libri 8 ὅταν M 9 ἔστιν κτλ.] Emp. v. 369.
 370 St., 1. 2 K. ἀνάγκης Plutarchus alii χρῆμα] ῥῆμα Bernaysius θεῶ F
 σφρήγισμα A: σφράγισμα aFM 14 αὐτὰρ κτλ.] Emp. v. 139—141 St., 66—68 K.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Arist. Metaph. B 4. 1000^b14 ἐνὶ μελέεσσιν aM: ἐνὶ μελέεσσιν A: ἐν με-
 λέεσσιν F ἐρέφθη Arist. 15 τ' om. MA 16 ὄσφιν A: ὄσφιν a: ὄ σφιν
 F: ὄφιν M ἀμοιβαῖς F παρ' ἐλήλαται Sturz 17 λέγειν aM: λέγει A:
 λέγων F 19 πρότερον scripsi: προτέρων libri 23 λόγος AF: ἄλογος corr. A¹M:
 ἔλλογος a

τὰ φύσει. οἷον τὸ πῦρ ἄνω φύσει φέρεσθαι | λέγομεν, διότι οὐχ ὅτε 273^r
 μὲν ὅτε δὲ οὐ, ἀλλὰ ἀπλῶς ἄνω φέρεται καθόλου καὶ ἀεὶ ὁμοίως· ἢ δὲ
 γῆ κάτω καὶ αὐτῇ ἀπλῶς. εἰ δέ τι τῶν φύσει μὴ ἀεὶ ὁμοίως ἔχει, ἀλλ'
 ὅτε μὲν ὅτε δ' οὐ, ἔστι λόγος τις καὶ αἰτία τοῦ μὴ ἀπλοῦ, ἀλλὰ διαφόρου,
 5 οἷον τοῦ μὴ ἀεὶ θέρος εἶναι ἢ ἀεὶ χειμῶνα, ἀλλὰ παρὰ μέρος, αἰτία ἢ τε
 τοῦ ζῳδιακοῦ ἔγκλισις καὶ ἢ τοῦ ἡλίου ἐπ' αὐτοῦ κινήσις· καὶ τοῦ μὴ
 ἀεὶ γενῶν τὰ ζῳα αἴτιον τὸ τελείων εἶναι τὸ δύνασθαι ὅμοια ποιεῖν 5
 ἑαυτοῖς.

Ὁ δὲ Εὐδόημος μέμφεται τῷ Ἀναξαγόρᾳ οὐ μόνον, ὅτι μὴ πρότερον
 10 οὕσαν ἄρξασθαι ποτε λέγει τὴν κίνησιν, ἀλλ' ὅτι καὶ περὶ τοῦ διαμένειν ἢ
 λήξαι ποτὲ παρέλιπεν εἰπεῖν, καίπερ οὐκ ὄντος φανεροῦ. “τί γὰρ κωλύει,
 φησί, δοθεῖ ποτὲ τῷ νῶ στήσαι πάντα χρήματα, καθάπερ ἐκεῖνος εἶπεν
 κινήσαι.” καὶ τοῦτο δὲ αἰτιᾶται τοῦ Ἀναξαγόρου ὁ Εὐδόημος· “πῶς ἐν-
 δέχεται στέρησίν τινα προτέραν εἶναι τῆς ἀντικειμένης ἕξεως· εἰ οὖν ἢ
 15 ἡρεμιά στέρησις κινήσεως ἔστιν, οὐκ ἂν εἴη πρὸ τῆς κινήσεως.” 10

p. 252^a19 Διόπερ ἄμεινον ὡς Ἐμπεδοκλῆς ἕως τοῦ τῶν μέντοι
 ἀρχῶν, οὐκ ἔστιν ἕτερον αἴτιον, αἰδέων οὐσῶν.

Κἂν μὴ κατορθοῖ τελέως Ἐμπεδοκλῆς εἰπὼν ἄνευ αἰτίας,

ἐν δὲ μέρει κρατέουσι περιπλομένοιο κύκλιοι,

20 ὥστε καὶ ἐν μέρει τὸ πᾶν ἡρεμεῖν τε καὶ κινεῖσθαι, ἀλλ' ὅμως,
 καθ' ὅσον τὸ ἐν μέρει τάξιν τινὰ ἐμφαίνει τοῦ ὠρισμένου πρὸς τὸ ὠρι- 25
 σμένον, φυσικώτερον δοκεῖ λέγειν. τῶν γὰρ μερῶν τοῦ χρόνου πρὸς
 ἀλλήλα πεπερασμένων ὄντων λόγος τίς ἐστι, τοῦ δὲ ἀπείρου πρὸς τὸν
 ἄπειρον, ᾧ Ἀναξαγόρας χρῆσθαι δοκεῖ, οὐδεὶς ἐστι λόγος. πλήν, φησὶν.
 25 οὐκ ἀρκεῖ τῷ Ἐμπεδοκλεῖ καὶ τοῖς οὕτω λέγουσι τὸ παρὰ μέρος φάναι.
 ἀλλ' ἐχρῆν καὶ τὴν αἰτίαν τούτου προσθεῖναι καὶ μὴ τίθεσθαι μηδὲν
 μηδὲ ἀξιοῦν ἄνευ αἰτίας, ἀλλ' εἰ μὲν περὶ ἀρχῆς τινας ὁ λόγος, δι'
 ἐπαγωγῆς αὐτὴν πιστοῦσθαι (τὰς γὰρ ἀρχὰς ἀπὸ τῶν ὑστέρων ἀνάγκη 30
 βεβαιουῦσθαι), εἰ δὲ περὶ τῶν μετὰ τὰς ἀρχάς, δι' ἀποδείξεως· ὥσπερ
 30 καὶ νῦν. ἢ γὰρ Φιλία καὶ τὸ Νεῖκος οὐκ εἰσὶν ἀρχαὶ καὶ αἰτίαι τοῦ παρὰ
 μέρος καὶ ἐν ἴσῳ χρόνῳ κρατεῖν καὶ κινεῖν. ἢ γὰρ ἂν ταῦτόν ἦν τὸ
 Φιλότῃτι καὶ Νεῖκει εἶναι, ἀλλὰ τῆς μὲν Φιλίας ἴδιόν ἐστι τὸ συνά-
 γειν εἰς ἐν τὰ διηρημένα, τοῦ δὲ Νείκους τὸ διακρίνειν καὶ χωρίζειν.
 τοῦ δὲ ἐν μέρει καὶ ἐν ἴσῳ χρόνῳ ἄλλο ἂν εἴη τὸ αἴτιον, ὅπερ
 35 ἐχρῆν προσαποδιόναί τοὺς οὕτω λέγοντας, προστιθέντας καὶ ἐφ' ὧν
 τινῶν ἄλλων οὕτως ἔχει καὶ γίνεται· πιστὸς γὰρ ἂν ἦν ὁ λόγος ἀπὸ τῶν 35

3 αὐτὰ a 5 χειμῶν A 6 ἔγκλισις F: ἐγκύκλις aAM 9 Εὐδόημος] fr. 71 p. 95,18
 Spengel. 13 Εὐδόημος] fr. 71 p. 95,22 Sp. 16 ἄμεινον AFM (ut Arist. cod. K):
 βέλτιον a ex Ar. vulg. 18 Ἐμπεδοκλῆς] v. 112 St. cf. f. 272^v38 31 ταῦτόν]
 legit igitur Simpl. quod secundum Vitellium Aristotelis cod. E¹ habet ταυτ et falso inter-
 pretatus est ut E² ταῦτὸ: τοῦτο Arist. vulg. 35 προστιθέντας M: προστιθέντα aAF

ἐναργῶν μαρτυρούμενος, ὡς περ τὸ ἐν τῷ ὄλῳ τὴν μὲν Φιλίαν συναγωγὸν 273^r
 εἰς ἐν εἶναι, τὸ δὲ Νεῖκος διακριτικὸν καὶ σκορπιστικὸν πιστὸν δοκεῖ ἐκ
 τοῦ καὶ παρ' ἡμῶν τὴν μὲν φιλίαν συνάγειν τοὺς ἀνθρώπους, τὴν δὲ
 ἐχθρὰν δυστάνειν ἀπ' ἀλλήλων. ἐπειδὴ γὰρ τοῦτο φαίνεται ἐπὶ τινῶν
 5 πιστὸν, δοκεῖ καὶ ἐπὶ τοῦ ὄλου. ἔδει οὖν καὶ ἐπὶ τοῦ ἐν μέρει καὶ δι'
 ἴσου ἐν τῷ παντὶ κρατεῖν ἀπ' ἄλλου τινὸς τὴν πίστιν κομίζεσθαι. ὡς δὲ
 τινος ῥαδίως τοῖς εἰρημένοις ὑπαντήσοντος, ὅτι ὡς περ ἡ μὲν φιλία ἀεὶ 40
 συνάγει, ἡ δὲ ἐχθρὰ διακρίνει, καὶ οὐ χρὴ τούτου ζητεῖν αἰτίαν, οὕτω καὶ
 ἀεὶ ἐν μέρει καὶ παρ' ἡμῶν αἰ συγκρίσεις καὶ αἰ διακρίσεις ἐπικρατοῦσι,
 10 λέγει αὐτός, ὅτι οὐκ ὀρθῶς ἔχει, τὸ ἀεὶ οὕτως ἔχειν τι καὶ πανταχοῦ
 ὡς ἀρχὴν λαμβάνειν ἀναπόδεικτον· πολλὰ γὰρ τῶν ὄντων αἰδία μὲν ἐστίν
 καὶ πανταχοῦ οὕτως ἔχει, οὐ μὴν ἀρχαὶ καὶ ἀναπόδεικτα, ἀλλ' ἔχει τοῦ
 εἶναι τοιαῦτα αἰτίας τινὰς καὶ ἀρχάς, ὡς περ ἐν τοῖς μαθήμασι τὸ
 τοῦ τριγώνου τὰς ἐντὸς τρεῖς γωνίας δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας εἶναι αἰδίων μὲν 45
 15 ἐστὶ καὶ ἐν παντὶ τριγώνῳ οὕτως ἔχει, οὐ μόντοι ἀρχὴ καὶ ἀναπόδεικτον.
 ἀλλ' ἐστὶν τις ἀρχὴ τούτου, ἐξ ἧς ἀποδείκνυται. ὁμοίως δὲ τὸ παρὰ
 μέρος θέρος καὶ χειμῶνα γίνεσθαι αἰδίων μὲν καὶ πανταχοῦ οὕτως, οὐ
 μόντοι ἀρχὴ, ἀλλὰ ἀρχὰς ἔχει καὶ αἰτίας τῆς τοιαύτης κινήσεως. διὸ
 οὐκ ἀποδέχεται Δημόκριτον τὰς περὶ φύσεως αἰτίας εἰς ἀρχὴν ἀνάγοντα
 20 ταύτην, ὅτι οὕτω καὶ τὰ πρότερον ἐγένετο, καὶ μηκέτι ἀξιοῦντα τῶν 50
 ἀεὶ ὁμοίως γινόμενων ἀρχὴν καὶ αἰτίαν ζητεῖν καὶ μὴ ἐνοοῦντα, ὅτι ἐφ'
 ὧν μὲν τὸ αἰδίων ἀρχὴ ἐστὶν αὐτόπιστος καὶ ἀναπόδεικτος, ἐπὶ τούτων
 ὀρθῶς ἔχει τὸ μὴ ζητεῖν αἰτίαν τοῦ ἀεὶ οὕτως ἔχοντος, ἐφ' ὧν δὲ οὐκ
 ἐστὶν ἀρχὴ τὸ αἰδίων, ἐπὶ τούτων ἀρχὰς καὶ αἰτίας ἀποδοτέον. οὐ γὰρ
 25 πᾶν αἰδίων ἀρχὴ, κἂν ἡ ἀρχὴ πάντως καὶ αἰδίας ἐστίν· ἐπὶ πλεόν γὰρ τὸ
 αἰδίων τῆς ἀρχῆς. διὸ καὶ ὁ γεωμέτρης ἀπαιτούμενος δεῖξαι, ὅτι δυσὶν
 ὀρθαῖς εἰσὶν ἴσαι, οὐκ ἀρκεῖται εἰπεῖν, ὅτι αἰδίων τοῦτο | ἐστὶ καὶ ἀρχὴ 273^v
 καὶ ἀναπόδεικτον, ἀλλὰ τὴν ἀπόδειξιν ἐπάγει. μὴ τοίνυν ὁ Δημόκριτος
 αἰτίαν τῆς τῶν ἀτόμων συνόδου τε καὶ περιπλοκῆς ἀρκοῦσαν ἡγήσθω τὸ
 30 οὕτως ἀεὶ γίνεσθαι τὰ γινόμενα. εἴρηται δὲ πολλάκις, ὅτι καὶ Ἐμπε-
 δοκλῆς καὶ Ἀναξαγόρας ἡνωμένον μὲν τὸν νοητὸν ἔλεγον κόσμον, διακεκρι-
 μένον δὲ τὸν αἰσθητόν. ἀμφοῖν δὲ ἀεὶ ὄντων τὴν κατὰ χρόνον μετα-
 βολὴν εἰς ἐνδείξιν ἐλάμβανον τῆς τάξεως αὐτῶν καὶ τῆς τοῦ αἰσθητοῦ 5
 γενέσεως ἀπὸ τοῦ νοητοῦ, Ἐμπεδοκλῆς δὲ καὶ τῆς τοῦ αἰσθητοῦ πρὸς τὸ
 35 νοητὸν ἐπιστροφῆς.

p. 252^b7 "Ὅτι μὲν οὖν οὐδεὶς ἦν χρόνος ἕως τοῦ εἶπερ ἐνδέχεται 20
 κινεῖσθαι τὸ ἄπειρον καὶ ἡρεμεῖν ὄλον.

Τριχῶς ἀεὶ τῶν προβλημάτων βεβαιουμένων διὰ τε τῆς προηγου-

7 ἀπαντήσοντος a

8 αἰτίαν M: αἰτία aAF

15 ἀρχὴ—τις (16) om. A, suppl. A¹

20 τὰ πρότερον aAM (Arist. Barber. I 136 τὰ προ^{τρ}): τὰ πρότερα F (Arist. K): τὸ πρότερον
 Arist. vulg. 32 τῶν αἰσθητῶν sed corr. A¹ 34. 35 τὸν νοητὸν aF

μένης αὐτῶν ἀποδείξεως καὶ διὰ τοῦ τῶν ἐναντίως λεγόντων ἐλέγχου καὶ 273^v
 διὰ τῆς τῶν πρὸς τὰ προβλήματα ἐνστάσεων ἀναλύσεως κατασκευάσεως διὰ
 προηγουμένων λόγων, ὅτι ἡ κίνησις αἰδιός ἐστι, καὶ διελέγξας τοὺς δοκούν-
 τας μὴ αἰδιον λέγειν ὡς πλάσματώδη καὶ οὐ φυσικὰ λέγοντας, ἐπὶ τὸ
 5 τρίτον μέτεισι νῦν τὸ τὰς ἐνστάσεις τὰς δοκούσας σαλεύειν τὸν λόγον αὐ- 25
 τοῦ διελέγχειν καὶ ψευδεῖς ἀποδεικνύειν. τριῶν δὲ οὐσῶν ἐνστάσεων ἡ
 πρώτη ταυτώτη ἐστίν· οὐδεμία μεταβολὴ αἰδιός ἐστιν. ἀπόδειξις δὲ τοῦ
 λόγου ἦδε· πᾶσα μεταβολὴ ἔκ τινος εἰς τι· μετ' ἄλλο γὰρ εἰς ἄλλο ἢ
 μεταβολὴ καὶ ἔκ τοῦ ἐναντίου εἰς τὸ ἐναντίον· ἡ δὲ ἔκ τοῦ ἐναντίου εἰς
 10 τὸ ἐναντίον πέρατα καὶ ὄρους ἔχει τὰ ἐναντία· ἡ πέρατα ἔχουσα εἰς
 ἄπειρον οὐκ ἂν γίνοιτο· πᾶσα ἄρα μεταβολὴ καὶ κίνησις εἰς ἄπειρον οὐκ
 ἂν γίνοιτο, ταῦτόν δὲ εἰπεῖν, οὐδεμία μεταβολὴ μία καὶ συνεχῆς οὔσα αἰ-
 διός ἐστιν. ἰσοδυναμεῖ γὰρ τῷ 'πᾶς οὐκ ἔστί' τὸ 'οὐδεὶς ἐστίν.' εἰ δὲ 30
 μηδεμία κίνησις μία οὔσα αἰδιός ἐστιν, οὐδ' ἂν ὅλως κίνησις αἰδιος εἴη.
 15 καὶ ἔοικεν αὕτη ἡ ἐνστασις οὐ τὸ αἰεὶ εἶναι κίνησιν ἀναρρεῖν (τί γὰρ κωλύει
 πρὸ ἐκάστης μεταβολῆς πεπερασμένης οὔσης εἶναι ἄλλην καὶ μετὰ ἐκάστην
 ἄλλην;), ἀλλὰ τὸ μίαν εἶναι συνεχῆ καὶ αἰδιον κίνησιν ἢ ἐνστάσεις αὐτῆ
 ἐπιχειρεῖ ἀναρρεῖν.

Δευτέρα δὲ ἐνστασις πρὸς τὸ ἀγένητον εἶναι τὴν κίνησιν ἔκ τῆς ἐναρ-
 20 γείας ἐπιχειροῦσα. ὁρῶμεν γὰρ πολλὰ μὴ πρότερον κινούμενα μήτε
 ἔχοντα ἐν ἑαυτοῖς μηδεμίαν κίνησιν μήτε καθ' ὅλον μήτε κατὰ μέρος εἰς 30
 τὸ κινεῖσθαι μεταβάλλοντα, οἷον ἐπὶ τῶν ἀψύχων ὁράται· λίθοι γὰρ
 καὶ ξύλα μήτε καθ' ὅλα μήτε κατὰ μέρος κινούμενα, ἀλλ' ἡρημούντα
 τέως, κινεῖται ποτε καὶ ἄρχεται τοῦ κινεῖσθαι ἐξ ἡρημίας παντελοῦς εἰς
 25 τὸ κινεῖσθαι μεταβαλλόμενα. καίτοι εἰ ἦν αἰδιος ἡ κίνησις, ἢ αἰεὶ κινεῖ-
 σθαι ἔδει ταῦτα ἢ μηδέποτε κινεῖσθαι, ἵνα μὴ ἔκ τοῦ μὴ εἶναι μετα-
 βάλλουσα ἡ κίνησις γενητὴ καὶ μηκέτι αἰδιος εἴη. νῦν δὲ ταῦτα καὶ ἄρχε-
 ται τοῦ κινεῖσθαι καὶ πάλιν παύεται. καὶ αὕτη δὲ ἡ ἐνστασις πρὸς τὸ 10
 ἀγένητον εἶναι τὴν κίνησιν ἐνισταμένη καὶ ἡ μετ' αὐτὴν τοσοῦτον μόνον
 30 δεκνύουσιν, ὅτι γίνονται τινες κινήσεις μὴ πρότερον οὔσαι, οὐ μέντοι ὅτι
 οὐκ ἔστι πρὸ ἐκείνων ἄλλη κίνησις οὐδὲ μετ' ἐκείνας ἄλλη.

Τρίτον δὲ καὶ πολὺ μᾶλλον ἐπὶ τῶν ἐμψύχων φανερὸν δοκεῖ τὴ
 γίνεσθαι κίνησιν μὴ πρότερον οὔσαν. τὰ μὲν γὰρ ἀψυχα, εἰ καὶ ἡρε-
 μούντα πρότερον εἰς τὸ κινεῖσθαι μεταβάλλει, ἀλλὰ τὸ κινεῖν αὐτὰ ἐξω-
 35 θέν ἐστὶ κινούμενον καὶ αὐτό, ὡς μὴ δεῖκνυσθαι γενητὴν ὑπὸ τῶν ἀψύχων 45
 τὴν κίνησιν ἀπλῶς διὰ τὸ προὔπαρχειν ἄλλην κίνησιν τῆς γενητῆς τούτων
 κινήσεως· ἐπὶ δὲ τῶν ζώων οὐ δυνατόν τοῦτο λέγειν, ὅταν φαίνεται
 ταῦτα ἐκ παντελοῦς ἡρημίας ἐξ ἑαυτῶν κινούμενα οὐδεμίαν ἑξωθεν κινή-
 40 κίνησιν μὴ πρότερον οὔσα, εἰ ἐξ αὐτοῦ κινεῖται μὴ πρότερον κινούμενον.

1 ἐλέγχει Δ, sed corr. Δ¹8 εἰς τι ut videtur ex ἐστὶ Δ¹

11 πᾶσα — γίνοιτο (12)

Δ: om. aFM

29 με//τ' Δ

εἰ δὲ ἐν ζῳῳ δυνατὸν ἄρχεσθαι κίνησιν μὴ πρότερον οὔσαν (βαιὸς δὲ 273^v
 κόσμος τὸ ζῳῶν κατὰ τάξιν τινὰ καὶ φύσιν διακεκοσμημένον καὶ διοικου- 50
 μενον), τί κωλύει τὸ αὐτὸ συμβῆναι καὶ κατὰ τὸν ὅλον κόσμον, ὡς
 ἐξ ἀκινήσιας αὐτὸν παντελοῦς εἰς τὸ ἐξ ἑαυτοῦ κινεῖσθαι μεταβαλεῖν. καὶ
 5 οὕτω μὴ πρότερον οὔσαν κίνησιν γενέσθαι. εἰ δὲ ἐν τῷ κόσμῳ φησὶ
 τοῦτο δυνατόν, καὶ ἐν τῷ ἀπείρῳ δυνατόν, ἦτοι τῷ Ἀναξαγόρου (ὡς
 ἤκουσεν ὁ Ἀλέξανδρος, διότι τὸ μίγμα τὸ ἐκ τῶν ὁμοιομερειῶν ἀπείρων
 οὐσῶν ἄπειρον ἀνάγκη εἶναι) ἢ τῷ Ἀναξιμένους καὶ Ἀναξιμανδρου καὶ
 ὅλων τῶν ἐν τῷ στοιχείῳ | ἄπειρον κατὰ μέγεθος ὑποθεμένων, ἢ καὶ 274^r
 10 τούτου καὶ ἐκείνου. προσέθηκε καὶ τὸ εἴπερ ἐνδέχεται κινεῖσθαι τὸ
 ἄπειρον καὶ ἡρεμεῖν ὅλον, ὅτι δέδεικται τὸ ἄπειρον κατὰ μέγεθος μὴ
 δυνατόν ὄν κινήθῃαι τὴν τοπικὴν κίνησιν, τὴν κινεῖται τὰ αὐτοκίνητα·
 μήτε γὰρ ἐπ' εὐθείας, εἰ μὴ ἔστιν ὅπου προβήσεται τὸ ἄπειρον, μήτε
 κύκλῳ, εἴπερ μὴ ἔστι τοῦ ἀπείρου τὸ μὲν ἄνω τὸ δὲ κάτω, ἢ τὸ ἔσχατον
 15 καὶ μέσον. πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα περὶ τούτου γέγραπται ἐπιχειρήματα ἐν 5
 τῷ τρίτῳ τῆσδε τῆς πραγματείας.

p. 252^b28 Τούτων δὴ τὸ μὲν πρῶτον λεχθέν ἕως τοῦ ὁῦλον δ'
 ἔσται μᾶλλον ἐκ τῶν ὕστερον.

Τὰς τρεῖς ἐνστάσεις ἐκθήμενος τὰς πρὸς τὸ ἀγένητον καὶ αἰδίον εἶναι
 20 τὴν κίνησιν πρὸς τὴν πρώτην ὑπαντᾷ τὴν λέγουσαν μηδεμίαν εἶναι κίνησιν
 ἀγένητον καὶ ἀνέκλειπτον, εἴπερ πᾶσα κίνησις ἐξ ἐναντίου εἰς ἐναντίον καὶ 15
 ἐκ πέρας εἰς πέρας. ὥστε καὶ εἰ αἰεὶ κινεῖτο τι ἀπὸ τοῦ ἐναντίου εἰς τὸ
 ἐναντίον, μὴ εἶναι ταύτην μίαν μηδὲ ἀδιάκοπον κίνησιν, ἀλλ' αἰεὶ ἄλλοτε
 ἄλλην ἐκ τῆς μεταξὺ ἡρεμίας γίνεσθαι. τοῦτον οὖν διαλύων τὸν λόγον τὸ
 25 μὲν μὴ δύνασθαι μίαν εἶναι καὶ συνεχῆ τὴν εἰς τὰ ἀντικείμενα γινομένην
 κίνησιν ἀληθῆς εἶναι φησὶ· κἂν γὰρ πάλιν καὶ πάλιν κατὰ τὰ ἐναντία
 γένηται τῷ κινουμένῳ ἢ μεταβολή, ἀλλ' ἀδύνατον τὴν οὕτω γινομένην
 κίνησιν μίαν εἶναι καὶ συνεχῆ. ὥστε τοῦτό φησιν ἔσως ἀναγκαῖον τὸ 20
 μὴ ἀγενήτους μηδὲ αἰδίους εἶναι τὰς τοιαύτας κινήσεις, εἴπερ μὴ αἰεὶ μίαν
 30 καὶ τὴν αὐτὴν εἶναι δυνατόν τὴν τοῦ αὐτοῦ καὶ ἐνὸς τοιαύτην κίνησιν.
 ἐὰν γὰρ τοῦτο δειχθῆ, ὅτι ἀδύνατον τὴν εἰς τὰ ἀντικείμενα γινομένην
 κίνησιν μίαν εἶναι καὶ συνεχῆ, ὅπερ οὕτω δέδεικται, εἴη ἂν δεδειγμένον
 τὸ μηδεμίαν τῶν εἰς τὰ ἀντικείμενα κινήσεων αἰδίον εἶναι. δειχθήσεται
 δέ, ὅτι ἀνάγκη τοῦ αὐτοῦ ὄντος τοῦ κινουμένου τὰς ἀντικείμενας κινήσεις
 35 στάσει διαλαμβάνεσθαι. διὰ τοῦτο τέως νῦν τὸ ἔσως προστέθεικεν, καὶ 25
 μετ' ὀλίγον τὸ ἀλλ' ὅμως ὅποτέρως ποτὲ ἔχει, διότι μήπω τοῦτο
 δέδεικται. εἰπὼν δὲ εἴπερ μὴ αἰεὶ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν εἶναι δυνα-

1 βαιὸς A, sed corr. A¹ 7 ὁ om. a 10 fortasse τούτων post προσέθηκε add.
 δὲ a 12 ὄν om. suppl. A¹ 16 τρίτῳ] Phys. Γ 5 18 ὕστερων aM 20 ἀπαντᾷ a
 22 πέρας ex πέρας A¹ 24 τούτων M et ante corr. A¹ 27 γινομένη a

τὸν ἐπὶ παραδείγματος σαφὲς ποιεῖ τὸ λεγόμενον· οἷον τῆς χορδῆς πάλιν 274^r
καὶ πάλιν κρουομένης καὶ εἰς τάναντία μεταχωρούσης καὶ ὁμοίως κινου-
μένης πρότερον εἰς καὶ συνεχῆς ὁ αὐτὸς φθόγγος ἐστὶν ἢ αἰεὶ ἕτερος καὶ
ἕτερος; καὶ γὰρ εἰ φθόγγος, οὗ μάλιστα αἰσθανόμεθα, ὁ αὐτὸς καὶ εἰς,
5 καὶ ἡ κίνησις μία καὶ συνεχῆς ἐστίν· ἀκολουθεῖ γὰρ τῇ κινήσει ὁ φθόγγος, 30
καὶ εἰ ἕτερος καὶ ἕτερος (ὅπερ δειχθήσεται), ὁμοίως καὶ ἡ κίνησις ἕξει.
διορίσας οὖν οὕτω τὴν ζήτησιν ἐπὶ τῆς χορδῆς, ὁποτέρως ἂν ἔχη, φησὶν,
ἐπὶ τῶν τοιούτων κινήσεων τῶν ἐξ ἐναντίου εἰς ἐναντίον, εἴτε μία ἐστὶν
ἐπὶ τούτων ἢ κινήσις εἴτε οὐ μία, οὐδὲν κωλύει εἶναι τινα ἄλλην κίνησιν
10 παρὰ τὰς εἰς τὰ ἐναντία γινομένας συνεχῆ καὶ μίαν καὶ διὰ τοῦτο αἰδίον,
τὴν φησὶν ἐκ τῶν μετὰ ταῦτα ῥηθησομένων δῆλην ἔσσεσθαι. λέγει δὲ περὶ
τῆς κυκλοφορίας· ταύτην γὰρ μόνην δεῖξει μὴ γινομένην εἰς τὰ ἐναντία, 35
ὡς αἰ λοιπαί, καὶ διὰ τοῦτο μίαν καὶ συνεχῆ καὶ αἰδίον. τοῦ δὲ πρώτου
λόγου ἀληθὲς μὲν φησὶ τὸ τὰς εἰς ἐναντία γινομένας κινήσεις μήτε συνε-
15 χεῖς μήτε αἰδίους εἶναι, οὐκ ἀληθὲς δὲ τὸ πᾶν τὸ κινούμενον ἐξ ἐναντίου
καὶ εἰς ἐναντίον κινεῖσθαι. δειχθήσεται γάρ, ὅτι ἔστι τις μία καὶ συνεχῆς
κίνησις. καὶ ὅρα, ὅπως δυνάμενος λῦσαι τὴν ἔνστασιν ἐκ τοῦ μὴ ἀναιρεῖν
τὸ εἶναι κίνησιν ἀλλὰ τὸ μίαν καὶ συνεχῆ εἶναι (καὶ γὰρ ἔρχεται τοῦτο
ἀνευλόγητον φυλάττειν τὸ αἰεὶ εἶναι κίνησιν), ἀλλὰ πρὸς τὴν ἔννοιαν αὐτῆς 40
20 ἀποτεινόμενος ἔδειξεν, ὅτι καὶ μὴ πᾶσα συνεχῆς, οὐδὲν κωλύει τινα
συνεχῆ εἶναι.

p. 253^a2 Ἐπὶ δὲ κινεῖσθαι μὴ κινούμενον ἕως τοῦ διὰ τί τὰ μὲν
ἡρεμεῖ τῶν ὄντων, τὰ δὲ κινεῖται.

Ἐπὶ τὴν λύσιν τῆς δευτέρας ἐνστάσεως ἐλθὼν τῆς τὸ ἀγένητον τῆς 45
25 κινήσεως ἀναιρούσης ἐκ τοῦ τὰ ἄψυχα ἡρεμοῦντα πρότερον ἄρχεσθαι ποτε
κινεῖσθαι καὶ παύεσθαι ποτε τῆς κινήσεως, καὶ διὰ τοῦ τὸ γίνεσθαι καὶ
φθεῖρεσθαι τὴν κίνησιν λύει λέγων, ὅτι τὸ κινεῖσθαι μὴ κινούμενον
πρότερον τὸ ἄψυχον οὐκ ἔστι δεικτικὸν τοῦ γενητῆν εἶναι τὴν κίνησιν· οὐ
γὰρ ἐν τῷ ταῦτα ἄρχεσθαι τε τοῦ κινεῖσθαι καὶ παύεσθαι δεῖκνυται καὶ
30 καθόλου ἢ κινήσις γενητή· ἀλλὰ γὰρ τινα ἐξωθεν ὄντα καὶ κινούμενα, ὅταν
παρῆ, τῆς τούτων κινήσεως ἐστὶν αἴτια. ὥστε προῦπάρχει τῆς τούτων 50
κινήσεως ἢ τῶν κινούντων αὐτὰ κινήσις καὶ τῆς ἐκείνων ἢ τῶν ἐκεῖνα
κινούντων καὶ ἐφεξῆς. εἰπὼν δὲ τοῦτο κελεύει ζητεῖν ὡς ἄξιον ζητήσεως,
πῶς τὸ αὐτὸ κινήτων ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ κινήτικοῦ ὅτε μὲν κινεῖται ὅτε
35 δὲ οὐ. εἰ γὰρ ὑπὸ τῶν αἰεὶ κινουμένων τὰ ἄλλα κινεῖται, τί δῆποτε ὄντων
αἰεὶ κινουμένων τῶν κινούντων οὐκ αἰεὶ κινεῖται τὰ ὑπ' αὐτῶν κινούμενα,
ἀλλ' ὅτε μὲν κινεῖται ὅτε δὲ οὐ; ὁ γὰρ τοῦτο ἀπορῶν, οὐ τὴν κίνησιν |

2 κινουμένης aM 9 οὐ μία A 17 ὅπως a corr. A¹: πῶς FM 22 post τί
suppl. ex Arist. οὐκ αἰεὶ a 23 κινεῖσθαι A 28 τοῦ aFM: τοῦ τε A
31 τῆς τούτων — προῦπάρχει om., sed suppl. A¹

γενητήν εἶναι κατασκευάζει, ἀλλὰ ἀρχὴν ζητεῖ τῶν νῦν προκειμένων εἰς 274^v
ἐπίσκεψιν· αὕτη δέ ἐστιν 'οὐ πᾶν τὸ κινούμενον αἰεὶ κινεῖται καὶ πᾶν τὸ
ἡρεμοῦν αἰεὶ ἡρεμεῖ', εἴ γε τὰ ὑπ' ἄλλου κινούμενα αἰεὶ τὸ κινήσον ἔχει,
ἀλλ' ἐστὶν ἃ παρὰ μέρος ἡρεμεῖ τε καὶ κινεῖται. ταῦτα δὲ μετ' ὀλίγον
5 διαρθρωθήσεται.

p. 253^a7 Μάλιστα δὲ ἂν δόξειε τὸ τρίτον ἔχειν ἀπορίαν ἕως τοῦ
ἀλλὰ γὰρ φανερόν ἐστι καὶ περὶ τούτων ἐκ τῶν ἐπομένων.

Λύσας τὴν δευτέραν ἔνστασιν τὴν ἀπὸ τῶν ἀψύχων καὶ ἔξωθεν κινου-
μένων ἐκ τοῦ μηδὲν ἄτοπον εἶναι ποτὲ μὲν κινεῖσθαι αὐτὰ τῇ τοῦ κινου-
10 τος παρουσίᾳ καὶ αὐτοῦ κινουμένου καὶ δεικνόντος προὔπαρχειν ἄλλην
κίνησιν τῆς νῦν γινομένης, ποτὲ δὲ ἡρεμεῖν, ὅταν μὴ παρῇ τὸ κινεῶν, ἐπὶ
τὴν τρίτην ἐλθὼν καὶ σαφῶς αὐτὴν ἐκθέμενος, ὅτι τὸ ἔμφυχον ἡρεμοῦν 15
πρότερον καὶ μετὰ ταῦτα βαδίζον μηδενὸς ἔξωθεν αὐτὸ κινεῶντος, ὡς
δοκεῖ, γενητήν τὴν κίνησιν ἀποφαίνει, καὶ μαρτυρήσας τῇ ἐνστάσει ταύτῃ
15 ὡς μᾶλλον τῶν ἄλλων ἀπορίαν κινούσῃ λύει αὐτὴν ψευδῶς εἰπὼν λαμ-
βάνειν τὸ μηδενὸς ἔξωθεν κινεῶντος ἀφ' ἑαυτῶν κινεῖσθαι τὰ ζῷα τὰ
πρότερον ἡρεμοῦντα· ὀρῶμεν γάρ, φησίν, αἰεὶ τι κινούμενον ἐν τῷ
ζῷῳ τῶν συμφύτων, τουτέστι τῶν φυσικῶς αὐτῷ συνόντων· ἢ γὰρ
θερμαίνεται ἢ ψύχεται ἢ ξηραίνεται ἢ ὑγραίνεται ἢ κατ' ἄλλην τινὰ τῶν 20
20 φυσικῶν ποιότητων παθητικῶς μεταβάλλει. τάχα δὲ ἂν συμφύτους λέγοι
τὰς φυσικὰς καὶ παρὰ τοῖς ὕστερον καλουμένας δυνάμεις, ἐλκτικὴν καὶ
καθεκτικὴν, ἀλλοιωτικὴν καὶ ἀποκριτικὴν· αἰεὶ γὰρ αὗται ἐνεργοῦσιν ἐν τοῖς
σώμασι τῶν ἐψύχων καὶ μάλιστα τῶν ζῴων οὐ κατὰ τὸ αὐτοκίνητον
ταύτας ἐχόντων τῶν ζῴων· τοπικὴ γὰρ ἐκείνη μόνως ἢ κινήσις. τῶν δὲ
25 συμφύτων κινήσεων τὸ περιέχον αἴτιον εἰπὼν προσέειπε τὸ ἴσως καὶ
νῦν καὶ μετ' ὀλίγον, ἢ ὅτι χωρὶς ἀποδείξεως εἴρηται τὸ τῶν συμφύτων 25
κινήσεων, ἢ ὅτι οὐ πᾶσαι εἰσὶν ἐκ τοῦ περιέχοντος· καὶ γὰρ τρεφόμενα
καὶ αὐξόμενα κινεῖται καὶ πάλιν μειούμενα καὶ αἰεὶ κινεῖται κατὰ ταῦτα,
οὔτε ὑπὸ τοῦ περιέχοντος ἀπλῶς οὔτε κατὰ τοπικὴν τῶν ζῴων κίνησιν·
30 τὰς μέντοι κατὰ τὰς παθητικὰς ποιότητος κινήσεις, θερμότητος, ὡς εἶπον,
καὶ ψυχρότητος καὶ διακρίσεις καὶ συγκρίσεις καὶ τὰς τοιαύτας ἐκ τοῦ
περιέχοντος ἔχει μάλιστα. οὐδὲν οὖν κωλύει, φησί, μᾶλλον δὲ ἴσως
ἀναγκαῖον τούτων μὲν τῶν φυσικῶν κινήσεων πολλὰς ἀπὸ τῆς τοῦ περι- 30
έχοντος κινήσεως ἐγγίνεσθαι ἐν τῷ σώματι, ἐνίας δὲ αὐτῶν κινεῖν ποτὲ
35 μὲν τὴν διάνοιαν, ποτὲ δὲ τὴν ὄρεξιν· διὰ γὰρ τῆς αἰσθήσεως ἢ μὲν διάνοια
γνωρίσασα τὸ πάθος βουλευέται περὶ αὐτοῦ, εἴτε ἐκκλίνειν εἴτε ὑπο-
μένειν αὐτὸ χρεῖ. καὶ οὕτω κινεῖ τὸ ζῷον τὴν τοπικὴν κίνησιν ἐξ αὐτοῦ

4 ὀλίγου a 7 γὰρ A: om. aFM ἐστι om. a: ἔσται Arist. 21 ἢ (om. M)
ἐλκτικὴν ἢ κ. FM 22 ἢ ante ἀλλοιωτικὴν FM καὶ aM: om. A: ἢ F
26 μετ' ὀλίγον] 253^a15 37 αὐτοῦ A¹FM

δοκοῦσαν. ποτὲ δὲ ὅταν ἰδέσθῃ ἢ λυπηρῶ γένηται συναίσθησις, ἢ ὄρεξις 24^v
 κινεῖται καὶ ἡ ἔκκλισις ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζώων, καὶ αὐτὰ κινουσι
 κατὰ τόπον τὸ ζῶον οἷον ἐπὶ ποτὸν ἢ βρώσιν, οὐκ οὔσης πρώτης, ὡς 25
 δοκεῖ. ταύτης τῆς κινήσεως. ἀλλὰ προστιθεμένων αὐτῆς τῆς τε κατὰ τὴν
 3 διάνοιαν ἢ τὴν ὄρεξιν, καὶ πρὸ τούτων τῆς ἐν τῷ σώματι παθητικῆς, ἢν
 τὸ περιέχον καὶ αὐτὸ κινούμενον κινεῖ. ἀκριβέστερον δὲ ἐν τῷ Περὶ ζώων
 κινήσεως τὴν αἰτίαν λέγει τῆς κατὰ τόπον κινήσεως. πιστοῦται δὲ τὸ αἰεὶ
 εἶναι τινα κίνησιν ἐν τοῖς ζώοις, οὐκ ἐξ αὐτῶν, ἀλλ' ἐκ τοῦ περιέχοντος,
 ἧτις αἰτία γίνεται τῆς κατὰ τόπον κινήσεως τοῖς ζώοις, ἐκ τοῦ κατὰ τοὺς
 10 ὕπνου συμβαινόντος. οἱ γὰρ κοιμώμενοι μῆτε τὴν κατὰ τόπον κίνησιν 40
 κινούμενοι μῆτε αἰσθανόμενοι, ἅπερ ἴδια τῶν ζώων ὡς ζώων ἐστί, πολλὰς
 ὅμως κινουῦνται κινήσεις, τὰς τε τῆς ἀναπνοῆς καὶ τὰς ἄλλας συμφύτους
 καὶ τὰς κατὰ τὴν πέψιν, καὶ ἔτι τὰς φαντασίας καὶ τὰς ἀπὸ τοῦ περιέχον-
 τος παθητικῆς θερμαινόμενου τινὸς ἐν αὐτοῖς ἢ ψυχομένου. ἀλλ' ὅταν
 15 μὲν αἱ ἀπὸ τῆς τροφῆς ἀναθυμιάσεις ἀλλοῖα καταλάβωσιν τὴν ἐγκέφαλον
 ἢ τὴν καρδίαν καὶ ψυχθῶσιν, ὕπνου γίνονται αἰτίαι· θερμαινόμεναι δὲ καὶ
 διακρινόμεναι καὶ λεπτυνόμεναι τοῦ διανίστασθαι, ὡς ἐν τῷ Περὶ ὕπνου 15
 δεῖκνυσι. καὶ πάλιν αἰσθάνονται τὰ ζῶα καὶ κινουῦνται κατὰ τόπον, τὴν
 ἀρχὴν ταύτης τῆς κινήσεως λαβόντα παρά τινων κινήσεων, ἃς ἐκινουῦντο
 20 κοιμώμενα, ὡς εἴ γε ἦν παντελῆς ἀκινήσις τότε, οὐδ' ἂν ἐπανίσταντο τὴν
 ἀρχὴν. ὥστε καὶ ἐν τοῖς ζώοις αἱ ἔξωθεν κινήσεις αἰτίαι τῆς τοπικῆς
 κινήσεώς εἰσιν, ἧτις ὡς ἐξ αὐτῶν ἀρχομένη πρώτως τῶν ζώων χώραν
 τῆ ἀπὸ τῶν ζώων ἐνστασίαι παρέσχεν. ὅπως δὲ ταῦτα ἔχει τε καὶ γίνε-
 25 ται, φανερὸν ἐστί, φησὶν, ἐκ τῶν ἐπομένων. δεῖξει γάρ, πῶς κινεῖ- 50
 25 ται τὰ ζῶα καὶ ὑπὸ τίνος καὶ τίνα τρόπον ὅλως κινεῖται τὰ αὐτοκίνητα.

Ἐπιστῆσαι δὲ ἄξιον ἐν τούτοις, εἰ μηδεμιᾶς κινήσεως τοπικῆς ἀρχὴ
 τὸ ζῶον ἐστίν, ἀλλ' ἔξωθεν τὴν ἀρχὴν ἔχουσι πᾶσαι· οὐ γὰρ μόνον ἐπὶ
 ποτὸν ἢ βρώσιν ἢ τι τῶν τοιούτων κινούμεθα διὰ τὴν ἐν τῷ σώματι θερ-
 μότητα καὶ διαφόρησιν, ἀλλὰ καὶ μαθημάτων ἕνεκα καὶ χρηματισμοῦ καὶ
 30 τιμῆς καὶ δυναστείας καὶ διὰ καθήκοντος ἀποπλήρωσιν κινούμεθα πολλὰς
 κινήσεις κατὰ τόπον, καὶ οὐχ ἡμεῖς | μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ ἄλογα ζῶα 27^b
 φαντασίας κινήσεως ἐπὶ τόπους ὀρμᾶ τινος. ἀλλὰ καὶ τούτων, φαίη ἂν
 τις, ἔξωθεν ἐστὶν ἡ ἀρχὴ τῆς κινήσεως· τὸ γὰρ ὄρεκτὸν κινεῖ τὴν
 φαντασίαν ἢ τὴν διάνοιαν ἐγείρει πρὸς τὴν κατὰ τόπον τοῦ ζῴου κίνησιν.
 35 τὸ δὲ ὄρεκτὸν ἀκίνητον ὄν κινεῖ. ὅλως δὲ ὁ τὴν ἀπὸ τῶν ζώων ἐνστασιν
 λύσας τί ἄρα βούλεται δεῖξαι; ὅτι τῆς κατὰ τόπον τῶν ζώων κινήσεως
 προηγεῖται ἄλλη κίνησις, ἢ τῆς διανοίας ἢ φαντασίας καὶ ἐκείνης ἢ ἐν τῷ 5
 σώματι καὶ ἐκείνης ἢ τοῦ περιέχοντος; καὶ τί τοῦτο; οὐδὲ γὰρ μία καὶ
 συνεχῆς ἢ τοιαύτη κίνησις ἐκ διαφόρων εἰδῶν συνεστῶσα. τῆς κατὰ τόπον

8 αὐτῶν auto corr. AFM 16 θερμαινόμενα et διακρινόμενα (17) a 17 Περὶ
 ὕπνου] cf. c. 3 p. 456^b 21 sq. 21 αἱ a: καὶ AF: om. M 22 αὐτῶν a
 23 ὅπως] ὅπερ a τε om. M καὶ om. a 27 μόνην a 30 πολλὰ a
 33 post τις add. ὡς a

καὶ τῆς φανταστικῆς καὶ ἀλλοιωτικῆς· οὔτε μέντοι αἰδίος ἢ τοιαύτη· οὐ 275^a
πάντως γὰρ ἢ τοῦ σώματος ἀλλοίωσις κινεῖ τὴν διάνοιαν ἢ τὴν ὄρεξιν,
οὐδὲ αὕτη κινήθεισα πάντως κινεῖ κατὰ τόπον τὸ ζῶον, οὐδὲ ἢ κατὰ τόπον
τοῦτου κίνησις πάντως ἄλλο τι κινεῖ. πῶς οὖν ἐκ τούτων βεβαιοῦται τὸ
5 ἀγένητον καὶ αἰδίον εἶναι τὴν κίνησιν μίαν οὔσαν καὶ συνεχῆ; μήποτε 10
οὖν οὐ τοῦτο πρόκειται διὰ τῆς τῶν ἐνστάσεων τούτων λύσεως τὸ τὰς
μερικὰς πάσας κινήσεις μίαν συνεχῆ δεῖξαι κίνησιν ἀγένητον καὶ ἀνέκ-
λειπτον· καὶ γὰρ σαφῶς ἐν τῇ λύσει τῆς προτέρας ἐνστάσεως ἐνδεδόκα
μὴ εἶναι τῷ ἀριθμῷ μίαν τὴν εἰς τὰ ἐναντία κίνησιν, καὶ ἀναγκαῖον εἰπῶν
10 εἶναι τοῦτο, εἴπερ μὴ αἰεὶ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν εἶναι δυνατὸν τὴν τοῦ ἐνὸς
κίνησιν. ἀλλ' ἐπειδὴ αἰεὶ πρὸς τὸ ἀναρχὸν τῆς κινήσεως ἐνστάσεις μερικὰς
τινας κινήσεις προσέφερον ἀπ' ἀρχῆς τινος γινομένας, τὰς λύσεις, οἶμαι, 15
πρὸς τοῦτο μόνον ὑπαντῆσαι δεικνύσας, ὅτι αἰεὶ προβληθεῖσαι ὡς ἀναρχοὶ
κινήσεις οὐκ εἰσὶν ἀναρχοὶ, ἀλλ' ἔχουσι τινὰς ἀρχάς, οὐ μέντοι ὅτι
15 εἰς μίαν ἀναρχὸν εἰσι συντεταγμένοι· οὐδὲ γὰρ τὴν ἐκ τούτων βούλεται
ἀγένητον καὶ ἀφθαρτον δεῖξαι, ἀλλ' ἐκείνην, ἣν ἐνδείκνυται, ὅτε ἔλεγεν,
ὅτι καὶ αἰεὶ εἰς τὰ ἐναντία κινήσεις μὴ ὧσι συνεχεῖς καὶ μία, ἀλλ' ὅμως οὐδὲν
κωλύει εἶναι τινὰ τὴν αὐτὴν τῷ συνεχῆ εἶναι καὶ αἰδίον. αὕτη δὲ ἐστὶν
ἢ κυκλοφορία, εἰς ἣν ὁ πᾶς αὐτῷ λόγος τείνει ὁ περὶ τῆς μιᾶς ἀνάρχου 20
καὶ ἀτελευτήτου κινήσεως, ὡς ἐκείνης προηγουμένης πασῶν τῶν ἐχουσῶν
ἀρχὴν κινήσεων, καὶ δι' ἐκείνην καὶ πρὸ πάσης μερικῆς κινήσεως καὶ
μετὰ πᾶσαν οὔσης ἄλλης κινήσεως, διότι εἰς ἐκείνην ἀναφέρονται, ἔσται
δὲ τοῦτο ἐν τοῖς ἐξῆς σαφέστερον, ὅταν ἢ μία κίνησις ἢ αἰδίος ζητῆται.
τέως δὲ ἀγένητον καὶ ἀναρχὸν μέχρι νῦν τὴν κίνησιν ἔδειξεν οὐχ ὡς μίαν
25 οὔσαν καὶ συνεχῆ, ἀλλ' ὅτι πρὸ πάσης κινήσεως ἐστὶν ἄλλη καὶ μετὰ
πᾶσαν ἄλλη. ἀπὸ ταύτης δὲ ὀρμώμενος ἐν τοῖς ἐξῆς εὐρήσει τὴν μίαν 25
καὶ συνεχῆ καὶ αἰδίον τὴν τῆς κυκλοφορίας, ἣτις καὶ τούτων τῶν ἀδια-
λείπτων κινήσεών ἐστὶν αἰτία. ἀλλὰ διὰ τί περὶ κινήσεως μὲν προὑβά-
λετο ζητεῖν, εἴτε αἰδίος ἢ κίνησις εἴτε οὔ, περὶ δὲ ἡρεμίας οὐκέτι; ἢ ὅτι
30 ἢ ἡρεμία στέρησις ἐστὶ κινήσεως, οὐδεμία δὲ στέρησις αἰδίος, ὅτι μὴδὲ
αἰδίου πράγματος εἶναι δύναται· οὐδὲ γὰρ συνυπάρχει ἢ στέρησις τῇ
ἔξει, ἀλλὰ τὰς γινομένας καὶ φθειρομένας κινήσεις διαδέχεται. ἢ μέντοι
στάσις καὶ μονὴ οὐκέτι στέρησις οὔσα, ἀλλ' ἐναντία τῇ κινήσει, ἀναρχός 30
ἐστὶ καὶ αὕτη καὶ αἰδίος ὡσπερ ἢ κύκλω κινήσις. περὶ μένον γὰρ αὕτη
35 γίνεται πάντως.

5 post αἰδίον add. ⁴τόν (deletum ut videtur) A8 ἐνδεδόκα sed corr. A¹

13 ἀπαντῆσαι a

15 συντεταγμένοι a

16 ἔλεγεν] ubi?

17 ὅτι

om. a

20 προ-//ηγουμένης A

22 ἔσται aA²: ἔστι A¹FM

25 post ὅτι add.

καὶ A²F

29 οὐ] ὄν a

p. 253^a22 Ἀρχὴ δὲ τῆς σχέψεως ἤπερ καὶ περὶ τῆς λεχθείσης 275^r
ἀπορίας ἕως τοῦ καὶ τέλος ἡμῖν ταύτης τῆς πραγματείας ἔσται.

Τῆς ἀκριβεστέρας τῶν προσηρημένων διαρθρώσεως ἀρχὴν εἶναι φησι
τὴν αὐτὴν, ἣν καὶ περὶ τῆς προσηρημένης ἀπορίας τῆς ζητούσης, πῶς τὸ
5 αὐτὸ κινεῖται ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ κινητικοῦ ὅτε μὲν κινεῖται, ὅτε δὲ οὐ. ἔλεγε 10
δὲ ὅτι οὐδὲν ἄλλο ἀπορεῖ ὁ τοῦτο λέγων ἢ διὰ τί οὐκ ἀεὶ τὰ μὲν ἠρεμεῖ
τῶν ὄντων τὰ δὲ κινεῖται, ἀλλ' ἔστι τὰ ποτὲ μὲν ἠρεμοῦντα ποτὲ δὲ
κινούμενα. καὶ τῆς ἀπορίας οὖν ἐκείνης καὶ τοῦ πῶς τὰ ζῶα κινεῖται τὴν
αὐτὴν ἀρχὴν ταύτην εἶναι φησι. καὶ ἔτι πρὸς τὴν ἐξ ἀρχῆς ζήτησιν, εἰ
10 αἰδιος ἢ κίνησις ἔστι, καὶ πρὸς τοὺς ἐνισταμένους τῇ αἰδιότητι τῆς κινή-
σεως λόγους χρησιμὸν φησι τὸ ἀνωθὲν διελκομένους ἰδεῖν. πῶς ἔχει τὰ
ὄντα πρὸς κίνησιν καὶ πρὸς ἀκίνησιν. ἀνωθεν οὖν ἀρξάμενος διαιρέσει 45
χρηῖται ἀπαραλείπτῳ δι' ὅλων χωρούση τῶν ὄντων. ἀνάγκη γὰρ ἢ
πάντα ἠρεμεῖν ἀεὶ (τὰ) ὄντα ἢ πάντα ἀεὶ κινεῖσθαι· καὶ ἔστιν ἐπὶ
15 πάντων ἀντιφατικὴ ἢ διαιρέσις. ἢ γὰρ κινεῖσθαι πάντα ἢ μὴ κινεῖσθαι
ἀεὶ, ἢ τὰ μὲν κινεῖσθαι, τὰ δὲ ἠρεμεῖν. καὶ τοῦτο τριχῶς, ἥτοι τὰ
μὲν κινούμενα κινεῖσθαι ἀεὶ, τὰ δὲ ἠρεμοῦντα ἀεὶ ἠρεμεῖν. ἢ
πάντα τὰ ὄντα καὶ κινεῖσθαι καὶ ἠρεμεῖν ἐν μέρει. ἢ τὸ λοιπὸν φησι
καὶ τρίτον τὰ μὲν ἀεὶ τῶν ὄντων ἀκίνητα εἶναι, τὰ δὲ ἀεὶ κι-
20 νούμενα, τὰ δὲ ποτὲ μὲν κινούμενα ποτὲ δὲ ἠρεμοῦντα. τρίτον δὲ 50
εἶπεν τοῦτο ἐπὶ πρώτῳ μὲν τῷ ἢ πάντα ἠρεμεῖν ἢ πάντα κινεῖσθαι, δευ-
τέρῳ δὲ τῷ ἢ τὰ μὲν κινεῖσθαι τὰ δὲ ἠρεμεῖν. ὕπερ τριχῆ διείλεν.
μετ' ἐκεῖνα οὖν τὰ δύο τρίτον τοῦτό φησιν, ὕπερ αὐτῷ λεκτέον εἶπεν,
τουτέστι δεικτέον καὶ κατασκευαστέον. πάντα γὰρ τὰ ἀπορεῖσθαι δοκοῦντα
25 τούτου φανερωθέντος λυθήσεται· οὔτε γὰρ διὰ τὸ πᾶσαν κίνησιν πύθεν
πᾶσι εἶναι τὸ αἰδιον ἀναιρηθήσεται τῆς κινήσεως, ἐὰν δευχθῆ, ὅτι οὐ πᾶσα
κίνησις τοιαύτη. οὔτε τὸ γίνεσθαι | κίνησιν ἐν ἀκίνητῳ δεικτικόν ἔστι 275^v
τοῦ γένεσιν εἶναι κινήσεως, εἴπερ μὴ πανταχοῦ γίνεται κίνησις μὴ οὔσα.
καὶ ἡ ἀπορία δὲ λυθήσεται ἢ ζητούσα, διὰ τί οὐχὶ τὰ μὲν κινούμενα ἀεὶ
30 κινεῖται, τὰ δὲ ἠρεμοῦντα ἀεὶ ἠρεμεῖ, ἐὰν εὐρεθῆ καὶ ἀεὶ τι ἀκίνητον ὄν
καὶ ἀεὶ τι κινούμενον, καὶ ἄλλα ποτὲ μὲν κινούμενα ποτὲ δὲ ἠρεμοῦντα.
καὶ τέλος οὕτω τὸ ἄριστον ἐπιτεθήσεται τῇ περὶ κινήσεως πραγματεία
ἀπὸ ἀρχῆς διὰ τῶν μέσων ἀποδεικτικῶς ἐπὶ τὸ τέλος πορευομένη. τέλος 5
δὲ φησιν ὁ Ἀλέξανδρος τὸ εὐρεῖν τι ἀεὶ καὶ συνεχῶς κινούμενον ὑπὸ
35 αἰδίου τε καὶ ἀκινήτου. μήποτε δὲ ὁ Ἀριστοτέλης τὸ αὐτὸ καὶ λύσιν
τῶν ἀπορουμένων καὶ τέλος τῆς πραγματείας εἶπε τὸ βεβαιώσασθαι τὸ
τρίτον ἐκεῖνο, ὅτι τῶν ὄντων τὰ μὲν ἀκίνητά ἔστι, τὰ δὲ ἀεὶ κινούμενα,

1 post σχέψεως add. ἔσται ex Arist. vulg. (sed om. cod. E)

5 αὐτοκίνητον AF

8 ἐκείνη a

10 τῇ αἰδιότητι ~ ~ ~ τι τῆς (signa inter η et τι posita rasuram tegunt) A:

αἰδιότητι τῆς sic a: τῶν F: toto hoc loco deficit M

14 τὰ (post ἀεὶ) a: om. AF

22 διείλεον a

36 τῇ πραγματεία a

τὰ δὲ ἀμφοτέρων μεταλαμβάνει. δυνατόν δὲ καὶ οὕτως, οἶμαι, τῆς τῶν 275ν
 ὄντων πρὸς κίνησιν καὶ ἡρεμίαν σχέσεως τριπλῆν ποιήσασθαι τὴν διαίρεσιν· 10
 τριῶν γὰρ ὄντων τούτων τοῦ τε ἀεὶ κινεῖσθαι καὶ τοῦ ἀεὶ ἡρεμεῖν καὶ
 τρίτου τοῦ ποτὲ μὲν κινεῖσθαι ποτὲ δὲ ἡρεμεῖν εἰς τρία τριχῶς αἱ σχέσεις
 5 διαιρεθῆσονται ἢ πάντων τῶν ὄντων τὴν αὐτὴν ἐχόντων κατάστασιν ἢ
 διχῆ διηρημένων ἢ τριχῆ εἰς ἀρχάς καὶ μέσα καὶ τέλη. τί γὰρ ἂν εἶη
 περαιτέρω; καὶ εἰ μὲν τὴν αὐτὴν ἔχει πάντα κατάστασιν, ἢ πάντα ἡρεμεῖ
 ἀεὶ ἢ πάντα ἀεὶ κινεῖται ἢ πάντα ποτὲ μὲν ἡρεμεῖ ποτὲ δὲ κινεῖται παρὰ 15
 μέρος. εἰ δὲ διχῆ διήρηται τὰ ὄντα, ἢ τὰ μὲν ἀεὶ ἡρεμεῖ τὰ δὲ ἀεὶ κινεῖται, ἢ
 10 ἀνάπαυιν τὰ μὲν ἀεὶ κινεῖται, τὰ δὲ ποτὲ μὲν κινεῖται ποτὲ δὲ ἡρεμεῖ, ἢ
 ἀνάπαυιν τὰ μὲν ἀεὶ κινεῖται, τὰ δὲ ποτὲ μὲν κινεῖται ποτὲ δὲ ἡρεμεῖ.
 ὥστε τριχῆ καὶ τοῦτο διήρηται τὸ τμήμα. τὸ δὲ τρίτον καὶ ἀληθὲς τῆ
 σωρίτη· εἰ τριχῆ διήρηται τὰ ὄντα, ἀνάγκη τὰ μὲν ἀεὶ ἡρεμεῖν, τὰ δὲ
 ἀεὶ κινεῖσθαι, τὰ δὲ ποτὲ μὲν ἡρεμεῖν ποτὲ δὲ κινεῖσθαι. καὶ παρὰ ταῦτα
 15 τὰ ἑνέα τμήματα οὐκ ἔστιν, οἶμαι, τῶν ὄντων σχέσεις ἄλλη πρὸς κίνησιν
 καὶ ἡρεμίαν, εἴπερ ἀνάγκη ἢ κινεῖσθαι ἢ ἡρεμεῖν ἢ ἄμα καὶ κινεῖσθαι 20
 καὶ ἡρεμεῖν. κυριώτερον δὲ ἐπὶ τῶν μηδέποτε κινουμένων εἶπεν τὸ ἀκί-
 νητα εἶναι ἥπερ τὸ ἡρεμεῖν. ἡ γὰρ ἡρεμία στέρησις οὔσα κινήσεως, τοῖς
 καὶ κινεῖσθαι ποτὲ πεφυκόσιν ὑπάρχει. οὕτω δὲ καὶ ἀντιφατικὴ ἢ
 20 διαίρεσις γίνεται εἰς τὰ ἀεὶ κινούμενα, καὶ τὰ μηδέποτε κινούμενα
 μεριζομένη.

p. 253^a32 Τὸ μὲν οὖν πάντα ἡρεμεῖν καὶ τούτου ζητεῖν λόγον
 ἕως τοῦ ὑπόθεσις γὰρ ὅτι ἡ φύσις, ἀρχὴ τῆς κινήσεως.

Ἐκθέμενος οὕτω τὴν τῶν ὄντων διαίρεσιν κατὰ τε κίνησιν καὶ ἀκίνη- 30
 25 σίαν πᾶσιν ἐπεξέρχεται τοῖς ἀδοκίμοις τῆς διαίρεσεως τμήμασιν ἐπιμελῶς
 οὕτως, ὡς καὶ πάλιν ἀναλαβεῖν τὸν λόγον, διότι ἡ ἐφοδος αὕτη μετὰ
 ἀκριβοῦς ἀποδείξεως γινομένη τῶν τε ἀπορουμένων, ὡς αὐτὸς εἶπεν, λύσιν
 παρέχεται καὶ τέλος ἄριστον ἐπιτίθησι τῇ φυσικῇ πραγματείᾳ, τὰ μὲν
 30 ἔσχατα τῶν φυσικῶν εἰς τὰ πρῶτα τῶν τοιούτων ἀνάγουσα, ταῦτα δὲ εἰς
 πρῶτον ἐν τῇ διαίρεσει κείμενον τὸ πάντα ἡρεμεῖν λέγον καὶ τέτρασιν
 ἐπιχειρήμασι συντόμως χρῆται πρὸς τοῦτο· ἐνὶ μὲν, ὅτι τὸ ζητεῖν ἀπο-
 δεικτικὸν λόγον τοῦ πάντα ἡρεμεῖν ἀφέντας τὴν αἰσθησιν οὕτως ἐναρ-
 35 γῶς ἀντιφειγγομένην καὶ πολλὰ κινεῖσθαι λέγουσαν ἀσθένεια διανοίας ἐστί,
 δι' ἣν ἀγνοεῖ τις, ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐπὶ τῶν τοιούτων προβλημάτων λόγοι τῆς
 αἰσθήσεως πιστότεροι· ἀγνοεῖ δὲ καὶ τίνα χρὴ ζητεῖν, ὅτι οὐχὶ τὰ προ-
 φανεστάτα, καὶ τίσιν ἐπὶ τίνων χρητήρισι δεῖ κεχρῆσθαι, ὅτι ἐπὶ τῶν αἰ- 40
 σθητῶν τῇ αἰσθήσει μάλιστα καὶ ταύτην ἀρχὴν ποιεῖσθαι τῶν ἀποδείξεων,

13 σωρίτη A¹: σωτήρι A²: σωρείτη a (σωρίτη εἰ om. F)

aA 27 τε om. a

19 ποτὲ F: ποτὲ δὲ

δεύτερον, ὅτι ὁ τὴν κίνησιν ἀναιρῶν δοκεῖ μὲν μέρος τι τῶν ὑπάρχόντων 275^v
 τοῖς φυσικοῖς πράγμασι τὴν κίνησιν ἀναιρεῖν, ἀγνοεῖ δὲ μὴ περὶ μέρους
 ἀλλὰ περὶ τοῦ ὅλου ἀμφισβητῶν. εἰ γὰρ ἐν τούτῳ ἔχει τὸ εἶναι ἢ φύσις
 ἐν τῷ ἀρχῇ κινήσεως τοῖς φυσικοῖς εἶναι, ἀναιρουμένης κινήσεως ἀναιρεῖ-
 5 ται ἢ φύσις· ταύτης δὲ ἀναιρουμένης ἀναιρεῖται τὰ φυσικά, οἷς τὸ εἶναι
 ἐν τούτῳ ἐστὶν ἐν τῷ φύσιν ἔχειν. τρίτον, ὅτι οὐ τὴν φύσιν μόνον ἀναι- 15
 ρεῖ καὶ τὰ φυσικά ὁ πάντα ἡρεμεῖν λέγων οὐδὲ πρὸς τὸν φυσικὸν ἐνίστα-
 ται μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰς τέχνας πάσας καὶ τὰς ἐπιστήμας τὰς
 πρακτικὰς, δηλονότι τὰς μετὰ κινήσεως ἐνεργούσας· ἢ γὰρ θεωρητικῆ
 10 τινος δεῖται φυσικῆς κινήσεως. διὸ καὶ εἰπὼν πρὸς ἀπάσας τὰς ἐπι-
 στήμας τὸ ὡς εἶπεῖν προσέθηκεν. καὶ πρὸς τὰς θόξας δὲ πάσας τῶν
 φυσικῶν ἢ καὶ πάντων ἀνθρώπων ἐναντιοῦται διὰ τὸ κινήσει χρῆσθαι
 πάσας. καὶ ἐπιστῆσαι χρῆ καὶ ἐντεῦθεν ὡς οἶμαι, ὅτι οὐδὲ τοὺς περὶ 20
 Παρμενίδην καὶ Μελισσον πᾶν τὸ ὄν ἀκίνητον νομίζει διαξέειν ὁ Ἀριστο-
 15 τέλης, ἀλλὰ τὸ ὄντως ὄν καὶ νοητὸν μόνον. τέταρτον δὲ ἐπάγει, ὅτι
 ὡσπερ οὐκ ἔστι μαθηματικὸν τὸ πρὸς τοὺς ἀναιροῦντας τὰς τῶν μαθημά-
 των ἀρχὰς ἀντιλέγειν οὐδὲ ἱατροῦ πρὸς τοὺς ἀναιροῦντας τὰς ἱατρικὰς
 ἀρχὰς οὐδὲ τῶν ἄλλων τινὸς πρὸς τοὺς ἀναιροῦντας αὐτοῦ τὰς ἀρχὰς,
 οὕτως οὐδὲ τὸ νῦν βῆθῃν τὸ πάντα ἡρεμεῖν τοῦ φυσικοῦ ἐστὶν ἀνασκευά-
 20 ζειν. ὡς γὰρ ἀρχῇ τοῖς φυσικοῖς ὑπόκειται τὸ τὴν φύσιν ἀρχὴν κινή- 276^r
 σεως εἶναι. ταῦτα δὲ καὶ ἐν τῷ πρώτῳ τῆσδε τῆς πραγματείας εἶπεν
 πρὸς τοὺς ἀκίνητον τὸ ὄν δοκοῦντας λέγειν. ὑποθέσεις δὲ τὰς ἀρχὰς καλεῖν
 ἔθος ὡς ἄνευ ἀποδείξεως τιθεμένας καὶ υποτιθεμένας ταῖς ἐξ αὐτῶν ἀπο-
 δεῖξουσιν· ὁ γὰρ ἀποδεικνύς τὰς ἀρχὰς, ὅτι μὴ ἀρχαί εἰσιν ὁμολογεῖ· ἐκ
 25 προτέρων γὰρ αἱ ἀποδείξεις.

p. 253^b6 Σχεδὸν δέ τι καὶ τὸ φάναι κινεῖσθαι πάντα ψευδὸς ἕως ὅ
 τοῦ ἐκ τούτων καὶ ἄλλων τοιούτων πιστεῦσαιεν ἂν τις.

Ἐπὶ τὸ δεύτερον τμήμα μετέβη τῆς πρώτης διαιρέσεως τὸ λέγον 25
 πάντα κινεῖσθαι καὶ φησιν, ὅτι καὶ τοῦτο ἐγγὺς καὶ ὁμοίον ἐστὶ πως
 30 ψευδὸς τῷ λέγειν πάντα ἡρεμεῖν· καὶ γὰρ καὶ ἐπὶ τούτου ἢ αἰσθησις
 ἀντιφθέγγεται ἐναργῶς τινων ἡρεμούντων· πλὴν ἤττον τὸ πάντα κινεῖ-
 σθαι τοῦ πάντα ἡρεμεῖν παρὰ τὴν μέθοδόν ἐστι, φησί, τὴν φυσικὴν.
 ἤττον γὰρ τοῦτο ἀναιρετικὸν ἐστὶ τῆς φύσεως. κἂν γὰρ καθ' ὅσον ἢ
 φύσις ἐν τοῖς φυσικοῖς ἐτέθη ὡσπερ κινήσεως οὕτω καὶ ἡρεμίας ἀρχῇ,
 35 κατὰ τοσοῦτον καὶ ὁ τὴν ἡρεμίαν ἀναιρῶν ἀναιρεῖ τὴν φύσιν, ἀλλὰ καθ' ὅσον
 ὅσον ἢ κινήσις οἰκειοτέρα τῇ φύσει μᾶλλον τῆς ἡρεμίας, κατὰ τοσοῦτον
 ἤττον παρὰ τὴν φυσικὴν μέθοδον οὗτοι λέγουσι· καὶ ὅτι ἐκείνοι μὲν οὐ

16. 17 τῶν μαθημάτων AM: τῶν μαθηματικῶν a: om. F 21 πρώτῳ] Phys. A 2.
 185^a1 26 πάντα κινεῖσθαι ex Arist. vulg. a 30 καὶ alt. om. A'FM: supra
 add. A¹ 34 καὶ ante οὕτω iterat A

κίνησιν μόνον ἀλλὰ καὶ ἡρεμίαν ἀναιροῦσιν (ἡρεμεῖ γὰρ τὰ καὶ κινεῖσθαι 276^r
 πεφυκότα), οὗτοι δὲ τὴν ἡρεμίαν μόνην· ἔτι δὲ ἐπειδὴ ἔστι μὲν τινα τῶν
 φυσικῶν τὰ μηδέποτε ἡρεμοῦντα, οὐδὲν δὲ ἔστι τῶν φυσικῶν παντελῶς
 ἀκίνητον. διὰ τοῦτο ἤττον παρὰ τὴν φυσικὴν μέθοδον τὸ πάντα κινεῖ- 35
 5 σθαι λέγειν τοῦ πάντα ἡρεμεῖν. καὶ τοῦτο δὲ σημεῖον τοῦ μὴ πάντη τῶν
 φυσικῶν ἀπάδειν τὴν πάντα κινεῖσθαι λέγουσαν δόξαν τὸ καὶ δοξάζειν
 τινὰς αὐτῶν τὸ πάντα ἀεὶ κινεῖσθαι τὰ ὄντα, ἀλλ' οὐχὶ τὰ μὲν τὰ δὲ οὐ,
 μὴ δοκεῖν δὲ ἡμῖν διὰ τὸ τὴν αἴσθησιν διαλανθάνειν. πάντα δὲ κινεῖσθαι
 ἔλεγον οἱ Ἑρακλείτειοι, ὧν καὶ Πλάτων ἐν τῷ Κρατύλῳ τῆς δόξης οὕτως
 10 ἀπεμνημόνευσεν. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος τὰς ἀτόμους φησὶ κατὰ τοὺς τιθεμέ-
 νους αὐτὰς ἀεὶ κινουμένας αἰτίας καὶ τοῖς ἐξ αὐτῶν συγκρίμασι γίνεσθαι, 40
 καὶ μὴ αἰσθητῶς, “καὶ κατὰ τούτους δέ, φησί, τὸ κενὸν ἀκίνητόν
 ἔστιν”. πρὸς τούτους οὖν, φησί, τοὺς πάντα λέγοντας κινεῖσθαι, καίπερ
 οὐ διορίζοντας ποῖαν κίνησιν πάντα λέγουσι κινεῖσθαι, ἢ ἄρα πάσας
 15 πάντα, οὐ χαλεπὸν ὑπαντῆσαι, διορίζοντα τὰ τῶν κινήσεων εἶδη καὶ
 δεῖκνόντα, ὅτι κατ' οὐδεμίαν δυνατὸν ἀεὶ πάντα κινεῖσθαι. πρῶτον οὖν αὐ-
 τοῖς ἔγκλημα ἐπάγει τὸ ἀδιορίστως λέγειν καὶ μὴ διασαφεῖν, κατὰ ποῖον
 εἶδος κινήσεως πάντα τὰ ὄντα ἀεὶ κινεῖται. εἶτα δεῖκνυσιν ἐφ' ἐκάστης 45
 τῶν τριῶν κινήσεων, ὅτι κατ' οὐδεμίαν οἶόν τε πάντα ἀεὶ κινεῖσθαι, εἰ δὲ
 20 κατὰ μηδεμίαν, ὅτλον ὡς οὐδὲ κατὰ πάσας. καὶ πρῶτον δείκνυσιν, ὅτι
 οὔτε αὔξεσθαι οἶόν τε τι συνεχῶς, οὔτε πάλιν συνεχῶς μειοῦσθαι, οὔτε
 συνάπτειν τὴν αὔξησιν τῇ μειώσει, ἀλλ' ἔστι στάσις καὶ ἡρεμία ἐν μέσῳ
 τῷ καθ' ἐκατέραν τούτων τῶν κινήσεων κινουμένων· οὔτε γὰρ τὸ
 αὔξόμενον εἰς τὸ μειοῦσθαι μεταβάλλει οὔτε τὸ μειούμενον εἰς τὸ
 25 αὔξεσθαι, ἀλλὰ τὸ μὲν εἰς ἐπίδοσιν τὸ δὲ εἰς φθίσιν. ὅταν οὖν γένηται 50
 ἐν ἐκείνοις εἰς α μεταβάλλει, ὅτλον ὡς ἴσταται, εἰδ' οὕτως εἰς τὸ μειοῦ-
 σθαι μεταβάλλει. δεῖξει δὲ τοῦτο οὕτως ἔχον ἐν τοῖς ἐξῆς. εἰπὼν δὲ λέγειν
 τινὰς πάντα κινεῖσθαι, λανθάνειν δὲ τοῦτο τὴν ἡμετέραν αἴσθησιν,
 καὶ προβαλλόμενος τὴν αὔξησιν καὶ τὴν μείωσιν, ὡς καὶ ἐπὶ τούτων τὰ
 30 αὐτὰ λεγόντων αὐτῶν, πρῶτον ἱστορεῖ, τίς δόξη τὸ λεγόμενον ὑπ' αὐτῶν
 ὁμοίον ἔστιν, ἣν δεῖξας ψευδῆ συναιρεῖ καὶ τὸ ὑπὸ τούτων | λεγόμενον. 276^v
 τὸ γὰρ λέγειν, φησὶν, ὅτι κινεῖται μὲν ἀεὶ πάντα, λανθάνει δὲ ἡμᾶς τῷ
 κατ' ὀλίγον, ὁμοίον ἔστιν ἐκείνῳ τῷ λόγῳ τῷ περὶ τοῦ τὸν συνεχῆ τοῦ
 ὕδατος σταλαγμὸν κοιταίνει τὴν πέτραν·
 35 πέτρην κοιταίνει βάνις ὕδατος ἐνδωλεγεῖη,
 φησὶν ὁ Χοιρίλος, ὡς ὑπὸ ἐκάστου μὲν σταλαγμοῦ μειουμένης· τῆς πέ-
 τρας, ἀδύλου δὲ ἡμῖν οὔσης τῆς κατ' ὀλίγον μειώσεως, ὁμοίως δὲ καὶ
 ὑπὸ τῆς ἐκφυομένης ἐν βράδι λίθου συκῆς, εἰ τύχοι, δίσταται ποτε ὁ 5

15 ὑπαντῆσαι AFM Simplicii more: ἀπαντῆσαι a et Aristoteles τὰ aM: om.
 AF 21 συνεχῶς οὔτε πάλιν om. A, sed suppl. in marg. A¹ 22 στάσεις a
 36 Χοιρίλος] fr. 9 p. 169 Naek., fr. 10 p. 271 Kinkel. Moscho idem tribuit Philoponus
 p. 826, 14 haud scio an recordatus Bionis fr. 15 (11) ex Stob. flor. XXIX 52 38 post
 βράδι add. τοῦ a

λίθος καὶ ῥήγνυται. ὡς καὶ ἐν τῇ πρὸ τοῦ χρόνου παντὶ κατ' ὀλίγον μὲν 276^v
 διισταμένου, λανθάνοντος δὲ τῇ κατ' ὀλίγον τὴν ἡμετέραν αἰσθησιν. ὡς
 οὖν οἱ ταῦτα λέγοντες κινεῖσθαι μὲν συνεχῶς φασιν ἐν τῇ πρὸ τοῦ παντὶ
 χρόνῳ τὴν μὲν πέτραν μειουμένην, τὸν δὲ λίθον ῥηγνύμενον, λανθάνειν δὲ
 τῇ κατ' ὀλίγον τὴν ἡμετέραν αἰσθησιν, οὕτω καὶ οἱ πάντα κινεῖσθαι
 λέγοντες αἰεὶ συνεχῆ μὲν αὐτῶν αἰεὶ φασιν εἶναι τὴν κίνησιν, ἡμᾶς δὲ τῇ 10
 κατ' ὀλίγον διαλανθάνειν· οὕτω δὲ καὶ τὰ αὐξανόμενα καὶ μειούμενα.
 παραθεῖς οὖν οὕτω τὴν ὁμοίαν δόξαν δείκνυσιν αὐτῇ ψευδοῇ, καὶ ὅτι μὴ
 συνεχῆς ἢ τε τῆς πέτρας μείωσις καὶ ἢ τοῦ λίθου διάστασις. οὐ γὰρ εἰ
 10 σπιθαμῆν ἐν ἐνιαυτῷ διέστησεν τὸν λίθον ἢ συκῆ, καὶ τὸ ἐκ τῆς κεχρημα-
 μίδος φὺν ἐν τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ μέρος τι διέστησεν, οὐδὲ εἰ τὴν πέτραν
 ἐκοίλαναν χίλιοι σταλαγμοί, καὶ ὁ εἰς σταλαγμὸς μέρος τι πάντως
 ἐκοίλανεν, ἀλλ' οὕτως ἔχει ταῦτα, φησίν, ὥσπερ ἡ νεωλικία· καὶ γὰρ 15
 ἐπὶ ταύτης οἱ μὲν ἕκατον ἄμα καθέλκουσι τὴν ναῦν, εἰς δὲ ἕκαστος οὐδ'
 15 ἂν σαλεύσειε προσελθών. οὕτω δὲ καὶ οἱ μὲν τοσοῖοι σταλαγμοὶ τοσόνδε
 μέρος τῆς πέτρας ἀφείλον, εἰς δὲ σταλαγμὸς οὐδ' ὅτιοῦν μέρος ἂν ἀφέλοι.
 κἄν γὰρ διαιρετὸν ἢ τὸ ἀφαιρεθὲν ἀπὸ τῆς πέτρας μέγεθος, ἀλλ' οὐκ
 ἀνάγκη ἕκαστον σταλαγμὸν τὸ τοσοῦτον μέρος ἀφελεῖν. ὅσον αὐτὸς ἐστι
 τῶν πάντων· ὑπὸ γὰρ τῶν ὄλων τὸ ὄλον ἀφηρεῖται, καὶ ὥσπερ ἐπὶ τῆς 20
 20 νεωλικίας ὑπὸ πεντήκοντα ἀνδρῶν ἢ ναῦς τέως μὴ κινουμένη ἐνὸς ἐνίστε
 προσελθόντος ἐσαλεύθη, καὶ ἐπὶ ζυγοῦ τὰ μὲν δέκα τάλαντα, εἰ τύχοι,
 οὐκ ἐποίησε ῥοπῆν, δραχμὴ δὲ προστεθεῖσα καθέλκουσεν, οὕτως οἱ μὲν
 τοσοῖοι σταλαγμοὶ οὕτω δύναμιν ἔσχον κοιλᾶναι τὴν πέτραν. προσελθόντος
 δὲ ἐνὸς ἡδυνήθησαν. ὥστε καὶ ἐπὶ τῶν αὐξομένων καὶ μειουμένων, κἄν
 25 ἐπ' ἄπειρον ἢ διαιρετὸν τὸ προσιὸν καὶ τὸ ἀπίον, οὐκ ἀνάγκη κατὰ τὸ
 συνεχῆς αἰεὶ τι προστίθεσθαι ἢ αἰεὶ ἀφαιρεῖσθαι χωρὶς, ἀλλ' ὄλον τι 25
 προστίθεται ποτε καὶ ὄλον ἀφαιρεῖται. οὐ γὰρ ἐπειδὴ τὸ ὄλον ὕδωρ τὸ
 τοσοῦτον ἐκοίλανεν, καὶ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ τὸ ἥμισυ κοιλανεῖ, ἢ ὄλων τὸ
 τοσόνδε μέρος τοῦ ὕδατος τὸ τοσόνδε τοῦ ἀφαιρεθέντος ἀφελεῖ· οὐδὲ γὰρ
 30 ἐστὶν ἐνεργεῖα τὰ μέρη ἐν τῇ ἀφαιρουμένῳ, ὥστε καὶ χωρὶς ἕκαστον
 κινεῖσθαι, ἀλλ' ἅμα ὄλον κινεῖται. φθίσις δὲ λέγει τὸ ἀπίον, καὶ ὁ ἢ
 φθορὰ γίνεται. ὀῆλον οὖν ὅτι εἴ τι πάσχει ὑπὸ τινος, οὐχὶ καὶ ὑπὸ τοῦ
 τυχόντος αὐτοῦ μορίου πείσεται, καὶ εἴ τι ἐν χρόνῳ τινὶ πάσχει ὑπὸ 30
 τινος, οὐχὶ καὶ ἐν ἅπαντι μορίῳ τοῦ χρόνου πάσχει, ἀλλ' ἐν τινὶ ἀθρόον.
 35 ἐπιστῆσαι δὲ ἐν τούτοις χρῆ, πότερον ἐκείνου μνημονεύει νῦν τοῦ σωρίτου
 καλουμένου παρὰ τοῖς σοφισταῖς λόγου, ὡς ἐπὶ τῶν καταφερομένων τοῦ
 ὕδατος ῥανιδῶν ἐρωτᾶται. εἰ γὰρ ἢ πρώτη μὴδὲν ἔδρασε, φασίν, εἰς τὸ
 κοιλᾶναι τὴν πέτραν, οὐδὲ ἢ δευτέρα· εἰ δὲ μὴ αὕτη, οὐδὲ ἢ τρίτη,
 ὥστε οὐδὲ ἢ ἔσχάτη. πῶς οὖν "πέτρην κοιλᾶνει ῥανὶς ὕδατος ἐνδε-

15 προσελθών aAM: προσέληθ F: cave conicias προσελθών; diversum quidem est προσελ-
 θόντος v. 21 21 προσελθόντος A: προσελθόντος aFM ζυγοῦ] ζητοῦ a 26 αἰεὶ
 (post ἢ) om. aM 31 λέγει] p. 253^b22 35 δὲ om. A σωρίτου aFM
 37 φασιν A: φησιν aFM

λεχείη"; τούτου οὖν ἄρα μέμνηται, ἔταν λέγει· ὁμοιος ὁ λόγος τῷ 276^v
περὶ τοῦ τὸν σταλαγμὸν κατατρίβειν. ἢ ἄλλου ἐπὶ ἀθρόου ὕδατος
καταφορᾶς ἐρωτημένου οὕτως· εἰ τὸ τοσονδε ὕδωρ ἅμα κατενεχθὲν
τοσονδε τῆς πέτρας ἀφεῖλεν, ἄρα καὶ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ τὸ ἥμισυ ἀφεῖλε,
5 καὶ ὁ εἰς σταλαγμὸς τὸ ἀνάλογον. οὕτω γὰρ ὁ Ἀλέξανδρος ἀκούσας
φαίνεται τοῦ λόγου. "τῇ γὰρ λεγούσῃ, φησί, δόξῃ, ἐπεὶ ὑπὸ τοῦ τοσοῦδε
ὕδατος τοῦ καταράξαντος ἐπὶ τὴν πέτραν ἢ πέτρα κεκοιλανται (ὁ στα-
λαγμὸν ὀνομάζει ἴσως ἀπὸ τοῦ καταστάζειν), καὶ ὑπὸ ἐκάστου τῶν ἐπι- 40
πιπτόντων μορίων αὐτοῦ ἐκοιλαινέτο, ἀδῆλος δὲ ἡμῖν ἢ κατὰ τοσοῦτον
κίνησις καὶ μείωσις αὐτῆς." ἔοικε δὲ ὁ Ἀλέξανδρος τῷ κατὰ τὴν νεωλι-
κίαν παραδείγματι ἀκολουθήσας, ἐφ' οὗ ἅμα ἦσαν πάντες οἱ νεωλικοὶ, καὶ
τὸν σταλαγμὸν ἐπὶ ἀθρόου ὕδατος ἀκούσαι. ἐπεὶ ὅτι ὁ σταλαγμὸς ἐπὶ
τῆς βράνιδος λέγεται κυρίως, πρόδηλον, οἶμαι, ἐστὶ· ὀηλοῖ δὲ καὶ τὸ οἱ
σταλαγμοὶ οἱ τοσοῖδε ὑπὸ τοῦ Ἀριστοτέλους εἰρημένον ὡς διηρημένων
15 καὶ ἡριθμημένων τῶν σταλαγμῶν. τοῦ δὲ Ἀριστοτέλους ἐπὶ τῶν μερῶν 45
τοῦ ἀφαιρεθέντος ἀπὸ τῆς πέτρας εἰπόντος ἄλλ' οὐδὲν αὐτῶν ἐκινήθη
χωρὶς ἄλλ' ἅμα ὁ Ἀλέξανδρος καὶ ἐπὶ τοῦ κινουontos ὕδατος ἀκούων
τοῦτο "οὐδὲ γὰρ ἦν ἐνεργεία, φησί, τὰ μέρη τοῦ κινουontos ἐν τῷ ὄλω,
ὡς κινεῖν καθ' αὐτά", ὡς ἀθρόον λαβὼν τὸ κατενεχθὲν ὕδωρ καὶ ἀφελόν
20 τι τῆς πέτρας. μήποτε δέ, ὅπως μὲν ἂν ἐρωτηθῆ ὁ λόγος, εἰς τὸ αὐτὸ
τείνει τὸ τῷ κατ' ὀλίγον λανθάνειν τὴν αἴσθησιν, εἴτε ἐν τῷ αὐτῷ οὖν ὁ
εἰς τὸ κατ' ὀλίγον ἐπιμερισμὸς γίνεται ὡς ἐπὶ τῆς νεωλικίας καὶ τοῦ 50
ἀθρόου ὕδατος τοῦ ἀφελόντος, εἴτε ἐν ἄλλῃ καὶ ἄλλῃ ὡς ἐπὶ τῶν
βράνιδων τῶν ἐν χρόνῳ πλείονι τῇ ἐνδελεχείᾳ κοιλαινουσῶν τὴν πέτραν.
25 τοῦτο δὲ οἰκειότερον οἶμαι τοῖς προκειμένοις τὸ παραδειγμα, διότι καὶ ἡ
κίνησις οὐχ ἅμα πᾶσα οὕσα τῷ μερισμῷ λανθάνει τὴν αἴσθησιν· οὔτε
γὰρ ἡ αὔξεισις καὶ ἡ μείωσις ἅμα οὔτε ἡ ἀλλοιώσις οὔτε ἡ κατὰ τόπον
μεταβολή. τὸ δ' οὖν λεγόμενον ἐστίν, ὅτι κἂν τὸ ἀπὸν ἐν τῇ φθίσει καὶ
τὸ προσίον ἐν τῇ αὐξήσει μετρήθη ὄντα ἐπ' ἄπειρόν ἐστι διαιρετά, ἀλλ' 277^v
30 οὐκ ἀνάγκη τὴν ἀποχώρησιν καὶ τὴν πρόσθεσιν κατὰ ἐλάχιστα γίνεσθαι·
ἀλλὰ ἀθρόον ποτὲ ἄπεισι καὶ ἀθρόον προστίθεται. οὐκ ἄρα τῷ κατ'
ὀλίγον λανθάνει ταῦτα ἡμᾶς ἐπ' ἄπειρον, ὡς φασί, μειούμενα ἢ αὐξόμενα.
εἰ δέ, ὡς εἶπεν, ἔστι τι καὶ τὸ μέσον, ἐν ᾧ ἴσταται τὰ αὐξόμενα,
ἔταν ἀπολάβῃ τὸ μέτρον, οὐκ ἀνάγκη ἐπ' ἄπειρον αὔξεσθαι ἢ ἐπ' ἄπειρον 5
35 μειοῦσθαι. κἂν γὰρ τρέφεται ἐν τῷ μέσῳ, ἀλλὰ ἄλλο τὸ τρέφεσθαι ἐστίν,
καὶ ἄλλο τὸ αὔξεσθαι, δῆλον δέ, ὅτι κἂν ἀθρόον ἀφηρέθη τι τῆς πέτρας
μέρος, ἀλλ' ἐκάστη βράνις ἑώρασέ τι πάντως εἰς τὴν πέτραν ἀσθενεστέραν
ποιούσα, καὶ τῶν νεωλικῶν ἕκαστος εἰσῆγαγε τὴν καθ' ἑαυτὸν δύναμιν τῇ
ὄλῃ. καὶ ἡ τῆς πέτρας διάστασις ποτὲ μὲν καὶ κατ' ὀλίγον ἀνεπαισθη-

9 post δὲ add. ἦν a 13. 14 οἱ δὲ σταλαγμοὶ a 14 οἱ om., sed suppl. A¹
τοσοῖδε aFM: τοσοῖδε A: τοσοῖδι Arist. vulg. (sed τοσοῖδε FH codd.) 17 καὶ om.
aM 21 τείνει] πίπτει a τὸ τῷ AF: τῷ a: τὸ M 26 πᾶσαν a 27 ἢ
(ante ἀλλοιώσις) om. A 31 ἀλλὰ ἀθρόου a, item p. 1199,3 33 τι om. Aristoteles

τως γίνεται. ποτὲ δὲ ῥήγνυται μὲν ἀθρόως, ἢ δὲ κατ' ὀλίγον ὑποτροφή 277^c
 τῆς συκῆς προδοποιεῖ τῇ ῥήξει τὴν τῆς πέτρας ἀσθένειαν. καὶ κατ' 10
 ὀλίγον δὲ μέχρι τινὸς ἀνεπαισθήτως πρόβεισιν, ἀλλ' ἀθρόον ἐπὶ τέλει γενό-
 μενον ἴσταται, ὅταν εἰς τοῦτο ἔλθῃ, εἰς ὃ ἔσπευδε, καὶ ἢ αὐξήσις καὶ
 ἢ μείωσις.

Δεῖξας δὲ ὁ Ἀριστοτέλης ἐπὶ τῆς αὐξήσεως καὶ τῆς μειώσεως, ὅτι
 μὴ ἐπ' ἄπειρον ἢ αὐξήσις καὶ ἢ μείωσις γινομένη τῷ κατ' ὀλίγον δια-
 λανθάνει, εἴπερ μὴ κατὰ συνέχειαν ἢ πρόσθεσις καὶ ἢ ἀφαιρέσις, ἀλλὰ καὶ
 ἀθρόα γίνονται, τὸν αὐτὸν λόγον φησὶ καὶ ἐπὶ ἀλλοιώσεως πάσης ἀρμότ- 15
 τειν. οὐ γὰρ εἰ τὸ ἀλλοιούμενον μέγεθός τί ἐστιν ἐπ' ἄπειρον μεριστόν
 (τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ μεριστόν εἰς ἄπειρα), διὰ τοῦτο καὶ ἢ
 ἀλλοιώσις αὐτοῦ κατὰ μόρια γίνεται κατὰ τὸ πρότερον καὶ ὕστερον,
 ἀλλ' ἀθρόον ἅμα ἀλλοιοῦται· καὶ ἢ ἀλλοιώσις ἀθρόα γίνεται, ὥσπερ ἢ
 πῆξις τοῦ γάλακτος καὶ τοῦ ὕδατος καὶ τῶν τοιούτων, ἅπερ καὶ μεριστὰ 15
 ἦν, ἀλλ' οὐ πῆγνυται κατ' ἐλάχιστα μόρια, ἀλλ' ἀθρόα μεταβάλλει καὶ
 συνίσταται. “ἔδειξε δέ, φησὶν, ὁ Ἀλέξανδρος, διὰ τοῦ νῦν εἰρημένου, πῶς 20
 ἐν τῷ πρώτῳ τῆσδε τῆς πραγματείας πρὸς Μέλισσον ἀντιλέγων εἶπεν·
 “ὥσπερ οὐκ ἀθρόα γινομένης μεταβολῆς.” οὐ γὰρ ἀθρόαν ὡς ἄχρονον
 εἶπεν (ψεῦδος γὰρ τοῦτο), ἀλλὰ τὴν ἀθρόου τοῦ μεταβάλλοντος εἰς τὸ
 20 μεταβάλλειν ἀρχήν, καὶ οὐ κατὰ μόρια. ὅτι δὲ τὸ ἀλλοιούμενον οὐκ ἐπ'
 ἄπειρον συνεχῶς οἶόν τε κινεῖσθαι, ὡς ἔλεγον οἱ πάντα ἀεὶ κινεῖσθαι λέ-
 γοντες, δεῖκνυσι καὶ ἐκ τοῦ ἐξ ἐναντίου εἰς ἐναντίον τὴν μεταβολὴν τοῖς
 ἀλλοιούμενοις γίνεσθαι, καὶ ἐν χρόνῳ μὲν αὐτῶν γίνεσθαι τὴν μεταβολήν, 25
 εἶναι δέ τι ὠρισμένον, εἰς ὃ μεταβάλλουσι, καὶ ὅταν εἰς ἐκεῖνο ἔλθουσιν
 25 ἴστανται· εἰς τοῦτο γὰρ τέταται ἢ μεταβολή· τὸ γὰρ νοσοῦν καὶ μετα-
 βάλλον ἐκ τῆς νόσου καθ' ὅσον ἐκ νόσου μεταβάλλει, οὐκ εἰς ἄλλο τι
 μεταβάλλει ἢ εἰς ὑγίαν (τοῦτο γὰρ ἐναντίον τῇ νόσῳ), καὶ ἐν χρόνῳ γε
 ἢ μεταβολὴ γίνεται αὐτῷ, ἀλλ' οὐκ ἐν πέρατι χρόνου, διότι πᾶσα
 κίνησις ἐν χρόνῳ καὶ τὸ πέρασ τῆς κινήσεως ἐν τῷ πέρατι τοῦ χρόνου.
 30 ὅταν οὖν ὑγιαῖνον ἐκ νοσοῦντος γένηται, ἴσταται ἐν τῇ ὑγείᾳ. οὐ γὰρ ἐστὶν 30
 ἄλλο, εἰς ὃ κινῆσεται τὸ νοσοῦν· οὐδὲ γὰρ ἦν ἄλλο τι τῇ νόσῳ ἐναντίον.
 εἰ οὖν μὴ ἔχει λοιπόν. ἐφ' ὃ κινῆσεται. τὸ λέγειν συνεχῶς ἀλλοιοῦ-
 σθαι, λίαν ἐστὶ τοῖς φανεροῖς ἀμφισβητεῖν. ἐπὶ τί γὰρ ἔτι κινή-
 σεται τὸ καταλαβόν ἐκεῖνο, οὐ ἕνεκα ἐκινεῖτο; διὰ δὲ τοῦ εἰπεῖν ἀνάγκη
 35 χρόνον γενέσθαι, ἐν ᾧ ὑγιασθήσεται, καὶ μὴ ἐν πέρατι χρόνου
 ἔδειξεν ὅτι κίνησις τίς ἐστὶν ἢ ἐκ νόσου εἰς ὑγίαν μεταβολή· οὐ γὰρ
 ἀχρόνως γίνεται, οὐδὲ ἐν πέρατι χρόνου, οὐ μὴν διὰ τοῦτο ἦδη καὶ 35
 ἐπ' ἄπειρον γίνεται. τὸ δὲ ἐπιχείρημα τοῦτο καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀρμόττει
 μεταβολῶν, εἴπερ πᾶσαι ἐξ ἐναντίου εἰς ἐναντίον γίνονται καὶ πρὸς τέλος

1 ὑποτροφή aF: item, sed corr. A¹M 2 προδοποιεῖ, sed corr. AM 3 μέχρι]
 μέσων a 11 ἄπειρον Simplicius supra p. 107,10 12 καὶ ὕστερον a, mg. A²:
 πρότερον iteravit A¹: om. F et uno versu vacuo M 17 εἶπεν] A 3. 186^a15 cf. p. 966,15
 978,35 989,23 36 τίς om. a ὑγίαν a

τι σπεύδουσι τὸ ἐναντίον, ἀφ' οὗ καὶ ὀνομάζονται, γένεσις μὲν ἀπὸ τοῦ 277^τ
 ὄντος, αὔξησις δὲ ἀπὸ τῆς προσθέσεως, καὶ λεύκανσις ἀπὸ τοῦ λευκοῦ,
 καὶ ἀναφορά ἀπὸ τοῦ ἄνω. ὅτι δὲ μὴ ἔστι συνεχῆς ἢ κατὰ τὴν
 ἀλλοιώσιν κίνησις, δείκνυσι καὶ ἐκ τῆς ἐναργείας· ὁ γὰρ λίθος ἐν πολ-
 5 λῷ χρόνῳ οὔτε σκληρότερος γίνεται οὔτε μαλακώτερος, ἀλλ' 40
 "οὐδὲ ἐκάστης ἡμέρας ἀπορρεῖ τι αὐτοῦ," ὡς φησιν Εὐδόγημος· "ἐν πολλοῖς
 γὰρ ἔτεσι πλείων ἔσται ἢ ἀπόρροια τοῦ σώματος, ἀφ' οὗ ἀπορρεῖ, καίτοι
 διαμένοντα, φησί, φαίνεται πολλὰ καὶ μικρὰ παμπληθῆ χρόνον ἀψαυστα
 κείμενα."

- 10 Μνημονεύσας δὲ τοῦ λίθου ὡς οὐκ ἀλλοιουμένου συνεχῶς, ἐπάγει,
 ὅτι καὶ κατὰ τὸ φέρεσθαι, τουτέστι κινεῖσθαι κατὰ τόπον, οὐκ ἔστι
 κίνησις τῷ λίθῳ συνεχῆς καὶ ἀνέκλειπτος. κἄν γὰρ αἱ αὐξήσεις καὶ 45
 ἀλλοιώσεις λελήθασιν ἡμᾶς, ἀλλ' ὁ γε λίθος οὐ λέληθεν ἡμᾶς ὅτε μὲν
 κάτω φερόμενος, ὅτε δὲ μένων ἐπὶ τῆς γῆς. ἔλωσ δὲ ἡ γῆ καὶ
 15 καθόλου πάντα τὰ ὑπὸ σελήνην (κοινῶς γὰρ ἐπὶ πάντων δείκνυσιν, ὅτι οὐκ
 ἔστιν αὐτοῖς συνεχῆς ἢ κατὰ τόπον κίνησις), εἰ ὁρᾶται ποτέ τινα αὐτῶν
 ἐν τοῖς οἰκείοις τόποις, ἀνάγκη μὴ κινεῖσθαι αὐτὰ τότε κατὰ τόπον.
 καὶ δείκνυσιν αὐτὸ οὕτως· τὰ φυσικὰ πάντα σώματα μένει μὲν ἐν τοῖς
 20 οἰκείοις τόποις. κινεῖται δὲ κατὰ φύσιν μὲν ἐπὶ τοὺς οἰκείους τόπους, 50
 20 παρὰ φύσιν δὲ καὶ βία ἐκ τούτων. εἴ τινα ἄρα αὐτῶν ἐν τοῖς οἰκείοις
 εἴη ποτὲ τόποις, ταῦτα ἀδύνατον κατὰ τόπον τότε κινεῖσθαι. εἰ γὰρ
 ἀνάγκη τὸ κινούμενον ἢ βία ἢ κατὰ φύσιν κινεῖσθαι, οὐδετέρως δὲ ταῦτα
 κινεῖται κατὰ τόπον, τὰ ἐν τοῖς οἰκείοις ὄντα τόποις οὐδ' ἂν κινοῖντο κατὰ
 25 ὄν τὸ μὲν μὴ πάντα ἡρεμεῖν ἀεὶ ἐκ τῆς ἐναργείας κατεσκευάσε. | τὸ 277^ν
 δὲ μὴ πάντα ἀεὶ κινεῖσθαι καὶ προσκατεσκευάσεν.

p. 254^a3 Ἄλλὰ μὴν οὐδὲ τὰ μὲν ἀεὶ ἐνδέχεται ἡρεμεῖν ἕως τοῦ
 τὰ μὲν κινεῖται, τὰ δὲ ἡρεμεῖ ἐνίοτε.

- Ἐπὶ τὸ δευτέρον τμήμα τῆς διαιρέσεως προσελθὼν τὸ λέγον τὰ μὲν 10
 30 κινεῖσθαι τῶν ὄντων, τὰ δὲ ἡρεμεῖν, καὶ τούτου πάλιν τὸ πρῶτον διαιρε-
 τικὸν προχειρίζεται τὸ λέγον τὰ τε κινούμενα ἀεὶ κινεῖσθαι, καὶ τὰ ἡρε-
 μούντα ἀεὶ ἡρεμεῖν, καὶ δείκνυσιν, ὅτι καὶ τὸ οὕτως ἔχειν τὰ ὄντα, ὥστε
 τὰ μὲν ἀεὶ κινεῖσθαι, τὰ δὲ ἀεὶ ἡρεμεῖν, τὸ δὲ ποτὲ κινεῖσθαι καὶ ποτὲ
 ἡρεμεῖν μῆθεν ὑπάρχειν ἀδύνατόν ἐστι, καὶ ὁμοίως ἀδύνατον ὥσπερ τὰ
 35 πρῶτερον ῥηθέντα. καὶ γὰρ καὶ τοῦτο ἐναργές, ὅτι τὰ αὐτὰ ὀρώμεν ποτὲ
 μὲν ἐκ κινήσεως εἰς ἡρεμίαν μεταβάλλοντα, ποτὲ δὲ ἐξ ἡρεμίας εἰς κί- 15
 νησιν. αὐταὶ δὲ εἰσὶν αἱ εἰρημέαι μεταβολαί, δι' ἃς τινα ποτὲ μὲν ἡρεμεῖ,

6 Εὐδόγημος] fr. 72 p. 96,9 Spengel.

24 πρῶτω a

27 μὲν a

τα M

33 τὸ] immo τὰ

8 σμικρὰ a

23 κινοῖτο FM

οὐδὲ τὰ AF: οὔτε τὰ a (ut Arist. FHI): οὐ πάν-

34 μῆθεν ὑπάρχειν AM: μῆδὲν ὑπάρχον F: om. a

ποτὲ δὲ κινεῖται. δευτερον ἐπάγει τῇ λόγῳ τὸ μάχεσθαι τοῖς φανεροῖς 277^v
 τὸν ταῦτα ἀμφισβητοῦντα, καὶ κατὰ τί, προσέθηκεν. εἰ γὰρ μὴ ἔστι τὸ
 ποτὲ μὲν ἡρεμεῖν ποτὲ δὲ κινεῖσθαι, οὔτε ἡ αὔξεισι οὔτε ἡ βίαιος ἔσται
 κίνησις, ἀλλὰ καὶ γένεσις ἀναιρεθῆσεται καὶ φθορά, καὶ σχεδὸν πᾶσα κί-
 5 νησις καὶ ἡ κατὰ φύσιν καὶ ἡ παρὰ φύσιν, ὡς μαθησόμεθα. εἰ οὖν φα-
 νερόν, ὅτι καὶ αὔξεισι ἔστι καὶ βίαιος κίνησις καὶ ἄλλαι μεταβολαί, δῆλον 29
 ὅτι τοῖς φανεροῖς μάχεται ἀναιρῶν τὸ ποτὲ μὲν ἡρεμεῖν τινα τῶν ὄντων,
 ποτὲ δὲ κινεῖσθαι. καὶ ὅτι μὲν βίαιος οὐκ ἔσται κίνησις, εἰδείξε διὰ τοῦ
 εἰ μὴ κινήσεται παρὰ φύσιν ἡρεμοῦν πρότερον· τὸ γὰρ βίαι κινού-
 10 μενον παρὰ φύσιν κινεῖται, τὸ δὲ παρὰ φύσιν κινούμενον ἐκ τοῦ οἰκείου
 καὶ κατὰ φύσιν αὐτῷ τόπου, ἐν ᾧ πέφυκεν ἡρεμεῖν, ἐξίσταται· εἰ οὖν μὴ
 πρότερον ἡρεμοῦν κινεῖται, οὐκ ἂν εἴη παρὰ φύσιν καὶ βίαιος κίνησις. πῶς 25
 δὲ ἡ αὔξεισι ἐκ τῆς τοιαύτης θέσεως ἀναιρεῖται, δοκεῖ παραλιμπάνειν.
 καλῶς δὲ ὁ Ἀλέξανδρος καὶ τοῦτο διὰ τοῦ αὐτοῦ δεῖκνυσθαί φησιν. οὐ
 15 γὰρ ἔσται αὔξεισι, εἰ μὴ κινήσεται παρὰ φύσιν τὸ ἡρεμοῦν πρότερον· ἡ
 γὰρ τροφὴ ἡρεμίσασα πρότερον. εἴτα ἀλλοιωθεῖσα, ἀναφέρεται εἰς τοὺς
 ἄνω τόπους καὶ τοὺς πλάγιους, εἰς οὓς οὐ πέφυκε φέρεσθαι κατὰ φύσιν,
 καὶ ἐξομοιωθεῖσα προσκρίνεται, καὶ ὅταν πλείων ἢ τοῦ ἀπορρεῦσαντος,
 αὔξασθαι ποιῇ τὸ δεξιόμενον. ἔστι δὲ καὶ ἀπὸ τῶν πρότερον ῥηθέντων 30
 20 δεῖκνύουσι, ὅτι εἰ μὴ ἔστι μετὰ κίνησιν ἡρεμεῖν, οὐκ ἔστιν αὔξασθαι. τὸ
 γὰρ αὐξόμενον οὔτε συνεχῶς αὔξεται οὔτε συνάπτει τῇ μείωσει τὴν αὔξεισιν.
 ἀλλ' ὅταν ἔλθῃ εἰς τὸν ὄρον, ἐφ' ὃν ἡ αὔξεισι ἐσπευδεν, ἴσταται, καὶ
 τότε μεταβαίνει ἐπὶ τὴν μείωσιν. ὥστε διὰ τῆς ἀδύνητος ἀναιρεῖται
 τὸ τὸ κινούμενον πᾶν ἀεὶ κινεῖσθαι, διὰ δὲ τῆς βιαιῆς κινήσεως τὸ πᾶν
 25 τὸ ἡρεμοῦν ἀεὶ ἡρεμεῖν. οὐ μόνον δὲ ἡ αὔξεισι καὶ ἡ βίαιος κίνησις
 ἀναιρεῖται, εἰ μὴ εἴη τινα δυνάμενα παρὰ μέρος ἡρεμεῖν τε καὶ κινεῖ- 35
 σθαι, ἀλλὰ καὶ γένεσις ἀναιρεῖται καὶ φθορά, ὡς φησιν, ὑπὸ τούτου τοῦ
 λόγου· ὡς γὰρ τὸ αὐξόμενον κινεῖται τότε τὴν κατὰ τὸ αὔξασθαι κίνησιν.
 ἣν οὐκ ἐκινεῖτο πρὸ τοῦ αὔξασθαι, οὕτω καὶ τὸ γινόμενον καὶ φθειρόμενον·
 30 τὸ τε γὰρ αὐξόμενον, εἰ καὶ πρὸ τοῦ αὔξασθαι τὴν αὐτὴν ἐκινεῖτο κίνησιν,
 ἣν καὶ ὅτε αὔξεται, ἥτοι οὐδὲ νῦν τὴν αὐξητικὴν κινεῖται, ὥστε οὐδὲν
 αὔξεται αὐξόμενον, ἣ καὶ πρότερον ἦν αὐξόμενον, ὅτε οὐπω ἠῦξέτο. καὶ
 τὰ γινόμενα ὁμοίως καὶ φθειρόμενα ἔχει καὶ ἀρχὴν τῆς γενέσεως καὶ 40
 35 νεῖσθαι τὰ κινούμενα καὶ ἀεὶ ἡρεμεῖν τὰ ἡρεμοῦντα, οὔτε αὔξεισι οὔτε
 μείωσις οὔτε γένεσις ἔσται οὔτε φθορά. αἱ γὰρ κατὰ ταῦτα μεταβολαί καὶ
 ἀπὸ ἡρεμίας ἄρχονται τῆς κατ' αὐτὰ καὶ τέλος ἔχουσι. ἔτι δὲ ἢ μὴ δύ-
 ναται γενέσθαι, οὐδὲ τὴν ἀρχὴν γίνεσθαι· οὐ δὲ οὐκ ὠρισται ἡ γένεσις
 οὐδὲ ἔστιν αὐτὸ ἐπὶ τέλος ἐλθεῖν, τοῦτο οὐ δύναται γενέσθαι· τὸ γὰρ γε-
 40 νόμενον ἴσταται καὶ παύεται τῆς κατὰ τοῦτο κινήσεως. 45

Ἐπι δὲ γένεσιν καὶ φθορὰν ἀναιρεῖ ὁ λόγος ὁ ἀναιρῶν τὴν παρὰ φύσιν

29) post ἐκινεῖτο add. τότε α

κίνησιν· ἡ γὰρ τινων γένεσις ἄλλων ἐστὶ φθορά· φθείρεται δὲ ἕκαστον 277^v
οὐκ ἐν τῷ κατὰ φύσιν μένον, ἀλλὰ παρὰ φύσιν κινούμενον. ἀλλὰ καὶ ἐν
τῷ γινομένῳ ἕκαστον οὐκ ἔχει τὴν οἰκείαν χώραν. διὸ καὶ λύεται τὰ γι-
νόμενα. τὸ δὲ γένεσιν οὖν καὶ φθορὰν ἀναιρεῖ οὗτος ὁ λόγος
5 δύνανται, ὡς ἴσον εἰρησθαι τῷ ἔτι γένεσιν καὶ φθορὰν ἀναιρεῖ οὗτος ὁ
λόγος ὁ λέγων μὴ μεταβάλλειν ἐξ ἡρεμίας εἰς κίνησιν καὶ ἐκ κινήσεως εἰς 50
ἡρεμίαν'. ἔσται γὰρ τό τε γινόμενον πᾶν ἐπ' ἀπειρον γινόμενον καὶ τὸ
φθειρόμενον ὁμοίως· οὕτω δ' ἂν ἀδύνατον εἶη ἢ γενέσθαι τι ἢ φθαρῆναι.
εἰ δὲ γένεσιν καὶ φθορὰν οὗτος ὁ λόγος ἀναιρεῖ, καὶ πᾶσαν ἂν εἶη κίνησιν
10 ἀναιρῶν, ἵνα μὴ καθ' ἕκαστον εἶδος τῆς κινήσεως ἦτοι τῆς μεταβολῆς
διατρίβωμεν· τὸ γὰρ κινεῖσθαι κοινῶς λεγόμενον σχεδὸν πᾶσι γίνεσθαι
καὶ φθείρεσθαι δοκεῖ. οὐ γὰρ δὴ τοῦτο ἦν ἀκριβῶς εἰπεῖν, ὅτι πᾶσιν
οὕτω δοκεῖ. τὴν δὲ αἰτίαν τοῦ πᾶσι σχεδὸν | δοκοῦντος ἢ τοῦ τὸ κινεῖ- 278^r
σθαι σχεδὸν γίνεσθαι τι καὶ φθείρεσθαι εἶναι (δύνανται γὰρ καὶ οὕτω τὸ
15 σχεδὸν συνταχθῆναι), αὐτὸς ἐπάγει κοινήν ἐπὶ πάσης κινήσεως. ἐπειδὴ
γὰρ πᾶσα κίνησις καὶ πᾶσα μεταβολὴ ἐκ τινος εἰς τι (ἄλλου γὰρ μετ'
ἄλλο), εἰς δὲ μὲν μεταβάλλει, γίνεται τοῦτο, εἴτε κατ' οὐσίαν οἷον ἀνθρω-
πος, εἴτε κατὰ ποσότητα οἷον μείζων ἢ ἐλάττων, εἴτε κατὰ ποιότητα
λευκός ἢ θερμός· εἰ δὲ κατὰ τόπον ἢ μεταβολή, τὸ μεταβάλλον οὐ γίνε- 5
20 ται τὸ εἰς δὲ μεταβάλλει, τουτέστι τὸ ἄνω ἢ τὸ κάτω ἢ ὅλως ὁ τόπος,
ἀλλὰ γίνεται ἐν τούτῳ. ἐξ οὗ δὲ μεταβάλλει ἢ ἐξ οὐσίας ἢ μείζονος ἢ
λευκοῦ, φθείρεται τοῦτο· ἀνθρωπος γὰρ φθείρεται καὶ μείζων καὶ λευκός,
ὅταν εἰς τάναντία τούτοις μεταβάλλῃ. εἰ δὲ ἐκ τόπου, φθείρεται ἐντεῦθεν
τὸ ἐκεῖθεν ἐξιστάμενον. καλῶς οὖν εἶπεν, ὅτι ὁ γένεσιν καὶ φθορὰν ἀναι-
25 ρῶν λόγος καὶ κίνησιν ἀναιρεῖ πᾶσαν· αὐτὸς δὲ τοῦτο μὲν παρήκειν ὡς
ἐναργὲς συμπεράνασθαι, τὸ δὲ τῇ ἀναιρέσει τοῦ τὰ μὲν ἀεὶ κινεῖσθαι 10
(ἕως ἂν ἦ δηλονότι), τὰ δὲ ἀεὶ ἡρεμεῖν ἐπόμενον τοῦτο ἐπάγει λέγων·
ὥστε δηλονότι τὰ μὲν κινεῖται τὰ δὲ ἡρεμεῖ ἐνίστε. λέγει δὲ,
ὅτι ἔστι τινά, ἃ παρὰ μέρος κινεῖται καὶ ἡρεμεῖ καὶ οὐκ ἀεὶ τὸ ἕτερον·
30 δῆλον γὰρ ὅτι καὶ τὰ ἐνίστε κινούμενα ἐνίστε ἡρεμεῖ καὶ τὰ ἐνίστε ἡρε-
μοῦντα ἐνίστε κινεῖται, καὶ οὔτε τὰ ἐνίστε κινούμενα χρη' νομίζεῖν ἀεὶ κιν-
εῖσθαι οὔτε τὰ ἐνίστε ἡρεμοῦντα ἀεὶ ἡρεμεῖν, ἀλλ' ἄμφω ποτὲ μὲν κινεῖ-
σθαι, ποτὲ δὲ ἡρεμεῖν. 15

p. 254^a 15 Τὸ δὲ πάντα ἀξιοῦν ὅτε μὲν ἡρεμεῖν ἕως τοῦ τὰ δὲ ὅτε 20
35 μὲν ἡρεμεῖν ὅτε δὲ κινεῖσθαι.

Τοῦ τμήματος τοῦ λέγοντος τὰ μὲν κινεῖσθαι τὰ δὲ ἡρεμεῖν τριχῆ
διαιρεθέντος εἰς τε τὸ τὰ τε κινούμενα ἀεὶ κινεῖσθαι καὶ τὰ ἡρεμοῦντα
ἀεὶ ἡρεμεῖν, καὶ εἰς τὸ τὰ πάντα ποτὲ μὲν κινεῖσθαι ποτὲ δὲ ἡρεμεῖν, καὶ

3 καὶ λύεται aA¹M: κωλύεται A²: καὶ κωλύεται F 5 ἀναιρεῖ post οὖν Aristoteles,
post λόγος F 28 ἡρεμεῖν A 38 τὸ τὰ πάντα aM: τὸ πάντα A: τὰ πάντα F

τρίτον εἰς τὸ τὰ μὲν αἰεὶ ἀκίνητα εἶναι τὰ δὲ αἰεὶ κινούμενα, τὰ δὲ ἀμφο- 278^r
 τέρων μεταλαμβάνειν, ἐλέγξας τὸ πρῶτον τριῆμα τὸ λέγον τὰ τε κινούμενα
 αἰεὶ κινεῖσθαι καὶ τὰ ἡρεμοῦντα αἰεὶ ἡρεμεῖν, μηδὲν δὲ ἀπὸ τοῦ κινεῖσθαι 25
 εἰς τὸ ἡρεμεῖν ἢ ἀπὸ τοῦ ἡρεμεῖν εἰς τὸ κινεῖσθαι μεταβάλλειν, καὶ μέλ-
 5 λων ἐπὶ τὸ δεύτερον μετεῖναι τριῆμα τούτου τοῦ διαιρητικοῦ τὸ λέγον πάντα
 τὰ ὄντα ποτὲ μὲν κινεῖσθαι ποτὲ δὲ ἡρεμεῖν, καὶ προβαλλόμενος εἰς ἕλεγχον
 αὐτό, πάλιν ἐπὶ τὴν ἐξ ἀρχῆς διαιρέσειν ἐπανέρχεται ὑπομιμνήσκων τε
 ἡμᾶς καὶ τῶν προτέρων τῆς διαιρέσεως τμημάτων καὶ τινα καὶ προσεξευ-
 πορῶν τοῖς προτέροις πρὸς αὐτὰ ῥηθεῖσιν. μετὰ δὲ τὰ νῦν διορισθέντα.
 10 φησὶν, ἀρχὴν πάλιν ποιητέον τὴν αὐτὴν, ἣν περ ἡρέαμεθα πρό- 30
 τερον, καὶ τὴν διαιρέσειν τὴν αὐτὴν ἐπαναληπτέον, ἣν ἐκτίθεται μὲν σαφῶς,
 ἐλλείπουσαν δὲ ἐνὶ τμηματι τῇ προσεχῶς ἐλεγχθέντι καὶ διὰ τοῦτο ἴσως
 νῦν παραλειφθέντι· τοῦτο δὲ ἦν τὸ λέγον τὰ μὲν αἰεὶ κινεῖσθαι τῶν ὄντων
 τὰ δὲ ἡρεμεῖν, τὰ δὲ ποτὲ μὲν κινούμενα καὶ ποτὲ ἡρεμοῦντα μὴ εἶναι.
 15 δύναται δὲ καὶ διὰ τοῦτο παραλελεῖφθαι τοῦτο νῦν, ὅτι ὁμοίως ἀδύνατόν
 ἔστι τῇ πάντα αἰεὶ κινεῖσθαι ἢ πάντα αἰεὶ ἡρεμεῖν, καὶ ὁμοίως ἐκεί-
 νοις ἀναιρεῖται, ὡς προσελθὼν ἐρεῖ. 35

p. 254^a22 "Ὅτι μὲν τοίνυν οὐχ οἶόν τε πάντα ἡρεμεῖν ἕως τοῦ
 τῇ τὰ μὲν αἰεὶ κινεῖσθαι, τὰ δὲ ἡρεμεῖν αἰεὶ. 45

20 "Πρὸς τοὺς πάντα ἡρεμεῖν λέγοντας ὑπαντῶν πρότερον ἀρρωστίαν ἔλεγεν
 διανοίας τὸ ἀφέντας τὸ οἰκεῖον τῶν αἰσθητῶν κριτήριον, τὴν αἰσθησιν, διὰ
 λόγων πειρᾶσθαι ἀναιρεῖν τὰ τῇ αἰσθήσει φαινόμενα, καὶ ὅτι ὁ τὴν κίνη-
 σιν ἀναιρῶν οὐ περὶ μέρους τινός, ὡς δοκεῖ, τῶν φυσικῶν τῆς κινήσεως
 ἀμφισβητεῖ, ἀλλὰ περὶ πάσης τῆς φυσικῆς συστάσεως, εἴπερ ἡ φύσις κι-
 25 νήσεώς ἐστιν ἀρχή. καὶ ὅτι οὐ τὴν φύσιν μόνον ἀναιρεῖ καὶ τὰ φυσικά, 50
 ἀλλὰ καὶ τὰς τέχνας πάσας καὶ τὰς ἐπιστήμας τὰς μὲν κινήσει χρωμένας
 ἐν τοῖς ἔργοις, τὰς δὲ κίνησιν ὁμολογούσας εἶναι καὶ διὰ κινήσεως τὰς
 αἰτίας τῶν γινομένων ἀποδιδούσας· καὶ ἐπὶ πᾶσιν ὅτι οὐδὲ ἔστι τῇ φυσικῇ
 λόγος πρὸς τὸν ἀναιροῦντα τὴν κίνησιν, διότι τὴν ἀρχὴν τῶν φυσικῶν
 30 ἀναιρεῖ. νῦν δὲ πάλιν ἀναλαβὼν τὸν πρὸς ἐκείνους λόγον προστίθησιν, ὅτι
 καὶ τοῖς ἀναιροῦσι τὴν κίνησιν ἔπεται τὸ κίνησιν εἶναι· καὶ γὰρ ἀληθὲς
 ἦ ὁ φασιν, | ὅτι τὸ ὄν ἀπειρόν τε καὶ ἀκίνητόν ἐστιν, ὡς ἰστόρησεν ἐν 278^v
 τῇ πρώτῃ τῆσδε τῆς πραγματείας Μέλισσον τίθεσθαι, ἀλλ' οὐ φαίνεσθαι
 γε τοῦτο οὕτως ἔχειν κατὰ τὴν αἰσθησιν, ἀλλὰ πολλὰ τῶν ὄντων κινεῖ-
 35 σθαι δοκεῖ. εἰ δὲ ἔστι δόξα ψευδῆς καὶ φαντασία, ὁτλον ὡς καὶ κινήσις
 ἔστιν. ἢ τε γὰρ φαντασία (μονή) τῆς κατ' ἐνέργειαν αἰσθήσεως καὶ ἡ

6. fortasse προβαλλόμενος

8. 9. προσεξευπορῶν, sed corr. A¹

9. πρότερον

bene F 13. παραλειφθέντι, ei in ras. A¹ 18. μὲν AF: μὲν οὖν aM (ut Arist. codd. III)

19. αἰεὶ ἡρεμεῖν F (ut codd. III)

20. ἀπαντῶν a

ἐλεγεν]

c. 3 p. 253^a33 sqq.

26. πάσης a

27. ὁμολογούσας M: λεγούσας a 32. 33. ἐν

τῇ πρώτῃ] A 2. 185^a32 sqq.

36. μονή addidi ex p. 1204,35: om. libri

δόξα συγκατάθεσις φαντασίας, καὶ ἡ αἰσθησις δὲ κίνησις καὶ διὰ κινήσεως. 278^v
 εἰπὼν δὲ εἴπερ οὖν ἔστι δόξα ψευδοῦς προσέθηκε τὸ ἢ ὅλως δόξα·
 οὐ γὰρ ἡ ψευδοῦς δόξα καὶ φαντασία κινήσεις, διότι ψευδοῦς· πᾶσα γὰρ
 φαντασία καὶ δόξα κίνησις. ὥστε καὶ οἱ οὕτως ἀποφαινόμενοι, εἰ καὶ
 5 ἀληθῆ ἔλεγον. ἐτίθεντο δὲ τὸ φαινόμενον αὐτοῖς καὶ δοκῶν, ἐκινουῦντο.
 δι' ὧν ἄρα ἀπεφαινόντο κινήσιν ἀναιρουῦντες, ἡκολούθει αὐτοῖς τὸ εἶναι
 κινήσιν.”

Οὕτω μὲν οὖν ὁ Ἀλέξανδρος καὶ αὐτοῖς τούτοις τοῖς ῥήμασιν ἐξηγή-
 σατο τὰ προκείμενα· ἐπιστάσεως δέ, οἶμαι, ἀξίον ἔστι, πῶς εἰ κατὰ ἀλή- 10
 θειαν οὕτως ἔχει, ὥστε ἀκίνητον εἶναι τὸ ὄν, οὐ φαίνεται κατὰ τὴν αἰ-
 σθησιν οὕτως, ἀλλὰ κινεῖται πολλὰ τῶν ὄντων. πῶς γὰρ τῇ ἀληθείᾳ ἢ
 αἰσθησις ἢ ἀληθῆς ἀντιφιδέγγεται; ἔτι δὲ εἰ κατὰ ἀλήθειαν οὕτως ἔχει,
 ὡς λέγουσι, πῶς ψευδοῦς ἔστι δόξα; ὡς γὰρ τοῖς προτέροις ἐπόμενον εἰ-
 ρῆσθαι δοκεῖ τὸ εἴπερ οὖν ἔστι δόξα ψευδοῦς. μήποτε οὖν τοῖς μὲν
 15 περὶ Μέλισσον ἀληθῶς λέγειν ἀκίνητον τὸ ὄν συγχωρεῖ, τὴν δὲ φαινο-
 μένην τῇ αἰσθήσει κίνησιν ψευδοῦς ὑποθέμενος δοξάζεσθαι ὡς ἀκόλου-
 θον τῷ ἀληθὲς εἶναι τὸ μὴ κινεῖσθαι τὸ ὄν (εἰ γὰρ τοῦτο ἀληθές, ψευδὸς 15
 τὸ κινεῖσθαι), περιτρέπει τὸν λόγον αὐτοῖς συνάγων, ὅτι εἰ ἀληθές τὸ ἀκί-
 νητον εἶναι τὸ ὄν, ἔστι κίνησις. καὶ οἶμαι τοιαύτην εἶναί τινα τὴν τοῦ
 20 λόγου συναγωγὴν· εἰ ἀληθές τὸ ἀκίνητον εἶναι τὸ ὄν, ψευδοῦς ἔστι δόξα
 τῶν οἰσμένων φαίνεσθαι κατὰ τὴν αἰσθησιν πολλὰ τῶν ὄντων κινούμενα.
 εἰ δὲ ἔστι ψευδοῦς δόξα, καὶ κατ' ἐκείνους ἔστι δηλονότι τὸ μὴ ὄν, εἰ δὲ
 ἔστι τὸ μὴ ὄν, ἔστι τὸ κενόν, εἰ δὲ τοῦτο, ἔστι κίνησις. ἀνάπαυιν γὰρ
 οὗτος ὁ λόγος ὁδεύει τῷ παρ' ἐκείνων ἐρωτωμένῳ. ἐπειδὴ γὰρ τὸ μὴ ὄν 20
 ἐν τῷ ὄντι φασὶν οὐκ ἔστιν, οὐκ ἂν εἴη τὸ κενόν, εἰ δὲ τὸ κενόν μὴ ἔστιν,
 οὐκ ἔστι κίνησις· ἀνάγκη γὰρ ἢ διὰ πλήρους ἢ διὰ κενοῦ κινεῖσθαι· τὸ
 δὲ διὰ πλήρους ἀδύνατον. εἰ οὖν ἔστι ψευδοῦς δόξα, ἔστι τὸ μὴ ὄν· εἰ δὲ
 ἔστι τὸ μὴ ὄν, οὐκ ἀναιρεῖται τὸ μὴ ὄν· τοῦ δὲ κενοῦ ὄντος οὐκ ἀναιρεῖ-
 ται ἡ κίνησις. εἰς ταύτην δὲ με τὴν ἔννοιαν τῆς ἐξηγήσεως ἐνήγαγε τὸ
 30 μὴ ἂν μάτην τὸν Ἀριστοτέλη εἰπεῖν εἴπερ οὖν ἔστι δόξα ψευδοῦς, καὶ
 τότε ἐπαγαγεῖν τὸ ἢ ὅλως δόξα. ἀλλὰ πῶς εἰ δόξα καὶ φαντασία ἔστι, 25
 καὶ κίνησις ἔστι φυσικὴ καὶ σωματικὴ, περὶ ἧς νῦν ζητοῦμεν; οὐ γὰρ εἰσιν
 ἐκεῖνα κινήσεις κατὰ τὸν Ἀριστοτέλη. ταύτην δὲ τὴν ἔνστασιν καλῶς
 ἔλυσεν ὁ Ἀλέξανδρος εἰπὼν κίνησιν εἶναι τὴν αἰσθησιν, τὴν δὲ φαντασίαν
 35 μονὴν τῆς κατ' ἐνέργειαν αἰσθήσεως καὶ τὴν δόξαν συγκατάθεσιν τῆς
 φαντασίας. εἰ οὖν ἔστι δόξα, ἔστι φαντασία καὶ ἐνέργεια αἰσθητικὴ, εἰ δὲ
 αὕτη, καὶ φυσικὴ κίνησις. “εἰ δὲ καὶ ποτὲ μὲν οὕτω, φησί, ποτὲ δὲ ἄλλως
 δοκεῖ περὶ τινῶν τοῖς ἀνθρώποις (καὶ γὰρ ἀνακυκλεῖσθαι τὰς περὶ τῶν 30
 ὄντων δόξας ἐν τοῖς ἀνθρώποις τῷ Ἀριστοτέλει δοκεῖ), καὶ οὕτως ἔστι κί-
 40 νησις τῷ καθόλου τὸ δοξάζειν μὴ γίνεσθαι χωρὶς κινήσεως, εἴ γε ἐπὶ

4 οἱ aA¹M: om. AF

25 φασὶν AF: φησὶν aM

28 οὐκ prius] οὐκάν.A

31 εἰ

a: ἡ AFM

34 εἰπὼν] supra v. 1 et p. 1203,36

φαντασίᾳ, αὕτη δὲ ἐπὶ αἰσθητικῇ κινήσει”· καὶ συνάγει καλῶς, οἶμαι, λοιπὸν 278^a
 ἐνταῦθα τὸν λόγον ὁ Ἀλέξανδρος οὕτως· “εἰ μὴδὲν κινεῖται τῶν ὄντων
 μὴδὲ ἔστι κινήσις, φαίνεται δὲ κινεῖσθαι τινα, φαντασία ἔστιν· εἰ δὲ φαν-
 5 τασία ἔστι, κινήσις ἔστι καὶ κινεῖται τινα τῶν ὄντων· εἰ ἄρα μὴδὲν τῶν
 ὄντων κινεῖται μὴδὲ ἔστι κινήσις, ἔστι κινήσις.” καὶ ἡ περιτροπὴ τοῦ 35
 λόγου ἐκ τῶν κειμένων, πλὴν ὅτι ἀντὶ τῆς ψευδοῦς δόξης τὴν φαντασίαν ὁ
 Ἀλέξανδρος ἔλαβεν. ἐπιστῆσαι δὲ χρή, ὅτι σαφῶς ὁ Ἀριστοτέλης εἶπεν
 ἐν τούτοις, ὅτι ἡ φαντασία καὶ ἡ δόξα κινήσεις τινὲς εἶναι δο-
 κοῦσι καὶ οὐχὶ κινήσεων ἀκολουθοῦσιν, εἰ μὴ ἄρα τὸ δοκοῦσι προσκεί-
 10 μενον τὸ κατὰ δόξαν ἄλλων εἰρησθαι σημαίνει.

Εἰπὼν δὲ ταῦτα πρὸς τοὺς πάντα ἡρεμεῖν λέγοντας ἐπάγει καὶ τῶν
 πρότερον εἰρημένων τινὰ μετὰ πλείονος διαρθρώσεως. διδάσκει δὲ ἡμᾶς 40
 τῶν γνώσεων τὴν διαφορὰν, ὅτι ἡ μὲν ἔστιν αὐτόπιστος καὶ ἄπιστος οὐ
 δεομένη διὰ αἰτιώδους λόγου τὸ πιστὸν λαβεῖν. τοιαῦται δὲ εἰσιν αἱ ἄμεσοι
 15 λεγόμεναι προτάσεις αἱ ἀπὸ κοινῶν ἐννοιῶν εἰλημμέναι, ἡ δὲ τίς ἔστι
 γνώσις τὴν πίστιν διὰ μέσου τοῦ αἰτιώδους λόγου λαμβάνουσα· τοιοῦτος
 δὲ ἔστιν ἐν τοῖς συλλογισμοῖς ὁ μέσος ὄρος. καὶ ὁὔλον ὅτι κρείττων
 ἔστιν ἢ αὐτόπιστος καὶ ἐναργῆς γνώσις τῆς τοῦ αἰτιώδους λόγου δεομένης.
 καὶ γὰρ κατὰ μὲν τὴν ἐναργῆ γινώσκωμεν ἤδη καὶ βέλτιον ἔχομεν ἢ
 20 κατὰ τὸ δεῖσθαι λόγου καὶ αἰτίας, κατὰ δὲ τὴν ἐτέραν ζητοῦμεν ἔτι καὶ 45
 πίστει δέομεθα τινος. ὅταν οὖν τῶν αὐτοπίστων αἰτίας καὶ λόγους ζη-
 τῶμεν, τῆς βελτίονος γνώσεως τὴν χειρόνα σπουδάζωμεν ἀνταλλάξασθαι διὰ
 τὸ ἀγνοεῖν, τί μὲν τὸ βέλτιον, τί δὲ τὸ χειρόν ἔστιν ἐν ταῖς γνώσεσιν, καὶ
 τί μὲν τὸ πιστὸν ἀφ’ αὐτοῦ, τί δὲ τὸ μὴ τοιοῦτον. ἀποδεικνύοντος γοῦν,
 25 φασί, γυμναστικῶς τινος κατὰ τὸν Ζήνωνος λόγον ἐκ τῆς ἐπ’ ἄπειρον δι-
 γρητομίας. ὅτι οὐκ ἂν εἴη κινήσις. Διογένης παρὸν ἀναστὰς ἐβράδισε. τοῦτο
 ἐκεῖνο τὸ τοῦ Ἀριστοτέλους συμβουλευόντων, ἐν οἷς ἔχομεν αὐτόπιστον γῶσιν 50
 μὴ δεῖσθαι περινοίας λογικῆς. ἀγνοεῖ δέ, φησὶν, ὁ τοιοῦτος καὶ τὰ οικεῖα
 τῶν πραγμάτων κριτήρια. ὥσπερ γὰρ ὁ ἐπὶ τῆς τῶν νοητῶν γνώσεως
 30 κριτήριον τὴν αἰσθησιν προβαλλόμενος ἄτοπος ἔστι καὶ παραλλάττει, οὕτω
 καὶ ὁ ἐπὶ τῶν αἰσθητῶν τὴν αἰσθησιν εἰς κριτήριον ἀτιμάζων καὶ λόγον
 ζητῶν, ἄτοπος ἂν εἴη· ἀγνοεῖ δὲ καὶ τὸ πιστὸν καὶ τὸ μὴ πιστόν, εἴ
 γε τὸ πεπιστευμένον ζητεῖ, ζητήσει δὲ οὕτω πάλιν καὶ τὸ διὰ | τῆς 279^a
 ζητήσεως εὐρεθὲν καὶ πιστωθέν, εἰ μὴ αὐταρκες αὐτῇ τὸ πιστόν πρὸς τὸ
 35 μὴ ζητεῖν. ἀλλ’ οὐδὲ ἀρχῆς πρὸς μὴ ἀρχὴν διαφορὰν οἶδεν ὁ περὶ τῶν
 ἐναργῶν ζητῶν. ταύτη γὰρ αἱ ἀρχαὶ τῶν μετ’ αὐτὰς διαφέρουσι τῇ
 αὐτόπιστοι εἶναι καὶ μὴ δεῖσθαι ζητήσεως. ὁμοίως δέ, φησὶν, ἀδύνατα
 λέγειν τοῖς πάντα ἡρεμεῖν λέγουσι καὶ τοὺς πάντα κινεῖσθαι λέγοντας
 καὶ τοὺς τὰ μὲν ἀεὶ κινεῖσθαι τῶν ὄντων λέγοντας, τὰ δὲ ἀεὶ ἡρε- 5
 40 μεῖν, καὶ τὴν αἰτίαν τῆς ὁμοιότητος ἐπάγει, ὅτι μία πίστις ἐπὶ πάντων

3 δὲ (ante κινεῖσθαι) τὸ α 9. 10 προκειμενον α 12 ἡμῶν α: ὅμως M 13 καὶ ἄπιστος
 om. M fortasse recte ut var. lectionem, velut ἄπιστοι ipse M v. 37 dedit pro αὐτόπιστοι
 29 κριτήρια prius ε in litura Λ ὁ om. α 32 τὸ μὴ F: μὴ Λ: μὴ αM

τούτων ἱκανῆ τὸ ὁράσθαι τῶν ὄντων ἕνια ποτὲ μὲν κινούμενα, ποτὲ δὲ 279^r
 ἤρεμοῦντα. τούτου γὰρ ὄντος ἐναργούς ὡς ἀδύνατα ἐκεῖνα πάντα ἐλέγχεται.
 ἐν δὲ τῇ ἀναιρέσει καὶ ἐκεῖνα τέθεικεν, ἃ παραλέλοιπεν ἐν τῇ προσε-
 χει διαίρεσει, εἰπών· ἢ τὰ μὲν αἰεὶ κινεῖσθαι, τὰ δὲ αἰεὶ ἤρεμεῖν·
 5 καὶ τότε διὰ τοῦτο παραλιπῶν ἴσως αὐτὰ διὰ τὸ ὁμοίως τοῖς ἄλλοις ἀναι-
 ρεῖσθαι καὶ διὰ τῆς αὐτῆς ἐναργείας, δι' ἧς καὶ οὗτος φανεράν εἶναι φησι 10
 τὴν ὁμοιότητα.

p. 254^b4 Λοιπὸν οὖν θεωρῆσαι, πότερον πάντα τοιαῦτα ἕως τοῦ
 τοῦτο γὰρ δεικτέον ἡμῖν.

10 Ληφθέντος ὡς ἐναργούς τοῦ ἕνια τῶν ὄντων ὅτε μὲν κινούμενα φαί-
 νεσθαι, ὅτε δὲ ἤρεμοῦντα, καὶ διὰ τούτου τῶν ἄλλων τῆς διαίρεσεως
 τμημάτων ἐλεγχθέντων δύο ἔτι λείπεται, ἐν οἷς τοῦτο τὸ ἐναργῶς ὁρά-
 μενόν ἐστιν· ἢ γὰρ πάντα τὰ ὄντα τοιαῦτά ἐστιν, ὥστε ποτὲ μὲν κινεῖ- 15
 σθαι, ποτὲ δὲ ἤρεμεῖν, ἢ τὸ τρίτον ἐκεῖνο τῆς ὅλης διαίρεσεως τμήμα
 15 ἀληθές ἐστι τὸ λέγον τὰ μὲν οὕτως ἔχειν, ὡς εἴρηται νῦν, ὥστε ποτὲ
 μὲν ἤρεμεῖν ποτὲ δὲ κινεῖσθαι, τὰ δὲ αἰεὶ ἤρεμεῖν, τὰ δὲ αἰεὶ κινεῖσθαι.
 τοῦτο γὰρ ἦν τὸ τρίτον τμήμα τῆς ἐξ ἀρχῆς διαίρεσεως, καὶ τοῦτο προτί-
 θεται δεῖξαι ὡς ἀληθές ὄν· δειχθέντος γὰρ ἀληθοῦς τούτου, καὶ τὰ πρό-
 20 τερον ἐλεγχθέντα πάντα καὶ τὸ τούτω συμπροβληθέν τὸ λέγον ἢ οὕτως
 20 ἔχειν πάντα, ὥστε ποτὲ μὲν ἤρεμεῖν ποτὲ δὲ κινεῖσθαι, ὡς ψευδόμενα 20
 ἐκβληθήσεται τῇ ἀληθείᾳ συνυπάρχειν μὴ δυνάμενα. δειχθέντος δὲ τούτου,
 συναποδειχθήσεται καὶ ὅτι οὐκ ἔστιν ἡ κίνησις γενητή, καὶ αἱ ἀπορίαι
 λυθήσονται αἱ πρὸς τὸ ἀγένητον τῆς κινήσεως ἐνιστάμεναι. χρῆ δὲ ἐπι-
 25 στάνειν, ὅτι καὶ ἄλλα δύο τμήματα δυνατόν ἦν ἐκ τῆς διαίρεσεως ἀνακαί-
 25 νεσθαι διχῆ τέμνοντα τὰ ὄντα, τῶν μὲν ἐπαμφοτερίζόντων καὶ ποτὲ
 μὲν κινουμένων ποτὲ δὲ ἤρεμοῦντων, τῶν δὲ λοιπῶν ἢ αἰεὶ κινουμένων ἢ
 αἰεὶ ἤρεμοῦντων. καὶ ὁ γε Εὐδήμος παραφράζων σχεδὸν καὶ αὐτὸς τὰ 25
 Ἀριστοτέλους, τίθησι καὶ ταῦτα τὰ τμήματα συντόμως λέγων· “ἢ πάντα
 ἐπαμφοτερίζει ἢ τινὰ αὐτῶν, τὰ δὲ λοιπὰ κινεῖται ἢ ἤρεμεῖ.” δῆλον δὲ
 30 ὅτι τῆς τριχῆ ταύτης διαίρεσεως δεικνυμένης ἀληθοῦς, καὶ τὰ νῦν διχῆ
 διαιρεθέντα ἐλέγχεται.

p. 254^b7 Τῶν δὲ κινούντων καὶ κινουμένων ἕως τοῦ καὶ οὕτως τὸ
 πᾶν αὐτὸ αὐτὸ κινεῖν.

Πρὸς τὴν ἀπόδειξιν τοῦ τὰ μὲν αἰεὶ ἀκίνητα εἶναι (ἄπερ νῦν αὐτὸς
 35 αἰεὶ ἤρεμεῖν εἶπεν, οὐ κυρίως τοῦ ἤρεμεῖν ἐπὶ τῶν αἰεὶ ἀκινήτων λεγομέ-

4 αἰεὶ ἤρεμεῖν aA: ἤρεμεῖν FM: ἤρεμεῖν αἰεὶ Aristoteles

5 τοῦτο ex τοῦ corr. A¹

8 θεωρῆσαι AFM: θεωρητέον (sic) a (cf. Arist. codd. FHI)

12 τὸ om. a

13 ὡς aF

22 γενητὰ a

27 Εὐδήμος] fr. 73 p. 97,5 Spengel.

33 ἅπαν

Aristoteles

ἑαυτὸ aM

νου), τὰ δὲ αἰεὶ κινούμενα, τὰ δὲ ποτὲ μὲν ἄρρηστοῦντα ποτὲ δὲ κινού- 279r
 μενα, διαίρει τὰ τε κινούμενα καὶ κινούντα εἰς τε τὰ καθ' αὐτὰ κινούντ' 15
 τε καὶ κινούμενα καὶ εἰς τὰ κατὰ συμβεβηχός· ὅτι γὰρ καὶ κατὰ συμβε-
 βηχός κινεῖ τινα καὶ κινεῖται, δέδεικται πρότερον, τῇ δὲ κατὰ συμβεβηχός
 5 κινήσει νῦν ὑποτάσσει καὶ τὴν κατὰ μόριον, ὅταν μορίου τινὸς αὐτῶν
 κινούντος ἢ κινουμένου τὰ ὅλα κινεῖν ἢ κινεῖσθαι λέγῃται, καίτοι πρότερον
 ἐν τῇ τῶν κινούντων τε καὶ κινουμένων διαίρεσει τὰ κατὰ μόριον ταῦτα
 κινούντ' τε καὶ κινούμενα ἀντιδιείλε τοῖς τε καθ' αὐτὸ καὶ τοῖς κατὰ συμ-
 βεβηχός· ἀντίκειται γὰρ τοῖς μὲν κατὰ μόριον κινούσιν ἢ κινουμένοις, 50
 10 τοῦτέστι τοῖς κατ' ἄλλο, τὰ πρῶτως, τοῖς δὲ κατὰ συμβεβηχός τὰ καθ'
 αὐτό. νῦν μέντοι πᾶν, ὃ μὴ κυρίως καὶ πρῶτως καὶ καθ' αὐτὸ κινεῖ καὶ
 κινεῖται, κατὰ συμβεβηχός ὀνομάζει, διελθὼν δὲ οὕτως τὴν πρῶτην τὰ μὲν
 κατὰ συμβεβηχός παρήκεν ὡς οὐδὲν αὐτῷ συντελοῦντα πρὸς τὴν τῶν
 15 προκειμένων ζήτησιν, καὶ ὅτι τὰ οὕτως κινούντα καὶ κινούμενα καὶ αὐτὰ
 τὴν ἀναφορὰν ἐπὶ τὰ καθ' αὐτὰ ἔχει. τὰ γὰρ ὑπάρχοντα τοῖς καθ' αὐτὸ
 κινούσιν ἢ κινουμένοις ἢ ὡς μέρη ἢ ὡς | πάθη ἢ ὡς ἔξεις ἢ ὡς ὄργανα 279v
 ἢ ἄλλως ὁπωσοῦν, ταῦτα λέγεται κατὰ συμβεβηχός κινεῖν ἢ κινεῖσθαι.
 προσθεῖς δὲ τὰ καθ' αὐτὰ κινούντ' τε καὶ κινούμενα, ἅπερ τίνα ἐστίν,
 ἐδήλωσε διὰ τῆς τῶν κατὰ συμβεβηχός ἀποφάσεως, πάλιν ταῦτα διαίρει
 20 εἰς τε τὰ ὑφ' ἑαυτῶν κινούμενα καὶ τὰ ὑπ' ἄλλου. καὶ ταῦτα ἄμφω
 συνελθὼν διαίρει εἰς τε τὰ φύσει κινούμενα, καὶ εἰς τὰ βίᾳ καὶ παρὰ φύσιν.
 διότι τὰ μὲν ὑφ' ἑαυτῶν κινούμενα ἅπαντα κατὰ φύσιν κινεῖται, τῶν δὲ 5
 ὑπ' ἄλλων κινουμένων τὰ μὲν κατὰ φύσιν κινεῖται, ὡς τὸ πῦρ ὑπὸ τοῦ
 μεταβάλλοντος αὐτὸ καὶ ποιούντος πῦρ, ὡς μαθησόμεθα, τὰ δὲ βίᾳ, ὥστε
 25 ὑπ' ἄλλου κινεῖται τὰ τε βίᾳ καὶ τῶν μὴ ἐμφύχων τὰ κατὰ φύσιν κινού-
 μενα. καὶ πρῶτον δείκνυσιν, ὅτι τὰ ὑφ' ἑαυτῶν καὶ ἐξ αὐτῶν κινούμενα
 (τοιαῦτα δὲ ἐστὶ τὰ ζῆα) φύσει κινεῖται. κεῖται μὲν γὰρ φύσει κινεῖ-
 σθαι, ὅσα κατὰ τὴν ἐν αὐτοῖς ἀρχὴν τῆς κινήσεως κινεῖται καθ' αὐτὰ καὶ
 μὴ κατὰ συμβεβηχός, τὰ δὲ ἑαυτὰ κινούντα δῆλον ὡς ἐν αὐτοῖς ἔχει τὴν 10
 30 ἀρχὴν τῆς κινήσεως. ἐπειδὴ δὲ πολλάκις τὸ σῶμα τοῦ ζῆου ἐν τῇ τοῦ
 ζῆου ἐξ αὐτοῦ κινήσει οὐχ ἦν πέφυκεν αὐτὸ κινεῖται κίνησιν, οἷον εἰ τὸ
 μὲν σῶμα βαρὺ εἶη, τὸ δὲ ζῆον ἄνω κινεῖτο ἀλλόμενον ἢ ἀναρριχώμενον,
 καὶ ταύτης τῆς κινήσεως ἐν ἑαυτῷ τὴν ἀρχὴν πως τούτῳ συμβαίνειν διε-
 στείλατο τὸ μὲν ζῆον λέγων φύσει αὐτὸ ἑαυτὸ τότε κινεῖν, μηδὲν δὲ κω-
 35 λυεῖν τὸ σῶμα τοῦ ζῆου ποτὲ μὲν παρὰ τὴν ἑαυτοῦ κινεῖσθαι φύσιν,
 ποτὲ δὲ κατὰ φύσιν. ἢ δὲ διαφορὰ γίνεται τοῦ κατὰ φύσιν τότε καὶ παρὰ 15

1 μὲν om., sed suppl. A¹ 6 λέγιν/ται A: λέγεται ΓM 8 κινούντα τε καὶ in mrg.
 suppl. A¹ 12 πρῶτη] sc. διαίρεσιν 13 αὐτῷ ex αὐτὸ corr. A¹ 18 προσ-
 θεῖς, eraso priore σ A 22 τῶν δὲ—κατὰ φύσιν (23) om. A, in mrg. suppl. A¹
 23 μὲν] μέρη a 24 τὰ δὲ βίᾳ om. a 28 ἐν αὐτοῖς a 29 ἐν αὐτοῖς AFM
 31 αὐτοῦ ex αὐτοῦ A: αὐτοῦ M: ἑαυτοῦ aF εἰ om., sed suppl. supra A¹ 32 post
 κινεῖτο add. οἷον F ad ἀναρριχώμενον mrg. adscripta glossa: ἀναβαῖνον εἰς ὕψος ἀντερεί-
 δον τοῖς ποσὶ καὶ ταῖς χερσίν· ἢ ἀνασκάπτων A¹ 33 τούτῳ a: τοῦτο AFM

φύσιν κινεῖσθαι τὸ σῶμα τοῦ ζῴου ἀπὸ τε τῆς ζῴου ὡς ζῴου κινήσεως 279^v
 οὐ τὴν αὐτὴν ἀεὶ κινουμένον κίνησιν, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐναντίας πολλάκις, καὶ
 ἀπὸ τῆς τοῦ πλεονάζοντος ἐν τῷ σώματι στοιχείου φύσεως. οὐ γὰρ ἐστὶν
 ἀπλοῦν τὸ σῶμα τοῦ ζῴου· διὸ ὅταν μὲν τὸ κούφον ἐν τῷ σώματι
 5 πλεονάζῃ, τὸ δὲ ζῴον ἐπὶ τὸ ἄνω κινῆται, τότε καὶ τῷ σώματι κατὰ
 φύσιν ἢ ἐπὶ τὸ ἄνω γίνεται κίνησις, καὶ συνεργεῖ καὶ αὐτὸ τῇ ὀρμῇ τοῦ
 ζῴου· εἰ δὲ τὸ ζῴον ἐπὶ τὸ κάτω κινεῖτο τοῦ κούφου ἐπικρατοῦντος ἐν 20
 τῷ σώματι, παρὰ φύσιν καθέλκεται τὸ σῶμα. εἰπὼν δὲ περὶ τῶν ὑφ'
 ἑαυτῶν κινουμένων, τουτέστι τῶν ζῴων, ὅτι ταῦτα κατὰ φύσιν ἀεὶ κινεῖ-
 10 ται κατὰ τὴν ἐν ἑαυτοῖς ἀρχὴν κινούμενα, καὶ περὶ τοῦ σώματος αὐτῶν,
 πότε μὲν κατὰ φύσιν κινεῖται, πότε δὲ παρὰ φύσιν, ἐφεξῆς περὶ τῶν ὑφ'
 ἄλλου κινουμένων λέγει, ὅτι τούτων τὰ μὲν φύσει κινεῖται, τὰ δὲ
 παρὰ φύσιν. καὶ πρῶτον λέγει, τίνα ἐστὶ τῶν ὑφ' ἄλλου κινουμένων
 τὰ παρὰ φύσιν κινούμενα· ἐκ γὰρ τούτων λήψεται καὶ τὰ κατὰ φύσιν. 25
 15 τὰ γὰρ βία κινούμενα εἰς τοὺς ἐναντίους ἢ πέφυκε τόπους ταῦτα κινεῖ-
 ται παρὰ φύσιν, οἷον ὅταν τὰ γεηρὰ ἄνω καὶ τὸ πῦρ κάτω. ἀλλὰ
 καὶ τὰ μόρια, φησί, τῶν ζῴων πολλάκις κινεῖται παρὰ φύσιν παρά
 τε τὰς θέσεις καὶ τοὺς τρόπους τῶν κινήσεων, παρὰ μὲν τὰς θέ-
 'σεις, εἴ τις μὴ τοῖς κάτω κώλοισι ἀλλὰ ταῖς χερσὶ βαδίζειν ἐπιχειρεῖ,
 20 παρὰ δὲ τὸν τρόπον τῆς κινήσεως, ὅταν μὴ βαδίῃ τις ἀλλὰ κολίηται.
 τότε γὰρ, κἄν τὸ ὅλον ζῴον ἐξ ἑαυτοῦ καὶ φύσει κινῆται, ἀλλὰ τοῖς μο- 30
 ρίοις παρὰ φύσιν ἢ κίνησις. εὐρών δὲ τοῦτον τὸν τρόπον, καθ' ὃν καὶ
 τὰ ὑφ' ἑαυτῶν κινούμενα παρὰ φύσιν ποτὲ τοῖς μορίοις δοκεῖ κινεῖσθαι,
 ἐπάγει, ὅτι ἐν τοῖς παρὰ φύσιν κινουμένοις οὐχὶ τὸ ὑφ' ἑαυτοῦ ἀλλὰ τὸ
 25 ὑφ' ἄλλου κινεῖσθαι μάλιστα φανερόν ἐστιν· ἐπὶ γὰρ τῶν βία κινουμένων
 φανερόν ἐστιν ἄλλο ὄν τοῦ κινουμένου τὸ κινεῖν. μετὰ δὲ τὰ παρὰ
 φύσιν πάντα ἔκδηλον ἔχοντα τὴν διαφορὰν τοῦ κινούντος πρὸς τὸ κινου-
 μενον, καὶ τῶν κατὰ φύσιν τὰ αὐτὰ ὑφ' ἑαυτῶν κινούμενα, οἷον τὰ
 30 ζῴα, καὶ αὐτὰ φανερόν ἔχει τὸ κινεῖν ἄλλο ὄν παρὰ τὸ κινούμενον· οὐ 35
 γὰρ τοῦτο φησὶν ἄδηλον εἰ ὑπὸ τινος κινεῖται τὰ ζῴα. προφανὲς
 γὰρ ἐστὶν, ὅτι ὑπὸ τῆς ψυχῆς κινεῖται τὴν ὡς ζῴων κίνησιν. ἀλλὰ ζητεῖ-
 ται, πῶς χρὴ διαλαβεῖν ἀπ' ἀλλήλων ἐν αὐτοῖς τό τε κινεῖν καὶ τὸ
 κινούμενον, πότερον ὡς κεχωρισμένα πάντη καὶ φύσει καὶ τόπω ἢ
 35 τρόπον ἄλλον. ἔοικε γὰρ ἐπὶ τῶν ζῴων τὸ κινεῖν πρὸς τὸ κινούμενον
 οὕτως ἔχειν, ὡς ἐπὶ τῶν μὴ φυσικῶν, ἀλλὰ κατὰ τέχνην κινουμένων καὶ
 ἐν ἑαυτοῖς τὸ κινεῖν ἐχόντων, ὡς ἔχει ἐπὶ τε τῶν πλοίων καὶ τῶν ἀρμά- 40
 των· καὶ γὰρ ταῦτα ἐν ἑαυτοῖς μὲν ἔχει τὴν τῆς κινήσεως αἰτίαν, τὸν
 κυβερνήτην καὶ τὸν ἡνίοχον, διηρημένους μέντοι καὶ ἐπ' οἰκείας ὄντας
 φύσεως. οὕτω δὲ δοκεῖ καὶ ἐν τοῖς ζῴοις διηρημένα εἶναι κατὰ φύσιν,
 40 εἰ καὶ μὴ τόπω, τό τε κινεῖν καὶ τὸ κινούμενον, καὶ οὕτω τὸ πᾶν ζῴον

5 κινῆται aM: κινεῖται AF 15 ἢ A 16 γε//ηρὰ A 21 κἄν om. supra add.

A¹ 29 παρὰ τὸ κινούμενον AF: τοῦ κινουμένου α (τὸ κινούμενον ἄλλο ὄν τὸ κινεῖν M)

αὐτὸ αὐτὸ κινεῖν, οὐ μέντοι ἐπειδὴ καὶ ταῦτα ὑπὸ τίνος, διὰ τοῦτο οὐχ 279^v
 οὐκ ἐπιτρέψεται.

p. 254^b32 Μάλιστα δὲ ἀπορεῖται τὸ λοιπὸν ἕως τοῦ | διαιροῦσι 280^r
 τὰς αἰτίας.

- 5 Εἰπὼν ὅτι καὶ ἐν τοῖς ὑπ' ἄλλων κινουμένοις φανερόν ἐστι τό τε
 κινουῦν καὶ τὸ κινούμενον καὶ ἐν τοῖς ὑφ' ἑαυτῶν, τουτέστιν ἐν τοῖς ζήοις,
 εἰπὼν δὲ ἔτι πρότερον τὰ μὲν ὑφ' ἑαυτῶν κινούμενα πάντα φύσει κινεῖ-
 σθαι, τῶν δὲ ὑπ' ἄλλων κινουμένων τὰ μὲν φύσει τὰ δὲ βία καὶ παρὰ 5
 φύσιν, καὶ περὶ μὲν τῶν ὑπ' ἄλλων βία κινουμένων εἰπὼν, τίνα τέ ἐστι
 10 καὶ ὅτι φανερόν ἔχει τό τε κινουῦν καὶ τὸ κινούμενον, τὸ λοιπὸν ἀπορεῖ-
 σθαι φησι τῆς διαιρέσεως ταύτης, λέγει δὲ τῶν ὑπ' ἄλλων κινουμένων τὰ
 φύσει καὶ κατὰ φύσιν κινούμενα· ταῦτα γὰρ μόνα ἀπορίαν παρέχειν φησί,
 ὑπὸ τίνος κινεῖται, εἴπερ καὶ τὰ ὑφ' ἑαυτῶν κινούμενα καὶ τῶν ὑπ'
 ἄλλων κινουμένων τὰ βία κινούμενα φανερόν εἶχε τό τε κινουῦν καὶ τὸ
 15 κινούμενον. εἰκότως οὖν ἀπορίαν ταῦτα παρέχει τῆς κατὰ φύσιν κινήσεως 10
 τὸ αἴτιον ἀόηλον ἔχοντα οἷον τὰ κοῦφα καὶ τὰ βαρέα. ταῦτα γὰρ
 εἰς μὲν τοὺς ἀντικειμένους τόπους βία κινούμενα φανερόν ἔχει τὸ
 κινουῦν, εἰς δὲ τοὺς οἰκεῖους τὸ μὲν κοῦφον ἄνω, τὸ δὲ βαρὺ κάτω.
 φύσει. τὸ δὲ ὑπὸ τίνος οὐκέτι φανερόν, ὥσπερ ἐστὶ φανερόν, ὅταν
 20 κινῶνται παρὰ φύσιν. ἀπορον δὲ ἐπὶ τούτων ἐστὶ, διότι καὶ τὸ ὑφ'
 ἑτέρου κινεῖσθαι αὐτὰ τὴν κατὰ φύσιν κίνησιν ἄτοπον δοκεῖ, εἴπερ ἐν ἑαυ-
 τοῖς ἔχειν λέγεται τὴν τῆς κινήσεως ἀρχήν· διὰ τοῦτο γὰρ καὶ τὰ ζῆα
 ὑφ' ἑαυτῶν ἐλέγξο κινεῖσθαι, καὶ τὸ ὑφ' ἑαυτῶν αὐτὰ φάναι κινεῖσθαι 15
 ἀδύνατόν τι λέγειν ἐστὶ· καὶ δεῖξας τοῦτο ἀδύνατον ἔχει λοιπὸν ὅτι ὑπ'
 25 ἄλλου κινεῖται. καὶ ζητεῖ τὸ κινουῦν αὐτὰ τὴν κατὰ φύσιν κίνησιν ἄλλο
 παρ' αὐτὰ ὄν. ὅτι δὲ ἀδύνατον ὑφ' ἑαυτῶν κινεῖσθαι ταῦτα, δείκνυσι διὰ
 πλείονων ἐπιχειρημάτων, ὧν τὸ μὲν πρῶτον, ὅτι τὸ ἐξ ἑαυτοῦ κινεῖσθαι
 ζωτικόν ἐστι· τὸ γὰρ ἐξ ἑαυτοῦ κινούμενον ζῆν πάντες λέγομεν, ὡς καὶ ὁ
 Πλάτων ἐν τῷ δεκάτῳ τῶν Νόμων φησὶ λέγων· “μῶν ἄρα με ἐρωτᾷς, εἰ 20
 30 ζῆν αὐτὸ προσερῶμεν, ὅταν αὐτὸ αὐτὸ κινῆ; καὶ ζῆν.” καὶ τῶν ἐμψύ-
 χων ἴδιόν ἐστι, φησί, τὸ ἐξ ἑαυτοῦ κινεῖσθαι καὶ τοῦτο ὑπὸ τοῦ Πλάτω-
 νος ἐν Φαίδρῳ λεγόμενον· “ἢ γὰρ ἐξωθεν, φησί, τὸ κινεῖσθαι ἄψυχον,
 ἢ δὲ ἐνδοθεν αὐτῷ ἐξ ἑαυτοῦ ἔμψυχον.” εἰ οὖν τὰ μὲν σώματα ταῦτα
 ἄψυχα, τὰ δὲ ἐξ ἑαυτῶν κινούμενα ἔμψυχα, οὐκ ἂν εἶη ταῦτα ἐξ ἑαυτῶν
 35 κινούμενα· ἐν δευτέρῳ σχήματι ἢ συναγωγῇ.

Δευτέρον δὲ ἐπάγει πρὸς τοῦτο, ὅτι εἰ κινεῖν ἑαυτὸ ἐδύνατο, καὶ ἰστά-
 νειν ἂν ἐδύνατο ἑαυτό· τὸ γὰρ τοῦ κινεῖν ἑαυτὸ κύριον, καὶ τοῦ ἰστάνειν

10. 11 ἀπο~~π~~ρεῖσθαι A 19 ἔστι a: εἰς τι AFM 27 τὸ (post ὅτι) scripsi:
 om. AF: δ a, corr. A¹: ὄν M κινεῖσθαι A: κινεῖται aFM 29 ἐν τῷ δεκάτῳ
 τῶν Νόμων] p. 895 C. cf. supra p. 286,2 30 κινεῖ aF 31 ἴδιον A: αἰδιον F
 32 Φαίδρῳ] p. 245 E cf. supra p. 285,35 γάρ] μὲν Plato

ἑαυτὸ τὴν ἐξουσίαν ἔχει· εἰ γὰρ τοῦ βαδίζειν καὶ τοῦ μὴ βαδίζειν, ὡς ὁρῶ- 280·
 μεν ἐν τοῖς ζώοις τοῖς ἀφ' ἑαυτῶν κινουμένοις· ὡς γὰρ βαδίζει θελήσαντα,
 οὕτω καὶ ἴσταται πάλιν, ὅταν θέλη. οὐ μόνον δὲ τοῦ στῆναι κύρια τὰ αὐτὰ
 ἐστίν, ἀλλὰ καὶ τοῦ τὰς ἐναντίας κινήθῃναι κινήσεις, ἀπὸ τῶν δεξιῶν ἐπὶ τὰ
 5 ἀριστερὰ καὶ ἔμπαλιν, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τοπικῶν διαστάσεων ὁμοίως, ὅπερ
 αὐτόθεν μὲν οὐ προστέθεικεν ὁ Ἀριστοτέλης, ἐνεδειξάτο δὲ αὐτὸ ἐπὶ τοῦ
 πυρὸς εἰπών· ὥστε εἰ ἐπ' αὐτῷ τὸ ἄνω φέρεσθαι τῷ πυρί, δῆλον 80
 ὅτι καὶ τὸ κάτω. καὶ διὰ τῶν ἐξῆς δὲ τὸ αὐτὸ ἐνεδειξάτο εἰπών· ἄλογον
 δὲ καὶ τὸ μίαν κίνησιν κινεῖσθαι μόνην ὑφ' ἑαυτῶν, εἴ γε ἑαυτὰ
 10 κινουῦσιν, ὡς τῶν ἐξ ἑαυτῶν κινουμένων μὴ μίαν καὶ ἀπλῆν, ἀλλὰ
 πλείους καὶ τὰς ἐναντίας δυναμένων κινεῖσθαι. “τὸ δὲ ἄλογον δέ, φησὶν
 Ἀλέξανδρος, ἀντὶ τοῦ ἄλογον γάρ” εἴρηται, ὡς τὴν αἰτίαν ἐπάγον τοῦ
 προρηθέντος”.

Εἶτα τρίτον ἐπιχείρημα ἐπάγει δεικνύς, ὅτι τὰ τῶν στοιχείων σώματα
 15 τὰς κατὰ φύσιν κινήσεις οὐ κινεῖται ὑφ' ἑαυτῶν. ὁ δὲ συλλογισμὸς τοι- 85
 οὔτος· τὰ στοιχεῖα συμφυῆ πρὸς ἑαυτὰ ἐστὶ καὶ συνεχῆ κυρίως, ἀλλ' οὐχ
 οὕτως ὡς καὶ τὰ κατὰ φύσιν πλησιάζοντα συνεχῆ καταχρηστικῶς λέγεται·
 τὰ συνεχῆ κυρίως ἑαυτοῖς ἀπαθῆ ὑφ' ἑαυτῶν ἐστὶ (καὶ τοῦτο ὑπέμνησεν
 ἐκ τοῦ ἀντικειμένου· καθ' ὃ γὰρ κενώριστα τὸ ποιῶν καὶ τὸ πάσχον,
 20 ταύτη τὸ μὲν πέφυκε ποιεῖν, τὸ δὲ πάσχειν)· τὰ δὲ ἀπαθῆ ὑφ' ἑαυτῶν
 οὐκ ἂν κινεῖτο ὑφ' ἑαυτῶν· τὸ γὰρ κινεῖσθαι πάσχειν τί ἐστὶ. καὶ τὸ
 συμπεράσμα δῆλον, ὅτι τὰ στοιχεῖα οὐκ ἂν κινεῖτο ὑφ' ἑαυτῶν. καὶ προσέ- 40
 θηκεν ὅτι οὐδὲ ἄλλο συνεχὲς οὐδέν. εἰκότως, εἴπερ καὶ τὰ στοιχεῖα
 διὰ τὸ συνεχῆ εἶναι ἀπαθῆ ὑφ' ἑαυτῶν ἐστὶ· τὰ γὰρ ποιῶντα καὶ πά-
 25 σχοντα οὐ συνεχῆ εἶναι, ἀλλὰ ἀπτεσθαι ἀλλήλων ἀνάγκη, ὡς ἔδειξεν ἐν
 τῷ πρὸ τούτου βιβλίῳ· κενώριστα γὰρ τῇ οὐσίᾳ τὸ ποιῶν τοῦ πάσχον-
 τος, εἴπερ τὸ μὲν δυνάμει τὸ δὲ ἐνεργείᾳ ἐστί. τὸ δὲ δυνάμει τι ὄν ἄλλο
 τί ἐστὶ κατ' ἐνέργειαν· ποιεῖ γὰρ τὸ πῦρ εἰς τὸν ἀέρα δυνάμει ὄντα πῦρ,
 ἐνεργείᾳ δὲ ἀέρα. “πῶς οὖν, φησὶν ὁ Ἀλέξανδρος, τὰ ζῶα ἑαυτὰ κινεῖ 45
 30 συνεχῆ ὄντα;” καὶ λύει προχείρως, ὅτι τὸ κινεῶν ἐν τοῖς ζώοις οὐκ ἐστὶ
 συνεχὲς τῷ κινουμένῳ· οὔτε γὰρ σῶμα ἢ ψυχὴ οὔτε ποσὸν ὄλως· διὸ
 οὐδὲ ἀπτεται ἀλλήλων. καὶ εἶπεν καὶ ὁ Ἀριστοτέλης πρὸ ὀλίγου, ὅτι
 ὥσπερ ἐν τοῖς πλοίοις, οὕτω καὶ ἐν τοῖς ζώοις διηρημένον ἐστὶ φύσει τὸ
 κινεῶν καὶ τὸ κινούμενον. ὅτι δὲ ἀνάγκη διηρηθῆσθαι τὸ κινεῶν πρὸς
 35 τὸ κινούμενον, ἐναργῶς ὁρᾶται ἐπὶ τῶν ἀψύχων, ὅταν ὑπὸ ἐμψύχων ταῦτα
 κινῆται. καὶ τὰ ἔμψυχα δέ, φησὶν, ὑπὸ τινος ἀεὶ κινεῖται· πᾶν γὰρ τὸ 50
 κινούμενον ὑπὸ τινος κινεῖται, καὶ ἐστὶν ἄλλο τὸ κινεῶν διηρημένον τοῦ
 κινουμένου καὶ οὐ συνεχὲς αὐτῷ, ὅτι μὴδὲ τὴν ἀρχὴν ποσόν. καλῶς δὲ
 οἶμαι ἐπέβαλεν ὁ Ἀλέξανδρος, ὅτι τὸ ἀλλὰ συμβαίνει καὶ ταῦτα ὑπὸ

3 οὐ ante θέλη transponit a τὰ ἄλλα αὐτὰ A 7 εἰ] ἐπει Arist. praeter E
 vulg. 8 post ὅτι add. ἐπ' αὐτῷ Aristoteles 9 μόνην ante κίνησιν a
 αὐτὰ ἑαυτὰ Aristoteles 13 προρηθέντος A¹M 23 οὐδὲ] οὔτε Aristoteles
 26 βιβλίῳ] H 1. 242^b25; clarius De gen. et int. A 6. 322^b24

τινος ἀεὶ κινεῖσθαι δύναται μὴ περὶ τῶν ἐμφύχων εἰρηχῆναι, ἀλλὰ περὶ 280^r
 τῶν κατὰ φύσιν κινουμένων· καὶ γὰρ καὶ ταῦτα δειχθήσεται ὑπὸ τινος τὴν
 κατὰ φύσιν κίνησιν κινούμενα, κἄν μὴ ὁρᾶται τὸ κινεῖν αὐτὰ ταύτην τὴν
 κίνησιν, ὥσπερ ὁρᾶται τὸ κινεῖν τὴν βίαιον κίνησιν. ὥς γὰρ ἐπὶ τούτων
 ὁρῶμεν | διηρημένον τὸ κινεῖν καὶ τὸ κινούμενον, οὕτω καὶ τὰ φυσικὰ 280^v
 σώματα τὰς κατὰ φύσιν κινήσεις ὑπὸ διηρημένων αἰτιῶν δειχθήσεται κι-
 νούμενα. καὶ τοῦτο, φησί, γένοιτο ἂν φανερόν διαιροῦσι τὰς κινή-
 τικὰς αἰτίας· δεῖξει γάρ, ὅτι τῶν κινούντων τὰ μὲν ἐχόμενα τῶν κινου-
 μένων κινεῖ αὐτὰ τῇ ἀφῆ, τὰ δὲ τῇ ποιῆσαι ἐνεργεῖα τὸ πρότερον ὄν
 10 δυνάμει, ὃ γενόμενον ἐνεργεῖα ἐξ ἀέρος, εἰ τύχοι, ὕδωρ καὶ μὴ δυνάμενον 5
 ἔτι μένειν ἐν τῇ τοῦ ἀέρος τόπῳ ἐπὶ τὸν τοῦ ὕδατος οἰκεῖον φέρεται τρόπον
 τινὰ ὑπὸ τοῦ ποιήσαντος αὐτὸ ὕδωρ φερόμενον.

p. 255^a20 Ἔστι δὲ καὶ ἐπὶ τῶν κινούντων λαβεῖν τὰ εἰρηχόμενα
 ἕως τοῦ δυνάμει ὄντα.

15 Βουλόμενος δεῖξαι, ὅτι τῶν ἀψύχων σωμάτων καὶ τὰ κατὰ φύσιν
 κινούμενα ὑπὸ τινος ἔξωθεν κινεῖται καὶ οὐχ ὑφ' ἑαυτῶν, συνίστησι τοῦτο 15
 διελών καὶ τὰ κινούντα ὥσπερ τὰ κινούμενα εἰς τε τὰ κατὰ φύσιν κι-
 νούντα καὶ εἰς τὰ παρὰ φύσιν. εἰ γὰρ καὶ ταῦτα οὕτως ἔχει, ὁῆλον ὅτι
 τὰ μὲν τῆς παρὰ φύσιν κινήσεως κινήτικα κινεῖ ἂν τὰ βία καὶ παρὰ
 20 φύσιν κινούμενα, τὰ δὲ τῆς κατὰ φύσιν τὰ κατὰ φύσιν κινούμενα. ἐν δὲ
 τῶν παρὰ φύσιν κινούντων παρήγαγε τὸν μοχλόν· οὐδὲν γὰρ τῶν κατὰ
 φύσιν κινουμένων μοχλῷ κινεῖται, ἀλλ' ἔστι βία ὡς ἡ τοιαύτη κίνησις.
 τὰ γὰρ βάρως ἔχοντα τὴν παρὰ φύσιν ἑαυτοῖς κίνησιν τὴν ἐπὶ τὸ ἄνω ὑπὸ 20
 τοῦ μοχλοῦ κινεῖται, καὶ διὰ τοῦτο δὲ ὁ μοχλὸς παρὰ φύσιν κινεῖ, ὅτι οὐ
 25 κατὰ τὴν ἐν ἑαυτῷ ἀρχὴν κινεῖ (κάτω γὰρ ἂν ἐκίνει), ἀλλὰ παρ' ἄλλου
 ἔξωθεν ἔχει τὴν αἰτίαν τῆς κινήσεως. τὰ μὲν οὖν παρὰ φύσιν κινούντα
 τοιαῦτα. κατὰ φύσιν δὲ κινεῖν λέγεται τὸ ἐνεργεῖα τι ὄν τοῦ δυνάμει τοι-
 ούτου· τῆς τε γὰρ κατὰ φύσιν κινήσεως αἴτιον τοῖς οὕτω κινουμένοις τὸ
 οὕτω κινεῖν καὶ κατὰ τὴν ἐν ἑαυτῷ ἀρχὴν τε καὶ αἰτίαν κινεῖ. τὸ γὰρ
 30 ἐνεργεῖα θερμόν, ὅταν θερμαίνῃ τὸ δυνάμει τέως θερμόν, ἐν αὐτῇ τὴν 25
 αἰτίαν τοῦ κινεῖν ἔχον οὕτω κινεῖ. παραθεῖς δὲ καὶ τὸ φύσει κινήτων
 εὐθέως σαφέστερον ἐποίησε τὸν λόγον. ὥσπερ γὰρ κινήτικόν φύσει τὸ
 ἐνεργεῖα τοῦ δυνάμει, οὕτω καὶ κινήτικόν φύσει τὸ δυνάμει ὑπὸ τοῦ ἐνεργ-
 εῖα. καὶ ὥσπερ τὸ δυνάμει κινήτικόν ἐν ἑαυτῇ τὴν ἀρχὴν καὶ δύναμιν
 35 τοῦ κινεῖν ἔχει, οὕτω καὶ φύσει κινήτικόν ἐστίν, ὅταν ἐν ἑαυτῇ τὴν ἀρχὴν
 ἔχῃ οὐκέτι ἐνεργητικὴν. ὡς τὸ φύσει κινήτικόν, ἀλλὰ κατ' ἐπιτηδειότητα
 καὶ κατὰ τὸ δυνάμει· ὥστε δυνάμει ποῖον τοῖνδε ἢ ποσὸν τοσόνδε ἢ 30
 ἄνω δυνάμει ἢ κάτω· τούτων δὲ ἐμνήσθη τῶν κατηγοριῶν, ὅτι κατὰ

1 κινῆσθαι a
 ἑαυτῷ aM

6 αἰτιῶν aAM
 37 τοσόνδε] τοῖνδε a

9 ὄν om. A, sed suppl. A¹

30 αὐτῷ AF:

ταύτας οἶεται μόνως τὴν κίνησιν γίνεσθαι. εἰπὼν δὲ ὅταν ἔχη τὴν ἀρχὴν 280^v
τὴν τοιαύτην ἐν ἑαυτῷ, προσέθηκε καὶ ταύτην μὴ κατὰ συμβεβηχός.
καὶ γὰρ τὸ ποιὸν δυνάμει καὶ ποσὸν ἢ δυνάμει, ἀλλ' εἰς τὸ ποιὸν μετα-
βάλλει καθ' αὐτό, καθ' ὃ δυνάμει ποιὸν ἐστίν. ἐπειδὴ δὲ καὶ δυνάμει
5 ποσὸν ἦν, εἴ τις λέγοι τὸ δυνάμει ποσὸν εἰς τὸ ποιὸν μεταβάλλειν, κατὰ
συμβεβηχός ἢ τοιαύτη μεταβολή, ὅτι συνέβαινε αὐτῷ καὶ ποσὸν εἶναι 35
δυνάμει. καθ' αὐτὸ δὲ τὸ μὲν δυνάμει ποιὸν εἰς ποιὸν μεταβάλλει, τὸ δὲ
δυνάμει ποσὸν εἰς ποσόν, ἢ δὲ παράλλαξις κατὰ συμβεβηχός γίνεται.

Τίνα μὲν οὖν ἐστὶ τὰ κατὰ φύσιν κινήτᾳ, ἀποδédωκε διὰ τῶν εἰρη-
10 μένων ἐπὶ τῶν τριῶν κατηγοριῶν ποιησάμενος τὸν λόγον. οὐκέτι δὲ προσέ-
θηκε τίνα τὰ παρὰ φύσιν ἐστὶ κινήτᾳ ἐπὶ τῶν τριῶν κατηγοριῶν. ἐπὶ
μὲν γὰρ τῶν κατὰ τόπον, ἐπεὶ ἔστιν ἐκάστη τῶν σωμάτων καὶ κατὰ φύσιν 40
καὶ παρὰ φύσιν κινήσεις κατὰ τόπον ἢ εἰς τὸν ἐναντίον τῷ κατὰ φύσιν, 40
δὴλά ἐστὶ τὰ κινήτᾳ κατὰ τόπον παρὰ φύσιν· ὃ γὰρ ἔχει τοῦ οὕτω κι-
15 νεῖσθαι τὴν ἀρχὴν ἐν αὐτοῖς. ἐπὶ δὲ ἀυξήσεως καὶ ἀλλοιώσεως οὐκέτι
πρόδηλος ἢ παρὰ φύσιν κατὰ ταῦτα κινήσεις· ἢ καὶ τούτων εἶπεν αὐτὸς
ἐν τοῖς προλαβοῦσι τὰς παρὰ φύσιν κινήσεις ἐπὶ μὲν ἀυξήσεως τοῦ σίτου
μνημονεύσας τοῦ ἐν τοῖς καλουμένοις Ἀδώνιδος κήποις παρὰ φύσιν ἀυξο-
20 μένου δι' ἐπιτηδεύσεως τοιαύτης, δι' ὃ οὐδὲ τελειοῦνται, καὶ οἱ θᾶπτον
παρὰ φύσιν· καὶ γὰρ τὴν κρᾶσιν μεταβάλλουσιν εἰς τὸ παρὰ φύσιν ὁ μὲν
θερμότερος, ὁ δὲ ψυχρότερος θᾶπτον τοῦ δέοντος γινόμενος. οὐ περὶ
τούτων δὲ νῦν ἢ ζήτησις αὐτῷ, ἀλλὰ περὶ τῶν ἀπλῶν σωμάτων, ὑπὸ
25 τίνος κινοῦνται τὰς κατὰ φύσιν κινήσεις. εἰπὼν δὲ ποῖα τὰ φύσει κινή-
τικὰ καὶ κινήτᾳ παράγει λοιπὸν ἐκεῖνα, ὧν ἕνεκεν ἐπὶ τούτων ἦλθε τὸν
λόγον, καὶ λέγει, ὅτι τὸ πῦρ καὶ ἡ γῆ καὶ ὅλως τὰ ἀπλᾶ σώματα κινου-
ται μὲν, ὅταν κινῶνται πάντως ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ βίᾳ μὲν, ὅταν παρὰ 50
φύσιν ἀπὸ τῶν οἰκείων τόπων ἐπὶ τοὺς ἐναντίους κινῶνται, φύσει δέ, ὅταν
εἰς τοὺς οἰκείους τόπους, ἐφ' οἷς πεφύκασι φέρεσθαι κατὰ φύσιν. αὐτὸς
30 δὲ εἶπεν· ὅταν εἰς τὰς ἑαυτῶν ἐνεργείας δυνάμει ὄντα πρότερον
μεταβάλῃ, τουτέστιν ὅταν ἐνεργεῖα γένηται, ὅπερ ἦν πρότερον δυνάμει, καὶ
ἀπολάβῃ τὰς οἰκείας ἐνεργείας. τὸ γὰρ πῦρ, ὅταν ἐνεργεῖα γένηται πῦρ,
δυνάμει ὄν πρότερον, τότε ἐνεργεῖ κατὰ τὰς τοῦ πυρὸς ἐνεργείας καὶ κινεῖ-
ται τὴν κατὰ φύσιν | τοῦ πυρὸς κίνησιν. οὐ λέγει οὖν εἰς τὰς ἐνερ- 281^r
35 γείας εἰς τὴν ἐνεργεῖα κατ' οὐσίαν (τοῦτο γὰρ γένεσις κατὰ φύσιν ἐστίν,
ἀλλ' οὐ κίνησις), ἀλλ' ὅταν γενόμενον ὑπὸ τίνος ἀπολάβῃ τὰς οἰκείας
ἐνεργείας, καθ' ὅς λοιπὸν ὑπ' ἐκείνου κινεῖται κατὰ φύσιν ἐπὶ τὸν οἰκείον

I ἔχει a 3 καὶ /// ποσὸν A εἰς] εἰ a 6 αὐτῷ aF: αὐτὸ AM 15 αὐ-
τοῖς] αὐτοῖς aFM 18 μνημονεύσας] E 6. 230b2 cf. supra p. 911,13
22. 23 οὐ περὶ τούτων δὲ aF: οὔτε π. τ. δὲ A: οὔτω δὲ π. τ. M 23 ἢ om., supra
suppl. A¹ 24. 25 κινήτικα ex κινήτᾳ A¹ 31 μεταβάλῃ AF: μεταβάλλῃ aM.
πρότερον μεταβάλῃ, quod hodie non invenimus in Aristotele, videtur tamen legisse Sim-
plicius 34 κατὰ ex ///τὰ corr. A¹

τόπον φερόμενον. τὴν γὰρ ἐνέργειαν καὶ κίνησιν ταύτην τὴν ἐπὶ τὸν οἰ- 281
 κεῖον τόπον ὑπ' ἐκείνου δεδούσθαι φησὶν αὐτῷ, ὅφ' οὐ καὶ τὴν οὐσίαν· καὶ 5
 τοῦτο ἐστὶ τὸ ὑπ' ἐκείνου κινεῖσθαι. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος τοὺς κατὰ φύσιν
 τοῖς σώμασι τόπους ἐνεργείας αὐτῶν εἰρήσθαι φησι, τοῦτέστι τελειότη-
 5 τας. "τότε γὰρ αὐτῷ δοκεῖ, φησίν, ἕκαστον τῶν σωμάτων ἐνεργεία βαρὺ
 ἢ κοῦφον εἶναι, ὅταν ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ ἦ· οὐ γὰρ πῦρ ἢ ὕδωρ ἢ γῆ ἢ
 ἀήρ δυνάμει λέγεται εἶναι πρὸ τοῦ ἐν τοῖς οἰκείοις εἶναι τόποις· εἰ γὰρ
 δυνάμει τι τούτων ἦν, οὐκέτι κινούμενα ἦν, ἀλλὰ γινόμενα". ἀλλὰ ταῦτα
 μὲν ἐνεργεία ἐστὶ καὶ ἐν ἀλλοτρίοις ὄντα τόποις, τὴν δὲ κατὰ τόπον τε- 10
 10 λειότητα τότε λαμβάνει, ὅταν ἐνεργῆ καθ' ὃ ἐστίν· ἐνεργεία δὲ τοῦ κού-
 φου τὸ ἄνω φέρεσθαι· φέρεται γὰρ ἐπὶ τοῦτο, ἐν ᾧ δυνάμει ἐστὶν ὡσπερ
 τὸ θερμαίνομενον· κατὰ φύσιν ἄρα ἐστὶ καὶ ἡ ἐπὶ τὴν τελειότητα κινήσις
 τε καὶ μεταβολή, ἥτις τελειότης ἦν ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ εἶναι. ὥστε, εἰ
 μὴ πλανῶμαι, καὶ κατ' αὐτὸν οὐχὶ ὁ τόπος ὁ οἰκείος ἐστὶν ἡ οἰκεία ἐνέρ-
 15 γεία, ὡς ἤρξατο λέγειν, ἀλλ' ἡ ἐπὶ τὸν τόπον τὸν οἰκεῖον κίνησις. φύσει
 οὖν κινεῖται τὰ τὸ εἶδος τὸ οἰκεῖον ἀπολαβόντα, καθ' ὃ ἦν πρότερον δυ- 15
 νάμει, καὶ συναπολαβόντα τῷ ἐνεργεία εἶδει τὴν κατὰ τὸ εἶδος ἐνέργειαν.

p. 255^a30 Ἐπεὶ δὲ τὸ δυνάμει πλεοναχῶς λέγεται ἕως τοῦ καὶ τὸ
 προσὸν ἐκτείνεται, εἰ μὴ τι κωλύη.

20 Εἰπὼν κατὰ φύσιν κινεῖσθαι τὰ εἰς τὰς ἑαυτῶν ἐνεργείας κινούμενα
 δυνάμει ὄντα ἤτοι δυνάμει ὄντα ἐν τοῖς οἰκείοις τόποις ἢ ἔχοντά τι ἔτι 35
 δυνάμει, διότι ἡ κίνησις ἐντελέχεια τοῦ δυνατοῦ ἐστὶν ἢ δυνατόν, ἐπάγει
 ὅτι τὸ δυνάμει τοῦτο τὸ ἐν τοῖς κινουμένοις πλεοναχῶς λέγεται καὶ
 τοῦτο αἰτιόν ἐστὶ τοῦ μὴ φανερόν εἶναι τὸ νῦν ζητούμενον, ὑπὸ
 25 τίνος τὰ τοιαῦτα κινεῖται, οἷον τὸ πῦρ ἄνω καὶ ἡ γῆ κάτω· δεῖ
 μὲν γὰρ τὸ ὑπὸ τίνος κινούμενον αὐτὸ μὲν κινήσασθαι εἶναι καὶ δυνάμει, ὅφ'
 οὐ δὲ κινεῖται κινήσασθαι καὶ ἐνεργεία. ἀδήλου δὲ ὄντος ἐν τῷ πυρὶ καὶ
 τῇ γῆ τοῦ δυνάμει διὰ τὸ πλεοναχῶς λέγεσθαι τὸ δυνάμει, ἀδήλον καὶ τὸ 40
 κινήσασθαι αὐτῷ ἐνεργεία ἔν. διαιρεῖται τίνων τὸ δυνάμει εἰς τὰ κατ'
 30 ἐπιτηδεύματα μόνην τέως μήπω μηδ' αὖτως γενόμενον τοῦτο ὃ λέγεται (ὡς
 δυνάμει γραμματικὸν ἢ μουσικὸν τὸ παιδίον, ὅτι δύναται γενέσθαι) καὶ εἰς
 τὸ γενόμενον μὲν ἤδη καὶ τὴν ἕξιν τελείαν ἔχον, μὴ ἐνεργεῖον δὲ κατ'
 αὐτήν, ὡς δυνάμει μουσικὸν τὸν Ἀριστόξενον λέγομεν, ὅταν μὴ κιθαρῖξῃ,
 ἀλλ' ἡ καθ' ἑαυτὴν ἢ ἄλλο τι ἐνεργῆ. καὶ ἐστὶ μέσον τὸ δυνάμει τοῦτο τῶν
 35 τελείως δυνάμει ὄντων καὶ δυνάμει μόνον καὶ τῶν τελείως καὶ μόνως ἐνερ- 45
 γεία ὄντων, ἅτε ἀμφοτέρων μετέχον καὶ τὸ ἕτερον ὑπάρχον πρὸς ἐκά-
 τερον. δείξας οὖν τὰ φυσικὰ σώματα ταῦτα ἔχοντα τὰ δυνάμει ἐν ταῖς
 κατὰ φύσιν κινήσεσιν εὐρήσει τὰ κινήτικὰ αὐτῶν καθ' ἑκάτερον δυνάμει.

16 τὰ om. A, sed suppl. A¹

26 τε εἶναι A: εἶναι FM: θεῖναι a

27 πυρ]

περὶ a

34. 35 fortasse τῶν τε τελείως

35 μόνον AFM: μόνων a

λέγει δὲ πρῶτον, πῶς καθ' ἑκάτερον τῶν δυνάμει εἰς τὸ ἐνεργεῖα γίνεται 281^r
 ἡ μεταβολὴ καὶ ὑπὸ τίνος. ὅταν γάρ, φησίν, ἅμα ἢ τὸ ποιητικὸν καὶ τὸ
 παθητικόν, τὸ μὲν πρῶτον δυνάμει τὸ ἀτελὲς ὑπὸ τοῦ ἐνεργεῖα ὄντος 50
 μεταβάλλει προσεχῶς εἰς τὸ ἐνεργεῖα τὸ κατὰ τὴν ἕξιν, ὃ καὶ αὐτὸ δυ-
 5 νάμει πως ἔτι ἐστὶ κατὰ τὸ ἕτερον δυνάμει τὸ μήπω ἐνεργούν. τοῦ δὲ
 ἐνεργεῖν τοῦτο τὸ δυνάμει, ὥστε τελῶς ἐνεργεῖα εἶναι, ἔστι μὲν καὶ ἡ
 ἕξις αἰτία, αἴτιος δὲ καὶ ὁ τὸ ἐμπόδιον ἀφελών, ὡς ῥηθήσεται, καὶ πρῶ-
 τόν γε καὶ κυριώτατον αἴτιον καὶ τούτου τὸ τὴν ἕξιν ἐμποιῆσαν. ἐν δὲ
 τῇ λέξει τῇ λεγούσῃ αἰεὶ δὲ ὅταν ἅμα τὸ ποιητικὸν καὶ παθητικόν
 10 ὡσι, γίνεται ἐνίοτε ἐνεργεῖα τὸ δυνατόν | τὸ ἐνίοτε ἔν τισι 281^v
 μὲν ἀντιγράφοις μὴδὲ προσκεῖσθαί φησιν ὁ Ἀλέξανδρος. καὶ προσκείμενον
 δὲ ἀληθείας ἀσφαλοῦς ἐνδεικτικόν ἐστὶ, πρῶτον μὲν ὅτι, κἂν ἅμα ἢ τὸ
 ποιητικὸν τῷ παθητικῷ, εἰ μὴ τελῶς ἐνεργεῖα ἢ τὸ ποιητικόν, ὥστε καὶ
 τὴν ἕξιν ἔχειν καὶ ἀνεμποδίστως ἐνεργεῖν, οὐ γίνεται ἐνεργεῖα τὸ δυνατόν.
 15 τοιγαροῦν καὶ αὐτὸς τὸ ἐνίοτε ἐξηγούμενος ὅταν δὲ φησιν οὕτως ἔχη,
 ἂν μὴ τι κωλύῃ, ἐνεργεῖ καὶ θεωρεῖ. ἔπειτα ἐπὶ μὲν τῶν σωμα- 5
 των καὶ σωματικῶν παθῶν ἀρκεῖ τὸ γειννῆσαι καὶ ἅμα γενέσθαι τὸ ποιη-
 τικόν τῷ παθητικῷ πρὸς τὸ γενέσθαι ἐνεργεῖα τὸ δυνατόν, ἐπὶ δὲ τῶν
 μαθημάτων καὶ διδασκαλιῶν οὐκ αὐτάρκες τὸ ἅμα γενέσθαι τὸ διδάσκον καὶ
 20 τὸ μανθάνον πρὸς τὸ τὸ μὲν διδάξει τὸ δὲ μαθεῖν, εἰ μὴ καὶ προαίρεσις
 εἴη καὶ χρόνος· ὥστε χρεῖα τῆς τοῦ ἐνίοτε προσθήκης. ἀλλ' ὅτι μὲν τὸ
 ἐκ τοῦ πρότερου δυνάμει μεταβάλλον εἰς τὴν ἕξιν ὑπ' ἄλλου πάντως μετα-
 βάλλει τοῦ κατ' ἐνέργειαν ὄντος, πρόδηλον. τοῦτο δὲ γενέσεως καὶ οὐπω 10
 κινήσεως τῆς κυρίως ἔργον ἐστίν. ὅταν δὲ, φησίν, ἀπολάβῃ τὴν ἕξιν,
 25 ἐὰν μὴ τι κωλύῃ, ἐνεργεῖ καὶ θεωρεῖ ἤδη συνάπτων τῇ ἕξει τὴν
 ἐνέργειαν· εἰ γὰρ ὑπὸ μηδενὸς κωλυόμενον μὴ ἐνεργεῖται, εἴη ἂν ἐν ἀντι-
 φάσει καὶ οὐχ ἀπλῶς ἐν ἀγνοίᾳ, ὡς γράφει ὁ Ἀλέξανδρος. εἰ γὰρ
 μεταβέβληκε μὲν εἰς ἐπιστήμην καὶ ἔχει τὴν τοῦ εἰδέναι ἕξιν παρὰ τοῦ
 αἰδῆσαντος, μηδενὸς δὲ ἐμποδίζοντος αὐτῷ μὴ ἐνεργεῖ κατὰ τὸ εἰδέναι,
 30 οὐχ ἀπλῶς ἐν ἀγνοίᾳ ἐστὶν ὁ τοιοῦτος, ἀλλ' ἐν ἀντιφάσει. εἰδὼς
 μὲν καθ' ὅσον ἔχει τὴν ἐπιστήμην, μὴ εἰδὼς δὲ καθ' ὅσον καὶ μηδενὸς 15
 ἐμποδίζοντος οὐκ ἐνεργεῖ κατ' αὐτήν. καὶ ὀρθλον ὅτι τὸ μὲν ἀπλῶς ἐν
 ἀγνοίᾳ εἶναι οὐκ ἀδύνατόν ἐστι, τὸ δὲ ἐν ἀντιφάσει εἶναι ἀδύνατον.
 εἰ μέντοι εἴη γεγραμμένον, ὡς ἐν τοῖς πλείστοις ἀντιγράφοις, καὶ ἔσται
 35 ἐν τῇ ἀντιφάσει καὶ ἐν ἀγνοίᾳ, τὸ αὐτὸ μὲν πῶς ἐστὶ τὸ λεγόμενον,
 λέγει δὲ ὅτι ὁ τὴν ἕξιν ἔχων καὶ εἰδὼς κατ' αὐτήν, μηδενὸς δὲ κωλύον-
 τος μὴ ἐνεργῶν ἔσται ἐν τῇ ἀντιφάσει, διότι καὶ ἐν ἀγνοίᾳ ἐστὶ καὶ ἐν
 τῷ εἰδέναι. οἶδεν δὲ καὶ ταύτην τὴν γραφὴν ὁ Ἀλέξανδρος. εἰ οὖν ἀδύ- 20

6 τοῦτο τὸ α: τούτωι τωι AFM

9 ante παθητικόν add. τὸ Arist. vulg. (sed

om. E¹)11 ἀντιγράφοις] ut in nostris codd. F¹I

29 ἀπὸ α

34 ἢ ἔσται

Aristotelis libri

35 καὶ ἐν ἀγνοίᾳ aAM et Aristotelis E¹H: καὶ ἀγνοίᾳ F et Arist.vulg. 36 ὅτι supra add. A¹εἰδὼς A, corr. A¹

37 ἐν (ante ἀγνοίᾳ) om. a

νατον μὴ ἐνεργεῖν τὸ τὴν ἕξιν ἔχον παρά τινος κατὰ τὴν ἕξιν, εἰ μὴδὲν 281^v
αὐτὸ κωλύει, ἀλλὰ συνήπται τῇ ἕξει ἢ ἐνέργεια καὶ ἢ κίνησις, ἣν κινεῖται
κατὰ τὴν ἕξιν, εἰκότως ἂν λέγοιτο ὑπὸ τοῦ τὴν ἕξιν αὐτῆ ἔμποιήσαντος
αὐτὸ κινεῖσθαι.

- 5 Οὕτως οὖν καθόλου τὴν ἀπὸ τῶν δύο δυνάμει μεταβολὴν εἰς τὸ
ἐνεργεῖα δεῖξας καὶ τῆ δευτέρῃ δυνάμει συμφυῆ τὴν ἐνέργειαν ὑποδείξας,
εἰ μὴ τι κωλύει, μέτεισιν ἐπὶ τὰ φυσικὰ σώματα καὶ δεῖκνυσι καὶ ἐν
τούτοις κοινῶς πρῶτον κινούμενον ἕκαστον τὴν κατὰ φύσιν ἐν αὐτῇ κίνη- 25
σιν ὑπὸ τοῦ μεταβάλλοντος αὐτὸ ἐκ τῆς πρώτης δυνάμει εἰς τὸ δεύτερον
10 δυνάμει, διότι πρόχειρός ἐστιν ἡ ἐνέργεια τῇ ἕξει μὴδενὸς ἐμποδίζοντος.
γενόμενον γὰρ ἐκ ψυχροῦ θερμὸν καὶ ἐξ ὕδατος πῦρ ἐνεργεῖ λοιπόν, καθ'
ὃ πῦρ ἐστι. καὶ καίει καὶ ἄνω φέρεται, ἂν μὴ τι κωλύσῃ. ὥστε ὑπὸ
τοῦ ποιήσαντος αὐτὸ ἐνεργεῖα πῦρ καὶ τὸ ἐνεργεῖν ἔχει. οὐ γὰρ μετὰ τὸ
γενέσθαι πῦρ προσλαμβάνει τὸ καίειν τε καὶ μὴ καίειν, ἀλλὰ τῇ εἰς πῦρ
15 μεταβολῇ αὐτοῦ, ἣν ὑπὸ τοῦ ποιήσαντος ἔσχεν, ἡ ἐνέργεια συνήπται. 30
δείξας δὲ τοῦτο κοινῶς οὕτως ἐπὶ τῶν φυσικῶν σωμάτων. ὅπως ἀπὸ τοῦ
πρώτου δυνάμει εἰς τὸ δεύτερον τὸ κατὰ τὴν ἕξιν ἢ μεταβολὴ γίνεται,
καὶ ὅπως τούτῃ σύνεστιν ἡ ἐνέργεια καὶ ἡ κίνησις, ἂν μὴ τι κωλύσῃ, με-
ρίξει λοιπὸν τὸν λόγον ἐπὶ τῶν διαφόρων κινήσεων. καὶ πρῶτον μὲν
20 συνηρημένως, εἶτα καὶ ἀνηπλωμένως αὐτὸν παραδίδωσι. γίνεται γὰρ,
φησί, ἐκ τοῦ ἐνεργεῖα μὲν βαρέος, δυνάμει δὲ κούφου, κατὰ τὸ πρότερον 35
δυνάμει τὸ κοῦφον· οἷον ἐξ ὕδατος βαρέος μὲν ὄντος ἐνεργεῖα, κούφου δὲ
δυνάμει. γίνεται ὁ ἄλλο κούφος ὡν ἐνεργεῖα. καὶ ἐνεργήσει γε εὐθέως.
ἂν μὴ τι κωλύσῃ. τὸ δὲ τοῦτο γὰρ δυνάμει πρῶτον καὶ ἡδὴ κοῦ-
25 φον ὁ Ἀλέξανδρος ἐπὶ τοῦ ἀτελοῦς δυνάμει καὶ κατ' ἐνέργειαν βαρέος
ἀκούει. "τὸ γὰρ τοιοῦτο, φησί, καὶ οὕτως ἔχον ὡς ἐνεργεῖα ἔτι βαρὺ εἶναι
κατὰ τὴν πρώτην ῥηθεῖσαν δυνάμει δυνάμει κοῦφόν ἐστι, μεταβληθὲν δὲ
καὶ γενόμενον κοῦφον εὐθέως ἐνεργήσει τὴν τοῦ κούφου ἐνέργειαν". ὁ δὲ 40
γε Ἀριστοτέλης τὸ καὶ ἡδὴ κοῦφον οὐ περὶ τοῦ κατ' ἐνέργειαν μὲν
30 βαρέος, δυνάμει δὲ κούφου, κατὰ τὸ ἀτελὲς δυνάμει δοκεῖ μοι λέγειν· οὐ
γὰρ ἀρμόττει ἐκείνῃ τὸ ἡδὴ κοῦφον, ἀλλὰ τῆ κατ' ἐνέργειαν ἡδὴ γε-
νομένη κούφῃ· ἀλλ' οὐδὲ τὸ ἐπαχθὲν τὸ καὶ ἐνεργήσει γε εὐθέως,
ἂν μὴ τι κωλύσῃ τῆ ἀτελεῖ δυνάμει ἀρμόττει, ἀλλὰ τῆ κατὰ τὴν ἕξιν.
εἰ τοίνυν περὶ τοῦ αὐτοῦ εἴρηται τὸ ὅλον τοῦτο τοῦτο γὰρ δυνάμει
35 πρῶτον καὶ ἡδὴ κοῦφον καὶ ἐνεργήσει γε εὐθέως, ἂν μὴ τι κω-
λύσῃ, τὸ δὲ ἡδὴ κοῦφον καὶ τὸ ἐνεργήσει γε εὐθέως τῆ τελειοτέρῃ 45
δυνάμει τῆ κατὰ τὴν ἕξιν προσήκει, ἀνάγκη καὶ τὸ τοῦτο γὰρ δυνάμει
πρῶτον ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀκούειν, οὐ τὴν κατὰ γένεσιν τάξιν δηλοῦντος τοῦ
πρώτου, ἐφ' ἧς πρῶτον ἐστι τὸ ἀτελέστερον, ἀλλὰ τὴν τελειότητα τελειό-

1 εἰ μὴδὲν aM: μὴδὲ ΔF 18 ἢ (ante κίνησις) om. a 22 τὸ κοῦφον] τοῦ κούφου a
24 κωλύσῃ a 32 τὸ//ἐπαχθὲν A εὐθέως sic hoc loco libri 35 γε om.
aF 36 γε om. a 38 τὴν κατὰ aF et corr. A²: κατὰ τὴν A¹M

50
 5
 10
 15
 20

τερον γάρ τὸ κατὰ τὴν ἕξιν δυνάμει τοῦ κατὰ τὴν ἐπιτηδεύουσα· ἐνέρ- 281v
 γεια δέ, φησί, τοῦ κούφου τὸ ἐν τῷ ἄνω τόπῳ εἶναι· τοῦτο γὰρ ση-
 μαίνει τὸ ποῦ καὶ ἄνω, καὶ τὸ ἐπιπολάζειν τοῖς ἄλλοις· καὶ γὰρ καὶ
 τοῦτο ἐνέργεια ἐστὶ. καὶ τοῦ βαρέος δηλονότι ἐνέργεια τὸ κάτω εἶναι καὶ
 5 ὑφίστασθαι τοῖς ἄλλοις. καὶ αὐταὶ εἰσιν αἱ κυρίως ἐνέργειαι τοῦ κούφου
 καὶ βαρέος τὸ ἐν τῷ ἄνω καὶ τῷ κάτω εἶναι, διότι καὶ τὸ κυρίως ἐνεργεία
 καὶ τὴν κατὰ τὸ εἶδος τελειότητα τότε ἀπολαμβάνουσιν· ἡ γὰρ ἐπὶ
 τὸ ἄνω καὶ τὸ κάτω κίνησις ἀτελοῦν ἔτι ὄντων ἐστὶν αὐτῶν καὶ οὐπω τὴν
 κατὰ τὸ εἶδος ἀπειληφότων τελειότητα. εἰπὼν δὲ περὶ τῆς κατὰ τόπον
 10 κινήσεως, ὁμοίως φησὶν ἔχει καὶ ἐπὶ τοῦ ποσοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ ποιοῦ.
 καὶ γὰρ τὸ ἀξιοπρόσθετον, | ὅταν ἐνέργεια τηλικούτον γένηται, ὀπηλικόν ἦν 282r
 δυνάμει ὑπὸ τοῦ ἀξιοπρόσθετου αὐτό, τότε εὐθέως ἐνεργεῖ τὰς καθ' ὃ τηλικού-
 τόν ἐστὶν ἐνεργείας. ἐκτείνεται γάρ, μᾶλλον δὲ ἐκτετάται καὶ διέστρεψεν
 ἐνέργεια τοσοῦτον, ὅσον ἦν αὐτοῦ τὸ μέγεθος δυνάμει, καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ
 15 ἐνέργεια αὐτοῦ ἢ τελεία, τὸ ἐκτετάσθαι καὶ διεστάναι τοσοῦτον. τὸ γὰρ
 ἐκτείνεσθαι καὶ διέστασθαι ἀτελοῦς ἔτι ὄντος ἀτελής ἐστὶν ἐνέργεια. ὁμοίως 5
 δὲ καὶ τὸ ποῖον ἀπὸ τοῦ ἀτελοῦς δυνάμει εἰς τὸ τέλειον μεταβάλλει καὶ
 τὴν ἕξιν, καὶ ἡ ἐνέργεια εὐθέως ἀκολουθεῖ ἢ τελεία. θεωρεῖ γὰρ τὸ ἐπι-
 στῆμον, ἂν μὴ τι κωλύῃ. καὶ ἐστὶν αὕτη ἡ τελεία τῆς ἐνέργειας ἐπι-
 20 στῆμης ἐνέργεια· τὸ γὰρ μανθάνειν ἀτελής ἔτι καὶ ἀτελής ἐστὶν.

Εἰπὼν δὲ κινήτικόν αἴτιον τῶν κατὰ φύσιν κινουμένων τὸ ἐνέργεια
 ποιῶν αὐτὰ ἐκ τοῦ δυνάμει τοῦ ἀτελοῦς ὑπομιμνήσκει ἡμᾶς, ὅτι τοῦτο
 ἦν τὸ ζητούμενον, διὰ τί καὶ ὑπὸ τίνος αἰτίας τὰ φυσικὰ σώματα ἐπὶ τοὺς
 οἰκείους κινεῖται τόπους, ἕπερ ἠῶρηται οὐκ ἐπὶ τῶν κατὰ τόπον μόνον κι- 10
 25 νουμένων, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ ποσὸν καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ ποιόν. αἴτιον
 γὰρ ἐστὶ τὸ ποιῆσαν αὐτὰ τοιαῦτα, οἷοις οὖσιν αὐτοῖς ἐξ ἀνάγκης ἔπεται
 ἢ τοιαύτη κίνησις. “δύναται δέ, φησὶν Ἀλέξανδρος, τὸ καὶ τοῦτο ζητεῖ-
 ται οὐχ ὡς νῦν ἀπορηθὲν μόνον, ἀλλ’ ὡς καὶ καθόλου ζητούμενον εἰρη-
 σθαι”. Ζητεῖται γὰρ ὄντως, τί ποτέ ἐστὶν αἴτιον τῆς ἐπὶ τοὺς οἰκείους
 30 τόπους φορᾶς τοῖς σώμασιν, ἠῶρηται δὲ τὸ αἴτιον, ὅτι πέφυκε μὲν ποῦ 15
 εἶναι· τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ κούφον καὶ βαρεῖ εἶναι τὸ τὸ μὲν ἄνω τὸ δὲ
 κάτω εἶναι καὶ εἰ μὲν ἦν εὐθέως οἷα περ ἐστὶ τέλεια, παρ’ ἑαυτῶν ἔχοντα
 τὴν τελειότητα, αὐτὰ ἂν ἦν καὶ τῆς ἐνεργείας αὐτῶν αἴτια. ἐπειδὴ δὲ
 35 πρὸ τοῦ εἶναι ἄπερ ἐστὶν ἐνέργεια, δυνάμει πρότερόν ἐστι τοιαῦτα, καὶ τὸ
 δυνάμει διττόν, ὡς εἴρηται· καὶ γὰρ ὅταν ἦ ὕδωρ βαρὺ κατ’ ἐνέργειαν
 ὄν, δυνάμει πῶς. κατὰ γὰρ τὸ ἀτελὲς δυνάμει ἀήρ ἐστὶ καὶ διὰ τοῦτο
 κοῦφον, καὶ ὅταν γένηται ἀήρ, καὶ τότε κατὰ τινα τρόπον ἔτι δυνάμει ἐστὶ 20
 διὰ τὸ ἐμποδιζόμενον ἐνίοτε μήπω ἐνεργεῖν τὴν κατὰ τὸ εἶδος ἐνέργειαν,
 καθ’ ἣν ἄνω ἐστὶ τὸ κοῦφον, ἀλλὰ ἂν ἀφαιρεθῆ τὸ ἐμποδιζόν, ἐνεργεῖ

3 καὶ (post γάρ) om. aM 6 τῷ κάτω aM: τὸ A: om. F αὐτῶν ἐστὶν a 20 ἀτε-
 λῆς (scil. ἐνέργεια) AFM: ἀτελοῦς a 25 τῶν κατὰ] τῶν κα om., sed suppl. A¹ 27 καί-
 τοι τοῦτο Aristoteles 30 εῶρηται aFM ποῦ] ποι Aristoteles τὸ///κούφωι A
 33 δὲ om. F 36 πῶς A: πῶς FM: πῶς ἀήρ otiose a 38 διὰ τὸ τὸ a

ἀπὸ ἀτελοῦς ἐνεργείας εἰς τελειότεραν αἰεὶ προκόπτον καὶ αἰεὶ ἀνωτέρω γι- 282^ε
νόμενα. ὅμοιος δὲ ἂν ἀνωτάτω γινόμενον τὴν τελειοτάτην ἀπολάβῃ ἐνεργεῖαν
τὸ ἀνωτάτω εἶναι. ὁμοίως δὲ φησι καὶ τὸ ποιῶν καὶ τὸ ποσὸν εἰς τὸ
ἐνεργεῖα μεταβάλλειν, ἂν μὴ τι κωλύῃ. ἔστι γάρ τινα αὐξήθητά μὲν καὶ
5 τὸ εἶδος ἀπολαμβάνοντα, οὐδέπω δὲ τοσοῦτον κατέχοντα τύπον, ὅσον δύναται 25
κατέχειν, διὰ τὸ κωλύεσθαι ὥσπερ ὁ ἐξ ὕδατος γινόμενος ἀήρ ἐν μικρῷ
τινι οἰκήματι· ἐξετάθη γὰρ ἂν πλεόν, εἰ μὴ συνεπιλείτο καὶ ἐπυκνοῦτο
ὑπὸ τοῦ οἰκήματος.

10 π. 255b²⁴ 'Ο δὲ τὸ ὑφιστάμενον καὶ κωλύον κινήσας ἕως τοῦ οὐδὲ
τοῦ ποιεῖν, ἀλλὰ τοῦ πάσχειν.

Τῆς κατὰ φύσιν κινήσεως καὶ ἐνεργείας αἴτιον μέχρι νῦν, ὡς ἐμοὶ
δοκεῖ, τὴν τοῦ εἶδους λέγει τελειότητα, ἣν ἀπολαβὸν εὐθύς ἐνεργεῖ καθ'
αὐτό, εἰ μὴ τι κωλύσει· τὸ γὰρ διὰ τὸ οὕτω πεφυκέναι οὕτω κινεῖσθαι,
τὴν φύσιν ἔστι καὶ τὸ εἶδος αἰτιωμένου. προελθὼν δὲ ὀλίγον καὶ τὸ γεν-
15 νῆσαν καὶ ποιῆσαν τοιοῦτον οἶόν ἐστιν αἴτιον τῆς τοιαύτης λέγει κινήσεως, 35
ἥπερ οἱ ἐξηγγεῖται καὶ ἐν τῷ εἰρημένους αὐτὸν αἰτιᾶσθαι νομί-
ζουσι. πολλαχοῦ δὲ τὸ τὴν ἕξιν ἀπολαβὸν εὐθύς ἐνεργεῖν λέγων καὶ
προσπιθεῖς ἂν μὴ τι κωλύῃ, λέγει νῦν ὅτι καὶ ὁ τὸ ὑφιστάμενον καὶ
κωλύον ἀφαιρῶν ἔστιν ὡς κινεῖ, ἔστι δὲ ὡς οὐ· καθ' αὐτὸ μὲν γὰρ
20 οὐ κινεῖ· ἄλλο γὰρ τι προηγουμένως ἐνεργεῖ, κατὰ συμβεβηκὸς δὲ κινεῖ.
ὁ γὰρ τὸν κίονα ὑποσπάσας καθ' αὐτὸ μὲν τοῦτον κινεῖ, κατὰ συμβε-
βηκὸς δὲ καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ κίονος ἀνεχόμενον μέλαθρον καὶ κωλύμενον κατὰ 40
τὴν αὐτοῦ φύσιν ἀνεχθῆναι κάτω. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ τὸν ἐπικείμενον τῇ
πεφουσημένῳ ἀσκήῳ λίθον ἀφελών, δι' ὃν ἐβυθίζετο καὶ οὐκ ἐπεπόλαξεν
25 τῇ ὕδατι, προηγουμένως μὲν τὸν λίθον ἐκίνησε, κατὰ συμβεβηκὸς δὲ καὶ
αὐτὸν τὸν ἀσκήν. ὅς ἀφαιρειέντος τοῦ κατέχοντος αὐτὸν λίθου ἀνηρέχθη,
ἔτι δὲ μάλλον τὴν ἀνομοιότητα τῆς κινήσεως τὴν γινόμενην ὑπὸ τε τῶν
καθ' αὐτὰ κινούντων καὶ τῶν τὰ κωλύοντα κινεῖσθαι ἀφαιρούντων ἐπὶ τῆς
σφαίρας ἔδειξεν τῆς ἀποπαλλομένης ἀπὸ τοῦ τοίχου· ὡς γὰρ ταύτην 45
30 προηγουμένως μὲν κινεῖ ὁ τὴν ἀρχὴν ἀφείς, κατὰ συμβεβηκὸς δὲ καὶ ὁ
τοίχος, ἀφ' οὗ ἀποπάλλεται, οὕτω καὶ τὰ φυσικὰ σώματα προηγουμένως
μὲν ὑπὸ τῶν μεταβαλλόντων αὐτὰ καὶ ποιησάντων τοιαῦτα κινεῖται, κατὰ
συμβεβηκὸς δὲ καὶ ὑπὸ τῶν ἀφαιρούντων τὰ ἐμποδιζόντα πρὸς τὴν κίνη-
σιν. συναγόμενον οὖν ἐκ τῶν εἰρημένων τοῦ μηδὲν τούτων ἢφ' ἐπιτοῦ
35 κινεῖσθαι, ἀλλ' ὑπ' ἄλλου, ἔνστασις τις ἀναφέρεται ζητοῦσα, πῶς λέγεται
τὰ φυσικὰ ἀρχὴν κινήσεως ἐν ἑαυτοῖς ἔχειν τὴν φύσιν, εἰ μὴ ὑφ' ἑαυτῶν 50
ἐνδοθεν, ἀλλ' ἐξωθεν ὑπ' ἄλλου κινεῖνται. καὶ λύει ταύτην τὴν ἐνστασιν

3 τὸ (ἀπὸ ἀνωτάτω) τῇ α 12. 13 κατ' αὐτὸ libri 16 ἔμπροσθεν (om. εἰρημέ-
νοισ) α 19 ἔστιν] ἔστιν μὲν Aristoteles 20 κατὰ συμβεβηκὸς iteratum del. A
36 ἔχειν ex ἔχει A¹

λέγων, ὅτι κινήσεως ἀρχὴν ἔχειν λέγεται ταῦτα οὐχ ὡς τοῦ κινεῖν 282^r
οὐδὲ τοῦ ποιεῖν, ἀλλὰ τοῦ κινεῖσθαι τε καὶ πάσχειν. οὐ γὰρ μόνον
τὸ κινεῖν ἀφ' ἑαυτοῦ ἀρχὴν ἔχειν κινήσεως λέγεται, ἀλλὰ καὶ τὸ κινεῖ-
σθαι πεφυκός καὶ αὐτὸ κινήσεως ἀρχὴν ἔχει. τὸ γὰρ τῆς κινήσεως ὄνομα
5 κοινόν ἐστι καὶ τοῦ κινεῖντος καὶ τοῦ κινουμένου. εἰ δὲ ἡ κίνησις ἐν τῇ
κινουμένῳ ἐστίν, ὡς δέδεικται πρότερον, | οἰκειότερα ἂν εἴη τῇ κινου- 282^v
μένῳ ἢ κίνησις. ἀρχὴν δὲ ἔχειν τοῦ κινεῖσθαι λέγεται τὰ φυσικὰ σώματα
τῇ δυνάμει ἔχειν καὶ ἐπιτηδεύματα πρὸς τὸ εἰς τοῦτο μεταβάλλειν, εἰς ὃ
μεταβάλλειν ὑπὸ τινος κινήσεται τήνδε τὴν κίνησιν, ἧς λέγεται ἀρχὴν
10 ἔχειν· τὸ γὰρ πεφυκέναι κινεῖσθαι κατὰ τινὰ κίνησιν ἀρχὴν ἔχειν ἐστὶ
τῆς τοιαύτης κινήσεως, ὡς ὁ εὐφυῆς ὢν πρὸς φιλοσοφίαν ἀρχὴν ἔχει φι-
λοσοφίας, οὐ τοῦ ποιῆσαι φιλόσοφον ἄλλον, ἀλλὰ τοῦ αὐτὸς γενέσθαι φι- 5
λόσοφος. εἰ οὖν ἡ τῶν σωμάτων φύσις μὴ ἔστιν ἀρχὴ τοῦ κινεῖν καὶ
ποιεῖν, ἀλλὰ τοῦ κινεῖσθαι καὶ πάσχειν, ὅταν ὁ Ἀριστοτέλης ποιητικὸν αἰ-
15 τιον λέγῃ τὴν φύσιν πῆ μὲν λέγων, ὅτι οὐδὲν μάτην ποιεῖ οὔτε ὁ θεὸς
οὔτε ἡ φύσις, πῆ δὲ δεικνύς, ὅτι κατὰ λόγους ἡ φύσις καὶ ἕνεκά του
ποιεῖ, ἢ ἄλλην τινὰ τὴν φύσιν ἐκείνην οἰητέον τὸν διὰ πάντων διήκοντα
δημιουργικὸν (νοῦν) ἢ εἰ περὶ τῆς αὐτῆς λέγει φύσεως, ὕλικῶς καὶ παθη-
τικῶς ἀκουστέον τοῦ λεγομένου, ὡς καὶ τῆς ἀρχῆς ἠκούομεν. 10

20 Ἐπιζητεῖ δὲ ὁ Ἀλέξανδρος ἐν τούτοις, πῶς ἔτι τὸ κυκλοφορητικὸν
σῶμα φυσικὸν ἔσται, εἰ τὸ μὲν φυσικόν, ὡς ὁ Ἀριστοτέλης φησὶν, ἀρχὴν
τοῦ πάσχειν ἔχει, τὸ δὲ κυκλοφορητικὸν ἀπαθές ἐστι. καὶ λέγει πρῶτον
μὲν λέγων, ὅτι καὶ ἀεικίνητον ἢ τὸ κυκλοφορητικόν, ἀλλὰ ἄλλοτε ἀπ'
ἄλλου καὶ ἐπ' ἄλλο κινούμενον ἔχει τὰ δυνάμει ἐν ἑαυτῷ· ἐφ' ὅσον δὲ
25 τοῦ δυνάμει κεκινώνηκεν, ἐπὶ τοσοῦτον καὶ παθητόν πῶς ἐστὶ· πᾶν γὰρ
τὸ δυνάμει ὕλικόν πῶς ἐστίν· ἔχει οὖν καὶ ἐκεῖνο ἀρχὴν κινήσεως τῆς 15
κατὰ τὸ κινεῖσθαι ἐν αὐτῷ, καὶ κατὰ τοῦτο φυσικόν ἐστίν. “ἢ ἄμεινον,
φησὶν, ἐπὶ τοῦ θείου ἀκούειν μὴ ὡς ἐπὶ τῶν ἀψύχων σωμάτων τὴν κατὰ
φύσιν κίνησιν, ἀλλ' ὡς ἐπὶ τῶν κατὰ ψυχὴν κινουμένων, ἃ οὐχ ὑπὸ τινος
30 ἕξωθεν κινεῖται, ἀλλ' ἐν αὐτοῖς ἔχει τὴν κινήτικὴν ἀρχὴν τε καὶ αἰτίαν.
ἀλλ' εἰ τοῦτο, φησὶ, πῶς οὐχὶ καὶ στάσεως ἀρχὴν ἔχει καὶ τῆς εἰς τὰ
ἐναντία κινήσεως; ἢ εἰς τὰ ἐναντία μὲν, φησὶν, οὐ κινήσεται, ὅτι μὴ ἔστι
τις ἐναντία κίνησις τῇ κυκλοφορίᾳ· οὐκ ἠρεμεῖ δέ, ὅτι μήτε ἐπὶ τοιαῦτα
κινεῖται, ἐν οἷς ἀνάγκη στῆναι τὸ γενόμενον, μήτε δεῖται στάσεως· ὅσα 20
35 γὰρ τῶν κινουμένων ὑφ' ἑαυτῶν καὶ ἵστασθαι πέφυκε, ταῦτα καὶ τοῦ
ἵστασθαι ἐξ αὐτῶν ἔχει τὴν δυνάμει”. ταῦτα μὲν ὁ Ἀλέξανδρος. τί δὲ
τὸ λεγόμενον ἐστὶ τὸ μὴ ὡς ἐπὶ τῶν ἀψύχων σωμάτων ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ
τὴν κατὰ φύσιν κίνησιν λαμβάνειν, ἀλλ' ὡς ἐπὶ τῶν κατὰ ψυχὴν κινου-
μένων, εἰσόμειθα σαφέστερον ὑπομνησθέντες τῆς δόξης αὐτοῦ, ἣν ἔχει

3 ἔχειν post ἑαυτοῦ a: om. F 15 οὐδὲν μάτην κτλ.] de caelo A 4. 271^a33

16 ἕνεκά του] cf. Phys. B 8. 199^a17 alias cf. Index Bonitzii p. 836^b 18 νοῦν a:

om. AFM αὐτῆς aA¹M: τοιαύτης A²F 21 ὁ om. aM 25 κεκίνηκεν a

28 ὡς ἐπὶ aAM: ὑπὸ A¹F 39 αὐτοῦ] Alexandri

περὶ τῆς τοῦ οὐρανοῦ ψυχῆς· τὴν γὰρ αὐτὴν οἶσται ψυχὴν εἶναι καὶ 282^v
 φύσιν ἐν τῷ οὐρανῷ. καὶ γράφει γε ἐν τῷ εἰς τὸ δεύτερον τῆς Περι οὐ- 25
 ρανοῦ ὑπομνήματι ταῦτα· “ἡμεῖς δὲ ἐπιχειροῦμεν δεικνύναί τοῦ θεοῦ σώ-
 ματος οὐκ ἄλλην μὲν τὴν φύσιν, ἄλλην δὲ τὴν ψυχὴν, ἀλλ’ ὡς ἡ βαρύτερ-
 5 τῆς γῆς καὶ τοῦ πυρὸς ἢ κρυφότερῃ” καὶ μετ’ ὀλίγα· “τίς γὰρ ἄλλη παρὰ
 ταύτην ἂν εἴη φύσις αὐτοῦ; τελειότερα γὰρ φύσις ἢ ψυχὴ· εὐλόγον δὲ
 τοῦ τελειότερου σώματος καὶ τὴν φύσιν εἶναι τελειότεραν”. τοῦτο οὖν
 ἐστὶ καὶ τὸ νῦν ῥηθὲν ὑπ’ αὐτοῦ τὸ τὴν κατὰ φύσιν κίνησιν τοῦ οὐρανοῦ
 ὡς ὑπὸ τῶν κατὰ ψυχὴν κινουμένων εἶναι. δῆλον δὲ ὅτι ταῦτα συμφώνως 30
 10 τῇ περὶ ψυχῆς ἑαυτοῦ δόξῃ λέγει ἐντελέχσιαν ἀχώριστον τῶν σωμάτων
 οἰόμενος τὴν ψυχὴν εἶναι, ὅποια τίς ἐστὶ καὶ ἡ φύσις.

p. 255^b31 Εἰ δὲ πάντα τὰ κινούμενα ἕως τοῦ ἅπαντα ἂν τὰ κι- 35
 νούμενα ὑπὸ τινος κινούτο.

Δείξας προσεχῶς, ὅτι τὰ φύσει λεγόμενα κινεῖσθαι, οὐχ ὑφ’ ἑαυτῶν
 15 ἀλλ’ ὑπ’ ἄλλων κινεῖται, ἔχων δὲ ὁμολογούμενον τὸ καὶ τὰ βίᾳ καὶ παρὰ
 φύσιν κινούμενα ὑπὸ τινος κινεῖσθαι (ἐναργὲς γὰρ τοῦτο), λαβῶν δὲ ὅτι καὶ
 ἐπὶ τῶν ζώων τὸ μὲν ὑπὸ τινος αὐτὰ κινεῖσθαι ἐναργὲς ἐστὶ καὶ ὁμολο-
 γούμενον, ζητεῖται δὲ μόνον ἐπ’ αὐτῶν, πῶς δεῖ χωρίσαι τὸ κινεῖν τοῦ 40
 κινουμένου. ταῦτα οὖν προσημολογησάμενος συνάγει λοιπὸν ἐκ τῶν κειμένων.
 20 ὅτι πάντα τὰ κινούμενα ὑπὸ τινος κινεῖται. εἰ γὰρ τῶν κινουμένων τὰ
 μὲν φύσει κινεῖται, τὰ δὲ παρὰ φύσιν καὶ βίᾳ, καὶ τὰ τε βίᾳ καὶ παρὰ
 φύσιν πάντα ὑπὸ τινος ἄλλου κινεῖται ἔξωθεν κινουόντος, καὶ τῶν φύσει τὰ
 μὲν ὑφ’ ἑαυτῶν ὡς τὰ ζῷα, τὰ δὲ οὐχ ὑφ’ ἑαυτῶν ὡς τὰ κοῦφα καὶ τὰ
 βαρέα καὶ ὅλως τὰ ἀπλᾶ τῶν σωμάτων, περὶ ὧν δέδεικται ὅτι καθ’ αὐτὸ
 25 μὲν ὑπὸ τοῦ γεννήσαντος καὶ ποιήσαντος κοῦφον ἢ βαρὺ, καὶ 45
 ὅλως τοιοῦτον οἶον γενόμενον ἐπὶ τὸ ἄνω ἢ ἐπὶ τὸ κάτω κινεῖται, κατὰ
 συμβεβηχὸς δὲ ὑπὸ τοῦ τὰ ἐμποδίζοντα καὶ κωλύοντα ἀφαιροῦντος, δῆλον
 ὅτι πάντα τὰ κινούμενα ὑπὸ τινος κινεῖται. οὐ γὰρ ἔστιν ἄλλα κινούμενα
 παρὰ τὰ εἰρημέα τὰ τε παρὰ φύσιν καὶ τὰ κατὰ φύσιν, καὶ τούτων ἡ
 30 διττὴ διαφορὰ· καὶ ἔστιν ὁ συλλογισμὸς τοιοῦτος· πάντα τὰ κινούμενα ἢ
 κατὰ φύσιν ἢ παρὰ φύσιν κινεῖται· πάντα δὲ τὰ παρὰ φύσιν καὶ κατὰ 50
 φύσιν κινούμενα ὑπὸ τινος κινεῖται· πάντα ἄρα τὰ κινούμενα ὑπὸ τινος κιν-
 εῖται. δύναται δὲ καὶ ὑποθετικῶς συνάγεσθαι, ὥσπερ καὶ δοκεῖ συνάγειν
 ὁ Ἀριστοτέλης· εἰ γὰρ πάντα τὰ κινούμενα ἢ φύσει ἢ παρὰ φύσιν κινεῖ-
 35 ται καὶ τὰ τε φύσει καὶ τὰ παρὰ φύσιν ὑπὸ τινος κινεῖται, πάντα τὰ κιν-
 ούμενα ὑπὸ τινος κινεῖται, τὸ δὲ πρῶτον (δέδεικται γάρ), τὸ ἄρα δεύτερον.
 φυσικώτερον δὲ νῦν ἔδειξεν, ὅτι πᾶν τὸ κινούμενον ὑπὸ τινος κινεῖται, ἥπερ
 ἐν τῷ πρὸ τούτου βιβλίῳ. ὁ δὲ Εὐδόμημος, ὅτι τὸ κινούμενον | ὑπὸ τινος 283^r

2 γε] δὲ a
 ζαι a

6 ἂν post γάρ a: post εἴη F

38 Εὐδόμημος] fr. 74 p. 98,14 Sp.

18 ζητεῖ A, corr. A¹

χωρί-

κινεῖται, δεῖνυσι καὶ ἐκ τῆς τῶν πρὸς τι συνυποστάσεως· “ὡς γὰρ τὸ 283^r
 τεμνόμενον, φησὶν, ἄλογον μὴ ὑπὸ τίνος τέμνεσθαι καὶ τὸ ἐλκόμενον μὴ
 ὑπὸ τίνος ἔλκεσθαι καὶ ὅλως τὸ ποιούμενον μὴ ὑπὸ τίνος ποιεῖσθαι, οὕτω
 καὶ τὸ κινούμενον μὴ ὑπὸ τίνος κινεῖσθαι”.

- 5 Ἀπορήσοι δ' ἂν τις, ὡς οἶμαι, πῶς τὰ κατὰ φύσιν κινούμενα τὴν το-
 πικὴν κίνησιν ὑπὸ τοῦ κινήσαντος αὐτὰ καθ' αὐτὰ κινεῖσθαι φησιν, εἴπερ
 τὸ μὲν γεννησαν καὶ ποιῆσαν τὴν οὐσίαν καὶ τὸ εἶδος ποιεῖ, καὶ τῆς κατὰ 5
 γένεσιν μεταβολῆς ἔστιν αἴτιον, ἄλλη δὲ ἢ κατὰ γένεσιν μεταβολὴ καὶ ἄλλη
 ἢ τοπικὴ κίνησις. καὶ ὅλως, εἰ τὸ γεννησαν καὶ ποιῆσαν πῦρ πέπαυται
 10 ἐνίοτε καὶ οὔτε πάρεστιν οὔτε ἐφάπτεται τοῦ κινουμένου, πῶς ὑπ' ἐκείνου
 λέγεται κινεῖσθαι τὸ πῦρ; ὥστε καὶ συναγαγεῖν, ὅτι πᾶν τὸ κινούμενον ὑπό-
 τινος ἄλλου παρ' αὐτὰ κινεῖται. καὶ ζητεῖσθω μὲν ἐπὶ πλεόν τοῦτο, λε-
 γέσθω δὲ τέως τὸ νῦν ἐπελθόν, ὅτι ἔστι μὲν πῶς κινήτικόν καὶ τὸ τοῦ
 εἶδους ποιητικόν τοῦ πεφυκότος κινεῖσθαι κατ' ἐκείνην τὴν κίνησιν· ποιεῖ 10
 15 γὰρ καὶ τὴν κίνησιν καὶ ἐνέργειαν τοῦ εἶδους μετ' αὐτοῦ, ὡς ὁ τὸν ἀμ-
 φορέα ποιῶν καὶ τὸ δέχεσθαι τὸν οἶνον ποιεῖ. οὐ μέντοι ὁ τὴν κίνησιν
 μετὰ τοῦ εἶδους ποιῶν κινεῖ κυρίως τὸ εἶδος κατ' ἐκείνην τὴν κίνησιν, ὡς
 ὁ τὸν λίθον τῇ χειρὶ κινῶν, εἴπερ μὴδὲ πάρεστιν ἔτι κινουμένῳ αὐτῷ τὸ
 ποιῶν, ἀλλὰ ἄλλη αὕτη φαίνεται κινουῦντος διαφορὰ, καθ' ἣν τὸ εἶδος
 20 ποιεῖ πεφυκὸς κινεῖσθαι καὶ κινούμενον, ἂν μὴ τι κωλύῃ. καὶ θαυμαστῶς
 γῦρεν καὶ ἐν τοῖς κατὰ φύσιν κινουμένοις τὸ ὑπὸ τίνος κινεῖσθαι τὸ κινού- 15
 μενον, ἐπειδὴ τὸ κινεῖσθαι πάσχειν τί ἐστι, τὸ δὲ πάσχον δεῖται τοῦ ποι-
 οῦντος. ἢ μὲν γὰρ τελεία ἐνέργεια ἐκ τῆς τελείας οὐσίας προοῦσα οὐ
 δεῖται τίνος ἄλλης τῆς παραγωγούσης αἰτίας, ἢ δὲ κίνησις ἀτελής οὕσα ἐνέρ-
 25 γεια καὶ πάθος μᾶλλον καὶ πολλῶ τῷ δυνάμει συγκεκραμένη δεῖται τοῦ
 ποιοῦντος αὐτήν.

p. 256^a4 Τοῦτο δὲ διχῶς. ἢ γὰρ οὐ δι' ἑαυτὸ τὸ κινουῦν ἕως τοῦ
 ἀνάγκη αὐτὸ ὑφ' ἑαυτοῦ κινεῖσθαι.

- Δείξας ὅτι πᾶν τὸ κινούμενον ὑπὸ τίνος κινεῖται, ἐφεξῆς ἀκολούθως
 30 ἂν ἐζήτει, πρότερον ὑπὸ κινουμένου κινεῖται τὸ κινούμενον ἢ ὑπὸ ἀκινήτου·
 διὰ δὲ τὸ πᾶσι σχεδόν, ὡς φησιν Εὐδόημος δοκεῖν τὸ κινουῦν κινεῖσθαι καὶ 30
 αὐτό, τῶν δὲ κινούντων ἅμα καὶ κινουμένων τὸ μὲν αὐτοκινήτῳ ἐστι, τὸ
 δὲ ὑπ' ἄλλου ἔξωθεν κινεῖται, δύο ὄντων ἀρχικῶν τῆς κινήσεως τοῦ τε
 ἀκινήτου καὶ τοῦ αὐτοκινήτου, τὸ αὐτοκίνητον πρῶτον παραδίδωσι καὶ
 35 δεῖκνυσιν, ὅτι ἔστι τι πρῶτον ἐν τοῖς κινουσί τε καὶ κινουμένοις, ὃ κινεῖ
 μὴ ὑπ' ἄλλου ἔξωθεν κινούμενον. διαιρεῖ δὲ πάλιν τὸ κινουῦν καθ' αὐτό

5 ἀπορήσοι AM: ἀπορήσει F: ἀπορήσετε a 6 κινήσαντος a: γεννησαντος AFM
 22 δεῖ in δεῖται mut. A¹ 27 ἑαυτὸ AF: αὐτὸ aM 28 αὐτοῦ a 30 ἂν ἐζήτει
 F: ἀνεζήτει A: ἀναζητεῖ aM ὑπὸ /// A 31 Εὐδόημος] fr. 75 p. 98, 22 Sp.
 δοκεῖν AM: δοκεῖ aF 33 post ὄντων addit τῶν F, quod recepit Brandisius in Scholiis
 34 τοῦ om. A

κατ' ἄλλην διαίρεσιν εἰς τε τὸ μὴ δι' ἑαυτὸ κινουῖν, ἀλλὰ δι' ἕτερον ἕξω· 283^v
 ἴθεν αὐτὸ κινουῖν καὶ εἰς τὸ δι' ἑαυτὸ κινουῖν. καὶ λέγει δι' ἕτερον μὲν
 ὡς τὸ κινουῖν τι τῆ ὑπ' ἄλλου κινεῖσθαι, ὡς ὁ μοχλὸς κινεῖ τὸ βᾶρος ἢ 35
 ὡς ἡ βακτηρία τὸν λίθον ἄλλου κινουῦντος αὐτήν. δι' ἑαυτὸ δὲ κινεῖ τὸ
 τὴν αἰτίαν ἐν ἑαυτῷ τοῦ κινεῖν ἔχον, ὥσπερ τὰ ζῷα καθ' ὀρμὴν οἰκείαν
 κινεῖ. καὶ πάλιν διαιρεῖ τὸ δι' ἑαυτὸ κινουῖν εἰς τε τὸ πρῶτον κινουῖν μετὰ
 τὸ ἔσχατον, ὅπερ ἐστὶ μόνως κινούμενον, ὥσπερ ὅταν ὁ ἄνθρωπος δι'
 ἑαυτὸν κινῶν ἄτε παρ' ἑαυτοῦ τὸ κινεῖν ἔχων κινῆ τὸν λίθον πρῶτος ὢν
 μετὰ τὸ ἔσχατον, ὅπερ ἐστὶν ὁ λίθος κινούμενος μὲν, μηκέτι δὲ ἄλλο τι
 10 κινῶν αὐτός, ὡς προσεχῶς τὸν λίθον ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου κινεῖσθαι. εἰς 40
 τε οὖν τοῦτο διαιρεῖ τὸ δι' ἑαυτὸ κινουῖν καὶ εἰς τὸ διὰ πλειόνων μέσων
 κινεῖν τὸ ἔσχατον, ὡς ὁ ἄνθρωπος ὁ δι' ἑαυτὸν κινῶν διὰ πλειόνων μέσων
 κινεῖ τὸν λίθον. ὅς ὑπέκειται ἔσχατος εἶναι κινούμενος, ὥσπερ ὅταν ὁ μὲν
 ἄνθρωπος κινῆ τὴν χεῖρα, ἡ δὲ χεῖρ τὴν βακτηρίαν, ἡ δὲ βακτηρία τὸν
 15 λίθον· ἔστω γὰρ καὶ ἡ χεῖρ τῶν μέσων. καὶ ὁ μὲν ἄνθρωπος κινεῖ οὐ
 τῆ ὑπ' ἄλλου κινεῖσθαι, ὁ δὲ λίθος κινεῖται μηκέτι ἄλλο τι αὐτὸς κινῶν.
 τὰ δὲ οὕτω κινουῦντα, φησί, κἂν ἄμφω κινῆ, τὸ τε προσεχῆς τῆ ἔσχατη 45
 ὥσπερ ἡ βακτηρία καὶ τὸ πρῶτον κινουῖν ὥσπερ ὁ ἄνθρωπος, ἀλλὰ μᾶλλον
 καὶ κυριώτερον τὸ πρῶτόν ἐστι κινήτικόν, τουτέστιν ὁ ἄνθρωπος, διότι
 20 ἐκεῖνος καὶ τὴν βακτηρίαν κινεῖ, ἀλλ' οὐχ ἡ βακτηρία τὸν ἄνθρωπον· καὶ
 ἄνευ μὲν τοῦ ἀνθρώπου ἡ βακτηρία οὐ κινήσει, ὁ δὲ ἄνθρωπος καὶ ἄνευ
 τῆς βακτηρίας κινεῖ. καὶ διὰ ταῦτα μᾶλλον ὁ ἄνθρωπος κινεῖ τῆς βακτη-
 ρίας, εἴπερ ὁ μὲν ἄνθρωπος οὐ δεῖται ἄλλου τοῦ κινουῦντος αὐτὸν πρὸς τὸ
 κινῆσαι, ἡ δὲ βακτηρία δεῖται· ὥστε πᾶν τὸ κινούμενον ὑπὸ τινος δεῖται 50
 25 τοῦ δι' ἑαυτὸ κινουῦντος, εἴ γε τὰ μὲν οὐ δι' ἑαυτὰ κινουῦντα, ἀλλὰ ὑπ'
 ἄλλων κινούμενα καὶ οὕτω κινουῦντα, δεῖται πάντως τοῦ δι' ἑαυτὸ κινουῦντος,
 καὶ οὐκ ἂν ἄλλως κινήσοι, τὰ δὲ δι' ἑαυτὰ κινουῦντα οὐ δεῖται τῶν οὐ δι'
 ἑαυτὰ κινουῦντων. πᾶν οὖν τὸ κινούμενον ὑπὸ τινος δι' ἑαυτὸ κινουῦντος
 ἀνάγκη κινεῖσθαι, ἢ προσεχῶς δὲ ἢ διὰ μέσου τινὸς τῶν ὑπ' ἄλλου κινου-
 30 μένων, καὶ εἰ προσεχῶς, τουτέστιν εἰ πρῶτον εὐθύς μετὰ τὸ μόνως κιν-
 ούμενόν ἐστι τὸ δι' ἑαυτὸ κινουῖν, οὐκ ἀνάγκη θάτερον εἶναι τὸ μέσον 283^v
 γινόμενον τοῦ τε ἑαυτὸ κινουῦντος καὶ τοῦ ἐσχάτου κινουμένου. ἀρκεῖ γὰρ
 τὸ ἑαυτὸ κινουῖν προσεχῆς ὄν τῆ κινουμένη καὶ πρῶτον μετ' αὐτὸ εἰς τὸ
 κινῆσαι αὐτό. εἰ οὖν ἀνάγκη τὸ ὑπὸ τινος κινούμενον ἢ προσεχῶς ἢ διὰ
 35 μέσου ὑπὸ τοῦ δι' ἑαυτὸ κινουῦντος, τουτέστι τοῦ αὐτοκινήτου, κινεῖσθαι,
 ἀνάγκη τῶν κινήτικῶν πρῶτον εἶναι τὸ αὐτοκίνητον. καὶ δείκνυσσι λοιπόν,
 ὅτι ἐστὶ τι τοιοῦτον ἐν τοῖς οὐσίς, ὃ κινεῖ κινούμενον αὐτὸ οὐχ ὑπὸ τινος 5
 ἕξωθεν, ἀλλ' ὑφ' ἑαυτοῦ. εἰ γὰρ πᾶν τὸ κινούμενον καὶ οὕτω κινουῖν ὑπὸ
 τινος ἕξωθεν ἄλλου κινήσεται καὶ ἐκεῖνο ὑπ' ἄλλου καὶ τοῦτο αἰεὶ οὕτως.
 40 εἰς ἄπειρον ἀνάγκη εἶναι· ἀλλὰ μὴν τοῦτο ἀδύνατον· οὐ γὰρ ἔσται, φησί,

S ἔχον a 18 ὥσπερ (ante ἡ) aM: om., sed suppl. A¹: οἶον F 23 fortasse
 ἄλλου του 32 ἐαυτοῦ, / itemque ante κινουῖν (33) A 34 τὸ iterat a διὰ --
 (erasum) A

τὸ πρῶτον κινουῦν λαβεῖν, μὴ ὄντος δὲ τοῦ πρώτου κινουῦντος οὐδὲ τὸ τε- 283^v
 λευταῖον ἂν εἶη τὸ προσεχὲς τῷ κινουμένῳ μὲν, μηκέτι δὲ κινουῦντι. εἰ
 οὖν μήτε πρῶτον μήτε τελευταῖον ἐστὶ κινουῦν, οὐκ ἔστι κινήσεις· μὴ ὄντος
 γὰρ τοῦ κινουῦντος οὐδὲ τὸ κινούμενον ἔσται· οὐκ ἄρα εἰς ἄπειρον ἰέναι 10
 5 χρῆ ἄλλο πρὸ ἄλλου τιθέντα κινουῦν τε καὶ κινούμενον. ἔστιν ἄρα τὸ πρῶ-
 τον κινουῦν μὴ ὑφ' ἑτέρου κινούμενον. καὶ συνάγει λοιπὸν τὰ ἀδειγμένα,
 δέδεικται δέ, ὅτι πᾶν τὸ κινούμενον ὑπὸ τινος κινεῖται, καὶ προσετέθη ὅτι
 τὸ ὑπὸ τινος κινούμενον ὑπὸ πρώτου κινουῦντος κινεῖται, ὃ προσελήφθη
 ὅτι τὸ πρῶτον κινουῦν κινεῖται μὲν, οὐχ ὑπ' ἄλλου δέ (οὐ γὰρ ἂν ἔτι
 10 πρῶτον ἦν, καὶ εἰς ἄπειρον ἀνάγκη προΐέναι τὰ κινουῦντα καὶ κινούμενα,
 καὶ οὕτως ἀνηρεῖτο ἢ κινήσεις), ὥστε πᾶν τὸ κινούμενον ὑπὸ πρώτου κιν- 15
 νεῖται τοῦ αὐτοκινήτου. καὶ γὰρ ἀναιρουμένου μὲν τούτου ἀναιρεῖται καὶ
 τὰ μὴ οὕτω κινουῦντα, ἐκείνων δὲ ἀναιρουμένων, τοῦτο οὐ συναναιρεῖται.
 ὅλως δὲ τὸ ὑπ' ἄλλου κινούμενον ὑστερόν ἐστι τοῦ κινουῦντος κινούμενου
 15 καὶ αὐτοῦ, πρῶτον ἄρα τοῦτο. ἔτι δὲ τὸ κινουῦν τῷ κινουμένῳ αἰτίον ἐστὶ
 τοῦ κινεῖσθαι. τὸ δὲ αἰτιατὸν ὑστερον τοῦ αἰτίου, πρῶτον ἄρα κινεῖ κινού-
 μενον τὸ αὐτὸ κινουῦν. προστίθησι δὲ ὁ Εὐδόμηος, ὅτι καὶ τῶν ἐνταῦθα
 κινήσεων αἱ ζωτικαὶ φαίνονται κινήσεις αἰτιαται, καὶ ἡ οὐρανία τῆς τῶν στοι-
 χείων δηλονότι μεταβολῆς. δοκεῖ δὲ καὶ αὕτη ζωτικὴ πως εἶναι· οὐ γὰρ 20
 20 ὑπ' ἄλλου κινεῖται ὁ οὐρανός, ἀλλ' ὑφ' ἑαυτοῦ.

p. 256^a21 Ἔτι δὲ καὶ ὧδε τὸν αὐτὸν τοῦτον λόγον ἔστιν ἐπελ-
 θεῖν ἕως τοῦ ἢ ἔρχεται ποτε εἰς τὸ τοιοῦτον.

Ἄρα μὲν γὰρ ὁ αὐτὸς ἐστὶ λόγος οὗτος τῷ πρὸ αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς λέ- 30
 γει. “διαφέρει δέ, φησὶν ὁ Ἀλέξανδρος, τῇ ἐφόδῳ, ὅτι ἐκεῖ μὲν ἡ ἀρχὴ
 25 τῆς δεξιᾶς ἀπὸ τοῦ τὸ κινούμενον ἢ ὑπὸ αὐτῷ κινουῦντος κινεῖσθαι ἢ οὐχ
 αὐτῷ ἀλλ' ὑπ' ἄλλου, ἐνταῦθα δὲ ἀπὸ τοῦ κινουῦντος ἢ δεξιᾶς αὐτῷ
 πρόεισι· λαμβάνει γὰρ πᾶν τὸ κινουῦν, ὥσπερ τι κινεῖ (ἀδύνατον γὰρ τι
 κινεῖν μὲν, μηδὲν δὲ κινεῖν), οὕτω καὶ τινὲ κινεῖν.” μήποτε δὲ οὐ ταύτη
 διενηρόχασιν οἱ λόγοι· καὶ γὰρ καὶ ὁ ἦδη ῥηθεις ἀπὸ τοῦ κινουῦντος ἐπε-
 30 χειρήθη λέγων ἢ γὰρ οὐ δι' ἑαυτὸ τὸ κινουῦν, ἀλλὰ δι' ἕτερον δὲ κινεῖ τὸ 35
 κινουῦν ἢ δι' ἑαυτό', ἀλλ' ὃ διαφέρει τὸ δι' ἑαυτὸ κινεῖν τοῦ ἑαυτῷ κινεῖν
 καὶ τὸ δι' ἕτερον τοῦ ἄλλου, ταύτη διενηρόχασιν οἱ λόγοι. διαφέρει δὲ
 ταῦτα τῷ τὸ μὲν δι' ἑαυτὸ κινουῦν ὡς ἐν αὐτῷ τὴν ἀρχὴν τῆς κινήσεως
 ἔχον κινεῖν, τὸ δὲ αὐτῷ κινουῦν ὡς προσεχῶς ἐφαπτόμενον τοῦ κινουμένου
 35 τὸ τὴν ἀρχὴν τῆς κινήσεως ἐν αὐτῷ ἔχον. τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ ῥηθὲν
 ὑπ' αὐτοῦ οἶον ἄνθρωπος ἢ αὐτὸς ἢ τῇ βακτηρίᾳ καὶ ὁ ἀνεμος
 κατέβαλεν ἢ αὐτὸς ἢ ὁ λίθος, ὃν ἔωσεν. ὥσπερ οὖν πρότερον τὸ 40

9 οὐδὲ γὰρ a 11 ἀναιρεῖται F. fortasse (ἂν) ἀνηρεῖτο 17 Εὐδόμηος] fr. 70
 p. 99, 27 Spengel. 19 εἶναι om. a 23 γὰρ AFM: om. recte, ut videtur, a
 25 αὐτῷ κινουῦντος aM: αὐτῷ (sic) κινουῦντος A: αὐτῷ κινουῦντι F: τοῦ αὐτῷ κινουῦντος in
 Aldina corrigebat Brandisius 33 τῷ τῷ τὸ A

- δι' ἕτερον κινουὺν ἀνάγκηεν εἰς τὸ δι' ἑαυτὸ κινουὺν καὶ ἔδειξεν, ὅτι ἐὰν ἦ 283v
τὸ δι' ἕτερον κινουὺν, ἀνάγκη τὸ δι' ἑαυτὸ κινουὺν προϋπάρχειν, οὕτως τὸ
ἢ κινεῖ τὸ κινουὺν μέσον ὃν τοῦ τε πρώτου κινουόντος καὶ τοῦ ἐσχάτου κι-
νουμένου ἀνάγει εἰς τὸ αὐτῆ κινουὺν καὶ δείκνυσιν, ὅτι ὅταν τινὲ κινῆ, αἰεὶ
5 ἕτερον ἀνάγκη εἶναι πρότερον τὸ αὐτὸ ἑαυτῆ κινουὺν, ὃ καὶ τὴν ἀρχὴν ἐν
ἑαυτῆ τῆς κινήσεως ἔχει καὶ προσεχές ἐστί τῆ κινουμένη, καὶ οὐ δι'
ἄλλου αὐτὸ κινεῖ. τοὺς μὲν οὖν λόγους οὕτως οἶμαι χρῆ διακρίνειν,
τοῦ Εὐδόξμου καὶ συνάψαντος αὐτοὺς ἐν οἷς φησι· “τὸ δὴ κινουὺν ἢ δι' 45
αὐτὸ κινεῖ ἢ δι' ἄλλο καὶ ἑαυτῆ ἢ ἄλλω.”
- 10 Λαβὼν δὲ τὸ πᾶν τὸ κινουὺν τινὲ κινεῖν διαιρεῖ τὸ τινὲ κινουὺν εἰς τε
τὸ αὐτῆ κινουὺν καὶ τὸ ἄλλω· καὶ γὰρ ὁ δι' αὐτοῦ τι καὶ μὴ διὰ μέσου
τινὸς κινῶν τινὲ κινεῖ, ὡς ὁ ἄνθρωπος ὅταν αὐτὸς κινῆ τὸν λίθον· τῆ
γὰρ αὐτοῦ σώματι κινεῖ αὐτὸν ἀπτομένη αὐτοῦ. ἀλλὰ καὶ εἰ διὰ τῆς
βακτηρίας κινεῖ αὐτόν, τινὲ καὶ τότε κινεῖ· τί γὰρ καὶ ἡ βακτηρία. εἶτα
15 προσλαμβάνει τῆ διαιρέσει ταύτῃ τὸ ἀδύνατον εἶναι τὸ δι' οὐ κινεῖ τί ἄλλο 50
ὢν χωρὶς τοῦ αὐτῆ κινουόντος κινεῖν. μὴ γὰρ κινουόντος τοῦ ἀνθρώπου, ὅς
αὐτῆ κινεῖ, οὐκ ἂν ἡ βακτηρία ποτὲ κινήσει τὸν λίθον· οὐδὲ γὰρ ἂν τὴν
ἀρχὴν αὐτῆ κινεῖτο. τὸ μὲν γὰρ αὐτῆ κινουὺν, οὐκ ἐξ ἀνάγκης προσδεῖ-
ται τοῦ δι' οὐ κινήσει. αὐταρκεὶς γὰρ καὶ δι' αὐτοῦ τοῦτο ποιεῖν, τὸ δὲ
20 μέσον δι' οὐ κινεῖται τι τοῦτο πάντως δεῖται τοῦ αὐτῆ κινουόντος, ἵνα κι-
νηθῆν ὑπ' ἄλλου κινήσει. εἰ γὰρ μὴ εἴη τοιοῦτόν τι, ἀλλ' αἰεὶ τὸ λαμ-
βανόμενον ὑπὸ τινος ἄλλου κινεῖτο, ἐξωθεν καὶ αὐτοῦ κινουμένου καὶ τοῦτο
αἰεὶ. | εἰς ἄπειρον πάλιν ἢ πρόοδος γίνετο ἂν τῶν κινούντων τε καὶ κι- 284r
νουμένων· τοῦτο δὲ ἄπορον· καὶ ἄπλῶς μὲν· εἰ γὰρ μὴ εἴη, ὅθεν ἡ
25 ἀρχὴ τῆς κινήσεως, οὐδ' ἂν κίνησις εἴη· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ δειχθῆν
ἐν τῆ πρὸ τούτου βιβλίῳ. ἔσται γὰρ ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ ἄπειρος
κίνησις ἀπείρου γινόμενου τοῦ κινουμένου μετέθους. εἰ γὰρ ἄπειρα εἴη τὰ
κινουόμενα τε καὶ τὰ κινούμενα, ἀναγκαῖον ἐν τι μέγεθος ἐξ αὐτῶν γίνεσθαι, 5
καὶ μὴ συνεχές, ἀλλὰ τῆ ἀπτεσθαι· πάντα γὰρ τὰ κατὰ τόπον κινουόμενα
30 τῆ αὐτὰ κινεῖσθαι ἀπτόμενα κινεῖ. ἀνάγκη ἄρα στῆναι· ὥστε εἰ πᾶν τὸ
κινουὺν τινὲ κινεῖ καὶ ἢ αὐτῆ ἢ ἄλλω, τὸ δὲ ἄλλο, ἢ κινεῖ τὸ κινουὺν, δεῖ-
ται πρὸ τούτου ἑαυτῆ κινουόντος, πρῶτον ἂν εἴη τῶν οὕτω κινούντων τὸ
αὐτῆ κινουὺν. τὸ δὲ αὐτῆ κινουὺν κινεῖται μὲν, οὐχ ὑπ' ἄλλου δέ· ὑπ'
ἑαυτοῦ ἄρα· τὸ ἄρα πρῶτον κινουὺν καὶ κινούμενον αὐτοκινήτον. καὶ γὰρ
35 μὴ εὐθύς τὸ κινούμενον ὑπὸ αὐτοκινήτου κινῆται, ἀλλὰ δι' ἄλλων μέσων, 10
ὑπὸ τοῦ αὐτοκινήτου κυρίως ἔσται κινούμενον, οὐ χωρὶς οὐδὲ τὸ μεταξὺ
κινεῖσθαι ἢ κινεῖν ἐδύνατο. καὶ τὸ ἀναγκαῖον ἐδήλωσεν τοῦ λόγου διὰ τοῦ

7 αὐτὸ AFM: αὐτὸ a S Εὐδόξμου] fr. 77 p. 101,20 ἐν... οἷς A 17 κινήσει
aF (cf. p. 1221,27. 1226,31): κινήσει A: κινήση M 18 ἐξ... A 20 πάντος a
αὐτῆ] αὐτῶ (sic) A: αὐτῆ a: αὐτοῦ FM 21 κινήσει a 26 πρὸ τούτου βιβλίῳ] H 1. 242b30 sqq.
27 εἰ γὰρ κτλ.] cf. Themist. p. 426,6 sqq. 32 τούτου AM:
τούτου τοῦ aF, at cf. p. 1222,25 34 καὶ om. a 35 κινῆται FM: κινεῖται a
μέσον a

ὅταν δὴ τινι κινήσει ἀεὶ ἕτερον καὶ τῶν ἐξῆς. ὅταν γὰρ τὸ κινεῖν διὰ 284^r
μέσου τινὸς κινήσει ἕτερόν τι, τότε ἀνάγκη εἶναι πρῶτον τὸ αὐτὸ ἑαυτῷ
κινεῖν, ἵνα μὴ ἐπ' ἀπειρον ἴωμεν πρὸ μέσου μέσον ἀεὶ τιθέντες. νῦν δὲ
τῷ τινὶ ἐπὶ τοῦ ἄλλου κινεῖντος ἐχρήσατο, καίτοι πρότερον καὶ τὸ αὐτῷ
5 κινεῖν τινὶ κινεῖν εἶπεν.

Ἐν δὴ τούτοις δύο μοι πρόσεσιν ἀπορεῖν, ἐν μὲν πῶς ὡς ἄτοπον 15
εἶπεν τὸ μὴ εἶναι τι πρῶτον κινεῖν μηδὲ ἔσχατον, εἶπερ καὶ ἡμεῖς λέγο-
μεν τῶν στοιχείων ἐξ ἀλλήλων γινόμενων μὴ εἶναι τι τὸ πρῶτως κινεῖν
ἢ τελευταίως, ἀλλ' ἐπ' ἀπειρον τὴν κίνησιν εἶναι κύκλῳ περιούσαν; ἐκ
10 γὰρ γῆς ὕδωρ καὶ ἐξ ὕδατος ἀέρα καὶ ἐξ ἀέρος πῦρ καὶ ἐκ πυρὸς πάλιν
ἀέρα καὶ γῆν ἐν τῇ Περὶ γενέσεως ἐμάθομεν γίνεσθαι. οὐβέτερον δὲ ἀπο-
ρήσειεν ἂν τις, πῶς πᾶν τὸ κινούμενον ὑπὸ πρῶτου τοῦ αὐτοκινήτου κινεῖ-
σθαι λέγεται, εἶπερ τὰ στοιχεῖα ὑπ' ἀλλήλων κύκλῳ κινεῖσθαι φαμεν 20
φυσικῶς, καὶ οὐχ ὡς τὰ ζῷα κινεῖντα ἄλλα. μήποτε οὖν πρὸς ἅμω
15 ῥητέον τὰς ἀπορίας, ὅτι τὰ μὲν στοιχεῖα ἐξ ἀλλήλων ὡς ὕλικῶν γίνονται
ἄλλο ἐξ ἄλλου, καὶ οὕτως εἰς κύκλον ἀνακάμπτει ἢ γένεσις αὐτῶν· ἐκ
γὰρ ὕδατος ἀήρ, οὐχ ὅτι τὸ ὕδωρ ποιεῖ τὸν ἀέρα ἢ κινεῖ, ἀλλ' ὅτι μετα-
βάλλεται τὸ ὕδωρ εἰς ἀέρα. νῦν δὲ κινεῖν ζητεῖ ὁ λόγος τὸ ποιοῦν κι-
νεῖσθαι τὸ κινούμενον, ὡς ἐπὶ τῶν κατὰ τὸν τρόπον κινουμένων καὶ κινούντων,
20 ἐπ' ὧν ἀνάγκη εἶναι τι πρῶτον κινεῖν καὶ ἔσχατον κινούμενον καὶ τὸ 25
πρῶτως κινεῖν αὐτοκινήτον, ἵνα μὴ ἐπ' ἀπειρον ὁ λόγος προῖη πᾶν τὸ
κινεῖν ἐξῶθεν καὶ αὐτὸ λέγων κινεῖσθαι ὑπ' ἄλλου. ἀλλὰ τοῦτο μὲν καὶ
ἔτι πλέον διαρθρωτέον, τοῖς δὲ ἐξῆς τῆς λέξεως ἐφεπώμεθα.

p. 256^b3 Πρὸς δὲ τοῖς εἰρημένοις καὶ ὧδε σκοποῦσι ἕως τοῦ δέ-
25 δεῖχται γὰρ πρότερον ὅτι ἀνάγκη κίνησιν ἀεὶ εἶναι.

Αὕτη ἢ ἐπιχειρήσις τισι μὲν ἔδοξεν, ὡς ὁ Ἀλέξανδρός φησι, τῇ μετ' 35
αὐτὴν ἀκολουθεῖν ἐπιχειρήσει τῇ δεικνύσει, ὅτι τοῦ αὐτοκινήτου τὸ μὲν
ἔστι κινούμενον, τὸ δὲ κινεῖν ἀκίνητον ὄν, ἧς ἐπιχειρήσεως ἀρχή· “ἀλλὰ
μὴν εἴ γε δέοι σκοπεῖν πότερον αἴτιον κινήσεως καὶ ἀρχή.” δοκεῖ γὰρ
30 ταύτη μὲν ἔπασθαι ἢ δεῖξις τοῦ τὸ πρῶτον κινεῖν ἀκίνητον εἶναι τέλος
ἔχουσα τό· “ἔτι εἶπερ ἢ ἢ κλη αὐτὴ αὐτὴν κινεῖ, τὸ μὲν κινήσει αὐτῆς, τὸ
δὲ κινήσεται· ἢ ἄρα AB ὑφ' ἑαυτῆς τε κινήσεται, καὶ ὑπὸ τῆς A.”
τούτοις δὲ ἀκολουθεῖν δοκεῖ τὸ νῦν λεγόμενον διὰ τοῦ πρὸς δὲ τοῖς εἰ- 40
ρημένοις καὶ ὧδε σκοποῦσι καὶ τῶν ἐξῆς· προσκατασκευάζεσθαι γὰρ
35 διὰ τούτων τὰ δι' ἐκείνων ἀποδεδειγμένα. διὸ καὶ ἀξιούσι τινες ἐκεῖνα
προγεγράφθαι τε καὶ προαναγινώσκεισθαι. εἰ μὲντοι ἢ νῦν γεγραμμένη
τηροῖτο τάξις, ὅπερ ὑγιέστερον καὶ ὁ Ἀλέξανδρος ἐγκρίνει, ἐπαγγέλλεται

4 τὸ αὐτῷ aF²M: τῷ αὐτῷ A: τῷ αὐτῷ F¹

10 πάλιν, πάλι in rasura, A

11 Περὶ γενέσεως] B 3. 5. 332^b30

25 γὰρ AFM: γὰρ τοῦτο (ut Arist. codd.

F1) a 26 τισι] cf. Themistius p. 426, 10 sqq. Speng.

28. 29 ἀλλὰ μὴν κτλ.]

p. 257^a27

32 AB scripsi conl. f. 288^v33: β libri

κατ' ἄλλον τρόπον ἀποδείξεως τὸ αὐτὸ δεῖξαι τοῖς φηάσασιν, ὅτι ἐν τοῖς 284^r
κινουμένοις καὶ κινουῖσι πρῶτον ἔστι κινῶν τὸ αὐτοκίνητον. μεταξύ δὲ
παρεμβάλων, ὅτι τὸ πρῶτον ἀπλῶς κινῶν ἀκίνητον ἀνάγκη εἶναι, συνάπτει 15
τὸν περὶ τοῦ αὐτοκινήτου λόγον τοῦ πρώτου. οὐχὶ τῶν ἀπλῶς κινούντων,
5 ἀλλὰ τῶν μετὰ τοῦ κινεῖσθαι καὶ αὐτὰ κινούντων, ζητῶν, τίς ὁ τρόπος
τῆς ἐν τούτῳ κινήσεως, καὶ δεικνύς, ὅτι τὸ κινῶν ἐν αὐτῷ ἀκίνητον ἂν
κινεῖ. ἢ καὶ τοῦτο μὲν δείκνυσιν, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ συναποδείκνυσιν αὐτῷ
τὸ ἀρχὴν κινήσεως ἢ τὸ ἀκίνητον ἢ τὸ αὐτοκίνητον εἶναι. τοῦτο δὲ
συναποδείκνυται δειχθέντι τῷ μὴ πᾶν τὸ κινούμενον ὑπὸ τινος ἔξωθεν κι-
10 νεῖσθαι, καὶ αὐτοῦ ὑπὸ τινος ἔξωθεν κινουμένου. τοῦτο δὲ δεικνύεται μὲν ἧδη 50
δι' ἄλλων ἐπιχειρημάτων, δείκνυσι δὲ καὶ νῦν τῷ ἐξ ἀκολουθίας καὶ διαι-
ρέσεως ἀνασκευαστικῷ τῷ τῷ χρώμενος. καὶ ἔστιν ἡ ἐπιχείρησις τοιαύτη·
εἰ πᾶν τὸ κινούμενον ὑπὸ κινουμένου τινος ἔξωθεν καὶ αὐτοῦ κινεῖται, ἢ
15 κατὰ συμβεβηκὸς τὸ κινούμενον κινεῖ ἢ καθ' αὐτό· κατὰ συμβεβηκὸς δὲ
τὸ κινούμενον κινεῖ, ὅταν μὴ τῷ κινεῖσθαι κινῆ, ἀλλ' ἐνδέχεται αὐτὸ καὶ
κινεῖσθαι κινῶν, καὶ μὴ κινεῖσθαι. εἰ οὖν μήτε καθ' | αὐτό μήτε κατὰ 284^r
συμβεβηκὸς πᾶν τὸ κινῶν ὑπὸ τινος ἔξωθεν καὶ αὐτὸ κινεῖται, ὡς δεῖξει,
ἄλλοιον ὅτι οὐ πᾶν τὸ κινούμενον ὑπὸ κινουμένου τινος ἔξωθεν καὶ αὐτοῦ
20 κινεῖται, ἀλλ' ὑπὸ τινος μὲν κινεῖται πάντως τὸ κινούμενον, ἢ αὐτοκινήτου
τῷ πρῶτως κινῶντος. καὶ εἰ μὲν ὑπὸ τινος ἔξωθεν πρῶ-
τως κινῶντος κινεῖται τὸ κινούμενον, ἀκίνητόν ἐστι τὸ κινῶν· εἰ δὲ ὑπὸ
μηδενὸς ἔξωθεν τὸ πρῶτως κινούμενον κινεῖται, αὐτοκίνητον ἔσται. καὶ 5
ὅτι μὲν κατὰ συμβεβηκὸς οὐχ οἷόν τε τὸ κινῶν κινεῖσθαι δείκνυσιν οὕτως·
εἰ τὸ κινῶν κατὰ συμβεβηκὸς κινεῖται κινούμενον καὶ μὴ καθ' αὐτό καὶ
25 αὐτὸ κινεῖται, οὐκ ἐξ ἀνάγκης κινεῖται τὸ κινῶν· εἰ δὲ μὴ ἐξ ἀνάγκης,
ἐνδέχεται τὸ κατὰ συμβεβηκὸς κινούμενον καὶ οὕτως κινῶν μὴ κινεῖσθαι
ποτε. ἐὰν οὖν υποθώμεθα τὸ ἐνδεχόμενον γενέσθαι γενόμενον, τοῦτο δὲ
ἐστὶ τὸ κατὰ συμβεβηκὸς ποτε τῷ κινεῖσθαι κινῶν, ψευδὸς μὲν δυνατὸν
ἀκολουθῆσαι, ἐὰν μήπω τότε μὴ κινούμενον κινῆ, ὅτε καὶ ἡ ὑπόθεσις 10
30 ψευδὴ· οὐ μὴν ἀδύνατον τὸ μὴ κινούμενον κινῆσαι. καὶ γὰρ ἡ κατὰ
συμβεβηκὸς κινεῖσθαι λέγουσα ὑπόθεσις οὐκ ἀδύνατον, ἀλλὰ δυνατὸν ἐστὶ
τὸ μὴ κινεῖσθαι. ἐδείχθη δὲ ἐν τοῖς Ἀναλυτικοῖς, ὅτι δυνατῷ ἀδύνατον
οὐκ ἔπεται. εἰ οὖν ὑποτεθέντος τοῦ μὴ κινεῖσθαι κινῶν ἀδύνατον ἀκο-
λουθεῖ τι τὸ μὴ εἶναι κίνησιν, ἀδύνατος ἢ τοῦ κατὰ συμβεβηκὸς ὑπόθεσις,
35 ἀκολουθεῖ δὲ τὸ μὴ εἶναι κίνησιν τῷ πᾶν τὸ κινούμενον ὑπὸ κινου-
μένου κινεῖσθαι, εἰ κατὰ συμβεβηκὸς τεθεῖη κινούμενον. εἰ γὰρ μὴ κι- 15
νοῖτο τὸ κινῶν, οὐδ' ἂν κινεῖται διὰ τὴν ὑπόθεσιν τὴν λέγουσαν πᾶν τὸ
κινούμενον ὑπὸ κινουμένου κινεῖσθαι. μὴ ὄντος δὲ τοῦ κινῶντος, οὐδὲ
κινούμενον ἂν εἶη, τοῦ δὲ κινουμένου μὴ ὄντος οὐδὲ κινήσις περιλείπεται.

1 δεῖξεν a 5 αὐτὰ AFM 10 τοῦτο δὲ a- 15 κινῆ] κινεῖ a ἐνδέχεται
aF: ἐνδέχεται AM 24 κινεῖται a: κινεῖ τὸ AFM καθ' αὐτό a: καθ' AFM
28 τὸ τὸ κ. σ. κινούμενον ποτε μὴ κινεῖσθαι κινῶν a 32 Ἀναλυτικοῖς] A 13. 32^a 18:
cf. Zeller *Sitzungsber. d. Berl. Akad.* 1882, 155 39 περιλείπεται, sed corr. A¹

ἐν γὰρ τῷ κινουμένῳ ἐστὶν ἡ κίνησις, τὸ δὲ μὴ εἶναι κίνησιν ἀδύνατόν 284^v
 ἐστὶ· δέδεικται γὰρ καὶ ἐναργές ἐστίν, ὅτι κίνησις αἰεὶ ἐστὶ. τὸ δὲ ψευ-
 δος δὲ ἴσως ὁ Ἀλέξανδρος εἰρησθαί φησιν, ὅτι οὐκ ἀνάγκη, εἰ ψευ-
 δὴς ἢ πρότασις, καὶ τὸ συμπέρασμα ψευδὲς εἶναι· δέδεικται γὰρ, ὅτι καὶ 20
 5 ἐκ ψευδῶν ἀληθές τι συνάγεται. μήποτε δὲ οὐ διὰ τοῦτο νῦν πρόσκειται
 τὸ ἴσως, ἀλλ' ὅτι ἂν κατὰ συμβεβηκὸς ὑποτείῃ κινεῖσθαι τὸ κινουῦν,
 ληφθῆ δὲ μὴ κινούμενον, ψευδὸς μὲν ἐνίοτέ ἐστὶ τὸ ληφθέν, ἐὰν τύχη
 κινούμενον, οὐ μέντοι ἀδύνατον, ὅτι τὸ κατὰ συμβεβηκὸς ὑποτεθὲν κινεῖ-
 σθαι, δύναται ποτε καὶ μὴ κινεῖσθαι.

10 p. 256^b13 Καὶ εὐλόγως δὲ τοῦτο συμβεβηκεν ἕως τοῦ καὶ κρατοίῃ 25
 ἂν ἀμιγῆς ὢν.

Ἐλέγξας τὸν λέγοντα λόγον, ὅτι πᾶν τὸ κινούμενον καὶ αὐτὸ κατὰ
 συμβεβηκὸς οὕτως κινεῖ, ὅσον μεταβῆναι ἐπὶ τὸ δεικνύναι, ὅτι μὴδὲ καθ' 35
 αὐτὸ κινούμενον τὸ κινουῦν κινεῖ, πρῶτον τὴν ὅλην ὑπόθεσιν ἀναιρεῖ τὴν
 15 πρὸ τῆς διαιρέσεως τῆς εἰς τὸ κατὰ συμβεβηκὸς καὶ τὸ καθ' αὐτό. ἦν
 δὲ ἡ ὑπόθεσις ἡ λέγουσα πᾶν τὸ κινουῦν καὶ αὐτὸ κινούμενον ὑπ' ἄλλου
 κινεῖν· ἀναιρεῖ δὲ αὐτὴν δεικνύς, ὅτι πρὸ τῶν κινουμένων καὶ οὕτω κιν-
 ούντων ἔστιν, ὃ ἀκίνητον ὄν οὕτω κινεῖ. καὶ τότε τὸ ἕτερον τμήμα τῆς
 διαιρέσεως ἐλέγχει τὸ λέγον, ὅτι πᾶν τὸ κινουῦν καθ' αὐτὸ κινούμενον καὶ
 20 αὐτὸ κινεῖ. τέως δὲ καθόλου δεικνυσιν, ὅτι μὴ πᾶν τὸ κινουῦν κινούμενον 40
 καὶ αὐτὸ κινεῖ διὰ τοῦ δεῖξαι, ὅτι εὐλογίῳν ἐστὶ τὸ πρῶτον κινουῦν ἀκίνητον
 εἶναι, καὶ ὅτι ἔστι τι ὃ κινεῖ ἀκίνητον ὄν. τοῦτο δὲ δεικνυσι λαβῶν, ὅτι
 ἀνάγκη τρία εἶναι ἐν τῇ κινήσει τὸ κινούμενον, ὅπερ ἐναργῶς ὀραταί, καὶ
 τὸ κινουῦν (πᾶν γὰρ τὸ κινούμενον ὑπὸ κινούντος κινεῖται) καὶ μέσον
 25 ἀμφοῖν τὸ ἧ κινεῖ τὸ κινουῦν. κεῖται γὰρ ὅτι πᾶν τὸ κινουῦν τί τε κινεῖ,
 τουτέστι τὸ κινούμενον, καὶ τινί, τουτέστι τῷ ἧ κινεῖ. τριῶν οὖν τούτων
 ὄντων τὸ μὲν κινούμενον ὑπὸ τοῦ κινούντος κινεῖσθαι μὲν ἀνάγκη, οὐ μὴν 45
 καὶ κινεῖν· οὐ γὰρ, εἴ τι κινεῖται, τοῦτο ἀνάγκη ἄλλο τι κινεῖν· τὸ γὰρ
 ἔσχατον κινούμενον κινεῖται μὲν, οὐκέτι δὲ ἄλλο κινεῖ· τὸ δὲ ἧ κινεῖ τὸ
 30 κινουῦν ἀνάγκη καὶ κινεῖσθαι καὶ κινεῖν. τὸ γὰρ διὰ τινος κινουῦν τι τρίτον,
 οὐκ ἂν ἐκεῖνο κινήσει, εἰ μὴ πρῶτον κινήσει τὸ δι' οὗ κινεῖ. ὁ γὰρ τὸν
 λίθον τῇ ῥάβδῳ καὶ διὰ μέσης τῆς ῥάβδου κινῶν, πρῶτην κινεῖ τὴν ῥάβδον·
 τὰ γὰρ μεταξὺ τῶν τε πρώτων κινούντων καὶ τῶν ἐσχάτων κινουμένων
 καὶ κινεῖν ἀνάγκη καὶ κινεῖσθαι. καὶ τὴν ἀνάγκην αὐτὸς ἔδειξεν εἰπών·
 35 συμμεταβάλλει γὰρ τοῦτο ἅμα καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ τῷ κινουμένῳ 50
 ὄν. τὸ γὰρ προσεχώς κινουῦν τῷ ἀπτόμενον κινεῖν ἀνάγκη συμμεταβάλλειν
 τῷ ὑπ' αὐτοῦ κινουμένῳ, ὡς ἔδειξεν ἐν τῷ πρὸ τούτου βιβλίῳ· εἰ δὲ

ὃ πρόκειται aM

10 δὲ om. aF (ut Ar. FHI).

11 ἂν om. a cum Aristotele

20 κινουῦν om., sed rest. A¹

26 τῷ om. A, sed suppl. A¹

33 πρώτων M

et (ex πρώτων) A¹: πρώτων F: πρώτω a

34 καὶ (ante κινεῖν) om. a

37 πρὸ

τούτου βιβλίου] cf. H 2 p. 243^a3 sqq. Θ 5. 257^a17

συμμεταβάλλει, ὄγλον ὡς καὶ αὐτὸ κινεῖται. καὶ ὅτι μὲν οὐ μόνον τὰ 284^v
 κατὰ τὸν προσηγῶς κινουῦντα ἄπτεται τῶν ὑφ' ἑαυτῶν κινουμένων, ἀλλὰ
 καὶ τὰ κατὰ τὰς ἄλλας κινήσεις, ἔδειξεν ἐν τῷ πρὸ τούτου βιβλίῳ· νῦν
 δὲ ὡς ἐπὶ ἐναργεστέρων αὐτὸ τῶν κατὰ τὸν κινουμένων ἀξιῶ θεωρεῖν.
 προήσθηκε δὲ τὸ μέχρι τινὸς ἄπτεσθαι ἀλλήλων τὰ κατὰ τὸν κινουῦντα 285^r
 καὶ κινούμενα διὰ τὰ ῥιπτοῦντα καὶ ῥιπτούμενα. τὸ γὰρ ῥιπτοῦν ἐξ
 ἀνάγκης μὲν ἄψασθαι δεῖ τοῦ ῥιπτουμένου καὶ συγκινηθῆναι αὐτῷ, οὐ μὴν
 ἀεὶ παρεῖναι καὶ συμμεταβάλλειν ἀεὶ δυνατόν. μετὰ γὰρ τὸ ῥῖψαι καὶ
 ἀφαιρεῖν αὐτὸ μὲν οὐκέτι ἄπτεται αὐτοῦ, ἄπτεται δὲ ὁ φέρων αὐτὸ ἀήρ.
 10 δυοῖν οὖν ὄντων τοῦ τε κινουμένου μόνως καὶ τοῦ ᾧ κινεῖ τὴ κινουῦν, ὅπερ
 κινούμενον κινεῖ, δεῖ εἶναι καὶ τὸ κινουῦν οὐχ οὕτως ὡς τὸ ᾧ κινεῖ τὸ κινουῦν,
 ὅπερ κινούμενον κινεῖ, ἀλλὰ τὸ μόνως κινουῦν ἀκίνητον ὄν, ὥσπερ τῆν
 τὸ μόνως κινούμενον, οὐκέτι δὲ κινουῦν ἄλλο. ὄντων γὰρ ἀμφοῖν τοῦ τε
 κινουμένου ὁμοῦ καὶ κινουόντος ἐν τῷ μέσῳ τῷ κινουμένῳ ὁμοῦ καὶ κινουῦν
 15 τὴν τι, εἰ ἔστι καὶ καθ' αὐτὸ τὸ κινούμενον, ὥστε μηκέτι τοῦτο κινεῖν,
 εὐλογον καὶ τὸ λοιπὸν τὸ μόνως κινουῦν, οὐκέτι δὲ καὶ κινούμενον εἶναι
 καθ' αὐτό. εὐλογον δὲ, ὅτι εἰ τὸ μέσον ἀμφοῖν μετέχει καὶ σύγκριται ἔκ
 20 τε κινουόντος καὶ κινουμένου, καὶ ἔστι τὸ ἕτερον τῶν ἀπλῶν ἐξ ὧν σύγκριται
 καθ' αὐτό, εὐλογον καὶ τὸ ἕτερον τῶν ἐν τῇ συνθέσει ἀπλῶν τε εἶναι
 καὶ καθ' αὐτό. ἐκάτερον γὰρ τῶν ἄκρων, ἐξ ὧν τὸ μέσον ἐστίν, εὐλογον
 τῆν αὐτὴν ἔχειν πρὸς τὸ μέσον ἀναλογίαν. ὡς γὰρ ἐπὶ τοῦ οἴνομέλιτος
 μεμιγμένου ἐξ οἴνου καὶ μέλιτος, ἐπειδὴ ἔστι καθ' αὐτὸ τὸ μέλι. ἀνάγκη
 καὶ τὸν οἶνον εἶναι καθ' αὐτό, οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ κινουόντος καὶ κινουμένου
 εὐλογον, εἰ θάτερόν ἐστι καθ' αὐτό, καὶ τὸ ἕτερον εἶναι. εὐλογον δὲ, εἰ
 25 καὶ μὴ ἀναγκαῖον εἶπεν, ὅτι ἐξ ἀκολουθίας δοκεῖ συνήχθαι τινος τὸ
 ῥηθὲν καὶ οὐκ ἐξ ἀποδεικτικῆς ἀνάγκης, μήποτε δὲ καὶ ἀναγκαῖόν ἐστι τὸ
 τοῦ ἕτερου τῶν ἐν τῷ μίγματι ὄντος καθ' αὐτό που εἶναι καὶ τὸ ἕτερον
 καθ' αὐτό· εἰ μὴ ἄρα ἐπὶ τῶν τοῦ λόγου στοιχείων τις ἐνόησαιεν, ὅτι
 τὰ μὲν φωνηέντά ἐστι καθ' ἑαυτὰ ἐκφωνούμενα. τὰ δὲ σύμφωνα καλού-
 30 μενα καθ' αὐτὰ μὲν οὐκ ἔχει τινὰ φύσιν ἐκφωνήσεως, μετὰ δὲ τῶν φωνηέντων
 συντιθέμενα ἐκφωνεῖται καὶ αὐτά. ἀκριβῶς οὖν ὁ Ἀριστοτέλης
 εὐλογον, εἰ καὶ μὴ ἀναγκαῖον εἶπεν, ὅτι ἐπὶ μὲν τῶν πλείστων οὕτως
 ἔχει, ἐπ' ὀλίγων δὲ παραλλάττει. συνίστησι δὲ καὶ δι' ἐνδόξου πίστεως
 τὸ ἀκίνητον εἶναι τὸ πρῶτως κινουῦν τῆν Ἀναξαγόρου δόξαν ἐπαινέσας, ὅς
 35 τὸν νοῦν τὸ πρῶτον κινουῦν ὑποθέμενος ἀκίνητον αὐτὸν καὶ ἀμιγῆ καὶ
 ἀπλῶν ὑπέθετο. ὡς οὕτως μόνως δυναμένου τοῦ πρῶτως κινουόντος
 κρατεῖν τῶν ὄλων, εἰ ἀκίνητος εἴη καὶ ἀπαθής· εἰ γὰρ κινούμενος κινήσει,
 ἢ καθ' αὐτὸ ἢ κατὰ συμβεβηκὸς κινούμενος, ὧν τὸ μὲν κατὰ συμ-
 βεβηκὸς ἀδύνατόν τι ἔχον ἐπόμενον ἐφάνη τὸ μὴ εἶναι κίνησιν, τὸ δὲ 25
 40 καθ' αὐτὸ δειχθήσεται ἐφεξῆς ἀδύνατον.

3 πρὸ τούτου βιβλίῳ] II 2. 244^b2 sqq.

15 τὸ om. a

30 καὶ εαυτὰ A: καθ' αὐτὰ

p. 256^b27 Ἄλλὰ μὴν, εἰ μὴ κατὰ συμβεβηχός ἕως τοῦ τὸν αὐτὸν 285^ε
τρόπον τῆς ρίψεως.

Ἄντειπὼν πρὸς τὴν ἄλλην ὑπόθεσιν τὴν λέγουσαν πᾶν τὸ κινοῦν καὶ
αὐτὸ κινούμενον κινεῖν καὶ ἐλέγξας τέως αὐτὴν διὰ τε τοῦ μὴ κατὰ συμ-
5 βεβηχός πᾶν κινούμενον κινεῖν καὶ διὰ μέσου διὰ τοῦ δεῖξαι εὐλο-
γον τὸ εἶναι τι κινοῦν ἀκίνητον, ὅπερ μέλλει μετ' ὀλίγον δι' ἀποδεικτικῆς 35
ἀνάγκης βεβαιοῦν, μέτεισιν ἐπὶ τὸ ἕτερον τμήμα τῆς λεγούσης διαιρέσεως·
εἰ πᾶν τὸ κινοῦν κινούμενον καὶ αὐτὸ κινεῖ ἢ κατὰ συμβεβηχός κινούμενον
ἢ καθ' αὐτό, ὣν τῶν κατὰ συμβεβηχός ἀδύνατον ἀκολουθοῦν ἐδείχθη τὸ
10 μὴ εἶναι κίνησιν. εἰ δὲ μὴ κατὰ συμβεβηχός, φησὶν, ἀλλ' ἐξ
ἀνάγκης κινεῖται τὸ κινοῦν, ὡς εἰ μὴ κινοῖτο, οὐκ ἂν κινοίη· δι'
ὧν ἐδήλωσε, τί τὸ καθ' αὐτό σημαίνει, ὅτι τὸ οὕτως ἐξ ἀνάγκης, ὡς εἰ
μὴ κινοῖτο, μὴ κινεῖν. ἐξ οὗ καὶ τὸ κατὰ συμβεβηχός ὁποῖόν ἐστι, ὄγλον, 40
ὅτι οὐκ ἀνάγκη, εἰ μὴ κινοῖτο, μὴ κινεῖν, ἀλλὰ δυνατὸν κινεῖν τὸ τοιοῦτον
15 καὶ μὴ κινεῖσθαι. δεῖκνυσι δὲ, ὅτι οὐδὲ ἐξ ἀνάγκης, τουτέστιν οὐδὲ καθ'
αὐτὸ κινούμενον, τὸ κινοῦν κινεῖ, διελθὼν τὸ καθ' αὐτὸ κινούμενον καὶ
οὕτω κινοῦν εἰς τε τὰ τὸ αὐτὸ εἶδος τῆς κινήσεως, ἣν κινεῖ, κινούμενα
(οἷον τὸ θερμαῖνον καὶ αὐτὸ θερμαίνεσθαι καὶ τὸ ὑγιάζον ὑγιά-
ζεσθαι καὶ τὸ φέρον φέρεσθαι) καὶ εἰς τὰ μὴ τὸ αὐτό, ἀλλ' ἕτερον
20 (οἷον τὸ ὑγιάζον φέρεσθαι, τὸ δὲ φέρον ἀξάνεσθαι), καὶ δεῖξας 45
ἄμφω ταῦτα ἀδύνατα, ἔχει λοιπὸν συνηγμένον, ὅτι οὐδὲ καθ' αὐτὰ πάντως
κινούμενα τὰ κινοῦντα κινεῖ. τὸ δὲ ἀλλὰ φανερὸν ὅτι ἀδύνατον προη-
γουμένως μὲν ἐπῆχται τῶν κατὰ ταῦτὸν εἶδος λέγοντι κινεῖν τε καὶ κινεῖ-
σθαι τὸ κινοῦν, ὡς ὄγλον ἐκ τοῦ δεῖ γὰρ μέχρι τῶν ἀτόμων διαι-
25 ροῦντα λέγειν καὶ τῶν ἐφεξῆς, ἅπερ ἐπὶ τῶν κατὰ ταῦτὸν εἶδος τῆς
κινήσεως κινούντων τε καὶ κινουμένων ἀρμόττει. διὰ μέσου δὲ τούτου τὸ
ἀδύνατον δεῖξει καὶ τῶν κατ' ἄλλο μὲν εἶδος κινοῦντι, κατ' ἄλλο δὲ κινου- 50
μένων. δεῖξει γὰρ, ὅτι καὶ τοῦτο ἐλεύσεται ἐπὶ τὸ κατὰ ταῦτὸν εἶδος
κινοῦν τε καὶ κινούμενον. τὸ δὲ ἄτοπον τοῦ κατὰ ταῦτὸν εἶδος κινεῖν τε
30 καὶ κινεῖσθαι ἐπὶ τῶν ἀτόμων μάλιστα φαίνεσθαι φησιν. εἰ γὰρ τὸ δι-
δάσκον γεωμετρεῖν τὸ αὐτὸ τοῦτο, ὃ διδάσκει, μανθάνει, καὶ τὸ ρίπτοῦν,
ὅτε ρίπτει τὸν αὐτὸν τρόπον τῆς ρίψεως ρίπτεῖται, ἔπεται τι ἄτοπον
τὸ τὰ ἐναντία ἅμα εἶναι, ὃ μετ' ὀλίγον ἐπάγει. εἰ γὰρ διδάσκων ἅμα καὶ
μανθάνει τὸ αὐτό, | ἔχει τε ἅμα ἐπιστήμην τοῦ αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔχει, καὶ 285^ε
35 τὸ ρίπτοῦν ἅμα καὶ ριπτούμενον κατὰ τὸ αὐτὸ εἶδος ἐνεργεία τε ἅμα
ἔσται καὶ δυνάμει· τὸ μὲν γὰρ ρίπτοῦν ἐνεργεῖ κατὰ τὸ εἶδος, τὸ δὲ
ριπτούμενον πάσχει, καὶ τὸ μὲν ριπτικόν ἐστι, τὸ δὲ ριπτόν. μέχρι δὲ
τῶν ἀτόμων εἶπεν δεῖν διαιροῦντα λέγειν οὐ τῶν κυρίως λεγομένων

9 τῶι AF: τὸ aM
ἄτοπον add. ἐπὶ a

20 αὔξεσθαι Arist. vulg., sed αὔξανεσθαι etiam EK

29 post

ἀτόμων, ἀλλὰ τῶν κατ' εἶδος, ὡς ἀπὸ γένους διαιρουμένων, τῶν κατὰ τὸ 285^a
αὐτὸ εἶδος κινούντων τε καὶ κινουμένων· τοιαῦτα γὰρ καὶ τὰ παραδείγματα· ἢ
εἴ τι διδάσκει γεωμετερεῖν, τοῦτο διδάσκεισθαι γεωμετερεῖν τὸ
αὐτό, ἢ εἴ ρίπτει ρίπτεισθαι τὸν αὐτὸν τρόπον τῆς ρίψεως.
5 εἶδη γὰρ ταῦτα κινήσεως.

p. 257^a3 Εἰ δὲ οὕτω μὲν μῆ, ἄλλο δὲ ἐξ ἄλλου γένους ἕως τοῦ
ῶν τὸ μὲν μῆ ἔχειν, τὸ δὲ ἔχειν ἐπιστήμην ἀναγκαῖον.

Ἐνδειξάμενος ἐκ τῶν παραδειγμάτων τὸ ἐπόμενον ἄτοπον τῇ ὑποθέσει 15
τῇ λεγούσῃ πᾶν τὸ κινοῦν κινεῖσθαι κατὰ τὸ αὐτὸ εἶδος ὃ κινεῖ, καὶ μέλ-
λων μετ' ὀλίγον κοινὸν τὸ ἄτοπον ἐπάγειν, ἐπὶ τὸ ἕτερον τμήμα μετέβη
τὸ λέγον κινεῖσθαι μὲν πᾶν τὸ κινοῦν, μὴ τὴν αὐτὴν δὲ κίνησιν ἣν κινεῖ.
ἀλλὰ ἄλλην· οἷον εἴ τὸ μὲν Α ὑπὸ τοῦ Β φέροιτο, τὸ δὲ Β φέρον τὸ Α
αὔξειτο ὑπὸ τοῦ Γ, τὸ δὲ Γ αὔξον τὸ Β ἀλλοιοῖτο ὑπὸ τοῦ Δ, καὶ τὸ Δ
ἄλλην τινὰ κίνησιν ὑπ' ἄλλου κινεῖτο. καὶ δεῖκνυσιν, ὅτι καὶ αὕτη ἡ ὑπό-
15 θεσις εἰς τὴν πρὸ αὐτῆς μεταβήσεται τὴν λέγουσαν πᾶν τὸ κινοῦν κινεῖ-
σθαι τὴν αὐτὴν κίνησιν ἣν κινεῖ. πράξει δὲ τὴν λόγον ἐπ' ἀειώματι τῇ
λέγοντι, πεπερασμένα εἶναι καὶ οὐκ ἄπειρα τὰ τῆς κινήσεως εἶδη· ἐν τρισὶ
γὰρ ἦσαν αἱ κινήσεις, τόπων καὶ ποιῶν καὶ ποσῶν, καὶ ἐν ἐκάστῃ δὲ τούτων
τὰ ὡς εἶδη ἄτομα πεπερασμένα· οὐ γὰρ ἄπειρα τὰ εἶδη τῶν κατὰ τόπον
20 κινήσεων οὔτε τῶν ἀψύχων οὔτε τῶν ἐμψύχων· ὠρισμένοι γὰρ οἱ τόποι.
εἴπερ γε ἔξ, καὶ ἔτι τῶν ζώων αἱ φοραὶ τῶν μὲν πτήσις καὶ νεῦσις, τῶν 25
δὲ πεζῶν βᾶδις, ἔρψις, εἴλυσις καὶ τὰ τοιαῦτα· ὠρισμένοι δὲ καὶ αἱ ἀλλοιο-
ώσεις, εἴπερ καὶ αἱ ποιότητες· αὗται δέ, εἴπερ αἰσθηταί· αἱ δὲ αἰσθήσεις
γνώσεις πεπερασμένων· ἀλλὰ μὴν καὶ αἱ αὐξήσεις, ὅτι οὐκ ἦν ἐπ' ἄπει-
25 ρον αὔξεισθαι. τὸ οὖν Δ τὸ κινοῦν τὸ Γ ἦτοι οὐκέτι κινήθησεται, εἰ
ταῦτα εἶη μόνα τὰ εἶδη τῆς κινήσεως τῷ δεῖν τὸ κινοῦν ἄλλο εἶδος κινή-
σεως κινεῖσθαι, παρ' ἣν αὐτὸ κινεῖ, μηκέτι δὲ εἰς ἄλλο εἶδος εἶναι μετά-
βασιν παρὰ τὰ εἰλημμένα, καὶ οὕτως ἡ κινήσει μὴ κινούμενον ἢ οὐδὲ κί-
νήσει, μὴ κινούντος δὲ τούτου, οὐδὲ τὰ μετ' αὐτὸ ἂν κινεῖτο, καὶ οὕτω 30
30 πάλιν ἀναιρεθήσεται ἡ κίνησις. ἢ εἴ χρὴ αὐτὸ κινεῖσθαι, ἵνα κινή, κινή-
θησεται τινὰ κίνησιν, ἣν τὰ πρὸ αὐτοῦ κινεῖται, καὶ ἀνακάμψει πάλιν ἐπὶ
τὰ αὐτὰ εἶδη τῆς κινήσεως· ὥστε τὸ Δ ἀλλοιοῦν τὸ Γ δεήσει φέρεσθαι,
ἂν οὕτω τύχη, ὑπὸ τινος ἄλλου τοῦ Ε. ἀλλὰ τὸ τὸ ἀλλοιοῦν φέρεσθαι
λέγειν πάλιν ταυτόν ἐστι ποιεῖν τῷ τὸ κινοῦν τι τὸ αὐτὸ εἶδος λέγειν τῆς
35 κινήσεως ἅμα κινεῖν τε καὶ κινεῖσθαι· τὸ γὰρ Α τὸ πρῶτον φερόμενον
οὐδὲν μᾶλλον ὑπὸ τοῦ Β τοῦ προσεχῶς αὐτὸ κινούντος κινεῖται ἢ ὑπὸ τοῦ 35
Ε τοῦ πρώτου, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ὑπ' ἐκείνου. δέδεικται γὰρ, ὅτι τὸ

5 γὰρ καὶ α 6 Εἰ δὲ (ut Arist. E²) AFM: εἰ α: ἢ Arist. vulg. et E¹ 21 ante
καὶ ἔτι iterat καὶ ἔτι τῶν ζώων αἱ διαφοραὶ (sic), εἴπερ γε ἔξ α 22 εἴλυσις Α: εἴλυσις
α: εἴλησις F: ἤλυσις M 24 καὶ αἱ F: καὶ αAM 36 κινεῖται αM: κινεῖ AF

πρώτον κινῶν καὶ τὸ ἐγγυτέρω τοῦ πρώτου κινῶντος μᾶλλον κινεῖ τὰ τε- 285^v
 λευταῖα τῶν προσεχῶς αὐτὰ κινούντων, ὅτι καὶ τούτοις παρ' ἐκείνων ἢ
 αἰτία τοῦ κινεῖν. ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἄρα ἐλεύσεται καὶ ἔσται ἅμα τὸ φέρον καὶ
 φερόμενον, εἰ τὸ Α τὸ φερόμενον κινεῖται ὑπὸ τοῦ Δ φερομένου καὶ αὐτοῦ
 5 ὑπὸ τοῦ Ε. τούτοις δὲ ἐπήγαγεν ὁ Ἀριστοτέλης ἀλλὰ μὴν τοῦτό γε
 ἀδύνατον, διότι τὸ ἀδύνατον ἀκολουθεῖ πρώτως μὲν τοῖς κατὰ ταῦτόν 40
 εἶδος ὑποκειμένοις κινεῖν τε καὶ κινεῖσθαι συνιούσης εἰς ταῦτό τῆς ἀντι-
 φάσεως, διὰ μέσων δὲ τούτων καὶ τοῖς καθ' ἕτερον εἶδος λέγουσι τὸ κι-
 νοῦν κινεῖσθαι. ἀναγκάπτει γὰρ καὶ αὕτη ἢ ὑπόθεσις πάλιν ἐπὶ τὴν κατὰ
 10 ταῦτόν, ὡς δεδεικται, καὶ λοιπὸν ἐπάγει κοινῶς τὸ ἐπόμενον ἀδύνατον τῷ
 οὕτως κινεῖν καὶ κινεῖσθαι, ὡς καθ' αὐτὸ κινούμενον τὸ κινῶν κινεῖν, εἴτε
 τὴν αὐτὴν κίνησιν κινούμενον εἴτε ἑτέραν. ἔστι δὲ τὸ ἀδύνατον, ὅτι τὸ
 μὲν κινῶν ἐνεργεῖα ὅν τι κινεῖ, τὸ δὲ κινούμενον δυνάμει, εἰ δὴ κατὰ
 ταῦτόν εἴη κινῶν τε καὶ κινούμενον, ἔσται ἅμα καὶ ἔχον ἐκείνο, καθ' ὃ 45
 15 κεῖται κινεῖν τε καὶ κινεῖσθαι, καὶ μὴ ἔχον, ἔχον μὲν καθ' ὅσον κινεῖ, μὴ
 ἔχον δὲ καθ' ὅσον κινεῖται. τὸ γὰρ διδάσκον ἂ οἶδεν διδάσκει, καὶ τὸ
 θερμαῖνον θερμὸν ὄν θερμαίνει. εἰ δὴ ἅμα καὶ τὸ μὲν θερμαίνοιτο τὸ δὲ
 μανθάνοι, τὸ μὲν θερμαίνόμενον οὐκ ἔσται θερμὸν ἤδη, τὸ δὲ μανθάνον
 οὕτω ἐπιστάμενον. ὥστε ἅμα ἔσται ἐν τῇ ἀντιφάσει. εἰ δὲ τις λέγει δύ-
 20 νασθαι τὸ θερμαίνόμενον θερμαίνειν, οὗτος οὐ τὸ θερμαίνόμενον λαμβάνει,
 ἀλλὰ τὸ δι' οὗ θερμαίνει. τὸ γὰρ ἑαυτῷ θερμαῖνον, ὃ καὶ τοῖς μεταξὺ 50
 τοῦ θερμαίνειν παρέχει τὴν αἰτίαν, ἐνεργεῖα τοιοῦτον ὄν θερμαίνει ἢ δι-
 δάσκει ἢ ὅπως κινεῖ. μηδενὸς γοῦν ὄντος τοιοῦτου, οὐδ' ἂν τούτων τι
 κινεῖ. ἔτι καὶ τὰ οὕτω θερμαίνοντα κατὰ συμβεβηκὸς κινούμενα κινεῖ.
 25 οὐ γὰρ τῷ θερμαίνεσθαι θερμαίνει, ἀλλὰ τῷ θερμότητα ἔχειν. ἐνδέχεται
 γοῦν αὐτὰ καὶ μὴ θερμαίνόμενα θερμαίνειν. οὕτως δὲ ἔσται κατὰ συμβε-
 βηκὸς τῷ κινεῖσθαι κινούμενα. οὐκέτι δὲ συντρέχει ἢ ἀντιφάσις, εἰ μὴ 286^r
 εἴη κείμενον τὸ πᾶν τὸ κινούμενον ὑπὸ κινουμένου κινεῖσθαι. καὶ γὰρ εἰ
 30 ἔνια ὑπὸ κινουμένων κινεῖται, ἀλλὰ τό γε πρῶτον αἴτιον τοῖς οὕτω κινουσί
 τε καὶ κινουμένοις οὐ κινούμενον κινεῖ.

p. 257^a14 Ἔτι δὲ μᾶλλον τούτων ἄλογον ἕως τοῦ ἢ αὐτὸ ἢ ἑαυτὸ 10
 κινήσει.

Δείξας πρῶτον ἀπὸ τῶν τῆς κινήσεως τρόπων τοῦ τε κατὰ συμβεβη-
 κὸς καὶ τοῦ καθ' αὐτό, καὶ τούτου τῶν τε κατὰ τὸ αὐτὸ εἶδος κινούντων
 35 τε καὶ κινουμένων καὶ τῶν καθ' ἕτερον, ὅτι ἀδύνατόν ἐστι πᾶν τὸ κινῶν
 ὑφ' ἑτέρου καὶ αὐτὸ κινούμενον κινεῖν, νῦν ταῦτό τοῦτο καθολικώτερον
 δείκνυσι, καὶ διὰ τοῦτο μᾶλλον ἄλογον φαίνεσθαι τὸ οὕτω κινούμενον

4 ante φερόμενον duae litt. erasae A
 bene F 19 λέγει AM: λέγει aF verisimiliter
 et cf. infra p. 1232,8. 9

6 κατατόν A, corr. A¹

17 καὶ om.

31 ἢ alterum om. cum Aristotele a
 33 τρόπον a, in τρόπων corr. A¹

φησιν. ὅτι τὰ καθόλου δεικνύμενα τῶν ἐπὶ μέρους ἐστὶν ἀναγκαστικώτερα. 286^r
 εἰ γὰρ πᾶν, φησί, τὸ κινῶν κινούμενον κινεῖ, συμβήσεται τὸ κινῶν καὶ
 ἢ κινήτικόν ἐστι καὶ κινήτὸν εἶναι καὶ καθ' ὃ κινεῖ κινεῖσθαι, καὶ τῇ αὐτῇ
 5 δυνάμει κινήτικόν τε καὶ κινήτὸν εἶναι, ὅπερ ἐστὶν ἀλογιώτατον. εἰ γὰρ τὸ
 μὲν κινεῖν ποιεῖν τί ἐστι, τὸ δὲ κινεῖσθαι πάσχειν, ταῦτα δὲ ἀδύνατον ἅμα
 περὶ ταυτὸν κατὰ ταυτὸν ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ εἶναι, ἀδύνατον ἂν εἴη πᾶν
 τὸ κινῶν κινούμενον κινεῖν. καὶ πιστοῦται πάλιν τὸ καθόλου διὰ τῶν
 κατὰ μέρος παραδειγμάτων, ἐφ' ὧν πρότερον ἐποιήσατο τὴν ἀπόδειξιν.
 οὐ γὰρ οἶδόν τε τὸ αὐτό, καὶ ὃ ὑγιαστικόν ἐστίν, ὑγιαστὸν εἶναι καὶ 20
 τὸ οἰκοδομικὸν οἰκοδομητόν. τοῦτο δὲ συμβαίνει τοῖς λέγουσι πᾶν
 τὸ κινῶν κινούμενον κινεῖν· ἀλλ' ἢ εὐθύς αὐτοῖς συμβαίνει, ὅταν κατὰ
 ταυτὸν εἶδος λέγωσι κινεῖν τε καὶ κινεῖσθαι, ἢ διὰ πλειόνων, ὅταν κατ'
 ἄλλο μὲν εἶδος κινεῖν λέγωσιν οἶδόν κατὰ τὴν υγιείαν ὑγιάζειν, κατ' ἄλλο
 15 ἀκολουθεῖ πάλιν τὸ κατὰ τὸ αὐτὸ λέγειν κινεῖν καὶ κινεῖσθαι. διοίσει δὲ
 τῇ διὰ πλειόνων μέσων εἰς τοῦτο καταντᾶν πεπερασμένων ὄντων τῶν εἰ- 25
 ῶν τῆς κινήσεως, ὡς δεδεικται πρότερον, εἴπερ τὸ ἔσχατον κινούμενον
 ὑπὸ τοῦ πρώτου κινῶντος μᾶλλον κινεῖται ἢ ὑπὸ τοῦ προσεχοῦς. τούτοις
 δὲ ἀμφοῖν, τοῦ τε κατὰ τὸ εἶδος καὶ τοῦ καθ' ἕτερον, τὸ μὲν ἀδύνατόν
 20 ἐστὶ, φησί, τὸ δὲ πλασματώδες. καὶ ὡς μὲν ὁ Ἀλέξανδρός φησιν “οὐ
 τοῦτο λέγει, ὅτι τὸ πλασματώδες αὐτῶν οὐκ ἀδύνατον (ἄμφω γὰρ ἀδύ-
 νατα· ἐπὶ γὰρ ταυτὸν ἄτοπον ἄμφω πρῶσις), ἀλλ' ἐστὶν ὃ λέγει, ὅτι τὸ
 μὲν ἀδύνατον αὐτῶν, τὸ δὲ πρὸς τῷ ἀδυνάτῳ καὶ πλασματώδες καὶ ἀπί- 30
 θανον. ἐστὶ δὲ τὸ ἄμφω ἔχον, τὸ κατ' ἄλλο μὲν εἶδος κινήσεως ἀξιοῦν
 τὸ κινῶν κινεῖν, κατ' ἄλλο δὲ κινεῖσθαι ἐξ ἀνάγκης· ἄτοπος γὰρ ἢ ὑπό-
 25 θεσις τὸ λέγειν ἐξ ἀνάγκης τὸ ἀλλοιοῦν τι ἀλλοιοῦν αὐξόμενον αὐτό, ἄλλως
 δὲ μὴ δύνασθαι.” οὕτω μὲν ὁ Ἀλέξανδρος. μήποτε δὲ κυριώτερον ὁ
 Ἀριστοτέλης ἐπεμέρισεν τὸ μὲν κατὰ τὸ αὐτὸ εἶδος ἀδύνατον εἰπών (ἀδύ-
 νατον γὰρ τὸ ποιεῖν καὶ τὸ πάσχειν εἰς ταυτὸν συνῶραμειν)· τὸ δὲ κατ'
 30 ἄλλο μὲν κινεῖσθαι κατ' ἄλλο δὲ κινεῖν δυνατὸν μὲν ἂν ἦν, μὴ πεπερα- 35
 σμένων τῶν εἰδῶν τῆς κινήσεως, μὴ δὲ τοῦ πρώτου κινουμένου μᾶλλον ὑπὸ
 τοῦ πρώτου κινῶντος κινουμένου ἢ ὑπὸ τοῦ προσεχοῦς. τὸ δὲ τὰ πεπε-
 ρασμένα ἅπειρα ὑποθέσθαι πλασματώδες ὄντως ἐστὶ· κανὸς μακαρίας ἀνα-
 πλάττοντος τὸ δύνασθαι ἄλλην κίνησιν ἀεὶ μετ' ἄλλην λαμβάνειν. οὕτω δὲ
 35 καὶ τὴν καθολικὴν ἀπόδειξιν προαγαθὸν ὁ Ἀριστοτέλης, συμπέρασμα ἐπή-
 γαγεν, ὅτι οὐκ ἄρα ἀνάγκη κινεῖσθαι τὸ κινούμενον ὑπ' ἄλλου,
 καὶ τούτου κινουμένου, οὐ τοῦτο λέγων, ὅτι οὐκ ἀνάγκη ἀεὶ ὑπ' ἄλλου 40
 κινεῖσθαι τὸ κινούμενον (τὸ γὰρ κινούμενον ὑπ' ἄλλου τινὸς δεδεικται κι-

10 οἰκοδομικὸν aAM (Arist. E²): οἰκοδομητικὸν F (Arist. vulg., sed om. E¹) 15 τὸ
 ante κατὰ om., sed suppl. A¹ 19 τὸ εἶδος aM(F deficit): τοῦ εἶδους A
 22 τὸ om., suppl. A² 29 ταυτὸ ||||| A 30. 31 post πεπερασμένων add. ὄντων a
 33. 34 ἀναπλάττοντος AM: ἀναπλάττονται F: ἀναπλάττων a 36 ἀεὶ κινεῖσθαι Aristo-
 oteles cf. p. 1232, 2. 3 37 τοῦτο] το, sed corr. A¹

νοούμενον), οὐδὲ ὅτι οὐχ ὑπ' ἄλλου μὲν τινος κινουμένου δὲ καὶ αὐτοῦ κι- 286^r
 νήσεται (δείξει γὰρ ὅτι ὑπὸ τοῦ αὐτοκινήτου κινεῖται), ἀλλ' ὅτι οὐκ ἀνάγκη
 τὸ κινούμενον ὑπὸ τινος κινεῖσθαι, καὶ αὐτοῦ αἰεὶ ὑπ' ἄλλου κινουμένου.
 διὸ καὶ συνάγει λοιπὸν τὸ τὸ πρῶτως κινοῦν ἢ ἀκίνητον εἶναι ἢ αὐτο-
 5 κίνητον ἐξ αὐτοῦ καὶ μὴ ὑπ' ἄλλου κινουμένου. κἂν γὰρ ἦ τινα τὰ κινου-
 μενα ὑπὸ τινων ἔξωθεν καὶ αὐτῶν κινουμένων, ὡς ὁ λίθος ὑπὸ τῆς βα-
 κτηρίας τῆς ὑπὸ χειρὸς κινουμένης, ἀλλ' οὐκ ἐπ' ἄπειρον τοῦτο προελεύ- 45
 σεται, ἀλλὰ στήσεται, ὡς μηκέτι τὸ κινοῦν ὑπ' ἄλλου κινεῖσθαι, ἀλλ' ἢ
 ἀκίνητον εἶναι ἢ αὐτοκίνητον.
 10 “Δεδειγμένου δὲ τοῦ μήτε κατὰ τὸ αὐτὸ εἶδος αἰεὶ κινούμενον τὸ κι-
 νοῦν κινεῖν μήτε καθ' ἕτερον, εἶπετο, φησὶν ὁ Ἀλέξανδρος, τὸ τὸ πρῶτως
 κινοῦν ἀκίνητον εἶναι, εἴπερ ἀνήρηται τὸ πᾶν τὸ κινούμενον ὑπὸ κινουμένου
 κινεῖσθαι. ὁ δὲ τοῦτο οὐδέπω λαμβάνει, ὡς μὴ προηγουμένως αὐτὸ
 δείξας.” μήποτε δὲ τοῦ μὴ ὑπ' ἄλλου κινούμενον τὸ κινοῦν κινεῖν δε- 50
 15 δειγμένου, ἀλλ' οὐχὶ τοῦ μὴ ὑπὸ κινουμένου ἀπλῶς, ἔπεται οὐχὶ τὸ ἀκί-
 νητον μόνως εἶναι τὸ πρῶτως κινοῦν, ἀλλ' ἢ ἀκίνητον ἢ αὐτοκίνητον, ὡ
 καὶ αὐτὸς προελθὼν ἐπέστησεν ὁ Ἀλέξανδρος. ἀπορήσοι δὲ ἂν τις, ὡς
 οἶμαι, τὴν τῶν στοιχείων μεταβολὴν ὄρων, πῶς ἀδύνατον τὸ τὸ κινούμενον
 ὑπὸ κινουμένου ἔξωθεν καὶ αὐτοῦ κινεῖσθαι· τὸ γὰρ γινόμενον πῦρ ὑπὸ
 20 πυρὸς γίνεται καὶ αὐτοῦ τὴν γένεσιν ἔχοντος ἐξ ἄλλου πυρὸς ἢ ὑπὸ ἀέρος
 παρατριβομένου καὶ ἐξαπτομένου. καὶ γὰρ δέδεικται ἐν τῇ Περι γενέσεως,
 ὅτι ἐξ ἀλλήλων αἰεὶ γίνεται τὰ στοιχεῖα ἀνακυκλούμενα. ὥστε τὸ κι- 286^v
 νοούμενον πᾶν ἐν τοῖς ὑπὸ σελήνην ὑπὸ κινουμένου καὶ αὐτοῦ ἔξωθεν κινεῖ-
 σθαι, ἐπ' ἄπειρον αἰεὶ κατὰ κύκλον προϊούσης τῆς τριαύτης κινήσεως,
 25 ὥσπερ καὶ τῆς γενέσεως, κἂν πεπερασμένα ἦ τὰ τῆς κινήσεως εἶδη. μή-
 ποτε οὖν ῥητέον πρὸς ταῦτα, ὅτι νῦν ὁ λόγος οὐ τὸ ὑλικὸν αἰτίον τῆς
 γενέσεως ζητεῖ, καθ' ὃ ἐξ ἀλλήλων γίνεται, ἀλλὰ τὸ ποιητικόν, καθ' ὃ 5
 ὑπ' ἀλλήλων. τὸ οὖν γινόμενον πῦρ ὑπὸ πυρὸς ἤδη ὄντος καὶ οὐ γινο-
 μένου πυρὸς γίνεται, ὥστε οὐχ ὑπὸ κινουμένου ἔξωθεν κινεῖται, τὸ δὲ
 30 ὑπὸ τοῦ παρατριβομένου ἀέρος ἐξαπτόμενον πῦρ κατὰ συμβεβηχὸς καὶ οὐ
 καθ' αὐτὸ γίνεται· πᾶν γὰρ τὸ καθ' αὐτὸ ποιοῦν ὅμοιον ἑαυτῷ ποιεῖ τὸ
 γινόμενον.

p. 257^a27 Ἀλλὰ μὴν καὶ εἴ γε δέοι σκοπεῖν ἕως τοῦ λαβοῦσιν 10
 ἄλλην ἀρχήν.

35 Δείξας ὅτι τὸ πρῶτον κινοῦν ἢ ἀκίνητον ἢ αὐτοκίνητον εἶναι ἀνάγκη,
 εἴπερ μὴ αἰεὶ ὑπὸ κινουμένου ἔξωθεν κινεῖται τὸ κινούμενον, νῦν τέως ὅτι
 τὸ αὐτοκίνητον ἀρχὴ κινήσεώς ἐστιν ἢπερ τὸ ὑπ' ἄλλου κινούμενον καὶ

8 ἀλλὰ στήσεται aA¹M: om. AF

21 Περι γενέσεως] B 5. 332^b30 sqq.

26. 27 ζητεῖ τῆς γενέσεως aM

29 τὸ δὲ A²F: τὸ AMF: καὶ τὸ a

34 post ἀρχήν

lemma in AFM omissum εἴ τι κινεῖ αὐτὸ αὐτό, πῶς κινεῖ καὶ τίνα τρόπον continuat a

37 post αὐτοκίνητον desideres μᾶλλον

οὕτω κινῶν, δείκνυσιν διὰ τούτου τινὸς συλλογισμοῦ· τὸ αὐτοκίνητον 286^a
καθ' αὐτὸ αἴτιον κινήσεως, ὡσπερ τὸ ὑπ' ἄλλου κινούμενον καὶ ταύτη
κινῶν καθ' ἕτερον· τὸ καθ' αὐτὸ αἴτιον κινήσεως πρότερον καὶ ἀρχικώ- 15
τερόν ἐστι τοῦ καθ' ἕτερον. καὶ ὅτι μὲν τὸ αὐτοκίνητον καθ' αὐτὸ αἴτιον
5 τοῦ κινεῖσθαι, εἶπερ ἐξ ἑαυτοῦ καὶ τὸ κινεῖν ἔχει καὶ τὸ κινεῖσθαι, πρό-
δηλον· καθ' ἕτερον δὲ τὸ ὑπ' ἄλλου κινούμενον, ἵνα κινήσῃ. ὅτι δὲ τὸ
καθ' αὐτὸ αἴτιον κινήσεως τοῦ καθ' ἕτερον ἀρχικώτερον καὶ αἰτιωδέστερόν
ἐστὶ, καὶ τοῦτο δῆλον. τοῦ γὰρ 'καθ' ἕτερον' διχῶς λεγομένου ἢ κατὰ
συμβεβηκὸς ἢ δι' ἄλλο, οὔτε τὸ κατὰ συμβεβηκὸς ἐστὶ μὴ προτεραιότερος
10 τοῦ καθ' αὐτό, οὔτε τὸ δι' ἄλλο μὴ πρότερον ὄντος τοῦ δι' αὐτό, ὅπερ
ἐστὶ τὸ καθ' αὐτό. ὥστε τὸ αὐτοκίνητον πρῶτον αἴτιον καὶ ἀρχὴ τῶν 20
κινούντων τε καὶ κινουμένων. ζητῶν δὲ ἐφεξῆς, πῶς τοῦτο κινεῖ ἑαυτὸ ἐκ
τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ τῆς εἰς τὸ κινῶν καὶ κινούμενον εὐρήσει τε καὶ
δειξεί παλιν τὸ πρῶτον κινῶν ἀκίνητον. ἄλλην δὲ ἀρχὴν λαμβάνειν λέγει
15 τὴν ὅτι πᾶν τὸ κινούμενον διαιρετόν ἐστιν, ἣν ἀπέδειξε μὲν ἐν τῷ πέμπτῳ
βιβλίῳ ταύτης τῆς πραγματείας, οὐ μέντοι ταύτη προσεχρήσατο ἐν τοῖς
προλαβούσιν, ἀλλὰ τῇ λεγούσῃ πᾶν τὸ κινούμενον ὑπὸ τινος κινεῖσθαι καὶ
τῇ πᾶν τὸ κινούμενον ἢ κατὰ φύσιν ἢ παρὰ φύσιν κινεῖσθαι. διὰ τοῦτο 25
οὖν εἶπεν λαβούσιν ἄλλην ἀρχὴν. ζητεῖ δέ, πῶς τὸ αὐτοκίνητον κι-
νεῖται καὶ τίς ὁ τρόπος αὐτῷ τῆς κινήσεως, εὐρίσκων ἐκ τούτου, ὅτι τῶν
20 ὄντων τὰ μὲν ἐστὶν ἀκίνητα, τὰ δὲ ἀκίνητα, τὰ δὲ ποτὲ μὲν κινούμενα
ποτὲ δὲ ἡρεμοῦντα.

ρ. 257^a33 Ἄναγκαῖον δὴ τὸ κινούμενον ἅπαν ἕως τοῦ ὅτι πᾶν τὸ
κινούμενον καθ' αὐτὸ συνεχές.

25 Ἐν τῷ πέμπτῳ ταύτης τῆς πραγματείας ἔδειξεν, ὅτι πᾶν τὸ κινού- 30
μενον καθ' αὐτὸ συνεχές τέ ἐστὶ καὶ διαιρετόν. ἐδείχθη δὲ τῷ τὸ κινού-
μενον μήτε ἐν τούτῳ εἶναι, εἰς ὃ κινεῖται, μήτε ἐν τούτῳ ἔτι, ἐξ οὗ κινεῖ-
ται, ἀλλὰ τὸ μὲν τι αὐτοῦ ἐν τούτῳ, τὸ δὲ ἐν ἐκείνῳ, τὸ δὲ τούτου
διαιρετόν. τοῦτο οὖν ἀρχὴν νῦν ποιεῖται τῆς περὶ τοῦ αὐτοκινήτου ζητή-
30 σεως. ἔνεστι δὲ καὶ ἐντεῦθεν συλλογίζεσθαι, ὅτι ἐπειδὴ μὲν ἐν τοῖς Περὶ
φύσεως εἰρησθῆναι τι αὐτῷ λέγει, τὰ πάντες λέγει τὰ πρῶτα τῆσδε τῆς
πραγματείας βιβλία· ἐπειδὴ δὲ ἐν τοῖς Περὶ κινήσεως, τὰ τρία ἂν λέγοι 35
τὰ τελευταία.

ρ. 257^b2 Ἀδύνατον δὴ τὸ αὐτὸ κινῶν ἕως τοῦ καὶ ὑγιάζει καὶ
35 ὑγιάζοιτο τὴν αὐτὴν ὑγίαν.

Ὁ μὲν οὖν Εὐδήμος προϊστορήσας, ὅτι τὸ αὐτὸ κινῶν ὑπὸ Πλάτωνος
διεδόθη, διαιρεῖ πρῶτον τοὺς τρόπους, καθ' οὓς ἐνδέχεται τι αὐτοκίνητον 40

10 προτέρου aF 15. 16 πέμπτῳ βιβλίῳ] E 4. 22S^a20sq. 24 καθ' αὐτό x. ex Ar. a
25 πέμπτῳ] cf. ad v. 15. 16 27 ἔτι om. A, sed suppl. A¹ 34 αὐτό ex αὐτό corr. A: αὐτό
FM: αὐτό αὐτό ex Arist. a 35 ὑγίαν aM 36 οὖν om. a Eῤῥημοσ] fr. 78 p. 102,6 Sp.
Comment. Arist. X Simplic. in Phys. 28

λέγεσθαι, γράφων οὕτως· ἤτοι γὰρ ὄλον ὄλον κινεῖ ἢ μέρος ὄλον ἢ ἀνά- 286^ν
 παλιν, ἢ μέρος μέρος. κινεῖν δὲ λέγομεν πρώτως τὸ αὐτῷ κινεῖν οὐ τὸ
 ἐτέρῳ καὶ τὸ δι' αὐτὸ καὶ οὐ δι' ἄλλο." καὶ οὕτω τοὺς τρεῖς τρόπους
 καθ' ἕκαστον ἀνελὼν μόνον δεῖκνυσιν αὐτοκίνητον δυνάμενον εἶναι τὸ μέρει
 5 μὲν κινουῦν, μέρει δὲ κινούμενον, καὶ τούτου τὸ ἔχον ἐν αὐτῷ τὸ μὲν τι
 κινουῦν ἀκίνητον ὃν καθ' αὐτό, τὸ δὲ κινούμενον. ὁ δὲ γε Ἀριστοτέλης οὐ
 προσέλαβε μὲν τὴν διαιρέσιν ταύτην, προσελθὼν δὲ τίθησιν αὐτὴν συντό- 45
 μως, ὅταν λέγῃ· "τὸ γὰρ ὄλον εἰ κινεῖται αὐτὸ ὑφ' ἑαυτοῦ, ἤτοι ὑπὸ
 τῶν αὐτοῦ τινος κινήσεται ἢ ὄλον ὑπὸ ὄλου." νῦν δὲ εὐθὺς ἕνα ἕκαστον
 10 προχειρίζομενος τῶν τρόπων τὰ ἐπόμενα ἄτοπα δεῖκνυσι. καὶ πρώτον τὸ
 τὸ ὄλον ὑφ' ὄλου ἑαυτοῦ κινεῖσθαι διὰ παραδειγμάτων ἀπεμφαῖνον θεΐσας,
 ἐφεξῆς ὅτι ἀδύνατόν ἐστιν ἐπιδείκνυσι. τὰ δὲ παραδείγματα· φέροι γὰρ
 ἄν, φησίν, ὄλον καὶ φέροιτο τὴν αὐτὴν φορὰν, ἐν ὃν καὶ ἄτομον
 τῷ εἶδει, ἢ ἀλλοιοῖτο καὶ ἀλλοιοῖ, ὥστε διδάσκει ἄν καὶ μαν- 50
 15 θάνοι ἅμα, καὶ ὑγιάζοι καὶ ὑγιάζοιτο τὴν αὐτὴν ὑγείαν· ἅπερ 50
 ὁ Εὐδήμης διὰ τῶν αὐτῶν ὀνομάτων σαφέστερα πεποίηκε γράφων οὕτως·
 "ἄρα οὖν ἐνδέχεται φέρειν ὄλον ὄλον εἰπεῖν ἐπὶ τοῦ ὄμου, καὶ ἅμα τὸ
 αὐτὸ καὶ ἐν ἐπὶ τοῦ ὄμου φέρεσθαι καὶ εἶναι καὶ ἐπὶ τοῦ ὄμου φέρειν
 καὶ ἔχειν; ἢ τοῦτο μὲν οὐχ οἶόν τε, θερμαίνεσθαι δὲ ὄλον ὑφ' ὄλου;
 20 καὶ πῶς; τὸ μὲν γὰρ θερμαῖνον θερμαίνει θερμὸν δηλονότι ὄν, τὸ δὲ θερ-
 μαινόμενον εἰς τὸ θερμὸν μεταβάλλει· εἰς ὃ δὲ μεταβάλλει, οὕτω ἐστὶν
 ἐκείνο, ἅμα | δὲ εἶναι τὸ αὐτὸ θερμὸν τε καὶ μὴ θερμὸν ἀδύνατον." 287^ν
 "Τῷ δὲ ἐν ὃν προσέθηκεν ὁ Ἀριστοτέλης τὸ καὶ ἄτομον τῷ εἶδει,
 ἤτοι, ὡς φησιν ὁ Ἀλέξανδρος, καὶ αὐτὸ ἐπὶ τοῦ κινουμένου λεγόμενον,
 25 ὥσπερ καὶ τὸ ἐν ὄν. ὡς ἴσον δυνάμενον τῷ ἐν τὸ ἐν ἀτόμῳ εἶδει· τὸ γὰρ
 ἐν ἀτόμῳ εἶδει ὃν κατὰ ἀριθμὸν ἐστὶν ἕν. ἢ τὸ μὲν ἐπὶ τοῦ κινουμένου
 εἴρηται, τὸ δὲ ἄτομον τῷ εἶδει ἐπὶ τῆς κινήσεως, ἵνα ἢ τὸ ἐξῆς· κινήσει
 καὶ κινήθησεται ἅμα ἐν ὃν τὴν αὐτὴν φορὰν καὶ ἄτομον τῷ εἶδει." ταῦτα 5
 τοῦ Ἀλεξάνδρου λέγοντος μήποτε ἄμεινον ἄμφω τό τε ἐν ὃν καὶ τὸ ἄτο-
 30 μον τῷ εἶδει, ἐφ' ὄλου τοῦ αὐτοκινήτου ἀκούειν, τὸ δὲ ἄτομον τῷ
 εἶδει δηλοῦν, ὅπως εἴρηται τὸ ἐν ὄν, ὅτι οὐκ ἀριθμῷ ἐν ἀλλ' εἶδει ἕν,
 τοῦ ἀτόμου ἀντὶ τοῦ ἐνὸς εἰλημμένου. τὸ γὰρ ὄλον φέρον ἑαυτὸ καὶ ὄλον
 φερόμενον, καὶ ἀλλοιοῦν καὶ ἀλλοιούμενον τῷ εἶδει ἐστὶν ἕν, ἀλλ' οὐχὶ τῷ
 ἀριθμῷ, ὡς ὁδὶ ὁ χαμαιλέων, εἰ τύχοι, ὁ ἄτομος ἑαυτὸν χρωματίζων.
 35 ἐπιστάνω δὲ καί, πῶς ὁ Ἀλέξανδρος τὸ ἐν ἀτόμῳ εἶδει ὃν κατὰ ἀριθμὸν 10
 ἐν εἶναι φησι. τὸ μὲν γὰρ 'ἐν ἀτόμῳ' τὸ ἐν σημαίνειν ὁμολογῶ, ἄλλο
 μέντοι φημὶ τὸ κατ' ἀριθμὸν ἐν εἶναι καὶ ἄλλο τὸ κατὰ εἶδος, καὶ ἀσφα-
 λῶς τὸν Ἀριστοτέλη δηλῶσαι, πῶς εἶπεν τὸ ἐν ὄν, ὅτι οὐ κατ' ἀριθμὸν;

2. 3 τὸ ἐτέρῳ A: τῷ ἐτέρῳ aFM 6 γε om. a 7 προσέλαβε aF 8 λέγῃ] p. 257b28

10 τῶν τρόπων aM: τὸν (sed corr.) τρόπων A¹: τρόπον F 12. 13 φέροι et φέροιτο mu-
 tant Arist. codd. vulg. et Simplicius infra p. 1249,27, sed consentit E 16 Εὐδη-
 μος] fr. 78 p. 102,26 Sp. 17 ὄλον alterum male om. F 24 ὁ om. a 25 aut
 τῷ ἐνὶ τὸ aut τὸ ἐν τῷ corrigendum videtur 28 κινήσεται a ἅμα om. a

ἀλλὰ κατ' εἶδος. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ πρὸ ὀλίγου ἐσήμανεν εἰπών· “δεῖ γὰρ 287^r
μέχρι τῶν ἀτόμων διαιροῦντα λέγειν,” ἄτομα καὶ ἐκεῖ τὰ ἔσχατα εἶδη
λέγων, ἀλλ' οὐ τὰ κατ' ἀριθμὸν ἀφοριζόμενα. καλῶς δὲ ὑγιαίνει καὶ
ὑγιαίνει τὴν αὐτὴν ὑγίαν εἶπεν· εἰ μὲν γὰρ ἄλλο τὸ ὑγιαίνει ἦν, καὶ 15
5 ἄλλο τὸ ὑγιαζόμενον, ἄλλη ἂν ἦν ἢ ἐν τῷ ἐνεργοῦντι ὑγία καὶ ἄλλη ἢ
ἐν τῷ πάσχοντι. ἐπειδὴ δὲ τὸ αὐτὸ ἐστὶ τὸ ὑγιαίνει καὶ ὑγιαζόμενον,
καὶ ἡ ὑγία μία ἂν καὶ ἡ αὐτὴ εἴη. τοῦτο δὲ ἄτοπον τὴν αὐτὴν ἐνε-
ργητικὴν τε καὶ παθητικὴν εἶναι. ὅπερ ἐφεξῆς σαφέστερον ἀποδείκνυσιν.

p. 257^b6 Ἔτι διώριστα ὅτι κινεῖται τὸ κινητὸν ἕως τοῦ τὸ μὲν
10 ἄρα κινεῖ τὸ δὲ κινεῖται τοῦ αὐτοῦ αὐτὸ κινουῦντος.

Ἰποδείξας ἀπεμφαίνοντα τὸν λόγον τὸν λέγοντα ὅλον τι ὑφ' ὅλου
ἑαυτοῦ κινεῖσθαι νῦν ὅτι καὶ ἀδύνατόν ἐστι τοῦτο, ὡς προεῖπεν, ἀπο-
δείκνυσι. δείκνυσι δὲ αὐτὸ τῷ τῆς κινήσεως ὀρισμῷ προσχρῶμενος
καὶ τῷ τοῦ κινουμένου. κινούμενον γὰρ φαμεν τὸ κινητὸν καὶ ἔτι ἐν τῷ 25
15 δυνάμει ὃν καὶ εἰς ἐντελέχειαν βαδίζον τὴν τελείαν, ἐπειδὴ ἡ κίνησις, καὶ
ἐντελέχεια τοῦ κινητοῦ ἦ, ἀλλὰ ἀτελής ἐντελέχεια ὡς ἔτι ἐν τῷ δυνάμει
ὄντος τοῦ κινουμένου, τὸ μέντοι κινῶν ἐνεργεία ἐστὶν ἤδη. τὸ γὰρ θερ-
μαῖνον θερμὸν εἶναι χρὴ κατ' ἐνεργίαν, καὶ τὸ μεταδιδόν ἄλλῃ τίνος,
ὅπερ αὐτὸς γενναῖν εἶπεν, αὐτὸ πρότερον ἔχειν ἐκεῖνο, οὐ μεταδίδωσι.
20 τούτων οὖν ἐναργῶν ὄντων, ἐὰν ὅλον τι ὑφ' ὅλου ἑαυτοῦ θερμαίνηται,
καθ' ὅσον μὲν θερμαίνει, θερμὸν ἤδη ἐστὶν ἐνεργεία, καθ' ὅσον δὲ θερ- 30
μαίνεται καὶ ἐπὶ τὸ θερμὸν εἶναι βαδίζει, δυνάμει μόνον ἔχον τοῦτο τέως
οὕτω θερμὸν ἐστὶν, ὥστε ἅμα τὸ αὐτὸ καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ θερμὸν
ἔσται καὶ οὐ θερμὸν, ὅπερ ἀδύνατον, εἴπερ ἀδύνατόν ἐστι τὸ τὴν ἀντί-
25 φασιν συναληθεύειν. ὡς δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ θερμοῦ οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων
κινήσεων, ἐφ' ὧν τὸ κινῶν συνώνυμον ἴσχει ἑαυτῷ τὸ κινούμενον, οἷον
τὸ φέρον φέρεσθαι ποιεῖ καὶ τὸ αἰξὸν αἰξέσθαι καὶ τὸ ἐπιστῆμον ποιεῖ
ἐπιστῆμον, ἀνάγκη τὴν ἀντίφασιν συναληθεύειν, εἰ αὐτὸ τι ὑφ' ἑαυτοῦ κι- 35
νοῖτο. εἰ δὲ τοῦτο ἀδύνατον, ἀδύνατόν τι ὅλον ὑφ' ὅλου ἑαυτοῦ κινεῖσθαι.
30 συνάγεται δὲ καὶ ἐν δευτέρῃ σγήματι τὸ ἀδύνατον οὕτω· πᾶν τὸ κινου-
μενον, καθ' ὃ κινεῖται, ἀτελές· οὐδὲν κινῶν, καθ' ὃ κινεῖ, ἀτελές· οὐδὲν
ἄρα κινῶν, καθ' ὃ κινεῖ, κινεῖται. πρῶτα γὰρ δὲ ἐπὶ τοῦ θερμοῦ τὸν λόγον
ὁ Ἀριστοτέλης ἐπήγαγεν ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστον, ὅσων
τὸ κινῶν ἀνάγκη ἔχειν τὸ συνώνυμον, τουτέστιν εἰς συνώνυμον
35 αὐτῷ ἄγειν τὸ κινούμενον ὑπ' αὐτοῦ, οἷον τὸ θερμαῖνον θερμὸν ὃν
θερμὸν ποιεῖν τὸ θερμαινόμενον καὶ τὸ διδάσκον ἐπιστῆμον ὃν ἐπιστῆμον 40
ποιεῖν τὸ διδασκόμενον. τοῦτο δὲ λέγει, ἐπεὶ μὴ πάντα τὰ ποιῶντα ὅμοια
αὐτοῖς ποιεῖ· ἢ γὰρ μάλιστα τοὺς μῶλωπας ποιεῖ οὐκ ἔχουσα αὐτὴ
μῶλωπας.

1 ἐσήμανεν FM: ἐσήμαινεν nA εἰπών] c. 5. p. 256^b34 8 τε om. n 9 κινητὸν n:
κινητικὸν AFM 12 προεῖπεν] p. 257^b1 26 supra οἷον add. εἰ Λ² 36 ποιεῖ af

Διαιρεῖ δὲ ὁ Θεόφραστος ἐν τρίτῳ τῶν Φυσικῶν ἢ Περί οὐρανοῦ τὰ 287^r
 γινόμενα οὕτως· “ἢ γὰρ ὑπὸ ὁμοίου γίνεται, φησίν, ὡς ἄνθρωπος ὑπὸ
 ἀνθρώπου καὶ θερμὸν ὑπὸ θερμοῦ, ἢ ὑπὸ ἐναντίου, ὡς ὄρῳμεν τοὺς
 κεραυνοὺς καὶ τὰς ἀστραπάς· ὑπὸ γὰρ ψυχρότητος ἢ τούτου τοῦ πυρὸς ἐν
 5 τῷ ἀέρι γένεσις ἀθροίζοντος εἰς ἐν τὸ ἐν αὐτοῖς θερμὸν καὶ ἐκπυροῦντος.
 ἢ τρίτον ὑπὸ ἐντελεχείᾳ ὅλως ὄντος, ὡς καὶ ὁ μῶλωψ· ὑπὸ γὰρ ἐντελε- 45
 χείᾳ οὐσης τῆς μᾶστιγος γίνεται, οὔτε δὲ ὁμοίας ἔτι οὔτε ἐναντίας τῷ γι-
 νομένῳ. καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ ἡλίου δέ, φησί, γινόμενα ὑπὸ ἐντελεχείᾳ γίνε-
 ται· καὶ γὰρ αὐτὸς οὔτε ὅμοιος οὔτε ἐναντίος τοῖς γινομένοις ὑπ’ αὐτοῦ.”
 10 ἐφιστάνει δὲ ὁ Ἀλέξανδρος, ὅτι ὑπὸ ἐντελεχείᾳ λέγεται γίνεσθαι τὰ ὑπὸ
 τῆς μᾶστιγος ἀντὶ τοῦ ὑπὸ ἐνεργείας καὶ πληγῆς, καὶ δῆλον δὲ ὅτι καὶ τὰ
 ἄλλα πάντα τὰ γινόμενα ὑπὸ ἐντελεχείᾳ γίνεται, εἴτε τὸ ἐνεργείᾳ εἶναι, 50
 ὅ ἐστιν, εἴτε τὴν ἐνεργείαν δηλοῖ ἢ ἐντελέχεια. μήποτε οὖν ὡς τῶν μὲν
 ἄλλων καὶ ἰδίῳ τινὶ χαρακτηρί κρατουμένων, τούτων δὲ μόνον τὸ ἐνεργεῖν
 15 ἐχόντων, οὕτως ὠνόμασεν αὐτά. ἐφιστάνει δὲ ἀξιῶ τῇ τῶν ποιούντων
 καὶ γινομένων διαιρέσει, μήποτε πάντα τὰ καθ’ αὐτὸ ποιούντα καὶ γινόμε-
 να φυσικῶς ὅμοια ποιεῖ καὶ ὅμοια γίνεται. ἐκ μὲν γὰρ τῶν ἐναντίων
 ὡς ἐξ ὕλης γίνεται πάντως τὰ γινόμενα, ὑπὸ δὲ τῶν ἐναντίων ὡς ὑπὸ
 ποιητικῶν αἰτίων οὐδὲν | γίνεται καθ’ αὐτό. ὄρα μὲν γὰρ εἰς ἄλλα 287^v
 20 τὰ ἐναντία, γίνεται δὲ οὐ τὸ ἐναντίον ὑπὸ τοῦ ἐναντίου, ἀλλὰ τὸ ὅμοιον.
 καὶ τοῦτο καὶ τῷ Ἀριστοτέλει δοκεῖ ἐν πρώτῳ τῆς Περί γενέσεως γράφοντι
 οὕτως· “διὸ καὶ εὐλογον ἤδη τό τε πῦρ θερμαίνειν καὶ τὸ ψυχρὸν
 ψύχειν, καὶ ὅλως τὸ ποιητικὸν ὁμοιοῦν αὐτῷ τὸ πάσχον· τό τε γὰρ ποιῶν
 καὶ τὸ πάσχον ἐναντία ἐστί, καὶ ἡ γένεσις εἰς τοῦναντίον, ὥστε ἀνάγκη τὸ
 25 πάσχον εἰς τὸ ποιῶν μεταβάλλειν.” καὶ τὸ πῦρ δὲ ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ κατὰ 5
 συμβεβηκὸς γίνεται καὶ οὐ καθ’ αὐτό· οὐ γὰρ καθ’ ὃ ψυχρὸν πυρός ἐστι
 ποιητικόν, ἀλλὰ καθ’ ὃ ψυχρὸν πυκνοῖ καὶ συναίγει τὰ τέως ἐσκορπισμένα
 πυρὰ καὶ παρατριβόμενα ἀλλήλοις ἔτι μᾶλλον ἐκπυροῦσθαι ποιεῖ, μετα-
 βάλλοντα εἰς ἑαυτὰ τὰ πλησιάζοντα, καὶ ἡ μᾶστιξ δὲ καθ’ αὐτό μὲν
 30 ὅμοιον ἑαυτῇ τύπον ἐμποιεῖ τῷ μαστιζομένῳ, βιαίως ἐπωθοῦσα διὰ τὴν
 κίνησιν, οἱ δὲ μῶλωπες κατὰ συμβεβηκὸς ἐπιγίνονται συγχῶν μικρῶν 10
 ἀγγείων ῥηγνυμένων καὶ χρομένου τοῦ αἵματος ἔνδον. εἰ οὖν ταῦτα ἀληθῆ
 λέγω, ἔοικεν ὁ Ἀριστοτέλης τὸ ἴσων τὸ κινῶν ἀνάγκη ἔχειν τὸ
 συνώνυμον κινούμενον εἰπεῖν ἀντὶ τοῦ ἴσα καθ’ αὐτὸ κινεῖ’, ὡς ἀπὸ
 35 τεκμηρίου τοῦ συνωνύμου δηλῶν αὐτὸ καὶ ἐπὶ τούτων βουλόμενος τὴν
 ἀντίφρασιν συναληθεύειν, εἴ τις αὐτό τι ὑφ’ ἑαυτοῦ λέγοι κινεῖσθαι, ἀλλ’
 οὐκ ἐπὶ τῶν κατὰ συμβεβηκὸς κινούντων τε καὶ κινουμένων. δεῖξας δέ,
 ὅτι ἀδύνατον αὐτοκίνητον τι εἶναι οὕτως, ὡς ὅλον ὑφ’ ὅλου ἑαυτοῦ κινεῖ- 15

1 Θεόφραστος] fr. 16 p. 163 Wimmer

5 αὐτοῖς AFM: αὐτοῖς a: conicias αὐτῶ, scil.

ἀέρι. quamquam cf. Simplicii rationes v. 27. 28

21 Περί γενέσεως] A 7. 324^a9

22 τό τε] τὸ a

23 ὁμοιοῦν ex Arist. a: ὅμοιοι (sic) A: ὅμοιον FM

post αὐτῶ add.

ποιεῖν F

31 οἱ δὲ] οἱ δὲ ai sic A

33 ὁ om. a

δηλῶν a: δῆλον AFM

σθαι, καὶ συνεπεράνατο, ὅτι εἴπερ ὅλως ἔστι τι αὐτοκίνητον, ἀνάγκη τὸ 287^v
 μὲν τι αὐτοῦ κινεῖν, τὸ δὲ κινεῖσθαι.

p. 257^b13 "Ὅτι δὲ οὐκ ἔστι τὸ αὐτὸ αὐτὸ κινουῦν οὕτως ἕως τοῦ
 ἐγγύτερον δὲ τὸ πορρώτερον τοῦ κινουμένου τῆς ἀρχῆς ἢ τὸ 20
 5 μεταξύ.

Συμπεραναμένος 'εἰ ἔστι τι αὐτοκίνητον, ἀνάγκη τὸ μὲν τι αὐτοῦ κινεῖν, τὸ δὲ κινεῖσθαι' δέδωκε πάλιν ἡμῖν καὶ τούτου τὴν διαίρεσιν ἐνοεσῖν. εἰ γὰρ τὸ μὲν τι κινεῖ τὸ δὲ κινεῖται, ἢ μέρος μὲν κινεῖ τὸ δὲ ὅλον κινεῖται, ἢ τὸ μὲν ὅλον κινεῖ μέρος δὲ κινεῖται, ἢ μέρος μὲν τι κινεῖ, μέρος δὲ 10 κινεῖται. διαιρεῖ δὲ καὶ τοῦτο ὁ Εὐδήμος οὕτως: "τὸ γὰρ κινουῦν, φησί, μέρος ἢ ἀκίνητον ὃν κινήσει ἢ κινούμενον· ἀλλ' εἰ μὲν ἀκίνητον, δέδεικται ὁ βουλόμεθα, ὅτι τὸ αὐτοκίνητον σύγκειται ἐκ κινουμένου καὶ ἀκινήτου 25 τοῦ κινουόντος. εἰ δὲ τὸ κινουῦν μέρος κινούμενον καὶ αὐτὸ κινεῖ, ἐπειδὴ πᾶν τὸ κινούμενον ὑπὸ τινος κινεῖται καὶ τοῦτο ὑπὸ τινος κινήθησεται. 15 οὐκοῦν ἔξωθεν μὲν οὐχ οἶόν τε εἶναι τὸ κινουῦν αὐτό· οὐ γὰρ ἂν ἔτι ὑφ' ἑαυτοῦ λέγοιτο κινεῖσθαι τὸ ὅλον, ἀλλ' ὑπ' ἄλλου τοῦ τὸ κινουῦν αὐτὸ μέρος κινουόντος· ὑπὸ τινος ἄρα τῶν ἐν τῷ αὐτοκινήτῳ κινήσεται. ἢ οὖν ὑπὸ τινος τῶν ἑαυτοῦ μορίων κινήσεται τὸ κινουῦν μέρος ἢ ὑπὸ τοῦ κινου- 20 μένου. καὶ τοῦτο πάλιν τὸ κινουῦν ἢ ἀκίνητον ὃν κινεῖ, καὶ ἔσται τὸ πρῶ- 30 τως κινουῦν ἀκίνητον, ἢ κινούμενον· καὶ πάλιν ἢ ὑπὸ μέρους ἑαυτοῦ ἢ ὑπὸ τοῦ κινουμένου. ἀνταναιροῦντες δέ, φησὶν ὁ Εὐδήμος, οὕτως ἤξομέν ποτε εἰς τὰ πρῶτως κινουόντα· ταῦτα δὲ ἦν, ἂ μὴ τινὲς ἐκίνοι, ἀλλ' ὅλα ὅλοις· οὐ γὰρ ἐνδέχεται τὴν ἀντανάίρεσιν ἄπειρον εἶναι· οὐ γὰρ ἂν κινοῖντο μὴ ὅντος πρῶτου. δέδεικται δέ, ὅτι ὅλον ὑπὸ ὅλου ἀδύνατον κινεῖσθαι ἑαυτοῦ· 25 ὥστε ἀνάγκη τὸ πρῶτως κινουῦν ἀκίνητον ὃν κινεῖν." οὕτω μὲν οὖν ὁ Εὐ- 35 δημος διαιρεῖ· ὁ δὲ Ἀριστοτέλης πρῶτον ἀναιρεῖ τὸ μόριον μὲν τι κινεῖν, 30 μόριον δὲ τι κινεῖσθαι οὕτως, ὥστε καὶ τὸ κινούμενον κινεῖν πάλιν τὸ κινουῦν αὐτὸ καὶ τὸ κινουῦν κινεῖσθαι ὑπὸ τοῦ κινουμένου ὑπ' αὐτοῦ· συμβαίνει γὰρ οὕτως ἐκάτερον ὑφ' ἐκατέρου κινεῖσθαι ὑπὸ τε τοῦ κινου- 30 μένου ὑπ' αὐτοῦ καὶ ὑφ' ἑαυτοῦ. εἰ γὰρ τὸ Α κινεῖ τὸ Β, τὸ δὲ Β κινεῖ τὸ Α, καὶ ὑφ' ἑαυτοῦ ἄρα κινεῖται τὸ Α καὶ μᾶλλον ἢ ὑπὸ τοῦ Β· μᾶλλον γὰρ ὑπὸ τοῦ πρῶτου κινουόντος κινεῖται τὸ κινούμενον ἢ ὑπὸ τοῦ προσεχοῦς, ὡς δέδεικται πρότερον. ταύτην οὖν ἐλέγχει τὴν ὑπόθεσιν ὁ 40 Ἀριστοτέλης πρῶτην εἰς ἀδύνατον ἀπάγων αὐτὴν τὸ μὴλὲν ἔσεσθαι πρῶ- 35 τον κινουῦν, ὡς τὸ μὲν εἶναι κινουῦν αὐτῶν, τὸ δὲ κινούμενον ὑπ' ἐκείνου.

1 καὶ om. a 3 τὸ om. et κινεῖν Arist. vulg., sed κινουῦν EK 6 εἰ
 AF: ὡς εἰ M: om. a 9 ἢ μέρος—κινεῖται (10) om. a 10 Εὐδήμος] fr. 7)
 p. 103,22 Sp. 13 κινουῦν] κινούμενον a 16 τοῦ τὸ] του F 17 ἢ οὖν a: εἰ
 οὖν ΔFM 21 ἤξωμεν a 23 κινοῖντο aAM: κινοῖτο F Spengel 27 κινεῖν
 a corr. A¹: κινεῖ A¹FM 29 οὕτως, ω ex o corr. A¹ 33 πρότερον] c. 5. 256*10
 34 πρῶτην om., sed suppl. A¹

ἔδει γάρ, (εἰ) μὴ ὄλον αὐτὸ αὐτὸ κινεῖ, τὸ μὲν τι εἶναι κινουῦν πρῶτως, 287^v
 τὸ δὲ ὑπ' ἐκείνου κινούμενον· ὅτι δὲ μὴδὲν ἔσται πρῶτως κινουῦν ἐν τῷ
 οὕτως αὐτοκινήτῳ, δεῖκνυσιν ἐκ τοῦ ἐκάτερον τῶν μορίων πρῶτον εὐρεθί-
 σεσθαι κινουῦν· εἰ δὲ πάντα πρῶτα ὁμοίως, οὐδὲν ἂν εἶη πρῶτον. ὅτι δὲ
 5 ἐκάτερον πρῶτον, δεῖκνυσιν ἐκ τοῦ ἐκάτερον μὴ μόνον τὸ ἕτερον κινεῖν, 45
 ἀλλὰ καὶ ἑαυτὸ, καὶ μᾶλλον ὑφ' ἑαυτοῦ κινεῖσθαι ἢ ὑπὸ τοῦ κινουμένου
 ὑπ' αὐτοῦ. τὸ δὲ μᾶλλον κινουῦν τὸ πρῶτον κινουῦν ἔστιν. ὅτι δὲ καὶ
 ἑαυτὸ κινεῖ ἐκάτερον, δεῖκνυσι διὰ τοῦ τὸ γὰρ πρότερον αἰτιώτερον
 τοῦ κινεῖσθαι τοῦ ἐχομένου [μὲν ᾧ] καὶ κινήσει μᾶλλον. εἰ γάρ,
 10 ὡς εἴρηται, τὸ μὲν Α κινεῖ τὸ Β, τὸ δὲ Β κινεῖ τὸ Α, ἔσται τὸ Α τὸ
 πρῶτον κινουῦν καὶ ἑαυτὸ κινουῦν, καὶ μᾶλλον ἢ ὑπὸ τοῦ Β κινεῖται· ὁμοίως
 δὲ καί, εἰ τὸ Β κινεῖ τὸ Α, τὸ δὲ Α κινεῖ τὸ Β, τὸ Β πάλιν πρῶτον
 κινουῦν καὶ ἑαυτὸ κινήσει, καὶ μᾶλλον ἢ τὸ Α τὸ προσεχῶς αὐτὸ κινουῦν, 50
 ὥστε ἐκάτερον καὶ πρῶτον ἔσται καὶ ἑαυτὸ κινήσει καὶ ὄλον ὑφ' ὄλου
 15 ἑαυτοῦ κινήσεται· ὅπερ ἐδείχθη ἀδύνατον. τοῦ δὲ μᾶλλον ὑφ' ἑαυτοῦ
 κινεῖσθαι τὸ Α ἢ ὑπὸ τοῦ Β ἐν τοῖς ἀντικινουμένοις δεικτικὸν παρήγαγεν
 τὸ τὸ μὲν Α ἑαυτῷ κινεῖν, τὸ δὲ Β κινούμενον ὑπὸ τοῦ Α κινεῖν τὸ Α·
 μᾶλλον γὰρ κινεῖ τὸ ἑαυτῷ κινουῦν ἢ τὸ τῷ ὑφ' ἑτέρου κινεῖσθαι κινουῦν.
 τὸ δὲ ἐγγύτερον δὲ τὸ πορρώτερον τοῦ κινουμένου τῆς ἀρχῆς ἢ
 20 τὸ μεταξὺ εἴρηκεν ἀντὶ τοῦ | συγγενέστερον καὶ οἰκειότερον εἰς ἀρχῆς 288^r
 λόγον ἔστι τὸ πορρώτερον τοῦ ἐσχάτου κινουμένου ἤπερ τὸ μεταξὺ τούτου
 τε καὶ τοῦ πορρώτερον ὄντος. εἰ γὰρ κινούμενον μὲν ἔσχατόν ἐστι τὸ Γ,
 προσεχὲς δὲ κινουῦν αὐτὸ τὸ Β καὶ πορρώτερον τὸ Α, ἀρχειοδέστερόν ἐστι
 τὸ Α τοῦ Β εἰς τὸ κινεῖν τὸ Γ πορρώτερον ὢν τοῦ Γ ἤπερ τὸ Β. καὶ
 25 εἰ μὴδὲν ἔχοι πρὸ ἑαυτοῦ κινουῦν τὸ Α, αὐτὸ ἂν εἶη ἀρχὴ τῆς κινήσεως.
 ὁμοίως δὲ καὶ δυεῖν ὄντων, ἐὰν τὸ μὲν Α κινήῃ τὸ Β, τὸ δὲ Β κινήῃ τὸ
 5 Α, ἀρχειοδέστερον πρὸς τὴν τοῦ Α κίνησιν ἐστι τὸ Α ἤπερ τὸ Β, πορ-
 ρώτερον ἑαυτοῦ ὄν· (τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἐπὶ) τοῦ Β ῥητέον· ὥστε πάντα
 ὁμοίως πρῶτα, καὶ διὰ τοῦτο οὐδὲν πρῶτον. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος διὰ τῶν εἰ-
 30 ρημένων δεδείχθαι φησι τὸ μὴδέτερον αὐτῶν ὑπὸ τινος ἕξωθεν καὶ ἄλλου
 κινήθῃσθαι, ἀλλ' αὐτὰ ὑφ' αὐτῶν. ἄμεινον δὲ οἶμαι λέγειν, ὅτι τὸ μὴδὲν
 εἶναι πρῶτον κινουῦν ἀποδέδεικται. καὶ πρὸς τὴν τούτου κατασκευὴν
 παρελήφθη τὸ ἐκάτερον αὐτῶν καὶ ἑαυτὸ κινεῖν, ἵνα διὰ τούτου ἀρχειοδέ- 10
 στερον καὶ πρῶτον δειχθῇ.

35 p. 257^b20 Ἔτι οὐκ ἀνάγκη τὸ κινουῦν κινεῖσθαι, εἰ μὴ ὑφ' αὐ-
 τοῦ ἕως τοῦ τὸ δὲ κινουῦν ἀκίνητον.

Δεύτερον ἐπιχείρημα δεικνύον, ὅτι τὸ αὐτοκίνητον οὐκ ἂν εἶη τοιοῦ-

1 εἰ addidi κινεῖ Α¹: κινεῖν aA²FM 3. 4 εὐρεθίσεται a 9 μὲν, ὡτ Α¹:
 μὲν ὦ FM: del. lineola A² (credo relictum ex corrupta lectione τῷ ἐχομένῳ): δι' δ a
 18 κινουῦν (alterum) a: κινεῖν AFM 24 ἤπερ aA²FM: εἴπερ Α¹ 26 δυεῖν Α: δυοῖν
 aFM 28 τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἐπὶ omitta in AFM, sensui certe apta rest. a

τον, ὡς ἐκότερον τῶν μερῶν κινεῖν θάτερον. δέδεικται γὰρ ἐν τοῖς ἔμ- 288^r
 προσθεν, ὅτι οὐκ ἀνάγκη πᾶν τὸ κινουῦν ὑπ' ἄλλου τινὸς ἐξωθεῖν
 κινεῖσθαι, ἀλλὰ τὸ πρῶτον κινουῦν, εἰ ἀνάγκη κινεῖσθαι, ὑφ' ἑαυτοῦ κινεῖ- 15
 ται. ἐὰν οὖν ὑποτεθῆ τὸ Β κινούμενον ὑπὸ τοῦ Α, ἀληθὲς εἰπεῖν ὅτι
 5 τὸ Α οὐκ ἐξ ἀνάγκης ὑπὸ τινος ἐξωθεῖν κινήσεται. ἐὰν γὰρ ἀντικινήται
 ποτε ὑπὸ τοῦ Β, κατὰ συμβεβηκὸς κινεῖ τὸ Β, ὅτι συνέβη τὸ Α τῶν κι-
 νουμένων ὑπ' ἄλλου εἶναι καὶ οὕτω κινούντων. τὸ δὲ κατὰ συμβεβηκὸς
 κινουῦν δύναται καὶ μὴ κινεῖν. ἐὰν οὖν ληφθῆ τὸ Β κινουῦν, οὐδὲ τὸ Α
 κινεῖται. ἔσται οὖν τὸ μὲν Β κινούμενον, τὸ δὲ Α κινουῦν ἀκίνητον ὄν. οὐκ 20
 10 ἄρα ὑπ' ἀλλήλων ἀντικινεῖσθαι ἀνάγκη τὰ τοῦ αὐτοκινήτου μέρη. “φέ-
 ρεται δέ, φησὶν ὁ Ἀλέξανδρος, καὶ ἄλλη γραφή τοιαύτη· ἔτι οὐκ ἀνάγκη
 τὸ κινούμενον κινεῖν.” καὶ ἀρέσκει μᾶλλον αὐτῷ αὕτη ἢ γραφή· τὸ
 γὰρ ἔλαβον τοίνυν ἐνδέχασθαι μὴ κινεῖν ὑπὸ τοῦ Ἀριστοτέλους
 ρηθὲν ἀκολουθεῖν μᾶλλον τῷ οὐκ ἀνάγκη τὸ κινούμενον κινεῖν. ἀλλ'
 15 εἰ οὕτως εἶη γεγραμμένον οὐκ ἀνάγκη τὸ κινούμενον κινεῖν, πῶς
 συναίγει τὸ ἐπαγόμενον τὸ εἰ μὴ ὑφ' ἑαυτοῦ, εἰ μὴ ἄρα πρὸς τὸ κινού-
 μενον συντάττεται τὸ ὑφ' ἑαυτοῦ. ἀλλ' εἴκειν ὁ Ἀριστοτέλης βούλεσθαι 25
 δεῖξαι τὰ συντρέχοντα ἀλλήλοις τὸ μήτε τὸ Α ἐξ ἀνάγκης κινεῖσθαι ὑπὸ
 τοῦ Β μήτε τὸ Β ἐξ ἀνάγκης κινεῖν τὸ Α. καὶ ἀρχόμενος μὲν περὶ τοῦ
 20 Α εἶπεν, ὅτι οὐκ ἀνάγκη τὸ κινουῦν κινεῖσθαι, προῖων δὲ περὶ τοῦ Β, ὅτι
 ἐνδέχεται μὴ κινεῖν.

p. 257^b23 Ἔτι οὐκ ἀνάγκη τὸ κινουῦν ἀντικινεῖσθαι ἕως τοῦ εἶπερ
 ἀνάγκη αἰεὶ κίνησιν εἶναι.

Τὸ τρίτον ἐπιχείρημα τὸ δεικνύον, ὅτι οὐκ ἀντικινεῖται ὑπ' ἀλλήλων 30
 25 τὰ τοῦ αὐτοκινήτου μέρη, ἐφόδῳ μὲν χρῆται τῇ αὐτῇ, ὅτι οὐκ ἀνάγκη
 πᾶν τὸ κινουῦν ἀντικινεῖσθαι, εἴπερ δέδεικται, (ὅτι) τὸ πρῶτως κινουῦν ἢ
 ἀκίνητον ὄν κινεῖ ἢ αὐτὸ ὑφ' ἑαυτοῦ κινούμενον. ὑπομιμνήσκει δὲ τῆς
 αἰτίας ἡμᾶς, δι' ἣν ἀπεδείχθη τοῦτο οὕτως ἔχον· δεῖ γὰρ εἶναι τὸ πρῶτως
 κινουῦν ἢ ἀκίνητον ἢ αὐτοκίνητον, εἴπερ ἀνάγκη αἰεὶ κίνησιν εἶναι,
 30 ὡς δέδεικται πρότερον. εἰ γὰρ ἐπ' ἄπειρον ἄλλο ὑπ' ἄλλου ἐξωθεῖν κι-
 νούμενον ὑποθώμεθα, οὐκ ἔσται κίνησις· δεῖ γὰρ εἶναι τὸ πρῶτον κινουῦν, 35
 τῶν δὲ ἀπείρων οὐδὲν ἐστὶ πρῶτον.

p. 257^b25 Ἔτι ἦν κινεῖ κίνησιν κινοῖτο ἄν, ὥστε τὸ θερμοαῖνον
 θερμοαίνεται.

35 Δέδεικται πρότερον, ὅτι εἰ καθ' αὐτό τι κινουῦν κινοῖτο, κατὰ τὸ αὐτὸ

5 ἀντικινεῖται Α 6 Β (alterum)] β aΛ¹M: a Λ²F⁷ 7 οὕτω] οὐ τῶν F 8 τὸ
 β μὴ κινουῦν a. sensus: non, si sumatur movens B, propterea etiam A movetur 14 τῷ
 ox τὸ corr. Λ¹ 26 ὅτι addidi, post κινουῦν a 27 κινεῖ] κινεῖν F ὑφ' ἑαυτοῦ Α
 30 πρότερον] c. l. 251^b13 sqq. 31 ὑποθώμεθα AFM: ὑποθώμεθα a 35 καὶ
 κινοῖτο⁷ a (ut Arist. vulg., sed καὶ om. EK) 35 πρότερον] c. f. 256^b30 sqq.

εἶδος κινήσει τε καὶ κινήθησεται, ὥστε τὸ θερμαῖνον θερμανθήσεται· 288^r
 τοῦτο δὲ ἐστὶν ἀδύνατον. τὸ μὲν γὰρ θερμαῖνον θερμὸν ἤδη ὄν ἐνεργεία
 θερμαίνει, τὸ δὲ θερμαινόμενον οὐπω θερμὸν ἐστὶν ἐνεργεία. ὥστε τὸ αὐτὸ
 5 κατὰ τὸ αὐτὸ καὶ θερμὸν ἔσται καὶ οὐ θερμὸν, ὅπερ ἀδύνατον. τοῦτο οὖν 40
 συμβαίνειν φησίν, ἐὰν ἐν τῷ αὐτοκινήτῳ τὸ μὲν τι μέρος θερμαίνῃ, τὸ
 δὲ θερμαίνῃται. μιᾶς γὰρ οὐσῆς τῆς τοῦ αὐτοκινήτου κινήσεως θερμὸν τε
 εἶναι καὶ οὐ θερμὸν αὐτὸ ἀνάγκη, ὅπερ ἀδύνατον. εἰ μὲν γὰρ ὡς δια-
 κεκριμένα λαμβάνοιτο τὰ μέρη καὶ μὴ ἀντικινούμενα ὑπ' ἀλλήλων, οὐδὲν
 θαυμαστὸν τὸ μὲν θερμαίνειν, τὸ δὲ θερμαίνεσθαι, ὡς θερμαίνει μὲν τὸ
 10 ἦπαρ, θερμαίνεται δὲ ἡ γαστήρ ἐν τῷ σώματι, καὶ τὸ μὲν ποιεῖ, τὸ δὲ
 πάσχει· εἰ δὲ ὡς ἐν τὸ αὐτοκίνητον μίαν ἐνέργειαν ἐνεργοῦν κινεῖ καὶ 45
 κινεῖται, ἄτοπον ἐπὶ τοῦ ἐνὸς κατὰ ταῦτόν τὴν ἀντίφασιν συντρέχειν.
 συνδραμεῖται δέ, ἐὰν ἀντικινοῦντα ἄλληλα τὰ μόρια ἐν τῷ αὐτοκινήτῳ καὶ
 ἑαυτὰ κινεῖν ἀναγκάζηται, ἣν ἄλληλα κινεῖ κίνησιν. καὶ τοῦτο οὖν τέταρ-
 15 τον ἐπιχείρημα προστέθεικε δεικνύον, ὅτι ἀδύνατον οὕτως αὐτοκίνητόν τι
 εἶναι, ὡς τῶν μερῶν ἄλληλα ἀντικινούντων διὰ τὸ συμβαίνειν καὶ τῶν
 μερῶν ἕκαστον αὐτοκίνητον εἶναι καὶ συντρέχειν ἐπ' αὐτοῦ τὴν ἀντίφασιν.
 ὁ δὲ Ἀλέξανδρος τὴν ῥῆσιν ταύτην οὕτως ἔγραψεν ὅτι ἦν κινεῖται κί- 50
 νησιν κινεῖ ἄν, οὐδὲν τῆς ἐννοίας διαφεροῦσης.

20 p. 257^b26 Ἄλλὰ μὴν, οὐδὲ τοῦ πρώτως αὐτὸ αὐτὸ κινουῦντος
 ἕως τοῦ | τῆς ὄλης ἄρα, τὸ μὲν κινήσει ἀκίνητον ὄν, τὸ δὲ 288^v
 κινήθησεται.

Δείξας, ὅτι τῷ λέγοντι τὸ αὐτοκίνητον οὕτως, ὡς τῶν μερῶν αὐτοῦ
 κινούντων ἄλληλα συμβαίνει τὸ καὶ ἕκαστον τῶν τοῦ αὐτοκινήτου μερῶν 5
 25 αὐτοκίνητον λέγειν, καὶ τὰ ἐπόμενα ἄτοπα τῷ λόγῳ συναγαγὼν κατὰ
 πλείονας ἐφόδους, προσέτιθησι καὶ τοῦτο τοῖς προοδεδειγμένοις καθόλου, ὅτι
 μὴ οἶόν τε αὐτοκίνητόν τι εἶναι οὕτως, ὡς ἐν τι μόνιον αὐτοῦ ἢ πλείω
 αὐτὰ ἑαυτὰ κινεῖν. εἰ γὰρ εἴη τὸ ὅλον αὐτοκίνητον, καὶ ἔχοι ἢ ἐν μέρος
 αὐτοκίνητον ἢ πλείω, ἢ ὑπὸ τῶν αὐτοκινήτων ἐν αὐτῷ μερῶν κινήσεται,
 30 ἢ ὅλον ὑπὸ ὄλου. ἀλλ' εἰ μὲν τῷ αὐτοκίνητόν τι μόνιον ἔχειν τὸ ὅλον
 αὐτοκίνητόν ἐστι, τὸ μόνιον ἂν ἐκεῖνο εἴη τὸ πρώτως αὐτοκίνητον, οὐ τὸ 10
 ὅλον· πίσις δὲ τούτου, ὅτι χωρισθὲν τὸ μόνιον αὐτὸ μὲν αὐτοκίνητον
 ἔσται, τὸ δὲ ὅλον οὐκέτι. εἰ δὲ ὅλον ὑφ' ὄλου κινεῖται, ἔχον ἐν ἑαυτῷ
 ἢ ἐν ἢ πλείω μόρια αὐτοκίνητα, ἦν μὲν εἰπεῖν, ὅτι ἀδύνατον δέδεικται τὸ
 35 ὅλον ὑφ' ὄλου ἑαυτοῦ κινεῖσθαι, ἵνα μὴ συνδράμη ἢ ἀντίφασις. νῦν δὲ
 οὐ τοῦτο πρόκειται, ἀλλὰ τὸ δεῖξαι, ὅτι ἀδύνατον τὸ ὅλον αὐτοκίνητον ἢ
 ἐν ἢ πλείω μέρη ἔχειν ἐν ἑαυτῷ αὐτοκίνητα. εἰ οὖν ὅλον ὑφ' ὄλου ἑαυ-

8 οὐδὲν α 11 τὸ αὐτὸ | κίνητον sic a 18. 19 Alexandri lectionem Aristotelis
 codici E obrusit corrector (B²) 23 μόνως γὰρ οὕτως οἶόν τέ τι αὐτοκίνητον εἶναι, quod
 in lemmate om. Simpl. (sed cf. p. 1241, 24), restituit a 24 κινούντων, οὐντων in
 ras., A 35 κινεῖσθαι ἵνα] σθαι ἕνα om. A: suppl. A¹

τοῦ καθ' αὐτὸ κινεῖται, τὰ μέρη κατὰ συμβεβηκός ἂν αὐτὰ ἑαυτὰ κινῶι. 288^a
 ὡς γὰρ ἐν τῷ ὄλῳ κινουμένῳ τὰ μέρη τὰ συνεχῆ κατὰ συμβεβηκός κινεῖ-
 ται, οὕτως καὶ τὰ τοῦ αὐτοκινήτου μόρια κατὰ συμβεβηκός ἂν εἴη ἑαυτὰ
 κινουῦντα· εἰ δὲ κατὰ συμβεβηκός, οὐκ ἐξ ἀνάγκης, ὥστε ἐὰν ὑποτεθῆ μὴ
 5 κινεῖν ἑαυτά, οὐδὲν ἀδύνατον ὑποτεθήσεται. καὶ ἐγὼ μὲν οἶμαι μέχρι
 τοῦδε τὴν ἀπόδειξιν προαγαγεῖν τὸν Ἀριστοτέλην δεικνύοντα, ὅτι οὐκ ἀνάγκη
 οὕτως αὐτοκίνητον εἶναι τὸ ὄλον, ὡς ἢ ἐν ἡ πλείω μόρια ἐν ἑαυτῷ αὐτο-
 κίνητα ἔχον· εἴτε γὰρ ὑπὸ τῶν μερῶν κινῶιτο, οὐκ ἔστι τὸ ὄλον πρώτως 20
 αὐτοκίνητον, εἴτε ὄλον ὑφ' ὄλου ἑαυτοῦ κινεῖται, οὐκ ἀνάγκη ἔχειν ἐν
 10 ἑαυτῷ ἢ ἐν ἡ πλείω μόρια αὐτοκίνητα, ὅπερ ἔδει δεῖξαι. ὁ δὲ Ἀλέξαν-
 δρος· “ἐὰν ὑποτεθῆ, φησίν, τὰ κατὰ συμβεβηκός αὐτοκίνητα μόρια μὴ
 ὄντα αὐτοκίνητα, ἀδύνατον μὲν οὐδὲν ὑποτεθήσεται. οὐκέτι δέ, φησίν,
 ἔσται τὸ ὄλον κινούμενον, εἰ οὕτως ἦν αὐτοκίνητον, διότι τὰ μόρια αὐτοῦ
 15 αὐτὰ ἐκίνοι. ἀλλ' εἰ ἡ ὑπόθεσις καὶ ὄλον ὑφ' ὄλου κινούμενον ἐλάμβανε
 τὸ ἐν ἡ πλείω μέρη αὐτοκίνητα ἔχον, ταύτης μενούσης τὸ ἀδύνατον ἐπὶ 25
 τῶν μερῶν χρῆ συνάγειν.” τοῦτο γὰρ καὶ πρόκειται δεῖξαι, ὅτι τὸ αὐτο-
 κίνητον οὐκ ἀνάγκη οὕτως εἶναι αὐτοκίνητον, ὡς ἐν ἡ πλείω μέρη ἔχειν
 αὐτοκίνητα. εἰ οὖν εἶναι μὲν χρῆ πάντως τὸ αὐτοκίνητον μεταξὺ τοῦ
 ἀκινήτου καὶ ἑτεροκινήτου, ἀνάγκη δὲ ἡ οὕτως αὐτὸ εἶναι ὡς ὄλον ὑφ'
 20 ὄλου ἑαυτοῦ κινεῖσθαι, ἢ ὡς ὄλον ὑπὸ μέρους, ἢ μέρος ὑπὸ ὄλου, ἢ ὡς
 ἐν ἡ πλείω μέρη ἔχον ἐν ἑαυτῷ αὐτοκίνητα, ἢ ὡς τὸ μὲν τι ἔχον κινουῦν
 ἀκίνητον ὃν τὸ δὲ κινούμενον, ἀνήρηται δὲ τὰ ἄλλα πάντα, εἰκότως συμ- 30
 περαινόμενος ὡς ἐπὶ γραμμῆς εἶπεν, ὅτι τῆς ὄλης ἄρα τὸ μὲν κινήσει
 ἀκίνητον ὄν, τὸ δὲ κινήθησεται. μόνως γὰρ οὕτως οἶόν τέ τι
 25 αὐτοκίνητον εἶναι, εἰ μέρος μὲν τι αὐτοῦ εἴη κινουῦν ἀκίνητον ὄν, μέρος
 δὲ ὑπ' ἐκείνου κινούμενον.

p. 258^a3 Ἐπι εἴπερ ἡ ὄλη αὐτὴ αὐτὴν κινεῖ, τὸ μὲν κινήσει
 αὐτῆς, τὸ δὲ κινήσεται. ἢ ἄρα AB ὑπ' αὐτῆς τε κινήθησεται
 καὶ ὑπὸ τῆς A.

30 Ταύτην τὴν ῥῆσιν ὁ Ἀλέξανδρος ἔδοξέν μοι καινοπρεπῶς ἐξηγησθαι· 35
 σκοπὸν μὲν γὰρ αὐτῆς εἶναι φησιν ἄλλο ἄτοπον προσθεῖναι τῷ ὄλον αὐτὸ
 αὐτὸ κινεῖν λέγοντι λόγῳ οὕτως ὡς ἐκάστῳ τῶν μερῶν αὐτοῦ αὐτοκινή-
 του ὄντος. τὸ δὲ ἄτοπον τοιοῦτον εἰ οὕτως ἔχει, ὁ ὅλον ὅτι τῶν μερῶν
 ἐκάστῳ ἐξ ἑαυτοῦ κινούμενον καὶ ἄλλο κινήσει· οὕτω γὰρ ἔσται τὸ ὄλον
 35 αὐτοκίνητον, εἰ καὶ ἄλληλα κινῶι τὰ μέρη αὐτοῦ ὄντα αὐτοκίνητα. εἰ
 γὰρ μὴ συμπράττει τι ἀλλήλοις τὰ μέρη πρὸς τὴν κίνησιν, ἀλλ' ἐφ'
 ἑαυτῶν εἴη κινούμενα, οὐκ ἂν εἴη τὸ ὄλον αὐτοκίνητον, ἀλλ' ἐκάστῳ τῶν 40

9 ὄλον] ὄλου a ἀνάγκη aF: ἀνάγκην ΔM 16 συναγαγεῖν a 19 ἀκινήτου
 aM: ἀκινήτου Δ: αὐτοκινήτου F 31 τῷ] τὸ Δ: corr. A¹ 36. 37 ἐφ' ἑαυτῶν a:
 ἐφ' ἑαυτὸν Δ: ὑφ' ἑαυτῶν FM

μερῶν, τὸ δὲ ὅλον ἄθροισμα ἂν εἴη πολλῶν αὐτοκινήτων. εἰ οὖν καὶ 288^v
 ἄλληλα κινεῖ τὰ μέρη, ἕκαστον αὐτῶν ἅμα μὲν ἑαυτὸ κινήσει, ἅμα δὲ καὶ
 ὑπ' ἄλλου κινήθησεται, καὶ εἰ μία ἢ ὅλου τοῦ αὐτοκινήτου κινήσεις, δῆλον
 ὡς τὴν αὐτὴν κίνησιν ἔσται πάντα τὰ μέρη κινούμενά τε καὶ κινουῦντα,
 5 ὥστε ἕκαστον αὐτῶν πλεονάκις ἔσται τὴν αὐτὴν κίνησιν κινούμενον ὑφ'
 ἑαυτοῦ τε καὶ ὑπ' ἄλλων, ὅ ἐστιν ἄτοπον· ἄτοπον γὰρ τὸ λέγειν, ἦν
 ἐξ αὐτοῦ τι κινεῖται κίνησιν, ταύτην αὐτὸ καὶ ὑπ' ἄλλου κινεῖσθαι. εἰ 45
 δὲ ἄλλην μὲν εἴη κίνησιν ὑφ' ἑαυτοῦ κινούμενον, ἄλλην δὲ ὑπὸ τοῦ μέ-
 ρους, ἔτι ἄτοπώτερον· ἀδύνατον γὰρ τὸ αὐτοκίνητον μίαν οὕτω κινήθηαι
 10 κίνησιν. “αὐτὸς δέ, φησί, διὰ βραχέων θείς τὴν ἐπιχείρησιν καὶ χωρὶς
 ἐξεργασίας ἐπαύσατο”. οὕτω μὲν ὁ Ἀλέξανδρος, οὐδαμοῦ τοῦ Ἀριστοτέλους,
 ὅσον ἐμὲ γινώσκειν, ὑποθεμένου τὰ μέρη κινεῖν ἄλληλα, ἀλλὰ τὴν AB
 ὑφ' ἑαυτῆς κινεῖσθαι λέγει καὶ ὑπὸ τοῦ A. μήποτε οὖν ἄμεινον ἀφε-
 λέστερον ἀκούειν τοῦ εἰρημένου, ὅτι εἰπὼν “τῆς ὅλης ἄρα τὸ μὲν κινήσει 50
 15 ἀκίνητον ὄν, τὸ δὲ κινήθησεται” ἐπιστώσατο διὰ τοῦ ἐφεξῆς τὸ εἰρημένον.
 εἴπερ γὰρ ἡ ὅλη αὐτὴ αὐτὴν κινεῖ, ἀνάγκη οὕτως ἔχειν ὡς τὸ μὲν
 κινεῖν αὐτῆς, τὸ δὲ κινεῖσθαι· ἡ ἄρα AB ὅλη ὑφ' ἑαυτῆς οὕτω λέγεται
 κινεῖσθαι, ὡς τῆς A τῆς ἀκινήτου ἐν αὐτῇ κινούσης, τῆς δὲ B δηλονότι
 κινουμένης. ὡς ἐκ κινουῦντος οὖν ἀκινήτου καὶ κινουμένου τὸ ὅλον αὐτο-
 20 κίνητον λέγεται· τοῦτο δὲ καὶ ἐφεξῆς ἀναπτύξει. |

p. 258^a5 Ἐπεὶ δὲ κινεῖ τὸ μὲν κινούμενον ὑπ' ἄλλου ἕως τοῦ 289^v
 ἢ θατέρου θατέρον. 10

Ὁ μὲν Ἀλέξανδρος “δειξας, φησίν, ὅτι τὸ αὐτοκίνητον ἔχει τὸ μὲν
 τι κινουῦν ἀκίνητον, τὸ δὲ ὑπ' ἐκείνου κινούμενον, διὰ τούτων δείκνυσιν,
 25 ἐκ τίνων ἀνάγκη συγκεῖσθαι τὸ αὐτοκίνητον, ὅτι ἐξ ἀκινήτου μὲν, κινουῦντος
 δέ, καὶ κινουμένου ὑπὸ τούτου οὐκ ἐξ ἀνάγκης δὲ κινουῦντος;” ἐγὼ δὲ τί
 ταῦτα διαφέρει ἀλλήλων ἀπλῶς οὕτω λεγόμενα, οὐκ ἐφιστάνω. μήποτε
 οὖν τὸ πρότερον συντόμως εἰρημένον ἐξαπλοῖ νῦν ὁ Ἀριστοτέλης διελῶν 15
 30 πρῶτον εἰς τρία τὰ κατὰ κίνησιν ποιῶντα ἢ πάσχοντα. ἐπειδὴ γὰρ δυεῖν
 ὄντων τούτων, τοῦ τε κινουῦντος καὶ τοῦ κινουμένου, καὶ τὸ κινουῦν ἀκίνη-
 τον ὄν κινεῖ ἢ κινούμενον ὑπ' ἄλλου, καὶ τὸ κινούμενον ἢ καὶ αὐτὸ κι-
 νοῦν κινεῖται ἢ οὐδὲν κινουῦν, δύο μὲν ἄκρα ἔσται τό τε κινουῦν ἀκίνητον
 ὄν καὶ τὸ κινούμενον μὲν, μὴ κινουῦν δὲ ἕτερον, μέσον δὲ ἀμφοῖν καὶ κοινὸν
 τὸ κινούμενον μὲν ὑπ' ἄλλου, κινουῦν δὲ ἕτερον· καὶ γὰρ καὶ ἐν τῷ κι-
 35 νοῦντι ἦν τὸ κινουῦν μετὰ τοῦ κινεῖσθαι καὶ ἐν τῷ κινουμένῳ ἦν τὸ κι- 20
 νούμενον μετὰ τοῦ κινεῖν. ταῦτα οὖν τὰ τρία διαστησάμενος καὶ ἐπὶ μιᾶς
 ἐκθέμενος γραμμῆς δείκνυσιν, ἐν τίσιν τούτων πρώτως ἐστὶ τὸ αὐτοκίνητον.
 ὅτι μὲν γὰρ ὅλον τὸ ABΓ αὐτοκίνητόν ἐστι, δῆλον, εἴπερ ἔχει ἐν ἑαυτῷ

13 ὑφ' ἑαυτοῦ M: ὑφ' αὐτοῦ a
 FHIK) a 29 δυοῖν aF

13. 14 ἀσφαλέστερον a

21 ἐπειδὴ (ut Arist. codd.

32 κινουῦν alterum om. A: in mrg. suppl. A¹

τό τε κινεῖν ἑαυτὸ καὶ τὸ κινεῖσθαι ὑφ' ἑαυτοῦ. ἀλλ' ἐὰν ἀφέλω, 289^r
 φησί, τὸ Γ, ὁ κινούμενον ἦν μηκέτι δὲ κινουῖν, τὸ λοιπὸν τὸ ΑΒ κινήσει
 ἑαυτὸ, εἴπερ τὸ μὲν Α κινουῖν ἦν ἐν αὐτῷ, τὸ δὲ Β κινούμενον· τὸ δὲ Γ
 οὐ κινήσει ἑαυτὸ οὐδὲ ὅλως κινήσεται καθ' αὐτὸ ὄν· ἀλλ' οὐδὲ τὸ ΒΓ 25
 5 κινήσει ἑαυτὸ τοῦ Α ἀφαιρεθέντος· καὶ γὰρ κινήτ' τὸ Β, ἀλλ' οὐκ ἑαυτῷ
 κινεῖ, ἀλλὰ τῷ ὑπ' ἄλλου κινεῖσθαι τοῦ Α. τὸ ΑΒ ἄρα μόνον ἐν τούτοις
 αὐτὸ αὐτὸ κινεῖ. ἀνάγκη οὖν τὸ αὐτοκίνητον συγκατεῖσθαι ἔκ τε τοῦ κινουῖν-
 τος μὲν ἀκινήτου δὲ ὄντος, καὶ τοῦ κινουμένου μὲν μὴ ἐξ ἀνάγκης δὲ
 κινουόντος, ἀλλὰ καὶ κινήτ', ἄλλο ὡς κινουμένου λαμβανομένου. ζητήσοι δὲ
 10 ἂν τις, ὡς οἶμαι, διὰ τί μὴ τὸ ΑΓ μᾶλλον αὐτοκίνητον πρώτως ἀπέ-
 δεῖξεν, εἴπερ τὸ μὲν Α κινεῖ μόνον μηκέτι καὶ αὐτὸ κινούμενον, τὸ δὲ Γ 80
 κινεῖται μόνον μηκέτι καὶ αὐτὸ κινουῖν· ταῦτα γὰρ ἦν ἐξ ὧν σύγκειται τὸ
 αὐτοκίνητον. μήποτε οὖν ἐν τῷ ζῳῳ πρώτως τὸ αὐτοκίνητον θεασά-
 μενος, ἐν ᾧ κινουῖν μὲν ἔστιν ἡ ψυχὴ, κινούμενον δὲ τὸ σῶμα, ὅπερ καὶ
 15 αὐτὸ ποτε κινούμενον κινεῖ, ἅτε προσεχῶς τῆς τοῦ κινουόντος ἀπολαύον
 δυναμέως, διὰ τοῦτο ἐν τῷ ΑΒ πρώτως ἔθετο τὸ αὐτοκίνητον, ἐν ᾧ τὸ
 Β οὐκ αἰεὶ μὲν οὐδὲ ἐξ ἀνάγκης κινεῖ, ἀλλ' ὡς κινούμενον λαμβάνεται·
 πέφυκε δὲ ὅμως ποτὲ καὶ αὐτὸ κινεῖν πρώτως καὶ κυρίως κινουῖντι
 προσεχῶς συνηρημένον· εἰπὼν δέ, ὅτι ἀνάγκη τὸ αὐτοκίνητον ἔχειν τὸ 35
 20 κινουῖν μὴ κινούμενον δέ, καὶ τὸ κινούμενον μηδὲν δὲ κινουῖν ἐξ
 ἀνάγκης ἀλλ' ὁπότ' ἔτυχεν, ἐπάγει ὅτι ταῦτα ἔχει τὸ αὐτοκίνητον
 ἀπτόμενα ἤτοι ἄμφω ἀλλήλων ἢ θατέρου θάτερον. εἰ μὲν γὰρ
 εἶη καὶ τὸ κινουῖν σῶμα καθ' ὑπόθεσιν, ὥσπερ καὶ τὸ κινούμενον ὑπ' αὐ-
 τοῦ, ἀμφοτέρω ἀλλήλων ἀψεται· ἅμα γὰρ αὐτῶν ἔσται τὰ πέρατα· ταῦτα
 25 δέ ἐστι τὰ ἀπτόμενα, ὧν ἅμα τὰ πέρατά ἐστιν. εἰ δὲ τὸ μὲν κινούμενον
 σῶμα πάντως ἀνάγκη εἶναι, τὸ δὲ κινουῖν ἀσώματόν ἐστι καὶ ἀμέγεθες, 40
 οὐκέτι ἄμφω ἀψεται ἀλλήλων, ἀλλὰ θατέρου θάτερον, καὶ οὐ κυρίως ἀλλὰ
 μεταφορικῶς· τοῦ γὰρ σώματος ἀπτεται τὸ ἀσώματον, ὡς εἴρηται ἐν τῇ
 πρώτῃ τῶν Περὶ γενέσεως, ἐν οἷς φησιν· “ὥστε εἴ τι κινεῖ ἀκίνητον ὄν,
 30 ἐκεῖνο μὲν ἀπτοῖτο ἂν τοῦ κινήτου, ἐκεῖνου δὲ οὐθέν· φαμέν γὰρ ἐνίοτε
 τὸν λυποῦντα ἀπτεσθαι ἡμῶν, ἀλλ' οὐκ αὐτοὶ ἐκεῖνου.” τὸ γὰρ ἐνεργουῖν
 ἀπτεσθαι λέγοιτο μᾶλλον ἢπερ τὸ πάσχειν. ταῦτα δὲ εἶπεν οἶμαι ἐνδειξα-
 σθαι βουλόμενος, ὅτι συνεχῆ μὲν οὐδαμῶς ἂν εἶη τό τε κινουῖν καὶ τὸ κιν- 45
 ούμενον, ἀλλ' εἰ μὲν ἄμφω σώματα, ἀπτόμενα ἂν ἀλλήλων εἶη κυρίως,
 35 εἰ δὲ τὸ μὲν σῶμα τὸ δὲ ἀσώματον, ἀπτεσθαι ἂν λέγοιτο μεταφορικῶς τὸ
 κινουῖν τοῦ κινουμένου ἀσώματον ὄν σώματος. ἐγὼ μὲν οὖν τὴν γραφὴν
 οὕτως ἤδρον· καὶ τὸ κινούμενον μὲν μηδὲν δὲ κινουῖν ἐξ ἀνάγκης,
 ἀπτόμενα δὲ ἤτοι ἄμφω ἀλλήλων ἢ θατέρου θάτερον. ὁ δὲ
 Ἀλέξανδρος τὸ ἐξ ἀνάγκης τοῖς ἐφεξῆς προστίθησι γράφων οὕτως· ἀπτό-

8 μὲν (alc.) aM: om. AF 15 ἀπολαύον FM itemque A, sed corr. A¹ 26 ἀμέγεθος a
 29 Περὶ γενέσεως] A G. 323a31 30 ἂν ἀπτοῖτο Aristoteles 37 εἴρον aM: εὐρών F
 μὲν et δὲ non solum in Aristotele desiderantur, sed etiam in Simplicii paraphrasi v. 20.
 fortasse ipse adiecit, ut Alexandriae lectionis differentiam clariorem exhiberet

μενα ἐξ ἀνάγκης ἤτοι ἄμφω ἀλλήλων ἢ θατέρου θατερον. καὶ 289^r
 δύναται μὲν ἐκάτερον οἰκείαν τοῖς προκειμένοις ἀποσφύζειν ἕνοιαν, οἰκειό-
 τερον δὲ οἶμαι τὸ ἐξ ἀνάγκης τῷ μηδὲν κινουῦν προσάπτειν, διότι τὸ
 ἐν τῷ αὐτοκίνητῳ κινούμενον, οἷον τὸ σῶμα ἐν τῷ ζῳῳ, κινουῦν καὶ αὐτὸ
 5 πολλακίς φαίνεται, οὐ μέντοι ἐξ ἀνάγκης κινουῦν. εἰ τοίνυν μὴ προστεθείη
 τὸ ἐξ ἀνάγκης τῷ κινούμενον μὲν μηδὲν δὲ κινουῦν, ἵνα σημαίνη
 τὸ μὴ ἐξ ἀνάγκης κινεῖν, νομισθήσεται τὸ κινούμενον ἐν τῷ αὐτοκίνητῳ
 ὑπὸ τοῦ ἀκινήτου αἰτίου μηδὲν ὅλως μηδαμῶς κινεῖν, ὅπερ οὐκ ἔστιν |
 ἀληθές· προσεχές γὰρ ὅν τῷ πρώτως κινουῦντι θέχεται τινα καὶ αὐτὸ 289^v
 10 κινήτικὴν ὑπ' αὐτοῦ δύναμιν, ὡς εἴρηται πρότερον.

p. 258^a21 Εἰ μὲν οὖν συνεχές ἐστι τὸ κινουῦν ἕως τοῦ ὥστε οὐδὲν
 κωλύει ἐν διαιρετοῖς δυνάμει πρώτως ἐνεῖναι τι.

Ἡ ἐν ἀρχῇ τῆς ὅλης ταύτης ῥήσεως λέξις ἢ λέγουσα εἰ μὲν οὖν
 συνεχές ἐστι τὸ κινουῦν, τὸ μὲν γὰρ κινούμενον καὶ τὰ ἐξῆς
 15 ἀκαταλληλότερον ἔχειν δοκεῖ τῷ Ἀλεξάνδρῳ· “ὡς γὰρ ἀνταποδώσω,
 φησί, τὸ ‘εἰ δὲ μὴ συνεχές’ οὕτως εἶπεν, οὐδὲν δὲ ἀνταποδίδωσι. μῆ-
 ποτε οὖν, φησί, τὸ λεγόμενον τοιοῦτόν ἐστιν· εἰ μὲν οὖν συνεχές ἐστι τὸ
 κινουῦν, ἔτι ἄδηλον. ἐπεὶ μέντοι τὸ κινούμενον τὸ ἐν τῷ αὐτοκίνητῳ
 συνεχές ἐστι, δῆλον ὅτι τὸ πᾶν τὸ ἐκ τοῦ κινουῦντος καὶ τοῦ κινουμένου,
 20 ὅπερ ἐστὶ τὸ αὐτοκίνητον, αὐτὸ ἑαυτὸ κινεῖ.” οὕτω μὲν ὁ Ἀλεξάνδρος.
 μῆποτε δὲ ὡς ἐπὶ γραμμῶν ποιησάμενος τὴν ἀπόδειξιν, ἐξ ὑποθέσεως καὶ
 τὸ κινουῦν συνεχές λαμβάνει. δηλοῖ δὲ καὶ ἡ ἐπαγομένη ἀπορία, ὅτι
 συνεχές ὑπέθετο καὶ τὸ κινουῦν, λέγουσα· ἀπορίαν δὲ ἔχει, ἐὰν ἀφέλη
 τις ἢ τῆς Α, εἰ συνεχές μὲν τὸ κινουῦν ἀκίνητον δέ. βούλεται οὖν
 25 διὰ τοῦ νῦν λεγομένου τὸν τρόπον δεῖξαι τῆς τοῦ αὐτοκινήτου κινήσεως 20
 προσιπῶν, ὅτι ἐκ κινουῦντος ἀκινήτου σύγκαιται, καὶ ἐκ κινουμένου μὲν, μὴ
 ἐξ ἀνάγκης δὲ κινουῦντος. καὶ τοῦτο πάλιν αὐτὸ βεβαιούμενος λέγει, ὅτι
 τοῦ μὲν κινουμένου ἐξ ἀνάγκης συνεχοῦς ὄντος, ὡς δέδεικται πρότερον,
 30 τοῦ δὲ κινουῦντος ὑποτιθεμένου συνεχοῦς, δῆλον ὅτι αὐτοκίνητον λέγεται,
 ὡς πᾶν αὐτὸ ἑαυτὸ κινουῦν. πᾶν δὲ αὐτὸ τι ἑαυτὸ κινεῖν λέγεται οὐ τῷ
 αὐτοῦ τι εἶναι τοιοῦτον μέρος, οἷον αὐτὸ αὐτὸ κινουῦν, ὡς ὑποτεθὲν πρό-
 τερον ἠλέγχθη (οὐκ ἄρα οὕτως αὐτοκίνητον τὸ ζῳον, ὡς αὐτοκίνητον ἐν 25
 αὐτῷ τὴν ψυχὴν ἔχον), ἀλλ' ὅλον κινουῦν αὐτὸ αὐτὸ καὶ ὅλον κινούμενον
 35 μενον, ἀλλὰ τῷ αὐτοῦ τι εἶναι τὸ κινουῦν καὶ ἄλλο τὸ κινούμενον. οὐ
 γὰρ ὅλον κινεῖ τὸ ΑΒ οὐδὲ ὅλον κινεῖται, ἀλλὰ κινεῖ μὲν μόνον ἢ τὸ Α,

3 τῷ] τὸ Α 4 ἐν τῷ αὐτ.] τῷ ex τὸ Α¹ 12 πρώτως aM cf. p. 1246, 11: πρώτως
 AF τι AF (ut Arist. codd. EK): om. cum Arist. vulg. aM 14 μὲν, quod habent
 etiam EK codd. Arist., om. vulgata 22 ὅτι om. a 24 τὸ κινουῦν μὲν collocat Ari-
 stoteles 27 λέγει aF: λέγει δὲ AM 30 τι deleam 33 αὐτὸ om. a 36 ἢ
 ante τὸ ut bis 1245, 1) om. aM: ἢ Α: recte F (scil. ἢ τὸ Α ἔχουσα γραμμῇ)

κινεῖται δὲ μόνον ἢ τὸ Β. καὶ γὰρ κινῆ ποτὲ ἢ τὸ Β, ἀλλ' οὐκ ἐξ 289^a
 ἀνάγκης. κατὰ κοινού δὲ τὸ μόνον ἀκουστέον. ἐν τισι δὲ ἀντιγράφοις
 μετὰ τὸ κινεῖται δὲ ἢ τὸ Β μόνον πρόσκειται τὸ δὲ Γ ὑπὸ τοῦ 30
 Α οὐκ εἶσι· ἀδύνατον γάρ. οὐκ οἶδε δὲ τὴν προσθήκην ταύτην ὁ Ἀλέ-
 5 ξάνδρος, οὐδὲ τὰ πλείονα, ὡς ἔοικε, τῶν ἀντιγράφων. εἰ δὲ ἐξ ἀρχαίου γε-
 γραμμένου εἴη. λέγει ἄν. ὅτι ἡ πρώτη σύστασις τοῦ αὐτοκίνητου ἐκ
 κινουῦντός ἐστιν ἀκινήτου καὶ κινουμένου, ὃ κινεῖν μὲν ποτε καὶ αὐτὸ κι-
 νούμενον πέφυκεν, οὐ μέντοι ἐξ ἀνάγκης κινεῖν. τὸ δὲ μόνως κινούμενον,
 10 μῆκετι δὲ κινουῦν ἕτερον οἶον τὸ Γ (τοιοῦτον γὰρ ἐξ ἀρχῆς ὑπετέθη τὸ
 Γ), καίτοι κινούμενον καὶ αὐτὸ ὑπὸ τοῦ Α διὰ τοῦ Β, καὶ μᾶλλον ὑπὸ
 τοῦ Α κινούμενον ἢ ὑπὸ τοῦ Β, ὡς δέδεικται πρότερον, ὅμως οὐ κινεῖ- 35
 ται ὑπὸ τοῦ Α οὕτως, ὡς συμπληροῦν τὸ αὐτοκίνητον. ἐκεῖνο γὰρ τὸ
 κινούμενον συμπληροῖ τὸ αὐτοκίνητον, ὃ προσεχῶς ὑπὸ τοῦ ἀκινήτου κι-
 νούμενον δύναμιν ἔχει καὶ αὐτὸ τοῦ ποτὲ κινεῖν.
 15 Εἰπὼν δέ, ὅτι τὸ αὐτοκίνητον οὐ τῷ μόνον ἔχειν ἑαυτὸ κινουῦν αὐτο-
 κινήτόν ἐστιν, ἀλλὰ τῷ τὸ ὅλον εἶναι τοιοῦτον, ἐφεξῆς ἀπορεῖ πρὸς τὸ
 τὸ ὅλον αὐτοκίνητον εἶναι πρώτως. ἐὰν γὰρ ἀφέλη τις, φησίν, ἢ τῆς
 Α, εἰ συνεχῆς ὑποτεθείη τὸ κινουῦν, ἀκίνητον δέ, ἢ τῆς Β τῆς κι- 40
 νουμένης συνεχοῦς οὐσης ἢ καὶ ἀφοῖν, ὁῦλον ὅτι (τῆς Α καὶ τῆς Β),
 20 ἢ λοιπὴ ἄρα τῆς Α κινήσει ἢ τῆς Β κινήθησεται ἢ οὐ; ἕκα-
 τέρως γὰρ ἄτοπον ὑπαντᾶν τι δοκεῖ. εἰ μὲν γὰρ μὴ κινεῖ ἢ μὴ κινεῖται
 μορίου ἀφαιρεθέντος τὸ λοιπόν, ἄτοπον, εἴπερ μὴ μόνον ἦν ἐν αὐτῷ τὸ
 κινούμενον, ἀλλὰ τὸ ὅλον. τοῦτο δὲ αὐτὸς παρήκε διελεῖν καὶ ἐλέγξει ὡς
 πρόχειρον ὄν. εἰ δὲ κινεῖ τὸ λοιπὸν τῆς Α ἢ κινεῖται τὸ λοιπὸν τῆς Β,
 25 οὐκ ἄν εἴη πρώτως ὑφ' ἑαυτῆς κινουμένη ἢ ΑΒ, εἴπερ ἀφαιρεθείσης
 ἀπὸ τῆς ΑΒ εἴτι κινήσει ἑαυτὴν ἢ λοιπὴ ἢ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν 45
 ΑΒ. ταύτη δὲ τῇ ἐπιχειρήσει καὶ ἐν τῷ πρὸ τούτου βιβλίῳ κατὰ τὴν
 ἀρχὴν ἐχρήσατο. βουλούμενος δεῖξει ὅτι τὸ αὐτοκίνητον ὑπὸ τίνος κινεῖται.
 λαβὼν γὰρ ὡς ἐναργῆς τὸ τὸ ἰστάμενον τῷ ἄλλο παύσασθαι κινούμενον
 30 ὑπ' ἄλλου κινεῖσθαι καὶ ὑποτιθέμενος τὸ πρώτως αὐτοκίνητον καὶ ἀφελών
 τι μόνον ἀπ' αὐτοῦ (συνεχῆς γὰρ πᾶν τὸ κινούμενον) καὶ στήσας αὐτὸ
 καὶ εὐρών τῇ τοῦ μέρους ἀφαιρέσει καὶ στάσει ἰστάμενον τὸ πρώτως
 αὐτοκίνητον, ἔδειξεν ὅτι ὑπὸ τίνος κινεῖται. ἐνταῦθα δὲ ὁ ἀπορῶν κινου- 50
 μενον ὑποθέμενος τὸ λοιπὸν ἔδειξεν, ὅτι οὐκ ἔστι πρώτως αὐτοκίνητον.
 35 λύει δὲ τὴν ἀπορίαν ὑποθέμενος ἔτι δύνασθαι εἶναι συνεχῆς καὶ διαμετῶν
 καὶ τὸ κινουῦν, ἐπειδὴ μῆπω ἔδειξεν, ὅτι ἀμερές ἐστι καὶ ἀδιαιρετόν τοῦτο.
 οὐδὲν οὖν κωλύει, φησίν, ἢ καὶ τὸ κινουῦν διαιρετόν εἶναι, εἰ καὶ τοῦτο
 ὑποτεθείη τοιοῦτον, ἢ τὸ κινούμενον μόνον· διαιρετόν δὲ δυνάμει καὶ οὐκ

1 γὰρ κινεῖ Α 3 δὲ ἢ F: δὲ ἢ Α (cf. Ar. cod. E): δὲ aM 4 a AFM: β a (ex
 Ar. vulg.) 5 πλείω a. ceterum unus nobis talis extat codex E; ceteri additamentum
 habent 7 κινεῖν ex κινεῖ Α¹ 10 διὰ—τοῦ Α (11) in mrg. Α¹ 13 post συμ-
 πληροῖ ras. Α post αὐτοκίνητον rasura xxx litt., quam lineolis explevit Α¹
 17 τὸ om. Α¹F: suppl. Α¹ 18 τὸ κινουῦν] cf. ad p. 1244, 24 τῆς—B suppl. a
 om. AFM 27 βιβλίῳ] II 1. 241 b 29 sqq. 35 εἶναι om. a

ἐντελεχεία, τουτέστιν οὐ διηρημένον, ἀλλ' ἐν καὶ συνεχῆς εἰλημμένον. 289^v
 τοιοῦτου δὲ ὄντος αὐτοῦ | οὐδὲν ἐστὶ τότε τῶν μερῶν αὐτοκίνητον κατ' 290^r
 ἐνεργείαν, ἐπεὶ μὴδὲ ἔστιν ἐνεργεία καθ' ἑαυτὰ τὰ μέρη, ὥστε τὸ ὅλον
 5 ἐστὶ πρῶτως αὐτοκίνητον ἐνεργεία· δυνάμει δὲ οὐδὲν κωλύεται καὶ τὸ
 μέρος εἶναι. ὅταν δὲ διηρημένον ἤδη κατ' ἐνεργείαν ληφθῆ, τότε πάλιν
 αὐτοκίνητον ἐνεργεία γίνεται τὸ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν μορίου τινὸς ἔτι
 κινούμενον. ὥστε εἰ μὲν ἐν τῷ ὅλῳ τῷ πρῶτῳ ληφθέντι ἐνεργεία τὸ
 ἔλαττον ἦν περιεχόμενον, οὐκ ἂν ἦν τὸ ὅλον πρῶτως αὐτοκίνητον. εἰ δὲ 5
 μὴ ἔστιν ἐνεργεία, κατὰ δὲ τοῦ ἐνεργεία ὄντος τὸ πρῶτως αὐτοκίνητον
 10 καταγορεῖται, εἴη ἂν τὸ ὅλον πρὸ τοῦ διαιρεθῆναι πρῶτως αὐτοκίνητον.
 οὐδὲν οὖν κωλύει διαιρετῶν ὑποκειμένων δυνάμει πρῶτως ἐν τοῖς μέ-
 ρεσιν εἶναι τὸ αὐτοκίνητον, κἂν ἐνεργεία πρῶτως ἐν τῷ ὅλῳ ᾗ. δύναται
 δὲ τὸ δυνάμει τῷ διαιρετοῖς συντετάχθαι, ἵνα μὴ τις ἀκούσῃ τοῦ
 διαιρετοῖς ὡς διηρημένοις. ἐν γὰρ τῷ δυνάμει διαιρετῷ οὐδὲν τῶν μο-
 15 ρίων ἐστὶ καθ' αὐτό. ὃ δὲ μὴ καθ' αὐτό ἐστίν, οὐδ' ἂν αὐτοκίνητον 10
 εἴη. ὅταν δὲ διαιρεθῆ, ἀλλάσσει τὴν φύσιν καὶ ἐνεργεία γίνεται. ὡς
 οὖν, φησὶν ὁ Ἀλέξανδρος, αὐτὸς ἐνιστάμενος τοῦ ἀπὸ τοῦ μέρους τοῦ αὐτὸ
 κινούντος καὶ ὅλον οὕτως αὐτοκίνητον λέγοντος οὐκ ἔφη τὸ ὅλον ἔσεσθαι
 πρῶτως αὐτοκίνητον ἀλλὰ τὸ μέρος αὐτοῦ, (ὃ) καὶ ἀφαιρεθὲν αὐτο-
 20 κίνητον μένει; καὶ λύει τὴν ἀπορίαν καλῶς, ὅτι οὕτω λέγων τὸ μέρος ἐν
 τῷ ὅλῳ αὐτοκίνητον ὡς ἐνεργεία ἑαυτὸ κινοῦν ἤδη ὑπετίθετο. εἰ δὲ τοῦτο,
 ὡς διηρημένον καὶ καθ' ἑαυτὸ ὑφεστὸς ἐλαμβάνετο. ἐνταῦθα δὲ ἐν τῷ 15
 ὅλῳ αὐτοκινήτῳ συνεχεῖ ὄντι τὸ ἔλαττον διὰ τὸ μὴδέπω διηρηθῆναι τὸ
 συνεχῆς οὐ κινεῖται καθ' αὐτό, μὴ κινούμενον δὲ οὐδ' ἂν δύναιτο λέγε-
 25 σθαι πρῶτως αὐτοκίνητον. ἄλλην δὲ εἶπεν φύσιν γίνεσθαι, ὅτι τῶς δυ-
 νάμενον καὶ μὴδέπω ὄν, τοῦτο ἐνεργεία γέγονεν." καὶ ἄλλως δὲ τούτῳ
 ἐπέβαλεν ὁ Ἀλέξανδρος, ὅτι κἂν διαιρετὸν ᾗ τὸ κινούμενον, οὐκ ἤδη καὶ
 ὡς κινούμενον διαιρετὸν ἔσται. ἐνδέχεται γὰρ διαιρεθὲν αὐτὸ μηκέτι ὑπὸ
 τοῦ κινήτου, ὅφ' οὗ τὸ ὅλον ἐκινεῖτο, κινεῖσθαι ἄλλης φύσεως γενόμενον 20
 30 καὶ μὴ μεῖζαν τοιοῦτον, οἷου ὄντος αὐτοῦ κινήτου ἦν τὸ ἀκίνητον. "ἀλλ'
 εἰ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν κινεῖται τὸ λοιπὸν τοῦ αὐτοκινήτου, οὐκ ἂν, φησὶν
 ὁ Ἀλέξανδρος, ὅτι ὡς ἢ θεῖξαι ἔχει ἢ ἐν τῷ πρὸς τοῦτου βιβλίῳ, δι' ἧς
 ἐδόκει δεῖκνυσθαι πᾶν τὸ κινούμενον ὑπὸ τινος κινεῖσθαι. ἀλλὰ μήποτε,
 φησὶν, οὐ τοῦτο ἐστίν, ὃ κινεῖται τὸ μέρος, ἀλλ' ἐν τῇ συνεχείᾳ ὃν αὐτὸ
 35 ὑπετίθετο ἡρεμεῖν. τὸ δὲ διηρηθῆναι ἔλεγεν, οὐχ ἵνα χωρισθῆ τὸ ἕτερον
 ἀπὸ τοῦ ἑτέρου, ἀλλ' ἵνα ἐν τῇ συνεχείᾳ μένον ληφθῆ ἡρεμοῦν. ὅτι 25
 γὰρ συνεχῆς αὐτὸ καὶ ὅλον ἐτήρει, ὁ ἅλον ἐξ ὧν ἐπήνεγκε. τοῦ γὰρ ΓΒ,
 φησί, μὴ κινούμενου, ὃ ἦν μέρος τοῦ πρῶτως αὐτοκινήτου ὑποκειμένου
 τοῦ ΒΑ, οὐ κινήθησεται, φησί, τὸ ΑΒ, ὡς ἔτι ἐν καὶ συνεχῆς μένον"

2 τοιοῦτου ex τοιοῦτο A¹ 12 κἂν] καὶ A 13 συντετάχθαι a: τετάχθαι AF
 (def. M) 17 τοῦ (ante ἀπὸ) M: τὸ AF: πρὸς τὸν a 18 λέγοντα a 19 ὃ a:
 om. AFM 20 ὃ οὕτω a 22 ὑφεστὸς a 25 post ὅτι add. τὸ a 28 ἔστι a
 29 γενόμενον aF: γινόμενον AM 34 ἐστίν—μέρος aFM: τοῦτο κινή τὸ μέρος A: τοῦτο
 κινήται ὃ μ. A² 35 an διηρηθῆναι? 36 ἵνα ex ἕνα A¹

γελῶν γὰρ τὸ ἀφελόντα ἀπ' αὐτοῦ τὸ ΓΒ λέγειν μὴ κινήθησθαι τὸ 290^a
 ὄλον, ὃ μὴδὲ ἦν ἔτι, εἰ ἦν ἀφηρημένον ἀπ' αὐτοῦ τὸ ΓΒ. τούτου μέντοι,
 φησὶν ὁ Ἀλέξανδρος, λεγόμενου δεῖ ζητεῖν, πῶς δυνατὴ ἡ ὑπόθεσις ἢ ἐν
 τῷ πρώτῳ αὐτοκινήτῳ μέρος τι ὑποτιθεμένη ἡρμεῖν. εἰ γὰρ τις λέγει 30
 5 αὐτὸν ἐκεῖ μὴ τοῦτο λέγειν, ἀλλ' ὅτι, εἰ ἀφαιρεθείη τοῦ ΑΒ ὄλου τοῦ
 αὐτοκινήτου μέρος τὸ ΓΒ καὶ σταίη, μῆκετι τὸ ὄλον ἔσεσθαι κινούμενον,
 εἰ καὶ τὸ καταλειπόμενον κινοῖτο· οὐκέτι γὰρ ὄλον τὸ καταλειπόμενόν
 ἐστὶν ἀφαιρεθέντος αὐτοῦ μέρους, οὐκ ὄν δὲ οὐδὲ μείζαν ὄλον οὐδ' ἂν
 κινοῖτο ὄλον, πάνυ ἂν αὐτὸν λέγοι λογικῶς τε καὶ διαλεκτικῶς, ἀλλ' οὐ
 10 φυσικῶς οὐδὲ ἀποδεικτικῶς ἐπικειρηθέναι."

p. 258^b4 Φανερόν τοίνυν ἐκ τούτων ἕως τοῦ τὸ πρῶτον ἐν πᾶσιν 33
 εἶναι τοῖς κινουμένοις ἀκίνητον.

Δείξας, ὅτι πᾶν τὸ κινούμενον καὶ φύσει καὶ βίᾳ ὑπὸ τινος κινεῖται
 καὶ ὅτι πᾶν τὸ κινοῦν ἢ καὶ αὐτὸ ὑφ' ἑτέρου τινὸς ἔξωθεν ἄλλου κινου-
 15 μενον κινεῖ καὶ τοῦτο ἐπ' ἀπειρον, ἢ εἰ τοῦτο ἄτοπον, ἢ εἰς ἀκίνητον ἴστα- 40
 σθαί τι τὸ πρώτῳ κινοῦν ἢ εἰς αὐτοκίνητον, ὃ κινούμενον μὲν κινεῖ, οὐκ
 ἔξωθεν δὲ κινούμενον, ἀλλ' ὑφ' ἑαυτοῦ καὶ τοῦ κινεῖσθαι καὶ τοῦ ἴστασθαι
 τὴν αἰτίαν ἔχον ἐν αὐτῷ· ταῦτα γὰρ ἐστὶν αὐτοκίνητα, α καὶ τοῦ ἴστασθαι
 ἐν αὐτοῖς τὴν ἀρχὴν ἔχει καὶ τοῦ κινεῖσθαι. δεῖξας δὲ, ὅτι καὶ ἐν τῷ
 20 αὐτοκινήτῳ τὸ κινοῦν ἀκίνητον ὄν καθ' αὐτὸ κινεῖ τοῦ αὐτοκινήτου συγ-
 κειμένου ἕκ τε τοῦ κινουόντος ἀκινήτου ὄντος καὶ ἐκ τοῦ κινουμένου μὲν,
 μὴ ἐξ ἀνάγκης δὲ κινουόντος, ταῦτα οὖν δεῖξας διὰ πλειόνων, ἀναμιμνήσκει 45
 τε αὐτῶν συντόμως νῦν καὶ ἀκολούθως ἐπ' αὐτοῖς συμπεραίνεται, ὅτι συμ-
 βαίνει τὸ πρῶτον κινοῦν ἐν πᾶσιν εἶναι τοῖς κινουμένοις ἀκίνητον, εἴπερ
 25 τῶν μὲν κινουμένων πάντων πρῶτον τὸ αὐτοκίνητον καὶ ἐν τούτῳ δὲ τὸ
 κινοῦν (ἀκίνητον).

Ἐπεὶ δὲ περὶ τοῦ αὐτοκινήτου τοῖς λόγοις ὁ Ἀριστοτέλης διαφέρεισθαι
 πρὸς τὸν Πλάτωνα δοκεῖ, καλῶς ἂν ἔχοι καὶ ταῦτην ἰδεῖν τὴν διαφορὰν.
 καὶ ὅτι μὲν ἀρχὴ κινήσεως καὶ τῶν κινουμένων πάντων τὸ αὐτοκίνητον,
 30 ἀμφότεροι σαφῶς ὁμολογοῦσιν, ὁ μὲν Ἀριστοτέλης ἐν τούτοις λέγων ὡς 50
 "εἴ γε θεοὶ σκοπεῖν πότερον αἴτιον κινήσεως καὶ ἀρχή, τὸ αὐτὸ κινοῦν ἢ
 τὸ ὑπ' ἄλλου κινούμενον, ἐκεῖνο πᾶς ἂν θεῖη". ὁ δὲ Πλάτων ἐν Φαῖδρῳ
 τε σαφῶς τὸ αὐτοκίνητον 'πηγὴν καὶ ἀρχὴν κινήσεως' εἶπεν. καὶ ἐν τῷ
 δεκάτῳ τῶν Νόμων, ἐν οἷς φησι συμπεραίνόμενος ὁ Ἀθηναῖος ξένος·

1 τὸ ΓΒ] τοῦ τὸ $\overline{\gamma\beta}$ F: τοῦ $\overline{\gamma\beta}$ a 4 λέγη Α, sed corr. Α¹ 7 post γὰρ add. τὸ
 aF 11 πρῶτον ἐν πᾶσιν AFM (ut Arist. E): πρώτῳ κινοῦν ἐν ἅπασιν ex vulg. Arist. a
 16 τὸ om. F itemque Α, sed suppl. Α¹ 26 ἀκίνητον a: om. AFM 27 ἐπεὶ δὲ aM:
 om. Α¹F: ἐπεὶ δὲ ἐν τοῖς suppl. Α² 28 τὸν om. a δοκεῖ aMA²: om. Α¹F:
 fortasse in lacuna ante περὶ οὐμ locum habuit 30 τούτοις] Θ 5. 257^a29
 31 αὐτὸ] αὐτὸ αὐτὸ Aristoteles, cuius codex E sec. Vitellium prius το αὐ punctis de-
 levit 32 Φαῖδρῳ] p. 245 C 34 Νόμων] X p. 895 B

“ἀρχὴν ἄρα κινήσεων πασῶν καὶ πρώτην ἔν τε ἐστῶσι γενομένην καὶ ἐν 290^α
 κινουμένοις οὔσαν τὴν αὐτὴν αὐτὴν κινουῦσαν φήσομεν ἀναγκαίως εἶναι
 πρῆσβυτάτην καὶ κρατίστην | μεταβολῶν πασῶν.” καὶ ἔτι μέντοι τὸ 290^α
 ζῶον αὐτοκίνητον ἀμφοτέρωι λέγουσιν, ἀλλ’ ὁ μὲν Ἀριστοτέλης πρῶτως
 5 καὶ κυρίως αὐτοκίνητον τὸ ζῶον φησιν ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος συνεστώ-
 ῶν τὸ μὲν σῶμα κινεῖται, ἡ δὲ ψυχὴ κινεῖ ἀκίνητος οὔσα κατ’ αὐτόν, ὁ
 δὲ Πλάτων πρῶτως μὲν καὶ κυρίως αὐτοκίνητον εἶναι τὴν ψυχὴν βούλεται
 πᾶσαν, ἢ ὡς τοῖς ἀκριβεστέροις τῶν ἐξηγητῶν δοκεῖ, τὴν λογικὴν· διὰ δὲ 5
 ταύτην καὶ τὸ ζῶον αὐτοκίνητον γίνεσθαι, ἕχρους αὐτοκινήσεως μεταλαμ-
 10 βάνον. καὶ ὅτι μὲν κυρίως αὐτοκίνητον εἶναι βούλεται τὴν ψυχὴν, δηλοῖ
 τοῦτον αὐτῆς ἡρισμὸν ἀποδοῦν ἐν τε τῷ Φαίδρῳ καὶ ἔτι σαφέστερον ἐν
 τῷ δεκάτῳ τῶν Νόμων, ὅταν λέγη· “ὅψ δὴ ψυχὴ τοῦνομα, τίς τούτου
 λόγος; ἔχομεν ἄλλον πλὴν τὸν νῦν δὴ ῥηθέντα τὴν δυναμένην αὐτὴν αὐτὴν
 (κινεῖν κινήσειν; — τὸ αὐτὴν κινεῖν ὅψ λόγον ἔχειν τὴν αὐτὴν) οὐσίαν
 15 κινεῖν, ἢ περ τοῦνομα, ὃ δὴ πάντες ψυχὴν προσσηγορούμεν”. ὅτι δὲ διὰ
 τὸ τὴν ψυχὴν αὐτοκίνητον εἶναι καὶ τὸ ζῶον αὐτοκίνητον εἶναι βούλεται, 10
 καὶ τοῦτο ἐδήλωσεν ἐν τῷ Φαίδρῳ λέγων· “πᾶν γὰρ σῶμα, ὅψ μὲν ἔξωθεν
 τὸ κινεῖσθαι, ἄψυχον, ὅψ δὲ ἔνδοθεν αὐτῷ ἐξ ἑαυτοῦ, ἔμψυχον, ὡς ταύτης
 οὔσης φύσεως ψυχῆς,” τῆς ἑαυτὴν δηλονότι κινούσης καὶ τὸ μετέχον αὐτο-
 20 κίνητον φαίνεσθαι ποιούσης· ὥστε τεκμήριον μὲν τῆς ψυχικῆς αὐτοκινήσεως
 τὴν τοῦ ζῴου αὐτοκινήσειαν ἐποίησατο, αἴτιον δὲ ταύτης ἐκείνην. ἡ τοίνυν
 διαφορὰ γέγονε, παρ’ ὅσον ὁ μὲν Πλάτων πᾶσαν τὴν ὁποιανοῦν μεταβολὴν,
 τὴν τε ἐνεργητικὴν καὶ τὴν παθητικὴν, κινήσειν ὁμολογεῖ. καὶ ἐν μὲν Τιμαίῳ 15
 “λέγει”, φησὶν, ἡ ψυχὴ, “κινουμένη διὰ πάσης αὐτῆς”, ἐν δὲ τῷ δεκάτῳ
 25 τῶν Νόμων· “ἄγει μὲν δὴ ψυχὴ πάντα τὰ κατ’ οὐρανὸν καὶ γῆν καὶ θά-
 λατταν ταῖς ἑαυτῆς κινήσεσιν, αἷς ὀνόματά ἐστι βούλεσθαι, ἐπιμελεῖσθαι,
 σκοπεῖσθαι, βουλεύεσθαι, δεξιᾶζειν ἡρθῶς, ἔψευσμένως, χαίρουσαν, λυπου-
 μένην, θαρροῦσαν, φοβουμένην, μισοῦσαν, στέργουσαν, καὶ πᾶσαι ὅσαι τού-
 των συγγενεῖς πρωτοῦργοι κινήσεις.” ὁ μὲντοι Ἀριστοτέλης μόνας τὰς
 30 φυσικὰς μεταβολὰς κινήσεις ἀξίων καλεῖν, τὴν ψυχὴν ἐνεργεῖν, ἀλλ’ οὐχὶ 20
 κινεῖσθαι νομίζει. καὶ δῆλός ἐστιν ἐν τῷ πρώτῳ τῆς Περὶ ψυχῆς τὰς φυ-
 σικὰς κινήσεις τῆς ψυχῆς ἀποφάσκων, ὅταν λέγη· “διχῶς δὴ λεγόμενου
 τοῦ κινεῖσθαι” ἢ καθ’ αὐτὸ δηλονότι ἢ κατὰ συμβεβηχός “νῦν, φησὶν,
 ἐπισκοποῦμεν περὶ τῆς ψυχῆς, εἰ καθ’ αὐτὴν κινεῖται καὶ μετέχει κινήσεως.
 35 τεσσάρων δὲ κινήσεων οὐσῶν, φορᾶς, ἀλλοιώσεως, φθίσεως, ἀδέξεως, ἢ

2 αὐτὴν om. Platonis codd. ἀρχαίως A, sed corr. A¹ αὐτὴν om. FM 3 μετα-
 βολὴν Plato 5 συνεστώς A¹: συνεστώς aA²FM 9. 10 μεταλαμβάνων sed corr. A¹
 12 Νόμων] X p. 895 E 14 κινεῖν—αὐτὴν homocoteleuto omissa ex Platone restitui:
 κινεῖν ante οὐσίαν suppleverat A², post οὐσίαν a 15 ἢ περ a: ἢ περ A: ἢ περ F Plato
 (def. M) 17 Φαίδρῳ] p. 245 E cf. p. 1209, 32 19 ἑαυτὴν aF²: ἑαυτῆς AF¹M
 20 μὲν om. aM 23. 24 Τιμαίῳ] p. 37 A 24 λέγει: φησὶν A: λέγει φύσει F:
 φησὶν (supersc. λέγει) M: φησὶν a 25 Νόμων] X p. 896 E sqq. 28 πάσαις Plato
 29 συγγενεῖς ἢ Plato 31 Περὶ ψυχῆς] A 3. 406^a10 32 δὴ aAF (ut coniecit
 Susemihlius): δὲ Aristoteles 35 τεσσάρων sic libri ἢ aFA²: εἰ A¹: εἰς M

μίαν τούτων κινῶτο ἂν ἢ πλείους ἢ πάσας." ταύτας δὲ καὶ ὁ Πλάτων 290
ἀποφασκεῖ τῆς ψυχῆς ἐν ταῖς ἐννέα κινήσει ταῖς πρὸ τῆς ψυχῆς αὐτάς 25
ἐν τῷ δεκάτῳ τῶν Νόμων καταριθμούμενος, ψυχῆς δὲ κινήσεις τὰς πρό-
σθιεν εἰρημένους παραδιδοῦς. καὶ δῆλον ὅτι καὶ ὁ Ἀριστοτέλης ταύτας δι-
5 θωσι τῇ ψυχῇ καὶ ἀπ' αὐτῆς εἰς αὐτὴν αὐτάς γινόμενας οἶδεν, ἀλλ' οὐ
κινήσεις αὐτάς, ἀλλ' ἐνεργείας καὶ πάθη καλεῖ. καὶ γὰρ ὅτι γινώσκει ἑαυ-
τὴν ἢ ψυχὴ καὶ τελειοῖ πάντως οἶδεν Ἀριστοτέλης ὁ ἴσοσαῦτα περὶ ψυχῆς
φιλοσοφῶν, ἀλλ' ὡς ἅπασι τοῖς σώμασιν ἀπονέμων τὸ ἐκστατικὸν τῆς κινή- 30
σεως ἀκλόνητος ἑαυτῷ οὐκ ἀεὶ τὴν ψυχὴν αὐτοκίνητον καλεῖν. ἀλλὰ τὸ
10 ζῆον, ὡς ἐναργῶς ἐν τῷ σώματι τῆς κινήσεως τῆς κατὰ τὸ κινεῖσθαι
μόνον, ἦν καὶ μόνην εἶναι κίνησιν νομίζων ἐν τῷ κινουμένῳ τὴν κίνησιν
ἀποτίθεται· ὥστε οὐ περὶ πρᾶγμα νῦν, ἀλλὰ περὶ ὄνομα τοῖς φιλοσόφοις
ἔστιν ἡ διαφορὰ, ὥσπερ καὶ ἐν τοῖς πλείοσι τῶν ἄλλων. αἴτιον δὲ οἶμαι
15 βούλεσθαι φυλάττειν καὶ ἀπὸ τῶν τῇ αἰσθήσει ἐναργῶν τὰς ἐπιχειρήσεις 35
ποιεῖσθαι, τὸν δὲ Πλάτωνα τούτων μὲν καταφρονεῖν πολλὰκις, πρὸς δὲ τὰς
νοητὰς θεωρίας εὐκόλως ἀνατρέχειν. βουλόμενος δὲ δεῖξαι ὁ Ἀριστοτέλης
κατὰ ποῖαν κίνησιν τὸ αὐτοκίνητον νῦν λαμβάνει καὶ ὅτι κατὰ τὴν σωματι-
κὴν, καθ' ἣν ἡ ψυχὴ οὐ κατ' αὐτὸν μόνον, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν Πλάτωνα
20 ἀκίνητος ἔστιν, ἀρχὴν τῆς ἀποδείξεως ἐποιήσατο τὸ τὸ κινούμενον ἐξ ἀνάγκης
εἶναι πᾶν συνεχές καὶ διαιρετὸν εἰς ἀεὶ διαιρετά· τοιοῦτον δὲ τὸ σῶμα
πρώτως. τί οὖν ἂν εἶη κατὰ ταύτην τὴν κίνησιν αὐτοκίνητον κυρίως ἢ τὸ 40
ζῆον; οὔτε γὰρ τὸ σῶμα κινεῖν δύναται οὔτε ἡ ψυχὴ ταύτην κινεῖσθαι
τὴν κίνησιν, ἀλλὰ τὸ μὲν σῶμα κινεῖται, μὴ κινουμένη δὲ ψυχὴ κινεῖ ἀκί-
25 νητος οὔσα· διὸ καὶ οὐδὲν ὅλον ἐν αὐτοκίνητον εἶναι βούλεται, ὅτι οὐδὲ τὸ
κινούμενον κατὰ ταύτην τὴν κίνησιν κινεῖν δύναται πρώτως οὐδὲ τὸ κινῶν
κινεῖσθαι. καὶ τὸ ἄτοπον ἐναργὲς ἐπήγαγεν εἰπών· "φέρητο γὰρ ἂν καὶ
φέρει τὴν αὐτὴν φορὰν ἐν ὃν καὶ ἄτομον τῷ εἶδει, καὶ ἀλλοιοῖτο καὶ ἀλ- 45
λοιοῖ, ὥστε διδάσκει ἂν καὶ μανθάνει ἅμα, καὶ ὑγιάζει καὶ ὑγιάζοιτο
30 τὴν αὐτὴν ὑγίαν." ὥστε δυνάμει ἅμα ἔσται καὶ ἐνεργεία, καὶ οὕτω ὃν
ἅμα καὶ ἡδὴ ὃν κατ' ἐκεῖνο, ὃ λέγεται. καὶ τῷ ὄντι ἐν τι καὶ ἀπλοῦν
ὃν οὐκ ἂν εἶη αὐτοκίνητον. καὶ γὰρ καὶ ἡ ψυχὴ πάντας ἔχουσα τοὺς λό-
γους τοὺς μὲν προχειροὺς ἔχει καὶ ἐνεργητικούς, τοὺς δὲ ἡρεμοῦντας καὶ
δυνάμει τέως ὄντας ἐν αὐτῇ, καὶ τοῖς ἐνεργείᾳ οὔσι κινεῖ τοὺς τέως δυνά-
35 μει, κινοῦνται δὲ ἐκεῖνοι, καὶ οὕτως ἡ πᾶσα αὐτοκίνητος λέγεται. καὶ 50
συνάδει καὶ ταύταις ταῖς ἐννοίαις Πλατωνικαῖς οὖσαι ὁ Ἀριστοτέλης. ἔστι
γὰρ καὶ παρ' αὐτῷ τῆς ψυχῆς ὁ μὲν δυνάμει νοῦς, ὁ δὲ ἐνεργείᾳ· καὶ ὁ

3 Νόμων] X p. 894 cf. C 10 τῆς κινήσεως ἐν τῷ σώματι οὔσης α 12 ὀνό-
ματος α 13 πλείοσι Λ²: πλει, tum fenestra xii lilt. Δ¹ 14 γίνεταί α: ται antea
lacuna quinque litterarum relicta Δ¹: ται τὸ Λ²: τὸ F: om. M τὸ (ante τὸν)
αΔ¹M: del. Δ²F 19 αὐτὴν α 24 ἢ ψυχῇ FM 26 κινεῖν] κινεῖ α 27 εἰπών]
Θ 5. 257^b3 cf. ad p. 1234, 12 post ἂν om. ὅλον libri 28 καὶ (ante ἀλλοιοῖτο)] ἢ
Aristoteles 29 post ἂν iterat ἅμα α 37 καὶ ὁ αM: καὶ ὁ Λ: καὶ ὁ F

δυνάμει γίνεται ἐνεργεία ὑπὸ τοῦ ἐνεργεία, διδασκούσης ἑαυτὴν τῆς ψυχῆς 290^v
καὶ μανθανούσης παρ' ἑαυτῆς καὶ ζητούσης καὶ εὑρισκούσης. πᾶσα γὰρ
μάθησις διανοητικὴ, ὡς αὐτὸς διδάσκει, καὶ ζήτησις δηλονότι καὶ εὑρεσις,
ἐκ προϋπαρχούσης γίνεται γνώσεως τῆς κατὰ τὸν ἐνεργουῦντα τότε νοῦν.
5 καὶ διὰ τοῦτο ἴσως καίτοι κατὰ | τὰς φυσικὰς κινήσεις τὴν αὐτοκίνησιαν 291^r
ὀρίζων παρέρριψεν ἐν τοῖς παραδείγμασιν τὸ "διδάσκει γὰρ ἂν καὶ μανθά-
νοι" τὰ αὐτὰ ἐνδεικνύμενος, ὅτι ἔστι μὲν ἐν τῇ ψυχῇ τὸ διδάσκειν ἑαυ-
τὴν καὶ μανθάνειν παρ' ἑαυτῆς, ἀλλ' οὐχ ὡς μιᾶς καὶ ἀπλῆς οὔσης, ὅπερ
ἄτομον αὐτὸς τῷ εἶδει εἶπεν, ἀλλ' εἰς τὸ δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ διαιρου-
10 μένης. διὸ καὶ εἰς τοῦτο τὸ ἄτοπον ἀπηγάγετο τὸν λόγον τὸ τὸ αὐτὸ ἐν 5
ἂν καὶ ἄτομον τῷ εἶδει δυνάμει ἅμα καὶ ἐνεργείᾳ ἔσεσθαι καὶ οὕτω ἂν
καὶ ἤδη ὂν, ὡς εἴ γέ τις διηρημένην λαμβάνοι τὴν ψυχὴν εἰς τὸ δυνάμει
καὶ τὸ ἐνεργείᾳ, οὐκέτι ἄτοπον ἔσται τὸ τὸ αὐτὸ δυνάμει εἶναι καὶ ἐνερ-
15 γείᾳ. αὐτενέργητος οὖν καὶ αὐτόγνωστος καὶ αὐθευρέτος ἐστὶν ἡ ψυχὴ
κατὰ τὸν Ἀριστοτέλην, ἀλλ' οὐχ ὡς μία καὶ ἀπλῆ, ἀλλ' ὡς ἐκ τοῦ δυνά-
μει καὶ ἐνεργείᾳ συγκειμένη. αὐτοκίνητον δὲ αὐτὴν οὐκ ἤξιώσε καλεῖν διὰ
τὸ τὴν κίνησιν ἐν τοῖς σώμασι μόνοις θεωρεῖν· ταῦτα γὰρ τὰ συνεχῆ καὶ 10
διαιρετὰ εἰς ἀεὶ διαιρετὰ πρῶτως. καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἡ κίνησις συνεχῆς
καὶ διαιρετὴ καὶ διὰ τὴν κίνησιν ὁ χρόνος. ἀλλὰ πῶς κατὰ τὸν ὑπ' αὐτοῦ
20 τεθέντα τῆς κινήσεως ὀρισμὸν τὸν λέγοντα ἐντελέχειαν εἶναι τοῦ δυνατοῦ
ἢ δυνατόν οὐχὶ καὶ κινεῖται ἡ ψυχὴ καὶ αὐτοκίνητος ἐστὶν, εἴπερ ἐκ τοῦ
δυνάμει εἰς τὸ ἐνεργείᾳ ὑφ' ἑαυτῆς πρόεισι; μήποτε οὖν οὗτος μὲν ὁ
ὀρισμὸς ὁ λέγων ἐντελέχειαν τοῦ δυνατοῦ ἢ δυνατόν κοινὸς πάσης ἐστὶ
μεταβολῆς καὶ ψυχικῆς καὶ σωματικῆς καὶ ὅλων τῆς ἀπὸ τοῦ δυνάμει εἰς 15
25 τὸ ἐνεργείᾳ προποδιζούσης. ὁ δὲ τῆς κινήσεως ὡς κινήσεως ἰδίως ὀρισμὸς
ἐστὶν· ἐντελέχεια τοῦ κινήτου ἢ κινήτου. οὐχ ἀπλῶς οὖν πᾶσαν μετα-
βολὴν κίνησιν ἀξιοῖ καλεῖν ὁ Ἀριστοτέλης, ἀλλὰ τὴν συνήθη τὴν ἐπὶ πᾶν
σωμάτων· καὶ οὐδὲ ταύτην πᾶσαν· τὴν γὰρ γένεσιν καὶ τὴν φθορὰν διέ-
κρινε τῆς κινήσεως, ὅτι τὸ μήπω ὂν οὐδεὶς ἂν λέγει κινεῖσθαι κυρίως. ἀλλ'
30 εἶναι μὲν δεῖ τι κατ' ἐνέργειαν τὸ κινούμενον, ἔχειν δὲ τι δυνάμει, καθ'
ὃ ἐνεργουῦν λέγεται κινεῖσθαι.

p. 258^b10 Ἐπεὶ δὲ δεῖ κίνησιν εἶναι ἀεὶ καὶ μὴ διαλείπειν ἕως 20
τοῦ ὀψιῶν ὡς δε σκοποῦσιν.

Δείξας, ὅτι τὸ πρῶτως κινουῦν καθ' ἑκάστην κίνησιν ἀκίνητόν ἐστι,
35 νῦν δείκνυσιν, ὅτι τὸ πρῶτως κινουῦν καὶ αἰδίον εἶναι χρῆ, ὥστε καὶ τῆς 25
τοιαύτης μεταβολῆς τῆς ὡς γενέσεως καὶ φθορᾶς ἀνεπίδεκτον εἶναι. καὶ
τὸ μὲν πρῶτον ἐπιχειρήματα κοινόν τε ἐπὶ κινήσεως ἀπλῶς καὶ σύντομον καὶ
σαφές ἐστίν· ἐπειδὴ γὰρ δεῖ κίνησιν αἰδίον εἶναι, ὡς ἐν ἀρχῇ τοῦδε τοῦ

3 εὐ//ρεσις A 10 τὸ (post τοῦτο) om. A 23. 24 μεταβολῆς ἐστὶ a 25 ὀρισμὸς]
cf. Γ 2. 202^a7 27 καλεῖν] λέγειν a 32 εἶναι ἀεὶ (ut Arist. codd. E³HK) AFM:
δεῖ εἶναι ut Arist. vulg. a

βιβλίου δέδεικται, ἣ δὲ κίνησις ἐν τῷ κινουμένῳ, ὡς ἐν τῷ τρίτῳ μεμα- 291^r
 θήκαμεν. τὸ δὲ κινούμενον πᾶν ὑπὸ τινος κινεῖται, ὡς ἀπέδειξε καὶ ἐν τῷ
 πρὸ τούτου βιβλίῳ καὶ ἐν τούτῳ, ἀνάγκη εἶναι τι, ὃ πρῶτως κινῶν αἰδίον
 ἐστὶ. προσέθηκε δὲ καὶ ἀκίνητον, οὐ παλλιλογῶν, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ καὶ 30
 τῶς ἀκίνητον. ὥστε μήτε τῆς κατὰ γένεσιν καὶ φθορᾶν μεταβολῆς με-
 τέχειν μήτε τῆς κατὰ συμβεβηκὸς κινήσεως. ἐπειδὴ δὲ πολλά ἐστὶ τὰ
 ἀκίνητα μὲν ὄντα αὐτά, κινῶντα δὲ ἕτερα (τοιαῦται γὰρ πᾶσαι τῶν ζώων
 αἱ ψυχαί· διὸ τὸ ζῆον αὐτοκίνητον ἐκ κινουμένου μὲν τοῦ σώματος, τῆς
 δὲ ψυχῆς ἀκινήτου μὲν οὔσης, κινούσης δέ, συγκινούμενον), τὸ μὲν ἕκα-
 10 στον τῶν ἀκινήτων μὲν κινούντων δὲ αἰδίον φησὶν εἶναι οὐδὲν
 πρὸς τὸν παρόντα λόγον. οὐ γὰρ τοῦτο ζητεῖται νῦν, εἰ αἱ ψυχαί 35
 πᾶσαι ἀθάνατοί εἰσιν (αὗται γὰρ εἰσιν αἱ ἐν τοῖς αὐτοκινήτοις ἀκίνητοι μὲν,
 κινῶσαι δέ· ἄλλης γὰρ πραγματείας ἣ περὶ τῆς ψυχῆς σκέψις), ἀλλ' οὐδὲ
 ἀπλῶς οὕτως, εἰ πάντα τὰ ἀκίνητα μὲν κινῶντα δέ, αἰδία ἐστὶ, πρόκειται
 15 νῦν ζητεῖν, ἀλλὰ πρόκειται δεῖξαι νῦν, ὅτι ἀναγκαῖον εἶναι τι ἢ ἐν ἣ
 πλείω. οὕτω γὰρ τοῦτο διώριστα τὸ μὴ πρὸς καιρὸν τοιοῦτον, ἀλλὰ ἀεὶ
 ἀκίνητον μὲν αὐτὸ καὶ πάσης ἐκτὸς μεταβολῆς καὶ καθ' αὐτὸ καὶ κατὰ
 συμβεβηκός, κινήτικόν δὲ ἐτέρου. πάσης δὲ ἐκτὸς μεταβολῆς εἶπεν νῦν 40
 καὶ οὐ 'πάσης κινήσεως', ἵνα καὶ τὴν γένεσιν καὶ τὴν φθορᾶν περιλάβῃ.
 20 καὶ κατὰ συμβεβηκός δὲ τὸ πρῶτως κινῶν ἀκινήτῳ φησι· καὶ ταύτη
 γὰρ διαφέρει τῶν ἐν τοῖς αὐτοκινήτοις ἀκινήτων μὲν κινούντων δέ, ὅτι
 ἐκεῖνα καθ' αὐτὰ μὲν ἀκίνητα, κατὰ συμβεβηκός δὲ κινούμενα, τῷ τὰ σώ-
 ματα ἐν οἷς ἐστὶ κινεῖσθαι· τὸ δὲ πρῶτως κινῶν ἅτε πάντη χωριστὸν
 σωματῶν ὑπάρχον, οὐ μόνον τῆς καθ' αὐτὸ μεταβολῆς ὑπερανέχει, ἀλλὰ 45
 25 καὶ τῆς κατὰ συμβεβηκός.

p. 258^b 16 Ἔστω δέ, εἴ τις βούλοιτο ἐπὶ τινῶν ἐνδεχόμενον εἶς
 τοῦ | εἰ δὲ πλείω. τὰ αἰδία πλείω. 291^r

Ἔστι τι, ὃ πρῶτως κινῶν οὐ μόνον ἀκίνητον, ἀλλὰ καὶ αἰδίον
 ἐστὶ, δείκνυσι πάλιν ὑποθέμενος, ὅτι ἔστιν ἐν τοῖς οὔσις αἰδῖος κίνησις καὶ
 30 μεταβολή, καὶ ὅτι δεῖ τῶν ἀεὶ μεταβαλλομένων προϋπάρχειν τὸ ἀμετάβλη- 10
 τον τῆς μεταβολῆς αἴτιον. ἐνστάσεως δὲ οὔσης τῆς λεγούσης, ὅτι αἱ ἐν
 τοῖς αὐτοκινήτοις ἀρχαὶ τῆς κινήσεως, τουτέστιν αἱ ἐν τοῖς ζῴοις ψυχαί,
 καὶ μὴ αἰδῖοι ὄντι, ἀρκοῦσιν εἰς ἀρχῆς κινήσεως λόγον ἀκίνητοι οὔσαι (οὐ
 γὰρ διὰ γενέσεως ἢ φθορᾶς ἢ ὅλως μεταβολῆς ποτὲ μὲν εἰσὶ ποτὲ δὲ οὐκ
 35 εἰσίν· εἰ μὲν γὰρ διὰ μεταβολῆς ἢ κινήσεως αὐταῖς συνέβαινε τοῦτο, ἀναγ-

1 τρίτῳ] cf. Γ 3. 202^a 13 sqq. 3 βιβλίῳ] Π 1. 241^b 24 sqq. τούτῳ] Θ 5.
 256^a 14 sqq. 5 φθορᾶν aFM: φθορᾶς ~ (~ in rasura) A 9—11 ἕκαστον μὲν οὖν
 αἰδίον εἶναι τῶν ἀκινήτων μὲν κινούντων δὲ οὐδὲν πρὸς τὸν νῦν λόγον Aristoteles
 18 πάσης ἐκτὸς (ut Arist. codd. EK) Simplicius: πάσης τῆς ἐκτὸς Arist. vulg.
 20 ταύτην a 22 post ἐκεῖνα ~ in ras. A 26 βούλεται a Aristoteles 27 πλείω
 τὰ αἰδία a ex Arist. vulg. (mutata praebet codex K)

καὶ ὅν πρὸς ἀρχαίαι αὐτῶν τὸ κινεῖν, ἐπειδὴ δὲ οὐ διὰ κινήσεως ἢ ὅπως 291^v
 μεταβολῆς διὰ τὸ ἀμερεῖς εἶναι, αὐτάρκεις ἂν εἴεν εἰς ἀρχῆς λόγον, καὶ 15
 οὐ χρεῖα τῆς αἰδίου ἀρχῆς). ταύτην οὖν τὴν ἔνστασιν εὐθύς ἐν ἀρχῇ λύει,
 συγχωρήσας μὲν ἐνδέχεσθαι τι εἶναι ποτε καὶ μὴ εἶναι ἄνευ γενέ-
 5 σεως καὶ φθορᾶς, τάχα δὲ οὐκ ἐνδέχεσθαι, ἀλλὰ καὶ ἀναγκαῖον
 εἶναι, εἴ τι ἀμερῆς ὅτε μὲν ἔστιν ὅτε δὲ μὴ ἔστιν ἄνευ τοῦ μετα-
 βᾶλλειν ὅτε μὲν εἶναι ὅτε δὲ μὴ εἶναι. ἐνδέχεσθαι οὖν, φησί, καὶ
 τῶν ἀρχῶν τοῦ κινεῖσθαι τινὰς ἄνευ κινήσεως καὶ μεταβολῆς ὅτε μὲν
 εἶναι ὅτε δὲ μὴ εἶναι, οὐ μέντοι πάσας δυνατὸν τὰς ἀρχὰς ὅτε μὲν
 10 εἶναι ὅτε δὲ μὴ εἶναι· δεῖ γὰρ εἶναι τι αἰεὶ τὸ τοῦ ποτὲ εἶναι ταῖς τοιαύ- 20
 ταις ἀρχαῖς αἴτιον, ἐπειδὴ τὸ ποτὲ εἶναι αἰεὶ ἔστιν ἐν ἄλλοις καὶ ἄλλοις.
 αὐτὸς δὲ καὶ ἔτι ἐναργέστερον δείκνυσιν, ὅτι καὶ τοῖς ἑαυτὰ κινουῖσιν, εἰ
 ὑπότιθαιτο καὶ τὸ κινεῖν ἐν αὐτοῖς ποτὲ μὲν εἶναι ποτὲ δὲ μὴ, ἔστι τι
 αἴτιον αἰδίου τοῦ ποτὲ μὲν εἶναι, ποτὲ δὲ μὴ. κἄν γὰρ τὰ κινουῦντα ἐν
 15 τοῖς αὐτοκινήτοις σώματα ὄντα καὶ ἀμερῆ ἄνευ γενέσεως καὶ φθορᾶς ποτὲ
 μὲν ἦ, ποτὲ δὲ οὐκ ἦ, ἀλλ' εἴπερ ὅπως κινεῖται, τὸ αὐτοκίνητον ἀνάγκη
 μέγεθος ἔχειν, διότι οὐδὲν ἀμερῆς κινεῖται, ὡς δέδεικται. τὸ δὲ κινεῖν 25
 οὐπω ὀλίγον, εἰ ἀμερῆς ἀνάγκη εἶναι. εἰ οὖν ἔστιν ἐν τοῖς αὐτοκινήτοις
 τὰ ποτὲ μὲν ὄντα ποτὲ δὲ μὴ ὄντα σώματα, ταῦτα ἀνάγκη διὰ γενέσεως
 20 καὶ φθορᾶς ποτὲ μὲν εἶναι, ποτὲ δὲ μὴ εἶναι. πάσης δὲ γενέσεως καὶ
 φθορᾶς ἔστι τι αἴτιον· ὃ δὲ τῆς τούτων γενέσεως ἔστιν αἴτιον, εἴη ἂν καὶ
 τῶν ἐν αὐτοῖς κινήτικῶν, εἴπερ σὺν ἐκείνοις ὑφίσταται. οὐκ ἄρα ἀρκεῖ τὰ
 ἐν τοῖς αὐτοκινήτοις ἀκίνητα εἰς ἀρχῆς κινήσεως λόγον. ἔτι δὲ τοῦ τὰ μὲν
 γίνεσθαι τὰ δὲ φθεῖρεσθαι συνεχῶς ἄλλων μὲν γινομένων ἄλλων δὲ φθει- 30
 25 ρομένων τὸ αἴτιον δείκνυσι μήτε ἐν τῶν ἀκινήτων μὲν μὴ αἰεὶ δὲ ὄντων,
 ὡς ὑπόκειται, ὑπάρχον μήτε οὕτως ὡς τῶν μὲν ταδὶ κινουόντων, τῶν δὲ
 ἕτερα. τοῦ γὰρ αἰεὶ καὶ συνεχῶς οὕτε ἐν ἔστιν αἴτιον, ὅπερ αὐτὸς
 εἶπεν ἕκαστον. εἰ γὰρ αὐτὸ μὲν οὐκ αἰδίου, ἢ δὲ μεταβολῆ αἰδίου, ὅτε
 τοῦτο μὴ ἔστιν, ἦτοι οὐκ ἔσται οὐδὲ ἢ μεταβολῆ. καὶ οὐκ ἔσται αἰδίου
 30 οὐδὲ συνεχῆς, ἢ ἔσται ἄλλο αἴτιον αὐτῆς, εἴ γε καὶ μὴ ὄντος τούτου γίνε-
 ται. αὐτὸς δὲ εἰπὼν ὅτι τοῦ αἰεὶ καὶ συνεχῶς οὕτε ἕκαστον αὐτῶν 35
 οὕτε πάντα αἴτια τὸ μὲν ἐν τῶν μὴ αἰδίων αἴτιον εἶναι ἀνεῖλεν συντόμως
 διὰ τοῦ τὸ μὲν γὰρ οὕτως ἔχον αἰδίου καὶ ἐξ ἀνάγκης. πῶς δὲ
 τοῦ ἀναγκαίου καὶ αἰδίου τὸ μὴ αἰδίου αἴτιον εἶναι δύναται; ὅπερ ὡς προ-
 35 φανές ἐπαγαγεῖν παρήκεν. ὅτι δὲ μὴδὲ πάντα τὰ τοιαῦτα οἶόν τε αἴτια
 εἶναι ἔδειξε διὰ τοῦ τὰ δὲ πάντα ἄπειρα, καὶ οὐχ ἅμα πάντα ὄντα.
 ἄπειρα γὰρ οὕτως ὡς ἐπ' ἄπειρον γινόμενα καὶ διὰ τοῦτο οὐχ ἅμα πάντα
 ὄντα. πῶς οὖν οἶόν τε πάντα αἴτια λέγειν τῆς αἰδίου καὶ συνεχούς μετα- 40
 40 βολῆς τὰ μήτε αἰεὶ πάντα μήτε ἅμα ὄντα; τὰ γὰρ μήπω ὄντα ἢ μηκέτι
 ὄντα πῶς ἂν αἴτια τοῦ ὄντος εἴη; ὅτι δὲ οὐδὲ οὕτως πάντα, ὡς πάντα μὲν

13 post εἶναι add. μὴ A

27 συνεχούς Aristoteles, at cf. v. 31

28 ὅτε] ὅτε a

33 ἔχειν Aristoteles et Simplicius p. 1253,5

38 λέγων A

τῆς αὐτῆς καὶ μιᾶς, ἄλλα δὲ ἄλλου μέρους, ὡς τοῦδε μὲν τοῦδε, ἄλλου 291^v
 δὲ ἑτέρου, οἷον τὰ νῦν ὄντα τῶν νῦν ὄντων καὶ τὰ αὐθις τῶν αὐθις, δεῖξει
 προσεπιθίων. δυνατόν δὲ οἶμαι καὶ οὕτως ἐκ τῶν εἰρημένων συλλογίσασθαι,
 ὅτι οὔτε ἐν τῶν μὴ αἰδίων οὔτε πάντα αἷτια τῆς συνεχοῦς καὶ αἰδίου
 5 κινήσεως ἐστί. λαβὼν γὰρ ὅτι τὸ οὕτως ἔχειν, τουτέστι τὸ αἷτιον εἶναι 45
 συνεχοῦς καὶ αἰδίου κινήσεως, αἰδίου ἐξ ἀνάγκης ἐστίν, ἢ ὡς ὁ Ἄλέ-
 ξανδρὸς καὶ ὁ Θεμιστίους γράφουσιν, αἰδίου καὶ ἐξ ἀνάγκης (καὶ γὰρ
 ἀναγκὴ τὸ αἷτιον τοῦ αἰδίου αἰεὶ εἶναι), ταῦτη τῇ καταφατικῇ προτάσει
 προσεπιθήσιν ἀποφατικὴν πρότασιν τὴν λέγουσαν 'τὸ ἐν ἕκαστον γενητὸν καὶ
 10 φθαρτὸν καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα οὐκ ἐστὶν αἰδίου', ἐξ ὧν συνάγεσθαι, ὅτι
 τὸ ἐν τὸ γενητὸν καὶ φθαρτὸν καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα οὐκ ἐστὶν αἷτια τῆς
 συνεχοῦς καὶ αἰδίου κινήσεως. ἀλλ' ὅτι μὲν τὸ ἐν ἕκαστον τὸ γενητὸν 50
 καὶ φθαρτὸν οὐκ ἐστὶν αἰδίου, καὶ περιττὸν ἦν δεικνύναι. ὅτι δὲ οὐδὲ τὰ
 πάντα αἰδιά ἐστιν, δεῖνυσι διὰ τοῦ ἄπειρα εἶναι, καὶ οὕτως ἄπειρα ὡς
 15 ἐπ' ἄπειρον γινόμενα, καὶ οὐχ ἅμα πάντα ὄντα. ἄλλοτε γὰρ ἄλλα
 γινόμενα οὐχ ἅμα πάντα ἐστίν, ὥστε οὐδὲ τὰ πάντα αἰδία· εἰ γὰρ ἦν
 αἰδία, ἅμα ἂν ἦν τὰ πάντα. καὶ οὐ νῦν μὲν ἄλλα, αὐθις | δὲ ἕτερα. 292^r
 δῆλον τοίνυν, φησίν, ὅτι καὶ μυριάκις, τουτέστιν ἐπ' ἄπειρον, αἰ τοιαῦτα
 ἀρχαὶ αἰ τῶν ἀκινήτων μὲν κινουσῶν δέ, οἷαί εἰσιν αἰ ἐν τοῖς αὐτο-
 20 κινήτοις ἀκινήτοι, τουτέστιν αἰ τῶν ζώων ψυχαί, καὶ πολλὰ δὲ τῶν αὐτο-
 κινήτων (τὰ γὰρ ὑπὸ σελήνην πάντα τὰ μὲν γίνεσθαι τὰ δὲ φθεῖρεσθαι τοῦ
 προλαβόντος αἰεὶ τῷ ἐφεξῆς αἷτιου γινομένου τῆς γενέσεως), ἀλλ' ὅμως
 οὐδὲν ἤττον ἐστὶν τι αἰδίου αἷτιον παρ' ἕκαστον τούτων, ὃ περιέχει 5
 καὶ ὀρίζει τὰς τούτων μεταβολὰς τὸ ἀνέκλειπτον αὐταῖς παρεχόμενον, ὅπερ
 25 οὔτε ἕκαστον τῶν γινομένων καὶ φθειρομένων οὔτε πάντα ἅμα δύναται
 παρασχεῖν· τὸ γὰρ ἐφεξῆς οὔτε συνεχὲς οὔτε αἰδίου. αἰδίου δὲ καὶ συνεχῆς
 ἢ κινήσεως ἀποδέδεικται. δεῖξας οὖν, ὅτι οὔτε ἐν ἕκαστον οὔτε πάντα τὰ
 γενητὰ καὶ φθαρτὰ τῆς κινήσεως αἷτια δύναται τῆς αἰδίου κινήσεως αἷτια
 εἶναι, εἰκότως ἐπήγαγε δῆλον εἶναι, ὅτι ἐστὶ τι αἰδίου αἷτιον τῆς αἰδίου
 30 μεταβολῆς. εἶτα προσεπιθήσιν, ὅτι τοῦτο μὲν τὸ αἰδίου αἷτιον τούτοις 10
 τοῖς οὐκ αἰδίοις ὑποκειμένοις κινήτικοῖς αἷτιον (τοῦ) εἶναι τε καὶ κινεῖν καὶ
 τοῖς αὐτοκινήτοις, ἐν οἷς τὰ τοιαῦτα κινήτικα, ἐκεῖνο αἷτιον τοῦ εἶναι,
 ταῦτα δὲ τὰ αὐτοκίνητα τοῖς ἄλλοις αἷτια τῆς κινήσεως ἐστὶ τοῖς
 κινουμένοις μὲν, οὐκ αἰεὶ δὲ ἕτερα κινουσίν, εἴ γε ἀρχὴ καὶ πρῶτον τῶν
 35 κινούντων τε καὶ κινουμένων ἐστὶ τὸ αὐτοκίνητον, ἵνα μὴ ἐπ' ἄπειρον
 ἴωμεν, πρὸ παντὸς ἑτεροκινήτου ἑτεροκίνητον τιθέντες. δύναται δὲ τοῦτο
 μὲν τούτοις λέγειν τὸ αἰδίου κινήτικὸν τοῖς αἰεὶ καὶ συνεχῶς κινουμένοις, 15
 τουτέστι τοῖς κυκλοφορητικοῖς, ταῦτα δὲ τοῖς γινομένοις καὶ φθειρομένοις
 αἷτια τῆς τε κινήσεως καὶ τῆς γενέσεως. ἄμεινον δὲ ἴσως τὸ καὶ τοῦτο

6. 7 Ἄλέξανδρος] cf. p. 1252,33

7 Θεμιστίους] p. 130,16 Sp.

8 αἰεὶ α

11 ὁ

ἐν om. A, suppl. A¹21 πάντα om., sed suppl. A¹

γίνεσθαι et φθεῖρεσθαι α

23 ὃ περιέχει scripsi: ὅπερ ἔχει libri

31 τοῦ α: om. AFM

μὲν τούτοις περὶ τῶν ἐν τοῖς αὐτοκινήτοις κινητῶν ἀκούειν, ἐπειδὴ περὶ 292
 τούτων προσεχῶς ὁ λόγος ἦν. ὡς συμπέρασμα δὲ τοῖς εἰρημένοις πᾶσιν
 ἐπάγει σύντομόν τι καὶ ὑγιᾶς συνημμένον. εἴπερ γὰρ αἰδίους, φησὶν, ἢ
 κίνησις, αἰδίον καὶ τὸ κινουῦν αἴτιον ἔσται, τὸ πρῶτως δηλονότι κι-
 5 νουῦν. ἔχων οὖν τὸ ἡγούμενον κατεσκευασμένον τὸ αἰδίον εἶναι τὴν κίνη-
 σιν θαρρύντως ἐπάγει τὸ ἐπαγόμενον τὸ αἰδίον εἶναι τὸ πρῶτως κινουῦν.
 καὶ εἰ μὲν ἐν εἴῃ τὸ αἰδίως κινούμενον, ἐν ἔσται τὸ κινουῦν αἰδίον, εἰ δὲ
 πλείω τὰ τὴν αἰδίον κίνησιν κινούμενα, πλείω καὶ τὰ κινουῦντα αἰδία· ἐν
 γὰρ καθ' ἑκάστην κίνησιν.

10 p. 259^a8 Ἐν δὲ μᾶλλον ἢ πολλὰ ἕως τοῦ ἔσται ἀρχὴ τοῖς ἄλλοις
 κινήσεως.

Εὐλογώτερόν φησὶν ἐν μᾶλλον εἶναι τὸ πρῶτως κινουῦν αἴτιον ἢ πολλὰ·
 οὐ γὰρ ἀγαθὸν πολυκοιρανίῃ, ὅπερ αὐτὸς ἐν τῇ Μετὰ τὰ φυσικὰ περὶ
 τούτου λέγων Ομηρικῶς ἀνεφιδέξατο. εἰ δὲ πολλὰ, εὐλογώτερον πεπερα- 30
 15 σμένα μᾶλλον νομίζειν ἢ ἄπειρα. καὶ τὴν αἰτίαν προστίθησι· διότι τῶν
 αὐτῶν συμβαινόντων τὰ πεπερασμένα μᾶλλον ληπτέον. τούτου δὲ
 πάλιν αἴτιον τὸ δεῖν ἐν τοῖς φυσικοῖς, ἂν ἐνδέχεται, τὸ πεπερασμένον
 μᾶλλον ὑπάρχειν, διότι βέλτιον τοῦτο τοῦ ἀπείρου καὶ τὸ ἐν τῶν πολλῶν.
 κεῖται γάρ, ὅτι ἡ φύσις ἀεὶ τῶν ἐνδεχομένων τὸ ἄριστον ποιεῖ προηγου-
 20 μένης. καὶ κατὰ τοῦτον τὸν λόγον ἐν τῷ πρώτῳ τῆσδε τῆς πραγματείας
 τῶν ἄπειρα τὰ στοιχεῖα ὑποθεμένων Δημοκρίτου τε καὶ Ἀναξαγόρου προσέ- 35
 κρινεν Ἐμπεδοκλέα πεπερασμένα εἰπόντα καὶ πάντα ἀποδιδόντα, ὅσα ἐκεῖ-
 νοὶ διὰ τῶν ἀπείρων ἀποδεδώκασιν. ταῦτα δὲ λέγει δεικνύουσι μέλλων, ὅτι
 καὶ τῶν πολλῶν συνεχῶν κινήσεων πεπερασμένων οὐσῶν καὶ οὐκ ἀπείρων
 25 ἐστὶ μία προσῦάρχουσα ἢ περιέχουσα τὰς ἄλλας ἢ τῆς ἀπλανοῦς καὶ τῶν
 κινητικῶν αἰτίων ἐστὶν ἐν τὸ ὑπερανέχον, εἰς δὲ καὶ νῦν ἀποβλέπων ἐπή-
 γαγεν, ὅτι ἰκανὸν καὶ ἕν, ὃ πρῶτον τῶν ἀκινήτων αἰδίον ὄν,
 ἔσται ἀρχὴ τοῖς ἄλλοις κινήσεως. 40

p. 259^a13 Φανερόν δὲ καὶ ἐκ τοῦδε, ὅτι ἀνάγκη εἶναί τι ἐν ἕως
 30 τοῦ οὐ συνεχῆς ἢ ὅλη κίνησις, ἀλλ' ἐφεξῆς.

Δείξας, ὅτι ἔστι τι τὸ πρῶτως κινουῦν αἰδίον καθ' ἕκαστον τῶν συνε- 45
 χῶς καὶ αἰδίως κινουμένων καὶ ὅτι εὐλογον ἐν τοῦτο νομίζεις, τὸ αὐτὸ
 καὶ δι' ἑτέρας ἐπιχειρήσεως τῆς διὰ τριῶν ἢ διὰ πλείονων κατὰ τὸν ὑπο-
 θετικὸν τρόπον συναγομένης δεικνυσὶν οὕτως· εἰ ἀνάγκη ἀεὶ εἶναι κίνησιν,

7 ἐν prius om. sed suppl. A¹ 10 ἀρχὴ post ἄλλοις a; sed cf. v. 28 13 Μετὰ τὰ
 φυσικά] A 10. 1076^a4 14 Ὀμηρικῶς] B 204 20 πρώτῳ] c. 6. 189^a15
 21 ὑποθεμένων aF: ὑποτιθεμένων M: ὑποθεμένων A 27 ἰκανὸν δὲ καὶ Aristoteles
 28 post κινήσεως deficit F, qui continuat Philoponea edita in Vitellii editione p. 888 sqq.
 cf. editoris praef. p. XIII 32 νομίζει aM

ἀνάγκη συνεχῆ εἶναι· εἰ ἀνάγκη αἰεὶ καὶ συνεχῆ εἶναι, ἀνάγκη μίαν 292^r
εἶναι· εἰ ἀνάγκη αἰεὶ καὶ συνεχῆ καὶ μίαν εἶναι κίνησιν, ἀνάγκη ὑφ' ἐνὸς
αἰτίου κινουμένου καὶ ἐνὸς αἰτίου κινουόντος γίνεσθαι. εἰ ἄρα ἀνάγκη αἰεὶ
εἶναι κίνησιν, ἀνάγκη ἐν καὶ αἰτίον εἶναι τὸ πρῶτως κινουόν· ἀλλὰ μὴν 50
θεῖται τὸ ἡγούμενον· ἀληθὲς ἄρα καὶ τὸ ἐπόμενον. καὶ ὅτι μὲν εἰ αἰεὶ
ἔστι, καὶ συνεχῆς ἔστιν, ἔδειξε διὰ τοῦ τὸ αἰεὶ καὶ συνεχῆς εἶναι· εἰ γὰρ
διαλείποι, οὐκ αἰεὶ ἔσται, εἰ δὲ συνεχῆς, μία· εἰ γὰρ πλείους, οὐ συνεχῆς,
ἀλλ' ἐφεξῆς. εἰ ἄρα συνεχῆς, οὐ πλείους, ἀλλὰ μία. ὅτι δὲ οὐχ οὕτως
μία, ὡς ἐκ τῶν ἐφεξῆς γινομένων συγκαῖσθαι τὴν αἰτίον, ὀψλον, εἴπερ τὴν
10 ἐφεξῆς | κίνησιν ἐνδὲχεται καὶ διαλείπειν· οὐ γὰρ ἀνάγκη μετὰ τὸ πρῶ- 292^v
τον κίνησιν ἐπιθῆναι εἶναι καὶ γίνεσθαι τὸ μετ' αὐτὸ κινουόν, εἰ μὴ τι εἴη
αἰτίον τε καὶ ἐν τῆς ἀναγκαίας διαδοχῆς τοῖς κινουῦσιν αἰτίον, ὅπερ νῦν ὁ
λόγος εἰσάγει. μὴ ὅντως δὲ τοιαύτου. ἐνδὲχεται καὶ διαλείπειν καὶ μὴ
15 ἐπιθῆναι τῷ φθίρεισθαι τὸ πρῶτον κινῆσαν τὸ μετ' αὐτὸ εἶναι. διαλείπον-
τος δὲ ἐκεῖνου, διαλείπει ἂν καὶ ἡ κίνησις· τοῦτο δὲ ἀδύνατον. εἰ δὲ εἴη 5
συνεχῆς καὶ μία, τῷ ἀριθμῷ μία ἔσται· μία δὲ ἔστι τῷ ἀριθμῷ, ὡς ἔμ-
προσθῆναι ἐδειχθη ἢ ἐνός τε τῷ ἀριθμῷ κινουόντος καὶ ἐνός τῷ ἀριθμῷ
κινουμένου· οὕτε γὰρ πολλῶν ὄντων τῶν κινουμένων μία κίνησις, ἀλλ'
20 ἐφεξῆς, εἰ ἄρα, οὕτε πολλῶν ὄντων τῶν κινουόντων. ἐν γὰρ τῇ τῶν κί-
νουόντων διαδοχῇ γίνεται τις στάσις· δεῖ γὰρ τὸ μὲν παύσασθαι τὸ δὲ ἀρ-
ξασθαι· οὕτω δὲ ἡ συνέχεια διασπᾶται. ἔτι δὲ ἐρρήθη, ὅτι οὐδὲ ἀνάγκη
τινὰ ἔξει τοῦ ἐπιθῆναι μετὰ τὸ πρῶτον κινῆσαν εἶναι τὸ δεύτερον κινουόν. οὐ 10
γὰρ δὴ πλείω ὄντα αἰτία ἐκ διαδοχῆς κινήσει. ταῦτα γὰρ ἀναπαύσεως
δεῖται κατὰ τὴν συνέχειαν τῆς ἐνεργείας, ἢ ἐν τῷ ἐνεργεῖν κάμνει· κάμνει
25 δὲ τὰ θνητά, τὸ δὲ αἰτίον οὐ κάμνει. ἔτι ἵνα ἐκ τοῦ μὴ κινεῖν εἰς τὸ
κινεῖν μεταβάλλῃ, δεῖται αὐτὰ κινεῖσθαι· ἀλλ' ἦν ἀκίνητα· πρῶτα γάρ.
ἔδειξε δὲ διὰ τούτων, ὅτι μὴδὲ πάντα τὰ κινήσιμα μὲν, μὴ αἰτία δὲ αἰεὶ
τε αἰτία εἶναι τῆς αἰτίου κινήσεως ἐκ διαδοχῆς κινουόντα. ἔδειξε δὲ πρό-
τερον ὅτι οὐδὲ πάντα ἅμα. ὀψλον οὖν καὶ ἐκ τῶν νῦν εἰρημένων, ὅτι τὸ 15
30 ἐκάστης συνεχῆς κινήσεως αἰτίον κινήσιμα αἰτίον ἐν εἶναι ἡγούεται. οὕτω
δὲ καὶ ἐν τῇ Μετὰ τὰ φυσικά ἐκ τῶν συνεχῶς κινουμένων κυκλοφορητι-
κῶν σωμάτων τὴν ἀριθμὸν τῶν κινήσεων μὲν πρῶτως δὲ κινουόντων αἰτίων
ἐπεδείχθησαν εὐρεῖν.

Ἄπορήσοι δὲ ἂν τις εἰκότως, ὡς οἶμαι, πῶς τῷ ἐν ἀρχῇ δειχθέντι.
35 ὅτι ἀνάγκη αἰεὶ κίνησιν εἶναι ἔπεται τὸ συνεχῆ εἶναι· τὸ γὰρ αἰεὶ φησὶ
συνεχῆς, τὸ δὲ ἐφεξῆς οὐ συνεχῆς. καίτοι οὐχ ὡς συνεχῆς. ἀλλ' ὡς ἐφε- 20
ξῆς αἰεὶ οὐσα κινήσις ἐν τοῖς φθίσασσι λόγοις ἐδειχθη, εἴπερ αἰεὶ πρὸ τῆς
πρώτης ὑποτιθεμένης μεταβολῆς ἄλλην ἔδειξε προτέραν καὶ μετὰ τὴν
λευταίαν ἄλλην ὑστέραν. αἰ δὲ τοιαῦτα κινήσεις ἐφεξῆς εἰσιν, ἀλλ' οὐ

S εἰ aM: ἡ A 17 fortasse ἡ (ὑφ') ut p. 1256,30 καὶ κινουόντος a 19 κινουόν-
των aM: κινουμένων A 21 ἀνάγκη a 26 μεταβάλλῃ A 31 ἐν τῇ Μετὰ τὰ
φυσικά] A S 31. 32 κυκλοφορητικῶν, ω in ras. A

συνεχεῖς. εἰ οὖν τὸ μὲν αἰεὶ συνεχεές, ὡς φησι, τὸ δὲ ἐφεξῆς οὐ 292^v
 συνεχεές, συνάγεται ἐν δευτέρῳ σχήματι κατηγορικῶς, ὅτι τὸ ἐφεξῆς οὐκ
 αἰεὶ. εἰ οὖν ἡ δειχθεῖσα κίνησις ἐφεξῆς ἦν, οὐ δεδεικται δι' ἐκείνης τῆς
 δειξέως, ὅτι αἰεὶ κίνησις ἐστίν, οὐδὲ ὅτι μία· ὥστε οὐδὲ ὅτι ἐν τὸ κινουῦν 25
 5 δειχθήσεται, ὡς νῦν εἶπεν, ἐκ τοῦ δεδειχθῆαι, ὅτι ἀνάγκη αἰεὶ κίνησιν εἶναι.
 οὕτω γὰρ ἐδείχθη αἰεὶ ὡς ἐφεξῆς, ἀλλ' οὐχ ὡς συνεχεές. ἡ μὲν οὖν ἀπο-
 ρία τοιαύτη ἂν εἴη· ῥητέον δὲ ἴσως, ὅτι ἐν ἀρχῇ μὲν ἐδείχθη, ὅτι αἰεὶ
 ἐστὶ κίνησις κινήσεως ἐφεξῆς· τοῦτο γὰρ ἐναργές ἦν ἐν τοῖς προσεχέσιν
 ἡμῖν τοῖς ὑπὸ σελήνην ὑπάρχον, ἐν οἷς πρὸ πάσης κινήσεως ἄλλην ἀνάγκη
 10 προὔπάρχειν καὶ μετὰ πᾶσαν ἄλλην μεθ' ὑπάρχειν. ἐλήφθη δὲ λοιπὸν ἐξ
 ὑποθέσεως, ὅτι πρὸ τῆς ἐφεξῆς αἰεὶ ἐστὶν ἡ συνεχῆς αἰεὶ ἢ τοῦ ἀνεκλείπτου 30
 τῆς ἐφεξῆς αἰτία. τὸ οὖν εἰρημένον ἐνταῦθα εἰ δὲ αἰεὶ, ἀνάγκη συνεχεῖ
 εἶναι· τὸ γὰρ αἰεὶ συνεχεές, τὸ δὲ ἐφεξῆς οὐ συνεχεές δηλοῖ, ὅτι
 τὸ ἐφεξῆς, καθ' ὃ ἐφεξῆς, οὐκ ἐστὶ συνεχές οὐδὲ τὸ αἰεὶ ἐξ ἀνάγκης ἔχει.
 15 ἐπεὶ οὖν δεδεικται ἀνεκλείπτου τὸ ἐφεξῆς τῆς κινήσεως ἐν τοῖς ὑπὸ σελή-
 νην, ἀπὸ συνεχοῦς τινος ἀνάγκη τὸ ἀνεκλείπτου καὶ αἰεὶ τῷ ἐφεξῆς ὑπάρ-
 χειν· μὴ γὰρ οὔσης συνεχοῦς καὶ αἰετοῦ τῆς οὐρανίας κινήσεως, οὐκ ἂν
 ἢ τῶν ὑπὸ σελήνην κινήσις ἐφεξῆς οὔσα ἀνεκλείπτου καὶ αἰετοῦ ἦν. ὅτι 35
 δὲ ἐξ ὑποθέσεως ἐλήφθη, τὸ ἀνεκλείπτου δειχθείσης τῆς ἐφεξῆς κινήσεως
 20 εἶναι συνεχεῖ κίνησιν, δηλοῖ προελθὼν αὐτός, ἐν οἷς φησιν “ἀμα δὲ καὶ
 τὸ νῦν καὶ πρότερον ὑποτεθέν, ὅτι ἐνδέχεται τινα κίνησιν εἶναι συνεχεῖ
 καὶ αἰετοῦ, φανερόν ἐσται τῇ αὐτῇ μεθόδῳ”, καὶ δείκνυσιν, ὅτι μόνη τῶν
 ἄλλων κινήσεων ἡ κυκλοφορία τοιαύτη ἐστίν. εἰ οὖν οὔσης ἐν τοῖς ὑπὸ
 σελήνην τῆς ἐφεξῆς ἀνεκλείπτου κινήσεως, ἀνάγκη τὴν φύσει προτέραν
 25 προὔπάρχειν τὴν συνεχεῖ καὶ μίαν καὶ αἰετοῦ καὶ τοῦ αἰεὶ τῷ ἐφεξῆς αἰτίαν, 40
 οὔσης δὲ μιᾶς καὶ συνεχοῦς καὶ αἰετοῦ κινήσεως ἀνάγκη καὶ τὸ κινουῦν
 αὐτὴν ἐν εἶναι καὶ αἰετοῦ, εἰκότως ἐκ τοῦ ἐν ἀρχῇ δεδειγμένου περὶ τοῦ
 αἰεὶ κίνησιν ἐφεξῆς εἶναι δείκνυσθαί φησιν, ὅτι καὶ συνεχεῖ καὶ μίαν κίνη-
 σιν ἀνάγκη εἶναι αἰετοῦ, καὶ τὸ κινουῦν αὐτὴν ἐν καὶ αἰετοῦ, εἴπερ μία κίνησις
 30 ἢ ὑφ' ἐνὸς τοῦ κινουῦντος καὶ ἐνὸς τοῦ κινουμένου.

p. 259^a20 Ἐκ τε δὴ τούτων πιστεύσειεν ἂν τις ἕως τοῦ | ὥστε 293^r
 καὶ τὸ ἐν τῷ σώματι ὄν καὶ τῇ μοχλείᾳ κινουῦν ἑαυτό. 10

Πολλαχῶς δεῖξας, ὅτι ἐστὶ τι πρῶτως κινουῦν ἀκίνητον, πιστεύσειεν
 ἂν τις, φησί, τοῦτο καὶ ἐπὶ τὰς ἀρχὰς τῶν κινούντων ἐπιβλέψας,
 35 τουτέστι τὰς ἐν τοῖς ζῴοις ψυχὰς καὶ αὐτὰς ἀρχὰς καὶ ἀκινήτους ἀρχὰς
 δοκούσας τῶν κινήσεων. εἰ γὰρ αὐταὶ μήτε πάσης τοῦ ζῴου κινήσεως
 ἀρχαὶ οὔσαι φαίνονται (οὔτε γὰρ ἀυξήσεως οὔτε φθίσεως οὔτε ἀναπνοῆς,

4 τὸ ex τῷ corr. A¹ 6 ἐφεξῆς A, corr. A¹ 8 κίνησις a: ἡ κίνησις M: om. A
 13 τὸ γὰρ] καὶ γὰρ τὸ Aristoteles 20 φησιν] Θ 7. 261^a28 30 fortasse ὑφ' ἐνός <τε> cf.
 p. 1255,17 et Arist. 32 καὶ τῆι A: καὶ τὸ M: καὶ τὸ ἐν τῇ (ut Arist. praeter HIK vulg.) a

ἀλλ', εἴπερ ἄρα, τῆς κατὰ τόπον μόνης κινήσεως τῆς καθ' ὁρμήν αἰτία 293^r
 εἰσιν αἱ τῶν ζῴων ψυχαί, καὶ οὐδὲ ταύτης κυρίως ἀρχαί· ἔξωθεν γὰρ καὶ
 ταύτης αἱ ἀρχαὶ δειχθήσονται, εἰ δὲ μὴδὲ ἀκίνητοι κατὰ πάντα τρόπον
 εἰσίν, ἀλλὰ κατὰ συμβεβηχὸς κινούνται τοῖς ὑφ' ἑαυτῶν κινουμένοις σώ-
 5 μασι συγκινούμεναι, δῆλον ὅτι οὐκ εἰσιν αὐταὶ κυρίως ἀρχαὶ τῆς κινήσεως,
 ἀλλ' ἔστιν ἄλλη τις πρὸ τούτων. ὁ μὲν οὖν εἰρμὸς τῆς προκειμένης ἐπι-
 χειρήσεως τοιοῦτός ἐστιν· εἰπὼν δέ, ὅτι καὶ ἐκ τῶν προσηρημένων πιστεύ-
 σαιεν ἂν τις εἶναι τι πρῶτον ἀκίνητον καὶ πάλιν ἐπιβλέψας ἐπὶ 20
 τὰς ἀρχὰς τῶν κινούντων, ἐξέτρεψε τὸν λόγον ἐπὶ τὴν ἔφοδον, καθ'
 10 ἣν ἠύρέθησαν τὰ τῶν κινήσεων αἰτία. ἀρχὴ δὲ πανταχοῦ τὸ φανερόν
 τοῦ ἀφανοῦς γίνεσθαι. ἐπειδὴ οὖν προφανές ἐστιν, ἥτις τινὰ τῶν ὄντων ὅτε
 μὲν κινεῖται ὅτε δὲ ἡρεμεῖ, ὥσπερ τὰ ζῷα φαίνεται καὶ τὰ φυσικὰ
 σώματα κινούμενα μὲν φυσικῶς ἐπὶ τοὺς οἰκείους τόπους, ἐν τούτοις δὲ
 15 κατὰ φύσιν ἡρεμοῦντα, τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἐκ τῶν παρὰ φύσιν κινουμένων
 15 δείκνυται (ἣ γὰρ παρὰ φύσιν κινήσεις ἔκστασις ἐστὶν ἀπὸ τῆς κατὰ φύσιν 25
 ἡρεμίας βιαίως γινομένη). καὶ διὰ τούτου φησὶ γέγονε δῆλον, ἥτις
 οὔτε πάντα τὰ ὄντα αἰεὶ κινεῖται, ὡς Ἡράκλειτος ἐδόκει λέγειν, οὔτε
 πάντα αἰεὶ ἡρεμεῖ οὔτε τὰ μὲν αἰεὶ ἡρεμεῖ, τὰ δὲ αἰεὶ κινεῖται.
 20 τὰ γὰρ ποτὲ μὲν κινούμενα ποτὲ δὲ ἡρεμοῦντα ἐλέγχει ταῦτα τὰ τῆς διαι-
 20 ρέσεως τμήματα. ὄντων δὲ τούτων τῶν ποτὲ μὲν κινουμένων ποτὲ δὲ
 ἡρεμοῦντων, καὶ προφανῶν ὄντων, ζητεῖ πάντως ὁ λόγος, εἰ τῶν μέσων
 τούτων καὶ ἐπαμφοτερίζόντων ἐν τοῖς οὖσιν ὄντων ἐστὶ καὶ τὰ ἄκρα τὰ 30
 μὲν αἰεὶ ἀκίνητα, τὰ δὲ αἰεὶ κινούμενα. καὶ προϊόντες ἐπὶ τὴν τούτου δεῖ-
 ξιν ἔθεμεν ἅπαν τὸ κινούμενον ὑπὸ τινος κινεῖσθαι, ὅπερ καὶ ἐν
 25 τῇ πρὸ τούτου δέδεικται βιβλίῳ, τὸ δὲ κινῶν ἢ ἀκίνητον ἀνάγκη εἶναι
 ἢ κινούμενον, καὶ εἰ κινούμενον, ἢ ὑφ' ἑαυτοῦ ἢ αἰεὶ ὑπ' ἄλλου,
 ὥστε αἰεὶ τὸ κινῶν ὑπὸ τινος ἔξωθεν κινεῖσθαι. τούτου οὖν ὄντος ἀτό-
 που, ἵνα μὴ ἐπ' ἄπειρον ἴωμεν, ἀρχαὶ τῶν κινουμένων ἐφάνησαν δύο,
 προσεχῆς μὲν τὸ ἑαυτὸ κινῶν, πάντων δὲ τὸ ἀκίνητον. καὶ πᾶν τὸ αὐτο-
 30 κίνητον τὸ κινῶν ἀκίνητον ἔχον ἐφάνη. οὐ μόνον δὲ κατὰ τὸν λόγον 35
 ἠύρεθη τὸ αὐτοκίνητον ὡς ἐξ ἀνάγκης προϋπάρχον τῶν κινούντων καὶ
 κινουμένων, ἵνα μὴ ἐπ' ἄπειρον ἴωμεν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς αἰσθήσεως δῆλον,
 ὅτι ἔστι τινὰ τῶν ὄντων κινούμενα καὶ ἰστάμενα, ἃ οὐκ ἔξωθεν τὸ κινῶν
 καὶ ἰστάνον ἔχει, ἀλλ' ἐν αὐτοῖς, ὥσπερ τὰ ζῷα καὶ ὅλως ὅσα ψυχῆν ἔχει.
 35 καὶ γὰρ καὶ τὰ φυτὰ ἐνδοθεν τρέφεται τε καὶ αὔξεται καὶ φθίνει· τὰ γὰρ
 φυσικὰ, κἂν ἔχῃ ἐν ἑαυτοῖς ἀρχὴν κινήσεως, οὐχ ὡς πρὸς τὸ κινεῖν ἔχει
 τὴν ἀρχήν, ὡς εἴρηται πρότερον, ἀλλὰ πρὸς τὸ πεφυκέναι κινεῖσθαι. εἴρη- 40
 ται γάρ, ὅτι τὰ φυσικὰ “κινήσεως ἀρχὴν ἔχει, οὐ τοῦ κινεῖν οὐδὲ τοῦ ποι-
 εῖν, ἀλλὰ τοῦ πάσχειν”. τοῦ δὲ τὰ ζῷα καὶ ὅλως τὰ ἔμψυχα αὐτοκίνητα

3 εἰ δὲ μὴ δὲ AM: anacoluthon emendat scribendo μήτε α 5 συγκινούμεναι] αἰ ex
 ot A¹ 18 ἡρεμεῖν. οὔτε α 20 δὲ prius om. A, sed suppl. A¹ 25 βιβλίῳ] H 1.
 241b 24 sqq. 26 εἰ om. Aristoteles ὑπ' ἄλλου αἰεὶ Aristoteles 34 ἰστάνον A:
 ἰσταν α: ἰστών M 37 εἴρηται] Θ 4. 255^b 30

νομίζεσθαι τεκμήριον παράγει τὸ ἐκ τούτων ἀπορεῖν, μήποτε γενητή 293^r
 ἔστιν ἢ κίνησις, ὡς φανερώς ἐν τούτοις γινομένης κινήσεως τῆς μὴ πρό-
 5 τερον οὔσης. ἐδόκει γὰρ ἀκίνητά ποτε ὄντα μεταβάλλειν ἐξ ἑαυτῶν εἰς
 τὸ κινεῖσθαι. πρὸς ἣν ἀπορίαν ἐνισταμένην τῷ ἀγένητον εἶναι τὴν κίνησιν
 5 ὑπήντησεν κατ' ἀρχὰς τοῦ βιβλίου δεικνύς, ὅτι μὴ ἔστιν ἀκίνητα τὰ ζῷα, 45
 ἐπειδὴ μὴ κινῆται τὴν ἐξ ἑαυτῶν κίνησιν· αὕτη δὲ ἔστιν ἢ κατ' ὄρμη-
 γινομένη μεταβατικῶς. ὑπεριθέμενος δὲ τότε τὸν περὶ τούτου λόγον, ὡς
 ὕστερον περὶ αὐτοῦ σαφέστερον ἐρῶν, νῦν λέγει κατ' ἄλλην ἐπιβολὴν
 δεικνύς, ὅτι ἦν κινεῖ κίνησιν ἑαυτὰ τὰ ζῷα, οὐχὶ πρότερον ἡρεμοῦντα τέ-
 10 λειον ἄρχεται ἑαυτὰ κινεῖν, ἀλλ' ἐνούσης τινὸς ἐν αὐτοῖς κινήσεως τῆς ὑπὸ
 τῶν ἔξωθεν τινος ἐγγινομένης ὑπ' ἐκείνης καὶ ἐξ ἐκείνης ἢ εἰς τὴν ἑαυ-
 10 τῶν κίνησιν αὐτοῖς μεταβολὴ γίνεται. μία γὰρ ἔστι κίνησις, ὡς καὶ πρό- 50
 σθεν εἶπεν, ἦν ἑαυτὰ κινεῖ τὰ ζῷα, ἢ κατὰ τὸν μεταβατικὴν, καὶ οὐδὲ
 ταύτην κυρίως καὶ πάντη ἐξ ἑαυτῶν κινεῖται· οὐ γὰρ ἐν αὐτοῖς ἢ πρώτη
 15 τῆς τοιαύτης κινήσεως ἀρχή, ἀλλὰ κινεῖται μὲν τινες κινήσεις ἄλλας φυ-
 σικῶς καὶ οὐκ ἐξ ἑαυτῶν, ὡς τὴν κατὰ αὔξησιν καὶ μείωσιν καὶ τὴν κατὰ
 ἀναπνοὴν καὶ ὕπνον καὶ ἐργήγορσιν. τῶν κινήσεων οὐκ αὐτὸ αὐτῷ αἴτιον
 20 τελείως τὸ ζῷον, ἀλλὰ τὸ κυκλοφορητικὸν σῶμα. καὶ τῆς μὲν ἀνα- 293^v
 πνοῆς τὸ περιέχον, ἀήρ, αὐξήσεως δὲ καὶ ὕπνου καὶ ἐργήγορσεως ἢ
 20 τροφῆ αἰτία. πεπτομένης μὲν γὰρ αὐτῆς καθιέδδει τὰ ζῷα διὰ τὸ
 καταλαμβάνεσθαι τὰ αἰσθητήρια ὑπὸ τῶν ἐκ τῆς τροφῆς ἀναθυμιάσεων
 καρουσῶν τῷ βάρει τῆς ὑγρότητος καὶ μὴ συγχωρουσῶν ἐνεργεῖν κατ'
 αὐτὰ τὸ ζῷον. πάλιν δὲ αὐτὸ μετὰ τὴν πέψιν λεπτυνομένων καὶ κινουμένων 5
 τῶν περιτωμάτων ἀφυπνίζεται τὸ ζῷον. καὶ τότε κινεῖ ἑαυτὸ τῆς πρώ-
 25 τῆς ἀρχῆς ἔξωθεν οὔσης. τοῦ γὰρ διυπνισθῆναι αἰτία ἢ τῆς τροφῆς
 πέψις καὶ τῶν ἀναθυμιάσεων κινήσεις, ἧτις οὐκ ἔστιν ἐξ ἑαυτοῦ τοῦ ζῷου
 ἀπλῶς, ἀλλ' ἐκ τῆς τροφῆς καὶ τῆς φυσικῆς, ἀλλ' οὐ τῆς κατ' ὄρμη-
 ἐνεργείας. τὸ δὲ δεῖσθαι μὲν τὰ ζῷα τροφῆς τε καὶ ὕπνου, μὴ δύνασθαι
 δὲ καθιέδδοντα ἅμα καὶ τὴν ἐξ αὐτῶν κίνησιν κινεῖσθαι, αἰτιὸν ἔστι τοῖς
 30 ζῷοις τοῦ μὴ κινεῖν ἑαυτὰ συνεχῶς. εἰπὼν δὲ τῆς πρώτης ἀρχῆς 10
 ἔξωθεν οὔσης ἐπήγαγεν· ἄλλο γὰρ τὸ κινεῖν αὐτὸ κινούμενον καὶ
 μεταβάλλον πρὸς ἕκαστον τῶν κινούντων ἑαυτὰ. ἄλλο δὲ λέγει
 τὸ κυκλοφορητικὸν σῶμα· τοῦτο γὰρ ἔστι τὸ τὰ ἔξωθεν προσπίπτοντα κι-
 35 νοῦν καὶ μεταβάλλον τῇ ἑαυτοῦ συνεχεῖ κινήσει πρὸς ἕκαστον, τουτέστιν
 οἰκείως ἐκάστῃ τῶν ὑπὸ σελήνην αὐτοκινήτων. κινεῖ δὲ τὰ προσπίπτοντα
 ἔξωθεν τὰς φυσικὰς κινήσεις οἷον τὰς κατ' ἀλλοίωσιν· ὑπ' ἐκείνου γὰρ
 θερμαινόμενα ἢ ψυχόμενα τὰ προσπίπτοντα ἢ ἄλλην τινὰ μεταβολὴν οἰκείαν 15
 τοῖς αὐτοκινήτοις μεταβάλλοντα κινεῖ αὐτὰ. καὶ διὰ τοῦτο οὐ συνεχῶς
 ἑαυτὰ κινεῖ τὰ ζῷα, διότι ἀκολουθεῖ ταῖς ἔξωθεν προσπιπτούσαις κινήτι-
 40 καῖς ἀρχαῖς. καὶ δεῖται καὶ ἀναπαύσεως καὶ ὕπνου, διὰ δὲ τοῦ μήτε ἀκί-

8 κατ' κα ~ τ' erasa lacuna A¹
 Ioponus 839,5: πεπτομένης Aristoteles
 ἐ. τ. τρ. ἀναθυμιάσεως M)

10 ἐν /// αὐτοῖς A

20 πεπτομένης etiam Phi-

21 ὑπὸ τῆς τῶν A, sed τῆς del. A¹ (ὑπὸ τῆς

25 διωχισθῆναι a

32 λέγει om., sed suppl. A¹

νητά ποτε ὄντα τὰ ζῷα ἐνδέχασθαι κινεῖν ἑαυτά, καὶ ταύτης δὲ τῆς κινή- 203^v
 σεως, ἣν ἐξ ἑαυτῶν ὀκνεῖ κινεῖσθαι, ἐξώθειν εἶναι τὸ πρῶτον αἴτιον κινού-
 μενον καὶ μεταβαλλόμενον πρὸς ἕκαστον αὐτῶν ὑπὸ τινος ἀκίνητου, ἀνή-
 ρηται τὸ ἐν τοῖς ζῷοις γίνεσθαι κινήσεως γίνεσθαι μὴ πρότερον ὅλως οὕσης. 20
 δεῖξας δὲ διὰ τῶν εἰρημένων, ὅτι οὐκ ἔστι κυρίως ἀρχὴ κινήσεως τὸ ἐν
 τοῖς αὐτοκίνητοις κινῶν, διότι καὶ τοῦτο ἐξώθειν ἔχει τὴν ἀρχὴν τῆς κινή-
 σεως, ἐφεξῆς δεικνύσιν, ὅτι οὐδὲ ἀκίνητον κυρίως ἔστι τὸ ἐν τοῖς αὐτοκι-
 νητοῖς κινῶν· ἐν πᾶσι γὰρ τούτοις τὸ κινῶν πρῶτον, τουτέστιν ἡ ψυχὴ.
 αἴτιον ὃν τοῦ αὐτὸ ἑαυτὸ κινεῖν. διὰ γὰρ τὴν ψυχὴν αὐτοκίνητόν
 10 ἔστι τὸ ζῷον· τοῦτο οὖν τὸ πρῶτως κινῶν κινεῖται ὑφ' ἑαυτοῦ διὰ μέσου 25
 τοῦ σώματος, κατὰ συμβεβηκὸς μέντοι κινεῖ ἑαυτὸ τὴν τοιαύτην κίνη-
 σιν· κινῶν γὰρ τὸ σῶμα μεταβάλλει τὸν τόπον ὑπὸ τῆς ἑαυτοῦ μοχλείας
 ποιεῖ. καὶ συμμεταβάλλει τὸν τόπον αὐτὸ ἐν τῷ σώματι ὄν, ὥστε τῇ
 μοχλείᾳ ἑαυτὸ κινεῖν, κατὰ συμβεβηκὸς μέντοι· τῷ γὰρ τὸ σῶμα κινεῖν.
 15 ἐν ᾧ ἔστι. μοχλείᾳ δὲ ἀπεικασε τὴν ὑπὸ τῆς ψυχῆς τοῦ σώματος γινο-
 μένην ἐν τοῖς ζῷοις κίνησιν, ἣ ὡς καὶ τῆς ψυχῆς ἐξώθειν ἐχούσης τὴν
 αἰτίαν τοῦ κινεῖν τὸ σῶμα, ὡς καὶ οἱ μοχλοὶ ὄργανα ὄντες τῶν πρῶτως 30
 κινούντων, ἣ τῷ τοῦς μοχλοὺς προσκειμένους ἀεὶ κινεῖν τὰ ἀπωθούμενα
 καὶ οὐ χωριζόμενους, οὕτω δὲ καὶ τὴν ψυχὴν συνοῦσαν ἀεὶ τῷ σώματι
 20 κινεῖν αὐτό· ἣ μᾶλλον διὰ τὸ βίαιον καὶ μὴ κατὰ φύσιν εἶναι τῷ σώματι
 τὴν τοιαύτην κίνησιν· ἄλλη γὰρ ἢ κατὰ φύσιν ἐκάστου τῶν ἐν τῷ σώματι
 στοιχείων κίνησις, τῆς μὲν γῆς κάτω, τοῦ δὲ πυρὸς ἄνω. διὸ καὶ κάμνει
 κινούμενα τὴν ὑπὸ τῆς ψυχῆς κίνησιν καὶ οὐ δύναται διαρκεῖν ἐπὶ πολὺ·
 25 καίτοι τὰς κατὰ φύσιν κινήσεις τὰς ἐπὶ τοῦς αὐτῶν τόπους κινούμενα οὐ 35
 κάμνει. σημείον δὲ τὸ πλησίον τοῦ αἰετοῦ τόπου γινόμενον ἕκαστον αὐ-
 τῶν θάττον κινεῖσθαι. τῇ δὲ μοχλείᾳ κινεῖν εἶπεν ἑαυτὸ οὐ προηγου-
 μένως, ἀλλὰ κατὰ συμβεβηκὸς· προηγουμένως γὰρ τὸ σῶμα κινεῖ τῇ
 μοχλείᾳ.

p. 259b20 Ἐξ ὧν ἔστι πιστεῦσαι, ὅτι εἴ τί ἔστι τῶν ἀκινήτων
 30 μὲν ἕως τοῦ συνεχῆς ὃν πρὸς τὴν ἀρχὴν.

Εἰπὼν, ὅτι τὸ ἐν τοῖς αὐτοκίνητοις κινήτικόν ἀκίνητον ὃν καθ' αὐτὸ
 κατὰ συμβεβηκὸς καὶ αὐτὸ κινεῖται τῷ σώματι συγκινούμενον τροφῆς δε- 40
 μένῃ καὶ ὕπνου καὶ ἐργηγόρσεως καὶ διὰ τοῦτο συνεχῆ κίνησιν μὴ κινου-
 μένῃ, συνήγαγεν ὅτι, εἴ τί ἔστι τῶν ἀκινήτων μὲν κινούντων δὲ
 35 καὶ ἑαυτὰ κατὰ συμβεβηκὸς, ὅτι οὔτε κατὰ συμβεβηκὸς δυνατὸν
 συνεχῆ κίνησιν κινεῖν ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶν ζῷων παύσαντων τὴν ἀκίνη-
 τῶν τροφῆς καὶ ὕπνου δεημένων καὶ διὰ τοῦτο μὴ δυναμένων συνεχῆ

11 μέντοι] μέν Α, sed corr. Α¹

18 τῷ α: τὸ ΑΜ

24 τὰς (ante ἐπὶ) om. a

32 συγκινεον Α, sed corr. Α¹

35 ἑαυτὰ etiam Arist. cod. K Themistius: αὐτὸ Ε¹: αὐτῶν

κινουμένων Arist. vulg.

36 ζῶτων, ω alterum ex ο Α¹

κίνησιν κινεῖσθαι τὴν οἰκείαν τοῖς ζώοις τὴν καθ' ὁρμὴν μεταβατικὴν κατὰ 293^v
τόπον οὔσαν. εἰ γὰρ τὰ κινούμενα σώματα μὴ πέφυκε συνεχῶς κινεῖσθαι,
οὐδὲ τὸ κινουὶν συνεχῶς κινεῖ οὔτε αὐτὰ τὰ σώματα οὔτε ἕαυτὸ κατὰ συμ- 50
βεβηκὸς τῷ ἐν κινουμένῳ τῷ σώματι εἶναι. τούτῳ οὖν δειχθέντι τῷ τὰ
5 ἐν τοῖς αὐτοκινήτοις ἀκίνητα μὲν κινήτικα δὲ μὴ κινεῖν συνεχῆ κίνησιν,
συνάπτει ἄλλην ἐπιχείρησιν δεικνύσαν, ὅτι πρὸ τῶν ἐν τοῖς αὐτοκινήτοις
κινήτικῶν ἄλλο τι εἶναι χρὴ κυριώτερον τῆς κινήσεως αἴτιον. εἰ γὰρ
ἀνάγκη μὲν εἶναι συνεχῆ κίνησιν, τὰ δὲ ἐν τοῖς αὐτοκινήτοις κινήτικα
ἀδύνατον συνεχῆ κίνησιν κινεῖν ἀκίνητα μὲν ὄντα καθ' αὐτά, κινούμενα 294^r
10 δὲ κατὰ συμβεβηκός, δεῖ εἶναι τὸ πρῶτον κινουὶν μὴδὲ κατὰ συμβεβηκός
κινούμενον. τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ ἀκίνητον κατὰ συμβεβηκός. δεῖ οὖν
εἶναι, φησί, τὸ τοιοῦτον αἴτιον, εἴπερ μέλλοι ἔσσεσθαι, καθάπερ δέδεικται,
ἄπαστος τις ἐν τοῖς οὔσι καὶ ἀθάνατος κίνησις. συνεχῆς γὰρ ἢ
τοιαύτη· ἢ γὰρ μὴ συνεχῆς διακέκοπται. τὸ δὲ κατὰ συμβεβηκός κι-
15 νούμενον ὡς μεταβαῖνον τόπον ἐκ τόπου (περὶ τούτων γὰρ ὁ λόγος) οὐ 5
κινεῖ συνεχῆ κίνησιν, ὅτι μὴδὲ τὸ κινούμενον ὑπ' αὐτοῦ συνεχῶς πέφυκε
κινεῖσθαι. καὶ εἴπερ μένοι, φησί, τὸ ἂν αὐτὸ ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ
αὐτῷ. οὐ γὰρ ἔστι <τι> παρὰ τὸ ὄν, ὃν δὲ λέγει τὸν κόσμον. ὥστε ἐν
αὐτῷ ἔστι καὶ ἐν τῷ αὐτῷ οὐ μεταβαῖνον τόπον ἐκ τόπου, οὐδὲ ἄλλος
20 ἐξ ἄλλου γινόμενος· καὶ τῷ εἶδει γὰρ τῆς οὐσίας ἐν τῷ αὐτῷ μένει καὶ
τῇ ποιότητι τῆς κινήσεως. τὸ γὰρ κύκλω κινούμενον ἐν ταύτῳ μένον
κινεῖται. “καὶ οὕτως ἂν μόνως, φησὶν ὁ Ἀλέξανδρος, δύναιτο μὴδὲ κατὰ 10
συμβεβηκός κινεῖσθαι τὸ κινουὶν, εἰ τὸ κινούμενον ὑπ' αὐτοῦ ἐν ταύτῳ
μένον κινεῖτο. εἰ γὰρ τὸ μὲν ὅλον ἔστιν, ἐν ᾧ τὸ τοιοῦτον κινήτικόν,
25 τοῦτο δὲ ἐν τῷ αὐτῷ μένει (κατὰ μόρια γὰρ τῷ κύκλω κινουμένῳ ἢ κί-
νησις), οὐδ' ἂν τὸ ἐν αὐτῷ ὄν κινεῖτο κατὰ συμβεβηκός ἔτι ὑφ' ἑαυτοῦ·
ἦν γὰρ κινεῖ κίνησιν τὸ σῶμα, οὐ κατὰ μεταβολὴν τοῦ ὅλου γίνεται, ἐν ᾧ
ἔστιν, ὡς ἐγένετο ἐπὶ τῶν θνητῶν ζώων, ἀ τῇ μοχλείᾳ ἐκινεῖτο ὑπὸ τῆς
ψυχῆς ἀλλάσσοντα ὅλα τοὺς τόπους· οὐ γὰρ δὴ κατὰ μόριόν τι τοῦ κύκλω 15
30 κινουμένου τὸ κινήτικόν ἐροῦμεν εἶναι. τί γὰρ μάλλον τοῦτο ἢ τοῦτο
πάντων ὁμοίως ὑπ' αὐτοῦ κινουμένων; εἰ δέ τις ἀπαιτοίη, φησὶν, πῶς οὖν
ἐν τῷ ὅλῳ ἔσται, ἐροῦμεν, ὅτι ὅπως ἂν καὶ ὁ ἐν μέρει τινὶ λέγων αὐτὸ
εἶναι τοῦ κινουμένου ὑποθῆται· οὐ γὰρ δὴ σῶμά ἐστιν, ὡς τόπον τινὰ
κατέχειν ἀφορισμένον· ἀσώματον δὲ φύσιν τινὰ καὶ οὐσίαν οὐδὲν θαυ-
35 μαστὸν ἐν ὅλῳ τινὶ ἅμα εἶναι.” τῆς δὲ αἰδιότητος τοῦ κινουμένου αἴτιον
τὸ πρῶτον κινουὶν· τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ τῆς γὰρ ἀρχῆς μενούσης 20
ἀνάγκη καὶ τὸ πᾶν μένειν συνεχῆς ὄν πρὸς τὴν ἀρχήν· μένοι δὲ
ἂν ἢ ἀρχή, εἰ μὴδὲ κατὰ συμβεβηκός κινεῖτο. καὶ ὅτι πᾶσα κυρίως ἀρχή

11 ἀκίνητον κατὰ συμβεβηκός] fortasse ἀκίνητον (καὶ) κ. σ.; sic enim Aristotelis codd. H
et, eraso μὴ, E. vulgata lectio ἀκίνητον καὶ μὴ κατὰ συμβεβηκός 13 ἐν τοῖς οὔσι
post ἀθάνατος M: ante ἄπαστος Aristoteles 16 ante ὅτι erasum A 18 τι α:
om. AM 25 κατὰ ex καὶ τὰ A¹ 34 ἀφορισμένον, sed corr. A¹ 38 μὴδὲ scripsi
conl. v. 22: μήτε aAM post κινεῖτο addit μήτε καθ' αὐτὸ a

αἰθίος ("ἀρχῆς γὰρ ἀπολομένης οὔτε αὐτὴ ποτε ἔκ του οὔτε ἄλλο ἐξ ἐκεῖ- 294^r
νης γενήσεται", ὡς Πλάτων φησί), καὶ τὸ πᾶν δὲ συνεχῆς ὄν πρὸς τὴν
ἀρχὴν, τουτέστι προσεχῶς καὶ ἀμέσως, ὑπὸ τῆς αἰθίου ἀρχῆς κινούμενον,
ἀνάγκη καὶ αὐτὸ μένειν αἰθίον· τῆς γὰρ ἀρχῆς αἰεὶ ὡσαύτως κινούσης
5 ἀδύνατον μὴ καὶ τὸ προσεχῶς κινούμενον αἰθίον εἶναι. εἰ γὰρ τοῦτο 25
φθείροιτο, οὔτε ἀρχὴ ἂν ἔτι ἐκεῖνο εἶη οὔτε αἰεὶ κινοῦν· ἢ γὰρ ἀρχὴ αἰεὶ
σὺν τῷ οὐ ἔστιν ἀρχὴ καὶ τὸ κινοῦν σὺν τῷ κινουμένῳ. οὐκ ἰδίως δὲ
νῦν περὶ τοῦ πρώτου οὐρανοῦ λέγει τοῦ προσεχῶς ὑπ' αὐτοῦ κινουμένου,
ὅτι αἰθίος (τοῦτο γὰρ ἐν τοῖς ἐξῆς δεῖξει), ἀλλὰ κοινῶς ὅτι τὸ πᾶν καὶ ὁ
10 κόσμος εἶη ἂν οὕτως αἰθίος, πάντων τῶν ἐν αὐτῷ κινουμένων ἐξ ἐκείνου
τὴν ἀρχὴν ἐχόντων τῆς κινήσεως.

p. 259^b28 Οὐκ ἔστι δὲ ταῦτὸ κινεῖσθαι κατὰ συμβεβηκὸς ἕως τοῦ 30
θᾶτερον τοῖς φθαρτοῖς μόνον.

Εἰπόντος αὐτοῦ, ὅτι ἐπὶ τῶν ἀκινήτων μὲν κινούντων δὲ καὶ ἑαυτὰ
15 κατὰ συμβεβηκὸς ἀδύνατον συνεχῆ κίνησιν κινεῖν, παντὸς ἦν ἀπορεῖν, πῶς
οἱ οὐρανοὶ ζῆα καὶ αὐτοὶ ὄντες αὐτοκίνητα καὶ ἔχοντες τὸ κινοῦν ἀκίνητον 35
μὲν καθ' αὐτό, κατὰ συμβεβηκὸς δὲ ἑαυτὸ κινοῦν, ἀλλ' ὑφ' ἑτέρου κατὰ
συμβεβηκὸς κινούμενον (ὑπὸ γὰρ τοῦ ἀπλανοῦς οἱ πλανώμενοι τὴν ἐκεί-
νου κίνησιν κινοῦνται), συνεχῆ ὁμοίως κινοῦνται κίνησιν. ταύτην οὖν τὴν
20 ἀπορίαν λύει λέγων μὴ εἶναι τὸ αὐτὸ τὸ κινεῖσθαι κατὰ συμβεβη-
κὸς ὑφ' ἑαυτοῦ καὶ τὸ κινεῖσθαι ὑφ' ἑτέρου. τὸ μὲν γὰρ ὑφ'
ἑτέρου φησὶν ὑπάρχει καὶ ταῖς πλανωμέναις σφαίραις ἄλλην μὲν τὴν
οἰκειάν κινουμέναις περὶ τοὺς ἑαυτῶν πόλους, ἄλλην δὲ τὴν τῆς ἀπλανοῦς, 40
περὶ τοὺς ἐκείνης πόλους κινουμένων τῶν οἰκειῶν αὐτῶν πόλων. καὶ δυ-
25 νατὸν συνεχῆ κίνησιν κινεῖσθαι τὴν ὑπὸ τῆς ἀπλανοῦς συνεχῶς κινου-
μένης καὶ κινούσης· ὑφ' ἑαυτῶν γὰρ οὐ κινοῦνται κατὰ συμβεβηκὸς, διότι
τὸ κινοῦν ἐν ὅλῳ ἔστί, τὸ δὲ ὅλον οὐ κινεῖται· κατὰ μέρη γὰρ κινεῖται
τὰ κύκλω κινούμενα καὶ οὐ καθ' ὅλα. τὸ δὲ κατὰ συμβεβηκὸς ὑφ' ἑαυ-
τῶν κινεῖσθαι τοῖς φθαρτοῖς ὑπάρχει μόνις· τὸ γὰρ μόνον ἀντὶ τοῦ
30 μόνις εἶρηται. καὶ ὁ μὲν Ἀλέξανδρος τὰς ἐν ταῖς πλανωμέναις σφαίραις 45
ψυχὰς κατὰ συμβεβηκὸς κινεῖσθαι φησὶν, οὐχ ὑφ' ἑαυτῶν μέντοι, ἀλλ'
ὑπὸ τῆς τὰ σώματα αὐτῶν κινούσης, διότι ἐν τούτοις εἰσὶ κινουμένοις
οὐκ ἐπὶ τὰ αὐτὰ. ἐφ' ἃ κινεῖται ὑπὸ τῶν ἐν αὐτοῖς ἀκινήτων. "τὸ δὲ
πρῶτον, φησὶν, αἴτιον τὸ τῆς ἀπλανοῦς κινήτικόν οὔτε ὑφ' ἑαυτοῦ οὔτε
35 ὑφ' ἄλλου κινεῖτο ἂν κατὰ συμβεβηκὸς τῷ μίαν κίνησιν κινεῖσθαι τὴν

2 Πλάτων] in Phaedro p. 245 D, quem locum fortasse hic quoque ex Alexandro citavit
ut p. 234,12; ubi vide notam 11 ἐχόντων, sed corr. A¹ 12 ταῦτο (ut Arist.
cod. E¹) AM: ταῦτο τὸ a Arist. vulg. 13 θᾶτερον M: καθαρώτερον A: θάτερον δὲ ἐκ
Arist. aA² 14 ἐπὶ a: ἐστί A: ἐστί M 17 post καθ' αὐτό add. καὶ οὐδὲ (om. δὲ
ante ἑαυτό) a 19 ὁμοίως A: τε ὁμοίως M: ὁμως a (cf. Index s. v. ὁμοίως) 24 πῶ-
λων, o in ras. A

ἀπλανῆ, καὶ ταύτην ἐν τῷ αὐτῷ μερόντων τῶν πόλων, ἢ τῷ μηδὲ τὴν 294^r
 ἀρχὴν εἶδος εἶναι τοῦ κινουμένου σώματος. ἀλλ' οὐσίαν τινὰ κερωρισμένην." 50
 ταῦτα μὲν οὖν ὁ Ἀλέξανδρος λέγει τὰς ἄλλας πάσας ψυχὰς εἶδη νομίζων
 ἀχώριστα τῶν σωμάτων. ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἐν ἄλλοις ἐξετάζειν ἔστιν οικειό-
 5 τερον. ἐπιστῆσαι δὲ ἄξιον, μήποτε ἄλλο μὲν τὸ κατὰ συμβεβηκὸς ἡγεῖ-
 σθαι νομίζει ὁ Ἀριστοτέλης ἐπὶ τῶν θνητῶν ζώων αὐτὸ θεωρῶν, ἄλλο δὲ
 τὸ ὑφ' ἑτέρου καὶ ταῖς πλανᾶσθαι λεγομέναις σφαίραις ὑπάρχον. τὸ μὲν
 γὰρ κατὰ συμβεβηκὸς αἰδίων εἶναι οὐ δυνατόν, διότι παρυπόστασις τοῦ 294^r
 καθ' αὐτὸ ἔστι καὶ ἐκτροπῆ τοῦ προηγούμενου· οὐδεμία δὲ τοιαύτη φύσις
 10 αἰδίου. τὸ δὲ ὑφ' ἑτέρου καὶ προηγούμενον ἔχειν λόγον δυνατόν. καὶ διὰ
 τοῦτο ὁ Ἀριστοτέλης οὕτως εἶπεν, ὅτι οὐκ ἔστι ταῦτόν τὸ κινεῖσθαι
 κατὰ συμβεβηκὸς ὑφ' ἑαυτοῦ καὶ τὸ ὑφ' ἑτέρου κινεῖσθαι, οὐκ
 ἀξιῶν οἶμαι προσυπακούειν τῷ ὑφ' ἑτέρου τὸ κατὰ συμβεβηκός.

p. 259^b32 Ἀλλὰ μὴν, εἴ γέ ἐστὶ τι αἰεὶ τοιοῦτο τὸ κινουῦν ἕως τοῦ 5
 15 καὶ ὅτε μὲν ἤρεμοῦν, ὅτε δὲ κινουμένον.

Δείξας πρῶτον, ὅτι ἔστι κινήσεις αἰεὶ, καὶ οὔτε γέγονέ ποτε κινήσεις
 πρότερον μὴ οὔσα οὔτε φθειρεταὶ ποτε, ὥστε μὴ εἶναι κινήσιν, εἶτα ἐφε-
 ξῆς δεῖξας, ὅτι τὸ πρῶτως κινουῦν 'καθ' ἐκάστην κίνησιν', ὡς ὁ Εὐδή-
 20 μος προστίθῃσιν, ἀκίνητον εἶναι χρῆ καὶ καθ' αὐτὸ καὶ κατὰ συμβεβηκός, 15
 εἶναι δὲ καὶ αἰδίων ὡς αἰδίου κινήσεως αἴτιον, ἀνάγκην εἶναι φησι τὸ
 πρῶτως κινούμενον ὑπὸ τοῦ ἀκινήτου καὶ αἰδίου κινήτου αἰδίων καὶ αὐτὸ
 εἶναι· συνυπάρχει γὰρ ἀλλήλοις τὸ κινουῦν ὡς κινουῦν καὶ τὸ κινούμενον ὡς
 κινούμενον. αὐτὸς δὲ καὶ ἄλλην ἀπόδειξιν τούτου προστίθῃσι. λαβὼν γὰρ
 ὁμολογούμενον τὸ εἶναι γένεσιν αἰεὶ καὶ φθορὰν ἐν τοῖς οὐσιν συνημμένον
 25 τι τοιοῦτον ἐπάγει· εἰ μὴ ἔστι τι αἰδίων κινούμενον τε καὶ κινουῦν,
 οὐκ ἂν εἶη γένεσις αἰεὶ καὶ φθορά· ἀλλὰ μὴν ἔστι ταῦτα· ἔστιν ἄρα 20
 αἰδίων τι κινούμενον τε καὶ κινουῦν. καὶ τὴν μὲν πρόσληψιν, ὡς εἶπον,
 τὴν λέγουσαν, ὅτι ἔστιν αἰεὶ γένεσις καὶ φθορά, ὡς ὁμολογουμένην τέθεικεν·
 οὐ γὰρ ἂν εἶη γένεσεως γένεσις, τὸ δὲ συνημμένον δεῖκνυσιν οὕτως· τὸ
 30 γινόμενον καὶ φθειρόμενον δεῖται πάντως τοῦ κινουόντος. ἢ οὖν ἀκίνητον
 ἢ κινούμενον ἀνάγκη τὸ κινουῦν εἶναι. ἀλλὰ τὸ μὲν ἀκίνητον ἄτε
 ἀμετάβλητον ὂν τὸν αὐτὸν κινήσει τρόπον, ὥστε ἢ γίνεσθαι ἢ φθεί-
 ρεσθαι μόνον, τὸ δὲ κινούμενον ὑπὸ τοῦ ἀκινήτου διὰ τὸ ἐν ἐναν- 25
 τίαις γίνεσθαι τόποις καὶ ποτὲ μὲν προσάγειν ποτὲ δὲ ἀφίστασθαι τὸ γεν-
 35 νητικόν, ὡς ἐν τῇ Περὶ γένεσεως καὶ φθορᾶς λέγεται, οὐ τῆς αὐτῆς ἔσται

14 τοιοῦτον κινουῦν Aristoteles

18. 19 Εὐδήμους] fr. 80 p. 105,8 Spengel.

20 ἀνάγκη aM

24 αἰεὶ om. a

32 κινήσει om., sed suppl. A¹

τὸ μὲν

γὰρ ἀκίνητον αἰεὶ τὸν αὐτὸν κινήσει τρόπον Arist. (cod. K, partim erasa praebet E): τ. μ. γ.
 ἀκ. τὴν αὐτὴν αἰεὶ κινήσει τὸν αὐτὸν τρόπον Arist. vulg. 33 ἐν a, corr. A¹: om.AM 35 Περὶ γένεσεως καὶ φθορᾶς] B 10. 336^a17

κινήσεως αἴτιον, ἀλλ' ἐναντίως κινούμενον ἕκαστον τῶν ἄλλων παρέξ- 294^v
 ται. καὶ τὸ αὐτὸ ποτὲ μὲν ἡρεμοῦν, ποτὲ δὲ κινούμενον. ἀληθὲς οὖν ὅτι
 εἰ μὴ ἔστι τι, ὃ κινήσει κινούμενον, οὐκ ἔσται γένεσις αἰεὶ καὶ φθορά.
 καὶ ὁ γλῶσσος ὅτι καὶ αἰδίον ἔστι τὸ τὰς τοιαύτας κινήσεις κινῶν καὶ αὐτὸ
 κινούμενον. εἰ γὰρ αἰεὶ εἰσιν αὐταὶ αἱ κινήσεις, αἰεὶ δεῖ τὸ κινῶν αὐτάς 30
 εἶναι. εἰ γὰρ μὴ αἰδία εἶη τὰ τούτων τῶν κινήσεων αἴτια, ἀλλὰ γινώ-
 μενά τε καὶ φθειρόμενα, πάλιν ἄλλο τι αἴτιον τῆς τούτων γενέσεως καὶ
 φθορᾶς ζητηθήσεται· καὶ ἐκεῖνο πάλιν ἀκίνητον μὲν οὐκ ἂν εἶη, εἰ δὲ
 κινούμενον, ἢ αἰεὶ καὶ αἰδίον ἔσται ἢ γενητὸν καὶ φαρτὸν. καὶ πάλιν
 10 ἢ αὐτὴ ζητησῆσιν· αἰεὶ γὰρ τοῦ ἐν γενέσει ὄντος αἰτίον τι αὐτοκίνητον
 ὑφειλοντος ἔχειν, εἰ μὴ εἰς ἄπειρον ἢ πρόοδος ἔσεσθαι μέλλοι, ἔσται
 τι πρῶτον αὐτοκίνητον αἰδίον ὑπὸ τοῦ πρῶτου κινῶντος ἀκινήτου
 καὶ αἰδίου κινούμενον συνεχῶς· οὕτω γὰρ ἢ τε κινήσεις συνεχῆς καὶ 35
 αἰδίας, καὶ ἡ γένεσις καὶ ἡ φθορὰ καὶ ἡ εἰς ἄλλα τῶν σωμάτων μετα-
 15 βολὴ ἀπαστος.

Εἰπὼν δὲ τὸ κινούμενον ὑπὸ τοῦ ἀκινήτου προσέθηκεν ἢ κι-
 νουμένου ἤδη, διότι ὑπὸ μὲν τοῦ ἀκινήτου προσεχώσ κινεῖται ἢ
 ἀπλανῆς, ὑπὸ δὲ τοῦ ἀπλανοῦς κινουμένου ἤδη τὸ πλανώμενον. ἐν ἐναν-
 20 τίοις δὲ τόποις ἢ εἶδεσι λέγει, ὅτι ποτὲ μὲν πλησιάζει ἡμῖν ὁ ἥλιος
 καὶ τὰ ἄλλα ἄστρα διὰ τὴν ἔγκλισιν τοῦ ζωδιακοῦ, ποτὲ δὲ ἀφίστανται
 ἡμῶν καὶ πρὸς τὰ νότια ὁμοίως διατίθενται καὶ ὅτε μὲν ὑψηλότερα γίνε- 40
 ται, ὅτε δὲ περιχειότερα. ἐν ἐναντίοις δὲ εἶδεσι, ψυχροτέροις ἢ θερμο-
 τέροις, ὅτι κατὰ τὰς διαφοροὺς ἑαυτῶν θέσεις τῶν ἐναντίων εἰδῶν τούτων
 καὶ τῶν τοιούτων ἐστὶ ποιητικά. τάχα δὲ ἂν τις εἴποι τὰ ἐν Φαίδρῳ τοῦ
 25 Πλάτωνος ἐνταῦθα παραέειπεν τὸν Ἀριστοτέλην. ὅταν ἐκεῖνος λέγη· “ψυχὴ
 πάντα παντὸς ἐπιμελεῖται τοῦ ἀψύχου, πάντα δὲ οὐρανὸν περιπαλεῖ ἀλλοτε
 ἐν ἄλλοις εἶδεσι γινομένη.” πρὸς γὰρ τὴν τῶν ἐκεῖ εἰδῶν θεωρίαν δια-
 φέρων ὄντων καὶ αἱ κινήσεις αὐτῶν γίνονται διάφοροι καὶ ἢ ἀπὸ τῶν κι- 45
 νήσεων ἐνταῦθα διαφορὰ ὑφίσταται.

30 p. 260^a11 Φανερόν δὴ γέγονεν ἐκ τῶν εἰρημένων καὶ ὃ κατ'
 ἀρχὰς ἠπόροῦμεν ἕως τοῦ μίαν καὶ ἀπλῆν κινήσει κίνησιν.

Εἰπὼν αἴτιον εἶναι τοῦ τινὰ τῶν ὄντων γίνεσθαι καὶ φεῖρεσθαι καὶ
 ποτὲ μὲν κινεῖσθαι, ποτὲ δὲ ἡρεμεῖν, τὴν διαφορὴν πρὸς αὐτὰ τῶν ὁμο-
 35 νίων κινήσεων σχέσιν, ὑπομνησκει ἡμᾶς, ὅτι ἐκ τῶν | νῶν εἰρημένων 295^r
 λέλυται τὸ πρόσθεν ἀπορηθέν. ὅτε γὰρ ἔλυεν τοὺς κατασκευάζειν δοκοῦν-
 τας λόγους, ὅτι ἢ κινήσεις γίνεται μὴ πρότερον οὐσα, ἔλεγεν ἄπορον εἶναι
 τοῖς γένεσιν κινήσεως ὑποτιθεμένοις, διὰ τίνα αἰτίαν οὐ πάντα ἢ κινεῖ-

2 ποτὲ prius om., sed suppl. A¹
 om. a 24 Φαίδρῳ] p. 246 B
 254^a19 sqq.

18 πλανώμενον, ὡ ex ὁ A¹
 25. 26 πᾶσα ἢ ψυχὴ Plato

21 ἡμῶν
 35 ἔτε] cf. c. 3.

ται ἀεὶ ἢ ἡρεμεῖ ἀεὶ, ἢ τὰ μὲν ἀεὶ κινεῖται, τὰ δὲ ἀεὶ ἡρεμεῖ, 295^r
 ἀλλ' ἔστιν ἐν τῷ κόσμῳ καὶ τὰ ποτὲ μὲν κινούμενα, ποτὲ δὲ ἡρεμοῦντα.
 τούτου δὴ, φησί, τὸ αἴτιον νῦν γέγονε ὄηλον. διότι γὰρ τὰ μὲν ὑπὸ 5
 ἀκινήτου κινεῖται αἰδίου, ἀνάγκη ταῦτα ἀεὶ κινεῖσθαι, τὰ δὲ ὑπὸ
 5 κινουμένου καὶ μεταβάλλοντος ἀεὶ, ἀνάγκη καὶ ταῦτα ἀεὶ μεταβάλλειν.
 τὸ δὲ ἀκίνητον, ὡς περ εἴρηται, διὰ τὸ ἀεὶ ὁμοίως ἔχειν, μίαν
 καὶ ἀπλήν καὶ συνεχῆ καὶ αἰδίον κινεῖ κίνησιν. ὥστε εἰκότως τὰ μὲν
 ἔστιν ἀεὶ ἀκίνητα τὰ πρῶτως καὶ κυρίως κινούμενα, τὰ δὲ αἰδία καὶ ἀεὶ
 10 κινούμενα ὁμοίως, ὅσα προσεχῶς ὑπὸ τῶν ἀκινήτων κινεῖται, τὰ δὲ γινόμενα
 καὶ φθειρόμενα καὶ ποτὲ μὲν κινούμενα, ποτὲ δὲ ἡρεμοῦντα, ὅσα 10
 ὑπὸ τῶν ἀεὶ μὲν κινουμένων, ἄλλοτε δὲ ἄλλην σχέσιν ἐχόντων κινεῖται.

p. 260^a20 Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἄλλην ποιησαμένοις ἀρχὴν ἕως τοῦ
 καὶ φορᾶς, εἰ ἔστιν ἢ μὲν πρώτη ἢ δὲ ὑστέρα, τὴν πρώτην. 15

Δείξας, ὅτι αἰδίου τῆς κινήσεως ὁμολογηθείσης ἀνάγκη καὶ τὸ πρῶτως
 15 κινῶν αἰδίον εἶναι καὶ τὸ πρῶτως κινούμενον, ἐφεξῆς δεῖκνυσι ποίαν τῶν
 κινήσεων αἰδίον εἶναι καὶ συνεχῆ δυνατόν. ὄηλον γὰρ ὅτι ταύτην καὶ τὸ
 αἰδίον κινῶν κινήσει καὶ τὸ αἰδίον κινούμενον κινήθησεται. αἰδίον δὲ καὶ
 συνεχῆ εὐλογον εἶναι τὴν πρώτην τῶν κινήσεων, εἴπερ τὰς μετ' ἐκείνην. 20
 ζητεῖ οὖν, τίς ἢ πρώτη τῶν κινήσεων, καὶ διελόμενος τὰ τῆς κινήσεως
 20 εἶδη, δεῖκνυσιν ὅτι ἢ κατὰ τόπον κινήσεις πρώτη τῶν κινήσεων ἔστι κατὰ
 πάντα τοῦ πρώτου τὰ σημαινόμενα, καὶ τῆς κατὰ τόπον κινήσεως ἢ κυκλοφορία,
 ἣν μόνην αἰδίον εἶναι καὶ συνεχῆ δυνατόν. ὥστε καὶ πρῶτον τῶν
 κινουμένων καὶ αἰδίον τὸ κυκλοφορητικὸν ἔσται σῶμα, καὶ τὸ πρῶτον κινῶν
 25 αἰδίον ὃν καὶ αὐτὸ τοῦτο προσεχῶς κινήσει. συναποδείκνυται οὖν τῷ 25
 25 τὸ κυκλοφορητικὸν πρῶτως καὶ αἰδίως κινούμενον εἶναι τὸ πρῶτως κινούμενον
 καὶ τὸ πρῶτως κινῶν αἰδίον εἶναι. διὸ καὶ ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς τοῦτο
 φανερόν γίνεσθαι φησι συναναφαινόμενον τῷ πρῶτως καὶ αἰδίως κινούμενον
 τὸ κυκλοφορητικὸν εἶναι σῶμα. ἀρχὴν δὲ τῆς σκέψεως εἶναι φησι,
 30 πότερον ἐνδέχεται συνεχῆ κίνησιν εἶναι ἢ οὐ, καὶ εἰ ἐνδέχεται,
 30 τίς αὕτη· αὕτη δὲ καὶ πρώτη τῶν κινήσεων ἔστιν. ἀλλὰ τὸ μὲν,
 εἰ ἐνδέχεται συνεχῆ κίνησιν εἶναι, νῦν ὑπερθέμενος, μετ' ὀλίγον ζητήσει, 30
 νῦν δὲ ποία πρώτη τῶν κινήσεων ἔστι, δεῖκνυσιν. ὃ συναποδείκνυται καὶ
 ποία ἢ συνεχῆς ἔστιν· ἢ γὰρ συνεχῆς πρώτη τῶν μὴ συνεχῶν ἔστι· καὶ
 γὰρ ἢ αἰδίου τῶν μὴ αἰδίων. ἐκθέμενος δὲ ἐν τάξει τὰ προβλήματα (πρώτη
 35 γὰρ ἢ περὶ τοῦ εἰ ἔστι ζήτησις τῆς περὶ τοῦ τί ἔστιν) ἐφεξῆς δεῖκνυσιν,

1 κινεῖται ἀεὶ Arist. vulg. (praeter FHI) 11 δὲ om. sed suppl. A¹ 13 lemma
 quod desinere debet in συνεχῆ καὶ πρώτην (260^a26) usque ad proximi finem (260^b7)
 extenditur; utrum Simplicii errore an librariorum similis clausulae specie deceptorum,
 nescio 15 post κινῶν rasum A 18 εἴπερ M: ἡπερ aA 25 τὸ τὸ
 A: τὸ aM 27 φανερόν τοῦτο a τῶι ex τὸ A¹

εἰς τί χρήσιμον αὐτῆ τὸ δεῖξαι, τίς ἢ πρώτη καὶ συνεχῆς κίνησις, δυνάμει 295^r
 συλλογιζόμενος οὕτως· εἰ ἀναγκαῖόν ἐστι κίνησιν αἰε εἶναι, ὅπερ δέδεικται,
 αὕτη δὲ ἢ αἰδίως πρώτη καὶ συνεχῆς ἐστὶ (πρώτη γὰρ ἢ αἰδίως καὶ ἄ
 συνεχῆς τῶν μὴ τοιούτων), ἐὰν δεῖξω τίς αὕτη, δῆλον ὅτι τὸ πρῶτον κι
 5 νῶν ταύτην κινεῖ προσεχῶς καὶ συστοίχως τὴν κίνησιν, ἥτις μόνη τῶν
 ἄλλων μία καὶ ἡ αὕτη ἐστὶ καὶ συνεχῆς καὶ πρώτη, διότι ὑπ' ἐνὸς τοῦ
 πρώτως συνεχῶς κινουμένου γίνεται.

p. 260^a26 Τριῶν δὲ οὐσῶν κινήσεων ἕως τοῦ καὶ φορᾶς, εἰ ἔστιν
 ἢ μὲν πρώτη, ἢ δὲ ὑστέρα, τὴν πρώτην.

- 10 Τριῶν οὐσῶν κατ' εἶδος κινήσεων, τῆς τε κατὰ μέγεθος,
 τουτέστι τῆς κατὰ αὐξῆσιν καὶ μείωσιν, καὶ τῆς κατὰ πάθος, τουτέστι
 τῆς ἀλλοιώσεως (αὕτη γὰρ ἐδείχθη κατὰ τὰς παθητικὰς γινομένη ποιότη
 τας), καὶ τῆς κατὰ τόπον, ἣν καλοῦμεν φοράν, ταύτην πολλοῖς
 ἐπιχειρήμασι δεῖξει πρώτην οὖσαν τῶν ἄλλων κινήσεων. καὶ τό γε 50
 15 πρῶτον τῶν ἐπιχειρημάτων δείκνυσι μήτε αὐξῆσιν δυναμένην χωρὶς ἀλλοιώ
 σεως γενέσθαι μήτε ἀλλοίωσιν χωρὶς φορᾶς, ὥστε πρώτη κατὰ φύσιν ἢ
 φορὰ τῶν ἄλλων κινήσεων ἐστίν. εἰ γὰρ χωρὶς μὲν ταύτης οὐδεμία τῶν
 ἄλλων, ἢ δὲ φορὰ καὶ ἄνευ ἐκείνων, ὡς δειχθήσεται, δῆλον ὅτι συναναιρεῖ
 μὲν αὕτη τὰς ἄλλας, οὐ συναναιρεῖται δὲ ὑπ' αὐτῶν. τὰ δὲ τοιαῦτα τῆ
 20 φύσει πρῶτα. ἀλλ' ὅτι μὲν ἀλλοιώσεις αὐξήσεως προὔπαρχει, δείκνυσι
 ἐκ τοῦ τὸ αὐξόμενον ὑπὸ τῆς τροφῆς | αὔεσθαι, τὴν δὲ τροφήν ἐξ 295^r
 ἀρχῆς ἀνομοίαν οὖσαν τῆ τροφομένη καὶ ἐναντίαν πως, δι' ἣ καὶ λέγεται
 τὸ ἐναντίον τροφή τῆ ἐναντίῳ, ὕστερον εἰς τοῦναντίον μεταβάλλουσαν καὶ
 ἐξομοιουμένην τῆ τροφομένῳ προσκρίνεσθαι καὶ τρέφειν καὶ αὔξειν αὐτό.
 25 μεταβολῆς ἄρα χρεῖα καὶ ἀλλοιώσεως· τὴν γὰρ εἰς τὰ ἐναντία κατὰ ποιό
 τητα μεταβολὴν ἀνάγκη ἀλλοίωσιν εἶναι. φυσικώτερον δὲ λέγει νῦν περὶ
 αὐξήσεως τροφῆς προσθήκῃ λέγων αὔεσθαι τὸ αὐξόμενον ἥπερ ἐν ταῖς 5
 Κατηγορίαις ἔλεγεν τὸ τετράγωνον αὔεσθαι τῆ περιθέσει τοῦ γνώμονος.
 ὅτι δὲ οὐδὲ ἀλλοιωθῆναί τι δυνατόν μὴ οὕσης φορᾶς, δῆλον, εἴπερ τὸ
 30 ἀλλοιούμενον ὑπὸ ἀλλοιουόντος τινος καὶ μεταβάλλοντος αὐτὸ ἐκ τοῦ δυ
 νάμει εἰς τὸ ἐνεργεῖα ἀλλοιοῦται. τὸ δὲ μεταβάλλον αὐτὸ καὶ ἀλλοιοῦν
 δῆλον ὅτι οὐχ ὁμοίως ἔχει πρὸς αὐτὸ τῆ θέσει νῦν τε, ὅτε μεταβάλλει
 αὐτό, καὶ πρότερον, ὅτε μήπω μετέβαλλεν. εἰ γὰρ ὁμοίως εἶχεν, διὰ τί
 μὴ καὶ τότε τὸ μὲν μετέβαλλεν, τὸ δὲ μετεβάλλετο; δεῖ ἄρα τοπικὴν κί
 35 νησιν γενέσθαι ἢ ἀμφοτέρων τοῦ τε ἀλλοιουόντος καὶ τοῦ ἀλλοιουμένου ἢ
 πάντως γε τοῦ ἐτέρου αὐτῶν, ἵνα τὸ μὲν ἀλλοιώσῃ, τὸ δὲ ἀλλοιωθῆ· καὶ
 γὰρ καὶ ἡ τροφή οὐκ ἂν ἐπέφθη καὶ ἠλλοιωθῆ κατὰ χώραν τὴν ἑαυτῆς

7 πρώτως AM: πρώτου a 23 post μεταβάλλουσαν desinit M. restat praeter a
 unus A 27. 28 ἐν ταῖς Κατηγορίαις] c. 14 p. 15^a30 29 δῆλον A: om. a

30. 31 εἰς τὸ ἐνεργεῖα ἐκ τοῦ δυνάμει a 37 ἀλλοιωθῆ itemque p. 1266,1 a

μένονσα, ἀλλὰ προσενεχθείσης αὐτῆς ἐκείνη μὲν ἠλλοιώθη, τὸ δὲ ἐν ἡμῖν 295^v
 πεπτικὸν ἠλλοίωσε. χρεῖα ἄρα φορᾶς, εἰ μέλλοι ἠλλοίωσις ἐπιτελεῖσθαι.
 καὶ συμπερινοόμενος τὸν λόγον εἰ ἄρα ἀνάγκη φησὶν ἀεὶ κίνησιν
 εἶναι, ἀνάγκη καὶ φορὰν ἀεὶ εἶναι πρώτην δειχθεῖσαν τῶν κινή- 15
 5 σεων· ἡ γὰρ πρώτη κατὰ φύσιν αἰδῖος ἂν εἴη τῶν ἄλλων μᾶλλον. εἰ
 δὲ καὶ τῆς φορᾶς ἡ μὲν πρώτη ἐστὶν ἡ δὲ ὑστέρα, δειχθήσεται δὲ ἡ
 κυκλοφορία πρώτη οὕσα τῆς ἐπ' εὐθείας κινήσεως, αὕτη ἂν εἴη πρώτη
 κατὰ φύσιν πασῶν τῶν κινήσεων, εἴπερ τῆς μὲν φορᾶς ἡ κυκλοφορία
 πρώτη, τῶν δὲ ἄλλων ἡ φορὰ.

10 p. 260^b7 Ἔτι δὲ πάντων τῶν παθημάτων ἀρχὴ ἕως τοῦ μετα-
 βάλλει κατὰ τρόπον τὸ μέγεθος.

Δεύτερον ἐπιχείρημα τοῦτο δεικνύον, ὅτι ἡ φορὰ προϋπάρχει τῶν τε
 κατ' ἠλλοίωσιν κινήσεων καὶ τῶν κατὰ ἀΐξεσιν καὶ μείωσιν, καὶ οὐ μόνον 25
 τούτων, ἀλλὰ καὶ τῆς κατὰ γένεσιν καὶ φθορὰν μεταβολῆς. καὶ ὅτι μὲν
 15 τῶν κατὰ ἠλλοίωσιν δεικνυσιν οὕτως· ἀρχὴ τῶν παθημάτων, τουτέστι
 τῶν κατ' ἠλλοίωσιν μεταβολῶν, πύκνωσις καὶ μάνωσις ἐστὶ· πύκνω-
 σις δὲ καὶ μάνωσις σύγκρισίς ἐστὶ καὶ διάκρισις, ἡ μὲν πύκνωσις
 σύγκρισις, ἡ δὲ ἀραιώσις διάκρισις· τῶν δὲ συγκρινόμενων καὶ δια-
 κρινόμενων κατὰ τρόπον ἐστὶν ἡ μεταβολή· ἀρχὴ ἄρα τῶν κατὰ ἠλλοίω-
 20 σιν μεταβολῶν ἡ κατὰ τρόπον ἐστὶν [ἡ] μεταβολή. καὶ ὅτι μὲν πάντων
 τῶν παθημάτων ἀρχὴ πύκνωσις καὶ μάνωσις διὰ τῶν καθ' ἕκαστον εἶδος 30
 τῆς ποιότητος ἐπιδείκνυσι· βαρὺ γὰρ φησι καὶ κοῦφον καὶ μαλακὸν
 καὶ σκληρὸν καὶ θερμὸν καὶ ψυχρὸν πυκνότερες δοκοῦσιν καὶ
 ἀραιότερες εἶναι τινες, τὸ μὲν βαρὺ καὶ σκληρὸν καὶ ψυχρὸν πυκνό-
 25 τες, τὰ δὲ ἐναντία τούτοις ἀραιότερες. εἴη δ' ἂν οὕτω καὶ τὸ μὲν
 λευκὸν καὶ τὸ γλυκὺ ὑπὸ τὴν ἀραιότητα, διότι καὶ ταῦτα δοκεῖ ὁμοίως
 τῷ θερμῷ διακριτικὰ εἶναι τῶν καθ' ἑαυτὰ αἰσθήσεων, τὰ δὲ ἀντικείμενα
 αὐτοῖς πυκνότερες. ὅτι δὲ ἡ πύκνωσις καὶ ἡ μάνωσις σύγκρισίς ἐστὶ καὶ 35
 διάκρισις ὀνομάτων ὄντων διαφόρων ἐπὶ τῷ αὐτῷ πράγματι, δῆλον. εἰπὼν
 30 δὲ τὴν πύκνωσιν καὶ μάνωσιν σύγκρισιν εἶναι καὶ διάκρισιν προσέθηκε
 καθ' ἃς γένεσις καὶ φθορὰ λέγεται τῶν οὐσιῶν δεικνύς, ὅτι οὐ
 μόνον ἠλλοιώσεως καὶ ἀΐξεως, ἀλλὰ καὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς ἡ κατὰ
 τρόπον μεταβολὴ προηγείται. εἴτε γὰρ σύγκρισις καὶ διάκρισις αὐτόθεν ἐστὶν
 ἡ γένεσις καὶ φθορὰ, ὡς ἤρεσκε Δημοκρίτῳ τε καὶ Ἀναξαγόρῳ καὶ Ἐμ-
 35 πεδοκλεῖ καὶ ὅσοι τὰ πρῶτα σώματα ἀπαθῆ ὑποθέμενοι τελῶς ἐκ τούτων 40
 ἐγένων τὰ ἄλλα, ἢ ὅσοι ἐν ὑποθέμενοι τὸ στοιχεῖον, ὥσπερ Ἀναξί-
 μανδρος τὸ μεταξὺ, πυκνούμενον τοῦτο καὶ μανούμενον τὰ ἄλλα ἀποδι-
 δόνα φασίν, εἴτε καὶ κατὰ ἠλλοίωσιν ἡ γένεσις καὶ ἡ φθορὰ, καὶ οὕτως

9 δὲ om. A, sed suppl. A¹

20 ἡ alt. del. a

33 αὐτόθεν om. et suppletum

interpolavit v. 35 a

38 post φησὶν (sic) add. αὐτόθεν ἀληθῆς τὸ ζητούμενον a

ὕγιες τὸ κατὰ σύγκρισιν καὶ διάκρισιν τὴν γένεσιν καὶ τὴν φθορὰν ἐπιτε- 295^v
 λείσθαι, εἴπερ πάσης ἀλλοιώσεως ὡς εἶπεῖν ἤγειται σύγκρισις καὶ δια-
 κρίσις. εἰπὼν δὲ καθ' ὅς γένεσις καὶ φθορὰ λέγεται προσέθηκε
 τῶν οὐσιῶν· αὐτὰ γὰρ αἱ κυρίως γενέσεις εἰσι καὶ φθοραί. καὶ μέντοι 45
 5 περὶ τῶν κατὰ ποιότητα καὶ μέγεθος εἴρηται, ὅτι διὰ συγκρίσεως καὶ δια-
 κρίσεως ἐκείναι. δεῖξας δὲ καὶ διὰ τῆς συγκρίσεως καὶ διακρίσεως, ὅτι
 καὶ ἀλλοιώσεως καὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς προϋπάρχει ἢ κατὰ τόπον μετα-
 βολή, δείκνυσιν ὅτι καὶ τῶν αὐξομένων καὶ φθιόντων μεταβάλλει κατὰ
 τόπον τὸ μέγεθος. οὐ μόνον δὲ τὸ αὐξόμενον καὶ μειούμενον μεταβάλλει
 10 τὸν τόπον τοῦ μὲν αὐξομένου μείζονα καταλαμβάνοντος τόπον, τοῦ δὲ 50
 μειουμένου ἐλάττωνα, ἀλλὰ καὶ τὴν τροφήν, ὑφ' ἧς αὔξεται τὸ αὐξόμενον,
 κατὰ τόπον ἀνάγκη μεταβάλλειν, ὥστε ἅμα τῷ τρεφομένῳ καὶ αὐξομένῳ
 κινεῖσθαι τὴν τροφήν. καὶ πάλιν εἰ γίνοιτο μείωσις, δεῖ τι χωρισθῆναι
 τοῦ μειουμένου.

15 Ἐπιστεῖσαι δὲ ἄξιον, μήποτε κατὰ τὴν αὐτὴν μέθοδον τὴν ἀπὸ τῆς
 συγκρίσεως καὶ διακρίσεως καὶ τοῦ αὐξομένου καὶ μειουμένου προϋπάρχειν
 ἐνδείκνυται τὴν κατὰ τόπον μεταβολήν· καὶ γὰρ τούτων κατὰ τόπον μεταβολή
 μεγέθους τοῦ μὲν | αὐξομένου συγκρινομένης αὐτῷ τῆς τροφῆς, τοῦ δὲ 296^r
 μειουμένου διακρινομένης ἀπ' αὐτοῦ τινος οὐσίας. κἀνταῦθα δὲ ὁ Ἀριστοτέλης
 20 συμφωνεῖν βούλεται τῷ ἑαυτοῦ καθηγεμόνι· καὶ γὰρ ὁ Πλάτων ἐν τῷ
 δεκάτιμ τῶν Νόμων πρώτην ἀπασῶν εἶναι λέγει τὴν κατὰ τόπον κίνησιν,
 ἀπὸ ταύτης δὲ ὑφίστασθαι τὴν σύγκρισιν καὶ τὴν διάκρισιν, καὶ ἀπὸ ταύτης
 τὴν αὔξησιν καὶ τὴν μείωσιν· “προστυγχάνοντα, γὰρ φησιν, τὰ κατὰ 5
 25 ἄλλοις ἐξ ἐναντίας ἀπαντῶσι καὶ φερομένοις εἰς ἐν γινόμενα μέσα τε καὶ
 μεταξὺ τῶν τοιούτων συγκρίνεται.” — “καὶ μὴν καὶ συγκρινόμενα μὲν
 αὐξάνεται, διακρινόμενα δὲ φθίνει.” ἀπὸ δὲ τῆς αὐξήσεως τὴν γένεσιν
 ὑφίστασθαι φησι καὶ ἀπὸ τῆς μείωσεως τὴν φθορὰν.

p. 260^b15 Ἐτι καὶ ἐντεῦθεν ἐπισκοποῦσιν ἔσται φανερόν ἕως τοῦ
 30 καὶ τὸ κατ' οὐσίαν.

Ἐπισημασθεὶς καὶ ἄλλας ἐπιχειρήσεις παραδοῦναι δείκνυσας, ὅτι πρώτη
 τῶν κινήσεων ἐστὶν ἡ φορά, διαίρεσιν ποιεῖται τῶν τοῦ προτέρου σημα-
 νομένων, ὅπερ ἐν ἀρχῇ παραλιπὼν νῦν ἀνεπλήρωσε, καὶ κατὰ πάντας τοὺς
 τρόπους, καθ' οὓς λέγεται κυρίως τὸ πρότερον, δείκνυσιν πρώτην οὖσαν τὴν
 35 φοράν τῶν ἄλλων κινήσεων. τρεῖς δὲ ἐνταῦθα τοῦ προτέρου τρόπους ἐξέ- 15
 θετο. λέγεται γὰρ πρότερόν τι τῇ φύσει, οὐ μὴ ὄντος οὐκ ἔσται
 τὰ ἄλλα, ἐκεῖνο δὲ ἄνευ τῶν ἄλλων, καὶ τῷ χρόνῳ πρότερον,

21 Νόμων] X p. 893 E cf. infra p. 1273,6

οὖν—λέγεις om. hic et infra Simplicius

οὐ τε Aristoteles

26 post συγκρίνεται interposita λέγω γὰρ

35 προτέρου τοῦ transp. a

36 οὐ]

37 καὶ τὸ τῷ recte Aristoteles

ὡσπερ τοῦ τῆτες τὸ πέρυσι, καὶ τὸ κατ' οὐσίαν, ὅπερ ἐστὶ (τὸ) τε- 296^r
 λειότερον· τοῦ γὰρ ἀτελοῦς πρότερον τὸ τέλειον· τοιοῦτον δὲ τὸ τὴν
 οἰκίαν οὐσίαν ἀπειληφός. “λέγεται δὲ ἄν, φησὶν ὁ Ἀλέξανδρος, ἰδίως
 κατ' οὐσίαν προτέρα κίνησις, ἥτις οὐχ ἄπτεται τῆς οὐσίας τοῦ κινουμένου
 5 οὐδέ τις τῶν ὑπαρχόντων αὐτῶ, ἀλλὰ πάντη τοῦ αὐτοῦ διαμένοντος 20
 αὐτοῦ γίνεται, (ἢ) ὁμοία μόνη ἢ κατὰ τόπον ἐστὶ. τούτων μὲν οὖν ἐν-
 ταῦθα τῶν τοῦ προτέρου σημαινομένων ἐμνημόνευσεν, ἐν δὲ ταῖς Κατη-
 γορίαις πρὸς τῷ κατὰ φύσιν καὶ κατὰ χρόνον προτέρῳ θέθεικεν ἄλλα τοῦ
 προτέρου σημαινόμενα· καὶ γὰρ τῇ τάξει πρότερον ἢ τῇ θέσει ἔλεγεν τι
 10 ἐκεῖ καὶ τὸ ἐντιμότερον. καὶ τῶν ἀντιστροφόντων κατὰ τὴν τοῦ εἶναι
 ἀκολουθίαν τὸ αἴτιον ὅπως οὖν θατέρῳ τοῦ εἶναι, ὡς τὸν πατέρα τοῦ υἱοῦ
 καὶ ὅλως τὸ αἴτιον τοῦ αἰτιατοῦ. ἐν δὲ τῷ Δ τῆς Μετὰ τὰ φυσικὰ 25
 πλειόνας ἐκτίθεται τρόπους τοῦ προτέρου καὶ ὑστερού· ‘τό τε γὰρ ἐγγύ-
 τερον ἀρχῆς ἐν ἐκάστω γένει ἢ φύσει ἢ πρὸς τι ὀρισμένης πρότερον λέ-
 15 γεται καὶ τὸ πορρώτερον ὑστερον. οἶον κατὰ τόπον τῷ εἶναι ἐγγύς τις
 τόπου ἢ φύσει ὀρισμένου οἶον τοῦ μέσου ἢ τοῦ ἐσχάτου ἢ πρὸς τὸ
 τυχόν. τὸ δὲ κατὰ χρόνον πρὸς τὸ νῦν παραβαλλόμενον ἐπὶ μὲν τοῦ
 παρεληλυθότος πρότερον τὸ πορρώτερον τοῦ νῦν, ὡς τὰ Τρωικὰ τῶν Μη-
 δικῶν πρότερα, ἐπὶ δὲ τοῦ μέλλοντος τὸ ἐγγύτερον τοῦ νῦν πρότερον, ὡς 30
 20 ἡ αὔριον ἡμέρα τῆς μετ' αὐτὴν τῷ νῦν ὡς ἀρχῇ καὶ πρώτῳ χρησα-
 μένων. τρίτον δὲ λέγει τὸ κατὰ κίνησιν, οἶον παῖς ἀνδρὸς πρότερον, ὅτι
 ἐγγύτερον τοῦ πρώτου κινήσαντος· ἀρχὴ γὰρ καὶ αὕτη τις ἀπλῶς. τέ-
 ταρτον δὲ τὸ κατὰ δύναμιν· τὸ γὰρ ἄρχον τῇ δυνάμει πρότερον καὶ δυ-
 νατώτερον· τοιοῦτον δὲ ἐστίν, οὗ κατὰ τὴν προαίρεσιν ἀνάγκη ἀκολουθεῖν
 25 τὸ ὑστερον· ἢ δὲ προαίρεσις ἀρχή. πέμπτον τὰ κατὰ τάξιν· ταῦτα δὲ
 ἐστίν, ὅσα πρὸς τι ἐν ὀρισμένον διέστηκε κατὰ τὸν λόγον, οἶον παρα-
 στάτης τριτοστάτου πρότερον καὶ παρανήτη νήτης· ἀρχὴ δὲ κἀνταῦθα, 35
 ὅπου μὲν ὁ κορυφαῖος, ὅπου δὲ ἡ μέση. ἕκτον τὸ τῇ γνώσει πρῶτον
 ἄλλως μὲν τὸ κατὰ τὸν λόγον, ἄλλως δὲ τὸ κατὰ τὴν αἴσθησιν· (κατὰ μὲν
 30 γὰρ τὸν λόγον τὰ καθόλου πρότερα, κατὰ δὲ τὴν αἴσθησιν) τὰ καθέκαστα·
 καὶ κατὰ τὸν λόγον δὲ τὸ συμβεβηκὸς τοῦ ὅλου πρότερον, οἶον τὸ μουσικὸν
 τοῦ μουσικοῦ ἀνθρώπου· οὗ γὰρ ἔσται ὁ λόγος ὅλος ἄνευ τοῦ μέρους.
 ἕβδομον τὰ τῶν προτέρων πάθη, οἶον εὐθύτης λειότητος. τὸ μὲν γὰρ
 γραμμῆς καθ' αὐτὴν πάθος, τὸ δὲ ἐπιφανείας. ὄγδοον τὰ κατὰ φύσιν
 35 καὶ οὐσίαν, ὅσα ἐνδέχεται εἶναι ἄνευ ἄλλων, ἐκεῖνα δὲ ἄνευ ἐκείνων μῆ. 40
 ταύτη δὲ, φησὶν, τῇ διαιρέσει ὁ Πλάτων ἐχρήτο. ἕνατον τὸ ὑποκειμένον

1 ἐστὶ τὸ α: ἐστὶ A

3 ἀπειληφός A, sed corr. A¹

ἰδίως scripsi: ἰδίωv aA

6 ἢ· addidi

7. 8 Κατηγορίαις] c. 12. p. 14^a36 sqq.

12 Μετὰ τὰ φυσικὰ]

Δ 11. p. 1018^b9 sqq.

20 τῶι A: τῶν a

29 κατὰ—αἴσθησιν (30) verba propter

homoeoteleuton omissa ex Aristotelis l. c. p. 1018^b32 supplēvi: οἶον τὸ καθόλου. καὶ
 supplet a 32 ὅλος om. A, sed add. A¹; eadem omissio in Arist. vulg. 36 ἐχρήτοA, i. e. habuit ἐχρήσατο (vulg. lect. Arist. l. c. p. 1019^a4), quod correctum est in ἐχρήτο
 (hoc exhibent Arist. codd. ET; cf. Christii editio)

πρότερον τοῦ ἐν ὑποκειμένῳ· διὸ ἡ οὐσία πρότερον. δέκατον ἄλλως μὲν 296^c
κατὰ δύναμιν, ἄλλως δὲ κατὰ ἐντελέχειαν. οἷον κατὰ δύναμιν μὲν ἡ
ἡμίσεια τῆς ὅλης καὶ τὸ μῦρον τοῦ ὅλου καὶ ἡ ὅλη τῆς οὐσίας προτέρα,
κατ' ἐντελέχειαν δὲ ὑστέρα. διαλυθέντος γὰρ τοῦ κατ' ἐντελέχειαν ἔσται
5 ταῦτα. τοιαύτην μὲν οὖν καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ πραγματείᾳ τὴν τοῦ προτέρου
καὶ ὑστέρου διαίρεσιν παραδέδωκεν ἐντελεστέραν. ἐνταῦθα δὲ ἐπὶ κινή- 15
σεως ζητῶν τὸ πρότερον καὶ ὑστέρον, ὅσα χρήσιμα πρὸς αὐτὴν σημαινόμε-
να παρέλαβεν· τὸ γὰρ κατὰ θέσιν, εἴπερ ὅλως εἴη ἐν τῇ κινήσει, κατὰ
τὸν χρόνον ἂν λαμβάνοιτο, ἢ τάχα ἡ τῶν προτέρων κατὰ θέσιν σωματίων
10 προτέρα ἂν καὶ αὐτὴ λέγοιτο τῇ θέσει. ἐκείνῳ δὲ ἐπιστάνειν ἄξιον, ὅτι
ἐν μὲν τῇ Μετὰ τὰ φυσικά συνῆψε τὸ κατὰ φύσιν καὶ κατ' οὐσίαν, ἐν-
ταῦθα δὲ διείλεν αὐτό.

p. 260^b19 "Ὡστε ἐπεὶ κίνησιν μὲν ἀνάγκη εἶναι συνεχῶς ἕως τοῦ 50
ἣν κινεῖ τὸ πρῶτον κινουόν.

15 Προθέμενος δεῖξαι τὴν φορὰν πρώτην τῶν κινήσεων κατὰ πάντα 296^c
τοῦ πρώτου τὰ σημαινόμενα, πρῶτον ὅτι κατὰ φύσιν πρώτη δείκνυσι,
προλαβὼν ὅτι ἀναγκαῖον αἰεὶ κίνησιν εἶναι· τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ εἶναι
συνεχῶς. ἀποδέδεικται δὲ ἤδη, ὅτι ἀγένητός ἐστιν ἡ κίνησις. ἔχων δὲ
ἐναργές καὶ τὸ τὴν αἰδίον κίνησιν πρώτην εἶναι τῆς ποτὲ οὔσης καὶ πάλιν
20 μὴ οὔσης συλλογίζεται οὕτως· ἡ πρώτη κατὰ φύσιν κίνησις αἰδίου ἐστιν, 5
ἐπειδὴ ἀνάγκη αἰδίον εἶναι κίνησιν· ἡ αἰδίου κίνησις ἡ συνεχῆς ἐστιν, ἡ
συνεχῆς κίνησις ἡ κατὰ φορὰν ἐστιν· ἡ ἄρα πρώτη κίνησις κατὰ φύσιν
ἡ κατὰ φορὰν ἐστι. καὶ ὅτι κατὰ φύσιν πρώτη δείκνυσιν ἐκ τοῦ μὴ
ἀντιστρέφειν κατὰ τὴν τοῦ εἶναι ἀκολουθίαν, ἀλλὰ ταύτην μὲν τῶν ἄλλων
25 κινήσεων μὴ δεῖσθαι πρὸς τὸ εἶναι (οὔτε γὰρ αὐξάνεσθαι οὔτε ἀλλοιοῦσθαι
τὸ φέρον ἀνάγκη, ἀλλ' οὔτε γίνεσθαι ἢ φθίβεσθαι), τούτων δὲ οὐδε-
μίαν ἐνδέχεται εἶναι τῆς συνεχοῦς μὴ οὔσης, ἣν κινεῖ τὸ πρῶ- 10
τον κινουόν. δέδεικται γάρ, ὅτι πάντων ἀρχὴ τῶν κινουμένων ἐστὶ τὸ
αὐτοκίνητον, τούτου δὲ ἀρχὴ τὸ ἀκίνητον. ἀνάγκη δὲ τὴν αἰδίον κίνησιν
30 ἢ συνεχῆ ἢ ἐφεξῆς εἶναι. βέλτιον δὲ τὸ συνεχῆ τὴν αἰδίον κυρίως εἶναι
ἢ ἐφεξῆς· μία γὰρ αὕτη ἑνὸς ὄντος τοῦ κινουόντος, τὸ δὲ ἐφεξῆς οὐχ ἔν.
τὸ δὲ βέλτιον αἰεὶ ἐν τοῖς φυσικοῖς ὑπολαμβάνομεν εἶναι, ἂν ἢ δυνα-
τόν· ὅτι δὲ δυνατόν εἶναι τινα συνεχῆ κίνησιν, δειχθήσεται ὑστέρον, καὶ
ὅτι οὐδεμίαν ἄλλην οἷόν τε εἶναι συνεχῆ ἢ τὴν φορὰν· νῦν δὲ ὡς ὑπο- 15
35 κείμενα τέως εἴληπται.

3 ἡμεῖς A, sed corr. A¹ 13 ἀνάγκη A cf. v. 21: ἀναγκαῖον a ut Arist. cf. v. 17
20 ante αἰδίου exhibet an (sic) A 26 desidero ἀλλ' οὐδὲ 27 legendum esset
ἐνδέχεσθαι, sed servat Aristotelis verba μὴ A: om. a

p. 260^b29 Ἐτι χρόνῳ πρώτην ἕως τοῦ οὐδὲ τῶν ἄλλων οὐδεμία 296^v
μεταβολῶν.

Δεῖξας φύσει πρώτην οὖσαν τῶν ἄλλων κινήσεων τὴν φορὰν ἐφεξῆς, ὅτι καὶ τῷ χρόνῳ πρώτη δείκνυσι δυνάμει καὶ τοῦτο συλλογίζομενος
5 οὕτως· πρώτη κίνησις τῷ χρόνῳ ἐστίν, ἣν ἐνδέχεται τοῖς αἰδίοις ὑπάρχειν· ἣν ἐνδέχεται τοῖς αἰδίοις κινήσιν ὑπάρχειν, ἢ φορὰ ἐστίν· ἢ πρώτη ἄρα τῷ χρόνῳ κίνησις ἢ φορὰ ἐστίν. τῶν δὲ δυεῖν τούτων προτάσεων τὴν ἐλάττονα τὴν λέγουσαν 'πρώτην εἶναι ἣν ἐνδέχεται τὰ αἴδια κινεῖσθαι' ὡς σαφῆ παρήκεν· ὡς γὰρ τὰ αἴδια πρῶτα τῷ χρόνῳ τῶν γενη- 30
10 τῶν, οὕτω καὶ ἡ κίνησις, ἣν κινεῖται τὰ αἴδια αἰδίοις οὖσα, πρώτη ἂν εἴη τῶν μὴ αἰδίων κινήσεων, ἃς κινεῖται τὰ γενητά. τὴν δὲ μείζονα πρότασιν τέθεικε τὴν λέγουσαν, ὅτι τὴν τοπικὴν μόνην ἐνδέχεται τὰ αἴδια κινεῖσθαι, ἣν δεῖξει μετ' ὀλίγον. ἐπειδὴ δὲ τὰ ἐν γενέσει ὄντα ὑστέραν κινεῖται τὴν τοπικὴν κινήσιν (τελειωθέντα γὰρ ἤδη τὰ ζῶα τότε κινεῖται κατὰ τόπον·
15 γίνεται γὰρ πρῶτον καὶ τρέφεται καὶ αὖξεται δι' ἀλλοιώσεως, καὶ οὕτως 85 κατὰ τόπον κινεῖται), δόξει μὴ ἀληθῶς εἰρησθαι τῷ χρόνῳ πρότερον εἶναι τῶν ἄλλων κινήσεων τὴν κατὰ τόπον. λύων οὖν ταύτην τὴν ἔνστασιν λέγει, ὅτι ἐπὶ μὲν ἐκάστου τῶν ἐν γενέσει ὄντων τελευταίαν τῶν κινήσεων τὴν κατὰ τόπον γίνεσθαι. τετελειωμένα γὰρ ἤδη μεταβαίνει κατὰ τόπον.
20 ἀλλὰ τούτων τῶν γινομένων καὶ ἀλλοιουμένων καὶ αὐξομένων πρότερον, ἔπειτα οὕτω τοπικῶς κινουμένων, ἄλλο τι ἀνάγκη προὑπάρχειν τοπικῶς κινούμενον, ὃ καὶ τῆς γενέσεως αἴτιον τῷ γινομένῳ αὐτὸ ἀγένητον ὃν 40 ἢ οὐ τότε γινόμενον, ἀλλὰ πρότερον, ὡς ὁ πατήρ τοῦ υἱοῦ καὶ ὄλωις τὸ γεννησάν τοῦ γεννηθέντος· τοῦτο γὰρ χρὴ κινήσθαι κατὰ τόπον,
25 ἵνα γεννήσῃ τὸ γεννώμενον. οὐ γινόμενον δὲ αὐτὸ αἰτιόν ἐστι γενέσεως τὸ κυκλοφορητικὸν σῶμα τοπικῶς κινούμενον. ὅσον γὰρ ἐπὶ τῇ καθ' ἕκαστον γενέσει, δόξει ἢ γένεσις εἶναι πρώτη τῶν κινήσεων, διότι γενέσθαι δεῖ τὸ πρᾶγμα πρότερον, καὶ τῆς οὐσίας ὑποστάσεως αὐτοῦ τότε τὰ περὶ αὐτὸ συμβεβηκότα ὑπάρξαι ἀλλοίωσιν καὶ αὖξῃσιν καὶ τὴν 45
30 κατὰ τόπον μεταβολήν. καὶ οὕτω μὲν ἐφ' ἐνὸς ἐκάστου. ἀλλ' ἀναγκαῖον ἕτερόν τι κατὰ τόπον κινεῖσθαι αἴτιον τοῦ γινομένου οὐ γινόμενον αὐτὸ τότε· καὶ τούτου πάλιν τῆς γενέσεως ἕτερόν τι αἴτιον προὑπάρχει οὐ γινόμενον, ἀλλὰ ὃν τότε καὶ κατὰ τόπον κινούμενον· ὥστε ἔστι πρὸ πάσης τῆς καθ' ἕκαστα γενέσεως τοπικῆς κινήσεως, ἣν κινεῖται τὸ τῆς γενέσεως
35 αἴτιον μὴ γινόμενον τότε. καὶ τούτου ἕτερον πρότερον τὸ τὴν αἴδιον κινούμενον τοπικῶς κινήσιν, οὐδὲ ὄλωις τοῦτο γινόμενον. 'καὶ γὰρ ἄνθρωπος 50 ἄνθρωπον γεννᾷ καὶ ἥλιος', ὡς εἴρηται πρότερον.

6 post ὑπάρχειν omisit ἦν—ὑπάρχειν α
μενον (22) om. A, add. in marg. A¹
25 γεννώμενον (ω ex ο) A: γινόμενον α
ὃ ἥλιος α

19 τελειωμένα α 21 ἄλλο—κινού-
22 τῶι γινομένῳ A: τῶν γινομένων α
37 ἥλιος A (cf. Ar. Phys. B 2. 194^b13):

Δείξας δὲ ὅτι καὶ ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστα πρώτη δοκῆ τῶν ἄλλων κινῶ- 296^v
 νήσεων ἢ γένεσις, ἀλλὰ προϋπάρχει πάσης γενέσεως τοπικὴ κίνησις, τὸ
 αὐτὸ προσωπομιμησκει καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου. εἰ γὰρ εἴη πρώτη τῶν κινή-
 σεων ἢ γένεσις, πάντα ἂν εἴη τὰ κινούμενα φθαρτά· δεῖ γὰρ πρῶτον
 γενέσθαι, εἴθ' οὕτω κινήθῃναι τὴν ὁποιοῦν κίνησιν, εἴπερ πρώτη τῶν
 κινήσεων ἢ γένεσις ἐστὶ, τὸ δὲ γινόμενον φθίρειται. | εἰ οὖν μὴ πάντα 297^r
 ἐστὶ τὰ κινούμενα γενητά καὶ φθαρτά, ὡς ἡδὴ δέδεικται ἐκ τοῦ εἶναι κί-
 νησιν αἰδίον καὶ ἐτι μᾶλλον δειχθήσεται, οὐδ' ἂν γένεσις εἴη πρώτη.
 οὐκ ἐτι γὰρ ἐν τοῖς αἰδίοις μὲν, κινουμένοις δὲ προϋπάρχει ἢ γένεσις. εἰ
 10 δὲ μὴ ἐστὶν ἢ γένεσις πρώτη, ὁῦλον ὡς οὐδὲ τῶν ἄλλων τις κινήσεων.
 ἀε ἀνάγκη μετὰ τὴν γένεσιν ὑφίστασθαι, ἀλλοίωσίς τε καὶ αὔξεσις καὶ
 μείωσις. καὶ γὰρ αὔξεται καὶ μειοῦται μόνα τὰ γενητά, καὶ ἀλλοίωσις
 5 τούτοις ὑπάρχει μόνις, εἴπερ πᾶσα ἀλλοίωσις κατὰ τὰς παθητικὰς γίνε-
 ται ποιότητας, πάσχει δὲ μόνα τὰ ἐν γενέσει. εἰ οὖν αἱ μὲν ἄλλαι κινή-
 15 σεις τῆς γενέσεως δευτεραὶ, ἢ δὲ γένεσις τῆς φορᾶς, ὁῦλον ὅτι καὶ αἱ
 ἄλλαι κινήσεις τῆς φορᾶς ὕστεραι τῇ χρόνῳ. οὕτω καὶ ὅτι πρώτη κατὰ
 χρόνον τῶν ἄλλων κινήσεων ἢ φορᾶ, ἔδειξε καὶ τὴν ἀπὸ τῆς γενέσεως
 ἔνστασιν ἔλυσεν.

p. 261^a14 "Ὅλως τε εἰ φαίνεται τὸ γινόμενον, ἀτελές ἔως τοῦ 10
 20 αὐξανομένου δὲ καὶ φθίνοντος τὸ πρῶτον.

Τὴν λύσιν τῆς ἐνστάσεως τῆς ἀπὸ τῆς γενέσεως ἐνεχθείσης ἀρχὴν
 τοῦ τρίτου ἐπιχειρήματος ἐποίησατο τοῦ δεικνύοντος, ὅτι καὶ κατ' οὐσίαν
 πρώτη τῶν ἄλλων ἐστὶν ἢ κατὰ φορὰν κίνησις. τὸ δὲ κατ' οὐσίαν πρῶτον
 καὶ κατὰ φύσιν πρῶτον ὀνομάζει συμφώνως τοῖς ἐν τῇ Μετὰ τὰ φυσικὰ
 25 περὶ τούτων εἰρημένους. συλλογίζεται δὲ καὶ ἀποδείκνυσι τοῦτο κατηγο-
 ρικῶς μὲν οὕτως· ἢ φορὰ τελευταία πᾶσιν ὑπάρχει τοῖς ἐν γενέσει· τὸ
 τῇ γενέσει ὕστερον τῇ φύσει πρότερόν ἐστὶ καὶ τῇ οὐσίᾳ. ἢ φορὰ
 ἄρα πρώτη καὶ κατὰ φύσιν καὶ κατ' οὐσίαν τῶν ἄλλων κινήσεων ἐστὶ.
 καὶ ὅτι μὲν ἢ φορὰ τελευταία τοῖς ἐν γενέσει ὑπάρχει, δείκνυσιν ἐκ τοῦ
 30 τὰ μὲν κατ' οὐσίαν ἀτελέστερα ὡσπερ τὰ φυτὰ καὶ τῶν ζώων τὰ προσ-
 πεφυκότα, ἅπερ ζιφόφυτα καλοῦμεν, οὐδὲ ὅλως κινεῖσθαι κατὰ τόπον, τοῖς
 δὲ τελειομένοις τελευταῖον ὑπάρχειν τοῦτο. ὅτι δὲ τὸ τῇ γενέσει 25
 ὕστερον τῇ φύσει καὶ τῇ οὐσίᾳ πρότερόν ἐστὶ, δείκνυσιν ἐκ τοῦ τὸ
 γινόμενον ἐν τῇ ἔτι γίνεσθαι ἀτελές ὅν ὀδεύειν ἐπὶ τὴν ἑαυτοῦ τελειότητα
 35 ὡς ἐπ' ἀρχὴν καὶ πρῶτον τῇ φύσει· ἢ γὰρ τελειότης ἀρχὴ ὡς τὸ οὐ
 ἔνεκα καὶ τὸ τέλος. πρῶτον δὲ τῇ φύσει καὶ τῇ οὐσίᾳ τὸ τέλειον τοῦ
 ἀτελοῦς καὶ τὸ οὐ ἔνεκα τοῦ χάριν ἐκείνου· κατὰ γὰρ τὴν ἑκάστου τὴ

15 φορᾶς (littera, puto θ, orasa post φ) Δ 19 τε εἰ Δ (ut Ar. K, om. E¹: τε E²):
 δὲ a ex Ar. vulg. 20 αὐξανόμενου supra p. 603,13 23 οὐσίαν et φύσιν (24) commu-
 tavit a: πρῶτον καὶ κατὰ φύσιν om. Δ: suppl. in marg. Δ¹ 24 Μετὰ τὰ φυσικὰ] Δ 11

λειότῃτα τὸ κατὰ φύσιν ἐστὶν ἐκάστω. καὶ ἡ οὐσία καὶ ἀρχὴ τὸ τέλειον· 297^r
 τελείου γὰρ τὸ γεννᾶν. ὥσπερ οὖν ἡ τελειότης τελευταία οὕσα τῇ γενέσει 30
 πρώτη ἐστὶ τῇ οὐσίᾳ τε καὶ τῇ φύσει, οὕτω καὶ ἦν κινεῖται τελευταίαν
 κίνησιν τὰ γινόμενα, πρώτη τῇ φύσει καὶ τῇ οὐσίᾳ ἐστὶν. αὐτὸς δὲ τῆς
 5 μὲν μείζονος προτάσεως τῆς λεγούσης τὸ τῇ γενέσει ὕστερον τῇ φύσει
 καὶ τῇ οὐσίᾳ πρότερον εἶναι τὴν κατασκευὴν προθεῖς ἐν τῷ φαίνεται
 τὸ γινόμενον ἀτελὲς καὶ ἐπ' ἀρχὴν λόγῳ, τῆς δὲ ἐλάττονος τῆς λε-
 γούσης 'ἡ φορὰ τελευταία πᾶσιν ὑπάρχει τοῖς ἐν γενέσει' τὴν κατα-
 10 σκευὴν ὕστεραν θεῖς ἐν τῷ τὰ μὲν ὅλως ἀκίνητα τῶν ζώωντων καὶ τοῖς 35
 ἐξῆς, τὰς δὲ δύο προτάσεις αὐτάς μεσολαμβάνσας καὶ πρώτην μὲν θεῖς τὴν
 μείζονα ἐν τῷ ὥστε τὸ τῇ γενέσει ὕστερον τῇ φύσει πρότερον
 εἶναι, εἶτα τὴν ἐλάττονα ἐν τῷ τελευταίῳ δὲ φορὰ πᾶσιν ὑπάρχει
 τοῖς ἐν γενέσει, οὕτως οὖν διαθεῖς τὸν συλλογισμόν δυσσυναίσθητον
 ἐποίησεν αὐτοῦ τὴν ἀνάλυσιν. ἐπὶ δὲ τῷ τέλει καὶ κατὰ τὸν πρῶτον τρέ-
 15 πον τῶν ὑποθετικῶν συνελογίσαστο οὕτως· εἰ μᾶλλον ὑπάρχει φορὰ τοῖς
 μᾶλλον ἀπειληφόσι τὴν φύσιν, τουτέστιν εἰ μᾶλλον ἢ κατὰ τόπον κινήσεις 40
 ὑπάρχει τοῖς κατὰ τὴν φύσιν καὶ τὸ ἑαυτῶν εἶδος τελειωθεῖσι, καὶ ἡ κατὰ
 τόπον κινήσεις εἴη ἂν κατὰ φύσιν καὶ κατ' οὐσίαν πρώτη τῶν ἄλλων κινή-
 σεων. εἶτα καὶ ἄλλην ἀπόδειξιν ἐπάγει τοῦ τελειότεραν καὶ διὰ τοῦτο καὶ
 20 πρώτην εἶναι κατὰ φύσιν καὶ κατ' οὐσίαν τὴν κατὰ τόπον κίνησιν. ἡ γὰρ
 κατὰ τόπον, φησί, κινήσεις, οὐδὲν μεταβάλλει τῆς τοῦ κινουμένου κατα-
 στάσεως οὔτε κατ' οὐσίαν, ὥσπερ ἡ γένεσις καὶ ἡ φθορά, οὔτε κατὰ τὸ
 ποιόν, ὡς ἡ ἀλλοίωσις, οὔτε κατὰ τὸ ποσόν, ὡς αὔξεισις καὶ μείωσις· τὸ 45
 δὲ φυλάττον τὴν φύσιν καὶ τὴν οὐσίαν τῶν μὴ φυλακτόντων ἐστὶ τῇ φύσει
 25 καὶ τῇ οὐσίᾳ τελειότερον.

p. 261^a23 Μάλιστα δὲ δῆλον ὅτι τὸ κινουῦν αὐτὸ αὐτὸ ἕως τοῦ τὸ
 αὐτὸ ἑαυτὸ κινουῦν.

Τοῦτο τὸ ἐπιχείρημα δύναται δεικτικὸν εἶναι τοῦ πρώτης τῶν ἄλλων 50
 κινήσεων εἶναι τὴν φορὰν κατὰ τοὺς τρεῖς τοῦ προτέρου τρόπους, οὓς ἀπο-
 30 θέλωκεν. ἔστι δὲ τοιούτων· ἐδείχθη πρότερον, ὅτι τὸ αὐτοκίνητον προ-
 ὑπάρχον καὶ χρόνῳ καὶ οὐσίᾳ τῶν κινούντων καὶ κινουμένων ἀρχὴ τῶν
 τοιούτων ἐστὶ, καὶ ὅτι τὴν κατὰ φορὰν κίνησιν ἰδίως καὶ κυρίως κινεῖται
 τὸ αὐτοκίνητον. εἰ οὖν ἡ κατὰ τόπον κινήσεις οἰκεία ἐστὶ τῆς ἀρχῆς καὶ
 35 αἰτίας τῶν κινουμένων, ἡ δὲ οἰκεία τῆς ἀρχῆς καὶ αἰτίας τῶν κινου-
 μένων κινήσεις αὕτη ἂν εἴη καὶ τῇ φύσει καὶ τῷ χρόνῳ πρότερα τῶν 297^v
 ἄλλων κινήσεων, τὸ συμπέρασμα δῆλον, ὅτι ἡ κατὰ τόπον κινήσεις καὶ τῇ
 φύσει καὶ οὐσίᾳ καὶ τῷ χρόνῳ πρώτη τῶν ἄλλων ἐστὶ κινήσεων, καὶ
 συμπεραίνεται λοιπὸν τὰ εἰρημένα. ὅτι δὲ καὶ τοῦτο τοῖς ἐν τῷ δεκάτῳ

9 ζώωντων A Arist.: ζώων a et Arist. H

17 τὴν om. A, sed suppl. A¹

27 ἑαυτὸ

A (ut Ar. E): αὐτὸ a (Ar. vulg.)

ὅτι μὲν—ἐκ τούτων add. a: om. A

37 καὶ

τῇ οὐσίᾳ a

τῶν Πλάτωνος Νόμων κατακολουθῶν ὁ Ἀριστοτέλης ἀπέδειξε, συνιδεῖν 297^v
 ἔστιν, εἴπερ τὰ εἶδη τῶν κινήσεων παραδιόους καὶ πρώτην ἐκθόμενος τὴν 5
 κατὰ τόπον ταύτην αἰτίαν τῶν ἄλλων εἶναι φησι, προσεχῶς μὲν τῆς δια-
 κρίσεως καὶ συγκρίσεως, τουτέστι τῆς ἀλλοιώσεως, δι' ἐκείνης δὲ τῆς
 5 αὐξήσεως καὶ φθίσεως, διὰ δὲ ταύτης τῆς γενέσεως καὶ φθορᾶς. ἐκθέ-
 μενος γὰρ τὴν κατὰ τόπον κίνησιν ἐπάγει· “προστυγχάνοντα δὲ ἐκάστοτε
 ἐκάστοις, τοῖς ἐστῶσι μὲν διασχίζεται, τοῖς δὲ ἄλλοις ἐξ ἐναντίας ἀπαν-
 τῶσι καὶ φερομένοις εἰς ἓν γινόμενα μέσα τε καὶ μεταξὺ τῶν τοιούτων
 10 ξυγκρίνεται.” — “καὶ μὴν καὶ ξυγκρινόμενα αὐξάνεται, διακρινόμενα δὲ 10
 φθίνει τότε, ὅταν ἡ καθεστηκυῖα ἐκάστων ἕξις διαμένη, μενούσης δὲ
 αὐτῆς δι' ἀμφοτέρα ἀπόλλυται.” ἀπὸ δὲ τῆς αὐξήσεως τὴν γένεσιν, καὶ
 ἀπὸ τῆς μειώσεως τὴν φθορὰν λέγει γίνεσθαι.

p. 261^a28 Τίς δὲ φορὰ πρώτη νῦν δεικτέον ἕως τοῦ καὶ ὅτι οὐκ
 ἐνδέχεται ἅμα τὰς ἀντικειμένας οὔτε κινήσεις οὔτε μεταβολὰς 30
 15 ὑπάρχειν.

Δείξας κατὰ πάντας τοὺς τοῦ προτέρου τρόπους τὴν φορὰν πρώτην
 οὖσαν τῶν ἄλλων κινήσεων τε καὶ μεταβολῶν, νῦν πρόβεισιν ἐπὶ τὸ ζητεῖν,
 τίς πάλιν ἐν τῇ φορᾷ πρώτη ἐστὶ κατὰ τὰ εἰρημένα τοῦ πρώτου σημα-
 νόμενα. ἴσμεν γὰρ ὅτι τῆς φορᾶς ἡ μὲν ἐπ' εὐθείας ἐστίν, ἡ δὲ κύκλω,
 20 ἡ δὲ μικτῇ, ὥσπερ καὶ τῆς γραμμῆς ἐφ' ἧς φέρεται τὸ φερόμενον. εὐ-
 ρεθείσης δὲ τῆς πρώτης φορᾶς ἅμα καὶ τὸ νῦν καὶ πρότερον ὑποτε- 35
 θέν, ὅτι ἐνδέχεταιί τινα κίνησιν εἶναι συνεχῆ καὶ αἰδίον, φα-
 νερόν ἐσται. αὕτη γὰρ ἡ πρώτη φορὰ συνεχῆς εὑρεθήσεται καὶ αἰδιος.
 ἐπιστῆσαι δὲ χρῆ, ὅτι μέχρι νῦν ὡς ὑπόθεσις ἐλαμβάνετο τὸ εἶναι συνεχῆ
 25 κίνησιν· ἡ γὰρ ἐν ἀρχῇ δειχθεῖσα ἀγένητος καὶ ἀφθαρτος κίνησις οὐχ ὡς
 μία καὶ συνεχῆς, ἀλλ' ὡς αἰεὶ μὲν, ἄλλη δὲ καὶ ἄλλη κινήσις ἐν τοῖς οὖσιν
 ἀπεδείκνυτο. ἐπιστήμησ δὲ ἐστὶν ἀκριβοῦς τὸ κατὰ μίαν μέθοδον πλείονα
 καὶ οὕτω καθολικὰ καὶ χρήσιμα θεωρήματα εὐρίσκειν, ἡ δὲ εὐρεσις αὐτῷ 40
 γίνεται δεικνύντι πρῶτον, ὅτι οὐδεμία τῶν ἄλλων κινήσεων ἢ μεταβολῶν
 30 παρὰ τὴν φορὰν συνεχῆς εἶναι δύναται καὶ μία, ἀλλ' οὐδὲ τῆς φορᾶς ἡ
 κατ' εὐθείαν οὐδὲ ἡ μικτῇ, ἀλλὰ μόνη τῇ κύκλω κινήσει τὸ συνεχῆς καὶ
 αἰδίον ὑπάρχειν δυνατόν. καὶ οὕτως ἐκ τούτου δείκνυσιν, ὅτι τῶν φορῶν
 πρώτη ἡ κύκλω τῆς κατ' εὐθείαν ἐστίν. ὅτι δὲ μηδεμίαν τῶν ἄλλων κι-
 νήσεων οἷόν τε συνεχῆ εἶναι, ἀποδείκνυσιν οὕτω· πᾶσαι αἱ ἄλλαι κινήσεις
 35 (συναριθμεῖ δὲ τῶς καὶ τὴν γένεσιν καὶ τὴν φθορὰν, εἴτα ὕστερον αὐτὰς 45
 χωρίζει τῶν κυρίως κινήσεων μεταβολὰς οὔσας καὶ οὐ κινήσεις, ὡς ἐν τῇ
 πέμπτῃ δέδεικται ταύτης τῆς πραγματείας), πᾶσαι οὖν αἱ ἄλλαι παρὰ τὴν

6 ἐπάγει] Legg. X p. 893 E cf. supra p. 1267,23 9 post συγκρινόμενα om. μὲν quod
 superiore loco habet Simplicius 10 μὴ μενούσης Plato 16 ante πρώτην add.
 τὴν α 18 πρώτην libri: πρώτη correxi, sc. κίνησις cf. f. 307^v17. 310^v13
 33 εὐθείας α 37 πέμπτῃ] E l. 225^a35

φορὰν κινήσεις ἐξ ἀντικειμένων εἰσὶν εἰς ἀντικείμενα * * * ἐξ 297^v
ἐναντίων εἰς ἐναντία ἀντικείμενά ἐστιν ἢ ἐναντία. αὐτὸς δὲ ἐπὶ τῶν ἐναν-
τίων τέως ποιεῖται τὸν λόγον, ἐπειδὴ ἢ γένεσις καὶ ἢ φθορὰ ἀντικείμενα
μὲν ἐστίν, οὐκ ἐναντία δέ. τὰς δὲ ἐναντίας ἢ ὅπως οὖν ἀντικείμενας κινή-
5 σεις ἀδύνατον εἶναι μίαν καὶ συνεχῆ. ἐξ ὧν συνάγεται, ὅτι πᾶσαι αἱ 50
ἄλλαι παρὰ τὴν φορὰν κινήσεις οὐ δύναται συνεχεῖς εἶναι.

Καὶ ὅτι μὲν ἐκάστη ἐκείνων ἐξ ἀντικειμένου ἐστὶν εἰς ἀντικείμενον,
δείκνυσι τοὺς ἀντικείμενους ὄρους ἐκτιθέμενος, ἐφ' οὓς κινοῦνται. καὶ γὰρ
γενέσει μὲν καὶ φθορᾷ τὸ ὄν καὶ μὴ ὄν ὄροι ὡς κατάφασις καὶ
10 ἀπόφασις ἀντικείμενα, ἀλλοιωθεὶς δὲ τὰ ἐναντία πάθη, θερμότης καὶ
ψυχρότης, λευκότης καὶ μελανία καὶ τὰ τοιαῦτα, αὐξήσει δὲ καὶ φθί-
σει ἢ μέγεθος καὶ μικρότης ἢ μᾶλλον τε|λειότης μεγέθους καὶ 298^r
ἀτέλεια, ὅτι τὸ μέγεθος κοινὸν καὶ τοῦ τελείου, εἰς δὲ σπεύδει ἢ αὐξήσει,
καὶ τοῦ ἀτελοῦς, εἰς δὲ ἢ μείωσις. ὅτι δὲ ἐναντία καὶ ἀντικείμενα αἱ εἰς
15 τὰ ἐναντία καὶ ἀντικείμενα, πρόδηλον· ὄρισμός γὰρ οὗτός ἐστι τῶν ἐναν-
τίων κινήσεων. ὅτι δὲ λοιπὸν οὐχ οἶόν τε ἐκ τῶν ἀντικειμένων καὶ ἐναν-
τίων κινήσεων μίαν γενέσθαι καὶ συνεχῆ κίνησιν, δῆλον· εἰ γὰρ εἴη μία,
τὸ λευκαινόμενον ἄμα ἂν καὶ μελαίνοιτο καὶ (τὸ) εἰς ὑγίαν μεταβάλλον 5
ἄμα ἂν καὶ εἰς νόσον μεταβάλλοι καὶ τὸ αὐξόμενον ἄμα ἂν καὶ μειοῖτο,
20 καὶ τὸ γινόμενον ἄμα ἂν καὶ φθειροῖτο, εἴπερ μία καὶ ἢ αὐτὴ κίνησις
ἐκ τῶν ἐναντίων ἐστί. καὶ αὐτόθεν δὲ δῆλον, ὅτι ἐκ τῶν ἐναντίων κινή-
σεων μίαν ἀδύνατον γενέσθαι. πῶς γὰρ ἐκ τῆς ἐπὶ τὸ ἄνω καὶ τῆς ἐπὶ
τὸ κάτω μενουσῶν ἀκραιφνῶν μία γένοιτο ἂν κίνησις; οὔτε γὰρ κατὰ φύσιν
δυνατὸν τὰς ἐναντίας κινεῖσθαι οὔτε ἢ κατὰ φύσιν καὶ παρὰ φύσιν μία γέ-
25 νοῖτο ἂν. ἢ μὲν γὰρ εἰς τὰ πλάγια μία οὔσα μῖξις τῆς ἄνω καὶ τῆς 10
κάτω δοκεῖ, ἀλλ' οὐ μενουσῶν ἀκραιφνῶν, ὥσπερ ὁ λόγος λαμβάνει νῦν,
ἀλλ' οὕτως ὡς καὶ τὰ στοιχεῖα τοῦ σώματος τὰ ἐναντία κινούμενα ποιεῖ
τι σύνθετον ἔν. οὔτε μία οὖν ἐκ τῶν ἐναντίων οὔτε ἄμα δύναται τι τὰς
ἐναντίας κινεῖσθαι. εἰ δὲ μὴ μία ἢ ἐκ τῶν ἐναντίων, ὑπὸ ἡρεμίας δια-
30 λαμβάνονται αἱ ἐναντία. ταύτην γὰρ ταῖς προειρημέναις προσλαμβάνει τὴν
πρότασιν, καὶ κατασκευάζει αὐτὴν ἀξιωματικῶς προσχρησάμενος τῶν λέγοντι,
ὅτι τὸ μὴ αἰεὶ κινούμενον τῆνδε τὴν κίνησιν, ὃν δὲ πρότερον, 15
ἀνάγκη πρότερον ἡρεμεῖν. εἰ γὰρ μὴ ἡρεμῆσαν τὸ λευκαινόμενον
μηδὲ παυσάμενον τοῦ λευκαίνεσθαι μελαίνοιτο, ἄμα ἂν λευκαίνοιτό τε καὶ
35 μελαίνοιτο· ὥστε ἄμα λευκὸν γενήσεται καὶ μέλαν εἰς τέλος ἐλθὸν τῆς κι-
νήσεως. εἰ δὲ παυσάμενον τοῦ λευκαίνεσθαι λευκὸν γένοιτο, καὶ ἀπὸ τοῦ
λευκοῦ μεταβάλλοι εἰς τὸ μέλαν, ἐν τῶν εἶδει τοῦ λευκοῦ γενόμενον ἡρε-
μήσει πάντως τινὰ χρόνον. οὕτω γὰρ ἀπὸ λευκοῦ ὄντος αὐτοῦ καὶ οὐκέτι
λευκαιομένου ἢ εἰς τὸ μελαίνεσθαι μεταβολὴ γενήσεται· οὔτε γὰρ ἄμα 20

I lacunam statui, quam explebat τὰ δὲ a. fortasse ((τὰ γὰρ) ἐξ ἐναντίων εἰς ἐναντία ἀντι-
κειμένα ἐστὶν ἢ ἐναντία) 3 τέως om. a 12 σμικρότης a 18 τὸ (ante εἰς
ὑγίαν) addidi cf. Them. p. 436,1 Speng. 19 μεταβάλλει A

λευκίνεται καὶ ἔστι λευκόν, οὔτε ἅμα λευκόν ἐστὶν εἰλικρινῶς καὶ μελαί- 298^r
 νεται. ἅμα γὰρ ἔσται ἐπὶ τοῦ πέρατος καὶ οὐκ ἔσται. εἰ δὲ μὴ ἅμα ἐστί
 τε καὶ ἀπογίνεται, χρόνος ἂν τις εἴη, ὃν ἡρέμησεν ἐπὶ τοῦ πέρατος τὸ κι-
 νούμενον. δεῖξας δὲ πρῶτον ἐπὶ τῶν ἐξ ἐναντίων εἰς ἐναντία κινήσεων,
 5 τουτέστιν ἐπὶ τῶν κυρίως κινήσεων, ὅτι ἀδύνατον συνεχεῖς εἶναι ταύτας,
 κοινοποιεῖ τὸν λόγον καὶ ἐπὶ τῶν μεταβολῶν, τουτέστι γενέσεως καὶ φθορᾶς
 (αὐταὶ γὰρ μεταβολαὶ μόνον εἰσὶ καὶ οὐ κινήσεις) δεικνύς, ὅτι τὸ αὐτὸ καὶ 25
 ἐπὶ τούτων ἐστίν, ὃ καὶ ἐπὶ τῶν κινήσεων δέδεικται. καὶ γὰρ τὸ μὴ γι-
 νόμενον τέως ἄνθρωπος, γενησόμενον δὲ, ἀνάγκη πρῶτον ἡρεμεῖν τινα
 10 χρόνον ἐν τούτῳ τῷ εἶδει, ἐξ οὗ γίνεται ἄνθρωπος· τὸ γὰρ σπέρμα μεινάν
 τινα χρόνον σπέρμα οὕτω μεταβάλλει εἰς ἄνθρωπον· καὶ γὰρ τὰς μετα-
 βολὰς τὰς ἀντικειμένους ἀδύνατον ἅμα γίνεσθαι, ὥσπερ καὶ τὰς ἐναντίας κι-
 νήσεις. οὐδὲ γὰρ τὸ γινόμενον πρὸ τοῦ γενέσθαι εἰς τὸ φθίρεισθαι ἂν
 μεταβάλλοι, εἰ ἔστιν ἡ φθορὰ ἐξ ὄντος μεταβολή. τὸ δὲ γινόμενον οὐδέπω 30
 15 ἐστίν, εἰ δὲ οὕτως, οὐδὲ αὐτὰ ἂν εἶεν συνεχεῖς αἱ μεταβολαί· ἔχουσι γὰρ
 ἀρχὰς ἄμφω καὶ τέλη, εἰς ἃ μεταβάλλουσιν ἀντικείμενα ἀλλήλοισι. ἀλλὰ
 μεταξὺ φησὶν ἔσται αὐτῶν χρόνος, καὶ οὐκ εἶπεν ἡρεμίαν τὴν ἐν-
 στασιν, ἣν μετ' ὀλίγον λύσει, φυλαττόμενος· οὐ γὰρ, ὡς ἐπὶ τῶν ἐναντίων
 κινήσεων τὸ κινούμενον τὰς ἐναντίας ἡρεμεῖ μεταξὺ. οὐχ οὕτω καὶ ἐπὶ
 20 τῶν εἰς τὰ ἀντικείμενα μεταβαλλόντων τὸ ὄν καὶ τὸ μὴ ὄν· τὸ γὰρ ἡρε-
 μοῦν ὄν τι ἡρεμεῖ καὶ ἐν ὄντι, οὔτε δὲ μὴ ὄν οὔτε ἐν μὴ ὄντι τι 35
 μεῖν δυνατόν· χρόνον μέντοι μεταξὺ εἶναι τινα καὶ τούτων τῆς ἀπὸ θατέ-
 ρου ἐπὶ θάτερον μεταβολῆς ἀναγκαῖον.

Δείξας δὲ ἐπὶ τῶν ἐναντίων κινήσεων, ὅτι ἀναγκαῖόν ἐστιν ἡρεμεῖν
 25 μεταξὺ λέγει, ὅτι καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ ἀντίφασιν ἀντικειμένων, οἷά ἐστιν ἡ
 γένεσις καὶ ἡ φθορὰ, κἂν μὴ ἐξ ἐναντίων εἰς ἐναντία ἐστὶν ἡ μεταβολή,
 οὐδὲν κωλύει καὶ ἐπὶ τούτων κἂν μὴ ἡρεμίαν ἀλλὰ χρόνον εἶναι μεταξὺ,
 ὥστε μὴ συνεχεῖς μηδὲ μίαν εἶναι τὴν ἐκ τῶν ἀντικειμένων μεταβολήν. 40
 καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν ἐναντίων συνέβαινε μεταξὺ ἡρεμίαν γίνεσθαι, οὐχ ἡ ἐναν-
 30 τία, ἀλλὰ καθ' ὅσον οὐχ οἷόν τε ἦν ἅμα αὐτὰς γίνεσθαι, ὃ οὐδὲν ἔλατ-
 τον καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ ἀντίφασιν ἀντικειμένων ἐστίν. ταῦτόν γὰρ αἴτιον
 ἐπ' ἀμφοτέρων, δι' ὃ οὐ δύνανται συνεχεῖς εἶναι· οὐδέτεραι γὰρ αὐτῶν
 συνυπάρχειν ἀλλήλοισι δύνανται οὔτε αἱ ἐναντία οὔτε αἱ κατὰ ἀντίφασιν
 ἀντικείμενα. διὸ ὁμοίως ἀμφοτέρω ὑπὸ χρόνου διακαμβάνονται. ὁμοίως
 35 δὲ, φησὶν, οὐδὲν διαφέρει πρὸς τὸ μὴ μίαν εἶναι καὶ συνεχῆ κίνησιν τὴν 45
 ἐκ τῶν ἀντιφατικῶς ἀντικειμένων, κἂν μὴ ἀνάγκη ἡρεμεῖσαι ἐν τῇ
 ἀντιφάσει, ὥσπερ ἐν τῷ ἐναντίῳ ἐδείκνυτο. οὐδὲ γὰρ ἡρεμεῖ τὸ μὴ
 ὄν οὐδὲ ἐν τῷ μὴ ὄντι, ἡ δὲ φθορὰ εἰς τὸ μὴ ὄν καὶ ἡ γένεσις ἐκ
 τοῦ τοιούτου μὴ ὄντος. ἀλλ' ἀρκεῖ μόνον καὶ ἐπὶ ταύτης τῆς μεταβολῆς
 40 τὸ μεταξὺ γίνεσθαι χρόνον. διακόπτεται γὰρ οὕτω καὶ οὐκ ἔστι συνεχῆς
 ἡ μεταβολή. οὐδὲ γὰρ ἐπὶ τῶν ἐναντίων ἡ ἐναντίωσις ἦν χρήσιμος.

ἀλλὰ τὸ μὴ ἐνδέχασθαι ἅμα ὑπάρχειν, ὅπερ οὐδὲν ἔλαττον, εἰ μὴ 298^r
καὶ μᾶλλον τοῖς κατὰ ἀντίφασιν ἀντικειμένοις ὑπάρχει, ὡς ἐν τῷ Περὶ 50
ἔρμηνείας ἐδιδάχθημεν.

Εἰπὼν δὲ μηδὲν διαφέρειν πρὸς τὸ μὴ εἶναι συνεχῆ τὴν κίνησιν καὶ
5 ἐπὶ τῶν ἀντιφατικῶς ἀντικειμένων ὡσπερ ἐπὶ τῶν ἐναντίων, κἂν μὴ
ἀνάγκη ἡρεμῆσαι ἐν τῇ ἀντιφάσει, ἐπήγαγε μὴδὲ ἔστι μεταβολὴ
ἡρεμίας ἐναντίον, ὡς ἐπὶ τῶν κινήσεων ἡρεμία τις κινήσει ἐναντίον
ἔστιν. ἡ γὰρ ἐν τῷ ἐναντίῳ τοῦ ἐφ' ὃ κινεῖται τὸ κινούμενον ἡρεμία
ἐναντία τῇ κινήσει ἐτέθη, ἣν κινεῖται ἐπὶ τὸ ἐκείνου ἐναντίον τοῦ ἐν ᾧ
10 ἡρεμεῖ. ἡ γὰρ ἐν τῷ κάτω | ἡρεμία ἐναντία ἐτέθη τῇ ἐπὶ τὸ ἄνω κί- 298^v
νήσει. κἂν μὴ ἦ οὖν ἐπὶ τῆς μεταβολῆς, τουτέστιν ἐπὶ τῆς γενέσεως καὶ
τῆς φθορᾶς, μεταβολὴ ἡρεμίας ἀντικείμενον τῷ μὴ ἡρεμεῖν τὸ ἐφ' ἄρθρον,
οὐδὲν οὐδὲ τοῦτο πρὸς τὸν λόγον τὸν δεικνύοντα, ὅτι ὡς αἱ ἐναντίαι κινήσεις
οὐκ εἰσὶ συνεχεῖς, οὕτως οὐδὲ αἱ ἀντικείμεναι μεταβολαί. κἂν γὰρ ἡρεμία
15 μὴ ἦ μεταξύ, ἀλλ' ὑπὸ χρόνου καὶ αὐταὶ διαλαμβάνονται. εἰπὼν δὲ μηδέ 5
ἔστι μεταβολὴ ἡρεμίας ἐναντίον, ὡς κινήσει μὲν οὔσης ἡρεμίας ἐναν-
τίας, μεταβολῆς δὲ οὐκ οὔσης, οὐ δεῖ, φησὶν, ἐκ τούτου ταράττεσθαι,
ὡς ἀναιρουμένου ἀξιώματος τοῦ λέγοντος 'ἐν ἐνὶ ἐναντίον' ἐὰν τῇ κινήσει
καὶ κίνησιν ἐναντίαν λέγωμεν καὶ ἡρεμίαν, ἀλλὰ τοῦτο μὲν βεβαίως ἔχειν,
20 ὅτι ἀντίκειται κατὰ τινὰ τρόπον ἢ κινήσει καὶ τῇ ἡρεμίᾳ καὶ τῇ ἐναντίᾳ
κινήσει· ἀφορᾶν δέ, ὅτι καὶ ἐπ' ἄλλων ἐστὶ τοιοῦτος ἀντιθέσεως τρόπος,
ὡς ἐν πλείοσιν ἀντικεῖσθαι, ὡσπερ τὸ ἴσον καὶ τὸ μέτριον ἀντίκειται 10
τῷ τε ὑπερέχοντι καὶ τῷ ὑπερεχομένῳ, τουτέστι τῷ τε μείζονι καὶ
τῷ ἐλάττονι. οὕτω δὲ καὶ αἱ ἀρεταὶ συμμετρία οὐσαι ταῖς τε ὑπερβολαῖς
25 ἀντίκεινται καὶ ταῖς ἐλλείψεσι. δεῖ οὖν, φησὶ, τῷ τε ἀντικεῖσθαι τῇ κί-
νήσει τὴν ἡρεμίαν χρῆσθαι μὴ ἀκριβολογουμένους, εἰ ὡς ἐναντία, καὶ τῷ
ὅτι οὔτε κινήσεις οὔτε μεταβολὰς ἐνδέχεται τι ἅμα τὰς ἐναντίας ἢ τὰς
ἀντικειμένας κινεῖσθαι ἢ μεταβάλλειν. ἀσφαλῶς δὲ εἶπεν, ὅτι ἀντίκει-
ται πῶς καὶ τῇ κινήσει καὶ τῇ ἡρεμίᾳ ἢ κινήσει ἢ ἐναντία. ἐν 15
30 γὰρ τοῖς πρὸ τούτου βιβλίοις, ἐνθα προέκειτο αὐτῷ περὶ τῶν ἐναντίων κί-
νήσεων λέγειν, τὴν μὲν ἐν τινὶ ἡρεμίᾳ τῇ ἐξ αὐτοῦ μεταβολῇ ὡς στέ-
ρησιν ἀντικεῖσθαι φησιν, τὴν δὲ ἐναντίαν κίνησιν ὡς ἐναντίον, τὸ δὲ ἴσον
τῷ μείζονι καὶ ἐλάττονι ὡς ἀνίσω, ὡς ἐν ἐνὶ ἀντίκειται καὶ αἱ ἀρεταὶ ὡς
σύμμετρον ἀσυμμέτρον.
35 "Οὐ παρέργως δέ, φησὶν ὁ Ἀλέξανδρος, ἡσφαλίσατο τὸν λόγον τὸν
ἐν ἐνὶ ἐναντίον λέγοντα, ἀλλὰ χρησίμως εἰς τὰ προκείμενα. ἐπεὶ γὰρ
κέρηται τῷ ἐναντίας εἶναι τὰς κινήσεις τὰς εἰς τὰ ἐναντία, ἵνα μὴ τις 20
ἐνίστηται πρὸς τοῦτο λέγων ἐν ἐνὶ ἐναντίον εἶναι, τῇ δὲ κινήσει τὴν ἡρε-

2. 3 Περὶ ἔρμηνείας] cf. extr. p. 24^b9

μίαν A 6 post ἀνάγκη add. εἴη a

16 μεταβολὴ a: μεταβολῆι A 22 ἐν] ἐν A

add. A¹ 25 τῷ τε a: τὸ τε A

37 τῷ a: τὸ A

5 ὡσπερ—ἐναντίων om. a μὴ a:

7 ἡρεμία ἐναντίων a 12 ἡρεμία||| A

23 καὶ (post ὑπερέχοντι) om. A, sed

30 προσέκειτο a 36 ἐναντίον om. a

μῖαν ἐναντίον, καὶ διὰ τοῦτο μὴ δύνασθαι καὶ κίνησιν αὐτῆς ἐναντίαν 298^a
 εἶναι. εἰ δὲ μὴ ἐναντία εἰσὶν αἱ ἐκ τῶν ἐναντίων μεταβολαί, οὐδὲν κωλύει
 μῖαν γενέσθαι τὴν εἰς αὐτὰ μεταβολὴν αὐτῶν· διὰ ταύτην δὲ τὴν ἔνστασιν
 παρήγαγε νῦν τὴν ἡρεμίαν ὑπομιμνήσκων τῶν περὶ αὐτῆς δειχθέντων, ὅτι
 5 ἡ ἡρεμία οὐ κυρίως ἐναντία τῇ κινήσει, ἀλλὰ ἀντίκειται αὐτῇ ὡς στέρησις
 πρὸς ἕξιν, ἐναντία δὲ κινήσει κινήσει ἐστί. διὸ οὔτε τὰς κινήσεις τὰς 25^a
 ἐναντίας μῖαν εἶναι δυνατόν οὔτε ἄρα τὴν ἐν τῷ ἐναντίῳ ἡρεμίαν τῇ ἐκ
 τοῦτου εἰς τὸ ἐναντίον μεταβολῇ. κἂν γὰρ μὴ ἐναντία ἦ ἡ ἡρεμία ἢ κάτω
 τῇ ἐκ τοῦ κάτω κινήσει, ἀλλ' ἀντίκειται πρὸς αὐτὴν ὡς στέρησις πρὸς
 10 ἕξιν καὶ διὰ τοῦτο συνοπάρχειν οὐ δύναται· τὸ γὰρ μὴ συνοπάρχειν οὐ
 διὰ τὴν ἐναντίωσιν πρόσσεστιν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀντίθεσιν, ἥτις οὐ τοῖς ἐναν-
 τίοις μόνοις, ἀλλὰ καὶ ἄλλοις ὑπάρχει. μένει οὖν τὸ ἐν ἐνὶ ἐναντίον εἶναι,
 κἂν συμβαίῃ ποτὲ τὸ ἐν πολλοῖς ἀντικεῖσθαι κατ' ἄλλο καὶ ἄλλο τῆς 30^a
 ἀντιθέσεως εἶδος.

15 p. 261^b22 Ἔτι δὲ ἐπὶ τε τῆς γενέσεως καὶ τῆς φθορᾶς ἕως τοῦ
 φυσικὸν γὰρ τὸ ὁμοίως ἔχειν ἐν ἀπάσαις.

Ἐπιπέδον αἱ ἐξ ἀντικειμένων εἰς ἀντικείμενα μεταβολαὶ οὐκ εἰσὶ συνεχεῖς,
 ἀλλὰ διαλαμβάνονται χρόνῳ, δεῖκνυσιν ἐκ τῆς γενέσεως καὶ τῆς φθορᾶς 35^a
 δυνάμει συλλογιζόμενος οὕτως· εἰ ἡ γένεσις καὶ ἡ φθορὰ μὴ συνεχεῖς
 20 εἰσιν, ἀλλὰ διαλαμβάνονται χρόνῳ, πιστὸν ἂν εἶη καὶ τὰς ἄλλας μεταβολὰς
 τὰς ἐξ ἀντικειμένων εἰς ἀντικείμενα μὴ εἶναι συνεχεῖς· ἀλλὰ μὴν τὸ ἡγού-
 μενον· τὸ ἄρα λῆγον. καὶ τὸ μὲν συνημμένον δεῖκνυσιν ἐκ τοῦ φυσικὸν
 εἶναι τὸ ὁμοίως ἔχειν ἐν ἀπάσαις ταῖς ὁμοίαις μεταβολαῖς, ὅταν τὸ
 συμβαῖνον διὰ τὴν ὁμοιότητα ὑπάρχη· εἰ γὰρ τὸ μὴ εἶναι συνεχεῖς τὰς
 25 μεταβολὰς διὰ τὴν ἀντίθεσιν ὑπάρχει, ἀναγκαῖον πάσας (τὰς) ἀντικειμένας 40^a
 μὴ εἶναι συνεχεῖς. τάχα δὲ ἐνταῦθα καὶ ἐκ τοῦ μᾶλλον ἐστὶν ἡ ἐπιχει-
 ρησις· τὸ γὰρ ἐπὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς ὑπάρχον διὰ τὸ ὅπως οὖν ἀντικει-
 μένας μὴ συνοπάρχειν τοῦτο ἔτι μᾶλλον ταῖς κατὰ ἐναντίωσιν ἀντικειμένας
 μεταβολαῖς ὑπάρξει. ὅτι δὲ ἡ γένεσις καὶ ἡ φθορὰ οὐκ εἰσὶ συνεχεῖς,
 30 δεῖκνυσιν ἐκ τοῦ ἄτοπον εἶναι τὸ γενόμενον εὐθὺς ἐξ ἀνάγκης φθίρεισθαι
 καὶ μηδένα χρόνον διαμένειν ἐν τῷ εἶδει, οὐ ἕνεκα ἐγένετο. κἂν γὰρ ῥέη
 συνεχῶς τὰ ὑπὸ σελήνην, ἀλλ' ἔστι τις καὶ στάσις ὡς ἐν ῥέουσιν, ἵνα καὶ 45^a
 διάκασίς τις ἢ τῶν εἰδῶν καὶ ὕψους καὶ διακρίσεως καὶ περιλήψεως γινώσκῃ.

p. 261^b27 Ἐπιπέδον αἱ ἐξ ἀντικειμένων εἰς ἀντικείμενα μεταβολαὶ οὐκ εἰσὶ συνεχεῖς, 299^a
 35 που δὲ αἱ εἰρημένας διαφοραί.

Δείξας ὅτι οὐδεμία τῶν ἄλλων κινήσεων καὶ μεταβολῶν δύναται

1 ἐναντίον] fortasse ἐναντίαν 2 αἱ /// ἐκ Α fortasse κωλύει 17 ἐξ /// item-
 que v. 21 Α 20 διαλαμβάνονται a: διαλαμβάνηται Α 25 τὰς a: om. Α

συνεχῆς εἶναι, ἀλλ' εἴπερ ἔστιν, ἀνάγκη τὴν φορὰν μόνην εἶναι τοιαύτην, 299^r
 μέτεσι λοιπὸν ἐπὶ τὸ δεῖξαι, τίς ἐστι φορά, ἣν ἐνδέχεται μίαν καὶ συνεχῆ
 εἶναι. τὸ δὲ ἄπειρον τὸ ἀπεράτῳ καὶ αἰδίον δηλοῖ· αἱ γὰρ πέρατα
 ἔχουσαι ἀνακάμπτουσαι μεταξὺ ἡρεμοῦσιν. ὅτι οὖν μὴδὲ τῶν κατὰ τὸν 5
 5 ἄλλη τις εἶναι δύναται συνεχῆς παρὰ τὴν κυκλοφορίαν, δείκνυσι λαβῶν πᾶν
 τὸ φερόμενον ἢ κύκλῳ κινεῖσθαι ἢ ἐπ' εὐθείας ἢ μικτῆ. καὶ δεῖκνύς,
 ὅτι εἰ τὴν ἑτέραν ἐξ ὧν σύγκειται ἢ μικτὴ ἀδύνατον, * * *. ἢ γὰρ
 σύνθετος ἑκατέρας μετέχει τῶν ἐξ ὧν σύγκειται. δεῖξας οὖν, ὅτι ἢ ἐπ'
 10 εὐθείας οὐκ ἔστι συνεχῆς, συναποδείξει αὐτῷ, ὅτι οὐδὲ ἢ μικτὴ συνεχῆς
 10 ἔστι. καὶ γὰρ εἰ λέγοι τις τὴν ἐξ ἀμφοτέρων συγκειμένην τῆς τε συνεχοῦς
 καὶ τῆς μὴ συνεχοῦς δύνασθαι συνεχῆ εἶναι, δῆλον ὡς συγχωρήσει παρὰ
 τῆς συνεχοῦς τοῦτο ἔχειν καὶ πρῶτως καὶ κυριώτερον ἐκείνην εἶναι
 συνεχῆ, ἀφ' ἧς καὶ αὕτη τὸ συνεχῆς εἶναι ἔχει. ὅτι οὖν ἢ ἐπ' εὐθείας
 οὐκ ἔστι συνεχῆς, δείκνυσι λαβῶν ὅτι ἢ εὐθεῖα, ἐφ' ἧς φέρεται τὸ κατ'
 15 εὐθεῖαν φερόμενον, πεπερασμένη ἐστίν, ὅπερ ἀπέδειξεν ἐν τῷ τρίτῳ τῆσδε
 τῆς πραγματείας διὰ τοῦ μὴδὲν ἐνεργεῖα μέγεθος ἄπειρον εἶναι. τοῦτο
 οὖν λαβῶν συλλογίζεται οὕτω· τὸ φερόμενον τὴν εὐθεῖαν πεπερασμένην 15
 φέρεται· τὸ πεπερασμένην φερόμενον ἀνακάμπτει· τὸ ἀνακάμπτον ἐπὶ τῆς
 εὐθείας τὰς ἐναντίας κινεῖται κινήσεις, αἱ δὲ ἐναντία κινήσεις οὐ μία οὐδὲ
 20 συνεχῆς· τὸ ἄρα κατ' εὐθεῖαν φερόμενον, οὐ μίαν οὐδὲ συνεχῆ κινεῖται
 κίνησιν. καὶ ὅτι μὲν τὸ πεπερασμένην φερόμενον ἀνακάμπτειν ἀνάγκη,
 δῆλον, εἴπερ αἰεὶ κινεῖται καὶ μὴ κινήθην ἅπαξ ἐπὶ τῆς εὐθείας πάυοιτο τῆς
 κινήσεως. τὸ δὲ ἀνακάμπτον ἐπὶ τῆς εὐθείας τὰς ἐναντίας κινεῖ-
 25 ται κινήσεις. ἐναντία γὰρ αἱ ἀπὸ ἐναντίων εἰς ἐναντία, ἐναντία δὲ 20
 25 κατὰ τὸν ἄνω τῷ κάτω καὶ τὸ πρόσθε τῷ ὀπίσθε καὶ τὸ δεξιὸν τῷ
 ἀριστερῷ, καμπτήρες ὄντα ταῦτα τῶν ἐπ' εὐθείας κινουμένων. αἱ δὲ
 ἐναντία κινήσεις χρόνῳ διαλαμβανόμεναι οὐ μία οὐδὲ συνεχεῖς, ὡς δέ-
 30 δεῖκται πρότερον· διὸ οὔτε ἀλλοίωσις οὔτε αὔξισις καὶ μείωσις οὔτε γέ-
 νεσις καὶ φθορὰ ἀντικείμεναι ἀλλήλαις συνεχεῖς ἐδύναντο εἶναι καὶ μία.
 30 ὑπομιμνήσκει δὲ τῶν διορισμῶν, καθ' οὓς διορίσθη πρότερον ἢ συνεχῆς
 καὶ μία κινήσις. καὶ δείκνυσι καὶ διὰ τούτου, ὅτι ἢ ἐπὶ τῆς εὐθείας κατὰ 25
 ἀνάκαμψιν κινήσις οὔτε συνεχῆς οὔτε μία ἐστίν, ὅπερ προῦκειτο νῦν εἰς
 ἀπόδειξιν. τρία γὰρ ἐστίν, ἐξ ὧν συμπληροῦται ἢ κινήσις, τὸ κινού-
 35 μενον οἷον ἄνθρωπος ἢ θεός (ὧν ὁ μὲν θεὸς τὸ αἰδίως κινούμενον
 35 δηλοῖ· ἀθάνατον γὰρ ἐστὶ τοῦτο καὶ θεῖον· ὁ δὲ ἄνθρωπος τῶν ἐν μέρει
 χρόνου κινουμένων παραδείγμα ἐστὶ), δεύτερον δὲ τῶν συμπληρούντων
 τὴν κίνησιν ὁ τῆς κινήσεως χρόνος ἐστὶ, καὶ τρίτον τὸ ἐν ᾧ τοῦτό
 ἐστὶ, καθ' ὃ ἢ κινήσις ἐπιτελεῖται οἷον ὁ τόπος, εἰ κατὰ τὸν ἢ κίνη- 30
 σις, ἢ πάθος, εἰ κατὰ πάθος καὶ ἀλλοίωσιν καὶ ὅλως κατὰ ποιόν, ἢ μέ-

6 δεῖκνύς A: δείκνυσιν a

7 lacunam quam indicavi explet καὶ τὴν μικτὴν ἀδύνατον a.

sed videntur plura intercidisse 15 τρίτῳ] Γ 5. 204^a20 sqq. 25 πρόσθε et ὀπίσθε A (cf. p. 1290, 12 et Lobeckii Phryn. p. 284): πρόσθεν et ὀπίσθεν a 27 συνεχῆς a

γειθος, εἰ κατὰ ποσὸν κινεῖται τὸ κινούμενον, ἢ εἶδος, εἰ κατ' οὐσίαν 299^r
 ὡς κατὰ γένεσιν καὶ φθοράν. μία οὖν καὶ συνεχῆς ἐστὶ κίνησις ἢ τοῦ
 ἐνὸς καὶ ἐν ἐνὶ χρόνῳ καὶ καθ' ἓν εἶδος γινομένη, ὅσον εἰ ἄνθρωπος ἐπὶ
 μίαν ὄραν λευκαίνειτο καὶ εἰ ὁ οὐρανὸς αἰδιῶς κυκλοφοροῖτο. τὰ μέντοι
 5 κατ' εὐθειᾶν κινούμενα καὶ ἀνακάμπτοντα ἀπὸ ἐναντίων τόπων εἰς ἐναν-
 τίους κινῶνται· κάτωθεν γὰρ ἄνω καὶ ἄνωθεν κάτω· τόπου δὲ αὐταὶ 35
 κατ' ἐναντίωσιν διαφοραί, δι' οὗς καὶ αἱ κινήσεις αἱ ἐπ' αὐτοὺς ἐναντίαι.
 τὰ δὲ ἐναντία τὸ πλεῖστον τῶν ὑπὸ τὸ αὐτὸ γένος διαφέρει. εἰ οὖν μὴ
 κατὰ ἐν καὶ ἀδιάφορον [κατ'] εἶδος αἱ ἐναντία κινήσεις γίνονται, οὔτε
 10 συνεχῆς οὔτε μία εἴη ἂν ἡ τῶν ἀνακαμπτόντων ἐπὶ τῆς εὐθείας κινήσεις·
 ἀλλὰ μὴν τὸ ἡγούμενον· τὸ ἄρα λῆγον. δύναται δὲ καὶ μία εἶναι ἡ ὅλη
 ταύτης τῆς ῥήσεως ἀποδείξεις ἔχουσα οὕτως· ἢ κατ' εὐθειᾶν κινήσεις ἐξ
 ἐναντίων σύγκειται καὶ διαφερουσῶν τῶν εἶδει· ἢ ἐξ ἐναντίων καὶ διαφε- 40
 ρουσῶν τῶν εἶδει κινήσεις οὐ μία οὐδὲ συνεχῆς ἐστὶ. καὶ τὸ συμπέρασμα
 15 δῆλον· καὶ ἔστι τὰ μὲν πρῶτα τῆς ῥήσεως κατασκευαστικά τῆς ἐλάττονος
 προτάσεως, τὰ δὲ τελευταῖα τῆς μείζονος τὰ διορίζοντα, τίς ἢ μία κίνησις.

p. 262^a6 Σημεῖον δὲ ὅτι ἐναντία ἢ κινήσεις ἢ ἀπὸ τοῦ Α ἕως τοῦ
 ἀλλ' οὐχ ἢ εἰς τὰ πλάγια τῆ ἄνω.

Καὶ ταύτην ἀποδείξειν φέρει τοῦ τὰς ἐπὶ τῆς εὐθείας κινήσεις ἀνα-
 20 κάμπτοντος τοῦ κινουμένου ἐναντίας ἀλλήλαις εἶναι. τεκμηρίον ποιούμενος
 τὸ στατικά ἀλλήλων εἶναι τὰ οὕτως ἀντικινούμενα καὶ τῶν ἀλλήλων κινή-
 σεων φθαρτικά, ὃ τοῖς ἐναντίοις ὑπάρχει. σημεῖον δὲ κυρίως εἶπεν· οἱ
 γὰρ ἐκ τῶν ἐπομένων λόγοι τεκμηριώδεις εἰσὶ καὶ οὐκ ἀποδεικτικοί, ὡς 50
 ἀπὸ τοῦ γάλα ἔχειν τὸ τετοκῆναι συλλογιζόμεθα· ἔπεται γὰρ τῶν τεκεῖν
 25 τὸ γάλα ἔχειν. οἱ δὲ ἀποδεικτικοὶ ἐκ τῶν προτέρων τὰ ὕστερα καὶ ἐκ
 τῶν αἰτίων τὰ αἰτιατὰ συλλογίζονται. ἐκ γοῦν τοῦ τετοκῆναι τὸ γάλα ἔχειν
 ἀποδεικτικῶς συλλογιζόμεθα. τὸ δὲ ἀναιρεῖν ἄλληλα οὐ προηγεῖται, ἀλλ'
 ἔπεται ταῖς ἐναντίαις κινήσεσι· τὰ μὲν γὰρ ἐναντία ἀναιρεῖ ἄλληλα. οὐ
 πάντα δὲ τὰ ἀναιροῦντα ἐναντία· ἀναιρεῖ γὰρ καὶ ἡ ἀπόφασις τὴν κατὰ-
 30 φασιν, καὶ τὰ κατὰ τοὺς ἄλλους τρόπους ἀντικείμενα ἀναιρεῖ ἄλληλα 299^v
 καὶ ὅμως οὐκ ἔστιν ἐναντία. οὐ γὰρ αἴτιον τὸ ἀναιρεῖν τοῦ ἐναντίου εἶναι,
 ἀλλ' ἐπόμενον ἐκείνῳ· διὸ καὶ ἀπὸ σημείου ἢ δεξιῆς, οὐ μόνον δὲ τὰ
 ἐπὶ τῆς εὐθείας ἀντικινούμενα παύει τῆς κινήσεως ἄλληλα, ἀλλὰ καὶ τὰ
 ἐπὶ τῆς περιφεροῦς ὁμοίως παύει ἄλληλα τῆς κινήσεως ἀντικινούμενα ἀλλή-
 35 λους, ἀντικινεῖται δὲ οὐχ ὡς τὰ ἐπ' εὐθείας ἀπὸ τῶν ἐναντίων ἀρχόμενα 5
 τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ Α ἄνω ὄντος, εἰ τόχοι, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ Β κάτω, ἀλλὰ
 τὰ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀρχόμενα καὶ μὴ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη τοῦ κύκλου κινού-

5. 6 εἰς ἐναντίως a 9 κατ' Α: del. a 12 τῆς ἐρωτήσεως a 14 οὐ μίαν Α
 17 ἢ κινήσεις Α (ut Ar. K): κινήσεις ex Ar. vulg. a 18 τὰ πλάγια Α cf. p. 1280, 13 et
 Themistius p. 437, 18: τὸ πλάγιον ex Arist. a 19 ἐπὶ τῆς Α: ἐπ' a 31 τὸ μίαν Α

μενα. ὡς εἰ ἀμφοτέρα μὲν ἀπὸ τοῦ Α σημεῖου ἀρχοῦτο, ὃ ἔστιν ἐπὶ τοῦ 299^v
κύκλου, κινούτο δὲ αὐτῶν τὸ μὲν ἐπὶ τὸ Β μέρος τοῦ κύκλου, τὸ δὲ ἐπὶ
τὸ Γ· τὰ γὰρ οὕτω κινούμενα ἀπαντῶντα ἀλλήλοις ἴστησιν ἀλλήλα. οὐ
γὰρ ὥσπερ ἐπὶ τῶν εὐθειῶν ἐναντία ἔστι τὰ πέρατα, οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ
5 κύκλου, ὅτι μὴδὲ ἔστιν ἐπ' αὐτοῦ πέρατα. ἴσταται μέντοι καὶ ἐπὶ τούτου 10
τὰ ἀντικινούμενα, κἄν συνεχεῖς ὦσιν αἱ κινήσεις καὶ μὴ ἦ ἀνάκαμψις
ὡς ἐπὶ τῆς εὐθείας· οὐ γὰρ διὰ τὴν ἀνάκαμψιν ἴστωσιν ἀλλήλα τὰ ἀντι-
κινούμενα, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀντικίνησιν. σημεῖον δὲ ποιησάμενος τοῦ ἐναν-
τίας εἶναι τὰς ἐπὶ τῆς εὐθείας τὸ ἀναιρετικὰς ἀλλήλων εἶναι τὰς ἀνάπαλιν
10 γινομένας πιστοῦται τοῦτο ἐκ τοῦ μὴ εἶναι ἀλλήλων ἀναιρετικὰς τὰς μὴ
ἀντικειμένας μὴδὲ ἀντικειμένως κινουμένας, ἀλλὰ μόνον ἐτέρας ἀλλήλων
οὔσας, οἷον τὴν ἀπὸ τῶν δεξιῶν ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ γινομένην καὶ ὅλως τὴν 15
εἰς τὰ πλάγια τῇ ἀπὸ τοῦ κάτω εἰς τὸ ἄνω, καίτοι διάφοροι καὶ οὐ συνε-
χεῖς οὐδὲ κατὰ τὸ αὐτὸ εἶδος, ἀλλ' ὡς μὴ ἀντικείμεναι δύνανται συνυπάρ-
15 χειν· αἱ δὲ ἐπὶ τῆς εὐθείας ἀνάπαλιν καὶ ἀναιροῦσιν ἀλλήλας, ὃ πλέον
ἔστι τοῦ μόνον διαφέρειν κατ' εἶδος.

. p. 262^a12 Μάλιστα δὲ φανερόν, ὅτι ἀδύνατον ἕως τοῦ ἐπὶ δὲ τοῦ
Γ γέγονεν, ὅταν τελευτήσῃ καὶ στῆ. 35

Καὶ ἄλλην ἀπόδειξιν κομίζει, ἐξ ἧς οὐ μόνον μᾶλλον τῶν πρόσθεν,
20 ἀλλὰ μάλιστα φανερόν εἶναι φησιν, ὅτι ἀδύνατον συνεχῆ εἶναι τὴν ἐπὶ τῆς
εὐθείας κίνησιν τὴν πάλιν καὶ πάλιν ἐπ' αὐτῆς γινομένην ἀνακάμπτουτος
τοῦ κινουμένου. δείκνυσι δὲ αὐτὸ ἐκ τοῦ ἀνάγκη εἶναι πᾶν τὸ ἀνακάμπτου
ἴστασθαι πρῶτον· τοῦτο γὰρ οὐ μόνον ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῆς εὐθείας ἀνα-
καμπτόντων ἀναγκαῖον, ἀλλὰ κἄν ἐπὶ κύκλου τι κινήθην ἐλθὼν ἐπὶ τι ση- 40
25 μεῖον ἀνακάμπτῃ πάλιν ἀπ' αὐτοῦ, ἀνάγκη καὶ τοῦτο στῆναι πρῶτον τῷ
μὴ δύνασθαι ἀνακάμψαι τὸ κινούμενον μὴ πρότερον στάν. εἰπὼν δὲ οὐ
μόνον ἐπὶ τῆς εὐθείας, ἀλλὰ κἄν κύκλον φέρηται, τρυτέστιν ἐπὶ
κύκλου, ταῦτο συμβαίνειν, ὃ καὶ ἐπὶ τῆς εὐθείας, εἰ ἀνακάμπτου, πάλιν
τίνι διαφέρει τὸ κύκλω φέρεσθαι καὶ κύκλον, ἐδήλωσε. κύκλω μὲν
30 γὰρ φέρεται τὸ συνεῖρον καὶ αἰεὶ ἐπὶ ταῦτα φερόμενον, καὶ κατ' αὐτὴν
ἔχον τὴν κίνησιν τὸ κυκλικὸν εἶδος, κύκλον δὲ τὸ ἐπὶ κύκλου κινούμενον 45
ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀνακάμπτου πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἰέναι. ὃ καὶ δῆλον ὅτι
οὐκ ἔστι τῆς κινήσεως ὁ κυκλισμός, ἀλλὰ τοῦ ἐφ' οὗ ἡ κίνησις. διχῶς
δὲ δείκνυσιν, ὅτι ἀνάγκη τὸ ἀνακάμπτου ἴστασθαι πρότερον, ἀπὸ τε τῆς
35 αἰσθησεως καὶ ἀπὸ τοῦ λόγου. καὶ τῆς μὲν αἰσθησεως τῆς οἰκείας ἕκα-
στον ἀνάγκη γίνεσθαι κριτήν, λόγῳ δὲ δεικνύναι προθέμενος διαστέλλεται
πρῶτον, τριῶν ὄντων τούτων ἀρχῆς καὶ μέσου καὶ τελευτῆς πῶς ἔχει
τὸ μέσον, ὅτι ἀρχὴ καὶ τέλος ἔστι πρὸς ἑκάτερον τῶν ἄκρων, καὶ ποῖον 50
μέσον κατ' ἐνέργειάν ἔστι καὶ ποῖον δυνάμει, καὶ ὅτι ἐν τῷ κατ' ἐνέρ-

γίαν μέσον τὸ κινούμενον ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἐπὶ τὸ τέλος ἴσταιται τῷ γίνε- 299^v
 σθαι τε [καί] ἐν αὐτῷ καὶ ἀπογίνεσθαι ἀπ' αὐτοῦ· τότε γὰρ κυρίως μέσον
 ἐστὶ κατ' ἐνέργειαν καὶ πρὸς μὲν τὸ ἕτερον τῶν ἄκρων πέρασ, πρὸς δὲ τὸ
 ἕτερον ἀρχή· τούτων δὲ προειλημμένων δεῖκνυσι καθόλου, ὅτι ἐν ᾧ τὸ
 5 κινούμενον γίεται τε καὶ ἀπογίνεται, ἀνάγκη ἐν τούτῳ ἴσασθαι χρώμενον
 ὡς ἀρχῆ καὶ πέρατι. τοῦτο | δὲ μάλιστα ποιεῖ τὸ ἀνακάμπτον. ἐνεργ- 300^r
 γεία γάρ ἐστι σημεῖον τὸ ἀφ' οὗ ἀνακάμπτει, οὐ δυνάμει. ὥστε ἴσταιται
 ἐν ἐκείνῳ, ἀφ' οὗ ἀνακάμπτει. εἰ γὰρ καὶ ἐν τοῖς μέσοις σημεῖοις, ὅταν
 κατ' ἐνέργειαν ληφθῆ ταῦτα καὶ μὴ δυνάμει, ἴσταιται, πολλῶ μᾶλλον ἐν
 10 τῷ κατ' ἐνέργειαν μόνον ὄντι σημεῖῳ. ᾧ ἀναγκαῖον αὐτὸ ὡς πέρατι καὶ
 ἀρχῆ χρῆσασθαι, ἴσταιται ἐξ ἀνάγκης ἐν τούτῳ. τοιοῦτον δὲ τὸ πέρασ
 τῆς εὐθείας, ἀφ' οὗ ἀνακάμπτει. πρῶτον δὲ δεῖκνυσιν, ὅτι οὐ κατὰ πᾶν 5
 σημεῖον ἴσταιται τῶν ἐν τῇ εὐθείᾳ τὸ ἐπὶ τῆς εὐθείας κινούμενον· οὕτω
 γὰρ μάλιστα δεῖξει ἴδιον ὄν τὸ ἡρεμεῖν τοῖς ἐπ' εὐθείας κινουμένοις, ὅταν
 15 ἀνακάμπτωσιν. εἰ γὰρ κατὰ πᾶν σημεῖον ἴσταιται τὸ φερόμενον, πρῶτον
 μὲν οὐ μᾶλλον ἐν τῷ ἀνακάμπτειν ἢ ἐν ὄτιφούν τῆς εὐθείας ἴσταιτο ἄν·
 πανταχοῦ γάρ ἐστι σημεῖον. καὶ ἐν τῇ κύκλῳ δὲ κινήσει τὸ αὐτὸ ἂν
 εἶη, ἐπεὶ καὶ ἐκεῖ σημεῖα πανταχοῦ· οὕτω δὲ οὐδεμία ἂν εἶη συνεχῆς
 20 φροσά. ὥστε οὐχ ἴσταιται καθ' ἕκαστον σημεῖον τὸ φερόμενον τῷ μῆδὲ 10
 εἶναι τὰ σημεῖα ἐνεργεία ἐν τῷ συνεχεῖ. διὸ οὐδὲ μέσα ἐστὶν κατ' ἐνέρ-
 γειαν. ὅτι δὲ οὐκ ἔστι μέσα τῶν ἄκρων κατ' ἐνέργειαν τὰ ἐν τῷ συνεχεῖ
 σημεῖα, ἔστ' ἂν ὡς συνεχῆς λαμβάνηται, δεῖκνυσι, τίνα ἐστὶ τὰ κυρίως μέσα
 τινῶν ὀρισάμενος. ἐν οἷς γὰρ ἐστὶν ἀρχή καὶ τέλος καὶ μέσον τὸ μέσον
 πρὸς ἑκάτερον τῶν μερῶν τὸ ἕτερον γίνεται, πρὸς μὲν τὴν ἀρχὴν τελευτή,
 25 πρὸς δὲ τὴν τελευτήν ἀρχή. καὶ οὕτως ἀρχή γίνεται καὶ τελευτή
 κατὰ τὸν λόγον· πρὸς ἑκάτερον δὲ ἄμφω γίνεται, ὅταν καὶ τῶν ἄκρων 15
 ἑκάτερον κατ' ἄμφω λαμβάνηται καὶ ὡς ἀρχή καὶ ὡς πέρασ· τότε γὰρ
 τὸ μέσον, οἷον τὸ Γ πρὸς τὸ Α, ὡς μὲν πρὸς ἀρχὴν πέρασ γίνεται, ὡς δὲ
 πρὸς πέρασ ἀρχή, καὶ πρὸς τὸ Β ὁμοίως.
 30 Ὅ δὲ Ἀλέξανδρος τοῦ τὸ μέσον πρὸς ἑκάτερον ἄμφω ἐστὶν
 οὕτω μὲν οὐκ ἀξιοῖ ἀκούειν, ψευδὸς εἶναι νομίζων τὸ πρὸς ἑκάτερον ἄμφω
 γίνεσθαι, ἀλλ' ὅτι τὸ μέσον πρὸς ἑκάτερον ἀντιτιθέμενον ὡς ὄν τὸ ἕτερον
 ἀμφοτέρω γίνεται. εἰ δὲ καὶ τῶν ἄκρων ἑκάτερον ὡς ἄμφω ληφθῆ καὶ 20
 ὡς ἀρχή καὶ ὡς πέρασ, οἷον τῆς ἄνωθεν κάτω εὐθείας, καὶ τὸ ἄνω πρὸς
 35 μὲν τὸ ἀπ' αὐτοῦ κινούμενον ἀρχή, πρὸς δὲ τὸ ἐπ' αὐτὸ τέλος, καὶ τὸ
 κάτω ὁμοίως, ἔσται καὶ τὸ μέσον ἄμφω πρὸς ἑκάτερον τῷ λόγῳ· τῷ γὰρ
 ἀριθμῷ ἔν ἐστι. τὰ δὲ ἐν τῇ εὐθείᾳ μεταξὺ τῶν ἄκρων σημεῖα, ἕως ἂν
 ὡς μία καὶ συνεχῆς ἢ εὐθεῖα λαμβάνηται, δυνάμει μόνον ἐστὶ, δυνάμει
 40 ὄντα οὐκ ἂν εἶη μέσα κυρίως. κυρίως γὰρ πᾶν ἐστὶ τὸ κατ' ἐνέργειαν
 ὄν· γίνεται δὲ τὸ μέσον ἐνεργεία, ὅταν τὸ κινούμενον ἐπὶ τῆς εὐθείας κατὰ 25

2 καὶ (post τε) A: del. a 10 fortasse ᾧ (γάρ) 22 ἔστ' A: ὡστ' a 23 τίνων
 aA 28 πρὸς (alt.) supra add. A¹ 34 ἄνω // πρὸς A

τι τῶν ἐν αὐτῇ σημείων διέλη αὐτὴν τῇ ἑαυτοῦ στάσει. ἐκεῖνο γὰρ τὸ 300^r
 σημεῖον, καθ' ὃ ἴσταται τὸ κινούμενον, ἐνεργεῖα καὶ σημεῖον καὶ μέσον
 ἐγένετο, καὶ ἄμφω πρὸς ἐκάτερον τῶν ἄκρων τῷ λόγῳ. ἅμα οὖν στάσις
 τοῦ φερομένου καὶ κατ' ἐνεργεῖαν μέσον, ὃ ἐστὶν ἀρχὴ καὶ πέρασ, καὶ
 5 ἅμα κατ' ἐνεργεῖαν μέσον καὶ στάσις ἐπ' αὐτοῦ. οὔτε γὰρ ἂν ἦν ἀρχὴ
 καὶ πέρασ τὸ αὐτὸ πρὸς ἐκάτερον τῶν ἄκρων, τουτέστιν ἐνεργεῖα μέσον τῷ
 κινουμένῳ, μὴ γενομένης στάσεως ἐπ' αὐτοῦ καὶ διαιρεθέντος τοῦ συνε- 30
 χοῦς ὑπὸ τῆς στάσεως, οὔτε στάσις ἂν ἐγένετο ἐπ' αὐτοῦ μὴ ὡς ἀρχῆς
 αὐτοῦ καὶ πέρατος λαμβανομένου, τουτέστιν ἐνεργεῖα μέσου. ὥστε ἔπειτα
 10 ταῦτα ἀλλήλοις τό τε κατ' ἐνεργεῖαν μέσον καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ στάσις· τὸ
 γὰρ ἓν τι ὄν τῷ ἀριθμῷ δύο γίνεσθαι τῷ λόγῳ ἢ τοῦ κινουμένου στάσις
 δεῖκνυσι, τὸ δὲ συνεχῶς κινούμενον καὶ μηδαμοῦ ἰστάμενον οὔτ' ἂν γε-
 γονέναι ἔν τι καὶ ἀπογεγονέναι ἀπ' αὐτοῦ λέγοιτο (οὐδενὶ γὰρ ὡς πέρατι
 καὶ ἀρχῇ ἐχρήσατο), οὔτ' ἂν μέσον τι ἐνεργεῖα ποιῶτο μενούσης συνεχοῦς 35
 15 καὶ ἀδιαιρέτου τῆς εὐθείας· τὸ γὰρ γενόμενον ἔν τι ἀνάγκη καὶ ἡρεμῆσαι
 τινα χρόνον ἐν αὐτῷ· οὐ γὰρ δυνατόν ἅμα καὶ ἐν τῷ αὐτῷ νῦν γενέσθαι
 τε ἔν τι καὶ ἀπογενέσθαι ἀπ' αὐτοῦ, ὡς ἐρεῖ μετ' ὀλίγον, καὶ ἐλθεῖν τε
 καὶ ἀπελθεῖν· ἅμα γὰρ ἂν εἶη καὶ οὐκ εἶη ἐν τῷ αὐτῷ· ὥστε ἐν ἄλλῳ
 νῦν καὶ ἐν ἄλλῳ. εἰ δὲ τοῦτο, πάντων δὲ δυεῖν νῦν μεταξὺ χρόνος,
 20 τοῦτον ἂν εἶη ἡρεμοῦν ἐν ἐκείνῳ, ἐν ᾧ γέγονε καὶ οὐ ἀπογέγονε. τὸ δὲ
 συνεχῶς κινούμενον γεγονέναι μὲν κατὰ τι τῶν ἐν τῇ εὐθείᾳ σημείων οὐχ 40
 οἶόν τε. εἶναι δὲ ἂν κατὰ ταῦτα λέγοιτο οὐκ ἐν χρόνῳ, ἀλλὰ κατὰ τὰ
 ἐν τῷ χρόνῳ νῦν, ἃ πέρατά ἐστι χρόνου καὶ οὐ χρόνος· οὐ γὰρ εἴ τί
 ἐστὶν ἔν τι, ἐν χρόνῳ ἀναγκαῖον αὐτὸ εἶναι· εἰ γὰρ ἐν χρόνῳ τι εἶη,
 25 καὶ ἡρεμῆσαι ἀνάγκη ἐν αὐτῷ. καθ' ἕκαστον οὖν τῶν νῦν ἐφ' ἐκάστου
 ἐστὶ τῶν ἐπὶ τῆς εὐθείας σημείων. καὶ τὸ Α οὖν τὸ φερόμενον οὔτε γε-
 γονέναι οὔτε ἀπογεγονέναι ἐν τῷ Β, ἀλλὰ μόνον εἶναι ἐπ' αὐτοῦ ἐν τῷ 45
 νῦν, ἀλλ' οὐκ ἐν χρόνῳ τινί· ἀνά λόγον γὰρ ἐστὶν ὡς τὰ μεταξὺ σημεία ἐν
 τῇ εὐθείᾳ, οὕτω τὰ μεταξὺ νῦν ἐν τῷ χρόνῳ. κατὰ τὸ δυνάμει οὖν μόνον
 30 τὸ συνεχῶς κινούμενον ἔν τε τοῖς μεταξὺ σημείοις ἐστὶ καὶ ἐν τοῖς με-
 ταξὺ νῦν.

Εἰπὼν δέ, ὅτι ἐν οὐδενὶ χρόνῳ ἐστὶ τὸ συνεχῶς ἐπὶ τῆς εὐθείας κιν-
 ούμενον κατὰ τι τῶν ἐν τῇ εὐθείᾳ σημείων, προσέθηκε πλὴν οὐ τὸ νῦν
 ἐστὶ διαίρεσις ἴσον λέγων τῷ κυρίως μὲν καὶ καθ' αὐτὸ μὴ εἶναι ἐν
 35 χρόνῳ τὸ κινούμενον συνεχῶς ἐπὶ τῆς εὐθείας κατὰ τι τῶν ἐν αὐτῇ ση- 50
 μείων, κοινότερον μέντοι καὶ κατὰ συμβεβηκὸς δύνασθαι καθ' ἕκαστον τῶν
 σημείων εἶναι λέγεσθαι ἐν χρόνῳ τῷ τῶν νῦν ἕκαστον, καθ' ἃ ἐστὶν ἐφ'

12 τὸ δὲ συνεχῶς] incipiunt hinc Excerpta codicis Marciani 219 f. 350^r sqq., quae eadem
 sunt in Marciano 227 f. 378^v (cf. Praefatio). hinc potissima dumtaxat delibabo sub
 nota Exc. 17 μετ' ὀλίγον] 262^b1 19 ἐν Α Exc.: ὡς α 20 ἡρεμοῦν Α Exc.:
 ἡρεμοῦν τὸν χρόνον α 21 κινούμενον Α Exc.: κιν. καὶ μηδαμοῦ ἰστάμενον α
 22 post τε erasum Α 34 διαίρεσις ἐστὶν collocat Ar. vulg. [praeter EK] τῷ α:
 τὸ Α

ἐκάστου τῶν σημείων τὸ κινούμενον ἐπὶ τῆς εὐθείας, ἐκείνου εἶναι τοῦ 300⁺
 χρόνου, ἐν ᾧ διέξειαι τὴν εὐθείαν. τῷ γὰρ ἐν τῷ νῦν εἶναι, ὅ ἐστι διαί-
 ρεσις τοῦ χρόνου, τοῦτο λέγοιτο ἂν καὶ ἐν τῷ χρόνῳ εἶναι, οὗ τὸ νῦν
 ἐστίν, ἀλλ' οὐ κυρίως· τὸ γὰρ νῦν οὐ μέρος τοῦ χρόνου ἐστίν, ἀλλὰ τομὴ
 5 αὐτοῦ. καθ' ὃ τέμνεται καὶ δύναιται τμηθῆναι ὁ χρόνος. ὡς | γὰρ ἢ 300⁺
 γραμμῆ κατὰ σημείον τῶν ἐν αὐτῇ ὅ ἐστιν ἡμέρες διαιρεῖται, οὕτω καὶ ὁ
 χρόνος κατὰ τὸ νῦν. εἰπὼν δέ, ὅτι τὸ συνεχῶς φερόμενον κατ' οὐδὲν
 τῶν ἐν τῇ γραμμῇ σημείων γίνεται ἢ ἀπογίνεται, δείκνυσι τοῦτο ἐκ τοῦ,
 καθ' ὃ ἂν σημείον γίνηται ἢ ἀπογίνεται, ἴστασθαι αὐτὸ ἀνάγκη. ὥστε
 10 κατὰ πάντα ἀεὶ στήσεται τὸ συνεχῶς κινούμενον, ὅπερ ἀδύνατον. ὅτι γὰρ
 τὸ γινόμενόν που καὶ ἀπογινόμενον ἴσταται, δῆλον ἐκ τοῦ μὴ δύνασθαι τι
 ἐν τῷ αὐτῷ νῦν γενέσθαι τε καὶ ἀπογενέσθαι ἐν τινι· ἅμα γὰρ ἂν εἶη τε
 καὶ οὐκ εἶη ἐν τῷ αὐτῷ· ἐν ἄλλῳ οὖν νῦν καὶ ἐν ἄλλῳ. εἰ δὲ τοῦτο,
 πάντων δὲ τῶν νῦν χρόνος μεταξύ, ἐπεὶ μὴ ἔχεται ἀλλήλων τὰ νῦν, τὸν
 15 μεταξύ τοῦτον χρόνον εἶη ἂν ἡρεμοῦν ἐπὶ τοῦ σημείου, ἐν ᾧ κεῖται γεγο-
 νέναι τε καὶ ἀπογεγονέναι ἀπ' αὐτοῦ. εἰ δὲ καθ' ἕκαστον τῶν ἐν τῇ
 εὐθείᾳ σημείων τοῦτο ποιεῖ (τί γὰρ μᾶλλον ἐπὶ τούτου ἢ ἐπὶ ἐτέρου;) εἶη
 ἂν ἡρεμοῦν ἐπὶ τῆς εὐθείας τὸ συνεχῶς ἐπ' αὐτῆς κινούμενον, οὗ τί 10
 ἂν εἶη ἀλογώτερον; τὸ δὲ ἐν ἄλλῳ ἄρα σημείῳ χρόνου εἶπεν, ὡς ἴσον
 20 τῷ ἐν ἄλλῳ νῦν· τὸ γὰρ νῦν τὸ ἐν τῷ χρόνῳ ἀνὰ λόγον ἐστὶ σημείῳ τῷ
 ἐν τῇ γραμμῇ.

Εἰπὼν δέ, ὅπως ἔχει τὸ συνεχῶς κινούμενον ἐπὶ τῆς εὐθείας, καὶ
 δείξας ὅτι ἐν οὐδενὶ σημείῳ τῶν μεταξύ γίνεται καὶ ἀπογίνεται, ἀλλὰ μόνον
 ἐστὶ κατὰ ταῦτα ἐν τῷ νῦν, 'ὅταν δέ, φησί, τὸ φερόμενον τὸ Α χρῆσθαι
 25 τινι τῶν μεταξύ σημείων ὅσον τῷ Β ὡς μέσῳ. τουτέστιν ὡς ἀρχῇ καὶ τε-
 λευτῇ, τότε ἀνάγκη στήναι ἐν αὐτῷ· ἀνάγκη δὲ ἐκεῖνῳ χρῆσθαι τῷ
 σημείῳ οὕτως, ἀφ' οὗ ἀνακάμπει· ἀνάγκη ἄρα στήναι ἐν ἐκεῖνῳ, ἀφ' οὗ
 ἀνακάμπει. ὅπερ ἐξ ἀρχῆς δείξαι προέκειτο, τὸ δὲ διὰ τὸ δύο ποιεῖν,
 ὥσπερ ἂν εἰ καὶ νοήσειεν, ἴσον ἐστὶ τῷ 'οὕτω γὰρ τὸ ἐν τῷ ἀριθμῷ
 30 δύο ποιεῖ τῇ στάσει.' οὐ γὰρ δὴ διαιρεῖ τὸ σημείον ἀδιαίρετον ἔν, ἀλλὰ
 δις αὐτῷ χρῆται, ποτὲ μὲν ὡς πέρατι ποτὲ δὲ ὡς ἀρχῇ, διὰ τὸ ἴστασθαι
 ἐν αὐτῷ. πῶς δὲ τὸ ἐν δύο ποιεῖ δεικνύς, προσέθηκεν ὥσπερ ἂν εἰ καὶ 20
 νοήσειεν· ἔκειτο γὰρ τὸ οὕτω γινόμενον δύο τῷ λόγῳ γίνεσθαι δύο.
 εἶπεν γὰρ καὶ τῷ μὲν ἀριθμῷ ἓν, τῷ λόγῳ δὲ δύο, τουτέστι τῇ
 35 νοήσει. ὡς γὰρ ὁ τῇ ἐπινοίᾳ τῷ αὐτῷ ὡς δυοὶ χρησάμενος καὶ ποτὲ μὲν
 ὡς πέρασ αὐτὸ λαβών, ποτὲ δὲ ὡς ἀρχήν, οὐ διήρηκε μὲν τὸ φ' κέχρη-
 ται τῷ αὐτῷ πρὸς ἄμφω χρησάμενος, τρόπον δὲ τινα τὸ ἐν δύο τῇ ἐπι-
 νοίᾳ πεποίηκεν, οὕτω καὶ τὸ ἐπιστάν ἐπ' αὐτοῦ καὶ ὡς ἀρχῇ αὐτῷ καὶ
 πέρατι χρησάμενον. δείξας δέ, ὅπως τοῖς μεταξύ τῶν ἄκρων σημείοις χρῆ- 25

2 ἐν ᾧ a Exc.: om. A 4 κυρίως A Exc.: τὸ κυρίως a 8 ἢ πογίνεται A:
 corr. A² 9 γίνεται libri 13 τοῦτο // A 17 ἐπὶ τοῦ ἐτέρου a
 19 εἶπεν a: εἶπον A 30 ποιῆ a 32 ἐν αὐτῷ a: ἐαυτῷ A

ται τὸ συνεχῶς κινούμενον, ὅτι οὐχ ὡς πέρατι καὶ ἀρχῇ τῷ αὐτῷ, ἀλλ' 300^v
 ἔστι καθ' ἕκαστον ἐν τῷ νῦν καὶ ἀχρόνως, ἐπιφέρει, ὅτι οὐκέτι ὁμοίως
 χρῆται καὶ τῷ κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς εὐθείας σημείω καὶ τῷ κατὰ τὸ
 πέρατος· τὰ μὲν γὰρ μεταξὺ σημεία δυνάμει ἦν ἐν τῇ γραμμῇ καὶ εἶδετο
 5 πρὸς τὸ ἐνεργεῖα γίνεσθαι τοῦ διαιρησόντος τῇ στάσει τὴν εὐθείαν. τὰ
 δὲ ἐπὶ τῶν ἄκρων ἐνεργεῖα ἔστι. διὸ καὶ ἀνάγκη τὸ ἐπὶ τῆς εὐθείας κιν- 30
 ούμενον τῆς μὲν ἀρχῆς ἀπογίνεσθαι, ὅταν δὲ κινήθῃ τὴν πᾶσαν ἐπὶ τοῦ
 πέρατος γίνεσθαι· καὶ ἀνακάμπτη, δεήσει ἀπογενέσθαι ἀπὸ τούτου, ἐν ᾧ
 γέγονε. τὸ δὲ γεγονός ἐν τινι καὶ ἀπογεγονὸς ἀπ' αὐτοῦ ἀνάγκη ἐν αὐτῷ
 10 ἡρεμεῖναι τὸν μεταξὺ τῶν νῦν χρόνον, τοῦ τε ἐν ᾧ ἐγένετο ἐν αὐτῷ καὶ
 τοῦ ἐν ᾧ ἀπεγένετο ἀπ' αὐτοῦ. ὥστε πᾶν τὸ ἀνακάμπτον ἀνάγκη ἡρεμεῖν
 ἐν τῷ τελευταίῳ, ἀφ' οὗ ἀνακάμπτει. τοῦτο μὲν οὖν ἔστι τὸ δεκνόμενον.
 ὁ δὲ ἀγαγὼν τὸν λόγον ἐπὶ τούτῳ, ὅτι τὸ ἐπὶ τῆς εὐθείας κινούμενον ἀπο- 35
 γίνεται μὲν τῆς ἀρχῆς, γίνεται δὲ ἐν τῷ πέρατι πρὸ τοῦ τὸ ἐπόμενον τούτῳ
 15 θεῖναι, ὅτι ἀνακάμπτον ἀπὸ τοῦ πέρατος ἀνάγκη αὐτὸ πρῶτον ἡρεμεῖν ἐν
 αὐτῷ, ἀπορίαν τινὰ δοκοῦσαν ἀπορῆσθαι λύει τοῖς νῦν εἰρημένους καὶ δε-
 δειγμένους προσχρώμενος.

p. 262b8 Διὸ καὶ πρὸς τὴν ἀπορίαν τοῦτο λεκτέον ἕως τοῦ ἀλλὰ
 ἀνάγκη ἔσται ἴστασθαι.

20 Δείξας, ὅτι τὸ γινόμενον ἐν τινι καὶ ἀπογινόμενον ἀπ' αὐτοῦ ἀνάγκη 45
 ἔχει στῆναι ἐν αὐτῷ, ἀπορίαν πρὸς τοῦτο φερομένην ἐπάγει, καὶ λύει τὴν
 ἀπορίαν τὸ ἀδιορίστως ἐν αὐτῇ ληφθὲν διοριζόμενος. καὶ ἡ μὲν ἀπορία
 βραχέως καὶ ἀσαφῶς ὑπ' αὐτοῦ τεθεῖσα τοιοῦτον ἔχει τὸ κεφάλαιον· εἰ
 ἀνάγκη τὸ γινόμενον ἐν τινι καὶ ἀπογινόμενον ἀπ' αὐτοῦ χρόνον τινὰ ἡρε-
 25 μεῖν ἐν αὐτῷ, συμβήσεται τὰ ἴσοταχῶς κινούμενα ἐπὶ ἴσων εὐθειῶν ἅμα
 ἀρξάμενα κινεῖσθαι οὐχ ἅμα διέναι τὰς ἴσας εὐθείας, ὅπερ ἄτοπον· ὥστε 50
 καὶ τὸ ἡγούμενον ἄτοπον τὸ τὸ γινόμενον ἐν τινι καὶ ἀπογινόμενον χρόνον
 τινὰ ἡρεμεῖν. τὸ δὲ εἰρημένον ἄτοπον συμβαίνει, ἐὰν τῶν ἴσοταχῶς κιν-
 οουμένων τὸ μὲν ληφθῆ γεγονέναι καὶ ἀπογεγονέναι κατὰ τι τῶν μεταξὺ
 30 σημείων, τὸ δὲ μὴ ληφθῆ. ἐὰν γὰρ ἦ δύο τινὰ ἴσοταχῶς κινούμενα, οἷον
 τὰ Α Δ ἐπὶ δύο τινῶν εὐθειῶν ἴσων τῆς τε Ε καὶ τῆς Ζ, ληφθῆ δὲ τὸ
 Α τὸ ἐπὶ τῆς ΕΓ ἐν τινι τῶν μεταξὺ τοῦ Ε καὶ τοῦ Γ σημείων, οἷον τῷ
 Β [οἷον] μὴ μόνον ὄν, ἀλλὰ καὶ γινόμενον καὶ ἀπογινόμενον, εἰ τὸ γε- 30Γ^r
 γονὸς ἐν τινι καὶ ἀπογεγονὸς χρόνον τινὰ τὸν μεταξὺ τῶν δύο νῦν, τοῦ τε
 35 ἐν ᾧ γίνεται καὶ τοῦ ἐν ᾧ ἀπογίνεται, ἡρεμεῖν ἀνάγκη, ἀκολουθήσει τὸ
 θᾶττον τὸ Δ τὴν ΖΗ εὐθείαν κινεῖσθαι τὸ ἴσοταχῆς τε ὄν τῷ Α καὶ ἅμα

5 γίνεσθαι A: γενέσθαι a Exc.

6 ἀνάγκη Exc.: ἀναγκαίως aA

8 δεήσει τὸν

ὅμοιον τρόπον Exc.

14 πρὸ τοῦ a: πρὸ τούτου A

19 ἔσται A (Arist. praeter FK):

om. a

21 ἔχει /// A

30 schema (sed falsum) appinxit A

32 τὸ A: om. a

33 οἷον A: del. a

μόνον a: μένον A

ἡρμημένον τῆς κινήσεως. τοῦτο δὲ συνέβη διὰ τὸ ἐπὶ μὲν τοῦ Α λαβεῖν 30⁺
 τὸ καὶ γεγονέναι καὶ ἀπογεγονέναι ἐπὶ τινος τῶν μεταξὺ τῶν ΕΓ σημείων,
 ἐπὶ δὲ τοῦ Δ μὴδὲν τοιαῦτα προσλαβεῖν. ἀλλὰ συνεχῆ τὴν κίνησιν ἔδωκεν. 5
 ὥστε καὶ τὰ μεταξὺ τῶν ΖΗ σημεία δυνάμει εἶναι, καὶ τὸ Δ συνεχῶς κι-
 5 νούμενον εἶναι μόνον ἐπὶ τῶν σημείων, ἀλλὰ μὴ γίνεσθαι καὶ ἀπογίνεσθαι.
 εἰ οὖν οὕτω καὶ τὸ Α τὸ ἰσοταχῆς τῷ Δ ληφθεῖν συνεχῶς κινούμενον,
 οὐκέτι ἐπακολουθεῖ τὸ θᾶττον τὸ Δ διεξελθεῖν τὴν ΖΗ ἢ τὸ Α τὴν ΕΓ·
 ἀμφοτέρω γὰρ ὁμοίως διεξέρχεται ὄντα ἐν τοῖς μεταξὺ σημείοις τοῖς δυ-
 νάμει, ἀλλ' οὐχὶ τοῦ ἐτέρου γινομένου ἔν τινι αὐτῶν καὶ ἀπογινομένου·
 10 οὐ γὰρ ἀνάγκη τὸ ἐν τινι ὄν καὶ γίνεσθαι ἐν αὐτῷ καὶ ἀπογίνεσθαι, ὅπερ 10
 ὁ ἀπορῶν λόγος ἐπὶ τοῦ ἐτέρου τῶν κινουμένων τοῦ Α λαβῶν συνῆγεν τὸ
 μὴ ἀληθῶς ἀποδοεῖσθαι τὸ ἡρμεῖν μεταξὺ χρόνον τινὰ τὸ γινόμενον καὶ
 ἀπογινομένον. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης λαβῶν γραμμὰς τὴν ΕΓ καὶ ΖΗ * * *
 τὴν τὸ Ζ. ἀσάφης δὲ ὄν τὸ ἐπὶ τοῦ Δ ῥηθὲν (τὸ γὰρ πρότερον ὀρμησαν
 15 καὶ ἀπελθὼν πρότερον ἐλθεῖν ἀνάγκη) καλῶς ὁ Ἀλέξανδρος ἐσαφῆμισεν·
 “οὐ γὰρ τοῦτο λέγει, ὅπερ ἂν τις ὑπολάβοι, ὅτι οὐχ ἅμα ἤρξαντο
 τοῦ κινεῖσθαι τὸ Α καὶ τὸ Δ· καὶ γὰρ καὶ κεῖται ἅμα ἀρχόμενα, καὶ εἰ 15
 μὴ ἅμα ἀρχοῖτο, οὐδὲν ἂν ἄτοπον εἶη τὸ συναγόμενον, ἀλλ' ὁ λέγει τοῦτό
 ἐστὶ, τὸ Α καὶ τὸ Δ ὁμοῦ ἀρξάμενα ἀπὸ τοῦ Ε καὶ Ζ, ἰσοταχῶς φερό-
 20 μενα ἔρχεται, τὸ μὲν Α ἐπὶ τὸ Β, τὸ δὲ Δ ἐπὶ τι ἄλλο σημείον, ἀνά
 λόγον ὄν τῷ Β ἐν τῇ ΖΗ εὐθείᾳ καὶ τὸ ἴσον διεστηκὸς ἀπὸ τοῦ Ζ, ὃ
 διεστήκει τὸ Β ἀπὸ τοῦ Ε. ἀπὸ δὲ τούτων τῶν σημείων, τοῦ τε Β καὶ
 τοῦ ἀνά λόγον αὐτῷ ἐν τῇ ΖΗ εὐθείᾳ, οὐκέτι ἅμα ἀποχωροῦσι τὸ τε Α
 25 καὶ τὸ Δ, διότι τὸ Α γινόμενον καὶ ἀπογινομένον ἐν τῷ Β ὑποτεθὲν 20
 25 ἀνάγκη καὶ ἡρμηκέναι ἐν αὐτῷ, τὸ δὲ Δ μὴ ὑποτεθὲν γίνεσθαι ἐν τῷ
 ἀνά λόγον τῷ Β σημείῳ, ἀλλ' εἶναι μόνον ἐν τοῖς δυνάμει σημείοις συνε-
 χῶς ἐπὶ τῆς εὐθείας κινούμενον οὐκ ἀνάγκη ἡρμεῖν. ἅμα οὖν ἐλθόντα
 ἐπὶ τὰ ἀνά λόγον σημεία οὐχ ἅμα ἀποχωρεῖ τὸ τε ἡρμεοῦν καὶ τὸ μὴ
 ἡρμεοῦν, ἀλλὰ τὸ μὴ ἡρμεοῦν πρῶτον· ἰσοταχῶν δὲ ὄντων ἀνάγκη τὸ
 30 πρότερον ἀπελθὼν ἀπὸ τοῦ μέσου, εἰ τύχοι, πρότερον ἐλθεῖν ἐπὶ τὸ τέλος.”
 καὶ τὴν αἰτίαν αὐτὸς εἶπεν διὰ τοῦ οὐχ ἅμα ἄρα γέγονε τὸ Α ἐπὶ 25
 τῷ Β καὶ ἀπογέγονεν ἀπ' αὐτοῦ· οὐ γὰρ ἅμα γέγονε τὸ Α ἐπὶ τῷ
 Β καὶ ἀπογέγονεν ἀπ' αὐτοῦ, διότι καὶ ἡρέμησεν ἐν αὐτῷ· ὑστερίζειν ἄρα
 αὐτὸ ἀνάγκη· εἰ γὰρ ἅμα, οὐχ ὑστεριεῖ. ἀνάγκη δὲ ὑστερίζειν διὰ τὸ
 35 ἡρμεῖν ἐν τῷ Β. καὶ ἐκεῖνο δὲ πρὸ τούτων τῶν ῥητῶν ἀσάφειαν ἔχει
 τινὰ ἅμα δὲ εἶη τὸ Α ἐπὶ τῷ Β σημείῳ καὶ τὸ Δ φέροιτο ἀπὸ
 τῆς Ζ ἄκρας πρὸς τὸ Η. πῶς γὰρ ἅμα τὸ Α ἐπὶ τῷ Β καὶ τὸ Δ
 φέροιτο ἀπὸ τῆς Ζ ἄκρας, εἴπερ ἅμα ἤρξαντο τὸ μὲν Α ἀπὸ τοῦ Ε, τὸ 30

2 σημείων scripsi: σημείων aA

ὅ τοιοῦτον a

11 κινουμένων, ω in rasura A

13 λαβῶν A: ἔλαβε a

lacunam statui fortasse sic explendam: τὴν μὲν ΕΓ συντό-

μως ἐκάλεσεν τὴν τὸ Ε, τὴν δὲ ΖΗ. aliter totum enuntiatum formavit a: ὁ δὲ α. ἔλαβε

γραμμὰς ε̄ μὲν τὴν τὸ ε̄γ, ζ̄ δὲ τὴν τὸ ζ̄η

23 ἀναλόγου a

31 ἅμα ἄρα aA et

Arist. eodd. E²K: ἄρα ἅμα Ar. E¹ et vulg.

34 αὐτὸ om. a

δὲ Δ ἀπὸ τοῦ Ζ; ἀλλ' ἔοικεν λέγειν· ὅτε τὸ Α ἐπὶ τῷ Β σημείῳ ἤρθε· 301^r
 μαι, τότε τὸ Δ ἀπὸ τῆς Ζ ἄκρας πρὸς τὸ Η συνεχῶς κινούμενον φέρεται,
 καὶ οὐκ ἤρμεῖ που ὡς τὸ Α κατὰ τὴν ὑπόθεσιν.²

p. 262^b17 Οὐκ ἄρα θετέρον, ὅτε τὸ Α ἐγένετο κατὰ τὸ Β ἕως τοῦ
 5 ἐνταῦθα μὲν οὖν οὕτω λέγειν ἀδύνατον ἐπὶ τοῦ συνεχοῦς. 35

Ἐνταῦθεν ἡ ἀρχὴ τῆς λύσεως ἀπὸ τῶν ἤδη δεδειγμένων ἐπιχει-
 ροῦσα. λέγει δέ, ὅτι οὐ χρὴ τιθέναι τὸ Α κινούμενον ἐπὶ τῆς ΕΓ γεγο-
 νέναι ἐν τῷ Β ὅλως, ὥστε λέγειν, ὡς ὁ ἀπορῶν ἔλεγεν, ὅτι ὅτε τὸ Α
 ἐγένετο κατὰ τὸ Β, τότε τὸ Δ ἅμα ἀπὸ τοῦ Ζ ἄκρου κινεῖσθαι. εἰ γὰρ
 10 ἐγένετο ἐπὶ τοῦ Β τὸ Α, καὶ ἀπεγένετο ἂν ὄντως ἀπ' αὐτοῦ καὶ οὐχ ἅμα
 ἅμφω, ἀλλ' ἦν τις χρόνος μεταξύ καὶ ἡρεμία, καὶ ὁ ἀπορῶν λόγος ἰσχυρὸς 40
 ἂν εἴη. ἀλλ' εἰ συνεχῆς ὁμοίως ἡ κίνησις ἦν καὶ τοῦ Α ὥσπερ τοῦ Δ,
 καὶ τὸ Α ἐν τῷ Β οὔτε ἐν χρόνῳ οὔτε γενήσεται ὅλως ἐν τῷ Β, ἀλλὰ
 ἀντὶ τοῦ γενέσθαι ἔσται, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐν χρόνῳ ἐν τῷ νῦν. τὸ γὰρ
 15 συνεχῶς κινούμενον ἔστι μὲν καθ' ἕκαστον τῶν δυνάμει τέως σημείων, καὶ
 ἔστιν οὐκ ἐν χρόνῳ, ἀλλ' ἐν τῷ νῦν, ὃ ἔστι πέρας χρόνου. διὸ οὔτε γί-
 νεται ἐν τινι τῶν τοιούτων οὔτε ἀπογίνεται, ὥστε ἐπὶ μὲν τῆς συνεχοῦς
 κινήσεως τῆς ἐπὶ συνεχῶς μεγέθους γινομένης ἀδύνατον λέγειν, γίνεσθαι 45
 20 ἔστιν ἐνεργεία τι τούτων τῶν σημείων, ἀλλὰ δυνάμει μόνον.

p. 262^b22 Ἐπὶ δὲ τοῦ ἀνακάμπτοντος ἕως τοῦ ἐκεῖ γὰρ ἂν ἅμα 50
 εἴη καὶ οὐκ εἴη ἐν τῷ αὐτῷ νῦν.

Δείξας, ὅπως ἐπὶ τοῦ συνεχῶς κινουμένου οὐκ ἔστι λέγειν τὸ γίνεσθαι
 καὶ ἀπογίνεσθαι, ἐπάγει ὅτι ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τὸ πέρας ἐλθόντος καὶ ἀνακάμ-
 25 πτοντος ἀνάγκη λέγειν τὸ γεγονέναι τε αὐτὸ ἐν τῷ πέρατι καὶ ἀπογεγο-
 νέναι· οὐκέτι γὰρ τὸ πέρας τῆς εὐθείας δυνάμει ἔστιν ὡς ἦν τὰ μεταξὺ,
 ἀλλ' ἔστιν ἐνεργεία. διὸ καὶ γενέσθαι ἐν τῷ πέρατι ἀνάγκη, καὶ ἀπογε-
 νέσθαι ἀπ' αὐτοῦ. καὶ δείκνυσι τοῦτο πάλιν διὰ τῆς τῶν στοιχείων ἐκ-
 θέσεως, ἐναλλάξας, ὡς φησιν ὁ Ἀλέξανδρος, τὰ στοιχεῖα, καὶ ποιήσας 301^v
 30 νῦν τὸ Η κινούμενον, ὥσπερ πρότερον τὸ Δ, καὶ τὸ Δ πέρας νῦν τῆς εὐ-
 θείας, ὥσπερ πρότερον ἦν τὸ Η. καὶ λέγει, ὅτι τὸ Η ἐλθὼν ἐπὶ τὸ πέρα-
 ρας τὸ Δ, ἔταν ἀνακάμψη πάλιν ἀπ' αὐτοῦ, τῷ ἐνὶ σημείῳ ὡς δυσὶν (ὡς
 γὰρ ἀρχῇ καὶ πέρατι) κέχρηται, τοῦτο δὲ ἦν τὸ γενέσθαι καὶ ἀπογενέ-
 σθαι. διὸ ἐξ ἀνάγκης δεῖ αὐτὸ τὸν μεταξύ χρόνον τῶν νῦν, τοῦ τε ἐν φ' 5
 35 ἐγένετο ἐν τῷ πέρατι τῷ Δ καὶ τοῦ ἐν φ' ἀπεγένετο, ἀνακάμψαν ἀπ'

2 συνεχῶς κινούμενον post ἄκρας ponit a
 τοῦ aA Ar. vulg.: τῆς Arist. codd. EFK
 τῷ a 32 ἀπ' αὐτοῦ om. a

5 ἀδύνατον οὕτω λέγειν a ex Ar.

9 ἐγένετο A: ἐγίνετο a 19 τῶν A:

33 πέρατι a: πέρασι A

αὐτοῦ ἡρεμῆσαι. οὕτω μὲν ὁ Ἀλέξανδρος τὴν ἐναλλαγὴν τῶν στοιχείων 301^v
 ἐξεθέσαστο. μήποτε δὲ τὸ Δ τὸ κινούμενον ὡσπερ πρότερον ἐπ' ἄκρου
 τέθεικε τῆς ΖΗ εὐθείας, ἵνα ἀπὸ τοῦ ἄκρου κινούμενον αὐτὸ λάβῃ, οὕτω
 καὶ νῦν ἐν τῷ ἄκρῳ φυλάξας ἀντὶ τοῦ ἄκρου τῆς εὐθείας αὐτὸ παρέλαβεν,
 τὸ δὲ Η, ὃ πέρας ἦν τῆς εὐθείας πρότερον ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τῆς εὐθείας,
 τοιούτεστιν ἐπὶ τὸ Δ κινούμενον ἔλαβεν, ἵνα τὴν ἀνάκαμψιν ἐν τῇ ἀρχῇ 10
 ποιήσας τὴν ἀρχὴν ἅμα καὶ ὡς πέρας λάβῃ, ὡς εἴ γε τὸ πέρας ἅμα καὶ
 ὡς ἀρχὴν ἐβούλετο λαβεῖν, τὸ Δ ἂν ἐπὶ τὸ Η ἐκίνησεν. ὅτι δὲ μὴ ἅμα
 οἷόν τε αὐτὸ γηρονέαι ἐν τῷ Δ καὶ ἀπογηρονέαι ἀπ' αὐτοῦ, εἰδείξεν εἰπών·
 10 ἐκεῖ τε γὰρ ἂν ἅμα εἴη καὶ οὐκ εἴη ἐν τῷ αὐτῷ νῦν. τὸ γὰρ
 γηρονός ἐν τινὶ καὶ ἀπογηρονός, ὅτε μὲν γέγονεν ἐν αὐτῷ, ἔστιν ἐν αὐτῷ,
 ὅτε δὲ ἀπογέγονεν καὶ ἀπελήλυθεν ἀπ' αὐτοῦ, οὐκέτι ἔστιν ἐν αὐτῷ. εἰ
 οὖν λέγοι τις ἐν τῷ νῦν τῷ ἀδιαιρέτῳ γηρονέαι τέ τι ἐν τινὶ καὶ ἀπογε- 15
 γονέαι, ἅμα ἂν καὶ ἐν τῷ αὐτῷ νῦν λέγοι εἶναι τε ἐν τῷ αὐτῷ τι καὶ
 15 μὴ εἶναι, καθ' ὅσον μὲν γέγονεν, εἶναι, καθ' ὅσον δὲ ἀπογέγονε,
 μὴ εἶναι.

p. 262^b28 Ἀλλὰ μὴν τὴν γε πάλαι λύσιν οὐ λεκτέον ἕως τοῦ
 οὐκ ἄρα ἐνδόχεται συνεχῆ κίνησιν αἰδίον εἶναι ἐπὶ τῆς εὐθείας. 20

Λύων τὴν ἀπορίαν τὴν λέγουσαν, ὅτι εἰ τὸ Α γηρονός ἔσται ἐν τῷ
 20 Β καὶ ἀπογηρονός, τὸ δὲ γινόμενον καὶ ἀπογινόμενον μεταξὺ ἴστανται, συμ-
 βαίνει τὸ Δ ἴσοσταχὲς ὄν τῷ Α τὴν ΖΗ εὐθεῖαν ἴσην οὖσαν τῇ ΕΓ' θά-
 τον διέναι ἥπερ τὸ Α τὴν ΕΓ', ὅπερ ἄτοπον (τὰ γὰρ ἴσοσταχῆ τὰς ἴσας
 ἐν ἴσῳ χρόνῳ δίδεισι), ταύτην οὖν λύων τὴν ἀπορίαν ἔλεγεν, ὅτι τὸ Α οὐ 25
 γίνεταί ἐν τῷ Β καὶ ἀπογίνεταί ἐν χρόνῳ, ἀλλ' ἦν ἐν αὐτῷ ἐν τομῇ
 25 χρόνου καὶ οὐκ ἐν χρόνῳ, διότι μὴδὲ ἔστιν ἐνεργεία ἐν τῷ συνεχεῖ τὰ
 σημεῖα, ἀλλὰ δυνάμει. οὐ γὰρ οὖν, φησί, τὸ αὐτὸ λέγειν ἐπὶ τῶν ἀνα-
 καμπτόντων, ὅτι ἔστι μὲν ἐν τῷ νῦν κατὰ τὸ Δ, οὐ μὴν καὶ γέγονεν ἐν
 αὐτῷ ἢ ἀπογέγονεν ἀπ' αὐτοῦ. ἐνεργεία γὰρ τοῦτο ἔστιν ἥδη καὶ οὐ
 δυνάμει, ὡς τὰ μεταξὺ τῆς τε ἀρχῆς καὶ τοῦ πέρατος. καὶ τούτου πίστιν 30
 30 κομίζει τὸ ἀνάγκη εἶναι τὸ κινούμενον ἐπὶ τι ἐλθεῖν ποτε ἐπ' αὐτὸ ἐνερ-
 γεία ὄν ἥδη τέλος καὶ οὐ δυνάμει, οἷα ἦν, ὅτε ἐκινεῖτο ἐπ' αὐτὸ τὸ κι-
 νούμενον τὰ μεταξὺ. ταῦτα γὰρ δυνάμει τέλη ἦν, διότι τὸ κινούμενον
 ἐδύνατο καὶ ταῦτα ἐνεργεία ποιεῖν ἐπιστάν ἐν αὐτοῖς καὶ διελθὼν τὴν συνέ-
 35 οὔδενι τῶν μεταξὺ χρήται ὡς ἐνεργεία ὄντι. δεῖ δὲ ἀφικέσθαι ποτὲ καὶ
 ἐπὶ τὸ πέρας καὶ ἐνεργεία ἐν αὐτῷ γενέσθαι ὄντι καὶ αὐτῷ ἐνεργεία, ἀλλ' 35
 οὐ δυνάμει ὡς τὰ πρὸ αὐτοῦ. ὡς γὰρ ἔστι τὰ ἐν τῷ ὑποκειμένῳ ση-

3 τέθηκε α 11 γηρονός Δ: corr. Α¹ 18 αἰδίον εἶναι Δ: εἶναι αἰδίον α (illum ordi-
 nem Arist. codd. FH, hunc Ε²K tenet; ἴδιον (sic) post εὐθείας Ε¹, cf. Simpl. p. 1288,29)

25 μὴδὲ Δ: μὴ α

31 τὸ Δ: δὲ α

33 διελθὼν Δ: corr. Α¹

μεῖα, οὕτω καὶ τὸ συνεχῶς ἐπ' αὐτοῦ κινούμενον ἐν αὐτοῖς γίνεται. ἐν 301v
μὲν τοῖς δυνάμει οὔσι δυνάμει, ἐν δὲ τοῖς ἐνεργείᾳ ἐνεργείᾳ.

Οἶδεν δὲ καὶ ἄλλην γραφὴν ὁ Ἀλέξανδρος, ἣν καὶ προηγουμένως ἀνα-
γράφει αὐτός, τὴν ἐν τοῖς πολλοῖς βιβλίοις φερομένην, ἣν ἐξηγησάμενος
5 πέπαυμαι, ὡς ἑτέραν παραγράφων. ἔχει δὲ ἡ ἄλλη οὕτως· ἀνάγκη γὰρ
ἐπὶ τέλος ἐλθεῖν τὸ ἐνεργείᾳ ὄν δυνάμει. λέγει δὲ ἄν, ὅτι τὸ κι- 40
νούμενον τέως ὄν δυνάμει ἐν τῷ τέλει, ἕως ἂν κινήται, ἀνάγκη ἐπὶ τέλος
ἐλθεῖν τὸ ἐνεργείᾳ ὄν ἥδη τέλος, ὅταν ἐπ' αὐτοῦ γένηται, τὸ δὲ ἐν τῷ
ἐνεργείᾳ τέλει γινόμενον ἐν τῷ κατ' ἐνέργειαν σημείῳ γίνεται ἐν χρόνῳ,
10 καὶ οὐκ ἐν τομῇ χρόνου. ἀνάγκη γὰρ τὸ κινούμενον ἀνακάμπτον ἀπ' αὐ-
τοῦ, ὅταν μὲν ἐπ' αὐτὸ κινήται, ὡς τελευτῇ αὐτῷ χρήσασθαι, ὅταν δὲ
ἀπ' αὐτοῦ, ὡς ἀρχῇ, τοῦ δὲ πέρατος καὶ τῆς ἀρχῆς ἡρεμίαν ἀνάγκη
μεταξὺ γενέσθαι. ὡς δὲ ἡ εὐθεία, φησὶν, ἐφ' ἧς κινεῖται τὸ κινούμενον, 45
τὸ αὐτὸ πέρας ἔχει καὶ ἀρχήν, οὕτω καὶ τὴν κίνησιν ἔχειν ἀνάγκη τὴν
15 κάτωθεν ἄνω γινομένην καὶ ἄνωθεν κάτω· καὶ ταύτης γὰρ τὸ ἄνω πέρας
ἐστὶ καὶ ἀρχή.

Δεῖξας δὲ πολυειδῶς, ὃ προσέθετο, ὅτι τὰ ἀνακάμπτονα ἀνάγκη με-
ταξὺ ἴστασθαι, καὶ ὅτι τὰ ἐπὶ τῆς εὐθείας κινούμενα ἀνάγκη ἀνακάμπτειν,
εἰ μὴ παύοιτο ἐπὶ τοῖς πέρασι γινόμενα, συμπεριαινόμενος τὰ εἰρημένα τὸν
20 ὄλον συντόμως ἐκτίθεται συλλογισμόν ἔχοντα οὕτω· τὰ ἐπὶ τῆς εὐθείας 50
ἐπιμόμως κινούμενα ἀνακάμπτει· τὰ ἀνακάμπτονα ἴσταται μεταξὺ· τὰ
ἴσταμένα μεταξὺ οὐ κινεῖται συνεχῇ κίνησιν· τὰ ἄρα ἐπὶ τῆς εὐθείας κι-
νούμενα οὐ κινεῖται συνεχῇ κίνησιν οὔτε αἰδίον. αὐτὸς δὲ τὰς δύο προτά-
σεις τὴν τε λέγουσαν, ὅτι τὸ ἐπ' εὐθείας κινούμενον ἀνακάμπτει, καὶ τὴν
25 λέγουσαν, ὅτι τὸ ἀνακάμπτον ἴσταται, συνελὼν εἰς τὸ ἀνάγκη ἄρα στή-
ναι τὸ ἀνακάμπτον ἐπὶ τῆς εὐθείας καὶ παραλιπὼν ὡς σαφῆ τὴν
λέγουσαν, ὅτι τὰ ἴσταμένα οὐ κινεῖται συνεχῇ | κίνησιν, τὸ συμπέρασμα 302r
ἐπήγαγεν τὸ λέγον 'οὐκ ἄρα ἐνδέχεται τὴν ἐπὶ τῆς εὐθείας κίνησιν συνεχῆ
εἶναι καὶ αἰδίον.'

30 p. 263a4 Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον ἀπαντητέον καὶ πρὸς τοὺς ἐρω-
τῶντας τὸν Ζήνωνος λόγον ἕως τοῦ ἐὰν μὴ μίαν ἀριθμῆ τὴν 20
συνεχῆ, ἀλλὰ δύο ἡμισείας.

Δεῖξας, ὅτι ἐν τῷ συνεχῆι τὰ μεταξὺ τῶν ἄκρων σημεία δυνάμει ἐστὶ
καὶ οὐκ ἐνεργείᾳ καὶ διὰ τοῦτο τὸ κινούμενον συνεχῶς ἐπὶ τοῦ συνεχοῦς
35 οὔτε γίνεται κατὰ τι αὐτῶν οὔτε ἀπογίνεται ἀπ' αὐτῶν, ὡς ἐὰν τοῦτο
ποιήσῃ, διήρηκε τὸ συνεχές, τούτῳ φησὶ δεῖν χρῆσθαι καὶ πρὸς τοὺς
ἐρωτῶντας τὸν Ζήνωνος λόγον. περὶ δὲ τῶν Ζήνωνος τοῦ Ἐλεάτου λό- 25
γων, οὓς ἡρώτα γυμνάζων τοὺς προσδιαλεγομένους, καὶ δεικνύουσι δοκῶν,

4 post ἦν add. καὶ a
ἐπὶ A 32 ἡμισείας a

11 αὐτῷ A: αὐτὸ a

14 ἔχειν] ἔχει a

24 ὅτι a:

ὅτι οὐκ ἔστι κίνησις, εἶπεν αὐτὸς ἐν τῇ Ζ' τῆσδε τῆς πραγματείας, ὅτι 302^a
 τέτταρές εἰσι καὶ τίνες, καὶ πρὸς ἕκαστον οἰκειῶς ἐνέστη. τῶν δὲ τεττά-
 ρων ἐκεῖνων λόγων ἓνα προχειρισάμενος νῦν ὑπομιμνήσκει μὲν ἡμᾶς τῆς
 τότε βηθείης λύσεως αὐτοῦ. λέγει δὲ ὅτι προσφύστερον κινήσεται μάλλον
 5 ἀπὸ τῶν προσεχῶς δεδειγμένων. ἦν δὲ ὁ μὲν ὑπὸ Ζήνωνος λεγόμενος 30
 λόγος, οὗ νῦν μνημονεύει, τοιοῦτος· 'εἰ ἔστι κίνησις, ἔσται τι τὸ ἐν πεπε-
 ρασμένῳ χρόνῳ ἄπειρα διελθυθὸς· τῆ γὰρ ἐπ' ἄπειρον εἶναι τὴν διχο-
 τομίαν ἐν παντὶ συνεχεῖ ἔσται ἄπειρα ἡμίση τῆ πᾶν μῦριον αὐτοῦ ἡμισυ
 ἔχειν. ἔσται δὲ τὸ κεινημένον τὴν πεπερασμένην τὰ ἄπειρα ἡμίση διε-
 10 λθυθὸς ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ, ἐν ᾧ διήλθε τὴν πεπερασμένην. προσ-
 λαμβάνων δὲ τὸ ἀντικείμενον τοῦ ἐν τῷ συνημμένῳ ἐπομένου τὸ μὴ
 δύνασθαι τι ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ ἄπειρά τινα διεξελθεῖν, διότι οὐδὲ 35
 διεξελθεῖν ὄλως οἶόν τε τὰ ἄπειρα, ἀνήρει τὸ εἶναι κίνησιν.' οὕτω μὲν
 οὖν ὁ Ζήνων. τινὰς δὲ ἄλλως ἐρωτᾶν αὐτόν φησι λέγοντας· 'εἰ ἔστι κί-
 15 νησις, ἐπεὶ ἔστιν ἄπειρα ἡμίση ἐν τῷ παντὶ συνεχεῖ, τὸ κινούμενον ἐπὶ
 τοῦ συνεχοῦς δύνατον καθ' ἕκαστον ἡμισυ ἀριθμῆναι. τούτου δὲ γινομένου,
 ὅταν τὸ κινούμενον διελθυθὸς ἦ τὸ πεπερασμένον μέγεθος, ἔσται ὁ
 ἀριθμῶν ἄπειρα ἡμίση ἡριθμηκῶς. εἰ οὖν τοῦτο ἀδύνατον τὸ ἀριθμῆσαι
 τὰ ἄπειρα, ἀδύνατον ἂν εἶη καὶ τὸ ᾧ τοῦτο ἔπεται, εἶπετο δὲ τῷ κίνησιν 40
 20 εἶναι.' ἀλλὰ τότε μὲν ἐνιστάμενος πρὸς τὸν Ζήνωνος λόγον ὡς ἄτοπον
 ἐπάγοντα τῷ εἶναι κίνησιν τὸ ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ ἄπειρα τὸ κινούμενον
 ἡμίση διεξίναί ἔλεγε μὴ ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ τὰ ἄπειρα διεξίναί, ἀλλ'
 εἶπερ ἄρα διεξείσιν, ἄπειρον εἶναι καὶ τὸν χρόνον. ὡς γὰρ τὸ μέγεθος
 ἄπειρα ἡμίση ἔχει, οὕτω καὶ ὁ χρόνος. ὁμοίως γὰρ ἄμφω συνεχῆ τέ
 25 ἐστὶ καὶ ἐπ' ἄπειρον διαιρετά. οὐκ ἐν πεπερασμένῳ οὖν τὰ ἄπειρα διε-
 λεύσεται, ἀλλ' ἐν τοῖς ἀπείροις τὰ ἄπειρα. ταύτην δὲ τὴν λύσιν, ἣ τότε 45
 ἐχρήσατο, λέγει πρὸς μὲν τὸν ὡς ἄτοπον ἐπιφέροντα τὸ ἐν πεπερασμένῳ
 χρόνῳ ἄπειρα διέναι αὐτάρκως ἔχειν (οὐ γὰρ ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ τὰ
 ἄπειρα, ἀλλ', εἶπερ ἄρα, ἐν ἀπείροις διὰ τὸ ὁμοίως ἐν ἀμφοτέροις τὸ
 30 ἄπειρον εἶναι καὶ ἐν τῷ μεγέθει καὶ ἐν τῷ χρόνῳ, ὥστε οὐδὲν ἄτοπον
 ἔπεται), πρὸς δὲ γε τὸ πρᾶγμα αὐτὸ καὶ τὴν κατ' αὐτὸ ἀλήθειαν
 οὐκέτι αὐτάρκως ἔχειν οὐδὲ ἀληθῶς ὑπαντᾶν. οὐ γὰρ ταυτὸν ἐστὶν ἐν-
 στήναι τε πρὸς ψευδῆ λόγον καὶ τὸ ἀληθές. ὅπως ἔχει, δεῖξαι· δύναται 50
 γὰρ τις καὶ ψευδέσι τισὶ προσχρησάμενος κωλύσαι πρόοδον ψευδοῦς λόγου.
 35 ὅτι δὲ μὴ ἰκανὴ ἢ ἀπάντησις αὕτη πρὸς τὴν τοῦ πραγματικῶς ἀπορου-
 μένου λύσιν, μεταβαλὼν τὴν ἐρώτησιν δεῖκνυσιν. 'εἰ γὰρ τις, φησὶν,
 ἀφόμενος τοῦ μήκουσ καὶ τοῦ ἐρωτᾶν, εἰ ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ
 ἐνδέχεται ἄπειρα διεξελθεῖν ἢ ἀριθμῆσαι, ἐπ' αὐτοῦ τοῦ χρόνου
 μόνου τὰ αὐτὰ πυνθάνοιτο' (λαβὼν γὰρ τινα χρόνον πεπερασμένον, ἐν ᾧ |
 40 τὸ κινούμενον κεινῆται, ἐπειδὴ ἄπειρα τὰ ἐν τούτῳ ἡμίση, συνεχοῦς 302^a

I Z] 9. 239^b5 sqq. 6 ἔστι a cf. v. 14: ἔσται A
 θμὸν a 22 τὰ a: καὶ A 32 ἀπαντᾶν a

15 τῷ A Εκκ.: om. a 18 ἀρι-

ὄντος αὐτοῦ καὶ ἐπ' ἄπειρον διαιρετοῦ ἀξιῶσαι τὰ ἡμίση διέναι καὶ 302^v
 ἀριθμεῖν· εἰ γὰρ τὸ ὅλον δίδεισι καὶ ἕκαστον τῶν μορίων αὐτοῦ, ὥστε εἰ
 ἄπειρα τὰ ἡμίση, ἔσται τὸ κινούμενον, ὅταν ὅλον διέλθῃ, ἄπειρα διελθὼν
 καὶ ἀριθμῆσαν μέρη χρόνου ἐν πεπερασμένῳ τῷ ὅλῳ), ἢ αὐτὴ γίνεται
 5 ἀπορία, κἂν αὐτοῦ τις τοῦ μεγέθους μόνον ἀξιῶσῃ τὰ ἡμίση ἀριθμεῖσθαι, 5
 ὅταν τὸ κινούμενον διέρχεται αὐτό, κἂν μὴ προσχρήσῃται τῷ χρόνῳ, ὡς
 ὁ Ζήνων ἐποίει. καὶ διὰ τοῦτο ἔοικεν ὁ Ἀριστοτέλης τῷ Ζήνωνος λόγῳ
 προσθεῖναι τὸν ἀλλοίως ἀπὸ τοῦ ἀριθμεῖν ἐρωτῶντα τὸν αὐτὸν λόγον, ὅτι
 πρὸς τὴν τοιαύτην ἐρώτησιν οὐκ ἦν ἱκανὴ ἢ τότε ῥηθεῖσα λύσις ἢ καὶ τὸν
 10 χρόνον ὁμοίως ἄπειρον τῷ μεγέθει δεκνύσα, ὥσπερ οὐδὲ πρὸς τὸν ἀπὸ
 τοῦ χρόνου μόνου ἐρωτώμενον ἢ τοῦ μεγέθους· καὶ γὰρ πρὸς δὴ τὸν
 οὕτως ἀποροῦντα, φησὶν, οὐκέτι ἀρμόσει ἢ πρόσθε ῥηθεῖσα λύσις, λέγουσα 10
 ὅτι ὁμοίως καὶ τὸ μέγεθος καὶ ὁ χρόνος ἄπειρα· οὐδὲν γὰρ ὁ τοῦτο λέγων
 πρὸς τὸ εἰρημένον ἔρεῖ. τῇ γὰρ ἀπειρίᾳ τῶν τμημάτων ὁ ἀπορῶν συνε-
 15 χρήσατο καὶ τῷ διεξιτέτῳ τὰ ἄπειρα λέγειν καὶ διόντος αὐτὰ καὶ ἀρι-
 θμοῦντος τοῦ κινουμένου. διό, φησὶν, ἐκείνην τὴν λύσιν πρὸς μὲν Ζήνωννα
 καὶ οὕτως ἠρωτηκότας τὸν λόγον ἱκανὴν ἠγγεῖτον (οὐ γὰρ ἐν πεπερασμένῳ
 τὰ ἄπειρα δίδεισι, ἀλλ' ἐν ἀπείρῳ), πρὸς δὲ τὸν δυνάμενον περὶ τοῦ αὐτοῦ
 καὶ ἄλλως ἐρωτᾶσθαι λόγον καὶ πρὸς τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸ δεῖξαι τὴν τοῦ 15
 20 πράγματος φύσιν οὐχ ἱκανήν, ἀλλὰ τῷ πρὸ ὀλίγου ῥηθέντι καὶ ταύτην
 λυτέον τὴν ἀπορίαν. ἔστι δὲ τοῦτο, ὅτι πᾶν συνεχὲς δυνάμει ἐν ἑαυτῷ
 ταῦτα ἔχει, καθ' ἃ τέμνεσθαι δύναται, οὐκ ἐνεργεῖα, ἢ μὲν γραμμὴ τὰ
 σημεῖα, ὁ δὲ χρόνος τὰ νῦν· ὁ δὲ διαιρῶν εἰς τὰ ἡμίση καὶ ἀριθμῶν
 ἐνεργεῖα αὐτὰ λαμβάνει. οὕτω δὲ διαιρεῖ τὸ συνεχὲς καὶ τῷ ἐνὶ σημείῳ
 25 ὡς δυσὶ χρήται. ποιεῖ γὰρ ἀρχὴν τε καὶ πέρας, ὥσπερ καὶ ὁ κινούμενος
 ἐπὶ τῆς εὐθείας πρότερον καὶ ἀνακάμπτων ἐποίει. καὶ ὥσπερ ἐκεῖνος 20
 οὐκέτι ὡς ἐπὶ συνεχοῦς ἐκινεῖτο οὐδὲ συνεχῆ κίνησιν χρώμενος τῷ αὐτῷ
 σημείῳ ἀρχῆ τε καὶ πέρατι καὶ γινόμενός τε ἐν αὐτῷ καὶ ἀπογινόμενος
 πάλιν ἀπ' αὐτοῦ, οὕτω ποιεῖ καὶ ὁ καθ' ἕκαστον ἡμισυ ἀριθμῶν καὶ ἀεὶ
 30 κατὰ τὸ πρῶτον ἡμισυ κινεῖσθαι λέγων· διαιρεῖ γὰρ τὸ συνεχὲς καὶ ἐνερ-
 γεῖα τιὰ μέσα λαμβάνει ἐπ' αὐτοῦ. διαιρούμενον δὲ οὐκέτι μένει συνεχές·
 οὔτε γὰρ τὸ μέγεθος οὔτε ἡ κίνησις οὔτε ὁ χρόνος ἔτι συνεχῆ ἔστι διαι-
 ρεθέντα. ὁ οὖν διαιρῶν οὐκέτι δεῖκνυσιν ἐν τῷ συνεχεῖ καὶ πεπερασμένῳ 25
 τὰ ἄπειρα ἐνόντα· οὐ γὰρ μένει συνεχὲς τὸ διαιρεθὲν κατ' ἐνέργειαν.
 35 ὥστε οἱ τοῦτον τὸν τρόπον ἐπιχειροῦντες ἐν τῷ συνεχεῖ ἄπειρα ἐνόντα
 ἡμίση δεικνύουσι ἢ τῷ διαιρεῖν ἢ τῷ ἀριθμεῖν δι' αὐτῆς τῆς δεξιῆς τὸ
 συνεχὲς ἀναιροῦσιν, ἐν ᾧ δεῖξαι τὰ ἄπειρα προαιροῦνται. οὐδὲν γὰρ συνεχὲς
 ἔτι συνεχές ἔστι διηρημένον.

Ἄλλ' ἔρεῖ τις, ὅτι εἰ πᾶν συνεχὲς ἐπ' ἄπειρον διαιρετὸν καὶ πᾶν
 40 μόριον τοῦ συνεχοῦς συνεχές ἔστι, καὶ διαιρῶν τὸ συνεχὲς οὐκ ἀναιρεῖ τὸ 30

4 ἢ δ' αὐτὴ a
cf. p. 1278,25

7 ὁ prius om. a
33 τῷ om. a

11 πρὸς δὴ A: δὴ πρὸς a

12 πρόσθεν a

συνεχές είναι. ταύτην οὖν λύων τὴν ἔνστασιν λέγει, πῶς ἐστὶ τὰ συνεχῆ 302^a
 ἐπ' ἄπειρον διαιρετά· διότι γὰρ δυνάμει ἔχει τὰ ἄπειρα, οὐκ ἐντελεχεία·
 τῷ γὰρ καὶ ὅτι οὖν ἑαυτοῦ μέρος δύνασθαι τομῆν θέξασθαι. τὸ οὖν τὴν
 συνεχῆ κεινημένον δυνάμει ἄπειρα κεινῆται (καὶ) οὐκ ἐνεργεία, καὶ ἐν
 5 τῷ συνεχῆ χρόνῳ δυνάμει ἄπειρα ἡμίση καὶ οὐκ ἐνεργεία· εἰ δὲ δυνάμει,
 οὔτε ὡς ἀριθμούμενα οὔτε ὡς μεριζόμενα· ταῦτα γὰρ ἤδη κατ' ἐνέργειαν
 διαιρουμένου καὶ οὐκέτι συνεχῶς. στήσει οὖν τὰς τομὰς ὁ διαιρῶν καὶ 35
 πεπερασμένας λήψεται. δυνάμει γὰρ ἦν ἄπειρα ἡμίση ἐν τῷ συνεχῆ, ἐνεργεία δὲ πεπερασμένα. οὐ γὰρ οὕτω δυνάμει ἐν τῷ συνεχῆ τὰ ἄπειρα,
 10 ὡς καὶ ἐνεργεία ἄπειρα δυνάμενα ληφθῆναι· οὐ γὰρ ἐστὶν ἐνεργεία τὰ
 ἄπειρα, ἀλλ' ὡς ἐπ' ἄπειρον δυνάμενα τέμνεσθαι. τῇ δὲ ἐπ' ἄπειρον
 τομῇ τὸ εἶναι ἐστὶν ἐν τῷ δυνάμει αἰεὶ εἶναι καὶ ἐν τῷ γίνεσθαι καὶ τέ-
 μνεσθαι, ἀλλ' οὐκ ἐν τῷ τεμῆσθαι. ὥσπερ τὸν ἀγῶνα καὶ τὴν ἡμέραν
 οὐκ ἐστὶν ἀθρόα λαβεῖν, ἀλλ' ἐν τῷ γίνεσθαι αὐτοῖς ἐστὶ τὸ εἶναι. ὅτι 40
 15 δὲ ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦντος τὰ ἡμίση διαιρεῖται τὸ συνεχές εἰς πεπερασμένα
 καὶ οὐ τηρεῖται ἐν τε καὶ συνεχές, ὅποιον λαμβανόμενον ἐπ' ἄπειρον ἦν
 δυνάμει διαιρετόν, ἔδειξε διὰ τοῦ οὕτω ποιῶντα τὸ ἐν σημείον δύο
 ἀριθμῶν, τοῦ μὲν προτέρου μέρους ὡς τέλος, τοῦ δὲ ὑστεροῦ ὡς ἀρχήν·
 ὁ γὰρ τὸ ὅλον τε καὶ συνεχές κατὰ ἡμίση διαιρῶν τὸ αὐτὸ σημείον ἐν
 20 ἀμφοτέροις τοῖς ἡμίσεσι λαμβάνει· ἀλλὰ μὴν ὁ τοῦτο ποιῶν καὶ τῷ ἐνὶ
 σημείῳ ὡς δυσὶ χρώμενος διαιρεῖ τὸ συνεχές. ὡς δεδεικται ἐπὶ τοῦ κινου- 45
 μένου, καὶ ὁ ἀριθμῶν ἄρα τὰ ἡμίση διαιρεῖ τὸ συνεχές. ὁ δὲ τὸ συνεχές
 μὴ τηρῶν συνεχές, ἀλλὰ κατὰ ἡμίση διαιρῶν οὐδὲ τὴν κίνησιν ὡς συνεχῆ
 καὶ μίαν λαμβάνει.

25 p. 263^b3 Ὡστε λεκτέον πρὸς τὸν ἐρωτῶντα ἕως τοῦ ἦ δὲ οὐσία 50
 ἐστὶν ἑτέρα καὶ τὸ εἶναι.

Διδάσκει λοιπὸν ἡμᾶς καθόλου, πῶς ἀποκρίνεσθαι χρὴ πρὸς τὸν
 ἐρωτῶντα, εἰ ἐνδέχεται ὅλως ἄπειρα διεξελθεῖν ἢ ἐν χρόνῳ,
 ὅταν ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ διερχόμενόν τι τὰ ἄπειρα τὰ ἐν αὐτῷ νῦν
 30 λέγοιτο διεξίεναι, ἢ ἐν μήκει, ὅταν πεπερασμένον τι μήκος διελθὼν τὰ
 ἄπειρα τὰ ἐν αὐτῷ σημείῳ λέγοιτο διεληθῆναι. πρὸς οὖν τὸν ἐρωτῶντα
 τοῦτο ἀποκρίνεσθαι δεῖ φησὶν, ὅτι πῶς μὲν ἐνδέχεται, πῶς | δὲ οὐ· τὰ 303^a
 μὲν γὰρ δυνάμει ἄπειρα οἷόν τε, τὰ δὲ ἐνεργεία ἀδύνατον τῷ μηδὲ τὴν
 ἀρχὴν εἶναι τίνα οὕτως ἄπειρα. “πῶς δὲ τὰ δυνάμει ἄπειρα οἷόν τε
 35 διελθεῖν, δηλοῖ, φησὶν ὁ Ἀλέξανδρος, διὰ τοῦ ὁ γὰρ συνεχῶς κινού-
 μενος καὶ τῶν ἐξῆς. ἐπεὶ γὰρ ἡ γραμμὴ, ἣν κεινῆται τὸ κεινημένον,
 συμβεβηκὸς ἔχει τὸ δυνάμει ἐπ' ἄπειρον εἶναι διαιρετὴ καὶ ἄπειρα ἡμίση
 δυνάμει ἔχειν, τὸ τὴν γραμμὴν διεξελθὼν κατὰ συμβεβηκὸς τὰ δυνάμει 5

4 καὶ ante οὐκ add. a 13 ἀγῶνα a (cf. Arist. Phys. Γ 6. 206^a22): αἰῶνα sic A
 33 τῷ a: τὸ A 36 ἐπει] ἐπὶ a

ἄπειρα ἡμίση διελήλυθε, τουτέστι ταύτην διελήλυθεν, ἥ κατὰ συμβεβηκός 303·
 ἔστι τὸ ἔχειν ἄπειρα ἡμίση δυνάμει. οὐ γὰρ τοῦτο ἦν τῆς γραμμῆς ἡ
 οὐσία καὶ τὸ εἶναι τὸ ἔχειν ἄπειρα ἡμίση, ἐπεὶ οὐκ ἂν ἔτι κατὰ συμβε-
 βηκός ἦν τὸ τὴν γραμμὴν κεινημένον ἄπειρα ἡμίση διεληλυθός, ἀλλὰ
 5 καθ' αὐτό, εἴ γε καθ' αὐτὸ γραμμὴν κεινῆται, ἥ τὸ εἶναι ἐν τῷ ἔχειν
 ἄπειρα ἡμίση. ἐπεὶ δὲ μὴ τοῦτό ἐστι τῇ γραμμῇ τὸ γραμμῇ εἶναι, ἀλλὰ
 τοῦτο μὲν αὐτῇ συμβέβηκεν, ἔστι δὲ αὐτῇ τὸ γραμμῇ εἶναι μῆκος ἀπλα- 10
 τές, τὸ τὴν γραμμὴν διελθόν καθ' αὐτὸ μὲν διελήλυθε μῆκος ἀπλατές,
 κατὰ συμβεβηκός δὲ καὶ ὅσα ἦν τῇ γραμμῇ συμβεβηκότα, οἷον εἰ λευκὴ
 10 ἦν, τὸ λευκὸν καὶ ὁμοίως τῶν ἄλλων ἕκαστον, ὧν ἐν ἦν καὶ τὸ ἄπειρα
 ἡμίση ἔχειν δυνάμει." οὕτως ἐξηγησαμένου τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ αὐτοῖς
 τούτοις τοῖς ῥήμασι τὴν προκειμένην λέξιν, ἐπιστήσοι ἂν τις, ὡς οἶμαι,
 πρῶτον μὲν διὰ τί τῷ συμβέβηκε γὰρ τῇ γραμμῇ ἄπειρα ἡμίση
 εἶναι προσέθηκεν αὐτὸς τὸ δυνάμει. καὶ οὐ μόνον τὴν λέξιν οὕτως 15
 15 ἔγραψε, καίτοι τῶν εἰς ἐμὲ ἐλθόντων βιβλίων οὐκ ἐχόντων τὸ δυνάμει
 προσκειμένον, ἀλλὰ καὶ ἐξηγήσατο οὕτω· "τὸ" γὰρ "τὴν γραμμῇ" φησὶ
 "διεξεληθὸν κατὰ συμβεβηκός τὰ δυνάμει ἄπειρα ἡμίση διελήλυθε, τουτέστι
 ταύτην διελήλυθεν, ἥ κατὰ συμβεβηκός ἔστι τὸ ἔχειν ἄπειρα ἡμίση δυνά-
 μει." πῶς δὲ συμβεβηκός εἶναι λέγει τῇ γραμμῇ τὸ δυνάμει ἐπ' ἄπειρον
 20 εἶναι διαιρετῆ, εἴπερ συνεχῆς μένει γραμμῇ, παντὸς δὲ συνεχοῦς λόγος τὸ
 ἐπ' ἄπειρον εἶναι διαιρετόν; ἐπιστήσοι δὲ χρῆ καὶ ὅτι ὁ Ἀριστοτέλης οὐ 20
 λέγει τοῦτο, ὅπερ ὁ Ἀλέξανδρος, ὅτι συμβεβηκός ἔχει ἡ γραμμῇ τὸ δυ-
 νάμει ἐπ' ἄπειρον εἶναι διαιρετῆ, ἀλλ' ὅτι συμβέβηκε τῇ γραμμῇ
 ἄπειρα ἡμίση εἶναι. πρὸς δὲ τὴν τοῦ Ἀριστοτέλους λέξιν ἀπορητέον,
 25 πῶς ὁ συνεχῶς τὴν πεπερασμένην καθ' αὐτὸ κινούμενος, κατὰ συμβεβηκός
 ἄπειρα διελήλυθε· τὸ γὰρ κατὰ συμβεβηκός, κἂν κατὰ συμβεβηκός, ἀλλ'
 ὅμως ἔστι καὶ ὑπαρξίν ἔχει. καὶ γὰρ τὸ κατὰ συμβεβηκός κινούμενον ἢ
 θερμαινόμενον ἔστι· καὶ τὸ μὲν κινεῖται, τὸ δὲ θερμαίνεται, κἂν κατὰ 25
 συμβεβηκός. ὁ γὰρ πλωτὴρ ἐν τῇ νηὶ κατὰ συμβεβηκός ὑπὸ τοῦ ἀνέμου
 30 κινεῖται, ὅτι τῷ καθ' αὐτὸ κινουμένῳ, τῇ νηὶ, συμβέβηκε, κινεῖται δὲ ὅμως
 καὶ ὁ ἐν τῇ νηὶ, κἂν κατὰ συμβεβηκός κινῆται. τὰ δὲ ἄπειρα οὐκ ἔστιν,
 ἵνα τὸ συνεχῶς κινούμενον καθ' αὐτὸ τὴν πεπερασμένην κατὰ συμβεβηκός
 τὰ ἄπειρα διεληλυθός εἶη, καὶ τῇ γραμμῇ συμβεβηκός εἶη τὸ ἄπειρα
 ἡμίση εἶναι. μήποτε οὖν συμβεβηκός εἶδος ἄλλο τι νῦν παραδίδωσιν
 35 ἡμῖν ὁ Ἀριστοτέλης τὸ δυνάμει τινὶ ὑπάρχον συμβεβηκός εἶναι λέγων αὐ- 30
 τοῦ· οὕτω γὰρ καὶ τῇ γραμμῇ συμβεβηκέναι φησὶ τὸ ἄπειρα ἡμίση εἶναι,
 ὅτι δυνάμει ἔστιν ἐν αὐτῇ, κἂν τὸ δύνασθαι ἐπ' ἄπειρον διαιρεῖσθαι λόγος
 τοῦ συνεχοῦς ἦ. ἐπειδὴ δὲ ἕκαστον κατὰ τὸ ἐνεργεῖα μάλιστα ἔστιν ὅ
 ἔστι, καὶ οὐ κατὰ τὸ δυνάμει τὸ ἐν αὐτῷ, διὰ τοῦτο καὶ τῆς γραμμῆς τὴν

2 ἦν om. A: add. A¹ 13 συμβέβηκε γὰρ] συμβεβηκέναι a ἡμίση Arist.

15 εἰς ἐμέ] nec nostra exempla interpretamentum illud perperam textui insertum ex-
 hibent 16 φησὶ] p. 1291,38 34 fortasse (τοῦ) συμβ.

οὐσίαν καὶ τὸ εἶναι οὐ κατὰ τὰ ἐν αὐτῇ ἄπειρά φησιν εἶναι, ὅτι δυνάμει 303^r
ταῦτα ἐν αὐτῇ, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἐν καὶ συνεχές, ὅπερ ὑπάρχει τῇ γραμμῇ
κατ' ἐνέργειαν. καὶν ὀρίζομεθα οὖν τὸ συνεχές τὸ δυνάμενον ἐπ' ἄπειρον 35
διαιρεῖσθαι. τὸ ἐνέργειά ὃν κατὰ τὸ ἐν αὐτῇ δυνάμει ὀρίζομεθα. ὡς εἴ
τις τὴν ταύρον ὀρίζεται τὸ δυνάμενον μέλισσαν γενέσθαι. εἰ δὲ οὕτως ὁ
'Αριστοτέλης τὸ συμβεβηκὸς ἀντὶ τοῦ δυνάμει εἶπεν, περιττῶς ὁ 'Αλέξαν-
δρος ἐν τῷ συμβεβήκει γὰρ τῇ γραμμῇ ἄπειρα ἡμίση εἶναι προσέ-
θηκε τὸ δυνάμει. ὅμοιον γὰρ ἂν εἶη λοιπόν, ὡς εἴ τις λέγοι 'δυνάμει
γὰρ ἂν ὑπάρχοι τῇ γραμμῇ τὸ ἄπειρα ἡμίση εἶναι δυνάμει.'

10 'Αλλὰ πῶς δυνάμει ἄπειρα ἡμίση ἐστὶν ἢ γραμμῆ; πᾶν γὰρ τὸ δυ- 40
νάμει καὶ ἐνέργειά γενέσθαι δυνατόν, καὶ ὁ ὑποθέμενος τὸ δυνατόν γενέ-
σθαι ὡς γεγονός, ψευδὸς μὲν ἴσως, οὐ μέντοι ἀδύνατον ὑποτίθεται· ἔσται
οὖν ἄπειρα ἡμίση κατ' ἐνέργειαν. ἐδείχθη δὲ ἐν τῷ τρίτῳ ταύτης τῆς
πραγματείας, ὅτι οὔτε μέγεθος οὔτε πλῆθος ἄπειρον εἶναι δυνατόν. τὸ οὖν
15 ἄπειρα ἡμίση εἶναι ἀκουστόν ἀντὶ τοῦ ἐπ' ἄπειρον εἰς ἡμίση διαιρεῖσθαι.
τοῦτο γὰρ δύναται ἢ γραμμῆ, ἀλλ' οὐ τὸ ἄπειρα ἡμίση εἶναι, πλὴν εἴ τις
τὸ ἐπ' ἄπειρον εἰς ἡμίση διαιρούμενον ἄπειρα λέγοι, ὡς μηδέποτε πέρας 45
ἰσχύσεως τῆς διχοτομίας. κατ' ὃ καὶ ὁ ἀπορῶν λόγος ἄπειρα τὰ ἡμίση
ἔλαβε, καὶ οὐχ ὅπερ τὸ ἀληθές ἔχει ἐπ' ἄπειρον γινόμενα. ὁ δὲ 'Αρι-
20 στοτέλης συγχωρήσας τοῦτο τῷ ἀπορῶντι λόγῳ τὸ μὲν ἄνω ἅμα εἶναι
τὰ ἄπειρα, ἀπὸ τοῦ δυνάμει καὶ ἐνέργειά τὴν λύσιν ἐποιήσατο δυνάμει
ἄπειρα λέγων, ὡς ἐν τῷ τρίτῳ τῆσδε τῆς πραγματείας παραδόδωκεν οὐχ
οὕτως "ὥσπερ εἰ δυνατόν τουτὶ ἀνδριάντα, ὡς καὶ ἔσται τοῦτο ἀνδρίας,
οὕτω τι καὶ ἄπειρον. ἢ ἔσται ἐνέργειά". ἀλλ' "οὕτως ἐστὶ. φησί, τὸ ἄπει- 50
25 ρον," ὡς "τῷ αἰεὶ ἄλλο καὶ ἄλλο λαμβάνεσθαι καὶ τὸ λαμβανόμενον αἰεὶ
πεπερασμένον, ἀλλ' αἰεὶ γε ἕτερον καὶ ἕτερον. ὥσπερ ἡ ἡμέρα καὶ ὁ
ἀγών, τῷ αἰεὶ ἄλλο καὶ ἄλλο γίνεσθαι, οὕτω καὶ τὸ ἄπειρον", καὶ "ὄηλον,
φησί. τὸ ἄπειρον τοῦτο" τὸ ὡς ἐπ' ἄπειρον. "ἐν τε τῷ χρόνῳ καὶ ἐπὶ
30 τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως τῶν μεγεθῶν." καὶ τοῦτο δὲ ἐν
ἔκείνοις προστίθησιν ὁ 'Αριστοτέλης, ὅτι τὸ δυνάμενον εἶναι ἄπειρον, τοῦτο
δὲ ἐστὶ τὸ ἐπ' ἄπειρον, "οὐ δεῖ λαμβάνειν ὡς | τόδε τι, οἷον ἀνθρώπων 303^r
ἢ οἰκίαν, ἀλλ' ὡς ἡ ἡμέρα λέγεται καὶ ὁ ἀγών, οἷς τὸ εἶναι οὐχ ὡς οὐσία

4 ὀρίζομεθα a Exc.: ὀρίζομεθα A 11 γενέσθαι a: γίνεσθαι A 12 ἴσως A:
corr. A¹ 21 δυνάμει alterum om. a 22 τρίτῳ] Γ 6. 206^a19 23 τουτὶ
etiam Arist. Barb. I 136 et E¹ (ut videtur): τοῦτ' Arist. vulg.: τότ' Arist. E²
ἀνδριάντα εἶναι Arist. 24 οὕτω τι A (ut Arist. cod. D): οὕτω τοι a: οὕτωσ' Arist.
Barb. I 136: οὕτως transiceto τι post ἄπειρον Arist. vulg. (etiam E) φησί] l. c.
206^a27 cf. Simpl. p. 782,2 26 post aut ante πεπερασμένον add. εἶναι Arist. codd.,
sed cf. Simpl. p. 782,3. 1180,22 ὥσπερ κατ.] l. c. 206^a22 ἢ om. Arist. codd.
E I cf. v. 32 post ἡμέρα add. ἐστὶν Arist. 28 φησί] l. c. 206^a25
τῷ om. A: add. A¹ 30 προστίθησιν] l. c. p. 206^a30 32 ἢ A (cf.
v. 26 et p. 782, 6): om. a οἷς a: εἰς A οὐσία etiam p. 782, 6: οὐσία τις
Arist.

γένονεν', τουτέστιν οὐχ ὑπομένει, "ἀλλ' αἰ ἐν γενέσει ἢ φθορᾷ πεπε- 303^v
ρασμένον, ἀλλ' αἰ ἕτερον καὶ ἕτερον."

p. 263^b9 Δῆλον δὲ καὶ ὅτι ἂν μὴ τις ποιῆ τοῦ χρόνου ἕως τοῦ
καὶ ὅλως ὄν καὶ μὴ ὄν ἀνάγκη εἶναι.

5 Μνημονεύσας τοῦ νῦν, ὅτι τοῦ μὲν ἀρχῆ τοῦ δὲ πέρασ ἐστὶ καὶ ὅτι
διαίρεσίς ἐστι χρόνου, οὐ χρόνος, καὶ ὅτι ἀμερὲς καὶ ὅτι οὐκ ἐνδέχεται
ἐν τῷ αὐτῷ νῦν γενέσθαι τι καὶ ἀπογενέσθαι ἐν τινι καὶ ἀπὸ τινος (εἴη
γὰρ ἂν ἅμα τι ἐν τῷ αὐτῷ καὶ οὐκ εἴη), δείκνυσιν ἐφεξῆς τὸ νῦν τοῦτο, 15
καθ' ὃ ἡ διαίρεσις γίνεται τοῦ χρόνου, ὡς μὲν πρὸς τὸν χρόνον τὸν διαι-
10 ρούμενον ὁμοίως ἐν ἀμφοτέροις ἐστὶ τοῖς μορίοις αὐτοῦ, τοῦ μὲν πέρασ ὄν
τοῦ δὲ ἀρχῆ· οὕτω γὰρ συνεχῆς ὁ χρόνος τῷ κοινὸν ἔχειν ὄρον τὰ μόρια
αὐτοῦ τὸ νῦν, ὡς μέντοι πρὸς τὸ πρᾶγμα τὸ ἐν τῷ χρόνῳ ὄν αἰ τῷ
ὑστέρω ὄντι χρόνῳ καὶ τῷ ὑστέρω πράγματι ἢ πάθει τῷ ἐν τῷ ὑστέρω
χρόνῳ γινομένην προσνέμεσθαι καὶ ἐκείνου εἶναι ἀρχῆν· οἷον εἰ ἐν χρόνῳ
15 τινὶ μεταβάλλει τι ἐκ λευκοῦ εἰς μέλαν, τὸ νῦν, ἐν ᾧ πρώτη μεταβέβλη- 20
κεν ἐκ τοῦ λευκοῦ εἰς τὸ μέλαν, ὡς μὲν πρὸς τὸν χρόνον ἐπ' ἴσης ἐν
ἀμφοῖν ἐστὶ [τῷ νῦν] τῷ τε προτέρῳ χρόνῳ καὶ τῷ ὑστέρω, τοῦ μὲν πέρασ
ὄν, τοῦ δὲ ἀρχῆ, ὡς δὲ πρὸς τὸ πρᾶγμα τῷ μέλαν αὐτὸ εἶναι προστίθε-
ται, οὐκέτι δὲ καὶ τῷ λευκῷ, ἐξ οὗ μετέβαλεν, ὡς εἶναι τὸ λαμβανόμενον
20 πρᾶγμα ἐν τῷ ὑστέρω χρόνῳ οἷον τὸ μελαινόμενον ἢ τὸν μελασμόν τὴν
ἀρχῆν τοῦ εἶναι τοιοῦτον ἀπὸ τούτου τοῦ νῦν εἰληφός, οὐκέτι τοῦ νῦν
τούτου κοινοῦ καὶ τῶν πραγμάτων λαμβανομένου ὡς καὶ τῶν χρόνων, ἀλλὰ 25
προσνεμομένου μὲν τῷ ὑστέρω, τουτέστι τῷ ἐν τῷ ὑστέρω ὄντι χρόνῳ,
οὐ ἐστὶν ἀρχῆ, ἀφαιρουμένου δὲ τοῦ ἐν τῷ προτέρῳ χρόνῳ πράγματος, οὗ
25 χρόνου πέρασ ἐστὶ τοῦτο τὸ νῦν, ἀριθμῷ μὲν ἐν ὑπάρχον, λόγῳ δὲ οὐχ
ἔν, ὅταν ὡς πέρασ καὶ ἀρχῆ τὸ αὐτὸ λαμβάνηται. ὅτι δὲ τοῦτο οὕτως
ἔχει, δείκνυσι τὸ ἐπόμενον ἄτοπον τῷ μὴ οὕτως ἔχειν φανερόν ποιῶν. εἰ
γὰρ τις, φησὶν, τὸ διαιροῦν τὸν πρότερον καὶ ὑστερον † ὄν σημεῖον,
τουτέστι τὸ νῦν, μὴ αἰ τῷ ὑστέρω πράγματι συντάττη, ἀλλ' ὡς ἐπὶ τῶν 30
30 χρόνων οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν πραγμάτων κοινὸν αὐτὸ τοῦ προτέρου καὶ
ὑστέρου λαμβάνη, ὡς ἐν ἀμφοτέροις εἶναι τοῖς πράγμασιν, ὥσπερ καὶ ἐν
τοῖς χρόνοις ἦν, συμβήσεται ἄτοπὸν τι· ἔσται γὰρ τὸ αὐτὸ ἅμα ὄν καὶ οὐκ
ὄν, καὶ ὅτε γέγονέ τι, τότε οὐκ ὄν, ὅπερ οὕτως ἔχον ἀποδείξει. τὸ δὲ
τῷ δὲ πράγματι αἰ τοῦ ὑστέρου πάθους ἐστὶν ἴσον ἐστὶ τῷ 'κατὰ
35 δὲ τὰ πράγματα τὰ ἐν τῷ χρόνῳ λαμβανόμενα αἰ τοῦ ὑστέρου γινομένου
πάθους ἐστὶ'· πράγματα γὰρ καὶ τὰ πάθη. ἢ τῷ δὲ πράγματι αἰ 35

1 post φθορᾷ add. εἰ καὶ Arist. vulg. (εἰ καὶ om. Barb. I 130, εἰ om. IE¹) 2 αἰ γε
ἕτερον p. 782,7 et Arist. (praeter F) 3 ὅτι καὶ a ἐὰν a Arist. 4 καὶ ὅλως
om. a ἀνάγκη iterat A 17 τῷ νῦν seclusi 18 τῷ scripsi: τὸ aA Exc., quae
tamen αὐτῷ exhibent 25 τοῦτο A: om. a 28 ὄν supra scripsit A: om. a: fortasse
χρόνον, nisi pro τὸν legendum est τὸ 31 λαμβάνη scripsi: λαμβάνει aA

τοῦ ὑστέρου πάθους ἐστὶν ἀντὶ τοῦ 'κατὰ δὲ τὸ πρᾶγμα τὸ ἐν τῇ 303^v
 χρόνῳ ἀεὶ τοῦ ὑστέρου πάθους γινομένου ἐν αὐτῇ ἐστίν'. ὕστερον δὲ
 πάθους εἶπεν τὸ εἰς ὃ ἢ μεταβολὴ γέγονε, καινῶς τὸ πάθους εἰπὼν ἐπὶ
 πασῶν τῶν κινήσεων.

- 5 'Ἡ δὲ ἀπόδειξις, καθ' ἣν δείκνυσιν, ὅτι κοινοῦ καὶ ἐπὶ τῶν πραγμα-
 τῶν τοῦ νῦν λαμβανομένου ὡς ἐπὶ τῶν χρόνων συμβήσεται τὸ αὐτὸ ἅμα
 εἶναι τε καὶ μὴ εἶναι καὶ ὅτε γέγονέ τι μὴ εἶναι, τῆσδε τίς ἐστι· λαμ-
 βάνει τὸ Δ ἀντὶ τοῦ πράγματος καὶ χρόνους δύο πρότερον μὲν τὸ Α. 10
 ὕστερον δὲ τὸ Β διηρημένους ἀπ' ἀλλήλων κατὰ τὸ Γ. καὶ ὑποτίθεται
 10 τὸ Δ ἐν μὲν τῇ προτέρῳ χρόνῳ τῇ Α λευκόν, ἐν δὲ τῇ ὑστέρῳ τῇ Β
 τῇ μετὰ τὴν κατὰ τὸ Γ διαίρεσιν οὐ λευκόν, τὸ δὲ Γ κοινὸν ὄρον ἀμφο-
 τέρων τῶν χρόνων, τοῦ μὲν Α πέρας ὄν, τοῦ δὲ Β ἀρχήν. καὶ λέγει ὅτι,
 ἐὰν τὸ Γ καὶ ἐπὶ τοῦ πράγματος ὑποτεθῇ, τοῦ μὲν πέρας τοῦ δὲ ἀρχή,
 τὸ Δ ἐν τῇ Α χρόνῳ λευκὸν ὄν ἔσται καὶ ἐν τῇ πέρατι τοῦ Α λευκόν.
 15 τοῦτο δὲ ἦν τὸ Γ. καὶ πάλιν εἰ ἐν τῇ Β ὄλῳ ἔστι τὸ οὐ λευκόν, δῆλον
 ὡς καὶ ἐν τῇ ἀρχῇ αὐτοῦ ἔσται οὐ λευκόν· ἀρχὴ δὲ ἦν τὸ Γ, ὅπερ τοῦ 15
 Α πέρας ἦν. ἐν τῇ Γ ἄρα ἀμερεῖ ὄντι λευκόν ἔστι τε καὶ οὐκ ἔστι.
 τὸ μὲν οὖν ἐπόμενον ἄτοπον τῇ * τὸ Γ ὥσπερ τοῦ προτέρου καὶ ὑστέρου
 χρόνου τοῦ μὲν ἀρχῇ τοῦ δὲ πέρας ἐστὶν οὕτω καὶ τοῦ πράγματος, τοῦτό
 20 ἔστι. λέγει δὲ αὐτὸς μὴ δεῖν συγχωρεῖν οὕτως ἐν παντὶ τῇ πρώτῳ χρόνῳ
 τὸ Δ λευκὸν εἶναι, ὡς καὶ ἐν τῇ πέρατι αὐτοῦ ἔτι τοιοῦτον εἶναι, ἀλλ' ἐν
 τῇ χρόνῳ μὲν παντὶ δοτέον, οὐ μὴν καὶ ἐν τῇ πέρατι αὐτοῦ· ἀλλ' ἐξαι-
 ρετέον μὲν τὸ πέρας τοῦ πρώτου πράγματος τοῦ λευκοῦ. τὸ δὲ Γ ἀρχὴν 50
 τοῦ ἐν τῇ δευτέρῳ χρόνῳ ὄντος τοῦ οὐ λευκοῦ ποιητέον. τοῦτο δὲ δῆλον
 25 γίνεται καὶ ἀπὸ τῆς γενέσεως καὶ φθορᾶς, ὅτι τὸ Γ τῇ ἐξῆς προσνεμη-
 τέον. εἴτε γὰρ ἐγένετο λευκόν τι ἐν τῇ Α παντὶ χρόνῳ, εἴτε ἐφθείρετο
 λευκὸν ἐν αὐτῇ, ἐν τῇ Γ γέγονεν ἢ ἐφθάρται, εἰ πέρας τὸ Γ τοῦ Α ἐστίν.
 ὥστε εἰ γίνεται τι λευκὸν ἐν τῇ Α χρόνῳ, ἐν πρώτῳ τῇ Γ ἐστὶ λευκόν,
 καὶ εἰ φθείρεται τι λευκὸν ἐν τῇ Α χρόνῳ, ἐν πρώτῳ τῇ Γ πέρατι ὄντι
 30 τοῦ Α ἐφθαρμένον καὶ οὐ λευκὸν ἔσται. εἰ οὖν τὸ ἐν τῇ | Α χρόνῳ 304^r
 γινόμενον ἢ φθειρόμενον ἐν τῇ Β χρόνῳ ἢ γέγονεν ἢ ἐφθάρται ὥσπερ
 καὶ ἐν τῇ Γ, δῆλον ὅτι τὸ Γ τῇ Β προσνεμητέον ὡς ἀρχὴν αὐτοῦ τὴν
 αὐτὴν ἔχον φύσιν, οὐ μέντοι τῇ Α, εἴπερ ἐν μὲν τῇ Α γίνεται, ἐν δὲ
 τῇ Γ γέγονός ἐστιν. εἰ δὲ κοινόν τις αὐτὸ φήσει καὶ τοῦ Α καὶ τοῦ Β,
 35 ὥσπερ τὸ μεταξὺ νῦν τῶν παρ' ἑκάτερα χρόνων κοινόν ἐστι, συμβήσεται
 ὅτε γέγονε μὴ εἶναι, καὶ ὅτε ἐφθάρται τότε εἶναι, ἅπερ ἐναργῶς ἐστὶν 5
 ἄτοπα. ὅτι δὲ ταῦτα συμβαίνει, δῆλον ἐντεῦθεν· εἰ γὰρ τὸ γινόμενον ἐν
 τῇ Α χρόνῳ λευκὸν εἴη κείμενον καὶ ἐν τῇ πέρατι αὐτοῦ τῇ Γ, ἐν ᾧ
 μεταβέβληκε, γινόμενον ἔτι οὐκ ἂν εἴη ὄν ἐν τῇ Γ· τὸ γὰρ γινόμενον
 40 οὐπω ὄν ἐστίν· ἀλλὰ μὴν ἐν τῇ Β χρόνῳ παντὶ κεῖται γεγονός, ὥστε

15 ἐστὶ τὸ Α: ἔστιν α
 ρετέον α: ἐξαιρετον Α

18 post τῇ lacunam signavi. suppleam ὅτι
 38 καὶ Α Exe.: om. α

22. 23 ἐξαι-
 40 γεγονός Α Exe.: γεγονός αΑ¹

καὶ ἐν τῇ ἀρχῇ αὐτοῦ, τουτέστιν ἐν τῷ Γ, γεγονὸς ἔσται· ἐν τῷ Γ ἄρα 304^r
καὶ γέγονεν, ὅτι ἀρχὴ τὸ Γ τοῦ Β ἐν ᾧ γέγονε, καὶ οὐπω ἔστιν, ὅτι
τέλος τὸ Γ τοῦ Α, ἐν ᾧ ἔτι γίνεται. καὶ κείται τὸ γινόμενον ἐν τῷ
Α λευκὸν καὶ ἐν τῷ πέρατι αὐτοῦ γίνεσθαι ἔτι. ὁ δὲ αὐτὸς λόγος καὶ 10
5 ἐπὶ τοῦ ἐφθαρμένου· εἰ γὰρ τὸ φθειρόμενον εἴτε τὸ λευκὸν εἴη τοῦτο
εἴτε ὀτιδῆποτε, ἕως ἂν φθαρή, ἔστιν, ἐφθείρετο δὲ τὸ Δ ἐν τῷ Α ὄλω
χρόνῳ, εἰ καὶ ἐν τῷ πέρατι αὐτοῦ τῷ Γ τεθείη φθειρεσθαι, εἴη ἂν ἔτι
ἐν τῷ Γ. ἀλλ' εἰ ἐν τῷ Β παντὶ ἐφθαρταί τε καὶ οὐκ ἔστιν, ἀρχὴ δὲ
τοῦ Β τὸ Γ, ἐν τῷ Γ ἄρα, διότι μὲν τέλος ἔστι τὸ Γ τοῦ Α, ἐν ᾧ
10 ἐφθείρετο, ἔστιν ἔτι· διότι δὲ ἀρχὴ τοῦ Β, ἐν ᾧ ἐφθαρτο, ἐφθαρμένον
ἔσται· ὅτε ἄρα ἐφθαρταί, ἔστιν ἔτι, ὥστε τῷ τὸ Γ κοινὸν λέγοντι ἅμφω 15
ἀκολουθήσει τὰ ἀδύνατα τὸ τε γεγονὸς, ὅτε γέγονε καὶ ἔστι, τότε μὴ εἶναι
καὶ τὸ ἐφθαρμένον, ὅτε ἐφθαρταί τε καὶ οὐκ ἔστι, τότε εἶναι· ἔτι τε τὸ
αὐτὸ τι ἅμα λευκὸν τε εἶναι καὶ οὐ λευκόν, ὥσπερ ἐδείχθη, καὶ τὸ αὐτὸ
15 γινόμενόν τε ἅμα καὶ μὴ ὄν. χρῆ οὖν τὸ πέρας τοῦ ἐν τῷ Α χρόνῳ
πράγματος τῷ ἐν τῷ Β χρόνῳ ὄντι πράγματι προσνέμειν, ἵνα μὴ τῇ
ἀντιφάσει περιπίπτωμεν.

“Καὶ τὸ ἀπορούμενον δέ, φησὶν ὁ Ἀλέξανδρος, τὸ πότε ἀπέθανε
Σωκράτης, λύοιτο ἂν οὕτως. ἡ δὲ ἀπορία τοιαύτη· πότε ἀπέθανε Σω- 20
κράτης; πότερον ἐν ᾧ ἀπέθνησκε χρόνῳ ἢ ἐν ᾧ ἐτεθνήκει· οὐ γὰρ οἶόν
τε ἐν τινι μεταξὺ τούτων χρόνῳ διὰ τὸ μηδὲ εἶναι τινα μεταξύ. ἀλλ'
οὔτε ἐν ᾧ ἀπέθνησκεν, ἀληθὲς εἰπεῖν, ὅτι ἀπέθανεν (ἐν παντὶ γὰρ μορίῳ
τοῦ ἐν ᾧ ἀπέθνησκε χρόνῳ ἔζη) οὔτε ἐν ᾧ ἐτεθνήκει· οὐκ οἶόν τε γὰρ
τὸν ἤδη τεθνεῶτα ἀποθανεῖν, εἴπερ τὸ μὲν ‘ἀπέθανε’ τὸ μετὰ τὸ ἀπο-
25 θνήσκειν λέγομεν, τῷ δὲ ‘ἀπέθανεν’ ὡς ἀρχῇ ἔπεται τὸ τεθνηκέναι. καὶ
τὸ μὲν ‘ἀπέθανεν’ οὐκ ἐν χρόνῳ, ἀλλ' ἐν πέρατι τοῦ ἐν ᾧ ἀπέθνησκε 25
χρόνου. τὸ δὲ ‘τέθνηκεν’ ἐν παντὶ λοιπὸν τῷ μετὰ τὸ ‘ἀπέθανε’ χρόνῳ.
λύεται οὖν τοῦτο τοῖς πρότερον εἰρημένους· μετέβαλε γὰρ ἐκ τοῦ ζῆν καὶ
ἀπέθανεν ἐν τῷ πρώτῳ πέρατι τοῦ ἐν ᾧ ζῶν ἀπέθνησκε χρόνου, οὐκ
30 ἐν χρόνῳ, ἐν ᾧ λοιπὸν οὐκέτι ἦν ζῶν· οὔτε οὖν ἐν ᾧ ἔζη χρόνῳ οὔτε
ἐν ᾧ τέθνηκεν ἀπέθανεν· οὐδὲ γὰρ ἐν χρόνῳ ὄλωσ, ἀλλ' ἐν πέρατι τοῦ
ἐν ᾧ ἔζη χρόνου.” ὅμοιον δὲ καὶ τὸ ἐρωτᾶν, πότε ἐτέχθη τὸ παιδίον.
ἄρα ὅτε ἐτίκτετο, ἢ ὅτε τεχθὲν τρέφεται; καὶ δῆλον ὅτι οὐδέτερον τούτων, 30
ἀλλ' ἐν τῷ πέρατι τοῦ τίκτεσθαι· καὶ οὔτε ἐν τῷ πρὸ αὐτοῦ χρόνῳ οὔτε
35 ἐν τῷ μετ' αὐτὸ οὐδὲ ὄλωσ ἐν χρόνῳ.

p. 263^b26 Εἰ δὲ δ ἂν ἡ πρότερον μὴ ὄν ἕως τοῦ οἶ δὲ ἄτομοι
χρόνοι ἐφεξῆς.

“Ὅτε ἐδείκνυσεν ὅτι τὸ ἀνακάμπτον ἀνάγκη ἡρεμῆσαι ἐν ἐκείνῳ, ἀφ’

3 ἔτι a: ἔστι Α Exc. γινόμενον a Exc.: γινόμενον Α 15 τοῦ ἐν a: τῷ ἐν Α 18 Ἀλέ-
ξανδρος] cf. Themist. p. 440,2 Speng. 20 ἐν ᾧ supra scr. A¹ χρόνῳ a: χρόνου Α
25 τῷ δὲ a: τὸ δὲ Α ἀρχῇ Α τὸ (corr. in τῷ Α') τεθνηκέναι Α 28 οὖν Α: δὲ a

οὐ ἀνακάμπτει, προσχρησάμενος ἐν τῇ δεῖξει τῷ μὴ δύνασθαι ἐν τῷ αὐτῷ 304^r
 νῦν, ὅπερ ἐστὶ πέρασ χρόνου, ἀλλ' οὐ χρόνος, γενέσθαι τι ἐν τινι καὶ ἀπο- 10
 γενέσθαι ἀπ' αὐτοῦ, ὅπερ ἠκολούθει τῷ μὴ ἐξ ἀμερῶν συγκαεῖσθαι τὸν
 χρόνον, μηδὲ δύνασθαι ἔχεσθαι ἀλλήλων τὰ νῦν (τούτου γὰρ κειμένου ἐπε-
 5 αἶται τὸ τοῖν δυοῖν νῦν, τοῦ τε ἐν ᾧ ἐγένετο κινούμενον πέρατι ὄντι τοῦ
 γίνεσθαι καὶ τοῦ νῦν ἐν ᾧ ἀπεγένετο, χρόνον τινὰ μεταξὺ γεγονέναι, ἐν
 ᾧ ἦν ἀνάγκη ἡρεμεῖν μὴ πελαζόντων ἀλλήλοις τῶν νῦν), τοῦτο οὖν αὐτὸ
 προσκατασκευάζει νῦν, ὅτι μὴ σύγκειται ὁ χρόνος ἐξ ἀμερῶν μηδὲ διαι-
 15 ρεῖται εἰς ἀμερῆ. καὶ ἔδειξε μὲν τοῦτο διὰ πλείονων ἐν τῷ Ζ ταύτης τῆς 45
 10 πραγματείας καθολικώτερον αὐτὸ προβαλλόμενος, ὅτι μηδὲν συνεχὲς ἐξ
 ἀμερῶν σύγκειται· καὶ νῦν δὲ ἰδίως ἐπὶ τοῦ χρόνου προσκατασκευάζει τὸ
 αὐτὸ πιστούμενος τὸν λόγον ἐκ τῶν προσεχῶς αὐτῷ δεδειγμένων. χρῆ-
 15 ται γὰρ τῷ τὴν πρώτην μεταβολήν, καθ' ἣν μεταβέβληκέ τι μὴ ἐν χρόνῳ
 γίνεσθαι, ἀλλ' ἐν πέρατι τοῦ χρόνου, καθ' ὃν μετέβαλλεν, καὶ ἀπὸ τούτου
 20 δεικνύει τὸ προκείμενον. προλαμβάνει δὲ ὡς ἐναργὲς ἀξίωμα ὅτι, ὃ ἂν ἦ
 ὕστερον πρότερον μὴ ὄν, ἀνάγκη τοῦτο πρὸ τοῦ εἶναι γίνεσθαι καὶ ὅτε γί- 50
 νεται μῆπω εἶναι. δῆλον δὲ ὅτι ἐπὶ τῶν διὰ γενέσεως εἰς τὸ εἶναι
 παριόντων ἀληθὴς ὁ λόγος, ἀλλ' οὐκ ἐπ' ἐκείνων, περὶ ὧν αὐτὸς πρότερον
 ἔλεγεν, ὅτι ποτὲ μὲν ἔστι, ποτὲ δὲ οὐκ ἔστι, χωρὶς γενέσεως καὶ φθορᾶς.
 25 τούτου οὖν κειμένου τοῦ ἀξιώματος ἀδύνατόν φησιν εἰς τὰ νῦν διαιρεῖσθαι
 τὸν χρόνον ὡς εἰς ἀτόμους χρόνους, καὶ συγκαεῖσθαι αὐτὸν ἐκ τῶν νῦν.
 εἰ γὰρ εἴη τὸ γινόμενον λευκὸν οἶον τὸ Δ ὄντος χρόνου τινὸς ἐξ ἀτόμων
 συγκαίμενου τοῦ Α, τὸ Δ γινόμενον λευκὸν ἐν ἀτόμῳ χρόνῳ, ἐν ᾧ γί- 304^r
 νεται λευκόν, οὐδέπω ἐστὶν ἐν αὐτῷ λευκόν· καίτοι γάρ, ὅτι τὸ γινόμενον.
 25 ὅτε γίνεται, οὐδέπω ἐστὶν ὃ γίνεται. τὸ δὲ Δ ἐν τῷ Α χρόνῳ οὐπω ἐστὶ
 λευκόν. γέγονε δὲ ἅμα (ἀντὶ τοῦ ἔστιν ἤδη) ἐν τῷ ἐχομένῳ τοῦ Α χρόνῳ
 ἀτόμῳ τῷ Β λευκόν. δεῖ ἄρα τινὰ εἶναι μεταξὺ τοῦ Α καὶ τοῦ Β χρόνον,
 ἐν ᾧ γέγονε λευκόν. οὐ γὰρ δὴ ἐν πέρατι χρόνου τοῦ Α δύναται λέγε-
 30 σθαι γεγονέναι ὄντι μεταξὺ τῶν ΑΒ χρόνων· οὐ γὰρ ἔστι τοῦ ἀμεροῦς 5
 πέρασ. εἰ δὲ τοῦτο, οὐχ οἶόν τε τὸ Α καὶ τὸ Β τὰ ἅτομα ἔχεσθαι ἀλλή-
 λων· εἰ γὰρ πᾶσα γένεσις ἐν χρόνῳ (οὐ γὰρ δὴ ἐν πέρατι χρόνου· οὐ
 γὰρ ἔστι πέρασ τοῦ ἀτόμου), γίνεσθαι δὲ δεῖ τὸ Δ μεταξὺ τοῦ τε ἐν ᾧ
 ἐστὶ καὶ τοῦ ἐν ᾧ οὐδέπω ἐστὶ χρόνου, ἔσται καὶ τούτων, τοῦ τε ἐν ᾧ
 ἐστὶ καὶ τοῦ ἐν ᾧ οὐδέπω ἦν (ταῦτα δὲ ἦν τὰ ΑΒ), χρόνος τις μεταξὺ.
 35 καὶ ληφθῆ δέ τις τῶν ΑΒ χρόνων μεταξὺ χρόνος ἅτομος, ἐν ᾧ τις ἐρεῖ
 γεγονέναι τὸ Δ, οἶον ὁ Β, πάλιν ἐπὶ τῶν ΑΒ χρόνων ὁ αὐτὸς λόγος, 10
 ἐπεὶ γὰρ τὸ Δ ἔστι μὲν ἐν τῷ Β, οὐκ ἦν δὲ ἐν τῷ Α (ἐγένετο γὰρ ἐν
 ἐκείνῳ), δεῖ τινα πάλιν τούτων εἶναι μεταξὺ χρόνον, ἐν ᾧ γεγονὸς ἔσται
 τὸ Δ. τὸ δὲ γέγονε δὲ ἅμα καὶ ἔστιν ἐν ἐτέρῳ ἀτόμῳ χρόνῳ,

9 Z] c. 1 p. 231^a21 sqq. post ζ in rasura ~ ~ ~ Α ταύτης Α Exc.: τῆσδε α
 18. 19 πρότερον ἔλεγε] Exc. explicant: τῶν ἀφῶν δηλονότι καὶ τῶν ἀναβλέψων cf. Arist.
 Π 3. 247^b8(21) 27 τῷ β Α: τὰ β α 35 ἅτομος χρόνος α

ἐχομένῃ δὲ ἐν τῷ Β εἴρηκεν ἀντὶ τοῦ ἥδη δὲ γεγονός ἐστι καὶ ὃν ἐν 304^v
 ἀτόμῳ χρόνῳ ἐτέρῳ· οὐ γὰρ τοῦτο λαμβάνει, ὅτι ἐν τῷ Β γέγονε. ζητεῖ
 γάρ, ἐν τίνι γέγονεν.

Εἶτα ἐνστασιον λύει τὴν λέγουσαν, ὅτι ἡ αὐτὴ ἀπορία δύναται ἀπορῆ-
 5 σθαι καὶ πρὸς τοὺς οὐκ ἐξ ἀτόμων λέγοντας συγκαίσθαι τὸν χρόνον· καὶ 15
 γὰρ ἐπὶ τούτων δοκεῖ εὐλογον εἶναι, ὡς ἐπ' ἐκείνων, εἶναι τινα μεταξὺ
 τοῦ τε ἐν ᾧ ἐγένετο καὶ τοῦ ἐν ᾧ ἐστὶ, χρόνον· πάλιν γὰρ ὁμοίως ἐν
 μὲν τῷ Α, ἐπειδὴ ἐγένετο ἐν αὐτῷ, οὐκ ἔσται, ἐν δὲ τῷ Β ἔσται· μεταξὺ
 10 ἄρα τοῦ τε ἀμεροῦς τοῦ χρόνου καὶ τοῦ Β, ἃ εἴχεται ἀλλήλων, ἔσται τις
 χρόνος. εἰ οὖν κοινὸν τὸ ἀπορον, οὐδέπω ἂν εἶη δεδαιγμένον τὸ μὴ ἐξ
 ἀτόμων συγκαίσθαι τὸν χρόνον. λέγει οὖν, ὅτι οὐκ ἔστιν ἡ αὐτὴ ἀπορία
 καὶ πρὸς τοὺς μὴ ἐξ ἀτόμων ποιῶντας τὸν χρόνον. καὶ τὴν αἰτίαν προστί-
 20 θησιν· αὐτοῦ γὰρ τοῦ χρόνου, ἐν ᾧ ἐγένετο, ἐν τῷ ἐσχάτῳ ση- 20
 μείῳ γέγονε καὶ ἔστιν, οὗ σημείου οὐδὲν ἐχόμενόν ἐστιν οὐδὲ
 15 ἐφεξῆς, οἱ δὲ ἄτομοι χρόνοι ἐφεξῆς. διὸ ἐπὶ μὲν τῶν ἄτομον λε-
 γόντων εἶναι τὸν Α χρόνον, οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι ἐγένετο μὲν ἐν τινι αὐτοῦ,
 ἔστι δὲ ἐν τῷ πέρατι· οὐ γὰρ ἔστι πέρας τοῦ ἀτόμου. ὥστε εἰ ἐγένετο
 ἐν αὐτῷ ὄντι ἀμερεῖ, καὶ μὴ δύναται ἐν τινι αὐτοῦ γεγονέναι (ἔστι δὲ ἥδη
 ἐν τῷ Β ὄντι καὶ αὐτῷ χρόνῳ ἀμερεῖ), δῆλον ὅτι δεῖ εἶναι τι μεταξὺ ἐν
 20 ᾧ ἐγένετο. τοῦ γὰρ ἐν ᾧ ἐγένετο καὶ τοῦ ἐν ᾧ ἐστὶ μεταξὺ ἐστὶ τὸ ἐν 25
 ᾧ γέγονεν, ὅπερ εἰ μὴ πέρας εἶναι δύναται ἀμερῶν ὄντων τῶν ΑΒ, χρόνος
 ἂν εἶη. ὥστε οὐκέτι ἂν εἶη ἐχόμενα ἀλλήλων τὰ ΑΒ, ὅπερ ἔκειτο. εἰ
 δὲ καὶ ἀμερῆς εἶναι λέγοιτο χρόνος ὁ μεταξὺ, πάλιν τὸ αὐτὸ ἄτοπον ἔπε-
 25 ται. κατὰ δὲ τοὺς λέγοντας μὴ ἀμερῆ χρόνον εἶναι τὸ Α δύναται τὸ γι-
 νόμενον ἐν τῷ Α χρόνῳ ἐν τῷ πέρατι αὐτοῦ γεγονέναι, εἶναι δὲ ἥδη ἐν
 τῷ Β· οὕτω δὲ οὐκέτι δεήσει μεταξὺ τοῦ Α καὶ τοῦ Β χρόνον τινὰ ζη-
 30 τεῖν, ἐν ᾧ τὸ Δ γεγονός ἐσται· ἐν γὰρ τῷ Α χρόνῳ γινόμενον γέγονεν 30
 ἐν τῷ πέρατι αὐτοῦ, ὃ ἐστὶ μεταξὺ τοῦ τε Α χρόνου, ἐν ᾧ γινόμενον
 οὐδέπω ἦν, καὶ τοῦ Β, ἐν ᾧ ἥδη ἐστί· δεῖ γὰρ τὸ γινόμενον ἐν μεταξὺ
 30 τινι τοῦ τε ἐν ᾧ ἐγένετο χρόνου καὶ τοῦ ἐν ᾧ ἥδη ἐστὶν γεγονέναι ἄλλῳ
 ὄντι παρ' ἐκάτερον, ὅπερ οὐ δυνατόν ἐπὶ τοῦ Α λέγειν, εἰ ἀμερῆς εἶη·
 οὐ γὰρ οἷόν τε ἄλλο μὲν τι εἶναι τοῦ Α ἐν ᾧ ἐγένετο τὸ Α, ἄλλο δὲ ἐν
 ᾧ γέγονεν.

Εἰπὼν δὲ ὅτι γέγονε καὶ ἔστιν ἐν τῷ ἐσχάτῳ σημείῳ προσέ-
 35 θηκεν τὸ οὗ οὐθὲν ἐχόμενόν ἐστιν οὐδὲ ἐφεξῆς, δηλονότι σημείον
 ὁποῖον αὐτὸ ἐστὶ. δείκνυσι δὲ διὰ τούτου, ὅτι τὰ νῦν, ἃ ἐστὶ πέρατα τοῦ 35
 χρόνου, οὐκ ἔστιν ἐχόμενα ἀλλήλων ἢ ἐφεξῆς ἀλλήλοισ, ὡς εἶναι ἀπ'
 αὐτῶν τὸν χρόνον. ἀλλ' ἔστι πᾶν τὸ μετὰ τὸ πέρας τοῦ Α χρόνου λαμ-
 βανόμενον χρόνος. τὸ δὲ ἐφεξῆς προσέθηκεν ἐνδεικνόμενος, ὅπως ἔχε-

1 δὲ alt. om. a 14 γέγονε καὶ ἔστιν post ἐγένετο Arist. 16 τὸν a: τὸ Α

22 οὐκέτι τ' ἂν a' 31 εἰ supra scr. A¹ 32 τοῦ α Α: τοῦ a 35 οὐθὲν
 Α: οὐδὲν a 36 δὲ Α: δὲ καὶ a

σθαι τὰ ἄτομα λέγεται ἂν ἀλλήλων· τῷ γὰρ ἐξῆς εἶναι ὡς τὰ κυρίως 30^{1v}
ἐφεξῆς λεγόμενα· οὐ γὰρ τῷ τὰ μόρια αὐτῶν συνῆφθαι· οὐ γὰρ ἔχει
μόρια.

Ἀπορίαν δὲ τούτοις ἐφεξῆς ὁ Ἀλέξανδρος τίθησιν οὐ πᾶν πραγμα-
τειώδη, ὡς οἶμαι. “εἰ γὰρ τις λέγοι, φησὶν, ἐν μὲν τῷ πέρατι τοῦ Α 10
χρόνου, ἐν ᾧ ἔστιν ἡδὴ μεταβεβληκός, εἶναι τὸ Δ, ἐν δὲ τῷ Α χρόνῳ μὴ
εἶναι (ἐγίνετο γὰρ ἐν ἐκείνῳ καὶ χρώμενος τῷ αὐτῷ λόγῳ ἀπαιτοίη μεταξὺ
τοῦ Α χρόνου καὶ τοῦ πέρατος αὐτοῦ εἶναι τινα χρόνον, ἐν ᾧ ἐγένετο).
ἔτι δοκεῖ ἡ αὐτὴ ἀπορία μένειν· ἐν ᾧ γὰρ πρώτῳ μεταβεβλήκειν εἰς τὸ
10 εἶναι, ἀληθὲς αὐτοῦ τὸ εἶναι κατηγορεῖν.” καὶ λύει καλῶς λέγων, ὡς εἰ
μὲν χρόνος ἦν ἐν ᾧ ἐγεγόνει, εἴη ἂν ἡδὴ καὶ ἐν τούτῳ ὡς ἐν χρόνῳ,
καὶ δεῖοι ἂν πρὸ τούτου εἶναι τι μεταξὺ, τούτου τε καὶ τοῦ ἐν ᾧ ἐγίνετο. 15
εἰ δὲ μὴ χρόνος τὸ ἐν ᾧ γέγονεν, ἀλλὰ πέρασ τοῦ χρόνου τοῦ ἐν ᾧ ἐγί-
νετο, οὐκέτι ἀκολουθήσει τὸ δεῖν τοῦ τε πέρατος καὶ τοῦ οὐ ἔστι πέρασ
15 εἶναι τι μεταξύ· τῶν γὰρ χρόνων, τοῦ τε ἐν ᾧ μήπω ἔστιν, ἀλλὰ γίνε-
ται, καὶ τοῦ ἐν ᾧ ἡδὴ ἔστί, δεῖ τι μεταξύ εἶναι τὸ ἐν ᾧ γέγονεν. εἰ δὲ
λέγοι τις αὐτὸ ἐν τῷ πέρατι τοῦ Α μὴ μόνον γεγονέναι, ἀλλὰ καὶ εἶναι,
δῆλον ὅτι καὶ ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ Α μὴ εἶναι αὐτὸ ἐρεῖ· καίτοι τὸ ἡδὴ γι-
νόμενον ἔστι πως.

20 p. 264^a4 Φανερόν δέ, ὅτι εἰ ἐν τῷ Α ὅλῳ χρόνῳ ἐγίνετο ἕως τοῦ 20
ἢ ἐν ᾧ ἐγίνετο μόνον παντί.

Δείξας ὅτι ἐν μὲν τῷ Α χρόνῳ ἐγίνετο τὸ Δ, ἐν δὲ τῷ πέρατι τοῦ
Α γέγονεν, ὅτι οὐκ ἔστι χρόνος τοῦτο ἐν ᾧ γέγονεν, ἀλλὰ πέρασ χρόνου,
δείκνυσιν ἀγχινούστατα. εἰ γὰρ ἐν μὲν τῷ Α ὅλῳ χρόνῳ φησὶν ἐγί-
25 νετο, (ἐν δὲ τῷ πέρατι αὐτοῦ γέγονεν), δειχθεῖη δὲ ἴσος ὁ χρόνος ὁ ἐν
ᾧ ἐγίνετο συναμφοτέρῳ τῷ ἐν ᾧ ἐγίνετο καὶ τῷ ἐν ᾧ γέγονε, δῆλον 30^{5r}
ὅτι τὸ ἐν ᾧ γέγονε προστεθὲν τῷ ἐν ᾧ ἐγίνετο χρόνῳ, οὐκ ἐποίησε μεί-
ζονα τὸν χρόνον. ὥστε οὐκ ἦν χρόνος τὸ ἐν ᾧ γέγονε· χρόνος γὰρ χρόνῳ
προστιθέμενος μείζονα τὸν ὅλον ποιεῖ. ὅτι δὲ οὐκ ἐποίησε μείζονα, δῆλον,
30 εἴπερ ἐν πέρατι τοῦ Α χρόνου γέγονε, τὸ δὲ πέρασ ἀμερές ἐστίν. καὶ ἦν
μὲν αὐτόθεν δῆλον, ὅτι τὸ πέρασ τοῦ χρόνου οὐκ ἔστι χρόνος. πολλὴν δὲ
ἐποίησεν ἐναργεῖαν ἢ δοκοῦσα παραδοξολογία τὸ μὴ εἶναι πλείονα τὸν
χρόνον τὸν τε ἐν ᾧ ἐγίνετο καὶ τὸν ἐν ᾧ γέγονε τοῦ ἐν ᾧ ἐγίνετο μόνου.
δοκεῖ δέ μοι μὴ μάτην προστεθεικέναι τῷ ἢ ἐν ᾧ ἐγίνετο μόνον τὸ
35 παντί, ἀλλ’ εἰς ἐνδειξιν τοῦ δεῖν μετὰ τοῦ πέρατος αὐτὸν λαμβάνειν.

“Ἐκ δὴ τούτων τῶν λόγων, φησὶν ὁ Ἀλέξανδρος, δυνατὸν ὀρμώμενον
δεικνύουσι τὰ παρὰ τοῖς Στωικοῖς ἀξιώματα, ἃ μεταπίπτονται τινες λέγουσιν 10
ἀπεριγράφως μὴ ὄντα τοιαῦτα. ἔστι δὲ ταῦτα τοιαῦτα· εἰ ζῆ Δίῳ, ζῆ-

11 γέγονε a 20 (itemque 21) ἐγίνετο a 25 ἐν δὲ τῷ πέρατι — τῷ τε (sic) ἐν
ᾧ ἐγίνετο (26) iterat a 26 τῷ (post συναμφοτέρῳ) aΛ¹: τὸ Α

σται Δίων.' τοῦτο γὰρ εἰ καὶ ἀληθές ἐστι νῦν ἀρχόμενον ἀπὸ ἀληθοῦς 305·
 τοῦ 'ζῆ Δίων' καὶ λῆγον εἰς ἀληθές τὸ 'ζήσεται', ἀλλ' ἔσται ποτέ, ὅτε
 τῆς προσλήψεως ἀληθοῦς οὐσης τῆς 'ἀλλὰ μὴν ζῆ Δίων' μεταπεσεῖται τὸ
 συνημμένον εἰς ψεῦδος τῷ ἔσεσθαι ποτε, ὅτε ἀληθοῦς ὄντος. ἔτι τοῦ 'ζῆ
 5 Δίων', οὐκ ἔσται ἀληθές τὸ 'καὶ ζήσεται', οὐ μὴ ὄντος ἀληθοῦς τὸ ὄλον
 συνημμένον γίνοιτο ἂν ψεῦδος μεταπίπτον· οὐ γὰρ ἀεί, ὅτε τὸ 'ζῆ'
 ἀληθές, καὶ τὸ 'ζήσεται', ἐπεὶ οὕτως ἀθάνατος ἂν εἴη ὁ Δίων. οὐ μὴν 15
 ἔσται ὀρίσαντας εἰπεῖν, πότε οὐκ ἀληθές ἔσται ζῶντος αὐτοῦ τὸ 'ζήσεται'.
 οὐδὲ καὶ ἐν ἀπεριγράφῳ καὶ ἀορίστῳ χρόνῳ λέγουσι γίνεσθαι τὴν τῶν
 10 τοιούτων ἀξιωμαίων μεταπτώσιν." τοιοῦτον μὲν οὖν ἔστι τὸ ἀπεριγράφως
 μεταπίπτειν λεγόμενον ἀξίωμα. ὅτι δὲ μὴ ὑγιῶς λέγεται τὸ μεταπίπτειν
 ἐκ τῶν προσεχῶς ὑπὸ τοῦ Ἀριστοτέλους διορισθέντων ἕξεσι συνορᾶν. εἰ
 γὰρ πᾶν τὸ μεταβάλλον ἐν τῷ πέρατι τοῦ ἐν ᾧ μεταβάλλει χρόνου με-
 ταβέβληκεν, ἐν ᾧ πέρατι οὐκέτι ἐν τούτῳ ἔστιν, ἔξ οὗ μετέβαλλεν, ἀλλ' 20
 15 ἐν ἐκείνῳ λοιπόν, εἰς ὃ μετέβαλλέ τε καὶ μεταβέβληκεν, εἴη ἂν καὶ τὸ
 ζῆν Δίωνα, εἰ μεταβάλλει, ἐν ἐσχάτῳ τινὶ χρόνῳ μεταβάλλειν τοῦ ἐν ᾧ
 ζῆ, ὃ πέρας ἐστὶ χρόνου καὶ οὐ χρόνος· ἐν ᾧ οὐκέτι ἀληθές τὸ ζῆν
 Δίωνα· τέθνηκε γὰρ ἤδη ἐν τούτῳ. τὸ οὖν 'ζῆ Δίων' τὸ ἐν τῷ ἐνεστώτι
 νῦν λεγόμενον εἰ μὲν ἐν ᾧ μεταβέβληκεν ἀπὸ τοῦ ζῆν νῦν λέγοιτο, οὐκ
 20 ἀληθές, εἰ δὲ ἐν ἄλλῳ πρὸ τούτου ὄντι νῦν, ἀληθές τὸ 'ζῆ Δίων'. τῶν δὲ
 νῦν, ἐν ᾧ τε οὐκέτι ζῆ μεταβεβληκῶς ἤδη ὁ Δίων, καὶ ἐν ᾧ ἔτι ζῆ, 25
 χρόνος ἐστὶ μεταξύ, ὃν δηλονότι ζῆ, εἴ γε ἐν τῷ πέρατι αὐτοῦ μεταβέ-
 βληκεν ἐκ τοῦ ζῆν. καὶ ἀκολουθήσει τὸ ἐν ᾧ νῦν ἀληθές εἰπεῖν ὅτι 'ζῆ
 Δίων', ἐν τούτῳ ἀληθές εἶναι τὸ 'ζήσεται Δίων'. ὥστε οὐ προμεταπίπτει
 25 τὸ 'ζήσεται' τοῦ ζῆν· μόνως γὰρ ἂν προμετέπιπτεν, εἰ ἐχόμενα ἀλλήλων
 ἦν τὰ νῦν τό τε ἐν ᾧ ἀληθές ἐστὶ τὸ 'ζῆ Δίων' καὶ τὸ ἐν ᾧ μεταβέ-
 βληκεν ἐκ τοῦ ζῆν. ἐπειδὴ δὲ ἐν ᾧ ἂν νῦν ἀληθῶς ληφθῆι τὸ ζῆν Δίωνα,
 τούτου τοῦ νῦν καὶ τοῦ ἐν ᾧ πρώτῳ μεταβέβληκεν ἐκ τοῦ ζῆν χρόνος 30
 ἐστὶ μεταξύ, ὃν ἔτι ζῆ, ὄηλον ὅτι ὅτε ἀληθές ἐστὶ τὸ 'ζῆ Δίων', ἀληθές
 30 ἔσται καὶ τὸ 'ζήσεται' καὶ οὐ διὰ τοῦτο ἀθάνατος ὁ Δίων ἔσται. εἰ δὲ
 τὸ 'ζῆ Δίων' μὴ ἐν τῷ νῦν λέγοιτο, ἀλλ' ἐν χρόνῳ, οὐ πέρας ἔσται τὸ
 ἐν ᾧ πρώτῳ τέθνηκε μεταβαλὼν ἀπὸ τοῦ ζῆν, μεταπεσεῖται τότε εἰς
 35 ψεῦδος τὸ 'ζήσεται Δίων' τῷ τὸ πέρας τοῦ χρόνου προστίθεσθαι τῷ
 πράγματι τῷ ὄντι ἐν τῷ χρόνῳ, οὐ τὸ πέρας τοῦτο ἀρχή ἐστιν, ὡς δέ-
 35 οῖται πρότερον. τὸ γὰρ νῦν, ἐν ᾧ πρώτῳ μετέβαλεν ἀπὸ τοῦ ζῆν, τέλος 35
 μὲν ἐστὶ τοῦ χρόνου, ἐν ᾧ ἔζη, ἀρχή δὲ τοῦ ἐν ᾧ ἤδη τεθνηκῶς ἐστίν.

4 τῷ α: τὸ Α

7 τὸ supra add. Α¹19 ἀπὸ τοῦ αΑ¹: ἀποῦ Α21 μεταβεβληκῶς Α, sed corr. Α¹

24 εἶναι ἀληθές α

30 ἔσται (ante καὶ) Α¹:

ἔστι Α: ἐστὶ α

36 τεθνηκῶς Α, corr. Α¹

p. 264^a7 Οἷς μὲν οὖν ἂν τις ὡς οἰκείοις πιστεύσειεν ἕως τοῦ 305^r
 δόξειέ τῃ ταυτὸν τοῦτο συμβαίνειν.

Προθέμενος δεῖξαι, τίς ἡ συνεχῆς καὶ πρώτη κατὰ φύσιν φορὰ ἢ τῆ
 πρώτη κατὰ τόπον κινουμένη προσήκουσα, καὶ διελὼν τὰς φορὰς εἰς τε
 5 τὴν κύκλῳ καὶ τὴν κατ' εὐθεῖαν καὶ τὴν μικτὴν, καὶ προδιορισάμενος ὅτι, 40
 ὅποτέρα ἂν τῶν ἀπλῶν μὴ εἴη συνεχῆς, οὐδὲ ἡ ἐξ ἄμφοῖν μικτὴ συνεχῆς
 ἔσται, ἔδειξε διὰ πλειόνων, ὅτι ἡ κατ' εὐθεῖαν κίνησις οὐκ ἔστι συνεχῆς
 οὐδεμία κατὰ δύο τρόπους, καὶ ὅτι τὸ φερόμενον τὴν εὐθεῖαν καὶ πεπε-
 ρασμένην ἀνακάμπτει, τὸ δὲ ἀνακάμπτον τὰς ἐναντίας κινεῖται κινήσεις, αἱ
 10 δὲ ἐναντία κινήσεις διάφοροι κατ' εἶδος καὶ οὐ μία οὐδὲ συνεχῆς· καὶ αὖ
 πάλιν ὅτι τὰ ἀνακάμπτονα μεταξὺ ἡρεμεῖν ἀνάγκη, τὸ δὲ μεταξὺ ἡρεμοῦν
 λύει τὴν συνέχειαν τῆς κινήσεως. ταῦτα οὖν δεξίας περὶ τῆς κατ' εὐθεῖαν 45
 φορὰς ἀπὸ τε τοῦ τῆς κινήσεως εἴδους τοῦ τὴν ἐναντίωσιν ἔχοντος καὶ ἀπὸ
 τοῦ μεγέθους, ἐφ' οὗ ἡ ἀνακάμπτουσα κίνησις ἐπιτελεῖται, ἅπερ οἰκεία τῆς
 15 κινήσεώς ἐστιν ὡς καθ' αὐτὸ ὑπάρχοντα αὐτῇ, λέγει ὅτι, οἷς μὲν ἂν τις
 ὡς οἰκείοις τοῦ κεινυμένου πιστεύσειε λόγοις, οὗτοι καὶ τοιοῦτοί
 τινές εἰσιν, οἰκείους λέγων τοὺς ἐκ τῶν οἰκείων τῇ προκειμένην γινομέ-
 νους συλλογισμούς, οὓς καὶ ἀποδεικτικούς ἔθος αὐτῷ καλεῖν· ἐφεξῆς δὲ τὸ
 αὐτὸ τοῦτο λογικῶς δεῖξιν ἐπαγγέλλεται. λογικοὶ δὲ εἰσι συλλογισμοὶ οἱ 50
 20 μὴ διὰ τῶν οἰκείων καὶ προσεχῶν τῇ προκειμένην γινομένοι, ὥσπερ οἱ
 πρότεροι, διὰ τε τῶν διαφορῶν τῆς κατ' εὐθεῖαν κινήσεως καὶ διὰ τοῦ
 ὑποκειμένου τῇ τοιαύτῃ κινήσει μεγέθους, ἀλλὰ διὰ κοινοτέρων καὶ καθο-
 λικωτέρων καὶ δυναμένων καὶ ἄλλοις ἐφαρμόζειν, οὓς ἔθος αὐτῷ διαλεκτι-
 κούς καλεῖν, ὡς δι' ἐνδόξων γινομένους ἐπιχειρήσεων. θήσει γὰρ ἐφεξῆς
 25 λόγους οὔτε τοῖς κατὰ τόπον μόνον κινουμένοις προσήκοντας οὔτε ἐκ τῶν
 τούτοις μόνοις καθ' αὐτὸ ὑπάρχόντων εἰλημμένους, ἀλλὰ | καὶ πᾶσι 305^v
 τοῖς ἐξ ἀντικειμένων εἰς ἀντικείμενα μεταβάλλουσι καὶ ἐκ τῶν ἀντικειμένων
 εἰλημμένους, ἅπερ οὐ μόνον τοῖς κατ' εὐθεῖαν κινουμένοις κυρίως καὶ οὐ
 μόνον τούτοις ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς μεταβάλλουσιν ὑπάρχει.

30 p. 264^a9 Ἄπαν γὰρ τὸ κινούμενον συνεχῶς ἕως τοῦ ἢ γὰρ δια-
 λαμβανομένη στάσει οὐ μία.

ἽΟτι μηδεμία κίνησις ἐξ ἐναντίου εἰς ἐναντίον γινομένη συνεχῆς εἶναι 10
 δύναται, δεῖκνυσι προλαβῶν ἀξίωμα καθολικὸν τὸ λέγον, ὅτι πᾶν τὸ διὰ
 κινήσεως συνεχοῦς ἐπὶ τι ἀφικνούμενον ἀκωλύτως εἰς ὅπερ ἦλθε πληροῦ-

1 πιστεύσειεν A: λόγοις πιστεύσειε a (ut Arist. cod. H): πιστεύσειε (πιστεύσει B!) λόγοις
 Arist. vulg. cf. v. 16 2 ταυτὸ a συμβαίνειν a: συμβαίνον A 25 μόνον a
 28. 29 καὶ οὐ μόνον τούτοις A: om. a. fortasse κυρίως transponendum post τούτοις
 31 μία ἐστίν a

σαν τὴν κίνησιν ἐπὶ τοῦτο τὴν ὀρμὴν εἶχε καὶ ὅτε τῆς κινήσεως ἤρχετο· 305^v
 πᾶν γὰρ τὸ κινούμενον ὡσπερ ἀπὸ τινος ὀρισμένου κινεῖται, οὕτω καὶ ἐπὶ
 τι ὀρισμένον, ἂν μὴ ὑπὸ τινος ἐμποδίζηται. οἷον εἰ κάτω τι κινήθην ἀν-
 εμποδίστως ἐνήνεκται, καὶ ὅτε ἐκινεῖτο ἐπὶ τὸ κάτω τὴν ὀρμὴν εἶχε· καὶ 15
 5 οὐ μόνον ὅτε πληστόν ἦν ἡδὴ τοῦ κάτω, ἀλλὰ καὶ ἀφ' οὗ τῆς κινήσεως
 ἤρχετο, δι' ἧς συνεχῶς ἐπὶ τοῦτο ἐνήνεκται, ὡς εἰς τοῦτο ἐλευσόμενον
 ἤρχετο κινεῖσθαι. τί γὰρ μᾶλλον ἐν τῷδε ἢ ἐν τῷδε γινόμενον; τοῦτο
 γὰρ σημαίνει τὸ τί γὰρ μᾶλλον νῦν ἢ πρότερον; ὁμοίως δέ, φησί,
 καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων κινήσεων· οὐ γὰρ ἐπὶ μόνῃς τῆς φορᾶς, ἐφ' ἧς
 10 ὡς ἐπὶ παραδείγματος ἐγύμνασε τὸ ἀξίωμα, ἀληθῆς, φησίν, ἐστὶν ὁ λόγος,
 ἀλλ' ὁμοίως ἀληθῆς καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων κινήσεων τῆς τε ἀλλοιώσεως καὶ
 τῆς ἀυξήσεως τε καὶ μειώσεως, καὶ ὅλων τῶν εἰς τὰ ἐναντία μεταβαλ- 20
 λουσῶν· οὐ γὰρ δὴ ἐπὶ τῆς γενέσεως καὶ φθορᾶς, ὡς μαθησόμεθα. τού-
 του οὖν ἀληθῶς ἡξιώμενου διὰ συνημμένου τινὸς τοιούτου δεῖκνυται τὸ
 15 προκείμενον, ὡς ἐπὶ παραδείγματος τῆς φορᾶς γινόμενου τοῦ λόγου. εἰ
 γὰρ τὸ ἐπὶ τῆς εὐθείας κάτωθεν ἄνω φερόμενον, ὅταν ἄνω γένηται, μὴ
 ἡσυχάζῃ καὶ ἡρεμῇ, ἀλλὰ τῇ αὐτῇ ὀρμῇ συνεχῶς φέρεται κάτω, δῆλον
 ὅτι διὰ τὸ ἀξίωμα καὶ ὅτε ἤρχετο τῆς κάτωθεν κινήσεως τὴν ὀρμὴν ἐπὶ
 τὸ κάτω εἶχε, καὶ οὐ μόνον ὅτε γενόμενον ἄνω κινεῖται κάτω. τὸ δὴ 25
 20 ἀπὸ τοῦ κάτω κινούμενον, εἰ συνεχῶς κινεῖται, ἅμα τὴν ὀρμὴν ἔχει ἐπὶ
 τε τὸ ἄνω κινήθηναι καὶ ἐπὶ τὸ κάτω. ἀλλὰ μὴν ἢ εἰς τὸ ἄνω τῇ εἰς
 τὸ κάτω ἐναντία· ἐξ ἐναντίων γάρ. τὸ ἄρα ἐπὶ τῆς εὐθείας κινούμενον,
 εἰ συνεχῶς κινεῖται, τὰς ἐναντίας κινεῖται· τοῦτο δὲ ἀδύνατον· ὥστε ἀδύ-
 νατον καὶ ὅ τ' οὗτο ἠκολούθησε τὸ τὸ ἐπὶ τῆς εὐθείας κινούμενον συνεχῶς
 25 κινεῖσθαι τε καὶ ἀνακάμπτειν. λαβὼν δὲ τὸ μὲν Α τὴν ἀρχὴν τῆς εὐθείας,
 τὸ δὲ Γ τὸ πέρασ, καὶ θεῖς τὸ συνεχῶς κινούμενον ἐπὶ τῆς εὐθείας ἀπὸ 30
 τε τοῦ Α ἐπὶ τὸ Γ, καὶ ἀπὸ τοῦ Γ ἐπὶ τὸ Α κινήσεσθαι ὁμοίως, καὶ
 συναγαγὼν ὅτι τὸ κινούμενον οὕτως ἅμα τὰς ἐναντίας κινήσεται, διὰ τί
 τοῦτο ἔπεται, ὑπέμνησεν εἰπὼν ἐναντίαι γὰρ αἱ κατ' εὐθεῖαν. τοῦτο
 30 δέ, ἐπειδὴ ἀπὸ ἐναντίων· ἐναντία γὰρ ἀλλήλοισι τὰ τῆς εὐθείας πέρατα,
 τὸ μὲν ἄνω τῷ κάτω, τὸ δὲ δεξιὸν τῷ ἀριστερῷ, τὸ δὲ ἔμπροσθεν τῷ ὀπί-
 σθεν· ταῦτα γὰρ οὐ μόνον κατὰ τὴν πρὸς ἡμᾶς σχέσιν οὕτως ἔχει, ἀλλὰ
 τῇ αὐτῶν φύσει πρότερον ἐν τῷ κόσμῳ δεῖκνυται ὄντα, ὡς ἐν τῷ δευτέρῳ 35
 τῆς Περι οὐρανοῦ διδασκόμεθα. ἔπεται δὲ τι καὶ ἄλλο ἄτοπον τῷ τὸ ἐπ'
 35 εὐθείας κινούμενον συνεχῶς κινεῖσθαι καὶ ἀνακάμπτειν. εἰ γὰρ τὸ κάτωθεν
 κινούμενον ἀπὸ τοῦ Α ἐπὶ τὸ κάτω πάλιν τὸ Α συνεχῶς καὶ καθ' ὀρμὴν
 αἰκίαν ἐνεχθήσεται, ἐπὶ τὸ γενέσθαι ἐν ᾧ ἐστὶ κινήθησεται· τοῦτο δὲ
 ἄτοπον. οὐδὲν γὰρ κινεῖται διὰ τὸ γενέσθαι ἐν ᾧ ἐστὶ. τὸ γὰρ κινούμενον
 ποθὲν ποι κινεῖται. εἶτα καὶ τρίτον ἄλλο ἄτοπον ἐπάγει τῷ συνεχῶς κι-

17 ἡσυχάζει καὶ ἡρεμῇ a

φέρεται A: φέρεται a

24 ἠκολούθη a

33 αὐ-

τῶν A

34 Περι οὐρανοῦ] B 2 sqq. p. 284^b6 sqq.

34. 35 ἐπὶ τῆς εὐθείας Exo.

39 τῷ a: τὸ A

ναῖσθαι τὰ ἐπὶ τῆς εὐθείας ἀνακάμπτοντα, τὸ μεταβάλλειν τι ἐκ τούτου, ἐν 305^v
 ᾧ οὐδέπω ἐστίν. εἰ γὰρ τὸ φερόμενόν ποι εὐθὺ τῆ κινήσεως ἄρξα-
 σθαι ἐπ' ἐκεῖνο φέρεται, ἐφ' ὃ ἐλεύσεται τὸ κάτωθεν κινούμενον, εὐθὺς ἂν
 κινεῖτο οὐ μᾶλλον τὴν εἰς τὸ ἄνω ἢ τὴν ἐπὶ τὸ κάτω· ἀλλὰ ἡ κάτω γι-
 5 νομένη κίνησις ἐκ τοῦ ἄνω γίνεται· κινήθησεται ἄρα τὸ κάτωθεν κινού-
 μενον καὶ ἐκ τοῦ ἄνω, ἐν ᾧ οὐπω ἐστίν· οὐ γὰρ ἐξ ἄλλου τινὸς ἢ εἰς τὸ
 κάτω φερά· ἀλλὰ μὴν ἀδύνατον τὸ ποθὲν κινούμενον ἐκείθεν κινεῖσθαι
 μὴ ὄν ἐν ἐκείνῃ, ἐξ οὗ ἐκείνην τὴν κίνησιν κινήσεται. εἰ γὰρ τις αὐτὸ 45
 λέγοι τότε τὴν κάτω κινεῖσθαι, ὅταν ἐν τῷ ἄνω γένηται, ὁμολογήσει αὐτὸ
 10 πρῶτον ἐν τῷ ἄνω γίνεσθαι· γινόμενον δὲ ἐν τῷ ἄνω καὶ ἀπογίνετο ἂν
 ἀπ' αὐτοῦ, οὕτω δὲ οὐκέτι ἂν κινεῖτο συνεχῶς.

Ἄλλ' ἔρεῖ τις ἴσως ἐνιστάμενος, ὅτι κατὰ τοῦτον τὸν λόγον, οὐδὲ
 κάτωθεν ἄνω κινούμενον συνεχῶς κινήσεται· τὸ γὰρ κάτωθεν ἀρχόμενον
 ἐπὶ τὸ ἄνω κινεῖσθαι δεῖ πρῶτον ἐπὶ τὸ μέσον ἐνεργηθῆναι, εἰθ' οὕτως
 15 ἀπὸ τοῦ μέσου ἐπὶ τὸ ἄνω, ὥστε ἀπὸ τοῦ ἐν ᾧ οὐπω ἐστὶ κινεῖται· οὐδὲ
 τοῦτο ἄρα συνεχῶς κινήσεται καίτοι μὴ ἀνακάμπτον. ἀλλὰ ῥητέον, ὅτι 50
 πρῶτον μὲν ἡ ἄνω κίνησις οὐκ ἀπὸ τοῦ ἡμίσεως ἢ μέσου λέγεται γίνεσθαι,
 ἀλλὰ κάτωθεν, ἔπειτα οὐ δεῖ τὸ συνεχῶς εἰς τὸ ἄνω κινούμενον ἐν τῷ
 ἡμίσει γενέσθαι· γινόμενον γὰρ ἐκεῖ ἀνάγκη καὶ ἀπογίνεσθαι καὶ ἐνεργεῖα
 20 τὸ ἡμισυ διαιροῦν μεταξὺ ἡρεμεῖν· ἀλλ' εἶναι μὲν ῥηθήσεται κατὰ τὸ
 ἡμισυ τὸ κινούμενον συνεχῶς ἐπὶ τὸ ἄνω, οὐ μέντοι γίνεσθαι, ἐν μέντοι
 τῷ ἄνω ἀνάγκη πρότερον γίνεσθαι τὸ ἐπὶ τὸ κάτω κινεῖσθαι μέλλον. οὐ
 γὰρ | ἀπλοῦ τινος ἢ ἐπὶ τὸ κάτω κίνησις, ὥστε ἐν ᾧ οὐπω γέγονεν 306^r
 ὄφειλον γενέσθαι ἐκ τούτου ἂν ἤδη κινεῖτο. εἰ οὖν ταῦτα ἀδύνατα τό τε
 25 ἅμα τὰς ἐναντίας κινεῖσθαι καὶ τὸ ἐπὶ τὸ γενέσθαι ἐν ᾧ ἐστὶ κινεῖσθαι.
 καὶ τρίτον τὸ ἐκ τούτου κινεῖσθαι τι ἐν ᾧ οὐπω ἐστὶ· ταῦτα δὲ ἔπεται
 τῷ συνεχῆ λέγοντι τὴν ἐπὶ τῆς εὐθείας ἀδύνατον τὸ συνεχῆ αὐτὴν εἶναι. ὁ
 δὲ Ἀλέξανδρος καὶ ταύτην ταῖς εἰρημέναις προστίθησι τὴν ἐπιχείρησιν οὐκ ὅ
 ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀξιωματος ὀρωμένην· “εἰ γὰρ ἀδύνατον, φησί, τῆ κατὰ
 30 φύσιν κινήσει τὴν παρὰ φύσιν εἶναι συνεχῆ καὶ μίαν, τῷ δὲ ἐπὶ τῆς εὐ-
 θείας κινουμένῃ καὶ ἀνακάμπτοντι ἀνάγκη, εἰ τὴν ἐτέραν κινεῖται κατὰ
 φύσιν, τὴν ἐτέραν παρὰ φύσιν κινεῖσθαι, οὐκ ἔστι δὴ συνεχῆς ἢ ἐκ τῆς
 κατὰ φύσιν καὶ παρὰ φύσιν συγκαμμένη.”

p. 264^a21 Ἔτι καὶ ἐκ τῶνδε φανερόν καθ' ὅλου μᾶλλον ἕως τοῦ
 35 ὅτι οὐκ ἔσται συνεχῆς ἢ κίνησις.

Πρότερον μὲν ἐπὶ τῆς κατ' εὐθεΐαν φορᾶς ἐποιεῖτο τὸν λόγον, εἰτα
 ἐπὶ πάσης τῆς κυρίως κινήσεως, ἐφ' ἧς ἐξ ἐναντίου εἰς ἐναντίον ἢ μετα-

2 εὐθὺς A: εὐθὺς a 25 ἐπὶ τὸ A cf. p. 1302,37: ἐπὶ τῷ a 32 ἔστι δὴ scripti: ἔστι
 δὲ A: ἂν εἴη a 33 κατὰ φύσιν καὶ παρὰ φύσιν A: ἐπὶ τὸ ἄνω καὶ ἐπὶ τὸ κάτω a
 34 ἔτι A: ἔτι δὲ a (Arist. praeter FHK) 35 ἔσται A (Arist. B): ἔστι a (Arist. vulg.)

βολή γίνεται, καὶ ἐπὶ παραδείγματος καὶ τότε τῆς εὐθείας ὁ λόγος προήξει. 306^r
 νῦν δὲ καθολικώτερον ἐπὶ πάσης μεταβολῆς ἢ ἀπόδειξις γίνεται τῆς καὶ
 τὴν γένεσιν περιεχοῦσης καὶ τὴν φθορὰν· τῇ γὰρ στερήσει προσχρῆται, 20
 ὡς πάντων τῶν μεταβαλλόντων εἴτε κατὰ τόπον εἴτε κατὰ ποιότητα ἢ
 5 ποσότητα ἢ κατ' οὐσίαν ἐκ τῆς οἰκείας γινομένων στερήσεως. εἰκότως
 οὖν καθόλου μάλλον εἶπεν ἔρειν περιὶ πάσης κινήσεως, τουτέστι
 περιὶ πάσης μεταβολῆς. πᾶν γὰρ τὸ μεταβάλλον εἰς τι, ὃ μὴ πρότερον ἦν,
 ἐκ τοῦ μὴ τότε καὶ ἐκ τῆς οἰκείας στερήσεως εἰς τὸ εἶναι τότε τι μετα-
 βάλλει, ὡς ἐν τῷ πρώτῳ τῆσδε τῆς πραγματείας ἐδείχθη. ὁ δὲ λόγος
 10 ἐστὶν αὐτῷ τοιοῦτος· λαβὼν ὅτι τὰ μὴ αἰδιῶς ἀλλὰ ποτὲ κινούμενα τῶν 25
 εἰρημένων τινὰ κινεῖται κινήσεων ἐκ τῶν ἀντικειμένων εἰς τὰ ἀντι-
 κείμενα (ἢ γὰρ κατὰ γένεσιν καὶ φθορὰν ἢ κατὰ αὔξησιν καὶ μείωσιν ἢ
 κατὰ ἀλλοίωσιν ἢ κατὰ τὴν ἐπ' εὐθείας φθορὰν· ὁῦλον δὲ ὅτι μὴ αἰεὶ κι-
 νούμενα καὶ ἡρεμεῖ ποτε τῶν ἡρεμιῶν τινὰ, αἵτινές εἰσιν ἐν τοῖς ἀντι-
 15 κειμένοις γινόμεναί τῶν ἐφ' ἃ κινεῖται τὰ κινούμενα· οὔτε γὰρ κινήσις
 ἄλλη παρ' ἐκείνας ἐστὶν οὔτε ἡρεμία παρὰ ταύτας), συλλογίζεται οὖν, ὅτι
 τὸ μὴ αἰδιῶς κινούμενον ἢ τῶν εἰρημένων τινὰ κινήσεων κινεῖται ἢ 30
 τῶν ἀντικειμένων τινὰ αὐταῖς ἡρεμιῶν ἡρεμεῖ. τὸ δὲ κινούμενον
 τῶν εἰρημένων τινὰ κινήσεων μὴ αἰδιῶν πρὸ τοῦ κινεῖσθαι αὐτὴν
 20 ἡρεμεῖν ἀνάγκη τὴν μεταξὺ ταύτης τε τῆς κινήσεως καὶ τῆς ἀντικειμένης
 αὐτῇ ἡρεμίας· τὸ δὲ μεταξὺ ἡρεμοῦν οὐ κινεῖται συνεχῆ κινήσιν· καὶ
 οὕτω μὲν καθολικῶς ἐπὶ πάσης μεταβολῆς ἀποδείκνυται τῆς ἐκ στερήσεως
 γινομένης. λοιπὸν δὲ τῇ κατ' εὐθεῖαν ἀνακαμπτοῦση φορᾶ, περιὶ τῆς προέ-
 25 κειτο δεικνύουσι, ὅτι οὐκ ἔστι συνεχῆς, ἐφαρμόττει τὸν λόγον. εἰ γὰρ ἐναν- 35
 τίαι μὲν αἰ κατ' εὐθεῖαν κινήσεις, ἢ ἀπὸ τοῦ ἄνω ἐπὶ τὸ κάτω τῇ ἀπὸ
 τοῦ κάτω ἐπὶ τὸ ἄνω, ἢ τοῖς ἢ ἀπὸ τοῦ Α ἐπὶ τὸ Γ τῇ ἀπὸ τοῦ Γ ἐπὶ
 τὸ Α, καὶ διὰ τοῦτο οὐ δυνατόν ἅμα ἀμφοτέρας κινεῖσθαι τὸ κινούμενον
 ἀπὸ τοῦ Γ ἐπὶ τὸ Α, ἀνάγκη πρότερον ἡρεμεῖσαι πρὸς τῷ Γ· αὕτη
 γὰρ ἦν ἡ ἀντικειμένη ἡρεμία τῇ ἀπὸ τοῦ Γ κινήσει, μεταξὺ τῶν
 30 δύο κινήσεων οὔσα καὶ διακόπτουσα αὐτῶν τὴν συνέχθειαν. ὁῦλον οὖν ὅτι
 οὐκ ἔστι συνεχῆς ἢ κατ' εὐθεῖαν κινήσις. ἢ μὲν οὖν ὅλη ἀπόδειξις τοῦ
 λόγου τοιαύτη. 40

Εἰπὼν δὲ τὸ δὲ μὴ αἰεὶ κινούμενον τῆσδε τὴν κίνησιν, πῶς
 χρὴ λαμβάνειν τῆσδε τὴν κίνησιν ἐξηγήσατο διὰ τοῦ λέγω δὲ ὅσαι
 35 ἕτεραι τῷ εἶδει, καὶ μὴ εἴ τι μόνιον ἔσται τῆς ὅλης. τὸ γὰρ τὴν
 ἐπὶ τὸ ἄνω κινήσιν κινούμενον, ἥτις τῷ εἶδει τῆς ἐπὶ τὸ κάτω διαφέρουσα
 καὶ ἀντικειμένη αὐτῇ οὐ δύναται μίαν συνεχῆ μετ' αὐτῆς ποιεῖν, ἀνάγκη
 πρὸ τῆς ἐπὶ τὸ ἄνω κινήσεως τὴν ἐναντίαν τῇ κινήσει ταύτη ἡρεμίαν
 ἡρεμεῖν τὴν ἐν τῷ κάτω· οὐ μέντοι τὸ μόνιον τι τῆς ἐπὶ τὸ ἄνω κινή-
 40 σεως τὸ πρὸς τὸ ἄνω κινούμενον, πρὸ τοῦ ἐκεῖνο κινεῖσθαι ἡρεμεῖν ἀνάγκη. 45

9 πρώτῳ] A 8 p. 191^b15

28 πρὸς aA et Arist. codd. FHJK: τὴν πρὸς Arist. vulg.

35 ἔσται aA Exc.: ἐστὶν Arist.

τὸ γὰρ κινούμενον τὸ πρὸ αὐτοῦ μόριον θυνάμει καὶ τοῦτο ἐκινεῖτο, καὶ 306^r
 ἐνὸς ὄντος τοῦ ἀμφοῖν εἶδους οὐδὲν κωλύει συνεχῆ τὴν ἐξ ἀμφοῖν εἶναι
 κίνησιν, καὶ διὰ τοῦτο μὴ προηρημεῖν, ὡς τὸ τὴν ἐτέραν τῆ εἶδει κινου-
 μενον πρὸ τοῦ ταύτην κινεῖσθαι ἀναγκαῖον ἦν ἠρημεῖν, ὅτι μὴ οἶόν τε τὰς
 5 ἀντικειμένας μίαν συνεχῆ ποιεῖν ὥσπερ τὰς κατὰ μόρια διαφερούσας·
 αὐταὶ γὰρ ὑπὸ ἠρημίας οὐ διακόπτονται. διὸ καὶ τὰ συνεχῆ καὶ αἰδίου
 κίνησιν κινούμενα κατ' ἄλλο μὲν αὐτῆς ἀεὶ καὶ ἄλλο μόριον κινοῦνται, τοῦ 50
 δὲ εἶδους τοῦ αὐτοῦ ὄντος οὐκ ἀναγκάζονται πρὸ τοῦ τὴν κίνησιν ἐκείνην
 κινεῖσθαι ἠρημεῖν τὴν ἀντικειμένην ἠρημίαν τῆ κινήσει, ἦν κινοῦνται ὥσ-
 10 περ τὰ μὴ τὰς κατὰ μόριον, ἀλλὰ τὰς κατ' εἶδος διαφερούσας κινούμενα.
 εἰ γὰρ κινήτων ἦν τήνδε τὴν κίνησιν <καὶ> μὴ ἐκινεῖτο αὐτήν, ἐν τῇ στε-
 ρήσει ἂν αὐτῆς ἦν· στερήσεως δὲ ἡ ἠρημία, ἐξ ἧς ἡ εἰς τὴν κίνησιν ἐκείνην
 μεταβολή· πᾶν γὰρ τὸ μεταβάλλον εἰς τι, ὃ μὴ πρότερον ἦν, ἐκ τοῦ μὴ
 τῶδε μεταβάλλει. καὶ | τὸ εἰς τήνδε ἄρα τὴν κίνησιν μεταβάλλον, ἦν 306^v
 15 οὐκ ἐκινεῖτο πρότερον, ἐκ στερήσεως ἂν εἰς αὐτὴν μεταβάλλοι· στερήσεως
 δὲ ἡ ἐν τῆ ἀντικειμένῃ ἠρημία. τὸ γὰρ εἰς τὸ λευκὸν μεταβάλλον ἀπὸ
 τοῦ μέλανος πρὸ τοῦ μεταβάλλειν εἰς τὸ λευκὸν ἀνάγκη ἐν τῆ μέλανι, ἐξ
 οὗ μεταβάλλει εἰς τὸ λευκόν, ἠρημεῖν· κἂν γὰρ ἐναντίον τὸ μέλαν τῆ
 λευκῆ, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἐναντίοις τὸ χεῖρον ἀεὶ τὸν τῆς στερήσεως ἔχει
 20 λόγον.

p. 264^b1 Ἔτι δὲ καὶ ὅδε ὁ λόγος μᾶλλον οἰκειὸς ἕως τοῦ τριῶν 5
 γὰρ ἔσται ὁ αὐτὸς χρόνος.

Δείξας, ὅτι μὴ ἔστι συνεχῆς ἡ ἐπ' εὐθείας κινήσεις διὰ κοινοτέρων ἐπι-
 χειρήσεων, ὡς καὶ λογικώτερας ἐκάλεσε, νῦν πάλιν τὸ αὐτὸ δι' οἰκειωτέρων
 25 ἐπαγγέλλεται δεικνύοναι, τουτέστιν ἐκ τῶν καθ' αὐτὸ ὑπαρχόντων· τὰ γὰρ 10
 καθ' αὐτὸ ὑπαρχόντά τινα οἰκειᾶ αὐτῆ εἰσι· τῶν δὲ καθ' αὐτὸ ὑπαρχόντων
 τῆ κινήσει τὸ εἶναι αὐτὴν ἐν χρόνῳ καὶ τὸ μεταβεβληκὸς εἰς τι ἅμα τε μετα-
 βεβληκέναι, εἰς ὃ μετέβαλεν, καὶ ἀπολελοιπέναι ἐκεῖνο, ἐξ οὗ μετέβαλεν·
 30 καθ' αὐτὸ δὲ καὶ τὸ τῶν νῦν μεταξύ εἶναι χρόνον. διὰ τούτων οὖν μέλ-
 λων τὴν δεῖξιν ποιεῖσθαι εἰκότως δι' οἰκειῶν μᾶλλον φησι τὴν νῦν δεῖξιν
 ἔσεσθαι. αἱ γὰρ πρὸ ταύτης ἐπιχειρήσεις αὐτῆ ἐκ τῶν ἐναντίων καὶ τῶν
 ἀντικειμένων ἐγένοντο κοινῶν ὄντων πρὸς πλείω· διὸ καὶ καθολικώτερας 15
 ἔλεγεν αὐτάς. καὶ ταύτην μέντοι τὴν ἐπιχείρησιν ἐκ τῶν καθ' αὐτά μὲν
 ὑπαρχόντων τῆ κινήσει ποιεῖται, ἐπὶ πασῶν δὲ ἀρμόζουσαν τῶν κινήσεων.
 35 διόπερ ὡς ἐπὶ ἀλλοιώσεως αὐτὴν ποιεῖται. ὃ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν·
 εἰ συνεχῆς ἡ ἀπὸ τῶν ἐναντίων εἰς τὰ ἐναντία κινήσεις, ἅμα ἔφθαρταί τε
 ἐκεῖνο, ἐξ οὗ ἡ μεταβολή, καὶ γέγονε τὸ εἰς ὃ ἡ μεταβολὴ ἐν τῆ αὐτῆ
 νῦν· ὥστε ἅμα ἔφθαρταί τὸ οὐ λευκὸν καὶ γέγονε λευκόν. εἰ

οὖν συνεχῆς ἢ ἀνάκαμψις, ἅμα ἂν εἴη εἰς τε τὸ λευκὸν μεταβλητὸς 30⁶
καὶ ἐκ τοῦ λευκοῦ εἰς τὸ οὐ λευκόν. ὥστε τρία ταῦτα ἐν τῷ αὐτῷ νῦν, 20
ὃ χρόνον εἶπεν λέγων τριῶν γὰρ ἔσται ὁ αὐτὸς χρόνος, ἢ τε φθορὰ
τοῦ οὐ λευκοῦ καὶ ἢ τοῦ λευκοῦ γένεσις καὶ ἢ ἐκ τοῦ λευκοῦ [ἢ] εἰς τὸ
5 οὐ λευκὸν μεταβολή· ὥστε εἴη ἂν τὸ αὐτὸ λευκὸν τε καὶ ἀποβλητὸς
ἤδη τι τοῦ λευκοῦ· τοῦτο γὰρ ἐκ λευκοῦ μεταβάλλειν. εἰ δὲ διὰ τὸ μὴ
συμβῆναι τοῦτο τὸ ἄτοπον μὴ λέγοιμεν ἐν τῷ αὐτῷ νῦν εἰς λευκὸν μετα-
βλητὸν καὶ ἐκ λευκοῦ, ἀλλ' ἐν ἄλλῳ καὶ ἄλλῳ, ἔσται τις χρόνος ἐν
μέσῳ καὶ ἡρεμία, καὶ οὐκέτι συνεχῆς ἢ κίνησις. εἰ οὖν τὰ μὲν ἐξ 25
10 ἀνάγκης ἐν τῷ αὐτῷ νῦν ἐστίν, ἢ τε φθορὰ τοῦ οὐ λευκοῦ καὶ ἢ γένεσις
τοῦ λευκοῦ, τὰ δὲ διὰ τὴν ὑπόθεσιν, ὅτι κεῖται συνεχῆς ἢ κίνησις, ἅμα
ἔσται, τὸ λευκὸν καὶ ἢ ἐκ τοῦ λευκοῦ εἰς τὸ οὐ λευκὸν μεταβολή, ἔσται
τὰ τρία ἐν τῷ αὐτῷ νῦν φθορὰ οὐ λευκοῦ, γένεσις λευκοῦ, μεταβολή ἐκ
λευκοῦ εἰς οὐ λευκόν. οὕτω δὲ ἂν γίνοιτο ἢ ἐκ τοῦ οὐ λευκοῦ μεταβολή
15 εἰς τὸ οὐ λευκὸν γινομένη μιᾶς οὔσης καὶ συνεχοῦς τῆς κινήσεως, καὶ τὸ
ἐφθαρμένον εἰς ἑαυτὸ μεταβάλλον· τὸ γὰρ οὐ λευκὸν ἐφθαρμένον ἐν τῷ
οὐ λευκῷ πάλιν εἰς τὸ οὐ λευκὸν μεταβάλλει οἷον τὸ μέλαν εἰς τὸ μέλαν· 30
οὐδὲν δὲ ἐξ οὐ μεταβάλλει εἰς ἐκεῖνο μεταβάλλει. οἰκειότερα οὖν αὕτη τῶν
προτέρων ἢ δεῖξίς, ὅτι ἐκεῖ μὲν τὸ ἄτοπον συνήγετο περὶ τὸ ἐναντίας εἶναι
20 τὰς κινήσεις, ἐνταῦθα δὲ παρὰ τὸ ἐν τῷ αὐτῷ νῦν ἅμα ποιεῖν τι μετα-
βλητὸς τε ἐκ τινος εἰς τι, καὶ ἐκ τούτου πάλιν εἰς τὸ ἐξ οὐ μετέβαλεν
εἰς αὐτό· ὅσῳ οὖν οἰκειότερον κινήσει χρόνος τῶν ἐναντίων, τοσοῦτον καὶ
ἢ δεῖξίς ἦδε τῶν πρὸ αὐτῆς.

p. 264^b6 Ἔτι οὐκ εἰ συνεχῆς ὁ χρόνος, καὶ ἢ κίνησις ἕως τοῦ 35
25 οἷον λευκότητος καὶ μελανίας.

Τοῦτο πρόσκειται παραμυθούμενον ἡμῶν τὴν φαντασίαν· τὴν ἀπὸ τῆς
τοῦ χρόνου συνεχείας καὶ τὰς ἐν χρόνῳ οὔσας κινήσεις συνεχίζουσας. οὐ
γὰρ εἴ τι ἐν συνεχεῖ ἐστίν, ἀνάγκη καὶ αὐτὸ συνεχῆς εἶναι, ἐπεὶ οὕτω γε
πάντα τὰ ἐν χρόνῳ, κἂν πλεῖστον ἀλλήλων ἀφροσύνη κἂν ἀνομοιότατα ἦ,
30 συνεχῆ ἔσται (ὁ γὰρ πᾶς χρόνος συνεχῆς)· ἀλλ' οὐκ ἀνάγκη. οὐδὲ γὰρ τὰ 40
ἐν ἀγγείῳ ὄντα συνεχῆ ἀνάγκη εἶναι, κἂν τὸ ἀγγεῖον συνεχῆς ἦ. ὁ μὲν
οὖν χρόνος συνεχῆς, αἱ δὲ κινήσεις αἱ ἐν αὐτῷ αἱ εἰς τὰ ἐναντία καὶ ἐξ
ἐναντίων συνεχεῖς μὲν οὐκ ἂν εἶεν ἀλλήλαις, ἐφεξῆς δέ· ἦν γὰρ ταῦτα ἐφε-
ξῆς, ὧν μηδὲν ἦν μέσον συγγενές. τῶν δὲ εἰς τὰ ἀντικείμενα κινήσεων με-
35 ταξὺ κινήσεις μὲν οὐκ ἔστιν, ἡρεμία δὲ, ἣτις οὐκ ἔστιν ὁμοιοδῆς τῇ κινήσει.
ὥστε αἱ οὕτω γινόμεναι κινήσεις οὐ συνεχεῖς μὲν, ἐφεξῆς δὲ ἀλλήλαις.
ὅτι δὲ μὴ οἷον τε συνεχῆ καὶ μίαν κίνησιν εἶναι τὰς ἐναντίας, ἐκ τοῦ 45
ὀρισμοῦ τῶν συνεχῶν ἔδειξε· συνεχῆ γὰρ ἦν ταῦτα, ἃ πρὸς ἓνα κοινὸν

3 χρόνον, v in ras. A 4 ἢ (ante εἰς) A: om. a 10 ἐστι νῦν a 19 δεῖξίς A
22 ὅσω a: ὡς A 28 ἐν τῷ συνεχεῖ a 29 ἀνομοιότητα A, sed corr. A¹

ἄρην συνήπτετο καὶ ὦν τὰ πέρατα ἐν ἤν· τῶν δὲ ἐναντίων οὐκ ἔστι κρι- 306^v
 νὴς ἄρος, οὐδὲ οἷόν τε τὰ ἔσχατα τῶν ἐναντίων, καὶ ἂ συναφίησονται, ἐν
 εἶναι· ἐναντία γὰρ ἀλλήλοισ καὶ τὰ ἔσχατα τῶν ἐναντίων· τὰ δὲ ἐναντία
 οὐχ ἐν. πῶς γὰρ ἂν εἴη, φησί, τὰ τῆς λευκότητος καὶ μελανίας ἔσχατα
 5 ἐν καὶ τὸ αὐτό, ὥστε τὰ ἐναντία, ὦν καὶ τὰ πέρατα ἐναντία, οὐκ ἔσται
 συνεχῆ ἀλλήλοισ; “δύναται δέ τις, φησὶν ὁ Ἀλέξανδρος, τὸ ἔσχατον τῶν 50
 ἐναντίων τὸ πέρασ τοῦ ὅλου συνεχοῦς ἀκούειν· μίᾱς γὰρ καὶ συνεχοῦς κιν-
 ῆσεως ἐν πέρασ ἔσται, ὥστε τὸ λευκαινόμενον καὶ τὸ μελαινόμενον ἐν ἂν
 ἔχοι πέρασ. τί δὲ ἂν γένοιτο τοῦτο; οὔτε γὰρ τὸ μέλαν, ὅτι μὴ τῆς λευ-
 10 κάνσεως τοῦτο πέρασ ἦν, οὔτε τὸ λευκόν (οὐδὲ γὰρ οἷόν τε τοῦτο πέρασ
 εἶναι τῆς μελάνσεως), ἀλλ’ οὐδὲ μίγμά τι ἐξ ἀμφοῖν, ὅτι μὴ ἅμα ἀμφο-
 τέρας ἐκινεῖτο. |

p. 264^b9 Ἡ δὲ ἐπὶ τῆς περιφεροῦς ἔσται μία καὶ συνεχῆς ἕως 307^r
 τοῦ καὶ μηδὲνα χρόνον διαλείπειν.

15 Δείξας, ὅτι οὐδὲ αἱ ἄλλαι παρὰ φορᾶν μεταβολαὶ δύναται εἶναι συνε-
 χεῖς οὐδὲ τῆς φορᾶς ἢ κατ’ εὐθείαν διὰ τὰ ἐπόμενα ἀδύνατα, συνεχῆ τινα
 τούτων ὑποτιθεμένων, λέγει ὅτι μόνη ἢ κυκλοφορία δύναται μία καὶ συνε-
 χῆς εἶναι, εἴπερ μηδὲν ἀδύνατον ἔπεται τιθεμένης αὐτῆς. εἰ γὰρ τὰς ἄλλας
 κινήσεις μὴ οὔσας συνεχεῖς ἐδεικνυμεν διὰ τὸ ἀδύνατα ἀκολουθεῖν τῷ 10
 20 συνεχῆ τινα ἐκείνων τιθέντι, εἰ μηδὲν ἀδύνατον ἔπεται συνεχοῦς τῆς κυκλο-
 φορίας τεθείσης θαρροῦντας χρῆ ταύτην συνεχῆ νομίζειν. τὸ γὰρ κύκλω
 κινούμενον ἀπὸ τοῦ Α ἀρχάμενον καὶ ἐπὶ τὸ Α πάλιν φερόμενον κατὰ τὴν
 αὐτὴν ὀρμὴν τε καὶ ῥοπὴν, οὐκ ἐπὶ ἐναντίον τι τῷ Α πρῶτον ἔρχεται, ὡς
 ἐπὶ τῆς κατ’ εὐθείαν κινήσεως ἐδείκνυτο, καὶ διὰ τοῦτο τὴν ἐξ ἐναντίων
 25 συγκειμένην μίαν εἶναι καὶ συνεχῆ ἀδύνατον ἦν ἐπ’ ἐκείνης· τὸ δὲ κύκλω
 κινούμενον οὔτε ἐναντίας οὔτε ὅλως ἀντικειμένης κινεῖται κινήσεις ἐν τῇ 15
 περιφορᾷ. οὔτε γὰρ μόριόν τι τῆς ἀπὸ τοῦ Α ἐπὶ τὸ Α μορίῳ τινὶ ἔστιν
 ἐναντίον οὔτε ὅλη ἢ ἀπὸ τοῦ Α κίνησις ἐπὶ τὸ Α ὅλη τῇ ἀπὸ τοῦ Α ἐπὶ
 τὸ Α ἔστιν ἐναντία οὐδὲ ἀντικειμένη ὅλως. καὶ δεῖκνυσι, τίνες εἰσὶν αἱ
 30 ἐν φορᾷ ἐναντία τε καὶ ἀντικείμεναι κινήσεις· οὐδὲ γὰρ ἀπλῶς ἢ ἀπὸ τοῦ
 Α τῇ ἐπὶ τὸ Α ἔστιν ἐναντία ἢ ἀντικειμένη (καὶ γὰρ ἢ κυκλικὴ οὕτως
 ἐπιτελεῖται), ἀλλ’ ἔστιν ἢ ἀπὸ τοῦ Α τῇ ἐπὶ τὸ Α ἐναντία, ὅταν ἐπ’ εὐ-
 θείας γίνηται· ἐναντία γὰρ τὰ κατὰ διάμετρον· ταῦτα γὰρ πλείστον ἀλλή- 20
 λων ἀφέστηκε, καὶ τὰ ἀπὸ τῶν κατὰ διάμετρον κινούμενα καὶ ἐπ’ αὐτὰ
 35 πάλιν ὡς ἀπὸ ἐναντίων καὶ ἐπὶ ἐναντία [ἐναντία] ἐναντίας κινεῖται κινήσεις.
 εἰ γὰρ ἔστι πέρατα τῆς διαμέτρου τό τε Α καὶ τὸ Β, ἢ ἀπὸ τοῦ Α ἐπὶ
 τὸ Β κίνησις τῇ ἀπὸ τοῦ Β ἐπὶ τὸ Α ἐναντία ἔσται. διάμετρον δὲ λέγει

2 συναφίησεται Exe.

4 φησι post λευκότητος a

6 ὁ om. a

15 οὐδὲ] desi-

deres utroque loco οὔτε

22 ἐπὶ τὸ a a: ἐπὶ τοῦ a Λ

29 αὶ om. a

30 ἢ a

τῇ Α

31 τῇ a: om. Λ

35 ἐναντία alterum Λ: del. a

τὴν τοῦ κύκλου τὴν εὐθειάν καὶ ὡς ἐν τῷ κύκλῳ παραδεικνύς, καὶ ὅτι 307^r
 τῆς διαμέτρου τὰ πέρατα πλεῖστον ἀλλήλων διέστηκε. διὸ καὶ ἐναντία
 ἐπὶ τῆς διαμέτρου ἀνάπαλιν γινόμεναί. ἀντικειμένῃ δέ, φησὶν, ἔστιν
 ἢ κατὰ τὸ αὐτὸ μῆκος· αἱ μὲν γὰρ ἐπὶ τῆς διαμέτρου ἐναντία διὰ τὸ 25
 5 πλεῖστον ἀλλήλων διεστηκέναι· ὁμοίως δὲ καὶ αἱ τὸ ἄνω καὶ κάτω πέ-
 ρας ὀρίζουσαι καὶ τὸ δεξιὸν καὶ ἀριστερὸν καὶ τὸ ἔμπροσθεν καὶ τὸ ὀπι-
 σθεν τὰ κατὰ φύσιν ὡς ἀπὸ ἐναντίων τῶν κατὰ τόπον καὶ ἐπὶ ἐναντία
 γινόμεναί κινήσεις ἐναντία εἰσὶ, τὰ δὲ ἐπ' ἄλλης τινὸς εὐθείας τῆς τυ-
 χούσης, ἀνακάμπτοντα μέντοι, ἀντικειμένας κινήσεται κινήσεις, εἰ καὶ μὴ
 10 ἐναντίας· ὡς γὰρ ἀπ' ἀρχῆς ἐπὶ πέρασ ἢ ὡς ἀπὸ πέρατος ἐπ' ἀρχὴν ἢ
 ὅτι τὸ μὲν ὡς πρὸς ἡμᾶς ἄνω, τὸ δὲ ὡς πρὸς ἡμᾶς κάτω, καὶ τὸ μὲν 30
 δεξιὸν πρὸς ἡμᾶς, τὸ δὲ ἀριστερόν, καὶ τὸ μὲν ὡς πρὸς ἡμᾶς ἔμπροσθεν,
 τὸ δὲ ὀπίσθεν. ἀντίκειται δὲ ταῦτα ὡς τὰ πρὸς τι, ὥστε πᾶσαι αἱ ἐπὶ
 τῶν τοιούτων εὐθειῶν ἀνακάμπτουσαι κινήσεις, εἰ καὶ μὴ ἐναντία, ἀλλ'
 15 οὖν ἀντικείμεναί γε. ἐναντίας γὰρ μόνας τὰς ἀπὸ τῶν ἐναντίων εἶναι φα-
 μεν, ἐναντία δὲ τὰ κατὰ διάμετρον "ὡς πλεῖστον ἀλλήλων διεστῶτα",
 φησὶν ὁ Ἀλέξανδρος. μήποτε δὲ ἐναντία πέρατα εὐθείας ἐστὶ καὶ τὰ τοὺς
 ἐναντίους τόπους ὀρίζοντα, ὡς πρότερον εἶπον· καὶ γὰρ τῆς ἐκ τοῦ κέντρου 35
 ἡμισείας οὐσῆς τῆς διαμέτρου ἐναντία τὰ πέρατα, διότι τὸ μὲν ἄνω τὸ
 20 δὲ κάτω ἐστὶ. "δύναται δέ, φησὶν ὁ Ἀλέξανδρος, ἀντικειμένην τὴν κατὰ
 τὸ αὐτὸ μῆκος λέγειν, κἂν μὴ ἐπ' εὐθείας γένηται· ἂν γὰρ ἀπὸ τινος ση-
 μεῖου ἐπὶ τι σημεῖον πλείους ἐπιζευχθῶσι γραμμαὶ μὴ οὔσαι εὐθεῖαι (μία
 γὰρ ἢ ἀπὸ ἑνὸς σημεῖου ἐφ' ἓν εὐθεῖα), ἔσται τὰ ἐπὶ τῶν γραμμῶν
 τούτων κινούμενα ἀνάπαλιν οὐκ ἐπ' εὐθείας μὲν ἀντικινούμενα, ἐπὶ δὲ τοῦ
 25 αὐτοῦ μῆκους. αἱ οὖν ἐπὶ τῶν τοιούτων γραμμῶν ἀντικινήσεις οὐκ ἐναν- 40
 τίαί μὲν, ὅτι ἐπὶ τῆς εὐθείας αἱ ἐναντία, ἀντικείμεναί δέ, ὅτι ἀλλήλας
 ἀνθιστῶσι καὶ ἀλλήλων εἰσὶν ἀναιρετικά." εἰ τοίνυν τὰ μὲν ἐπ' εὐθείας
 κινούμενα καὶ ἀνακάμπτοντα, ἢ ἐναντίας κινεῖται κινήσεις ἢ ἀντικειμένας,
 οὔτε δὲ τὰς ἐναντίας οὔτε τὰς ἀντικειμένας συνεχεῖς ἀλλήλαις εἶναι δυνα-
 30 τόν, οὐκ ἂν αἱ ἐπ' εὐθείας ἀνακάμπτουσαι συνεχεῖς εἶεν, τὴν δὲ κύκλῳ
 ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ οὐδὲν κωλύει συνεχῶς γίνεσθαι καὶ μηδένα διαλείπειν
 χρόνον.

p. 264^b18 Ἡ μὲν γὰρ κύκλῳ κίνησις ἐστὶν ἀφ' ἑαυτοῦ εἰς ἑαυτό, 45
 ἢ δὲ κατ' εὐθειάν εἰς ἄλλο.

35 Δεῖξας διὰ τοῦ προτέρου ἐπιχειρήματος, ὅτι ἡ κύκλῳ κίνησις οὐ κω-

2 πλείστων A: corr. A¹ 7 καὶ om. a 14 καὶ A (Exc.): om. a 15 εἶναι
 supra add. A¹ 19 πέρατα] πέρατα et initio sequentis versus τὰ A: πέρατα ταύ-
 της a 21 αὐτὸ A: om. a 23 εὐθειάν a 27 ἀνθιστῶσι A 33 ἀφ'
 ἑαυτοῦ εἰς ἑαυτὸ scripsi (cf. Themistius p. 442,24): ἀφ' ἑαυτοῦ εἰς τὸ (? ?) ἑαυτὸ A: ἢ ἀφ'
 αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτὸ a (ἢ habet Arist. cod. H; αὐτοῦ Ar. codd. praeter H ἑαυτοῦ praebentes;
 τὸ αὐτὸ Arist. vulg., ἑαυτὸ cod. F, αὐτὸ, i. e. αὐτὸ H): Simplicium legisse ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ
 εἰς αὐτὸ patet ex p. 1309,13. 14 34 post εὐθειάν add. ἀφ' αὐτοῦ a ex Arist. vulg.

λύεται εἶναι συνεχῆς διὰ τὸ μὴ ἐξ ἐναντίων ἢ ἀντικειμένων κινήσεων 307^r
 συγκεῖσθαι, ὡσπερ ἡ ἐπ' εὐθείας, νῦν δεῖκνυσιν, ὅτι οὐδὲ κατ' ἐνέργειαν
 ἐστὶ τι σημεῖον, ἐν ᾧ δεῖξαι γίνεσθαι καὶ ἀπογίνεσθαι καὶ μεταξύ ἡρμεῖν,
 ὡς ἐπὶ τῶν κατ' εὐθεῖαν ἀνακαμπτόνων ἐδείκνυτο, καὶ τοῦτο ἐν αἴτιον
 5 τοῦ μὴ συνεχῶς κινεῖσθαι. ἡ μὲν γὰρ κύκλω κίνησις ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐπὶ 50
 τὸ αὐτὸ γινομένη οὐκ ἔχει τι σημεῖον ἐπὶ τοῦ κύκλου κατ' ἐνέργειαν, ἐφ'
 ὃ πρῶτον ὠρμημένον τὸ κινούμενον, ὡς πέρατι καὶ ἀρχῇ τῆ αὐτῆ χρή-
 σεται καὶ μεταξύ ἡρμησει. εἰ γὰρ ἔχει τι τοιοῦτον σημεῖον, οὐκ ἂν ἀπὸ
 τοῦ αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐλέγετο κινεῖσθαι, ἀλλ' ἐπ' ἐκεῖνο, ἐν ᾧ ἔδει πρῶτω
 10 γενέσθαι. ἡ δὲ ἐπὶ τῆς εὐθείας ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐπ' ἄλλο γίνεται· ἐπὶ
 γὰρ τὸ πέρας τῆς εὐθείας τὸ ἀντικείμενον, ἐν ᾧ πρῶτω ἀνάγκη αὐτὸ γε-
 νέσθαι ὡς ἐν πέρατι. καὶ ἀνακάμπτον ἀπ' ἐκεῖνου ὡς ἀπ' ἀρχῆς αὐτοῦ,
 κινεῖσθαι πάλιν ἐπὶ τὸν ἐξ ἀρχῆς τοῦ κινουμένου τόπον. τὸ γὰρ ἀπὸ τοῦ 55
 αὐτοῦ τὸ ἀπὸ τοῦ τόπου σημαίνει, ἐν ᾧ ἐξ | ἀρχῆς ἦν, καὶ τὸ εἰς 307^r
 15 αὐτὸ τὸ εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον, τὸ δὲ εἰς ἄλλο, τὸ εἰς ἄλλον τόπον, παρ'
 ὃν ἐξ ἀρχῆς ἦν.

p. 264^b 19 Καὶ ἡ μὲν ἐν τῷ κύκλω οὐδέποτε ἐν τοῖς αὐτοῖς ἕως
 τοῦ καὶ ἔστι μόνη τέλειος.

Καὶ ἐκ τούτου τοῦ ἐπιχειρήματος δεῖκνυσι τὴν διαφορὰν τῆς κύκλω
 20 κινήσεως πρὸς τὴν κατ' εὐθεῖαν, καθ' ἣν διαφορὰν ἡ μὲν κύκλω κίνησις
 δύναται συνεχῆς εἶναι, ἡ δὲ κατ' εὐθεῖαν οὐ δύναται. ἡ μὲν γὰρ ἐν τῷ
 κύκλω φησί, τουτέστιν ἡ κύκλω, οὐδέποτε ἐν τοῖς αὐτοῖς. καὶ προσ- 10
 υπακοῦσι ὁ Ἀλέξανδρος τὸ 'γίνεται', ἵνα ἧ· οὐδέποτε ἐν τοῖς αὐτοῖς
 γίνεται τῷ μηδὲ ἐνέργειά τι εἶναι ἐν τῇ περιφερείᾳ σημεῖον, ἐν ᾧ γινο-
 25 μένη στήσεται, ἢ ὅλως γίνεται καὶ ἀπογίνεται, τὴν δὲ κατ' εὐθεῖαν καὶ ἐπ'
 εὐθείας πολλάκις ἐν τοῖς αὐτοῖς ἀνάγκη γίνεσθαι τε καὶ ἀπογίνεσθαι, ἐπε-
 σθαι δὲ τῷ μὲν μηδέποτε ἐν τοῖς αὐτοῖς τὸ μὴ ἔχειν ἀνάγκην στήναι, τῷ
 δὲ πολλάκις ἐν τοῖς αὐτοῖς γινόμενον (τὸ) ἀνάγκην ἔχειν ἐν ᾧ γίνεται
 πάλιν καὶ πάλιν ἴστασθαι ἐν αὐτῷ· ἐν ᾧ γὰρ γίνεται κατ' ἐνέργειαν, καὶ 15
 30 ἀπογίνεται ἀπ' αὐτοῦ. μεταξύ δὲ τοῦ γίνεσθαι καὶ ἀπογίνεσθαι στάσιν
 ἀνάγκη εἶναι, ὡς δέδεικται πρότερον. τὰ οὖν ἐπὶ τῆς εὐθείας ἀνακάμ-
 πτοντα δις ἐν τῷ αὐτῷ σημείῳ γίνεται τελευτῶντά τε καὶ πάλιν ἀρχόμενα,
 ὅταν τὸ αὐτὸ διάστημα δις ἐφεξῆς κινῆται παυόμενόν τε ἐπὶ τὸ σημεῖον,
 ἀφ' οὗ ἀνακάμπει, καὶ ἀρχόμενον ἀπ' αὐτοῦ πάλιν· καὶ τοῦτο, ὅσάκις ἀνα-
 35 κάμπτει, ποιεῖ. διὸ ἡ μὲν αἰεὶ ἐν ἄλλῳ σημείῳ γινομένη δύναται συνεχῆς
 εἶναι, ἡ δὲ ἐν τῷ αὐτῷ πολλάκις γινομένη οὐ δύναται· ἴστασθαι γὰρ ἀνάγκη 20
 τὰ ἀνακάμπτοντα μεταξύ τοῦ γίνεσθαι καὶ ἀπογίνεσθαι, καὶ μέντοι καὶ τὰς
 ἀντικειμένας κινεῖσθαι κινήσεις· οὔτε δὲ τὸ ἰστάμενον μεταξύ οὔτε τὸ τὰς

7 καὶ ὡς ἀρχῇ a

26 πολλάκις om. a

28 τὸ ἀνάγκην a: ἀνάγκην A: ἀνάγκη

Exc.

30 τοῦ a: τὸ A

35 αἰεὶ supra add. A¹

ἀντικειμένους κινούμενον συνεχῆ κίνησιν δύναται κινεῖσθαι. τὸ μὲν γὰρ 307^ο
 συνεχῆ κίνησιν κινούμενον μίαν κινεῖται καὶ ἅπαξ, τὸ δὲ ἰστάμενον, εἴτα
 κινούμενον τοσαύτας καὶ τοσαυτάκις, ὅσας ἐκ στάσεως μεταβάλλει. ὅταν
 οὖν ἰστάμενόν τι πάλιν κινῆται ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀνακάμπτου, διότι μὲν ἴστα-
 5 ται πολλάκις κινεῖται, τῷ δὲ ἀνακάμπτου ἐπὶ τῆς αὐτῆς κινεῖσθαι πάλιν 25
 πολλάκις γίνεται τὴν αὐτὴν κινούμενον καὶ τοσαυτάκις, ὅσας ἀνακάμπτει.
 πῶς οὖν οὐχὶ καὶ ἡ κύκλω πολλάκις ἔσται κατὰ ταῦτά, εἴ γε πολλάκις
 περιφερέται; ἢ οὐ τὸ πλεονάκις κατὰ ταῦτόν γινόμενον εὐθείως ἤδη καὶ
 10 πολλάκις ταύτην κινῆται· ἀλλ' ἂν κατὰ μίαν ὁρμὴν καὶ τάσιν καὶ ὁρπὴν
 συνεχῶς κινούμενον πλεονάκις κατὰ ταῦτό γίνεται, δυνάμει ὃν καὶ οὐκ ἐνεργείᾳ
 οὕτως, ὥστε τὸ αὐτὸ ἀρχὴν καὶ πέρας γίνεσθαι καὶ μὴ ἡρεμεῖν με-
 ταξύ. συνεχῆς ἡ κίνησις ἔσται· ἐὰν δὲ ἡρεμῆσαν μεταξύ πάλιν κινῆται τὴν 30
 αὐτὴν ἀνάπαυιν ὡς ἐπὶ τῶν ἀνακαμπτόνων, εἴτε ἐπ' εὐθείας εἴτε ἐπὶ
 περιφερείας, πλεονάκις κατὰ τὸ αὐτὸ γενήσεται τῷ μίαν ἐκάστην τῶν κι-
 15 νήσεων τῶν διαλαμβανομένων ὑπὸ τῶν ἡρεμιῶν ἰδίᾳ εἶναι πολλάς τε οὕτω
 τὸ κινούμενον κινεῖται κινήσεις καὶ πολλάκις. ὅσας γὰρ τὴν ὅλην, τοσαυ-
 τάκις καὶ τῶν μερῶν αὐτῆς ἕκαστον καθ' ἐκάστην αὐτῶν ἅπαξ κινούμενον
 ἐπὶ τοῦ ὑποκειμένου· οὔτε γὰρ ὡς ἐπὶ ἐνὸς οὔτε μίαν ἐκινεῖτο μὴ συνε-
 20 χῶς κινούμενον. εἰ δὲ τις καὶ ἐπὶ τῶν συνεχῶν λέγοι τὸ πλεονάκις κατὰ 35
 τὸ αὐτὸ γινόμενον πολλάκις ἐπ' αὐτοῦ κινῆσθαι, οὐ κυρίως ἂν λέγοι.
 οὐ γὰρ κυρίως πολλάκις τῷ μὴ πολλάς, ἀλλὰ μίαν τε καὶ συνεχῆ εἶναι
 ἐπὶ μιᾶς καὶ συνεχοῦς γινομένην· τὰ γὰρ τῶν συνεχῶν μέρη δυνάμει ἐστὶν
 ἐν τοῖς συνεχέσι καὶ οὐ διωρίσται καθ' αὐτά· διὸ οὔτε πολλάς οὔτε πολλά-
 25 κας, ὡς τὰ ἀνακάμπτου κινεῖται οὐ συνεχῶς, ἀλλ' ἐφεξῆς. τὸ γὰρ ἀνα-
 κάμπτου ἐν ᾧ ἐπαύσατο ἀπὸ τούτου πάλιν ἀρχεται· ἀδύνατον δὲ τὸ οὕτω
 κινούμενον συνεχῶς κινεῖσθαι, ὡς δεδεικται.

Δείξας δὲ, ὅτι τὸ τὴν αὐτὴν πολλάκις κινούμενον ἀνάγκη τὰς ἀντικει- 40
 μένας κινεῖσθαι κινήσεις ἀνακάμπτου καὶ μεταξύ ἡρεμεῖν, ἐπιστάνει καλῶς,
 ὅτι οὐχὶ ἡ εὐθεῖα τούτου αἰτία, ἀλλὰ τὸ πεπερασμένον καὶ τὰ πέρατα
 30 ἐνεργείᾳ ἔχον. τοιγαροῦν καὶ ἐπὶ ἡμικυκλίου καὶ ἐπὶ ἄλλης ἡστιν οὐσοῦν
 περιφερείας ἀρχὴν καὶ τέλος διωρισμένα κατ' ἐνέργειαν ἐχούσης ἀνακάμπτειν
 ἀνάγκη τὰ ἐπιμόνως κινούμενα. μόνη δὲ ἡ κυκλικὴ ἄτε μὴ ἔχουσα ἀρχὴν
 καὶ πέρας κατ' ἐνέργειαν διωρισμένα συνεχῆς εἶναι δύναται. τοιγαροῦν καὶ
 ἡ ἐπ' εὐθείας, εἰ ἄπειρος ἦν ἡ εὐθεῖα, οὐδὲν ἐκώλυεν τὸ συνεχῶς ἐπ' 45
 35 αὐτῆς τι κινεῖσθαι, ἀλλὰ διότι τὸ ἐπὶ τῆς πεπερασμένης ἀνακάμπτειν
 ἀνάγκη, καὶ ἅμα μὲν μεταξύ ἡρεμεῖν, ἅμα δὲ τὰς ἀντικειμένους κινεῖσθαι,
 δι' ἄμφω συνεχῆ τὴν τοιαύτην κίνησιν ἀδύνατον εἶναι. καὶ τὴν αἰτίαν
 αὐτὸς συντόμως ἐπήγαγεν τοῦ μὴ εἶναι συνεχῆ τὴν ἐπὶ τῆς πεπερασμένης

4 τι A: om. a 5 ἀνακάμπτου A: ἀνακάμπτειν Exc.: ἀνακάμπτουτα a 7 ταυτά a:
 ταῦτα A Exc. 12 ἡρεμῆσαι a 14 περείας A: corr. A¹ 15 ἰδίᾳ a: ἰδίαν A

17 αὐτῶν a: πολλῶν A 25 τοῦ^{του} A 33 συνεχῆς Exc.: συνεχῆ aA 34 εὐθεῖα
 A¹: εὐθεῖαν a et ante ras. A 37 εἶναι a: ἦν A

εὐθείας. οὐ γὰρ συνάπτει, φησίν, ἐπ' αὐτῆς τῇ ἀρχῇ τὸ πέρασ, 307^v
 ὡς ἐπὶ τῶν κύκλῳ κινουμένων πᾶν τὸ ληφθὲν σημειῶν καὶ πέρασ καὶ ἀρχή
 ἐστίν, ὡς κατὰ πᾶν τοῦ πέρατος καὶ τῆς ἀρχῆς συνημμένων διὰ τὸν κυ- 50
 κλισμὸν καὶ οὐ διωρισμένων ὡς ἐπὶ τῆς εὐθείας. κἂν γὰρ καὶ ἐπὶ τῆς
 εὐθείας τὸ πέρασ καὶ ἀρχή γίνεται τῷ ἀνακάμπτοντι καὶ ἡ ἀρχή καὶ πέρα-
 ρας, ἀλλ' οὐ συνῆπται ἡ ἀρχή τῷ πέρατι ἐπὶ τῆς εὐθείας οἷον τὸ Α τῷ
 Β, εἰ ταῦτα εἶη τῆς εὐθείας πέρατα. ἐν μέντοι τῷ κύκλῳ συνῆπται πρὸς
 ἄλληλα ἡ ἀρχή καὶ τὸ πέρασ, διότι ὅθεν ἂν ἀρξῆται τὸ κινούμενον ἐπὶ
 τοῦ κύκλου, εἰς τὸ αὐτὸ καταλήγει διελθὼν τὴν τοῦ κύκλου γραμμὴν. διὰ
 10 τοῦτο δὲ καὶ μόνῃ τέλειος ἡ κύκλῳ, ὅτι οὐδὲν ἐκτὸς ἑαυτῆς ἀπολείπει, 55
 ὥσπερ ἡ πεπερασμένη εὐθεῖα, καὶ προσαυξήθησθαι δύναται, ὡς ἔχουσα 308^r
 τι ἐκτὸς ἑαυτῆς, ὁ δὲ κύκλος οὐ θέχεται προσαύξησιν.

π. 264^b28 Φανερόν δὲ ἐκ ταύτης τῆς διαιρέσεως ἕως τοῦ ἀμφο- 5
 τέρως γὰρ συμβαίνει ταῦτά κινεῖσθαι πολλάκις.

15 Δείξας, ὅτι τὴν μὲν ἐπ' εὐθείας κίνησιν οὐχ οἷον τε συνεχῆ εἶναι, τὴν
 δὲ κύκλῳ δυνατόν, καὶ χρησάμενος πρὸς τοῦτο τῷ τὴν μὲν ἐπ' εὐθείας
 πολλάκις ἐν τοῖς αὐτοῖς γίνεσθαι, τὴν δὲ κύκλῳ μηδέποτε ἐν τοῖς αὐτοῖς
 κατ' ἐνέργειαν. λέγει ὅτι ἐκ ταύτης τῆς διαιρέσεως τῆς ἀεικνύσεως τὸ μὲν
 ἀνακάμπτον πολλάκις ἐν τοῖς αὐτοῖς γινόμενον καὶ ἀρχὴν καὶ πέρασ τὸ 10
 20 αὐτὸ ποιούμενον κατ' ἐνέργειαν καὶ διὰ τοῦτο μεταξὺ τε ἡρεμοῦν καὶ πλείον-
 νας καὶ ἀντικειμένας κινήσεις κινούμενον μὴ δύνασθαι συνεχῶς κινεῖσθαι,
 τὸ δὲ μὴ ἀνακάμπτον δύνασθαι. διὰ ταύτης οὖν φησι τῆς διακρίσεως ἀεί-
 κνυσθαι μὴ μόνας τὰς ἐπὶ τῆς εὐθείας καὶ τὰς ἐπὶ τοῦ ἡμικυκλίου καὶ
 ὅλως τὰς κατὰ γραμμὴν πεπερασμένην κινήσεις ἀνακαμπτότων γίνεσθαι
 25 τῶν ἐπ' αὐτῶν κινουμένων καὶ διὰ τοῦτο μὴ δύνασθαι συνεχῶς κινεῖσθαι, 15
 ἀλλὰ μηδὲ τῶν ἄλλων τινὰ τῶν κατὰ τὰ ἄλλα τῆς κινήσεως ἦτοι τῆς
 μεταβάλλης εἴδη γινόμενων (ἔστι δὲ ταῦτα αὐξήσεις, μείωσις, ἀλλοιώσις,
 γένεσις, φθορά) δυνατόν συνεχῶς κινεῖσθαι. καὶ γὰρ ἐν πάσαις ταύταις,
 φησί, τὰ αὐτὰ συμβαίνει κινεῖσθαι πολλάκις καὶ τοσαυτάκις, ὅσάκις ὑπὸ
 30 ἡρεμίας ὀρίζονται. καὶ γὰρ ἐν τῇ ἀλλοιώσει, ὅταν ἐκ μέλανος εἰς λευκὸν
 μεταβάλλῃ καὶ πάλιν ἐκ λευκοῦ εἰς μέλαν καὶ τοῦτο πολλάκις, τὰ μεταξὺ
 τοῦ λευκαίνεσθαι καὶ μελαίνεσθαι πλείονα ὄντα ἡρεμίσματα καὶ ὀρίζοντα 20
 τὰς κινήσεις πλείονας καὶ ἐκείνας ποιεῖ· ἄλλη γὰρ κίνησις ἡ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς
 τοῦ λευκαίνεσθαι ἕως τοῦ πέρατος καὶ ἄλλη ἡ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ μελαί-
 35 νεσθαι ἕως τοῦ πέρατος, διότι καὶ ἡρεμία ἄλλη μὲν ἢ ἐν τῷ λευκαίνεσθαι,
 ἄλλη δὲ ἢ ἐν τῷ μελαίνεσθαι. ταῦτα οὖν λέγει τὰ μεταξὺ ἔν τε ἀλλοιω-

12 ὁ δὲ κύκλος Α: ἡ δὲ κύκλῳ α 13 δὲ Α (ut Arist. E): δὲ καὶ α ex Ar. vulg.

14 ταῦτα Α 28 post γένεσις add. καὶ α 31 μεταβάλλει Α 32 μελαίνεσθαι
 καὶ λευκαίνεσθαι α 34 καὶ ἄλλη — πέρατος (35) om. α 35 λευκαίνεσθαι Α: λευ-
 καίνεσθαι α 36 μεμελάνθαι Α: μελαίνεσθαι α

σει καὶ ἐν τῇ κατὰ ποσὸν κινήσει, τὰ ἀνά μέσον τῶν κινήσεων τῆς τε 308^a
κατὰ αὐξήσιν καὶ μείωσιν μεγέθη, ἐν οἷς ἤρεμειν ἀνάγκη· ταῦτα γὰρ
πλείονα ὄντα πολλὰς ποιεῖ τὰς κινήσεις. καὶ ἐν γενέσει δὲ καὶ φθορᾷ
ὡσαύτως· πεπερασμένων γὰρ οὐσῶν πασῶν τούτων τῶν κινήσεων ἀνα- 25
5 κάμπτειν ἀνάγκη τὰ κινούμενα καὶ τὰς ἐναντίας ἢ τὰς ἀντικειμένας κινεῖ-
σθαι. καὶ διὰ τοῦτο μὴ μίαν, ἀλλὰ πολλὰς κινεῖσθαι κινήσεις ἐναντίας
ἢ ἀντικειμένας, ὣν δεῖ τὸ πλῆθος ἀπολογίζεσθαι. κἂν γὰρ διὰ πλείονων
τῶν μεταξὺ ἢ μεταβολῆ γίνηται, κἂν δι' ἐλαττόνων, οὐδὲν διαφέρει· οἷον
εἰ ἡ μὲν λεύκανσις διὰ πλείονων γίνεται μεταβολῶν, ἡ δὲ μέλανσις δι'
10 ἐλαττόνων, οὐδὲν διαφέρει· δύο γὰρ αἱ κινήσεις καὶ δύο αἱ ὀρίζουσαι αὐτὰς
ἡρεμίας. τὰ δὲ μεταξὺ οἶμαι οὕτω χρή ὄραν ὡς μὴ εἰς εἶδος τέλειον 30
καταντῶντα, ὥστε καὶ στάσει διαλαμβάνεσθαι, οἷον εἰ ἀπὸ λευκοῦ πυρρὸν
καὶ ἀπὸ πυρροῦ φαιδὸν καὶ ἀπὸ φαιοῦ μέλαν γίνοιτο (ταῦτα γὰρ εἶδη, καὶ
στάσιν ἔχει ἐν αὐτοῖς τὸ κινήθην), ἀλλὰ διὰ τῶν ἀτελῶν ἢ κινήσει προῖοι.
15 τότε γὰρ μία καὶ συνεχῆς ἄχρι τοῦ μέλανος, ὡς ἐπ' ἐκεῖνο τῆς ὀρμῆς
οὔσης καὶ ἐκεῖθεν γινομένης τῆς ἀνακάμψεως. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν
ἄλλων μεταβολῶν· ἡ γὰρ ἀνακάμψις ἐναργῶς δείκνυσσι τὴν τῆς συνεχείας
διακοπήν. καὶ εἰ μὲν ἄπειρα ἦν τὰ μεταξὺ, δυνατὸν ἦν λέγειν, ὅτι οὐδὲ 35
ἀνακάμπτει τῷ μηδὲ γίνεσθαι ἐπὶ τῷ πέρατι. ἐπειδὴ δὲ πεπερασμένα
20 ἐστὶν ἔν τε τῷ ποιῶ τὰ μεταξὺ (εἶδη καὶ ἐν τῷ ποσῷ τὰ μεταξὺ) τῶν
ὄρισμένων ἐφ' ἑκάτερα μεγεθῶν κατὰ τὴν οἰκείαν ἐκάστου φύσιν, καὶ
τῆς γενέσεως καὶ φθορᾶς ὄρισται τὰ καθ' ἃ ἡ μεταβολῆ ἢ τῇ ἀντιφάσει
ἢ ταῖς στερήσεσιν, οὐδὲν τὸ διὰ πλείονων ἢ δι' ἐλαττόνων ἀνακάμπτειν
τὰ κινούμενα ἐπὶ τὰ ἐναντία ἢ τὰ ἀντικείμενα τὸν εἰρημένον λόγον παρα-
25 λυπεῖ. τὰ δὲ ἀνακάμπτοντα πολλάκις ἐν τοῖς αὐτοῖς γίνονται ὡς ἐν πέρατι 40
καὶ ὡς ἐν ἀρχῇ κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον διὰ τὸ πολλὰς τὰς κινήσεις
γίνεσθαι· διὸ οὐδὲ μία καὶ συνεχῆς ἡ τοιαύτη.

p. 265^a2 Δῆλον οὖν ἐκ τούτων ὅτι οὐδὲ οἱ φυσιολόγοι ἕως τοῦ
ἔστω τσσαῦτα ἡμῖν εἰρημένα.

30 Δείξας, ὅτι οὐδεμίαν τῶν ἄλλων κινήσεων καὶ μεταβολῶν συνεχῆ δυ-
νατὸν εἶναι πλὴν τῆς κυκλοφορίας τοῖς οὐρανίοις μόνοις ὑπάρχουσαν σώ-
μασιν, αἰτιᾶται τῶν φυσιολόγων τοὺς πάντα τὰ αἰσθητὰ σώματα κινεῖ- 50
σθαι λέγοντας αἰεῖ. καὶ γὰρ εἰ μὲν τὴν κύκλω κίνησιν ἐκινεῖτο πάντα,
ὥσπερ τὰ οὐράνια, δυνατὸν ἦν αἰεῖ πάντα κινεῖσθαι· ἐπειδὴ δὲ καὶ ἐκ τῆς
35 ἐναργείας δῆλον, ὅτι τὰ ὑπὸ σελήνην τὰς ἄλλας κινεῖται κινήσεις ἀλλοιού-
μενα καὶ αὐξόμενα καὶ μειούμενα καὶ κατὰ τόπον ἐπ' εὐθείας κινούμενα,
καὶ γινόμενα καὶ φθειρόμενα (αὐταὶ γὰρ τῶν ὑπὸ σελήνην αἱ μεταβολαί),
καὶ μέντοι καὶ κατ' ἐκείνους αὐταὶ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς εἰσὶν αἱ κινήσεις

13 εἶδη a: ἡδη A
σελήνην ~ ~ in rasura A

14 ἔχει A: ἔχειν a

20 εἶδη — μεταξὺ a: om. A

37 post

(καὶ γὰρ γένεσιν καὶ φθορὰν λέγουσιν) | βεῖν αἰεὶ καὶ φθίνειν τὰ αἰσθητὰ 308^v
λέγοντες, καὶ ὁῦλον ὅτι καὶ ἀλλοίωσιν ἐροῦσι καὶ ὅτι τὴν γένεσιν καὶ τὴν
φθορὰν ἀλλοίωσιν λέγουσι, διότι τὸ γίνεσθαι καὶ φθίνειν ἀλλοιουμένων τῶν
σωμάτων ἐπιτελεῖται. εἰ οὖν ἐδείχθη ἀδύνατον ὄν τὸ κατὰ τινα τούτων
5 τῶν κινήσεων συνεχῶς κινεῖσθαι, καὶ καθόλου δεδεικται, ὅτι οὐδεμίαν κί-
νησιν ἐνδέχεται συνεχῆ εἶναι πλὴν τῆς κύκλω, ὁῦλον ὅτι οὐδὲ ἀλλοίωσις 5
οὐδὲ αὐξήσις καὶ μείωσις, ὡς ἐώρων καὶ ἐκεῖνοι ἐν τοῖς αἰσθητοῖς, συνε-
χεῖς εἶναι δύνανται. τοὺς δὲ περὶ Ἡράκλειτον φυσιολόγους εἰς τὴν ἐνδελεχῆ
τῆς γενέσεως ῥοὴν ἀφορῶντας, καὶ ὅτι γινόμενα καὶ ἀπογινόμενα πάντα
10 ἐστὶ τὰ σωματικά, ὄντως δὲ οὐδέποτε ὄντα, ὡς καὶ ὁ Ἰμίαιος εἶπεν, εἰκόσ
ἐστὶ λέγειν, ὅτι αἰεὶ πάντα βεῖ καὶ ὅτι εἰς τὸν αὐτὸν ποταμὸν δις οὐκ ἂν
ἐμβαίης. τὴν γὰρ μεταξὺ ταύτην τῶν ἀντικειμένων κινήσεων ἡρεμίαν, ἣν
ὁ Ἀριστοτέλης ἐξέφηγε, καὶ ἐθεάσαντο, ὡς ἀνεπαίσθητον οὖσαν ἐν οὐδενὶ 10
λόγῳ πρὸς τὴν ὅλην ῥοὴν ἐλογίσαντο. μία γὰρ χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ, ὡς
15 αὐτὸς ὁ Ἀριστοτέλης καλῶς ἐν τοῖς Ἠθικοῖς ἀπεφθέγγετο. ἐπὶ δὴ τού-
τοις συμπεραίνεται τὰ εἰρημένα καὶ ὑπομιμνήσκει, ὅτι ἄπειρος μὲν οὐδε-
μία ἐστὶ μεταβολή· καὶ γὰρ ἡ συνεχῆς οὐκ ἄπειρος, ἀλλ' ἐπ' ἄπειρον·
ἀνέκλειπτος γὰρ τῷ πάλιν καὶ πάλιν· οὐδὲ συνεχῆς δὲ ἄλλη πλὴν τῆς
κυκλοφορίας οὕτως ὡς αἰθίος.

20 p. 265^a13 Ὅτι δὲ τῶν φορῶν ἡ κυκλοφορία πρώτη ἕως τοῦ τῶν 15
δὲ ἄλλων οὔτε φορὰν οὔτε ἄλλην οὐδεμίαν.

Δεῖξας, ὅτι μόνην τῶν κινήσεων ἐνδέχεται τὴν κύκλω συνεχῆ καὶ
αἰθίον εἶναι (τῶν γὰρ ἄλλων οὐδεμία συνεχῆς γε πᾶσα δεδεικται κίνησις), 25
ἐφεξῆς δεῖκνυσιν, ὅτι καὶ πρώτη τῶν κινήσεων ἡ κυκλοφορία. τὸ μὲν οὖν
25 τὴν φορὰν πρώτην εἶναι τῶν ἄλλων κινήσεων δεδειγμένον ἔχει, κεῖται δὲ
αὐτῷ καὶ ὅτι τῆς φορᾶς ἡ μὲν ἐπ' εὐθείας ἐστίν, ἡ δὲ κύκλω, ἡ δὲ ἐκ
τούτων μικτή. τούτῳ δὲ ὡς ἐναργῆς προσλαβὼν τὸ τὴν μικτὴν ἔκ τινων
ὕστεραν εἶναι τῶν ἀπλῶν, ἐξ ὧν μέμικται; δεῖκνυσι νῦν ὅτι τῆς ἐπ' εὐ-
θείας ἡ κυκλοφορία πρώτη. τούτου δὲ δειχθέντος δεδειγμένον ἔσται, ὅτι
30 καὶ πασῶν ἐστὶ πρώτη τῶν κινήσεων ἡ κυκλοφορία. εἰς δὲ τὴν τούτου 30
δεῖξιν προλαμβάνει ὡς ὁμολογούμενα ἐν μὲν, ὅτι τὸ τέλειον πρῶτόν ἐστι
τοῦ ἀτελοῦς, ἕτερον δέ, ὅτι τὸ ἀπλοῦν τοῦ οὐχ ἀπλοῦ πρῶτον, καὶ δεῖξας
τελείαν μὲν καὶ ἀπλὴν τὴν κύκλω, μηδέτερον δὲ τούτων ἔχουσαν τὴν ἐπ'
εὐθείας, συνάγει ὅτι πρώτη ἡ κύκλω τῆς ἐπ' εὐθείας ἐστὶ καὶ πρῶτον

2 καὶ ὅτι τὴν A: ὅτι καὶ τὴν a 7 καὶ (post ἐώρων) supra add. A 10 ante ὄντως
add. καὶ a Ἰμίαιος] p. 28 A τὸ δ' αὐτὸ δόξα μετ' αἰσθήσεως ἀλόγου δοξαστόν, γινόμενον
καὶ ἀπολλύμενον, ὄντως δὲ οὐδέποτε ὄν 11 λέγειν] cf. Heracliti fr. 41. 42 Byw. supra
p. 77, 31 15 Ἠθικοῖς] A G. 1098^a18 21 φθορὰν a post οὐδεμίαν suppl.
στάσιον—κίνησις a, quod nec Themistius tangit nec Simplicius, et Ar. E v. 25 τὴν μὲν—
κίνησις (27) expuncti 23 οὐδεμία a: οὐδεμίαν A γε πᾶσα om. a 26 post
εὐθείας - - - in rasura A 27 δὲ// A 29 δεδειγμένο// A

5 ὅτι μὴ ἔστιν ἢ ἐπ' εὐθείας τέλειος δείκνυσιν ἐκ διαιρέσεως. ἢ γὰρ ἄπει- 308^v
 ρον ἀνάγκη τὴν εὐθεϊαν εἶναι ἢ πεπερασμένην, ἀλλὰ τὴν ἄπειρον εὐθεϊαν
 πρῶτον μὲν ἀδύνατον εἶναι. τὸ γὰρ οὕτως ἄπειρον μέγεθος, ὡς ἐνεργεία 35
 καὶ ἀδιεξίτητον, ὅτι μὴ ἔστι, δέδεικται ἐν τῷ τρίτῳ ταύτης τῆς πραγμα-
 5 τείας. ἔπειτα εἰ καὶ συγχωρήσοι τις ἄπειρον εὐθεϊαν εἶναι, οὐκ ἂν τι
 ἐκινεῖτο ἐπ' αὐτῆς· ἦν γὰρ ἀδύνατον διεξελθεῖν ταύτην. εἰ γὰρ τὸ γινόμε-
 νον πᾶν τῷ δύνασθαι γενέσθαι γίνεται, ὃ μὴ δύναται γενέσθαι, οὐδ' ἂν
 γίνοιτο· τὴν δὲ ἄπειρον ἀδύνατον κινήθηναί· ἀδιεξίτητον γὰρ καὶ ἀκατά-
 ληπτον τὸ ἄπειρον· οὐδὲ κινεῖται ἄρα τι τὴν ἄπειρον, ὥστε οὐδὲ εἰ ἦν
 10 ἄπειρός τις εὐθεΐα, ἐκινεῖτο ἂν τι τὴν ἐπ' αὐτῆς κίνησιν· τὴν ἐπ' εὐθείας 40
 ἄρα κίνησιν ἐπὶ πεπερασμένης ἀνάγκῃ γίνεσθαι. εἰ δὲ τοῦτο, ἢ ἀνακάμπτειν
 ἀνάγκῃ τὸ ἐπ' αὐτῆς κινούμενον ἢ μὴ ἀνακάμπτειν· ἀλλ' εἰ μὲν ἀνα-
 κάμπτοι, σύνθετον κινήσεται κίνησιν, ἐκ δύο κινήσεων συγχειμένην καὶ
 ἐναντίων ἀλλήλαις, μὴ ἀνακάμπτουσα δὲ ἀτελής ἔσται· φθαρτὴ γὰρ, τὸ δὲ
 15 φθαρτὸν ἀτελές. καὶ ὅτι μὲν ἀτελής ἢ ἐπ' εὐθείας ἔδειξεν οὕτως. ἐπάγει
 δὲ λοιπὸν ὅτι ταύτης ἀτελοῦς οὔσης καὶ φθαρτῆς ἀνάγκῃ τῆς μὲν ἀτελοῦς
 τὴν τελείαν προτέραν εἶναι, τῆς δὲ φθαρτῆς τὴν ἀφθαρτον κατὰ τὰ τοῦ 45
 προτέρου σημαίνοντα, καθ' ἃ τὴν φορὰν τῶν ἄλλων κινήσεων ἔδειξεν προ-
 τέραν· ἦν δὲ ταῦτα φύσει καὶ λόγῳ καὶ χρόνῳ· φύσει μὲν γὰρ πρώτη
 20 ἡ τέλειος καὶ αἰδίου, οἷα ἔστιν ἡ κυκλοφορία, ὅτι ταύτης μὲν ἀναιρουμένης
 ἀναιρεθῆσονται καὶ αἱ ἄλλαι κινήσεις αἱ ἀτελεῖς καὶ φθαρταί, οἷα εἰσιν
 αἱ ἐπ' εὐθείας· οὐ μὴν ἡ τελεία ταῖς ἀτελεῖσι συναναιρεθῆσεται. γενέσεως
 γὰρ καὶ φθορᾶς τῶν ἐπ' εὐθείας κινουμένων αἰτία οὕσα ἢ κύκλῳ κί-
 νησις, ὁῦλον ὅτι συναναιρεῖ μὲν, οὐ συναναιρεῖται δέ. τὸ δὲ λόγῳ τὸ τῆ 50
 25 οὐσία σημαίνει. τὸ γὰρ αἰδίου καὶ τέλειον τοῦ φθαρτοῦ καὶ ἀτελοῦς πρό-
 τερόν ἐστι τῆ οὐσία. καὶ τῷ χρόνῳ δέ, ὅτι τὸ αἰδίου τοῦ μὴ αἰδίου
 πρότερον καὶ τὸ τέλειον τοῦ ἀτελοῦς. ἐπειδὴ δὲ οὕτω τελέως δέδεικται
 αἰδίου ἢ κυκλοφορία· ὅτι γὰρ συνεχῆς, ἐδείχθη οὐ καθ' ὃ κινήσεις· τὸ γὰρ
 τοιοῦτο συνεχῆς πᾶσα κίνησις ἔχει, ὥσπερ καὶ τὸ μέγεθος καὶ ὁ χρόνος·
 30 ἀλλ' ὅτι οὐκ ἔχει ἀνάγκην οὔτε περατοῦσθαι οὔτε ἀνακάμπτειν ὡς ἢ ἐπὶ
 τῶν πεπερασμένων γραμμῶν, ἐφ' ὧν ἢ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος ἀπ' ἀλλή- 309^r
 λων διώρισται, τὸ δὲ οὕτω συνεχῆς ἐνδέχεται αἰδίου εἶναι, εἰ ἐπιμένει, ἐν-
 δέχεται δὲ καὶ μὴ εἶναι, ὡς ἢ τῶν παρ' ἡμῶν τροχῶν κυκλοφορία τῶν
 ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ κινουμένων· τὰ μέντοι ἐπὶ πεπερασμένης γραμμῆς κι-
 35 νούμενα, συνεχῆ μὲν τὴν ἕως τοῦ πέρατος κινεῖσθαι οὐδὲν κωλύει, εἴτε
 δὲ παύοιτο ἐν τῷ πέρατι εἴτε ἀνακάμπτοι, στάσις αὐτὰ διαδέχεται· διὸ 5
 αἰδίου εἶναι τὴν τοιαύτην κίνησιν οὐκ ἐνδέχεται. εἰ οὖν ταῦτα ἀληθῶς
 εἴρηται, ὁῦλον ὅτι τὴν μὲν κύκλῳ ἐνδέχεται αἰδίου εἶναι, τῶν δὲ ἄλλων
 κινήσεων οὔτε τὴν ἐπ' εὐθείας φορὰν οὔτε πολλῶ μᾶλλον τὰς ἄλλας, ὧν

4 τρ(τω) Γ 5 p. 204^a2010 ἐκινεῖτο A: corr. A¹

10. 11 τὴν ἐπ' εὐθείας ἄρα

κίνησιν om. A: rest. in mrg. A¹ 17 τοῦ supra add. A¹ 24 τὸ δὲ scripsi: τῷ
δὲ αA 27 ἐπειδὴ] desideratur apodosis 31. 32 διώρισται ἀπ' ἀλλήλων a

36 ἀνακάμπτει a

ἐδείχθη προτέρα ἢ ἐπ' εὐθείας φορά. εἰ οὖν προτέρα ἐστὶ κατὰ πάντα 309^a
τοῦ προτέρου τὰ σημαινόμενα ἢν ἐνδέχεται αἰδίον εἶναι τῆς μὴ ἐν-
δεχομένης, προτέρα ἂν εἴη ἡ κύκλις τῶν ἄλλων πασῶν κινήσεων· ὅπερ
νῦν δεῖξαι πρόκειται.

5 p. 265^a27 Ἐὐλόγως δὲ συμβέβηκε τὸ τὴν κύκλις μίαν εἶναι καὶ 10
συνεχῆ ἕως τοῦ αἰεὶ τε ἡρεμεῖ πως τὸ ὅλον καὶ κινεῖται συνεχῶς.

Δείξας τὴν κύκλις κίνησιν μίαν καὶ συνεχῆ καὶ αἰδίον εἶναι δυναμέ- 20
νην, τὴν δὲ ἐπ' εὐθείας μήτε συνεχῆ μήτε αἰδίον δυναμένην εἶναι, τὴν
αἰτίαν ἑκατέρου τὴν κυριωτάτην ἐν τούτοις ἐξέφηγε. τῆς μὲν γὰρ ἐπ' εὐ-
10 θείας, φησί, κινήσεως διώρισταί κατ' ἐνέργειαν ἢ ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος καὶ
τὸ μέσον, ἐπειδὴ καὶ ἐπὶ τῆς εὐθείας, ἐφ' ἧς ἡ κίνησις, διώρισταί ταῦτα
καὶ πάντα ἐστὶ κατ' ἐνέργειαν. ἡ γὰρ πεπερασμένη εὐθεῖα ἀρχὴν ἔχει
καὶ τέλος καὶ μέσον, ὥστε καὶ τὸ κινούμενον ἐπ' αὐτῆς καὶ οἶθεν ἄρξεται 25
τῆς κινήσεως ἔχει τὴν ἀρχὴν τῆς εὐθείας καὶ ὅπου τελευτήσει τὸ πέρασ·
15 ὥστε καὶ περανθήσεται διὰ τοῦτο ἡ κίνησις. πρὸς γὰρ τοῖς πέρασιν ἡρε-
μεῖ τὰ κινούμενά ποθεν ποι τῆς κινήσεως συμπερανθείσης ἢ πρὸ τῆς ἀρ-
χῆς. ἡ δὲ κύκλις κίνησις οὐκ ἔχει διωρισμένα ἀπ' ἀλλήλων τὴν ἀρχὴν
καὶ τὸ τέλος, ὅτι μηδὲ ὁ κύκλος· οὐδὲν γὰρ μᾶλλον τοδὶ τὸ σημεῖον ἐπ'
αὐτοῦ ἢ ἄλλο ὅτιοῦν ἀρχὴ ἐστὶν ἢ μέσον ἢ πέρασ. ὥστε εἰ μηδὲν κεκώ-
20 λυται πάντα μέσα εἶναι οὐκ ἐνεργεῖα ἀλλὰ δυνάμει, καὶ μηδὲν ἡνάγκασται 30
αὐτῶν πέρασ ἢ ἀρχὴ κατ' ἐνέργειαν εἶναι ὡς ἐπὶ τῆς εὐθείας, ἀλλὰ πάντα
δυνάμει, ὡς ἐπὶ τῆς εὐθείας τὰ μεταξὺ τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ πέρατος, τὸ
κινούμενον ὥσπερ ἐπὶ τῶν μεταξὺ τῆς εὐθείας δυνατὸν συνεχῶς κινεῖσθαι
διὰ τὸ μὴ εἶναι ἀρχὴν ἢ μέσον ἢ πέρασ κατ' ἐνέργειαν· οὕτω καὶ τὸ
25 καθ' ὅλον τὸν κύκλον κινούμενον συνεχῶς δυνατὸν κινεῖσθαι, διότι καθ' ὃ
ἂν ἢ τοῦ κύκλου τὸ κινούμενον ἐπ' αὐτοῦ, ἐπὶ δυνάμει ὄντος ἀρχῆς καὶ
μέσου καὶ πέρατός ἐστιν, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ ἐνεργεῖα ὄντων, διότι οὐδὲν τῶν ἐν 35
τῇ κύκλις σημείων διωρισμένως ἐστὶν ἀρχὴ ἢ μέσον ἢ πέρασ ἐνεργεῖα
ὄν, ἀλλὰ πᾶν τὸ ληφθὲν καὶ ἀρχὴ καὶ μέσον καὶ πέρασ εἶναι δύνатаι.
30 οὕτως οὖν ἔξει καὶ ἡ κίνησις ἢ ἐπὶ τοῦ κύκλου οὔτε ἐν ἀρχῇ κατ' ἐνέρ-
γειαν οὔτε ἐν μέσῳ οὔτε ἐν πέρατί ποτε γινομένη. διὸ συνεχῆς ἐστὶν.
ὥσπερ καὶ ἡ ἐπὶ τῆς εὐθείας ἢ μεταξὺ τῶν πέρατων δύνатаι ἢ γε το-
σαύτη συνεχῆς εἶναι, ἀλλ' αὕτη μὲν εἰς τὸ κατ' ἐνέργειαν πέρασ τῆς εὐ-
θείας ἐληλυῖσα ἡρεμεῖ. ἡ δὲ ἐν τῇ κύκλις κίνησις ὄντος κατ' ἐνέργειαν 40
35 πέρατος δύνатаι μηδέποτε ἡρεμεῖν. καὶ γὰρ δυνάμει μὲν αἰεὶ ἐν ἀρχῇ καὶ
μέσῳ καὶ τέλει, ἐνεργεῖα δὲ οὐδέποτε. καὶ διὰ τοῦτο, φησί, τὸ μὲν ἐπ'
εὐθείας κινούμενον ποτὲ μὲν κινεῖται. ποτὲ δὲ ἡρεμεῖ, ὅτι πεπερασμένη
οὖσαν τὴν κίνησιν ἡρεμία διαδέχεται, ἡ δὲ σφαῖρα κύκλις κινουμένη ἅμα

6 del A: atef a (ut Arist. E²)

16 ἢ a: ἢ A

32 ἢ (post καὶ) supra add. A¹36 μέσῳ ~, ω ex o, ~ in ras. A¹

κινεῖται καὶ ἡρεμεῖ οὐ τὴν κίνησιν διαδοχομένης τῆς ἡρεμίας (οὐ γὰρ ἔστι 309^v
 τι πέρας κατ' ἐνέργειαν τῆς κινήσεως), ἀλλὰ τὸν αὐτὸν ἀεὶ τόπον τοῦ κινουμένου κατέχοντος. ὥσπερ δὲ ἐπὶ τῆς κατ' εὐθείαν κινήσεως καὶ τοῦ 45
 διακόπτεσθαι τὴν κίνησιν καὶ τοῦ μὴ μένειν ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ τὸ κινου-
 5 μενον αἰτίον ἔστιν ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ μέσον διωρισμένα ἐπ' αὐτῆς τῆς εὐθείας,
 ἐφ' ἧς ἡ κίνησις (ἀπὸ γὰρ τῆς ἀρχῆς ἐπὶ τὸ πέρας τὸ διωρισμένον τῆς
 ἀρχῆς ἐρχόμενον τὸ κινούμενον καὶ μεταβαίνειν τόπον ἐκ τόπου ἀπὸ τῆς
 ἀρχῆς ἐπὶ τὸ πέρας προῖόν καὶ ἐν τῷ πέρατι κατ' ἐνέργειαν ὄντι γινόμενον
 περατοῖ τὴν κίνησιν), οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ κύκλῳ κινουμένου ἡ ἀρχὴ
 10 καὶ τὸ μέσον καὶ τὸ πέρας μῆτε διωρισμένα ὄντα ἀλλήλων μῆτε ἐπὶ τοῦ 50
 κύκλου, ἐφ' οὗ ἡ κίνησις ἀλλ' ἔνδοθεν, οὔτε διακόπτει τὴν κίνησιν οὔτε
 μεταβαίνειν ποιεῖ τὸ κινούμενον τόπον ἐκ τόπου· ἀρχὴ δὲ καὶ μέσον καὶ
 τέλος τοῦ κύκλου τὸ κέντρον ἐστίν· ἀρχὴ μὲν, ὅτι κατὰ τὴν ἀπὸ τοῦ κέν-
 τρου ἴσην ἀπόστασιν ὑφίσταται ὁ κύκλος, τέλος δέ, ὅτι πᾶσαι αἱ ἀπὸ τοῦ
 15 κύκλου γραμμαὶ εἰς αὐτὸ περατοῦνται, μέσον δέ, ὅτι πανταχόθεν ἴσον ἀπὸ
 τοῦ κύκλου διέστηκεν. ἐπεὶ οὖν ἡ κύκλῳ κίνησις οὐκ ἐπὶ τὸ τέλος οὐδὲ
 ἐπὶ τὴν ἀρχὴν οὐδὲ ἐπὶ τὸ μέσον τοῦ κύκλου γίνεται διωρισμένα ὄντα |
 ὡς ἐπὶ τῆς εὐθείας, ἀλλὰ περὶ τὸ κέντρον, τουτέστι περὶ τὴν ἀρχὴν καὶ 309^v
 τὸ τέλος καὶ τὸ μέσον ἀδιόριστα ὄντα, διὰ τοῦτο καὶ συνεχῆς εἶναι δύνα-
 20 ται καὶ ἐν τῷ αὐτῷ γίνεται τόπῳ. ἀεὶ γὰρ ἴσον τοῦ τέλους ἀφεστῶς τὸ
 κινούμενον, καὶ μὴ προσχωροῦν αὐτῷ μᾶλλον καὶ μᾶλλον οὔτε ἐπὶ τὸ
 τέλος ἐλθεῖν ἀναγκάζεται οὔτε τοῦ τόπου ἐκστῆναι μένοντος ἀεὶ τοῦ περὶ
 δ ἡ κίνησις γίνεται.

p. 265^b8 Συμβαίνει δὲ ἀντιστρόφως ἕως τοῦ καὶ διότι πρώτη, 5
 25 μέτρον ἐστὶ τῶν ἄλλων.

Καὶ διὰ τοῦ μέτρον εἶναι τὴν κυκλοφορίαν τῶν ἄλλων κινήσεων δεῖ-
 κνυσιν, ὅτι πρώτη ἐστὶ καὶ ὅτι μὲν μέτρον, ὁῦλον μὲν καὶ ἐκ τῆς ἐναρ-
 γείας· ἡμέρα γὰρ καὶ νύξ τῆς κυκλοφορίας χρόνος, καὶ τούτῳ καὶ τοῖς
 τούτου μέρεσι τὰς κινήσεις πάσας μετροῦμεν, καὶ δεδεικται τε ἐν τῷ τε-
 30 τάρτῳ τῆσδε τῆς πραγματείας, ὅτι μέτρον τῶν ἄλλων κινήσεων ἐστὶν ἡ 10
 κυκλοφορία, ὅτε περὶ τοῦ χρόνου τὸν λόγον ἐποιεῖτο. ὅτι δὲ τὸ μέτρον
 πρῶτον τῶν μετρουμένων, ὁῦλον, εἶπερ πᾶν τὸ μετρούμενον ὑπὸ τοῦ ἀπλου-
 στάτου τῶν ἐν τῷ αὐτῷ εἶδει μετρεῖται, τὸ πλειόνων πηγῶν ὑπὸ πῆ-
 χους, τὸ πλειόνων ποδῶν ὑπὸ ποδὸς καὶ τὸ δακτύλων ὑπὸ δακτύλου καὶ
 35 ὁ ἀριθμὸς ὑπὸ μονάδος· τὸ δὲ ἀπλούστερον τοῦ συνθετωτέρου πρῶτον.
 ἐπέστησεν δὲ καλῶς, ὅτι οὐ μόνον ἐκ τοῦ μέτρον εἶναι δεῖκνυται τὸ πρῶ-
 τὴν εἶναι, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ πρώτῃν εἶναι τὴν κυκλοφορίαν, ὅπερ διὰ πολ-
 15 λῶν ἀποδεδείκται, τὸ μέτρον αὐτὴν εἶναι συγάζεται. τὸ γὰρ πρῶτον ἀπλού-

20 ἀφεστῶς a Exc.: ἀφεστὸς A
 29. 30 τετάρτῳ] Δ 14 p. 223^b18

23 γίνεται A Exc.: om. a

29 τε] desideres δέ

στατον, τὸ δὲ ἀπλούστατον μέτρον ἐν τοῖς μετρητοῖς. ἀντακολουθεῖ γὰρ 309^v
 ἀλλήλοις τὸ τε πρῶτον καὶ τὸ μέτρον, ὅπερ αὐτὸς ἀντιστρόφως συμβαίνειν
 εἶπεν. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος τὴν γραφὴν εὐρών οὕτως ἔχουσαν καὶ γὰρ ὅτι
 μέτρον τῶν κινήσεων ἢ φορᾶ, πρώτην ἀναγκαῖον αὐτὴν εἶναι,
 5 "τὴν φορᾶν, φησίν, ἀντὶ τῆς κυκλοφορίας εἶπεν τῷ τοῦ κοινοῦ ὀνόματι
 χρῆσάμενος ἐπ' αὐτῆς, ἐγὼ μέντοι ἐν τισιν ἀντιγράφοις ἀντὶ τοῦ ἢ φορᾶ 20
 ἢ περιφορᾶ γεγραμμένον ἤδρον."

p. 265 b11 Ἴτι δὲ καὶ ὁμαλῆ ἐνδέχεται εἶναι τὴν κύκλῳ ἕως τοῦ
 ἀλλ' ἐκτός.

10 Ἰὸ αἴτιον τῆς κυκλοφορίας τῆς συνεχοῦς τε καὶ ἐν ταύτῳ κινήσεως,
 ὅπερ ἦν τὸ τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος μὴ εἶναι ἐν τῷ κύκλῳ, ἀλλ' ἐκτός 25
 αὐτοῦ, τοῦτο καὶ τοῦ μόνῃν αὐτὴν ὁμαλῆ δύνασθαι κίνησιν κινεῖσθαι αἴτιον
 εἶναι φησι. καὶ τοῦτο δὲ αὐτὴν τελειότεραν καὶ πρώτην τῆ φύσει δεῖκνυσι·
 τὸ γὰρ ὁμαλὲς τελειότερον καὶ πρῶτον τοῦ ἀνωμαλοῦς. πάλιν δὲ κατὰ
 15 τὴν πρὸς τὸ ἐπ' εὐθείας παράθεσιν καὶ τὴν ἐκείνου ἀνωμαλίαν τὸ τῆς
 κυκλοφορίας ὁμαλὲς συλλογίζεται. τὰ μὲν γὰρ ἐπ' εὐθείας καὶ κατὰ φύσιν
 καὶ παρὰ φύσιν κινούμενα ἀνωμαλῶς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς πρὸς τὸ τέλος φέρε-
 ται. τὰ μὲν γὰρ παρὰ φύσιν καὶ βίᾳ κινούμενα τὰ μὲν ῥιπτούμενα θάττον 30
 μὲν πρὸς τῆ ἀρχῇ κινεῖται, βραδύτερον δὲ ἀφιστάμενα ἐκλυομένης τότε
 20 τῆς τοῦ ῥίψαντος δυνάμεως· τὰ δὲ ἐλκόμενα βραδύτερον μὲν ἐν ἀρχῇ,
 θάττον δὲ τῷ ἔλκοντι πλησιάζοντα. τὰ δὲ κατὰ φύσιν κινούμενα θάττον
 κινεῖσθαι, ὅταν ἤδη πλησιάσῃ τοῖς οἰκείοις τόποις, πεπίστευται. πάντα
 γὰρ, φησί, τὰ κατὰ φύσιν κινούμενα. ὅσῳ περ ἂν ἀφίστηται τοῦ ἡρε-
 μούντος, τοῦτέστι τοῦ ἐν ᾧ ἡρέμει παρὰ φύσιν ὀηλονότι πρὸ τοῦ τὴν
 25 κατὰ φύσιν ταύτην κινήθῃναι κίνησιν, θάττον φέρεται. ἢ γὰρ βῶλος 35
 μετὰ τὴν ἄνω ἡρεμίαν παρὰ φύσιν οὔσαν ἐπὶ τὸ κάτω κατὰ φύσιν κινου-
 μένη θάττον φέρεται πρὸς τῷ κάτω καὶ τὸ πῦρ πρὸς τῷ ἄνω, τοῦτο δὲ
 διὰ τὸ ἀπ' ἀρχῆς ἀλλοτρίας πρὸς τὸ τέλος οἰκεῖον ἐπείγασθαι. μόνῃ δὲ
 ἢ κύκλῳ τῷ ἀεὶ ἴσον ἀφεστάναι τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ πέρατος, ὅπερ ἐστὶ
 30 τὸ κέντρον, ὁμαλῶς ἀεὶ κινεῖται οὔτε ἀπ' αὐτοῦ οὔτε πρὸς αὐτὸ κινου-
 μένη, ἀλλὰ περὶ αὐτό· οὐ γὰρ ἐν τῷ κύκλῳ ἢ ἀρχῇ καὶ τὸ τέλος, ἵνα
 ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἐπ' αὐτὸ φέρηται, ἀλλ' ἐκτός ἦτοι ἐντός. διὸ περὶ αὐτὸ 10
 ἴσον ἀπέχον ἀεὶ ὁμοίως κινεῖται. τὸ δὲ κατὰ φύσιν κινούμενον πλησίον τοῦ
 οἰκεῖου τόπου γενόμενον θάττον φέρεται ἢ ὡς πρὸς συγγενές, ἢ ὅτι ἔλατ-
 35 τον τῷ πλησιάζοντι τὸ ἐμποδίζον καὶ διαιρούμενον, τὸ δὲ ἔλαττον εὐδαι-
 ρετώτερον, ἢ ὅτι ὁμοιώτερον αὐτῷ τὸ τοῦ οἰκεῖου πλησίον καὶ οὐχ ὁμοίως

5 τῷ] τὸ A

8 ὁμαλῆ ex ὁμαλῆ A: ὁμαλῆν a (ut Arist. FIK)

14 κατὰ a:

τὰ A 23 φησι, quod om. A, suppl. A¹

post ἀφίστηται add. πλείον (vel πλείων)

Arist., quod interpolatum videatur conferenti Bonitzii ind. p. 533^a 12

25 φέρεται

θάττον Arist. 26 τὸ a: om. A

31 ἵνα] εἶναι A: ἵν'

ἐναντίον, ὥσπερ τὸ ὄθεν ἤρχετο τῆς κινήσεως, ἣ ὅτι ἀρχεται μὲν τῆς 309^v
ἐπὶ τὸ οἰκεῖον κινήσεως ἄρτι μεταβεβληκὸς ἀπὸ τοῦ ἐναντίου, καὶ μὴ πο-
τελέως τῶν ἐκείνου ποιημάτων ἀπηλλαγμένον, ἐξ ὧν εἰς ταύτας μετέβαλλε, 45
προῖδν δὲ εἰλικρινέστερον γίνεται. εἰ οὖν διὰ τὴν εἰς τοῦτο θ' γέγονε μετα-
5 βολὴν τῆνδε κινεῖται τὴν κίνησιν, ὅταν τελέως καὶ εἰλικρινῶς εἰς αὐτὸ με-
ταβάλλῃ, θάττον αὐτὴν κινήθησεται· τότε γὰρ καὶ τὴν ῥοπήν, καθ' ἣν κι-
νεῖται, τελειότεραν ἔχει.

p. 265^b17 Ὅτι δὲ ἡ κατὰ τόπον φορὰ πρώτη τῶν κινήσεων ἕως
τοῦ | ἀπλῶς δὲ κινεῖσθαι οὐ φαμεν. 310^r

10 Ἔθος ἐστὶ τῷ Ἀριστοτέλει μετὰ τὰς ἀποδείξεις καὶ τὰς τῶν πρὸ
αὐτοῦ μαρτυρίας ὡς συμφωνούσας αὐτοῦ ταῖς ἀποδείξεις παράγειν, ἵνα 10
διὰ μὲν τῶν ἀποδείξεων διδάσκη καὶ ἀναγκάζῃ τοὺς ἐντογχάνοντας, διὰ
δὲ τῆς τῶν ἄλλων μαρτυρίας πειθῶ βεβαιότεραν ἐμποιῇ τοῖς ἀκούουσιν.
οὐδὲ γὰρ ὡς ἀποδείξει χρῆται τῇ τῶν † νεωτέρων μαρτυρία, ὥσπερ τοῖς
15 νεωτέροις ἔθος ἐστί. τοῦτο οὖν καὶ νῦν ποιεῖ τὸ πρῶτην εἶναι τῶν κινή-
σεων τὴν κατὰ τόπον πιστούμενος καὶ ἐκ τοῦ πάντας τοὺς περὶ τούτων
ἀποφηνημένους ἐπὶ τοῦτο ἐνεχθῆναι ὥσπερ ὑπ' αὐτῆς τῆς φύσεως ὀδηγου-
μένους, ὡς αὐτὸς ἐν ἄλλοις λέγει. μαρτύριον δὲ τοῦ πρῶτην τῶν κινήσεων 15
τὴν κατὰ τόπον φορὰν τίθεσθαι· καὶ τοὺς προτέρους φυσιολόγους παράγει
20 τοὺς μνήμην κινήσεως ποιουμένους τὰς ἀρχὰς καὶ αἷτια κινήσεως ἀποδι-
δόναι τὰ τοιαύτην κίνησιν κινουῦντα. διάκρισις γὰρ καὶ σύγκρισις
κινήσεις εἰσὶ κατὰ τόπον. ἡ δὲ Φιλία καὶ τὸ Νεῖκος τὰ παρ' Ἐμ-
πεδοκλεῖ ποιητικὰ αἷτια κατὰ φορὰν κινεῖ, καὶ ἡ μὲν συγκρίνειν, τὸ δὲ
διακρίνειν λέγεται τὰ στοιχεῖα. λέγει γὰρ ὁ Ἐμπεδοκλῆς·

25 ἄλλοτε μὲν Φιλότητι συνερχόμεν' εἰς ἐν ἅπαντα,
ἄλλοτε δ' αὖ ὀλίχ' ἕκαστα φορεύμενα Νεῖκος ἔχθει. 20
καὶ πάλιν·

οὕτω γὰρ συνέκυρσε θεῶν τότε, πολλάκι δ' ἄλλως.
καὶ ὁ νοῦς δὲ παρὰ Ἀναξαγόρα διακοσμῶν καὶ κινῶν ἐξ ἀρχῆς τὰς ὁμοιο-
30 μερείας διακρίνειν αὐτὰς λέγεται. οὕτω μὲν οἱ ποιητικὸν αἷτιον προϊστά-
μενοι τῆς γενέσεως τῶν ὄντων. καὶ οἱ ποιητικοῦ δὲ μὴ μνησθέντες αἷτιου,
περὶ δὲ κινήσεως λέγοντες, ὡς οἱ περὶ Δημόκριτον διὰ τὸ κενὸν καὶ οὗτοι
τὴν κατὰ τόπον κίνησιν κινεῖσθαι λέγουσι τὴν φύσιν, τουτέστι τὰ φυ-
σικὰ καὶ πρῶτα καὶ ἄτομα σώματα. ταῦτα γὰρ ἐκεῖνοι φύσιν ἐκάλουν
35 καὶ ἔλεγον κατὰ τὴν ἐν αὐτοῖς βαρῦτητα κινούμενα ταῦτα διὰ τοῦ κενοῦ 25

3 μετέβαλλε a: μετέβαλε A Exc. 5. 6 μεταβάλλη a 14 νεωτέρων aA: concilio
πρωτέρων: Brandis πρεσβυτέρων, Zeller (προγε)νεστέρων 18 ἄλλοις] intellegit, nisi
fallor, Metaphys. A 3. 984^a18. b9 22 εἰσὶ post τόπον Arist. 24 Ἐμπεδοκλῆς]
v. 67. 68 Stein., 94. 95 Karsten. cf. supra p. 25, 29 26 φορεύμενα, superser. ου A
27 πάλιν] v. 167 St., 204 K. cf. supra p. 327, 18 28 τοτέ Torstriek 30 μὲν A:
μὲν οὖν a

εἴκοντος καὶ μὴ ἀντιτυποῦντος κατὰ τόπον κινεῖσθαι· 'περιπαλαίσεσθαι' 310
 γὰρ ἔλεγον αὐτά. καὶ οὐ μόνον πρώτην, ἀλλὰ καὶ μόνην ταύτην οὗτοι
 κίνησιν τοῖς στοιχείοις ἀποδιδόασιν, τὰς δὲ ἄλλας τοῖς ἐκ τῶν στοιχείων·
 αὐθάνασθαι γὰρ καὶ φθίνειν καὶ ἀλλοιοῦσθαι καὶ γίνεσθαι καὶ φθειρέσθαι
 5 προσκρινομένων καὶ ἀποκρινομένων τῶν πρώτων σωμάτων φασίν. εἰ οὖν
 τοῖς πρώτοις τὴν διὰ τοῦ κενοῦ κίνησιν ἀνατιθέασιν, ἡ δὲ διὰ τὸ κενὸν
 κινήσεις φορὰ ἐστίν ἐν τόπῳ, ὁῦλον ὅτι πρώτην ταύτην ἡγοῦντο τῶν 30
 κινήσεων. ἡ γὰρ τῶν πρώτων πρώτη.

Ἰστέον δέ, ὅτι πολλὰ μὲν τῶν βιβλίων οὕτως ἔχει τὴν γραφήν·
 10 συγκρινομένων καὶ διακρινομένων τῶν ἀτόμων σωμάτων φασίν.
 ὁ δὲ Ἀλέξανδρος συγκρινομένων καὶ ἀλλοιουμένων γράφει καὶ ἐξη-
 γεῖται προσφόρως· παρὰ γὰρ τὴν ἀλλοίαν τῶν ἀτόμων θέσιν καὶ τάξιν
 ἀλλοιοῦσθαι τὰ συγκρίματά φασιν· οὐ γὰρ ὅτι τῶν ἀτόμων ἀλλοιουμένων.
 προσεῖπεν γὰρ μὴ ὑπάρχειν ἐκεῖνοις ἄλλην κίνησιν, εἰ μὴ τὴν κατὰ τόπον.
 15 ἀλλὰ τὸ ἀλλοιουμένων ἀντὶ τοῦ ἀλλοίαν θέσιν καὶ τάξιν λαμβανόντων 35
 τῶν ἀτόμων σωμάτων εἴρηται.

Εἰπὼν δὲ ὅπως οἱ πλείονας ἀρχὰς τῶν γινομένων τιθέντες καὶ τού-
 των οἷ τε ποιητικὰ αἷτια παραλαμβάνοντες καὶ οἱ χωρὶς τούτου τὰς γενέ-
 σεως διακοσμοῦντες πρώτην τῶν κινήσεων ἀπελογίζοντο τὴν φορὰν ἐφεξῆς
 20 λέγει καὶ ὅπως οἱ μίαν τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ στοιχεῖον λέγοντες, ὡς οἱ περὶ
 Θαλῆν καὶ Ἀναξίμανδρον καὶ Ἀναξίμανδρον καὶ Ἡράκλειτον, φυσικοὶ καὶ
 οὗτοι, τὴν φορὰν πρώτην τῶν κινήσεων τίθενται· διὰ γὰρ πυκνώσεως καὶ
 μανώσεως τὰς γενέσεις καὶ φθορὰς ἀποδιδόασιν· σύγκρισις δὲ τις ἢ πύκνω- 40
 σίς ἐστὶ καὶ διάκρισις ἢ μάνωσις. οἰκείως δὲ οἶμαι οἱ μὲν ἐν λέγοντες
 25 πύκνωσιν καὶ μάνωσιν ἐκάλεσαν τὰ περὶ αὐτὸ πάθη, οἱ δὲ πλείονα σύγκρι-
 σιν καὶ διάκρισιν. καὶ ταῦτα δὲ καὶ ἐκεῖνα τὴν κατὰ τόπον ἐνοεῖντοια
 κίνησιν.

Τετάρτους δὲ καλεῖ μάρτυρας τοὺς τὴν ψυχὴν αἰτίαν κινήσεως
 ποιῶντας, ὥσπερ ὁ Πλάτων τὸ αὐτοκίνητον τὴν ψυχὴν ἐν Φαίδρῳ δεῖξας
 30 ἑαυτὸ τε κινεῖν ἀεὶ φησι καὶ τοῖς ἄλλοις, ὅσα κινεῖται, τοῦτο πηγὴν
 καὶ ἀρχὴν εἶναι κινήσεως. καὶ οὗτοι δὲ τὴν κατὰ τόπον κίνησιν προσε- 15
 χῶς ἀνατιθέασιν τῇ ψυχῇ· τῶν γὰρ ἄλλων κινήσεων, κἂν ἡ αἰτία παρ'
 αὐτοῖς ἢ ψυχῇ ὡς πηγὴ καὶ ἀρχὴ πάσης κινήσεως, ἀλλὰ διὰ μέσης τῆς
 κατὰ τόπον, ὡς καὶ ὁ Ἀριστοτέλης ὑπὸ τοῦ πρώτου κινουόντος διὰ τῆς

1 περιπαλαίσεσθαι vix sanum, ut tempus probat. desideratur περιπλέκεσθαι (cf. Plut. adv. Colot. 8 p. 1110. Galen. I 418 K. Laert. IX 30) vel περιπάλλεσθαι (Democriteus παλμός notus). at in Simplicii voce latere credo περιπαλάσεσθαι; cf. Hesych. s. v. περιπαλαχθῆναι: περιπλαχῆναι, iniuria illud temptatum. nam latet antiqua significatio quatiendi quae inest Homericō κλήρω πεπάλαχθε et Callimacheo πεπάλακτο κεραυνῷ, inprimis autem ionico (et Thucydideo) ἐμπαλάσεσθαι i. e. ἐμπλέκεσθαι, de quibus omnibus cf. Lobeekii Prol. Path. p. 88 7 auto ἐν add. ὡς vel καὶ ὡς codd. Arist. 10 (et 13) φησὶν Ἄ: corr. Ἀ¹ 11 δὲ supra add. Ἀ¹ 21 καὶ ἀναξίμανδρον om. Ἀ: in marg. suppl. Ἀ¹ 29 Φαίδρῳ] p. 245 C sqq. 30 ἀεὶ Ἀ: om. a 34 ὁ om. a

τῶν οὐρανίων τοπικῆς κινήσεως καὶ τὰς ἄλλας ὑπὸ σελήνην ἐπιτελεῖσθαι 310^v
 φησι. καὶ τὸ παρὰ Ἀριστοτέλει δὲ αὐτοκίνητον, τὸ ζῶον ἑαυτὸ κινεῖν
 κατὰ τὴν ψυχὴν τὴν τοπικὴν κίνησιν ὑφ' ἑαυτοῦ κινεῖται. εἰπὼν δὲ τὸ
 ζῶον καὶ αὐτὸ κινεῖν ἐπήγαγε καὶ πᾶν τὸ ἔμψυχον, οὐχ ὡς τὸ ἀνα- 50
 5 βεβηκὸς παρ' αὐτῷ τὸ ζῶον τὸ καὶ τοῖς φυτοῖς ὑπάρχον ἔμψυχον λέγων
 (τὰ γὰρ φυτὰ οὐ κινεῖται κατὰ τόπον), ἀλλ' εἰπὼν κινεῖν ἑαυτὸ τὸ ζῶον
 ἐπήγαγε καὶ πᾶν τὸ ἔμψυχον, τουτέστι τὸ τὴν ψυχὴν ἔχον ἐν ἑαυτῷ
 τὴν κινεῖσαν, δι' ἣν ἑαυτὸ κινεῖ τὸ ζῶον.

Ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις καὶ τὴν ἀπὸ τῆς συνηθείας τῶν ὀνομάτων μαρ-
 10 τυρίαν παράγει πρὸς πίστιν τοῦ πρώτης τῶν κινήσεων εἶναι τὴν φορᾶν.
 ἀπλῶς γάρ, φησί, καὶ κυρίως κινεῖσθαι λέγομεν μόνον τὸ κινούμε-
 νον κατὰ τόπον, τὸ δὲ κατὰ τόπον μὲν ἡμερῶν, τῶν ἄλλων δὲ τινα 55
 κινήσεων κινούμενον, οἷον ἀξάνομενον ἢ φθίνον ἢ ἀλλοιούμενον οὐχ |
 ἀπλῶς, ἀλλὰ πῆ κινεῖσθαι λέγομεν· ἀξάνεσθαι γάρ φαμεν ἢ ἀλλοιοῦ- 310^v
 15 σθαι, τὸ δὲ κατὰ τόπον κινεῖσθαι ἀπλῶς. οὕτω γοῦν καὶ τὰ οὐράνια κι-
 νεῖσθαι λέγομεν ἀπλῶς, ὅτι καὶ κατὰ τόπον ἢ κινήσεις. οἱ δὲ περὶ Δημό-
 κριτον μόνην τὴν κατὰ τόπον κίνησιν ἔλεγον· καὶ γὰρ τὰ ἀλλοιούμενα
 κατὰ τόπον ἔλεγον κινεῖσθαι, λανθάνειν δὲ τοῦτο τῷ μὴ ὄλον, ἀλλὰ κατὰ
 μέρη ἀμείβειν τὸν τόπον. οἱ δὲ ἀπὸ τῆς Στωῆς κατὰ πᾶσαν κίνησιν ἔλε-
 20 γον ὑπεῖναι τὴν τοπικὴν ἢ κατὰ μεγάλα διαστήματα ἢ κατὰ λόγῳ θεω- 5
 ρητὰ ὑφισταμένην.

p. 266^a6 Ὅτι μὲν οὖν αἰεὶ τε κινήσεις ἦν ἕως τοῦ καὶ τὸ κινεῖν
 πρῶτον ὅτι ἀκίνητον, εἰρηται.

Μέλλων ἐπὶ τὸ πέρας λοιπὸν εἶναι τοῦ λόγου ὑπομιμνήσκει πρῶτον
 25 συντόμως ἡμᾶς τῶν δεδειγμένων, ἐφ' οἷς κειμένοις τὰ λοιπὰ ἀποδεικνυσι.
 δεδεικται δὲ εὐθὺς ἐν ἀρχῇ τοῦ βιβλίου, ὅτι κινήσεις αἰδίου ἐστίν, ἀγένητός 10
 τε οὖσα καὶ ἀφθαρτος καὶ διὰ τοῦτο οὔτε ἀρξάμενη ποτὲ τοῦ εἶναι οὔτε
 πέρας λαμβάνουσα. ἐδείχθη δὲ καὶ τίς ἀρχὴ καὶ αἰτία προσεχῆς τῆς αἰ-
 30 δίου κινήσεως, ὅτι οὐχὶ τὸ ὑπ' ἄλλου κινούμενον (ἀνάγκη γὰρ οὕτως ἐπ'
 ἀπειρον εἶναι), ἀλλὰ τὸ ὑφ' ἑαυτοῦ. ἐδείχθη δὲ καὶ τίς πρώτη κινήσεις
 κατὰ πάντα τοῦ πρώτου τὰ σημαίνόμενα, ὅτι τῶν μὲν ἄλλων τῆς κινή-
 35 σεως εἰδῶν ἢ φορᾶ πρώτη, ἐν δὲ τῇ φορᾷ ἢ κυκλοφορία τῆς κατ' εὐθείαν
 πρώτη, καὶ ὅτι ταύτην ἐνδέχεται μόνην μίαν εἶναι καὶ συνεχῆ καὶ διὰ
 τοῦτο αἰδίον. ἐδείχθη δὲ καὶ ὅτι τὸ πρώτως κινεῖν ἀκίνητον ἀνάγκη 15
 εἶναι τό τε ἐν τῷ αὐτοκίνητῳ κινεῖν καὶ τὸ τελείως ἐξηρημένον, ὃ μηδὲ
 κατὰ συμβεβηκὸς κινεῖται, ὡς τὸ ἐν τῷ αὐτοκίνητῳ κινεῖν ἐλέγετο κι-
 νεῖσθαι.

4 αὐτὸ α
 αΔ
 μόνην α

16 λέγομεν ut videtur A: corr. A¹
 24 εἶναι] conicias εἶναι, sed cf. Aristotelis ἐπ' ἀπειρον εἶναι

18 λανθάνειν Brandis: λανθάνει
 33 μίαν

p. 266a10 Ὅτι δὲ τοῦτο ἀμερές ἀναγκαῖον εἶναι ἕως τοῦ οὐκ ἄρα 310
 οὐδὲν ἐστὶν οὐδὲ πεπερασμένον κινεῖσθαι οὐδὲν ἄπειρον κίνησιν.

Δείξας πρότερον, ὅτι τὸ πρῶτως κινῶν ἀκίνητόν τε καὶ αἰδίον ἐστι, νῦν προτίθεται δεῖξαι, ὅτι καὶ ἀμερές ἐστι, δεϊκνὺς ἅμα διὰ τούτου τὸν τρόπον τῆς ὑπ' ἐκείνου γινόμενης κινήσεως. ὅτι μὴ σωματικῇ μηδὲ βίαιος· αἱ γὰρ ὑπὸ σωμάτων γινόμεναι κινήσεις τοῦτον γίνονται τὸν τρόπον, αἵτινες καὶ διὰ τοῦτο οὕτως ἔχουσιν, ὡς τὴν μείζονα δύναμιν ἐπὶ πλείονά τε χρόνον καὶ ἐν ἐλάττωι χρόνῳ κινεῖν τὸ αὐτό, τὴν δὲ ἐλάττωνα ἐπὶ ἐλάττωνα καὶ ἐν πλείονι· οὕτω γὰρ αἱ σωματικαὶ κινήσεις ἐπιτελοῦνται. 30
 10 τὴν γὰρ αὐτὴν μύλην ἡμίονος μὲν ἐφ' ἡμέραν ὅλην κινήσειεν, ἄνθρωπος δὲ ἀγαπητὸς ἕως μεσημβρίας· καὶ ἡ μὲν θάπτον περιστρέφει, ὁ δὲ βραδύτερον. ὅτι δὲ τὸ πρῶτως κινῶν ἀσώματον καὶ ἀμερές καὶ ἀμέγεις, δεῖκνυσι τὸ ἀντικείμενον ἀνελὼν τὸ μέγεθος ἔχειν αὐτό. ἀνάγκη γὰρ ἢ ἔχειν μέγεθος ἢ ἀμέγεις εἶναι· ἔτι δὲ οὐκ ἔχει μέγεθος δεῖκνυσιν ἐκ διαιρέσεως.
 15 ἢν αὐτὸς ἐπὶ τέλει τοῦ βιβλίου συναγων τὸν λόγον τίθησιν οὕτως· εἰ ἔχει μέγεθος, ἢ πεπερασμένον ἢ ἄπειρον ἀνάγκη αὐτὸ εἶναι· ἀλλὰ ἄπειρον 35 εἶναι μέγεθος ἀδύνατον, ὡς δέδεικται ἐν τῷ τρίτῳ ταύτης τῆς πραγματείας. εἰ οὖν πεπερασμένον ἐστὶ μέγεθος, ἢ πεπερασμένην ἔχει δύναμιν ἢ ἄπειρον, καὶ παρὰ ταῦτα οὐκ ἔστιν. εἰ οὖν μήτε τὸ πεπερασμένην ἔχον
 20 δύναμιν ἐν ἀπείρῳ χρόνῳ κινεῖν δύναται, ὡς δεῖξει ἐν τῷ πρώτῳ ἐπιχειρήματι. μήτε πεπερασμένον τι μέγεθος ἄπειρον ἔχει δύναμιν. ὡς ἐν ταῖς ἐφεξῆς δεῖκνυσι, δῆλον ὅτι οὐδαμῶς τὸ τὴν αἰδίον κίνησιν ἐν ἀπείρῳ χρόνῳ κινῶν μέγεθος ἔξει οὐδὲ μεριστὸν ἐσται· ἀμεριστὸν ἄρα καὶ ἀμέ- 40 γεις εἰς δὴ τὴν τούτου κατασκευὴν πρῶτον δεῖ, φησί, τὰ προηγουμένα
 25 λήμματα, ἀφ' ὧν ὁ λόγος συναχθήσεται, προκατασκευάσαι. πρότεροι γὰρ αἱ προτάσεις τῶν συλλογισμῶν. ὅτι ἐκ τῶν προτάσεων αἱ συλλογισμοί. δεῖξει δὲ πρῶτον, ὅτι οὐδεμία δύναμις πεπερασμένη δύναται ἐπ' ἄπειρον χρόνον κινεῖν τι πεπερασμένον· δευτέρον δέ, ὅτι μὴ οἷόν τε ἐν πεπερασμένῳ μεγέθει ἄπειρον δύναμιν εἶναι· τούτου γὰρ δειχθέντος συνήσεται, ὅτι τὸ
 30 ἄπειρον κινούμενον χρόνον ὑπ' οὐδενὸς κινεῖται μεγέθους, εἴπερ μήτε 45 ἄπειρον μέγεθος [καὶ] ἔστιν μήτε τὸ πεπερασμένον μέγεθος ἄπειρον ἔχειν δύναμιν δυνατὸν μήτε ὑπὸ πεπερασμένης δυνάμεως ἄπειρόν τι κινεῖσθαι χρόνον. δεῖκνυσιν οὖν πρῶτον, ὅτι οὐδὲν πεπερασμένον καὶ πεπερασμένην ἔχον δύναμιν δυνατὸν κινεῖν τι πεπερασμένον ἐν ἀπείρῳ χρόνῳ ὡς ὁμολο-
 35 γουμένην χρώμενος ἐκείνῳ, ὅπερ ἐν τῷ ἐξῆς ἐπιχειρήματι καὶ ἐναργῶς προλαμβάνει, ὅτι τὸ μείζονα δύναμιν ἔχον τὸ αὐτὸ (ἐν) ἐλάττωι χρόνῳ κινεῖ τῆς ἐλάττωτος δυνάμεως. ἢ δὲ δεῖξίς τοιαύτη· τριῶν ὄντων, τοῦ τε 50

1 τοῦτ' α 2 lemma continuat usque ad φανερόν α 7 ἐπεὶ α 10 an κινήσεται (ἄν)?
 11 ἀγαπητὸς Α: ἀγαπητόν α. fortasse ἀγαπητόν, (εἰ) 15 ἐπὶ τέλει τοῦ βιβλίου] p. 267 b19 sqq. 17 τρίτῳ] Γ 5. 204 a8 sqq. 23 ἔσται Α: ἐστίν α
 21 ὡς om. Α: suppl. Α¹ 25 αἱ om. α 31 καὶ Α: om. α 34 ἔχων Α: corr. Α¹ δύναμιν supra add. Α¹ 36 ἐν α: om. Α

κινουῶντος καὶ τοῦ κινουμένου καὶ τρίτου τοῦ χρόνου, ἐν ᾧ κινεῖται τὸ 310^ο
 κινούμενον, ἀνάγκη ἢ πάντα πεπερασμένα εἶναι ἢ πάντα ἄπειρα ἢ τὰ μὲν
 πεπερασμένα τὰ δὲ ἄπειρα, ὡς λέγει ἂν ὁ πεπερασμένον τι ὑπὸ πεπερα-
 5 σμένου ἐν ἀπείρῳ χρόνῳ κινεῖσθαι λέγων, ὅπερ ἀνελεῖν πρόκειται. ὑπο-
 τίθεται οὖν πεπερασμένα μὲν εἶναι τὸ τε κινῶν μέγεθος δὲ Α λέγει καὶ τὸ
 κινούμενον τὸ Β, ἄπειρον δὲ τὸν Γ χρόνον, ἐν ᾧ ὑπὸ τοῦ Α τὸ Β κινεῖ-
 10 ται. εἶτα λαβὼν ἀπὸ τοῦ Α τοῦ κινουῶντος πεπερασμένου ὄντος μῶριον τι, 55
 τὸ Δ ὑποτίθεται αὐτὸ κινεῖν μέρος τι τοῦ Β τὸ Ε. δεῖ δὲ | λαβεῖν τὸ Δ 311^ο
 τὸ κινῶν καὶ τὸ Ε τὸ κινούμενον οὐκ ἐν τῇ αὐτῇ ἀναλογίᾳ πρὸς ἄλληλα,
 ἐν ᾗ τὸ Α ὅλον τὸ κινῶν πρὸς τὸ Β ὅλον ἐστὶ τὸ ὑπ' αὐτοῦ κινούμενον,
 15 ἀλλ' ὑπερέχον τὸ Δ τὸ κινῶν τοῦ Ε τοῦ κινουμένου· τοῦτο γὰρ δεῖ προσ-
 υπακούειν, εἰ μέλλοι τὰ ἐφεξῆς ἀκολούθως ἐπάγεσθαι, οἷον ἵνα τὸ μὲν
 Δ τοῦ Α τρίτον μέρος ᾖ, τὸ δὲ Ε τοῦ Β δέκατον· οὕτω γὰρ ἐν ἐλάττονι
 χρόνῳ τὸ Δ κινήσει τὸ Ε ἤπερ τὸ Α τὸ Β ἐκίνοι. ὥστε οὐκ ἄπειρος ὁ 5
 20 χρόνος, ἐν ᾧ τὸ Ε κινεῖται ὑπὸ τοῦ Δ· ἐν ἀπείρῳ γὰρ τὸ Β ὑπὸ τοῦ Α
 ἐκινεῖτο μείζονα ἔχον πρὸς τὸ Α ἀναλογίαν ἤπερ τὸ Ε πρὸς τὸ Δ. ἐν
 πλείονι δὲ χρόνῳ τὸ μείζον κατὰ τὸν λόγον κινεῖται καὶ ἐν ἐλάττονι χρόνῳ
 ἢ μείζων δύναμις τὸ ἐλάττον κινεῖ. ἔστω οὖν μέρος τοῦ Γ ἀπείρου χρό-
 25 νου ὁ Ζ πεπερασμένος, ἐν ᾧ τὸ Ε κινεῖται ὑπὸ τοῦ Δ. ἐὰν δὴ τῷ Δ
 προσθῶ ἄλλο τοσοῦτον, τουτέστιν ἄλλο τρίτον τοῦ Α μέρος καὶ πάλιν
 ἄλλο τοσοῦτον, καταναλώσω τὸ Α, τουτέστιν ὅλον λήψομαι τὸ Α. εἰ
 οὖν τὸ Δ ἐκίνοι τὸ Ε ἐν τῷ Ζ χρόνῳ μέρει ὄντι τοῦ ἀπείρου τοῦ Γ, 10
 προστεθῆ δὲ τῷ κινῶντι ἄλλο τηλικούτον ἡλικόν ἐστὶ, δῆλον ὡς ἐν ἐλάτ-
 τονι χρόνῳ ἢ Δ δύναμις διπλασιασθεῖσα κινήσει τὸ Ε· ἐν γὰρ ἡμίσει
 25 τοῦ Ζ. καὶ πάλιν προστεθῆ τῇ κινούσῃ δυνάμει ἴσον, ἔσται ἢ Α δύναμις
 ὅλη, εἴπερ τρίτον ἦν αὐτῆς τὸ Δ. καὶ δῆλον ὅτι ἐν ἐλάττονι ἔτι κινήσει
 τὸ Ε. ἂν δὴ πάλιν ἔχοντες τὸ Α τὸ κινῶν προστιθῶμεν τῷ Ε τῷ κι-
 νουμένῳ ἴσα, ἂν μὲν ἐν προστιθῶμεν, ἐν διπλασίῳ αὐτὸ χρόνῳ κινήσει τὸ
 Α ἢ ἐκίνοι τὸ Ε. ἐὰν δὲ δύο, ἐν τριπλασίῳ· καὶ ἔσται οὗτος ὁ Ζ, ἐν 15
 30 ᾧ τὸ Δ τρίτον ὄν τοῦ Α ἐκίνοι τὸ Ε, ὃ νῦν ἐτριπλασιάσαμεν. τριπλασια-
 σθέντων γὰρ ἀμφοτέρων, καὶ τοῦ κινουῶντος τοῦ Δ καὶ τοῦ κινουμένου τοῦ
 Ε, ὁ αὐτὸς μένει χρόνος. ὅταν οὖν προστιθέντες τῷ Ε ἐπὶ τὸ δέκατον
 ἐλθῶμεν, ἐσόμεθα τὸ Β εἰληφότες, οὗ ἦν δέκατον μέρος τὸ Ε. ἔσται
 35 δὴ τὸ Β ὑπὸ τοῦ Α κινούμενον ἐν δεκαπλασίῳ χρόνῳ τοῦ ἐν ᾧ ὑπὸ τοῦ
 Α ἐκινεῖτο τὸ Ε. ἔκειτο δὲ καὶ ἐν ἀπείρῳ τῷ Γ κινεῖσθαι τὸ Β ὑπὸ τοῦ
 Α· τὸ αὐτὸ ἄρα ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἔσται καὶ ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ καὶ ἐν 20
 ἀπείρῳ κινούμενον, ὅπερ ἀδύνατον. προστιθέντες γὰρ τῷ Ε, ἕως ὅλον λά-
 βωμεν τὸ Β, ἢ καταναλώσωμεν καὶ τὸν Γ χρόνον ἢ οὐ. ἀλλ' εἰ μὲν κα-
 ταναλώσωμεν, οὐκ ἄπειρος· τὸ γὰρ καταμετρούμενον οὐκ ἄπειρον, ἔσται δὲ

6 τὸν Α: τὸ α 8 μέρος] μῶριον α 23 προστεθῆ Α: προστεθειη α 27 ἔχον-
 τες α Εxc.: ἔχοντος Α 29 δύο Α² Εxc.: δεύτερον αΑ 29. 30 ἐν ὧι supra
 scr. Α¹ 35 τῷ γ Α Εxc.: τοῦ γ α 37 ἕως Α: ἕως ἂν α

καταμετρημένος ὑπὸ τοῦ Ζ πεπερασμένου, ὅστις ἦν ὁ πρῶτος εἰλημμέ- 311
 νος. εἰ δὲ μὴ καταναλώσομεν, ἀλλ' ἔσται μετὰ τὴν τῶν τοσοῦτων χρό-
 νων τῶν ἴσων τῷ Ζ ἀφαίρεσιν, ὅσα ἦν καὶ τὰ ἐν τῷ Β, ὑπολειπόμενος
 τις χρόνος, οὐκ ἐν τῷ Γ ἔσται ὅλη κεινηκὸς τὸ Α τὸ Β, ἀλλ' ἐν μέρει
 αὐτοῦ τῷ τσαυτάκις ἴσῳ τῷ Ζ, ὅσάκις ἐλήφθη τὰ ἐν τῷ Β. τοῦτο οὖν 25
 ἔστιν ὃ λέγει, ὅτι τῷ Δ προσθεῖς καταναλώσω τὸ Α (πεπερασμένον
 γὰρ ἦν τὸ κινουόν) καὶ τῷ Ε τὸ Β (πεπερασμένον γὰρ ἦν καὶ τὸ κινού-
 μενον). τὸν δὲ χρόνον οὐ καταναλώσω ἄπειρον ὄντα. δυνατόν δὲ τὸ
 μὲν κινουόν τὸ αὐτὸ φυλάξει τὸ Α, τοῦ δὲ κινουμένου τοῦ Β μέρος ἀφε-
 10 λεῖν, ὃ δηλονότι ἐν ἐλάττωι τοῦ ἀπείρου χρόνῳ κινήσει τὸ Α. ἐν πεπε-
 ρασμένῳ ἄρα. ἐὰν οὖν τὸ ληφθὲν τοῦ Β μέρος ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ
 κινούμενον συνθῶμεν τσαυτάκις, ὅπόσον ἦν τοῦ Β μέρος, καὶ ὁ χρόνος 30
 τσαυτάκις πλείων ἔσται τοῦ ἐν τῷ Α ἐκείνου τὸ ἀφαιρεθὲν μέρος. πεπε-
 ρασμένος ἄρα. τὸ Β ἄρα ὑπὸ τοῦ Α καὶ ἐν ἀπείρῳ καὶ ἐν πεπερασμένῳ
 15 χρόνῳ κινήθησεται, ἕπερ ἄτοπον. τοῦτο δὲ συνήχθη διὰ τὸ πεπερασμένον
 μὲν εἶναι τὸ Β, πᾶν δὲ πεπερασμένον ἀναλίσκεσθαι τῇ τῶν ἴσων ἀπ'
 αὐτοῦ ἀφαιρέσει. καλῶς δὲ τῷ καταναλώσω ἐχρήσατο, ἀλλ' οὐ τῷ
 'καταμετρήσω'. ἂν μὲν γὰρ ἴσων τῷ ἐξ ἀρχῆς ἀφαιρουμένων καὶ τὸ
 τελευταῖον ἴσον ἦ, πρὸς τῷ ἀνηλωκέναι τὸ Α καὶ κατεμετρήσαμεν αὐτὸ
 20 τῷ Δ, γένοιτο δ' ἂν τοῦτο, εἰ τὴν ἀρχὴν οὕτως ἀφαιρεθῆι τὸ Δ, ὡς 35
 δύνασθαι εἰς ἴσα αὐτῷ ὅσαοῦν διαιρεθῆναι τὸ Α. ἐὰν δὲ τὸ τελευταῖον
 ὑπολειπόμενον τοῦ Α μικρέτι ἢ ἴσον τῷ Δ, ἀλλὰ ἐλάττω αὐτοῦ, κατανα-
 λωθῆναι μὲν καὶ οὕτω λέγεται τὸ Α τῇ τοιαύτῃ ἀφαιρέσει, οὐ μέντοι καὶ
 καταμετρηθῆναι ὑπὸ τοῦ Δ. ὁ αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τοῦ Β καὶ τοῦ Ε.
 25 ἄντε δὲ καταμετρῶνται τὸ Α καὶ τὸ Β ὑπὸ τῶν εἰλημμένων ἀπ' αὐτῶν
 μερῶν, ἄντε ἀναλίσκωνται μόνον, ὁ αὐτὸς λόγος. τὸ γὰρ ἄτοπον οὐ παρὰ
 τὸ καταμετρεῖσθαι, ἀλλὰ παρὰ τὸ ἀναλίσκεσθαι ἡκολούθησε. τοῦτο οὖν 40
 δεῖξας ἐπήγαγεν οὐκ ἄρα οἶόν τε ὑπὸ πεπερασμένου κινεῖσθαι οὐ-
 δὲν ἄπειρον κίνησιν, ὡς ἀκολουθοῦντος τούτου τῷ τὴν ἐν ἀπείρῳ
 30 χρόνῳ γινομένην κίνησιν ἄπειρον εἶναι. οὐδὲν δὲ εἶπεν ἄπειρον κίνησιν ὑπὸ
 πεπερασμένου κινεῖσθαι, καίτοι τὸ πεπερασμένον νῦν δεῖξας ὑπὸ πεπερα-
 σμένου μὴ κινούμενον ἄπειρον χρόνον, ἐπειδὴ εἶχεν ἤδη δεδειγμένον, ὅτι
 ἄπειρον μέγεθος οὐδὲ ἔστιν ὅλιως.

p. 266^a24 Ὅτι δὲ ὅλιως οὐκ ἐνδέχεται ἐν πεπερασμένῳ μεγέθει 15
 35 ἕως τοῦ οὐδὲν ἄρα πεπερασμένον ἐνδέχεται ἄπειρον δύναμιν ἔχειν.

Προθέμενος δεῖξαι, ὅτι τὸ τὴν αἰδίον κίνησιν προσεχῶς κινουόν (τοῦτο
 γὰρ ἔστι τὸ πρῶτως κινουόν) πρὸς | τῷ ἀκίνητον εἶναι καὶ ἀμερὲς καὶ 311

3 ἐν τῷ Α: om. a 6 τῷ Δ] τῷ Δ Arist. vulg., sed consentiunt cum Simplicio ΕΠ
 προσθεῖς Arist. 10 χρόνῳ Α: χρόνου a 13 τσαυτάκις πλείων a: τσαυταπλειω
 (sic) Α ἔσται, tres priores litterae evanuerunt, Α 16 ἀπ' scripsi: ὑπ' a, supra
 scr. Α¹: om. Α 33 οὐδὲ Α: οὐκ a 37 πρὸς τῷ a: πρὸς τὸ Α

ἀμέγεθές ἐστι, καὶ ἔχων δεδειγμένον, ὅτι ἄπειρον μέγεθος οὐδὲ ἔστιν 311^v
 ὅλως ἐν τοῖς οὖσιν, ἔδειξε πρῶτον, ὅτι πεπερασμένον αὐτὸ μέγεθος εἶναι
 πεπερασμένην ἔχον δύναμιν ἀδύνατον· τὸ γὰρ τιοῦτον οὐχ οἶδόν τε κίνη-
 5 αὐτὸ δυνατόν εἶναι ἄπειρον ἔχον δύναμιν, ἕπερ οὐκ ἐπὶ μόνου τοῦ πρώτως
 κινουόντος, ἀλλὰ καθόλου δείκνυσιν, ὅτι ὅλως οὐκ ἐνδέχεται ἐν πεπερασμένῃ 5
 μεγέθει ἄπειρον εἶναι δύναμιν. δείκνυσι δὲ τοῦτο προλαβὼν ἀξίωμα ὡς ἐναρ-
 γές, ᾧ καὶ πρότερον ἐχρήσατο, ὅτι τὸ τὴν μείζονα καὶ πλείονα δύναμιν
 ἔχον τὸ αὐτὸ ἐν ἐλάττονι χρόνῳ κινεῖ τῆς ἐλάττονος δυνάμεως. τὸ οὖν
 10 ὑπὸ τῆς πεπερασμένης δυνάμεως κινούμενον, καὶ ὑπὸ τῆς ἀπείρου κινεῖτο
 ἂν (ἐν) ἐλάττονι χρόνῳ οὕσης γε πλείονος· ταῦτα οὖν ὡς ἐναργῆ προλα-
 βῶν δείκνυσιν, ὅτι τῷ λέγοντι ἐν πεπερασμένῳ μεγέθει ἄπειρον εἶναι δύ-
 ναμιν, ἀκολουθήσει τι τοῖς ἡξιωμένοις ἐναντίον· τὸ γὰρ ὑπὸ τῆς πεπε- 10
 ρασμένης δυνάμεως κεινημένον ὑπὸ τῆς ἀπείρου οὐ κινήθησεται, ὡς
 15 δεῖξει· ἔκειτο δὲ τὸ ὑπὸ τῆς ἐλάττονος δυνάμεως κινούμενον καὶ ὑπὸ τῆς
 μείζονος κινεῖσθαι καὶ ἐν ἐλάττονι χρόνῳ. ὅτι δὲ τὸ ὑπὸ τῆς πεπερασμένης
 δυνάμεως κινούμενον ὑπὸ τῆς ἀπείρου οὐ κινήθησεται, δείκνυσιν εἰς ἀδύ-
 νατον ἀπάγων τὸ (τὸ) αὐτὸ ἐν ἴσῳ χρόνῳ ὑπὸ τῆς ἀπείρου δυνάμεως κι-
 νεῖσθαι καὶ ὑπὸ τῆς πεπερασμένης· ἀδύνατον δὲ τοῦτο, εἴπερ ὠμολόγηται,
 20 ὅτι ἡ μείζων δύναμις τὸ αὐτὸ ἐν ἐλάττονι κινεῖ χρόνῳ. εἰπὼν οὖν ἀλλὰ 15
 μὴν χρόνον γε οὐκ ἐνδέχεται εἶναι οὐδένα, ἐν ᾧ ἡ ἄπειρος δύνα-
 μιν κινήσει (ὡς γὰρ τῆς ἀπείρου δυνάμεως οὐκ ἔστι λόγος πρὸς οὐδεμίαν
 πεπερασμένην, οὕτως οὐδὲ τοῦ ἐλαχίστου χρόνου, ἐν ᾧ ἡ ἄπειρος κινήσει,
 πρὸς τὸν χρόνον, ἐν ᾧ ἡ πεπερασμένη), εἰ οὖν παντὸς χρόνου πεπερασμέ-
 25 νου πρὸς πάντα πεπερασμένον λόγος ἐστίν, οὐδεὶς ἂν εἴη χρόνος, ἐν ᾧ ἡ
 ἄπειρος κινήσει. καὶ τὸ ἐπόμενον τούτῳ ἄτοπον παραλιπῶν (εἰ γὰρ μὴ
 ἐν χρόνῳ οὐδὲ κινεῖ ὅλως οὐδὲ ἔστι κινήτικὴ ἡ ἄπειρος ἐκείνη δύναμις, 20
 ὅτι ἐν οὐδενὶ χρόνῳ) δείκνυσι τὸ ἀντικείμενον ὑποθέμενος τὸ ἐν χρόνῳ
 κινεῖν. ἔστω γάρ, φησί, χρόνος ὁ Α, ἐν ᾧ τὸ πεπερασμένον ἀπείρῳ δυ-
 30 νάμει κινεῖ τι καὶ μεταβάλλει· τὸ δὴ πεπερασμένην ἔχον δύναμιν τὸ αὐτὸ
 κινήσει ἐν πλείονι χρόνῳ τῷ ΑΒ. ἐάν οὖν τὸ τὴν πεπερασμένην ἔχον
 δύναμιν διπλασιάσωμεν, δῆλον ὅτι τὸ αὐτὸ ἐν ἐλάττονι χρόνῳ τοῦ ΑΒ
 μεταβάλλει, ὁμοίως δὲ κἀν αὐξηθῆ, πάλιν ἐν ἐλάττονι, καὶ αἰεὶ οὕτως αὐ-
 ξόντων ἡμῶν καὶ διπλασιαζόντων τὸ μέγεθος καὶ τὴν δύναμιν κατὰ λόγον, 25
 35 ὁ χρόνος μειωθήσεται· προστιθέντες δὲ αἰεὶ τῷ μεγέθει καὶ ἀφαιροῦντες
 τοῦ χρόνου, ἐλευσόμεθα ποτε εἰς τὸν Α χρόνον, ἐν ᾧ τὸ αὐτὸ τοῦτο ἔκειτο
 κινεῖσθαι ὑπὸ τῆς ἀπείρου δυνάμεως· ἐν ἴσῳ ἄρα χρόνῳ τὸ αὐτὸ ἡ
 πεπερασμένη δύναμις τῇ ἀπείρῳ κινήσει· τῷ γὰρ διπλασίῳ αὐξημένη ἡ
 δύναμις αἰεὶ πεπερασμένη μένει τῷ πᾶν τὸ τοῦ πεπερασμένου διπλάσιον

11 ἐν α: om. A

11. 12 προλαβὼν α: προσλαβὼν Α

18 τὸ τὸ α: τὸ Α

23 ἐν ᾧ Exc. Α²: om. αΑ26 κινήσει Α²: κινήσει Exc. (ut v. 23): κινήθησεται αΑ28 post ὅτι add. δὲ Α²

30 δὴ] conicio δὲ, quo fortasse pertinet quod v. 28

addebat Α²

πεπερασμένον εἶναι. εἰ οὖν τοῦτο ἄτοπον τὸ τὴν πεπερασμένην δύναμιν 311^v
καὶ τὴν ἄπειρον ἐν ἴσῳ χρόνῳ τὸ αὐτὸ κινεῖν, καὶ ἠκολούθησε τὸ ἄτοπον 30
τῆς τὴν ἄπειρον δύναμιν ἐν χρόνῳ τινὶ κινεῖν· ἢ δὲ ἄτοπόν τι καὶ ἀδύνα-
τον ἀκολουθεῖ. καὶ αὐτὸ ἄτοπον καὶ ἀδύνατόν ἐστιν· ἐν οὐδενὶ ἄρα χρόνῳ
ἢ ἐν τῷ πεπερασμένῳ δύναμις ἄπειρος κινήσει· οὐδὲ κινήσει ἄρα· ὥστε
οὐδὲ ἔστιται δύναμις κινήσεως ἄπειρος ἐν πεπερασμένῳ· εἰ γὰρ ἦν, ἐκίνοι
καὶ ἐν χρόνῳ ἐκινεῖτο τὸ κινούμενον.

Ἐπιστάται δὲ ὁ Ἀλέξανδρος ὅτι “οὐχ οὕτως, ὡς Ἀριστοτέλης υπέ-
θετο, ὑπὸ τοῦ τὴν ἄπειρον δύναμιν ἔχοντος ἀρχεσθαι χρῆ τῷ κινούντος
10 ἐν τῷ Α χρόνῳ τὸδε τι τὸ κινούμενον καὶ συνάγειν, ὡς αὐτὸς ἐποίησεν, 35
ὅτι καὶ ὑπὸ τοῦ τὴν πεπερασμένην ἔχοντος δύναμιν τὸ αὐτὸ κινήθησεται
ἐν ἴσῳ χρόνῳ. εἰ γὰρ οὕτω, φησί, λαμβάνοιτο, ἔνστασιν ἕξει ὡς οὐκ ἀλη-
θές· οὐ γὰρ συγχωρήσει τις δύνασθαι τὸ κεκινήμενον ὑπὸ τῆς ἀπείρου
δυνάμεως καὶ ὑπὸ τῆς πεπερασμένης κινήθησθαι. ἀλλὰ ἀνάπαλιν χρῆ
15 λαμβάνειν· τὸ γὰρ ὑπὸ τῆς πεπερασμένης δυνάμεως κεκινήμενον ἐν χρόνῳ
τινὶ τοῦτο ὑποτίθεσθαι χρῆ καὶ ὑπὸ τῆς ἀπείρου κινεῖσθαι ἐν τινὶ πολὺ
ἐλάττω· τὸ γὰρ ὑπὸ τῆς ἐλάττωτος δυνάμεως κινούμενον δῆλον ὅτι καὶ 10
ὑπὸ τῆς μείζονος κινήθησεται, ὃ καὶ αὐτὸς ἐδήλωσε διὰ τοῦ εἰπεῖν·
ἀνάγκη ἄρα καὶ ὑπὸ τοῦ πεπερασμένου μὲν, ἄπειρον δὲ ἔχοντος
20 δύναμιν πάσχειν τι τὸ πάσχον, καὶ (πλείω ἢ) ὑπ’ ἄλλου· πλείων
γὰρ ἢ ἄπειρος. διὰ γὰρ τούτου ἔλαβεν τὸ πάσχον ὑπὸ τῆς πεπερασμέ-
νης δυνάμεως τοῦτο πάσχειν καὶ ὑπὸ τῆς ἀπείρου, διότι πλείων ἢ ἄπει-
ρος. τὸ δὲ ὑπὸ τῆς ἐλάττωτος δυνάμεως πάσχον ἀνάγκη καὶ ὑπὸ τῆς μεί-
ζονος πάσχειν”. ταῦτα μὲν ὁ Ἀλέξανδρος αὐτοῖς ἔγραψε τοῖς βήμασι.
25 μήποτε δὲ καλῶς καὶ ἀναγκαίως ὁ Ἀριστοτέλης ἀπὸ τοῦ τὴν ἄπειρον 15
ἔχοντος δύναμιν ἤρξατο, καὶ οὐ χρεῖα τοῦ ἀνάπαλιν λαμβάνειν· τὸ μὲν
γὰρ προκείμενον ἦν δεῖξαι, ὅτι οὐδὲν πεπερασμένον μέγεθος ἄπειρον ἔχει
δύναμιν. ὃ δεῖκνυσι διὰ τοῦ τὴν ἄπειρον δύναμιν, εἴπερ εἴη, ἐν μηδενὶ
χρόνῳ ποιεῖν τι ἢ κινεῖν, ὅπερ ἀνεφώνησε διὰ τοῦ ἀλλὰ μὴν χρόνον
30 γε οὐκ ἐνδέχεται εἶναι οὐδένα. τὸ δὲ ἐπόμενον ἄτοπον τῷ μὴ
ἐν χρόνῳ ποιεῖν ἢ κινεῖν τὴν ἄπειρον δύναμιν παρήκεν ὡς ἐναργές· εἰ
γὰρ πᾶν τὸ ὅπως οὖν γινόμενον ἢ κινούμενον ἐν χρόνῳ γίνεται ἢ κινεῖται, 50
τὸ μὴ ἐν χρόνῳ γινόμενον ἢ κινούμενον οὔτε γίνεται οὔτε κινεῖται· οὐδ’
ἄρα ἢ ἄπειρος ἐκείνη δύναμις ποιεῖ τι ἢ κινεῖ οὐδὲ ἔστιν ὅλως. ὅτι δὲ
35 οὐκ ἐν χρόνῳ ποιεῖ τι ἢ κινεῖ, δεῖκνυσιν, ὡς καὶ πρότερον εἶπον, τὸ ἀντι-
κείμενον ὑποθέμενος τὸ ἐν χρόνῳ ποιεῖν ἢ κινεῖν· καὶ συνάγων ἀδύνατόν τι
ἐπόμενον τὸ τὴν μείζονα καὶ τὴν ἐλάττωνα δύναμιν τὸ αὐτὸ μέγεθος ἐν
τῷ ἴσῳ χρόνῳ κινεῖν, μᾶλλον δὲ τὴν ἄπειρον καὶ τὴν πεπερασμένην (τοῦτο
γὰρ ἀτοπώτερον), εἰκότως ἐν τῇ τοιαύτῃ ἀγωγῇ τοῦ λόγου τὴν ἄπειρον
40 δύναμιν προὔπεθετο | ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ τῷ Α κινεῖν τι μέγεθος 312^v

3 τῷ α: τὸ Α 20 πλείω ἢ α: om. Α 33 οὐδ’ Α: οὐκ α 39 post εἰκότως add.
δὲ α τοιαύτη, sed τοι add. Α¹, Α

τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῦ κόσμου παντὸς καταφρόνησιν ὡς ὁμοίως αὐτοῖς ὄντων 312^α
 φθαρτῶν καὶ δηλονότι καὶ πρὸς τὴν αὐτοῦ τοῦ δημιουργοῦ, εἰ γενητοῦ 30
 καὶ φθαρτοῦ κόσμου ποιητῆς ἀποδειχθεῖη τὸν πρὸ τοῦ δημιουργεῖν ἅπαντα
 αἰῶνα οὔτε δημιουργὸς ὢν οὔτε πάντων τῶν ὄντων θεὸς καὶ πατὴρ καὶ
 5 ὑποστάτης, εἴπερ μὴδὲ ἐγεγόνει τι τῶν ὄντων τότε, ἀπὸ δὴ τοιούτων γι-
 γαντικῶν ἐννοιῶν ὁ ἀνὴρ οὗτος καὶ τοῖς ἐν τῷ πρώτῳ τῆς Περὶ οὐρανοῦ
 περὶ τῆς αἰδιότητος τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῦ κόσμου δειχθεῖσιν ὑπὸ τοῦ Ἀρι-
 στοτέλους ἀντιγράψαι ἐτόλμησεν οὐδὲ συνιεῖς τῶν ἐκεῖ λεγόμενων, ὡς ἐν
 10 ἐκείνοις ἐπειράθη ἀποδείξει, καὶ πρὸς τὰ ἐν ἀρχῇ τοῦδε τοῦ βιβλίου τὰ 35
 τὴν κίνησιν καὶ τὸν χρόνον αἰδία δεικνύντα παρὰ θύρας ὑπαντῶν ἐνέστη,
 ὡς δυνατόν καταμαθεῖν ἐκ τῶν ἐκεῖ μοι πρὸς αὐτὸν εἰρημένων. εἰς δὴ
 τοιοῦτον σκοπὸν ἐνόμισεν αὐτῷ καὶ ταύτην συντελεῖν τὴν ἀπόδειξιν τοῦ
 Ἀριστοτέλους, δι' ἧς δείκνυσιν, ὅτι οὐδὲν σῶμα πεπερασμένον ἄπειρον ἔχει
 δύναμιν. εἰ γὰρ πεπερασμένον ἐστὶ σῶμα τό τε οὐράνιον καὶ τὸ κοσμι-
 15 κόν, πεπερασμένην ἔχει δύναμιν, τὸ δὲ πεπερασμένην ἔχον δύναμιν εὐθὺς
 οὗτος ἐνόμισε φθαρτὸν ἀποδεδείχθαι. καὶ δὴ καὶ πρὸς τῷ τέλει τοῦ λό- 40
 γου· 'λείπεται ἄρα, φησί, πεπερασμένης εἶναι δυνάμεως καὶ τὸν ὅλον
 οὐρανὸν καὶ τῶν αὐτοῦ μερῶν ἕκαστον· τοιαῦτα δὲ καὶ τὰ ὑπὸ σελήνην
 ἅπαντα'. καὶ θαυμαστὸν ὅτι μὴ προσέθηκεν, ὅτι καὶ αὐτὸς τοιοῦτος· ὁ
 20 γὰρ ὅλος αὐτῶν σκοπὸς τῆς θεοσεβείας, καὶ τὸν οὐρανὸν δεῖξαι καὶ τὸν
 τοῦ οὐρανοῦ δημιουργὸν μὴδὲν αὐτῶν διαφέροντα. ἐριστάνειν δὲ ἀξιῶ τοῦς
 ἐντυγχάνοντας τοῖς ἐκείνου λόγοις, ὅτι κἀναυθὰ φαίνεται μήτε παρακολου-
 θῶν τοῖς ὑπὸ τοῦ Ἀριστοτέλους εἰρημένοις καὶ τὸν ὅλον αὐτῶν σκοπὸν 45
 ἀγνοῶν· νομίζει γὰρ ταῦτόν γέσθαι τὸν Ἀριστοτέλην τὴν δύναμιν ἄπειρον
 25 ἔχειν κινητικὴν καὶ τὸ δύνασθαι διαρκεῖν εἰς τὸν ἄπειρον χρόνον κινού-
 μενον. καὶ δὴ καὶ γράφει ταῦτα, ἐξ ὧν δῆλον ἡμῖν γέγονεν, ὡς ἀληθὲς
 εἶναι δοκεῖ τῷ Ἀριστοτέλει τὸ μὴδὲν σῶμα πεπερασμένον δύναμιν ἔχειν
 διαρκούσαν εἰς τὸν ἄπειρον χρόνον. εἴθεν κινεῖν τὴν αἰδίον κίνησιν ἐνδέ-
 χεσθῆαι φησιν ἐν σώματι τὸ εἶναι ἔχουσαν δύναμιν. καὶ οὐκ ἐπέστησεν,
 30 ὅτι ἄλλο μὲν ἐστὶ τὸ δύναμιν ἔχειν ἄπειρον ἅμα ὅλην κινητικὴν αἰδίως 50
 καὶ ἄλλο τὸ δύνασθαι διαρκεῖν αἰδίως κινούμενον, καὶ ὅτι τὸ μὲν ἐνεργεῖα
 ἀπειροδύναμον ὅλον ἅμα τῷ αἰδίως κινουῖντι ὑπάρχει, τὸ δὲ οὕτως ἄπει-
 ρον ὡς δύνασθαι ἐπ' ἄπειρον κινεῖσθαι, οὐ κατὰ τὴν ἐνεργητικὴν καὶ κι-
 νητικὴν δύναμιν τὴν ἅμα ὅλην οὔσαν, ἀλλὰ κατὰ τὴν παθητικὴν καὶ τὸ
 35 δυνάμει ὑπάρχει τῷ αἰδίως κινουμένῳ. καὶ λέγει ὁ Ἀλέξανδρος, ὅτι οὗτος
 προΐσχηται, πρὸς τῷ τέλει τῶν εἰς τοῦτο τὸ βιβλίον ὑπομνημάτων, |
 ὅτι ἐπὶ τοῦ κινουμένου ἐπ' ἄπειρον δύναμιν οὐ λεκτέον, κατ' ἦν κινεῖται, 312^α
 πλὴν ὁμωνύμως. διὸ τὴν μὲν ὅλην ἅμα οὔσαν ἄπειρον δύναμιν τὴν κινη-
 τικὴν τῷ πεπερασμένῳ σώματι ἀδύνατον ὑπάρχειν, τὸ δὲ κινεῖσθαι ἐπ'
 40 ἄπειρον οὐδὲν κωλοῖ τῷ πεπερασμένῳ ὑπάρχειν, διότι ἡ ἐν τῷ ἐπ' ἄπει-

8 ἐτόλμησεν] videatur Simplicii de caelo Index nominum p. 771 s. v. Ioannes

10 ὑπαντῶν A: ἀπαντῶν a 11 ἐκεῖνοι a 14 οὐρανῶν a 17 λείπεται κτλ.] cf. p. 1336, 3 21 αὐτῶν a

ρον αἰεὶ λαμβανομένη δύναμις πεπερασμένη ἐστίν· οὐ μὴν παύλαν ἔχειν 312^v
 ἀνάγκη ἄλλης καὶ ἄλλης διαδεχομένης διὰ τε τὸ αἰδίως κινουῖν καὶ διὰ 5
 τὴν τοῦ δυνάμει τοῦ ἐν τῷ κινουμένῳ αἰεὶ ἐνυπάρχοντος ὑποικουρίαν.
 ἀγνοήσας οὖν κἀνταῦθα οὗτος, ὥσπερ καὶ πρότερον, τὴν τοῦ ἅμα ὄλου
 5 ὄντος ἀπείρου πρὸς τὸ ἐπ' ἄπειρον διαφορὰν καὶ αὐτὸ ἄπειρον ὄν καὶ πρὸς
 τὸ αἰδίον ἀρκοῦν, καὶ ὅτι τὸ μὲν τῷ αἰδίως κινουῖντι προσήκει, τὸ δὲ τῷ
 αἰδίως κινουμένῳ ἐνόμισεν, ὅτι ὁ δεικνὺς μὴ εἶναι δύναμιν ἄπειρον ἅμα
 ὄλην κινήτικὴν ἐν πεπερασμένῳ σώματι διὰ τούτου ἔδειξεν, ὅτι οὐδὲ κιν-
 10 νεῖσθαι δύναται ἐπ' ἄπειρον τὸ πεπερασμένον σῶμα, ἀγνοῶν τὰ ἐν τῷ 10
 τρίτῳ ταύτης τῆς πραγματείας περὶ τοῦ ἐπ' ἄπειρον ὑπὸ τοῦ Ἀριστοτέ-
 λους ῥηθέντα, ὣν τινα καὶ κατ' ἀρχὰς τῶν εἰς τοῦτο τὸ βιβλίον σχολῶν
 παρεθέμην, τινὰ δὲ καὶ νῦν παραθήσομαι· “ὄλως μὲν γὰρ οὕτως ἐστὶ τὸ
 ἄπειρον τῷ αἰεὶ ἄλλο καὶ ἄλλο λαμβάνεσθαι, καὶ τὸ λαμβανόμενον μὲν
 αἰεὶ πεπερασμένον, ἀλλ' αἰεὶ ἕτερον καὶ ἕτερον”. τὸ δὲ τοιοῦτον ὑπάρχει
 15 τοῖς ἐν γενέσει τὸ εἶναι ἔχουσιν. ἤ τε γὰρ κινήσις τοιαύτη καὶ ὁ χρόνος,
 καὶ ἡ τῶν ἀνθρώπων γενέσεις, ὡς καὶ Ἀριστοτέλης εἶπεν, καὶ ἡ τῶν με- 15
 γεθῶν διαίσεις. ἐπειδὴ γὰρ ἡ κινήσις ἐν τῷ κινουμένῳ ἐστὶν ἀλλ' οὐκ
 ἐν τῷ κινουῖντι, ὡς δέδεικται ἐν τοῖς περὶ κινήσεως λόγοις, τὸ μὲν πρῶ-
 20 τως αἰεὶ κινουῖν ἀκίνητον ὄν ἄπειρον ἀνάγκη δύναμιν ἔχειν διὰ τὸ αἰεὶ,
 ἄπειρον δὲ ὡς ἅμα ὄλην οὔσαν. εἰ γὰρ κατὰ τὴν γινομένην ἀπειρίαν κιν-
 ούμενόν ἐστι καὶ οὐ κινουῖν οὐδὲ ἀκίνητον, καὶ ἄλλου του κινουῦντος δεήσε-
 ται. τὸ δὲ αἰεὶ κινούμενον πεπερασμένον σῶμα ἐπ' ἄπειρον κινεῖται οὐκ
 ἔχον ἅμα τὴν ὄλην ἀπειροδυναμίαν ὡς τὸ κινουῖν. τὸ μὲν γὰρ κινουῖν αἰεὶ 20
 πρῶτως ἀσώματόν τε καὶ αὐθυπόστατόν ἐστι καὶ τῆς ἀπείρου δυνάμειος
 25 ἑαυτῷ χορηγόν, τὸ δὲ αἰεὶ κινούμενον σῶμα ὄν πεπερασμένον, τό τε αἰεὶ
 εἶναι καὶ αἰεὶ κινεῖσθαι παρὰ τοῦ πρῶτως κινουῦντος ἔχον, οὐ δύναται ἅμα
 ὄλην τὴν κίνησιν καταδέξασθαι, ἐπεὶ οὐκέτι ἐδεῖτο παρ' ἄλλου κινεῖσθαι
 οὐδὲ ἐκινεῖτο ὄλως· ἡ γὰρ κινήσις οὐκ ἔστιν ἅμα ὄλη, ἀλλ' ἐν τῷ γίνε-
 σθαι τὸ εἶναι ἔχει. εἰ γὰρ ἅμα ὄλην τὸ κινούμενον κατεδέχετο, εἰστήκει
 30 ἂν καὶ οὐκ ἐκινεῖτο. ταῦτα μὲν οὖν ἀρκεῖν οἶμαι περὶ τε τῆς τοῦ κινουῦν- 25
 τος ἅμα ὄλης ἀπειρίας, δι' ἣν ἀδύνατον αὐτὸ σῶμα εἶναι πεπερασμένον,
 καὶ τῆς τοῦ προσεχῶς ὑπ' αὐτοῦ κινουμένου ἐπ' ἄπειρον μεταβολῆς, ὣν
 οὗτος τὴν διαφορὰν ἀγνοήσας συντελεῖν ἐνόμισεν αὐτῷ πρὸς τὸ τὸν οὐρα-
 νὸν φθαρτὸν ἀποδειχθῆναι τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀριστοτέλους δειχθὲν νῦν, ὅτι οὐ-
 35 δὲν σῶμα πεπερασμένον ἄπειρον ἔχει κινήτικὴν δύναμιν. καίτοι κἀν τῇ
 διαφορᾷ τοῦ τε κινεῖν καὶ τοῦ κινεῖσθαι καὶ τοῦ κατ' ἐνέργειαν ἀπείρου καὶ
 τοῦ ἐπ' ἄπειρον οὐκ ἐπέστησεν, ἀλλ' ἐκεῖνο γοῦν ἐχρῆν ἐννοεῖν, ὅτι οὐκ ἂν 30
 ὁ Ἀριστοτέλης ἐν ἐνὶ τούτῳ βιβλίῳ παρὰ πόδας οὕτως ἂν τὰ ἐναντία ἑαυτῷ
 ἔλεγεν, ἐν ἀρχῇ μὲν δεῖξας ὅτι ἀνάγκη αἰεὶ κινήσιν εἶναι καὶ τὸ κινούμενον
 40 αἰδίον, προσεχῶς δὲ ὅτι τὸ κυκλοφορητικὸν σῶμά ἐστι τὸ τὴν μίαν καὶ

2 καὶ ante ἄλλης a: om. A, sed supra scr. A¹ 12 ὄλως] Γ 6. 206^a27 cf. p. 782, 3.
 846, 29. 1180, 20. 1293, 24 13. 14 μὲν αἰεὶ εἶναι Aristoteles 14 ἀλλ' αἰεὶ γε Arist.
 et Simpl. ll. cc. 38 ἂν τὰ] v in rasura II litt. A¹

συνεχῆ καὶ αἰθιον κίνησιν δυνάμενον κινεῖσθαι, νῦν δὲ τὸν οὐρανὸν πεπε- 312^v
 ρασμένον ἔχοντα σῶμα φθαρτὸν λέγων, εἰ οὕτως ἐνόησε τὸ μὴ ἔχειν ἄπειρον
 δύναμιν, καὶ πάλιν ἐν τῇ πρώτῃ τῆς Περὶ οὐρανοῦ τῇ τοῦτο τὸ βιβλίον
 ἐκδεχόμενος, σαφῶς αἰθιον ἀποδεικνύς τὸν οὐρανὸν καὶ τὸν ὅλον κόσμον, 35
 πρὸς ἃς ἀποδείξεις καὶ οὗτος ἀντειρηκέναι νομίζει. πῶς οὖν χαμαιλέων
 τοιαύτας ἂν ἐτράπη τροπᾶς, οἷας οὗτος ὑπομείναι τὸν Ἀριστοτέλην νενό-
 μικεν; καὶ οὐδὲ τούτῃ ἐπέστησεν, ὅτι οὐδὲ τῶν ἐξηγητῶν τῆς τοῦ Ἀρι-
 στοτέλους διαίτης ἐνόμισε δεῖσθαι τοὺς λόγους τοὺς τε περὶ τῆς αἰθιότητος
 τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὸν νῦν δεικνύοντα, ὅτι τὸ πεπερασμένον σῶμα πεπερα-
 10 σμένῃν ἔχει δύναμιν. πρόχειρον γὰρ ἦν, ὅτι τὴν κινήτικὴν ἀπειροδυναμίαν
 τὴν ἅμα ὅλην οὖσαν ἀπέφησεν ἐν τούτοις τοῦ κινήτου σώματος πεπερα- 40
 σμένου ὄντος.

Ἐπειδὴ δὲ τὸν ὅλον οὗτος σκοποῦν τῆς Ἀριστοτελικῆς ἀποδείξεως
 ἀγνοήσας καὶ νομιάσας, ὅτι ὁ δεικνύς τὸ πεπερασμένον σῶμα μὴ ἔχειν
 15 ἄπειρον κινήτικὴν δύναμιν, εὐθὺς ἂν εἶη δεδειχώς ὅτι ὁ οὐρανὸς πεπερα-
 σμένος ὢν φθαρτός ἐστι, καὶ διὰ τοῦτο καὶ δι' οἰκείων ἐπιχειρημάτων
 ἐπιβάλλεται δεικνύναι, ὅτι τὸ πεπερασμένον σῶμα πεπερασμένῃν ἔχει δύ-
 ναμιν, καὶ ὡς ἐξ ἀνάγκης ἐπόμμενον τούτῃ ἐπάγει, ὅτι ὁ οὐρανὸς φθαρτός 15
 ἐστὶ, φέρε καὶ ταύταις αὐτοῦ ταῖς παρανομίαις ἐπιγράμμωμεν. πρῶτον οὖν
 20 ἐπιχείρημα τίθησι τοιαύτην ἔχον τὴν συναγωγὴν· τὰ οὐράνια ἐξ ὕλης καὶ
 εἶδους ἐστὶ· τὰ ἐξ ὕλης δεῖται τῆς ὕλης πρὸς τὸ εἶναι· τὰ δεόμενά τινος
 οὐκ ἔστιν αὐτάρκη· τὰ μὴ αὐτάρκη οὐκ ἔστιν ἀπειροδύναμα. καὶ συνάγει
 ἐκ τούτων, ὅτι τὰ οὐράνια κατὰ τὴν αὐτῶν φύσιν οὐκ ἔστιν ἀπειροδύναμα
 καὶ διὰ τοῦτο φθαρτά. ὁ γὰρ δέ, ὅτι εἰ μὲν φθαρτῆς οὐσης τῆς ὕλης
 25 δεδεῖτο πρὸς τὸ εἶναι τὰ οὐράνια, φθαρτά ἂν ἦν εἰκότως. εἰ δὲ καὶ τὴν 50
 ὅλην ἢ τὸ ὑποκειμένον, ὅτι ποτὲ ἔστιν αὐτῶν, ἀφθαρτὸν τις εἶναι λέγων
 οὐκ ἐλέγχεται, πῶς τὸ ἀφθάρτου δεόμενον ὑποκειμένου φθαρτὸν εἶναι νο-
 μισθήσεται; οὐδὲ γάρ, ἐπειδὴ δεῖται τινος καὶ κατὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν αὐ-
 ταρκες, διὰ τοῦτο καὶ φθαρτὸν ἀνάγκη εἶναι. ἀπειροδύναμον μὲν γὰρ οὐκ
 30 ἂν ἴσως εἶη τὸ μὴ αὐθυπόστατον, ἀλλ' ἐν ἄλλῃ τὸ εἶναι ἔχον. οὐ μὲν-
 τοι ἦδη καὶ φθαρτὸν αὐτὸ ἀνάγκη εἶναι οὕτως, ὡς ποτε φθαρτήσμενον.
 ἄλλο γὰρ ὡς εἴρηται τὸ κατ' ἐνέργειαν | ἅμα ὅλον ὃν ἄπειρον καὶ ἄλλο 313^v
 τὸ ἐπ' ἄπειρον. “δεύτερον εἰ τὸ εἶναι, φησί, τῆς ὕλης ἐν τούτῃ ἐστίν,
 ἐν τῇ ἐπιτηδεύσει ἔχειν πάντα δεχεσθαι τὰ εἶδη καὶ οὐ μάλιστα ἔχει ταύ-
 35 τῃν τὴν δύναμιν οὐδὲ δύναται πλείονα ἅμα εἶδη ἢ αὐτὴ ὕλη καταδέξα-
 σθαι. οὐδὲν τῶν εἰδῶν ἀεὶ στέγειν ἢ ὕλη δύναται εἶναι ἐπὶ τῇ αἰθιῳ
 αὐτῆς λόγῳ. εἰ δὲ τοῦτο, οὐδὲν τῶν ἐξ ὕλης καὶ εἶδους ὅσον ἐπὶ τῇ ὅλῃ
 ἀφθαρτον ἔσται.” δεδειχθαι δὲ φησιν αὐτῷ ἐν τῇ τετάρτῃ Ἰῶν πρὸς Ἀρι- 5
 στοτέλη, ὅτι μία καὶ ἡ αὐτὴ ὕλη ἢ πρώτη τοῖς τε οὐρανίοις ὑπόκειται καὶ

6 τροπᾶς, sed corr. A¹6. 7 νενομίκεν, sed corr. A¹19 παρανομίαις, sed corr. A¹22 ἀπειρο-//δύναμα A
 scriptis: δεδεικται libri

23 αὐτῶν A

36 οὐδὲν A: οὐδὲν γὰρ u

38 δεδειχθαι

38. 39 τετάρτῃ Ἰῶν πρὸς Ἀριστοτέλη] locum, quem hic ex-
 cerpsit, ad verbum servavit De caelo p. 134, 20 Heiberg

τοῖς ὑπὸ σελήνην. ἀλλὰ τὰ μὲν ἐκεῖ ῥηθέντα αὐτῷ τῆς προσηκούσης 313^r
 ἔτυχεν ἐξετάσεως ὑπ' ἐμοῦ τὸ πρῶτον τῆς Περι οὐρανοῦ σαφηνίζειν ἐπι-
 χειρήσαντος. ἐνταῦθα δὲ τοσοῦτον μόνον ἐφιστάνειν ἀξιώ, ὅτι τῆς αὐτῆς
 ὕλης οὐσης καὶ πρὸς πάντα τὰ εἶδη ὁμοίως ἐχούσης, ἀνάγκη μεταβάλλειν
 εἰς ἄλλα τὰ τε οὐράνια καὶ τὰ ὑπὸ σελήνην, οὐ τί ἂν ἀδυνατώτερον
 εἴη: οὐ γὰρ διατρίβειν ἐν τούτῳ καλόν. καὶ γὰρ καὶ οὗτος τὸ ἀπεμφαίνον 10
 ἐννοήσας “κἂν συγχωρήσῃ τις, φησί, μὴ τὴν αὐτὴν ὑποκειῖσθαι ὕλην τοῖς
 τε οὐρανόις καὶ τοῖς ὑπὸ σελήνην, ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ ἡ τῶν οὐρανίων πάν-
 των ὕλη, ἣν ἡγούντο πρῶτον ὑποκειμένον, ἔν ἐστι καὶ ταῦτόν τὸ καλού-
 10 μενον πέμπτον σῶμα, τὰ δὲ ταύτης τῆς ὕλης εἶδη διάφορα τυγχάνει (τὸ
 τοῦ ἡλίου φέρε καὶ τὸ τῆς σελήνης καὶ τὸ τῶν ἄλλων ἐκάστου ἀστέρος
 καὶ ἔτι τῶν σφαιρῶν ἐκάστης), ὁῦλον ὅτι καὶ ἡ τῶν οὐρανίων σωμάτων
 ὕλη ἐπιτηδεύεις ἔχει ἕκαστον τῶν οὐρανίων εἰδῶν καταδέξασθαι, κἂν διὰ 15
 τινὰ κρεῖττονα καὶ ἐξηρημένην αἰτίαν μὴ κατεδέξατο. εἰ οὖν καὶ ἡ τῶν
 15 οὐρανίων σωμάτων ὕλη, ὅσον ἐπὶ τῷ δύνασθαι πάντων εἶναι τῶν εἰδῶν
 δεκτική, ἐκείνων ἄλλοτε ἄλλο δέξεται εἶδος, οὐδὲ ἄρα τῶν οὐρανίων οὐδὲν
 ὅσον ἐπὶ τῇ δυνάμει τῆς αὐτῶν ὕλης ἀφθαρτον ἔσται.”

Ἐν δὴ τούτοις πρῶτον μὲν ἐφιστάνειν ἀξίον, ὅτι τὴν πρώτην τοῦ
 οὐρανοῦ ὕλην τὸ πέμπτον ἐνόμισεν εἶναι σῶμα. καίτοι εἰ, ὡς πρότερον
 20 εἶπεν, μία καὶ ἡ αὐτὴ ὕλη πάντων ἐστὶ τῶν τε οὐρανίων καὶ τῶν ὑπὸ
 σελήνην, πῶς ἔχει λόγον τὸ πέμπτον σῶμα ὕλην εἶναι τῶν ὑπὸ σελήνην; 20
 ἔπειτα εἴτε διὰ κρεῖττονα τινὰ καὶ ἐξηρημένην αἰτίαν οὐ δέχεται ἄλλο
 εἶδος ἢ τῶν οὐρανίων ὕλη παρ' ἃ νῦν ἔχει, οὐκ ἔστιν ἀνάγκη διὰ τὴν
 ὕλην φθαρτὸν εἶναι τὸν οὐρανόν, εἴτε, ὡς οὗτος “καὶ τοῦτο,” φησί τὰ ἐναν-
 25 τία ἑαυτῷ λέγων, “ἄλλοτε ἄλλο δέξεται εἶδος”. καὶ οὕτως οὐκ ἀνάγκη τὸν
 ὅλον οὐρανὸν φθαρτὸν εἶναι, ἀλλ' εἰ ἄρα, τὰ μέρη μόνον τῶν ἐναντίων εἰς
 ἄλλα μεταβαλλόντων ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ὑπὸ σελήνην. εἴτε οὖν μία ἡ ὕλη,
 τοσοῦτον αὐτῷ μόνον ἐκ τῶν αὐτοῦ λόγων συμβαίνει, τὸ τὰ ἄνω κάτω καὶ 25
 τὰ κάτω ἄνω ὡσπερ τοῖς μεθύουσι γινόμενα φαίνεσθαι, ὥστε ἡλίον μὲν
 30 ἐνταῦθα, ἄνθρωπον δὲ ἐν οὐρανῷ, καὶ τὰ οὐράνια μετὰ τῶν ἐνθάδε φύεσθαι·
 καίτοι τί ἂν εἴη τούτων ἀτοπώτερον; εἴτε ἡ τοῦ οὐρανοῦ ὕλη μία οὕσα
 πάντα δύναται τὰ ἐκεῖ εἶδη καταδέξασθαι, ἢ μάτην δύναται ἢ ποτε μετα-
 βάλλει καὶ ἐκεῖνα εἰς ἄλλα. καίτοι οὐδὲ οὕτως αὐτῷ τὸ σπουδαζόμενον
 35 ἐκβήσεται τὸ φθαρτὸν τὸν κόσμον ἀποδεικνύου· οὐδὲ γὰρ τὸ ὑπὸ σελήνην
 ἀνάγκη ποτὲ μὴ εἶναι, ἐπειδὴ τὰ μέρη αὐτοῦ περὶ τὴν ὑποκειμένην ὕλην
 μεταβάλλει εἰς ἄλλα. ἔνθα γὰρ ἡ ἄλλου φθορὰ ἄλλου γένεσις ἐστὶ, τίς 30
 μηχανὴ τὸ τοιοῦτο σύστημα φθαρήναι; πόσῳ κάλλιον οὖν ἦν καὶ τῷ θε-
 μιουργῷ θεῷ μᾶλλον προσῆκον τὸ λέγειν, τὰ μὲν προσεχῶς ὑπ' αὐτοῦ
 παραγόμενα αἰεὶ κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ ὡσαύτως ἔχοντος καὶ μήτε κατ' οὐ-

3 τοσοῦτον μόνον, τον μό om. A, suppl. in mrg. A¹

6 καὶ (post γὰρ) om. a

10 εἶδη A²: post διάφορα a: om. A¹

17 αὐτῶν et sic deinceps A

30 οὐράνια

a: ὅτι A: fortasse ἐκεῖ

31 καίτοι—ἀτοπώτερον A: om. a

32. 33 μεταβάλλει A

35 μὴ om., sed add. A¹

σίαν μεταβαλλομένου μήτε κατὰ δύναμιν μήτε κατ' ἐνέργειαν αἰτία εἶναι, 313^r
 ἵνα μὴ ποτὲ μὲν κοσμοποιὸς ἦ, ποτὲ δὲ ἀργὸς καὶ ἄγονος καὶ ἔρημος
 ἀπολείπηται, τὸ δὲ διὰ τῶν αἰθίων καὶ αἰθίως κινουμένων αὐτοῦ δημιουργο-
 γημάτων γινόμενον τὸ ὑπὸ σελήνην μέρη μὲν ἔχειν γινόμενα καὶ φθειρό- 35
 5 μενα, ἵνα καὶ τὸ ἔσχατον τοῦ κόσμου γένεσιν σχῆθ' διὰ τὴν τοῦ δημιουργοῦ
 ἀγαθότητα, αἰεὶ δὲ ὦν αὐτὸς ἐμνηχανήσατο καὶ τοῦτο αἰθίον εἶναι τῷ τῆν
 ἄλλου φθορὰν ἄλλου γένεσιν εἶναι ἐνδελεχῆ ποιήσας τὴν γένεσιν. ἐν δὲ
 τῷ τρίτῳ αὐτοῦ ἐπιχειρήματι τῷ Πλάτωνι συνέπεσθαι δοκῶν ἀποδεικνύει
 πειρᾶται, ὅτι τὰ οὐράνια οὐκ ἔστιν ἀπειροδύναμα τῇ αὐτῶν φύσει, κἂν μὴ
 10 φθειρήται δυνάμει κρείττοσι τῆς ἑαυτοῦ φύσεως συνεχόμενα. "εἰ γὰρ σύν-
 θετα, φησίν, ἔστι τὰ οὐράνια, τὰ δὲ σύνθετα λόγον ἔχει λύσεως, τὰ δὲ 40
 λόγον ἔχοντα λύσεως λόγον ἔχει φθορᾶς (ἡ γὰρ διάλυσις τῶν στοιχείων
 φθορὰ τοῦ συνθέτου ἐστί, τὸ δὲ λόγον ἔχον φθορᾶς οὐκ ἔχει δύναμιν
 ἀπειρον), τὰ ἄρα οὐράνια ὅσον ἐπὶ τῇ αὐτῶν φύσει οὐκ ἔστιν ἀπειροδύ-
 15 ναμα." ἀλλ' ὅπως ὁ Πλάτων τῆς λύσεως ἔχοντα τὸν λόγον φησὶ τὸν δη-
 μιουργὸν μὴ λύειν τὸ καλῶς ὑπ' αὐτοῦ ἀρμοσθέν, μετ' ὀλίγον εἰσόμειθα.
 "καὶ οἱ μὴ ἐκ τῶν τεττάρων δὲ στοιχείων, φησίν οὗτος, λέγοντες τὸν
 οὐρανόν, ἀλλ' ἐκ τοῦ πέμπτου σώματος, καὶ οὗτοι σύνθετον αὐτὸν λέγουσιν 45
 ἐξ ὑποκειμένου μὲν τοῦ πέμπτου σώματος, εἶδους δὲ τοῦ ἡλιακοῦ ἢ σελη-
 20 νιακοῦ. καὶ εἰ τὰ πάντων εἶδη, φησίν, ἀφέλοι τις, δῆλον ὅτι τὸ τριχῆ δια-
 στατὸν αὐτῶν καταλείψει μόνον, καθ' ὃ οὐδὲν οὐδενὸς τῶν οὐρανίων διοίσει
 οὐδὲ τῶν παρ' ἡμῖν σωμάτων, ὥστε καὶ τὰ οὐράνια συνθέσεως ἔχοντα
 λόγον, καὶ λύσεως ἔξει καὶ φθορᾶς. καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἀπειροδύναμα. κἂν
 μηδέποτε φθειρήται κατὰ Πλάτωνια κρείττοσι θεσμῷ τῆς αὐτῶν φύσεως.
 25 τῇ βουλήσει τοῦ θεοῦ, συνεχόμενα." καὶ ἐκ τούτου τοίνυν τοῦ ἐπιχειρή- 50
 ματος δῆλός ἐστι διὰ κενὴν δόξαν καὶ τῆς ἐξ ἀρχῆς ἑαυτοῦ προθέσεως
 ἐπιλαθόμενος. προὔκειτο μὲν γὰρ αὐτῷ γενητὸν καὶ φθαρτὸν ἀποδείξει τὸν
 οὐρανόν. νῦν δὲ ἐνδίδωσι διὰ μὲν τὴν αὐτοῦ φύσιν πεπερασμένην ἔχειν
 δύναμιν αὐτὸν καὶ φθαρτὸν, διὰ δὲ τὴν τοῦ θεοῦ βούλησιν ἄλυτον διαμέ-
 30 νειν καὶ ἀφθαρτον. καὶ δῆλον ὅτι οὐκ ἂν ἡ τοῦ θεοῦ βούλησις τῷ μὴ
 ἐπιτηδείως ἔχοντι δέξασθαι τοῦτο τὸ ἀγαθὸν ἐδώρειτο. ἀλλὰ κἂν τὴν
 ἀπειρον ἅμα ὄλην κινητικὴν δύναμιν ὁ οὐρανὸς οὐκ ἔχη κινητὸς ὦν 313^r
 αὐτὸς καὶ πεπερασμένος, ἀλλὰ πρὸς γε τὸ ἐπ' ἀπειρον κινεῖσθαι πέφυκεν.
 ἀλλ' οὐδὲ σύνθετον καλῶς ὑπέθετο τὸ πέμπτου σῶμα οὕτως ὡς λύσεως
 35 ἔχον λόγον· ἐκείνα γὰρ λύσεως ἔχει λόγον, ὅσα ὑποκειμένον ἔχει μὴ στέφανον
 τὰ εἶδη καὶ ἐξ ἀντικειμένων συνέστηκεν εἰδῶν τῶν εἰς ἄλληλα μεταβαλ-
 λόντων· τὰ δὲ οὐράνια τὸ κυκλοφορητικὸν εἶδος ἔχει μὴ ἔχον ἑαυτῷ ἐναν-
 τίον, ἐπειδὴ μὴδὲ τῇ κύκλῳ κινήσει ἔστιν ἐναντία κινήσις, ὡς ἔδειξεν ἐν 5
 τῷ πρώτῳ τῆς Περὶ οὐρανοῦ ὁ Ἀριστοτέλης, πρὸς ἃς ἀποδείξεις ἀντει-

6 τῷ α: τὸ Α 8 αὐτῷ α 11 φησιν om. Α, sed add. in mrg. Α' 11. 12 τὰ
 δὲ λόγον ἔχοντα λύσεως α: om. Α 19. 20 σεληνιακοῦ ἢ ἡλιακοῦ α 26 ἑαυτοῦ
 Α: αὐτοῦ probabilis α 35 λόγον· ἐκ. γ. λ. ἔχει in mrg. suppl. Α' 39 Περὶ οὐρανοῦ]
 Α. 4. 270^b32 sqq.

ρηκότα τοῦτον ἀπέδειξα ὡς οἶμαι μῆδὲν τῶν ὑπὸ τοῦ Ἀριστοτέλους εἰρη- 313^v
μένων νενοηκότα.

Εἶτα ἐπιχειρεῖ δεικνόναι, ὅτι καὶ τῶν στοιχείων αἱ ὁλόγητες καὶ τὰ
οὐράνια πεπερασμένης εἰσὶ δυνάμεως. καὶ τοῦτο μὲν οὐδὲν ἀτοπον, εἴπερ
5 πεπερασμένα ὄντα μὴ ἔχει ὅλην ἅμα ἄπειρον δύναμιν· ἐκεῖνο δὲ ἀτοπώ-
τατον τὸ νομίζειν ταῦτὸν εἶναι τὸ φθαρτὸν τῆ μὴ ἔχειν τὴν ἄπειρον ἅμα
ὅλην δύναμιν. λέγει οὖν ἐν τῇ Φυσικῇ ἀκροάσει δεδειχθαι, ὅτι οὐ τὸ 10
τυχὸν εἶδος ἐν τῇ τυχόντι μεγέθει ὑφίσταται οὔτε σύνθετον οὔτε ἀπλοῦν
(οὔτε γὰρ ἄνθρωπος δακτυλιῶτος οὔτε κώνωψ πηχυῶτος γένοιτο ἄν, ἀλλ'
10 οὐδὲ ὕδωρ ἐν τῇ τυχόντι μεγέθει ὑφίσταται), ἀλλ' ὅταν εἰς τοσοῦτον κα-
τατμηθῇ τὸ ὕδωρ, ὡς ἔλαττον εἶναι τὸ γενόμενον ἐκ τῆς τομῆς μέγεθος
τοῦ πεφυκότος εἶδος ὕδατος καταδέξασθαι, ἀπόλλυται τὸ ὕδωρ, ὡς ὅταν
ἄκρῳ δακτύλῳ ὕδατος ἐφασάμενοι τὴν ἰκμάδα ἐκείνην ἐξαπλοῦντες καὶ
παρατρέβοντες καὶ εἰς βραχυτάτα διαιροῦντες τὸ εἶδος τοῦ ὕδατος ἀφανί- 15
ζωμεν. “ἐντεῦθεν οὖν, φησί, δειχθήσεται, ὅτι οὐδὲ αἱ τῶν στοιχείων ὁλό-
γητες ἀπείρου μετέχουσι δυνάμεως. ὁρῶμεν γάρ, ὅτι ὅσῳ μειοῦται τὰ τῶν
στοιχείων μεγέθη, ταχύτερον ὑφίσταται τὴν φθοράν, ὅσῳ δὲ παραύξεται,
βραδύτερον. ὑποκείμεθα οὖν τὸ κοαθιαῖον ὕδωρ ἐνιαυτὸν ἕνα δυνάμενον
διαμένειν. οὐκ οὖν ἕκαστον τῶν ἰσομεγέθων ὑδάτων τὸν αὐτὸν ἀρκέσει
20 χρόνον. ἀλλὰ μὴν ἐπειδὴ καὶ ὕλως ὁ τοῦ ὕδατος ὄγκος πεπερασμένος
ἐστί, καταμετρηθήσεται δηλονότι ὁ πᾶς ὄγκος ὑπὸ τοῦ κοαθίου. καὶ διαι-
ρεθήσεται ὅλον τὸ ὕδωρ εἰς κοαθίους πεπερασμένους τὸν ἀριθμὸν. ἀλλὰ
μὴν ἕκαστον τῶν μορίων πεπερασμένης ἐστί δυνάμεως· καὶ τὸ ἐκ πάντων
ἄρα συγκείμενον πεπερασμένης ἐστὶ δυνάμεως· τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τῶν
25 ἄλλων. δεδεικται ἄρα, φησί, διὰ τούτων, ὅτι τέως τῶν τεττάρων στοι-
χείων ἕκαστον κατὰ τὴν ὁλόγητα τὴν αὐτοῦ πεπερασμένης ἐστί δυνάμεως.”
ταῦτα αὐτοῦ λέγοντος ἐπ' αὐτῶν σχεδὸν τῶν ῥημάτων ἐπιστήσαι χρῆ,
πρῶτον μὲν τίνα αὐτῶν παρέσχε χρεῖαν προληφθὲν τὸ μὴ τὸ τυχὸν εἶδος
εἰς τὸ τυχὸν μέγεθος ἐγγίνεσθαι· οὐ γὰρ ἐδεῖτο τούτου ἢ τοῦ κοαθιαίου 25
30 ὕδατος ὑπόθεσις, ὅτι ἂν διαιρεθῇ τὸ ὕδωρ εἰς κοαθίους, ὧν ἕκαστος ἐνιαυ-
τὸν διαρκεῖ, καὶ τὸ ὅλον ἐνιαυτὸν διαρκέσει· οὐ γὰρ συντίθεται ὁ χρόνος
τῶν κοαθίων διαιρεθέντων. καὶ τοῦτο μὲν πρὸς τὸ σαθρὸν εἰρήσθω τῆς
ὑποθέσεως. ἐννοεῖν δὲ χρῆ, ὅτι τὸ ὕδωρ ὅλον ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ
φθειρόμενον ὑποθέμενος τὴν ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ τῶν ἄλλων στοιχείων εἰς
35 τὸ ὕδωρ μεταβολὴν οὐκ ἐλογίσατο. καίτοι εἰ ὥσπερ τὰ μέρη τοῦ ὕδατος
φθειρόμενα εἰς ἄλλα μεταβάλλει στοιχεῖα, οὕτω καὶ τὰ τῶν ἄλλων στοι- 30
χείων μέρη εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ τοῦτο ἐνδελεγεῖς καὶ αἰδιόν ἐστι διὰ τὸ τὴν
ἄλλου φθορὰν ἄλλου γένεσιν εἶναι, καὶ ἡ τῆς φθορᾶς καὶ γένεσεως αἰτία τοῖς
τῆδε κίνησις ἢ κατὰ τὸν λόγον μάλιστα κύκλον αἰδιότης ἐστι, πῶς δυνατόν
40 φθαρήναι τὰς τῶν στοιχείων ὁλόγητας; οὗτος δὲ ὡς τοῦτο δεῖξας ἀρα-

6 τῷ aA²: τὸ A¹ 10 ὑφίσται, sed corr. A¹ 10.11 τμηθῇ a 25 post τῶν add.
τε a 27 αὐτοῦ a: τοῦ, sed corr., A¹ αὐτῶν] αὐτὸν, sed corr., A¹

πρώτως ἐπήγαγεν, ὅτι τῇ αὐτῇ ἐπιχειρήσει δεῖξομεν καὶ τὰ οὐράνια πάντα 31B
 παρασπασθῆναι ὄντα διααιρετά, ἀπὸ τοῦ μεγάλου ἐπιχειρήσει τὴν αὐτὴν ἐπιχειρήσει.
 λέγει γὰρ, ὅτι οὐδὲν τῶν οὐρανίων εἰδῶν ἐν τῷ τυχόντι μεγάλῳ συνεστῆσαν κα-
 πέφυκεν οὐδὲ ὁ ὅλος κόσμος, ἢ πρότερον οὐ συνεκρήσατο. "εἰ οὖν πᾶν
 σῶμα, φησὶν, ἐπ' ἀπειρόν ἐστι διααιρετόν, σώματα δὲ καὶ τὰ οὐράνια, καὶ
 αὐτὰ δῆπουθεν ἐπ' ἀπειρόν ἐστι διααιρετὰ τῷ ἰδίῳ λόγῳ, καθ' ὃ διαστατὰ
 ἐστι, καὶ μὴ διαιρῆται, ὡς καὶ ἡ ὕλη ἀνεϊθέος ἐστι τῷ ἰδίῳ λόγῳ, καὶ
 μηδέποτε χωρὶς εἶδους ἤ. καὶ τὸ τριγῆ διαστατὸν ἄπτόν ἐστι τῷ ἰδίῳ
 λόγῳ, καὶ μηδέποτε ἐστι χωρὶς τῆς ποιότητος. τὸ δὲ ἐπισημῶν ἔειπεν
 10 εἶδος τοῦ μὴ διαιρεῖσθαι ἢ δυσδιαίρετα εἶναι ἢ καὶ ἡμῖν ἀδιαίρετα ὡς 40
 ἐπὶ τοῦ ἀδάμαντος αἰτίον ἐστιν. εἰ οὖν σώματα ὄντα τὰ οὐράνια τῷ με-
 γάλῳ εἶναι ἐπ' ἀπειρόν ἐστι διααιρετὰ, εἰ τῷ λόγῳ τις αὐτὰ διέλῃ, ὡς καὶ
 τῷ λόγῳ τῆς ὕλης τὰ εἶδη χωρίζομεν, δῆλον ὅτι ἤξει ἡ τομὴ εἰς μέγε-
 θός τι τοιοῦτον, ἐν ᾧ τῶν εἰδῶν ἐκείνων οὐδὲν ὑποστήσεται. οὐκοῦν ἄρα
 15 τῇ τοιαύτῃ διαιρέσει φθαρῆσεται τὰ εἶδη. εἰ οὖν, καθὼς σώματα τῷ ἰδίῳ
 λόγῳ τῆς φύσεως διαίρεσιν ἐπιδεχόμενα. ταῦτα φθορὰν ἐπιδέχεται. τῆς
 ἡμετέρας ἐπινοίας τὰ δυνάμει αὐτοῖς προσόντα εἰς ἐνέργειαν ἀγούσης, οὐ- 45
 δὲν δὲ τῶν λόγων ἐχόντων φθορὰς ἀπειροδύναμόν ἐστι κατὰ φύσιν. οὐδὲ
 τῶν οὐρανίων ἄρα σωμάτων οὐδὲν κατὰ τὴν αὐτοῦ φύσιν ἀπειροδύναμον
 20 ἔσται. τὸ γὰρ φύσει ἀπειροδύναμον οὐδὲ λόγον ἔχον φθορὰς οὐδὲ κατὰ
 φιλήν ἐπινοίαν ὑποτοπηθεῖ ἂν φθειρόμενον ὡς ἐπὶ τῶν πάντη ἀπλῶν καὶ
 κεχωρισμένων τῆς πρὸς τὰ σώματα σχέσεως. οὐδὲ φαντασθῆναι γὰρ δυ-
 ναμέθια, τίς ἔσται λόγος φυσικός, καθ' ὃν ἐπινοηθεῖ (ἂν) φθειρόμενα. τὸ
 γὰρ ζητούμενον νῦν τοῦτό ἐστι, τίς ὁ κατὰ φύσιν ἐκάστου λόγος, οὐ μὴν 50
 25 τί παρὰ τῆς ἐξηρημένης αἰτίας τίσι προσγίνεται, ὥστε καὶ συγχωρηθεῖ
 τὰ οὐράνια τῇ τοῦ θεοῦ βουλῇ συνεχόμενα μὴ φθειρεσθαι, ἀλλ' οὐχὶ καὶ
 αὐτὰ κατὰ τὴν ἰδίαν φύσιν τὸν τῆς φθορὰς οὐκ ἐπιδέσεται λόγον φθορᾶς
 δὲ ἔχοντα λόγον οὐκ ἔστιν ἀπειροδύναμα. πόθεν γάρ; ὅτι ὁ λόγος τῆς
 φθορᾶς οὗτος ὁ τῇ ἡμετέρᾳ καταληφθεὶς ἐπινοία οὐχ ἤξει ποτὲ καὶ εἰς
 30 ἐνέργειαν. τὸ γὰρ μηδὲν αὐτὰ νῦν τῶν εἰς φθορὰν ἀγόντων ὑπομένειν
 οὐκ ἔστιν ἀπόδειξις τοῦ καὶ φύσει | εἶναι αὐτὰ ἀφθαρτα, ὡς ἐδείξαμεν 31A
 ἐν τῷ τετάρτῳ Ἰῶν πρὸς Ἀριστοτέλην."

Ταῦτα τοσαῦτα παρεθέμην, ἵνα καὶ τὴν ἕξιν τοῦ ἀνδρὸς τούτου πα-
 ραδείξω τοῖς ἐντυγχάνουσι καὶ φανερόν ἐτι μᾶλλον ποιήσω, ὅτι ταυτὸν
 35 οὗτος νομίζει τὸ πεπερασμένῃ ἔχειν δυνάμιν καὶ τὸ φθαρτὸν εἶναι. τοῦ
 ἐπ' ἀπειρον τὸ εἶναι ἔχοντος οὐδὲ ἔννοιαν λαβῖν. ἐτι δὲ οὐδὲ ὅπως λέγε-
 ται τὸ πᾶν σῶμα ἐπ' ἀπειρον εἶναι διααιρετόν, οὗτος φαίνεται γινώσκων. 5
 λέγεται δὲ τοῦτο πρὸς τοὺς ἐξ ἀτόμων συνεστάναι τὰ σώματα λέγοντας.
 καὶ δείκνυσιν, ὅτι πᾶν σῶμα διαστατόν τέ ἐστι καὶ μεριστόν καὶ μέρος
 40 ἔχει καὶ αὐτὸ τοιαῦτα καὶ οὐ σύγκεται ἐξ ἀτόμων. τὸ οὖν ἐπ' ἀπειρον

18 λόγων, sed corr., A¹ 22 οὐδὲ// A 23 ἂν a: om. A 24 νῦν aA²:
 οὖν A¹ 27 ἰδίαν A: οἰκείαν a 32 τετάρτῳ A (cf. p. 270*10, 22): τρίτῳ a

διαιρετὸν οὐχ ὡς διαιρούμενον παντελῶς καὶ ἀπολύον τὴν ἑαυτοῦ συνέ- 314^r
 χειαν λέγεται· οὐ γὰρ ἂν εἶη ἔτι ἐπ' ἄπειρον διαιρετὸν, ἀλλ' ὡς πᾶν τὸ
 λαμβανόμενον εἰς μέρη διηρημένον οὐκ ἀπεσπασμένα ἀλλήλων, ἀλλὰ τῇ
 διαστάσει κεχωρισμένα καὶ διηρημένα· οὐ μέντοι ὡς τεμνόμενα καὶ ἀπο- 10
 5 σπώμενα ἀλλήλων. κἄν γὰρ μὴ ἀποσπάται ποτε, μεμέρισται ὅμως τὰ
 σώματα τῇ διαστάσει καὶ διήρηται εἰς μέρη. τὸ μὲν γὰρ καθ' αὐτὸ ἀσώ-
 ματον ἀδιάστατον ὃν ὅλον ὅλην ἑαυτῷ ἐφαρμόττει καὶ οὐ διήρηται εἰς
 μέρη, τὸ δὲ σῶμα διαστὰν διέρριπται τοῖς μέρεσιν ἄλλου ἀλλαγῶς γεγόνό-
 10 τος καὶ διήρηται οὕτω. καὶ τοῦτό ἐστι τὸ ἐπ' ἄπειρον διαιρετὸν τῶν
 σωμάτων κοινῶς πᾶσι τοῖς σώμασιν ὑπάρχον καθὼς σώματα· κἄν γὰρ
 μὴ εἶχε φύσιν ἀποτηθῆναι ποτε τὰ δεξιὰ μου ἐκ τῶν ἀριστερῶν, διή-
 15 ρηται ὅμως ἀπ' ἀλλήλων καὶ διώρισται καὶ μεμέρισται κατ' ἐνέργειαν. 15
 ἀλλὰ τὰ μὲν παθητὰ λοιπὸν σώματα καὶ τέμνεσθαι πέφυκεν εἰς τμητὰ
 καὶ αὐτὰ σώματα, τὰ δὲ ἀπαθῆ ἢ οὐ τέμνεται μὲν οὔτε λόγῳ οὔτε ταῖς τῶν
 15 σωφρονούντων ἐννοίαις, διήρηται μέντοι, καὶ μεμέρισται κατ' ἐνέργειαν
 καὶ ταῦτα τῇ διαστάσει τῇ σωματικῇ καίτοι συνεχῆ μένοντα. οὗτος δὲ
 ἀκούσας, ὅτι πᾶν σῶμα διαιρετὸν ἐστι, μᾶλλον δὲ παρακούσας, τῇ ἑαυτοῦ
 ἐπινοίᾳ τὰ οὐράνια κατέτεμεν εἰς σμικρότατα. καὶ μανικὸν μὲν καὶ τοῦτο
 καὶ παράφρον πλὴν ἤττον τοῦ τὴν ἐπινοίαν αὐτοῦ τὴν τοιαύτην καὶ εἰς 20
 20 ἐνέργειαν ἄγειν ἀξιῶν. “φθορὰν, γὰρ φησιν, ἐπιδέχεται, τῆς ἡμετέρας
 ἐπινοίας τὰ δυνάμει αὐτοῖς προσόντα εἰς ἐνέργειαν ἀγούσης.” εἰ οὖν τὸ
 ἐπ' ἄπειρον τῶν σωμάτων διαιρετὸν οὐκ ἀναγκάζει ποτὲ εἰς σμικρότατα κα-
 τατέμνεσθαι τὰ οὐράνια, οὐδὲ τὸ εἶδος ἀποβάλλειν ἀνάγκη οὐ μόνον διὰ
 τὴν τοῦ θεοῦ βούλησιν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν αὐτῶν φύσιν. καὶ γὰρ ἡ τοῦ
 25 θεοῦ βούλησις οὐ τοῖς τυχοῦσιν, ἀλλὰ τοῖς ἐπιτηδεύουσιν ἔχουσι τὰ ἀγαθὰ
 χορηγεῖ. καὶ τούτῳ δὲ ἐφιστάνειν ἄξιον, ὅτι ὅσα ἂν οὕτως φαντασθῆναι, 25
 καὶ γίνεσθαι νομίζει δυνατόν εἶναι. “τῶν γὰρ ἀσχέτων, φησί, πρὸς τὰ
 σώματα καὶ κατὰ φύσιν ἀφθάρτων ὄντων οὐδὲ φαντασθῆναι δυνάμεθα
 φθορὰν”. καὶ λέγει ἂν κατὰ τὴν σὺν ἀντιθέσει αὐτοῦ ἀντιστροφῆν, ἣν καὶ
 30 αὐτὴν ἀγνοεῖ, ὅτι ὧν φαντασθῆναι δυνάμεθα φθορὰν, ταῦτα οὐκ ἔστι κατὰ
 φύσιν ἀφθάρτα· τοσαύτην οὗτος δυνάμειν ταῖς ἑαυτοῦ φαντασίαις ἀποδέ-
 35 δωκε. καὶ τί θαυμαστόν, εἰ τὸν οὐρανὸν δυνάμενός φαντασθῆναι φθαρτόν,
 εὐθύς αὐτὸν καὶ φθειρῆσθαι διατείνεται, ὅποτε καὶ πρὸς τὸν θεὸν ταύτην 30
 πέπονθε τὴν παράνοιαν; τὸν δὲ τῆς λύσεως τῶν οὐρανίων ἐν τῷ δημιουργῶ
 λόγον ὑπὸ τοῦ Πλάτωνος ῥηθέντα μὴ νοήσας πῶς λέγεται, ἀλλ' εἰς τὸν
 τῆς φθορᾶς μεταλαβὼν λόγον καὶ διὰ τοῦτο φθειρῆσθαι τὸν οὐρανὸν φαν-
 35 ταζόμενος ἀπαυθαδίεσθαι λοιπὸν πρὸς αὐτὸν τὸν οὐρανόν, “πόθεν”; λέγων
 “ὅτι ὁ λόγος τῆς φθορᾶς οὗτος ὁ τῇ ἐπινοίᾳ τῇ ἡμετέρᾳ καταληφθεὶς
 οὐχ ἤξει ποτὲ καὶ εἰς ἐνέργειαν”. οὐδὲν γὰρ αὐτὸν δυσωπεῖ τὸ μέχρι
 40 νῦν μηδὲν αὐτὸν παθεῖν ταῖς φθαρτοῖς ὁμοίον. ἀλλ' ὅσα μὲν περὶ τούτου 35

14 λόγῳ] λέγω a 18 et 22 μικρότατα a 20 φησιν] cf. p. 1333,16 26 οὕτως
 A: οὗτος probabiliter a 29 αὐτοῦ libri. tu cf. p. 1178,35 37 λέγων] cf. p. 1333,28

γέγραφεν, ὡς φησίν, ἐν τῇ τετάρτῃ Ἰῶν πρὸς Ἀριστοτέλην, τὸ πρῶτον τῆς 314
 Περὶ οὐρανοῦ βιβλίον ἐξηγουόμενος ἐγὼ κατὰ τὸ δυνατόν περιέκρουσα. καὶ
 νῦν δὲ πρὸς αὐτὸν ῥητέον, ὅτι τὰ γινόμενα καὶ φθιρόμενα τὸν μετὰ τὴν
 ἀκμὴν χρόνον ἄχρι τῆς τελευτῆς ἢ ἴσον ἔχει τῇ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς μέχρι
 τῆς ἀκμῆς χρόνῳ ἢ πλείονα. ὁ τοίνυν οὐρανὸς πρὸ ἐξακισχιλίων καὶ πρὸς
 ἑναιαυτῶν, ὡς οὗτος οἴεται, γεγονῶς καὶ ἐπ' ἐσχάτοις ὧν ἤδη τῶν ἡμερῶν,
 ὡς καὶ τοῦτο πάντως αὐτὸν ἀρέσκει, πῶς οὐδὲν παρακμαστικὸν καὶ πρὸς 10
 φθορὰν ὁδεῦον ἡμῖν ἐνεδειξάτο; καίτοι κἀν μὴρὲν ἄλλο, πάντως γε κατὰ
 τὴν κινήτην ἀρχήτερος ὄφελος νοεῖσθαι κατὰ τὸ ἐσχάτον γῆρας τυγχάνων.
 10 καίτοι οὔτε τὰς ἡμέρας οὔτε τὰς νύκτας οὔτε τὰς ὥρας μακροτέρας ποιεῖ
 νῦν, ὡς δηλοῦσιν αἱ πράξεις αἱ ἐν αὐταῖς καὶ γεωργίαι καὶ ὁδοιπορίαι καὶ
 πλοῖ πρὸς τὰς πάλαι γινόμενας παραβαλλόμεναι. τὸ γὰρ ἡμερήσιον τῆς
 ὁδοῦ διάστημα καὶ νῦν τὸ αὐτὸ ἐστι καὶ βίβας ἐφ' ἡμέρᾳ τὰ αὐτὰ ἀροῦσιν
 ἢ καὶ ἐλάττωνα, καὶ τὰ ὑδρεῖα τῶν ὠροσκοπίων ταῖς αὐταῖς μεθόδοις γινό- 15
 15 μενα τοσοῦτον εἰσάγουσι καὶ ἐξάγουσιν ὕδωρ καθ' ἑκάστην ὥραν ὅσον καὶ
 πρότερον.

Ἄλλ' ἐπὶ τὸ λοιπὸν αὐτοῦ καὶ τέταρτον, ὡς φησι, τῶν ἐπιχειρημάτων
 ἰτέον. αἱ' οὐ βούλεται δεῖκνύναι. ὅτι τὸ οὐράνιον σῶμα οὐκ ἔστιν ἀπειρο-
 δύναμον. καὶ τοῦτο μὲν ἀληθές καὶ κατὰ τὸν Ἀριστοτέλην τὸ ὅλον ἅμα
 20 ὃν ἀπειροδύναμον παντὸς σώματος ἀποφάσκοντα, τὸ μέντοι ἐπ' ἄπειρον κι-
 νεῖσθαι καὶ εἶναι τῇ κυκλοφορητικῇ σώματι ἀπονέμοντα. οὗτος δὲ τὸ
 ἀπειροδύναμον ἀναιρῶν ὡς τὸ αἶδιον, τὸ φθαρτὸν εὐθύς ἀντεισάγειν νομί- 50
 ζει. λέγει οὖν, ὅτι εἰ ἀπειροδύναμόν ἐστι τὸ οὐράνιον, ἀνάγκη τῶν μερῶν
 ἕκαστον ἢ ἄπειρον δύναμιν ἔχειν ἢ πεπερασμένην. “ἀλλ' ἄπειρον, φησίν,
 25 οὐκ ἔχει, τὸ γὰρ ἀπειροδύναμον αὐταρκές ἐστι. τῶν δὲ τοῦ οὐρανοῦ με-
 ρῶν ἕκαστον καὶ τῶν ἄλλων μερῶν δεῖται πρὸς τὸ εἶναι καὶ τοῦ ὅλου,
 εἴπερ τῶν πρὸς τι τὰ μέρη· τοῦ ὅλου γὰρ μέρη, καὶ ἀλλήλοισι δὲ τῶν οἰ-
 κείων δυνάμειον μεταδιδόασιν, ὡς δηλοῖ μάλιστα ἡ σελήνη καὶ ἡ εἰς τὰ
 τῆδε σύμμικτος αὐτῶν ἐνέργεια. εἰ οὖν μὴ αὐτάρκη, φησίν, οὐδὲ ἀπει- 314v
 30 ροδύναμα τὰ μέρη.” καὶ ἄλλως δὲ τοῦτο οἴεται δεῖκνύναι. εἰ γὰρ τῶν
 μερῶν ἕκαστον ἀπειροδύναμόν ἐστι, “τὸ ὅλον, φησίν, ἢ ἴσην ἔξει ἐκάστην
 τῶν μερῶν δύναμιν ἢ μείζονα. ἀλλ' εἰ μὲν μείζονα, ἔσται τοῦ ἀπείρου τι
 μείζον, ὅπερ ἀδύνατον, καὶ ἄλλως συμβήσεται τὸ αὐτὸ μέρος ἄπειρόν τε
 35 καθὼ ὑπὸ τινος ὑπερβάλλεται. ἀλλὰ καὶ τὸ ἴσην τῇ μέρει τὸ ὅλον δύ- 5
 ναμιν ἔχειν ἀδύνατον. ὁράται γὰρ ἐναργῶς πανταχοῦ τὸ ὅλον ἐκάστου
 τῶν μερῶν δυναμικώτερον. κἀν γὰρ ἡ ψυχρὰ πάσης ἢ αὐτῆ ἔστι ἐν τῇ
 τῇ μέρει τοῦ ὕδατος καὶ ἐν τῇ ὄλῳ, ἀλλ' ἢ συνεκτικὴ τοῦ εἶναι δύνα-
 μιν οὐχ ἢ αὐτῆ. ἀλλ' ὅσῳ μεγαλομερέστερά ἐστι τὰ σώματα, τοσοῦτον
 40 μᾶλλον διαρκεῖ. εἰ οὖν μὴ ἔστιν ἄπειρος ἢ ἐκάστου τῶν μερῶν δύναμις,

1 γέγραφεν ἐν, superscriptis ὡς φησίν A¹: γεγραφένα φησίν ἐν α τετάρτῳ A: τρίτῳ α:
 cf. p. 1333,32 8 κἀν om. A: add. A¹ 14 αὐτοῖς libri 17 τέταρτον A: τρίτον α

πεπερασμένη ἐστίν· ὥστε καὶ τὸ ὄλον πεπερασμένον· τὸ γὰρ ἐκ πεπερα- 314^v
 σμένων μερῶν καὶ ἀριθμῶν καὶ δυνάμει συγκεῖμενον ἀπειροδύναμον εἶναι 10
 ἀδύνατον· λείπεται ἄρα, φησίν, καὶ τὸν ὄλον οὐρανὸν καὶ τῶν αὐτοῦ με-
 ρῶν ἕκαστον πεπερασμένης εἶναι δυνάμει· τοιαῦτα δὲ καὶ τὰ ὑπὸ σελή-
 5 νῃ ἀπαντα.” καὶ πρὸς ταῦτα δὲ συντόμως μὲν τὰ αὐτὰ πάλιν ῥητέον,
 ὅτι τὴν ἀπειρον δύναμιν τὴν ἅμα ὄλην οὖσαν κινητικὴν, ἣν τῷ πρώτῳ
 καὶ αἰδίῳ κινοῦντι προσεῖναι φησὶν ὁ Ἀριστοτέλης, οὔτε τὸ ὄλον κινητὸν
 ἔχειν οὔτε τὰ μέρη αὐτοῦ δυνατόν. τοῦ δὲ κινεῖσθαι καὶ τοῦ γίνεσθαι
 ἀπειρον ἔχει δύναμιν οὐχ ἅμα ὄλην. καὶ γὰρ ἡ κίνησις καὶ ἡ γένεσις ἐν 15
 10 τῷ γίνεσθαι τὸ εἶναι ἔχουσιν, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἐπ’ ἀπειρον· κατὰ δὲ τοῦτο
 ἡ ἀπειρία ὁμοίως καὶ τῷ ὄλω καὶ τοῖς μέρεσι προσήκει, εἴπερ μήτε τὸ
 ὄλον χωρὶς τῶν μερῶν μήτε τὰ μέρη χωρὶς εἶναι δύναται τοῦ ὄλου. καὶ
 γὰρ καὶ ἐπὶ τῶν ἐπὶ χρόνον τινὰ ἀρκούντων οἷον τῶν ζώων ὁρῶμεν, ὅτι
 ἀνάγκη τὸ εἶναι τῶν μερῶν τῷ τοῦ ὄλου εἶναι συμπαρατείνεσθαι, κατὰ δὲ
 15 τὴν οὐσίαν τὴν ἑαυτῶν καὶ μὴ ὡς μέρη λαμβανόμενα τινὰ καὶ πολυχρο-
 νιώτερα τοῦ ὄλου ἐστίν, ὡς τὰ (ὄστα) τῆς τῶν ζώων ὀλότητος· διαλυ-
 θείσης γὰρ ἐκείνης τὰ ὄστα ὑπομένει. οὐκ ἔστιν οὖν ἀληθὲς τὴν ἐν τῷ 20
 20 ὄλω τοῦ εἶναι παράτασιν ἐκ τοῦ ἐκάστου τῶν μερῶν εἶναι καὶ τῆς ἐν
 τούτῳ δυνάμει, (2) συντεθέντα πολλαπλάσιαν ἐν τῷ ὄλω τοῦ εἶναι δύ-
 ναμιν ἀποτιθέσθαι οὕτως, ὡς πολλαπλάσιον τοῦ ὄλου χρόνον ἀρκούντος
 πρὸς τὸ εἶναι, μάλιστα ἔνθα τὸ ὄλον ἐκ τῶν αὐτῶν ἀεὶ μερῶν ἐστίν. ἡ
 μὲν γὰρ τοῦ ὕδατος καὶ ἐκάστου τῶν στοιχείων ὀλότης ἄλλοτε ἄλλοις μέ-
 25 ρεσιν ἐνοῦσα τῷ τὰ μὲν γίνεσθαι τὰ δὲ φθεῖρεσθαι οὐδὲν θαυμαστὸν εἰ
 διαρκεστέρα κατὰ τὸ εἶναι τῶν μερῶν ἐστι, τοῦ δὲ οὐρανοῦ τὴν ὀλότητα 25
 25 τοῖς αὐτοῖς ἀεὶ μέρεσι χρωμένῃν οὐδὲ οὗτος ἂν εἴποι πολυχρονιωτέραν
 τῶν μερῶν εἶναι. ὁμοίως οὖν ἐπ’ ἀπειρον τὸ εἶναι ὑπάρχει καὶ τῷ ὄλω
 καὶ τοῖς μέρεσιν οὐ τῇ τοῦ χρόνου παρατάσει διαφέρον (εἴπερ, ὡς καὶ
 οὗτος ὁμολογεῖ, πρὸς τι ὄντα τὰ μέρη καὶ τὸ ὄλον συνυπάρχειν ἀλλήλοις
 ἀνάγκη), ἀλλὰ τῷ ὀλικωτέρῳ καὶ περιεκτικωτέρῳ τοῦ εἶναι, τάχα δὲ καὶ
 30 τοῦ χρόνου. καὶ γὰρ ὁ χρόνος τῶν ὀλικωτέρων ὀλικώτερος, οὐχ ὡς ἐπὶ
 πλείονα ἔτη παρατεινόμενος, ἀλλ’ ὡς συνηρηκῶς ἐν ἑαυτῷ τοὺς τῶν μερι- 30
 30 κωτέρων χρόνους, ὥσπερ καὶ τὸ εἶναι τῶν μερῶν ἐν τῷ τοῦ ὄλου εἶναι
 συνήρηται. ἀλλ’ οὗτος μὲν ἐάσθω λοιπὸν αὐτάρκους οἶμαι τοῖς προκειμέ-
 νοις καὶ νῦν ἐξετάσεως τυχάν.

35 Ἐπιστῆσαι δὲ ἄξιον, ὅτι κἀνταῦθα πάλιν ὁ Ἀριστοτέλης ἐν διαφόροις
 ὀνόμασι τὰς αὐτὰς ἐννοίας τῷ σφετέρῳ καθηγεμόνι προῦβάλετο. καὶ γὰρ
 ὁ μὲν Πλάτων τὴν διαφορὰν τοῦ χωριστοῦ τῶν οὐρανίων αἰτίου καὶ αὐ-
 τῶν τῶν οὐρανίων ἀπὸ τῆς οὐσίας παραδίδωσι, καθ’ ὅσον τὸ μὲν αἴτιον 35

1. 2 πεπερασμένον aA¹: πεπερασμένων A² 3 λείπεται κτλ.] cf. p. 1327, 17 16 ὄστα
 addidi 19 2 συντεθέντα a: συντιθέντα A 20 τοῦ εἶναι χρόνον ἀρκεῖν a

ὄντως ὄν ἐστιν. αἰεὶ κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ ὡσαύτως ἔχον καὶ μήτε κατ' οὐσίαν 31^a
 μήτε κατ' ἐνεργίαν μήτε κατ' ἐνέργειαν κίνησιν ἢ μεταβολὴν ὑφίστάμενον.
 τὴν δὲ οὐρανὴν σωματικὴν ὄντα καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἀθυπόστατον γινόμενον
 εἶπεν καὶ οὐκ ὄντως ὄντα· τὸ γὰρ ὄντως ὄν πρότερον τῇ φύσει τοῦ γινο-
 5 μένου ἐστὶ καὶ τὸ ἀθυπόστατον τοῦ τὸ εἶναι ἐτέρωθεν ἔχοντος καὶ τὸ
 ἀμετάβλητον τοῦ ἔπιωσθῶν μεταβαλλομένου. καὶ δῆλον ἔτι τὸ ὄντως ὄν
 καὶ ἀθυπόστατον καὶ ἀμετάβλητον προσεχῶς ὑφίσταται τὸ αἰεὶ γινόμενον 40
 ἀλλ' οὐ ποτέ, καὶ τὸ κατ' ἐνέργειαν ἀλλ' οὐ κατ' οὐσίαν μεταβολὴν ὑφί-
 στάμενον, οἷα ἐστὶ τὰ κατὰ μόνον τὸν τρόπον κινούμενα· συνεχῆς γὰρ οὐσα
 10 ἢ πρόοδος τὴν κατ' ὀλίγον ὑφισιν ὑπομένει καὶ οὐκ εὐθὺς εἰς τὸ πάντη
 διεστῶς ὑποβιβάζεται· τὸ δὲ γινόμενον ὑπὸ τοῦ ὄντως ὄντος τοῦ ἀθυ-
 πώστατου προσεχῶς, μὴ ὄν αὐτὸ ἀθυπόστατον, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ ἀθυπόστατου
 παραγόμενον (διὸ καὶ γινόμενόν ἐστι καὶ οὐκ ὄν) οὔτε ἅμα ὅλον τὸ εἶναι
 ὑπὸ τοῦ αἰτίου καταδέχεται (οὐ γὰρ ἂν ἦν ἔτι γινόμενον ἀλλ' ὄν) οὔτε 45
 15 παύεται δεχόμενον διὰ τε τὴν αὐτοῦ φύσιν, ὅτι μετὰ τὸ ὄν αἰεὶ τὸ γινο-
 μενον αἰεὶ τὴν ὑπόστασιν ἔχει πρὸ τοῦ ποτὲ γινομένου, καὶ διὰ τὸ παράγον
 αἰεὶ κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ ὡσαύτως ἐνεργῶν εἰς τὸ παραγόμενον. ὥστε πεπε-
 ρασμένον δέχεται τὸ εἶναι, αἰεὶ δὲ δέχεται· καὶ διὰ τοῦτο ἀνέκλειπτός ἐστιν
 ἢ τε τοῦ ὄντως ὄντος μετὰδοσις καὶ ἢ τοῦ προσεχῶς ὑπ' αὐτοῦ γινομένου
 20 μετὰλήψις· καὶ τὸ οὕτως ἄπειρον ὡς ἐπ' ἄπειρον τοῦτό ἐστι. καὶ ταῦτα
 δι' ὀλίγων ῥημάτων ἐσήμανεν ὁ Πλάτων τὸν δημιουργὸν ἐν Τιμαίῳ παρα-
 γαγὸν πρὸς τοὺς οὐρανίους θεοὺς δημιουργοῦντα καὶ λέγοντα· “θεοὶ θεῶν, 50
 ὦν ἐγὼ δημιουργὸς πατήρ τε ἔργων, ἄλλατα ἐμοῦ γε ἐθέλοντος, τὸ μὲν οὖν
 δὴ θεῶν πᾶν λυτόν, τό γε μὴν καλῶς ἄρμωσθῆν καὶ ἔχον εὖ λύειν ἐθέλειν
 25 κακοῦ. δι' αὐτὸ καὶ ἐπέειπερ γενένησθε. ἀθάνατοι μὲν οὐκ ἐστὲ τὸ πάμπαν,
 οὐ τι μὲν δὴ λυθήσεσθῆ γε οὐδὲ τεύξεσθε θανάτου μοίρας, τῆς ἐμῆς βου-
 λήσεως μείζονος ἔτι δεσμοῦ καὶ κυριωτέρου λαχόντες ἐκείνων, οἷς ὅτι ἐθέ-
 νεσθε ξυνεδεῖσθε.” λέγει δὲ ταῦτα, μᾶλλον δὲ πληροῖ δημιουργικῶν νοή- 315^a
 30 σεων τὰς δυναμένας οὐσίας ἐν τῷ κόσμῳ νοεῖν τὴν ἐν τῷ πατρὶ τῶν
 ὄλων προὔπαρχουσαν διακόσμησιν· αὐταὶ δὲ εἰσι προσεχῶς μὲν ἐνιαῖαι
 καὶ νοεραὶ, ἤδη δὲ καὶ αἰ τούτων τῶν νόων ἐξηρητημένοι ψυχαὶ κατὰ τὴν
 μίαν παντὸς τοῦ ἀσωμάτου συνάρτησιν καθ' ἕκαστον θεόν. πρὸς τούτους
 οὖν λέγει “θεοὶ θεῶν”. καὶ ὁ μὲν λόγος ποιήσις ἐστὶ δημιουργικῆ, θεοὺς
 δὲ ποιεῖ θεῶν τοὺς ἀσωμάτους τῶν σωματικῶν, ὅτι προφανέστερον μὲν 5
 35 θεοὶ καλοῦνται τὰ τῶν οὐρανίων θεῶν περιπολοῦντα ἀγάλματα διὰ τὴν
 ὀξεῖαν κίνησιν θεοὶ κληθέντες. θεῶν δὲ τούτων θεοὶ οἱ τὰς ἀρχικὰς αὐ-

5 ἐτέρωθεν A: corr. A¹ 7 ὑφίσταται προσεχῶς a 11 διεστῶς A 12 ὑπὸ a:
 ἀπὸ A 22 δημιουργοῦντα a: δημιουργοῦντα A¹: γοροῦντα superser., expunctis sur-
 γοῦντα A² λέγοντα] Tim. p. 41 AB cf. f. 321^r10 et Rawack de Platonis Timaeo
 (Berolini 1888) p. 16 sq. 23 post ἔργων vulgarem lectionem αὐτὸ ἐμοῦ γενόμενα suppl.
 aA²: om. interpolata A¹ cf. Rawack l. c. p. 20 24 δὴ A: om. a cf. Rawack l. c.
 p. 57 25 post ἐστὲ habet οὐδ' ἄλλοι Plato cf. Rawack l. c. p. 58 33 δημιου-
 ρική aA²: δημιουργή A¹

τῶν αἰτίας ἀσωμάτως καὶ νοεῶς προβαλλόμενοι. πᾶς γὰρ θεὸς ἀρχὴ 315⁺
 τινός ἐστι θεότητος· θεῶν δὲ τῶν αἰσθητῶν δημιουργὸς εἶναι φησι καὶ
 πατὴρ τῶν ἐν αὐτοῖς ἔργων· δημιουργεῖται γὰρ καὶ δι' ἐργασίας ἀποτελεῖ-
 ται τὸ σωματικὸν πᾶν. λέγει δὲ τὸ "δεθὲν πᾶν" τὸ σωματικὸν ὡς ὄρα-
 5 τὸν καὶ ἀπτὸν ὑπάρχον καὶ διὰ τοῦτο ἐκ πυρὸς καὶ γῆς καὶ τῶν μεταξὺ 10
 στοιχείων συγκείμενον καὶ δεδεμένον τῷ τῆς ἀναλογίας δεσμῷ· τοῦτον γὰρ
 αὐτὸς ἄριστον δεσμὸν εἶπεν τῆς τῶν σωμάτων συνθέσεως. λυτὸν δὲ πως
 πᾶν τὸ δεθὲν, ἢ ὅτι λύσις μὲν τῶν συγκειμένων ἢ τῶν ἀπλῶν διάκρισις,
 ἣτις ἐν τῷ δημιουργῷ μόνῳ προὔπαρχει κατὰ τὴν ἐν αὐτῷ τῶν ἀπλῶν
 10 στοιχείων αἰτιώδη περιοχὴν· διὸ καὶ αὐτῷ μόνῳ τῷ δημιουργῷ φησιν
 αὐτὰ λυτὰ εἶναι. εἰ γὰρ τὰ τῶν οὐρανίων ἐν ταῖς νοεροῖς στοιχεῖα ἦνω-
 ται μὲν διὰ τὴν νοητὴν ἔνωσιν, διακέκριται δὲ διὰ τὴν νοεράν καθαρότητα, 15
 ἀλλαχοῦ δὲ οὐδαμοῦ διακέκριται, εἰκότως ἐν αὐτῷ τὸν λόγον τῆς λύσεως,
 τουτέστι τῆς διακρίσεως, προὔπαρχειν φησί, μὴ μέντοι λύεσθαι καλῶς ἡρ-
 15 μωσμένα· ἡρμόσθη γὰρ κατὰ τὴν ἐν τῷ δημιουργῷ τοῦ κοσμικοῦ παρα-
 θέϊματος ἁρμονίαν. ὑμεῖς οὖν, φησί, "ἐπιείπερ γεγένησθε", τουτέστι
 ἐπειδὴ τὴν σωματικὴν ιδιότητα προσβάλεσθε σύνθετόν τε οὖσαν καὶ μὴ
 αὐθυπόστατον μηδὲ ἐν τῷ ὄντως ὄντι μείνασαν, ἀλλ' ἐν τῷ γίνεσθαι τὸ
 εἶναι ἔχουσαν, "ἀθάνατοι μὲν οὐκ ἐστὲ τὸ πάμπαν". οὐ γὰρ ἔξετε τὴν 20
 20 ἅμα ὅλην οὖσαν ἀθανασίαν· τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ "οὐκ ἐστὲ", ἀλλὰ γινο-
 μένην καὶ ἐπισκευαστὴν αὐτὴν ἔξετε. καὶ οὐ "λυθῆσεσθε", κἄν σύνθετον
 ἔχητε φύσιν διὰ τὸ κατὰ τὴν ἔνωσιν τῆς νοεῆς ἀγαθότητος προσεχῶς
 ὑποστῆναι· οὐ γὰρ ἄλλως ἔχοντες κατὰ φύσιν ἐπέισακτον τὴν ἔνωσιν ὑπε-
 δέξαντο. ἀλλ' ἢ πρώτη σύνθεσις, κἄν ἀπλῶν ἢ σύνθετος, ἀλλ' ὑπὸ τῆς
 25 νοεῆς ἐνώσεως προσεχῶς μετὰ τῶν ἀπλῶν οὐ διακεκριμένων πρότερον
 ὑποστᾶσα ἄλυτος ἐστι. καὶ οὕτως οὕτε ἀθάνατοι πάμπαν εἰσὶν οὕτε θά- 25
 νάτου μοίρας μεταλαγχάνουσι γινόμενην ἐπ' ἄπειρον τὴν ἀθανασίαν κατα-
 δεχόμενοι. καὶ οὕτω μὲν ὁ Πλάτων ἀπὸ τῆς τῶν οὐσιῶν διαφορᾶς τό-
 τε προσεχῆς αἴτιον τῶν οὐρανίων ἐξέφευγε καὶ τὴν αὐτῶν τῶν οὐρανίων
 30 ιδιότητα.

Ὁ δὲ Ἀριστοτέλης φυσικώτερον ἀπὸ τῆς κινήσεως ἀρχόμενος πρῶτον
 ἔδειξεν, ὅτι ἀνάγκη κίνησιν αἰδίου εἶναι, καὶ τὸ κινούμενον ἔτι μᾶλλον,
 εἴπερ ἐν τῷ κινουμένῳ ἢ κίνησις, καὶ ὅτι τὸ κινούμενον ὑπὸ τινος πάντως
 κινεῖται, καὶ ὅτι τὸ μὲν πρῶτως κινεῖ τὴν αἰδίου κίνησιν ἀνάγκη εἶναι 30
 35 καὶ ἀπειροδύναμον καὶ ἀμερές, τὸ δὲ πρῶτως ὑπὸ τοῦτου τὴν αἰδίου κίνη-
 σιν κινούμενον μίαν οὖσαν καὶ συνεχῆ τὸ κυκλοφορητικὸν εἶναι ὅμα.
 τοῦτο δὲ καὶ δι' ἑαυτὸ τὴν αἰδίου κινεῖσθαι κίνησιν μίαν τε καὶ συνεχῆ
 τοῦτο μόνον κινούμενον, καὶ ἀεὶ ἐν τέλει περιφορᾶς ἅμα καὶ ἐν ἀρχῇ
 εἶναι· πᾶν γὰρ μόριον τῆς κυκλοφορίας τέλος μὲν ἐστὶ τῆς προγενομένης
 40 περιφορᾶς, ἀρχὴ δὲ τῆς ἐσομένης. ὅπου δὲ πᾶν τὸ λαμβανόμενον τέλος

1 προβαλλόμενοι a

5 καὶ (ante διὰ) A: τὸ a

33 πάντως a: παντός A

38 περιφορᾶ a

ἐστὶ καὶ ἀρχή, ἀνέκλειπτον ἀνάγκη τὸ τοιοῦτον εἶναι κατὰ τὴν αὐτοῦ φύ- 315^r
 σιν, ὥσπερ καὶ τὸ προσεχῶς ὑπὸ τοῦ ἀεὶ κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ ὡσαύτως
 ἔχοντος κινούμενον αἰδιον ἀνάγκη τῇ ἑαυτοῦ φύσει εἶναι κατὰ τὸν Πλά-
 τωνα. πεπερασμένον δὲ ὄν τὸ αἰδιῶς κινούμενον καὶ οὐκ αὐτοκίνητον,
 5 ἀλλ' ἐτέρωθεν ἔχον τὴν κίνησιν καὶ κατὰ Πλάτωνα τὸ εἶναι καὶ διὰ τοῦτο
 γενητὸν ὄν καὶ ἑτεροκίνητον, οὐ δύναται ἅμα ὅλην οὔτε τὴν τοῦ κινεῖν
 οὔτε τὴν τοῦ κινεῖσθαι δύναμιν καταθέξασθαι. ἡ γὰρ κίνησις ἐν τῷ γίνε-
 σθαι τὸ εἶναι ἔχει ὥσπερ ἡ ἡμέρα, καὶ οὐκ ἔστιν ἅμα ὅλη, εἰ οὖν καὶ
 αἰδιον καὶ ἄπειρον κινεῖται κίνησιν καὶ οὐχ ἅμα ὅλην, ὁῦλον ὅτι γινόμενον 40
 10 ἔξει τὸ αἰδιόν τε καὶ ἄπειρον ἀεὶ μὲν κινούμενον διὰ τε τὴν [τοῦ] αὐτοῦ
 φύσιν καὶ διὰ τὴν τοῦ κινουόντος ἀκίνητον ἐνέργειαν, οὐχ ἅμα δὲ τὸ ἀεὶ
 ἔχον διὰ τὸ ἑτεροκίνητον εἶναι καὶ πεπερασμένον. καὶ τοῦτο ἐστὶ τὸ ἐπ'
 ἄπειρον κινεῖσθαι ἀεὶ μὲν ἐν τέλει τῆς λαμβανομένης κινήσεως οὔσης, ἀνεκ-
 λείπτως δὲ ἐτέρας τὴν ἐτέραν διαδεχομένης. ὥσπερ οὖν ὁ Πλάτων τὴν
 15 ἐπ' ἄπειρον τοῦ γενητοῦ γένεσιν λυτὴν τε καὶ μὴ πάμπαν ἀθάνατον εἶπεν,
 καὶ αὐτὸν πάλιν ἄλυτον καὶ θανάτου μοίρας μὴ τυγχάνουσαν, οὕτως ὁ Ἄρι- 45
 στοτέλης τὴν ἐπ' ἄπειρον κίνησιν πεπερασμένην τε τῇ δυνάμει καὶ αἰδιον
 ἀπεφάνετο τοῦ μὲν πέρατος τῷ οὐρανίῳ σώματι διὰ τὴν αὐτοῦ φύσιν
 ὑπάρχοντος σωματικῆν τε καὶ ἑτεροκίνητον οὔσαν καὶ πεπερασμένην, τοῦ
 20 δὲ ἀπείρου διὰ τε τὴν αὐτοῦ φύσιν προσεχῶς ὑπὸ τοῦ ἀκινήτου καὶ ἀεὶ
 κατὰ τὰ αὐτὰ ἔχοντος ὑποστᾶσαν καὶ κυκλοφορητικὴν οὔσαν καὶ διὰ τὴν
 τοῦ παράγοντος αὐτὸ καὶ κινουόντος ἀκινήσιαν· ὥστε κατ' ἄμφω τοὺς φιλο-
 σόφους ὁ οὐρανὸς καὶ διὰ τὴν αὐτοῦ φύσιν καὶ διὰ τὸ παράγον καὶ κινουόν 50
 αἴτιον αἰδιῶς τε καὶ ἀεικίνητός ἐστι.

25 Ζητήσοι δὲ ἂν οἶμαι πᾶς ὁ μὴ παρέργως τῶν Ἀριστοτέλους λόγων
 ἀκούων περὶ τοῦ πρώτως κινουόντος, πότερον ἐγγρόνως κινεῖ ἢ ἀχρόνως.
 εἰ μὲν γὰρ ἐγγρόνως. πρῶτον μὲν πῶς αὐτός ὁ Ἀριστοτέλης περὶ τοῦ
 ἀπειροδυνάμου λέγων χρόνον γε, φησὶν, οὐκ ἐνδέχεται εἶναι οὐδένα,
 καθ' ὃν κινεῖ; ἔπειτα εἰ ἀκινήτῳ ἐστὶ καὶ κατὰ πᾶσαν μεταβολὴν ἀμ-
 30 τάβλητον τὸ πρώτως κινουόν οὐ κατ' οὐσίαν | μόνον, ἀλλὰ καὶ κατὰ δύ- 315^v
 ναμιν καὶ κατ' ἐνέργειαν, πῶς ὁ χρόνος μέτρον κινήσεως ὄν τὰς ἀκινήτους
 ἐνεργείας μετρήσει τοῦ πρώτως κινουόντος; εἰ δὲ μὴ ἐν χρόνῳ κινεῖ, πῶς
 ἐν χρόνῳ κινεῖται τὸ πρώτως ὑπ' αὐτοῦ κινούμενον; πρὸς δὲ ῥητέον, ὅτι
 τῶν κινουόντων, ὅσα μὲν κινούμενα κινεῖ ὥσπερ τὰ σωματικῶς κινουόντα
 35 ὠθοῦντα καὶ ἔλκοντα καὶ ῥιπτοῦντα, ταῦτα ἐν χρόνῳ κινεῖ οὐ διὰ τὸ κιν-
 εῖν ἀπλῶς, ἀλλὰ διὰ τὸ κινεῖσθαι· κινήσεως γὰρ μέτρον ὁ χρόνος, ἡ δὲ 5
 κίνησις ἐν τῷ κινουμένῳ ἐστὶν καὶ οὐκ ἐν τῷ κινουόντι. τὸ δὲ πρώτως
 κινουόν ἀκίνητον ὄν (καὶ κατ' οὐσίαν) καὶ κατ' ἐνέργειαν ὡς ὑπὲρ πᾶσαν
 κίνησιν ἰδρυμένον καὶ ἀχρόνως ἔχει τὰς ἐνεργείας ὡς ὑπὲρ χρόνον οὔσας.
 40 καὶ παράγει τὴν κίνησιν ἀφ' ἑαυτοῦ ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ κινουμένῳ. εἰ γὰρ

10 αὐτοῦ a cf. v. 20: τοῦ αὐτοῦ Δ 12 ἑτερο///κίνητον Δ 16 ὁ om. a 32 κινεῖ
 om., sed suppl. Δ¹ 38 καὶ κατ' οὐσίαν a: om. Δ

μη̄ πρῶτον τῶν ὄντων ἐστὶ τὸ κινούμενον, διότι ὑπό τινος κινεῖται, ἀνάγκη 315^v
 τὴν κίνησιν ὑπὸ τοῦ ἀκινήτου ἐν τῷ κινουμένῳ ὑποστῆναι, καὶ τὸν χρόνον
 ὑπὸ τοῦ ἀχρόνου ἐν τῷ ἐγχρόνῳ κινουμένῳ. οὐ γὰρ τὸ κινεῖν, ἀλλὰ τὸ 10
 κινεῖσθαι ὑπὸ τοῦ χρόνου μετρεῖται, διότι ἡ κίνησις ἐν τῷ κινουμένῳ. ὡς
 5 δὲ ἡ τοῦ πρῶτως κινουμένου κίνησις ἀπειρος οὔσα τὸ ἀπειρον οὐχ ἅμα
 ὄλον ἔχει, ἀλλ' ἐπ' ἀπειρον γινόμενον, οὕτω καὶ ὁ χρόνος ὁ τῆς πρῶτης
 κινήσεως μετρητικὸς ἀπειρὸς ἐστὶν ὡς ἐπ' ἀπειρον προῖών. ἀλλ' ἐπανι-
 τέον λοιπόν, ὅθεν ἐξέβημεν, ἐπὶ τὰ συνεχῆ τῆς Ἀριστοτέλους λέξεως.

p. 266^b6 Οὐ τοίνυν οὐδὲ ἐν ἀπείρῳ πεπερασμένην ἔως τοῦ τὸ 15
 10 ὑπερβάλλον παντὸς ὠρισμένου.

Τοῖς προκειμένοις ἀναγκαίως δεῖξας, ὅτι οὐδὲν μέγεθος πεπερασμένον
 ἀπειρον ἔχει δύναμιν, ἵνα διὰ τούτου δειχθῆ τὸ πρῶτως κινοῦν ἀπειρο- 25
 δύναμον μη̄ ὄν μέγεθος πεπερασμένον, εἰ δὲ τὸ ἀπειρον μέγεθος μηδὲ
 ἔστιν ὄλως ἐν τοῖς οὔσι, δῆλον ὅτι σαφῶς ἀποδεδεικται, ὅτι τὸ πρῶτως
 15 κινοῦν ἀμερές ἐστὶ καὶ ἀμέγεθες, διὰ τοῦτο μὲν οὖν ἀναγκαίως, ὡς εἶπον,
 ἔδειξεν, ὅτι οὐδὲν μέγεθος πεπερασμένον ἀπειρον ἔχει δύναμιν. νῦν δὲ
 προτίθεται δεῖξαι, ὅτι οὐδὲ ἀπειρόν τι μέγεθος πεπερασμένην ἔχει δύνα-
 μιν, ἥπερ ἀναγκαῖον μὲν οὐκ ἔστι πρὸς τὰ προκειμένα (οὐδὲ γὰρ οὐδὲ
 ἔστιν ὄλως ἐνεργεῖα μέγεθος ἀπειρον), ὡς ἀντίστροφον δὲ καὶ συγγενὲς 30
 20 τῷ πρόποδοδεξιμένῳ, καὶ καθ' αὐτὸ θεωρίαν ἔχον ἀξίολογον ἀποδείξει
 καὶ τοῦτο προσέθετο. καὶ δείκνυσιν αὐτὸ τὴν μὲν ἀρχὴν διὰ βραχέων ῥη-
 μάτων τὴν ἀπόδειξιν ἐνδειξάμενος οὕτως. δόξας γὰρ ἐνίστασθαι πρὸς τὸ
 ἑαυτοῦ πρόβλημα τὸ λέγον ἐν ἀπείρῳ μεγέθει μη̄ εἶναι δύναμιν πε-
 περασμένην διὰ τοῦ καίτοι ἐνδέχεται ἐν ἐλάττονι μεγέθει πλείω
 25 δύναμιν ἐνεῖναι, ὡς ἐπὶ τῶν ἰῶν ὁρώμεν τῶν θηρίων καὶ τῶν σπερ-
 μάτων τῶν τε ζῳῶν καὶ τῶν φυτῶν· ἀπὸ γὰρ κεχραμίδος συκῆ τηλι- 35
 καύτη γίνεται διὰ τὴν ἐν τῷ βραχεῖ σώματι ἐνοῦσαν μεγάλην δύναμιν καὶ
 ἀπὸ βραχέος θοροῦ ἐλέφας καὶ τσαῦτα τῶν πολυτόκων ζῳῶν γεννήματα.
 εἰ οὖν τοῦτο ἀληθές, τί κωλύει καὶ τὸ τούτῳ ἀντίστροφον δοκοῦν ἀληθές
 30 εἶναι τὸ καὶ ἐν τῷ πάντων μεγίστῳ σώματι τῷ ἀπείρῳ πεπερασμένην
 ἐνεῖναι δύναμιν; ὅτι δὲ ὡς ἔνστασιν αὐτὴν κομίζει, δηλοῖ τὸ καίτοι προ-
 τεταγμένον ἐνστατικὸν ἐπίρρημα. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος· “χρησιμώτερον ἦν
 αὐτῷ, φησίν, ὡς πρὸς τὸ προκειμένον τὸ εἰπεῖν ‘καίτοι ἐνδέχεται ἐν με- 40
 ζῶνι μεγέθει ἐλάττονα δύναμιν εἶναι’· τοῦτο γὰρ μᾶλλον ἐνδείκνυται τὸ
 35 δύνασθαι καὶ ἐν ἀπείρῳ μεγέθει πεπερασμένην εἶναι. ὁ δὲ εἶπεν
 καίτοι ἐνδέχεται ἐν ἐλάττονι μεγέθει πλείω ἐνεῖναι διὰ τοῦ τοῦτο
 λαβεῖν ἅμα κακείνο ἐνδειξάμενος.” οὕτω μὲν ὁ Ἀλέξανδρος. μήποτε
 δὲ πρὸς τὸν λέγοντα, ὅτι ἐν ἀπείρῳ μεγέθει πεπερασμένην δύναμιν οὐκ

3 ἐγχρόνως A²: ἀχρόνως aA¹ 22 ἐδειξάμενος A: corr. A¹ γὰρ] cf. Index s. h. v.
 25 εἶναι Aristoteles cf. v. 36 et p. 1341,5 31 καίτοι a: καὶ (superscr. τὸ A¹) A 34 τὸ
 A: om. a 38 μεγέθει om. a

ἔστιν, ὁ μὲν οὕτως ἐνιστάμενος 'καίτοι ἐν μείζονι ἐνδέχεται ἐλάττωνα 315
 εἶναι' χωρὶς παραμυθίας λέγει τὸ αὐτό, ὁ δὲ λέγων καίτοι ἐνδέχεται 15
 ἐν ἐλάττωσι πλείω εἶναι ἀπὸ τοῦ ἀντικειμένου τὸ ἀντικείμενον εἰσάγει·
 ἀντίκειται γὰρ τῷ ἐν ἐλάττωσι πλείονι τὸ ἐν μείζονι ἔλαττον. ἴσως δὲ καὶ
 5 ἐναργέστερόν ἐστι τὸ ἐν ἐλάττωσι μεγέθει πλείω δύναμιν ἐνεῖναι ὡς
 ἐπὶ τῶν εἰρημένων· καὶ γὰρ ἀπιστεῖται, εἰ τοσοῦτον μέγεθος ἰοῦ τοσαύτην
 ἔχει δύναμιν εἰς τὸ διαρρήξαι· τὸ δὲ μείζονά τινα μεγέθη ἐλάττωνα δύ-
 ναμιν ἔχειν οὐχ οὕτω προφανές ἐστιν. ἀπὸ οὖν τοῦ ἐναργεστεροῦ τὸ
 ἦτον ἐναργέτερον ἠνάγκασε.

10 Καὶ ἡ μὲν ἔνστασις τοιαύτη· λύει δὲ αὐτὴν λέγων· ἀλλ' ἔτι μᾶλλον 50
 ἐν μείζονι πλείω. κἂν γὰρ ἐν ἐλάττωσι μεγέθει πλείων ἢ δύναμις, ἀλλ'
 ἐν τῷ μείζονι τοῦ ἐλάττωτος κατὰ τὸ αὐτὸ εἶδος ἔτι πλείων ἔσται ἡ δύ-
 ναμις. ἐὰν οὖν τὸ μέγεθος εἰς ἄπειρον ἐκταθῆ, καὶ ἡ δύναμις εἰς ἄπειρον
 ἐκταθῆσεται, εἴτε ἔλαττον ἦν τὸ ἐξ ἀρχῆς μέγεθος τῆς κατὰ τὴν δύναμιν
 15 ἀναλογίας, εἴτε μείζον· ἡ γὰρ ἐπ' ἄπειρον τοῦ μεγέθους πρόοδος καὶ τὴν
 δύναμιν μέχρι τοῦ ἀπείρου συνεφέκεται· οὐ γὰρ | αὐξεται μέγεθος ἀνευ 316
 δυνάμεως.

Οὕτως οὖν διὰ τοῦ λῶσαι τὴν ἔνστασιν ἀποδείξας. ὅτι οὐδὲ τὸ ἄπει-
 ρον μέγεθος πεπερασμένην ἔξει δύναμιν, τὸ αὐτὸ καὶ δι' ἐκτίσεως ἀπο-
 20 δεῖκνυσιν, ὡς εἴωθεν, καταγεωμετρεῖν καὶ αὐτὸς ὀρεγόμενος τὴν φύσιν.
 λαβὼν γὰρ ἄπειρόν τι μέγεθος τὸ ΑΒ πεπερασμένην ἔχον δύναμιν κατὰ
 τὴν ὑπόθεσιν καὶ ἀφελὼν ἀπ' αὐτοῦ τὸ ΒΓ, πεπερασμένην δηλονότι καὶ
 αὐτὸ δύναμιν ἔχον. εἴπερ καὶ ἡ ἄπειρος ἡ ΑΒ πεπερασμένην εἶχεν. λέγει 5
 ὅτι τὸ ΒΓ μέγεθος πεπερασμένον τῇ πεπερασμένῃ δυνάμει κινεῖται τὸ Δ
 25 πεπερασμένον ἐν χρόνῳ τῷ ΕΖ, ὠρισμένῳ δηλονότι. δεδεικται γὰρ, ὅτι
 οὐδὲν πεπερασμένον μέγεθος κινεῖ τι πεπερασμένον ἐν ἀπείρῳ χρόνῳ. ἂν
 οὖν ἀφελῶμεν ἀπὸ ἀπείρου τοῦ ΑΒ διπλασίον τοῦ ΒΓ τὸ ΑΓ τὸ διπλά-
 σιον μέγεθος διπλασίονα δύναμιν ἔχον ἐν ἡμίσει χρόνῳ τὸ Δ κινήσει τοῦ
 30 ἐν ᾧ ἐκίνοι τὸ ἡμισυ αὐτοῦ τὸ ΒΓ· ἐὰν δὲ πάλιν ἀπὸ τοῦ ΑΒ ἀπείρου 10
 μεγέθους διπλασίον τι τοῦ ΓΑ μεγέθους ἀφελῶμεν διπλασίαν ἔχον δύναμιν
 τῆς ἐν τῷ ΑΓ τῆς κινούσης τὸ Δ ἐν τῷ ΖΘ χρόνῳ, πάλιν ἡ ληφθεῖσα
 τὸ Δ ἐν ἡμίσει τοῦ ΖΘ χρόνου κινήσει. τοῦτο δὲ ποιοῦντων ἡμῶν,
 οὐδέποτε ἐπιλείψει οὔτε τὸ ΑΒ ἄπειρα τῷ πλήθει χορηγοῦν ἡμῖν εἰς
 35 τὴν ἀφαίρεσιν μεγέθη ἐν διπλασίᾳ ὄντα ἀεὶ δυνάμει τῶν προσηρημένων
 35 ἀπ' αὐτοῦ, οὐδὲ ὁ χρόνος ὁ λαμβανόμενος τοῦ ἡμίση ἔχειν ἐπιλείψει.
 εἰ οὖν μηδὲ ἡ δύναμις ἐπιλείπει, ἄπειρος ἂν εἴη καὶ αὐτὴ ὁμοίως τῷ
 μεγέθει· ἄπειρος γὰρ δύναμις ἐστὶν ἡ πάσης τῆς πεπερασμένης δυνάμεως 15
 ὑπερβάλλουσα. καθόλου γὰρ ἄπειρον τοῦτό ἐστιν, οὐ παντὸς τοῦ λαμβαν-
 ομένου ἀεὶ τί ἐστὶν ἔξω περιττεῦον καὶ ὑπερέχον τοῦ εἰλημμένου, ὅπερ
 40 καὶ ἐπὶ τῆς τοῦ ἀπείρου μεγέθους δυνάμεως ὁράται. δεῖξας δὲ ἀπὸ τῆς

4 πλείονι a: πλείον Α

8 ante οὖν litteram erasam habet Α

23 αὐτό// Α

24 πεπερασμένον μέγεθος a

ἐπ' ἄπειρον ἀξήσεως τοῦ ἀφαιρουμένου μεγέθους ἀπὸ τοῦ ἀπείρου, ὅτι 316^r
 ἄπειρός ἐστιν ἢ τοῦ ἀπείρου μεγέθους δύναμις ὡς πάσης τῆς πεπερασμέ-
 νης δυνάμεως ὑπερβάλλουσα, τὸ αὐτὸ δείκνυσι καὶ ἀπὸ τῆς τοῦ χρόνου 20
 ἐπ' ἄπειρον μειώσεως, ἣν καὶ διὰ τοῦτο παρέλαβεν εἰπὼν τοῦ χρόνου
 5 δὲ τοῦ δοθέντος ἀεὶ ἐλάττω λήψομαι. ὥσπερ δὲ ἀόριστον καὶ ἄπει-
 ρόν ἐστι μέγεθος, ἐν ᾧ δυνατὸν τοῦ προστεθέντος καὶ ὀρισθέντος ἀεὶ τὸ
 μείζον λαβεῖν, οὕτω καὶ ὁ χρόνος ἀόριστος καὶ ἐπ' ἄπειρον μειούμενος,
 ἐν ᾧ δυνατὸν τοῦ προστεθέντος ἀεὶ ἕλαττον λαβεῖν. εἰ οὖν δέδεικται, ὅτι
 ἢ πεπερασμένη δύναμις ἐν πεπερασμένῳ κινεῖ χρόνον, ὁ δὲ πεπερασμένος
 10 ὀρισμένος, καὶ ἢ ἐν τῷ ἀπείρῳ μεγέθει πεπερασμένη δύναμις, ὁπόση ἂν 25
 ἦ, μόνον δὲ πεπερασμένη, ἐν ὀρισμένῳ χρόνῳ κινήσει. εἰ γὰρ ἢ τοςήθε ἐν
 τινι ὀρισμένῳ χρόνῳ κινεῖ, καὶ ὁποσοῦν μείζων ταύτης ληφθῆ τις δύνα-
 μισ, ἐν ἐλάττονι μὲν, ἐν ὀρισμένῳ δὲ χρόνῳ καὶ αὐτὴ κινήσει. καὶ τὸν
 λόγον τῆς τοῦ χρόνου μειώσεως δηλῶν κατὰ τὴν ἀντιστροφὴν, φησί,
 15 τῆς ἀναλογίας. ὅσῳ γὰρ μείζων ἐστὶν ἢ δύναμις τῆς δυνάμεως, το-
 σούτῳ ἐλάττων ὁ χρόνος, ἐν ᾧ ἢ μείζων δύναμις κινεῖ, τοῦ χρόνου ἐν ᾧ
 κινεῖ ἢ ἐλάττων δύναμις. ἀντιστροφὴν οὖν ἀναλογίας εἶπεν, ὅτι ὡς ἢ 30
 μείζων δύναμις πρὸς τὴν ἐλάττονα, οὕτως ὁ ἐλάττων χρόνος πρὸς τὸν
 μείζονα. εἰ οὖν ὅσῳ ἐλλείπει ὁ χρόνος ἀεὶ, τσοσούτῳ καὶ ἢ δύναμις ἀεὶ
 20 ὑπερβάλλει, ὁ δὲ χρόνος, ἐν ᾧ ἢ τοῦ ἀπείρου μεγέθους δύναμις κινεῖ,
 ἐλλείπει παντὸς ὀρισμένου, καὶ ἢ δύναμις ἢ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ κινουσα
 ὑπερβάλλει πάσης ὀρισμένης δυνάμεως· ἀλλὰ μὴν ἢ ὑπερβάλλουσα δύνα-
 μισ πάσης ὀρισμένης δυνάμεως ἄπειρός ἐστιν, ὥσπερ καὶ πλῆθος καὶ μέ-
 γεθος τὸ ὑπερβάλλον παντὸς ὀρισμένου ἄπειρόν ἐστιν· ἢ ἄρα ἐν τῷ 35
 25 ἀπείρῳ μεγέθει δύναμις ἄπειρός ἐστι καὶ οὐ πεπερασμένη. οὕτως οὖν
 καὶ ἀπὸ τοῦ ἀπείρου μεγέθους συνήγαγεν, ὅτι ἢ ἐν αὐτῷ δύναμις ἄπειρός
 ἐστι, καὶ ἀπὸ τῆς τοῦ χρόνου, ἐν ᾧ κινεῖ, ἐπ' ἄπειρον ἐλαττώσεως. καὶ
 μίαν οὖν εἶναι καὶ δύο δυνατὸν ἀποδείξει ταῦτα τὰ συμπεράσματα, καὶ
 μᾶλλον δύο, εἴπερ ἐκάτερον ἰδίᾳ συνεπεράνατο· τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ μεγέθους,
 30 ὅτε ἔλεγεν ἄπειρος ἄρα ἢ δύναμις ἐσται. πάσης γὰρ πεπερασμέ-
 νης ὑπερβάλλει δυνάμεως, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ χρόνου πάλιν, ὅταν λέγῃ 40
 ἄπειρος δὲ πᾶσα δύναμις ὑπερβάλλουσα παντὸς ὀρισμένου
 ὥσπερ καὶ πλῆθος καὶ μέγεθος. εἰπὼν δὲ ἐν τῇ ἐκθέσει ἂν δὴ
 τῆς ΒΓ διπλασίαν λαμβάνω, ἐν ἡμίσει κινήσει χρόνον τοῦ ΕΖ,
 35 ἐπήγαγεν· ἔστω γὰρ αὕτη ἢ ἀναλογία. ὥστε τὰ ἀφαιρούμενα διπλάσια
 μεγέθη καὶ δυνάμιν διπλασίαν ἔχειν καὶ εἶναι ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ τὰ τε
 μεγέθη καὶ τὰς δυνάμεις· τούτου γὰρ ὑποτεθέντος εἰ τὸ ἡμισυ τοῦ μεγέ-
 θους ἐν τῷ ΕΖ χρόνῳ τὸ Δ κινήσει, τὸ διπλάσιον μέγεθος ἐν ἡμίσει
 τοῦ ΕΖ χρόνου κινήσει τὸ Δ, ὃν εἶπεν ΘΖ. καὶν δὲ μὴ διπλασίαν ἀναλο- 45

12 μείζω a itemque 15

21 ἢ alt. a: εἰ A

22 ὑπερβάλλει a: ὑπερβαλεῖ A

27 κινεῖ/// A

32 ὑπερβάλλουσα κτλ.] libere citari evincit lemma p. 1340,10

35 αὕτη

a: αὐτὴ A

γίαν ἔχη τὰ ἀπὸ τοῦ ἀπείρου ἀφαιρούμενα, ὥστε τὸ διπλάσιον μέγεθος 316^v
 εἶθις καὶ δύναμιν διπλασίαν ἔχειν, οὐδὲν ἢ δεῖξαι ἐμποδισθήσεται. ἂν
 γὰρ μὴ οὕτως ἔχη, οὐ πρὸς τὸ μέγεθος ἀφορῶντες κατὰ τοῦτο ἀφελούμεν
 τοῦ ἐπιθακότους ἀφηρῆσθαι διπλάσιον, ἀλλὰ πρὸς τὴν δύναμιν τὴν ἐν τῷ
 8 πρῶτῳ ἀφαιρέθηναι μεγέθει. ὥστε ἀφαιρέσθαι ἀπὸ τοῦ ἀπείρου μεγέ-
 θους μέγεθος διπλασίαν ἔχον δύναμιν τοῦ ΒΓ' μεγέθους, ὅποσον ἂν ᾖ τὸ 50
 μέγεθος τὸ ἀφαιρούμενον καὶ ὃν ἂν ἔχη λόγον πρὸς τὸ ΒΓ' μέγεθος.
 οὕτω γὰρ τῆς ἀφαιρέσεως γινομένης τὸ Δ ἐν ἡμίσει ἀεὶ χρόνον κινήσεται
 ὑπὸ τοῦ ὕστερον ἀφαιρεθέντος ἢ ἐκινεῖτο ὑπὸ τοῦ πρὸ αὐτοῦ τῷ τὴν δύ-
 10 ναμιν διπλασίαν ἀφηρῆσθαι. ὅτι γὰρ ἡ μεῖζων δύναμις τὸ αὐτὸ ἐν ἐλάτ-
 τῳ κινεῖ χρόνον, κατὰ τὴν ἀντιστροφὴν τῆς ἀναλογίας, ὡς εἶπεν,
 δέδεικται καὶ ὠμολόγηται. |

p. 266b20 Ἔστι δὲ καὶ ὧδε δεῖξαι τοῦτο ἕως τοῦ ἐκ τῶνδε δῆλον. 316^v

Καὶ ἄλλην τοῦ αὐτοῦ ἀπόδειξιν τοῦ μὴ εἶναι ἐν ἀπείρῳ μεγέθει δύ-
 15 ναμιν πεπερασμένην παραδίδωσι, τὰ μὲν αὐτὸς σαφῶς εἰπὼν, τὰ δὲ ἡμῖν
 ἀναπληρῶσαι καταλιπὼν. ληΰόμεθα γὰρ. φησί. τινὰ δύναμιν ἁμο-
 γενῆ, τουτέστιν ὁμοειδῆ, οὕσαν τῇ πεπερασμένῃ δυνάμει τῇ ἐν τῷ
 ἀπείρῳ μεγέθει οὔσῃ, ἐν πεπερασμένῳ τινὶ σώματι οὕσαν, εἰ βα-
 20 ῥύτης ἢ ἐν τῷ ἀπείρῳ, καὶ ἐν τῷ πεπερασμένῳ τὴν αὐτὴν, εἰ κουφότης,
 ὁμοίως. ὁμοειδῆ δὲ λαμβάνει τὴν δύναμιν. καταμετρηθῆναι βουλούμενος
 τὴν ἐν τῷ ἀπείρῳ μεγέθει δύναμιν ὑπὸ τῆς ἐν τῷ πεπερασμένῳ· αἱ γὰρ 10
 ἀνομοειδεῖς οὐ καταμετροῦσιν ἀλλήλας. ὁμοειδῆς οὖν οὕσα ἢ ἐν τῷ πε-
 περασμένῳ μεγέθει· πεπερασμένη δύναμις καταμετρήσεται τὴν ἐν τῷ
 ἀπείρῳ πεπερασμένην, οὕτω μέντοι ὡς ἢ ἀπαρτίξιν ἢ μὴ ἀπαρτίξιν
 25 ἀλλὰ περιττεύειν τι κατὰ τὴν τελευταίαν ἐπιβολήν. εἰ δὲ τοῦτο, ἢ καὶ
 τὸ μέγεθος τὸ ἄπειρον καταμετρηθήσεται ὑπὸ τοῦ μεγέθους τοῦ ἐν τῷ ἦν
 ἢ δύναμις ἢ καταμετρήσασα τὴν ἐν τῷ ἀπείρῳ μεγέθει δύναμιν, καὶ οὐ-
 τως οὐκέτι ἄπειρον ἔσται τὸ μέγεθος, εἴπερ καταμετρεῖται· ἢ οὐ καταμε- 15
 τρηθήσεται ὅλον τῆς ἐν αὐτῷ δυνάμει καταμετρομένης, καὶ οὕτω τὸ
 30 καταλειπόμενον τοῦ ἀπείρου μεγέθους οὐχ ἔξει δύναμιν. ὥστε ἡ πεπερα-
 σμένη δύναμις οὐκ ἐν τῷ ἀπείρῳ ἂν εἶη μεγέθει. ἀλλ' ἐν τῷ πεπερα-
 σμένῳ τῷ σὺν τῇ δυνάμει καταμετρηθέντι. “γνωριμώτερον δὲ ἂν εἶη,
 φησὶν ὁ Ἀλέξανδρος, εἴ τις ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ἀπείρου μεγέθους ἀφελὼν τι
 35 τούτῳ καὶ τῇ ἐν αὐτῷ δυνάμει καταμετροίῃ τὴν τε δύναμιν τὴν ἐν τῷ
 ἀπείρῳ καὶ αὐτὸ τὸ ἄπειρον μέγεθος. οὕτω γὰρ οὐκέτι δεησόμεθα προση-
 θεῖναι, ὅτι ὁμογενῆ ἐχρήν λαμβάνειν τὴν δύναμιν. ἢ γὰρ ἐκ τῆς ἐν τῷ
 ἀπείρῳ μεγέθει ἀφαιρουμένης ὁμοειδῆς ἔσται τῇ ὅλῃ.” μήποτε δὲ ὁ Ἀριστο-
 τέλης τὴν πρὸ ταύτης ἀπόδειξιν κατὰ τὴν ἀπὸ τοῦ ἀπείρου ἀφαίρεσιν ποιη-

13 τῶνδε Α (ut Arist. II): τούτων (ex Ar. vulg.) a 14 Καὶ Α: om. a 16 ἢ τινα
 Arist. vulg. (praeter E'II) 36 ἔχρην ex γρη' ut videtur corr. A'

σάμενος ταύτην κατ' ἄλλον τρόπον προήγαγεν· συνεπεράνατο δὲ λοιπὸν τὰ 316^v.
προσεχῶς ἀποδειχθέντα, ὅτι οὔτε ἄπειρον εἶναι δύναμιν ἐν πεπερασμένῳ
μεγέθει δύνατον οὔτε πεπερασμένην ἐν ἀπείρῳ.

p. 266^b27 Περὶ δὲ τῶν φερομένων ἔχει καλῶς διαπορῆσαι ἕως 25
5 τοῦ καὶ τὴν κίνησιν. 35

Δείξας τὸ προσεχῶς αὐτῷ προτεθὲν περὶ τοῦ πρώτως κινουόντος τὴν
αἰτίον κίνησιν, ὅτι οὐ μόνον ἀκίνητον καὶ αἰδιόν ἐστιν, ἀλλὰ καὶ ἀμερὲς
καὶ ἀμέγεθες ἐκ τοῦ δεῖν, εἰ ἔχει μέγεθος, ἢ ἄπειρον αὐτὸ εἶναι ἢ πεπε-
ρασμένον, εἰ οὖν ἄπειρον μὲν μέγεθος οὐδὲ ἔστιν ὅλως κατ' ἐνέργειαν,
10 πεπερασμένον δὲ μέγεθος ἀδύνατον αὐτὸ εἶναι, διότι τὸ τὴν αἰδιόν κίνησιν
κινουὺν ἄπειρον ἔχει δύναμιν, ἄπειρον δὲ δύναμιν ἐν πεπερασμένῳ μεγέθει 40
ἀδύνατον εἶναι, πᾶς δὲ ὁ λόγος περὶ τοῦ πρώτως κινουόντος ἀξιώματος ἤρτηται
τοῦ λέγοντος, ὅτι πᾶν τὸ κινούμενον ὑπὸ τινος κινεῖται (εἰ γὰρ μὴ
τοῦτο προληφθεῖη, μηδὲ ἔστιν ἀνάγκη τὸ τὴν αἰδιόν κίνησιν κινούμενον
15 ὑπὸ τινος κινεῖσθαι, οὐδὲ τὰ περὶ τοῦ πρώτως κινουόντος ἀποδειχθέντα
χώραν ἔξει λοιπόν· εἰ γὰρ ἐστὶ τινα κινούμενα μηδενὸς κινουόντος, οὐκ
ἀνάγκη τὸ κινούμενον τὴν αἰδιόν κίνησιν ὑπὸ τινος κινεῖσθαι). βούλεται οὖν
πρὸ τοῦ τοῖς δεδειγμένοις ἐπαγαγεῖν τὸ προσήκον συμπέρασμα ἔνστασιν 45
τινα προβαλέσθαι φερομένην πρὸς τὸ ἀξιῶμα τὸ λέγον πᾶν τὸ κινούμενον
ὑπὸ τινος κινεῖσθαι καὶ τὴν τε ἀδοκίμως ἐπαγομένην λύσιν ἐκθέσθαι καὶ
20 αὐτὸς ἐπαγαγεῖν τὴν προσήκουσαν. καὶ ἡ μὲν ἔνστασις ἐστὶ τιαύτη· εἰ
πᾶν τὸ κινούμενον ὑπὸ τινος κινεῖται, πῶς τινα μὴ ἐν αὐτοῖς
ἔχοντα τὸ κινήτικόν· ἀλλ' ἔξωθεν κινήθέντα, μένει συνεχῶς κινούμενα καὶ
τοῦ κινήσαντος μηκέτι κινουόντος, ὡσπερ τὰ ῥιπτούμενα· τοῦ γὰρ ῥίψαντος
25 αὐτὰ μηκέτι κινουόντος ἐπὶ πολὺ μένει συνεχῶς ἐκεῖνα κινούμενα· δόξει γὰρ 50
ὑπὸ μηδενὸς κινεῖσθαι τότε καὶ ἀναιρεῖσθαι τὸ πᾶν τὸ κινούμενον ὑπὸ
τινος κινεῖσθαι. μὴ ἀπτομένου δὲ τοῦ κινήσαντος εἶπεν, ὡς μηκέτι
ἀπτομένου μηδὲ ἐπιμένοντος ἐν τῷ ἀπτεσθαι παρ' ὅλον τὸν τῆς κινήσεως
χρόνον. εἶτα μνημονεύει τῆς λύσεως, καθ' ἣν πειρῶνται λύειν τινὲς τὴν
30 ἀπορίαν ταύτην. λέγουσι γὰρ, ὅτι ὁ ῥίπτων ἅμα τῷ ῥιφθέντι καὶ ἄλλο τι
κινεῖ, τὸν ἀέρα, ὃς κινούμενος ὑπὸ τοῦ ῥίψαντος κινεῖ τὸ ῥιφθέν.
λέγει οὖν, ὅτι ὁμοίως τοῦ πρώτου καὶ | τοῦτο ἀδύνατον· μόνον γὰρ, ὅτι 317^r
τὸν ἀέρα ἀντὶ τοῦ ῥιφθέντος μετέλαβεν ὁ λόγος, ἐπεὶ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀέρος ὁ
αὐτὸς λόγος· εἰ γὰρ μηδὲ οὗτος ἐξ ἑαυτοῦ κινεῖται (τῶν γὰρ ἐμφύχων
35 ἴδιον τοῦτο). ἀλλ' ὑπὸ τοῦ ῥίψαντος, ἐχρηῖν εὐθὺς τῷ τὸν ῥίψαντα παύ-
σασθαι τοῦ κινεῖν καὶ τὸν ἀέρα παύσασθαι τοῦ κινεῖσθαι, καὶ ἅμα πάντα

1 ἄλλων a 4 ἔχει καλῶς A (ut EK Ar.): καλῶς ἔχει ex Ar. vulg. a
5 τὴν A: τὴν ὅλην ut Ar. a 9 μὲν A: om. a 12 ante ἀξιώματος add.
τοῦ a 13 et 22 κινεῖται ὑπὸ τινος Arist. 17 οὖν om. a 32 ὅτι om.,
sed suppl. A¹ 33 ἐπεὶ—λόγος (34) A Exc.: om. a 34 ἀψύχων, sed corr.
manu prima Exc.

καὶ κινεῖσθαι καὶ πεπαύσθαι τὰ κινούμενα, ὅταν τὸ πρῶτον κινῶν 317
παύσῃται τοῦ κινεῖν. ἄμα οὖν καὶ τὸ ριφιθὲν καὶ τὸν ἀέρα καὶ κινεῖσθαι
καὶ πεπαύσθαι τοῦ κινεῖσθαι, εἴπερ πρὸς ἀλλήλα λέγεται τὸ κινῶν καὶ τὸ 5
κινούμενον, κινεῖσθαι μὲν, ἕως ἄν κινή τὸ ρίπτον, πεπαύσθαι δέ, ὅταν
5 παύσῃται τὸ κινῶν. εἰ γὰρ μένει ὁ ἀήρ κινούμενος, συμβήσεται μὴ
ἀπτομένου μηδὲ κινῶντός τινος κινεῖσθαι, ὥστε κινηθήσεται μὲν ὁ
ἀήρ, ὑπ' οὐδενὸς δὲ κινηθήσεται. οὕτω δὲ πάλιν οὐ πᾶν τὸ κινούμενον
ὑπὸ τινος ἔσται κινούμενον.

Διάφορος δὲ ἡ γραφή φέρεται πῆ μὲν ἀλλὰ ἄμα πᾶν κεκινήσθαι
10 καὶ πεπαύσθαι, (πῆ δὲ ἀλλὰ ἄμα πάντα καὶ κινεῖσθαι καὶ πε-
παύσθαι)· καὶ ἴσως αὕτη ἀμείνων· τὸ γὰρ κεκινήσθαι τῆ πεπαύσθαι ταῦ- 10
τόν ἐστιν. εἰπὼν δέ, ὅτι πάντα ἄμα ἀνάγκη κινεῖσθαι καὶ πεπαύ-
σθαι, ὅταν τὸ πρῶτον κινῶν παύσῃται, ἐπήγαγε καὶ εἰ ποιεῖ
ὡσπερ ἡ λίθος, οἶον κινεῖν ὃ ἐκίνησε. κἂν γὰρ διὰ τοῦ μεταξὺ τι
15 κινή μὴ ἀπτόμενον τοῦ κινουμένου, ὡς ἡ μαγνητὶς λίθος τὸ δεύτερον σι-
δήριον κινεῖ μὴ ἀπτόμενη αὐτοῦ, ὅταν αὕτη μὲν ἐλκύσῃ τὸ προσεχές,
τοῦτο δὲ ἐλκύσῃ τὸ μεθ' ἑαυτοῦ· τότε γὰρ ποιεῖ ἡ λίθος τὸ σιδήριον, ὃ
ἐκίνησεν αὐτή, τοῦτο κινεῖν τὸ ἐφεξῆς διὰ τὸ μὴ μόνον κινεῖν τὸ προσε-
χές, ἀλλὰ καὶ δύναιμι αὐτῆ κινητικὴν ἐνδιδοῖναι, δι' ὃ οὐ μόνον κινεῖται 15
20 ἐκεῖνο, ἀλλὰ καὶ κινεῖ. κἂν οὕτως οὖν τι, φησί, κινή, ὡσπερ ἡ λίθος,
ἀνάγκη καὶ κινεῖσθαι ἄμα, ὅταν τὸ πρῶτως κινῶν κινή, καὶ πεπαύ-
σθαι τῆς κινήσεως, ὅταν τὸ πρῶτως κινῶν παύσῃται τοῦ κινεῖν. καὶ
λαβὼν τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῆς λίθου κατὰ τὴν αὐτὴν ἔφοδον λύει τὴν ἀπο-
ρίαν. ὡς γὰρ ἐπὶ τῆς λίθου οὔτε ὁ ἀήρ αἰτίος ἐστιν οὔτε παυσάμενον τοῦ
25 κινῶντος μένει τὸ κινούμενον, ἀλλ' ἡ κινητικὴ δύναμις διδομένη τῆ προσ-
εχεῖ κινεῖ τὸ κινούμενον, ἕως ἄν αὐτὴ ἐνεργῇ, οὕτω, φησὶν, ἀνάγκη καὶ 20
ἐπὶ τῶν ἄλλων λέγειν, ὅτι τὸ πρῶτως κινήσαν τὸ προσεχῶς ὑπ' αὐτοῦ
κινήθην ποιεῖ οἶόν τε κινεῖν ἢ τὸν ἀέρα τοιοῦτον ἢ τὸ ὕδωρ·
ταῦτα γὰρ ἐστὶ μάλιστα, δι' ὧν κινεῖται τὰ κινούμενα, ἃ δύνανται καὶ ταῦτα
30 κινεῖν. ἢ τι ἄλλο δὲ προσέθηκεν ἴσως διὰ τὴν λίθον καὶ τὸν σίδηρον ἢ
τὸ ἤλεκτρον καὶ τὸ ἄχρουν. καὶ τὸ ὅστον δὲ τοῦ ἰχθύος τοῦ ἱέρακος
λέγεται χρυσὸν ἔλκειν, καὶ ἴσως τῆ προσεχῶς ἐλκομένη τὴν αὐτὴν ἐνδι-
δοῖσι δύναιμι καὶ τοῦτο. εἴτε οὖν κατὰ ὧσιν κινεῖ τὰ κινούμενα ὡς τὰ 25
δι' ἀέρος ἢ ὕδατος κινούμενα, εἴτε κατὰ ὀγκὴν ὡς τὰ εἰρημένα, τὸ πρῶ-
35 τον κινῶν οἶον τὸ ριπτῶν, οὐ μόνον τὸ βέλος κινεῖ ἀλλὰ καὶ τὸν ἀέρα ἢ
τὸ ὕδωρ, δι' οὗ ἡ ρίψις γίνεται, καὶ οὐ μόνον κινεῖ ταῦτα, ἀλλὰ καὶ δύναι-
μι αὐτοῖς ἐνδιδοῖσι τοῦ κινεῖν, ὥστε μὴ μόνον κινεῖσθαι ἀλλὰ καὶ κινεῖν,

1 καὶ κινεῖσθαι Exc.: κενινήσθαι aA 2 καὶ κινεῖσθαι aA: κενινήσθαι Exc. 9. 10 πῆ
μὲν ἀλλὰ ἄμα πᾶν κεκινήσθαι καὶ πεπαύσθαι A, qui πῆ δὲ — πεπαύσθαι (10. 11), quae
supplevi, omittit: πῆ μὲν ἀλλὰ ἄμα πᾶν καὶ κινεῖσθαι καὶ πεπαύσθαι. πῆ δὲ ἀλλὰ ἄμα πᾶν
κεκινεῖσθαι (sic) καὶ πεπαύσθαι a 14 κινεῖν aA: κινεῖ, v superser. m. pr., Exc.: κινεῖ
Arist. 18 αὐτῆ A 19 αὐτῶι A Exc.: αὐτὸ a 22 κινῶν// A 32 τῆ
a Exc.: τὸ A

φύσιν ἔχοντα κινεῖν ἅμα καὶ κινεῖσθαι. τοῦτο μὲν δὴ, φησὶν, ἀνάγκη καὶ 317^α
 ἡμῖν λέγειν. τὸ γὰρ ἐξῆς τῆς λέξεως τῆς λεγούσης ἀνάγκη δὴ τοῦτο
 μὲν λέγειν τοιοῦτόν ἐστιν. ἀνάγκη οὖν, εἴ γε λόγῳ τὸ ἀπορηθὲν † ἀπο-
 διδῶσι πρὸς τοῦτο [τὸ] μὲν λέγειν, ὅτι οὐχ ἅμα παύσεται κινουῖν 30
 5 καὶ κινούμενον. τὸ γὰρ κινήθην, φησί, καὶ δύναμιν τοῦ κινεῖσθαι δια-
 δεξάμενον τῷ φύσιν ἔχειν τοιαύτην οὐχ ἅμα παύεται τοῦ κινεῖσθαι καὶ
 τοῦ κινεῖν, ὡς ἐπὶ τῆς λίθου τῆς Ἡρακλείας ἔστιν ὄραν· τὸ γὰρ ἐλκυσθὲν
 ὑπ' αὐτῆς σιδήριον ἀψάμενον αὐτῆς οὐ κινεῖται μὲν οὐκέτι, κινεῖ δὲ τὸ
 ἐφεξῆς· κινεῖται γάρ, ἕως ἂν κινή τὸ κινουῖν, παυσσαμένου δὲ τοῦ κινουόντος
 10 παύεται καὶ τὸ κινούμενον τοῦ κινεῖσθαι. οὕτω δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀέρος·
 οὐ γὰρ ἐπακολουθεῖ τῷ ῥιπτουμένῳ συγκινούμενος αὐτῷ, ἀλλὰ κινεῖ τὸν 35
 μετ' αὐτὸν ἅμα καὶ κινήτικόν αὐτὸν ποιῶν. καὶ γὰρ ἐπὶ τούτου ὁ αὐτὸς
 λόγος· οὐχ ὁμοίως δέ· αἰεὶ γὰρ ἢ δύναμις ἢ ἀπὸ τοῦ πρώτου κινήσαντος
 ἐνδιδομένη μειοῦται κατὰ τὴν διαδοχὴν καὶ τέλος φθιρίσεται, τοῦ τελευ-
 15 ταίου κινήθέντος μηκέτι καὶ κινήσει δυνήθέντος. διὸ πίπτει λοιπὸν τὸ
 ῥιφθὲν μηκέτι ἔχον, ὑπ' οὗ κινήθησεται. οὕτω δὲ καὶ τὰ ὑπὸ πυρὸς θερ-
 μανθέντα οὐ μόνον τὸ θερμαίνεσθαι ἔχει ὑπὸ τοῦ πυρός, ἀλλὰ καὶ τοῦ
 θερμαίνεσθαι δύναμιν ὑπ' αὐτοῦ καταδέχεται. καὶ μέχρι τινὸς τοῦτο προελ- 40
 θὲν μειούμενον τέλος παύεται, ὅταν, φησὶ, τὸ πρὸ τοῦ τελευταίου (τοῦτο
 20 γὰρ εἶπεν πρότερον) μηκέτι κινουῖν ἰσχύσῃ ποιῆσαι τὸ μεθ' ἑαυτό, ἀλλὰ
 μόνον κινούμενον· τούτου γὰρ μηκέτι κινουόντος οὐκέτι τὸ ἐφεξῆς κινήθη-
 σεται. ἅμα οὖν παύεται τὸ κινουῖν, ὅπερ ἦν πρὸ τοῦ ἐσχάτου, καὶ τὸ κι-
 νούμενον τὸ ἔσχατον. παυσσαμένου γὰρ τοῦ πρὸ αὐτοῦ τοῦ κινεῖν παύεται
 καὶ τὸ ἔσχατον τοῦ κινεῖσθαι, παυσσαμένου δὲ τοῦ κινουμένου καὶ ἡ κίνη-
 25 σις παύεται, εἴπερ ἐν τῷ κινουμένῳ ἡ κίνησις. καὶ ὁῦλον ὅτι ἅμα παύε-
 ται ἐν τοῖς ἐσχάτοις, ἐπεὶ εἶπεν πρότερον, ὅτι οὐχ ἅμα παύεται κινουῖν 45
 καὶ κινούμενον, ἐφ' ἑνὸς ἐσχάτου τῶν πρὸ τοῦ ἐσχάτου κινουμένου τοῦτο
 λέγων· τὸ γὰρ ἔσχατον κινούμενον οὐ κινεῖ.

Ζητεῖ δὲ ὁ Ἀλέξανδρος ἐν τούτοις καλῶς, πῶς οὐχὶ καὶ τούτων ῥη-
 30 θέντων μένει ἔτι ἡ αὐτὴ ἀπορία· ὁ γὰρ ἀπὸ τῆς δυνάμιν τοῦ κινεῖν
 λαβὼν παρὰ τοῦ τὸ βέλος ῥίψαντος ἦτοι κινούμενος κινεῖ ἢ οὐ· ἀλλὰ μὴ
 κινούμενος μὲν οὐκ ἂν κινήσει· τὰ γὰρ σωματικῶς κινουόμενα κινούμενα
 κινεῖ· εἰ δὲ κινούμενος κινεῖ, παύεται δὲ τοῦ κινεῖσθαι, ἅμα τῷ παύσασθαι
 κινουόμενα τὸν ῥιπτοῦντα τῷ πρὸς τι εἶναι τὸ κινουῖν καὶ τὸ κινούμενον ἅμα 50
 35 ἂν καὶ τοῦ κινεῖν παύοιτο. ἢ ἀκολουθεῖ τὸ εὐθύς τῷ παύσασθαι τὸν
 ῥιπτοῦντα τοῦ κινεῖν καὶ τὸ ῥιπτούμενον καταφέρεσθαι, ὅπερ οὐ φαίνεται
 γινόμενον. ταῦτα ζητήσας· “μήποτε, φησὶν, διὰ τοῦ λέγειν τὸν ἀέρα οὐ-

3. 4 corruptam lectionem repraesentavi codicis A: ἀποδιδῶσι πρὸς om. a τοῦτο τὸ
 μὲν A: τοῦτο a ὅτι a: ὅπως A παύεται Arist. 8 οὐ κινεῖται μὲν οὐκέτι
 A: οὐκέτι μὲν κινεῖται a Exc. 9 γὰρ A Exc.: δ' ἐκεῖνο a 15 κινήσει δυνήθέν-
 τος a: κινήθέντος A, sed corr. A': κινήσει κινήθέντος Exc.; cf. p. 1349, 11 sqq.
 18 ὑπὸ] an ἀπ' αὐτοῦ? sed cf. p. 1347, 4 (= 1348, 3) 20 πρότερον] Θ 5. 256·9 sqq.
 35 κινεῖν//// A

ναμίν τινα τοῦ κινεῖν παρὰ τοῦ τὴν ἀρχὴν κινήσαντος λαμβάνειν, ἐκείνο 317^v
 λέγει, ὅτι οἰκείαν δύναμιν ἔσχει παρὰ τοῦ κινήσαντος αὐτὴν λαβόν· εἰ δὲ
 οὐχ οἷόν τε κινεῖν μὴ κινούμενον, καὶ τοῦ κινεῖσθαι. ὡς τὴν ἀρχὴν μὲν
 καὶ τὸ ἐνδόσιμον καὶ τοῦ κινεῖσθαι | ὑπὸ τοῦ ῥιπτοῦντος εἰληφέναι 317^v
 5 ὥσπερ καὶ τοῦ κινεῖν, ἐσχηκέναι μέντοι παρ' ἐκείνου δύναμιν τοιαύτην,
 ὡς ἐξ αὐτοῦ κινούμενον κινεῖν δύνασθαι τρόπον τινα γινόμενον πρὸς ἄλλο
 αὐτοκίνητον τῇ τοιαύτης φύσεως εἶναι, ὡς παραδέχεται τὴν παρὰ τοῦ
 κινουμένου δύναμιν δι' εὐπάθειαν. τῆς μὲν οὖν ὑπὸ τοῦ ῥίψαντος κινήσεως
 10 παύεται τῇ ῥίψαντι συμπαύομενον, τῆς δὲ ἐξ ἑαυτοῦ ἦν κινεῖται τῇ μὴ
 ἄν ἄλλως κινῆσαι τὸ μετ' αὐτὸ, οὗ δύναμιν οἰκείαν ἔσχε λαβὸν αὐτὴν 5
 παρὰ τοῦ τὴν ἀρχὴν κινήσαντός τε καὶ ῥίψαντος, οὐκ εὐθὺς παύεται. διό
 οὐχ ἅμα τὸ ῥιπτούμενον συμπαύεται τῆς κινήσεως τῇ ῥιπτοῦντι τῇ τὰ δι'
 ὧν ῥιπτεῖται τὰ ῥιπτούμενα φύσεως ὄντα ἢ τῆς τοῦ κινεῖσθαι τε ἐξ ἑαυ-
 τῶν δύνασθαι καὶ κινεῖν τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ ἐνδόσιμον λαβόντα παρὰ τοῦ
 15 ῥίψαντος ἕκαστον αὐτῶν αὐτῇ τῇ δυνάμει τὸ μετ' αὐτὸ κινουὶν τοῦ κινεῖ-
 σθαι τὸ ῥιπτούμενον, ἐφ' ὅσον φέρεται, παρέχειν τὴν αἰτίαν. ὥσπερ γὰρ 10
 τὸ μεταβάλλον ἐξ ὕδατος, ἂν οὕτω τύχῃ, καὶ πῦρ γενόμενον θερμαίνει,
 θερμαίνει δὲ καὶ τὸ θερμανθὲν ὕδωρ καὶ ἔστιν ἀμφοτέροις μὲν τοῦ θερ-
 μαίνειν αἴτιον τὸ εἰς θερμὸν μεταβάλλον· ἀλλὰ τὸ μὲν πῦρ καίτοι τὴν
 20 αἰτίαν παρὰ τοῦ ποιήσαντος αὐτὸ ἔχον ὅμως, ἔστ' ἂν ἦ πῦρ, θερμαίνει.
 τὸ δὲ ὕδωρ οὐκέτι, ἕως ἂν ἦ ὕδωρ, θερμαίνει, ἀλλ' ἕως ἂν θερμὸν ἦ, ὅτι
 τὸ μὲν φύσει γέγονε τοιοῦτον, τὸ δὲ οὐ φύσει, ἀλλὰ πέπονθεν. οὕτως
 οὖν ἔχει καὶ ἐπὶ τῶν ὑπ' ἄλλου κινουμένων μὴ παρόντος ἔτι τοῦ κινή- 15
 σαντος αὐτὰ, ὅποια ἔστι τὰ τε κατὰ φύσιν κινούμενα καὶ τὰ ῥιπτούμενα·
 25 ἀμφοτέροις μὲν γὰρ αἴτιον τῆς κινήσεως τὸ ποιῆσαν αὐτὰ τοιαῦτα. ἀλλὰ
 τὰ μὲν κατὰ φύσιν κινούμενα τῇ τοιαῦτα γεγονέναι, ἔστ' ἂν ἦ, ὁμοίως
 κατὰ τὴν αὐτὴν κίνησιν ἔστι κινήτα, ὁ δὲ ἀπὸ ὁ ἐπὶ τῶν ῥιπτομένων
 τῇ μένων ἐπὶ τῆς οἰκείας φύσεως πεπονθέναι ὑπὸ τῆς τοῦ ῥιπτοῦντος
 βίας διὰ τὸ πρὸς τοῦτο εὐπαθές. ἕως οὖν τὸ πάθος σφίξει, καὶ ὁ κινεῖ- 20
 30 ται, κινήσεται ταύτην τὴν κίνησιν, οὐκ αἰεὶ· οὐ γὰρ κατὰ φύσιν ἐστὶν αὐτῇ
 ἢ τοιαύτη κίνησις. σαφῶς δέ, φησὶν, αὐτὸς περὶ τούτου λέγει ἐν τῷ τρίτῳ
 τῆς Περὶ οὐρανοῦ. φησὶ γὰρ τὰ μεταξὺ σώματα ἐπαμφοτερίζειν, τὸ ὕδωρ
 καὶ τὸν ἀέρα. ὁ δὲ ἀπὸ καὶ κουφότητος καὶ βαρυότητος μετέχων, ἐφ' ὃ
 35 ἐπὶ τοῦτο λοιπὸν φερόμενος, ἕως ἂν φυλάττῃ τὴν παρὰ τοῦ τὸ ἐνδόσιμον
 αὐτῇ τοῦ κινεῖν δύνασθαι δύναμιν παρασχόντος, κινεῖ καὶ φέρει καὶ
 τὸ ῥιφθὲν ὥσπερ ἐνδοθὲν αὐτῇ." ταῦτα πάντα σχεδὸν τι κατὰ τὴν τοῦ 25
 Ἀλεξάνδρου λέξιν ἀπεγραφάμεν διὰ τε τὸ τῆς ἀπορίας πραγματεῖαιδὲς

10 λαβὸν a 13 ὧν a: οὗ A τῆς τοῦ] fortasse τοιαύτης, ὥστε ut v. 7. structura
 tota impeditior ut solet esse Alexandri 18. 19 θερμαίνειν scripsi: θερμαίνει libri
 23 ἔτι a: ἐστὶ A 25 ποιῆσαν/// A 28 μένοντα a 29 ἕως (ἕως errore) a:
 ὡς A 31. 32 τρίτῳ τῆς Περὶ οὐρανοῦ] nisi fallor l' 2. 301^b22; cf. Δ 5. 312^a25
 33 βαρὸ///τητος A μετέχων a 37 ἐνδοθεν αὐτοῦτων sic A: ἐνεδόθη αὐτῇ a

καὶ τὸ τῆς λύσεως καινοπρεπές, ἧς τὸ κεφάλαιον δι' ὀλίγων ἐκείνων τῶν 317^v ῥημάτων παραδέδωκεν. “ὡς τὴν ἀρχὴν μὲν καὶ τὸ ἐνδόσιμον καὶ τοῦ κινεῖσθαι ὑπὸ τοῦ κινουῦντος εἰληφέναι ὡσπερ καὶ τοῦ κινεῖν, ἐσχηκέναι μὲν τοι δόναμιν παρ' ἐκείνου τοιαύτην, ὡς ἐξ αὐτοῦ κινουόμενον κινεῖν δόνασθαι τρόπον τινα γινόμενον πρὸς ὀλίγον αὐτοκίνητον”.

Καὶ τάχα μὲν ἂν τις καὶ ἀπὸ τῶν ὑπὸ τοῦ Ἀριστοτέλους προσεχῶς 30 ῥηθέντων ἀπορήσειεν, πῶς εἶπεν ἀλλ' οὐχ ἅμα παύεται κινουῦν καὶ κινούμενον. ἀλλὰ κινούμενον μὲν, ὅταν ὁ κινῶν παύσῃται κινῶν, κινουῦν δὲ ἔτι ἐστίν. εἰ γὰρ ἐξ ἑαυτοῦ κινούμενον κινεῖ καὶ οὐ
10 δυνατὸν αὐτὸ σωματικῶς κινουῦν μὴ καὶ κινεῖσθαι, πῶς παυσάμενον τοῦ κινεῖσθαι κινουῦν ἔτι ἐστίν; ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἴσως ἀπὸ τῶν ὑπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου ῥηθέντων λύειν δυνατόν. “ὁ γὰρ ἀήρ, φησί, κινεῖται καὶ ὑπὸ τοῦ
ρίπτοῦντος καὶ ὑφ' ἑαυτοῦ. καὶ ὑπὸ μὲν τοῦ ρίψαντος κινούμενος καὶ
εὐθὺς παύεται. ὅταν παύσῃται τὸ κινουῦν, κατὰ δὲ τὴν ἐξ ἑαυτοῦ κίνησιν 35
οὐκ εὐθὺς παύεται μετὰ τὸ παύσασθαι τὸ ρίψαν.” ἀλλ' ἀπὸ τῶν περὶ
τοῦ αὐτοκινήτου ῥηθέντων πρότερον ὑπὸ τοῦ Ἀριστοτέλους, ἀπορήσοι ἂν
τις. εἰ γὰρ ὑφ' ἑαυτοῦ κινεῖσθαι τὸν ἀέρα τίθεμεν, ἵνα λύσωμεν τὴν
ἀπορίαν, οὔτε δὲ ὄλον ὑφ' ὄλου ἑαυτοῦ κινεῖσθαι τὸ αὐτοκίνητον δυνατόν,
ὡς δέδεικται πρότερον, οὔτε ὄλον ὑπὸ μέρους οὔτε μέρος ὑφ' ὄλου, ἀνάγκη
20 καὶ ἐν τῷ ἀέρι, εἴπερ αὐτοκίνητος ἐγένετο, μέρος μὲν τι κινεῖν, μέρος δὲ
τι κινεῖσθαι, ὡς ἐπὶ τῶν ζώων κινεῖ μὲν ἡ ψυχὴ, κινεῖται δὲ τὸ σῶμα. 40
τί οὖν ἐν τῷ ἀέρι τὸ κινουῦν καὶ τί τὸ κινούμενον; εἰ γὰρ λέγοι τις κινεῖν
μὲν τὴν φύσιν, κινεῖσθαι δὲ τὸ σῶμα, ὑπομνησθῆναι δεῖ τῶν ὑπὸ τοῦ
Ἀριστοτέλους περὶ τῶν τεττάρων στοιχείων ῥηθέντων ἐν τούτῳ τῷ βιβλίῳ
25 ὅτι “οὐδὲν τούτων κινεῖ ἑαυτό, ἀλλὰ κινήσεως ἀρχὴν ἔχει, οὐ τοῦ κινεῖν
οὐδὲ τοῦ ποιεῖν, ἀλλὰ τοῦ πάσχειν”. μήποτε οὖν καλῶς ὁ Ἀλέξανδρος,
οὐχ ἀπλῶς αὐτοκίνητον, ἀλλὰ “τρόπον τινα αὐτοκίνητον” γίνεσθαι τὸν
ἀέρα, ὑπὸ τοῦ πρώτου κινουῦντος εἶπεν ὡς τῆς ἐνδοδομένης ἐν αὐτῷ
κινήσεως ὑπὸ τοῦ κινουῦντος ἐνεργοῦ μὲν οὔσης καὶ μετὰ τὸ παύσασθαι 45
τὸ κινουῦν, ἀλλ' οὐχ ὡς ἄλλο μὲν τὸ κινουῦν ἴσχυοντος τοῦ ἀέρος ἢ τοῦ
ὕδατος, ἄλλο δὲ τὸ κινούμενον, ὡς τὰ κυρίως αὐτοκίνητα. ἐπὶ γὰρ
τούτων τὸ κινουῦν οἶον ἢ ψυχὴ ἀκίνητον ὄν καθ' αὐτὸ κινεῖ, κὰν κατὰ
συμβεβηκὸς κινῆται, ὁ δὲ προσεχῶς κινήθεις ὑπὸ τοῦ ρίπτοῦντος ἀήρ ὄλος
κινεῖται καὶ τῷ κινεῖσθαι αὐτὸς κινεῖ τὸν ἐφεξῆς ὠθισμῶ τινι χρώμενος,
35 ἢ τὸ πρῶτον κινήσαν ἐπ' αὐτοῦ ἐχρήσατο. ἀλλ' οὐκ ἀκινήτω τινὶ κινεῖ,
ὡς ἢ τοῦ ρίψαντος ψυχὴ ἐκίνησε τὸ σῶμα, ἀλλ' ὡς τὸ τοῦ ρίψαντος 50
σῶμα τῇ ἑαυτοῦ κινήσει τὸν ἀέρα ἐκίνησεν, οὕτως καὶ ὁ ἀήρ ἐμμεϊνάσης
αὐτῷ τῆς κινήσεως τὸν μεθ' ἑαυτὸν ἀέρα καὶ ἐκείνος τὸν ἐφεξῆς, ἕως τῇ

2 ῥημάτων] cf. p. 1347, 3 sqq.

7 ἀπορήσειεν a: ἀπορήσει A: fortasse ἀπορήσοι ut

v. 16

8 μὲν ἅμα Aristoteles

10 καὶ om. a

12 τοῦ] τῶν a

13 καὶ

(post κινούμενος) om. aA: add. A¹16 πρότερον] Θ 5. 257^b28 sqq.

17 τὸν] τοῦ a

24 βιβλίῳ] Θ 4. 255^b29 cf. supra p. 287, 32. 1149, 28

26 Ἀλέξανδρος] cf. v. 5

33 κινήθεις ex κινεῖς corr. A¹

ἐπὶ πλῆθον ἀποδοῖσι κατ' ὀλίγον ἢ κινήσει ἐλευθερία. ὅτι δὲ ἐργάζεσθαι κίνη- 317^α
 σις ἐπὶ χρόνον τινα καὶ παυσαμένου τοῦ κινουόντος, ὅταν ἦ τε δύναμις ἢ
 κινήσασα ἀξιόλογος ἢ καὶ τὸ κινήθην ἐπιτήθειον, δηλοῦσι καὶ οἱ στρόμ-
 βοι οἱ ἐπὶ πολὺ περιφερόμενοι μετὰ τὴν ἀπὸ τοῦ κινήσαντος περιστροφῆν
 α καὶ τὰ πληττόμενα χαλκία καὶ ἐπὶ πολὺ | ἡγχόντα διὰ τὸ μείναι κι- 318^α
 νούμενα καὶ τὸν ἀέρα κινουόντα. ἀρχὴν γὰρ ταῦτα κινήσεως ἀπὸ τοῦ κι-
 νουόντος λαβόντα διὰ τὴν πρὸς τὸ κινεῖσθαι εὐφροίαν ἐπιμένει κινούμενα καὶ
 ἀποστάντος τοῦ κινουόντος. καὶ τοῦτο ἐστὶν ὅπερ ὁ Ἀλέξανδρος εἶπεν τὸ
 'πρὸς ὀλίγον τρόπον τινα αὐτοκίνητα γίνεσθαι' ὡς ἐπιμένοντος ἐν τῷ κι-
 10 νεῖσθαι τοῦ κινουμένου καὶ τῷ κινεῖσθαι τὸ ἐφεξῆς κινουόντος.

Ἄλλὰ πῶς ὁ Ἀριστοτέλης εἶπεν, ὅτι [δὲ] οὐχ ἅμα παύεται κινουῶν 5
 καὶ κινούμενον. ἀλλὰ κινούμενον μὲν ἅμα ὅταν ὁ κινῶν παύση-
 ται, κινουῶν δὲ ἔτι ἐστίν; ἢ ἐπειδὴ τὸ κινουῶν καὶ τὸ κινούμενον ὡς
 πρὸς τι λεγόμενα ἅμα ἐστίν, ὅταν δὲ ἀποστῆ τὸ κινουῶν τῆς μὲν πρὸς
 15 ἐκεῖνου σχέσεως παύεται τὸ κινούμενον, κινεῖ μέντοι τῷ καὶ αὐτὸ κινεῖ-
 σθαι, οὐχ ὡς ἔτι κινουόντος τοῦ κινήσαντος, ἀλλ' ὡς ἐπιμενούσης τῆς ἐν-
 δοθείσης ὑπ' ἐκεῖνου κινήσεως. διὸ καὶ οὐχ ἀκίνητον μὲν αὐτὸ ὃν κινεῖ,
 ἀλλὰ κινούμενον. οὐ μέντοι ὡς ἐκεῖνου κινουόντος ἔτι οὐδὲ ὡς αὐτοκίνητον
 ἀπλῶς ὑπ' αὐτοῦ γενόμενον, ἀλλ' ὡς μενούσης ἐν αὐτῷ τῆς ἐνδοθείσης 10
 20 ἐκεῖθεν κινήσεως καὶ τὸ ἐφεξῆς κινούσης, παυσαμένου δὲ τοῦ ὡς πρὸς
 κινουῶν κινουμένου. πῶς οὖν ἔτι τὸ κινούμενον ὑπό τινος κινεῖται, εἰ τὸ
 μὲν κινουῶν παύεται, τὸ δὲ κινούμενον ὑπομένει; ἢ ὅτι ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ
 κινουόντος ἢ κινήσει ἐνεδόθη τῷ κινουμένῳ, καὶν πέπαυται τὸ κινουῶν, ὑπ'
 ἐκεῖνου λέγεται κινεῖσθαι τὸ κινούμενον τοῦ τὴν κίνησιν αὐτῷ τὴν ἐπίμνον
 25 ἐνθεδωκότος· οὐ γὰρ ἐμφαίνει ὁ λόγος τὸ δεῖν παρῆναι πάντως τὸ κινουῶν,
 ἀλλὰ τὸ ἀπ' ἐκεῖνου τὴν κίνησιν ἐνδοῖσθαι τῷ κινουμένῳ. ἀλλ' εἰ τὸν 15
 ῥιπτοῦντα τὸ βέλος τῷ ἀέρι μόνιμον κίνησιν ἐνδοῖδοναί λέγομεν, διὰ τί μὴ
 τῷ βέλει ταύτην ἐνδοῖδοναί εἰπόντες μηκέτι τοῦ ἀέρος δεώμεθα, μὴ μόνον
 κινεῖσθαι ἀλλὰ καὶ κινεῖν αὐτὸν λέγειν ἀναγκαζόμενοι; ἢ ὅτι τὰ μέσα
 30 στοιχεῖα τὸ τε ὕδωρ καὶ ὁ ἀήρ, ὡς αὐτὸς εἶπεν ὁ Ἀριστοτέλης, καὶ πρὸς
 τὴν ἐπὶ τὸ ἄνω καὶ πρὸς τὴν ἐπὶ τὸ κάτω κίνησιν ἐπιτηθείως ἔχει καὶ
 διὰ τοῦτο καὶ πρὸς τὴν ἐπὶ τὰ πλάγια. μόνιμωτέραν οὖν ὑποδεχόμενα
 κίνησιν συντελεῖν αὐτὰ πρὸς τὸ μόνιμον τῆς ἐπὶ τὰ πλάγια ἢ ἐπὶ τὸ ἄνω 20
 κινήσεως τῶν γεηρῶν καὶ μὴ πεφυκότων οὕτω κινεῖσθαι φαμεν, ἐπεὶ πάν-
 35 τως καὶ ἐκείνοις ἐνδοῖδοται τις παρὰ τοῦ κινουόντος ἐφ' ὅσονον μόνιμος
 κίνησις. ταῦτα μὲν οὖν εἴρηται μοι καὶ τοὺς δύο λόγους καλῶς ἔχειν
 βουλομένῳ, τὸν τε λέγοντα πᾶν τὸ κινούμενον ὑπό τινος κινεῖσθαι καὶ τὸν
 λέγοντα τὸ σωματικῶς κινουῶν κινούμενον κινεῖν καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀριστοτέ-

5 πληττόμενα ex πληττονα corr. A¹ 9 γίνεσθαι scripsi; γίνεται libri 10 τῷ]
 τὸ α 11 ὅτι δὲ A: δὲ falso insertum ex v. 14 hic del. a 14 ὅταν δ' a: ὅταν
 A cf. v. 11 18 οὐ om. A: add. A¹ ἐκεῖνα sic a 26 ἀπ' A: ὑπ' a
 τὸν ex τὸ A¹ 28 μὴ μόνον a: μῆνον sed corr. A¹ 30 Ἀριστοτέλης] de caelo
 Δ 5. 312^a25 32 τὴν ἐπὶ om., sed suppl. A¹ 35 μόνιμος// A

λους ῥηθὲν τὸ μὴ ἄμα παύεσθαι κινούμενον καὶ κινῶν προσᾶδον φανῆναι 318^r
 τοῖς εἰρημένοις, καὶ μέντοι τὴν τοῦ Ἀλεξάνδρου πρὸς ταῦτα βοήθειαν τὴν 25
 λέγουσαν ἄρα τινὰ αὐτοκίνητον γίνεσθαι ὑπὸ τοῦ ῥιπτοῦντος τὸν
 προσεχῆ ἀέρα καὶ ὑπ' ἐκείνου τὸν ἐφεξῆς, οὕτως ἀξιοῦν ἐκδέχεσθαι, ὡς
 5 μόνιμον κίνησιν ἐνδιδόντος τοῦ κινῶντος ἄλλως ποιοῦντος αὐτὸ κινῶν καὶ
 κινούμενον, ὥσπερ τὰ ζῆα ἄλλο τὸ κινῶν καὶ ἄλλο τὸ κινούμενον ἔχοντα
 καὶ τὸ κινῶν ἀκίνητον· ταῦτα γὰρ τῷ κινεῖσθαι τὰ ἐφεξῆς ὠθεῖ. εἰ δέ
 τις πιθανώτερον δύναται τοῖς εἰρημένοις ἐπιβάλλειν, οὐκ ἐχθρὸς ἀλλὰ 30
 φίλος κρατεῖται.

10 p. 267^a12 Αὕτη μὲν οὖν ἐν τοῖς ἐνδεχομένοις ἕως τοῦ ὑπὸ τίνος 35
 οὖν; οὐ γὰρ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ.

Λύσας τὴν ἔνστασιν, τὴν πρὸς τὸν λέγοντα λόγον, ὅτι πᾶν τὸ κινου-
 μενον ὑπὸ τίνος κινεῖται, καὶ ἐνισταμένην ἀπὸ τῶν ῥιπτομένων, ἅτινα
 καὶ παυσαμένου τοῦ ῥίψαντος αὐτὰ μένει κινούμενα, λύσας δὲ διὰ τοῦ τὸ
 15 πρῶτον κινήσαν ποιεῖν τὸ ὑφ' ἑαυτοῦ κινήθην οἷόν τε καὶ αὐτὸ κινεῖν καὶ
 ἐκείνο τὸ μεθ' ἑαυτοῦ καὶ ἐφεξῆς οὕτως (ἐπὶ πάντων γὰρ ὁ αὐτὸς λόγος), 40
 νῦν ἐπάγει, ὅτι ἡ τοιαύτη διάδοσις τῆς κινήσεως οὐκ ἐπὶ τῶν αἰδιῶν
 ἐστίν, ἀλλὰ προσήκει τοῖς ἐνδεχομένοις ὅτε μὲν κινεῖσθαι, ὅτε δὲ ἡρεμεῖν.
 καὶ ἐπάγει μετ' ὀλίγον· διὸ ἐν ἀέρι καὶ ὕδατι γίνεται ἡ τοιαύτη
 20 κίνησις. καὶ ἐπιδείκνυσιν, ὅτι οὐκ ἔστι συνεχῆς αὕτη, καὶ ἐκ τοῦ τοῖς
 ποτὲ μὲν κινουμένοις, ποτὲ δὲ ἡρεμοῦσιν ὑπάρχειν (ἡ γὰρ τοιαύτη κίνη-
 σις διακόπτεται ταῖς ἡρεμίαις) καὶ ἐκ τοῦ τὸ κινῶν τὸ ῥιπτούμενον μὴ
 ἐν εἶναι ἀλλὰ πλείονα ἢ ἐφεξῆς ἀλλήλων ὄντα ἢ ἀπτόμενα ἀλλήλων. 45
 ἔστι δὲ ἐφεξῆς μὲν, ὣν μηδὲν ἐστὶ μεταξὺ συγγενές, ἀπτόμενα δέ, ὣν
 25 μηδὲν ὅλως ἐστὶ μεταξύ, ἀλλ' ἔστιν ἐχόμενα ἀλλήλων. εἰ οὖν συνεχῆς
 μὲν κίνησις ἢ ὑφ' ἑνὸς τοῦ κινῶντος γινομένη, αὐτὰ δὲ οὐχ ἓν, οὐκ ἔστι
 συνεχῆς ἢ ῥίψις, ἀλλὰ φαινομένη μόνον συνεχῆς. εἰπὼν δέ, ὅτι οὐ συνεχῆς
 ἢ κίνησις ἀλλ' ἐκ διαδοχῆς γινομένη, ἐπήγαγε· διὸ ἐν ἀέρι καὶ ὕδατι
 ἢ τοιαύτη κίνησις ἢ κατὰ ῥίψιν, διότι πέφυκε ταῦτα κινήθηντα ὑπὸ τι-
 30 νος κινήτικᾶ καὶ αὐτὰ γίνεσθαι τῶν ἐφεξῆς καὶ τὰ ἐχόμενα αὐτῶν ὁμοίως. 50
 τὴν δὲ τοιαύτην, φησί, κινήσιν τινες ἀντιπερίστασιν καλοῦσιν. ἀντιπε-
 ρίστασις δὲ ἐστίν, ὅταν ἐξωθουμένου τινὸς σώματος ὑπὸ σώματος ἀνταλ-
 λαγῇ γένηται τῶν τόπων, καὶ τὸ μὲν ἐξωθῆσαν ἐν τῷ τοῦ ἐξωθηθέντος
 στή τόπῳ, τὸ δὲ ἐξωθηθὲν τὸ προσεχές ἐξωθῆ καὶ ἐκείνο τὸ ἐχόμενον,
 35 ὅταν πλείονα ἦ, ἕως ἂν τὸ ἔσχατον ἐν τῷ τόπῳ γένηται τοῦ πρώτου
 ἐξωθηθέντος. καὶ γίνηται δέ, φησίν, ἀντιπερίστασις ἐπὶ τοῦ ῥιπτομένου,
 ἀλλ' οὐκ ἔστιν αὕτη τῆς τοῦ ῥιπτομένου κινήσεως αἰτία. ἢ γὰρ | ἀν- 318^v
 τιπερίστασις ἄμα πάντα κινεῖσθαι ποιεῖ καὶ κινεῖν, τουτέστιν ἐξω-

5 ἄλλως A: ἀλλ' οὐχ ὡς falso a

13 ἐνισταμένην a: ἐξισταμένην A

18 ὅτε—

ὅτε A

32 ὑπὸ σώματος om. A Exc.: sed restituit A¹

36 γένηται Exc.

θεῖσθαι καὶ ἐξωθεῖν· εἰ δὲ ἅμα πάντα κινεῖται, ἅμα καὶ παύεται. οὕτε 318^v
 γὰρ τὸ πρῶτον ἐξωθῶν καταλαμβάνει τὸν τοῦ πρώτου ἐξωθουμένου τόπον,
 εἰ μὴ ἐκεῖνο τὸν τοῦ ἐφεξῆς καὶ ἐκεῖνο τὸν τοῦ ἐχόμενου καὶ τὸ τελευ-
 ταιὸν τὸν τοῦ πρώτου μεταβάντος καταλάβοι τόπον καὶ τῆς κινήσεως ἅμα
 5 πάντων γινομένης καὶ τῆς ἐν τοῖς ἀλλήλων τόποις ἰδρύσεως. τὸ δὲ τοὺς 5
 ἀλλήλων καταλαμβάνειν τόπους, ὅπερ ἐστὶν ἡ ἀντιπερίστασις, οὐδὲν πρὸς
 τὴν κίνησιν συντελεῖ τοῦ ῥιπτουμένου, εἰ μὴ τις ὑποθόητο, ὅπερ αὐτὸς
 εἶπεν, τὰ κινουῦντα καὶ αὐτὰ κινεῖν οἶά τε ποιεῖν τὰ κινούμενα· οὕτω γὰρ
 τὸ καταλαβὸν τὸν τοῦ ῥιπτουμένου τόπον κινήσει καὶ αὐτὸ τὸ ῥιπτούμενον
 10 καὶ κινεῖν τὰ ἐφεξῆς ποιήσει. ὥστε ἀδύνατον ἄλλως τὰ ἀπορηθέντα περὶ
 τοῦ ῥιπτουμένου λύειν, εἰ μὴ τὸ κινούμενον καὶ κινητικὴν δύναμιν λαμβά-
 νειν παρὰ τοῦ κινουῦντος ὑποθώμεθα. καὶ γὰρ ἀντιπεριστάσεως μὲν γινο-
 μένης ἡ κίνησις ἐπιτελεῖται, οὐ μὴν διὰ τὴν ἀντιπερίστασιν. ὥς γὰρ ἐπὶ 10
 τοῦ βαδίζοντος ἀντιπερίστασις μὲν γίνεται, οὐ μὴν τοῦ βαδίζειν ἡ ἀντι-
 15 περίστασις αἰτία, οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν ῥιπτουμένων ἄλλο τι τῆς κινήσεως
 αἰτιὸν ἐστίν, καὶ οὐχὶ ἡ ἀντιπερίστασις. μετὰστασις γὰρ μόνον καὶ μετα-
 χῶρησις ἡ ἀντιπερίστασις ἐστίν. ὅτι δὲ οὐκ ἐστὶ κινήσεως αἰτία, δεῖνυσιν
 ἐκ τοῦ τὰ μὲν κατὰ ἀντιπερίστασιν ἅμα κινεῖσθαι τε πάντα καὶ κινεῖν καὶ
 παύεσθαι τῆς κινήσεως, ὥς εἴρηται πρὸ ὀλίγου. τὸ δὲ ῥιπτούμενον ἓν τι
 20 ὄν φαίνεται συνεχῶς κινούμενον. ὑπὸ τίνος οὖν ἔσται τοῦτο κινούμενον; 15
 οὐ γὰρ δὴ ὑπὸ τῶν ἀντιπερισταμένων· ταῦτα γὰρ ἅμα πάντα κινεῖται
 τε καὶ ἀντιμεθίσταται ἀλλήλοις καὶ ἐνὸς παυσαμένου πάντα παύεται τῆς
 κινήσεως. ἅμα τε γὰρ τὸ ῥιφθὲν ἀπώσθη ὑπὸ τοῦ ῥίψαντος εἰς τὸ
 πρόσθεν καὶ ἀντιπερίεστη ὁ πρὸ αὐτοῦ ἄηρ εἰς τὸ ὄθεν τοῦτο μετέβη.
 25 τῆς οὖν μετὰ ταῦτα πάλιν αὐτῷ προόδου τε καὶ φερέας τί αἰτίαι; ὁ γὰρ
 ἀντιπεριστάς αὐτῷ ἄηρ οὐ πλείων ἐστὶ τῆς χώρας, ἣν κατέληφεν, ὥστε
 στενοχωρούμενον βιάζεσθαι τε αὐτὸ καὶ προωθεῖν. 20

Ἐπειδὴ δὲ ὁ Ἀλέξανδρος τοῦ Πλάτωνος δόξαν εἶναι φησιν τὸ κατὰ
 ἀντιπερίστασιν γίνεσθαι τὴν τῶν ῥιπτουμένων κίνησιν, ἰστέον ὅτι γίνεσθαι
 30 μὲν καὶ αὐτὸς ἀντιπερίστασιν ἐπὶ τῶν κινουμένων οἴεται καὶ τοὺς ἀλλήλων
 τόπους ἀντιμεταλαμβάνειν τὰ σώματα βούλεται διὰ τὸ μηδὲν ἐν τῷ παντὶ
 κενὸν ἀπολείπεσθαι, οὐ μέντοι οὐδὲ αὐτὸς τὴν ἀντιπερίστασιν αἰτίαν κινή-
 σεως νομίζει, ἀλλὰ τὴν ἀνωμαλίαν καὶ ἀνισότητά. ἔδει δὲ τὸν Ἀλέξαν-
 δρον, ὅτε ὁ Ἀριστοτέλης ἔλεγε πᾶν τὸ κινούμενον ὑπὸ τίνος κινεῖσθαι καὶ 25
 35 τσαύτας ἀποδείξεις ἐπόριζεν τῷ λόγῳ καὶ ἐνστάσεις πρὸς αὐτὸν καὶ λύσεις
 τῶν ἐνστάσεων προεβάλλετο, τότε λέγειν, ὅτι Πλάτωνος οὗτος ὁ λόγος ἦν
 ὁ τὸ κινούμενον πάντως ὑπὸ κινουῦντος λέγων κινεῖσθαι. οὐδὲν δὲ χειρὸν
 ἴσως ὀλίγα παραγράψαι τοῦ Πλάτωνος αὐτὸ τε τοῦτο ἀηλοῦντα καὶ τί τῆς
 κινήσεως αἴτιον οἴεται καὶ πῶς γίνεσθαι τὰς ἀντιμεταστάσεις νομίζει. λέγει
 40 γὰρ ἐν Ἰμαίῳ· “ἐν μὲν ὀμάλότητι μηδέποτε ἐθέλει κίνησιν εἶναι. τὸ

1 οὔτε] fortasse οὐδὲ 8 καὶ αὐτὰ scripsi (cf. v. 9 et p. 1350, 50): καὶ τὰ αA
 16 ἡ α Exc.: om. A 28 πλάτωνος// A 34 ἔλεγε] p. 266^b28 40 Ἰμαίῳ]
 p. 57 E cf. supra p. 432, 21 ἐνεῖται Platonis cod. A

γὰρ κινήσόμενον ἄνευ τοῦ κινήσοντος ἢ τὸ κινήσον ἄνευ τοῦ κινήσομένου 318^v
 χαλεπὸν, μᾶλλον δὲ ἀδύνατον εἶναι. κίνησις δὲ οὐκ ἔστι τούτων ἀπόντων”,
 ὥστε καὶ κατὰ Πλάτωνα τὸ κινούμενον ὑπὸ κινουῦντός τινος κινεῖσθαι καὶ
 τὸ κινουὸν κινούμενόν τι κινεῖν. “ταῦτα δέ, φησὶν, ὁμολογεῖται εἶναι ποτε ἀδύ-
 5 νατον. οὕτω δὴ στάσιν μὲν ἐν ὁμαλότητι, κίνησιν δὲ ἐν ἀνομαλότητι
 ὄντα ἀεὶ τιθώμεν. αἰτία δὲ ἀνισότης αὐτῆς ἀνωμάλου φύσεως”. ἴσα
 γὰρ ὄντα καὶ ὅμοια οὐκ ἂν ἄλληλα κινήσοι τὰ σώματα, ἀλλ’ ὡς μετ’
 ὀλίγα τῶν εἰρημέων προστίθῃσι. “σμικρῶν παρὰ μεγάλα τιθεμένων καὶ 35
 τῶν ἐλαττόνων παρὰ τὰ μείζονα διακρινόντων, τῶν δὲ μειζόνων ἐκείνα
 10 συγκρινόντων, πάντα ἄνω κάτω μεταφέρονται πρὸς τοὺς ἑαυτῶν τόπους·
 μεταβάλλοντα γὰρ τὸ μέγεθος ἕκαστον καὶ τὴν τῶν τόπων μεταβάλλει
 στάσιν. οὕτω δὴ διὰ ταῦτά τε ἡ τῆς ἀνομαλότητος διασφύζομένη γένεσις
 ἀεὶ τὴν ἀεὶ κίνησιν τούτων οὔσαν ἐσομένην τε ἐνδεδεχώς παρέχεται”.
 τὴν δὲ ἀντιμετάστασιν οὕτω λέγει γίνεσθαι. “πάλιν δὲ ἐκπίπτοντος αὐτό-
 15 θεν τοῦ πυρὸς αἶτε οὐκ εἰς κενὸν ἐξιόντος ὠθειόμενος ὁ πλησίον ἀήρ
 ἐκκίνητον ὄντα ἔτι τὸν ὑγρὸν εἰς τὰς τοῦ πυρὸς ἕδρας ξυνωθῶν, αὐτὸν 40
 ἑαυτῷ ξυμμίγνυσιν.” ἀλλὰ ταῦτα ἐν ἄλλοις προηγουμένως ἐξετάζοντας
 ἀκριβέστερον ἔστι γινώσκειν.

p. 267^a21 Ἐπεὶ δὲ ἐν τοῖς οὔσιν ἀνάγκη εἶναι κίνησιν συνεχῆ
 20 ἕως τοῦ ἴνα ὁμοία ἦ ἡ κίνησις.

Εἰς πέρας ἐλθὼν τῶν προβληθέντων ἀναλαμβάνει λοιπὸν τὰ εἰρη-
 μένα καὶ τῶν ἀποδείξεων συντόμως ὑπομνηστικῶν. ἐπεὶ γὰρ δέδεικται, 50
 ὅτι ἀνάγκη ἀεὶ κίνησιν εἶναι, καὶ οὔτε ἤρξατο μὴ πρότερον οὔσα οὔτε
 παύσεται ὡς μηκέτι εἶναι, ἀλλ’ ὁμοίως τῷ χρόνῳ ἀναρχὸς ἐστὶ καὶ ἀτε-
 25 λεύτητος, πρώτη δὲ ἡ συνεχῆς, ἡ δὲ συνεχῆς μία (ἡ γὰρ μὴ μία οὐ
 συνεχῆς), ἡ δὲ μία ἐνός ἐστὶ μεγέθους τοῦ κινουμένου (οὐ γὰρ κινεῖ-
 ται καθ’ αὐτὸ τὸ ἀμέγεθες) καὶ ἐνός τοῦ κινουόντος (εἰ γὰρ μὴ καὶ τὸ
 κινούμενον ἐν καὶ τὸ κινουὸν ἐν ἐστίν, οὐκ ἔσται συνεχῆς καὶ μία ἡ κί-
 30 νησις, ἀλλ’ ἐχομένην ἑτέρα ἑτέρας | καὶ διηρημένην), δειχθέντος 319^r
 οὖν τούτου, ὅτι ἐν τὸ κινουὸν ἐστὶ τὴν μίαν καὶ αἰδιον κίνησιν καὶ ἐν τὸ
 κινούμενον, πρῶτον τὰ τῷ κινουῦντι προσήκοντα ἀναλαμβάνει καὶ οὕτως τὰ
 τοῦ κινουμένου προστίθῃσιν. εἰ γὰρ ἐν τὸ κινουὸν, ἢ κινούμενον κινεῖ
 ἢ ἀκίνητον ὄν. ἀλλ’ εἰ κινούμενον, δῆλον ὅτι καὶ σῶμα αὐτὸ εἶναι
 ἀνάγκη· πᾶν γὰρ τὸ καθ’ αὐτὸ κινούμενον σῶμα δέδεικται ὄν. συν-

4 φησὶν] ibidem

5 εἰς ἀνομαλότητα ἀεὶ Simplicius I. c. ut Plato

8 προσ-

τίθῃσι] ibid. p. 58 B

σμικρῶν οὖν παρὰ Plato

9 παρὰ om. Plato

10 μεταφέρεται Plato
694,19

11 μεταβάλλον Plato

14 λέγει] ib. p. 58 E cf. p. 668,34.

αὐτόθεν hic libri et Plato: ἐντεῦθεν prioribus locis, quos vide

19 εἶναι κίνησιν (ut Arist. E¹) A: ἀεὶ κίνησιν εἶναι (ut Arist. FI) a

22 ὑπομνηστικῶν,

ὑπο ex ἐπι corr., A¹

34 ὄν a: οὖν A

ακηλουθειῶν οὖν αὐτὸ δεήσει τῆ κινουμένην καὶ ὑπὸ τινος καὶ αὐτὸ κι- 319^c
 νεῖσθαι. καὶ ἐπὶ τοῦ κινουόντος αὐτό, εἰ κινούμενον εἶη, ἐπειδὴ ὑπὸ τινος
 κινεῖται, ἀνάγκη τὸ κινουὸν καὶ ἐκεῖνο ἢ κινούμενον κινεῖν καὶ ὑπὸ τινος
 κινούμενον ἢ ἀκίνητον εἶναι. ἵνα οὖν μὴ ἐπ' ἀπειρον ἴωμεν, ἤξιμέν ποτε
 5 εἰς τὸ ὑπὸ ἀκινήτου κινεῖσθαι· μὴ γὰρ οὕσης ἀρχῆς τινος, οὐδ' ἂν τὰ
 μετ' αὐτὴν εἶη. δέδεικται δὲ ὅτι τῶν μὲν κινουμένων καὶ κινούντων πρῶ-
 τόν ἐστι τὸ αὐτοκίνητον, ἐν τούτῳ δὲ τὸ κινουὸν καθ' αὐτὸ μὲν ἀκίνητόν
 ἐστι, κατὰ συμβεβηχὸς δὲ κινεῖται· τὸ δὲ κυρίως κινουὸν οὐδὲ κατὰ συμ- 10
 βεβηχὸς ἀνάγκη συμμεταβάλλειν τῆ κινουμένην, καὶ διὰ τοῦτο
 προσέθηκεν τὸ τοῦτο δὲ οὐκ ἀνάγκη συμμεταβάλλειν διορίζων αὐτὸ
 τοῦ ἐν τῆ αὐτοκινήτῳ κινουόντος, ὃ ἀνάγκη κατὰ συμβεβηχὸς συμμετα-
 βάλλειν τῆ κινουμένην ὑπ' αὐτοῦ· τὸ γὰρ τὴν αἰδιον κινουὸν κίνησιν, περὶ
 οὗ ὁ λόγος, ἀπόνως ὤφελε κινεῖν. οὐδὲν γὰρ δύναται πονοῦν ἐπὶ πολὺ
 διαμένειν, ἀπονώτατον δὲ τὸ μὴ συμμεταβάλλον τῆ κινουμένην, μηδὲ κι- 15
 νούμενον μηδαμῶς, ἀλλ' ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἀεὶ τελειότητος ἰδρυμένον. χρῆ
 δὲ τὴν μίαν καὶ συνεχῆ κίνησιν καὶ ὁμαλῆ εἶναι. ἀνώμαλος γὰρ οὐσα
 οὔτε μία οὔτε συνεχῆς ἔσται, ὁμαλῆς δὲ κίνησις, τὴν τὸ ἀκίνητον κινήσει,
 τῆ ἀεὶ ὁμοίως ἔχειν πρὸς τὸ κινούμενον ὑπ' αὐτοῦ ἅτε κατὰ μηδὲν
 μεταβάλλον. τὸ δὲ ἢ μόνῃ ἢ μάλιστα δύναται μὲν καὶ κατὰ φιλόσοφον
 20 εὐλάβειαν εἰρησθαι. λέγοι δὲ ἂν τις, ὡς περὶ τοῦ κινουόντος μόνου τέως
 ἐστὶ τὰ εἰρημένα, πλείονα μὲν λόγον εἰς τὴν ὁμαλότητα εἰσάγοντος (διὸ
 καὶ μᾶλλον ὁμαλῆς διὰ τὸ κινουὸν), δεομένου δὲ καὶ τῆς τοῦ κινουμένου
 ταυτότητος πρὸς τὸ μόνῃ κυρίως ὁμαλῆς εἶναι. 20

Καὶ δὴ μέχρι τοῦδε προαγαγὼν τὴν ἀνάληψιν τῶν τῆ κινουόντι
 25 προσηκόντων ἐπάγει καὶ περὶ τοῦ κινουμένου, ὅτι δεῖ καὶ τὸ κινούμενον
 τὴν αὐτὴν ἀεὶ πρὸς τὸ κινουὸν φυλάττειν σχέσιν, ἵνα ὁμοία καὶ ὁμαλῆς
 ἢ κίνησις ὄντως διαμένη· μόνῃ γὰρ κυρίως καὶ τελῶς ὁμαλῆς αὕτη,
 ἐν ἣ καὶ τὸ κινουὸν καὶ τὸ κινούμενον ἀμεταβλήτως καὶ ἀεὶ ὡσαύτως ἔχει
 πρὸς ἄλληλα· δῆλον δέ, ὅτι τὸ οὐράνιον σῶμα τοιοῦτόν ἐστι κυκλοφορη-
 30 τικὸν ὄν καὶ προσεχῶς ὑπὸ τοῦ ἀκινήτως κινουόντος αἰτίου κινούμενον. 25
 ὥστε καὶ ἡ αἰδιότης συναπεδείχθη τοῦ τε οὐρανοῦ καὶ δι' αὐτόν τοῦ
 παντὸς κόσμου τῆ τε τῆς κινήσεως αἰδιότητι καὶ τῆ τοῦ πρώτως κινουόντος
 ἀμεταβλήτῳ ταυτότητι. καὶ μάλιστα πάλιν ἐν τῇ περὶ οὐρανοῦ τὴν αἰδιό-
 τητα τούτοις ἀποδεικνύται.

35 p. 267^b6 Ἐνάγκη δὲ ἢ ἐν μέσῳ ἢ κύκλῳ εἶναι ἕως τοῦ ἐκεῖ ἄρα
 τὸ κινουὸν.

Εἰπὼν ὁποῖόν ἐστι τὸ πρώτως κινουὸν καὶ τὸ κινούμενον τὴν αἰδιον 30

1 οὖν δεήσει αὐτῆ κινουμένου τὸ καὶ ὑπὸ τινος αὐτὸ κινεῖσθαι a 2 ante αὐτὸ inserit
 αὐτῆς a 8 οὐδὲ om. a 10 τὸ om., sed suppl. A¹ 14 δὲ om., sed suppl. A¹
 17 οὔτε alt. A: οὐδὲ a ἀκίνητον a Exe.: ἀεικίνητον A 20 ὡς Exe.: ὅτι a:
 om. A 21 διὸ — κινουὸν (22) A Exe.: om. a 35 ἢ κύκλῳ A (ut Arist. H): ἢ
 ἐν κύκλῳ a ex Arist. vulg. (sed ἐν del. punctis superpositis B)

κίνησιν καὶ ὅπως ἔχοντα πρὸς ἀλληλα, ἐπειδὴ ζητεῖν ἔθος ἦν ὡς ἔοικε, 319^r
 τοῦ τὸ κινουῦν τὸν οὐρανὸν ἔστι, καὶ οἷ γε Πυθαγόρειοι ἐν τῷ μέσῳ λέ-
 γειν ἐδόκουν αὐτό, καὶ τοῦτο προσθεῖναι τοῖς περὶ τοῦ κινουόντος λόγοις
 ἐδοκίμασε. καὶ λέγει, ὅτι ἀνάγκη αὐτὸ ἐν τῇ ἀρχῇ εἶναι τοῦ κινουμένου,
 5 ἕπερ κυριώτατον ἔστι. δύο δὲ ἀρχαί εἰσιν ἐν τῇ σφαίρᾳ τό τε μέσον
 καὶ τὸ περίεξ· ἀνάγκη οὖν φησιν ἐν τούτων τινὶ εἶναι τὸ κινουῦν. ἀλλ'
 ἐπειδὴ τὸ ἐγγύτατα τοῦ κινουόντος τάχιστα μᾶλλον κινεῖται, ταχέια δὲ ἡ 35
 τοῦ κύκλου κινήσεις, τουτέστι τῆς περιφερείας, ἐκεῖ τὸ κινουῦν εἴη ἄν· τὸ
 γὰρ μέσον ἀκίνητον ὄν οὐ δοκεῖ πρὸς τὸ κινουῦν οἰκείως ἔχειν. ὁ δὲ
 10 Εὐδόημος ἐν τῷ μεγίστῳ κύκλῳ φησὶν εἶναι τῷ διὰ τῶν πόλων· οὗτος
 γὰρ τάχιστα κινεῖται, τὸ δὲ κινουῦν δοκεῖ ἄρρησθαι, ὅθεν τάχιστα ἂν κινή-
 σαι καὶ ῥᾶστα. ἀπορεῖ δὲ ὁ Ἀλέξανδρος καὶ πρὸς τὴν ἔξω περιφέρειαν
 καὶ πρὸς τὸν μέγιστον κύκλον, εἰ ἐν τούτῳ τινὶ ἔστι τὸ κινουῦν αἴτιον,
 πῶς οὐ κινήσεται κατὰ συμβεβηκός. καὶ εἰπὼν ἐκτός, εἰ μὴ ταύτης κατὰ 40
 15 τοὺς πόλους ἔστιν, ἐπαπορεῖ ὅτι καὶ δύο οὗτοι καὶ ἀκίνητοι, Ἀριστοτέλης
 δὲ καὶ Εὐδόημος φασὶ τὸ ἐγγυτέρω τοῦ κινουόντος τάχιστα κινεῖσθαι. λύων
 δὲ τὴν ἀπορίαν λέγει, ὅτι εἰ μὲν ἐν μορίῳ τινὶ εἴη τῆς περιφερείας τῆς
 ἐξωτάτω, κινεῖτο ἂν κατὰ συμβεβηκός τῷ κατὰ μόρια τὴν κίνησιν εἶναι
 τῆς σφαίρας· εἰ δὲ ἐν πάσῃ τῇ περιφερείᾳ (οὕτω γὰρ ἔσται ἐν τῷ τά-
 20 χιστα κινουμένῳ), οὐκέτι ἂν κινεῖτο κατὰ συμβεβηκός τῷ πᾶσαν τὴν περι-
 φέρειαν μὴ κινεῖσθαι μηδὲ ἀλλάσσειν τὸν τόπον, ἀλλ' ἐν τῷ αὐτῷ μένειν 45
 αἰεὶ. ἐγκρίνει οὖν εἶναι αὐτὸ ἐν πάσῃ τῇ τῆς ἐκτός σφαίρας περιφερείᾳ.
 “οὕτω γάρ, φησὶν, ἔσται ἐγγυτάτω τοῦ τάχιστα κινουμένου καὶ μὴ κατὰ
 συμβεβηκός κινούμενον, καὶ τὴν αὐτὴν αἰεὶ σχέσιν ἔχον πρὸς τὸ κινούμενον
 25 ὑπ' αὐτοῦ. διὸ καὶ ὁμοίαν αἰεὶ κίνησιν κινήσει.” ταῦτα ἠπόρησεν ὁ
 Ἀλέξανδρος καὶ ἔλυσεν οὕτω, καίτοι πρότερον καλῶς εἰπὼν, ὅτι οὐχ ὡς
 τόπον τινὰ κατέχοντος τοῦ κινουόντος ἀκουστέον (ἀμερὲς γὰρ ἐδείχθη),
 ἀλλ' οὐδὲ ὡς εἶδους ὄντος τοῦ ἐν ᾧ ἔστιν, ἀλλ' ὡς οὐσίας ἀσωμάτου 50
 αὐτῆς καθ' αὐτὴν ἐν οὐσίᾳ. “καὶ γὰρ ἔμψυχον, φησὶν, ὄν τὸ κυκλο-
 30 φορητικὸν σῶμα κινῆται κατὰ τὴν ἐν αὐτῷ ψυχῇ, ἀλλὰ καὶ ἄλλου τινὸς
 δεῖται τοῦ τὴν ἀρχὴν αὐτῷ τῆς κινήσεως παρέχοντος· ἐπὶ πάντων γὰρ
 τῶν ἐμψύχων ἐξωθεν τι ὄν αἴτιον αὐτοῖς καὶ ἀρχὴ γίνεται τῆς κινήσεως
 τῆς ψυχικῆς τῆς κατὰ τόπον γινομένης, εἴ γε ἐφέσει τινὸς ἢ κατὰ τόπον
 γίνεται τῶν ἐμψύχων κινήσεις.” ταῦτα ὁ Ἀλέξανδρος ἔγραψεν ὡς τελικὸν
 35 μόνως αἴτιον τὸ πρῶτως κινουῦν τὸν Ἀριστοτέλην λέγειν | ἀποδεχόμενος. 319^v
 εἰ δέ, ὡς πολλοὶ λόγοι δεικνύουσι, καὶ ποιητικὸν αὐτὸ νομίζει, τὴν μὲν
 ψυχὴν καὶ αὐτὸς οἶεται, ὥσπερ ὁ Πλάτων, τοῦ μεταβατικῆς τῆς κινήσεως
 αἰτίαν εἶναι, τὸν δὲ ἀκίνητον νοῦν τοῦ περὶ τὰ αὐτὰ καὶ κατὰ τὰ αὐτὰ
 καὶ ἐν τῷ αὐτῷ αἰεὶ κινεῖσθαι καθ' ἕνα λόγον καὶ μίαν τάξιν. εἰ οὖν

10 Εὐδόημος] fr. 81 p. 107,2 Spengel.

πόλ.///ων (ex πολλῶν?) A¹

14 ἐκτός] locus

vix integer

19 οὔτε (superscr. ω A²) γὰρ ἔσται A¹: ἔσται τε a

20 κινου-

μένοιο A: φερομένῳ, καὶ a

31 δεῖ a

35 ἀριστοτέλη/// A: ἀριστοτέλη a

36 αὐτὸν a

ἀμερές τὸ κινουὸν καὶ χωριστὸν πάντῃ σωματίων αὐτὸ καθ' αὐτὸ τέλειον 319^v
 ἐξηρημένον τοῦ παντός σωματικοῦ κόσμου, καλῶς ἔχει λέγειν καὶ παντα- 5
 χου αὐτὸ καὶ οὐδαμοῦ εἶναι. εἰ δὲ οἱ μὲν Πυθαγόρειοι ἐν τῷ κέντρῳ
 λέγουσιν ἰδρῦσθαι, ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ ἀπλανεῖ σφαίρᾳ φησὶν εἶναι,
 5 ἐκεῖνοι μὲν τὸ κέντρον ἐπιτηδειότερον τῶν ἄλλων τοῦ παντός μερῶν νο-
 μίζουσι πρὸς μέθεσιν τῆς τοῦ ἡμιμορίου συναχτικῆς καὶ ἐδραστικῆς ἀγα-
 θότητος, ὁ δὲ Ἀριστοτέλης τὴν ἀπλανῆ πρώτως ἀπολαύειν τῆς δημιουργ-
 γικῆς νομίζει κινήσεως. καὶ διὰ τοῦτο οἱ μὲν Πυθαγόρειοι Ἐστίας τόπον
 καὶ Ζανὸς πύργον ἐκάλοον τὸ κέντρον, ὁ δὲ Ἀριστοτέλης μέτρον τῶν 10
 10 ἄλλων κινήσεων τὴν τῆς ἀπλανοῦς ἔλεγεν ὡς πρώτην καὶ συνηρημένην,
 καὶ τὸ τοῦ κινουόντος ἀμερές διὰ τῆς ταχυτήτος ἐνεκονιζομένην. οὐ γρῆ
 οὖν θεδοικέαι, μὴ κατὰ συμβεβηκὸς κινήσωμεν τὸ πρώτως κινουὸν ἐν τῷ
 ἀπλανεῖ λέγοντες αὐτὸ οὐρανῷ· οὐ γάρ ἐστιν ἐν τῷ οὐρανῷ κυρίως ἐκεῖνο,
 ἀλλ' ὁ οὐρανὸς ἐν αὐτῷ, εἴπερ τὸ ἐν τινι περιέχεται ὑπὸ τοῦ ἐν ᾧ ἐστι·
 15 περιέχει δὲ ἐκεῖνο τὸν ὅλον κόσμον τῇ ἀπειρῳ ἑαυτοῦ δυνάμει. μήποτε
 δὲ οὐδὲ ἢ ἐπινοηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου βοήθεια πρὸς τὸ μηδὲ κατὰ 15
 20 συμβεβηκὸς ἐκεῖνο κινεῖσθαι αὐτάρκως ἐστίν. ἀπὸ ἐννοίας ἔτι προϊούσα τοῦ
 ἐν τῷ οὐρανῷ εἶναι τὸ πρώτως κινουὸν. “εἰ γάρ μὴ ἐν μορίῳ τινί, φησὶν,
 ἔστιν, ἀλλ' ἐν πάσῃ τῇ περιφερείᾳ, ἐπειδὴ ἢ πᾶσα οὐ κινεῖται οὐδὲ
 20 ἀμείβει τὸν τόπον, ἀλλ' ἐν τῷ αὐτῷ μένει, οὐδὲ κατὰ συμβεβηκὸς ἂν κι-
 νοῖτο. εἰ οὖν ἢ μὲν πᾶσα οὐ κινεῖται, τὸ δὲ πρώτως κινουὸν ἐν τῷ τά-
 χιστα κινουμένῳ λέγεται εἶναι, ὅτλον ὅτι οὐκ ἐστίν ἐν τῇ πάσῃ περιφερείᾳ.
 ἔπειτα εἰ μὲν οὕτως ἐστίν ἐν τῇ πάσῃ ὡς κατατεταγμένον ἐν αὐτῇ, ἢ δὲ 20
 25 πᾶσα κατὰ μόρια κινεῖται, ὅτλον ὅτι καὶ αὐτὸ μετὰ τῶν μορίων κατὰ
 30 συμβεβηκὸς κινήθησεται. εἰ δὲ ἀσχέτως καὶ ἐξηρημένως τῷ ὅλῳ πάρεστι,
 τί κωλύει καὶ τοῖς μέρεσιν ἀσχέτως καὶ ἐξηρημένως καὶ ἀμερίστως καὶ
 ἀκινήτως ἅμα πᾶσι παρὸν μηδὲ κατὰ συμβεβηκὸς τῇ ἐκεῖνων κινήσει
 συκινεῖσθαι;” καὶ ἀσφαλῶς ὁ Εὐδόμημος τὸ πρόβλημα ἐκτιθέμενος· “εἰ
 30 ἀμερές, φησὶν, ἔστι τὸ πρώτως κινουὸν καὶ μὴ ἀπτεται τοῦ κινουμένου, πῶς
 25 ἔχει πρὸς αὐτό;” τὸ οὖν ἀμερές καὶ μὴ ἀπτόμενον τοῦ κινουμένου, ἀλλ' 25
 30 ἀσχετον πρὸς αὐτὸ καὶ ἐξηρημένον, πῶς οὐναται συκινεῖσθαι τῷ κινου-
 μένῳ, ὥστε κατὰ συμβεβηκὸς κινεῖσθαι; τὸν δὲ Εὐδόμημον ὁ Ἀλέξανδρος
 τὸ πρώτως κινουὸν ἐν τῷ μεγίστῳ κύκλῳ φησὶ λέγειν τῷ διὰ τῶν πόλων·
 οὗτος γὰρ τάχιστα κινεῖται. ἐγὼ δὲ οὕτως ἡῦρον τὴν γραφὴν ἐν τῷ
 35 Εὐδομημείῳ· “τῆς δὲ σφαίρας ὁ μὲν τόπος ὁ περὶ τοὺς πόλους τάχιστα
 κινεῖται”. καὶ τούτῳ δὲ ἐφιστάνειν ἄξιον, ὅτι ὁ μὲν Ἀλέξανδρος ἐν τῇ
 τῆς σφαίρας περιφερείᾳ τὸ πρώτως κινουὸν νομίζει λέγειν τὸν Ἀριστοτέλη·
 μήποτε δὲ ἐν τῷ κύκλῳ λέγων ἐν τῷ ὅλῳ οὐρανῷ λέγει. 30

7 τὴν ἀπλανῆ om. a 12 τὸ] τὸ// A 13 αὐτὸ ex αὐτῷ ut videtur corr. A¹
 15 αὐτοῦ a 20 τὸν om. a 23 ἢ δὲ ex εἰ δὲ corr. A¹ 25 ἐσχέ-
 τως a 28 Εὐδομημος] fr. 81 p. 109,10 Sp. 34 εῦρον a 35 Εὐδομημείῳ] fr. 81
 p. 109,20 Sp.

p. 267^b9 Ἐχει δὲ ἀπορίαν εἰ ἐνδέχεται τι κινούμενον ἕως τοῦ 319^v
καὶ πρὸς τὸ κινούμενον ὁμοίως ἕξει καὶ συνεχῶς. 35

Δείξας, ὅτι μόνη συνεχῆς κίνησις ἐστίν, ἣν τὸ ἀκίνητον κινεῖ, βεβαι-
οῦμενος τοῦτο τὸ ἀντικείμενον αὐτῷ ἀναιρεῖ, τὸ ἐνδέχασθαι τι κινούμενον
5 κινεῖν συνεχῶς. ἐπειδὴ γὰρ πᾶν, ὃ κινούμενον κινεῖ, σωματικόν τέ ἐστι
καὶ σωματικῶς κινεῖ, τὰ δὲ σωματικῶς κινουῦντα κινεῖ ὠθοῦντα ἢ ἔλκοντα
ἢ κατ' ἄμφω, ὡς οἱ ταῖς χερσὶ τοὺς μύλους κινουῦντες, καὶ ἢ τὸ αὐτὸ δεῖ
εἶναι τὸ ὠθοῦν ἢ ἔλκον ἢ ἄμφω ποιοῦν ἢ ἄλλο παρ' ἄλλου διαδεχόμενον 40
κατὰ τινα τούτων τῶν κινήσεων κινεῖν, ὡς ἐπὶ τῶν ῥιπτουμένων
10 ἐδείχθη πρὸ ὀλίγου, ἐφ' ὧν ἄλλο ἐξ ἄλλου οὐ μόνον τὸ κινεῖσθαι, ἀλλὰ
καὶ τὸ κινεῖν διαδεχόμενον αἴτιον ἐγένετο τῆς κινήσεως τῷ ῥιπτουμένῳ
(εἴπερ διαιρετὸς ὢν ὁ ἀήρ καὶ τὸ ὕδωρ, τουτέστιν εὐδιαίρετα καὶ εὐ-
κίνητα, κινεῖ· πῶς δὲ κινεῖ ὁ ἀήρ; ἄλλος ἀεὶ καὶ ἄλλος κινούμενος
καὶ οὕτως κινεῖ), εἴτε οὖν οὕτως κινεῖτο τι ὑπὸ κινουμένου, οὐκ ἔστι μία
15 καὶ συνεχῆς ἢ κίνησις ἀλλὰ ἐφεξῆς· εἴτε μὴ κατὰ διαδοχὴν, ἀλλ' ἐν εἴῃ
τὸ κινεῖν, ὡς ἐπὶ τῶν παραμενόντων καὶ ὠθοῦντων ἢ ἐλκόντων, οὐδὲ 45
αὕτη συνεχῆς ἢ κίνησις· κἂν γὰρ ἐν τὸ κινεῖν ἐπὶ τούτων καὶ μὴ πλεί-
ονα ὡς ἐπὶ τῶν ῥιπτουμένων, ἀλλὰ καθ' ἑκάστην ὧσιν ἢ ἔλξιν ἀρχὴ τις
γίνεται ἀναπαυομένου τοῦ ἔλκοντος ἢ ὠθοῦντος, ἐπει μὴ ἄπονον τὸ οὕτω
20 κινεῖν. εἰ οὖν πᾶν, ὃ κινούμενον κινεῖ, ἢ ὠθοῦν ἢ ἔλκον ἢ κατ' ἄμφω
κινεῖ, καὶ ἢ τὸ αὐτὸ ἐπόμενον ἢ ἐκ διαδοχῆς, παντοίως δὲ ἀδύνατον μίαν
καὶ συνεχῆ καὶ ὁμαλὴν κίνησιν εἶναι, δῆλον ὅτι μόνη συνεχῆς ἐστίν,
ἣν κινεῖ τὸ ἀκίνητον, ἐπειδὴ πᾶν τὸ κινούμενον ἢ ὑπὸ κινουμένου κινεῖ- 50
ται ἢ ὑπὸ ἀκινήτου. καὶ τὴν αἰτίαν προσέθηκε τοῦ ταύτην εἶναι συνεχῆ
25 εἰπών· ἀεὶ γὰρ ὁμοίως ἔχον, εἴπερ ἀκίνητόν ἐστι καὶ ἀμετάβλητον
καὶ κατ' οὐσίαν καὶ κατὰ δύναμιν καὶ κατ' ἐνέργειαν, καὶ πρὸς τὸ κι-
νούμενον ὁμοίως ἕξει, τὴν αὐτὴν ἀεὶ πρὸς αὐτὸ σχέσιν ἔχον, ὥστε
καὶ ὁμοίως καὶ ὁμαλῶς κινεῖν. εἰπών δὲ καὶ πρὸς τὸ κινούμενον
ὁμοίως προσέθηκε καὶ συνεχῶς ὀηλῶν, ὅτι καὶ συνεχῆς ἐστίν ἢ ὁμοία
30 τοῦ ἀκινήτου πρὸς τὸ κινούμενον σχέσις, καὶ οὐ διακοπτομένη οὐδὲ ἐπι-
λείπουσα, ὥστε καὶ αἰδίον | εἶναι τὴν κίνησιν, ἣν προσεχῶς κινεῖ τὸ 320^v
ἀκίνητον.

Ἀπορεῖ δὲ καλῶς ὁ Ἀλέξανδρος, πῶς οὐκ ἐρεῖ τις καὶ τὰς τῶν
πλανωμένων σφείρας τὴν κίνησιν, ἣν κινεῖται τῇ ἀπλανεῖ συμφερόμεναι,

6 ὠθοῦντα a Exc.: in mrg. suppl. A¹ 12 καὶ (post ἀήρ) aA Exc.: ἢ Arist. (sed E ante corr. καί) 13 πῶς δὲ κινεῖ A Exc.: κινεῖ γὰρ a ἄλλος (prius) aA Exc.: ἀλλ' ὡς Ar. vulg. (sed ἄλλος F: ἄλλον E¹K: ἄλλως E?) post idem ἄλλος add. ἀήρ Exc.

16 παραμενόντων A 17 αὕτη a: αὐτὴ A Exc. τούτων a Exc.: τουτο A: τούτο^v corr. A¹ 20 ὃ a (ut v. 5): τὸ A Exc. 22 ὁμαλὴν A: ὁμαλῆ a Exc. 23 κινούμενον ἢ ὑπὸ a Exc.: om., sed suppl. in mrg. A¹ 29 συνεχῆς a Exc.: συνεχῆ A 31 πλανωμένων, sed corr. A¹

συνεχῆ τε καὶ αἰδίου καὶ ἡμαλῆ κινεῖσθαι, καίτοι ὑπὸ κινουμένης τῆς 320^r
 ἀπλανοῦς ταύτην τὴν κίνησιν κινουμένης. καὶ πρῶτον μὲν ἐνδιδοῦς τῇ
 ἀπορίᾳ λέγει, ὅτι τοῦτο αἰνιττόμενος ὁ Ἀριστοτέλης οὕτως εἶπεν. ἔχει ὁ
 δὲ ἀπορίαν, εἰ ἐνδέχεται τι κινούμενον κινεῖν συνεχῶς, ἀλλὰ μὴ ὡσπερ τὸ
 5 ὠθηθῶν, ὃ ἀπορήσας ἔδειξεν, ἐφ' ὧν οὐκ ἐνδέχεται, παραλιπῶν τὸν νῦν
 ἀπορηθέντα λόγον. εἶτα διαναστὰς ἐπάγει· “μήποτε οὐχ ὑπὸ τῆς ἀπλα-
 νοῦς ἢ τούτων γίνεται κίνησις· οὐ γὰρ κατὰ τὴν ἐν αὐτῇ κινητικῇν δύ-
 ναμιν ταύτην κινεῖ, ἀλλὰ κινουμένη αὐτῇ ὑπὸ τοῦ κινητικοῦ ἢ ἐκείνων
 κίνησις ἔπεται γινομένη καὶ αὕτη ὑπὸ τοῦ ταύτην κινουόντος.” καὶ ὅτι
 10 μία κίνησις ἐστὶν ὡς ἐνός τοῦ ὅλου οὐρανοῦ ἢ ἀπ' ἀνατολῆς ἐπὶ δύσιν, 10
 ὅθλον ὡς οἶμαι ἐκ τοῦ καὶ περὶ τοὺς αὐτοὺς γίνεσθαι πόλους καὶ ἐκ τοῦ
 μὴ μόνον ὀκτῶ σφαιράς εἶναι ἀλλὰ καὶ ἓνα τὸν ὅλον οὐρανόν· μία δὲ
 κίνησις ἢ ἐνός καὶ ὑφ' ἐνός γινομένη. δηλοῖ δὲ καὶ αὐτὸς Ἀριστοτέλης
 τὸ κινεῖν πρῶτως οὐκ ἐν τῇ ἀπλανεῖ λέγων, ἀλλ' ἐν ὅλῳ τῷ κυκλοφορη-
 15 τικῷ σώματι· “τάχιστα, φησί, κινεῖται τὸ ἐγγύτατα τοῦ κινουόντος· τοι-
 αύτη δὲ ἢ τοῦ κύκλου κίνησις· ἐκεῖ ἄρα τὸ κινεῖν”, κύκλον οἶμαι τὸ
 ἐγκύκλιον ἅπαν λέγων. ὁ δὲ Εὐδόημος τοῦτο μὲν οὐκ ἀπορεῖ, ὅπερ ὁ Ἀρι- 15
 στοτέλης, εἰ ἐνδέχεται τι κινούμενον κινεῖν συνεχῶς, ἀπορεῖ δὲ ἀντὶ τούτου,
 εἰ ἐνδέχεται τὸ ἀκίνητον κινεῖν· “δοκεῖ γάρ, φησί, τὸ κινεῖν κατὰ τὸπον
 20 ἢ ὠθηθῶν ἢ ἔλκον κινεῖν· εἰ δὲ μὴ μόνον οὕτως, ἀλλ' οὖν ἀπτόμενον γε
 αὐτὸ ἢ διὰ ἄλλου ἢ δι' ἐνός ἢ πλειόνων· τὸ δὲ ἀμερὲς οὐθενὸς ἐνδέχεται
 ἀψασθαι· οὐ γὰρ ἐστὶν αὐτοῦ τὸ μὲν ἀρχή, τὸ δὲ πέρας· τῶν δὲ ἀπτο-
 μένων τὰ πέρατα ἅμα. πῶς οὖν κινήσει τὸ ἀμερὲς;” καὶ λύει τὴν ἀπο-
 ρίαν λέγων ὅτι “τὰ μὲν κινούμενα κινεῖ τὰ δὲ ἡρεμοῦντα. καὶ τὰ
 25 μὲν κινούμενα κινεῖ ἀπτόμενα, αὐτὰ δὲ κινεῖ μὴ κινούμενα. ἄλλως, οὐχ ὅτι
 ὁμοίως δὲ πάντα. οὐ γὰρ ὡς ἢ γῆ τὴν σφαιρᾶν ῥιφθεῖσαν ἐπ' αὐτὴν
 ἄνω ἐκίνει, οὕτω καὶ τὸ πρῶτως κινήσαν· οὐ γὰρ προγενομένης κινήσεως
 ἐκεῖνο κινεῖ· οὐ γὰρ ἂν ἔτι πρῶτως κινεῖ· ἢ δὲ γῆ οὐδέποτε ἡρεμοῦσα
 πρῶτως κινήσει.”

30 p. 267^b17 Διωρισμένων δὲ τούτων ἕως τοῦ τέλους.

Ἀναλαβὼν πρὸ ὀλίγου τὸν περὶ τοῦ πρῶτως κινουόντος λόγον καὶ
 ὑπομνήσας, ὅτι ἀπὸ τοῦ συνεχῆ καὶ αἰδίου κίνησιν ἐν τοῖς οὐσί δειχθῆναι 30
 δέδεικται ἐν ὧν τὸ πρῶτως κινεῖν καὶ ἀκίνητον, καὶ ἐπαγαγῶν, ὅπου τοῦ
 κινουμένου χρῆ νομίζειν εἶναι τὸ κινεῖν, καὶ τὸ ἀκίνητον αὐτοῦ πάλιν
 35 συστήσας ἐκ τοῦ δεῖξαι, ὅτι οὐδὲν κινούμενον συνεχῆ κίνησιν δύναται κινεῖν,
 προστίθησι καὶ τοῦ τρίτου τὴν ἀνάληψιν τοῦ δειχθέντος περὶ τοῦ πρῶτως

13 αὐτὸς ὁ α 15 τάχιστα γὰρ α φησί] p. 267^b8, ubi τὰ pro τὸ. at cf. p. 1354,7 ἐγγύτα
 Α: ἐγγυτάτω α 17 Εὐδόημος] fr. 82 p. 110,6 Sp. 20 μόνον deletat Spengel
 21 ante πλειόνων add. διὰ Spengel 22 ἀρχή om., sed supraser. Α¹ 25 α— κινούμενα
 om. αΑ¹: suppl. in marg. Α² δὲ κινεῖ scripsi: διακινεῖ Α² 27 ἄνω ἐκίνει αΑ: fortasse
 ἄνωθεν κινεῖ (de ἄνωθε cf. ad p. 1278,25) προγενομένης Α¹: προγινομένης αΑ

κινουόντος· τοῦτο δὲ ἦν τὸ ἀμέγεθες αὐτὸ καὶ ἀμερές εἶναι· τρία γὰρ ἦν 320^r
 τὰ περὶ αὐτοῦ δειχθέντα, ὅτι ἔν, ὅτι ἀκίνητον, ὅτι ἀμερές. τῶν οὖν δύο
 ἀποδείξεων συντόμως ὑπομνήσας τῆς τρίτης νῦν ὑπομνησκαὶ τῆς δευτέρας
 5 σης, ὅτι ἀδύνατον τὸ πρῶτως κινουὴν τὴν αἰδίον κίνησιν ἀκίνητον ὄν μέ-
 γεθός τι ἔχειν· ἡ γὰρ ἄπειρον ἢ πεπερασμένον ἔσται τὸ μέγεθος· εἰ οὖν
 ἄπειρον μὲν οὐκ ἐνδέχεται μέγεθος εἶναι, ὡς δέδεικται ἐν τῷ τρίτῳ ταύτης
 τῆς πραγματείας (εἶωθεν δὲ τὰ πρῶτα πέντε βιβλία Φυσικὰ καλεῖν ἐξαι-
 10 εῖπερ ἀνάγκη τὸ πεπερασμένον σῶμα ἢ ἄπειρον ἔχειν δύναμιν ἢ πεπε-
 ρασμένην· εἰ οὖν μήτε τὸ πεπερασμένον σῶμα ἄπειρον ἔχει δύναμιν, ὡς
 δέδεικται, μήτε ἡ πεπερασμένη δύναμις τὸν ἄπειρον χρόνον οἷα τέ ἐστι
 κινεῖν, ὡς δέδεικται καὶ τοῦτο, τὸ δὲ πρῶτον κινουὴν τὴν αἰδίον κίνησιν
 ἐδείχθη κινουὴν ἐπὶ τὸν ἄπειρον χρόνον (ἔδει γὰρ τὴν πρώτην κίνησιν ὑπὸ
 15 τοῦ πρώτου κινουόντος ἐνδεδῶσθαι), τούτων οὖν δειχθέντων φανερόν, ὅτι
 ἀδιαιρέτον ἔστι καὶ ἀμερές καὶ οὐδὲν ἔχον μέγεθος τὸ πρῶ-
 τως κινουόν.

Ἐπέστησεν δὲ καλῶς ὁ Ἀλέξανδρος ἐνταῦθα, ὅπερ ἐχρῆν ἀποδεικνυ-
 45 μένου τοῦ προβλήματος ἐπιστῆσαι, ὅτι ἐπὶ τοῦ κινουμένου ἐπ' ἄπειρον οὐ
 λεκτέον δύναμιν ἀλλ' ἢ ὁμωνύμως· “ἡ μὲν γὰρ ἐπὶ τοῦ κινουόντος, φησί,
 καὶ ποιούντος δύναμις ὡς ἰσχύς τις λέγεται, ἣν κάμνει ἀνάγκη ἐπὶ τῶν
 οὕτως κινουόντων, ἣ δὲ ἐπὶ τοῦ κινουμένου ὡς ἐπιτηδεύτης πρὸς τὸ
 πάσχειν ἀπλῶς. οὐδὲ γὰρ ἐπὶ τοῦ βαστάζοντος καὶ τοῦ βασταζομένου,
 ἐπεὶ τὸ βασταζόμενον, ἔστ' ἂν ἡ, βαστάζεσθαι δύναται, ἦδη καὶ τὸ βαστά-
 25 ζον ἀεὶ βαστάσει· δυνάμει γὰρ τινὶ καὶ ἰσχύϊ τὸ βαστάζον βαστάζει, ἥτις
 κάμνει πεπερασμένη οὔσα ἐν πεπερασμένῳ.” καὶ ἔδει τὸν Γραμματικὸν
 τούτοις γοῦν ἐπιστῆσαι τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῖς λόγοις καὶ μὴ νομίζειν, ὅτι
 καὶ ὁ Ἀριστοτέλης καὶ ὁ Ἀλέξανδρος οἴονται τὸ μὴ κυρίως ἀπειροδύναμον
 ἐπ' ἄπειρον κινεῖσθαι. τὸ γὰρ ἐπ' ἄπειρον κινούμενον ἐπιτηδεύτητα μὲν
 30 ἔχει πρὸς τοῦτο κατὰ τὴν ἑαυτοῦ φύσιν καὶ τοῦτό ἐστιν ἐν αὐτῷ τὸ δύ-
 νασθαι κινεῖσθαι, ὑπ' ἄλλου δὲ τὸ κινεῖσθαι ἔχον γινόμενον αὐτὸ ἔχει
 καὶ | οὐχ ἅμα ὅλον· ἡ γὰρ κίνησις ἐν τῷ γίνεσθαι τὸ εἶναι ἔχει. καὶ 320^v
 τοῦτο δὲ πάλιν ἐνταῦθα ζητήσας ὁ Ἀλέξανδρος, πῶς ἡ τῶν ἀπλανῶν
 σφαῖρα οὐχ ἔξει τοῦ κινεῖν ἄπειρον δύναμιν πεπερασμένη οὔσα, εἴ γε ἀεὶ
 35 κινεῖ τὰς τῶν πλανωμένων, λύει μὲν τὴν ζητήσιν τὰ αὐτὰ λέγων, ὅπερ
 καὶ πρὸ ὀλίγου, ὅτι καὶ τὸ πλανώμενον τρόπον τινὰ ὑπ' ἐκείνου τοῦ ἀκι-
 νήτου κινεῖται τῇ ἀπλανεῖ συγκινούμενον· τὸ γὰρ ἀπλανές κατὰ τὴν σω-
 5 ματικὴν ἑαυτοῦ φύσιν κινήτων ἐστιν, ἀλλ' οὐχὶ κινήτικόν. ἐνταῦθα δὲ
 ἐχρῆν ἐπιστῆσαι τὸν Γραμματικόν, ὅτι οὐκ ἐζήτησεν ὁ Ἀλέξανδρος, πῶς
 40 πεπερασμένον τὸ ἀπλανές αἰδίον ἐστιν, ἀλλὰ (πῶς) πεπερασμένον ὄν

6 τρίτῳ] Γ 5 sqq.

10 ἔχειν a (cf. Ar.): ἔχει A

21 κάμνειν a: κάμνει A

24 ἔστ' ἂν om. A: restit. A¹

30 ἐν//αὐτῷ A

35 μὲν A: om. a

36 πλανώ-

μενον aA²: ἀπλανές A¹

40 πῶς a: om. A

ἄπειρον ἔχει δύναμιν τοῦ κινεῖν, γινώσκων, ὅτι κινεῖσθαι μὲν καὶ εἶναι 320^v
ἐπ' ἄπειρον τὸ πεπερασμένον οὐδὲν κωλύει γινομένην ἔχον τὴν κίνησιν καὶ
τὴν οὐσίαν, ἀλλ' οὐκ ἀπὸ χρόνου τινός, ἀλλ' ἐπ' ἄπειρον, κινήτικὴν δὲ
δύναμιν ἅμα ὅλην μὴ ἔχειν πεπερασμένον ὄν.

- 5 Οὕτως ὁ θαυμάσιος ὄντως Ἀριστοτέλης τὴν περὶ τῶν φυσικῶν ἀρχῶν 10
διδασκαλίαν εἰς τὴν ὑπερφυᾶ θεολογίαν ἀπεκορύφωσε καὶ τὴν ὅλην φυσικὴν
καὶ σωματικὴν σύστασιν ἐξηγητημένην ἔδειξε τῆς ὑπὲρ φύσιν ἀσωματου καὶ
ἀσχετοῦ νοερᾶς ἀγαθότητος τῇ Πλάτωνι κἀνταῦθα συνακολουθῶν. ἀλλ' ὁ
μὲν Πλάτων ἀπὸ τῆς οὐσίας αὐτῆς τοῦ κοσμικοῦ σώματος τὸν δημιουργὸν
10 τοῦ κόσμου νοερὸν θεὸν ἀνηῦρε. διαστήσας γὰρ τὸ ὄντως ὄν καὶ τὸ γι-
νόμενον, καὶ τὸ μὲν αἰεὶ κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ ὡσαύτως ἔχον ὀρισάμενος ἄτε
ἅμα καὶ ὁμοῦ ὅλον ἀδιαστάτως καὶ ἀμερίστως ἐν αἰῶνι τὴν ὑπόστασιν 15
λαχόν, τὸ δὲ γινόμενον ἄτε μεταβαλλόμενον καὶ κινούμενον ἐν τῇ γίνε-
σθαι τὸ εἶναι ἔχον, τὴν σωματικὴν σύστασιν πᾶσαν ἄτε διεστῶσαν τῇ
15 οὐσίᾳ καὶ κατὰ τὴν τοῦ εἶναι παράτασιν χρονίζομένην καὶ μεταβαλλομένην
γενητικὴν εἶναι τίθεται καὶ ἐν τῇ γίνεσθαι τὸ εἶναι ἔχειν καὶ διὰ τοῦτο
ἀπὸ αἰτίας ἐξηγητημένην ὡς ἀθυπόστατον εἶναι μὴ δυναμένην. “παντὶ
γὰρ ἀδύνατον, φησί, χωρὶς τοῦ αἰτιοῦ γένεσιν σχεῖν.” αἴτιον δὲ τοῦ γινο-
μένου τὸ ὄντως ὄν, ἵνα μὴ γινόμενον πρὸ γινομένου τιθέντες ἐπ' ἄπειρον 20
20 ἴωμεν, τοῦ μεταβαλλομένου τὸ ἀμετάβλητον διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν. ἡῦρεν
οὖν τὸν δημιουργὸν τοῦ κόσμου νοερὸν θεὸν ὄντως ὄντα καὶ αἰεὶ κατὰ τὰ
αὐτὰ καὶ ὡσαύτως ἔχοντα ἐν αἰῶνι ἰδρυμένον ἀπὸ τῆς μεταβολικῆς οὐσίας
τοῦ κόσμου ἐπὶ τὴν ἀμετάβλητον αἰτίαν ἀναδραμῶν. καὶ ὁ Ἀριστοτέλης
δὲ ἀπὸ τῆς κινήσεως καὶ μεταβολῆς καὶ τῆς διαστατῆς καὶ πεπερασμένης
25 τῶν σωμάτων ὑποστάσεως ἐπὶ τὴν ἀκίνητον καὶ ἀμετάβλητον καὶ αἰδιά-
στατον αἰτίαν ἀνήλθεν. ἔδειξε γὰρ, ὅτι αἰδίον ἀνάγκη κίνησιν εἶναι ἐν τοῖς 25
οὔσι, καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὸ κινούμενον, εἴπερ ἡ κίνησις ἐν τῇ κινουμένῳ
ἐστίν. ἔδειξε δὲ καὶ ὅτι πᾶν τὸ κινούμενον ὑπὸ τινος κινεῖται καὶ ὅτι τὸ
πρώτως κινουὸν ἀνάγκη ἀκίνητον εἶναι καὶ ἀμετάβλητον αἴτιον τοῖς κινου-
30 μένοις προσεχῶς τῆς αἰδίου κινήσεως. ἀλλ' ὅτι μὲν καὶ ἡ παρὰ Πλάτωνι
γένεσις καὶ ἡ παρὰ Ἀριστοτέλει κίνησις τὴν μεταβολὴν δηλοῦσι, ῥᾴδιον
μαθεῖν ἐκ τοῦ τὸν μὲν Πλάτωνα πρὸς τὸ κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ ὡσαύτως 30
ἔχον ἀντιδιαρεῖν τὸ γινόμενον ὡς μεταβαλλόμενον, τὸν δὲ Ἀριστοτέλην,
ὅταν λέγῃ πᾶν τὸ κινούμενον ὑπὸ τινος κινεῖσθαι, οὐ περὶ μόνων τῶν
35 κυρίως κινουμένων, ἀλλὰ καὶ τῶν γινομένων καὶ φθειρομένων καὶ ὅλως
τῶν μεταβαλλόντων λέγοντα. καὶ μέντοι πολλαχοῦ τὸ ἀκίνητον ἀμετάβλη-
τον εἶπεν. οὐδὲ γὰρ μόνης τῆς κυρίως κινήσεως ὑπερανέχει, ἀλλὰ καὶ
γενέσεως καὶ φθορᾶς. δοκεῖ δέ μοι ὁ θαυμαστός οὗτος ἀνὴρ τὸ ὄνομα
τῆς γενέσεως παραιτήσασθαι σαφῶς ἐπὶ τῶν αἰδίων λέγειν διὰ τὸ ῥᾴδιόν 35
40 τὴν φαντασίαν ἀρχὴν χρονικὴν ὑποβάλλειν τοῖς γίνεσθαι λεγομένοις. ὅπερ

10 ἀνεῦρε a ut solet

διαστήσας scripsi: διαστάς aΛ

14 ἔχον a: ἔχειν Λ

18 φησί] Tim. p. 28 A

20 post ἴωμεν addendum videtur καὶ

21 post νοερὸν

erasas aliquot litteras habet A

καὶ πολλοὶ πεπόνθασιν οὐ δυνάμενοι τοῖς αἰθίοις δημιουργήμασι ταῖς ἐν- 320^v
 νοταῖς συμπαρατίεσθαι, ἀλλὰ τῷ ἀπ' αἰτίας ὑφισταμένῳ καὶ γίνεσθαι
 λεγομένῳ χρονικὴν ἀρχὴν προστιθέντες καὶ ῥᾶον δοκούντες μανθάνειν, εἴ
 τις ἀρχὴν καὶ μέσα καὶ τέλος χρονικῶς ὑποθόητο τῆς δημιουργίας. καὶ δὴ
 5 καὶ οἱ πλεῖστοι τῶν σοφῶν εἰς τὸ εὐμαθὲς τῶν ἀκούοντων ἀποβλέψαντες
 οὕτως κοσμοποιοῦσι, πρῶτα καὶ δεύτερα καὶ τρίτα παραγενέσθαι λέγοντες. 40
 καὶ συγγνώμη ἴσως νομίζουσι ἔχειν, εἰ καὶ οἱ θεολόγοι μὴ παραιτοῦνται
 τὰς τῶν θεῶν γενέσεις οὕτως ἐκφραίνειν διὰ τὴν τῶν ἀκούοντων εὐμάθειαν.
 ὁ δὲ Ἀριστοτέλης αισθόμενος ὡς ἔοικεν ἤδη παρανοοῦντων ἀεὶ τὰ λεγό-
 10 μενα, καὶ χρονικὴν ἀρχὴν συνεπινοοῦντων, οὕτε κοσμοποιοῦσιν ἠνέσχετο καὶ
 γενητῶν ἐπὶ τῶν αἰθίων προφανῶς λέγειν παρητήσατο, ἀλλὰ καὶ τῷ τῆς
 κινήσεως ὀνόματι ταῦτὸν μὲν δηλοῦντι, μὴ ἀπαιτοῦντι δὲ χρονικὴν ἀρχὴν,
 συνεχρήσατο. ἐπεὶ ὅτι οὐ παραιτεῖται τὸ γίνεσθαι καὶ ἐπὶ τῶν ἐπ' ἄπει- 45
 ρον τὸ εἶναι ἐχόντων, δῆλός ἐστιν ἐν τῷ τρίτῳ ταύτης τῆς πραγματείας
 15 περὶ τοῦ ἐπ' ἄπειρον λέγων· “ἀλλ' ἐπεὶ πολλαχῶς τὸ εἶναι, ὡσπερ
 ἡμέρα ἐστὶ καὶ ὁ ἀγὼν τῷ ἀεὶ ἄλλο καὶ ἄλλο γίνεσθαι, οὕτω καὶ τὸ
 ἄπειρον.” ἡ μὲν οὖν ἀρχὴ τῆς ἀποδείξεως οὕτως ἀμφοτέρως ἢ αὐτὴ
 ἀπὸ τοῦ μεταβαλλομένου ἐπὶ τὸ ἀμετάβλητον ἀνάγρουσα. ἐφεξῆς δὲ ὁ
 μὲν τὸ κινούμενον ὑπὸ τινος κινεῖσθαι φησιν, ὁ δὲ τὸ γινόμενον ὑπὸ αἰτίου
 20 τὴν γένεσιν ἴσχειν. καὶ ὁ μὲν τὸ πρῶτως κινῶν ἀκίνητον καὶ ἀμετά- 50
 βλητον καὶ ἀμερὲς δείκνυσιν, ὁ δὲ τὸ αἴτιον τοῦ γινομένου ὄντως ἄν· τοι-
 οῦτον δὲ, τὸ ἀμερὲς καὶ ὁμοῦ ὅλον ὑφεστὸς καὶ ἀεὶ κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ
 ὡσαύτως ἔχον, ὅπερ δηλοῖ τὸ τελῶς ἀμετάβλητον.

Ἐπεὶ δὲ τινες οἴονται τὸν Ἀριστοτέλη τὸ πρῶτως κινῶν, ὅπερ καὶ
 25 νοῦν καὶ αἰῶνα καὶ θεὸν ἀνομνεῖ, τελικὸν μόνον, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ποιητικὸν
 αἴτιον λέγειν τοῦ κόσμου καὶ μάλιστα τοῦ οὐρανοῦ ὡς αἰθίου ὄντος καὶ
 διὰ τοῦτο ἀγενήτου, | ἀκούοντες αὐτοῦ πολλαχῶς λέγοντος, καὶ ὅτι κινεῖ 321^r
 ὡς ἐρώμενον, καὶ πολλαχῶς ὡς τελικὸν αἴτιον ἀνευφημοῦντος, καλῶς ἔχει
 κἀν τούτῳ δεῖξαι συμφώνως αὐτὸν τῷ σφετέρῳ καθηγεμόνι μὴ τελικὸν
 30 μόνον, ἀλλὰ καὶ ποιητικὸν αἴτιον τὸν θεὸν λέγοντα, τοῦ τε κόσμου παντὸς
 καὶ τοῦ οὐρανοῦ. ὁ μὲν δὴ Πλάτων ἐκ τῶν ἐν Τιμαίῳ “λέγωμεν δὴ,
 δι' ἣντινα αἰτίαν γένεσιν καὶ τὸ πᾶν τόδε ὁ ξυριστάς συνέστησεν· ἀγαθὸς 5
 ἦν” δῆλός ἐστι τελικὸν ἅμα καὶ ποιητικὸν αἴτιον τοῦ κόσμου τὸν θεὸν
 λέγων. καὶ ὅταν λέγῃ· “νοῦν μὲν ἐν ψυχῇ, ψυχὴν δὲ ἐν σώματι συνι-
 35 στάς τὸ πᾶν συνετεκταίετο, ὅπως ὅτι κάλλιστόν τε εἶη καὶ κατὰ φύσιν
 ἄριστόν τε ἔργον ἀπειργασμένος”, δι' ὅλου σχεδὸν τοῦ διαλόγου τὸν εἰς τὸ
 ἀγαθὸν βλέποντα δημιουργὸν ἀνομνεῖ. ἐν δὲ τῇ τοῦ δημιουργοῦ πρὸς τοὺς
 οὐρανίους δημιουργίᾳ, σαφῶς παρίστησιν, ὅτι τὰ μὲν οὐράνια προσεχῶς

15 λέγων] Γ 6. 206^a21 cf. p. 1293,26

22 ὑφεστὸς a

25 ἀνομνεῖ scripsi (cf.

v. 37): ἀνόμνησεν a: ἀνόμνη A

31 Τιμαίῳ] p. 29 D cf. p. 26, 16. 464,4

34 λέγῃ]

ibid. p. 30 B cf. p. 622,27

34. 35 συνίστα A

35 τε et καὶ om. Plato

38 οὐρανίους scripsi ex p. 1361,1: οὐρανους sic A: οὐρανίους θεοὺς a

δημιουργία, sed

corr. A¹

αὐτὸς ὑφίσταται, τὰ δὲ ὑπὸ σελήνην ὑπὸ τῶν οὐρανίων. λέγει γὰρ πρὸς 321^b
 τοὺς οὐρανίους ὁ πρῶτος δημιουργός· “θεοὶ θεῶν, ὧν ἐγὼ δημιουργός
 πατήρ τε ἔργων”, καὶ πρὸς κλειθίων· “θνητά, φησίν, ἔτι γένη λοιπὰ τρία.
 τούτων δὲ μὴ γινόμενον οὐρανὸς ἀτελής ἔσται.” οὐρανὸν τὸν κόσμον γὰρ
 5 καλῶν ὡςπερ καὶ Ἀριστοτέλης. θεοὶ δέ, φησί, καὶ τὰυτα γενέσθαι. “εἰ μέλλω
 τέλεις ἰκανῶς εἶναι. δι’ ἐμοῦ δὲ τὰυτα γενόμενα καὶ βίου μετασχίοντα
 θεοῖς ἰσάξονται ἄν· ἵνα οὖν θνητά τε ἦ ἢ τὸ τε πᾶν τότε ἄνωγας πᾶν ἦ.
 τρέπεσθε κατὰ φύσιν ὑμεῖς ἐπὶ τὴν τῶν ζώων δημιουργίαν.” ὁμοί
 10 δὲ τὸ “δι’ ἐμοῦ δὲ τὰυτα γενόμενα”, ὅτι τὰ ἀπὸ τοῦ κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ
 ὡσαύτως ἔχοντος αἰτίου (ἦ ὡς ἂν Ἀριστοτέλης εἴποι ὑπὸ τοῦ ἀκίνητου)
 γινόμενα αἴτια ἀνάγκη εἶναι. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ὅτι μὲν τελικὸν λέγει τὸν
 θεὸν ἦτοι τὸ πρῶτως κινουόν, οὐδεὶς ἀμφισβητεῖ· ὅτι δὲ καὶ ποιητικόν.
 ἀρκεῖν οἶμαι τὸ ἐν τῷ τῶν αἰτίων διορισμῷ κατὰ τὸ δεύτερον τῆς Φυσικῆς
 ἀκράσεως ποιητικὸν αἶτιον λέγειν τὸ εἶεν ἢ ἀρχὴ τῆς κινήσεως· “ἔτι
 15 εἶεν ἢ ἀρχὴ τῆς μεταβολῆς ἢ πρώτη ἢ τῆς ἡρεμῆσεως, οἷον ὁ βου-
 λεύσας αἴτιος καὶ ὁ πατήρ τοῦ τέκνου, καὶ ὅπως τὸ ποιουόν τοῦ ποιου-
 μένου.” τί οὖν ἦν τούτων σαφέστερον εἰπεῖν πρὸς τὸ δηλώσαι, ὅτι τὸ
 πρῶτως κινουόν ποιητικὸν ἔστιν αἶτιον; καὶ ἐν τῷ πρώτῳ δὲ τῆς Περὶ οὐ-
 20 ρανοῦ σαφῶς εἶπεν, ὅτι οὐδὲν μάτην ποιεῖ οὔτε ὁ θεὸς οὔτε ἡ φύσις, ἐν
 αὐτῷ δὲ τῷ βιβλίῳ εἰπὼν, ὅτι ὁ αἰὼν “ἀπὸ τοῦ αἰεῖ εἶναι τὴν ἐπωνυ-
 μίαν εἴληφεν, ἀθάνατος καὶ θεῖος, εἶεν καὶ τοῖς ἄλλοις ἐξήρτηται τοῖς
 μὲν ἀκριβέστερον, τοῖς δὲ ἀμαυρότερον, τὸ εἶναί τε καὶ ζῆν.” ὁμοίον δὲ
 25 ὅτι ὡςπερ ἀγαθύνεται πάντα διὰ τὸ τελικὸν αἶτιον, οὕτως ἔστι τε καὶ ζῆ
 διὰ τὸ δημιουργικόν. καὶ ἐν τῷ πρώτῳ δὲ τῆς Περὶ γενέσεως, ὅτι καὶ
 ποιητικὸν ἔστιν αἶτιον τὸ πρῶτως κινουόν, ἐδήλωσε περὶ τῶν αἰτίων τῆς
 αἰγενοσεῖας ζητῶν καὶ τὰδε γράφων· “οὔσης αἰτίας (μῖα)ς μὲν, εἶεν τὴν
 ἀρχὴν φαμεν τῆς κινήσεως” τὴν ποιητικὴν δηλονότι λέγων οὕτως, “μῖα
 30 δὲ τῆς ὕλης, τὴν τοιαύτην αἰτίαν λεκτέον. περὶ μὲν γὰρ ἐκείνης εἴρηται
 πρότερον ἐν τοῖς Περὶ κινήσεως λόγοις, ὅτι ἔστι τὸ μὲν ἀκίνητον ἅπαντα
 χρόνον, τὸ δὲ κινούμενον αἰεῖ.” οὐτὸν οὖν καὶ αὐτὸς τὸ ποιητικὸν φησὶ
 35 τὸ μὲν ἀκίνητον πάντων, τὰ δὲ οὐράνια τῶν ὑπὸ σελήνην. καὶ ὁ Ἀλέ-
 ξανδρὸς τὰυτα τὰ ῥήματα ἐξηγούμενος “τὸ γὰρ πρῶτον κινουόν, φησί, τῆς
 τοῦ θεοῦ σώματος κινήσεως αἰτίον ἔστι ποιητικὸν ὄντος ἀγενήτου”. ἐν
 δὲ τῷ μετῴνι Ἄλφα τῆς Μετὰ τὰ φυσικὰ πραγματείας ἐπαινῶν τὸν Ἀναξα-
 γόραν καὶ πρὸ αὐτοῦ τὸν Ἐρμότιμον, ὡς μὴ μόνον ὀλιγάς αἰτίας τοῦ

1 λέγει] Tim. p. 41 A

3 φησίν] *ibid.* p. 41 B

ἔτι om. a post τρία add.

ἀγένητα Platonis A cf. Rawack l. c. p. 58

4 γινόμενον A (ut Philoponus cf. Rawack

l. c.): γινόμενον ut Platonis vulg. a 6 τελέως a 9 τὰ (post ὅτι) scripsi: τὸ A:

om. a 11 γινόμενα A: γινόμενα rectius a 13, 14 δεύτερον Φυσικῆς ἀκράσεως]

B 3. 194^b29 18, 19 πρώτῳ Περὶ οὐρανοῦ] A 4. 271^a33 20 βιβλίῳ] A 9. 279^a27

20, 21 εἴληφας τὴν ἐπωνυμίαν Aristoteles 22 ἀμαυρῶς Aristoteles (exceptis eodd.

LM) 24 πρώτῳ Περὶ γενέσεως] A 3. 318^a1 26 αἰεῖ γενεσεῖας libri οὔσης δὲ ex

Arist. a μῖα a: om. A 27 εἶναί φαμεν Arist. 27, 28 μῖα δὲ ||||| A 28 μὲν

A: om. a 29 post ἀκίνητον add. τὸν Arist. 34 Μετὰ τὰ φυσικὰ] A 4. 984^b15

παντὸς ἀποδεδωκότας, ἀλλὰ καὶ τὸν νοῦν ὡς ποιητικὸν καὶ τελικὸν αἴτιον 321^r
 θεασαμένους γράφει ταῦτα· “νοῦν δὴ τις εἰπὼν ἐνεῖναι καθάπερ ἐν ζῳοῖς 25
 καὶ ἐν τῇ φύσει τὸν αἴτιον καὶ τοῦ κόσμου καὶ τῆς τάξεως πάσης οἶον
 νήφων ἐφάνη παρ’ εἰκῆ λέγοντας τοὺς πρότερον.” εἰπὼν οὖν, ὅτι Ἄναξα-
 5 γόρας καὶ πρότερος Ἐβρώτιμος ἤψαντο τούτων τῶν λόγων, ἐπάγει· “οἱ
 μὲν οὖν οὕτως ὑπολαμβάνοντες ἅμα τοῦ καλῶς τὴν αἰτίαν ἀρχὴν εἶναι τῶν
 ὄντων ἔθεσαν καὶ τὴν τριαύτην ἔθεν ἢ κίνησις ὑπάρχει τοῖς οὖσιν.” ἐπαι-
 νεῖ οὖν τοὺς καὶ τελικὸν καὶ ποιητικὸν αἴτιον τιθέντας τὸν νοῦν, ὥσπερ καὶ
 πρὸ ὀλίγων ἐπῆνει τὸν Ἄναξαγόραν, ὅτι τὸν νοῦν ἀρχὴν κινήσεως λέγων 40
 10 ἀπαθῆ καὶ ἀμιγῆ αὐτὸν ἐφύλαττεν.

Ἐπειδὴ δὲ καὶ ὁ Ἄλεξάνδρος καὶ οἱ ἄλλοι τινὲς τῶν Περιπατητικῶν
 δοκῶσι νομίζειν τὸν Ἀριστοτέλη τοῦ οὐρανοῦ τελικὸν αἴτιον καὶ κινητικόν,
 οὐ μέντοι ποιητικόν, ὡς καὶ ἡ πρὸ ὀλίγου παρατεθεῖσα τοῦ Ἄλεξάνδρου
 λέξις ἐδήλωσεν εἰπόντος ὅτι “τὸ πρῶτως κινῶν τῆς τοῦ θεοῦ σώματος
 15 κινήσεως ποιητικόν ἐστιν ὄντος ἀγενήτου,” φέρε καὶ τοῦ οὐρανοῦ δεῖξωμεν
 ποιητικὸν αἴτιον ἡγούμενον τὸν νοῦν. ἤρκει μὲν οὖν καὶ αὐτὸ τοῦτο τὸ
 ποιητικὸν μὲν αἴτιον ὀρίζεσθαι τὸ ὅθεν ἢ ἀρχὴ τῆς κινήσεως, τὸν δὲ νοῦν 45
 ἦτοι τὸ ἀκίνητον αἴτιον λέγειν, ὅθεν ἢ τῆς οὐρανιας προσεχωῖς κινήσεως
 ἀρχή· διὰ γὰρ τῆς τοῦ οὐρανοῦ κινήσεως καὶ τῆς τῶν ὑπὸ σελήνην κινή-
 20 σεως ἀρχὴ τὸ ἀκίνητόν ἐστι. πλὴν καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ τῆς Φυσικῆς
 ἀκροάσεως τὴν τύχην καὶ τὸ αὐτόματον κατὰ συμβεβηκὸς αἰτία λέγων
 τοῖς καθ’ αὐτὸ ποιητικοῖς ἐπισυμβαίνοντα, τῷ τε νῷ καὶ τῇ φύσει (“τῶν
 γὰρ τρόπων τῆς αἰτίας, φησὶν, ἐν τοῖς ὅθεν ἢ ἀρχὴ τῆς κινήσεως ἐκά-
 25 “ἐπεὶ δὲ ἐστὶ τὸ αὐτόματον καὶ ἡ τύχη αἰτία, ὧν ἂν ἡ νοῦς γένοιτο αἴτιος 50
 ἢ φύσις, ὅταν κατὰ συμβεβηκὸς αἰτίον τι γένηται τούτων αὐτῶν, οὐδὲν
 δὲ τῶν κατὰ συμβεβηκὸς πρότερόν ἐστι τῶν καθ’ αὐτό, * * * ὕστερον
 ἄρα τὸ αὐτόματον καὶ ἡ τύχη νοῦ καὶ φύσεως, ὥστε εἰ ὅτι μάλιστα τοῦ
 οὐρανοῦ τοῦδε αἰτίον ἐστὶ τὸ αὐτόματον, ἀνάγκη πρότερον νοῦν αἴτιον καὶ
 30 φύσιν εἶναι καὶ ἄλλων πολλῶν καὶ τοῦδε τοῦ παντός.” ἀλλὰ πρὸς μὲν
 τοῦτο τάχα ἂν τις ἀντιλογικὸς ἀνὴρ εὔροι ἀποφυγὴν οὐ τοῦτο δεικνύουαι
 λέγων ἐν τοῖς τοῖς τὸν Ἀριστοτέλη, ὅτι νοῦς καὶ φύσις τοῦ οὐρανοῦ αἰτία, 321^r

2 δὴ A: δέ a 5 ἐπάγει] l. c. p. 984^b20 9 πρὸ ὀλίγων] errat Simplicius. nam
 extat p. 989^b15 10 ἐφύλαττον a 11 οἱ ἄλλοι A: ἄλλοι probabilis a
 13 πρὸ ὀλίγου] p. 1361,32 τοῦ om. a 14 πρῶτως] supra πρῶτον 19. 20 κινήσεως
 a: κινήσεων A 22. 23 τῶν γὰρ τρόπων A: τὸν γὰρ τρόπον a 23 φησὶν] Phys. B 6.
 198^a2 cf. supra p. 353,13 et not. 24 τύχην a: ὕλην A ἐπάγει] l. c. 198^a5
 27 τῶν (ante κατὰ) om. Arist. codd. (sed habet Barberinus I 136) ἐστὶ πρότερον
 Arist. post καθ’ αὐτό propter homoeoteleuton sine lacunae vestigio om. δῆλον ὅτι
 οὐδὲ τὸ κατὰ συμβεβηκὸς αἰτιον πρότερον τοῦ καθ’ αὐτό aA 29 τοῦδε om. Arist.
 ἐστὶ (cf. p. 354, 8) om. Arist. codd. (praeter Barberinum I 136) 29. 30 νοῦν καὶ
 φύσιν αἰτίαν εἶναι (cf. 356,20) Arist. (praeter codd. FI Barber. I 136, E²) 30 εἶναι a
 (cf. 356, 21): δεῖξαι A τοῦ post τοῦδε om. Arist. (praeter FI Barb.), sed cf. supra
 p. 354,2. 355,8. 356,21

ἀλλ' ὅτι ὁ λέγων αὐτόματον καὶ τὴν τύχην ποιητικὰ τοῦ οὐρανοῦ αἷτια, 321^v
 ἀναγκασθήσεται πρὸ ἐκείνων νοῦν καὶ φύσιν αἰτιασθῆναι. ἐκείνῳ δὲ χρὴ
 προσέχειν τὸν νοῦν, ὅτι τὸ ἑτεροκίνητον καὶ τὴν ὑπόστασιν ἐτέρωθεν ἔχειν
 ἀνάγκη, εἴπερ κρείττων ἢ οὐσία τῆς κινήσεως. εἰ δὲ καὶ παντὸς σώματος
 5 πεπερασμένου κατ' αὐτὸν πεπερασμένη ἢ δύναμις, ἢ κινήτικὴ θελονότης καὶ ὁ
 ἢ τῆς οὐσίας ὑποστατικῆ, ἀνάγκη ἄρα ὥσπερ τὴν αἰδίον κίνησιν ἀπὸ τῆς
 ἀκίνητου αἰτίας ἔχει, οὕτω καὶ τὴν αἰδίον σωματικὴν οὐσίαν ἀπὸ τῆς ἀσω-
 10 μάτου παραδέχεσθαι. γέγραπται δὲ βιβλίον ὄλον Ἀρμιονίῳ τῷ ἐμῷ
 καθηγημένῳ. πολλὰς πίστει παρεχόμενον τοῦ καὶ ποιητικῶν αἰτίων ἡγεσθῆναι
 τὸν θεὸν τοῦ παντὸς κόσμου τὸν Ἀριστοτέλη, ἀφ' οὗ καὶ ἐγὼ τινα ἴ μετα-
 15 γαγῶν ἐνταῦθα τοῖς προκειμένοις ἀρκεύοντο, καὶ ἔστι τὴν τελευταίαν
 περὶ τούτου διδασκαλίαν ἐκείθεν λαβεῖν. εἰ δέ τις ζητεῖ, τί δήποτε ὁ 10
 Ἀριστοτέλης οὐχ οὕτως φανερῶς ποιητικῶν αἰτίων τὸν θεὸν εἶπεν ὡς τε-
 λικόν, τὸν περὶ τοῦ γενητοῦ ρηθέντα πρότερον καὶ νῦν ἐρῶ λόγον.
 15 ἐπειδὴ γὰρ τὸ ποιῶν γινόμενον ποιεῖ, τὸ δὲ γινόμενον χρονικὴν ἀρχὴν
 συναναφέρειν δοκεῖ τῆς γενέσεως, διὰ τοῦτο τὰ τῶν σωμάτων αἰδία καὶ
 αὐτὰ γινόμενα λέγειν παρητήσατο καὶ τὸ αἷτιον αὐτῶν ποιητικῶν πολλάκις
 ὀνομάζειν καὶ προφανῶς. καὶ τάχα εἰ τις τὸ γινόμενον καὶ τὸ ποιῶν
 ἐπὶ τῶν ἐν γενέσει καὶ φθορᾷ κυρίως ἀρμόττειν λέγοι μερικὸν συναναφέ- 15
 20 ροντα χρόνον, ἄλλοις ὀνόμασιν ἐπὶ τῶν αἰδίων χρήσεται. καὶ ὅρα ὅτι
 κίνησιν μὲν αἰδίον οὐ παρητήσατο λέγειν ὁ Ἀριστοτέλης, καίτοι τῆς κινή-
 σεως ἐν τῷ γίνεσθαι τὸ εἶναι ἐχούσης· γίνεσιν δὲ αἰδίον οὐχ εἴλετο λέ-
 γειν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ, ὅτι τὸ γινόμενον μὴ ὄν πρότερον γίνεσθαι δοκεῖ καὶ
 φεῖρεσθαι πάλιν βούλεται.

25 Τὴν μὲν οὖν κατὰ μέρος τοῦδε τοῦ βιβλίου διάρθρωσιν τοιαύτην ὡς
 δυνατὸς ἦν ἐποιησάμην, οὐ χεῖρον δὲ ἴσως ἐστὶ καὶ σύντομον ἔφροδον ἐπὶ
 κεφαλαίων προσθεῖναι τοῖς εἰρημένοις τὴν τε τῆς τάξεως τῶν προβλημά- 20
 των ἀκριβείαν ἐνδεικνυμένην καὶ μνήμην τοῖς ἐντυχάνουσι παρεχόμενην.
 προβαλλόμενος γὰρ ἐν ἀρχῇ ζητεῖν, εἰ ἔστιν αἰεὶ κίνησις καὶ οὔτε γέγονε
 30 πρότερον μὴ οὐδα οὔτε φθαρῆσεται, ὥστε ὕστερον μηκέτι εἶναι, δείκνυσι
 τοῦτο πρῶτον μὲν ἐκ τῆς πάντων σχεδὸν τῶν φυσικῶν συμφωνίας, τὸν
 Ἀναξαγόραν καὶ τὸν Ἐμπεδοκλέα μόνους ὡς μὴ αἰεὶ κίνησιν εἶναι δοκούν-
 35 τας λέγειν παραιτησάμενος. δεῦτερον ἐκ τοῦ ὀρισμοῦ τῆς κινήσεως δείκνυ-
 σιν, ὅτι οὐκ ἔστιν οὔτε πρῶτην οὔτε ἐσχάτην κίνησιν λαβεῖν. ἀλλὰ καὶ 25
 τῆς πρώτης ἔστιν αἰεὶ προτέρα καὶ τῆς ὑστερας ὑστέρα ὡς αἰεὶ κινήσεως
 οὔσης. τρίτον τὸ αὐτὸ δείκνυσιν ἀπὸ τοῦ κατὰ χρόνον προτέρου καὶ ὑστερου.
 τέταρτον ἀπὸ τοῦ νῦν τοῦ ἐν τῷ χρόνῳ μέσου ὄντος αἰεὶ παρεληλυθότος
 καὶ μέλλοντος. εἶτα ἐπιστήσας, ὅτι τὸ λέγειν πρότερον μὲν τὸν ἄπειρον

8 παραδέχεσθαι a: παραδέχεται A 9 καθηγημένῳ, sed corr. A¹ 10. 11 μεταγαγῶν

A: μετήγαγον probabiliter a 14 πρότερον] p. 1359,30 sqq. 22 οὐκ εἴλετο A

29 προβαλλόμενος scripsi (cf. p. 920,6. 1133,23 1150,16): προβαλλόμενος libri

αἰῶνα μὴ εἶναι κίνησιν, ὕστερον δὲ εἶναι πλάσματι ἔοικεν, ὡσπερ καὶ τὸ 321^v
λέγειν "οὕτω πέφυκεν", τότε λοιπὸν τοῦς ἐνισταμένους λόγους πρὸς τὸ ἀεὶ
εἶναι κίνησιν ἐκτίθεται τρεῖς ὄντας, ὧν ὁ μὲν πρῶτος ἐκ τοῦ πᾶσαν μετα- 30
βολὴν ἐξ ἐναντίου εἰς ἐναντίον γίνεσθαι καὶ ὠρίσθαι τὰ ἐναντία τὸ μὴ
5 εἶναι συνεχῆ καὶ αἰδίον κίνησιν ἀποδεικνύουσι πειραῖται. τὸ δὲ δεύτερον,
ὅτι γίνεται κινήσεις μὴ πρότερον οὔσα, δεῖκνύουσι δοκεῖ ἐκ τοῦ τὰ ἀψύχα
μὴ πρότερον κινούμενα ὕστερον κινεῖσθαι. ὁ δὲ τρίτος ἀπὸ τῶν ἐμψύχων,
ὅτι καὶ ταῦτα μὴ πρότερον κινούμενα ὕστερον κινεῖται μὴ φαινομένης τῆς
κινούσης αἰτίας ὡσπερ ἐπὶ τῶν ἀψύχων, καὶ διὰ τοῦτο μᾶλλον ἐπὶ
10 τούτων δοκούσης γίνεσθαι κινήσεως μὴ πρότερον οὔσης. καὶ λοιπὸν λύσει 35
τὰς ἐνστάσεις, τὴν μὲν πρῶτην ἀπὸ τοῦ τὰς μὲν ἐξ ἐναντίων εἰς ἐναντία
μεταβολὰς πεπερασμένας εἶναι, μηδὲν δὲ κωλύειν εἶναι καὶ μίαν τιὰ καὶ
συνεχῆ καὶ αἰδίον, τὰς δὲ ἄλλας ἀπὸ τοῦ πρὸ τῶν φαινομένων κινήσεων
εἶναι ἄλλας κινήσεις. εἶτα ἐπ' ἀρχὴν ἀναγαγὼν τὸν λόγον διαιρεῖ τὴν
15 τῶν ὄντων σχέσιν πρὸς τε κίνησιν καὶ πρὸς ἡρεμίαν καὶ δεῖκνυσιν πρῶτον
μὲν, ὅτι οὐ πάντα ἀεὶ ἡρεμεῖ ἕκ τε τῆς ἐναργείας καὶ ἐκ διαφόρων ἐπι-
βολῶν, εἶτα ὅτι οὐδὲ πάντα ἀεὶ κινεῖται, καὶ τρίτον (ὅτι) οὐδὲ τὰ μὲν ἀεὶ 40
ἡρεμεῖ, τὰ δὲ ἀεὶ κινεῖται, οὔτε πάντα ποτὲ μὲν ἡρεμεῖ ποτὲ δὲ κινεῖται.
εἶτα ἀναλαβὼν τὴν διαίρεσιν καὶ συντόμως ἐλέγξας τὰ εἰρημένα τμήματα
20 τὸ περιλειπούμενον βεβαιῶσι τὸ λέγον τὰ μὲν ἀεὶ ἡρεμεῖν, τὰ δὲ ἀεὶ κινεῖ-
σθαι, τὰ δὲ ποτὲ μὲν ἡρεμεῖν, ποτὲ δὲ κινεῖσθαι. ἐφ' οἷς διαίρεσιν τῶν
κινούντων καὶ τῶν κινουμένων ποιεῖται εἰς ἀπόδειξιν τὴν οὔσαν προσεχῶς
τοῦ πᾶν τὸ κινούμενον ὑπὸ τινος κινεῖσθαι. ἐξ οὗ πάλιν δεῖκνυται, ὅτι
τῶν ὄντων τὰ μὲν ἀεὶ κινεῖται, τὰ δὲ ἀεὶ ἡρεμεῖ, τὰ δὲ ποτὲ μὲν
25 κινεῖται, ποτὲ δὲ ἡρεμεῖ. ἔτι δὲ καὶ ὅτι τῶν κινούντων καὶ κινουμένων 45
πρῶτόν ἐστι τὸ αὐτοκίνητον, τῶν δὲ κινούντων ἀπλῶς πρῶτον τὸ ἀκίνητον.
ἐν δὲ τῇ δεῖκνύουσι, ὅτι πᾶν τὸ κινούμενον ὑπ' ἄλλου τινὸς παρ' ἑαυτὸ
κινεῖται, δεῖκνυσιν ὅτι καὶ τὰ φυσικὰ σώματα τὰ ἀπλᾶ οὐχ ἑαυτὰ κινεῖ,
ἀλλὰ ὑπ' ἄλλου κινεῖται βίᾳ μὲν ἐκ τοῦ ῥιπτοῦντος ἢ ὠθοῦντος ἢ ἔλκον-
30 τος, κατὰ φύσιν δὲ ἀπὸ τοῦ μεταβάλλοντος αὐτὸ ἐκ τοῦ δυνάμει εἰς τὸ
ἐνεργείᾳ. καὶ ὅτι καὶ ὁ τὸ ἐμπόδιον ἀφαιρῶν κινεῖ, ἀλλὰ κατὰ συμβε-
βηκός. εἶτα συναγαγὼν τὸν λόγον συντόμως δεῖκνυσιν, ὅτι πᾶν τὸ κινού- 50
μενον ὑπὸ τινος κινεῖται ἢ δι' ἑαυτοῦ κινούντος ἢ δι' ἄλλου· εἰ δὲ τοῦτο
οὕτως ἔχει, ἢ ἐπ' ἀπειρον ἀνάγκη εἶναι ἄλλο ὑπ' ἄλλου κινεῖσθαι λέ-
35 γοντα, ἢ εἰς τὸ ὑφ' ἑαυτοῦ κινούμενον καταπτάν. εἶτα καὶ κατὰ ἄλλην
ἐφοδὸν δεῖκνυσιν, ὅτι τῶν κινούντων καὶ κινουμένων πρῶτόν ἐστι τὸ αὐτο-
κίνητον. καὶ οὕτως εὐρῶν τὸ πρῶτως κινεῖν ὡς κινούμενον ἐφεξῆς καὶ
τὸ ἀκίνητον εὐρίσκει δεῖκνύς, ὅτι οὐ πᾶν τὸ κινεῖν κινούμενον καὶ αὐτὸ
κινεῖ οὔτε κατὰ συμβεβηκός οὔτε καθ' αὐτό. | καὶ πρῶτον δεῖκνυσιν, 322^r
40 ὅτι οὐ κατὰ συμβεβηκός. καὶ μεταξὺ εἰπὼν, ὅτι ὄντος τοῦ μόνως κινου-

17 ὅτι alt. a: om. A 21 τὰ δὲ ποτὲ — κινεῖσθαι om. a 22 τὴν οὔσαν scripsi: κινουσαν A: τὴν μέλλουσαν a 30 ἀπὸ A: ὑπὸ a 34 ἄλλο scripsi: ἄλλου aΔ cf. p. 1222,5 sqq.

μένου καὶ τοῦ κινουμένου ἅμα καὶ κινουμένου εὐλογον εἶναι καὶ τὸ μόνως 322^r
 κινουὸν μὴ κινούμενον. τότε δείκνυσιν, ὅτι οὐδὲ καθ' αὐτὴ ἀνάγκη πᾶν τὸ
 κινουὸν ὑπὸ τινος κινούμενον κινεῖν. καὶ καθόλου λοιπὸν δείκνυσιν, ὅτι τὸ
 πρῶτον κινούμενον ἢ ὑπὸ ἀκίνητου ἢ ὑπὸ αὐτοκίνητου κινήσεται. καὶ
 προστίθουσιν, ὅτι μᾶλλον ἀρχῇ κινήσεως τὸ αὐτοκίνητον ἤπερ τὸ ὑπ' ἄλλου
 κινούμενον. καὶ τότε ζητεῖ τὸν τρόπον, καθ' ὃν ἑαυτὸ κινεῖ τὸ αὐτο-
 κίνητον, καὶ δείκνυσιν ὅτι μέρει μὲν ἑαυτοῦ κινεῖ τῇ ψυχῇ ἀκίνητην οὐσῃ,
 μέρει δὲ κινεῖται τῇ σώματι· καὶ οὔτε ὅλον κινεῖ καὶ κινεῖται οὔτε ὅλη
 μέρος κινεῖ οὔτε μέρος ὅλον· οἷς προστίθουσιν, ὅτι οὐδὲν μόνιον τοῦ
 10 αὐτοκίνητου αὐτοκίνητόν ἐστι. καὶ συμπεραίνεται λοιπόν, ὅτι τὸ πρῶτως
 κινουὸν ἀκίνητόν ἐστιν ἢ προσεχῶς κινουὸν ἢ διὰ μέσου τοῦ αὐτοκίνητου.
 ἐν ᾧ πάλιν τὸ κινουὸν ἀκίνητόν ἐστι. καὶ ἐφεξῆς δείκνυσιν, ὅτι τὸ πρῶτως
 κινουὸν ἀκίνητον καὶ αἰδιόν ἐστιν, ὡς καὶ τῆς κατὰ γένεσιν καὶ φθορὰν
 κινήσεως καὶ μεταβολῆς ὑπερανέχον· καὶ ὅτι ἐν ἐστίν. ἄμφω δὲ δείκνυ-
 15 σιν ὑποθέμενος τέως εἶναι τινα συνεχῆ καὶ αἰδιον κίνησιν, ἣν πρώτην
 οὐσαν ὑπὸ τοῦ πρῶτου κινουμένου εὐλογον καὶ ἀναγκαίην ἐστὶ κινεῖσθαι.
 ὕστερον δὲ δείξει, ὅτι ἐστὶ τοιαύτη κίνησις τῶν οὐρανίων. καὶ ἀπὸ τῶν
 ἄλλων δὲ τῆς κινήσεως ἀρχῶν δείκνυσιν, ὅτι τὸ πρῶτως κινουὸν καὶ κατὰ
 συμβεβηκὸς ἀκίνητον καὶ αἰδιόν ἐστι. καὶ ἐφεξῆς προστίθουσιν ἀκολούθως,
 20 ὅτι καὶ τὸ κινούμενον προσεχῶς ὑπὸ τοῦ ἀκίνητου καὶ αἰδιου αἰτίου αἰδιον
 ἀνάγκη εἶναι. καὶ λοιπόν, ὅπερ ὑπέθετο τὸ εἶναι τινα μίαν καὶ συνεχῆ
 κίνησιν δείκνυσιν, προλαβόν, ὅτι χρὴ τὴν πρώτην εἶναι τοιαύτην, καὶ κατὰ
 πολλοὺς τρόπους ἀποδείξας, ὅτι ἡ φορὰ πρώτη τῶν ἄλλων κινήσεων καὶ
 μεταβολῶν ἐστι. καὶ ὅτι τῆς φορᾶς ἡ ἐπ' εὐθείας κίνησις πεπερασμένης
 25 οὐσῆς ἀνακάμπουσα οὐ δύναται συνεχῆς εἶναι οὔτε ἡ μικτῆ. ἀλλὰ μόνη
 ἡ κυκλοφορία· τὸ γὰρ ἀνακάμπτον ἴσταιται μεταξὺ. μνημονεύσας δὲ τῶν
 σημείων τῶν τε διαιρούντων καὶ τῶν περατούντων τὴν εὐθείαν καὶ ἀνά-
 λόγον αὐταῖς τὰ ἐν τῇ χρόνῳ νῦν λαβὼν ἐπέστησε καλῶς, ὅτι τὸ διαιροῦν
 τὸν χρόνον νῦν ὡς μὲν πρὸς τὸν χρόνον τοῦ μὲν πέρας ἐστί. τοῦ δὲ
 30 ἀρχῆς, ὡς δὲ πρὸς τὸ πρᾶγμα τὸ ἐν χρόνῳ τῇ ὑστέρῳ προστεθῆσεται.
 καὶ ὅτι οὐ σύγκειται ὁ χρόνος ἐξ ἡμερῶν οὐδὲ διαιρεῖται εἰς ἡμερῆ, ὅπερ
 αὐτῇ καὶ ἐν τοῖς πρὸ τούτου τοῦ βιβλίου δέδεικται. καὶ κατὰ λογικω-
 τέραν δὲ καὶ κοινωτέραν ἔφοδον δείκνυσιν, ὅτι ἀνάγκη τὰς ἀντικειμένας
 κινήσεις στάσει διαλαμβάνεσθαι καὶ καθολικώτερον ἐπὶ πάσης μεταβολῆς
 35 ἐκτείνει τὴν ἀπόδειξιν ἐκ τούτων δεικνύς, ὅτι τὰ ἐπ' εὐθείας κινούμενα
 οὐ κινεῖται μίαν καὶ συνεχῆ κίνησιν, καὶ τότε καθόλου ἅμα καὶ οἰκείως
 τῇ προκειμένῃ δείκνυσιν τὸ αὐτό. καὶ λοιπὸν δείκνυσιν, ὅτι μόνην τὴν
 κυκλοφορίαν δυνατὸν εἶναι συνεχῆ, εἴπερ μήτε ἐξ ἐναντίων ἢ ἀντικειμένων
 κινήσεων σύγκειται. ὥσπερ ἡ ἐπ' εὐθείας. μὴτε ἡμερῆ διαλαμβάνεται
 40 ὡς ἐκείνη καὶ αἱ ἄλλαι πᾶσαι κινήσεις καὶ μεταβολαί. εἰ οὖν πρώτη μὲν 30

δ ἢπερ Α: ἡ α
 βιβλίου] velut Z 1

6 ὃν ex δ Α'

23 ἄλλων om. α

32 ἐν τοῖς πρὸ τούτου τοῦ

τῶν ἄλλων κινήσεων ἢ φορὰ θέδεικται, τῆς δὲ φορᾶς ἢ κυκλοφορία πρώτη, 322^r
 ὡς αὕτη μόνη συνεχῆς εἶναι καὶ μία δυναμένη, ὁῦλον ὅτι πασῶν τῶν
 κινήσεων πρώτη ἂν εἴη ἢ κυκλοφορία· διὸ καὶ μέτρον ἐστὶ τῶν ἄλλων.
 καὶ ὁμοίως ἐκ τοῦ μέτρον εἶναι τὸ πρώτην εἶναι συμβαίνει· ἀπλούστερον
 5 γὰρ καὶ πρώτον τὸ μέτρον τῶν μετρουμένων ἐστίν, ὡς ἡ μονὰς τοῦ
 ἀριθμοῦ καὶ ὁ δάκτυλος ἢ ὁ πούς τοῦ μείζονος μεγέθους, ἢ δὲ πρώτη
 καὶ μέτρον καὶ ὁμαλῆς εἰκότως ἐστὶ μόνη τῶν ἄλλων. λοιπὸν δέ, ὥσπερ
 ἔθος αὐτῷ, καὶ ἀπὸ τῆς τῶν ἄλλων φυσιολόγων δόξης καὶ ἀπὸ τῆς τῶν 35
 ὀνομάτων συνηθείας πιστοῦται τὸ τὴν φορὰν πρώτην εἶναι τῶν ἄλλων κι-
 10 νήσεων. καὶ ἀναλαβὼν ἐπὶ κεφαλαίων τὰ προαποδεδειγμένα προστίθῃσιν,
 ὅτι καὶ ἀμερές ἐστὶ τὸ πρώτως κινουῦν καὶ ἀμέγεθες, εἴπερ μήτε ἄπειρον
 μέγεθος εἶναι δυνατόν μήτε ἐν πεπερασμένῳ μεγέθει ἄπειρον εἶναι δύ-
 ναμιν, ὡς ἔδειξε. καὶ τὸ τοῦτο δὲ ἀντίστροφον προστίθῃσιν, ὅτι οὐδὲ ἐν
 ἀπείρῳ μεγέθει πεπερασμένην δύναμιν οἷόν τε εἶναι, κἄν ὑποθῆται τις εἶναι 40
 15 μέγεθος ἄπειρον. ἐπειδὴ δὲ πᾶς ὁ λόγος ἤρηται τοῦ πᾶν τὸ κινούμενον
 ὑπὸ τινος κινεῖσθαι, πιστότερον ποιῶν τὸν λόγον τὴν ἀπὸ τῶν ῥιπτομένων
 ἔνστασιν πρὸς αὐτὸν παράγει καὶ λύει τὴν ἔνστασιν. καὶ ἐπὶ πᾶσι συμ-
 περαίνεται κεφαλαιωδῶς τὸν λόγον τὸν δεῖξαντα τὸ πρῶτον κινουῦν ἀμερές
 καὶ ἀδιαίρετον εἶναι, δι' οὗ τὴν ὅλην φυσικὴν σύστασιν τῆς ὑπερφουῶς
 20 αἰτίας καὶ τὴν φυσικὴν θεωρίαν τῆς πρώτης φιλοσοφίας ἐξηρητημένην ἔδειξεν
 ὁ φιλόσοφος, τέλος τοῦτο κάλλιστον ἐπιθείς τῇ περὶ τῶν φυσικῶν ἀρχῶν 45
 πραγματείῃ.

11 ἀμερές ἐστὶ a: ἀμερέστι A 13 οὐδὲ scripsi cf. p. 1340,17: οὐτε aA 22 post
 πραγματεία habent: πεπλήρωται σὺν θεῷ τὰ πάντα σχόλια σιμπλικίου φιλοσόφου εἰς πᾶσαν τὴν
 ἀριστοτέλους φυσικὴν πραγματείαν Δ: Σιμπλικίου ὑπόμνημα εἰς τὸ ὄγδον τῆς ἀριστοτέλους
 φυσικῆς ἀκροάσεως. τέλος. a

I N D I C E S

I INDEX VERBORUM

Verba asterisco notata desiderantur in lexicis

- ἀβαθής 572,25 871,12
 ἀβασάνιστος. ἀβασανίστως 762,27
 ἀβέβαιος 346,4
 ἀβιάστος 599,23. 30 ἀβιάστως ἀκούειν (de interpretatione) 936,15
 ἀγαθός. ἀγαθὰ ἀναγκαῖα expl. 249,20 κατὰ τὸ κρείττον καὶ καταδεέστερον 193,19 βέλτιστε ironice 1143,15 ἀγαθὸς ἦν (deus) Plato 43,10 τάγαθόν Platonis 26,13 43,6
 ἀγαθότης dei Platonici 7,18 43,10 464,4 (θεία) 249,37 (ἀσχετος) 1359,8 (συνοχική καὶ ἐδραστική) 1355,6
 ἀγαθύνειν de deo Platonico 704,22 ἀγαθύνεται πάντα διὰ τὸ τελικὸν αἴτιον 1361,23
 ἄγαλμα. τὰ τῶν οὐρανίων θεῶν περιπολοῦντα ἀγάλματα Platonice 1337,35
 ἀγαπᾶν *tolerare* 774,9 ἀνθρωπος ἀγαπητός (?) 1321,11 not.
 ἄγασθαι τινός Eudemus 115,25 120,6
 ἀγγεῖον (dist. τόπος) 612,6 (corporis) 1236,32
 ἀγγειώδης Eudemus 595,7
 ἀγγελικός Ioannes Philop. 1157,23 1159,36
 ἄγγελος *angelus* (dist. θεός) Ioannes Philoponus 1157,18 1159,33
 ἄγειν γραμμάς 54,15 sqq. εἰς ταῦτόν τινί 12,29 τοῖς ὀπωσῶν ἡγμένοις (*eruditus*) 1142,31
 ἀγένητος. de orthographia cf. t. IX p. IX ἀγένητον Parmenides 30,1 78,12 120,22 142,36 145,3
 ἄγιστελα (ιερά) 785,9
 ἀγνοεῖν. τίς ἡγνοεῖ 41,5 ἀγνοεῖ — ἀμφοσθητῶν 1195,3
 ἄγνοια τῶν παλαιῶν γραμμάτων 39,21
 ἀγνωσία 165,20
 ἀγνωστος 503,4. 14 ἄγνωστον Pythagorei 181,26
 ἀγοράζειν 328,32
 ἀγύμναστος 1077,19
 ἀγγίνοια 1036,19 1140,18
 ἀγγίνοια. δείκνυσιν ἀγγινοῦστατα 1299,24
 ἀγωγή λόγου 531,15 546,25 944,16 1325,39 κατὰ τὴν διὰ τριῶν ἀγωγῆν logicæ 759,14
 ἀγών exemplum Aristotelicum 990,9 991,14 sqq. 1291,13 al.
 ἀγωνίζεσθαι 51,1
 ἀγώνιος 180,24 181,34
 ἀδαήμων Emped. 381,33
 ἀδαής (Parm.) 31,2 39,7 180,7
 ἀδάμας 1333,11
 ἀδελφί. γραμμῆς, ἣν κοχλιοειδοῦς ἀδελφὴν προσγορεῖται Apollonius 60,14 not. — ἄλλα ἀδελφά Plato 225,7
 ἀδιαίρετον πέρασ ποσοῦ 82,11 ἀδιαίρετος Parm. 143,3 ἐξ ἀδιαίρετων τὰ σώματα (Leucippi) 925,12
 ἀδιάκοπος Strato 711,12 (coni. εἰς) 1188,23
 ἀδιάκριτος ἔνωσις 120,23 (στοιχεῖα) 608,12 (χρήματα Anaxagoræ) 1153,26
 ἀδιάλειπτος (μεταβολή) 28,11 (συνεχῆ) 1192,27 ἀδιάλειπτως 375,18
 ἀδιεπέφθητος 179,2
 ἀδιάρθρωτος (διερισμός) 6,16 (ἔννοια) 653,7 696,13 1160,20

- ἀδιάσπαστος 101,15 406,7
 ἀδιάστατος 231,30 287,18 317,2 613,9
 697,16 708,33 (φύσις) Damascius 625,4
 ἀδιαστάτως 613,31 1359,12
 ἀδιαφορία 664,24
 ἀδιάφορος 521,23 601,21 721,8. 15 1095,
 27 sqq. ἀδιαφόρως 1174,12
 ἀδιεξίτητος 76,22 174,14 470,27 510,20
 513,24 847,20 1314,4 sqq.
 ἀδιέξοδος 470,30. 32
 ἀδιόρθωτος 500,7
 ἀδιόριστος. ἀδιορίστως 21,16 50,12 614,
 19 1045,12
 ἀδόκιμος 1135,23 ἀδοκίμως 1344,20
 ἀδολεσχία plur. 1141,8 (περίεργος) 1159,26
 ἀδρανής (ὑποκειμενον ἢ ὕλη) 289,10 (κε-
 νόν) 533,19 669,21 (τὸ μὴ ὂν) 815,24
 (χρόνος) 832,16 859,31
 ἄδρυνσις 417,25
 ἀδυνατεῖν Plato 136,1 148,3 Eudem. 98,7
 ἀδύνατος. τὸ πρῶτον ἀδύνατον cet. 673,
 4. 13 674,26
 ἀειγεनेσία 1361,26
 ἀειγενής 779,19 781,33
 ἀειδής. τὰς ψυχὰς πέμπειν ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς
 εἰς τὸ ἀειδές Amorem secundum Parme-
 nidem 39,20
 ἀεικινήσια Damasc. 776,14 777,19
 ἀετός 883,4
 ἀήθης (Emp.) 161,6 ἀήθως 161,13
 ἀήρ Emped. 32,4 Diogenis Ap. 151,21 sqq.
 v. ἡήρ
 ἀθανασία 440,36 1338,27
 ἀθάνατος ὁ Δίων 1300,7 (σῶμα) Diogenes
 Ap. 153,19 (κίνησις) Alexander 1119,21
 ἄθεος 23,23
 ἀθετεῖν τὰς γραφὰς 44,28 240,22
 ἄθλησις 10,30
 ἀθλοθέτης 712,11 763,13
 ἀθροίζειν. τὴν γνώσιν ἀθροίζεσθαι 1075,7
 ἄθρους (μεταβολή, ἀλλοιώσις ἀθρόα) 966,
 17 sqq. 968,3 ἀθρόωτερον 797,1.28 ἀθρόα
 γένεσις κατὰ Ἀριστοτέλη expl. 1173,4
 ἀθρόως expl. 106,32 (αὐξεσθαι) 968,4
 (μεταβάλλειν) 968,6 979,2
 αἶα Emped. 33,11
 αἰγιαλός 683,25
 αἶγλη Emped. 300,22
 αἰδίος Emped. 1184,10 αἰδιον καὶ ἀθάνα-
 τον σῶμα Diog. Ap. 153,19. 21 expl.
 αἰώνιος 739,15 αἰδιότης 469,1 Damascius 781,9
 αἰθέριος Parm. 180,4
 αἰθήρ expl. 594,27. 29 sqq. (ἄφατος) Or-
 pheus 643,30 (i. q. ἀήρ Emped.) 32,47
 αἰνιγμα 652,7
 αἰνιγματώδης 7,3 8,10 αἰνιγματωδῶς 36,
 30 454,18 615,33
 αἰνιττεσθαι 34,10 69,1 77,32 96,12 99,
 33 1153,15 saepe αἰνιττόμενος ὁ Ἄρι-
 στοτέλης οὕτως εἶπεν Alex. 1357,3
 ἀῖρεςσις τοῦ ἀγαθοῦ 1,13
 αἶσα (φλογός) Parm. 31,13 Emp. 161,20 381,
 35 ἐν μέρει αἴσης Emp. 33,20 160,17
 αἰσθάνεσθαι. αἰσθητὸς (κόσμος) 34,11
 αἰσθησις τριττῆ, ἡ μὲν οὐσιώδης, ἡ δὲ δύ-
 ναμις τῆς τοιαύτης οὐσίας, ἡ δὲ ἐνέργεια
 τῆς οὐσίας κατὰ τὴν δύναμιν 1058,31 sq.
 κατ' αἰσθησιν (opp. κατὰ λόγον) 17,24
 αἰσθητήριον 1258,21
 αἰτεῖν geometrice 510,35 τὸ ἐν ἀρχῇ αἰ-
 τεῖσθαι (αἰτεῖν) *petere principium* expl.
 1167,21 sqq. cf. αἰτεῖν τὸ ζητούμενον (Ioh.
 Philop.) 1167,1. 18 — αἰτεῖσθαι opp. ἀπο-
 δεικνῶναι 49,18 573,31
 αἵτημα geometrica 47,19 510,20
 αἵτια παραδειγματική 298,17
 αἰτιᾶσθαι τοὺς λέγοντας 1312,32 ὁ καὶ αὐτὸς
 ἡτιᾶσατο 1105,13 ἡτιᾶσατο ὁ Ἄλξ. τὴν
 λέξιν ὡς ἀκατάλληλον 329,14 αἰτιατά et
 αἵτια 324,23 αἰτιατόν (Eudemus) 10,19
 αἰτιολογεῖν 679,12 1050,8
 αἰτιολογία 7,5 177,11 225,15 408,32 678,
 27
 αἰτιολογικός 727,30 (σύνδεσμος) 496,7
 αἵτιος. (πλεοναχῶς) 219,30 sqq. expl. ὕλι-
 κόν 310,1 sqq. εἰδικόν 310,20 sqq. ποιη-
 τικόν 315,6 sqq. τελικόν 315,30 sqq.
 ὄργανικόν 315,18 συνεκτικόν (i. e. ἀκρό-
 τατον) 326,15 (τελικόν) 600,32 (παρα-
 δειγματικόν) Platonicè 406,13 (opp. ἀπο-
 τέλεσμα) 88,10 αἵτια diff. ἀρχαὶ συνάττα
 3,16 316,24. 25 etc.
 αἰτιώδης 17,25 183,10 1205,14
 αἰψα Emped. 32,24
 αἰών expl. 784,22 Emped. 34,1 εἰκόνα
 τοῦ αἰῶνος Plato 1154,9
 αἰώνιος 739,15 αἰωνίως 450,7
 ἀκατάληκτος. τὸ ἄ. τῆς τομῆς 925,12
 ἀκατάλληλος (λέξις) 329,15 1244,15
 ἀκαταλήλως Alexander 349,27
 ἀκατάληκτος 696,14

ἰκτινησία 40,2
 ἰκτινητός. ἰκτινητον τετραγῶς 865,15 κατὰ
 τῶπον, καὶ ὕπαρξιν 585,16 sq. (opp.
 αὐτοκίνητον) 1220,31 Parm. 87,1 145,
 27 Emped. 1125,2 Melissus 103,30 τὸ
 ἀκίνητον Aristotelis Platoni erit τὸ κατὰ
 τὰ αὐτὰ καὶ ὡσαύτως ἔχον αἴτιον 1361,
 10 ἀκινήτως 367,4 23
 ἀκμή (βίου) Emped. 1124,14 τὸν μετὰ τὴν
 ἀκμὴν χρόνον 1335,4
 ἀκολουθεῖν. ἀκολουθήσει ἄτοπον 72,21 τὸ
 ἄτοπον παρὰ τὸ ἀκολουθεῖν 1323,27 τὰ πᾶσι ἀκολουθεῖντα 2,32
 ἀκολουθία logice 104,28 119,3 529,35
 574,21 (τῶν λόγων) 477,7 τὸ ἀκόλου-
 θον φυλάττειν 663,16 ἀκόλουθος κατὰ
 τὴν λέξιν 321,18 ἀκολουθότερον 124,12
 166,6
 ἄκος πρὸς τὴν ἀπορίαν Eudemus 98,3 99,22
 ἀκούειν τῶν λεγομένων 32,2 οὐσάν ἀκούειν
 τὸ ἔνυλον εἶδος 191,18 τί κατὰ τι 570,8
 τί ἐπὶ τινος 980,26
 ἀκραιφνής 1274,23 26
 ἀκρητος (πῦρ) Parm. 39,14 τὰ πρὶν ἀκρητα
 Emped. 32,25
 ἀκρίβεια. εἰς ἀκρίβειαν ἡσημημένη 4,10
 ἀκρίβειαν ταῖς ἀποδείξεσι προσέθηκε 8,11
 κατὰ τὴν Ἀριστοτέλους ἀκρίβειαν 1119,4
 ἀκριβολογεῖσθαι 121,5 181,20 194,15
 557,32 589,8 761,19 783,35 866,25
 ἀκροαματικός (opp. ἐξωτερικός) 696,1
 ἀκροαματικά Aristotelis scripta 8,18
 ἀκρισία Hermodorus 248,15 257,1
 ἀκριτος. (φύλα) Parm. 117,11
 ἄκρος summus. νοῦν τῆς ψυχῆς ὄντα ἄκρον
 2,5 εἰς ἄκρον φιλοσοφίας 16,16 τὸ νοερόν
 καὶ ἄκρον 4,22 ἄκρα syllogismi 559,37
 τοῖς ἀκροτάτοις 18,5
 ἀκρότης 634,19
 ἀκτινοβολία 360,4
 ἄκυρος 738,31 ἀκῶρος 168,10 916,1
 ἀλαπαδῶς. σθένος οὐκ ἀλαπαδῶν Timon
 1011,13
 ἀλγεῖν Melissus 104,1 111,21 112,1 sqq.
 ἀλεκτρῶν Aristophanes 707,25
 ἀλήθεια Parmenidis 30,15. 17 38,19. 31
 116,29 146,24
 ἀλήθειν 1053,26
 ἀληθεύειν. πῶς ἂν ἐπὶ ταύτης ἀληθεύοι
 τὸ νῦν εἶναι 144,7 οὕτως ἀληθεύσει ὁ
 λόγος 979,16 pass. 138,15

ἀληθής. τό γε ἀληθές εἶπεῖν 634,28 ἀλη-
 θῆς ὁδός Parm. 145,18
 ἀληθινός. τοῦ ἐόντος ἀληθινοῦ Melissus
 114,22
 ἀλίγκτιος Emped. 160,5
 ἄλις ἔστω τῶν λόγων 785,11
 ἀλκυῶν 379,13
 ἀλλὰ praeposit insequenti οὐχί Alexander
 589,7 ἀλλὰ καί (praecedente εἰ) 60,2
 (i. q. καί) 184,7 (post καὶ) 313,17 1341,
 11 1338,24 Ioh. Philop. 1330,8 1333,26
 1335,38 cf. καὶ — ἀλλά γε 34,13 ἀλλά —
 γοῦν 1328,37 ἀλλ' ἤ (i. q. ἀλλά) 285,6 ἀλλά
 μὴν ἰσχυρῶς 329,11 ἀλλὰ μὴν τὸ πρῶτον,
 τὸ ἄρα δεύτερον 699,18 saepe — in parte
 altera protaseos conditionalis 1358,9
 ἀλλ' οὖν — γε Eudem. 1357,20
 ἀλλάττειν. ἀλλάσσοντα Emped. 34,2 158,6
 160,20 τοὺς τόπους Alex. 1260,29
 ἀλλαχῆ 639,1
 ἀλλαχόσε ποι 1164,38
 ἀλλαχῶς 931,23
 ἀλληλοτυπεῖν de atomis 679,18
 ἀλληλορυχεῖν. τὸ μέγεθος ἀλληλορυχεῖται
 711,16
 ἀλληλουχία 136,31
 ἀλλοίωσις expl. Alexander 214,19
 ἀλλοιωτικός (δύναμις) 1190,22 (κίνησις)
 Theophr. 20,22 τὸ πάντων ἀλλοιωτικῶν
 24,7
 ἀλλοιοτία 1142,31
 ἀλλόκοτος 626,35 ἀλλοκότως 1142,21
 ἄλλος. αἶμα καὶ ἄλλης σαρκός Emped. 32,
 10 παρὰ τι 13,1 ἄλλο ἀλλαχῶς μέρος
 ἔχει 931,23 sim. saepe — ἄλλο τὸ ὄ
 καὶ ἄλλο τὸ ἐν ψῆ 611,3 ἄλλος μὲν —
 καὶ ἄλλος δέ — καὶ ἄλλος 1087,1 — κατ'
 ἄλλο opp. πρῶτως 535,28 554,31 τὴν
 ἄλλως 357,12
 ἄλλοτε ἄλλη 23,12
 * ἀλλότης (dist. ἀλλοίωσις) 862,13
 ἀλλοτριῶν 1157,34
 ἀλογία 1,8
 ἀλογος (φύσις) 311,1 313,27 (opp. λογικὸν
 ψυχῆς) 1,7 mente captus 1165,3 ἄλογον
 μὴ τέμνεσθαι Eudemus 1220,2
 ἄλσις 417,24
 ἄλυσις 877,10 878,25
 ἄλφα signum sec. Peripateticorum morem
 libri 923,4
 ἀλώπηξ 470,25

- ἄλως *arca* 271,7
 ἄμαρτάνειν. τὴν γραφὴν ἡμαρτῆσθαι 44,
 22 ἡμαρτημένα ἀντίγραφα 923,11
 ἀμβλύς *mathem.* 66,12
 ἀμβλύτης 679,10
 ἄμβροτος *Emped.* 32,23 159,16
 ἀμεγέθης 532,14 1358,1 ἀμέγεθες μέγεθος
 141,17
 ἀμέθεκτος 784,34 (αἰών) 784,34
 ἀμέθοδος. ἀμεθόδως 521,15
 ἀμειβεῖν τὸπον 592,4 *saepè Alex.* 1355,20
 (τὰ στοιχεῖα) 939,27 ἀμειβεσθαι 632,1
 (τὴν ῥοπήν) 678,18
 ἄμειψις (*Alexander*) 1125,6
 ἀμεμφής *reprehensionis expers vocatur Phi-*
λότης Empedocli (unde οὐκ ἀμεμφῶς de
tardo Discordiae recessu v. 177 St.) 32,
 23
 ἀμενηνός (κατηγορία) 832,12. 23 859,18
 (κόσμος) 1159,21
 ἀμέρεια 514,30 538,14 635,36 800,22
 ἀμερής. ἀμερές *def.* 1025,14 ἀμερές τὸ
 πρῶτως κινοῦν *Eudemus* 1355,29 sq.
 1357,21 τὰ ἀμερῆ *Eudemus* 928,29
 ἀμερίστος 287,18 561,7 774,14 (φύσις
i. e. supranaturalis mundus) *Damascius*
 625,4 ἀμερίστως 88,8 136,29
 ἄμεσος (προτάσεις) 11,13 12,19 49,2 (*coni.*
αὐτόπιστος) 18,31 ἀμέσως 268,4 460,13
 1141,17 (*opp. διὰ μέσου τοῦ ἀέρος*) 1060,
 12 ἀμέσως δημιουργεῖ 1158,4
 ἀμετάβατος (*opp. μεταβατικός transcenden-*
tialis) 421,4 611,5 613,26. 39 1162,6
 ἀμεταβλησία 775,24 908,19 sqq.
 ἀμετάβλητος 29,19 821,24 (*opp. μετα-*
βολικός) 1359,22 ἀμεταβλήτως 424,3
 ἀμηχανίη *Parm.* 117,9
 ἄμικτος *Emped.* 32,18
 ἄμιλλα 1133,23
 ἀμοιβαῖος *Emped.* 1184,16
 ἀμοιβή *πυρός Heracliti* 24,4
 ἀμοιρεῖν *Themistius* 592,24
 ἀμορφία 406,32
 ἄμορφος 211,15
 ἄμουσος (σχολή) 1142,30
 ἀμπελογένης 383,28
 ἀμυδρός 36,6 1064,3 ἀμυδρῶς καὶ μόλις
ex Aristotele (217^b32) Archytas 786,7
cf. 796,1
 ἀμφιτέγχεις εὐ δεδαῶτε *Emped.* 160,2
 ἀμφιβάλλειν *duitare (pass.)* 21,11
 ἀμφίβολος 272,30
 ἀμφικυρτος 58,10
 ἀμφις ἔεργει *Parmen.* 30,8 40,4 ἀμφις ἀλ-
 θέτης *Parmen.* 30,18. 31 146,24
 ἀμφισβητεῖν 1118,18
 ἀμφισβητήσιμος *Aspasius* 818,29
 ἀμφισβήτησις 100,1
 ἀμφορεύς 307,17 1220,15
 ἀμφοτερόγλωσσος *Timon* 139,4 1011,13
 ἀμφω *duali iunctum* 946,22
 ἄν. c. fut. ind. οὐδ' ἄν τὸ πέρας ὑφεστή-
 ζεται *Damascius* 796,30 (*cf. οὕτω γὰρ*
ἄν ἄδικος ἔσται Philoponus Phys. 904,
 17 *Vitelli)* ὀλεῖται ἄν *Melissus* 111,24
 113,9 c. opt. futuri *cf. ad* 5,5 47,11
 200,6 329,5. 8 468,11 498,28 542,32
 599,32 769,6 828,25 834,4 1006,13
 1118,17 — *potentiale cum coniunctivo*
 (?) 280,30 295,32 626,4 ἐφ' ὧν ἄν εὕρεν
 (*pro εὔρη?*) 338,6 — *post ἔνθα c. coni.*
omissum (?) 599,15 *post ὅ* 228,1(?) *cf.*
 613,37 *in irreali enuntiato conditionali*
omissum 121,19 *cf.* 600,27 — ἡ ναῦς
 ἄν... ἔλκοιτο ἄν 1115,30 ὅπως ἄν τις...
 δύναιτο 1073,19 *cf. κἄν*
 ἄν (*i. q. ἐάν*) 1043,21. 23 ἄν *iuxta ἐάν* 1322,
 27. 28. 29 *Alexander* 1326,29 *cum opt.*
 113,31
 ἄνα μέσον *Theophrastus* 923,13
 ἀναβαίνειν. τοῦ ἀναβεβηκότος *i. e. eius, qui*
studiis altioribus deditus est 9,12. 20
 21,7 τῆς ἀναβεβηκυίας ἐπιστήμης 15,34
 ἀναβεβηκός αἴτιον (*opp. προσεχές*) 306,32
 τὸ ἀναβεβηκός ἐν 879,5 τὸ ἀναβεβηκός
 παρ' αὐτῷ τὸ ζῆλον τὸ καὶ τοῖς φυτοῖς
 ὑπάρχον ἔμφυχον λέγων 1320,4 — *v.*
ἐπαναβαίνειν
 ἀναβάλλεσθαι *i. q. ὑπερτίθεσθαι* 48,29 (*vñ*
τὴν ἐναντίωσιν scil. δεῖξαι) 902,13
 ἀναβάτης 1053,15
 ἀναβάστησις 289,25
 ἀνάβλεψις 1076,7
 ἀναβοᾶν 182,31
 ἀνάγειν εἰς τι 43,12 (*pass.*) πρὸς τὸ εἶδος
 305,22 *species ad (ὑπό) genera* 1049,10
 ἀναγκάζειν *vincere* 1341,9
 ἀναγκαῖος (ἀγαθά) *expl.* 249,20 ἀναγκαῖως
 συνάγειν 51,21
 ἀνάγκη διττή *expl.* 942,5 (τῆς διαιρέσεως)
 667,13 *plur.* (τῶν ἀποδείξεων) 8,13
 ἀνάγκην ἔχει 1284,2 (εἰμαρμένη ἀνάγκη)

24,6 ἀνάγκη Parmen. 30,7 40,3 145,17
 Emped. 1181,9 ἀνάγκη πάσα (Plato) 53,1
 ἀναγράφειν 28,31
 ἀναγνώμωσις 226,27
 ἀνάξεσις 289,26
 ἀναζωγραφεῖν 573,24
 ἀναζωννύναι. τὸ ἕκτον αὐτοῦ βιβλίον πρὸς
 τὴν αἰδίον κίνησιν ἀνεζώσατο 1118,5
 ἀνάθημα Emped. 160,1
 ἀναθυμίασις ἐκ τῆς τροφῆς 1258,21
 ἀναιρεῖν (φύσιν) 50,3 (ἀργάς) 50,8 (λόγους)
 1012,30 *logice* 1279,27 sqq.
 ἀναιρέσις. ἀναιρέσιν ποιεῖσθαι 71,20 532,
 28
 ἀναιρετικὸς 373,18 389,5 (ἀλλήλων)
 1280,9
 ἀνασθησία 708,5
 ἀναίτιος. ἀναίτως 641,10
 ἀνακαθαίρεσθαι *explicare, illustrare* (Hoscu-
 lus ex Platonis legg. 612 A) 260,25
 ἀνακάμπτειν 1229,31 1278,4 sqq. (*logice*)
 867,4
 ἀνάκαμψις 499,17 1278,32 1306,1
 ἀνακακηρύττειν τὴν ἀδιότητα λαμπρῶς
 1117,9
 ἀνακινεῖν 6,25 7,31
 ἀνακλᾶν (pass. ἀκτινές) Strato 693,18
 ἀνακυκλεῖν 1232,22 ἀνακυκλεῖσθαι 42,5
 ἐπ' ἄπειρον τὴν εἰς ἄλλα μεταβολὴν ἀνα-
 κυκλουμένην 1181,10. 13. 26 ἀνακυκλεῖ-
 σθαι τὰς δόξας ἐν τοῖς ἀνθρώποις Alex.
 1204,38
 ἀνακύκλησις 41,29 701,17
 ἀνακύλωσις 499,17 500,21
 ἀνακύπτειν. ἀνακύπτει ἡ ἀπορία 95,4
 ἀναλαμβάνειν *resumere orationem* Eudemus
 710,35
 ἀνάληψις (τῆς ἐπιστήμης) 883,10
 ἀναλίσκειν (cf. καταναλίσκειν) 1323,26 sq.
 ἀναλογεῖν 203,25 407,20 472,24
 ἀναλογία 978,8 ἐξ ἀναλογίας 9,23 ἀναλο-
 γίας δεσμός Platonice 1338,6
 ἀνάλογος. ἀναλόγου τομῆς 511,17 ἀνά-
 λογον (sive potius ἀνά λόγον) adv. 189,
 31 511,23 516,35 ἀνά λόγον εἶναι ὑπό-
 στον ἂν ἧ τὸ ἐλάχιστον 1110,27 κατὰ τὸ
 ἀνά λόγον ἀναβαίνοντες 614,4
 ἀναλυτικῶς 328,14
 ἀναμετρεῖν med. τὰς τοῦτου ληρηθίας 1147,
 31 ἀναμετρηθήσεται τὸ ἄπειρον ὑπὸ τοῦ
 πεπερασμένου 1004,22

ἀναμιμνήσκειν 553,3 ἡμᾶς τῆς ἀποδείξεως
 1145,11
 ἀνάμνησις 60,29 795,36 839,23 (opp. λήθη)
 Platonica 1079,11
 ἀναμφίλεκτος 5,33 53,16 566,25 722,20
 1164,38
 ἀναμφισβήτητος 686,6 1164,36 cf. Add.
 t. X
 ἀάντης 1081,2
 ἀναξιόπιστος Eudemus 115,25 120,7
 ἀνάπαλιν 978,1 sqq. 1093,22 (δοεῖται τῶ
 ἐρωτωμένῳ) 1204,23 *vice versa* Eudemus
 1234,1
 ἀναπέμπειν ἐπὶ τὰς ἀργάς 19,29 ἀπορίαν
 εἰς τὸν Ζήνωνα 140,25
 ἀναπίπτειν 624,14
 ἀναπλάττειν 466,1 (κενὰς μακαρίας) 1231,
 33
 ἀναπληροῦν (opp. παραλείπειν) 1267,33
 τὴν ἑλλείπουσαν αἰτίαν 27,4 cf. 37,3
 ἀναπλοῦν τὴν ἀπορίαν 441,11 ἀνηλωμέ-
 νως (opp. συνηρημένως) 1215,20
 ἀναπνεῖν (κόσμος) Pythagor. 651,27
 ἀναπόδεικτος (ἄρος) 49,1 (ἀρχή) 1186,22
 (προτάσεις) 11,13 (θεύτερος) 529,35 cf.
 130,13 328,26 574,22 668,1 932,26 —
 (πέμπτος) Stoice Alexander 130,6 sqq.
 131,7 ἀναπόδεικτος 13,19 sqq. Eudemus
 116,3 120,12
 ἀναπόδοτος (i. q. ἀνανταπόδοτος cf. ἀνταπο-
 δίδοναι, ἀνταπόδοσις) 45,11
 ἀναπτύσσειν *explicare* 1242,20
 ἀναρίθμησις 714,28
 ἀναρίθμητος χρόνος Sophocles 740,31
 ἀνάριθμος (coni. ἄπειρον) 773,28
 ἀναρμωστία 185,32 sqq.
 ἀνάρμωστος 185,29 sqq.
 ἀναρπάζειν 634,16
 ἀναρριγᾶσθαι 1207,32 cf. schol. ib. not.
 ἀνάρρωσις 5,1
 ἀναρχος (κίνησις) 1192,30 Philoponus
 1130,17 (opp. ἀτελεύτητος, κυκλοφορία)
 946,16 (opp. ἀτελεύτητος χρόνος) I. Phi-
 lop. 1167,15 (Parmen.) 39,28 80,1 145,
 28
 ἀνασκευάζειν opp. κατασκευάζειν 71,2
 529,14
 ἀνασκευαστικὸς 473,11 529,35 τῶ ἐξ
 ἀπολυθῆας καὶ διαίρέσεως ἀνασκευαστικῆ
 τύπῳ χρώμενος 1225,12
 ἀνασκευή *refutatio* 484,21 530,4

- ἀναστρέφειν med. Πλατωνικῶς 388,11
 ἄναστρος 633,30 643,32
 ἀνάτασις εἰς τὸ ὄν Damascius 778,35
 ἀνατείνειν pass. (σκιάν) 590,19
 ἀνατιθέναι τί τινι 465,13
 ἀνατομή (φλεβῶν) 153,15
 ἀνατρέπειν (λόγους) 71,20 1156,34 (δόξαν)
 655,3 (συνέχειαν) 694,7
 ἀνατρέχειν 19,19
 ἀναφαίνειν. ἀναφαινόμενον πόρισμα 564,18
 ἀναφέρειν ἐπὶ τι 120,27 Plato 79,1 ἀνα-
 φέρεσθαι εἰς τι 513,8 ἐπὶ τι 514,24
 ἀναφθέγγεσθαι Ὀμηρικῶς 1254,14
 ἀναφορά πρὸς τι 210,16 304,11 ἐπὶ τι
 363,20 Eudemus 595,7
 ἀναφύειν 274,10 ἔνστασις τις ἀναφύεται
 1217,35
 ἀναφωνεῖν 1325,29
 ἀνάχουσις τῶν εἰδῶν 503,32
 ἀναχωρεῖν εἰς τὸ αὐτό (Diog. Ap.) 152,7
 ἀνδιχα Emped. 33,12 159,19 1124,16
 ἀνδρεῖος 4,32
 ἀνδριαντοποιητικὸς. ἀνδριαντοποιητικῆ
 303,6
 ἀνδρογενῆς Emped. 372,1 381,7
 ἀνδρόπρωρος Emped. 372,1 380,20 381,
 4. 7. 14
 ἀνεγείρειν 5,19
 ἀνειδεος (τὸ ἄ. i. q. στέρησις) 193,15 (ὄλη)
 210,36 211,16 (ὑποκείμενον) 20,17
 ἀνέκλειπτος 29,20 30,4 503,28 515,24 sqq.
 717,17 1140,28 τὸ ἄ. τοῦ εἶναι 41,31
 (τῆς γενέσεως) 492,16
 ἀνέλεγκτος 1118,5 1140,2
 ἀνέλιξις 632,31 expl. 633,9 (τοῦ ὄντος)
 neoplat. 775,30 794,8
 ἀνελίττειν ἐν τῇ γενέσει 798,21 ἀνειλιγ-
 μένος ὄρισμός 276,28
 ἀνελλιπῆς 468,26 610,6 971,24
 ἀνεμπόδιστος. ἀνεμποδίστως 1302,3
 ἀνευδής 30,11 40,7 250,13 Damascius
 800,16
 ἀνευέργητος 414,10 826,5
 ἀνευόγλητος 1189,19 ἀνευολήτως 1176,24
 ἀνεξαπάτητος. ἀνεξαπατήτως 59,32
 ἀνεξέταστος. ἀνεξετάστως 1176,35
 ἀνεξήγητος 241,21
 ἀνεπαίσθητος 709,15 753,1.6 cf. n. ἀνεπαί-
 σθήτως 1198,39 1199,3
 ἀνεπίδεκτος 866,13 1250,36
 ἀνεπίκριτος 1148,29
 ἀνεπίλειπτος 465,8
 ἀνεπιστημοσύνη 1078,23
 ἀνεπιτηδείότης 965,29
 ἀνεπιτηδεῖος. ἀνεπιτηδεῖως 250,20
 ἀνερεθίζειν 259,6
 ἀνερευνᾶν 5,16 med. 646,34
 ἀνεσις (opp. ἐπίτασις) 453,33 690,33
 ἄνευ. τὸν τῶν ὧν οὐκ ἄνευ λόγον Aristote-
 telice 368,25 n.
 ἀνεύθυνος 136,19
 ἀνευρίσκειν 611,11
 ἀνευφημεῖν 1360,28 cf. p. 47,31
 ἀνέχειν med. (τοσοῦτον τῶν ἐνστάσεων) 607,
 27 ἐρωτῆσαι οὐκ ἠνέσχετο 74,15
 ἀνήρ. ἀνήρ 1143,23 saepius velut 1146,
 10 τις ἀντιλογικὸς ἀνήρ 1362,31
 ἄνθος metaph. *summmum* 616,8
 ἀνθρώπειος 783,10 (ἀριθμὸς) 1102,9
 ἀνθρωπίξειν. σπέρμα — ἀνθρωπίζεται 1138,
 28
 ἀνθρώπινος (τέχνη) 1102,25
 ἄνθρωπος. ὁ ἐντελεχεῖα ἄνθρωπος ποιεῖ ἐκ
 τοῦ δυνάμει ὄντος ἀνθρώπου ἄνθρωπον
 Aristoteles 1149,25
 ἀνιᾶν. ἀνίσθαι Melissa 104,1 111,21
 ἀνιέναι. ἀνῆξε c. inf. Parm. 78,23 145,14
 (opp. ἐπιτείνειν) 689,32
 ἀνίμησις 571,6
 ἀνισοταχῆς 671,25 sqq. 677,30 678,10
 1102,11 I. Philop. 1158,5
 ἀνισότης Platonis 431,3 433,16. 20
 ἀνίσωσις 433,17
 ἀνιχνεύειν 20,19 366,7 465,29 1037,10
 ἄνοδος ἐπ' ἄπειρον 1179,4
 ἀνόητος 1147,8 Parm. 145,18
 ἀνοικτεῖως 350,27
 ἀνομογενῆς 27,1. 27 60,5 76,25 440,33
 890,4
 ἀνομοειδῆς 482,34 483,26 900,11 1031,23
 1099,22
 ἀνομοιογενῆς 59,24
 ἀνομοιομερῆς 606,28 Theophrastus 639,
 18
 ἀνομοιότης 433,24 Plato 1122,10
 ἀνορούειν Emped. 1184,15
 ἀνουσίωσις 433,17
 ἀνταζολουθεῖν 1097,30 1317,1
 ἀνταναιρεῖν 1237,21
 ἀνταλλαγῆ 1350,32
 ἀνταναιρέσεις 1237,23
 ἀντανακλᾶν 693,28

- ἀνταποδιδόναι (cf. ἀνταπόδοσις) 44, 26 1078,3
 ἀνταπόδοσις 41,1, 23
 ἄντε καταμετρῶνται... ἄντε ἀναλίσκωνται 1323,25
 ἀντεισάγειν 1335,22 pass. 574,10, 13
 ἀντεισέρχασθαι 573,17
 ἀντεισιέναι 573,4
 ἀντιμειδεῖν. ὅτε ἀντιμεῖται ὅτε ἀντιμεῖ-
 ὀεται 613,15
 ἀντερειστικός (κίνησις, syn. σωματική) 1046,12
 ἀντερωτᾶν 783,3
 ἀντιγράφειν 489,22 ἄ. πρὸς ἄνδρας εὐκλεῖς 1141,11
 ἀντιγράφον. τὰ πολλὰ τῶν ἄ. 168,20 ἐν πᾶσι τοῖς ἄ. 44,28 (ἐν τισι) 77,6 1214, 11 (ἐν τοῖς πλείστοις) 1214,34
 ἀντιδιατρεῖν 14,11 149,13 pass. 149,19 399,20 501,24 634,7 ἀντιδιατρεῖν τι 602,18 1207,8 πρὸς τι 469,11 1154,8 ἀντιδιατρεῖσθαι med. 135,9
 ἀντιδιαστέλλειν τινὰς πρὸς τινος 40,25 41,2, 6 132,5 148,17 274,5 pass. 280,13 ἀντιδιαστολή 148,29 254,9 361,25 376,18 473,31 690,9
 ἀντιδιατάττειν 766,20 1164,29
 ἀντιθερμαίνειν 419,24
 ἀντίθεσις (στοιχειώδης) 34,14, 17 (τοπιζή) 484,31 τὴν σὺν ἀντιθέσει ἀντιστροφὴν 1178,35 1334,29 cf. 424,21
 ἀντικειῖσθαι. ἀντικείμενος (dist. ἐναντίας) 819,27 (ὡς κατὰ ἀντίφασιν, opp. ὡς ἐναντία) 840,3
 ἀντικινεῖν 419,19, 30 pass. 1017,10
 ἀντικίνησις 677,20
 ἀντικρυς 37,32 176,17 563,5 1175,7
 ἀντιλέγειν absol. 46,8
 ἀντιληπτικός (πρόθυμία) 1117,15
 ἀντίληψις sensus 753,14
 ἀντιλογία 37,8 131,30 1135,16 1161,11 Eudemus 120,11
 ἀντιλογικός 1167,15 (ἀνὴρ) 1362,31
 ἀντίλογος (φιλονεικία) 1135,28
 ἀντιλόπησις 392,25
 ἀντιμέθεξις 101,18
 ἀντιμεθιστάναί pass. (ἀλλήλοις) 577, 17 659,7 1351,22
 ἀντιμετάλαβαν βάνειν τὸς ἀλλήλων τῶνος 1351,31
 ἀντιμετάστασις 524,5 sqq. 531,32 533,9 543,8 567,8 581,22 sqq. 629,36 630,16 1351,39
 ἀντιμετρεῖν 733,18
 ἀντιμέτρησις 733,29
 ἀντιῆσους 249,16 256,26
 ἀντίος Parm. 30,25 31,2 39,3 180,3, 7
 ἀντιπαρᾶλλαιεν 477,12
 ἀντιπάσχειν 419,30 508,19
 ἀντιπεριστάναί pass. 668,26, 29, 30 687, 18 1351,21 (cf. ἀντιπερίστασις)
 ἀντιπερίστασις 112,18, 21 596,10 694,18 1050,8 expl. 1350,32 Plato 668,33
 ἀντιστοιχία 29,13
 ἀντιστρέφειν logice 424,21 580,16 609,17 ἀντεστραμμένως 676,4 Arist. expl. 498, 27
 ἀντιστροφή (θάττονος καὶ βραδυτέρου) expl. 943,24 syllogismi 104,31 402,3 521, 15 sqq. (σὺν ἀντιθέσει) 119, 2 127, 36 1178,35 1334,39
 ἀντιστροφος 191,2 334,23 467,6 710,11 888,22, 29 994,19 1366,13 (coni. συγ- γενής) 1340,19
 ἀντιτιθέναί. ἀντίθετος 31,7
 ἀντιτυπεῖν 647,19
 ἀντιτυπία plural. 623,17 656,9
 ἀντίτυπος 531,5
 ἀντίφασις 21,26 82,24 491,12 ἀντίφασι περιπίπτειν 90,1 τὴν ἀντίφασιν συναλη- θεύειν 1235,24 sqq. argumentum ἀπὸ τῆς ἀντιφάσεως 1034,22 κατ' ἀντίφασιν 811,4 τὰ κατὰ ἀντίφασιν μεταβλλόντα. πῶς ἂν δέ ἐστι τὰ γινόμενα καὶ φθιρόμενα 967, 29 ὁ ἐκ τῆς κατὰ ἀντίφασιν μεταβολῆς 1020,12
 ἀντιφάσκειν 1155,33
 ἀντιφατικός 42,16 451,27
 ἀντιφατικῶς ἀντίκειται 813,7
 ἀντιφθέγγεσθαι 485,21 1204,12 ἢ αἰ- σθησις ἀντιφθέγγεται 1195,31
 ἀντίφραξις 693,24
 ἀντιφύγειν 418,25 419,23 436,3
 ἀνύειν (διπλάσιον διάστημα) 1018,7 (τὸν ἑαυτῆς κύκλον ἢ σελήνην) I. Philoponus 1158,9, 11 ἀνυστόν Parm. 116,32 Me- lissus 109,24, 28 111,25 112,10 Anaxa- gor. 156,11 ὡς ἀνυστόν κάλλιστα Diog. Ap. 152,15
 ἀνυμνεῖν 29,17 148,18 528,16 1360,25, 37 pass. 47,31 n.
 ἀνοπαρξία 697,6 (παντελής) 1177,38

ἀνυπόστατος expl. 788,20 Archytas 785, 17
 ἄνω μὲν τὸ ὄν ὑπὲρ τὴν ζωὴν ἔστι, κάτω δὲ ἡ ὕλη μετὰ τὴν φύσιν 289,31 ἀνώτεραι ἀρχαί Eudemus 47,21 49,26 (opp. αἴτια προσεχῆ) 314,12 κατὰ τὸν ἀνωτάτω λόγον Eudorus (opp. δεύτερον) 181,70
 ἀνώγειν. ἄνωγα (Parm.) 117,5
 ἄνωθε tradi videtur 1357,27 cf. not.
 ἀνώλεθρος Parmen. 30,1 78,12 142,36 145,3 Plato 26,20
 ἀνωμαλία 433, 20 sqq. (ἡλίου) Geminus 292,22 πᾶσαν ἀ. 768,9
 ἀνωμαλος (κίνησις, opp. ὁμαλῆς) 895,6 sqq. saepe
 ἀνωμαλότης 432,26
 ἀνώνυμος 210,19 Parmen. 145,18 ἀνώνυμος 754,10
 ἀνωφερής 369,24 386,22
 ἀνώφορος 671,32 684,29 (ἐνέργεια) 1139, 20
 ἀξία 360,11
 ἀξιοῦν c. infin. Eudemus e conii. 563,18 n. 1
 ἀξιῶμα 9, 29 17, 27 162, 24. 26 482, 13 583,7 τὸ ἀξιῶμα (accus.) σαλεύει τὰ ὑπὸ τούτου λέγόμενα 1135,35 περὶ τοῦ τύπου ἀξιῶματα 604,12. 33 (κοινόν) 47,28 mathem. 466,10 ἀξιῶματα ἃ μεταπίπτοντά τινες λέγουσιν Stoicorum (ex Alexandro) 1299,37 sqq.
 ἀόρατος 472,6 sqq. (ὁ ψόφος) 865,17
 ἀορισταίνειν 434,2
 ἀοριστία 230,23 538,1 626,36
 ἀόριστος (dist. ἄπειρος, opp. ὠρισμένος) 24, 28 τὸ ἀόριστον τῆς ἡμετέρας φαντασίας 465,32 ἀόριστον Pyth. 181,26 (δυάς) 150,13 151,12 181,28 499,4 ἀόριστον (Platonis) Eudemus 431,13
 ἀπάγειν εἰς ἄτοπον 563,34
 ἀπαγωγή (εἰς ἄτοπον) 843,24 (εἰς ἀδύνατον) 671,20 982,20 994,22 1026,28
 ἀπάθειν 144,9 1036,19
 ἀπαθής 23,1 expl. 598,2sqq. (atomus dist. ἀμερής) 925,10 sqq.
 ἀπαίδευτος 1182,38
 ἀπαιτεῖν rogare 80,26 (τόπον) geom. 512, 20 cf. 639,22 ἀπαιτεῖ λέγειν impersonaliter? 781,27
 ἀπακριβοῦν. τέχνη ἀπακριβομένη μάλιστα 334,32

ἀπαλέξησις 391,24
 ἀπάνευθε Xenophanes 23,20
 ἀπαντᾶν (i. q. συμβάλειν) Alexander 377, 20 (παρὰ θύρας) 661,7 648,34 cf. ὑπαντᾶν et Add. t. X ll. cc.
 ἀπάντησις. ἀπάντησιν ποιῆσθαι πρὸς τι 73, 17 76,30 93,2 97,10 166,4
 ἀπαξ. ὡς ἀπαξ τοῖς σώμασιν ἀπονέμων τὸ ἐκστατικὸν ἀκολούθως ἐαυτοῦ οὐκ ἀξιοῖ τὴν ψυχὴν αὐτοκίνητον καλεῖν 1249,9
 ἀπαξάπας. ἀπαξάπαντα 967,17
 ἀπαράβατος 691,17
 ἀπαράλειπτος 213,34 610,10 813,3 901, 19
 ἀπαράλλακτος 919,15 ἀπαρλλάκτως (τὸ αὐτὸ) 1008,25
 *ἀπαράτατος 640,21
 ἀπαριθμεῖσθαι med. 214,17 324,11 499, 37 815,21 ἀπαριθμηθέντα pass. 555,31
 ἀπαριθμησις 213,33 285,13 325,16 610, 18 614,12 616,4 653,21
 ἀπαρτᾶν sciungere 307,11 556,15
 ἀπαρτίζειν absol. 497,4 (opp. ἐλλείπειν, ὑπερβάλλειν) 973,11 496,26 pass. 1001, 10 τελείων καὶ ἀπαρτιζομένων κινήσεων 1033,26 ἀπαρτίζειν ἢ μὴ ἀπαρτίζειν ἀλλὰ περιττεύειν 1343,25 ἀπηρτισμένος 949, 17
 ἀπάτη error 573,2
 ἀπατηλός Parmen. 30,19 38,32 146,25 147,28 (Emped.) 158,25
 ἀπαύγασμα τοῦ εἶδους Damascius 775,15
 ἀπαυθαδίξεσθαι πρὸς τὸν οὐρανόν 1334, 37
 ἄπαστος Parmen. 39,28 80,1 145,28 (κίνησις) 1119,22 ἀπαύστως 264,22
 ἀπεικάζειν 821,19 1259,15
 ἀπεικασία 637,6
 ἀπειράκις 993,23 ἀπειράκις ἄπειρα 172,29 173,23 460,10
 ἀπειρία 28,26 29,9. 21 492,18
 ἀπειροδυναμία 1329,10
 ἀπειροδύναμος 608,36 942,13 1327,32 I. Philop. 1331,23 1335,18 sqq. 1358,28
 ἀπειροειδής 528,13. 18. 24
 ἄπειρος. ἄπειρον def. 3,33 451,10sqq. (κατὰ πλῆθος καὶ κατὰ μέγεθος) 22,9sqq. (κατὰ πλῆθος κατὰ μέγεθος κατ' εἶδος) 165, 11 sqq. (τῶ πλῆθει) 26,31 (dist. ἀπερίληπτον) 165,15. 31 (κατὰ τὸ συνεχές καὶ τὸ κατὰ τὸ διωρισμένον) 500,28 ἄπειρον

Anaxagorae, Anaximenis Anaximandri 1188,6 cf. 155,21 sqq. — εἰς ἀπ. προί-
 ναι Eudemus 47,20 ἐπ' ἀ. ἵνα 14,16
 εἰς ἄπειρον εἶναι τὴν πρόσοδον 844,6 ἐπ'
 ἀ. διαίρετόν 4,1 6,20 saepe τῇ ἐπ' ἄπει-
 ρον τομῇ 1013,1
 ἀπεμφαίνειν 162,2 1009,25 ἀπεμφαίνοντα
 50,10 ἀπεμφαῖνον 51,5 (syn. παράδοξον)
 51,13 500,13 1234,11 1330,6 εἰς ἀπεμ-
 φαῖνον ἄγειν τὸν λόγον 433,3
 ἀπέμφασις 433,8 cf. ἀπεμφαίνειν
 ἀπεξεργάζεσθαι 8,15
 ἀπειοκίναται οὐδέν τινος 17,20 ἀπεικίως
 644,8
 ἀπεράτωτος 470,3. 16 502,30 538,9
 1278,3
 ἀπερίγραφος. ἀπεριγράφως Alex. 1299,38
 ἀπεριήγητος (τῷ πλήθει) 178,29
 ἀπεριόριστος 162,6
 ἀπευθύνειν. θεοῦ τοῦ πάντα κατὰ δίκην
 ἀπευθύνοντος 374,28 (τὴν νόησιν) 1037,
 28
 ἀπήγημα 232,31
 ἀπιστεῖν 1341,6
 ἄπιστος (γνώμη, coni. αὐτόπιστος) 1205,13
 ἀπλανής. ἢ ἀ. sc. σφαῖρα 482,20 cf. 624,6
 ἀπλατής (μῆκος) 49,5
 ἄπλετος Emped. 26,2 158,17
 ἀπλοῦχος. ἀπλοῦχότερον 337,11 1075,13
 ἀπλῶς ὄν Melissus 103,18 ἀπλῶς expl.
 814,1 (opp. τις) 814,14 816,11 (opp.
 πῆ) 864,3 (expl. ἀναγκάσις) 345,10
 ἀπλῶς (opp. ἐξ ὑποθέσεως) Aristotelis
 expl. 386,15
 ἀπνεύμων 287,19
 ἀπ. ἀγένητον ἀπὸ χρόνου (τὸν κόσμον) λέ-
 γοντες 1121,10
 ἀποβάλλειν. χρῆσιν οὐκ ἀπόβλητον 1037,4
 1040,13
 ἀποβολή 902,21 (opp. λήψις) 1074,1
 ἀπογέννησις 205,10 (δημοουργική) Iambli-
 chus 794,7. 10
 ἀπογίνεσθαι (opp. γίνεσθαι) 780,16 γεγο-
 νέναι καὶ ἀπογεγονέναι 1282,12 sqq. ἀπο-
 γενέσθαι (opp. ἐγγενέσθαι) 228,13
 ἀπογιγνώσκειν τινός cogitationem alieuius
 rei deponere 610,9 ἀπογόντες τοῦ εἶναι
 γένετον 28,1 cf. 694,3 695,26 (i. q. ἀδύ-
 νατον νομίζειν) 1082,26
 ἀπόγνωσις desperatio 60,6
 ἀπογράφειν med. 1347,38

Comment. Arist. X. Simplic. in Phys.

ἀπογυμνοῦν 1160,20
 ἀποδεικνύουσι. ἀρχὴ ἢ φύσις ἀποδεικνύσε-
 ται 46,16 (opp. λαμβάνειν ὡς ἀξίωμα)
 466,10 ἀποδεικτός opp. αὐτόπιστος 15,
 11 sqq.
 ἀποδεικτικὸς 14,15 15,14 49,14 (opp.
 τεκμηριώδης) 18,29 (opp. λογικός) 476,
 29 (opp. ἐνδοξος) 610,19 ἀποδεικτικῶς
 (opp. δοξαστικῶς) 527,9
 ἀπόδειξις. εἰ μὲν περὶ ἀρχῆς ὁ λόγος, δι'
 ἐπαγωγῆς αὐτὴν πιστοῦσθαι, εἰ δὲ περὶ
 τῶν μετὰ τὰς ἀρχάς, δι' ἀποδείξεως 1185,
 29
 ἀποδέχεσθαι εὐγνωμόνως τοῦτο τινός 38,6
 45,29
 ἀποδιδόναι (ἀρχάς) 27,26 (πάθη) 28,22
 (αἰτίαν) 28,26 ἀποδίδουσι i. e. ut pro-
 dosis reddi grammaticae 1078,9. 10
 ἀπόδοσις τῶν μερῶν εἰς τὰς οἰκείας ὁλότη-
 τας 4,36 plur. (ὕλιχα) 177,11 ἐκθέ-
 σθαι τὰς ἀποδόσεις 60,30 ἀποδόσεις ποι-
 εῖσθαι 7,9 expositio 614,13
 ἀποδοχὴ Auffassung 45,10 547,22
 ἀπόθεσις τῶν τριγῶν 343,1
 ἀποθνήσκειν. πότε ἀπέθανε Σωκράτης:
 πότερον ἐν ᾧ ἀπέθνησκε χρόνῳ ἢ ἐν ᾧ
 ἐτεθνήκει 1296,19
 ἄποιοις 179,15 623,17
 ἀποκαθιστάναι εἰς τὸ αὐτὸ 701,26 τὸν
 μὲν πρότερον ἀνακαταστήσει τῶν ὑστέρων
 I. Philop. 1158,12 cf. 1162,18 τοῦ πνεύ-
 ματος ἀποκαθισταμένων 1080,18
 ἀποκαλύπτειν exponere 31,9
 ἀποκλήρωσις 694,10
 ἀποκατάστασις (κατὰ περίοδον) Emped.
 157,26 (τῶν ἀστέρων) I. Philoponus 1162,
 18
 ἀποκληροῦν med. 923,7
 ἀποκλίνειν τὴν διάνοιαν 1164,39
 ἢ ποικιλίζειν 1143,8
 ἀποκόπτειν. ἀποκόπεται πελέκει Anaxag.
 175,13 176,29
 ἀποκορυφοῦν 1194,30 τὴν διδασκαλίαν εἰς
 τὴν θεολογίαν 1359,6
 ἀποκορυμνύουσι 652,25
 ἀποκρίνειν. ἀποκερκνόμενον κενόν 692,28sqq.
 ἀποκρινόμενον τῶν ἐναντίων 24,24 ταῦτα
 (τὸ ἀραιόν κτλ.) ἀπεκρίθη Pseudoparme-
 nides 31,6 sim. Anaxag. 34,21 35,15
 155,22. 31 156,24. 28 sqq. 157,2 164,30
 165,32 174,22sqq. 175,11 177,4 179,1.9

- 181,4 δεινὸν ἀπὸ τοῦ πάντος ἀποκριθῆ-
 ναί Democr. 327,24
 ἀπόκρισις (opp. πρόσκρισις) 1076,25 Anaxag.
 35,8
 ἀποκριτικὸς (δύναμις) 1190,22
 ἀποκρύπτειν πάντας (*eclipser*) 23,31
 ἀποκρούειν. τοὺς ῥαθυμότερους ἀποκρου-
 ὄμενος 8,19
 ἀπολαμβάνειν. τὸ ἀπολαμβάνόμενον ἐπι-
 πεδόν 466,14
 ἀπολείπειν Arist. (syn. μεταβάλλειν) 979,
 24
 ἀπόλειψις Emped. 158,3
 ἀπολήγειν Emped. 158,29
 ἀπόληψις 278,7, 8
 ἀπολιμπάνειν 112,20 272,11 567,20
 ἀπολλύναι. ἀπὸ γὰρ ἂν ὄλοιτο Melissus
 112,5 ἀπόλλυσθαι expl. Anaxag. 163,22
 ἀπολογεῖσθαι 35,28 332,16
 ἀπολογία 587,29 ἀπολογίαν ἑαυτῷ πορίσας
 1120,30
 ἀπολογίζεσθαι 19,18 1312, 7 1319, 19
 πρώτην τῶν κινήσεων ἀπελογίζοντο τὴν
 φοράν
 ἀπολογισμὸς 450,31
 ἀπολύειν. ἀπολύσασθαι ἐγκλήματα 107,31
 pass. καθ' αὐτὸ 594, 13 ἀπολελυμένα
 παρ' ἀλλήλων 20,7 ἀπολελυμένα ἀλλήλων
 323,25 324,8 ἀπολύτως *absolute* (gram-
 mat.) 321,12
 ἀπομνημονεύειν ὡς λέγοντος 26,14
 ἄπονος. ἀπονώτατος 1353, 14 — ἀπόνως
 1353,13
 ἀποπάλλειν 1217,29
 ἀποπίπτειν τινός 644,6
 ἀποπλάζειν Emped. p. 161,1
 ἀποπλανᾶν. μακρὰν ἀποπλανηθέντας τῆς
 ἀληθείας 1164,26
 ἀποπορεύεσθαι (*ἀτμίς*) Eudemus 662,30
 ἀπορεῖν λόγου πρὸς τινα 49, 32 ὁ λόγος
 ἀπορεῖ πρὸς ἡμᾶς 467, 35 ἀπορεῖται ἢ
 ἀπορία 966,32 ἀπορεῖν, μήποτε 1258,1
 ἀπορρεῖν. ἀπορρεῦσαι 1061,12 1201,18 τοῦ
 ἀπορρεῦσαντος *defluere ac perire* Philo-
 ponus 1175,22 1176,16, 18 (λίθου) Eu-
 demus 1200,6
 ἀπόρρυτος Plato 1077,9
 ἀπόρρησις Plato 135,18
 ἀπόρροια (σωματικά, διὰ ὧν ἔλκεται τὰ
 ἐλαόμενα) 1056, 1 Philopon. 1176, 18
 Eudem. p. 1200,7
 ἀποσβεγνύναι. γένεσις ἀπέσβεσται 145,22
 ἀποσιώπησις 1166,21
 ἀποσκευάζειν med. 639,37 888,15
 ἀπόσκληρος 304,27 305,9
 ἀπόσκοπος Emped. 381,33
 ἀποσπᾶν τὸ ὅλον τῶν μερῶν 551,25
 ἀπόστασις (?) 798,14
 ἀποστέλλειν. γράφαι καὶ ἀποστελεῖται (Theo-
 phrastus de responso) 923,12
 ἀποστενοῦν. ἀπεστενωμένη γνώσις 18,4
 ἀποστημα ἀπὸ τοῦ ἐνεστώτος νῦν ἐπὶ τὸ
 παρεληλυθὸς 750,16
 ἀποσφάλλειν pass. *falli* 587,27 769,25
 ἀποσχιζέειν pass. Iamblich. 639,26
 ἀποτείνειν med. πρὸς τι, πρὸς τινα 88,13
 242,23 244,15 245,7 314,1 979,2 pass.
 137,11
 ἀποτελεσμα 11,27 88,10 340,2 355,4 445,
 33 (opp. στοιχεῖον) 17,25
 ἀποτελεσματικὸς. ἀποτελεσματικὴ i. e.
astrologia 293,11
 ἀποτεμένειν. οὐκ ἀποτεμημένη (Aristot.)
 446,6
 ἀπότευξις Eudem. 336,22
 ἀποτιθέσθαι med. *deponere* aliquid 632,12
 ἀλλαχῶ τὸν γρόνον 779,36
 ἀποτομή. κατὰ ἀ. ὄρᾶν (opp. κατὰ συμ-
 πλοχὴν) 446,8 (τοῦ ὄλου χρόνου) 799,7
 ἀποτυγχάνειν 358,34 639,31 ἀπετεύχθη
 380,31
 ἀποτυποῦν Iamblich. 793,18
 ἀποτυχία 374,25
 ἄπους 470,12
 ἀπουσία τῶν εἰδῶν sim. 245,23 *saepe* (syn.
 μὴ ὄν) 833,22
 ἀποφαίνειν. med. ἀναποδείκτως ἀπεφαί-
 νοντο Eudemus 120,12
 ἀπόφρασις 1329,11
 ἀπόφρασις 12,25
 ἀποφαντικὸς λόγος 91, 17 ἀποφαντικῶς
 50,27 (opp. συλλογισμῶ) 51,2
 ἀπόφρασις 17,29 19,33 226,27. 33 471,29
 600,27 (τοῦ σώματος) 230,8
 ἀποφάσκειν τί τινος 218,11 546,11 561,26
 615,11 1074,23
 ἀποφέρειν pass. (εἰς τὴν φαντασίαν) 18,11
 ἀποφυγή. πρὸς τοῦτο ἂν τις εὔροι ἀπο-
 φυγὴν 1362,31 item pluraliter 92,9
 ἀποψύχειν 287, 20 ἀπεψυγμένον *debile*
 628,8
 ἀπροαίρετος 338,35 348,10

ἄπειστος 1010,15
 ἄπειν. ἀπεισθαί expl. 438,7 (i. q. ἐφαρ-
 μόζειν) 880,9 (dist. πεπεράνθαι) 516,9
 (ἐπὶ πλέον) Eudem. 61,4
 ἄπιστος Parmen. 145,22
 ἀπώθειν Parmen. 40,1 146,1
 ἀπώλεια 550,22
 ἀπωσις 1049,18 sqq.
 ἄρα οὖν οἷος ἀνὴρ ἔστιν 1136,30 ἄρα οὖν
 ὁποῖον τινα... χρῆ ἰομύζειν 1145,1 ἄρα
 θεῖ 631,15 ἄρα *nempe* Eudemus 85,29
 cf. 74,25 ἄρα γε Eudemus 533,16
 ἄρα. ζητεῖ, πότερον ἄρα 1092,28 εἰ μὴ ἄρα
 1094,12 ἴδωμεν ὑποῖος ἄρα 1156,31 τί
 οὖν τοῦτο ἄρα σημαίνει 1164,1 ἢ ἄρα (in
 λύσει) 716,23
 ἀρατίος. ἀρατίστα Emped. 331,14 ἀρατίον Me-
 lissus 104,8 sqq. -Anaxag. 156,29 174,23
 ἀρατοῦν pass. 24,29
 ἀραρρίσκειν. τὴν ἀναλογίαν διελέγξει ὡς
 οὐκ αἰεὶ τὸ ἀραρρὸς ἔχουσιν 1105,28 ἀρα-
 ρρῶτος ἐπήγαγεν 1332,40 1333,1 ἀραρρῶτα
 Emped. 33,2
 ἀράγνη 378,29 sqq.
 ἀργεῖτι ἀγῆ Emped. 33,9 159,16
 ἀργητικός 360,30
 ἀργός (δημιουργός) 1331,2
 ἀργύφεις Orph. 147,2
 ἄρδην oraculum ap. Procl. 613,3 616,1
 617,5
 ἀρέσκειν τινά 222,29 258,15 964,30 ἀρέ-
 σκεσθαί τινί 70,12 80,23 ἀρεστόν (om-
 corula) τὸ ἐξετασθῆναι 601,7
 ἀρετή ἀπὸ τοῦ αἰρεῖν ἄνω λέγεται Porphyrius
 407,2 (ἡθικῆ) 1073,3
 ἀρετοῦν. ἀρετοῦται ἢ ψυχῆ, opp. κακύνε-
 ται 1066,5
 ἄρθμιος Emped. 158,22 160,28
 ἀριδείκτεος Emped. 1124,12
 ἀριθμεῖν. τὰ ἀριθμούμενα (i. e. τὰ ὑποκει-
 μενα) 771,15
 ἀριθμητικός 716,18 ἀριθμητικὴ (doctrina)
 641,15 ἀριθμητικῶς 457,24
 ἀριθμός. ἀριθμῶ δέ τε πάντ' ἐπέσκειν vers.
 Pyth. 1102, 22 ἀριθμοῖς βιβλίων ἡμᾶς
 καταπλήττων 1141,10 (μοναδικός et με-
 θεκτός dist.) 763,1 (τακτικός, μοναδικός)
 718,5 ἀριθμῶ (opp. εἶδει) 973,31 εἰ δέ
 τις πιστεύσειε τοῖς Ἡσθαγορείοις, ὥστε πάλιν
 τὰ αὐτὰ ἀριθμῶ Eudemus 732,31. hoc
 ἀριθμῶ in simili Stoicorum opinione

audit Alexandro in Anal. Pr. 180,34
 Wall. κατ' ἀριθμὸν et sic ἐν κατ' ἀριθμὸν
 Simpl. ipse 1013,10 κἀὸμ' ἀριθμῆ, πάτερ
 μακάρων, πάτερ ἀνδρῶν vers. Pythagor.
 453,12 1102,20
 ἀριστερόν Pythag. 181,26
 ἀρκεῖν. ἀρκοῦσιν αἱ φθοραὶ... εἶναι 178,22
 διὰ τὸ ἀρκεῖν αὐτῶ τὴν ταχυτήτα τῶν
 ποδῶν 1014,9 ἀρκεῖν πρὸς τι *sufficere*
ad 741,13 ἀρκεῖν εἰπὼν ἡρκεσθή 581,24
 ὁ γεωμέτρης... οὐκ ἀρκεῖται εἰπεῖν 1186,
 27
 ἀρμόδιος 307,34
 ἀρμόζειν (pass.) 161,8 ἀρμόζειν et ἀρμόττειν
 cum dativo et cum πρὸς c. acc. iunctum
 transitive 22, 12. 14 ἀρμόζειν p. pass.
 631,9 sqq. τοῖς ἀπαιδέυτοις ἀρμοζόμενος
 γράφει 1142,32
 ἀρμονία 631,24 ἀρμονία Δώριος, Λύδιος
 185,32 Archytas 785,27 Emped. 160,1
 Ἀρμονίη Emped. 300,24 (i. e. Φιλία)
 ἀρμόττειν ἐπὶ τινος 1144,15 1199,9. 38
 ἀρμόττειν τὸ ἡρμοσμένον (opp. ἀνάρμοστον)
 Hermodorus 248,9
 ἀρνητικός (μόριον) 812,17
 ἀροῦν 1335,13
 ἀρπάζειν τὸ ὕδωρ cf. ἀρπαξ 647,28
 ἀρπαξ. τὰς κλεψύδρας, τουτέστι τοὺς ἀρπα-
 γας 647,27
 ἄρρευστον Damaseius 644,32
 ἄρρηγ. ἄρρηγ Pythag. 181,25
 ἄρρητος 147,16
 ἀρρῶθμιστος Arist. expl. 273,20
 ἀρρωστία διανοίας 1203,20
 ἀρτᾶν. ἡρτημένος τοῦ λόγου 801,11 ἀπὸ
 τούτων τῆς γνώσεως ἡρτημένης 45,19
 ἡρτησθαι ἀπὸ τινος πρὸς τι 94,10 ἡρτη-
 ται ἢ πθανότης ἐκ τῆς διαίρέσεως 1015,4
 ἀρτι expl. 752,11
 ἀρτιγενής 961,15 (συχλάκιον) 1006,28
 ἀρτιος 1016,22 1017,7 ἄρτιον Pythag. 181,
 26 475,8
 ἀρχαιοπρεπής 233,10 ἀρχαιοπρεπῶς 111,
 15 873,7
 ἀρχέγονος 177,8 461,18
 ἀρχέτυπος (νοητὸν εἶδος Platonis) 224,23
 cf. 637,6 (παράδειγμα) 31,19
 ἀρχή def. 1205,36 (variae significationes)
 1097,2 ἀρχή ab Anaximandro sic dicta
 150,23 ἀρχαὶ γενέσεως, γνώσεως, οὐσίας,
 πράξεως Porphyrius 11,11 (ἀρχαὶ τῶν)

- 49,34 sqq. (κινήσεως) expl. 264,9 ἀρχή (opp. ἀπ' ἀρχῆς) 513,7 (ἐναντία) 20, 11 sqq. (diff. αἷτια, συναίτια) 3,16 (χροινική, opp. ἡ κατὰ τὸ πρῶγμα) 106,1 sqq. Περὶ ἀρχῶν titulus Physicorum 801,14 τὸ ἐν ἀρχῇ λαμβάνειν (logice, opp. δι' ἐτέρων ἀποδείξει) 956,17. 34 971,12 1042, 23 κατ' ἀρχὰς τοῦ Δ βιβλίου 487,14 — ἀρχὴν principio adv. Anaxag. 164, 29 τὴν ἀρχὴν adv. 1191, 20 1291, 33. 34 Anaxag. 156,22
- ἀρχηγικός 318,14 522,22 527,35 Iamb. 780,27
- ἀρχηγός 794,4
- ἀρχικός 11,8 464,29 (ἀριθμοί) 499,37 ἀρχικῶς (i. e. ἀρχῆς loco) 499,32
- ἀρχοειδής (ποιότης) 178,34 (στοιχεῖα) 228,19 ἀρχοειδέστερος 7, 21 15,31 35,25. 31 36, 16 178,31 179,11 183,32 ἀρχοειδέστερον τὸ Α τοῦ Β 1238,23
- ἀσάλευτος 255,8
- ἀσάφεια Aristotelis 8, 19 21, 19 278, 21 1094,9 1170,10 ποιεῖ ἀσάφειαν τῷ λόγῳ τὸ λαβεῖν 590,5 ἀσάφειαν ἐμποιεῖν τῇ λέξει 710,32
- ἀσαφής 50,23 saepe
- ἄσηπτος 707,34
- ἀσαφής. ἀσαφῶς 37,3 1093,12
- ἀσθένεια φύσεως 302,5
- ἀσκειν. εἰς ἀκρίβειαν ἡσκημένη ἀκράσις 4, 10
- ἀσκός 888,12 (πεφωσμημένος) 1217,24 (ἐν ὕδατι πεφωσμημένοι) 685,1 πολλοὶ ποταμοὺς διαπεραιοῦνται πορθιμίαις τοῖς ἀσκοῖς χρώμενοι 685,3
- ἄσκοπος 14,6 336,18
- ἀσμενίζειν τὸ δόγμα 108,26
- ἀσπάζεσθαι 355,1
- ἄστατος Hermodorus 248,13 256,35
- ἀστεῖος (opp. φαῦλος) Eudorus 181,14
- ἀστρολογία ναυτική Thaletis 23,33 (i. q. ἀποτελεσματική) 293,14
- ἀστρονομία 14,4
- ἀσύγχυτος 101,15 404,26 406,6 640,32
- ἀσυλλόγιστος 103,1 105,31 ἀσυλλογίστως 51,15 103,4 134,1
- ἄσυλος Parmen. 146,21
- ἀσύμβλητος 60,6 686,1 710,30 1086,8
- ἀσυμμετρία 150,13 470,29 plur. 1113,10
- ἀσύμμετρος 776,22
- ἀσυμπέραντος 118,3 119,6 1173,9
- ἀσύμφωνος 1165,40 ἀσυμφώνως 515,1
- ἀσυναίσθητος 707,4. 8
- ἀσύννακτος 210,3 τὰ ἀσύννακτα συνάγων 1174,29
- ἀσύστατος (γένεσις) 381,16 (συμπλοκή) 820,6 ὅπερ ἐστὶν ἀσύστατον 921,7
- ἀσφαλής. ἀσφαλὲς λέγειν 1060,30
- ἄσχετος ὁ νοῦς πρὸς τὸν χρόνον (cf. σγέσις) I. Philoponus 1157,30 1160,4 (ἀγαθότης) 1359,8 (τὰ ἄσχετα, opp. σῶμα) Philop. 1334,27 ἀσχέτως (coni. ἐξηρημένως) 1355,25
- ἀσχημάτιστος 419,15 513,25
- ἀσχολεῖν. περὶ πράξιν ἡσχολημένον 1,12
- ἀσχολία (ἡ περὶ τὴν φυσικὴν θεωρίαν) 4,29 plur. 5,4
- ἄσχολος 51,12 n.
- ἄτακτος (κίνησις) 769,8 (coni. ἀνάτιος) 1184,22 (syn. πλημμυλιός) 422,6 ἐν τοῖς ἀτάκτοις ἡ τύχη 360,24 Pyth. 181,26 (κίνησις) Plato 703,4 sqq. Eudemus 702, 28 ἀτάκτως 332,11
- ἀτάλαντος Emped. 26,3 158,18
- ἀταλαίπωρος. θαυμαστῶς ἀταλαίπωρος ψυχῆς ἐστὶ πρὸς τὴν τῆς ἀληθείας ζήτησιν (Hosculus Thucydideus) 1151,30
- ἀτάρ Parmen. 31,1 ἀτάρ... γε 108,24
- ἀταρπός Parmen. 116,31
- ἀτέλεια 417,21 435,7
- ἀτελεστος Parmen. 30,2 78,12 145,4
- ἀτελεύτητος 946,16 Parmen. 30,9 cf. v. 12 40,5 (opp. ἀναρχος) I. Philop. 1167,15
- ἀτελής Plato 1077,23
- ἀτιμώρητος 1145,3
- ἀτμίς Eudemus 662,30
- ἄτομος. τῆς κινήσεως τὸ ἄτομον Eudemus 733,5 ἄτομον i. q. *individuum nostrum* sensu (opp. εἶδος) 240,10 846,16 τὸ ἄτομον ὕλης 255,21 sqq. (opp. γένος) 490,5 ὁδὶ ὁ χαμαιλέων ὁ ἄτομος ἑαυτὸν χρωματίζων 1234,34 (οὐσία, opp. γενική) 133,13 ἄτομοι sive ἄτομα Leucippi Democriti 28,9 36,2 τῶν ἀτόμων συνόδου καὶ περιπλοκῆς Democ. 1186,29 inter Abderitarum et Epicuri atomum quid intersit 925,13 sqq.
- ἀτομοῦν pass. 255,28
- ἄτονος 1076,26
- ἀτοπία 76,32
- ἀτρεκής. ἀτρεκέως ὅμοιον Diog. Ap. 153,8

ἰτρεμής Parmen. 30,2 78,12 120,22 115,4
 ἰτρεπτος 320,23
 ἰτριπτος 520,23
 ἰτέπωτος Proclus 613,7
 ἰτυχία expl. Eudemus 359,1
 ἀάινειν pass. 628,11
 ἀύγη Emped. 33,9
 ἀύσειδής 615,34
 ἀύθαδίζεσθαι 1171,30
 ἀύθεύρετος (ψυχή Aristotelis) 1250,14
 ἀύθι Parmen. 30,7
 ἀύθυπόςτατος (opp. ἐτέρωθεν τὸ εἶναι ἔργον)
 318,7 824,17 1154,10.12 1328,24 1329,
 30 1337,5 sqq.
 ἄυλος 26,19
 ἀύξειν Parmen. 162,19 (εὐρένας) Emped.
 158,13 ἐν ἠύξῃη Emped. 158,1.15
 161,16
 ἀύξησις explicatur 1201,15
 ἄυπνος 225,7
 ἀύτάρ Emped. 1184,14
 ἀύτάρκης πρὸς τι 563,35
 ἀύτενέργητος (ψυχή Aristotelis) 1250,14
 ἀύτεια μάλα 610,22
 ἀύτοβοήθητος λόγος 354,29
 ἀύτογένητος 824,16
 ἀύτοζῆφον Platonis 718,8
 ἀύτόγνωστος (ψυχή Aristotelis) 1250,14
 ἀύτόζως 824,17
 ἀύτόθεν *indidem* 5,6 *recta via* (ἔχειν τὸ
 ἀπίθανον) 51,5 (δύμολογεῖν) 118,22 333,1
 (οἶονται) 327,14 (καταδείξει) 440,36 (ἐπε-
 σθαι) 462,10 (φαίνεσθαι) 565,6 (δοκεῖ)
 1057,4 (ἄτοπον) Alex. 113,30 164,3
 (ἔστιν) 1266,33 (opp. κατὰ ἀναλογίαν)
 Porphyr. 269,15
 ἀύτοκίνησις 1248,20 1250,5
 ἀύτοκίνητος 5,13 613,27 1188,12 (opp.
 ἀκίνητος) 1220,34 (ψυχή) Plato 15,23
 421,5.33 798,34 824,10 sqq. 1249,9 sqq.
 ἀύτοκρατής 625,26 (Anaxag.) 156,14
 164,25 301,5
 ἀύτοματίξειν 327,27
 ἀύτοματος. ἀύτόματον expl. 327,7 sqq.
 (i. q. ἐκ ταύτομάτου) 351,25 Hom. 358,
 18
 ἀύτόμετρος 767,2
 ἀύτόν Platonis 122,25 137,29 138,1
 ἀύτόπιστος. ἀύτόπιστον δοκεῖ 649,12 (ἀρ-
 χα) 18,31 48,30 (ἀρχή, coni. ἀναπό-
 δεικτος) 1186,22 (opp. ἀποδεικτός) 15,

5 sqq. (γνώσις, coni. ἀπιστος) 1255,13.
 18. 21 sqq.
 ἀύτοπτικὸς Proclus 613,6
 ἀύτός. ἐν αὐτῷ τῷ βίβλιῳ (noli mutare τῷ
 αὐτῷ) ad significandum ipsum contextum
 precedente generiore memoria 1361,
 20 τὴν αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν διαφωνίαν
 1145,6 (collocatis) τοσοῦτον αὐτῷ μόνον
 ἐκ τῶν αὐτοῦ λόγων συμβαίνει 1330,28
 καὶ αὐτὸ pro καὶ ὁ 355,14 — αὐτὸς *sol-*
us 93,34 αὐτὸ Platonium 132,8 αὐτὸ
 ἐν 101,11 ταῦτον δὲ εἰπεῖν *sive* Simplicio
 tritissimum velut 8,3 ταῦτόν Parmen.
 30,27 31,1 39,5 ταῦτόν νενόμισται καὶ
 ταῦτόν Parmen. 117,13 τὸ κατὰ τὰ αὐτὰ
 καὶ ὡσαύτως ἔργον Platonium 29,15 saepe —
 significatio τοῦ ταύτου Eudemi 732,27
 αὐτοῦ cf. ἑαυτοῦ.
 ἀύτοτελής 406,7 Eudemus 702,4
 ἀύτοφυῆς 188,3 ἀύτοφύεστερος 149,19
 ἀύτοφυῶς 391,30 832,20
 ἀύτοψία theurgorum 795,7
 ἀφαίρειν i. f. q. ἀναίρειν 23,7
 ἀφαίρεσις logice 18,6. 22 19,15 *abstractio*
 math. 512,22
 ἀφαντος Parmen. 180,11
 ἀφασ Emped. 32,16
 ἀφατος 144,25 Orpheus 643,30
 ἀφελής. ἀφελέστερον ἀκούειν 1242,13
 ἀφερεπόνως 43,4 80,16
 ἀφεις 669,11
 ἀφή... οὐδὲ γεγονέναι λέγεται, ἀλλ' εἶναι ἀνευ
 γενέσεως 998,17
 ἀφιέναι τόπον 591,22 (opp. ἐπιλαμβάνειν)
 609,30
 ἀφοδὸς ἡλίῳ 760,26
 ἀφομοιοῦν 7,19
 ἀφορᾶν εἰς τι 29,27 36,9. 15 644,5
 ἀφορίζειν. ἀφορισμένον συγγράμματος *pe-*
culiaris 530,15
 ἀφοριστικὸς 541,4 546,12 643,26
 ἀφορισμός 626,3. 20
 ἀφραστος ἔνωσις neoplatonice 404,25
 ἀφροσύνη 1077,16
 ἀφυκτος 127,35
 ἀφυπνίζειν. ἀφυπνίζεται τὸ ζῆφον 1258,
 24
 ἀχθίζω *conspicere* 125,40
 ἀχθισοφρεῖν 626,12
 ἀχραντος 942,6
 ἀγρηστος πρὸς τι 472,3

ἄχρονος 107,1 ἀχρόνως 753, 25 995, 12
1076,6 1141,27 1284,2
ἄχυρον 1345,31
ἀχώριστος 2,2 (εἰδῶν αἰτία) 43,21 ἀχω-
ρίτως 544,20
ἀψίς (dist. σφαῖρα) 616,30 (opp. σφαῖρα τε-
λεία) 966,11

βαδίζειν τὴν αὐτὴν ὁδὸν 28,5
βάδισις 866,8 1095,7 1229,22
βαδιστικός 885,17
βαθμὸς τῆς κινήσεως 405,12
βάθος καὶ μήκος καὶ πλάτος 530, 6 sqq.
(σοφίας) 37,1 (γενναῖον) mentis Plato
148,14 (Πλάτωνος φιλοσοφίας) 542,1
βαθύνειν geometr. 59,17
βαίνειν ἢ ἐπὶ τῆς πλευρᾶς βεβηγυῖα γωνία
63,16
βαιός. βαιότερος Parmen. 52,28 89,24 146,
18
βακτηρία 1221,4
βάρβαρος. βάρβαροι i. e. Χαλδαῖοι 623,34
βαρύνειν (opp. ὀξύνειν) de accentu 306,24
βασανίζειν (i. e. ἐξετάζειν) 22, 20 646, 36
1156,31
βάσανος. τὴν βάσανον αὐταῖς προσάγειν
1118,11
βάσις math. 61,7 sqq. 466,18 (τοῦ νοητοῦ
contra Proclum) 617,21
βασκαίνειν ἀνθρώποις 1117,16
βασκανία 1117,17
βεβαιωτικός 1179,30
βέλος (τὸ φερόμενον) Zenonis 1011,22 1015,
29 sqq. 1034,5. 15
βένθος Emped. 32,13
βῆτα signum libri 923,4
βία. βία τῆς γῆς ἰνὴν terra 913,24
βιάζεσθαι δεῖξαι 121,9
βίαιος 114,9 485,35 βιαιότερον δεῖξαι 120,
28
βιβλίον. ἐν οἷς ἔγνων ἐγὼ βιβλίους i. e.
exemplis 1051,10 al. ut 1292,15 1319,9
βίος. βίω θαλέθοντος ἐν ἀκμῇ Emped.
1124,14 (παρατεταμένος) neoplat. 773,
34
βλαιοσύτης 124,16 sqq.
βλαστάνειν. βεβλάστηκε (ἐβλάστηκε) Em-
ped. 33,15
βοᾶν 137,25 268,26

βοήθεια (τῆς λόγου) 173,27 i. e. λόγος βοή-
θων 354,28
βοηθεῖν 21,20
βουγενής Emped. 372,1 380,20 381,3. 7.
13
βούλεσθαι. οἱ ὄροι βούλονται εἶναι ἀναπό-
δεικτοί 49,1 φθαρταὶ ἄρα αἱ ὁμοιομέρειαί
ὅπερ οὐ βούλονται 171,27 ἔννοια... εἶναι
βουλομένη 577,29
βούλησις ψυχῆς (coni. διανόησις, δόξασις,
ὁρμή) 268,15
βούπυρος Emped. 339,32 372,2 381,7
βράγγιον. βράγγια 369,12
βραχυλογεῖν 1008,22
βραχυλογία Aristotelis 112,30 (ἀρχαῖον)
120,28 ἑλλίπης διὰ βραχυλογίαν 1122,26
βραχύς (i. q. μικρός) τῆς μεγέθει 1046, 20
(i. q. ὀλίγος) 1340,28 βραχέα διαλεχθῆναι
71,11 ἐπιστάς πρὸς βραχὺ 873, 20 διὰ
βραχέων 355,15 615,31
βρότειος Parmen. 30,18 146,24
βρότεος Emped. 1124,12
βυθίζειν 1217,24
βυθός 327,5 (πατρικός) Proclus 614,6
βῶλος 628,6 893,24

γᾶ Archimedes 1110,5
γαλακτώδης (caloris status) 875,6
γαλήνη Plato 1077,14 1078,25
γάμμα signum libri 923,4
γάρ. ὁ γάρ τὴν αἰτίαν λέγων ἀποδέδοται
πως οἶμαι πρὸς τὸν 'μέν' 1078, 8 collo-
catio: καὶ εἰ μὴ ἀντικρυς γάρ Alexander
37,32 καὶ ἐν τοῖς κατὰ φύσιν γάρ 265,
21 γάρ elliptice (praecipue in paren-
thesi) secundum usum a Vahleno ad
Poet.³ p. 129 explicatum 259,18 274,28
462,20 514,23 579,5 603,5 1299,1. 2
1308,10 1340,22 γάρ nempe 138, 24
692,36 701,5 elliptice et haec: ἐπεὶ δὴ
γάρ 746,22 εἰ γάρ 1063,22 οἷον γάρ
989,10 1114,23 1291,2. 3
γεηρός 1349,34
γειτινιάζειν 1214,17
γελαστικός 104,26
γέννημα. τσαῦτα τῶν πολυτόκων ζώων
γεννήματα 1340,28
γελαστικός 266,15
γενειᾶν 427,2

γενεσιουργός neoplat. 623,37 771,20
1122,6
γένεσις expl. 775,30 (διάπλασις τῶν κατὰ
μέρος καὶ διαμόρφωσις) Philop. 1141,27
γενέσεως ἀρχαί (opp. γνώσεως) 11,11 γέ-
νεσις i. e. sublunaris mundus 597,22 τὰ
ἐν γενέσει *terrena* 589,30 625,4 695,5
γένεσις Parmen. 39,28 145,22.28 πόντος
τῆς γενέσεως (Hosculus ex Platonis Politico
cf. p. 1122, 11 not.) 360,31 cf. 799,1
γέννα Parmen. 78,15 145,6 162,18 Emp-
ped. 161,5 γενναῖος (βάθος) Plato 148,
14
γεννᾶν. γεννᾶσθαι de numeris 58,31
γένος expl. 191,14 sqq. τὰ γένη συμπληρω-
τικά τῶν εἰδῶν Peripatetici 403,7 (opp.
ἄτομον) 490,5 (dist. ὅλον) 552,4 (cato-
goriarum) 72,19
γεωμέτρης 1186,26
γεωμετρία 13,26 510,18 sqq.
γεωμετρικός. γεωμετρικῶς 511,7
γηθεῖν. ᾧ μάλιστα γέγηθεν 1159,4
γηθουσύνη Emped. 158,23
γήρανσις 417,25
γήρας (ἔσχατον) 1335,9
γηράσκειν 1212,20 τῶν γεγηρακῶτων 5,1
(ἐν ἡματι) Theocritus 707,27
γιγαντικός (θρασύτης) 1145,4 (ἐννοια)
1327,5
γίνεσθαι. τὸ γινόμενον καὶ τὸ θ γίνεται ter-
mini (εἶδος, ὕλη) 215,14 sqq. γίνεσθαι
(diff. γεγονέναι) 1173,35 τὸ γεγονέναι τὸ
μεταβεβλημέναι ἐστὶν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος
980,2 γενητόν expl. 1154,6 ἔγεντο Par-
men. 145,21 γέντο Emped. 32,10 γίνε-
σθαι expl. Anaxag. 163,20
γινώσκειν. ἀπὸ τούτων τὸν τόπον ἔγνωσαν
608,30 γνωστὸν Pythag. 181,25
γλαφυρός (θεώρημα) 641,14
γλεῦκος 687,6
γλίτρωρος 144,25 γλίτρωρος μετάγειν 88,11
γλῶσσα (σαλπίγγων) 681,8
γνώμη. γνώμας κατέθεντο *statuerunt* Par-
men. 39,1 γνώμας ὀνομάζειν Parmen.
30,23 γνώμην πᾶσαν ἴσχει Anaxag. 156,
20 γνώμην ἔχει νοῦς Anaxag. 177,1
γνωμονικός. γνωμονικῶς i. e. δίαιτην γνώ-
μονος 457,18
γνώμων geom. expl. (i. q. περιτοί) 1265,
28
γνωρίζειν opp. ἐπίστασθαι 16,5

γνώριμος. γνωριμώτερος 15,12
γνώρισμα 33,5
γνώσις. γνώσεως ἀρχαί 11,12
γνωστικός (δύναμις ψυχῆς) 1,10 5,7 (πε-
ριληψίς) 1277,33
γομφίος (sc. ὀδός) 271,1
γόνιμος δύναμις 233,1 (ὑδατος) 36,10
γονιμότης 503,31
γοργός. γοργῶς 211,1 442,34 808,18
γοῦν in exemplo 438,27 γοῦν φησιν 40,19
i. q. γε 38,6 45,30 303,8 γοῦν *tamen*
22,19 778,23 καὶ... γοῦν 197,10
γραμματικεῦσθαι 1168,31
γραμματικὸς γράφει τὸ Διόνος ὄνομα 385,
18 — cognomen Ioannis Philoponi cf.
Ind. nom. s. *Ioannes*
γραμμὴ, ὅστις περιλήξ 722,28 κατὰ τοῦ
μεγέθους ἐκτίθεται) 936,6 (ἄτομος) 492,2
Xenocratis 140,12
γραφεύς Emped. 160,1
γραφῆ. ἐν γραφαῖς καταλιπεῖν 23,32 *lectio*
44,22 saepe
γραφικός 481,33
γοῦον. γοῖα τὰ σῶμα λέλογχε Emped. 1124,
14 ἡέλτετο ὠκέα γοῖα Emped. 1183,30
membrum genitale Emped. 382,3
γυμναζεῖν τοὺς ἀκρωμένους 1012,23 το
ἀξίωμα 1302,10 γυμναστικῶς ἀποδεικνύ-
ναι 1205,25 139,3
γυμνός (ἡ ὕλη) 480,11
γυωνοῦν 180,24 γυωνωμένου 181,34

δαίειν. δεδάσθαι Diog. Ap. 152,13
δαίμωνες Ἀριστοτέλης 1330,5
δαίμων Parmen. 31,14 34,16 39,16
δαίνειν. δάκνων λόγος 52,15
δακτυλαῖος (ἄνθρωπος) 1332,9 (δαίρημα)
495,35 (μέγεθος) 497,8 (ὑψος) Straton
916,22
δαμνάζειν. δαμῆ *convincatur* Parmen. 135,
21 143,31 244,1
δαπανᾶν τοσοῦτους λόγους 1146,20 1148,19
γρόνος δαπανᾶσθαι 828,28 δαπανωμένου
τοῦ ἐπιπέδου (geom.) 55,6.20
δέ. εἴ τις δέ 117,30 καὶ οἱ μὴ ἐκ τῶν
τεσσάρων δέ στοιχείων 1331,17 δέ τε
vers. Pythagor. 1102,22
δεδάτχε Emped. 158,24 δεδαῶς Emped.
160,2

- δειγμα 787,25
 δεικνύναι cum partic. 544,27 639,23 saepe
 δεικτικός 546,24 c. gen. infin. 341,28
 δεῖν. παντός ἐδεῖτο Parmen. 40,6 ἐκάστη
 δεῖται τὴν φύσιν . . . ἐπεσκέφθαι 4, 19
 λαμβάνειν . . . δεομένους 5,10 cf. 137,18
 184,35 270,12. 15 370,16 624,28 οὐ
 δέομαι πάλιν ἐνοχεῖν 1159,18 δέον με-
 ταβῆναι 1226,13 ὡς δέον ὄν 1096,4
 δεῖνος (i. e. δίνος) Democritus 327,24
 δεκαπλάσιος 1015,7
 δεκάς Pythag. 499,16
 δεκατάλαντος (βάρος) 1104,9
 δεκατημόριον 672,7
 δεκαχῶς 72,4 118,7
 δεκτικός i. q. περιέχων 561,14
 δέμας Parmen. 30,25 39,3.7 180,3 Emped.
 382,2
 δένδρον. δένδρεα Emped. 159,22 160,6
 δεξιός. δεξιόν Pythag. 181,26
 δέρκεσθαι Emped. 158,20 159,13 188,26
 δεσμός Parmen. 30, 8 39, 27 40,4 79, 32
 145, 27 Platonicus 1337, 27 κρείττονι
 δεσμῷ τῆς αὐτῶν φύσεως, τῆ βουλήσει τοῦ
 θεοῦ Philoponus Platonicus 1331,24
 δεύειν. δεύεται Emped. 33,9 159,16
 δευσοποιός (διάθεσις) 859,19
 * δευτερωδεῖν. δευτερωδομένας μονάδας Pla-
 tonicorum 499,35
 δῆ. καὶ γὰρ πρὸς δῆ τὸν οὕτως ἀποροῦντα
 1290,11 εἰς δῆ τὴν τούτου κατασκευὴν
 1321,24 οὕτω δῆ in apodosi ad 115,23
 οὐδὲ δῆ Eudemus 702, 19 ἀναλαμβάνετε
 δῆ πάλιν Eudem. 710,35 ὄθεν δῆ Eude-
 mus 708,16
 δηλονότι scilicet 15,9 saepe
 δηλοῦν significare δηλοῖ τὸ ἄχρι τοῦ τέλους
 τὸ ἄχρι τοῦ πένος ἕνεκα 306,25
 δῆλωμα Damascius 779,15
 δηλωτικός τινος 314,24 752,24 (ὡς) 13,23
 δημηγορία (τοῦ δημιουργοῦ Platonici) 1360,
 38
 δημιουργεῖν 1337,22
 δημιουργεῖν 626,13 704,21 1327,3
 δημιουργημα plur. 1360,1
 δημιουργικός 24,6 32,2 36,12 (νοῦς) Pla-
 tonicus 223,17 461, 14 (εἶδη) 618,30
 (πρόνοια) 704,23 (νόησις) 1337,28
 δημιουργός Iamblichus 794,14 Platonicus
 704,7 1122,8 1327,2 sqq. (θεός) 1330,
 37 1337,21 sqq.
- δημοτελής (θυσία) Eudemus 708,11
 δημώδης 295,12
 δήποτε. τί δ. 530,25 1363,12
 δήπου 633,20
 δήπουθεν Io. Philoponus 1158, 10. 17
 1333,6
 διὰ μέσου ἀτιμοῦ (durch Vermittlung) 380,1
 τὸ δι' αὐτὸ κινεῖν (opp. τὸ αὐτῷ κινεῖν)
 Eudem. 1234,3
 διαβάλλειν reprehendere 529,15
 διαβασανίζειν 259,9
 διαβιβάζειν τὴν ψυχὴν 362,21
 διαγίνεσθαι c. adverbio 261,4
 διάγραμμα geom. 511,16 Eudemus 61,2
 διαγράφειν describere 630,14 delere 428,2
 διαγώνιος (γραμμὴ) math. 62,28
 διάδοσις 1349,1 (τροφῆς) 661,12
 διαδοχὴ 160,18 1046,16 (ἀνθρώπων) 492,
 31
 διαδευκτικός (σύνδεσμος) 565,29
 διαθερμαίνειν 5,17
 διάθεσις 113,12 (σχημάτων) 28,22 (οἶον
 σχῆμα, γνώσις) 445,32
 διαθιγὴ Democritus 28,18 180,19
 διανοητικός 18,15
 διαιρεῖν τοὺς μίαν λέγοντας εἰς τὸ ἄπειρον
 καὶ τὸ πεπερασμένον sc. τὴν μίαν λέγοντας
 21, 34 διηρῆσθαι κατ' εἶδος et δυνάμει
 577,38 διαιρετόν Parmen. 145,23
 διαίρεμα (de forma cf. Buresch Philologi
 51, 1892, 91 sq.) 455,32 492,16 494,32
 διαίρεσις τῆς φιλοσοφίας 1,4 (dist. πρόσ-
 θεσις) 491,28 (πάθος πῶν σωμάτων ἀποκ-
 λῦσα τὴν ἕνωσιν) Proclus 612,22
 διαιρέσεις categoriae Eudemus 74,21 97,
 19
 διαιρετικός. τὸ διαιρετικόν partitio 37,13
 38,14 etc. 483,34 662,3 722,16 τῷ διὰ
 πλειόνων λεγομένῳ διαιρετικῷ 571,19
 διαίτα lis 1329,8
 διαιτῶν τοῖς λόγοις diiudicare 269,33 491,9
 653,5
 διαιώνιος Iambl. 794,23
 διακαθαίρειν 439,5
 διακεῖσθαι v. διατιθέναι
 διάκενος ad Democriteos alludens Iam-
 blichus 639,30
 διακομιδὴ 655,33
 διακονεῖν med. 655,31
 διακοπή (τῆς συνεχείας) 1312,18
 διακόπτειν τὴν συνέχειαν 691,31 ἡμερία

- διακόπτουσα τὴν συνέχειαν 1301,30 κίνησις διακόπτινα 726,25 *διακοπόμενη* κίνησις (opp. συνεχῆς) 302,3 1013,26 1260,14 διακόπτεται ἢ μεταβολή (opp. συνεχῆς) 1275,40 εἰ διακοπή (κίνησις) Strato 711,10
- διακοσμεῖν Anaxag. 156,26 177,5
- διακόσμησις 157,5 174,12 461,11 626,34 793,35 794,15 1277,33
- διακοσμητικός. διακοσμητικὰ αἷτια 287,15
- διάκοσμος 36,15 147,19 160,22 793,32 Parmen. 39,8 (νοερός) Platonico 404,23
- διακρίνειν (ἀπό) 804,13 (τὸ σημαίνμενον) 658,22 (opp. συγκρίνειν) 25,26 (opp. συγκρίνειν, dist. ἐκκρίνειν) 1120,21 τὴν ὄψιν (opp. συγκρίνειν) 444,24 διακρίνεσθαι τοὺς κόσμους 27,16 101,9 τῷ διακεκριμένῳ (coni. τῷ διαστατῷ) mathem. 2,2 τῶς διακεκριμένας κατηγορίας 120,25 (διάκοσμος) 147,19 διακεκριμένως 147,11 διακρίνειν Emped. 31,23 Anaxag. 156,10.25 157,2 163,7.22.23 165,32 177,4 (τὴν ἔνωσιν) Damasc. 798,30 sqq.
- διάκρισις (opp. σύγκρισις, dist. ἐκκρισις) 1120,23 (opp. ἔνωσις) 34,8 1124,3 sqq. (εἰδητική, νοητή) 88,16.17 (νοερά) 34,27 136,19 148,11 177,7 359,30 (τῶν εἰδῶν) 100,25 (κοσμοποιός) 1153,25 διάκρισις Emped. 25,23 31,28 154,33 Anaxagor. 301,10 Platonica 101,15 cf. 406,7 (τοῦ ἀπειροῦ) Anaxag. 27,12
- διακριτικός 119,25 (κίνησις) 1050,15 (λευκόν) 272,33
- διαλαμβάνειν ὄροις 34,12 (στάσει) Strato 711,11 pass. 726,25
- διαλανθάνειν τὴν αἰσθησιν 1196,8
- διαλέγεσθαι (βραγέα) 71,11
- διάλειμμα 873,6
- διαλείπειν. διαλείπων (opp. εἰς συνεχῆς) 1043,22
- διαλεκτικός 49,9 διαλεκτική 72,1 def. 476,26 διαλεκτικώτερον 476,26
- διάλεκτος φωνὴ στοιχεῖον τῆς διαλέκτου 472,6 ἐν διαλέκτῳ τὰ γράμματα (Eudemus) 10,15
- διαλιμπάνειν 729,29
- διάλλαξις μινύτων Emped. 161,19 180,30 235,23
- διαλλάττειν Emped. 32,25
- διάλληλος (θεῖξις) 930,22
- διαμαρτάνειν 1139,23
- διαμάχεσθαι πρὸς τι 647,18
- διαμείβειν 628,22 *imesi seivunctum* Parmen. 146,14 Emped. 159,26
- διάμετρος Eudem. 61,8 (κόσμου) 511,16.33 (ἀσύμμετρος) 1083,2
- διάμορφος Emped. 33,12 159,19
- διαμορφοῦν. διαμερόφωται 1147,29
- διαμπερές Emped. 34,2 158,6.11.30 160,20 1125,1
- διαμριβάλλειν 1172,26
- διανάστασις εἰς τι 274,1 289,34 415,14 ἀπὸ τοῦ εἶναι πρὸς τὸ ἐνεργεῖν 420,33
- διανέμειν τὴν διαφορὰν 209,34 (κόσμον) Orpheus 641,32
- διανέμησις 260,36
- διανιστάναι med. διαναστάντες (*mano surgentes*) 707,12 cf. 1191,17 διαναστάς *surgens ad demonstrationem* 1357,6
- διανοεῖν. διανοητός (syn. μαθηματικός) 475,24
- διανόησις (ψυχῆς) 268,15
- διανοητικός (παρκαλόθησις) 707,19 (μάθησις) 1250,3
- διανύειν 707,15 1010,23
- διαπαίζειν 100,2
- διαπέτεσθαι. διέπτῃ Emped. 158,5
- διαπλαστικός 445,28
- διαπορεύεσθαι. διαπορευτός 470,4
- διάπτυξις τοῦ ὄρισμοῦ 438,3 ὄνονδον διάπτυσιν τε γινέσθαι αἰσθη Emped. 161,20
- διαρθροῦν *explicare* 17,17 37,9 208,14 260,36 386,6 515,10 520,15 639,11 921,25 978,19 1037,2 (τι περὶ τινος) 333,32
- διάρθρωσις 16,33 18,19 601,11 607,25 1205,12
- διαριθμεῖσθαι 633,29
- διαρκεῖν 1259,23 (εἰς τὸν ἀπειρον χρόνον) 1327,25 sqq.
- διαρκής. διαρκέστερον 607,11
- διάρμα τῆς ὑποστάσεως τὸ μέγεθος 109,31
- διάρριψις (μορῶν) Damascius 625,14 (θέσεως) *idem* 625,32 636,23 774,17
- διαρτᾶν. διηρημένα ἀπ' ἀλλήλων 95,27
- διασαλεύειν *concitere* metaph. 46,20
- διασαφεῖν Eudemus 115,26 120,8
- διασεῖν. διασειομένης τῆς γενέσεως 422,6
- διασκευή *logice* 1014,1
- διασκοπεῖν. διασκοπῆσαι 528,11

- διασκορπίζειν *disicere* 640,4.8
 διασπᾶν. φύσει διεσπασμένα τὰ ὑπὸ σελήνην 531,5
 διασπασμός 88,24 136,30 230,20 461,21 (ἐν τοῖς σώμασιν) 537,34 (de ὕλικῇ διαστάσει) 623,19 (εἰς ἄπειρον) 640,35
 διασπασμός Porphyr. 231,24 neoplatonice 625,12 755,16 774,15
 διάσταςις 4,1 252,11 449,16 (duplex) 635,28 sqq. (triplex) 531,10
 διαστατικός. διαστατικῶς 147,27
 διαταράττειν 753,9
 διαστέλλειν βία τὸ ὑγρόν Strato 693,16 *interpungere* 70,18 med. *dividere* 243,1 279,17
 διάστημα 1010,22 sqq. (μαθηματικὸν ἄνευ τῆς ὕλης) 658,1 (σωματικόν) 596,28 (κενόν) 4,3 (τρία) 529,30 (τετραχῶς) 623,14
 διαστηματικός. διαστηματικῶς Proclus 613,28
 διαστολή *interpunctio* 936,29
 διάστροφος 385,14
 διάταξις 616,12
 διατάττειν med. περὶ τινοσ 693,11 795,10
 διατείνειν med. *contendere* 148,19 331,23 620,33
 διατείνεσθαι Damascius 778,27 826,33 1136,30 1141,6 1143,6
 διατέμνειν. κακῆσι διατριθέντ' Ἐρῶδεσι Emped. 1124,15
 διατιθέσθαι. λόγος διάκειται οὕτως 601,1
 διατύπωσις 627,36
 διαφέρειν. τί οὖν διέφερε τοῦτο εἰπεῖν ἢ 147,1 ταῦτα (acc.) διαφέρετον 1155,24 διαφέρειν ἢ περ 665,9 διαφέρεσθαι περὶ τι *differre* 29,4 338,4 διαφερόμενον συμφέρεται Plato 50,17
 διαφορά (ποιότης, εἰδητική) 227,5 690,13 (opp. κοινότης) 18,7
 διαφορεῖν. διαφορεῖσθαι (opp. ἓνα εἶναι) 886,15
 διαφύρησις (ἐν τῷ σώματι) 1191,29
 διαφορητικός 343,2
 διάφορος (opp. ἀδιάφορος) 721,15
 διαφύειν. διέφυ Emped. 26,1 158,2. 5. 9. 16 161,17 διαφύντος Emped. 33,27
 διαφωνία (τὴν αὐτοῦ πρὸς αὐτόν) 1145,6
 διαψεύδεσθαι 1098,15 Eudemus 116,1
 δίδαξις expl. 444,33
 διδάσκειν expl. 444,33
 διδόναι. διδοῦσι (i. q. διδοῦσαι) 360,31 δεδῶσθω 677,26 ὡς δεδομένας χρεῖται 9, 12 cf. 20,32
 δίδυμος. δίδυμοι zodiaci 629,31
 διεγείρειν εἰς ἐνέργειαν 450,11
 διείδεσθαι. ἡλκίω διείδεται (*discernitur*) ὠκέα γυῖα Emped. 1183,30
 διεκπίπτειν 693,14 Strato
 διέκπτωσις 693,28
 διεξιέναι. διεξιτητόν τὸ ἄπειρον Philop. 1179,23 διεξιτητός 470,31
 διεξοδεύειν. διεξοδευτός 470,4
 διέξοδος 470,6. (16?) 23. 26
 διερεῖδειν 640,4
 διερευνᾶν 610,12
 διερός Anaxag. 34,23 156,6 157,1 179,3. 4 181,5
 διευκρινεῖν 773,14
 διέχειν πλεῖστον ἀπ' ἀλλήλων Emped. 161,4
 διζήσθαι. διζήσαι Parmen. 145,6 162,18
 διζησις Parmen. 78,6 117,6 135,22 144,1 244,2 650,13
 διήγησις (pass. τῶν ἀγώνων) 875,2
 διηθεῖν Eudemus 662,29
 διηνεχῆς Damascius 625,17 διηνεχῶς 1147,3
 διέναι. ὁ (accus.) διέται τὰ κινούμενα 620, 26
 * διέξις 18,9 623,11 622,21
 διεστάνειν (sic) 1186,4 διέστησεν τὸν λιθὸν ἢ συκῆ 1197,10 *distinguere*: διαστήσας τὸ ὄντως ὄν καὶ τὸ γινόμενον 1359, 10 eadem significatione med. 11, 24 τριχῆ διεστάναι 529,33 saepe διαστατή σωμάτων ὑπόστασις 1359,24 230,11 διαστατὸν μαθηματικῶς 2,2 (τριχῆ) 228,23 (opp. ἀδιάστατος) 317,2
 δίκη et τύχη 360,13 διδόναι δίκην καὶ τίσιν ἀλλήλοις Anaximander 24,19 Δίκη Parmen. 78,23 adv. δίκην ἀλόγων I. Philopon, 1165,2
 δίκρανος Parmen. 117,9
 δίμοιρον 455,31
 δίνη Emped. 32,14
 δίνησις 1053,6
 δίνος Anaxagor. 386,24 v. δεῖνος
 δίω in apodosi 467,23
 διόγκωσις 636,23
 διοδεύειν 660,16
 δίοδος 693,22 (fort. διεξοδόν) 470,16
 δίω περ 1305,35

διορθῶν *emendare* 45,10 385,10 (i. q. διορθοῦντα λέγειν) 298,17
 διόρθωσις. διόρθωσιν ἐπάγειν τι 692,17
 διορίζειν *med.* 358,29 διωρισμένως 1315,28
 διορισμός 6,16 309,18 450,3 774,15 1088,16
 διότι i. e. διὰ τί (*causa efficiens*): διότι γὰρ τὸ τοιαῦτε αἰ προτάσεις 368,29
 διοτιδῆποτε 50,20
 διοχετεύειν 337,36
 διπηχυατός 496,23
 διπλασιάζειν 55,5 57,21
 διπλάσιος *expl.* 1087,20 (κίνησις) 1034,18
 διπλασίων *iuxta* διπλάσιος. τὸ διπλάσιον μέγεθος διπλασίονα δύναμιν ἔχον 1341,27 (cf. v. 30)
 διπλόη 318,14 407,29 421,28 561,29 (ψυγῆς) 824,16
 δίπους 939,21
 διττός. τὸ διττὸν *Platonis Eudemus* 98,1 115,27 120,9
 δίχα τέμνειν (*geom.*) 54,24 *sqq.* δίχα φερέμενα (*Emped.*) 25,30 1318,26 δίχα τῶν *Emped.* 26,3 158,18
 διχηῖ 600,29
 διχοτομεῖν 62,25
 διχοτομία 138,3 *sqq.* 455,22 508,23 1015,5 1289,7,8
 δίωσις 1050,9 *sqq.*
 δνοφεῖν. δνοφεόντα (ἄμβρον) *Emped.* 33,10 159,17
 δοκεῖν *suppl.* εἶναι 84,20 281,14 372,9 571,33 581,23 645,27 κατὰ τὸ δοκῶν 130,1 τί γὰρ κωλύει δόξαι ποτὲ τῆ νῆ στήσαι *Eudemus* 1185,12
 δόκησις 901,6
 δολιγαίων (θεοί) *Emped.* 33,17 159,24 160,8
 δονεῖν. δονεῖσθαι i. q. δινεῖσθαι 112,19
 δόξα (*dist.* γνώσις) 13,1 *Parmenidis* 25,16 30,16. 18 (βρότεια) *Parmen.* 38,31 146,24 (μετ' αἰσθήσεως) *Plat.* 26,25 (συγκατάθεσις φαντασίας) *Alexander* 1204,1. 35
 δόξάζειν (*dist.* ἐπίστασθαι) 13,10
 δόξαστόν (*dist.* γνωστόν) 13,3 38,26 146,27 δόξαστά *Parmenidis* 87,5
 δόξασις 268,15
 δόξασμα 610,18 790,26 1122,12 *Iamblichus* 639,31

δόξαστικός 18,16 δόξαστικῶς (*opp.* ἀποσπαστικῶς) 377,9
 δόξασις 360,22 ἢ κίνησις δουλεύει τῆ φύσει *Syrianus* 619,2
 δρᾶν (εἰς τι) 183,18 204,32 (τι) 411,11 (τι εἰς ἄλλο σῶμα) 1058,17 ἐκάστη βάνις ἔδρασέ τι εἰς τὴν πέτρην 1198,37 *med.* 401,19
 δρᾶσις (*opp.* πείσις) 1176,13
 δραστήριος. εἰς τὸ δραστήριον ἀπέδεν 36,9
 δράττεσθαι τοῦ ὑποκειμένου 1063,31
 δρεπανίς (ὄρνεον ὃ καὶ κεγγρίδα καλοῦσιν) 470,12
 δριμύς λόγος 52,14 δριμύως ἀπορεῖν 467,35 (προσφέρειν τὰ ἐπιχειρήματα) 700,11 (ἐπιχειρεῖν) 755,30 773,16
 δρομέυς 763,13
 δρομικός 1062,20
 δυάς ἀόριστος *Platonica* 150,13 151,12 454,8 *sqq.* 499,4 *Pythag.* 181,28
 δυναμικός. δυναμικώτερον *Philop.* 1335,37
 δύναμις σύμμετος (ἐλακτική, καθεκτική, ἀλωωτική, ὑποκρητική) 1190,21 τελεία (*opp.* ἀτελής) 1138,29 δύναμις πολλοῖς ξεσθαι 501,10 535,14 δύναμις διχηῖ διατρεῖται 492,20 δύναμις (*dist.* τὸ δύναμι) 400,28 δύναμις (*opp.* ἐνεργεία) ὄν ἐτ μὴ ὄν *expl.* 241,2 *sqq.* τὸ δύναμι καὶ ἐνεργεία *expl.* a *Plotino* in peculiari libro 398,32 *sqq.* δύναμις (*mathem.*) *Eudem.* 61,7 (*omissum*) 66,1 n. κατὰ τὴν δύναμιν *explic.* 252,27 *sqq.*
 δυναμοῦν 913,31
 δύνασθαι. τὸ δὲ "γένεσιν κτλ." δύναται ὡς ἴσον εἰρησθαι τῆ "ἔτι κτλ." 1202,5 ἴσον *idem signifiéare* 552,35 (*mathem.*) *Eudem.* 63,10 (ἴσον) *mathem.* 67,34 (τετραπλάσιον) 67,34 δυνατῆ ἀδύνατον οὐχ ἔπεται 1225,32
 δύω. δυεῖν 1238,26 1242,29 etc.
 δὺς *syllaba prothetica* *expl.* 343,26
 δυσαλλοίωτος 149,9
 δυσαντίβλεπτος *gravis* 466,31 cf. *Syrian.* p. 933a27 (λόγος) 1012,28
 δυσδιάρητος 677,29
 δυσδιάρητος 638,26 639,6
 δυσεξώθητος 677,29
 δύσεργος πρὸς τὸ δέχεσθαι 229,26
 δυσκατάληπτος 565,1
 δυσκατανόητος 638,31 888,13

- δυσκίνητος 25,11 δυσκινήτερος 150,32
 δυσκολία. δυσκολίας παρέχειν τοῖς λύειν
 ἐπιχειροῦσιν 1012,27
 δυσκρασία 352,34
 δύσληπτος 434,22 523,28
 δυσμετάβλητος 25,11
 δυσόριστος (opp. εὐόριστος) 481,32
 δυσπάθεια 692,24
 δυσπαθής 606,27
 *δυσσυναίσθητος 1272,13
 *δυσσυνεσία 1147,9
 δυσχεραίνειν πρὸς τι 824,26
 δυσχέρεια 523,27
 δυσωπεῖν. ἐμὲ δυσωπεῖ 616,29 αὐτόν
 δυσωπεῖ τὸ — παθεῖν 1334,39
 δυωδεκάς 499,37

 ἐάν. $\frac{\alpha}{\alpha}$ (i. q. ἐάν) λέγει = εἰ λέγει 113,31
 cf. $\frac{\alpha}{\alpha}$
 ἐαρινός (τροπαί) 875,22
 ἐαυτοῦ. καθ' αὐτὸ i. q. πρώτως 536,8 καθ'
 αὐτὸ expl. (opp. κατὰ συμβεβηκός) 267,5
 neglegentius positum 266,8 n. saepe cf.
 ἐκ τῶν καθ' αὐτὸ ὑπαρχόντων 1305,25 et
 ἐκ τῶν καθ' αὐτὰ ὑπαρχόντων ibid. 16. 33
 ἐφ' ἑαυτὸν γινόμενου (de numero quadrato
 36) 58, 31 τὸ πιστὸν ἀφ' ἑαυτοῦ (i. e.
 αὐτόπιστον) 1205,24
 ἐβδομάς νοερά Procli 616,27
 ἐγγίνεσθαι 445,32 513,27 (opp. ἀπογενέ-
 σθαι) 228,13
 ἔγγονος nepos 510,3
 ἔγγράφειν κύκλον, πολύγωνον κτλ. (geom.)
 54,20 sq. 67,19 sqq. 466,13
 ἔγγυς (coni. ὅμοιος) 1195,29 ἔγγυτέρω 968,
 25. 28 (προσιόντες τῇ ἐπιστήμῃ) 17, 23
 (τοῖς χρόνοις ὄντι) 68, 33 πορρώτερον
 καὶ ἔγγύτερον 323, 24 ἔγγύτατα αἴτια
 220, 2
 ἔγκαλεῖν τι τινὲ 36,25 51,19
 ἔγκαρπος 168,22
 ἔγκαταμένειν 608,24
 ἔγκεντριζεῖν (φυτά) 878,20
 ἔγκεραννύναι Alexander 692,3
 ἔγκεφαλος. τὸν ἐγκέφαλον ἐν ταῖς πτέρ-
 ναις ἔχειν proverbium 645,13
 ἔγκλημα 107,31
 ἔγκλισις τοῦ ζῳδιακοῦ 1263,20
 ἔγκοσμεῖν (pass.) 28,21
 ἐγκόσμιος 966,1
 ἐγκρίνειν 735, 8 ὕπερ ὑγιέστερον καὶ ὁ
 Ἀλέξανδρος ἐγκρίνει 1224,37
 ἐγκύκλιος Geminus 292,28 (περιφορά) 786,
 32 κύκλος τὸ ἐγκύκλιον ἅπαν 1357,17
 ἐγγχειρεῖν τοῖς ἀδυνατοῖς 176,15 cf. 2
 ἔγχρονος 461, 12 638, 32 737, 36 781, 26
 1155,17
 ἐγώ. τῶν παρ' ἡμῖν τρογῶν 1314,33
 ἔδρα (ἔλη Platonis) 223,5 Orpheus 528,19
 ἔδραζειν 528,21 ἔδρασθαι Proclus 614,5
 ἔδραστικός 1355,6
 ἔθνος. μυρία θνητῶν Emped. 32,17 33,1. 22
 ἔθος εἶναι (c. infin. ?) Diog. Ap. 152,24
 εἰ littera E 805,29
 εἰ εὐρεθῆ (i. q. ἐάν εὐρεθῆ) 59,24n. 102,26
 127,12 170,33 saepe cf. 676,30 677,22
 1302,15 singulariter εἰ ἐκίνει... προστεθῆ
 1322, 23 εἰ γίνονται, ἔσται 23,3 367,32
 368,6 626,35 678,22 Eudemus 115,21
 εἰ ἀπολίποις, κινεῖται 1028, 11. 13 cf.
 493,21 1012,18 εἰ ἄρα elliptice 57,27
 εἰ μὴ ἄρα absolute 246,10 item cum
 coniunct. 568,2 εἰ συγχωρήσοι... οὐκ
 ἂν γένοιτο 927,9 εἰ συγχωρήσοι... οὐκ ἂν
 ἐκινεῖτο 1314,5 — εἰ οὖν epianaleptice
 (praeecedente εἰ) 980, 28 εἰ δὲ τοῦτο epa-
 naleptice 636,23 εἰ τις δὲ 117, 30
 εἰδέναι. ἀναποδείκτως 13,19sq. 14,16 πολλά
 εἶδος principium Diog. Ap. 153, 21 ὁ
 γὰρ χρόνος τί μ' εἰδέναι ποιεῖ Menander
 740,34 ἰστέον ὅτι 1351,29
 εἶδησις 12,22 29 (ἡ κυρίως) 12,28
 εἶδητικός 88,16 226,30. 36 227,5 229,7
 429,7 513,34 538,14 (σῶμα) 620,2 (opp.
 ὕλιος) 623,8 (διαφορά) 690,13 (opp. πα-
 θητικός) 774,11 εἶδητικῶς 147,26 774,18
 (i. q. κατ' εἶδος) Damascius 798,28
 εἰδικός (αἴτιον) 43,13 εἰδικώτερον 353,9
 εἶδοποιεῖν (dist. οὐσιῶν) 1081,30 (de
 matre) 313,27 pass. 479,22 481,22
 519,21 εἶδοποιημένα 273,28. 32
 εἶδοποιός (διαθέσεις, opp. ἐπιπολιώτεραι)
 1058,3
 εἶδος. (opp. ἔλη) 3,18 Platonis 26,6 εἶδα
 σαρκός Empedocles 32,10 (ἀλγικα) idem
 160,5 (ἔκμακτα) idem 161,5 12 aut σύν-
 θετον aut ἄυλον 114,14 (κυκλοφορητικόν)
 1331,37 — εἶδος expl. 257,6 sq. (duplex)
 276,24sq. expl. (ὡς διαφορούς ἰδιότη-
 τας) 449,26 εἶδος Democr. 327,24

εἶδος ε. η. ἴδος (cf. Hesych.) Emped. 381,35
 εἶδωλον 137,19
 εἶδωλοποιός Plato 137,18
 εἶθε. κινεῖ γὰρ ἡμᾶς οὐ τὰ ἀγαθὰ αὐτὰ
 ὡς εἶθε γε, ἀλλὰ τὰ δόγματα 322,4
 εἰκασία 324,27 626,30 1155,9
 εἰκονικός 224,24 226,36 1155,9 εἰκονι-
 κῶς (Emp.) 160,24 636,29 (οἱ παρὰ
 δειγματικῶς) 1123,28
 εἰκός cf. εὐκείνα
 εἰκοτολογία 18,30
 εἰκών. ὡς εἰκόνα φάναι 641,2 sensu Pla-
 tonico 626,33 (οἱ παρὰ δειγματῶν) 784,13
 εἰλεῖν pass. astra 292,29
 εἰλη expl. 343,2
 εἰληθερεῖν 343,3
 εἰλησις expl. 343,2
 εἰλικρινής 16,26 17,21 εἰλικρινέστερον
 1318,4 εἰλικρινῶς 1318,5 ἡλικρινέστατον
 147,5 1318,4
 εἰλυσις 1229,22
 εἰμαρμένη. κατὰ τινα εἰμαρμένην ἀνάγκην
 24,6
 εἶναι. ἦν ὅτε οὐκ ἦν γρόνος καὶ ἔσται ὅτε
 οὐκ ἔσται 466,4 τὸ 'ἦν' (Anaxagorae)
 χρονικόν 1153,25 ἦσται dualis 773,6
 εἶναι i. η. ἐξεῖναι 741,18 ἐσσεῖται Ar-
 chytas 786,3 ἔστω... καλεῖσθαι 908,19
 εἶη (i. e. ἐνάτη) κινεῖσθαι 1003,20 cum
 partic. iunctum ut ἴνα ἡ λέγων 472,1
 590,1 vel ἐσόμεθα εἰληφότες 1322,33
 saepe τὸ εἶναι Parmenid. 30,9 τὸ ἔστι
 προσάπτουτες 91,23 ἔστι γὰρ εἶναι Parm.
 86,27 1300,8 ἔστιν (i. η. ἔξεστιν) c. dat.
 et acc. c. inf. simul iunctum 80,26 c.
 aceus. c. inf. 72,1 1085,26 (cf. Porphyr.
 Qu. Hom. p. 157,7 Schrader) τῆς εἰς
 τὸ εἶναι (μὴ εἶναι) μεταβολῆς 216,34
 τοῦ εἶναι duae notiones 735,31 τὸ κατὰ
 τὴν οὐσίαν (οἱ παρὰ τὴν ἐνέργειαν)
 774,36 οὐδὲ τὸ εἶναι τοῦ ὄντος διακρί-
 νεται Neoplaton. 773,22 τὸ εἶναι ἔχειν ἐν
 τινι 506,6 597,20 τὸ κινήσει εἶναι de
 essentia Aristotelice 712,16 εἶναι sub-
 stantive: τὸ εἶναι τῶν μερῶν τῆς τοῦ ὅλου
 εἶναι 1335,14 μετὰ τὸ εἶ ἔστι καὶ τί
 ἔστιν τρίτον τὸ ἁπλοῦς τί ἔστι προση-
 λόμεθα 535,4 ac sic saepe ἔστιν ὅτε
 596,15 omittitur ἐστὶ saepe post ὅτι
 velut 657,36 εἶναι acusativo iunctum
 ἐκ τοῦ μὴ τῶδε ὄντος 814,5 τοῦ τί ὄντος

817,10 hinc explicandum ἐκ γὰρ τοῦ μὴ
 τῶδε τῶδε γίνεται 833,19 cf. 1305,13 ἐν τῷ
 Α τοῦ ΓΑ ὄντι τι (scil. τὸ Α ἔστι τι
 τοῦ ΓΑ) 985,12 τοιαύτης φύσεως Alex.
 1347,7 (βιαιῶν φορᾶς i. e. βιαιῶς φερό-
 μενον) 913,26 τὸ ὄντως ὄν Eleatarum
 22,26 103,15 sqq. cf. 784,12 al. τὸ ὄντως
 ὄν Platonico 1337,1 sqq. τὸ ὄν et μὴ
 ὄν Leucippi 28,12 τὸ τί μὴ ὄν (οἱ παρὰ
 ἄπλως μὴ ὄν) 135,17 τῷ ὄντι vere 466,3
 εἴπερ. ἀλλ' εἴπερ ellipt. Eudemus 595,8
 διεξιέναι, ἀλλ' εἴπερ ἄρα διεξιέναι, ἄπειρον
 εἶναι καὶ τὸν χρόνον 1289,22 elliptice
 ἀλλ' εἴπερ ἄρα, ἐν ἀπείροις 1289,29 cf.
 114,11 119,10 121,2 201,13 246,6
 369,8
 εἴργειν Parm. 78,6 135,22 144,1 145,24
 241,2 650,13
 εἴρμος. ἔνα εἰρμόν σφῆξιν 313,18 (τῆς
 φύσεως) 911,8 (τῶν λεγομένων εἰς)
 1145,1 (τῶν τε προηγησαμένων καὶ τῶν
 ἐπομένων) 1175,37 (τῆς ἐπιχειρήσεως)
 1257,6
 εἶς. σημανόμενα τοῦ ἐνός 113,22 sqq. 802,6
 ἐν τῷ ἀριθμῷ expl. 119,12 λόγῳ ἐν
 (οἱ παρὰ ἀριθμῷ ἐν) 118,20 ἐν καὶ δυάς
 454,29 sqq. ἐν Pythag. 181,29 230,36 sqq.
 ἐκ πλείωνων ἐνῶν 504,34 sqq. ἐν τὸ αὐτὸ
 657,6
 εἰς νέωτα 776,19
 εἰσάγειν τὸ δισόν Eudemus 115,27 120,9
 (τὸν τόπον) 529,16 med. 81,5
 εἰσαγωγή. ἀποστας ἐν εἰσαγωγῆς (scholis
 isagogicis) 1133,13
 εἰσδέχεσθαι Plato 26,21 Melissus 40,19
 80,12 104,10
 εἴσδυσις τοῦ μὴ ὄντος 652,13
 εἰσηγεῖσθαι οἰκείαν μέθοδον 1140,12
 εἴσοδος 648,30
 εἰσόκεν (?) c. coni. Emped. 33,25
 εἰσπνεῖν 651,27
 εἰσπνοή 1050,16
 εἴσρυσις 573,19
 εἴτε... εἴτε... ἢ 39,24 εἴτε... δέ Emped.
 158,30 εἴτε cum coniunct. ... εἴτε...
 εἴτε 699,14
 ἐκ τοῦ μὴ τῶδε (scil. ὄντος) 833,19 1305,13
 ἀπορηθῆναι τὸ ὄντος ἐκ τοῦ ὄντος
 1334,11
 ἕκασταχοῦ 757,24
 ἕκαστος. τὰ καθ' ἕκαστα 16,18 saepe

- ἐκάτερος. ἀπεκρίθη ἐκατέρως ἐκάτερα
Pseudoparmen. 31, 7
ἐκατέρωθεν 892, 11
ἐκατέρως ἐκάτερα Pseudoparmen. 31, 6
ἐκατέρωσε 36, 13
ἐκατονταπλάσιος 1115, 33
ἐκατοστός (μέρος) 1105, 30
ἐκβαίνειν (τινός) 232, 34 (εἰς) 492, 16. 27
ἐξεβεβήκει (opp. ἐνέμιμνε) Emped. 32, 21
ἐκβεβηχός (coni. ἀνομοιεδός) 900, 11
ἐκβάλλειν mathematice 63, 2 Eudem. 67, 25
geometrice 510, 21 sqq. 605, 21 (τὰ ὁμώνυμα) *removere ex ordine* 1114, 11
ὡς ψευδόμενα ἐκβληθήσεται 1206, 21
ἐκγίνεσθαι c. inf. 406, 8
ἐκγονος τῆς θείας μοίρας 251, 1
ἐκδέχεσθαι *excipere* i. e. *sequi* 397, 8 *intellegere* 38, 25 400, 1 468, 8 544, 5
ἐκδηλος 639, 2 1208, 27
ἐκδοχή *caplus* 428, 23 503, 11 1165, 6 plur. 37, 6 72, 14
ἐκεῖ Platonice 476, 5
ἐκεῖνος ad propiora relatum 131, 16 386, 24n.
ἐκεῖσε 666, 30
ἐκθεσις *expositio, illustratio* 495, 14 *demonstratio per figuras* 937, 6 938, 10. 28 987, 15 990, 22 1286, 58 v. ἐκτιθέναι, ἐκθετικός
ἐκθετικός (παράδειγμα, per demonstrationem geometricam) 1038, 2 ἐκθετικῶς ποιεῖται τὴν δεξιὴν 948, 25 cf. ἐκθεσις, ἐκτιθέναι
ἐκθλίβειν 660, 1
ἐκκαθαίρειν 1130, 3
ἐκκαίδεκάγωνον 55, 3
ἐκκεῖσθαι v. ἐκτιθέναι
ἐκκεντρος Geminus 292, 16
ἐκκόπτειν τῆς ψυχῆς τοὺς θυμούς 1070, 2
ἐκκριμα Alexander 173, 25
ἐκκρίνειν pass. Alexander 173, 25 (τὰς ὁμοιομερείας) 1120, 22
ἐκκρισις Anaximandri 149, 25 Anaxagorae 177, 20 (dist. σύγκρισις καὶ διάκρισις) Anaxagorae 1120, 23
ἐκλαμβάνειν *intellegere* 153, 15 686, 29 (ἐπιπολαίως) 21, 20
ἐκλάμπειν (προϋπογραφή) neopl. 773, 25
ἐκλαμψις 891, 26
ἐκλέγειν med. 393, 7
ἐκλείπειν τὴν γένεσιν 42, 5
ἐκλύειν (*auslösen*) de vi prohibita 668, 30 (τὴν δύναμιν) 669, 7 sqq. pass. (ἡ σφοδρότης) 1049, 26 1349, 1
ἐκμυιεύεσθαι 786, 21
ἐκμακτος Emped. 161, 5. 12
ἐκμηρύεσθαι de tempore 1155, 18 Damasc. 780, 30
ἐκμυζᾶν 647, 28
ἐκνεασμός 4, 36
ἐκπίπτειν de ideis 39, 11 643, 7
ἐκπνοή 1050, 15
ἐκπυρηνίζειν Aristoteles 660, 3 explic. 660, 9
ἐκπυροῦν 1236, 5
ἐκπύρωσις Stoicorum 480, 29
ἐκρεῖν trans. 573, 18 ἐκρεῖσαι 681, 4
ἐκρίπτειν pass. (τοῦ ὄντος) 399, 10
ἐκροια 659, 25
ἐκστάσις 413, 30 1257, 15 (ἀπὸ τοῦ εἶναι εἰς ἐνέργειαν) 289, 28 451, 6 (χρόνου) Iambl. 787, 18 (οὐσίας) 821, 27 ἀπὸ τοῦ ὄντος 822, 24 824, 15 Aristoteles 241^b 2) expl. 1030, 11
ἐκστατικός 711, 14 τὸ ἐκστατικὸν τῆς κινήσεως 1249, 8 Aristoteles 754, 4
ἐκτασις 230, 20 230, 23 536, 25 690, 20 Porphyr. 231, 23 (coni. διάστασις) 252, 11 οὐ τῷ μεγέθει οὐδὲ τῇ ἐφ' ἑν τῆς κινήσεως ἐκτάσει 1031, 29 ἐπ' αὐτὸ οὐσα (ἡ ὄρεξις μὴ παρόντος) 1048, 11
ἐκτείνειν. ἐκτεταμένος ἐπὶ τὰ φυσικά 198, 30 (ἐπὶ πᾶν) 481, 26 ἐκτείνειν (opp. συστέλλειν) 690, 11 (τὴν ζήτησιν) 1098, 19
ἐκτελέθειν Emped. 33, 27 158, 9
ἐκτένεια 428, 12
ἐκτιθέναι. ἐκτεθέντων (?) παραδειγματῶν 556, 26 de figuris geometricis (v. ἐκθεσις, ἐκθετικός) 936, 6 ἐκτεθεῖσαι ἀποδείξεις i. e. geometricae 991, 21 — ἐκκεῖσθαι *proponi*: ἐκκεῖσθωσαν 456, 22 τὴν ἐκκειμένην ἀναλογίαν 1106, 23
ἐκτοπίζειν 381, 1
ἐκτός. τὰ ἐκτός (coni. σωματικά ἡδοναί) 4, 31
ἐκτρέπειν (ἀνέλξεις ἐκτετραμμένη) 775, 30 ἐξέτρεψε τὸν λόγον 1257, 9
ἐκτροπή 255, 13 (τὸ παρὰ φύσιν ἐκτροπή τοῦ κατὰ φύσιν) 667, 15 neopl. 774, 7 (τὸ συμβεβηχός τοῦ προηγουμένου) 1262, 9
ἐκφαίνειν *docere* 21, 24 *prodere* 23, 30
ἐκφανής 694, 28 (πέρατα) 1173, 33
ἐκφανσις 740, 29 1079, 20 1123, 19

- ἐκφέρειν *memoriae praedare* 120,27
 ἐκφεύγειν τὰς ὑπονοίας 659,23
 ἔκφυλος 220,12
 ἐκφυσᾶν λόγους 1160,40
 ἔκφυσαι 274,1 278,36 289,24 788,18
 ἐκφωνεῖν. τὰ φωνηεντά ἐστὶ καθ' ἑαυτὰ ἐκφωνούμενα 1227,29
 ἐκφώνησις (τῶν φωνηέντων) 1227,30
 ἐκχεῖν. οἷον ἐξεχέθη διαστάντα 487,24
 ἔκχυσαι 538,1. 13 (coni. πάρεσις) 623,7 (εἰς ἄπειρον) 640,33 (ἀόριστος) 641,2
 ἐκχωρεῖν μᾶλλον τοῦ ὕδατος *arguere cedere* Anaxagoras 155,23 ἐξεχώρησεν εἰς τὸ πρόσω 179,5
 ἐλαϊόπρωρος 383,28
 ἐλαύνειν. τῶν εἰς ἄκρον φιλοσοφίας ἐληλακότων 16,16
 ἐλαφρός Parmenid. 180,5
 ἐλέφας 1340,28
 ἐλικοειδής (γραμμῆ) 60,12
 ἔλιξ 896,21
 ἔλκειν (πάντα εἰς τὴν ὑπόθεσιν) 964,15
 ἐλκτικός (δύναμις) 663,6 1190,21
 ἐλλάμπειν *pass.* *neoplatonice* 616,13 (ἡ ψυχὴ ὑπὸ θεοῦ) 186,26
 ἔλλαμψις (εἰδῶν) 314,13 (ἀπὸ τῆς πηγᾶτος ψυχῆς) 617,11 (θεῖα) 638,12 (τῆς ψυχῆς) 965,30
 ἔλλείπειν τινός 504,6
 ἔλλειμμα 334,29
 ἔλλειπειν (i. q. ἀμαρτάνειν) 179,18
 ἔλλειψις (ὑπερβολή) 150,5 (opp. ὑπεροχή) 183,26 453,12 *plur.* (opp. ὑπερβολή) 1276,25
 ἔλλιπής (λέξις) 1122,26
 ἔλιξις 663,4
 ἐλπίζειν *expectare* 1159,5 1168,21
 ἐλπῖς. τίνι ἐλπιδι φέρεται τὸ ὕδωρ ἐπὶ τὸ φθιτρον 606,20 ἐλπῖδες τῶν ἰδέων τῶν λυπηρῶν 1072,24
 ἔμβλεψις 521,30
 ἐμβριθής Parm. 31,2 39,7 180,7
 ἔμβρυον 626,13
 ἐμμεθόδος. ἐμμεθότως 264,6 522,31 529,12
 ἐμίμνειν. ἐνέμιμνε Emped. 32,21
 ἔμμορφος Theophrastus 639,18
 ἐμός, ubi praecessit φανταζόμεθα, 573,9 κατὰ γε τὴν ἐμήν 723,31
 ἔμπεδος Parm. 30,7 40,3 Emped. 34,1 158,10
 ἐμπεριέχειν 453,11
 ἐμπεριλαμβάνειν 392,9
 ἐμπλεπτεῖν *mathem.* εἰς τι 64,30 ἐμπλεπτεῖ ὁ λόγος τινί 4,4
 ἔμπλεξις 878,25
 ἔμπλεος Parm. 145,25
 ἐμποδίζειν *cum dativo* 667,27
 ἐμποδῖος 98,4 Eudemus 99,23 ἐμπόδιον ἱκανὸν γίνεται πρὸς τι 581,14
 ἐμποδιστικός 673,3
 ἐμποιεῖν ἔννοιαν 581,22 (ἀσάφειάν τινι) 594,35 710,32 1170,10 (πάθος) 1058,4
 ἔμπροσθεν ἐδείχθη 1255,16. 17
 ἔμπροσθιος (δόδοτες) 270,35
 ἐμπύριος (φῶς) Proclus 613,4 cf. b 16,8
 ἐμφαίνειν *χαρακτήρα* 94,8 δέμας ἐμφαίνοντα Emped. 382,2
 ἐμφανής 39,19
 ἐμφερεῖν (*pass.*) 31,3 (τοῖς σώμασιν) 657,28 ἐμφέρεται διαφορὰ Eudemus 48,25
 ἐμφερής 502,22
 ἐμφορεῖν. ἐμφορηθεῖς 410,7
 ἐμφοράττειν. ἐμφοραγεῖς 410,7
 ἐμφυτος Emped. 158,21
 ἐμψυχία 421,12
 ἔμψυχος (opp. ἄψυχα) expl. 1059,14 sqq.
 ἐμψυχοῦν *oraculum apud Proclum* 613,3. 616,1 617,5
 ἐν. ἐνδεκαχῶς τὸ ἐν τινι 553,3 cf. 551,15
 ἐνάγειν πρὸς τι 460,20 468,21 472,26 517,4 547,22 (εἰς τὸ ἄπειρον) 466,28 *pass.* ἐναγομένους ὑπὸ τῆς ἀληθείας 188,6
 ἐναγχος *de loco modo commemorato* 614,11
 ἐναλίχτιος Parm. 52,23. 26 89,22 126,21 127,31 137,16 146,16. 30
 ἐναλλάξ. *κεραυόμενοις ἐναλλάξ* Emped. 32,18 *de vicissitudine principiorum* Empedocleorum 25,24 *geometricae* 276,13 *vice versa* 325,19 1105,4
 ἐναντίος. ἐναντία Aristotelis velut εἶδος στέρησις 25,18 saepe πᾶν ~~ἐναντίον~~ 606,36
 ἐναντιολογία 28,32 629,25 640,14
 ἐναντιολόγος 131,31
 ἐναντιότης *plur.* Anaxag. 41,7 sqq.
 ἐναντιοῦσθαι πρὸς τίτιον ἰσχυρῶς οὐκ ἐναντιούμενοι 1154,5
 ἐναπολαμβάνειν 455,8
 ἐνάπτειν (*χρηδῆν*) 873,25

- ἐνάργεια 54, 1 75, 7 607, 7 διὰ τῆς ἐναρ-
γείας λῶσαι τὰ σοφίσματα 1012, 26
- ἐναργής (ἀξιωμα) 17, 27 (αἰσθησις) 49, 27
τοσοῦτον ἔλαβεν ἐναργές 1326, 23 ἐναρ-
γεστέρου τούτου ὄντος τοῦ ἀτόπου 474, 25
(τὸ εἶναι) 978, 29 ἐναργέστερον προτιθε-
ται 209, 5 sim. cf. 1042, 9 not. τὸ ἐνερ-
γέστατον ἐν τοῖς οὐσι 1012, 23 ἐναργῶς
53, 25 74, 14 1321, 35 (cf. 1324, 7. 11)
- ἐναρμόζειν 645, 8
- ἐναρμόσιος (μῆξις) 50, 13 ἐναρμονίως 29, 5
ἐνάς ἢ μονάς 504, 11
- ἐναχῶς 399, 24n.
- ἐνδεής 40, 7
- ἐνδεικνύονται med. 147, 15 196, 32 450, 3
457, 15 549, 12 651, 5 1019, 22 1267, 17
- ἐνδεικτικὸς 365, 35
- ἐνδεῖν *infigere* ἐν τινι 421, 12 ἐνέδου ἐν
σῶμα Plato 1077, 8sq.
- ἐνδεκάπηγος 714, 12
- ἐνδεκαχῶς 553, 2
- ἐνδελείγεια 1198, 24 ἐνδελείγη Choirotilus
1196, 35
- ἐνδελείγης 77, 32 1332, 37 expl. τὸ ἐπ’
ἄπειρον 846, 12 not.
- ἐνδέχεσθαι, ἐπὶ θάτερα Eudemus 110, 10
πῶς ἐνδέχεται... εἶναι Eudemus 1185, 13
ἐνδεχομένως 345, 10
- ἐνδηλος Anaxag. 34, 22 155, 28 156, 5 157, 4
ἐνδηλότατα idem 27, 10 165, 4
- ἐνδιατρέβειν τοῖς λόγοις 70, 11
- ἐνδιδόναι *cedere* πρὸς τι 92, 10 97, 2 (τῷ
λόγῳ) Arist. expl. 134, 3 sqq. (τούτοις)
602, 31 (τῇ ἀπορίᾳ) 762, 26 (τῷ... εἶναι)
911, 1 *incitare* (τὴν ἀρχὴν) 313, 23 τὰς
ἀρχὰς τινί 14, 3 (ἀγαθὰ) 359, 7 (διαφο-
ράν) 664, 11 (αἰτίαν) 1048, 12 pass. eodem
sensu ἢ κίνησις ἐνδίδεται Syrianus 619, 2
716, 2 734, 20
- ἐνδοιάζειν 69, 2
- ἐνδοξος. (πίστις) 1227, 33 ἐνδοξα (rhetor.)
47, 26 (log.) 49, 10 50, 28 476, 27 (opp.
ἀποδεικτικὸς) 521, 7 610, 9 ἐνδόξως ἐπι-
χειρεῖν 86, 3
- ἐνδόσιμος. τὸ ἐνδόσιμον εἰληφέναι Alex.
1347, 4
- ἐνδοσις *recessus* (metaph.) 137, 21 141, 17
(τοῦ εἶδους) 440, 8
- ἐνδύειν. ἐνδεδύσθαι (opp. γυμνόν) 821, 10
- ἐνεικονίζειν pass. 1355, 11
- ἐνεκά του 1218, 16 cf. adn. ἐνεκεν etiam
ante consonantος 599, 22 τοῦ εἵνεκεν
Parmen. 78, 22 145, 13
- ἐνέργεια def. 400, 32 ἐνεργεία defn. 400, 31
ἐνεργεία διχῆ διαιρεῖται 492, 20
- ἐνεργής. δείκνυσιν ἀκριβέστερον καὶ ἐνερ-
γέστερον (? ἐναργέστερον) 1042, 9
- ἐνεργητικὸς (κίνησις) 420, 33 ἔχειν τι
ἐνεργητικόν 822, 21
- ἐνεργός expl. 400, 34 704, 22 (οὐσία) 825, 13
(κίνησιν) 1348, 29
- ἐνερος. ἐνέρτατος Emped. 32, 13
- ἐνέχειν pass. ἐναντιολογίαις 629, 26
- ἐνθα... ἦ (i. q. ἐνθα ἄν) 599, 15
- ἐνθεος. ἐνθέως 182, 31 774, 3
- ἐνὶ μελέεσσιν Emped. 1184, 4
- ἐνιατὸς 638, 15 640, 31 773, 20 (λόγος)
230, 7 (δύναμις) 1337, 30
- ἐνιαχῶς (l. ἐναχῶς) 399, 24
- ἐνιζός. ἐνικῶς 93, 11
- ἐνίοτε expl. 997, 8 sqq.
- ἐνιστάναι. ἐνίστασθαί τινι 492, 3 (πρὸς τι)
244, 4 364, 20 1011, 30 οὐδὲν τοῦτο
πρὸς τὸν Ἀριστοτέλους λόγον ἐνίσταται
1145, 27
- ἐννεσίη Emped. 161, 7 n.
- ἐννοεῖν. τὸ μόνον ἐννοούμενον 473, 34
- ἐννοια *cogitandi ratio* 29, 22 (syn. φαντα-
σία) 477, 9 τοιαύτην γὰρ παρὰ πᾶσιν
ἐννοιαν ἔχουσιν ἢ τε τύχη καὶ τὸ αὐτό-
ματον 329, 2 (ψιλῆ, opp. ἢ κατὰ τὸν
ὀρισμὸν γνῶσις) 18, 1 (γυμναστική) 1327, 5
ἐννοιαν ἐμποιεῖν 581, 22
- ἐννόχιος Emped. 381, 32
- ἐνοειδής. ἐνοειδέστερον 501, 34
- ἐνοπή Emped. 382, 3
- ἐνοποιός (αἴτιον) 878, 30
- ἐνοροᾶν (ἄλλο εἶδος) 710, 10 τί ἐν τινι
190, 24 724, 33
- ἐνοῦν. ἦνωται ἀδιαιρέτως 88, 14 μᾶλλον
ἦνωται ἐν τοῖς νοητοῖς 161, 9 ἦνωμένον
πρὸς αὐτὰ ἐστὶν ἐν ἑκάστῳ πάντα 101,
20 ἦνωμένη γνῶσις 18, 2. 12 (διάκρισις)
461, 12 (φύσις) 773, 20 τὸ ὄντως ὄν τὸ
ἦνωμένον 38, 11 κόσμος ἦνωμένος (opp.
διακεκριμένος) 487, 21 ἦνωσθαι (opp. δια-
κεκρίσθαι) 501, 34 ἦνωμένως 147, 11
(opp. διακεκριμένως) 147, 11
- ἐνοουσιῶν τινί Damascius 780, 5
- ἐνοχλεῖν τινα 86, 4 109, 5
- ἐνριζοῦν. ἐνερρίζωται 628, 13 637, 16
- ἐνρίζωσις 637, 1

ἐνσπείρειν pass. 638, 13
 ἐνστασις ἢ πρὸς τι 58, 13 ἔνστασιν ποιέ-
 σθαι (πρὸς τινα) 71, 28 ἐνστασθαι πρὸς
 τι 601, 3 (ὕποφωρομένη) 597, 8
 ἐνστηρίζειν Damascius 780, 24 ἐνστηρίξε-
 σθαι 440, 7
 ἐνταῦθα ἢ τῶν ἐνταῦθα γένησις (opp. θεός)
 307, 11
 ἐντελέχεια expl. 278, 6 (dist. ἐνέργεια) 414,
 22
 ἐντελής 278, 8
 ἐντευεῖς 357, 8
 ἐντορνος Plato 420, 31 821, 19
 ἐντροπτικός. ἐντροπτικῶς 329, 20 1090, 2
 ἐντροχής. ἐντροχῶς 278, 36
 ἐντροφᾶν τινα metaph. 640, 14
 ἐντυχάνειν *legere* 28, 33 88, 11 111, 17 al.
 οἱ ἐντυχάνοντες *lectores* 601, 13
 ἐνυδρος 866, 9 (ζῆα) 470, 12
 ἐνυλος 1, 16 2, 4 26, 18
 ἐνυπάρχειν. ὡς οὐ γινόμενων, ἀλλ' ἐνυ-
 παρχόντων πρότερον 27, 15
 ἐνωσις (vox neoplatonica) 88, 7 88, 18
 183, 16 461, 19 561, 7 1338, 23 (τῶν
 ὄντων) 34, 8 (νοητή) 31, 22. 28 35, 19
 136, 28 (ἀσύγχυτος) 101, 15 (ἀδιάκριτος)
 120, 33 (ἀφραστος) 404, 25 406, 7 (opp.
 διάκρισις) 475, 25 1124, 1 sqq.
 ἐξαγωνικός 418, 15
 ἐξάγωνος (χώρημα) 379, 12 ἐξάγωνον
 geom. 57, 1 sqq. 67, 19
 ἐξαδάκτυλος 339, 31
 ἐξαιματοῦν 372, 6
 ἐξαιρεῖν. ἐξήρηται τινός 435, 7 πάντων
 ἐξηρημένον 29, 17 τὴν ἀπὸ κινήσεως καὶ
 ἡρεμίας ἐξηρημένην μονήν 23, 14 τὸ
 ἐξηρημένον καὶ παραδειγματικὸν αἴτιον
 Platonis 245, 10 ἐξηρημένως (coni. ἀστέ-
 τως, opp. συνηρημένως) 1355, 26 ἐξαίρετως
 458, 20
 ἐξαίφνης expl. 753, 3 Platonium 982, 6
 ἐξακτισγίλιοι 1163, 32 1335, 5
 ἐξακοντίζειν 660, 10
 ἐξανάστασις τὴν ἀπὸ τοῦ ὄντος 405, 28
 428, 6
 ἐξανατέλλειν 381, 34
 ἐξανόειν 865, 23
 ἐξαπλοῦν 1332, 13 τὸ συντόμως εἰρημένον
 1242, 28
 ἐξάπτειν. τούτου τὰ κινούμενα 8, 8
 ἐξαριθμεῖν med. Galenus 718, 15

Comment. Arist. X Simplic. in Phys.

ἐξαρτᾶν (τῆς αἰτίας) 1117, 11
 ἐξάργειν τινός Damascius 780, 1
 ἐξελέης Emped. 1184, 4
 ἐξελλίπτειν τὰ μέρη Proclus 613, 29
 ἐξετάζειν 22, 11 601, 7 762, 27
 ἐξέτασις 560, 12 601, 6 762, 29
 ἐξεταστικός Aristoteles 47, 23
 ἐξηγεῖσθαι πάσης ἀντιθέσεως 183, 14 *inter-*
pretari 697, 18 saepe
 ἐξηγητής 590, 23 v. Index nom.
 ἐξηγητικός. ὡς γὰρ ἐξηγητικὸν ἐκείνου
 τοῦτο προσέθηκε 988, 11
 ἐξις expl. 757, 28 (diff. πάθος) 562, 19
 (opp. στέρησις) 647, 3 Eudemus 1185,
 14
 ἐξισάζειν 437, 28 478, 30 484, 35 489,
 18
 ἐξιστάναι. med. 79, 13 sqq. (opp. ὑπο-
 μένειν) 209, 24 saepe 216, 5 ἐξίστηκον
 Emped. 32, 20
 ἐξογοῦν oraculum 616, 35
 ἐξομοιοῦν 298, 15
 ἐξορίζειν 143, 30
 ἐξόφθαλμος 772, 28
 ἐξυμνεῖν 7, 12 546, 12
 ἐξωθεν expl. 352, 28 ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἐξω-
 θεν sc. εἴρηται 576, 23
 ἐξωτερικός (ἀπορία) Eudemus 82, 27 85,
 26 86, 1 ἐξωτερικά Aristotelis scripta
 8, 16 695, 34
 εἰοικέναι. εἶοικα μὴ νοεῖν non mihi videtur
 sapere 375, 2 εἰοικότα διάκοσμον Parm.
 39, 8 εἶοικε πλασματικῶν Eudemus 48, 24
 (εὐμαρεῖ) idem 702, 19 n. εἰκότα Platonice
 626, 31 εἰκότως ὅτι 631, 23
 ἐπαγγέλλεσθαι ἀποδώσειν 28, 23
 ἐπάγειν *alferre* ἀπορίας 596, 6 (τὸ συμπέ-
 ρασμα) 9, 36 (τὸν λόγον ἀνωτέρω) 10, 3
 (ἀτοπον) 447, 11 *continuate* 13, 7 38, 29
 saepe
 ἐπαγωγὴ 9, 33 20, 11 49, 28 53, 13 186, 9
 402, 32 811, 5 1057, 11 1123, 3 (opp.
 γεωμετρικῶς ἀποδείκνυσιν) 511, 6 εἰ μὲν
 περὶ ἀρχῆς ὁ λόγος, δι' ἐπ. πιστούσθαι.
 εἰ δὲ περὶ τῶν μετὰ τὰς ἀρχάς, δι' ἀπο-
 δεξίσεως 1185, 28
 ἐπακολουθεῖν τῇ λέξει Eudemus 439, 22
 ἐπακτικὸς λόγος 543, 9 ἐπακτικῶς (i. e.
 δι' ἐπαγωγῆς) 1057, 23
 ἐπαληθεύειν ἐπὶ τούτου 561, 5
 ἐπαμφοτερίζειν. τῶν μέσων καὶ ἐπομφο-

- τεροζόντων 1257,22 (τοῖς τόποις) 484,12
 Eudemus 1206,25. 29 Alex. 1347,32
 ἐπαναβαίνειν. τὸ ἐπαναβεβηκὸς τούτων
 307,1 ἐπαναβεβηκῆς αὐτῶν ἐπιστήμας
 47,19 ἐπαναβεβηκὸς γένος c. gen. 132,34
 ἐπαναβεβηκὸς *metaphysici* 20, 32 cf.
 ἀναβαίνειν
 ἐπανάγειν τὸν λόγον 476,23
 ἐπαναλαμβάνειν 1203,11
 ἐπαναπαύειν. ἐπαναπαύεσθαι τινί *acquiescere* 79,8
 ἐπαναστρέφειν εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον I. Philo-
 lophon. 1158,8
 ἐπαναφέρειν 306,7
 ἐπανθεῖν 829,11
 ἐπανιστάναί. ἐπανίστασθαι (syn. διανίστα-
 σθαι) 1191,21
 ἐπάξιος 1117,15
 ἐπαπορεῖν 442,34 1354,14
 ἐπαρκῆς Emped. 161,2
 ἐπαύξειν Emped. 159,1
 ἐπαφή 55,18 723,8
 ἐπεὶ... γε Theophrastus 965,6
 ἐπείγεσθαι 1317,28
 ἐπεισαγωγή 634,36
 ἐπέισακτος (opp. σύμφυτος) 625,16 627,16
 1066,14 (φύσις) 1338,23
 ἐπεισιέναι 689,29
 ἐπεισοδιώδης 632,1 765,20 1064,3
 ἐπέκεινα 1,20 143,17 230,5 ἐπέκεινα τι-
 θέναι τινός 29,14 (θεᾶσθαι τινός) 29,26
 (γρόνου) I. Philoponus 1158,3
 ἐπεκτείνειν (coni. αἰξάνειν) 683,13
 ἐπεμβάλλειν 148,24 681,10. 12
 ἐπεοικέναι. ἀριθμῶ δέ τε πάντ' ἐπέοικεν
 vers. Pythagor. 1102,22
 ἐπερείδεσθαι 844,15
 ἐπέρεις ψυχῆς 119,32 κατ' ἐ. γινομένη
 γνώσις 225,30 (εἶδους) 226,26 (εἰδητική)
 226,30 (τὸ μὴ κατ' ἐπέρεισιν ἀντίτυπον)
 227,9 (κατὰ ἐπέρεισιν γνωστῶν de cor-
 poris) 229,2 (opp. κατ' ἀναλογίαν) 299,26
 ἐπέργεσθαι (τὸ βιβλίον) 1118,7 (τοῖς τοῦ
 Ἀριστοτέλους) 22,21
 ἔπεισθαι logice 103,6. 9 sqq. 119,1 462,10
 ἐπέχειν *impedire* 659,25 *obtinere* (λόγον)
 368,26
 ἐπί. ad lineas significandas ἢ ἐφ' ἧ EZ
 Hippocrates math. 64,17 saepe (cf. C. I. A.
 II 720 A 7 sqq.) ἐπ' αὐτῶν τῶν ῥημάτων
 (i. q. αὐτολεξεῖ) 1332,27
 ἐπιβάλλειν τῇ ἐξηγήσει 457,13 (τῷ χωρίῳ)
 544,21 absolute *notare* μᾶλλον οὕτως
 ἐπέβαλε ὁ Πορφύριος 343,33 643,18 644,7
 946,26 i. q. προσήκειν 360,10. 22 626,
 21. 25 996,7
 ἐπίβασις 20,27
 ἐπιβάτης 1053,20
 ἐπιβλέπειν 779,35
 ἐπιβλέψις 481,10
 ἐπιβολή 15,10 85,31 95,33 197,19 227,11
 341,3 406,13 544,13 626,19 1258,8
 ἐπιγέννημα 16,25
 ἐπιγίνεσθαι (opp. ἀπογίνεσθαι) 216,37 Em-
 ped. 158,29
 ἐπίγνωσις 14,10
 ἐπιγραφὴ 4,8
 ἐπιδικνύναί *proponere* 36,21 διὰ πολλῶν
 ᾗδ' πρότερον ἐπιδέδεικται 1118,15
 ἐπίδουῆς Parmen. 30,10 40,6
 ἐπιδέχεσθαι κατηγορίαν 17,36 (τὸν ὄρον)
 123,31 saepe
 ἐπιδιαμένειν τὴν ψυχὴν Stoice 441,2
 ἐπιδιδόναι ἑαυτὸν τινί 26,10 i. q. αἰξε-
 σθαι 264,13 689,8 (κατὰ ποσότητα)
 1139,26
 ἐπιδιορθοῦν med. 1157,7
 ἐπίδοσις 661,11
 ἐπιδρομὴ τοῦ λόγου 278,22 (ἐπὶ κεφα-
 λαίων) 1031,32
 ἐπιέναι. ἔπεισέ μοι ἐρωτῶν 617,33 (λέγειν)
 631,32
 ἐπιζευγνύναί εὐθείας geom. 54, 28 sqq.
 511,1 1308,22
 ἐπιζευξις geometrice 511,2 sqq.
 ἐπιζητεῖν 225,24 492,21
 ἐπίτηρος Emped. 300,21
 ἐπίθεσις κεράμου 1065,27
 ἐπίτηρος 755,11 Emped. 160,23
 * ἐπικίνησις 701,29 cf. n.
 ἐπικοινωνεῖν 579,30
 ἐπικράτεια de Anaxagoreis 173,18 saepe
 (Νεῖκος) de Emped. 1153,28 1184,12
 κατ' ἐ. 532,26
 ἐπικρατεῖν 34,5. 7 κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν 27,
 1.8 155,25 de Anaxagoreis 173,17 saepe
 ἐπικρισίς 48,28 1152,17
 ἐπίκυκλος Geminus 292,17
 ἐπιλαμβάνειν τόπον 609,9 113,15 ἐπι-
 λαμβάνεσθαι τοῦ ὀρθοῦ 94,18
 ἐπιλάμπειν ἄνωθεν *afferre* 288, 30 pass.
 τὸ εἶναι καὶ τὸ ζῆν 718,11

ἐπιλέγειν (πρός τι) Eudemus 97, 22 (τῶν ὄντων τι) Eudemus 133, 27
 ἐπιλεῖπειν c. partic. 1341, 33 c. gen. infinitivi 1341, 35.
 ἐπιλογος *clausula, recapitulatio* 920, 1
 ἐπιλουσις ἀπορίας 96, 10
 ἐπιμάρτυρος Emped. 159, 13
 ἐπιμένειν 699, 26 ἐπιμένει δεικνός 1134, 15
 ἐπιμερίζειν 1231, 28
 ἐπιμιγνύναι 643, 14
 ἐπιμόνος. ἐπιμόνος 1288, 21 1310, 32 αἰ τοῦ ληφθέντος ἕξω τι ἐπινοοῦμεν 467, 15 ac sic saepe (opp. εἶναι) 511, 29 ἡ ἀρχὴ ἐπινοεῖται Porphyr. 11, 1
 ἐπίνοια (opp. ὑπόστασις) 766, 12 sqq. saepe (opp. ὑποκειμενον) 11, 5. 9 (opp. αἰσθησις) 467, 12 ἐν ἐπίνοια μόνη 506, 6 κατ' ἐπίνοια 468, 11
 ἐπίπαν. ὡς ἐπίπαν 604, 5 (opp. εἰδοποιός) 1058, 3
 ἐπιπεδικός 59, 17
 ἐπίπεδον 55, 6 sqq. 466, 14 sqq. diverso expl. veteres et iuniores 587, 17 Platonis 35, 29 228, 19
 ἐπιποθεῖν 639, 21
 ἐπιπόθησις 707, 21
 ἐπιπόλαζεν (ἡ ὑπόθεσις) 657, 29
 ἐπιπόλαιος (ἀκροαταί) 51, 10 οἱ ἐπιπολαῖότεροι 37, 6 (ἐκδοχή) 503, 11 διὰ τὸ ἐπιπόλαιον (opp. ποιοῦν ἀπορίαν) 52, 14 442, 7 (opp. εἰδοποιός) 1058, 3 ἐπιπολαίως ἐκλαμβάνειν 21, 20 ἐπιπολαύτερον ἀκροᾶσθαι 36, 28
 ἐπιπολάζειν (τῷ ὕδατι) 1217, 24 (ἔννοια) 357, 4 (ἐξήγησις) 528, 12
 ἐπιπρέπειν 383, 16 692, 20 (Xenophanes) 23, 12
 ἐπιπωματίζειν 647, 29
 ἐπιπρεῖν 662, 9
 ἐπίρρυτος (Plato) 1077, 8
 ἐπίρρημα *adverbium* 750, 10
 ἐπισημαίνειν med. *adnotare* 42, 26 51, 27 440, 35 918, 14
 ἐπισκέπτεσθαι. ἐπισκεπτόμενος τὸ πρῶτον τῆς Περὶ οὐρανοῦ 1169, 8 φέρε ἐπισκέψόμεθα 779, 14 ἐπισκέψασθαι 21, 25 ἐπεσκέψασθαι 4, 20 14, 31 ἐπισκεψόμεθα Eudem. 595, 11
 ἐπισκῆπτειν (τοῖς θεμένοις) 46, 24 cf. 261, 1 522, 5 (τῷ δέχεσθαι) 243, 22 (absol.) 7, 5 743, 36

ἐπισπᾶν 652, 24
 ἐπιστασία 109, 13 616, 16 Iambl. 793, 36
 ἐπιστάσις *adnotatio* 14, 1 ἐπιστάσεως ἄξιον 17, 38 ἐπιστάσεως ἔνεκεν 97, 10 ἐπίστασις τῆς κινήσεως (i. q. ἔννοιαν κινήσεως ἔχεν) 710, 5
 ἐπιστασθαι *etymologia* 1077, 3 (opp. γνωρίζειν) 16, 5
 ἐπιστήμη def. 9, 30 49, 13 (ἐπιστητοῦ) 1074, 19 (ἐπιστημῶν) 47, 31
 ἐπιστημονικός 12, 31 ἐπιστημονικῶς 12, 23 49, 23 (γνωρίζειν) 1074, 30
 ἐπιστήμων τῶν φυσικῶν 14, 30
 ἐπιστρεπτικός (ἐνέργεια τοῦ νοῦ) 821, 19
 ἐπιστρέφειν. ἐπέστραπται πρὸς αὐτό 147, 10
 ἐπισυγγεῖν pass. 626, 14 641, 8 Damasc. 800, 13
 ἐπισυμβαίνειν 271, 15 337, 34 358, 20 803, 18 1066, 14 1362, 22 Damasc. 776, 9
 ἐπισυνάπτειν 611, 26
 ἐπισύνθεσις 59, 12
 ἐπισυρρεῖν 669, 6
 ἐπισωρεύειν 1130, 1
 ἐπίτασις (opp. ἄνεσις) 204, 1 690, 33 Porphyr. 453, 33 (τοῦ ψεύδους τὸ ἀδύνατον) 75, 12 cf. 17
 ἐπιτείνειν (opp. ἀνίεναί) 689, 32 (τὴν ποιότητα) 203, 35 (τὴν αἰσθησιν) 679, 28
 ἐπιτελεῖν pass. γένεσις 212, 21. 32 1102, 24 cf. 1313, 4 absolute Eudemus 358, 35
 ἐναλλάξ 1104, 20. 31
 ἐπιτελεστικός Iambl. 794, 11
 ἐπίτευξις Eudemus 336, 22
 ἐπιτηδεῖος. ἐπιτηδεῖως ἔχεν εἰς μεταβολὴν 25, 10 c. inf. Philop. 1330, 13
 ἐπιτηδειώτης 222, 32 287, 13 289, 12 400, 37 426, 26 465, 21 643, 16 1138, 18 1358, 22
 ἐπιτρέπειν *concedere* 68, 32 332, 3
 ἐπιτρέχειν τὴν λέξιν 70, 12 (ταῖς παρανολαῖς) 1329, 19
 ἐπιτυγχάνειν *etymol.* 358, 31 ἐκ τοῦ ἐπιτυγχόντος *temere* 641, 12
 ἐπιφέρειν pass. (πίστις) 646, 20 (ἄπορον) 654, 21
 ἐπιφορά log. 515, 31
 ἐπιχειρεῖν abs. *argumentari* 46, 31 (ὁρῶς) 71, 19 (ἐνδόξως) 86, 3 (ὀρμῆως) 755, 30 (ἐφ' ἑκάτερα) 139, 3 (κατὰ τι) 476, 19 (εἰς τι) 773, 17

- ἐπιχείρημα 75,26 191,4 196,2 522,10 980,
24 983,17 1265,14 sqq. 1271,22 1272,28
ἐπιχειρήματα τιθέναι πρὸς τι 472,27
ἐπιχειρήσεις *argumentatio* 57,25 126,27
303,13 440,26 472,31 473,1. 17 482,9
516,21 (ἐφ' ἐκάτερα) 328,17 (πρὸς
τινα) Porphyr. 165,8 ἐπιχειρήσεις τιθέναι
702,1
ἐπιχώριος Emped. 382,3
ἔπεσθαι. ἐπόμενον in syllogismis 389,33
(opp. ἡγούμενον) 489,32 saepe
ἔπος. ἐφ' ᾧ μηδὲν πρὸς ἔπος *ubi nihil ad
rem* 560,11
ἐποχεῖν. ἐποχεῖσθαι 616,13
ἐποχή ἀστέρων 633,31
ἐπωθεῖν Strato 916,26
ἐπωνυμία 718,9
ἐπώνυμος Emped. 158,23
ἔπωσις 1049,18 sqq.
ἐπωφελής 271,5
ἐρᾶν. κινεῖ τὸ πρῶτως κινοῦν καὶ τὸ ἐρα-
στὸν 1046,13 cf. ἐρᾶ
ἐρατός Emped. 382,2
ἔργειν. ἐέργει Parmen. 40,4
ἔργον. ἔργα rustica Anaxag. 35,5
ἔρδειν. ἔοργεν Emped. 161,7 n.
ἐρείδειν. μέρος ἐρηρσιζόμενον ἐν τῇ γῇ 586,
19 εἰς οὐσίαν ἐραϊδομένη ἐνέργεια 821,
27
ἐρεσχαλεῖν Plato 99,33
ἐρέφειν (?). μέγα Νεῖκος ἐνὶ μελέεσσιν ἐρέφθη
(ἐθρέφθη Arist.) Emped. 1184,14
ἔρημος. ἐρήμην καταψηφίζομένους 162,1
ἔρις v. Ἔρις
ἐριστικός. ἐριστικῶς 51,11
ἐρμηνεύειν de dicendi ratione 329,20
ἐρύκειν Emped. 32,19
ἔρψις 866,9 1229,22
ἐρῶ κατὰ τοῦ φιλῶ καὶ κατὰ τοῦ λέξω ἐπ'
ἴσης ὑπάρχει 553,13
ἐρωτᾶν (ἀσυλλογίστως) 114,29 (τὴν ἀπο-
ρίαν) 84,22 (λόγον) 476,26 983,27 1108,
28 (λόγους) 1288,38 ὁ λόγος ἡρωτη-
σθαι 266,26
ἐρωτηματικός (λόγος) 91,19
ἔστε. ἔστ' ἂν c. coni. Syrianus 628,34
ἔστιᾶν Eudemus 708,11
ἔσχατος (γῆρας) 1335,9 (τῶν ζῶων ἢ
φύσις) 1119,8 ἔσχατον καὶ μέσον περά-
των ὀνόματα 488,35 ἐν ἐσχάτοις 31,27
ἐπ' ἐσχάτοις ὧν ἤδη τῶν ἡμερῶν 1335,6
ἐπερόδοξος (christiani) 256,25
ἐτεροιοῦν pass. Melissus 111,22 Diog. Ap.
151,31 152,3. 7 153,9
ἐτεροίωσις 692,28 Diog. Ap. 153,3. 10.
11
ἐτεροκίνητος (opp. αὐτοκίνητος) 317,10
421,4 460,36 1241,19 1253,36 1339,
6 sqq. 1363,3
ἐτερομήκης geom. 456,36
ἔτερος. τὸ ἐπὶ θάτερα (opp. ἐπ' ἀμφοτέρα)
expl. 1003,11 sqq. τὸ καθ' ἕτερον expl.
1233,8
ἐτερότης 432,34 441,6 τὸ κατὰ ἐ. μὴ ὄν
244,3 245,30
ἐτεροφυής 1096,26
ἐτερόφυλος 890,16
ἐτήτυμος Parmen. 145,19
ἔτοιμος. ἐτόμως γνωρίζειν 16,12 (λέγειν)
635,10
ἐτοιμότης 400,28
ἐτυμολογεῖν 1077,4
ē syllaba prothetica expl. 343,24
εὔ. τὸ εὔ καὶ τὸ οὔ ἕνεκα 386,25
εὐαλλοίωτος 25,10 36,14
εὐαπόβλητος 274,29 562,20 887,28 1064,3
εὐαπόλυτος 1138,12 εὐαπολυτώτερον 823,
25
εὐάρμοστος 187,12 631,30
εὐγνώμων (χάρις) 1164,34 εὐγνωμώνως
ἀκούειν 87,3 332,23 428,23 (ἀποδέχε-
σθαι) 38,6 45,29 (ἐνδείξασθαι) 148,28
(ὑπεραπολογεῖσθαι) 430,30 (ἐπιστῆσαι)
475,22 (coni. εὐτυχῶς) 1117,19
εὐδαιμονία 345,31
εὐδηλος Diog. Ap. 151,32
εὐδίαίρετος 677,36 1317,35
εὐδιάλυτος 52,13 82,16 86,5
εὐεικτος. εὐεικτώτερον 678,12
εὐεκτεῖν 319,6
εὐεξία 319,4
εὐεπήβολος. εὐεπηβόλως 738,4
εὐήθης. εὐηθέστατος λόγος 1020,1
εὐηθικός 701,5
εὐθετίζειν 626,9 629,3 631,11 644,4 784,
21 (pass.) 634,8
εὐθετισμός *apta collocatio* 487,29 626,5
627,14. 29 631,8 634,9 642,29 (τῶν
διακεκριμένων ὁ τόπος) 739,36 neoplat.
773,32 774,27
εὐθετος 630,26
εὐθημονεῖν 1067,24

εὐθημοσύνη 631,25
 εὐθύγραμμα (γωνία) 59, 28 εὐθύγραμ-
 μων 57,21 770,28
 εὐθύνειν *eitupneino* 43, 1 75, 24 101, 20
 823,5 1156,1 (τὸν λόγον) 1137,20
 εὐθύπορεῖν *med.* 609,25
 εὐθύπορῖα (ἀτόμων) 780,18
 εὐθύς. ἐπ' εὐθείας (κίνησις) 595,23 cf. 609,
 24 εὐθὺ *Ar.* *expl.* εὐθύγραμμων 389,23
 εὐθὺ *adv.* εὐθὺ τῷ ἄρξασθαι 1303,2 εὐ-
 θὺς ἂν κινῶτο *ib.* 1303,3
 εὐθύφορῖα 884,6
 εὐχαιρος 626,7
 εὐκαμπής 305,9
 εὐκίνητος *Plato* 669,1 cf. 668,28 629,4
 εὐκλειής *expl.* 343,25 (ἀνήρ) 1141,10
 εὐκολία 654,6
 εὐκολος 37,6 ἀπὸ τῶν εὐκολωτέρων ἀρξά-
 μενος 212,19 εὐκόλως 1249,17
 εὐκτικός (λόγος) 91,19
 εὐκυκλος *Parmen.* 52,23. 26 89,22 126,21
 127,31 137,16 146,16. 30
 εὐλάβεια 316,23 φιλόσοφος 187,33 293,28
 593,37
 εὐλόγιστος (*coni.* εὐκαμπές) 305,9
 εὐμαθής *expl.* 343,26
 εὐμαρής. τοῦτο οὐκ ἔοικεν εὐμαρεῖ *Eudem.*
 702,19
 εὐμετάβολος 607,15
 εὐμετρία 626,26. 34
 εὐόριστος (*opp.* δυσόριστος) 481,32
 εὐόφθαλμος 772,29
 εὐπάθεια 692,27 *Alex.* 1347,8
 εὐπαθής 25,10 968,24
 εὐπαράδεκτος 45,1 51,4 1023,1
 εὐπαρακολουθήτως 261,4
 εὐπλαστος 36,12
 εὐπορεῖν πρὸς τι *Eudemus* 97,29
 εὐπραξία 345,32
 εὐρίπος *metaphor.* τοὺς εὐρίπους στρέφεται
 τοῦτους 1144,33
 εὕρις 772,29
 εὕρισκεῖν τι ἀπὸ τίνος 603,3
 εὕρους 303,7
 εὕρύτης (? εὐθύτητος) 482,32
 εὐσύμβολος 4,31
 εὐσύνοπτος 183,13 769,1 1142,31 1177,
 31
 εὕτακτος 14,23
 εὕταξία 289,14 628,2
 εὕτονος. εὐτόνως 368,32

εὕτρεπίζειν 5,31
 εὕτρεπιρός 793,7
 εὕτρεπτος (*syn.* εὐπαθής, σάματα) 1067,
 14
 εὕτυκτος *Emped.* 300,21
 εὕτυπος 630,25
 εὕτύπωτος 36,11 481,24
 εὕτυχία *expl.* *Eudem.* 358,35
 εὕφραδής (θεμιστικός) 968,30
 εὕφυής 57,25 313,6 εὕφυῶς 529,15
 εὕφυῖα 287,15 795,15 (πρὸς τὸ κινεῖσθαι)
 1349,7
 εὕχρηστία 374,3
 εὕχρηστος. εὕχρηστότερον 10,4
 εὕχρηστότης (?) 373,26
 ἐφαπλοῦν τι 258,3
 ἐφαπτειν. ἐφαπτεσθαι τῶν περιφερειῶν (*an-*
om.) 55,2 *sq.*
 ἐφαρμογή 587,33
 ἐφαρμόττειν *intr.* 17,9 37,5 55,8 *Eude-*
mus 133,28
 ἐφεξής *expl.* 597,25 (τοῖς ἔπεισι) 30,22 ἐν
 τοῖς ἐφεξῆς 967,26
 ἐφεις *expl.* (*dist.* ὄρεξις) 250,23 (τῆς τοῦ
 τόπου καταλήψεως) 533,20 ἐφείσι τινός
 ἢ κατὰ τόπον γίνεσθαι τῶν ἐμφύγων κίνη-
 σεις 1354,34 *Alexander* 258,21
 ἐφήκειν τινί 191,19
 ἐφίεναί. ἐφήσει πίστιος ἰσχύς *Parmen.* 78,
 20 145,12 ἐφίεσθαι 250,11 *sq.*
 ἐφιστάναι τὸν νοῦν ποιητικὸν αἴτιον 7,4
 (αἴτιον) 27,16 *adnotare* 12,15 17,33 18,
 24 13, 28 *saepe* ἐφιστάνειν (*sic*) τινί
 37,7 59,17 (τοῖς εἰρημένοις) 262,1 (πολ-
 λοις δόγμασιν) *opprimare* 795,16 ἐπίστη-
 σον ὅτι 82,25 ἐπιστήσαι δὲ ἄξιον εἶ 692,7
 τί ταῦτα διαφέρει, οὐκ ἐφιστάνω (*sic*) 1242,
 27
 ἐφιστάνειν cf. ἐφιστάναι
 ἔφοδος 21,23 608,24 936,13 1074,30 1345,
 23 1364,36 (ἐπὶ κεφαλαίων) 1363,26
 ἔχειν. ἔχει τινὰ φιλοσοφίαν ἢ σκέψιν 71,14
 (ἀπορίαν) *Eudemi* 85,26 *Alexander* 71,4
 (πλέον τῆς φύσεως) 1145,15 (περὶ τι)
 306,30 625,35 οὐ γὰρ ἔχομεν ὡς ἄπειρον
 τιθεμένων αὐτῶν 24,8 τὸ δὲ νῦν ἔχον
quod vero ad hunc locum attinet 767,6
 ἔχει συνηγμένον 1228,21 (θεωρημένον)
 1313,25 1321,1 — *med.* (τῶν ἐφεξῆς)
 704,30 (τῆς ἐνόησας) 1125,23 τὰ μὴ
 ἀπτόμενα οὐκ ἂν ἔχοιτο 877,19

- ἔχθος Emped. 25,30 33,24 1318,26
 ἔχθρα Emped. 50,17
 ἔως τότε... ἔως ὅτε 493,27 ἔως τότε... ἔως
 4,28 1130,32. 33

 ζεῖν. ζεστός 875,7
 ζέσις 372,24
 ζηλοῦν τί τινος 824,22
 ζηλωτής 25,20
 ζῆν ἐκεῖνά φαμεν ὅσα ἐνδοθεν ἀφ' ἑαυτῶν
 κινεῖται 1119,4 ζῶν μᾶλλον ἢ ζωή
 1119,9
 ζῆτα ὅπερ ἐν ἀριθμοῖς τὸν ἐπτά ἀριθμὸν δι-
 λοῖ 923,6
 ζητεῖν. ζητεῖ ὁ λόγος 585,19
 ζητητικός. ζητητικώτερος 48,27 ζητητι-
 κώτατος 624,38
 ζοφερός Anaxag. 34,24 156,7. 30 179,2. 4
 181,5
 ζόφος 31,6
 ζυγόν *libra* 1197,21
 ζωδιακός 624,31 1026,7 1158,6 1175,1
 νοητός 633,30
 ζώδιον (ζωδιακός) 624,32
 ζώειν Diog. Ap. 152,19
 ζωή expl. 1119,5 (ψυχική) 633,9
 ζωογόνος τὸ ζωογόνον 24,6 36,11
 ζῶον (κοσμικόν) 628,12 (μερικά) 609,33
 ζωοποιός 785,3
 ζωόφυτον 3,6 1271,31
 ζωρός Emped. *mixtus* (sic) 32,25
 ζωτικός 36,11 420,33 636,38

 ἦ γὰρ ἂν μετέβαινε *similiter* Syr. 628,30
 cf. Add. t. X ad p. 588,37
 ἦ post τί γὰρ εἶη 249,9 ἦ ἄρα in λύσει
 716,23 ἦ καὶ *atque adeo* in corrigendo
 331,19
 ἡβάσκειν 1212,20
 ἡγεῖσθαι. τὸ ἡγούμενον *conclusio* 329,11
 (opp. ἐπόμενον) in *syllogismis* 389,33
 489,32 *saepe* τὸ ἡγούμενον ὡς ὁμολογού-
 μενον λαμβάνεται 9,30
 ἡδεῖν. αἱ ἐλπίδες ἡδουσιν 1072,24
 ἡδη expl. 751,35 in *logica consequentia*
 ἵνα μὴ ἡδη ἀκολουθῇ τὸ καὶ συμβλητάς
 εἶναι 1088,5 cf. Alex. 1358,24

 ἡδονή *sapor* Anaxag. 35,3 156,4 157,11
 Diog. Ap. 153,3
 ἡήρ. ἡέρος Emped. 26,2
 ἡθικός Socrates 40,29
 ἡθος Emped. 158,27
 ἡλεκτρον 1055,10 1345,31
 ἡλέκτωρ Emped. 160,29
 ἡλιξία 626,14
 ἡλιξ. ἡλιξία γένναν Emped. 158,26
 * ἡλιοκαυτεῖν *solibus peruri* 968,25
 ἡλιος (i. q. πῦρ) Empedocles 32,4 ἡλλου
 πρόσσδος καὶ ἀφοδος 760,26 ἡλλοιο ὠκέα
 γυῖα Emped. 1183,30
 ἡμαρ Theocritus 707,27
 ἡμέρα. ὁ οὐρανὸς πρὸ ἐξακισχιλίων ἐν-
 αυτῶν γεγονώς καὶ ἐπ' ἐσχάτοις ὦν ἡδη
 τῶν ἡμερῶν 1335,6 ἐφ' ἡμέρα *singulis*
diebus 1335,13 ἡμέρα *exempl. saepe*
 1291,13
 ἡμερήσιος 768,19 1335,12
 ἡμερονόκτιον Philop. 1179,17
 ἡμέτερος i. q. ἡμέτερος καθηγεμών de
 Damascio 630,35 642,17 644,18
 ἡμικύκλιον 56,25 qq. 1310,30
 ἡμιόλιος 66,1 (δυναμίει) Eudemi 64,19
 ἡμίονος 1321,10
 ἡμιπηχυαῖος 1028,7
 ἡμιστάδιον 1014,27 sqq. 1104,15 1105,3.
 4. 6
 ἡμισυς gen. ἡμίσεως 1303,17 neutr. pl.
 ἡμίση 1292,24 sqq. τὸ ἡμισυ in Zenonis
 argumentis 1013,8 sqq.
 ἡμίτομος 381,25
 ἡμιώριον 1104,15. 30 1105,3. 4. 6
 ἡνεκός. Emped. 159,4
 ἡνίκα ἂν c. coni. 610,11.
 ἡνίοχος 1208,38
 ἡπερ post compar. 1265,27
 ἡπιος Parmen. 180,5
 ἡπιόφρων Emped. 32,23 cf. 30,27
 ἡρεμαῖος Geminus 292,23
 ἡρεμεῖν κατὰ τὴν ὄρασιν 961,15
 ἡρέμησις expl. 1001,24 opp. κίνησις 849,
 14 850,15 et deinceps
 ἡρεμία expl. 435,26 (dist. μονή) 23,13
 (dist. στάσις) 264,26 745,1. (στέρησις
 κινήσεως) Eudemus 1185,15
 ἡρεμίζειν (opp. ἡρεμίζεσθαι) 287,11 ἡρεμί-
 ζεσθαι expl. (syn. ἵστασθαι) 1001,24 1006,20
 1078,16 sqq. (τὸ πρὸς ἡρεμίαν ἵεσθαι)
 1002,22

* ἡρέμισμα 1311,32
 ἥρωες. ἥρωες οἱ ἐν Σαρδοῖ Aristotelis 707,30
 ἦτα libri numerus 924,25
 ἦτ ἀσθαι 467,8

θάλασσα (i. q. ὕδωρ) Emped. 160,29 cf. 159,12
 θαλέθειν Emped. 1124,14
 θάμνος Emped. 1124,17
 θαρρεῖν 556,21 (τινὸς) *niti* 75,8 τὸ πρὸς ἀνοήτους μόνους ἀκροατὰς τεθαρημῶς 1118,2 θαρρόντως 1245,6
 θατέρως 210,10
 θαῦμα ἰδέσθαι Emped. 33,2
 θαυμάζειν. θαυμαστός (syn. παράδοξος) 1009,23 1011,15 θαυμαστὴ τῆς συνθέσεως 379,12 (sequente εἰ) Theophr. 986,6 (sequ. ὅτι) 262,17
 θεᾶσθαι i. q. λόγῳ θεωρεῖν 1313,13 τὴν ἀντίθεσιν ὡς καὶ Παρμενίδης ἐθέασατο 34,14. 17. 27
 θεῖν. θεῶν Emp. 1318,28 δι' ἀλλήλων θεόντα idem 33,21
 θεῖος explicatur 465,16 (Ἀριστοτέλης) 611,8 611,9 (Ἰάμβλιχος) 642,18 (σῶμα) 593,8 594,23 307,11
 θελημὸς Emped. 32,16 33,11
 θέλυμος Emped. 159,18sq.
 θεμέλιος. ὁ θεμέλιος *lapis fundamentalis* 997,5sqq.
 θεμέλιον 337,36
 θέμις εἶναι Parmen. 30,9 40,5
 θεμιστεύειν 333,16
 θεολογία *metaphysica* 1359,6 Ἀσσύριος (Chaldaeorum oracula) 643,27
 θεολογικός *methaphysicus* 148,24
 θεός. οὐρανόν, ὃν ἂν τις καὶ σφαῖραν καὶ θεὸν καλέσειε 1124,5 (σφαῖρος Emped.) 1124,1 θεῶν σφρηγίσμα Emped. 1184,9 θεοὶ θεῶν Plato. 1337,22 (νοερός) Plato 1359,10 (Aristotelis τελικός, ποιητικός) 1361,11
 θεουργός (de Proclo) 795,7
 θεραπεύειν. τὸ ἐλλίπες ἐθεράπευσεν ἢ ἀσφαλῆς ἐπαγωγή 1123,3
 θερινός (τροπαῖ) 875,20
 θέσις (τύπου) 6,21 51,22 516,36 *metaphorice dictum de ἀσωμάτοις* 763,5 (coni. παράδοξος ὑπόληψις) 133,2 θέσεις

50,10 θέσιν λέγειν 50,12 νόμῳ καὶ θέσει Democr. 512,29
 θεσπεσίηθεν Emped. 300,24
 θεωρεῖν. περὶ τὰς ἀρχὰς θεωρεῖται 19,35 ἐν τῇ γίνεσθαι μᾶλλον ἢ γένεσις θεωρεῖται 1173,36 (κατά τι) 503,6
 θεώρημα 1011,15 (φυσικόν) 801,17 Euclidis 511,30
 θεωρητικός (φιλοσοφίας) 1,14
 θεωρ(α). πρὸς τὰς νοητὰς θεωρίας (opp. τὰ τῇ αἰσθήσει ἐναργῆ) 1249,17
 θεωρός τῆς ὕλης ἢ φυσικῆ 303,8. 17. 20
 θῆλυς Pythag. 181,26
 θλιψίς 352,34
 θοίνη. θοίνην οὐκ εὐτυχῆ προτιθέντες τὰς ἀπορίας (Hosculus Platonius cf. 100,9) 640,13
 θολερός 599,36
 θορός. ἀπὸ βραχέος θοροῦ ἐλέφας 1340,28
 θορυβεῖν 91,3 θορυβεῖσθαι ἐπὶ τινι 99,32
 θόρυβός πολὺς πρὸς τινα 93,26
 θρασύτης 1145,4
 θράττειν pass. 775,32 538,4
 θραῦσις 97,21
 θρέψις 368,23
 θρίαμβος 256,28
 θριγκός 1065,27
 θρίζ. τριχὶ μῆ *vel uno pilo* i. e. re minima Melissus 111,23 113,8
 θρόπτειν Emped. 158,5
 θύρα. οὐκ ἐπὶ τὰς οἰκίας θύρας καὶ οἶον εἰσόδους ἔρχονται 618,30 *παρὰ θύρας* expl. ibidem παρὰ θύρας ἐξηγεῖσθαι 244,14 ἀπαντᾶν (immo ὑπαντᾶν) 661,7 1137,21 cum not. 1145,21 1147,33 1327,10 cf. Add. t. X ad p. 661,7

ιατρικὴ 1,7
 ἰδέα. *forma* παντοίας ἰδέησιν Emped. 33,2 Anaxag. 35,2 156,3 157,10 Diog. Ap. 153,10 Platonica 7,15 420,22 (coni. μέρος) Xenocrates 1165,36
 ἴδιος. ἰδίως λέγεσθαι 10,10
 ἰδιότης 636,20 449,27
 ἰδιοτροπία 1073,19
 ἰδῶμα 359,5
 ἰδιώτης 1096,6
 ἰδοῦ 654,26 692,35 735,26 Alexander 548,20

- ἰδρῶειν ὑπέρ τι 147,16
 ἵεναί. ἵεσθαι ἐπί τι 529,12 (ἐπί στάσιν)
 916,3 (κάτω τὸν μόλυβδον) 285,1 (πρὸς
 ἡρεμίαν i. e. ἡρεμιζέσθαι) 1002,23 φλογὸς
 ἵεται αἴσα Parmen. 31,13
 ἵεναί. ἵστασθαι ὡς ἐπὶ στάσιν ἰόν 1001,25
 cf. 1006,22 εἰς ταυτὸν ἰούσαν τῇ μετα-
 βολῇ 1174,9 ἀλλ' ἐπὶ τὰ ἐξῆς ἰτέον saepe
 velut 225,19
 ἰέραξ 883,4 (ἰχθύς) 1345,31
 ἰθύνειν Parm. 117,10
 ἰκμάς 1332,13
 ἰλυσπᾶσθαι 369,12
 ἴνα. τὰ ἄπειρα οὐκ ἔστιν, ἴνα τὸ συνεχῶς
 κινούμενον... διεληλυθὸς εἴη 1292,33
 ἰός (τῶν θηρίων) 1340,25 1341,6
 ἰότης Emped. 331,12
 ἰποκένταυρος exempl. 185,13
 ἴπασθαι 1095,6
 ἰσάζειν Eudemus 973,25
 ἰσάκις ἴσος 58,27 456,19
 ἰσάριθμος 218,32 219,6
 ἰσαχῶς 11,24
 ἰσηλιξ 699,32
 ἰσημερία Eudemus 732,30
 ἰσημερινός (κύκλος) 1026,7
 ἰσοδυναμεῖν 134,1 197,15 1187,13 Ale-
 xander 563,30
 ἰσομεγέθης 678,22 1332,19
 ἰσόμετρος 618,20
 ἰσόογκος 1016,23
 ἰσοσαλῆς. ἰσοπαλές Parm. 52,27 89,23
 107,26 126,23 133,27 137,17 146,17
 502,6
 ἰσοπερίμετρος 291,17
 ἰσόπλευρος (τρίγωνον) 511,33 sq. 770,26
 982,16
 ἴσος explic. ὁ τῷ αὐτῷ μέτρῳ μετρεῖται 614,
 25 ἐπ' ἴσης adv. 1133,13
 ἰσοσθενεῖν 183,33
 ἰσοσθενής 183,11 478,30 479,3
 ἰσοσκελῆς (τρίγωνον) 61,25 267,27 466,17
 770,26
 ἰσόστοιχος 25,31 354,9
 ἰσοστοιχοῦν 408,13
 ἰσοτάχεια 1019,23
 ἰσοταγῆς expl. 1082,24 713,24 677,26
 992,27 1016,11 1032,12 1098,26 ἰσοτα-
 χῶς 936,7. 10 945,27
 ἰσότημος. ἰσοτήμος Philoponus 1130,14
 1133,7
 ἰσοῦν 733,27
 ἰσοχροῖνιος 970,2
 ἰστᾶν v. ἰστάναι
 ἰστάναι. formae: ἰστών 315,20 500,1 ἰστά-
 νον 1257,34 ἰστώσι 455,28 ἰστάναι (opp.
 κινεῖν) ἑαυτά 287,13 cf. 1257,34 δόξαι
 τῷ νῷ (Anaxagorae) στήσαι πάντα χρή-
 ματα Eudemus 1185,12 στήσαν ἀπο-
 φεύγουσαν αὐτήν (τὴν διάστασιν) ἀπὸ τοῦ
 ὄντος 230,28 (ἀριθμὸς μέγρι τῆς δεκά-
 δος) 500,1 ἰστάμενος (dist. ἐστώς) expl.
 1006,21 τοῦ ἐστάναι γένεσις τὸ ἵστασθαι
 913,20 ἵστασθαι expl. ἡρεμιζέσθαι 913,
 19 ἵστασθαι expl. 1033,28 (syn. ἡρε-
 μιζέσθαι) 1001,25 1006,20 sq. στήναι
 (opp. κινηθῆναι) 842,22. 24 στήσεται ἢ
 ἔκκρυσις 176,4 saepe στήναι ἐπὶ τι 176,
 9 εἰς μονάδα ἰσταμένη ἢ διαίρεσις 471,4
 513,28 (τὸ ἄπειρον, opp. εἰς ἄπειρον
 προεῖναι) Eudemus 47,22
 ἰστάνειν v. ἰστάναι
 ἱστορεῖν *quaerere* 1196,30 *commemorare*
 (γραφῆν) 758,9 (τὰ περὶ τῆς διαιρέσεως)
 802,19 *narrare sequi*. acc. c. infin.
 1203,32 τῶν ἱστορημένων 28,30
 ἱστορία. τὴν περὶ φύσεως ἱστορίαν 23,30
 26,11 Theophr. 22, 29 (ἢ τῶν πλει-
 ὄνων) 151,20
 ἱστορικός. (ἀναγραφὰι philosophiae velut
 Laertii) 28,33
 ἴσχειν (ἀφορισμὸν) 632,22 (μεταβολῆν) 827,
 26 (ἔννοιαν) 709,6 (γένεσιν) 1145,23
 (ζῆμιον) 69,33 1133,26 (σύνδρομον) τὸ
 ὄν τὸ ἐν αἰ ἴσχει Plato 88,1. 2
 ἰσχυασία 316,4
 ἰσχύειν. μέγρι παντὸς ἢ ἀναλογία ἰσχύει
 1109,30 c. inf. 467,7
 ἴσως expl. 593,34 Aristotelium explicatur
 1138,35
 ἰχθύς (ἰέραξ) 1345,31
 καθαιρέσεις Περσῶν 8,21 (τῆς θείας ὑπερο-
 χῆς) 29,2 Arist. explic. 497,8 499,20
 (opp. αὔξησις) 996,23
 καθαιρεῖν ἐπ' ἄπειρον 168,31
 καθαρῶειν (τῆς συνθέσεως) 95,16 (τοῦ
 δυναμει) 435,5
 κάθαρσις 316,4
 καθαρὸς de νοητοῖς 503,25

καθαρότης 404,26
 καθέδρα (opp. σκάσις) 859,8
 καθέκαστα v. ἑκαστος
 καθεκτική δύναμις 1190,22
 καθεύδειν explicatur 1258,20 καθεύδοντα ἀρθεῖν Eudemus 98,10
 καθηγημένων 824,22 59,23 1077,4 1267,20 1360,29 1363,9
 καθιστάναι εἰς ἀπόγνωσιν 60,6
 κάθισμα (syn. καθέδρα) 347,9 357,17
 καθὸ σώματα 1334,10 Philop. 1333,15
 καθολικός (syn. κοινός) 476,20 (τετραγωνισμός) 69,13 (ἀπάντησις) 76,29 (ἀνάρσεις) 102,20 (δειξις) 980,17 (ζανών) 1113,32 καθολικώτερος 183,30
 καθόλου. τὰ κοινὰ καὶ καθόλου 16,17 (coni. ὄλον) 16,20 Eudemī expl. 717,11
 καθομιλεῖν. τῶν νῦν καθωμιλημένων στοιχείων 459,2
 καθορᾶν 639,34
 καί pro ἢ positum et invicem observat Simpl. 565,13 καί...δέ posteriorum usu saepe pro simplici καί in enuntiati initio usurpatum velut 31,8 1153,18. 19 al. καί...μέντοι et vero Proclus 612,5 καί...τε (? 1. δέ ?) 1316,29
 καίειν. διὰ τῆς κεκαμμένης 470,27
 καινοπρεπής 611,13 639,12 1348,1 καινοπρεπῶς 92,26 1241,30 καινοπρεπέστερον 565,22 592,6
 καινοσομεῖν 204,3
 καίτοι. ὅτι δὲ ὡς ἔνστασιν αὐτὴν κομίζει δηλοῖ τὸ 'καίτοι' προτεταγμένον ἔνστατικὸν ἐπίρρημα 1340,32 c. partic. 29,4 71,5 657,37 798,32 al. καίτοι γε...ποιεῖ Philoponus 1141,16
 κακία ἀπὸ τοῦ κᾶν Porphyg. 407,3 (συλλογισμοῦ) 51,17
 κακοποιός 249,7
 κακός. κακὸν a deo nil dari 361,4 καὶ τὸ χεῖρον, εἰ... (sc. συμβαίνει) 272,7 οὐ χεῖρον praestat 1,5 100,29 1111,29 1363,26 οὐδὲν χεῖρον 29,2 97,9 κατὰ τὸ χεῖρον (opp. κατὰ τὸ κρεῖττον) 561,12 χεῖρότερον Parmen. 145,25
 κακόσχυλος. κακοσχῶλος 433,7
 κακύνειν pass. 942,6 (opp. ἀρετῶν) 1066,6
 καλεῖν. τῶν καλουμένων στοιχείων 24,16
 καλιὰ 379,13
 καλός. τὸ ἐνταῦθα καλόν (opp. τὸ ἀρχέτυπον) 637,5 ironice 1152,3

καμάρωμα (opp. στερέωμα) 616,33
 κάμνειν Alex. 1358,21
 καμπτήρ 1278,26
 κᾶν δοκῆ 1082,28 cum indie. praesentis κᾶν...φησιν 44,19 538,31 similiter 196,23 354,3 822,12 834,13 Alexander 234,17 (imperfecti) κᾶν ἐποιοῦντο 91,27 cf. 71,11 225,23 1078,20 (aoristi) κᾶν ἔσχεν 90,21 cf. 91,4 209,6 333,18 384,30 571,3 523,17 608,32 983,16 1328,35 (futuri) κᾶν ἔσται 170,31 (perfecti) 695,4 1079,24 κᾶν εἰ...περιέλαβε 611,9 cum optativo 46,1 51,5 249,14 342,6 1003,20 Alexander 339,21 Damascius 776,8 elliptice ἐπειδὴ κᾶν ἀρχαιοπρεπῶς ἀλλ' οὐκ ἀσφαλῆ...ἔγραψε 111,15 ἐνδοῦν κᾶν δι' ἄλλων κινήσεων 1048,12 ἃ γὰρ γένοιτο ἂν κᾶν ὑπὸ νοῦ Alexander 355,16 κᾶν μὴ (ellipt.), ἀλλὰ 51,9 κᾶν τε...κᾶν τε 46,1 κᾶν τε ὑποτεθεῖη...κᾶν τε 72,27 cf. 689,22 κᾶν γὰρ διὰ πλειόνων...γίνηται κᾶν δι' ἐλαττόνων, οὐδὲν διαφέρει 1312,7 κᾶν...ἀλλὰ cf. ἀλλὰ
 κανονίζειν ἐκ τῶν φυσικῶν normam petere 278,17 (ἀπὸ τινος) 980,23
 κανονικός. κανονική (i. q. ἀρμονική) 293,10 τὸ κανονικόν 120,27 κανονικῶς παραδίδόναι 747,24
 κανὼν Πολυκλείτου 325,26 (logicus) 21,13 120,4 566,17 καθ' ὃν δυνατόν ἔσται διακρίνειν 1085,19 (καθολικός) 1113,32
 καρκίνος quid significet 117,20
 καρτερεῖν. παραγράφειν ἐκαρτέρησα 1142,29
 κατὰ πολλῶν sc. κατηγορεῖται 73,11 τὸ ἔρῳ κατὰ τοῦ φιλοῦ καὶ κατὰ τοῦ λέξω ἐπ' ἴσης ὑπάρχει 553,13 κατὰ τι τι ἀκούειν 570,8
 κατάρχεις Eudemus 708,12
 *καταγεωμετρεῖν τὴν φύσιν 1341,20
 καταγίνεσθαι περὶ τι 1,16 290,4. 11380,2
 καταγράφειν geom. 511,15
 καταγραφή 457,23
 καταδέχεσθαι 1159,35 (i. q. ἐπιδέχεσθαι 1157,25) 1338,27 (εἰδη) Philop. 1329,35 1330,13
 καταδράττεσθαι τινός 36,18 769,23 (τῆς Ἄρ. ἐνόησας) 608,31
 κατακάμπτειν 689,20
 κατακερματίζειν Plato 135,25

κατακλείειν τὸ βιβλίον 258, 30 (τὴν λύσιν εἰς τὸ δυνάμει) 97,8
κατακλυσμός 6,33
κατακολουθεῖν τι 10,13 31,24
κατακρίνειν. *κατάκριτος damnatus* 470, 21
καταλαμβάνειν (de aëre) τὸ σῶμα διὰ τῶν φλεβῶν) 153,15 καταλαμβάνεσθαι τὰ αἰσθητήρια 1258,21 *assequi* 55,20
καταλείπειν (ἐν γραφαῖς) 23,32
κατάλληλος (λέξις) 253,15 306,23 (ἐρμηνεία) 400,3 (γραφῆ) 589,34 *saepe καταλληλότερον concipiunt, convenientius* 647,23 665,15 *καταλλήλως* 73,29
κατάλληξις 59,7
κατάλληψις τοῦ οἴκελου τόπου 533,20
καταλιμπάνειν 71,25
καταλογάδην 31,3
καταμελής 1077,22
καταμετρεῖν *exaequare mensura explicatur* 949,22 496,2 697,11 1005,4 (τὴν γραμμὴν) 1028,22 sqq. (dist. καταναλοῦν) 1322,39 1323,1sqq.
καταμήνιον 362,7 391,26 1150,6
καταναγκάζειν. *κατηναγκασμένως* 941,27
καταναλίσκειν. *καταναλώσω* (Arist.), *συντέστιν. ὄλον λήψομαι* 1322,21
κατανόησις 523,13 1027,14 1037,5
καταντᾶν εἰς τι 49,12 314,5 377,32 508, 11 1015,21 1231,16 1364, 35 (ἐπί τι) 383,26
κατάντης 1084,2
κατανωτιζεσθαι *contemnere, negligere* 45, 12 1036,17 (cf. *Simpl. in Epictet.* 11,13 43,30 *Didot.*)
καταπίνειν. *καταπέποται* (ἡ κίνησις) ἐν τοῖς κινουμένοις 406,11
καταπλήττειν 1141,10
καταπτήσσειν 5,6
κατάπτωσις 261,17
καταράσσειν 1198,7
καταρτύειν τὸ ἦθος 5,30 n
κατασκευάζειν (math.) *Eudem.* 64, 11 *κατασκευάζοντας λόγους* 71,19
κατασκευαστικός τοιοῦτου 71, 30 (τοῦ εἶναι) 274,35 464,23 (αὐτῆς) 745,23 *absolute* 266,27
κατασκευῆ *structura* 470,18
κατάστασις *status* 157, 21 (*ἀμετάβλητος*) 435,16
κατάστημα 232,1

κατασφρηγίζειν. *κατασφρηγισμένον ὄρκους Emped.* 1184,10
κατασχίζειν 29,1
κατατάττειν. τὸ κατατεταγμένον 721,19,25
κατατελείειν λόγους πρὸς τι 44,31
κατατιθέναι. *κατέθεντο statuerunt* *Parmen.* 30,23 146,12 180,1
καταφανής 644,8
κατάφασις 19,32 812,14
καταφασκεῖν 561,26
καταφατικός (πρότασις) 812,14
καταφθεῖρειν 484,2
κατφεύγειν ἐπὶ τι 98,2
καταχρησθαι τοῖς ὀνόμασι 554,11
καταχρηστικός. *καταχρηστικῶς* (opp. *κυρίως*) 77,25
καταχωνύναι. *κατακωσμένης τῆς ἕξεως* 1079,19
καταψεύδεσθαι τί τις *Iambli.* 787,21
καταψηφίζεσθαι. ἄμουσον μου σχολῆν *καταψηφίζεται* 1142,30
καταψύγειν 470,28
κατευθύνειν 359, 23 360, 30 *pass. Plato* 1077,16
κατηγορεῖν κατά τινας 19, 22 *κατηγορούμενον ἐν τῷ τί ἐκάστου Eudemus* 115, 18 *κατηγορεῖσθαι supplendum* 73,11
κατηγόρημα 402,25
κατηγορία. *κατηγορίαν ἐπιδέχεται τοῦ συνθέτου* 17, 36 *κατηγορίαν ἀναδέχεσθαι* 750,21 *κατηγορία expl.* 1044,1
κατηγορικός (συλλογισμός) 425,5 *κατηγορικῶς* 97,14 547, 28 *Eudemus* 97, 28 139,1 (*προτεναί syllog.*) 697,3
κατόπιν τοῦ Ἀναξαγόρου γεγονώς 25, 20
κατορθοῦν 232, 32 *κατωρθωμένα γίνεται* 380,22 381,23 (τελέως) 1185,18
κάτω (cf. ἄνω) 289,31
κάτωθεν εἰπεῖν *ab infimo ordine rerum* 422,5
κατωφερής 386,23
κατώφορος 671,32 685,18 1138,9
καροῦν 1258,22
κεάδας ὁ παρὰ Λακεδαιμονίους 470,21
κεγχραμίς 1197,10 1340,26
κεγχρίς (i. q. *δρεπανίς ὄρνειον*) 470,12
κέγχρος 530,23 (ὁ εἶς) 1108,20 ὁ εἶς *κέγχρος ἢ ἡ μία κέγχρος* 1109,21 cf. n.
κεῖσθαι. *κεῖσθω* (geom.) 56, 23 sqq. *καὶ εἰ μὴ κεῖται ὀνόματα Eudemus* 97,28
κέλευθος *Parm.* 166,29 117,13 *Emp.* 32,25

κενερί βατεῖν (έννοια) 465,31 799,8 (έπίνοια)
 φαντασία 582,18
 κενός. κενός μακαρίας αναπλάττοντος 1231,
 33 διὰ κενῆς frustra 70,4 κενόν Leu-
 cippi cet. 28, 14 sqq. κενόν Melissi
 80,7 sqq. 104,4
 κέντρον κύκλου 64, 13 αἱ ἀπό (σίνε ἐκ)
 τοῦ κέντρου εὐθεῖαι 605,21 cf. 26
 κένωμα 651,15 Eudemus 662,26
 κεραλεῖν. κερατομένοισιν Emped. 32,18
 κεραμεοῦς 714,7
 κεραμίς 1173,29
 κέραμος. κέραμοι tectum 997, 5_ 1065, 27
 Straton 916,16
 κεραμοῦν. κεραμούμενος οἶκος 1065,17
 κεραυνόναι (dist. μιγνύναι) 175,27
 κέρας Ἀμαλθείας 360,33 κέρατα μηνίσκου
 60,2
 κερατοειδής γωνία 59,28 60,4
 κέρκισις (opp. σπάθησις) 1050,15
 κέρμα (syn. μονάς) 621,12
 κεφάλαιον summa 1284,23 διὰ κεφαλαίων
 ἐπιδραμεῖν 1111,29 κεφάλαια compendia
 6,3 ἐπὶ κεφαλαίων compendiose 1363,26
 1366,10
 κεφαλαϊώδης. κεφαλαϊωδῶς 1366,18
 κήδεσθαι 36,29
 κῆπος Ἀδώνιδος 911,14 1212,18
 κίθαρρίζειν 1213,33
 κινδυνεύειν videri 640,34
 κινεῖν. κινεῖσθαι διττόν 1136, 1 κινήτόν
 καὶ τὸ κινούμενον καὶ τὸ πεφυκὸς κινεῖ-
 σθαι 757,27
 κίνημα 707,22 728,17 775,4 1077,18 def.
 986,17 1027,19. 20 (ψυχῆς) 1070,2
 κινήσις defm. 1250,20. 25 sqq. (κυρίως λεγο-
 μένη) 1126, 17 γραμμῆ, ἣν ἐκ διπλῆς
 κινήσεως καλεῖ Carpus 60,15 (κοινῶς i. q.
 μεταβολή) 801, 4 (αἰδῖος) Anaximandri
 cet. 24,24. 31 differentia Platonis et Ari-
 stotelis 1248, 30 Περὶ κινήσεως titulus
 Physicorum 801,15 802,10. 13 923,8
 κιννάναι. κιννάμενα 1274,27
 κίων. 1217,21 sqq.
 κλάειν. κεκλασμένα γραμμαί 895,17 896,20
 Archytas 785,25
 κλάσις 785,25
 κλεινός 122,23 601,23 643,19 Emped.
 161,23
 κλεψύδρα expl. ἀρπαξ 647,27
 κλυδάξεισθαι 574,30

κλυδάσμος 575,2
 κληροῦν med. obtingere 641,29
 κλύειν. κέκλυθι vers. Pyth. 453,12 1102,20
 κλινίδιον (θαλυτόν καὶ συνατόν) 887,9
 κοιλαίνειν Choerilus 1196,35
 κοῖλος. ἐπιφάνεια σελήνιακῆς σφαίρας 580,5
 κοινοποιεῖν 1103,19 1275,6
 κοινός (ὑπόληψις) 9,33 κοινοῦ προστε-
 θέντος (math.) 68, 20 ὡς κοινόν λαβῶν
 11, 30 (γένους opp. οὐσιῶδες) 132, 19
 Eudemus 133,25 κοινότερον λέγειν 14,10
 κατὰ κοινῶ ἐπάγειν τί τι (grammat.)
 321,20 κοινῶς (opp. κυρίως) 474,7 saepe
 κοινότης 144,2 (opp. διαφοραί) 18,8 (τοῦ
 ἑνός) 114,11 (εἰδῶν) 256,20
 κοινωνία (opp. διαφορά) 707,3
 κοινωνός 523,16
 κολαστικός 361,4
 κόλλα. κόλλησιν Emped. 300,24
 κολοίος. ὑπὸ τοῦ θορύβου πῶν κολοίων
 ταρραττόμενον metaphorice 1140,10
 κολυμβητής 36,32
 κομιζεῖν τούνομα 24,15 (λόγον) 195,22
 (πίστιν) 1186,6
 κομπάξειν 1110,5
 κόνις. ἵνα μὴ τὴν αὐτὴν ἀνακινῶ κόνιν
 1143,14
 κορυφαῖος chori 1268, 28 (τῶν Ἀριστ.
 ἐταίρων) 964,30 (πῶν φιλοσόφων) 1159,6
 1145,2
 κορυφή ἐπὶ τῶν ζῳῶν καὶ ἐπὶ τοῦ ὄρου
 553,16
 κορυφοῦν εἰς τι pass. 220,30 637,16
 κοσμεῖν pass. 301,4
 κοσμητικός 301,3
 κοσμικός 467,36 618,21 628,12 (διάστημα)
 Proclus 611, 31 (σῶμα) Proclus 613, 9
 (γενέσεις) Iambli. 794,9
 κοσμοποιεῖν λέγει τοὺς φυσικοὺς οὐχ ὡς
 γενητόν ἀπὸ χρόνου τὸν κόσμον λέγοντας,
 ἀλλ' ὡς τὴν σύστασιν αὐτοῦ διὰ κινήσεως
 παραδιδόντας 1120,19
 κοσμοποιία 886,15
 κοσμοποιός 1123,23 1153,25 1331,2
 κόσμος (ἐπέων) Parmen. 30,19 38,32 146,
 cf. 147,28 (dist. οὐρανός) 594,7 (νοητός
 et αἰσθητός) 31,18 sqq. (ὁ ὑπὸ σελήνην)
 34,6 τὸ ὑπὸ σελήνην ὃ μάλιστα τοῦ κο-
 σμεῖσθαι δεόμενον κόσμος καλεῖται κυριώ-
 τερον 1124,6 (διττός) Anaxagorae 34,21
 487,19 εἰς ἓνα κόσμον Empedocles 23, 23

- κόςτος Emped. 33,12 159,19
 κοτύλη (οίνου et χαλκῆ) 733,21
 κοχλιοειδής 60,14
 κραδαίνειν Xenophanes 23,20 cf. Add. t. X l. c.
 κρᾶσις (opp. παρᾶθεις) 164,2 Emp. 161,2.5
 κρατεῖν πηδάλιον 360, 31 abs. Emped. 33, 19 1184, 7 1185, 19 (dicendo) 876, 1 (φίλος ὦν) 244, 21 946, 27 (om. ὦν) 1350, 7 pass. μέσον ἢ γῆ κρατεῖται 386, 24 (ὑπὸ τοῦ ἐνός) 503, 30 ἰδίῳ τινὶ χαρρακτῆρι κρατουμένων 1236, 14 πάντα κεκρατῆται 88, 18 ἢ ὕλη κεκρατημένη σχήματι 229, 27
 κρατερός Parmen. 30,7 40,3
 κρατητικός 775,22
 κρατύνειν τὸν λόγον 270, 28 1065, 3 (τὴν τύχην, opp. ἀναιρεῖν) 329, 27 med. 918, 27 cf. Add. t. X ad 23,20
 κρικός (ἀλύσεων) 877,10
 κρικοῦν. κρικωτὸς δακτύλιος 500,17
 κρίνειν ὀρθῶς 36, 20 ἐκρίναντο ἀντὶα Parm. 30, 25 39, 3 180, 3 κέκριται (τὸ ἔστιν καὶ οὐκ ἔστιν Parm. 145, 17 κρίνειν εἰ . . . ἢ Melissa 104,10
 κριτὸς zodiaci 629,31 633,13 1136, 14 Philoponus 1131,20.21
 κρίσις. τοῦ πλέω καὶ τοῦ μὴ πλέω 80,11 κρίσιν ποιήσασθαι τινός *discernere* 40, 18 Melissa 112,12
 κριτήριον 5,30 646,35
 κρύπτειν med. Sophocles 740,32
 κρυφός *latebrae* Emped. 1183,32 cf. not.
 κτίζειν Emped. 160,6
 κυαθιᾶσις 174,30 178,6 530,30 649,20 (ὕδωρ) Philop. 1332,18
 κύαθος 530,29
 κυβερνᾶν Parmen. 31,14 39,16 de Anaxagoreo νῆ 465, 9. 19 κυβερνᾶσθαι Diog. Ap. 152,23
 κυβερνήτης 1208,38
 κύβος 1016,24
 κύδιμος (ἀριθμός) vers. Pythag. 453, 12 1102, 20
 κυκλικός (ἀριθμός) 58, 27 (κίνησις) 5, 15 κυκλικῶς 59,17 1023,6
 κυκλισμός 1280,33 1311,3
 κύκλος. (ὄρισμός) 17,1 (μέγιστος, ἐλάχιστος) 1026,5 numerus cyclicus 59,7 n. κύκλον (Ar.) φέρηται, τουτέστιν ἐπὶ κύκλου 1280, 27 dist. κόκλω et κύκλον φέρεσθαι *ibid.* 29 κύκλος τὸ ἐγκύκλιον ἅπαν 1357, 16 (i. q. σφαῖρα) Empedocles 32, 20 περιπλομένοιο κύκλιοι Emped. 33,19 160,16. 21 κατὰ κύκλον *idem* 34, 3 158, 12 1125,2 (expl. 1125,14) κύκλος μέγιστος Eudemus 1354, 10 sqq. κύκλω (κίνησις) *sim.* 595,20 saepe
 κυκλοτερής Emped. 1184,1
 κυκλοφορεῖν pass. 602,12
 κυκλοφορητικός 2, 17 257, 17 482, 12 585, 14 594, 10 1218, 20 1253,38 1354, 29 1357,14
 κυκλοφορία 595, 17 741, 22 769, 2 sqq. 882,2 884,6 946,16 1030,16 1130,23 1192, 19 1266,7
 κυλίειν. μὴ βαδίξῃ ἀλλὰ κυλήται 1208,20
 κύλισις 417,24
 κύμβη Emped. 1124,18
 κυπάρισσος 304,31
 κυπαρίστινος 305,8
 κύπτειν εἰς γῆν 629,17
 κύρειν Parm. 146,32
 κύριος. κυρίως (opp. κοινῶς) 474, 7 τοῦ κ. οὐρανοῦ 2, 13 κυριώτεροι ἀρχαί Theophr. 20, 25 κυριώτερον adv. 69, 6 ὄντα κυριώτερόν εἰσι 1118, 26 κυριώτατον expl. 326,20
 κύρος ἔχων ἔν τι 631,25
 κυροῦν 530,11
 κυρτός (ἐπιφάνεια) 590,31 (τῆς ἀπλανοῦς) 605,9 cf. 605,25 (opp. ἐσθῶς) 689,21
 κυρτότης 689,25
 κυρτοῦν 689,21 874,10
 κύων *Sirius* ὑπὸ κύνα 373,9 *Cynicus* Διογένη τὸν κύνα 1012,24
 κωμφθεῖν τινα 134,5
 κωμφθῆα 1015,10 (Aristophanis) 707,23
 κῶνωψ 1332,9
 κωφός Parmen. 117,11
 λαβύρινθος 470,24.29
 λαγχάνειν. τὰ διὰ γενέσεως τὸ εἶναι λαχόντα 1145,29 γῶτα τὰ σῶμα λέλογγε Emped. 1124,14 εἰληχεν ἐπισκοπεῖν Plato 26,22
 λακτίζειν 604,31
 λαμβάνειν τι ἀντὶ τινος 46, 19 (ἐκ τῆς ἐναργείας) 75,7 (τὸ ζητούμενον, syn. τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖν) 1168,20 (ὡς ἀξίωμα opp. ἀποδεικνύου) 466,10 (προτάσεις) 51,15.19

λαμπάς (lampadophoria) 891,6 sqq.
 λαμπρός. λαμπρῶς 514,8 1117,5
 λάπαξις 348,22 350,2
 λαπάττειν pass. τὴν γαστέρα λαπαγγίηναι
 348,29 λαπαγγίεντα 350,2
 λεάνειν 271,1
 λέγειν. ἐρρέθησαν 529,19 ὡς κοινῶς εἰπεῖν
 20,17 ὡς ἂν τις εἴποι 659,4 ταυτὸν δὲ
 εἰπεῖν *sive* 8,3 *saepe* ὡςπερ οἱ ἐξηγηταὶ
scil. λέγουσιν 82,17 πῶθεν δέ (sc. λέγει) ὅτι
 617,20 cf. 615,33 — λέγειν τε νοεῖν τ'
 ἐὸν ἔμμεναι Parm. 86,27 λέγειν *signifi-*
care Straton 916,19 ῥητόν *enuntiatum* 40,
 17 42,12 193,5 965,13
 λείπειν τινὲ *deesse* alicui 553,21 τὸ περα-
 τοῦν τοῦ περατουμένου μᾶλ' λείπεται δια-
 στάσει 47,29
 λεκτικός 248,25
 λέξις *lectio libri* Aristotelici 6,31 κατὰ
 δὲ τὴν λέξιν incipit interpretationem
 grammaticam velut 233,3 αὐτῇ λέξει
 13,28 739,22 *saepe* ἐπ' αὐτῆς τῆς λέξεως
 παρατιθέναι 92,28 198,2
 λεπτομερής 24,10
 λεπτός (νοῦς) Anaxag. 156,19
 λευκάνειν pass. 604,32 1114,32
 λεύκανσις 1114,31 (opp. λευκόν) 808,22
 λευκότης (opp. λεύκανσις) 808,21
 λευκοῦν. λελεύκωται Arist. 91, 21 ζῶον
 λελευκωμένον 119,23
 λέων zodiaci 628,31
 λήγειν. οὐδ' αὐτὰ λήγει Emped. 34,2 1125, 1
 λῆγον (opp. ἡγούμενον in syllog.) 329,
 11 *saepe*
 λήθη (opp. ἀνάμνησις) 839,23
 λῆμμα. λήμματα syllogismi 103,4 104,17
 200,28 al.
 λήξις. αἰδιοὶ τῶν θεῶν λήξεις Proclus
 613,6 616,14 de distributione τοῦ νοητοῦ
 κόσμου 641,30
 ληρωθεῖν 256,28
 ληρωθία plur. 1147,31
 λῆψις (i. q. τὸ λαμβάνειν) 608,7 720,29
 λιθοξόος 346,30
 λιθος (σὸν ῥῆτις) 652,22 (μαγνήτις) 1345,
 14 sqq. (Ἡρακλεῖα) 1055, 9. 25 1346,7
 λιμήν. Κύπριδος ἐν λιμένεσσιν Empedo-
 cles 32,8
 λιμώττειν 371,29
 λίνον λίνω συνάπτειν Eudemus 702,28
 λιπόβυλος Emped. 159,14

λογίζεσθαι. ἐν οὐδενὶ λόγῳ πρὸς τὴν ὄλην
 βόλην ἐλογίζαντο 1313,14
 λογικός explicatur 440,22 τὸ λογικόν
 (opp. ἄλογον ψυχῆς) 1, 7 862,8 (συλλο-
 γισμός) expl. 1301,19 λογικῶς (expl.
 πιθανῶς καὶ ἐνδόξως) 476,25
 λόγιον Χαλδαίων apud Proclum 613,1 sqq.
 λογισμὸς νόθος Platonis 229,3
 λόγος. *sermo* (ἐριστικοί) 52,3 ἄλλος λόγος
 (sc. ἐστίν) Eudemus 989,30 λόγου ἕνεκεν
 (i. q. θέσις) 52,1 ὁ λόγος δοκεῖ ζητεῖν
 202,3 *sensus* ἔχειν λόγον 648,22 *notio*
 (τοῦ χρόνου vel τοῦ σώματος) 784, 10
 (τοῦ τί ἦν εἶναι) 314,23 λόγοι συμπλη-
 ρωτικοὶ τῶν εἰδῶν (τὸ μικρόν καὶ μέγα)
 690,13 Eudemus 98,3 115,20 *ratio* συμ-
 βαίνειν κατὰ λόγον 28,24 (opp. τὸ ὑπο-
 κείμενον) 447,22 (i. q. ἀποδεικτικῆ αἰτία)
 188,5 *proportio* 711,22 πρὸς τι 186,12
 ἐν οὐδενὶ λόγῳ πρὸς τι 1313,14 *modus*
 (ἀσφραγτικός. προστακτικός. ἐρωτηματι-
 κός, εὐκτικός) 91,19 *relatio* λόγος οὐδέις
 πρὸς αὐτόν 51,2. 6 *locus* ἐν ἀρχῆς λόγῳ
 τιθέντων τὸ κενόν 6,24 ἐν μηδενὶ λόγῳ
 εἶναι 173,13 λόγον ἔχειν τινός *pro aliqua*
re esse 417,5 *facultas*? τὰ σύνθετα λόγον
 ἔχει λύσεως Philop. 1331,11 sqq. *potentia*
 τὸν αὐτὸν λόγον ἐχούσας δυνάμει (math.)
 Eudem. 61,8 κατὰ τρίτον λόγον (opp.
 κυρίως, δευτέρως) 201,13 *theoria* λόγῳ
 θεωρητός 170,27 (opp. ἐνεργεῖα ὑπάρχων)
 κατὰ λόγῳ θεωρητά Stoici 1320,20
 λοιπός (geometr.) 57, 17 sqq. τὸ λοιπὸν
 adv. 596,5 λοιπὸν *porro* 3,1 14,31 21,
 28 96, 31 1130,6 1274, 16 al.
 λυγλίζειν 304,27
 λυγρός Emped. 161,6
 μαγνήτις λιθος 1345,15
 μάθη Emped. 158,13 n.
 μαθηματικός explicatur γεωμέτρης 293,7
 διαφέρει τοῦ φυσικοῦ 290,3 sqq. μαθη-
 ματικῆς *partitio* 293,8 τὸ μαθηματικόν
 (τῆς ψυχῆς) 1,22 (σῶμα) 621,35 Eu-
 demus 531,1. 2
 μάκαρ. πάτερ μακάρων vers. Pyth. 1102,
 20
 μακαρία. κενὸς μακαρίας ἀναπλάττοντος
 (Hosculus Lucianus?) 1231,33

- μακροαπόδοτος 735,2
μακρός χρόνος Sophocles 740,31 διὰ μακροτέρων 388,30 μακροτέρως Plato 135, 18
μάλα. μᾶλλον καὶ ἤπτον 248,6 689,30 (τῆς τῆς φίλης ἐπικρατείας?) 34, 10 μᾶλλον, ἀλλ' οὐχ *rotius quam* 680,7 μᾶλλον post negationem, ubi ἦσσαν desideres 103,18 οὔτε ἄλλο μὲν οὐδὲν ὄν, πολλῶν δὲ μᾶλλον τὸ ἀπλῶς ὄν cf. Pabst de Melissi fr. Bonn 1889 p. 19, qui citat 111,8, ubi μάλιστα sit i. q. ἦμιστα et 244,7, quibus adde 596,19 οὐδὲν μᾶλλον... ἢ 23,2 28,12 cf. 28,25 μᾶλλον otiose additum 560,13 μάλιστα *fere* Emped. 32,6 μάλιστα μὲν... ἔπειτα 616,19 εἰ καὶ ὅτι μάλιστα ἐν εἴῃ 1043,24
μαλακός (μοῦσαι) Plato 50,19
μαλάττειν 303,6
μαλθακός. τὸ μαλθακόν Pseudoparm. 31,5 μαλθακωτέρας ἀποδείξει 1036,12 μαλθακῶς λύειν 941,24
μανθάνειν. τὰ πρὶν μάθον ἀθανάτ' εἶναι Emped. 32,24 μεμάθηκε φύσθαι Emped. 33,26
μανιάκης 217,9
μανικός 1334,18
μανότης 24,29
μανοῦν pass. 25,5
μάνωσις (opp. πύκνωσις) 24,2 150,1 expl. 1266,16
μάρπτειν Emped. 160,3
μαρτυρεῖν τί τι 29,28 148,15 420,24 pass. 51,25
μαρτύρεσθαι 639,23 693,24
μαρτυρία κοινή 334,2
μάστιξ 1235,38
μασχάλη 311,27
μάτην expl. 348,21 sqq. οὐδὲν μάτην ποιεῖ οὔτε ὁ θεὸς οὔτε ἡ φύσις 1218,12
μάχεσθαι. μαχόμενόν ἐστι c. dat. Alexander 37,25
μέγας 150,5 247,11 μέγα καὶ μικρόν i. q. μέγεθος 690,12 cf. Πλάτων
μεγαλαυχεῖν med. 1140,5
μεγαλαυχία 1160,10
μεγαλειότης 5,18
μεγαλομερής. μεγαλομερέστερα Philopon. 1335,39
μεγαλόνοια 38,3 1147,5
μεγεθικός 538,5 641,2 711,33 788,17
μέγεθος 229,8 sqq.
μεγεθύνειν. μεμεγεθυμένον (dist. σχηματίζειν) 229,15 sqq.
μέδειν τιμῆς Emped. 158,27
μέδιμνος πυρῶν (opp. ξύλινοσ) 733,20 (κέγχρων) 1108,21
μεθεκτικός (εἰδῶν) 545,20
μέθεξις expl. 296,34 sqq. 317,30 761,21 (τοπική) 630,26 ὁ ἐν μεθέξει χρόνος (opp. ὁ πρῶτος) 784,17 ταῖς αὐτοῦ μεθέξεσι 784,20 (de ideis) 359,35 363,8
μεθιστάναί τὰς δόξας 27,3
μεθοδεύειν τὸν λόγον 201,6
μέθοδος Alexandri defin. 14,21 μέθοδον ποιεῖσθαι 28,30
μεθυπάρχειν 1169,25 (opp. προὑπάρχειν) 1256,10
μειοῦν 596,11
μέλαθρον 1217,22
μελαίνειν 826,25 sqq. pass. 969,1
μέλανσις (corporis) 1150,8
μελασμός 1294,20
μελίκρατον 878,26
μέλισσα. εἴ τις τὸν ταῦρον ὀρίζοιτο τὸ δυνάμενον μέλισσαν γενέσθαι 1293,5 cf. Add. t. X ad p. 239,19
μέλος *membrum* Emped. 32,21 382,2 1124, 12 1184,14
μέν. *positura* ὅτε γὰρ τὴν κίνησιν ἐδείκνυ μὲν... sequente τότε, respondente νῦν δὲ 1025,19 μὲν abundat 299,19 μὲν (non sequente δὲ) ad firmandum prius vocabulum 272,10 μὲν in clausulis sine οὔν: αὕτη μὲν ἢ ὅλη ἔνοια 129,16 cf. 705,20 μὲν... καὶ... δὲ... καὶ 1087,1 μὲν οὖ, ἀλλά Diog. Ap. 153,7
μέντοι. καὶ ἔτι μέντοι 601,28
μένειν. μένον ὑποκείμενον 20,16
μερίζειν. μεριστός 49,5 μεριστῶς 232,5 Iamblichus 794,5
μερικός (ζῆψα) 609,33 (χρεία) 610,25 μερικώτερος (opp. ὀλικώτερος) 36,17 183, 28 μερικώτατα 8,15
μερισμός 561,10 644,27 774,14 Eudemus 97,15,29 139,1
μέρος. τὰ ἐν μέρει χρόνου τὴν ὑπόστασιν (ὑπαρξιν) ἔχοντα 1144,26 1145,22. ἐν μέρει Emped. 33,19. 20 1184,7 1185, 19
μεσόθεν 502,6 cf. μεσσόθεν
μεσολαβεῖν 648,20 1272,10

μέσος ὕρος 559,28 διὰ μέσου *intermittit*
 τοῦ τριγώνου (οἰpp. πρώτως) 267,31 διὰ
 μέσου ἄτρου 380,1 οὐ δὲ ἄλλου μέσου
 396,9 μέσον *centrum*: ἀπὸ τοῦ μέσου καὶ
 πρὸς τὸ μέσον 2,26 τὰ περὶ τὸ μέσον sc.
 κόσμου i. e. τὰ παθητά Theophr. 20,22
 μικρόν τε τὸ ἀνὰ μέσον τινὸς *paululum*
distat ab aliquo Theophrastus 923,13
 εἰς μέσον φέρειν 491,15 μέσον adv. 386,
 24
 μεσσόθεν Parmen. 52,27 89,23 107,26
 126,21 127,31 133,27 137,17 146,17
 μέστωμα σωμάτων 614,26 (οἰpp. διαστά-
 σεις) 620,6
 μεσουράνημα 634,1
 μετὰ in μεταβολῇ quid significet 812,4
 μεταβαίνειν τόπον ἐκ τόπου 609,8. 18. 21
 μεταβαίνειν ἐπὶ τὸ δεύτερον τῶν προβλη-
 μάτων 439,4
 μεταβάλλειν τὸν τόπον 609,27 (τόπον ἐκ
 τόπου) 632,28 (κατὰ τόπον) 611,20
 ἄπειρα ἔσται μεταβλητὸς τὸ κινούμενον
 994,3 intr. (τοῖς πάθεσι) 25,5 (syn.
 ἀπολείπειν) 979,24
 μεταβατικός (*transcendentalis*, ἐνέργεια)
 421,17 1161,2 μεταβατικῶς 1157,24
 μεταβλητικός 481,27
 μεταβολή expl. 194,15 *differentia* Plato-
 nis et Aristotelis 1248,30
 μεταβολικός 428,11 1127,13 (οἰpp. ἀμετά-
 βλητος) 1359,22 (ἐνέργεια) 822,25
 μεταγαίνειν γλίσχωρος 88,11
 μεταγράφειν *emendare* τὴν γραφὴν 302,21
 714,32 *describere* 332,21
 μετὰδοσις τοῦ ὄντως ὄντος Platonice 1337,
 19
 μετὰθεσις *logice* 200,32
 μεταληπτικός 541,2
 μετακοσμεῖν Melissus 104,1 111,21. 25
 μεταλαγχάνειν (τάξεως) 360,26 (θανάτου
 μοίρας) 1338,27
 μεταλαμβάνειν τι εἰς τι in *alium sensum*
intellegere 433,2 (τὸ ποιεῖν καὶ πάσχειν
 εἰς τὸ ποιοῦν καὶ πάσχον) 837,22
 μετάληψις 450,30 502,3 (τῶν ὀνομάτων)
 expl. 979,21 sq. (coni. μετὰδοσις) 1337,20
 μεταλλεύς 324,29
 μεταξὺ πρὸς καὶ ἀέρος 25,9 τὸ μεταξὺ
 22,6 ἐν μεταξὺ τινι 980,21 μεταξὺ θείας
 1019,11 μεταξὺ Diogenis 203,3 cf. Add.
 ad h. l. t. X; v. Ἀναξίμανδρος

μεταπίπτειν i. q. ἑτεροιοῦσθαι Diogenes
 Ap. 152,3 834,23 ἀξιώματα ἂ μετα-
 πτόντα τινες λέγουσιν ἀπεριγράφως μὴ
 ὄντα τοιαῦτα Alexander 1299,37 cf.
 1300,3
 μετάπλασις 217,8
 μεταπλάττειν 758,10
 μετάπτωσις (ἀξιωματῶν) 1300,10 v. μετα-
 πύπτειν
 μεταρρυθμίζειν 97,1
 μετάρσιος Emped. 32,19
 μετὰστασις (coni. μεταχώρησις, ἀντιπερί-
 στασις) 1351,16
 μετασχηματίζειν pass. 214,21 228,23
 μετασχημάτισις 213,8
 μεταφορά *rhetorice* 604,21
 μεταφορητός 584,26 *saepe*
 μεταφορικός. μεταφορικῶς 540,23
 μεταχειρήσις (*scribendum videtur* μετα-
 χειρίσις) 687,31
 μεταχειρίζεσθαι τὸν λόγον 209,9 (τὴν
 ἀπόδειξιν) 1001,19
 μεταχειρίσις 72,2 cf. 687,31
 μεταχωρεῖν 694,17 ἑκατέρωσε ῥαδίως 36,
 13 (εἰς τοῦπίσω) 1147,10
 μεταχώρησις (cf. μετὰστασις) 1351,16
 μετέρχεσθαι Xenophanes 23,12
 μετέχειν. μετασχεθεῖσα ἡ ποσότης 230,
 1. 3 μεθεκτὸς χρόνος 784,32 v. μέθεξις
 (ἀριθμὸς οἰpp. μοναδικός) 763,3 (οἶον ἡ
 τῶν ἵππων δεκάς) 729,20
 μετέωρος ἐν τῷ ἀέρι 628,1
 μετοπωρινός (*τροπαῖο*) 875,21
 μετοχή (τοῦ ἐνός) 453,14 *grammatice*
 754,15
 μετρῶν. μετρεῖται an μετρεῖ τε 697,20
 μεμετρημένως *mediocriter* 1069,30
 μετρητικός 626,3 633,2 673,7 777,21
 μετρητικῶς 638,4
 μέτριος *sufficiens* 1152,17 μετρίως *satis*
 1146,28
 μέτρον *meta* (τοῦ εἶδους) 264,17 (γνώσεως)
 227,14 τὰ προσήκοντα τῷ φυσικῷ μέτρα
 φυλάττειν 258,29 (ὑπερβαίνειν) 15,33
 (πάντων ἔχειν) Diog. Ap. 152,13
 μέτριος. μετρίως φησὶν 19,7 cf. 559,33
 μέχρι παντός ἡ ἀναλογία ἰσχύει 1109,30
 μέχρι πόσου, μέχρις ὅσου 306,13 μ. τοσοῦ-
 του, μέχρις ὅσου 306,4 μέχρι τίνος 306,17
 idem esse ac μέχρι πόσου explicatur 306,
 24 μέχρι νῦν 705,7 1273,24 1334,39

- μέχριπερ ἄν Plato 136,1
 μὴ ὄν (ἀπλῶς...τι opp.) 814,14 οἱ τὰς μὴ ἀρχὰς ποιούμενοι Eudemus 98,7 μὴ... εἴρηται vereor ne dictum sit 704,29 — ὅτι μὴ ... ἐνεγένετο 1058,7 cf. 1066,22 1307,9 ἐπεὶ μὴ 512,30 512,30 ἄτε μὴ 17,23 μὴ in participio relativo 673,25 μὴ οὐκ (i. q. οὐκ) cum participio 263,44.
 μηδαμῆ μηδαμῶς ὄν 814,1
 μηδέ. ὅτι μηδὲ πῦρ πυρός... διαφέρει μηδὲ γῆ γῆς 898,23 in participio relativo 673,12
 μηδεῖς. ὡς τοῦ ἀέρος μηδὲν ὄντος 647,20 655,46 μηδέν numerus 672,21
 μῆκος καὶ πλάτος καὶ βάθος 530,6 saepe μήκει (opp. δυνάμει) math. 66,19 μῆκος τε πλάτος τε Emped. 26,4
 μηκύνειν ταῦτα 39,21 (τὸν λόγον τοῖς παραδείγμασιν) 1130,15 (ἐπὶ πλέον) 36,25
 μηνίσκος (geom.) 55,26 sqq.
 μηνυτικός 869,10
 μήποτε. ἀπορεῖν, μήποτε γενητὴ ἔστιν ἡ κίνησις 1258,1 ipsorum commentatorum opinionones sic priorum sententiis adiungi solent velut 11,29 12,28 sqq. saepe μήποτε οὖν 692,8
 μήτηρ Platonis ὕλη 249,1
 μητίσθαι. Ἐρωτα μητίσαστο Parmen. 39,18
 μῆτις Emped. 160,2
 μητρικός 313,10
 μηχανᾶσθαι 364,5 μηκύνειν μηχανώμενος 1147,8
 μηχανήματα 515,29
 μηχανικός. ἡ μηχανική 14,3
 μῆγμα Anaxagoras 154,30 1120,23 1188,7
 μιγνύναι (dist. κεραυνύναι) 175,27 μικτὴ κίνησις 595,25 cf. μίσειν
 μικρός. ἐπὶ μικρὸν χρῆσθαι Eudemus 98,4 παρὰ μικρὸν explicatur 343,28 sqq. τοὺς παρὰ μικρὸν θεοὺς 344,10 τῆς παρὰ μικρὸν, ὡς φασιν, ἐρωτήσεως 1177,3 ἡ ἐλάττων πρότασις 561,33 τὰ ἐπ' ἑλαττον 334,7 sqq. τὰ ἐλάχιστα Leucippi 36,1 ἐλάχιστον negabat Anaxag. 164,16.28 v. σμικρός
 μίμνειν. μίμνει Xenophanes 23,11
 μινυνθάδιος Emped. 331,7
 μῆξις Parmen. 31,15 Emped. 180,30 235,23
 μίσειν pass. Emped. 32,17 Diog. Ap. 152,4
 μνήμη τῆς δόξης 22,30
 μοῖρα. μοῖραν ἐσχάτην ἔχειν ἐν τοῖς ἀγαθοῖς 249,19 (θανάτου) 1338,27 μοῖρα ἐπέδωκεν Parmen. 86,32 (v. Μοῖρα) pars Anaxagoras 27,10 156,17 157,1 164,23.24.26 sensu astronomico 643,34 865,26 (τοῦ ζφωδιακοῦ) 942,16
 μοναδικός (ἀριθμός) 505,33 506,5 714,7 762,2
 μονάς Pythag. 181,29 499,30 (ἄκρα) Platonis 516,34 μονάς Procli 613,4 616,1
 μοναχῆ 600,29
 μοναχῶς λέγεσθαι 95,25 562,11 Eudemus 115,17 cf. 116,27 (ἦν) 1029,16
 μονή (dist. ἡρεμία) 23,14 665,13 saepius μόνιμος 346,4
 μονοειδής 633,17
 μόνος. μόνον (Aristotelis) ἀντὶ τοῦ μόνους εἴρηται 1261,29 μόνως in Simplicio saepe
 μορφή. μορφήν τὴν τῶν ἄλλων γίνεσθαι 25,6 μορφαί Parmen. 30,22 39,1 180,1
 μορφοῦν 183,30 497,26
 μορφωτικός 552,29
 μουνογενής Parmen. 30,2 78,12 87,21 120,22 145,4
 μουσα (Ἰάδες) Plato 50,15 v. Μούσα
 μοχθηρός (πάθη) 1069,29 1070,11 sqq.
 μοχλεία 1259,12
 μοχλός 1211,21 sqq. 1221,3 1259,17
 μύειν 226,27
 μυθικός 146,31
 μυθολογεῖν festive de magistro docente Eudemus 732,31
 μυθοποιία 524,15
 μῦθος Parmen. 142,34 145,1 fabula τὴν χελώνην ὡς φύσει βραδείαν ἐν τῇ πρὸς τὸν ἵππον ἀμίλλη παρέλαβε 1014,6 1160,9
 μυριετής 499,36
 μύλη 803,19 1053,26 1321,10
 μύλος 1053,21
 μουρρίζειν. τὸ μουρρίζον σχῆμα ad enucleandas olivas 660,10.
 μυριάκις 1146,15
 μυριοταπλάσιος bis 479,2
 μυριοπλάσιος Philop. 1179,22.23
 μύριος. μύρια ἕσα 340,27

μυριστός 672,7 τὸ μυριστόν τοῦ κέγγρου 1108,21
 μύριμηξ 378,29 sqq.
 μύλωψ 1235,38

ναστός Leucippus 28,13
 ναστότης atomorum 82,2
 νασάγιον 348,13
 ναυτικός 23,33
 νεανιεύεσθαι 1132,3
 νεανίευμα 1169,9
 νεανικός 1117,16(?)
 νεικογενέστησιν vox corrupta Emped. 161,7
 νεϊκος λοιδορίας ἀρχή Eudemus 10,17 Empedocles cf. Νεϊκος
 νεκρός. νεκρὰ ἔχειν τὰ μέρη τοῦ σώματος 1066,23 (τὸ ἴδιον conī. ἀπεψυγμένον) 628,7
 νεκροῦν pass. 23,25 ψυχὴ νενεκρωμένη 1066,27
 νεογενής 866,12
 νεοττιά nidus 379,9 plur. pulli 378,11
 νεύειν ἐπὶ τι (math.) 64,18 πρὸς τι (math.) 1017,14 πρὸς ἀλήθειαν 51,6 perf. (ἡ φύσις ἐπὶ τὸ εἶδος) 311,30
 νευροσπαστεῖν pass. 311,8 313,24 314,5
 νεῦσις 1229,21
 νεωλκεῖν. ἡ ναῦς ἡ νεωλοκούμενη 1107,19 1115,30
 νεωλκία Arist. 1197,13, 20
 νεωλκός 1107,20 1109,7 1115,32 1198,38
 νέωτα. εἰς νέωτα 410,35 695,18
 νῆξις 866,9
 νήτη 873,1 1085,28 1268,27
 νήφειν 1080,17, 21
 νήχειν. νήχεσθαι 659,26 τὰ νηκτά 961, 18
 νοεῖν *intelligere* μηδὲν τῶν εἰρημένων νενοηκότα 1332,2 Parmen. 78,17 86,27 87, 14 143,22 145,8 νοητός Parmen. 78,17 145,8 162,20 νοητόν νόησις νοῦς ταῦτό 87,11 νοητός (syn. πρῶτος) 29,6 31,24 (κόσμος opp. αἰσθητός) 31,18 34,9 (ἔνωσις) 31,22 34,18, 19 (παράδειγμα) Plat. 7,18
 νοερός διάκοσμος 147,19 (διάκρισις) 34,27 (συνουσιώσις) 35,20 (οὐσία) 1159,28 sqq. (ἀγαθότης) 1359,8 νοερόν expl. 143,18

νόημα 650,13 Parmen. 30,17 38,30 87, 44 135,22 143,22 144,1 146,23 244,2
 νόησις ἡ φαντασία 467,6 νόησις νοῦς νοητόν ταῦτό 87,11 Diog. Ap. 151,30 cf. 152,13, 21, 22 153,12 Plato 26,22
 νόθος Plato 225,4 229,3 expl. 226,26
 νομίζειν. ταῦτόν νενομίσται Parmen. 78,3 *in usu habere* Emped. 158,21 μέγα νομίζων, εἰ ὑπάγοιτο 1326,39 ὅτι... ἔδειξεν 1328,7
 νόμιμος νομῖμος διαλεγόμενον 50,8
 νόμος. νόμψ Democr. 512,29 522,17.
 νοσάζειν. νοσάζεσθαι λέγομεν τὸ εἰς νόσον ἰόν 902,28 839,27 842,14
 νομηγνία 875,7 (dist. ἡ δευτέρα) 877,14 Eudemus 991,3
 νοῦς expl. 257,16 272,24 (πολυτίμητος) 317, 17 (τὸ κυρίως ποιητικὸν αἶτιον) 314,21 νοῦς νοητόν νόησις τὸ αὐτό 87,11 (πρῶτος) 88,9 νόου φρενί Xenophanes 23,20 νοῦς Anaxagorae 27,16 sqq. 156,13 164, 24 sqq. 176, 32 sqq. 1121, 22 1123, 23 1185, 12 (Aristotelius) 1162, 2 sqq. (ὁ δυνάμει) 1,9 (opp. ἐνεργεῖα) 2,3 1249, 37 νοῦς κρείττον τε καὶ θεϊότερον Theophrastus 965,4 ἐν νοῖς 795,19 τῷ νοί 147,4
 νομφαῖον 876,21
 νῦν *hoc libri loco* saepe velut 12,28 594,7 τὰ νῦν 722,3 νῦν κυρίως καὶ ἐν πλάτει λεγόμενον 747,33 (i. q. ἐξάφνης Platonium, ἄτομόν τι πέρας χρόνου) 982,6 ἐν παντί νῦν 1011,22 (τὸ κυρίως) 1032, 32
 νύξ Parmen. 31,2,13 39,7,15 179,32 180, 7, 9, 11
 νύξις 1079,17

ξεστιαῖος (ὄδωρ) 803,12
 ξηραίνειν pass. 23,25
 ξηραντικός 379,10
 ξηρός. ξηρότερον *metaphorice* 80,16
 ξυγκυρεῖν v. συγκυρεῖν
 ξύειν 341,27
 ξύμπας v. σύμπας
 ξυνεχής v. συνεχής
 ξυτιέναι v. συνιέναι
 ξύρροια v. σύρροια

6. τὸν ἐν ᾧ ἔσμεν τόπω 982,14 ὁ χρόνος ἄπειρος ὢν πρὸς τόν, ἀφ' οὗ ἤρξαντο κινεῖσθαι 1184,25 τὸ ἐξ οὗ πάντα γίνεται 25,8 τὰ ἐξ ὧν σύγκειται 21,9 τῶν οἷς συμβέβηκεν 280,15 τὸ ὅτι... εἰσὶν 525,30 τὸ δὲ ὅπως... ποιεῖ 16,14 τὸ μὲν δεξιὰ τὸ δὲ ἀριστερὰ λέγομεν 774,35 τοῖς μὲν cui nihil respondeat 335,3 τὸν γὰρ (sc. σύνδεσμον) 545,12
- ἄραρος plur. Emped. 159,13
- ἄγκως 1017,1 Parmenides 52,23. 26 89,22 126,21 127,31 137,16 146,16. 30
- ὄγκουῖν perf. pass. 630,5
- ὄδε. τῆσδε τῆς πραγματείας (Physicorum) 833,20 saepe ἐκ γὰρ τοῦ μὴ τότε γίνεται καὶ οὐσία 833,19 iste τοῦ καλοῦ τοῦδε (sc. Philoponi) 1152,3 ad individua significanda 16,15 501,21 (syn. τότε τι) 217,16 sqq. τότε τι 226,15 sqq. τῷδέ τι (i. q. τῷ δεῖν) 333,26 [cf. inscr. att. Iobacch. (Ath. Mitth. XIX 258) v. 61 τὰ χωρήσαντα εἰς τότε τι *quae pecuniae in hanc vel illam classem redierunt* cf. Wide l. c. p. 274²] τότε i. e. συμβεβηκότα Eudemus 98,22 τότε μὲν... τότε δέ 121,15
- ὀδεύειν 377,38 τὸ διὰ φθορᾶς ὀδεῦσαι 1174,5 (πρὸς φθοράν) 1335,2 (ἐπὶ τὴν τελειότητα) 1271,34 οὗτος ὁ λόγος ὀδεύει τῷ ἐρωτωμένῳ 1204,24
- ὀδηγεῖν pass. 1318,17
- ὀδί. τοδὶ μὲν οὐσία ταδὶ δὲ συμβεβηκότα 102,5 ὀδί ad singula significanda τοδὶ τὸ ὕδωρ 169,15 ὀδί ὁ χαμαιλέον 1234,34
- ὀδοιπορία plur. 1335,11
- ὀδοντοφουεῖν 427,2
- ὀδός Parmen. 145,1. 19 saepius
- ὀδυνᾶσθαι 113,6
- οἶσθαι Ἀναξίμανδρον τὸν ὑποθέμενον sc. εἶναι 149,12 οἶμαι ad refutandi impetum leniendum 450,31 saepe οἶμαι post excerpta auctoris iam ipsius Simplicii commenta sequi significat velut post Porphyrii exc. ἐπιστήσαι δὲ οἶμαι χρῆ 124,1
- οἰκείος (λόγος i. q. ἀποδεικτικός) expl. 1301,17 οἰκειότατος πρὸς τι *artissimus* 597,21 οἰκείως *proprie* 32,1 οἰκειότερον 21,35 22,1
- οἰκειοῦν *proprium esse* 569,5
- οἴκησις καθ' ἕκαστον τῶν ζωδίων de sole 360,2 i. q. οἰκονομία Anaxag. 35,7
- οἰκοδομικός 337,7 saepius
- οἰνόμελι. ἐπὶ τοῦ οἰνομέλιτος μεμιγμένον ἐξ οἴνου καὶ μέλιτος 1227,22
- οἶος Parmen. 143,10
- οἶος. ἄρα οὖν οἶος ἀνὴρ ἔστιν οὔτος 1136,30 οἶον inter articulum et subst. colloc. τὴν οἶον περικαλύψιν 607,33 τὴν κατὰ οἶον ἀλλοιωσὶν τινα 779,7
- οἰστικός τιος 295,23 297,14 400,29 1136,8 sqq. (δύναμις) 1138,10
- ὄκη Melissus 80,10
- ὀκτάγωνον 54,31
- ὄλεθρος Parm. 39,28 145,22 145,28
- ὀλέκειν Emped. 158,4
- ὀλίγος. μετ' ὀλίγα τῆς ἀρχῆς 34,28 (ceterum μετ' ὀλίγον et μετ' ὀλίγα promiscue in librorum locis citandis utitur Simplicius) πρὸς ὀλίγον (opp. πολλάκις) 581,26 hinc fortasse explicandum πρὸς ὀλίγον ἠνδιατρίψει 70,10 ὀλίγον ἄνωθεν ἀρχτέον 15,4 ὀλίγον μεζῶν Emped. 32,9
- ὀλιγότης τοῦ χρόνου 753,5
- ὀλιγοχρόνιος 332,12 873,26
- ὀλικός. τῷ ὀλικωτέρῳ καὶ περιεκτικωτέρῳ τοῦ εἶναι 1336,29 ὁ χρόνος τῶν ὀλικωτέρων ὀλικώτερος 1336,30 (opp. μερικώτερος) 36,17 190,1 629,6. 11 (coni. ἀπλούστερον) 879,23 ὀλικῶς 177,13
- ὀλική (opp. ὤσις) 1345,34 sqq.
- ὀλικός *fossa* 621,22. 24
- ὀλόκληρος 643,19 707,34 894,14 Plato 1077,21
- ὀλομελής 137,5
- ὀλοποιεῖν 636,38
- ὄλος. ὄλον def. 507,29 (dist. γένος) 552,4 (coni. τέλειον) 501,12 sqq.
- ὀλοσχερής 16,17 (γνώσις) 17,15. 29 (coni. κοινός) 208,31 ὀλοσχερῶς 265,5 ὀλοσχερέστερον (opp. κυριώτερον) 113,7 147,2 428,23 ὀλοσχερέστερως 569,2
- ὀλοτελής 148,5 1155,17
- ὀλότης 916,7 ὀλότητες (τῶν ὑπὸ σελήνην) 607,18 (τῶν στοιχείων) 355,12 609,22 1332,3 (συμφυής) neoplatonice 774,15
- ὀλόκληρος 144,18
- ὀμαλής 769,4 1353,16 sqq. iuxta ὀμαλός 899,28 900,7 1317,8 (κίνησις opp. ἀνώμαλος) 895,6 sqq. Alexander 768,8. 31. 34

ὀμαλός Geminus 292,27 v. ὀμαλής
 ὀμαλότης 432,26 Plato 1351,40
 ὀμβρος (i. q. ὕδωρ) Emped. 32,4,7 33,10
 159,17
 ὀμηλιξ expl. 720,26
 ὀμμα. τοῖς ὀμμασι πρώτοις ὑπάρχει τὸ ὄρᾶν
 982,12
 ὀμογενής 21,33 26,31 43,26 440,31 462,4
 876,3 892,11 expl. 929,10 (dist. ὀμοειδής)
 1044,11 (coni. ὀμοειδής) 1100,9 Eudemus
 923,29 Proclus 611,38
 ὀμόγονος Damasc. 780,28
 ὀμοειδής 177,18 sqq. 183,34 462,15 664,
 16 872,8 (dist. ὀμογενής) 1044,10 (coni.
 ὀμογενής) 1100,9
 ὀμοιογενής 616,32 (verum ὀμογενής cf.
 Torstrik Philol. XII p. 519 Bonitz Ar.
 Stud. IV 3637) at cf. ἀνομοιογενής
 ὀμοιομέρεια plur. Anaxagoras 27,27 44,
 8 sqq. 1188,7
 ὀμοιομερής. τὰ ὀμοιομερῆ Anaxagoras
 27,5
 ὀμοιος. ὀμοῖον πᾶν Parm. 86,24 143,3
 145,23 ὅμοιον ὡς εἰ c. opt. 630,27
 ὀμοίως τοῦ πρώτου καὶ τοῦτο ἀδύνατον
 1344,32 ὀμοίως asyndetice 1135,13
 ὀμοίως (i. q. ὅμως) 1261,19 cf. Alexand.
 Top. 267,13 W.
 ὀμοιοσχῆμων 105,11
 ὀμοιότης 725,15
 ὀμοιοῦν Emped. 161,3
 ὀμοίωμα 224,25 317,30 364,31
 ὀμοιώσις expl. 250,17 (πρὸς θεόν) 533,28
 ὀμολογεῖν. λαβῶν ὀμολογούμενον 1262,24
 46,19
 ὀμολόγημα 190,26
 ὀμοούσιος 44,3
 ὀμός. ἰκνεῖσθαι εἰς ὀμόν Parm. 146,20
 ὀμός Parm. 117,11 146,22
 ὀμόσε χωρεῖν τι 601,26
 ὀμόστοιχος 460,36
 ὀμοταχής. ὀμοταχῶς 992,24
 ὀμοῦ. ὀμοῦ πᾶν Parm. 143,13 ὀμοῦ πάντα
 χρήματα Anaxag. 34,20 163,8 saepe
 ὀμοφυής 639,35 966,9 1097,11 1151,6
 Damascius 780,27 ὀμοφυῶς 944,13
 ὀμωνύμος 510,3 Plato 26,23 ὀμωνύμως
 ἢ παρωνύμως 122,19
 ὄναρ. οὐδὲ ὄναρ ἐπαύουσιν 29,2
 ὄνειρατικός 521,20
 ὄνειροπολεῖν 517,9 562,14

ὄνε(ρω)ξίς Plato 225,7,8
 ὄνήιστος Anaxag. 35,7 157,15
 ὄνομα. ὄνόματος ὄνομα μόνον 89,17 τοῦ-
 νομα τῶν λόγων ἀφορᾷ 98,2 ὄνόματι
 (opp. πράγματι) 73,8 (opp. σημασιολογίᾳ)
 74,3 (opp. ἐννοίᾳ) 93,9 ὄνομα *nomen*
nomen Parmen. 87,1 143,10 146,11
 (opp. ῥῆμα 124,20 (κύριον *nomen pro-*
primum) 754,14
 ὄνομάζειν *nomen et vim alicui rei indere*
 Parmen. 39,1 ἐπὶ τινι ὄνόμασται (sic)
 Parmen. 180,9,10 Pseudo-Parm. 31,5
 ὄνομαστί προσθεῖς 1155,35
 ὄνομασποθέτης 822,21
 ὄξύνειν (opp. βαρύνειν) de accentu 306,24
 ὄξύτονος. ὄξύτόνωσ 538,31
 ὄπή 647,29
 ὄπη *quatenus* 761,5 v. ὄχη
 ὄπηδεῖν Parm. 116,29
 ὄπηλικισσοῦν ex Aristot. 166,14 sqq.
 ὄπισθε 1278,25
 ὄπισω. εἰς τοῦπίσω 1147,10
 ὄποῖος relative 1291,16 ἴσωμεν ὄποῖος
 ἄρα φανεῖται 1156,31 ἄρα οὖν ὄποῖόν
 τινα τοῦτον χρῆ νομᾷ 1145,1 τοῦ
 ὄποῖόν τι σημαντικὸν ὑπάρχει 1120,6
 ὄποισοδητισοῦν Iamblichus 639,30
 ὄποισσοῦν 136,18 800,10 τὸ ὄποισσοῦν
 ἄπειρον 465,34
 ὄποσσαπλαστονοῦν 949,9
 ὄποσσοῦν 649,25 τὸ ὄποσσοῦν ἐλάχιστον
 1105,31
 ὄποστημόριος Eudem. 973,24
 ὄποτε *quandoquidem* 1155,26
 ὄπότερος. ὄπότεροις 608,13 cf. adn.
 ὄπου μὲν . . . ὄπου δέ 552,1 680,8 880,24
 1268,28 ὄπου μὲν . . . ποτὲ δέ 25,27
 ὄπως i. q. ὅτι post συλλογίζεσθαι 588,21
 ὄπωςοδηποτοῦν 45,32
 ὄπωςοῦν 250,27 612,2 τὰ ὄπωςοῦν τοιαῦτα
 451,9 ὄπωςοῦν ὄν 462,28 τοῖς ὄπωςοῦν
 ἡγμένοις (*aliquatenus eruditus*) 1142,31
 ὄρᾶν. καὶ ὄρα formula commentatorum
 seqq. ὅτι vel ὄπως vel πῶς 168,6 631,
 21 ὄρᾶς ὅτι in disputando asyndetice
 1148,8 1154,24 saepe
 ὄργανικός 60,17 273,23 373,30 416,18
 (αἰτίον) Platonis 3,19 S.5
 ὄργανον σταθμιστικόν 1110,9 (ἢ ὄργανον)
 315,15 Platonis 26,7
 ὄργή def. 392,24

- ὀρέγειν. ὀρεγόμενος καταγεωμετρῆιν 1341, 20 τὸ ὀρεκτόν 258, 24 1191, 33 τοῦ ἀκινήτου ὀρεκτοῦ Damasc. 781,7
- ὀρειλεγχής Emped. 1124,18 not.
- ὀρειμελής (l. ὀρειλεγχής) Emped. 1124,18
- ὀρεκτικὸς (δύναμις opp. γνωστική) 1, 10
- ὀρεξις ἐν τοῖς ἐμφύλοις, ἔφρασις ἐν τοῖς ἀψύχοις 250,22
- ὀρθογώνιος 56,11 61,25 466,18
- ὀρθός. πρὸς ὀρθάς (geom.) 54,25 sqq. 606,5
- ὀρίζειν. ὠρισμένον Pyth. 181,25
- ὀριστικὸς λόγος 76,12 520,27
- ὀρκος (πλατύς) Emped. 1184,16 κατεσφρηγισμένον ὄρκοις Emped. 1184,10
- ὀρμαθός 652,25
- ὀρμη ψυχική 1037,17 expl. 265,4 268,16 (Φιλότιτος) 32,23
- ὀρμίζειν pass. Emped. 32,8
- ὀρνύναι. ὤρσεν Parm. 78,18 145,9 162,21
- ὄρος μέσος logice 559,28 808,26 ὄροι (coni. αἱ ἄμεσοι προτάσεις) 15,6 geometr. 49,1.3
- ὄρηξ Emped. 381,32
- ὄς. relativum 'continuatur pronomine τοῦτο 571,23 ἐφ' οὗ δῆποτε οὖν μορίου 1107,5 ἀρχαὶ Aristotelis: ἀφ' οὗ, ὑφ' οὗ, οὗ ἔνεκα, ἐξ οὗ vel ἐξ οὗ (ἕλη), καθ' ὃ (εἰδος), ὑφ' οὗ (ποιούν), δι' ὃ (τέλος); Platonis: πρὸς ὃ (παράδειγμα), δι' οὗ (ὄργανικόν) Porphyrius 10,26 τὸ ἐν φῖ explic. 252,24 τό τε ἐν φῖ καὶ τὸ ἐν τούτῳ ἕτερον 564,25 τὸ οὗ ἔνεκα Eudemus 10,18 formula mathematica διάμετρος ἐφ' ἧ AB, κέντρον ἐφ' ῶ K sim. ap. Eudem. 64,13 sqq.
- ὄσάκις . . . τοσαυτάκις 993,24 sqq. 1003,16
- ὄσαπλάσιος 948,29 949,16.28
- ὄσαχῶς . . . τοσαυταχῶς 408,10 918,9
- ὄσδηποτε. ὀτιδήποτε 1296,6
- ὄσημέραι 707,29
- ὄσος. τὸ ὅσον τῆς κινήσεως (i. q. τὸ ποσόν) 710,27 ὅσον ἐπὶ τούτῳ 615,8 ὅσον ἐπὶ γε τούτῳ 615,29 ἐν ὅσῳ quatenus 601,25 μυρία ὄσα 340,27 ὅσον ἐμὲ εἰδέναι 176,17 ὅσον ἐμὲ γινώσκειν 1242,12 ὅσον ἐπὶ τῷ δύνασθαι 1330,15 cf. v. 17 ὅσον ἐφ' ἑαυτῷ 109,11
- ὄσοσοῦν 1108,30
- ὄσπερ. ὄπερ ὄν Arist. 79,11 122,26 i. q. γένος expl. 131,24 ὄπερ ἀριθμούμενόν ἐστι χρόνος 761,27
- ὄστις. οὗ ταῦτόν ἐστι τὸ ὅτι καὶ τὸ διότι 486,4 ὅτι ποτὲ ἂν ἧ 1161,16 ὅτι μάλιστα 818,31
- ὄστισδῆποτε 645,32 1145,26
- ὄστισοῦν Eudem. 702,9 καὶν ὀτισοῦν δέη (supp. κινδυνεύειν) 603,17
- ὄστοῦν τοῦ ἰχθύος 1345,31
- ὄστράκινος 310,12
- ὄστρακον 327,5
- ὄστρεωδῆς 966,5
- ὄταν ἐστίν 186,33.34 (? 36) cf. 577,14 ὅταν γε 555,4
- ὄτε (i. q. εἰ) Melissus 29,22 109,20 τί λέγω ταῦτα, ὅτε . . . φησὶν 1135,28 i. q. ἐπειδὴ 140,27 663,5 1138,16 1144,20 ὅτε atque tum 355,3 c. coniunct. 457,11 c. opt., praecedente praes. ind. 639,3
- ὄτέ. οὐχ ὅτε μὲν ὅτε δὲ οὐ, ἀλλ' ἀπλῶς 1185,1
- ὄτι cum infinit. 1286,9
- οὗ quo 486,20
- οὐ et οὐδέ post. εἰ 547,18 εἰ . . . οὐχ ἀνάγκη 1040,23 ζητεῖται εἰ . . . ἢ οὐ 759,1 οὐ transpositum οὐ τὰ συγκλωθεσθαι πεφυκῶτα (i. q. τὰ μὴ σ. π.) 502,10 οὐχ ὡς ἐν χρόνῳ i. q. ὡς οὐχ ἐν χρόνῳ ποτο Aristoteli usu 998,11 cf. n. οὐ μὲν . . . οὐ μὴν 348,13 οὐ μέντοι οὐδέ 384,676,9 ἢ γοῦν ψυχὴ κινεῖ μὲν τὸ σῶμα τοπικῶν κινήσεων, οὐ μὴν ἐν τόπῳ οὕσα 438,27 οὐ μὴν . . . γε 124,31 οὐ μὴν ἀλλά Eudemus 717,12 οὐ τοι Iamb. 794,18
- οὐδαμά Emped. 34,2 158,6.11 160,20 1125,1
- οὐδαμοῦ. πανταχοῦ καὶ οὐδαμοῦ 1355,3
- οὐδέ . . . οὐδέ 1135,35 οὐδέ . . . οὐδέ . . . οὐδέ 367,6 οὐδέ . . . οὕτε 1163,12 οὐδέ . . . οὕτε μέντοι 1191,38 οὐδέ γὰρ οὐδέ 193,27 οὐδέ γὰρ οὐδέ εἰ τοῦτο εἶη οὐδέ οὕτως 58,15 de repetitione negationum adnotatio grammatica Simplicii 329,16
- οὐθεῖς de orthographia cf. ad 880,20
- οὐλόμενον Emped. 26,3 158,18
- οὐλος Parmen. 30,2 78,12 87,1.21 120,22 145,4
- οὐλοφυῆς. οὐλοφυεῖς τύποι χθονός Emped. 380,18 sqq. 381,34

οὐν. ὡσπερ οὐν καὶ λέγουσιν 635,11 (i. q. γούν) 900,14 epianaleptico ὁ γὰρ νοῦς . . . τότε οὐν ὁ νοῦς 1075,16 τί οὐν τοῦτο ἄρα σημαίνει 1164,1 οὐν quarto loco 1276, 11 quinto 708,19 sexto 1150,13 in apodosis post ἐπειθὴ 581,29 post parenthesis 582,33

οὔνεκεν Parm. 30,9 40,5 87,14

οὐρανός expl. 593,7 etymologia 507,32 πρὸ ἐξακισχιλίων καὶ πρὸς ἐνιαυτῶν γεγονώς 1335,5 ὃν ἂν τις καὶ σφαῖρον καὶ θεὸν καλέσειε 1124,5 οὐρανοὶ σφαῖραι τέλειαι 966,11 περὶ τῆς τοῦ οὐρανοῦ ψυχῆς 1219,1 i. q. ἀήρ Emped. 160, 29 cf. 159,11 οὐρανοῦς καὶ τοῦς ἐν αὐτοῖς κόσμους 24,18 i. q. κόσμος 507, 30 Plato 1361,4 Arist. 535,19

οὐριτοδραμεῖν (ναῦν) Syrianus 628,32 1095,6

οὐσία defn. 247,1 κυρίως οὐσία i. e. σύνθετος οὐσία 202,7 οὐσίας ἀρχαί 11,13 (πρώτη) 94,25 195,18 (πέμπτη) 1165, 21

οὐσιτοποιός 562,21

οὐσιτοῦν 91,12 832,13 1081,29 pass. 102, 12 133,1 562,29 598,35

οὐσιώδης. οὐσιῶδες expl. 194,31 (opp. κοινόν) 132,19 133,20 (opp. ἐπίσαστος) 627,16 (opp. παθητικός) 1058,8

οὐσίωσις 433,17

οὔτε . . . ἀλλ' οὐδέ 144,2 435,18 praecedente οὐδέ 1163,12 sequi. πολλῶν δὲ μᾶλλον Melissus 103,18

οὔτις. οὔτι γε 658,31

οὔτος sine articulo praedicativo 482,29 deictice διαρρητικῶν τούτῳ 483,34 τούτο ἐκεῖνο 1205,26 τούτου καὶ ἐκεῖνου (*hic vel ille*) 1188,10 ad arguendum subiectum eiusdem enuntiatī τὰ ἐφεξῆς ἀλλήλοις ὄντα σώματα . . . ταῦτα 597,15 598,11 καὶ οἱ λέγοντες . . . καὶ οὔτοι 1122,17 τὸ γὰρ ποιοῦν πῦρ τοῦτο 1149, 32 praenuntians infinit. τούτου δὲ τί ἂν ἀποπώτερον εἶη τοῦ . . . εἶναι 699,30 743,8 οἷς τὸ εἶναι ἐν τούτῳ ἐστὶν ἐν τῷ φύσιν ἔχειν 1195,5 cf. 3 similiter Damascius 776,9 elliptico τοῦτο δὲ (suppl. γίνεται) 599,24

οὔτοσί. ταυτί 38,29

οὔτως saepe participio deictice praepositur velut οὔτως ποιεῖν, . . . λαμβάνοντες 385,

13 οὔτω δὲ in apodosis (praecedat ὡσπερ) 244,28. 33 251,5 264,15 775,6 praec. ὡς 764,13

ὄχθη 584,12

ὄχλι *nomie* 43,11

ὄψιμαθής 1133,10 Plato 100,9

ὄχημα 615,34 (σῶμα τῆς ψυχῆς) Alexander 964,19 cf. 965,22 sqq.

ὄχησις 1053,6

ὄχλειν τὸν λόγον 1150,3

πᾶ (dorice) Archimedes 1110,5

πάγκαλος 224,28

παγγρόντιος Damasc. 776,23

πάθησις (opp. ποιήσις) 449,3

παθητικός 20, 22 (ἐνέργεια, opp. εἰλικρινής) 287,24 (ποιότης) 451,32 562,21 (ὄλη) 693,25 παθητικῶς ἐνεργεῖν 289,17 *passive* (grammaticae) 697,17

πάθος expl. 757,28 808,24 (dist. ἕξις) 562, 19 (i. e. ἐνέργεια) Damascius 625,6 cf. v. 11 πάθη ποσότητος ἀπειρον καὶ πεπερασμένον Eudemus 74,28

παῖς. παίδων παιζόντων 1163,24

παλαιός ἀποφάνεται (Plato?) Iambl. 794, 16 (σφρήγισμα) Emped. 1184,9

πάλαισμα (τὸ πρῶτον) 1133,4 1172,3

παλάμη Emped. 331,9

παλιγγενεσία 379,22 886,12

παλλογεῖν 1159,4 1251,4

πάλιν καὶ πάλιν 1280,21 πάλιν δὲ αὐ 1258, 23

παλίντροπος Parm. 117,13

πάμπαν Parm. 78,20 145,11

παμφανόων. αἰθέρι παμφανώνοντι Emped. 32,7

παναπευθής Parm. 116,31 cf. n.

πανδεχής. πανδεχές Platonis 26,12 cf. 223,4 245,21

πανσέληνος (ἡ πανσέληνος, opp. ἡ νέα) 875, 23

πάνσοφος Plato 100,15

πανσπερμία 459,26

πανταχῶθεν ἢ ἐννοια ἐγγίνεται 713,17

πανταχοῦ καὶ οὐδαμοῦ (τὸ κινεῖν) 1355,2

παντέλειος (νοῦς) Theophrast. 965,4

παντελής. παντελῶς (ἀγνωσίαν) 1146, 10 Theophrastus 923,13

πάντη Parmen. 146,17

- πάντοθεν Parmen. 89,22 126,21 137,16
 146,16.22
 πάντοσε τώντων Parmen. 180,5
 παντότης 199,1 (ήνωμένη) 785,8
 πάντως γε 1265,36
 πάνυ σμικρότερος 679,7 πάνυ τι 25,11
 616,19
 πάππος (όμωνυμίας exemplum cf. Plato rep.
 I p. 130 B) 510,3
 παρά τοῦ Πλάτωνος δέδεικται 126,7 παρά
 τι i. q. διά τι 106,2 599,9 παρά πόδας
staiim 544,16 1328,38 παρά μικρόν ex-
 plicatur 343,28 344,10 sqq.
 παραβάλλειν *comparare* 5,4 717,23
 παραβολή *comparatio* 482,36 1114,27 1172,
 31
 παράγγελλμα 19,35
 παράγειν *proferre, inducere, edere* ὡς ἐν
 τραγηδίᾳ παραγόμενα πρόσωπα 1015,10
 (κόσμον) 31,27 (οὐρανόν) 1147,17 (οὐ-
 σαν) 95,17 639,28 pass. 147,7 τὰ ὑπ'
 αὐτοῦ (δημιουργοῦ) παραγόμενα 1330,39
 παραγίνεσθαι ἐν τῇ ἀκροάσει 151,10
 παραγράφειν *describere* 144,27 243,17
 461,16 580,25 779,37 citandi causa
 1132,19 (αὐταῖς λέξεσιν) 1142,29 (ὡς
 ἑτέραν) *lectionem ut falsam in marginem
 relegare* 1288,5 v. παραγραφή
 παραγραφή *interpolatio marginalis* ὡς ἀπὸ
 παραγραφῆς εἰσνεχθεῖσα 691,3 cf. 450,32
 παραγυμνοῦν (ἐννοίας) 465,36 (σκοπόν)
 1135,34
 παραγωγή 578,34 *falsa ratiocinatio* 463,6
 769,24
 παράδειγμα Platonis 26,6.15 31,25 101,
 12 Aristotelice explicatur 314,15
 παραδειγματικός (αἴτιον Platonis) 3,19
 7,7.14 224,23 245,10 406,13 (cf. 43,7)
 298,17 (χρόνος) 633,23 παραδειγματικῶς
 (opp. εἰκονικῶς) 160,23 1123,28
 παραδεικνύναι 34,11 492,20 596,5 1057,
 23 1121,3
 παραδέχεσθαι. τὴν μαρτυρίαν ὡς ἀξιό-
 πιστον εἶναι παραδεξόμεθα I. Phil. 1164,
 28
 παραδιαζευκτικός gramm. (τὸ "ή") 478,1
 παραδοξολογεῖν 50,27 1006,16
 παραδοξολογία 50,24 1299,32
 παράδοξος. παραδοξότερος 588,13
 παράδοσις παλαιά 357,1
 παράδρομή (τῶν ἐξηγητῶν) 861,27
 παράθεσις (opp. κρᾶσις) 164,2
 παραίρεσις (?) 538,13 v. πάρεσις
 παραιτεῖν. παραιτεῖσθαι τινά *respuere, non
 audire* 41,1 483,1 774,28 (τὸν τρόπον)
 121,18 (τὸν ἀκροατὴν) 706,32 (λέγειν)
 289,9 παραιτητέον 602,6 — *rogare* Io.
 Philop. 1159,3
 παρακεῖσθαι. παρακείμενος *perfectum* 626,
 29 v. παρατιθέναι
 παρακινδυνευτικός 615,19
 παρακυματικός 1335,7
 παρακμή (coni. ἀκμή) 755,3
 παράκοή 148,13 821,28
 παρακολουθεῖν. τὰ ταῖς ἀρχαῖς παρακο-
 λουθούντα 3,15.32 (τοῖς εἰρημένοις) 186,
 15 (ταῖς δεξέσιν) 676,17 (τῇ κινήσει)
 707,28 τοῖς ὑπὸ τοῦ Ἀριστοτέλους εἰρη-
 μένοις sim. 1327,23 1146,26
 παρακολούθημα (opp. προηγούμενον ἀγα-
 θόν) 4,27 (προηγούμενης κινήσεως) 338,
 15
 παρακολούθησις (διανοητική) 707,18
 παρακοῦειν 700,20
 παράκουσμα 1117,18
 παρακρούειν 54,19
 παραλαμβάνειν μεταξύ 559,6 (ὡς ἕνα τὸν
 οὐρανόν) 595,1 pass. (ὡς ἐναργές) 301,
 18 *accersi ad demonstrationem* 5,31
 15,16 saepe (ἐν τῷ ὀριστικῷ λόγῳ) 76,
 12 sqq. 124,12 314,32 (cf. Add. t. IX
 ad p. 17,10. 13 et not. ad p. 295,35)
 παραλιμπάνειν 8,2 44,31 1201,13
 παραλλαγή 499,8 1087,15
 παράλλαξις 231,26 250,20 255,13 623,11
 774,8 1088,14
 παραλλάττειν τῆς ἀληθείας 88,23 τὸ τῆς
 γραμμῆς παρηλλαγμένον 168,24 παρηλα-
 γμένως 866,10
 παράλληλος. ἐκ παραλλήλου 12,14 367,
 21
 παραλογίζεσθαι 54,18 Philoponus 1131,6
 1132,4
 παραλογισμός 50,29 463,3 502,18 537,2
 601,3 1018,13 1085,4
 παράλογος expl. 342,19 777,9
 παράλυσις 230,19
 παραμυθεῖσθαι *cum excusatione proferre*
 38,2 (cf. 37,30) *docere, explicare* 9,32
 70,5 102,24 270,28 (τὴν ἀπορίαν τῷ
 διορισμῷ) 444,16 (τὴν δοκούσαν ἐν τοῖς
 εἰρημένοις εἶναι μάχην) 729,35 τοῦτο

παρὰ τὸ εἶναι παραποδομένον ἡμῶν εἰς τὴν φωνήσιν 1306,26
 παρὰ μυσθία *causatio* 37,30 1341,2 *conplacatio* 361,19
 παρανήτη 1085,28 1268,27
 παρανοοεῖν τὰ λεγόμενα 1360,9
 παραξέειν *presse sequi, imitari* 924,18 1263,25
 παραπέμπειν *med. praetermittere* 578,28
 παραπλήρωμα *geom.* 457,3
 παράπτειν *med.* 147,1 785,13
 παραρρίπτειν ἐν τοῖς παραδείγμασιν 1250,6
 παρασπείρειν 648,26 *παρεσπαρμένα κενά* 651,7 691,31 *sqq. saepe* (cf. *Berliner Sitzungsber.* 1893 p. 109)
 παραστάτης τριτοστάτου πρότερον 1268,26
 παραсуναπτικός (σύνδεσμος, sc. ὁ ἐπειδὴ) 9,29 742,23 cf. 804,24
 παράτασις 634,27 (τοῦ εἶναι) 774,18 (χρόνου) 492,15 *saepe* (τῆς ὑπάρξεως) 735,33 (χρονική) 716,8 1146,18 (ἀίδιος) 461,25
 παρατακτικός (χρόνος) 1168,32
 παρατείνειν. παρατέταται τὰ μόρια *Damascius* 625,19
 παρατελεύτος 62,1
 παρατιθέναι. παραζέιμενος (sc. χρόνος) *perfectum* 626,29 1168,32
 παρατρέχειν *praetermittere* 22,19 533,32 882,31 1099,27
 παρατρέβειν *pass.* 1151,25 1232,21
 παράτριψις 1151,11
 παρατροπή 250,20
 παραυξάνειν 456,22. 36
 παραύξειν 641,14
 παραφαίνειν τι 143,18 655,32
 παραφέρειν 647,24
 παραφράζειν 42,12 918,14 1036,11 1206,27
 παράφρασις 70,32 691,2 (Θεμιστοῦ) 1130,4 1132,26
 παράφρων 1334,19
 παραφύειν. τῇ οὐσίᾳ παραφύμενον 825,9
 παραχρῶννύναι 77,22
 παράχρωσις 280,16 774,10 1064,3 (cf. *Simpl. ad Epict.* p. 21,41 ed. *Dübner*)
 παρεᾶν i. q. παρίεσθαι 594,30 972,26
 παρεγχεῖσθαι 44,22
 παρεῖναι. παρής (*doric*) *Archytas*
 παρεισάγειν 181,24 *παρεισδένειν med.* 334,30
 παρεκβαίνειν 29,3 (*Arist.*) *explicit* 546,20

παρέκβασις 90,21 546,15
 παρεκκλίνειν (l. *παρεγκλίνοντες*) 96,34
 παρεκτείνειν 729,27
 παρεκτροπή 232,35
 παρελαύνειν (γνώμη) *Parmen.* 39,9 (χρόνος) πλατέος παρελήλαται (παρ' ἐλήλαται?) ὄρκου *Emped.* 1184,16
 παρεμβάλλειν 715,10 801,13 889,27 1025,15 1093,14
 παρεμβολή 352,9
 παρεμπίπτειν τι μεταξύ τῶν νῦν 788,14 εἰς ζήτησιν 6,6
 παρεμπλοκή 691,20
 παρεμποδίζειν 620,12
 παρέμφρασις 445,2
 παρενδεικνύναι *med.* 864,26
 πάρεξ τοῦ ἐόντος *Parmen.* 86,32
 παρεξέρχεσθαι. παρεξῆλθε 122,32
 πάρεργον. κατὰ τὸ π. 540,6
 πάρεργος. παρέργως 469,18 1276,35
 πάρεσις i. q. παράλυσις 230,23 cf. n. 623,7 (τῆς εἰδητικῆς ἀμερείας) *ex emend.* 538,13
 παρέχειν. παρέσχεν ὑπονοεῖν 73,26 *med.* (χρεῖαν) 249,18 παρίεσθαι εἰπεῖν 484,21 cf. 533,7 παρεθέντα καὶ τὸ αὐτοκρατές ἀπολέσαντα *Damascius* 625,25 v. πάρεσις
 παρισσῶν *pass.* 614,34 620,8 734,4 741,20
 παριστάναί *docere* τὴν αἰτίαν 102,4 258,25 803,4 1152,19 *παραστήναί τῷ λόγῳ* (fort. *παραστήσαι*) 647,14 *παραστάς τοῖς εἰσάγουσι λόγοις* 684,12
 πάροδος (τροφῆς) 661,23 εἰς τὰ ὄντα 692,11 *Iamblichus* 639,26 cf. 392,29
 παροιμία 502,12 παρὰ θύρας ὑπαντᾶν 648,34
 παροινεῖν. οἷς εἰς τὸν νοῦν πεπαρήνηκεν 1162,12
 παρονομάζειν 124,6
 παρόραμα 659,4
 παρούσα (οἰρη. ἀπουσία) 245,26 *sqq.* (κινήσεως τὸ κινεῖσθαι) 976,12
 παρυπόστασις 250,21 1262,8
 παρυφιστάναι ἢ τύχη προαίρεσι παρυφίσταται 346,21 cf. 335,8 353,35
 παρυφίστανται ταῖς γενέσεσιν αἱ ψῆφοι 755,12
 χρόνος ἐμφαίνεται παρυφιστάμενος l. *Philop.* 1158,28 *παρυφιστηκυῖαι* (στερήσεις) 429,21

- παρωδεῖν 521,25
 παρωνυμιάζειν. παρωνυμιάζεσθαι (i. e. παρωνύμως λέγεσθαι 1062,27) 1063,29
 παρωνύμος 350,17 ὁ γὰρ ἀνδριάς οὐκέτι λέγεται χαλκός, ἀλλὰ παρωνύμως χαλκοῦς 1062,27
 πᾶς. πᾶσα κίνησις πάση συμβλητή 1113,20
 παντός ἀμαρτάνειν Plato 75,4 πᾶν (dist. οὐρανός, κόσμος) 593,32 sqq. (dist. ἔλον) 501,31 τὸ πᾶν Emped. 33,25 Democritus 327,24 πατήρ oraculum Chald. 616,35 (τῶν ἔλων) Platonice 1337,29 1327,4 (τῶν λόγων) 270,30
 πατριός (φύσις) 313,10 (αἴτια) 847,26 (βυθός) Proclus 614,6
 παῦλα 515,29 1201,34
 παχυλός. παχυλώς λεγόμενα 869,18
 παχυμερής 436,11
 παχύς (γνώσις) 18,1
 παχύτης *hebetudo* 1147,1
 πέδη (?) Parmen. 78,23 145,14
 πέδησις (?) Parmen. 78,23 145,14
 πειθώ Parmen. 116,29
 πείρα 1075,1
 πείραρ Parmen. 30,8 39,27 40,4 79,32 145,27 146,15. 22 Emped. 158,14 Orpheus 528,19
 πείσις 199,15 (dist. πάθος) 808,25 (opp. ὄρασις) 1176,13
 πελάζειν (ἀλλήλοις) 927,10 1058,16 1297,7 ἔν γὰρ ἔόντι πελάζει Parmen. 86,22 87,23 145,26
 πέλειν Parmen. 78,3 117,12 145,19. 20
 πέλεναί Parmen. 78,20 89,24 145,11 146,18
 πελεκᾶν 372,19
 πέλεκυς Anaxag. 175,13 176,29
 πελεμίζειν. πελεμίζετο γυῖα Emped. 1184,4
 πελώριος Orpheus 528,14
 πέμπτος (οὐσία) Platonis et Aristotelis 1165,21
 πεντετάλαντος (βάρος) 1104,10
 πέπανσις 364,6
 πεποίθησις 188,5
 πεπτικός 24,7 1266,2
 περαίνειν πρὸς τι 23,6 110,5.8 479,11 in syllogismis 12,9 329,26 πεπερασμένον et opp. 4,1 saepe
 περατοῦν pass. 425,21
 πέρας 30,5 562,25 saepe
 περατοειδής 528,17
 περατοῦν (opp. περατούμενον) 47,29 503,1 (coni. ὄριζον) 204,18 pass. εἰς τι 536,35 τὸ πέρας ἐν τῷ περατομένῳ 562,26 περατοῦσθαι (opp. ἀνακάμπτειν) 1314,30
 περατωτικός 456,16
 περί. ἀδιδιότητός τε περί και γενέσεως 1156,32 περί τοῖς σώμασιν 636,39 περί ῥηγυῖν Emped. 1124,16
 περιάγειν 188,16
 περιαγής 895,16
 περιάπτειν τι 26,13 (τὸ σοφώτατον τῷ χρόνῳ) 741,2 (σῶμα τῆ ψυχῆ) Alexander 964,19
 περιβάλλειν ἀτοπία 76,32
 περιβολή 1065,27
 περίβολος (aedificii) 1066,7 (dist. πόλις) 869,9
 περιγίνεσθαι 4,32 περιγεγονότως δείκνυσι 1023,16
 περιγράφειν ἡμικύκλιον 56,2sq. *definire* 6,30 136,27 799,1
 περιγραφή *discripio* 100,17 (μεγέθους ὕρος) 464,8 (οἰκεία) 561,8 (ἀξιόλογος) 684,20
 περιδινεῖν pass. 659,11 1024,4 113,13
 περιεκτικός 37,19 515,2 535,23 571,14 594,3 τὰ ἐν τινι περιέχεται περιεκτικῷ 738,27 (syn. ὀλικώτερος opp. περιεχόμενος) 190,3 (opp. ὑποδεκτικός) 643,3. 25 περιεκτικώτερος 541,3 627,26. 30 629,11 τῷ ὀλικωτέρῳ καὶ περιεκτικωτέρῳ τοῦ εἶναι 1336,29
 περιεργος 1159,26
 περιέχειν. τὸ περιέχον *aer* 1190,25 sqq. τὸ περιέχον Anaxag. 155,31 157,8 pass. ἐν τινι 593,11 sq. (opp. περιέχοντα περιεχόμενα) 196,24sq.
 περίθεσις (γωνιών) geom. 457,17 sqq.
 περικαλύπτειν 608,21 610,17
 περικάλυψις 607,33 608,5 610,4
 περικάρδιος (αἷμα) 392,24
 περικάρπιον 168,21
 περικρούειν πανταχόθεν τὰς ἐννοίας 670,31 cf. οὗτοι περικρουσθέντες σαθρὸν ἐφάνησαν παντοίως φθειγγόμενοι (velut vasa) 1172,1
 περιλαμβάνειν (κύκλος) geometr. 58,11 65,10 (ἐνι ὀνόματι) 752,34 ὀρισμῷ 295,35 n. διὰ τοῦ ὀρισμοῦ (Philop.) 1130,8 falso correctum 17,10.13 v. παραλαμβάνειν ὁδῆ μετ' αἰσθήσεως περιληπτόν Plato 26,25

περιληψίς 18,8 28,30 503,2 (γνωστική)
1277,33
περινοεῖν. περινοσημένη μάλλον ἐξηγήσεις
46,17
περίνοια 1205,28
πέριξ φέρεσθαι 585,7 τὸ πέριξ 605,8 626,27
περίοδος 34,6 ὠραί τε καὶ περίοδοι Eudemus 732,28
περιορίζειν 636,30
περιορισμός 504,11
περιουσία. ἐκ π. δεικνύειν 129,6 480,25
939,22 978,23 εἰς π. ἀποδείξεως 689,26
περιοχή expl. 610,3—19,17 434,8 503,28
604,17 (οἶον περικάλυψις) 607,33 (opp.
ὑπόδοχή) 641,26 sqq.
περιπαλαεῖν (corruptum) 1319,1
περιπαλάσσειν (i. q. περιπλέκειν) Democr.
1319,1 not.
περιπέλειν. περιπλομένιο κύκλιο Emped.
33,19 158,28 160,16 1185,19
(χρόνιο) Emped. 1184,7
περιπίπτειν πολλοῖς ἀτόμοις 53,11 (ἀντι-
φάσει) 91,1, 20
περιπλαναῖν. ἐν τοῖς κατὰ μέρος περιπλα-
νώμεθα 1098,10
περιπλέκειν pass. (de atomis) 679,18
περιπλοκή ἀτόμων Democritea 1186,29
περιποιεῖν. περιποιεῖσθαι ἀγνωσίαν 165,20
περιποίησης τῶν ἀναγκαίων 6,34
περιποιητικός 600,33
περιπολεῖν Plato 1263,26 cf. 1337,35
περιπτύειν 1140,11
περίπτωσης θησαυροῦ 261,16
περιρρεῖν pass. 604,4
περισκελής 697,18
περίστασις *calamitas* 553,10
περιστρέφειν 769,1
περιστροφῆ 500,19
περιτιθέσθαι γνώμονας geom. 457,2 sqq.
περιτρέπειν εἰς τούναντιον 512,10 680,28
1130,26 (τὴν ἀπορίαν) 661,14 (τὸν λό-
γον) 1152,29
περιτροπῆ τοῦ λόγου 1205,5
περιττεύειν 1341,39 (dist. ἀπαρτίζειν ἢ
μὴ ἀπαρτίζειν) 1343,24
περιττολογεῖν 770,14
περιττός (numerus) 58,8 (σύνδεσμος) 735,7
περιττόν Pythag. 181,25
περιτυγχάνειν 359,18
περιφέρεια 65,24 (ἢ ἔξω) 1354,12
περιφέρειν 1022,20

περιφερὸς γραμμῶν 770,29
περιφορά 701,17 (παντός) 705,4 (dist.
φορά) 593,20
περιχεῖν 651,28
περιχωρεῖν Anaxag. 35,15 156,22
περιχώρησις Anaxag. 156,22. 27. 28 174,
22 176,21 177,3 179,1 181,3 301,1
πέρυσιν 410,35 979,18 πέρυσια 776,18
(opp. τῆτες) 1268,1
περυσινός 411,12
πέτρα. διὰ πέτρας πλεῖν (ἀδύνατον) Ale-
xander 1039,19
πέψις 1258,23
πῆ (opp. ἀπλῶς) 864,3 πῆ μὲν ὄν πῆ δὲ
μὴ ὄν 78,27 236,18 237,1 242,30 διὰ-
φορος ἢ γραφῆ πῆ μὲν . . . πῆ δὲ 1345,9
πῆ σαθρὸν φθέγγονται παραστήσω 1152,
19
πηγαῖος (ψυχῆ) oraculum apud Proclum
613,2 sqq.
πηγνύουσι. τὰ κέντρα πεπηγέναι 614,2
πήδημα 797,5
πηλίκον expl. Alexander 168,7
πηξίς τοῦ γάλακτος 1199,14
πηχυαῖος 1028,7 (κώνωψ) 1332,9
πιέζειν. τοῖς κλεινοῖς τῶν φιλοσόφων πεπι-
εσμένον (*cum vi dictum*) 1159,28
πίλησις 659,33
πιμπλάναι. πλῆντο Parm. 39,14
πίστις plur. *testimonia* 461,15 ἀληθεί-
ς Parm. 40,1 πίστις ἰσχύς Parm. 78,20
πιστός λόγος Parm. 38,30 146,23
πιστοῦν med. 707,30 16,32
πίστωσις Alexander 74,5
πιφάσκειν Emped. 158,14
πλάγιος (τόπος σώματος) 1201,17 (φέρεται)
1049,27
πλάθῃ Emped. 331,9
πλάζειν. ἐπλάγγθησαν Parm. 40,1 80,2
146,1 πλάζεται Emped. 1124,16 πλαγ-
κτὸν νόον Parm. 117,10
πλανᾶν 445,31 αἱ πλανώμεναι (sc. σφαί-
ραι) 609,19 saepe εἰ μὴ πλανῶμαι *ni*
fallor 1213,14 ἐν ᾗ πεπλανημένοι εἰσὶν
Parmen. 30,24 39,2 180,2
πλάνῃ error 372,11
πλάσμα 147,1 Arist. expl. 1183,6
πλασματικός *ficticius* Eudemus 48,24
πλασματώδης 683,36 687,12 1183,9
1187,4 Arist. expl. 1231,21
πλάστης 445,28

- πλατικός (coni. κοινός) 637,24. 31
 πλάτος καὶ μήκος καὶ βάθος 530, 6 sqq.
 (τῆς τῶν διαφορῶν ἀπογεννήσεως) 194,23
 ἐν πλάτει (opp. πρῶτος, ἴδιος) 629,9. 11
 Syriani. 628,21. 30 (opp. οἰκείος 631,3
 opp. κυρίως) 747,34
 πλαττεῖν med. Parmen. 117,9
 πλατύνειν. ἐν τοῖς πεπλατυσμένοις 49,5
 πλατὺς τὸ σῶμα 772,29 πλατέεσι ὄρκοις
 Emped. 1184,10 πλατέος παρελήλαται
 ὄρκου idem 1184,16 πλατύτερον ἀπορεῖ
 762,11
 πλεονάζειν 204,33 (opp. ἐλαττοῦν) 1106,16
 πλεόνασμα 94,26
 πλεονέκτημα 502,20
 πλέων Melissus 40,14 sqq. 80,9 sqq. 103,
 30 112,12 sqq.
 πληγή. ἐνόηλον πληγῆν ἐν τῷ ἐδάφει Stra-
 ton 916,22 (ἀπὸ τῆς αἰσθήσεως) 102,14
 Democriti 42,11
 πληθειοειδής 528,24
 πληθύνειν. πληθυομένων τῶν ἐνεργειῶν 887,
 25
 πληθύνειν pass. ἐπ' ἄπειρον 81,21 (τὰ
 άτομα) 255,29 οὐ πληθύνεται κατὰ τὸ
 εἶδος (Socrates) 94,24 πεπληθυσμένη
 διάκρισις 88,26 (ὑπόστασις) 102,2. 3
 (αἰτία) 528,14
 πληθυσμός 88,22
 πληκτικός 350,29
 πλημμέλεια 1122,7
 πλημμελής κίνησις Plato 703,4sqq. 1121,
 30 cf. 1122,2 τὸ πλημμελές καὶ ἄτακ-
 τον 422,6
 πλὴν ὅτι 34,12 εἰ c. coni 625,23 πλὴν
 εἰ μὴ Alexander 548,23
 πλήρης. τὸ πλήρες ἀποδιδόναι *consummare*
 868,4 (atomi) 28,13. 28
 πλήρωμα 638,1
 πληρωτικός 620,9
 πλησιάζειν 597,22
 πλησιασμός 187,11
 πλησιασπής 25,20
 πλήττειν. τὰ πληττόμενα χαλκία 1349,5
 πλοῖον 1024,23
 πλοκή 878,24
 πλοῦτος τῶν εἰδῶν 503,30
 πλωτήρ 802,20 1292,29
 ποδαπός. ποδαπὸν τὸ ἐν 93,5
 ποδάρκης ἴδιον ὄνομα (Ἀχιλλεύς) παρὰ τῷ
 Ὀμήρῳ 1014,7
 ποδιάτος 939,20
 ποδώκης. οὕτως ποδώκεστατος (Ἀχιλλεύς)
 1014,7
 ποθεῖν. ποθεῖται ἀλλήλοισι Emped. 33,13
 159,20
 πόθεν. ἀλλὰ πόθεν (scil. ἀποδεδαικται), ὅτι
 αἰεὶ ἦν γένεσις Philoponus 1142,18 πό-
 θεν γάρ, rhetorice idem 1333,28 πόθεν
 ποῖ [rectius ποθέν ποι] κινεῖσθαι 620,17
 694,25 678,2 967,18 968,1 1026,31
 1302,39
 ποιεῖν τι (ut ἰδρᾶν τι) 11,7 τὸ ποιοῦν εἰς
 ὑπομένον τι ποιεῖ 199,19 πῶρ ἐποίησαν
 τὴν ἀρχὴν 24,2 τὸ ποιοῦν Platonis 26,
 5. 14
 ποιήσις expl. 269,8 (τέκνου) 315,27
 ποιητής (τῶν φύσει συνεστῶτων) 196,6
 ποιητικός (αἴτιον) 3,17 7,7. 14 34,14. 16
 ποικίλλειν Emped. 160,1
 ποιότης τοῦ σχήματος ὡς γωνία 82,7
 (παθητικῆ) 562,21
 ποιοῦν καὶ οὐσιοῦν 91,11 τὸ πεποιωμένον
 320,29
 πόξα Archytas 785,16
 πολεῖν τὰ ἄστρα Geminus 292,17
 πολιτεύειν med. (de anima) 966,2. 3. 4
 πολλαπλασιάζειν 949,22
 πολλαπλάσιος. πολλαπλασίως ταχύ Ana-
 xag. 35,18
 πολλοστημόριος 1103,5
 πολλαχῶς λεγόμενα 316,28 saepe
 πολλοστημόριος. τὸ πολλοστημόριον τῆς
 δυνάμεως 1115,13
 πόλος. τῶν περὶ τοὺς πόλους (κύκλων)
 1026,8 ὁ περὶ τοὺς πόλους τόπος Eu-
 demus 1355,35 ἐν τῷ μεγίστῳ κύκλῳ
 τῷ διὰ τῶν πόλων Eudemus 1354,
 10 cf. sqq.
 πολυειδής 438,3 601,13 640,16 πολυει-
 δῶς 183,17 385,10 921,15 939,27 1288,
 17
 πολυθρόβητος 1140,13 1143,5. 20
 πολύκλαυτος Emped. 381,31
 πολυκοιρανίη Homerus 87,10 148,20 182,
 31 250,26 256,22 1254,13
 πολυπραγμονεῖν 6,26 645,19 (τὸ ὑλικὸν
 αἴτιον) 366,8 *negotia facessere* 1093,11
 πόλος. πολλὴ τάξις 680,25 ἀπὸ τοῦ πολλοῦ
 τοῦ περιέχοντος Anaxag. 155,31 ὁ πόλος
 (opp. ὁ φιλόσοφος) 18,10 πολλῶ δὲ
 μᾶλλον praecedente οὕτε Melissus 103,

18 τὸ διὰ πλείονων λεγόμενον διαιρετικόν 571,19 ἐπὶ πλεόν τὸ ἀδίον τῆς ἀρχῆς (notio amplior) 1186,25
 πολυστάδιος Eudemus 974,5
 πολυστιχος (σύγγραμμα) 1130,5 (βιβλίον) 1118,2
 πολυτίμητος 317,17
 πολυτόκος 1340,28
 πολύτροπος Diog. Ap. 153,1. 9. 10
 πολύχουος 322,10 Eudemus 98,6 πολυχρόστερον 876,2
 πολυχρόνιος 332,13 πολυχρονιώτατος Damasc. 776,23
 πολυχρονιότης 10,16
 πολύχρους Emped. 160,3
 πολυχώρητος. comp. 291,18 superl. 379,11
 πολυωνυμία 82,22
 πολυώνυμος 82,21 123,15
 πομπή 876,21
 πομφολυγίζειν 460,22
 πόντος ἀνομοιότητος Platoni restitutum 1122,10 v. γένεσις
 πορεία (ἡλίου) Eudemus 732,30
 πορθμείον 685,3
 πορίζειν ἀπόδειξιν 668,12 1351,35
 πόρισμα 555,26 564,18 οἷον π. ἐκ τῶν εἰρημένων συναίει 741,16 cf. 880,1 1002,3 1003,27 1096,15 Euclidis 64,28
 ποροποιεῖν 662,13
 πόρος (σωμάτων) 662,11 692,10
 πόρρω. πορρώτερον καὶ ἐγγύτερον expl. 323,24 πορρώτερα τῆ φύσει 19,3 τὰ ἔτι πορρωτέρω quae magis a rebus recedunt in elementa 178,1 (τῆς οὐσίας) 201,31
 πόρρωθεν ἐνίστασθαι 364,20 (opp. προσεχῶς) 535,25
 πορσύνειν Emped. 160,5
 ποσαχῶς λέγεται Eudemus 97,30
 πόσος. πόσον ἀκολουθότερον 608,16
 ποσός. ἐν ποσοῖς ἐστὶ 611,38
 ποσοῦν 538,5
 ποταμός (τῆς γενέσεως) Damasc. 799,1 cf. 360,31 1122,11 Heracliti 77,32 1313,11
 ποτέ expl. 109,25 750,10 ποτέ μὲν (non sequitur ποτέ δέ) 15,31
 πότερος. μὴ φανερόν εἶναι πότερον ἐν αὐτῷ τὸ κινεῖν καὶ πότερον τὸ κινούμενον 1038,7

ποῦ. τὸ τοῦ καὶ τὸ ἐν τόπῳ καὶ τὸ ἐν τινι σημαίνει 563,13 (ἀντὶ τοῦ καθέκαστον) 490,15 ποῦ χωρεῖν 612,13
 ποῦς ἐπὶ τῶν ζῴων καὶ τοῦ ὄρουσ 553,15 τὸ κατὰ πόδας 676,8 παρὰ πόδας *statim* 561,24 παρὰ πόδας οὕτως 1328,38
 πρᾶγμα. πραγμάτων ἀλήθεια 468,13 ὁ νοῦς τὰ πραγματά ἐστὶ 1162,3 (expl. γένη τοῦ ὄντος) 404,37 ἀπὸ τῶν πραγμάτων δεικνύς (opp. ἀπὸ τῆς κοινῆς μαρτυρίας) 334,2
 πραγματεία. τὴν πλείστην πραγματείαν περὶ τῆς πρώτης φιλοσοφίας ποιησάμενος 26,9 totum Physicorum opus 595,25 1036,10. 12 v. Loci Aristotelici
 πραγματειώδης 524,17 (ἀπορία) 1299,4 cf. 1347,38 οἱ πραγματειωδέστεροι λόγοι 1012,29 cf. 658,26 πραγματειωδέσταται ἀποδείξεις 671,18 (περὶ κινήσεως) 1012,30 (περὶ τι) 380,4 *discere* 1178,3
 πραγματικός. πραγματικῶς 1289,35 (cf. 1290,20)
 πρακτικός. τὸ πρακτικὸν φιλοσοφίας 1,12 ἐν τοῖς πρακτικοῖς (?) 345,29
 πράξις. πράξις ἀρχαί 11,15
 πράττειν. πρακτά 345,22 (? 29)
 πρесеβεῦειν *docere* 643,37
 πρηνής 411,30 (opp. ὑπτως) 859,8
 πρὶν expl. 1163,25 πρὶν adv. Emped. 32,24 ἀδύνατον . . . διελεθῆν, πρὶν . . . διελεθῆναι 1028,15
 πρίων defn. 393,3
 πρό. τὸν πρό τοῦ χρόνον 1153,26 saepe
 προάγειν *afferre* pro testimonio 545,31 ἀσαφῶς προῆκται (ἡ γραφή) 1093,13 προάγειν οὐδὲν *nihil proficere* Eudemus 98,6 εἰς τοῦτο προαχθέντες 23,24
 προαγωγός 38,13
 προαιρεῖν. προαιρετόν 347,30 sqq.
 προαίρεσις 336,17. 19 (Τιμαίου) Iambli. 639,32
 προαιρετικός 345,27
 προαισθάνεσθαι 753,8
 προαναζηγραφεῖν 390,14
 προανατερεῖν 80,4 1172,27
 προαναστέλλειν 37,6 148,13
 προαποδεικνύειν 1340,20
 προαναφθέγγεσθαι 1031,29
 προαναφωνεῖν 278,20
 προαφαιρεῖν pass. 1341,31
 προαξιόυν 585,4 696,28
 προσαγορεύειν *prae desistere* 692,13

- προαποδεικνύουσι 40, 11 562, 8 811, 12
 994, 20 1168, 37
 προαπορειν 523, 12
 προβάλλειν (Ἀναξαγόραν) 162, 3 τὴν ἀμι-
 λαν προβαλλόμενος (? προβαλόμενος) 1133,
 23 (τὴν συνδρομήν) 102, 15 (ἐνστάσιν)
 718, 14
 πρόβλημα 46, 12 49, 10 979, 19 saepe
 προβλητικὸς. δύναιμι τῆς ἐνεργείας προ-
 βλητικῆν 1138, 32
 προβολή 633, 9 (τῶν λόγων) neopl. 786, 18.
 22
 προγὰστωρ 772, 28
 προγίγνεσθαι 23, 30
 προγράφειν (math.) Eudemus 64, 8
 προγυμνάζειν 1037, 4
 πρόδηλος 5, 28 180, 26 331, 26 836, 7
 προδιατιθέναι 450, 16
 προεκτιθέναι 113, 3 515, 11
 προέμφασις 422, 6
 προεπινοεῖσθαι 11, 26
 προερωτᾶν 74, 4
 προενεργεῖν 357, 7
 προεσυπορειν 523, 12
 προέχειν Zeno Eleata 141, 4 sqq. (i. q.
 προτερεῦειν) 1015, 15
 προέρχεσθαι. προσελθῶν (in libro citato)
 640, 1
 προηγεῖσθαι τῶν φυσικῶν 5, 28 ἀρχή,
 καθὼς προηγείται 11, 6. 9 (χρόνῳ) 226, 10
 ἐστὶ προηγούμενον τὸ ἴστασθαι 922, 15
 (ἀγαθόν, opp. παρακολούθημα) 4, 27 249,
 23 (μέρος) 11, 28 προηγούμενος τινός 646,
 37 εἰρμός τῶν τε προηγησαμένων καὶ
 τῶν ἐπομένων 1175, 37 cf. 1176, 1 προη-
 γουμένως 187, 1
 προήγησις αἰτίων 794, 10
 προηρεμεῖν 1305, 3
 πρόθεσις *propositum* 388, 8 *praepositio*
 (gramm.) 769, 19
 προθυμία (ἀντιληπτική) 1117, 15
 προϊστάναι. οἱ ποιητικὸν αἴτιον προϊστά-
 μενοι τῆς γενέσεως 1318, 30
 προϊστορεῖν 26, 7
 προϊσχεῖν med. (ἀνάγκην) 524, 17 ὅν οὗτος
 προϊσχεταί 1327, 36
 προκαλεῖν med. 287, 15
 προκαταβάλλειν 21, 29
 προκατάρχειν 333, 15
 προκατασκευή 544, 2
 προκειῖσθαι v. προτιθέναι
 προκοπή 1714 ἐπ' ἄπειρον 505, 25
 προκόπτειν 106, 33
 προλαμβάνειν 74, 11 696, 15 ἐν τῇ προ-
 λαβόντι (*praecedenti*) βιβλίῳ 1047, 10 cf.
 1182, 38
 προλάμπειν 18, 7
 πρόληψις καθαρὰ 93, 28 κοινή 529, 15
 προλογίζεσθαι *ante deliberare* 372, 19
 (cf. Simpl. Epictet. p. 26, 51 Dübner)
 ? προσλογ. 629, 4
 προλογισμός 378, 32 379, 1 cf. προλογί-
 ζεσθαι
 προμεταπίπτειν 1300, 24 sqq.
 προοδοποιεῖν 1199, 2
 πρόοδος 14, 23 337, 1 355, 1 821, 26 1337,
 10 (ἐκ τοῦ δυνάμει εἰς τὸ ἐνεργεῖν)
 867, 14 (ἀφ' ἐνός) 1133, 10 (θεῶν) 528, 17
 (ἐπ' ἄπειρον) 469, 1 (εἰς ἄπειρον) 844, 6
 846, 7
 προομολογεῖν 13, 4 64, 26
 προύρασις 391, 32
 προπαραλαμβάνειν 893, 9
 προπαρασκευή 88, 4
 προπετής 412, 31 (φαντασία) 1141, 4
 προποδίζειν 620, 27 786, 20 1250, 24
 προποδισμός 34, 8 871, 9
 προρρεῖν Emped. 159, 18
 πρόρριζος 628, 10
 πρὸς τι εἶναι i. q. πρὸς τι πως ἔχειν 437, 33
 ἑξακισχιλίων καὶ πρὸς ἐνιαυτῶν 1335, 5
 προάγειν intr. *procedere* 1014, 24
 προσάδειν τοῖς εἰρημένους 1350, 1
 προσαναγκάζειν Eudemus 431, 11
 προσαναφαίνειν 844, 18
 προσαποδεικνύουσι 376, 10
 προσαπορειν 92, 31 765, 31
 προσάπτειν Eudemus 97, 25
 προσαρμύζειν 1121, 5
 προσάυησις 600, 9 1311, 12
 προσγίνεσθαι 689, 11
 προσδέεσθαι sic 774, 25
 προσδιαλέγεσθαι 50, 9
 προσδιορισμός 1045, 14
 προσεἰσέρχεσθαι 688, 28 689, 31
 προσεβάλλειν geom. 511, 10
 προσεμβάλλειν 650, 25
 προσενδεικνύουσι med. 845, 9
 προσεξευπορειν 1203, 8
 προσέπειτα 608, 15
 προσεπιλαμβάνειν 591, 21
 προσεσυπορειν 787, 27

προσεχῆς (στοιχεῖα) 7,26 (αἴτιον, opp. ἀναβητικός) 306,31 (ἀρχαί, opp. ἀρχιούται) 198,10 cf. 197,33 (opp. κοιναί 1140, 19 (opp. ἀρχοειδέστερος) 36,16 τὸ προσεχές 8,4 τὰ προσεχῆ (syn. καθ' ἕκαστον, opp. πρῶτα) 12,1 προσεχῶς 3, 2 6,13 (γένος opp. τὸ ἀνωτάτω) 193,2 προσεχέστερος 179,15
 προσηγορία 555,3
 προσήκειν τινί τινας Hermodorus Platoniceus 248,14
 πρόσθεν. ἐν τοῖς πρόσθεν 941,17 πρόσθε 1278,25 (cf. not.) 1290,12
 πρόσθεσις (opp. διαίφρασις) 491,28
 προσθήκη 676,9 1115,4 1265,27 (in codice) 1245,4
 προσίεται aliquid pro vero accipere προσήκωντο 530,10
 προσίεται. δύο μοι πρόσσειν ἀπορεῖν 1224,6
 προσιστάται. τὰ προσιστάμενα τῷ λόγῳ 629,13
 προσιστορεῖν 74,29
 προσκατασκευάζειν 190,27 710,1 1200, 26
 προσκρίνειν pass. de cibo digesto 660,18 1201,18
 πρόσκρισις 661,2 (σώματος, opp. ἀπόκρισις) 1076,25
 προσκτᾶσθαι Plotinus 791, 11
 προσληψίς *assumptio* (log., opp. συνημέρον) 107,17 171,22 490,1 515,33 663,23 698,17 932,21 947,20 1014,3 1027,4 1262,27 1300,3
 προσλογίζεσθαι 465,5 629,34 (et 4?) 772,34 902,17
 προσμαρτύρεσθαι 1131,4
 προσμιγνύναι 689,11
 πρόσσδος (ἡλίου) 760,26
 προσπαραγράφειν 1123,13
 προσπαραλαμβάνειν 296,17
 προσποιεῖν. μὴ προσποιουμένων (*neglegentium*) τὸ ἄσπον εἶναι 654,31 (cf. Syrian. p. 910^b7 Usen.)
 προσστακτικός (λόγος) 91,19
 προστάτης 37,32 42,10 46,26
 προστραγῶδειν. προστραγῶδῆται τούτῳ τῷ λόγῳ τὸ ὅτι κτλ. 1015,8
 προστυχῆς γέγονα τινί 559,18
 προσυλάκτησις 1182,38
 προσυπακούειν 349,31 745,25

προσυφαίνειν. τὸ γινόμενον... ἀπὸ τῶν ἐν οὐρανῷ αἰθῶν προσοφάνθη Platonice 1152,12 Plato ipse citatur 1152,13
 προφανῶς 1363,17
 πρόσφορος 786,21 *προσφόρως ἐξήγγελλται* 436,19 1319,12
 προσφύειν pass. 662,12
 προσφύης 111,17 προσφύως 684,35 προσφύεστερον 244,19 814,19 1289,4
 προσσχηματίζειν 303,7
 προσσχῆσθαι 7,5 19,30
 πρόσω. εἰς τὸ πρόσω τοῦ αἰθέρος 179,6 εἰς τὸ πρόσω (i. q. εἰς τὸ ἄπειρον) Eudemus 563,20
 πρόσωπον. ὡς ἐν τραγῳδίᾳ παραγόμενα πρόσωπα 1015, 10
 πρότασις syllogismi 9,6 103,8 sqq. 114,29 (ἄμεσοι) 12,19 14,15,16 15,6 49,2 (ἀμφίβολοι) 272,30 (μείζων) 745,20
 προτείνειν pass. 91,3 (συλλογισμός) 521, 10 cf. 758,30
 προτέλευτος 68,12
 πρότερος (opp. ὑστέρος, ἀρχαί) 49, 17 (τῇ δόξῃ, opp. τοῖς χρόνοις ὑστέρος) 26,8 οἱ πρότεροι 452,26 τοῦ πρότερον significatones 1267,36 sqq. προτέρως καὶ ὑστέρος expl. 322,26
 προτιθέναι ἀριθμὸν 471,1 499,26 προτιθεσθαι ζητεῖν 45,18,25 (ἀποδείτται) Geminius 292,4 τὸ προκειμένον ἐστὶν αὐτῷ... δειξάι 1006,16
 προτρέχειν τινός 18,18
 προὔπαρχειν 15, 7 29,8 78,25 260,33 354,19 441,1 (opp. μεθυπάρχειν 1256, 10 de proexistentia λόγου Iambl. 784, 6.10 786,28 τοῖς προὔπηγγμένοις 387,24
 προὔπογραφή Platonice 643,12 (διαστάτων) 773,25
 προὔπομιμηήσκειν 822,13
 προὔποστρωννόναι pass. 368,31
 προὔποτιθέναι med. 7,8 633,21 (ζητεῖν) 693,5 προὔποκεῖσθαι 72,22 387,19
 προφαίνειν. κατὰ τὸ προφανόμενον 189, 29
 προφανῆς 8,12 1020,1 1208,30 1252,34 προφανέστερος 15, 28 16, 18 1034, 20 προφανῶς 42,10 80,31 424,22 459,19
 προφορά 91,17 655,28
 προχειρίζειν med. *ad contemplandum* 22,4 45,33 50,1 215,2 645,25 812,1 1200, 31

- (cf. Syrian. 850b2 ed. Us.) ὁ μεθῶν προχειρισται τὴν ἕξιν 1079,21
 πρόχειρος 598,38 ἀπὸ τῶν προχειρῶν δοξῶν 8,12 κατὰ τὸ πρόχειρον 71,29 92,25 προχειρότερος 15,22 16,10 προχειρῶς δεικνύναι 512,36 533,32 προχειρότερον 64,25
 προχώρησις (εἰς ἄπειρον) 548,4 564,13
 πρῶτος χρόνος ὁ ὑπὲρ πάντα τὰ ἔγχρονα ὦν 784,19 (αὐτός) 7,13 in syllogismis ἀλλὰ μὴν τὸ πρῶτον, τὸ ἄρα δεύτερον saepe velut 385,22 τὴν πρῶτην 6,4 (cf. Syrian. 845a1 916a11 Us.; Cass. Dio 54,17,3) πρῶτον expl. 982,8 τὸ πρῶτον τάξιν δηλοῦν τριχῶς 1160,25 τοῦ ληφθέντος πρώτου ἄλλο τι πρῶτον ληφθῆναι 990,15 πρῶτον πλεοναχῶς Eudemus expl. 991,32 πρῶτον πρὸς ἀλήθειαν 97,30 (ἐν ἐκάστῳ) 19,10 πρῶτιστος 11,20 227,24 522,22 (Ἐρωσ) Parmen. 39,18 πρῶτως expl. 267,5 (syn. κυρίως, opp. ἐσαχῶς) 11,35 neglecter cum πρῶτῳ confusum 266,4 (opp. κατ' ἄλλο) 535,28 expl. 554,31 πρῶτως ὑπάρχειν (i. q. ἀρχή) Eudemus 711,2 πρῶτως καὶ μᾶλλον Eudemus 717,13
 πρωτότυπον. αἱ εἰκόνας πρὸς τὰ πρωτότυπα ἔχουσι τινὰ ὁμοιότητα 1096,30
 πρωτοουργός 527,31. 35 102,12 234,22 363,8 Plato 1248,29 Iambli. 794,11
 πταῖσμα (ἐν συλλογισμῷ) 104,24 (γραφικόν) 481,34
 πτέρινος Eudemus 263,30
 πτέρνα. τὸν ἐγκέφαλον ἐν ταῖς πτέρναις ἔχειν proverbium 645,13
 πτεροβάμων Emped. 1124,18
 πτερόν. τοῖς ἑαυτῶν πτεροῖς κατὰ τὴν παρομίαν ἀλίσκονται 661,23
 πτηῖσις 866,8 1095,7 1229,21
 πτοία. τῆς περὶ τὰ ἐκτὸς πτοίας 4,31
 πτύσις 1050,15
 πτώσις 337,1 (ἄνω καὶ κάτω) 566,15
 πυθμήν Orpheus 528,19
 πυκινός (δέμας) Parmen. 31,2 39,7 180,7 (κρυφῷ) Emped. 1183,32
 πυκνοῦν pass. 24,30 25,5 saepe
 πύκνωσις (opp. μάνωσις) 24,2 150,1 saepe expl. 1266,16 1319,23
 πυκτικός 1062,20
 πύματος Parmen. 146,15
 πῦρ. τὰ τέως ἐσκορπισμένα πυρά 1236,27 (αἰθέριον) Parmen. 30,26 39,4 180,4 (ἄκρητον) idem 39,14 καλεῖ καὶ Ἡφαίστον καὶ ἦλιον καὶ φλόγα Emped. 32,3
 πυρακτοῦν 1064,5
 πυρέττειν 348,10 890,27
 πυρήν 660,9
 πύριος 362,31 (in Democriteis) 36,3 (ἐνέργεται) 1064,6
 πυρός plur. 733,20
 πῶς μὲν . . . πῶς δέ 94,14 1022,1 1291,32
 πῶς μὲν . . . ἀπλῶς δέ 883,11 884,14
 ῥαβδίον (magistri) Eudemus 732,31 διὰ ῥάβδου ὠθῶν 1048,13
 ῥαγὰς λῆθου 1196,38
 ῥάθυμος 8,19
 ῥάμφορ 371,28
 ῥανίς 1177,5 1197,37 Choerilus 1196,35
 ῥάψις 878,25
 ῥαψοδεῖν. μάτην ἐρραψώδησε 1136,18 cf. not.
 ρεῖν τὰ αἰσθητά 1313,1 (τὸν ῥέοντα χρόνον) 1163,2 τὸ παρεληλυθός ἔρρει Eudemus 733,5 ῥευστός 503,15
 ῥέπειν. ὅπη ἂν ῥέψῃ 679,11
 ῥηγμῖν. περὶ ῥηγμῖνι βίοιο Emped. 1124,16
 ῥῆμα. πρὸς τὰ ῥήματα βλέπων (syn. ὄνομα, opp. ἔννοια) 1155,20 cf. 32 (opp. ὄνομα) 124,20 (ἐνέργεια ἢ πάθος δηλοῖ) 91,25 αὐτοῖς ἔγραψε τοῖς ῥήμασι 1325,24
 ῥησεῖδιον 31,3 168,2 241,21
 ῥιγαλέος Emped. 33,10 159,17
 ῥιπτεῖν 668,27 sqq. ῥιπέντος 668,30
 * ῥιπτικός 1228,37
 ῥίψις (species ὤσεως) 668,25 1049,24
 ῥοή 77,31. 33 (ἐν ῥοῇ ἦν) 716,12 cf. Damascius 625,7 (τοῦ χρόνου) 1163,3
 ῥοπή 655,2 (plur. φυσικαί) 358,7 (εἰς γένεσιν) 787,16
 ῥυτσκεσθαι 722,30
 ῥύμη 668,27. 31
 ῥύσις 705,8 (χρόνου) Damascius 800,10 (τοῦ νῦν) idem 644,31. 34 (coni. μεταβολή) Porphy. 135,8
 ῥυσμός Democritus 28,18 180,19

σαθρός. σαθρόν φιλέγγονται αἱ ἐνστάσεις
(velut vasa) 1152,19 cf. 1172, 1 (λόγος)
1169,7 (ἀπόδειξις) 571,33 (οἱσφ. ἰσχυρός)
Alexander 676,16 τὸ σαθρόν τῆς ὑπο-
θέσεως 1118,2 1332,32
σαθρότης 102,21
σαλεύειν transit. (scil. τὴν ναῦν) 1197,
15 sqq. (τὸ ἀξίωμα) 607,8 1135,35 (τὸν
λόγον) 1187,5 τι τῶν ἀποδειχθέντων
1146,26 σαλεύεται ὁ κανὼν 444,3 σα-
λευομένης τῆς ὑποθέσεως 824,3
σάλπιγξ. γλῶσσαι σαλπίγγων 681,8
σάρκωσις 377,8
σαφήνεια 60,28 795,2 explicatio commen-
tarii continua 1031,31
σαφηνίζειν 37,4
σελήνη. τὰ ὑπὸ σελήνην 249,31 334,15
360,28 482,5. 15 sqq. 531,5 609,27
1118,18 1361,31 1362,19
σεληνιακός (σφαῖρα) 580,4 643,23 594,14
σεμνός. σεμνότερον εἶπεν 821,30
σεμνύνειν τὸ ἀπειρον 502,16
σήμα. σήματα Parm. 30,25 39,3 78,9
142,35 145,2 180,3
σημαντικός (φωνή) 868,12
σημαίνειν. τὸ σημαίνόμενον *significatio* 10,
27 90,24 97,11 saepe
σημασία 654,9 656,8
σημεῖον. σημεῖα μεγάλα Diog. Ap. 152,
18
σημειοῦν med. *adnotare* 395,32 911,9
saepe Alexander 594,17 σημειωτέον
Alexander 582,20
σημερινός 411,27
σθένος μέγα Ζήνωνος Timo 1011,13
σιδήριον 652,22 1345,15
σιδηρίτις λίθος 652,22
σιλλογράφος Timo 1011,11. 12
σιμός 772,28
σιμότης def. 76,22
σκάπτειν. ὑπὲρ τὰ ἐσαμμένα πηδᾶν 148,
23
σχεδασμός 634,28
σκέμμα 520,10 1166,9
σκέπαρνον 372,19
σκιαγραφία 704,28
σκίασμα 230,5
σχισειδής. σχισειδῶς 232,5
σκληρός (τὸ δόγμα) 784,8 (ὁμοιότης) 725,
23 σκληρότερον δοκεῖ λέγειν 416,23
σκόπιμος. σκοπιμώτατον 882,2

σκοπός. τὸ οὐ ἢ ἔφεσις, ὑπερ σκοπὸν οἱ
νεότεροι καλοῦσιν (syn. τέλος) 303,30
(τῆς διαλεκτικῆς) 47,25 εἰ ἔτυχον ὑπωσ-
σῶν ἐγὼ τοῦ σκοποῦ τῶν εἰρημένων
1041,22 σκοπὸς αὐτῶν καὶ τὸν οὐρανὸν
θεῖσαι . . . διαφέροντα 1327,20
σκορπίζειν 1236,27
σκορπιστικός 1186,2
σκοτεινός 36,7
σκότος Parmen. 25,16 30,21 38,24 179,33
Pyth. 181,26
σκοτοῦν. ὑπὸ ταύτης σκοτουμένου 695,
25 ἔσκοτωμένος ὑπὸ τῆς φιλονεικίας 1135,
28
σκολάκιον 866,2 961,15 (ἀρτιγενές) 1006,
28
σμικρός. ἐπὶ σμικροῖς 331,15 εἰς σμικρό-
τητα 1334,18. 22
σοφίζειν σεσοφισμένον 106,2 dep. 202,27
782,21 1022,13
σόφισμα 97,2
σοφισμός plur. 1020,11
σοφισματώδης 51,24
σοφιστής. σοφισταί 983,26 a Diogene
Apolloniata physici apellati σοφισταί
151,26
σοφιστικός 50,29 σοφιστικῶς 1020,10
1024,16
σπάθης (οἱσφ. κέρκισις) 1050,16
σπάνις 144,28
σπάσμα (?) 652,23 n.
σπέρμα 1150,6 δυνάμει ἀνθρωπος 833,27
σπέρματα χρημάτων Anaxag. 34,24 35,
2 156,3. 7 157,10
σπήλαιον Eudemus 708,12
σπιθαμή 567,16 1197,10
σπουδή. σπουδῆ 522,18
σμύλιον 316,7
σταδιαῖος 672,4 710,28 736,20 (διάστημα)
1104,9 1105,3 (κίνησις) Eudemus 974,4
στάδιον 1014,23 sqq. 1034,15 (ἔσχατον)
712,12
σταθμιστικός (ὄργανον) 1119,3
σταλαγμός 1196,34 ἀπὸ τοῦ καταστάζειν
Alexander 1198,8
στάσιμος Diog. Ap. 153,2
στάσις ἢ κατὰ τὸ εἶδος 250,18 (οἱσφ. κίνη-
σις, dist. ἡρεμία) 264,9 sqq. 428,32 (syn.
ἡρεμία) Strato 711,11 (dist. ἡρεμία)
745,1 ἴστασθαι ὡς ἐπὶ στάσιν ἰόν 1001,
25

- στατικός. στατικά ἀλλήλων εἶναι 1279, 21
 στεγανός 573,17
 στέγειν τὰ εἶδη 755,15
 στέλεχος 641,19
 στενός. στεινότεραι Parmen. 39,14
 στενοχωρεῖν pass. 1351,27
 στενοχωρία 511,13
 στέργειν Emped. 161,3
 στερεῖν. ἐστερῆσθαι i. e. status στερήσεως 242,28
 σπέρεσθαι 1006,27
 σπερέμιος. σπερεμιώτερος 678,12
 σπερέωμα 615,13 Emped. 33,11 κόσμων oraculum 616,35
 σπερεωπός Emped. 159,18
 στέρησις (dist. ὕλη) 7,35 opp. εἶδος) 6,12 (εἶδος πως) 280,11 sqq. (dist. ὑποκειμένον) 209,7 (opp. ξῆς) Eudemus 1185,14
 στερητικός 429,3
 σπερρότης 82,2
 στηριγμός 487,24
 στηρίζειν. πυκινῷ κρυφῷ ἐστήρικται Emped. 1183,32 Arist. 485,27 sqq.
 στιγμή 139,1 Zenonis Eleatae 97,15
 στίζειν *interjungere* 70,5
 στίλβων planeta 1158,19
 στοιχεῖον littera in geometricis demonstr. 1286,28 (τοῦ λόγου, i. e. φωνήεντα, σύμφωνα) 1227,28 στοιχεῖον physiorum def. 24,9 Plato primus nominavit 7,13 (dist. εἶδος, syn. ὕλη) 3,18 (συμπληροῦν καθ' αὐτὸ τὸ στοιχειωτόν) 246,15 στοιχείων τριάς Aristotelis 247,15
 στοιχειοῦν. στοιχειωτόν 246,4. 16 630,1. 11
 στοιχειώδης ἀρχή 6,35, 7,27 26,27 30,20 (ἀντίθεσις) 34,14 στοιχειωδῶς 317,6
 στόλος Emped. 158,25
 στόμα. ἀνά στόμα πᾶσιν 695,3
 στοχαστικός 385,19
 σπρεβλοῦν 647,25
 σπρέφειν. πολλαχῇ στραφεῖς (Ἀλέξανδρος) 1040,14
 σπρόμβος 659,12 1024,3 1053,21 1349,3
 σπροφάλιγξ 32,14
 συγερός Parmen. 31,15
 συγγενής c. gen. (?) 639,29 c. dat. 639, 33
 συγγιγνώσκειν *plane cognoscere* (εἶδη) 692, 22 (αἴτιον) 359,13 (ἀντίγραφα) 377,25
 συγγνωμονεῖν. τοῖς φιλομαθέσι συγγνωμονησάμενος (*consentiens*) 645,18
 συγγραφή Diog. Ap. 152,20
 συγκαταβαίνειν *condescendere, indulgere* τῇ ἀσθενείᾳ 461,24 (τῷ λόγῳ) 692,16
 συγκατάθεσις φαντασίας ἢ δόξα Alexander 1204,1. 35
 συγκεῖσθαι v. συντιθέναι
 συγκεραυνῶναι pass. Plato 101,9
 συγκεφαλαιοῦν 186,8 319,18 322,23
 συκινδυνεῖν. δοκεῖ ἂν ὑποῦν δέη (sc. κινδυνεῖν) συκινδυνεῖν αὐτῷ (sc. τῷ ὀρισμῷ) 603,17
 συγκλώθειν 502,10
 συγκολλᾶν 381,25
 συγκορυφοῦν 197,12 206,25
 σύγκρασις 418,12 τῆς δημιουργικῆς συγκράσεως (fort. συγκρίσεως) 32,2
 σύγκριμα. συγκρίματα (opp. ἀρχαί) Alexander 173,11 sqq.
 συγκρίνειν (i. e. συναγεῖν εἰς ταῦτό antiquo more loquendi i. q. παραβάλλειν novicio) *distinxit* 35,11 1082,16 (τὴν ὄψιν, opp. διακρίνειν) 444,24 cf. 1059,3 (opp. διακρίνειν, dist. ἐκκρίνειν τὰ άτομα) 1120,21 (*elementa* Emped., opp. διακρίνειν) 25,25 τὰ συγκρινόμενα Anaxag. 35,1 156,3 157,10 ὡς ἀσάματον συγκρίνει (? ἐγκρίνει) 615,3
 σύγκρισις *comparatio* 35,14 (opp. διάκρισις, dist. ἔκκρισις) 1120,23 1186,9 *dicebant pro πυκνώσει καὶ μακνώσει illi qui plura elementa sumpserunt* 1319,25 σύγκρισις καὶ διάκρισις de Emped. 25,23 154,32
 συγκριτικός (κίνησις, opp. διακριτικός) 1050,17 (τὸ θερμόν) 189,18 (τὸ μέλαν) 272,33
 συγκρούειν 491,6 συγκρούειν *labefactare* τοὺς λόγους 545,21 1088,9
 συγκυρεῖν. συνέκυρσε Emped. 32,6 327, 18. 20 330,35 331,2 358,11 ξυνέκυρσε *idem* 331,14
 συγγεῖν. ἐαυτὸν συνέχεε 1136,2 οὐ συγγεῖται τὸ εἶναι τῶν Τρωικῶν τῷ τῶν Πελοποννησιακῶν 775,17 τὰ συγγεγυμένα (opp. ἀπλᾶ) 16,9 (syn. ὀλοσχερές) 17,15 19,39
 συγγρησθαι 1290,14
 σύγχυσις 640,34 (opp. ἔκχυσις) 641,8
 συγχωρεῖν. ἂν συγχωρηθῶσιν οἱ μηνίσκοι τετραγωνίζεσθαι 58,18

συζευγῶναι 304,12
 συζυγία 2,24 105,10
 συκῆ 1196,38 1340,26
 συκοφαντεῖν τὸν Ἀριστοτέλη 1148,21
 συλλογίζεσθαι 49, 10 51, 8 sqq. ἕπως
 fere idem quod ἔτι 588, 21 τὸ συλλο-
 γίζεσθαι Eudemus 116,2 (cf. 120,11)
 συλλογισμός (ὑποθετικός) 103, 7 521, 10
 ὑποθετικός ἐξ ἀνακολουθίας ἀνασκευαστι-
 κός 529,35
 συλλογιστικός 15,14 202,27 701,5 (ἀνὴρ)
 622,37 τὸ συλλογιστικόν Eudemus 120,
 11 (cf. 116,2)
 συμβαίνειν expl. κατὰ λόγον ἀπαντᾶν 665,
 33 ἐν Φιλότῃ Emped. 159, 20 τῷ
 Σωκράτει ὁ ἀνθρώπος συμβέβηκεν 93, 25
 συμβεβηκός Aristotelice ubivis velut
 119, 6
 συμβάλλειν ταῦτον σημαίνει τῷ παραβάλ-
 λειν καὶ συγκρίνειν καὶ ὅπως συνεξετάζειν
 1082,13 συμβλητά 1085,5 sqq.
 συμβηματίζειν Damasc. 797,4
 συμβιβάζειν docere Geminus 292,3
 συμβολικός. συμβολικῶς 150,13
 σύμβολον κοινὸν 597,16 (τὰ ἀίδια τῶν θεῶν)
 630,13
 συμμαρτυρεῖν 18,30
 συμμεθίστασθαι 531,23
 συμμερίζειν pass. (χρόνος) 634,26 (τόπος)
 774,22
 συμμεταβαίνειν 577,2
 συμμεταβάλλειν 1353,14
 συμμετατιθέναι 423,8
 συμμετρία 1276,24
 σύμμετρος. εἶρηται τὰ σύμμετρα 1175,34
 συμμετρότερα φιλοσοφῶν 821,28
 σύμμιξις Anaxag. 34,22 156,5
 συμμίσγειν. συμμισγόμενα Anaxag. 156,
 24 163,7. 22. 23 165,32 177,3
 συμπαθία 5,19 694,7
 συμπαθεῖν 925,19
 συμπαθής Hippocrates Cous 461,18 Eu-
 demus 974,6
 συμπαραθεῖν Damasc. 797,4
 συμπαλαμβάνειν 13,6 1058,26
 συμπαταίνειν 461,26 pass. 634,21
 1094,13 τῇ κινήσει συμπαταίνεσθαι τὴν
 μεταβολήν 991,14. 20 τούτοις συμπατα-
 νένται ἢ κίνησις 1006,12 cf. 720,7
 ἀνάγκη τὸ εἶναι τῶν μερῶν τῷ τοῦ ὅλου
 εἶναι συμπαταίνεσθαι 1336,14 τοῖς αἰ-
 Comment. Arist. X Simplic. in Phys.

ὅλοις δημιουργήμασι ταῖς ἐνοσίαι συμπατα-
 τένεσθαι 1360,2
 συμπατατιθέναι pass. 737,19
 συμπαρεκτείνειν 530,29 699,4
 συμπαρέρχεσθαι 411,4
 συμπαρομαρτεῖν 634,27 Damasc. 800,14
 συμπαρούσια 418,14
 σύμπαρ Anaxagoras 34,25 τὸ μὲν ξύμπαρ
 εἶπεν Diog. Ap. 151,31
 συμπαύγειν τῇ ἐξηγήσει favere 44,21
 συμπιλεῖν 1217,7
 συμπεραίνειν 6, 27 103,8 114,5 med.
 110,23 353,11 449,20
 συμπεράσμα 144,17 ἐπάγειν 9, 36 (ἐπι-
 φέρειν) 103,9 saepe
 συμπερασματικός 335,31 752,27
 συμπεριάγειν 589,22
 συμπεριγράφειν 739,36
 συμπεριλαμβάνειν 392,20
 συμπηγῶναι. ἀνθρώπους συμπαγῆναι Ana-
 xag. 35,3 155,22 157,11 179,9 sqq.
 συμπιλητικός 1050,13
 συμπιλοῦν 371,23
 συμπλέκειν 46,28 μετὰ τινος 91,12 τινί
 τι 449, 30 συμπεπλεγμένως Arist. 324,
 1. 9
 συμπλεκτικός (σύνδεσμος) 565,29
 συμπληροῦν (ἕκαστον τὸ καθόλου) 17,9
 (τὴν γένεσιν) 31,12 (λόγον) 38,28 (οὐ-
 σίαν) 216,17. 26 (κίνησιν) 449,2 (τάξιν)
 794,7 εἰς τοῦτο συνεπληρώθη ὁ λόγος
 551,17
 συμπληρωτικός 102,10 133,19 268,1
 403,7 513,31. 33 123,13 690,13 825,21
 συμπλοχὴ 105,31 (opp. ἀπολυμένον) 325
 14 cf. συμπλέκειν (opp. ἀποσπῆ) 446,8
 logice 701,4 813,3. 19 820,6
 σύμπνοια αἰσθητή 35,20 Hippocrates Cous
 461,70
 συμποδίζειν 241,32
 συμπροέρχεσθαι 616,28
 συμπρολέγειν 16,29
 συμπροφέρειν 904,21
 σύμπτωμα 338,9
 σύμπτωσις τουτέστι συντόπωσις 626,28 650,
 19
 συμφαίνειν 495,17
 συμφέρειν. συμφέρεισθαι consuetudo 338,1
 συμφείρειν 282,28
 συμφορεῖν. συμφορημένως eclectic 25,2
 (cf. Mus. Rhen. 42,9 sq.)

- συμφορήσις 102,13
 συμφύειν. συμπεφυκῶτα expl. 598,2 sqq.
 συμπέφυκε 1136,24 συμφύοντα 878,15
 συμφυεῖσθαι 879,16 συμφύοντα (Emped.)
 33,25 σύμφυτος δύναμις Arist. expl.
 1190,20 Damascius 625,7
 συμφυῆς 642,10 (Eudemus) 879,21 συμ-
 φῶς 544,19
 συμφύρειν 1161,9 συμπεφυρμένως 1175,
 11
 σύμφυσις 878,20,22
 συμφωνεῖν. τοῖς ἀπὸ τῶν ἄλλων συμφω-
 νουμένοις 770,16 συμφωνουμένας ἐν πᾶσι
 τοῖς ἀντιγράφοις γραφάς 44,28
 συμφωνία 20,12
 σύμφωνος (opp. φωνήεις) 1227,29
 σύμφηφος 340,14
 συνάγειν *concludere* 105,12 134,2 συν-
 ακτῶς (κλινῖδια) 887,9
 συναγωγὴ *conclusio* 55,12 (δρισμῶς) 609
 34 339,12 (λόγου) 385,19 757,25
 συναγωγός 199,18 631,38 869,20 1050,12
 (μέτρα) Damascius 625,28
 συναῖδειν 70,30,31 545,11 saepe
 συναίρειν (τὰς διαφοράς sim.) 189,19 (τὴν
 τοῦ χρόνου ἔννοιαν εἰς τὸ νῦν) 708,4 cf.
 709,16 ὁ αἰὼν τὸ ἀεὶ τῷ ὄντι συνήρη-
 κεν 1155,17 ὡς συνελόντα φάναι 784,17
 τὸ εἶναι τῶν μερῶν ἐν τῷ τοῦ ὅλου εἶναι
 συνήρηται 1336,33 συνηρημένως (coni.
 ἡνωμένως) 144,13 (coni. σαφῶς) 611,26
 cf. 1073,7 (opp. ἀνηπλωμένως) 1215,
 20
 συναίρεσις 634,17 (οὐσίας, opp. ὕφεις)
 635,33 neoplatonic 783,14 (ἡνωμένη)
 Damascius 625,24
 συναίσθανεσθαι 272,32 532,27 1165,1
 συναίσθησις 707,20
 συναίτιος. συναίτια 26,6 316,25
 συνακολουθεῖν 5,20
 συναλείφειν pass. (εἰς τὸ ἔν) 931,17 συν-
 αλειφομένων ἀλλήλοις τῶν περάτων 892,9
 συναληθεύειν 82,32 117,2 1021,15 1235,
 25 sqq. 491,12 συναληθεύεσθαι 138,13
 συνάλλαγμα 4,32
 συναλλοισῶν 320,31 pass. 579,27
 συναμφοτέρος 121,4 217,17 242,19 488,
 23 637,18 1109,20 συναμφοτέρον expl.
 234,4 sqq. (i. e. τὸ ἐξ ὕλης καὶ εἶδους
 compositum) 257,32 283,4 saepe
 συναναγκάζειν 241,10
 συναναίρειν *logice* 19,4 512,36 529,17
 667,2 pass. 759,2
 συνανακεραυνῶναι. συνανακέρατα 4,29
 συναναφαίνειν 393,4
 συναναφέρειν 709,21,25 710,13 1313,16
 293,32
 συναναφύρειν 77,23 79,6 473,29 774,9
 συναπαρτίζειν 1001,16 pass. 1005,9
 συναποδεικνύοναι 42,21 190,28 525,1
 1278,9 med. 21,21 260,23
 συναποκαθιστάναι 1026,4
 συναποπαύειν. συναποπαύεσθαι (opp. συν-
 παύρειν) 1132,14
 συνάπτειν τὸ ἔστιν 93,29 συνῆπται τῷ
 θεῷ σώματι ἢ γένεσις 307,13 *logice* 593,
 33 τὸ συνημένον *log.* 104,30 (opp.
 πρόσληψις) 166,27 171,21 390,5 490,1
 932,19,25 1013,6 1027,3 1300,4
 συναριθμεῖν 245,32 246,3 403,9 988,23
 συναρμογὴ 878,20
 συναρμόζειν pass. 187,14 632,21
 συναρμόττειν τῇ ἑαυτοῦ δόξῃ 268,28
 συναρτᾶν pass. 303,16,25
 συνάρτησις 793,27 1337,32
 συναύξειν 423,8 pass. 596,8
 συναφαίρεισθαι med. 512,26
 συναφής 462,3
 συνδαπανᾶν 1003,4
 συνδεῖν pass. 616,32 780,25
 σύνδεσμος (αιτιολογικός) 547,23 (παρα-
 συναπτικός ὁ ἐπειδὴ) 745,23 cf. 804,24
 συνδιαιρεῖν pass. 82,10 407,24 977,3,
 18 1033,4
 συνδιανέμειν 616,16
 συνδιέρχεσθαι 911,6
 συνδιεστάναι ὁ πῆγος συνδιίσταται τῷ με-
 τρομένῳ 800,15 (ἡ κίνησις καὶ τῷ με-
 γέθει) 1006,8 *similiter* συνδιέστη 634,21
 συνδιεστάναι 619,22 v. διεστάναι 548,34
 συνδρομὴ 102,14 260,32
 σύνδρομος Philoponus 1133,26
 συνεγγισμός 1022,2
 σύνεγγυς. τῶν σύνεγγυς ὄντων τῇ φύσει
 707,2 Aristot. expl. 501,13,29 σύνεγγυς
 φαίνεται Eudemus 10,21
 συνεδρεύειν 692,24 804,21
 συνεθίζειν ἡμᾶς εἰς τὴν κατανόησιν 1037,4
opinioni difficili conciliare 588,13 λό-
 γων συνεθισμένων τοῖς περὶ τούτων δια-
 λεγόμενοις 945,26
 συνεθισμός 14,4 1073,1 1074,4

συνεῖναι ἀλλήλοις τὰ ἐναντία 164,1
 συνεῖρειν 1280,30
 συνεισάγειν 39,22 24 709,1 pass. 131,
 22 sqq. 804,27 805,4 ἡ ἀρχὴ πλῆθος
 ἑαυτῆ συνεισάγει 46,15. 23 cf. 122,24 245,
 26
 συνεισέρχασθαι τινί 137,26
 συνεκδρομή 274,25
 συνεκτείνειν pass. 635,2
 συνεκτικὸς πάντων 23,27 36,10 600,33
 775,23 1037,5 (αἴτιον) 326,15 (δύναμις)
 Philop. 1335,38 τὰ συνεκτικώτατα λέ-
 γων 735,1
 συνέλκειν 652,24
 συνέμφασις 411,14
 συνεννοεῖν 709,20
 συνεξαλλοιοῦν 320,22
 συνεξισοῦν 634,14 συνεξιστάναι pass.
 678,5
 συνεπαίρειν 1,19
 συνεπακολουθεῖν 710,12 781,19 1360,
 10
 συνεπιφέρειν 229,28 314,31
 συνεπωθεῖν 669,7
 συνεργεῖν 1,8 563,12 671,10
 συνέρχασθαι Emped. 32,15 33,23
 συνεφέλκειν 1054,17 1341,16
 συνέγεια 85,25 414,37 514,24 569,1 612,
 24 694,7 762,4 773,29 873,15 1255,24
 1287,33 Damascius 625,21 (τοῦ ἐντελοῦς
 i. c. ἡ κατὰ τὸ ἐντελές ἕξις) 278,9
 συνέγειν. συνέγασθαι (i. e. συνεγές εἶναι)
 Parmen. 145,24
 συνεγής. συνεγές def. 3,31 81,17 (syn.
 ἀπτόμενον) 1054,14 ἔν συνεγές Parm.
 78,15 145,6 τῷ ξυνεγές Parm. 86,22
 87,23 145,26
 συνεγίζειν 1306,27 pass. 81,15 458,28
 570,6 871,13 892,22 926,27 1306,27
 pass. συνεγισμένων (? συνεγίζομένων)
 85,4
 συνηγορεῖν 578,12
 συνηγορία 164,12 276,6 412,34 1085,4
 συνηθεια *sermo vulgaris* 500,15 (ἡ πολλή)
 752,29 (λεκτικὴ) 248,25 914,27 (τῶν
 ὀνομάτων) 1249,14 ἐν τῇ σ. λέγομεν
 842,25 παρὰ τὴν σ. 1008,23
 συνηθής. συνηθέστερον 1155,39 Alexan-
 der 83,30
 συνηερμαίνειν 450,19
 σύνθεσις expl. 187,10

συνθεωρεῖν. συνθεωρεῖται τοῖσις τὸ με-
 ταξὺ 881,30
 συνθήκη. ὡς κατὰ συνθήκην *tamquam ex
 composito* 274,6
 συνθλίβειν 647,23
 συνιέναι. οὐδὲ συνιείς τῶν ἐκεῖ λεγομένων
 1327,8 οὐ ξυνήμι Theophrastus ad Eu-
 demum 923,13
 συνιζάνειν 650,18 660,4
 συνιζησις 660,1
 συνιστάναί. συνιστώντων 31,9 συνιστώ-
 σας 280,21 συνιστάναι τὰς ἀρχάς 47,14
 συνίστασθαι ἴσον τετραγώνων τῷ δοθέντι
 εὐθυγράμμῳ Euclid. 62,10 cf. 511,34
 συνίστασθαι τραπέζιον Eudem. 62,14
 pass. Emped. 32,16
 σύννευσις τοῦ παντός πρὸς ἑαυτό 432,30
 σύννοια 1161,1
 συνοδεύειν (σελήνη) 419,33 709,23
 σύννοδος Emped. 158,4 161,20 (ἀτόμων
 Democriti) 1186,29
 συνοικεῖν. πόλεις συνηκημένας Anaxag.
 35,3
 σύνολος. τὸ σ. adverb. Eudorus 181,15
 συνοπτικὸς. συνοπτικῶς 524,19
 συνορᾶν 31,9 93,2 676,17
 συνουσία *schola* περὶ ἀγάθοῦ 454,18 cf.
 545,24
 συνουσιοῦν. συνουσιωμένον 228,25 250,
 27 sqq. 629,10
 συνουσιώσις νοερά 35,20
 συνογή 289,34 552,5 628,9 (τῶν ὀνομάτων)
 561,6 ἐν τῷ γίνεσθαι 775,27
 συνοχικός 1355,6
 συνοψίζειν *synopsin scribere* 918,13
 σύνοψις plur. *compendia* 6,3
 σύνταξις τῆς λέξεως 178,8
 συντάττειν 356,8 *coniungere verba in
 interpretando* (opp. ἀπολύτως ἀναγιγνώ-
 σκειν) 321,11 323,27
 συντεκταίνεσθαι Plato 622,28 1360,35
 συντελεῖν πρὸς τι 120,5 198,15 488,2
 συντελικός. συντελικὸς ἐνεστώτας χρόνος
 1168,33
 συντιθέναί. σύνθετον ἐξ ὕλης καὶ εἶδους
 13,32 saepe συνθετώτερος 179,7 ὅσα
 σῶγkεται Eudemus 98,22 cf. not.
 συντομία 42,30 471,18
 σύντομος περιλήψις 28,30
 σύντομος Plato 50,18
 * συντόπῳσις (syn. σύμπτωσις) 626,28

συντρέχειν 82, 24 150, 26 260, 31 736, 13
 1139, 3 (τὰ μέτρα πρὸς τὴν δρᾶσιν) 1176,
 25 (εἰς ταῦτόν) 38, 1 (opp. διεστάναι)
 535, 34
 συναπάρχειν 11, 29 184, 35 481, 11 759, 1
 (opp. συναποπαύεσθαι) 1132, 14
 συνυπόστασις 359, 33 1220, 1
 συνυφαίνειν 723, 9
 συνυφιστάναι. συνυπέστη 794, 15 συν-
 υφέστηκεν 704, 23 709, 16 Iamblichus
 639, 25
 συνωθεῖν τινα εἰς τινα 153, 15
 συνώνυμος expl. 403, 24
 συνωρίς 878, 28
 σύνωσις 1050, 9 sqq.
 σύρροια. ξύρροια Hippocr. Cous 461, 17
 συρφετός 1129, 29 (ἀντιλογιῶν) 1179, 28
 σύστασις (φυσική) 783, 14 (τοῦ παντός)
 483, 32 (ἐπιστήμης) 47, 8. 13
 συστατικός 519, 11 585, 23 862, 16
 συστέλλειν 596, 15 (ἀποπλαν) 601, 30 (opp.
 ἐκτείνειν) 690, 11 συστελλόμενον εἰς τι
 660, 2 εἰς ἑαυτὸ συσταλῆναι Melissus
 1114, 7
 συστοιχία 26, 28 189, 32 428, 27 458, 15
 Eudemus 439, 21
 σύστοιχος 4, 21 784, 24 793, 21 1075, 19
 συστολή 690, 21
 συστροφή εἰδητική 538, 14 συσχηματίζειν
 pass. 81, 29
 σφαῖρα *pila* 1217, 29 (caeli) ὀκτώ 1357,
 12 (ἀναστρως) 633, 30 (περιφερομένη) 1025,
 32
 σφαίρη Parmen. 52, 23. 26 89, 22 126, 21
 127, 31 137, 16 146, 16. 30
 σφαιρικός. σφαιρικῶς κινούμενα 1023, 6
 σφαῖρον Empedocles 1124, 2
 σφαῖρος Empedocles 1124, 1 1183, 29
 σφάλλειν. τάχα τοῦτο ἔσφηλε τὸν Γραμμα-
 τικόν 1161, 32
 σφεῖς. τῆς σφῶν αὐτῶν δόξης 1179, 29
 σφενδόνη (θακτυλίου) 470, 19 500, 15
 σφέτερος ad singularem relatum ὁ Ἄριστο-
 τέλης τῷ σφετέρῳ καθηγεμόνι 761, 6 cf.
 1077, 4 1336, 36 1360, 28
 σφοδρότης 752, 24
 σκαληνός. τρίγωνον 770, 33
 σχεδιάζειν 765, 21
 σχεδόν expl. 571, 34 σχεδόν τι 28, 27
 472, 8
 σχέσις (ἐν τόπῳ) 522, 7 (πρὸς τι) 488, 5

(πρὸς τὰ σώματα) Io. Philoponus 1157,
 28 προϋπάρχειν τὰ πρὸς τι τῆς σχέσεως
 1150, 11 ἐν σχέσει (opp. καθ' αὐτό) 520,
 32 κατὰ σχέσιν 525, 17. 19 κατὰ σχέσιν
 (opp. κατὰ φύσιν) 667, 23
 σχετικός (κατηγορία) 832, 15 859, 18 σχε-
 τικῶς 965, 27
 σχῆμα. σχήματος ποιότης geom. 82, 7 (coni.
 σῶμα) Xenocrates 1165, 37 τῆς λέξεως
 401, 25 syllogismi 104, 24 σχῆμα ἀσυλ-
 λόγιστον 107, 28
 σχηματίζειν 203, 32
 σχηματισμός (σελήνης) 742, 9
 σχηματογραφεῖν 457, 17
 σχηματογραφία 457, 14
 σχίζειν τὸ ὄλον Proclus 612, 10
 σχίσις 620, 28
 σχίσμα christianorum 29, 1
 σχολῖνος. διὰ σχολῶν ἔλκων 1048, 13
 σχολάζειν *otiosum esse* 51, 11 τῶν περι
 ταῦτα σχολασάντων 25, 2
 σχολή (ἄμουςος) 1142, 30
 σφίζειν τὴν πρόληψιν 93, 28 (γένεσιν καὶ
 φθορᾷ i. e. *esse convincimus*) 240, 24 (τὰ
 φαινόμενα) Geminus 292, 13 σφίζεται τὸ
 ἀνάλογον 978, 6 ὡς ἐν ταύτῃ σφιζόμενον
 600, 11
 σῶμα def. 610, 5 (αιθέριον) 398, 11 (θεῖον,
 i. q. οὐρανός) 593, 8 594, 23 (πέμπτον)
 Philoponus 1330, 10 σῶμα διὰ σώματος
 χωρεῖν Stoicorum 42, 30 530, 9
 σωματοειδής 640, 3 703, 30 780, 14 τὸ
 σωματοειδές Platonis 1154, 31 Eudemus
 201, 26
 σωματικός 600, 20
 σωματοῦν pass. 635, 23
 σωρεῖν τὰ ὄντα 94, 15 (συρφετὸν ἀντιλο-
 γιῶν) 1179, 28
 σωρίτης λόγος 1176, 36 def. 1177, 2 sqq.
 1194, 13 1197, 35 Philoponus 1175, 26
 σωρός 878, 27
 σωστικός (κίνησις) 1172, 5
 σωτήρ. σωτήρες dei 344, 11
 σωτήριος 606, 17
 σωφρονεῖν. ταῖς τῶν σωφρονούντων ἐν-
 νοίαις 1334, 15
 τακτικός 626, 4 718, 5
 ταλαιπωρεῖν 707, 21

- τάν cf. ὅτάν
 τάξις expl. 187,10 κατὰ τὴν τοῦ χρόνου
 τάξιν Anaximander 24,20 (τῆς τοῦ
 κόσμου μεταβολῆς) 24,5 ἐν τάξει τινὶ
 τοῦ ὄντος δέχεσθαι 87,21
 τὰρ ἄττειν. παραχθῆναι μὴ ἀναγκασθῆμεν
 119,28 μὴ παραττέσθω τις πῶς... 141,
 32
 παραχθῆ ἐν τῷ σώματι 1078,16 sqq.
 τὰττειν. forma τετάχεται 641,12 (ἐν τοῦ-
 τοις) 22,7 τεταγμένη πρόεισι 626,14
 τεταγμένον (opp. ἀρίστον) 338,1 τεταγ-
 μένον Pythag. 181,25 τεταγμένως 313,
 31
 ταῦρος def. 1293,5 (zodiaci) 629,31 1131,
 20,22 1136,13
 ταύτη (resp. ἤ) Emped. 1125,2
 ταυτότης 85,14 431,28
 τάχα fortasse 29,16 332,21 1363,20
 ταχυτής (ποδῶν) 1014,9
 τε. τῆς τε ἀλλοιώσεως καὶ τῆς ἀξήσεως
 τε καὶ μειώσεως 1302,11 τε... δὲ
 984,8 1117,19 sqq. 1122,15
 τεθηπότες Parmen. 117,11 τεθηπώς Em-
 ped. 158,20 188,26
 τείνειν. τοῦτο αὐτῷ τείνει πρὸς δεῖξιν 45,
 19 τέταται ὁ σκοπὸς 282,31
 τεκμαίρεσθαι ὅτι 770,18 1008,31
 τεκμηριώδης γνώσις (opp. ἀποδεικτική) 18,
 28 (συλλογισμοῦ τρόπος) 15,24 (λόγος)
 1279,23
 τελειεῖν. τελειομένοιο χρόνιοι Emped. 1184,
 15
 τελειῖν. τετελεσμένον ἐστὶ πάντοθεν Parmen.
 146,15
 τέλειος expl. 30,11 (τὸ τῆς διαίρεσεως) 74,
 14 cf. 3 τέλειον (syn. ὄλον) 501,12 sqq.
 τελείων καὶ ἀπαρτιζομένων κινήσεων 1033,
 26 τελείους ἐν λιμένεσιν Emped. 32,8
 τελειώσις (dist. φθορά) 1178,5 (τῆς ψυχῆς)
 1,6 4,22
 τελειωτικός 1,10 742,10
 τέλειος (opp. ἐλλιπῆς λέξις) 1122,28 τελευ-
 τέρως διαίρεσεως 22,20 τελευτάτην φιλο-
 σοφίαν 7,2 v. τέλειος
 τελεσιουργός 600,33 601,18 τελεσιουργῶς
 634,4 1176,29
 τελικός (αἴτιον) 3,17 7,7,14 26,15 (ἀρχή)
 11,8 464,3 αἰτία Platonis 43,8 τὸ τε-
 λικόν (sc. αἴτιον) 177,15 τελικωτέρα αἰτία
 71,12 v. αἴτιον
 τέλος (διγῶς) 303,30 (πλεοναχῶς) Eudemus
 991,32 sqq. Platonis 26,6 adv. 1346,
 19
 τελχίν. τῶν ἐφ' ἡμῶν τις γεγονότων τελ-
 χίνων 1117,16
 τέμνειν ἐπ' ἀπειρον 466,15 sqq.
 τέρας expl. 380,20 sqq.
 τερατώδης 382,28
 τερέτισμα. ἐκ τῶν σαθρῶν αὐτοῦ (Philo-
 soni) τερετισμάτων 1178,7
 τέρμα κύκλου 32,20
 τεταρτημόριον 56,16
 τετραγωνίζειν 57,22 sqq. τετραγωνίζουσα
 (sc. γραμμῆ) Nicomedis 60,13
 τετραγωνικός 60,22 69,31
 τετραγωνισμὸς τοῦ κύκλου 54,12 sqq.
 1082,27
 τετράγωνος ἀριθμὸς 58,27 456,19 τετρά-
 γωνον (geom.) 54,22 sqq.
 τετραδάκτυλος 362,5
 τετραμερής 31,26
 τετραπλάσιος 57,7
 τετραχῆ 611,16
 τετραχῶς 362,11
 τέτταρες. τέτρασιν 1194,31 saepius
 τεῦξις (ἀγαθῶς) 1,13 (συναρμογῆς) 356,13
 τεχνᾶν. τεχνητός (opp. φυσικός) 260,6
 τεχνάζειν. τεχναστά 334,29
 τέχνη τεχνῶν 47,31
 τεχνικός 260,13
 τεχνοειδής 379,14
 τεχνολογεῖν 913,7 1033,27 1168,31
 τεχνολογία 1060,23
 τέως vorläufig 190,30 209,14 397,35 963,3
 φυσικῶ ὑπὸ σελήνην τέως σώματος 482,5
 τέως νῦν 1188,35 (Philoponus) 1135,29
 τῆ Parmen. 145,24 τῆ ἢ τῆ κινήθησεται
 666,22 Parmen. 52,28 89,24 146,18
 τῆ μὲν Parmen. 180,4 τῆ μὲν... τῆ δὲ
 οὐ Porphyg. 140,2
 τῆ δὲ τοῦ τόπου 665,13,14
 τῆλε Parmen. 40,1 80,2 n. 146,1 n.
 τηλικούτους. τοσοῦτους καὶ τηλικούτους
 640,12
 τηνάλλως (τὴν ἄλλως) 357,12
 τηρεῖν τὰς οἰκείας ἀρχάς 54,18
 τῆτες 331,12 410,35 695,18 776,18 (opp.
 πέρυσσι) 1268,1
 τητινός 411,12
 τιθέναι ἐπὶ τοῦ γένους 131,23 τιθέναι ἐν
 Eudemus 97,15 (μῆθέν) idem 139,1

- τίνος γένους θέσθαι 864, 21 τίθεσθαι τῇ ἐξηγήσει *probare* 344, 12
 τιθήνη Plato 228, 4 249, 5 539, 11
 τιμή. ἐς τιμάς... ἀνόρουσε Emped. 1184, 15
 τιμηῖσι φέριστοι idem 33, 17
 τιμωρός 361, 4
 τίς. τί μοι τὰς τούτου ληρωδίας ἀναμετρεῖσθαι 1147, 31 τὸ τί ἐστι *saepe ut* 91, 8 529, 17 ἐν τῷ τί κατηγοροῦμενον Eudemus 115, 18 τὸ τί ἦν εἶναι 320, 12 sqq.
 τίς Ἡρακλείδης ὁ Ποντικὸς 292, 21 τινὸς ἢ τινῶν ἀρχή 46, 15 τίς ἀνθρωπος expl. 490, 6 123, 4 τὸ τί μὴ ὄν (opp. ἀπλῶς) 135, 17 *saepe ἢ τίς ὕλη* 256, 8 *hinc τὸ τίς ὕλη* 256, 12
 τίσις. τίσιν δίδοναι ἀλλήλοις τῆς ἀδικίας Anaximander 24, 19
 τίτανος Eudemus 662, 27
 τιμημα *geometr.* 55, 25 sqq. (τῆς διαιρέσεως) 21, 28 40, 24 530, 7 963, 10 1148, 24
 τοι. διά τοι τοῦτο 638, 11 *v. οὔτοι*
 τοιγαροῦν 573, 8 599, 8 607, 11 623, 23 709, 13 1064, 6 1176, 26
 τοῖος Orpheus 641, 32 τοῖος ἢ τοῖος 633, 16 τὰ τοῖα ἢ τὰ τοῖα Syrian. 618, 31
 τοιῶσδε 21, 21 63, 28 ἢ τοιῶσδε ὕλη (i. e. ἡ ἄτομος) 255, 23 sqq. τοιῶνδε τι Eudem. 64, 9 τοιῶσδε 496, 10 629, 18 I. Philoponus 1158, 5 τοιῶσδε... τοιῶσδε 641, 18
 τοιοῦτος. τοιοῦτον ἢ τοιοῦτον εἶναι 28, 10. 26 ἐκ τοῦ μὴ τοιοῦτου, πεφυκῶτος δὲ 20, 15 τοιοῦτος *asyndetice* 750, 26
 τοιωσδί 393, 4
 τόκος Parmen. 31, 15
 τόλμα 601, 11
 τολμᾶν καλεῖν 359, 7
 τομή τῶν μεγεθῶν 466, 9 (εἰς ἄπειρον) 466, 26
 τοπάζειν 75, 13 ἀπὸ τοῦ τοπάζειν τόπος 626, 29
 τοπίζειν *pass.* 631, 8 635, 22 κίνησις κατὰ τὸν τόπον τοπίζειται 716, 10
 τοπικός 623, 10 τοπικῶς 568, 21 (opp. σχετικῶς) 965, 27
 τοπισμός 774, 27
 τόπος *def.* 4, 2 *etymologia Procli* 613, 8 *doxographia* 601, 15 sqq. τὰ τῶν ἐπιχειρημάτων ἀποδεικτικῶς ἀφοριστικά τόπους καλοῦμεν 642, 6 (θεῶν) 641, 34 (τὸ εἰλικρινέστατον ἐν τοῖς σώμασι φῶς) Proclus 612, 29
 τορῶς Emped. 160, 11
 τοσαυτάκις λαβόντες 733, 29 (opp. ὁσάκις) 993, 25 sqq. 1003, 15 1310, 3 sqq.
 τοσαυταπλάσιος (*praecedit ὁσαπλάσιος*) 948, 30 949, 16 (*sequ. ὁσάκις*) 1028, 25 (*seq. ὁσαπλάσιος*) 58, 6
 τοσαυταχῶς 11, 9 212, 24 408, 10 918, 10
 τόσος. τόσον ἢ τόσον 755, 26 μέχρι τόσου 306, 13
 τοσόσδε *definitam quantitatem indicat* 21, 21 501, 1 τὸν τοσόσδε ἀέρα τοῦ τοσοῦδε ὕδατος 1089, 6
 τοσοῦτος. ταῦτα τοσαῦτα παρεθέμην 1333, 33
 τοτὲ *praecedit potè (?)* 758, 8
 τραγέλαφος 517, 9 696, 7
 τραγωδία 1015, 10
 τρανής (ἐνέργεια) 822, 15
 τραπέζιον (*geom.*) 57, 18
 τρεῖς. κατὰ τὴν διὰ τριῶν ἀγωγήν 759, 14
 τριαδικός *de Procli doctrina* 617, 22
 τριακονταπλάσιων Philop. 1179, 20. 21
 τριάς *voce* Procli 613, 4 616, 27
 τριγωνικός 418, 14
 τρίγωνον 54, 30 sqq.
 τρίξειν (ἡ ναῦς διότι ὁ ἰστός) 558, 7
 τριπλασιάζειν 1322, 30
 τριπλάσιος λόγος 939, 18 δυνάμει Eudemus 62, 17
 τρίπους (τὴν τρίποδα *sc. ὀδὸν*) 939, 19
 τρισχιλιετής 499, 36
 τριτημόριον 672, 6
 τριτοστάτης. παραστάτης τριτοστάτου πρότερον 1268, 26
 * τριτῶδεῖν *v. δευτερωδεῖν* 499, 35
 τριφυῆς 785, 5
 τριχῆ (διαστατὸν σῶμα) 47, 29 228, 23 *cf.* 529, 33
 τροπή Democritus 28, 18 180, 20 τροπαί (θεριναί, μετοπωριναί, χειμεριναί, ἑαριναί) 875, 20 Eudemus 732, 29
 τρόπος (λόγων) 50, 7 424, 20 παντὶ τρόπῳ 530, 11 τρόπον τινά (opp. ἀπλῶς) 1348, 27 κατὰ τρόπον Eudemus 61, 3
 τρόφιμος 36, 10
 τροχός 1314, 33
 τυγχάνειν τοῦ σκοποῦ 1041, 22 (τι περί τι) 72, 22 (κατὰ τὸ ἑξαστον γῆρας) 1335, 9 expl. 358, 32 ὡς ἔτυχε (*dist. τοῦ τυχεῖν*) 358, 22 εἰ τύχοι *ut hoc exemplo utar* 18, 10 47, 9. 27 54, 22 304, 31. 1094, 11 *saepe*

- οἱ τυχόντες 4,5 (ἐν φιλοσοφίᾳ) 227,23
 ἐκ τοῦ τυχόντος εἰς τὸ τυχόν 20,14 τὸ
 τυχόν (opp. τὸ πρῶτον) 275,27 τυχόν
 adv. Philoponus 1151,8
 τύπος 643,13 (οὐλοφουεῖς) Emped. 331,34
 τύπη φάναϊ 626,19
 τυφλός Parmen. 117,11
 τυχαῖος 346,29
 τύχη expl. 327,7 sqq. τύχη καὶ τὸ αὐτό-
 ματον 6,15 333,29 sqq. (opp. ἀπὸ τύχης)
 339,1 ἀπὸ τύχης τύχην καλεῖ Plato 351,
 27 κατὰ τύχην ὑπέστησαν 94,11 v.
 Τύχη
 τῶς Parmen. 145,22
- ὕγιαίνειν. εἴ τις νοσῶν ἰατρὸς ἑαυτὸν ὕγι-
 αῖζοι, ὕγιαίνεται μὲν ἐξ ἑαυτοῦ 267,10
 ὕγιασεῖσθαι 839,27 842,14 ὕγιαστὸν Arist.
 expl. 1231,9
 ὕγιασις i. q. ἰατρεῖσις 279,22 sqq.
 ὕγιαστικὸς 1231,9
 ὕγιής logico 548,9 978,4
 ὕδατοθρέμμων (ἰχθῦς) Emped. 33,16 159,
 23
 ὕδατώδης 36,5
 ὕδραυλις 681,7
 ὕδρεῖον. τὰ ὕδρεῖα τῶν ὠροσκοπίων 1335,
 14
 ὕδρομέλαθρος Emped. 1124,17
 ὕλατος Proclus 613,5 614,3 615,20 617,36
 ὕλη σωματοειδῆς Eudemus 201,26
 ὕλοῦν 320,35
 ὑπαλλάσσειν 866,21
 ὑπάλληλος 183,12 883,7
 ὑπαντᾶν ῥηθῶς τοῖς εἰρημένοις 1186,7
 πρὸς τινα 49,29 103,13 107,30 113,4
 113,25 126,17 243,15 534,7 647,16
 661,7 1165,10 1188,20 (παρὰ θύρας)
 1137,21 noi. 1145,21 1147,33 ἡ ζήτησις
 ὑπήντα πρώτη Alex. 45,21.26 ἔτι τοῦ-
 του ἀπορώτερον ὑπαντήσῃ τὸ... κινεῖν
 1109,31 (ἐπιστημονικῶς) 47,8 τὰ ὑπαν-
 τῶνα ἄπορα 468,28 pass. οἱ λόγοι...
 ὑπαντηθῆσονται 515,25
 ὑπαντιάζειν 346,19
 ὕπαρξις 194,4 490,4 542,27 (φυσική) 1117,
 10 (ἡνωμένη) 88,25 ἔστι καὶ ὕπαρξιν
 ἔχει 1292,27 καθ' ὕπαρξιν (opp. κατὰ
 τόπον) 585,16
- ὑπάργχειν ἀνάγκη πᾶσι τὸ κρατεῖν 22,32
 (usus et vulgaris et Aristotelicus fre-
 quentissimus)
 ὑπάτη 872,30
 ὑπεικτικὸς 670,32
 ὑπέκκαυμα *sublunaris igneus aer* Aristote-
 lice 605,27 1140,1
 ὑπεκπροθεῖν Emped. 32,22
 ὑπεκρεῖν Aristot. 662,8
 ὑπεναντίος 122,1 250,12 597,13 saepe
 ὑπεναντιοῦσθαι Eudemus 439,17
 ὑπένερθε γένηται *vincatur* Emped. 33,25
 ὑπέρ. πλείονας διαφορὰς τοῦ νοητοῦ κόσμου
 ὑπὲρ τόνδε τὸν αἰσθητὸν 34,9 ὑπὲρ τού-
 των i. q. περὶ τ. Theophrastus 965,5
 ὑπεραίρειν 685,37
 ὑπεράλλεσθαι 797,2
 ὑπεραρέχειν τινός 29,13 586,20 636,31
 1251,24 1365,14
 ὑπεράνω. τὸν ὑπεράνω θεὸν Eudorus 181,
 19
 ὑπεραπολογεῖσθαι 430,31
 ὑπεραπτικίζειν *nimiam in philosophando
 subtilitatem sequi* 235,3
 ὑπερβάλλειν (τῇ δυνάμει) 479,5 τινός
 Arist. 504,5 741,25 672,9 absolute
 484,36 pass. ὑπό τινος 1335,35
 ὑπερβιβάζειν πλέξιν 521,18
 ὑπερβλημα 973,7 sqq.
 ὑπερβολή (opp. ἐλλείψεις) 150,5 1276,24
 ὑπερέχειν (τὴν κίνησιν) 1015,7 ὑπερέχοντα
 καὶ ὑπερεγόμενον 197,19 (ὑπερέχοντα
 τῶν ἄλλων κινήσεων) 522,20 ὑπερέχει-
 ται ὑπ' αὐτοῦ 672,15
 ὑπερχρόσιμος Proclus 614,6
 ὑπερουράνιος 541,11 Platonice 641,36
 ὑπερορχή mathem. 57,18 1029,12 (opp.
 ἔλλειψις) 183,26 453,12 (θεῖα) 5,17
 29,3 (τοῦ ὄντος, opp. ὑπόβασις) neoplat.
 784,23 v. ὑπερανέχειν — (τῆς ψυχῆς)
 5,3 (cf. 517,7)
 ὑπερπίπτειν τι 504,11
 *ὑπερσυνεχής 879,5
 ὑπέρτερος 618,26 637,2 966,8 1159,25
 Philoponus 1158,3
 ὑπερτιθέσθαι med. τὴν λύσιν εἰς ἄλλας πραγ-
 ματεῖς 48,7 599,4
 ὑπερτρέχειν τινά 503,33
 ὑπερφύς (αἰτία) 1117,10 (θεολογία) 1359,6
 ὑπερχεῖν pass. 650,25 683,25 684,6
 ὑπερχρόνος 1158,30

- ὑπέρχουσις 683,32
 ὑπέχειν εὐθύνας τοῖς μετ' αὐτὸν 601,2
 ὑπὸ. ὑπὸ τοῦ ῥηπουῦντος τὸ ἐνδόσιμον εἰ-
 ληφέναι Alex. 1347,4 cf. 1346,18 τὰ
 ὑπὸ χρόνον (opp. ὑπὲρ χρ.) 1158,32 τὸ
 ὑπ' αὐτὸ (opp. τὸ καθόλου) 19,6
 ὑποβαίνειν. *descendere in mundum ex*
aeternitate neoplatonice v. ὑπόβασις 783,
 15 cf. 286,13 (τοῦ ὄντως ὄντος) 784,
 15
 ὑποβάλλειν *subicere* 12,13 21,28 *falso*
supponere 648,7
 ὑπόβασις ὑπόβασις εἰς τὸ μὴ ὄν Damascius
 774,21 v. ὑποβαίνειν
 ὑποβιβάζειν 1337,11
 ὑπογράφειν 397,22
 ὑπογραφὴ *adumbratio* 449,21 832,11 Ale-
 xander 338,37
 ὑποδεικνύναι 529,8 572,21 702,34
 ὑποδεικτικός 537,20sq. 546,11 (opp. ὑπο-
 δεκτικός) 643,4. 25
 ὑποδιαίρεισις 614,19
 ὑποδοχή 205,3 248,28 487,24 534,27 539,
 11 (opp. *περιοχή*) 641,26 sqq.
 ὑπόθεσις Arist. expl. 102,20 127,28 134,7
 548,6 1195,22 ὑπόθεσις οὐκ ἔστι θεσις
 53,12 (πρώτῃ) Parmenidis Platonici 29,
 14 i. q. πρότασις 319,33 ἐξ ὑποθέσεως
 (opp. αὐτόπιστος) 49,3 356,25 expl.
 Arist. 386,15
 ὑποθετικός (συλλογισμός) 103,7 521,10
 529,35 (τόπος) 548,5 (τρόπος) 961,24
 ὑποθετικῶς συλλογίζεσθαι 424,20 425,10
 cf. 266,26 529,18 697,3 819,21 1219,33
 ὑποικουρία 1328,3
 ὑποκεῖσθαι v. ὑποτιθέναι
 ὑποκρίνειν. Τιμαῖος ὃν ὁ Πλάτων ὑπεκρί-
 νατο 7,7
 ὑπολείπειν 58,10 466,9 517,5
 ὑπόληψις κοινὴ *opinio vulgaris* 9,33 521,8
 (opp. ἐνάρχεια) 545,5
 ὑπομένειν (opp. ἐξίστασθαι) 209,23 τὸ
 ὑπομένον (i. e. ὕλη) 227,33
 ὑπομνησκάναι τινός 119,11 pass. *me-*
minisse 539,9 ὑπέμνησται 819,14 1076,
 30 (cf. *Simpl. de anima* 175,32, Finckh
ad Olympiod. Phaedr. p. 177)
 ὑπόμνημα *commentarius* (opp. ἀφωρισμένον
 σύγγραμμα) 530,16
 ὑπομνηματίζειν 430,2
 ὑπομνηματικός τρόπος 60,29
 ὑπομνηματισμός 430,3 601,12
 ὑπονοεῖν *conicere* 37,1 472,14 703,11 708,
 28
 ὑπόνοια 484,8 ὑπονοίας ἐκφεύγειν 659,23
 τὴν ἐμὴν ὑπόνοιαν εἰπόντα 762,28
 ὑποπίπτειν τῇ ὀρισμῷ 1022,21
 ὑπόπους 470,10
 ὑποπτεβεῖν 46,29 796,2 1039,16
 ὕποπτος 1087,16
 ὑποπτεῖν (χρόνος) Eudemus 886,3
 ὑποστάθμη 231,34
 ὑπόστασις 102,2 109,34 194,3 232,1
 (ψυχική) 143,17 (θεία) 5,14 (τῶν ὄρων)
 49,3 ὑπόστασιν ὑφίστησιν 95,16 (opp.
 ὕπαρξις) neoplatonice 774,19 ὑποστάσει
 (opp. λόγῳ) 398,23
 ὑποστάτης πάντων τῶν ὄντων (θεός) 1327,5
 ὑποστατικός 1075,12 1363,6
 ὑποστέλλειν. εἰς ἓν ὑπέσταλται τὰ πάντα
 72,20
 ὑποστίζειν εἰς *interpungere post* 368,14. 16
 ὑποτιθέναι. ὑποτιθεσθαι μίαν τὴν ἀρχὴν
 22,28 ὑπόκειται, τοῦτ' ἔστι κείται καὶ
 ὠμολόγηται 1057,25 (τοῖς ἄλλοις γένε-
 σιν ἢ οὐσίᾳ) 72,26 ὑποκειμένον (μένον,
 ἀνεῖδον) 20,16 sqq. (ποιότης, expl. αἰ-
 σθητή) 1058,21 (δεύτερον i. e. σώμα)
 514,9 τῷ ὑποκειμένῳ (opp. κατὰ τὸν
 λόγον vel τῷ λόγῳ) 439,33 446,3 ἐν
 ὑποκειμένῳ εἶναι 52,12 καθ' ὑποκειμένου
 expl. 76,5 τὸ καθ' ὑποκειμένου (opp. τὸ
 ὑποκειμένον) 473,27 τὸ καθ' ὑποκειμέ-
 νου Arist. expl. 175,20 ὑπόκειται (math.)
 Eudemus 64,23 66,1 gen. absol. ὑπο-
 κειμένου διαφέρειν 484,3
 ὑποστρέφειν (log.) εἰς τὸ εἶδος 908,3
 ὑποσυγγεῖν 332,21
 ὑπόσχεσις. ὑπόσχεσιν ἀποδιδόναι Eudemus
 99,6
 ὑποτάττειν pass. 19,33
 ὑποτείνειν ὑπὸ τινα (math.) Eudem. 63,13
 cf. ἢ τὴν ὀρθὴν ὑποτείνουσα 62,3 56,11
 67,32
 ὑποτοπεῖν 1333,21
 ὑποτροφή. ἢ κατ' ἄλλῳ ὑποτροφή 1199,1
 ὑπουράνιος Damasc. 776,24
 ὑποφέρειν ἀπορίαν 418,7 (ἔνστασις) 597,8
 pass. εἰς τὸ ἀόριστον 625,28 ὑποφερό-
 μενον τὸν δημιουργὸν εἰς τὸν τῆς ἀνομοιό-
 τητος πόντον 1122,10
 ὑποφεύγειν 523,23

ὑποχωρεῖν 596, 10 Melissus 40, 13, 14 80,9

ὑποχώρησις 681,6

ὑπτιος 411,29 1084,7 (opp. πρηγής) 859,8

ὑστερογενής 19,15 144,2 491,1

ὑστερος τοῖς χρόνοις 26,9 ὑστερον (πρότερον) φύσει 53,26 ἐς ὑστερον 7,16 ὑστερον ἢ πρόσθεν Parmen. 145,10 162,22 ὑστέρως (opp. πρότερος) expl. 322,26

ὑφεις δι' ἦν καὶ τὸ σῶμα καίτοι καὶ ἐν νῷ σῶμα ὄν ἐκεῖ μὲν ἀδιάστατον ἦν, ἐνταῦθα δὲ διέστη. ὡς οὖν τὸ θέσιν ἔχον σῶμα διέστη διὰ τὴν ὑφειν κατλ. neoplatonico 298,30 635,30 636,5 sqq. 755,16 1122,7 1337,10 v. ὑφίναι

ὑφηγείσθαι *suppeditare* 15,4 639,4

ὑφίναι neoplatonico ὑφειμένην φύσιν ἔχει τὰ συμβεβηκότα 91,24. 25 ὑφειμένη τις τοῦ ὄντος ὑπόστασις 102,2 οὐκ ἔμεινεν ἐν ὑφειμένοις 774,8 v. ὑφεις

ὑφίζησις 685,23

ὑφιστάναι. ὁ θεὸς... ὑφίστησι τὰ γινόμενα 1145,29 (ἐαυτῷ) 1154,15 ἀλλοιωσεις ὑφίσταται 1059,17

ὑψος (ἡέρος) Emped. 26,2 158,17

φαίνειν. τὸ φαινόμενον expl. τὸ δοκοῦν εἶτε ἔστιν εἶτε μὴ 322,1 ὡς πρὸς τὸ φαινόμενον ἀντιλέγει 21,20 ὕπερ δοκεῖ λέγειν τὸ φαινόμενον 704,19 κατὰ τὸ φαινόμενον 498,34 499,28 ἐκ τῶν φαινομένων κατὰ τὴν αἴσθησιν 23,24 φαινόμενα (syn. δόξα Parmenidea) Alex. 38,21. 25 φαινόμενα ἔνδοξα (syn. σοφιστικοὶ παραλογισμοὶ) 50,28 φαινόμενα (opp. κυριώτεροι ἀρχαί) Theophr. 20,24

φάκελος 878,24

φάναι. φασί de apophthegmato 1205,25 ὡς τύπων φάναι 626,19 ἔφατο 295,29 608,3 φάσθαι Parmen. 78,17 145,8 162,20 φατόν Parmen. 78,17 145,8 162,20

φάνος (χρῶμα) Parmen. 146,14

φαντάζεσθαι 573,9 824,7

φαντασία expl. 517,12 μονή τῆς κατ' ἐνέργειαν αἰσθήσεως def. Alexander 1203,36 1204,35 (coni. νόησις) 467,6 (syn. ἔννοια) 477,9 τῷ ἀόριστῳ τῆς ἡμετέρας φαντασίας 465,32 φαντασίαν παρέχειν τινός 707,34

φανταστικός (coni. νοερός) 18,3

φῶος ex oraculo 616,1. 8 v. φῶς

φαρμακεύειν med. 315,35

φάρμακον color Emped. 160,3

φαρμακοποισία 321,22

φάσις i. q. κατάφασις 17,29

φάσμα (θεῖον) 616,18

φατίζειν Parmen. 39,8 87,15 143,23

φάτνωμα oris 371,21

φειδώ. φειδοῖ τῶν ἀπλουστέρων 74,17 (τῶν ἐπιπολιοστέρων) *reverentia ironum* 1155,38

φέρειν ἴδιον τι 27,25 κατὰ τινος (i. e. λέγειν ἐπὶ τινος) 132,9 φέρε καὶ ἡμεῖς ἐκθώμεθα 130,1 φέρε εἰπέιν 169,11 183,25 442,30 544,25 1139,32 1099,9 φέρε interrogationem incohanans 618,5 ex gr. τὸ τοῦ ἡλίου φέρε καὶ τὸ τῆς σελήνης Philoponus 1330,11 1135,1 φέρεσθαι κατὰ πράγματός τινος 465,30 τὴν λέξιν μὴ φέρεσθαι ἐν τισιν ἀντιγράφοις 1054,28

φέριστος Emped. 33,17 159,25 160,8

φεύγειν. ὕπερ φεύγοντες ὑπετίθεντο. 680,32

φθάνειν ἐπὶ πλέον 205,10 289,33 οἱ φθάσαντες λόγοι 510,23 1255,37 τοῦ ἐφθακότος ἀφῆρησθαι διπλάσιον 1343,4

φθαρτικός 740,20 484,17 (opp. ποιητικός) 163,32

φθέγγεσθαι ἐναντιον 34,13

φθίνειν τὰ αἰσθητά 1313,1 φθίνει εἰς ἀλληλα Emped. 33,20 160,17 φθίνον Plato 1152,14

φθονεῖν. ἐφθόνησεν ἡμῖν τοῦτοις μαθηταῖν 1166,19

φθόνος ὀνομάτων 783,29

φθορά (dist. τελειωσις) 1178,5

φθοροποιός 249,7

φιλαλήθης Εὐδήμος 1024,7

φιλόανθρωπος. φιλοανθρώπως 148,12 1143,2

φιλεριστία 88,30

φιλίλα v. Φιλία

φιλόμαθως. φιλομάτως 47,7 261,1 712,1 802,9

φιλολογεῖν 407,4

φιλόλογος. ὁ φιλολογώτατος Γαληνός 1039,13

φιλομαθής 523,29 φιλομαθεστέροις 29,3 1118,9

- φιλονεικεῖν 268,29 356,25 778,28 c. infin.
356,25 630,28 702,25 1136,19 1156,34
φιλονεικία (ἀντίλογος) 1135,28
φιλόνεικος. φιλονεικῶς 51,8
φιλοπονία 795,16
φιλόπονος. φιλοπόνως 129,32
φιλοσοφία. ὁ εὐφυῆς ὢν πρὸς φιλοσοφίαν
ἀρχὴν ἔχει φιλοσοφίας 1218,11 φιλοσο-
φίαν τινα ἔχει ἢ σκέψις Arist. 71, 14
(διαίρεσις) 1,4 (πρώτη) 1,20 47,30
φιλόσοφος εὐλάβεια 187,38 φιλοσοφώτατος
Πορφύριος 802,7 φιλοσόφος 1085,19
φιλόσοφος πρῶτος *metaphysicus* 9,22 49,7
258,8
φιλότης v. Φιλότης
φιλοτιμεισθαι c. infin. 1132,19 1145,3
φιλοχωρεῖν 627,3
φλεβότομος. τὸ φλεβότομον 249,22
φλόξ Parmen. 30,26 31,13 39,4. 15 180,4
Emped. 32,4 331,7
φοβεῖν τὴν ἀπορίαν 91,29
φορά (dist. περιφορά) 593,20 φορεῖν pass.
Parmen. 117,10 Emped. 1318,26 33,
24 Plato 26,23
φράζειν Parmen. 116,31 117,1 φράζεσθαι
Parmen. 117,5
φρήν. νόου φρενὶ Xenophanes 23,20
φροντίζειν. τῆς ἀληθείας οὐδὲν πεφρον-
τικῶς (ὁ σκοπός) 1135,17
φροῦδος Porphyg. 139,31
φρυάττεσθαι *gloriarī* 1148,26
φύειν ἄδηλα Sophocles 740,32 φύν inf.
aor. Parmen. 78,19 145,10 162,22 ἐφύ-
οντο θνητὰ Emp. 32,24 πέφυκεν οὕτως
(dist. ἐξ ἀνάγκης) Ar. expl. 1184,5 τὸ
πεφυκέναι et τὸ πεφυκός expl. 186,39 sqq.
ἐκ τοῦ μὴ τοιοῦτου, πεφυκός δὲ 20,15
τὸ πεφυκός in στερήσει 245,22 sqq.
φῦλον. φύλα Parm. 117,11
φυσᾶν 647,24 τῷ πεφουσημένῳ ἀσκηῖ 1217,
24
φυσικός (opp. τεχνητός sive τεχνικός) 260,
5 sqq. (μέρος τῆς φιλοσοφίας) 1,4 φυ-
σικῆς (scil. τέχνης) τέλος 41,5 φυσικοί
22,4 23,21 40,30 1121,3 Φυσικά titu-
lus libri 801,14 802,10 923,8 1126,9
v. Loci Arist.
φυσιολογεῖν 38,21 475,25 653,25
φυσιολογία 4,17 18,30 1037,5
φυσιολόγος 258,9 1122,24 1318,19 οἱ π.
Δημόκριτον ἀρχαῖοι φ. 618,20
φύσις τί ἐστι 260,22 261,7 sqq. (ἀρχὴ κι-
νήσεως) 53,15 (πενταχῶς) 283,6 (ὕγρα
i. e. τὸ ὑγρόν) 23,27 τὸ γὰρ γινόμενον
τι καὶ γενέσθαι φύσιν ἔχει 1030,31 cf.
not. εἶχε φύσιν ἀποτηθηῆναι 1334,11
(dist. φύσει) 277,14 sqq. φύσει, κατὰ
φύσιν expl. 270,35 sqq. παρὰ φύσιν et
κατὰ φύσιν κινεῖν expl. 1211,15 sqq. φύσις
Aristotelis 8,4 ἄλογος Alex. 311,1 313,
27
φυστικός (ψυχῆ) 262,16 sqq. 286,24 sqq.
φωλεύς. φωλεύς οὖς χεῖράς καλοῦμεν 379,6
φωνή def. 426,2 472,5
φωνήεις. τὰ φωνήεντα (opp. τὰ σύμφωνα)
1227,29
φωρᾶν 120,4 κενεμβατοῦσαι φωραθεῖν
465,31
φῶς ἀνάπτειν ταῖς νοήσεσι 792,20 Pythag.
181,26 φῶς Parmen. 25,16 30,21 38,24
179,32 φῶς Parm. 180,9. 11 Pseudo-
parmen. 31,5 Procli doctrina exp. 612,
17
φωτεινός 36,6 597,21
χαίρειν λέγειν περί τινος Plato 135,29
χαλᾶν Parm. 78,23 145,14 οὕτως ἔχειν
ἐγάλασαν Plato 50,21
χαλκίον. τὰ πληττόμενα χαλκία 1349,5
χαμαιλέων 1234,34 exemplum versatilis
hominis 1329,5
*χαῖν. παρὰ τὸ χῶ ῥῆμα ὃ σημαίνει τὸ χωρῶ
620,13 cf. 527,19
χάος etym. 527,19 528,13 620,14 (μυθικόν)
529,16
χαρκτηρ i. e. εἶδος 289,5 (ἴδιον) 94,8
(λόγου) 691,4
χαρκτηρίζειν 19,4 894,19 ἀπό τινος
31,26 177,21 (κατὰ τι) 6,17 27,1.8
155,26 173,18 598,35 822,20 αἱ κινή-
σεις ἐξ ἑνός . . χαρκτηρισθῆσονται 901,1
saepe τῆ κινήσει 1059,22
χαρκτηριστικός (ποιότης) 865,3
χαρίεις. χαριέντως 684,35
χαριστίων (σταθμιστικὸν ὄργανον Archi-
medis) 1110,4
χάσκειν. τὸ κεληγός (γνώσεως) 18,17
χάσμα Orpheus 528,14
χεῖρά (μυρμηκῶν) 379,6
χειμερινός (τροπαῖ) 875,21

χεῖν. χεῖτ' ἔθνεα Emp. 32,17 33,1
 χειραγωγία 416,12 583,10
 χελιδῶν ἕαρ οὐ ποιεῖ 1313,14
 χελώνη 898,33 (Zenonis) 1014,5 sqq.
 χερσαῖος 627,31
 χθαμαλός 787,29
 χθεσινός 411,26
 χθών Emp. 32,6 160,29 300,21
 χλιετής 499,36
 χλιαρός 875,6
 χόανος Emp. 300,21
 χοῖνιξ 714,8
 χορδή (βαγείσα) 873,25
 χορεία (unde χρόνος) 705,9 Iambl. 786,31
 Damascius 775,14 (astrorum) Geminus
 292,28
 χορεύειν de χρόνω Damasc. 775,14. 21
 χορηγία 465,8 504,9
 χορηγός (τῆς δυνάμεως) 1328,25
 χούς ὁ κεραμεύς καὶ ὁ τοῦ οἴνου 714,8
 χρεῖα (sc. ἐστὶ) i. e. χρή 58,14 (ἦν) 74,
 11
 χρεῖώδης 378,32 386,27 387,8 610,34
 χρεμετιστικός 862,8
 χρέος *necessitas* Parm. 78,18 145,9 162,21
 336,33
 χρεῶν. κατὰ τὸ χρεῶν 24,19 χρεῶν ἐμὲ
 ὑποδεῖξαι 702,34 χρεῶν ἐστὶν Parm.
 39,2 52,28 78,20 89,21 116,30 145,11
 180,1
 χρεώστης 328,33
 χρῆ δειχθῆναι 553,22 saepe cf. inf. pass.
 581,5
 χρῆζειν 270,33 693,21
 χρῆμα. σῆσαι πάντα χρήματα (Anaxa-
 gorae) Eudemus 1185,12 (i. e. κεχρη-
 σμένον, χρησμός, an corruptum?) Emped.
 1184,9
 χρηματισμός 1191,29
 χρησιμεύειν 551,11
 χρῆσις ὀνόματος 79,7
 χρῶα φανόν Parm. 146,14
 χροίη Anaxag. 34,21 35,3 156,4. 5 157,11
 Diog. Ap. 153,3 Demoer. 522,17
 χρονόλειν 784,20 χρονόλεισθαί 716,11 742,
 15
 χρονικός 106,1 716,1 (ῥῆμα) 1158,31
 χρόνος etym. 705,9 775,14 def. 506,21
 sqq. 509,34 (διγῶς) 632,33 sqq. (τὸ
 πέρασ τοῦ χρόνου τὸ νῦν) 753,24 (gram-
 matico) τοὺς παρατατικούς καὶ παρα-

κειμένους καὶ ἔλωσ τοὺς συντελικούς ἐν-
 εστώτας χρόνους 1168,33 versus de co-
 citati 740,30 sqq. περιπλομένιοι (τελειο-
 μένιοι) χρόνιοι Emp. 1184,7. 15 φυσικόν
 et ψυχικόν in Archyta Iambl. *distinxit*
 787,4 (θεός) Proclo 795,6
 χυλώδης 23,26
 χύσις (ῥλης) 536,26
 χυλεύειν (ἢ φύσις) 685,20
 χυλός (ζωή) Plato 1077,22
 χύρα. χύραν ἔχειν 678,27 χύραν μὴ
 ἔχον (i. q. ἀδύνατον) 75,14 (i. q. ῥλη)
 Platonicè 223,5 249,2 643,6 saepius
 χυρεῖν διὰ πάντων 24,7 465,20 (ποῦ) Pro-
 clus 612,13 *in se recipere* Melissus 40,19
 80,12
 χύρημα 379,12 620,10
 χυρητικός 608,19
 χυρίζειν. χυρίζεται ἀλλήλων 267,14 χυ-
 ριστόν τῆς ῥλης εἶδος 1,9 2,1. 5 43,14. 21
 χυριστῶς 544,20
 χυρίον πολύγωνον 54,21 (locus Aristotelis)
 472,8
 χυρίς ἀπ' ἀλλήλων Parmen. 30,26 180,4
 χυρισμός 544,24 (πρὸς τὸν ὄρον ἔχει)
 Theophr. 965,5 cf. 22
 ψευδογραφεῖν 68,34
 ψευδογράφημα (geometr.) 54,11 sqq. 69,
 10
 ψευδογραφία 58,24
 ψευδοδοξεῖν 903,30
 ψηφίς 659,24
 ψιμύθιον 119,16
 ψοφεῖν (ὁ κέγγρος) 1108,22
 ψόφος. ψόφον ποιεῖ 1108,20
 ψυχαῖος 780,14
 ψυχῆ (distr. φύσις) 286,20 sqq. (τόπος: εἰ-
 δῶν) 642,4 τὰς ἐν ταῖς πλανωμέναις σφαι-
 ραῖς ψυχάς Alex. 1261,30 (πηγαία) ora-
 culum apud Proclum 613,2 sqq. ψυχῆς
 περίοδοι Iambl. 786,32
 ψυχικός 314,12 633,2 saepe
 ψυχῶν 262,16 pass. 613,12 966,3
 ψυχρός. ψυχρῶ μεταβολαί εἰς τὸ γαλακ-
 τῶδες καὶ γλαυρόν etc. 875,6
 ψύχωσις 703,30 1154,32

- ὥδε ἂν μάθοις 1136,1
 ὥδι i. e. μεμετρημένως expl. 1069,29 cf.
 1071,26
 ὠδίνειν. ὠδίνων ἤδη τὴν ἐπ' αὐτοῖς ἀλή-
 θειαν 1031,29
 ὠεόν Orpheus 147,2
 ὠθισμός 1348,34
 ὠκός. ὠκέα γοῖα Emp. 1183,30 1168,6
 ὠρα αἱ λοιπαὶ ὠραι anni Eudemus 732,28
 (om. ἐστί) λέγειν 133,18 1168,6
 ὠριαῖος 736,34 768,10
 ὠροσκόπιον 1335,14
 ὠς. οὕτως ἄμεινον οἶμαι λέγειν καὶ οὐχ ὡς
 ὁ Ἄ. φησί 2,17 λόγον ἔχειν ὡς πρὸς
 τὰ παχυμερέστερα 599,7 εἰ δὲ ὡς ἂν τις
 ὄλωσ δύναιτο λέγειν (i. e. εἰ δὲ λέγοι ὡς
 ἂν τις ὄλωσ δύναιτο λέγειν) 557,8 ὡς
 τύπων φάναι 626,17 ὡς τοιούτου (om.
 ὄντος) 107,30 ὡς c. inf. (i. q. ὥστε)
 1321,7 saepius ὡς εἰ . . . ποιήσει 371,16
 ὡς εἰ . . . ἐγένετο 371,27
 ὠσις (genera ἔπωσις, ἄπωσις) 1049,18 (opp.
 ὀλκή) 1345,33
 ὠσπερ praecedente accusativo coniunctum
 cum nominativo 481,24
 ὠπάν 1137,27 cf. not.
 ὠφέλησις (opp. βλάβη) Diogenes Ap.
 152,4

II INDEX NOMINUM

- Ἄβδηρῶτης Democritus 28,16
 Agathon tragicus (fr. 6 F.T.G.² p. 764 N.)
 celato nomine 327,30
 Ἀγαμέμνων 358,19
 Ἄδραστος Herodoti 329,35
 Ἄδραστος Peripateticus ἐν τῷ Περὶ τῆς
 τάξεως τῶν Ἀρ. συγγραμμάτων 4,11 cf.
 6,5 de ὄπερ ὄντι excerptus 122,33 sqq.
 verba citantur 124,7
 Ἄδωνις. Ἀδώνιδος κῆποι 911,14 1212,18
 Ἀθήναζε 447,26 sqq. 576,11. 26 979,17
 Ἀθῆναι 447,33 sqq. 715,36 720,4. 20 809,
 18 863,7 979,18 sq. 982,13 sq.
 Ἀθηναῖος Archelaus 27, 23 ὁ Ἀθηναῖος
 ξένος Legum Platoniarum 1247, 34
 Ἀθηναῖοι ἀρχαῖς ἐνιαυτοῦ περὶ θερινῆς
 τροπᾶς ποιοῦνται 875,20
 Ἀθήνηθεν 715,36 720,4 873,20
 Ἀθήνησι 490,14 705,26 Ἀπατορία Eu-
 demus 708,10
 Ἄθως. τὸν Ἄθω κινεῖν 1109,31
 Αἰγύπτιοι 641,34 πρώτην ζωὴν ὕδωρ, ἧς
 ὑποστάθμην τὴν ἕλκην 231,35 ἀπὸ μύ-
 θων Αἰγυπτίων εἰλκυσμένη ἢ παράδοσις
 (Mosis) 1166,30
 Ἄιδης. εἰς Ἄιδου Plato 1077,23
 Aeschylus celato nomine fr. 139 (F.T.G.²
 p. 46 et XXIII) signific. ut proverbium
 661,23
 Aesopus celato nomine citatur (fabula
 184 Halm.) 1160,9
 Ἀζαδημα 410,36
 Ἀκραγαντινος Empedocles 25,20
 Ἀλέξανδρος rex Aristoteli scribit 8,20
 Ἀλέξανδρος ὁ Ἀφροδιαιεύς 19,5 44, 11
 77,9 131,15 ὁ ἐξ Ἀφροδιαιᾶδος 795,35
 ὁ ἐξηγητὴς τῶν Ἀριστοτέλους 707,33 ὁ
 γνησιώτερος τῶν Ἀριστοτέλους ἐξηγητῶν
 80,15 ὁ ἐξηγητὴς κατ' ἐξοχὴν 1170,2.
 13 1176, 32 εἰσθῶς καὶ ἐφ' ᾧ μὴδὲν
 πρὸς ἔπος τὸν Πλάτωνα παράγειν εἰς ἐξέ-
 τασιν 560,12 cf. 1121,28 mira eius
 ignorantia grammaticae 329,14 auctius
 Physicorum exemplum tenebat 167,
 33 sqq. confusum et mancum exemplar
 332,20
 citatur: 2,17 10,9. 13 11,16 12,8.
 15 13,12. 21. 28 14,9. 21 17,26
 19,8. 21. 29 22,1 23,16 26,13 37,
 12 38,1. 25 40,16 41,2. 23. 30 42,
 18. 26 43,3. 8 44,21 45,22 46,11
 49,20 50,1 51,21. 27 52,2 53,20.
 22 55,13 58,25 59,4 60,18 67,7.
 10 69,2. 4 70,5. 17. 32 71,5 73,4.
 17. 25 76,4 79,7. 12 83,29 84,22
 85,2. 11. 20 96,21. 30 99,12. 18. 29
 110,14. 20 111,11 112,32 113,1. 28
 114,8 115,11 127,2. 16. 27 129,
 8. 32 (cf. 130,2—131,11 131,15)
 132,24 134,19. 32 135,15. 16 136,
 10 137,8 138,4. 18. 29 140,23
 141,9 149,11 155,4 163,10 166,5
 167,30 168,3. 8 169,5. 24 170,8
 173,8. 28 176,9 187,22 189,19
 191,18 192,16 193,4. 23 194,3
 196,11 197,22 sqq. 198,2. 6 199,
 31 207,7 211,13. 20. 23 213,15. 23
 214,18 219,8. 14 222,22 233,9
 234,11. 14. 24 sqq. 238,6 241,21
 242,10. 12 244,25 245,2 247,25

(^Αλέξανδρος)

citatur: 249,12 254,13 261,30 264,
 18 265,1 268,12.27 270,26 273,9
 277,31 282,3.6 291,21 300,27
 302,18 301,26 305,3 306,28 307,
 3.10.20 310,25.31 312,1 315,
 13.17 316,8.15.18 317,27 320,
 1.21 321,17 326,34 329,14 336,6
 337,11.36 339,20 340,31 343,14.
 33 344,13 346,35 348,7 349,13.
 36 351,3.8 354,22 355,13 356,
 27 362,14 363,15 365,25 366,15.
 25 367,27.34 372,12 373,32 374,
 31 376,10 377,19 382,32 384,4
 389,5 395,33 396,20 399,19 400,1
 403,13.14 407,21.36 409,25 414,
 16.29 416,27.31 419,26 420,13.
 18 422,22.25 423,14.20 426,6
 427,34 428,17 429,23 431,27.33
 434,35 436,36 437,6.9.18.23.31
 440,28.34 443,10.18.34 446,13
 448,21 449,4 450,30.36 454,21
 457,13 459,5 463,18 467,1 470,
 30 472,36 475,33 478,18 483,1
 490,18 495,8 501,2 511,30 516,
 29 517,17 521,13 524,10 526,16.
 21.26 529,29 530,3.8.15 538,3
 540,20 544,21 546,13 547,2.11.
 12 548,18.36 549,26 550,5 552,
 18.30 554,17.22 559,25 560,11
 562,24 563,28 569,22 570,8.25
 576,30 580,12 581,28 582,20
 583,12 584,4 586,30 589,6.26.
 28 593,7.13 594,17.23.29 595,
 20 602,31 650,21 651,29 654,34
 655,11.22.27.29 653,17 657,36
 658,6 661,1 665,14 667,3 668,16
 671,4 673,28 675,2.11.29 676,8.
 30 679,12.32 684,3 692,2.6 696,4
 697,17.24 700,19 702,25.33
 703,2 705,5.7.14.20 709,22 710,
 4.6 713,14.26 715,10 717,21
 718,4 727,35 728,5.18 729,8
 730,13 734,12 735,7.8.28 739,
 14.22 740,8 742,33 743,32.36
 744,11 746,25 748,12.21 749,3.
 13 750,27 752,15.20 753,9 757,
 28.31 758,7.9.19.24 759,20
 760,18 762,7 764,35 765,4.
 20 768,28 769,15 770,22 781,
 4 sqq. 803,22 804,1 830,2.7

(^Αλέξανδρος)

citatur: 831,31 837,29 844,20.27
 854,15.21 857,2.20 864,15 866,
 17 868,27 869,4 870,10.29 876,
 23 880,11 889,8 894,12.16 895,
 12.28 896,10 904,1 909,25 914,
 17.24 918,14 929,10.15 930,11.
 34 931,24 936,22.25 938,5.8
 941,22 950,3 964,14 966,13.26
 968,6.15.30.31 969,8 974,25
 975,24 978,35 979,4 981,15 983,26
 997,31 1017,20 1019,27 1022,15
 1024,26 1026,5 1036,12 1039,15
 1040,14 1041,8.16 1051,5 1052,
 8.23.28 1054,28 1055,15.24
 1056,7.16 1075,4 1078,5.6 1086,
 22 1093,3.13.22.27 1096,7 1104,
 26 1108,3.1119,20 1125,3.11
 1130,4 1147,20 1169,33 1171,9
 1175,13 1177,11.16 1188,7 1193,
 34 1196,10 1198,5.10.17 1199,
 16 1201,14 1204,34 1205,2.7
 1210,12.29.39 1213,3 1214,11.
 27.38 1215,25 1216,27 1218,20.
 36 1222,24 1224,26.37 1226,3
 1231,20.27 1232,11.17 1234,24.
 29.35 1236,10 1238,29 1239,11
 1240,18 1241,10.30 1242,11.23
 1244,15.20 1245,4 1246,17.27.32
 1247,3 1253,6 1260,22 (cf. 1261,
 2. not.) 1261,30 1262,3 1268,3
 1281,30 1285,15 1286,29 1287,1
 1288,3 1291,35 1292,11.22 1293,6
 1296,18 1299,36 1303,28 1307,6
 1308,16.20 1309,23 1317,3 1319,
 11 1325,8.24 1326,3.28 1327,35
 1340,32.27 1343,33 1346,29 sqq.
 1348,11.26 1349,8 1350,2 1351,
 27.33 1354,12.26.34 1355,16.
 32.36 1356,33 1358,18.33.39
 1362,11.13

ἐν τῇ εἰς τὸ δευτέρον τῆς Περὶ οὐ-
 ρανοῦ ὑπομνήματι 1219,2 cf. 2,7
 Theophrasti Φυσικῶν δοξῶν libro
 usus 38,18 n. 43,4 ἐν τοῖς Ὑπο-
 μνήμασιν (sc. φυσικοῖς cf. not.) 530,
 15 ἐν τοῖς πρὸς τὸν Ἐπικούρειον
 Ζηηόβιον ἀντιγεγραμμένοις 489,22
 τὴν αὐτὴν οἶεται ψυχὴν εἶναι καὶ φύ-
 σιν ἐν τῇ οὐρανῷ 1219,1 ἐντε-
 λέχειαν ἀχώριστον. τῶν σωμάτων

(Ἄλεξανδρος)

τὴν ψυχὴν εἶναι, ὅποια τίς ἐστί καὶ
ἢ φύσις 1219,10 de ενεργείᾳ νῆ
2,5

Ἄλφειός metaphoricō 1130,1 cf. not.

Ἄμβροθίας κέρας 360,33

Ἄμμώνιος 193,1 ὁ ἡμέτερος καθηγημῶν
59,23 183,18 192,14 sine nomine 198,
17 γέγραπται μῦλλον ὅταν Ἄμμωνίῳ
τῷ ἐμῷ καθηγημῶνι πολλὰς πλῆθεις παρε-
χόμενον τοῦ καὶ ποιητικὸν αἷτιον ἡγεῖ-
σθαι τὸν θεὸν τοῦ παντὸς κόσμου τὸν
Ἄριστοτέλη, ἀφ' οὗ καὶ ἐγὼ τινα μετα-
γαγῶν κτλ. 1363,10

Ἄναξαγόρας ὁ Κλαζομένος 34,18 Ἠγη-
σιβόλου Κλαζομένος κοινωνήσας τῆς
Ἄναξιμένους φιλοσοφίας 27,2 (φυσικός)
41,1 τοῖς περὶ Ἄναξαγόραν συνέταξεν
Ἄναξιμανδρόν 24,25 cf. 27,11 sqq. 154,
15 ab Eudemo post Parmenidem trac-
tatus 115,4 paulo maior Empedocle 25,
20 cum Empedocle comparatus 178,
14 sqq. 195,21 sqq. eum Diogenes Apol-
loniatus secutus 25,3 magister Archelai
27,24 vituperatus in Phaedone 369,28
contra motus doctrinam disputat Eu-
demus 1185,9 sqq. huic ἄπειρον (Phys.
Θ 2. 252^b27) tribuitur ab Alexandro
1188,6 metaphysica a physicis seiunxit
21,19 ratio ad syllogismos revocata
162,27 τῶν ἄπειρα τὰ στοιχεῖα ὑποθε-
μένων 1254,21 τὴν ἐλλείπουσαν αἰτίαν
ἀνεπλήρωσε 27,4 νοῦς expl. 176,17 sqq.
461,1 369,27 465,6. 12 1227,35 νοῦν
ὡς ποιητικὸν καὶ τελικὸν αἷτιον (sec. Me-
taph. Δ 4) 1361,34 1362,4 νοῦς τῇ
νοεῖᾳ διακρίσει διέκρινε τὰ εἶδη 177,7
τὸν νοῦν διακρίνειν τὰς ὁμοιομερείας 459,
13 1123,21 μίαν ἀρχὴν κινήσεως τῶν
πρότερον ἡρεμουσῶν ὁμοιομερειῶν τὸν νοῦν
λέγων ... οὐδὲν ἄλλο λέγει ἢ τὸ πλάσμα-
τῶδες τοῦ τε ὅτι „πέφυκεν οὕτως (Arist.)“
1184,22 νοῦν ἔλεγε διακριτικὸν καὶ κοσμη-
τικὸν αἷτιον 301,3 τὸν νοῦν ἐέσας καὶ
αὐτοματιζῶν τὰ πολλὰ συνίστησι 327,26
cf. 7,3 8,2 369,28 μηδὲν ἐκ τοῦ μη ὄν-
τος γίνεσθαι καὶ πᾶν ὑπὸ ὁμοίου τρέφε-
σθαι 460,11 τὴν φθορὰν ἀνεῖλε 522,17
οἱ π. Ἄ. ἀναρεῖν οἴονται εἶναι τι κενόν,
εἰ μόνον δεῖξαιεν ὅτι ἔστι τι ὁ ἀήρ 647,
21 cf. 652,29 655,3. 18 656,20 δυνατὸν

ποτε μηδὲν κινεῖσθαι 1123,12 sqq. μὴ
αἰε κίνησιν εἶναι 1363,32 πάντα ἐν πᾶσιν
169,7 173,9 460,19 461,33 ἔν τε καὶ
πολλὰ 22,6 τὰ ὁμοιομερῆ 27,5 sqq. 155,
17 1069,24 ὁμοιομερείαι 453,3 532,12
(ἄπειροι) 154,4. 6 sqq. 155,1 τῷ εἶδει
ἀπείρους τὰς ἀρχὰς 166,11 τῷ πλήθει
453,1 459,17 460,5 cf. 161,21 162,3 sqq.
(τῷ πλήθει καὶ τῷ μεγέθει) 458.26 cf.
22,12 στηρίζει αὐτὸ ἐν αὐτῷ τὸ ἄπειρον
606,12 cf. 485,21 sqq. 553,23 ὁμοιο-
μερείαι expl. 163,31 sq. 165,1 σάρκας
κτλ. ἄφάρτα 167,23 ἀρχὰς ταῖς οὐσίαις
ἐναντίας 44,2. 5. 26. 30 sqq. μίγμα 154,
10 sqq. 485,21 sqq. 486,21. 32 487,11.
18 1188,7 ἀλλοίωσιν ἐκάλεσε σύγκρισιν
καὶ διάκρισιν 163,11 πᾶσα γένεσις καὶ
φθορὰ συγκρίσει καὶ διακρίσει 1050,22
1266,33 1318,29 μηδ' ἐνδέχεσθαι πάντα
διακριθῆναι 461,21 ἡ ἔκκρισις τῶν ἐνεργεί-
ων ἐνυπαρχόντων 171,8 ἔκκρισει τὴν
γένεσιν 177,20 178,7 460,20 461,32 cf.
235,20 ὁμοιομερείαι ἐξ ὧν πλεοναζουσῶν
τὰ φυτὰ γίνεσθαι 168,15 (τὰ ζῷα) 167,
10 quomodo κοσμοποιεῖ 386,24n. 1120,
20 1121,24 ἔνα τὸν κόσμον 178,25
ἅπαξ γενόμενον τὸν κόσμον διαμένειν 154,
30 Ἄναξαγόρας διττὸν κόσμον ἐνδείκνυ-
ται τὸν μὲν νοητὸν τὸν δὲ αἰσθητὸν 487,
20 461,11 1186,30 (τριπτόν) 34,18 τὸν
ἄπειρον (χρόνον) 1185,24

ciatur ἐν τῷ πρώτῳ (διὰ τοῦ πρώ-
του) τῶν Φυσικῶν 155,26 163,20
μετ' ὀλίγα τῆς ἀρχῆς τοῦ πρώτου
Περὶ φύσεως 34,29

fr. 1 (ed. Schorn) 34,20
155,26 163,24 164,15 172,2
174,20 460,26 462,11 1121,27
1153,24

fr. 2 155,31

fr. 3 34,29 156,2 157,9 179,3

fr. 4 34,21 156,4

fr. 5 27,9 156,16 164,23 172,4

fr. 6 27,9 156,13 164,24 165,3.

14.31 172,18 174,7. 11. 16. 22

176,18. 21. 32. 34 178,34 181,3

301,5

fr. 7 300,31 461,5

fr. 8 179,3

fr. 9 155,21 179,8 460,13

fr. 10 35,3 157,11

- Anaxagorae
 fr. 11 35,14
 fr. 12 157,7
 fr. 13 175,12 176,29
 fr. 14 156,10
 fr. 15 164,17 166,15
 fr. 16 164,26
 fr. 17 163,5. 20
 fr. nov. (cf. Herm. XIII 3) cf. 460,15
- Ἀναξίμανδρος φυσικός 40, 30 Πραξιόδου
 Μιλήσιος 24,13 41,17 Θαλού γενόμενος
 διάδαχος καὶ μαθητῆς 24,13 Anaximenes
 praecceptor 24,26 Anaxagorae compara-
 ratus a Theophrasto 27,11 154,15
 docuit τὰς ὕλικὰς ἀρχὰς 6,35 ἄλλο
 τι παρὰ τὰ στοιχεῖα, ἐξ οὗ τὰ στοι-
 χεῖα γεννῶσι 479,33 (cf. 24, 16. 23
 41, 18 al.) ἄπειρον τὸ στοιχεῖον οὐκ
 ἀέρα ἢ πῦρ ἢ τι τῶν τεττάρων στοι-
 χεῖων 480,1 ἄπειρον expl. 22,12 24,
 14 sqq. 41,17 1188,8 τὸ μεταξύ 36,14
 149,12 sqq. 452,32 458,25 465,5 484,
 12 1266,37 (μεταξὺ τοῦ τε ὕδατος καὶ
 τοῦ ἀέρος) 452,32 459,1 (μεταξὺ πυρός
 καὶ ἀέρος) 465,14 cf. 149,9 (πυκνού-
 μενον καὶ μανόμενον τὰ ἄλλα ἀποδιό-
 ναι) 1266,36 πρῶτος ἀρχὴν ὠνόμασε
 τὸ ὑποκειμενον 150,23 κατὰ ἔκκρισιν
 γεννᾷ ἀπὸ τοῦ ἀπείρου 149,24 ἐνούσας
 τὰς ἐναντιότητας ἐν τῷ ὑποκειμένῳ ἀπεί-
 ρῳ ὄντι σώματι ἐκκρίνεσθαι 150,22 ἐκ-
 κρίνεσθαι, τὴν γένεσιν ἀναίρει 235,20 διὰ
 πυκνώσεως καὶ μανώσεως τὰς γενέσεις
 καὶ φθορὰς ἀποδιόδασι 1319,21 αἰδιος
 κίνησις 24,24 41,18 ἀπείρους τῷ πλήθει
 τοὺς κόσμους 1121,6 fragm. (ex Theo-
 phrasto) 24,18
- Ἀναξιμένης Εὐρουστράτου Μιλήσιος 24,25
 41,19 ἑταῖρος γεγωνὸς Ἀναξίμανδρου 24,
 25 Anaxagorae magister 27,3 φυσικός
 40,30 ἄπειρον 22,12 1188,8 ἀέρα 24,
 28 113,29 149,7 151,20 203,2 274,23
 458,25 484,11 εἰς τὸ τοῦ ἀέρος εὐπλα-
 στον ἀπέιδεν 36,12 ἀέρος ἄπειρον 24,7
 41,20 452,31 ἄπειρον τῷ μεγέθει τὸν
 ἀέρα 458,25 μάνωσις καὶ πύκνωσις 149,
 29 180,16 1319,21 cf. 203,34 γίνεσθαι
 dixisse τὴν ἀλλοίωσιν 163,17 κίνησιν
 αἰδιον, δι' ἣν καὶ τὴν μεταβολὴν 24,31
 αἶ μὲν εἶναι κόσμον, οὐ μὴν τὸν αὐτὸν
 αἶ, ἄλλα ἄλλοτε ἄλλον γινόμενον κατὰ
 τινὰς χρόνων περιόδους 1121,14 Ἀνα-
 ξιμένης (immo Ξενοφάνης) 188,32
- Ἀνάρρυσσις alter Apaturiorum dies 708,18
- Ἀνδρόνικος Rhodius. varia Physicorum
 lectio 440,14 interpretatio 450,16 τάξις
 sexti libri 924,20 ἐν τῷ τρίτῳ τῶν Ἀρι-
 στοτέλους βιβλίων διατάσσεται 923,9
- Ἀντιφῶν ὁ σοφιστής de natura 273,36
 274,21 283,16 284,1 (cf. fr. 83 p. 131
 ed. Blass.) τὸν τετραγωνισμόν τοῦ κύκλου
 ἐνόμισεν εὑρίσκειν 54,13 sqq. (cf. fr. 103
 p. 134 Bl.)
- Ἀπατούρια. dies Δορπία, Ἀνάρρυσσις, Κου-
 ρεῶτις, Ἐπίβδα 708,17
- Ἀπολλωνιάτης v. Διογένης p. 1442
- Ἀπολλώνιος (Pergaeus) mathematicus
 quadraturam circuli temptavit 60,14
- Ἄραψ περὶ ἑαρινὰς (τροπὰς ποιοῦνται ἀρχὰς
 ἑνιαυτοῦ) ὡς Ἄραβες 875,22
- Ἀριστοκλῆς ad quem est Procli epistula
 615,15
- Ἀριστομένης ὁ Μεσσήνιος 470,25
- Ἀριστόξενος exempl. musici 815,27 1023,
 27 1213,33
- Aristophanes celato nomine ἐν τῇ κω-
 μῳδίᾳ (Nub. 3. 4) citatur 707,23
- Ἀριστοτέλειος 92,25 482,32
- Ἀριστοτέλης ἐγεννήθη ἐπὶ τῆς τοσῆσδε
 Ὀλυμπιάδος 553,7 ἀντιλέγων πρὸς Παρ-
 μενίδην 147,17 sqq. τὰς τῶν προτέρων
 φιλοσόφων δόξας ἐλέγχων 36,27 clemen-
 ter de antiquis philosophis iudicat 161,
 15 a prioribus et Platone quomodo
 distet 8,10 κατακολουθῶν τοῖς Πλατω-
 νικοῖς 894,12 τοῖς Πλάτωνος Περὶ τάγα-
 θοῦ λόγοις παρεγένετο 453,28 454,21 αἶ
 τὰ προφανῆ καὶ ἐναργῆ λαμβάνει, ὁ δὲ
 Πλάτων καὶ τὰ ὅπως οὖν τοιαῦτα 451,8
 quomodo differat a Platonis de motu
 doctrina 404,17 824,5 τῷ Πλάτωνι
 κατακολουθῶν τὸ πρῶτως κινοῦν ἀκίνη-
 τον εἶναι φησι 421,22 τὸ ἀκίνητον εἶναι
 τὸν νοῦν κατὰ τὰς φυσικὰς κινήσεις παρὰ
 τοῦ Πλάτωνος ὁ Ἀριστοτέλης ἔχει μαθῶν
 421,1 quomodo methodus a Platonica
 distet 1249,13 sqq. ἐν διαφόροις ὀνόμασι
 τὰς αὐτὰς ἐννοίας τῷ σφετέρῳ καθηγε-
 μόνι (Platoni) προῦβάλετο 1336,35 sqq.
 Aristotelis Theophrastique opera una
 comprehenduntur 3,5 n. Eudemii ma-
 gister 68,33 Εὐδημος τῷ Ἀριστοτέλει

- πάντα κατακολουθῶν 133,21 ὁ κατ' Ἄρ. διαλεκτικός 49,9 ὁ θεῖος 611,8 eius ἀγγλῖοια 1140,18 μεγάλῖοια 38,3 βραχυλογία 112,30 495,15 τὸ ὅπερ ὄν exprl. 121,27 sqq. ἀδύνατον ἐν ἑαυτῷ τι εἶναι πρῶτως 560,33 de causis 35,25 num τελικὸν αἴτιον τὸ πρῶτως κινεῖν an praetera etiam ποιητικὸν 1354,34 ἀρχὰς ἔθετο τὰ ἐναντία 31,10 ὕλην καὶ τὰ ἐναντία principia 25,18 ὕλην καὶ εἶδος στοιχειώδεις ἀρχὰς 179,13 περὶ ὕλης τε καὶ σπερήσεως 247,9 μεταβολῇ καὶ ἀλλοιώσει τὴν γένεσιν 178,8 τόπος exprl. 601,20 610,31 612,5 642,12 τὸν ὅλον κόσμον οὐ συγχωρεῖ εἶναι ἐν τόπῳ 629,22 κόσμον τὸ ὅλον καὶ πᾶν μέγεθος 507,29 τὸν ὅλον κόσμον οὐρανὸν καλεῖ 507,30 ἀγένητον καὶ ἀφθαρτον τὸν κόσμον 1121,12 τὸ κινεῖν ἐν τῇ ἀπλανεῖ σφαίρᾳ 1355,4 theologia 1361,11 sqq. ἡ τοῦ παντός αἰδιότης διὰ πολλῶν καὶ ἀκριβῶν λόγων ἀποδειχθεῖσα 469,2 ἐκεῖνα μόνα ἔγχρονα ὅσα τῶν γινομένων καὶ φθειρομένων μετρεῖται 638,32 τὴν ψυχὴν τόπον εἶδόν 540,30 πρῶτως καὶ κυρίως αὐτοκίνητον τὸ ζῷόν φησιν ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος συνεστός, ὧν τὸ μὲν σῶμα κινεῖται, ἡ δὲ ψυχὴ κινεῖ ἀκίνητος οὕσα 1248,5 ὁ τοσαῦτα περὶ ψυχῆς φιλοσοφῶν οὐκ ἀξιοῖ τὴν ψυχὴν αὐτοκίνητον καλεῖν 1249,7 τὴν ψυχὴν ἐνεργεῖν. ἀλλ' οὐχὶ κινεῖσθαι νομίζει 1248,30 ἔθος τῷ Ἄ. θηλυκῶς τὰ μετέθη καλεῖν 936,6 μήπω εὐρήκεις τὸν τοῦ κύκλου τετραγωνισμόν 60,8 cf. Ind. IV Loci Aristotelici
- Ἄριστων Platonis pater 772,28
- Ἄρμονίη Emped. 1183,32
- ἀρχαῖοι τὸ σῶμα διὰ σώματος χωρεῖν ὡς ἐναργές ἄτοπον ἐλάμβανον 530,9 παραβέλλεσθαι ταῦτα ἀλλήλοις ἔλεγον, οἱ δὲ νεώτεροι συγκρίνεσθαι, τῶν ἀρχαίων φυσικῶν τῷ τῆς συγκρίσεως ὀνόματι κεχρημένων ἐπὶ τοῦ συνάγοντος εἰς ταῦτο τὰ κεχωρισμένα 1082,17
- Ἀρχέλαος ὁ Ἀθηναῖος ἧ καὶ Σωκράτη συγγεγονέναι φασὶν Ἀναξαγόρου γενομένην μαθητῆ 27,23 ἀπ' ἀρχῆς χρόνου γεγενῆσθαι τὸν κόσμον καὶ τὴν κίνησιν ἄρξασθαι· ἡρεμούντων γὰρ τὸν πρὸ τοῦ χρόνον τῶν ὄντων τὴν κίνησιν ἐγγενέσθαι φασὶν ὑπὸ τοῦ νοῦ 1121,24
- Ἀρχιμήδης quadraturam circuli temptavit 60,12 cf. 59,30 τὸ σταθμιστικὸν ὄργανον τὸν καλούμενον γουστῖοια συστάς ἐκάρπασε τὸ 'πᾶ βῶ καὶ κινῶ τὰν γᾶν;' 1110,4
- Ἀρχύτας Eudemo citatus (fr. 11 Hartenstein p. 39) 431,12 (fr. 7 Hartenstein p. 34) 467,26 ab Iamblicho 786,12 787,6 792,22 de οὐσίας categoria (cf. fr. 32 Hartenst. p. 82) 234,1 (fr. 9 Hartenst. p. 39) 700,20 Ἄ. ὁ Πυθαγόρειος πρῶτος τὴν οὐσίαν τοῦ χρόνου δοκεῖ ἀφορίζεσθαι ἐν τῷ Περὶ τῶ παντός λόγῳ (fr. 10 Hartenst. p. 36) 785,15 cf. 786,12 787,6 788,29
- Ἄσια exempl. 771,18 οἱ περὶ τὴν νῦν καλούμενην Ἄσιαν περὶ μετοπορινίας τροπῆς ἐναυτοῦ ἀρχὰς ποιοῦνται 875,21
- Ἀσκληπιόδοτος ὁ ἄριστος τῶν Πρόκλου μαθητῶν δι' ἄκραν εὐφυΐαν καινοτέροις ἔχαιρε δόγμασιν 795,15 (cf. Zeller II. Ph. V 832)
- Ἀσπάσιος Peripateticus 422,20. 24 423,13 436,13 549,12 558,34 570,9. 22 571,9 578,27 580,16 646,4 714,33. 37 727,35 728,5 752,15. 24 814,29 818,27 845,19 916,30 937,1 950,4 958,8 1022,14 1024,27 per Alexandrum eius commentarium innotuisse conicias ex 131,14 547,11 (οἶμαι) 558,34
- Ἀσσόριοι θεολογία 643,27 v. Χαλδαῖοι ἀστρονόμοι 633,29
- Ἀταργάτης Συρία τόπος θεῶν 641,33
- Ἀφροδισιάς Alexandri patria 795,35
- Ἀφροδισιεὺς Ἀλέξανδρος 19,5 44,10 77,9 131,15
- Ἀφροδίτη 643,22 Empedocles 32,3. 8 50,22 158,23 161,3. 9
- Ἀχιλλεύς 329,34 Zenonis 1013,29 sqq. 1034,11
- Βάρβαροι v. Χαλδαῖοι (cf. Kroll de oraculis chald. Vratisl. 1894 p. 9)
- βασιλεύς Persarum rex 361,35 552,9 556,11
- Βενδύλια 891,31
- Βόηθος Peripateticus 211,15 (cf. Add. t. IX ad h. l.) 759,18 766,18
- Γαληνός ὁ φιλολογώτατος impugnat Aristotelis de motu doctrinam 1039,13 de clepsydri 573,19 ἐν τῷ ὁλόγῳ τῆς ἑαυτοῦ Ἀποδεικτικῆς 708,28 τὸν χρόνον δι'

- ἑαυτοῦ δηλοῦσθαι 718, 14, 26 719, 8 (de Plac. Hippocr. 426 M.) 325, 24
 Γέμινος Ἐπιτομή τῶν Ποσειδωνίου Μετεωρολογικῶν cf. Add. t. X ad h. l. 291, 22 292, 29
 γεωμέτραι 510, 19 γεωμετρῶν παῖδες voce ἐναλλάξ utuntur 276, 13
 Γραμματικός v. Ioannes
 Δάμας ὁ τὸν βίον Εὐδήμου γράψας 924, 13
 Δαμασκηνός Nicolaus 23, 14 149, 18 περὶ ἑαρινᾶς (τροπᾶς ποιοῦνται ἀρχὰς ἑαυτοῦ) ὡς Ἄραβες καὶ Δαμασκηνοὶ 875, 22
 Δαμάσκιος ὁ ἐκ Δαμασκοῦ φιλόσοφος ἀνήρ ζητητικώτατος 624, 38 διὰ φιλοπονίαν καὶ τὴν πρὸς τὰ Ἰαμβλίχου συμπάθειαν πολλοῖς οὐκ ὠκνεῖ τῶν Πρόκλου δογμάτων ἐφιστάνειν 795, 15 ὁ ἡμέτερος καθηγεμῶν 642, 17 ὁ ἑαυτοῦ καθηγεμῶν 774, 28 ὁ ἑμός 778, 27 ὁ ἡμέτερος 601, 18 630, 35 644, 10 795, 14 citatur 601, 18 781, 35 778, 34 779, 13 787, 29 791, 32 796, 27 797, 35 sqq. ἐν τοῖς Περί ἀριθμοῦ καὶ τόπου καὶ χρόνου 774, 30 cf. p. 644, 25 775, 35 800, 20 ἐν τῷ Περί τόπου βιβλίῳ 644, 25 ἐν τοῖς Περί χρόνου 775, 23. 34 800, 20
 Δαμασκός patria Damascii 624, 38
 Δάμων musicus 185, 36
 Δελφοὶ oraculum 333, 15
 Δερκυλλίδης 247, 31 ἐν τῷ ἰα τῆς Πλάτωνος φιλοσοφίας 256, 32
 Δημέας Menandreae fabulae incertae 384, 14
 Δημόκριτος ὁ Ἀβδηρίτης ὁ ἑταῖρος Λευκίππου 28, 15 φυσικός 41, 1 similia Metrodorus Chius docuit 28, 28 doctrlnam de corporibus per vacuum cadentibus impugnat Alexander 679, 13 ἀπείρους κατὰ πλῆθος ἀρχὰς 166, 6 cf. 154, 25 453, 2 459, 18 458, 27 460, 5 462, 3 1254, 21 τῆς κατὰ τὸ εἶδος φύσεως ἤψατο 300, 15 cf. 166, 6 τὰς περὶ φύσεως αἰτίας εἰς ἀρχὴν ἀνάγει ταύτην, ὅτι οὕτως καὶ τὰ πρότερον ἐγένετο 1186, 20. 28 τὸ κενόν καὶ τὰς ἀτόμους 22, 7 461, 32 τὸ κενόν 467, 16 τόπον ἐστερημένον σώματος τὸ κενόν καὶ τὴν κίνησιν ἐν κενῷ γίνεσθαι 395, 2 397, 3 cf. 534, 2 618, 20 1318, 32 Eudemus contra dixit 533, 17 sqq. τὸ διάστημα τὸν τόπον 571, 24 κενόν τὸ διάστημα 571, 28 τόπον πάντῃ ἀδιάφορον 601, 21 οἱ περὶ Δ. μόνην τὴν κατὰ τόπον κίνησιν ἔλεγον 1320, 17 οἱ π. Δ. καὶ Λευκίππου κενόν καὶ ἔξω τοῦ κόσμου 648, 12 ἀχώριστον τὸ κενόν ἔθεντο οἱ π. τ. Δ. 648, 19 de principiis (Theophrastus) 28, 15 sqq. atomos 35, 22 36, 2 532, 12 1069, 24 (ὁμογενεῖς) 43, 26 44, 3. 12 sqq. (πληγῇ κινεῖσθαι) 41, 11 καὶ τῶν Δημοκρίτου ἀτόμων εἴη τῷ μεγέθει βραχύτερα 1046, 20 ἀπαθῆ ἄτομα 82, 3 cf. 925, 14 sqq. διαφέρειν ἑωσμῶ διαθηγῆ τροπῆ 180, 19 cf. 179, 15 196, 35 199, 29 μεγέθει καὶ σχήματι διαφέρειν τὰς ἀτόμους 462, 6 πανσπερμία σχημάτων 459, 29 συγκρίσει καὶ διακρίσει τῶν στοιχείων τὴν γένεσιν 163, 18 235, 22 1050, 22 1266, 33 ἀλλοίωσιν ἀνεῖλε 522, 17 quomodo cosmopoieit 1120, 20 κόσμος ἀπείρους 178, 23 πλείους εἶναι οὐρανοῦς 701, 31 (ἀπείρους) 1121, 6 ἐν τῇ κοσμοποιᾷ ἐδόκει τῇ τύχῃ κεχρησθαι, ἀλλ' ἐν τοῖς μερικωτέροις οὐδενός φησιν εἶναι τὴν τύχην αἰτίαν 330, 15 de τύχῃ 328, 4 337, 4. 8 οἱ περὶ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῶν κόσμων αἰτιώμενοι ὅμως οὐ λέγουσι τί ποτέ ἐστι τὸ αὐτόματον 331, 22 τὸν χρόνον μὴ γεγονέναι 1153, 22 τὰ χρώματα οὐ φύσει ἀλλὰ νόμῳ καὶ θέσει 512, 28 τινὲς λέγουσιν (Abderitae intelleguntur ab Alexandro, cum ἀπορροᾶς statuit) δι' ὧν ἄπτομένων καὶ ἐμπλεκόμενων ἔλκεται τὰ ἐλκόμενα 1056, 3 fragmenta: δῖνον ἀπὸ τοῦ παντὸς ἀποκριθῆναι 327, 24 'περιπαλάσσεσθαι' (l. περιπαλάσσεσθαι) ἔλεγον τὰ ἄτομα κατὰ τὴν ἐν αὐτοῖς βαρύτητα 1319, 1 not. νόμῳ χρῆσθαι 522, 17 n.
 Δημοκρίτειος (ἄτομοι) 459, 27
 Demosthenes v. Hegesippus
 Διάρης χιλίων σταδίων ἔστι φαντάζεσθαι 517, 13. 14. 17 exemplum Eudemi 702, 3 (cf. Zur Textgesch. d. Arist. Physik. Abh. d. Berl. Akad. 1882 p. 39)
 Διογένης ὁ Ἀπολλωνιάτης 25, 1 149, 18 151, 21 σχεδὸν νεώτατος (physicorum) 25, 1 eclecticus Anaxagoram Leucippumque secutus 25, 3 φυσιολόγους καλεῖ σοφιστάς 151, 26 ὁμοίως Ἀνυξιμένει ἀέρα 151, 21 de principio 25, 4 149, 7 ἀέρα ἄπειρον 452, 32 458, 25 475, 7 τὸ μεταξὺ 149, 18 sqq. 151, 22 203, 3 (cf. Add. t. X ad h. loc.)

libri Μετεωρολογία 151,27 Περὶ ἀν-
θρώπου φύσεως 151,27 Περὶ φύσεως
unus liber Simplicio lectus 25,7
151,25, 29
fr. 2 ed. Schorn 151,31 sqq.
fr. 3 153,20
fr. 4 152,12
fr. 5 152,18
fr. 6 152,22
fr. 7 153,19
Διογένης ὁ Βαβυλώνιος 426,2
Διογένης ὁ κώων refutat ambulando Zen-
onis aporias 1012,24 1205,26
Διόδωρος Cronus σώματα ἀμερῆ 926,20
Διόσκουροι cf. 344,10 n.
Δίων exemplum 385, 18 983, 27 1299,
38 sqq.
Δορπία primus Apaturiorum dies 708,18
Δώριος ἀρμονία 185,32
Ἐκτωρ 329,35 1014,22
Ἐλεάτης Leucippus 28,4 Parmenides 22,
25 Zeno 947,4 1011,11 1288,37
Ἐλεατικὸν ψυχικὴν οὐσίαν κίνησιν ἔχειν
143,11
Ἑλλάς 6,34
Ἑλληνας 23, 30 230, 35 333, 9 361, 35
362,1 552,9 556,12 Anaxag. 163,21
Ἐμπεδοκλήης ὁ Ἀκραγαντινὸς οὐ πολὺ κα-
τόπιν τοῦ Ἀναξαγόρου γεγονώς 25,20 dis-
cipulus τῶν Πυθαγορείων 25,21 Parme-
nidis sodalis 25,20 cum Anaxagora
comparatus 195,30 sqq. Ἰάδεις μοῦσαι
(Plato) 50,14.20 Aristoteles (de φύσει)
314,1 περὶ νοητοῦ κόσμου καὶ αἰσθη-
τοῦ 31,18 34,4 sqq. 1123,25 1186,30
metaphysica a physicis seiunxit 21,18
οὐκ ἀρκεῖ τὸ παρὰ μέρος φάναι, ἀλλ'
ἔγραψεν καὶ τὴν αἰτίαν τούτου προσθεῖναι
1185,25 οὔτε κατὰ μέγεθος οὔτε ἐν ἐνὶ
οὔτε ἐν πλείοσιν τὸ ἀπείρον 458,30 ἐν
τε καὶ πολλὰ 22,7 πλείονας καὶ πεπε-
ρασμένας (ἀρχάς) 179,23 πεπερασμένα
459,10 τῆς κατὰ τὸ εἶδος φύσεως ἥψατο
300,15 quattuor elementa et duo prin-
cipia 25,21.154,6 sqq. 188,30 189,4 197,
10 199,26 ὁ στοιχεῖα 155,3 178,14 sqq.
274,25 φίλαν καὶ νεῖκος 31,21.32 369,
26 465,6.12 1318,22 ποιητικὰ αἰτία τὸ
Νεῖκος καὶ τὴν Φίλαν 459,12 σφαῖρος
154,13 σφαῖρον θεὸν ὀνομάζει 1124,1
ποτὲ μὲν σφαῖρον ποτὲ δὲ κόσμον λέγον-

τος . . . καὶ κίνησιν ἐνόμιζεν ἐν τῷ κόσμῳ
αἰεὶ εἶναι 1121,17 δυνατόν ποτε μηδὲν
κινεῖσθαι 1123,12 μὴ αἰεὶ κίνησιν εἶναι
1363,32 αἰδιον τὸν χρόνον 1153,29 τὴν
κατὰ χρόνον μεταβολὴν (τοῦ κόσμου) εἰς
ἐνδοεῖν ἐλάμβανε τῆς τάξεως αὐτῶν καὶ
τῆς τοῦ νοητοῦ γενέσεως ἀπὸ τοῦ νοη-
τοῦ . . . καὶ τῆς τοῦ αἰσθητοῦ πρὸς τὸ νοη-
τὸν ἐπιστροφῆς 1186,32 κατὰ περιόδους
σύγκρισιν καὶ διάκρισιν 154,31 163,18
235,22 1266,33 quomodo cosmopoieit
1120,20 εἶνα τὸν κόσμον 178,26 διὰ τὸν
δῖον μέσον ἢ γῆ κρατεῖται 386,24 n.
carmen citatur ἐν τοῖς Φυσικοῖς 32,1
ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Φυσικῶν 157,
25 300,20 ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν
Φυσικῶν 381,29
versus citantur:
v. 38 Stein. 180,30 235,23
v. 61—95 157,25
v. 67.68 1318,22
v. 69—73 33,19 sqq.
v. 71 1124,23
v. 72—73 160,20 1125,1
v. 76—80 26,1
v. 81 188,26
v. 96—109 159,13
v. 98—107 33,8
v. 112 1184,7 1185,18
v. 112.113 160,16
v. 112—118 33,18
v. 119—129 160,1
v. 134 1124,2
v. 135 1183,30
v. 137.138 1183,32
v. 139—141 1184,14
v. 142 1184,4
v. 152 331,7
v. 167 327,16 330,35
358,11.25
v. 171—185 32,13
v. 186—194 160,28
v. 195 331,12
v. 196 331,14
v. 199—202 300,20
v. 203—207 32,6 331,5
v. 218 331,9
v. 247—253 1124,11
v. 255 331,2 327,20
v. 258.259 372,1 380,20
381,3.7

- Emped. v. 262—269. 381,31 (cf. 382,4 sqq.)
v. 369. 370 1184,8
- Ἐμπεδοκλεία (τὰ στοιχεῖα) Eudemus 480,
20
- Ἐξαμύης Thaletis pater 23,22
- ἔξηγηταί 43,28 82,17 83,32 96,20 112,31
127,9 131,14 243,13 253,20 406,28 408,
30 432,21 455,21 471,35 472,8 755,1
543,30 850,16 861,27 880,26 882,30
891,7 911,9 1132,5 1217,16 Cate-
goriarum 553,2 (Platonis) 1248,8 ὁ
ἔξηγητῆς v. Ἀλέξανδρος. cf. ὑπομνημα-
τισταί
- Ἐπιβῆα quartus Apaturiorum dies 708,
18
- Ἐπίδαυρος 734,29
- Ἐπικούρειος Ζηνόβιος 489,22 Ἐπικούρειοι
de generatione animalium 372,9
- Ἐπίκουρος Aristotele auctore Democritea
mutavit 925,15 κενὸν καὶ ἔξω τοῦ
κόσμου 648,17 κενὸν τὸ διάστημα 571,
28 τὸ διάστημα τόπον 571,24 τόπον
πάντη ἀδιάφορον 601,22 εἰ ἀνισταχῶς
ἐν τῷ κενῷ φέρονται αἱ ἄτομοι (Alexan-
der) 679,12. 33 ἰσοταχῶς πάντα διὰ τῶν
ἀμπερῶν κινεῖσθαι 938,21 ἄπειρον τὸ πᾶν
467,2 ἀπείρους τῷ πλήθει τοὺς κόσμους
1121,7
- fragmenta:
fr. 268 (*Epicurea* Useneri) 925,15. 19
fr. 277 938,21
fr. 278 934,24
- Ἐρετρα. οἱ ἐκ τῆς Ἐ. μηδὲν κατὰ μη-
δενὸς κατηγορεῖσθαι 91,29 93,32
- Ἐρις. κακῆσι Ἐρίδουσι Emped. 1124,15
- Ἐρμαϊκός (σφαῖρα) 580,6
- Ἐρμῆς 98,20 planeta 643,21
- Ἐρμόδωρος ὁ Πλάτωνος ἐπαῖρος; citatur
liber Περὶ Πλάτωνος 247,33 256,32
- Ἐρμότιμος (ex Arist. *Metaph.* 984^b 19)
1361,35 1362,5
- Ἐρως Parmenidis 39,18
- Ἐστία Pythagoreorum 1355,8
- Ἐστιαῖος τοῖς Πλάτωνος Περὶ τάγαθῶ λό-
γοις παρεγένετο 453,29
- ἐτερόδοξοι (christiani?) τὴν ὕλην τὸ κακὸν
256,25
- Εὐδήμειος. ἐν τῷ Εὐδημείῳ (scil. βιβλίῳ
Physicorum) 133,24 1355,35
- Εὐδημος ὁ Ῥώδιος 195,6 τῷ Ἀριστοτέλει
πάντα κατακολουθῶν 133,21 ὁ γνησιώτατος
- τῶν Ἀριστοτέλους ἐπαῖρων 411,16 ὁ φιλαλή-
θης 1024,7 in *Physicis suis τὰ τοῦ Ἀριστο-
τέλους παραξέων* 924,18 πάντων μᾶλλον τῶν
ἔξηγητῶν τὴν τοῦ Ἀριστοτέλους γνώμην
ἐπισταμένῳ 991,29 παραφράζων σχεδὸν
καὶ αὐτὸς τὰ Ἀριστοτέλους 1206,27 cf.
788,35 ἐγγυτέρῳ τοῖς χρόνοις ὄντι (*Hip-
pocratis Chii*) καὶ Ἀριστοτέλους ἀκρατῆ
68,33 Hippocratem in *vetustioribus* nu-
meravit 69,23
- epistula Eudemi ad Theophrastum
de lectione Physicorum Aristote-
leorum (fr. 1 Spengel) 923,11 Eu-
demea Physica ad emendanda
Aristotelea adhibita 522,26
- Φυσικῶν exemplum Simplicii mancum
133,24. citantur loci sec. Spengelii
syllogen hi:
- fr. 2 (ἀρχόμενος τῶν Φυ-
σικῶν) . 10,3. 12. 23 11,16
fr. 3 (ἐν τοῖς Φυσικοῖς) . 22,15
42,13
fr. 4 (ἀρχόμενος τῶν Φυ-
σικῶν) 48,6 sqq.
fr. 5 74,18. 29
fr. 6 . . 83,27. 28. 31 85,21. 23 86,5
fr. 7 (ἐν τοῖς Φυσικοῖς)
97,7. 8 99,10. 13. 17. 20.
21. 22. 29. 30 138,29. 30
fr. 8 105,21
fr. 9 108,8. 11. 27
fr. 9 110,6
fr. 10 111,13
fr. 11 (ἐν τοῖς Φυσικοῖς) . 115,16
118,9. 19 120,6 121,13
fr. 12 (ἐν τῷ πρώτῳ τῶν
Φυσικῶν) 132,23
fr. 13 143,5
fr. 14 175,22
fr. 15 195,6
fr. 16 201,26
fr. 17 (ἐν τοῖς Φυσικοῖς) . 243,2
fr. 18 (ἐν τῷ πρώτῳ τῶν
Φυσικῶν) 262,20
fr. 19 284,34
fr. 20 322,7
fr. 21 327,27
fr. 22 330,20 332,16
fr. 23 336,20
fr. 24 356,16
fr. 25 358,34

Eudemi fragmenta:

fr. 26 (ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Φυσικῶν)	411,16 cf. 412,34
fr. 27	431,6 433,13
fr. 28	439,17
fr. 29 (ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Φυσικῶν)	459,25
fr. 30	466,8 467,26 468,5
fr. 31	474,29
fr. 32	480,18
fr. 33	490,11
fr. 34	493,14
fr. 35	517,16
fr. 36	522,26
fr. 37	523,22
fr. 38	530,31
fr. 39 (ἐν τῷ τρίτῳ τῶν Φυ- σικῶν)	533,14
fr. 40	550,33
fr. 41	552,24
fr. 42	563,17. 20
fr. 43	566,18 583,10 606,33
fr. 44 (ἐν τῷ τρίτῳ τῶν ἑαυ- τοῦ Φυσικῶν idem citat Themistius)	595,3
fr. 45 (ἐν τῷ τρίτῳ τῶν Φυ- σικῶν)	662,25
fr. 46	700,18
fr. 46	702,1. 26
fr. 47	708,9
fr. 48 (ἐν τῷ τρίτῳ τῶν Φυ- σικῶν)	710,33
fr. 49 (ἐν τῷ τρίτῳ τῶν Φυ- σικῶν)	717,6. 16
fr. 50 (ἐν τῷ τρίτῳ τῶν Φυ- σικῶν)	723,36
fr. 51 (ἐκ τοῦ τρίτου τῶν Φυ- σικῶν)	725,23 732,24
fr. 52	754,10
fr. 53	788,35
fr. 54	813,13
fr. 55 ἐν τοῖς ἑαυτοῦ Φυσι- κοῖς	860,9 861,5
fr. 56	863,4
fr. 57	870,1
fr. 58	879,18
fr. 59	886,1
fr. 60	924,18
fr. 61	928,28 929,4
fr. 62	930,35

Eudemi fragmenta:

fr. 63 (ἐν τῷ τετάρτῳ τῶν Φυσικῶν)	942,18
fr. 64	953,28
fr. 65	973,21. 27
fr. 66 (ἐν τῷ τετάρτῳ τῶν Φυσικῶν)	989,26
fr. 67 (ἐν τῷ τετάρτῳ τῶν Φυσικῶν)	991,29
fr. 68	1016,24 1020,1
fr. 69	1022,15 1024,7
fr. 70	1036,13
fr. 71	1175,9. 13 1183,28
fr. 72	1200,6
fr. 73	1206,27
fr. 74	1219,38
fr. 75	1220,31
fr. 76	1222,17
fr. 77	1223,8
fr. 78	1233,36 1234,16
fr. 79	1237,10. 21. 25
fr. 80	1262,18. 19
fr. 81	1354,10. 16 1355,28. 32. 35
fr. 82	1357,17
fr. — a Spengelio praetermis- sum de Platone	7,14
fr. 92 (ἐν τῷ δευτέρῳ βιβλίῳ τῆς Γεωμετρικῆς ἱστο- ρίας)	60,31 cf. 55,23 60,22

Εὐδόξος de Pythagoreis 181,10 sqq.

Εὐθύλης (Parius iunior) de tempore dictum
addendum Bergkii P. L. II 271 ut Quint.
I 10,17 (p. 58,23 Halm.) 741,2 cf. n.

Εὐκλείδης Στοιχεῖα generaliter 60,28
citantur Elementorum hi loci:

I Post. 1—3	511,31
5	65,19
9	62,27
13	63,7
32	63,9
47	62,1
II 14	55,9 62,8
III def. 6	69,8
def. 11	61,3
1	64,28
31	66,11
33	61,28
IV 5	65,11
15 corollarium	68,12
10	492,6 511,22
XII 2	61,10

- Euripides sine nomine citatur fr. inc. 1017 (2684) N. 328, 1 falso tribuitur versus citatus 302, 8 n. 755, 7 a Philopono (cf. Nauck Praef. ad F. T. G.² XI)
- Εὐρύστρατος Anaximenis pater 24, 26 41, 20
- Εὐρώπη 771, 19 809, 20
- Εὐφραδῆς Θεμιστιος 41, 11
- Ἐφῆσιος Heraclitus 24, 1
- Ἐχεκράτης 351, 30
- Ζεὺς. πρὸς Διὸς Plato 405, 30 Ζανὸς πύργος Pythag. 1355, 9 planeta 1179, 19
- Ζηνοβίος ὁ Ἐπικούρειος contra quem scripsit Alexander Aphrodisiensis 489, 22
- Ζήνων ὁ Ἐλεάτης 947, 6 1011, 11 1288, 37 ὁ Παρμενίδου γνώριμος 99, 14 βοηθεῖν ἐβόηλετο τῷ Παρμενίδου λόγῳ 134, 4 ἐν τῷ Πλάτωνος Παρμενίδῃ 101, 1 102, 29 134, 8 ab Aristotele taxatus (Z 2 233^a 21) 999, 3 cf. 551, 13 sqq. 1011, 9 ἀμφοτερόγλωσσος Timoni audit 139, 4 1011, 14 αἱ τοῦ Θεσπεσίου Ζήωνος τοῦ Ἐλεάτου ἀπορίαι 1011, 11 (λόγοι) 440, 24 (βιβλίον) 99, 8. 18 εἴ τις αὐτῷ τὸ ἐν ἀποδοίῃ τί ποτέ ἐστιν, ἔξῃεν τὰ ὄντα λέγειν 97, 11 138, 33 144, 15 ἀνῆρει τὸ ἐν 99, 11 μηδὲν τῶν ὄντων λέγειν τὸ ἐν 138, 19 ἐν καὶ πολλὰ 98, 2. 7 ἕκαστον τῶν αἰσθητῶν πολλὰ εἶναι 96, 24 97, 12 de τόπῳ 534, 8. 14 τὰ πολλὰ ἀναρῶν 99, 12 140, 29 ἀνῆρει τὸ ἐν 138, 26 139, 16 locum negavit esse 562, 1 sqq. 563, 1. 2. 9. 17 sqq. 564, 2. 16. 20 sqq. 596, 32. 34 ἀπορία περὶ κινήσεως 522, 19 796, 33 797, 14 947, 4 sqq. 953, 3 1009, 26 1032, 16 1288, 37 sqq. τὰ ἄπειρα ἀδύνατον ἐν πεπερασμένῳ διελθεῖν χρόνῳ 1013, 11 quattuor argumenta enumerantur de motu 1034, 8 Ἀχιλλεύς 1013, 29 sqq. (φερόμενον βέλος) 1034, 4 disputatio cum Protagora de grano milii 1108, 19 1116, 2 διχοτομία 138, 3 140, 22 141, 8 λόγοι τῇ ἐπ' ἄπειρον τομῇ τῶν μεγεθῶν ἀποκρῶμενοι 1013, 1
- Hegesippus. de Halonneso oratio significatur a Damascio 645, 12
- Ἠγησιβουλος Anaxagorae pater 27, 2
- Ἡλιος 734, 29
- Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός 292, 21 τοῖς Πλάτωνος Περὶ τάγαθῶ λόγῳ παρεγένετο 453, 29 sole stante terram moveri 292, 21
- Ἡράκλειος. λῆθος Ἡρακλεία 1055, 9. 25 1346, 7
- Ἡρακλεῖταιος (θέσις) 51, 23. 30 Ἡρακλεῖταιοι πάντα κινεῖσθαι ἔλεγον 1196, 9
- Ἡράκλειτος ὁ Ἐφέσιος 23, 34 Ἰάδες μοῦσαι (Plato) 50, 15. 19 τὸ πῦρ (cf. fr. 22 Byw.) 23, 34 24, 4 113, 30 149, 8 203, 2 274, 24 εἰς τὸ ζωογόνον τοῦ πυρός ἀπειδὲν 36, 11 ἐκ πυρός πάντα εἶναι καὶ εἰς τοῦτο πάντα ἀναλθεῖσθαι 480, 27. 33 πάντα ῥεῖν (cf. fr. 41. 42 Byw.) 887, 1. 5 1257, 17 1313, 8 οἱ περὶ Ἡ. διὰ πυκνώσεως καὶ μανώσεως τὰς γενέσεις καὶ φθορὰς ἀποδιδόασι 1319, 21 αἱ μὲν εἶναι κόσμον, οὐ μὴν τὸν αὐτὸν αἰεὶ, ἀλλὰ ἄλλοτε ἄλλον γινόμενον, κατὰ τινὰς χρόνων περιόδους 1121, 14
fr. 41 Bywater 77, 31
(cf. 887, 1. 5 1257, 17 1313, 8)
fr. 57 50, 10 sqq. 82, 23
- Ἡρακλῆς exempl. 98, 20 Thespiadae 707, 31 Aegaeae stabulum 1130, 2
- Ἡσιόδος χάος 534, 1 ἐν Θεογονίᾳ (v. 116) 527, 17 cf. 523, 17 524, 15
- Ἡφαιστος Empedoclis 32, 3. 7
- Θαλῆς Ἐξαμύου Μιλήσιος 23, 22 τὴν περὶ φύσεως ἱστορίαν induxit 23, 29 Anaximandri doctor 24, 14 Θαλῆς Ἀναξίμανδρος ceteri appellantur φυσικοὶ 40, 30 nihil scripsit praeter Ναυτικὴν ἀστρολογίαν 23, 33 οἱ περὶ Θαλῆν materialem causam 6, 32 τὸ ὕδωρ 23, 23 113, 29 149, 7 203, 2 274, 23 484, 11 (ἄπειρον) 452, 32 458, 25 εἰς τὸ γόνιμον τοῦ ὕδατος ἀπειδὲν 36, 10 μάνωσιν καὶ πύκνωσιν 180, 14 οἱ περὶ Θ. διὰ πυκνώσεως καὶ μανώσεως τὰς γενέσεις καὶ φθορὰς ἀποδιδόασι 1319, 21
- Θάσος 576, 11. 26
- Θεαίτητος Sophistae Platonici 100, 13 406, 2 v. p. 1456^b
- Θεμιστιος ὁ Εὐφραδῆς 42, 12 968, 30 ὁ πιθανὸς 442, 1 παράφρασις 70, 32 citatur 42, 12 44, 1 70, 32 169, 24 308, 11 400, 1 414, 17 422, 20 428, 4 437, 11 442, 1 592, 22 684, 2. 5 718, 19 723, 25 n. cf. 726, 20 n. 728, 11 cf. 733, 21 cf. 738, 18 n. 741, 26 743, 1 762, 11. 26 765, 31 766, 19 854, 20 864, 15 876, 18 918, 14 950, 4 951, 30 968, 30 969, 14 1036, 16 1051, 9 1125,

22 1130,4 1132,26 1253,7 saepe celato nomine compilatur a Simplicio velut 726,20 alias

Θεογονία Hesiodi 527,17

Theocritus XII 3 celato nomine citatur 707,26

Θεολόγοι qualis Hesiodus de mundi ortu 1360,7

Θεόφραστος. ὁ κορυφαῖος τῶν Ἀριστοτέλους ἐταίρων 964,30 Σπράτων Θεοφράστου μαθητής 789,1 965,7 opera comprehenduntur una cum Aristoteleis 3,5 n.

Φυσικά citantur: ἐν ἀρχῇ τῶν ἑαυτοῦ Φυσικῶν (fr. 17 Wimmer.) 9,7 ἐν τοῖς Φυσικοῖς (fr. 21 W.) 604,5 (fr. 22 W.) 639,13 ἐν πρώτῳ Φυσικῶν (fr. 18 W.) 20,19 ἐν τῷ πρώτῳ τῶν ἑαυτοῦ Φυσικῶν (fr. 19 W.) 860,19. 27 cf. 861,23 ἐν τρίτῳ τῶν Φυσικῶν ἢ Περὶ οὐρανοῦ (fr. 16 W.) 1236,1 significanter Physica (de physiologia) 18,34 (de compositis) 21,10 (de loco) 606,33 (cf. 583,10) 642,18 (cf. 639,13) 583,10 (fr. 22b W. cf. 566,18 sqq.) 612,5 (de tempore) 788,34 de μεταβολῇ (fr. 54 W.) 998,13

ἐν τῷ α Περὶ κινήσεως (fr. 26b W.) 107,12 ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Περὶ κινήσεως (fr. 25 W.) 986,5 (fr. 53 W.) 964,30 ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Περὶ κινήσεως 413,1 ἐν τῷ τρίτῳ 413,5

Φυσικῶν δοξῶν, quem librum Ἱστορίας (149,32) vel Φυσικῆς ἱστορίας (115,12 154,14) titulo citat,

fr. 1 (Doxogr. p. 475 sqq.) . 23,21. 31

fr. 2 . . . 24,13 (cf. 25,6) 47,17 n.

(ἐν τῇ Ἱστορίᾳ) . . . 149,32

fr. 3 25,14

fr. 4 27,11. 17 154,14

fr. 5 22,28

fr. 6 38,20

fr. 7 (ἐν τῷ πρώτῳ τῆς

Φυσικῆς ἱστορίας) . 115,12

cf. 118,2 134,11

fr. 8 28,45 sqq.

fr. 9 26,7 (cf. 43,4)

fr. 15 (fr. 37 W.) 700,18

fr. novum (ex Alexandro ut cetera tratatum, ponendum ante fr. 11) . 1121,5 sqq. fortasse fr. extat . . 648,12 sqq.

ἐν τῷ Περὶ Ἀναξαγόρου δευτέρῳ (Doxogr. p. 479 n^a) 166,17 fragm. epistulae ad Eudemum de loco Physicorum 923,10

Θέσπιος ὁ Θεσπιεύς. Θυγατέρες 707,32

Θήβαζε 715,36

Θήβαι 720,4 447,33 sqq. 933,17

Θηβαῖοι (bellum Phocense) 361,34

Θήβηθεν 447,26 sqq.

Ἰάμβλιχος 795,5 767,20 ὁ θεῖος 639,23

642,18 ἐν τῷ εἰς τὰς Κατηγορίας ὑπομνήματι 60,7 792,20. 22 ἐν τῷ πρώτῳ

τῶν εἰς τὰς Κατηγορίας ὑπομνημάτων

786,11 787,4. 10. 27 ἐν τῷ εἰς βιβλίῳ

τῶν εἰς Ἰμαῖον ὑπομνημάτων ἐν κεφαλαίῳ

δευτέρῳ 639,24 ἐν τῷ η̄ τῶν εἰς

Ἰμαῖον ὑπομνημάτων 702,20 ἀπὸ τῶν

εἰς Ἰμαῖον ὑπομνημάτων ἐν τῷ ὀγδόῳ

βιβλίῳ, ἐν τῷ ζ̄ κεφαλαίῳ 793,24 sqq.

ἐν τῷ ῑ κεφαλαίῳ 794,22 sqq.

Ἰάσ. Ἰάδες μούσαι (Heraclitus) Plato 50,15

ἱατροὶ παλαιοὶ οἱ πολλοὶ ἐν πνεύματι τὸ

ὕγιαίνειν καὶ νοσεῖν 424,35

Ἰλιον ex Arist. exemp. 750,5

Ἰππασος ὁ Μεταποντινός τὸ πῦρ 23,33

149,8 ἀριθμὸν παράδειγμα πρῶτον ὑπάρχειν

τῆς κοσμοποιίας 453,13

Ἰπποκράτης ὁ Χίος ante Aristotelem vixit

69,22 de quadratura circuli 54,13 55,

25 sqq. 68,32 69,3. 5. 13. 19. 22. 24 (cf. t. IX p. XXIII sqq.)

Ἰπποκράτης (Cous) εἰς τὰς πρώτας ποιότητας τῶν

πρώτων στοιχείων ἀνέδραμε 425,2

citatur ξύρροια μία κτλ. (περὶ τροφῆς II

20 Kühn) 461,18

Ἰππων ὁ ἄθεος τὸ ὕδωρ 23,23 113,29

149,7

Ἰστίς τόπος θεῶν 641,34

Ioannes Philoponus τῶν ἐφ' ἡμῶν τις

τελγίνων 1117,15 sub cognomine solo

Γραμματικῶς citatur 1140,7 1156,30

1159,4 1160,7 1161,32 1164,3. 6. 39

1165,13 1171,30 sqq. 1172,38 sqq. 1180,

33 1358,26. 39 1326,38 1358,26. 39 τῷ

Πλάτῳ γινώσκῃ ἑαυτὸν 10,1,8

de eius scriptis cf. ad 1129,29 not.

ἐν τῷ πέμπτῳ τῶν Πρὸς Πρόκλον (de

mundi aetern. V 2) 1159,2 ἐν τῷ ἐνάτῳ

(IX 8) καὶ ἐνδεκάτῳ (XI 3) τῶν Πρὸς

Πρόκλον 1141,9 ἐν τῷ ἐνδεκάτῳ (?) τῶν

Πρὸς Πρόκλον 1142,1 cf. not.

- Τῶν πρὸς Ἀριστοτέλη (περὶ αἰδιότη-
τος τοῦ κόσμου) sex libri citantur: πρὸς
τε τὰ ἐν τῇ Περί οὐρανοῦ δεδειγμένα περὶ
αἰδιότητος αὐτοῦ πέντε γέγραφε πολύστιχα
βιβλία, τὸ δὲ ἕκτον αὐτοῦ βιβλίον πρὸς
τὴν αἰδιον ἐνταῦθα δεδειγμένην κίνησιν
καὶ τὸν αἰδιον χρόνον ἀνεζώσατο 1118,1
ἐν τῷ τετάρτῳ λόγῳ δεδειχέαι φησὶν
1175,17 τὸ τέταρτον αὐτοῦ βιβλίον οὗ
νῦν ἐμνημόνευσε 1175,33, ut citat se ipse
ἐν τῷ τετάρτῳ τῶν πρὸς Ἀριστοτέλη 1329,
38. 39 1333,32 1335,1 πρὸς τὸ ἕκτον
τοῦ Γραμματικοῦ βιβλίον 1182,28 respi-
citur hic liber etiam his locis: 1329,33
1330,7. 24 1331, 10. 17 1332, 15. 25
1333,4 1334,20. 37 1335,1. 24. 31
- Καιρός 333,11 Plato 361,9
Καλχηδόνιος Ξενοκράτης 138,11
Κάρπος mathematicus quadraturam circuli
temptavit 60,15
Κλαζομένιος Ἀναξαγόρας 7,4 27,2 34,18
Κολοφώνιος Xenophanes 7,1 22,28
Κόρινθος 720,20 863,7
Κορίσκος exempl. 723,14 885,11. 13. 16.
17
Κότος i. e. Νεϊκος Emped. 159,29
Κουρεῶτις Apaturiorum III dies 708,16
Κράτεια Menandri 384,14
Κροῖσος 329,35
Κρόνιος (σφαῖρα) 590,28
Κρόνος planeta 589,21. 24 1179,18
Κύπρις Empedoclis 32,8 331,9
Λακεδαιμόνιοι 556,12 τοὺς παρὰ μικρὸν
καλουμένους θεοὺς ὡς σωτήρας ἐτίμων
344,10
Λαμψακηνὸς Strato 601,23 618,24 652,
19 693,11 710,9 711,9 788,36 965,7
Λεύκιππος ὁ Ἐλεάτης ἢ Μιλήσιος 28,4
κοινωνήσας Παρμενίδῃ τῆς φιλοσοφίας οὐ
τὴν αὐτὴν ἐβάδισε Παρμενίδῃ καὶ Ξενοφά-
νει περὶ τῶν ὄντων ὁδὸν 28,4 ὁ ἑταῖρος
αὐτοῦ Δημόκριτος 28,15 Διογένης ὁ Ἀπ.
γέγραφε τὰ μὲν κατὰ Ἀναξαγόραν, τὰ δὲ
κατὰ Λεύκιππον λέγων 25,3 de princi-
piis 28,4 sqq. οἱ περὶ Α. καὶ Δημόκριτον
ἀπλοῦστερα τῶν ὁ στοιχειῶν ἐζήτουν αἴ-
τια (τὰ άτομα) 35,22 36,2 eidem ἀπεί-
ρους κατὰ πλῆθος ἀρχάς, ἀλλὰ τὸ εἶδος
ἐν 166,6 Λεύκιππος de atomorum causis
925,4 sqq. κενὸν καὶ ἔξω τοῦ κόσμου
648,12 doctrinam de corporibus per
vacuum cadentibus impugnat Alexander
679,14 τοῖς περὶ Λεύκιππον καὶ Δημό-
κριτον πᾶσα γένεσις καὶ φθορὰ συγκρίσει
καὶ διακρίσει 1050,13 ἀπείρους τῷ πλῆ-
θει τοὺς κόσμους 1121,6
Λεύκων exemplum 815,26
λόγια v. Χαλδαῖοι
Λοξίας cum Τύχῃ iunctus in Delphico ora-
culo 333,16
Λύδιος ἄρμονία 185,33
Λυδὸς Περικλῆς 227,25
Λύκειον 410,36 723,15
Λυκία Procli patria 404,16 601,15 611,11
795,4
Λύκιος Proclus 618,27
Λυκόφρων (sophista) ἀφήρει τὸ ἔστι τῶν
κατηγορημάτων 91,13 τὸ ἔστιν οὐ συ-
νήπτεν 93,29 97,22
Μάξιμος (Neoplatonicus) 592,6
Μεγαρικοὶ 120,13
Μέλισσος ὁ Σάμιος 22,24 Parmenidi iunctus
71,27 72,27 75,24 236,7 1195,13 cum
Empedocle consentiens 34,13 Aristote-
teles vituperat ὡς μίαν καὶ ἄπειρον τὴν
ἀρχὴν λέγοντα 42,31 Aristotelis A 3
186_a15 respicitur 966,18 979,2 989,24
οὐδὲ τοὺς περὶ Παρμενίδην καὶ M. πᾶν τὸ
ὄν ἀκίνητον νομίζει δοξάζειν ὁ Ἀριστο-
τέλης, ἀλλὰ τὸ ὄντως ὄν καὶ νοητὸν μόνον
1195,13 σοφὸς ἀνὴρ 107,30 φορτικὸς
λόγος 52,6 sqq. (ἐριστικός) 51,24 τὴν
κατὰ τὸ πρᾶγμα ἀρχὴν λαβῶν ἐγκαλεῖται
108,13. 26 109,7 περὶ φύσεως μὲν οὗ,
φυσικὰς δὲ ἀπορίας λέγει 70,4 sqq. περὶ
τοῦ ὄντος 45,26. 33 περὶ νοητῆς ἀρχῆς
29,6 μίαν καὶ ἀκίνητον ἀρχὴν 21,30 cf.
22,4. 12. 19 ἐν τὸ ὄν 46,27 51,12 93,4.
26 ἐν ὅπερ ἐν 121,29 τὸ παρὰ τὸ ὄν
οὐκ ὄν 236,7 κυριώτερον τὸ ἐν λαβῶν
113,7 ἐν τὸ πᾶν 37,24 καὶ ἀκίνητον 37,32
ἐν καὶ ἀκίνητον καὶ ἄπειρον 22,24 52,8
1203,32 1204,15 (cf. Arist. A 2 185_a32)
ἄπειρον τὸ ὄν 75,23 76,30. 32 77,2. 5. 7
82,11 103,2 114,27 502,5 ἀκίνητον 79,
13 80,4 110,13 τὴν κατὰ τόπον κίνησιν
ἀναίρει 110,20 112,32 πᾶσας κινήσεις
ἀφαίρει 110,26 113,2 ἀλλοίωσιν ἀνεῖλε
112,26 ἀγένητον, ἀκίνητον, ἄπειρον τὸ
ὄν 114,17 ἀσώματον τὸ ὄν 113,19 114,
19 οὐκ εἶδος τὸ ὄν, ὡς τὸ σύνθετον, ἀλλ'
ὡς τὸ ἄυλον 114,16

libri titulus Περὶ φύσεως ἢ περὶ τοῦ ὄντος 70,17 71,10
 §§ 1—5 (Brandis *Comm. Eleat.* 1 185), quas Simplicii esse epitomen genuinorum fr. 11—14 evicit Pabst *de Melissi fr.* (Bonn. 1889) 103,15 sqq. cf. 104,4. 16 105,3. 7. 12. 16 106,4 650,1. 4 658,33 659,1. 4. 17
 § 6 162,23
 § 7 . . . 29,22 41,12 sqq. 109,20
 §§ 11—14 . . 111,15. 18 113,8 sqq.
 § 14 40,11. 18
 § 16 87,6
 § 19 114,22
 Μένανδρος comicus (III 939 Kock) 384,14 (sine nomine) citatur ex Georgo fr. 97,3 (III 30 K.) 740,34 cf. Add. t. X ad h. l.
 Μενέλαος Homeri 351,21 358,18. 20
 Μεσσήνιος Aristomenes 470,25
 Μεταποντίνος Hippasus 23,34
 Μηδικός. τὰ Μηδικὰ 1268,18
 Μητροδώρος ὁ Χίος [? cf. Zeller H. Ph. I^o 960³] ἀργὰς σχεδὸν τι τὰς αὐτὰς τοῖς περὶ Δημόκριτον ποιεῖ 28, 27 κενὸν καὶ ἔξω τοῦ κόσμου 648,15 ἀπ' ἀρχῆς χρόνου γεγονέναι τὸν κόσμον καὶ τὴν κίνησιν ἀρξασθαι· ἡρεμούντων γὰρ τὸν πρὸ τοῦ χρόνον τῶν ὄντων τὴν κίνησιν ἐγγενέσθαι φασὶν ὑπὸ τοῦ νοῦ 1121,24
 Μιλήσιος Thales 23,23 Anaximander 24, 14 41, 17 Anaximenes 24, 26 41, 20 Leucippus 28,4
 Μίλων 324,27
 Μοδέρατος de Pythagoreis 230,36 231,6
 Μοῖρα Parmen. cf. μοῖρα p. 1408^b
 Μοῦσα cf. μοῦσα p. 1408^b
 Μῦθος de equo et testudine 1014,6
 Μωσῆς (Gen. I 1) 1166,22. 31
 Νεῖκος Empedoclis 25, 24. 30 26, 3 31, 21 32, 19. 13 33, 24 34, 7 50, 23 158, 8. 18 161, 7 n. 189, 2 199, 18 1124, 2. 10 1125, 8 1153, 29 1183, 26 1184, 2. 12. 14 1185, 30 sqq. 1318, 22. 26
 Νικόλαος ὁ Δαμασκηνός ἐν τῇ Περὶ θεῶν (Röper *Lect. Abulf.* p. 37) de Xenophanis principio 23, 14 de Diogenis Apolloniatae principio 25, 8 149, 18 151, 22
 Νικομήδης invenit Τετραγωνίζουσαν, qua circuli quadraturam solveret 60, 12. 15
 Νῆστις Emped. 300, 22
 Νόξ Parmen. v. νόξ p. 1409^b

Ξενοκράτης ὁ Καλλυδόνιος 138, 11 ὁ γενεσιώτατος τῶν Πλάτωνος ἀκροατῶν 1165, 31 σοφὸς ἀνὴρ 142, 16 γεωμετρικὸς ὢν ἀνὴρ 142, 20 παρεγένετο ἐν τῇ Περὶ τὰ γὰθου Πλάτωνος ἀκροάσει (fr. 27 p. 169, 18 Heinze) 151, 9 γραμμὰς ἀδιαίρετους (fr. 47 p. 178, 6 Heinze) 138, 11 140, 6 142, 26 locus citatur de animalium divisione ex libro Περὶ τοῦ Πλάτωνος βίου (fr. 53 p. 179, 9 H.) 1165, 34
 Ξενοφάνης Κολοφώνιος 7, 1 22, 28 Παρμενίδου διδάσκαλος 7, 1 22, 28 contraria ei Leucippus docuit 28, 6 τὰς τῶν προσέτιρων δόξας ἐλέγχων 36, 28 metaphysica a physico sciuntur 21, 18 περὶ νοητῆς ἀρχῆς 29, 6 ἐν τὸ πᾶν 22, 28 ἐν τὸν θεόν 22, 30 ἐν καὶ πεπερασμένον 29, 7 sqq. fr. 3 ed. Karsten 23, 20 fr. 4 22, 11 fr. 10 189, 1
 Ξοῦθος ὁ Πυθαγορικὸς ex Aristotele 683, 24
 Ὀλυμπία 754, 10
 Ὀλυμπικὸς μῆν Eudemus 992, 3
 Ὀλυμπος 1030, 29
 Ὀμηρικῶς 1254, 14
 Ὀμηρος ὁ ποιητὴς exemplum praeteriti 746, 17 ποδάρκης ἴδιον αὐτοῦ (Achillis) ὄνομα παρὰ τῷ Ὀμήρῳ 1014, 8
 B 204 250, 26 256, 21 1254, 14
 B 408 351, 21 358, 18
 E 749 351, 23
 Ξ 108 565, 30
 versus sollemnis Διὸς (sic) δ' ἐν γούνασι κείται 552, 12 a Simplicio Herculio (E 85) ipsius verbis immixtus 608, 13
 Ὀρφεὺς fr. 52 (Abel p. 171) 528, 14
 fr. 53, 2 (p. 173) 147, 1
 fr. 78 (p. 183) 641, 30
 fr. 118 (p. 198, 9) 643, 29
 hymn. 72 (p. 95 Abel) . . . 333, 16
 Ὀσσα 1030, 29
 Παλαιότεροι de natura 288, 33
 Παρμενίδειος (σύγγραμμα) 144, 28 (ἔπη) 116, 6 (λόγος) 116, 19 τὸ Παρμενίδειον 79, 11 144, 14 ἐν τοῖς Παρμενίδεοις 140, 23
 Παρμενίδης Ἡόρητος Ἐλεάτης 22, 24 Xenophanis discipulus 7, 1 22, 28 magister Leucippi 28, 5 Empedoclis 25, 20 cum

Empedocle consentiens 34,13 mag. Socra-
tis (κατὰ Πλάτωνα) 148,15 cum Anaxa-
gora comparatus 34,27 Melisso iunctus
70,4 71,27 72,27 75,24 79,12 80,17
93,4. 26 114,29 1195,4 τὰς τῶν προτέ-
ρων δόξας ἐλέγχων 36,28 ἐριστικὸς λόγος
51,24 διχοτομία (Porphyrius) 139,26
140,22 βαθέος κολουμβητοῦ δεῖσθαι τὴν
διάνοιαν αὐτοῦ 36,32 n. ὁ μέγας 650,14
Platonicus 134,8 Ἀριστοτέλης ζηλωτῆς
γενόμενος ἀκίνητον ἀπέδειξε καὶ αὐτὸς τὸ
πρῶτον 80,17 Aristotelis iudicium 120,1
133,31 242,16 sqq. Eudemi iudicium
115,16 sqq. cf. 118,6 120,6

τὸν κανόνα οὐδαμοῦ ἐξήνεγκεν 120,27
περὶ νοητῆς ἀρχῆς 29,6 πάντα ἐν ἐν τῇ
νοητῇ ἐνώσει 136,29 metaphysica a
physicis seiunxit 21,18 περὶ φύσεως
μὲν οὐ, φυσικὰς δὲ ἀπορίας λέγουσι 70,
4 sqq. οὐκ ἠγνόει τὴν διαφοράν (τοῦ ἐν
καὶ πολλά) 120,20 ἀριθμῶ ἐν 131,34
περὶ τοῦ ὄντος 45,26 ἐν τὸ ὄν 46,27
51,12 88,31 93,4. 26 99,10 121,28 124,
34 141,11 144,14 243,5 sqq. ἐν τὸ πᾶν
37,24 138,21 ἄποσόν τε καὶ ἄποτον 82,
15 μέγεθος τοῦ ὄντος κατηγορεῖ 126,22
ἐν καὶ πεπερασμένον 29,7 82,12 114,27
ἐν τὸ πᾶν καὶ ἀκίνητον 37,32 52,9 cf.
21,29 22,4. 12. 19. 24 79,12 114,26 179,
30 ἀγένητον 162,11. 15 ἀνεῖλε τὸ μὴ
ὄν 100,23 243,33 τὸ παρὰ τὸ ὄν οὐκ ὄν,
τὸ οὐκ ὄν οὐδέν, ἐν ἄρα τὸ ὄν 103,9
115,11 119,2 236,7 αὐτὸ τὸ ὄν μὴ ὄν
δείκνυσι iudice Arist. 126,4 τὸ ἐν οὐ τὸ
κοινόν (Eudemo. iudice) 132,23 πρῶτον
αἴτιον τὸ ἐν 147,13 οὐδὲ ὄλων ἀρχὴν
ἐτίθετο 37,24 δαίμονα πάσης γενέσεως
αἰτίαν 34,16 τὰς ψυχὰς πέμπειν ποτὲ
μὲν ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς εἰς τὸ αἰετές, ποτὲ
δὲ ἀνάπαλιν (sc. τὴν δαίμονα) 39,20 δο-
ξαστὸν τὸ αἰσθητὸν καλῶν 38,26 39,10
τὰ σώματα ἐν τοῖς δοξαστοῖς τίθησι 87,5
ἐν τοῖς πρὸς δόξαν πῦρ καὶ γῆν κτλ. 25,
16 38,20 71,7 146,28 274,24 θερμὸν
καὶ ψυχρὸν 146,28 188,29

σπάνις τοῦ Παρμενιδείου συγγράμματος
144,28 pedestris loci auctor perhibetur
31,4 ἀλήθεια et δόξα 30,15

versus citantur:

v. 45—50 (Steinii in *Symb. phi-
lol. Ritschel.* p. 803 sqq.) 116,28

Parmenidis versus citantur:

v. 51. 52 86,27
v. 51—53 117,4
v. 52 650,13
v. 54—59 117,8
v. 58. 59 78,3
v. 60. 61 135,21 143,31
144,1 244,1
v. 61 78,6
v. 62—64 142,34
v. 62—75 78,8
v. 62—115 145,1
v. 83 significatur 79,10
v. 64—66 30,6
v. 65 87,21 120,23
v. 66 143,13
v. 67—71 162,18
v. 83 86,24 143,3
v. 86 86,22 87,23
v. 87—89 39,27 79,32 80,1
v. 90 143,15
v. 90 significatur 77,30
v. 90—95 30,6
v. 91—95 40,3
v. 96—98 87,14 143,22
v. 99—101 86,31
v. 101 (ex Platonis Theaeteto
translatus) 29,18 143,10
v. 101 (ex Parmenide ipso
citatus) 87,1 146,11
v. 106 52,23 127,31
143,6 146,30
v. 106. 107 126,22 137,16
v. 106—108 52,26 89,22
v. 107 107,26 133,27
502,6
v. 113. 114 41,8
v. 113—115 30,17
v. 113—124 38,30
v. 115 significatur 147,29
v. 116—122 30,22 180,1
v. 125—128 180,9
v. 133—135 39,14
v. 134—138 31,13
v. 135 significatur 34,16
v. 139 39,18

Πάρων ὁ Πυθαγόρειος ἀμαθέστατον τὸν χρῶ-
νον 754,8

Πετραίεὺς 873,20. 22. 27 891,30

Πελοποννησιακὰ bellum 626,15 775,18
1160,29

Περικλής ὁ Λυδός 227,25

Περικτιόνη Platonis mater 772,28

Περιπατητικὸς (Straton) 965,8 (σημαινόμενον) 403,6 (ὑποθέσεις) 693,19 Περιπατητικοί praeter Alexandrum 1362,11 definiunt τὸ πρακτικὸν φυσικόν, θεολογικόν, μαθηματικόν, περὶ ψυχῆν 1,12 sqq. 3,10 ἡ διαλεκτικὴ 47,22 ἐξ ὕλης καὶ εἶδους τὸ σύνθετόν φασι 320,22 cf. 579,28 τὸ Π. σημαινόμενον τοῦ γένους 403,6 κατὰ τὴν τῶν στοιχείων τῶν ἐπιγράφειν ἔθος libros Aristotelis 1117,5 cf. 923,3 1036,4 ἐξ ὕλης καὶ εἶδους τὸ σύνθετον εἶναι λέγουσι 579,28 cf. 320,22 τὸ εἶναι idem quod τὸ εἶδος 735,32 οὐδὲ κίνησιν καλεῖν ἀξιοῦσιν, ἀλλὰ γένεσιν καὶ φθορὰν 860,18 τὴν εἰμαρμένην ἐν τοῖς κατὰ φύσιν τῶνται 911,10 περὶ τόπον 601,20 κατὰ τοὺς ἀρίστους τῶν Π. ἡ ψυχὴ κινεῖται 965,19

Περίπατος. ὁ Περίπατος ἅπας 601,20 τὸ ὑπὸ τοῦ Περίπατου λεγόμενον 735,32 οἱ ἐκ Περίπατου 579,28 923,3 οἱ ἀπὸ (τοῦ) Περίπατου 1,12 320,32 860,18 911,10

Πέρσαι 8,21

Πήλιον 1030,29

Πλάτων exemplum 715,4 725,13 732,20 771,8. 29 772,24 sqq. 1158,23 Ἀρίστωνος καὶ Περικτιόνης 772,28 εὔρις πλατῦς τὸ σῶμα καὶ εὐόφθαλμος 772,29 μαθητῆς Σωκράτους 772,30 πρὸ Πλάτωνος φιλοσοφησάντων 6,32 τὰς τῶν προτέρων δόξας ἐλέγγιον 36,27 πολλοῦ Πυθαγορείοις ἀκολουθῶν 151,14 cf. 204,16 τὰ τῶν Πυθαγορείων καὶ τῶν Ἑλεατικῶν ἐπὶ τὸ σαφέστερον προαγαγὼν 7,10 Παρμενίδην θαυμάζων 36,31 ἀντιλέγει πρὸς Παρμενίδην 147,16 sqq. Πλάτωνος φίλοι 405,8 οἱ περὶ Πλάτωνα 257,11 ἑταῖρος αὐτοῦ Ἐρμόδωρος 247,33 256,32 explicatus ab eo ἐν τῇ περὶ Πλάτωνος βιβλίῳ 256,32 Ξενοκράτης ἐν τῇ περὶ τοῦ Πλάτωνος βίου 1165,35 Ἀριστοτέλους διδάσκαλος 370,28 391,30 discrepantia inter eos verborum non rerum 1249,14 οὐδὲν ἐν τοῖς περὶ τῶν στοιχείων λόγοις διαφωνοῦσι 225,17 de anima mundi cum Aristotele consentiens 1354,37 καὶ τοῦτο τῇ Πλάτωνι συμφωνῶς ὁ Ἀριστοτέλης ἐφθέγγετο οἶον ζωὴν εἰπὼν τὴν ὡς φυσικῶν

κῆν ἐνδοθεν κίνησιν 1119,11 Πλάτων praevit Aristoteli τὸ κινούμενον πάντως ὑπὸ κινούντος λέγων κινεῖσθαι 1351,36 de caelo concordia et differentia cum Aristotele 1336,37 sqq. de theologia 1359,8 sqq. ἡ παρὰ Πλάτωνι γένεσις καὶ π. Ἀριστοτέλει κίνησις τὴν μεταβολὴν δηλοῦσι 1359,30 ἐν καὶ μόνον διάφωνον τὸ δόγμα περὶ κινήσεως 404,17 περὶ τοῦ αὐτοκινήτου τοῖς λόγοις 1247,27 Ἀριστοτέλης δεῖ τὰ προφανῆ καὶ ἐναργῆ λαμβάνει, ὁ δὲ Πλάτων καὶ τὰ ὁπωσοῦν τοιαῦτα 451,8 Πλάτων de ἀπειρῶ cum Aristotele coniunctus 498,32 sqq. num Aristoteli p. 192a1 significetur 245,7 sqq. ex Arist. Metaphysicis Δ 11 1019a4 citatus 1268,36 a Ioanne Philopono saepe citatus 1159,14 Philoponus τῇ Πλάτωνι συνάπεισθαι δοκῶν 1331,8 βλάσφημίας τῆς Πλάτωνος σοφίας 542,1 εὐγνωμοσύνη 161,15 ὁ κατὰ Πλ. διαλεκτικὸς 49,3

τὸ ἐν ὅλον ἐν ἑαυτῷ ἔστι 560,34 ὃν τὸ ποιεῖν δυνάμενον καὶ πάσχειν 827,3 quid ἔστιν significet 97,25 τὸ ἔστιν οὐκ ᾤετο σημαίνει οὐσίας μεθεξῆς. ἀλλὰ μόνον τὴν κατὰ τὸ συμβεβηκὸς διαθέσιν 99,25 ἐνδοῦναι τῇ προτάσει τὸ παρὰ τὸ ὄν οὐκ ὄν 134,15 καὶ τὸ μὴ ὄν λέγει 135,1 τὸ ἀπλῶς μὴ ὄν 136,11 τὸ παντελῶς μὴ ὄν οὐ συγχωρεῖ 244,8 κρατῦνει τὸν ἐναντίον λόγον 370,28 τὸ διττὸν εἰσῆγαγεν 115,27 120,9 243,2 οἶδε τὰ μὲν καθ' αὐτά, τὰ δὲ μετ' ἄλλων καὶ ἐν ἄλλοις 405,4 τὸ δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ καὶ καθ' αὐτὸ καὶ κατὰ συμβεβηκὸς καὶ τὸ πᾶν μὲν ὄν πᾶν δὲ μὴ ὄν φαίνεται πρῶτος διορίσας 242,30 τὸ μέγα καὶ μικρόν 150,6 sqq. 189,11 222,30 247,10 sqq. 453,27. 36 458,11 512,12 τὸ μ. κ. μ. ἄπειρον 493,17 ἀρίστον οὐάδα καὶ τὸ μέγα καὶ μικρόν 499,3 οὐσίαν καθ' αὐτὴν τὸ ἄπειρον 542,28 τὸ ἄπειρον ἐν τοῖς αἰσθητοῖς καὶ ἐν ταῖς ἰδέαις 455,17 στοιχεῖον τῶν ὄντων τὸ ἄπειρον 472,13 ἐν καὶ ἡ ἀρίστος οὐάς ἀργαί 151,6 sqq. ἀρίστος οὐάς expl. 454,8 458,14 τῇ φυσικῇ προσήκειν διττὴν αἰτίαν ἀποδοῦναι, τὴν μὲν τοῦ ἀνάγκαιου τὴν δὲ τοῦ εὐ 369,2 δύο τὰς ἀργαί, ὕλην καὶ θεόν (τάγαθόν) Theophrasto iudice 26,8 sqq. τρία αἰτία καὶ

τρία συναίτια 26,5 απόδειξις περί τῶν ἀρχῶν 197,27 quot principia, dissentiunt Alexander et Simplicius 43, 4 sqq. corpora in materiam et formam dissolvit (ἕλην καὶ εἶδος) 7,24 179,13 223,10 245,9 τὸ ποιοῦν καὶ τὸ πάσχον (ἕλην, ὑπερβολὴν καὶ ἔλλειψιν, μέγα μικρὸν cf. Protag. 356 A) 204,13 τὸ παραδειγματικὸν addidit 3,18 10,33 11,2 τὸ παραδειγματικὸν αἴτιον τοῖς κυρίως αἰτίοις συναριθμήσε, τὸ δ' ὀργανικὸν τοῖς συναιτίοις 316,24 ἀξιῶσι τὰ παραδειγματικά τῶν τῆδε αἰτία τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασι καλεῖσθαι 406,13 τὸ 'αὐτὸ' κατὰ τῶν γενῶν φέροι 132,9 τὸ αὐτοῦν 121,26 γένη τοῦ ὄντος τὰ διὰ πάντων τῶν ἐφεξῆς διήκοντα 405,14. 25 γένη τοῦ ὄντος ἐν τῷ νοερῷ διακόσμῳ θεωρῶν 404,22 οὐσίας τὰς ἰδέας 476,3 ἀρχὰς τοὺς ἀριθμοὺς εἴπερ τὰς ἰδέας 499,11 cf. 454,22 τὰς ἰδέας ἀκινήτους 420,18 ἐν τόπῳ 546,15 sqq. τὸ πλῆθος τῶν εἰδῶν παραδίδωσι 100,25 περὶ τάχαθου ἀκράσις 151,10 ἀναμνήσεις αἱ μαθήσεις 1079,12 περὶ ὕλης 230,35 ὑποκειμενον τῇ ἐναντιώσει τὴν ὕλην 223,8 ὕλην πανδεχῆ, χώραν (τόπον) ἔδραν 223,3 cf. 34 523,7 545,24 578,20 579,13 τὴν ὕλην μητέρα καὶ χώραν καλεῖ 249,1 τιθήνην 249,5 τὴν ὕλην τόπον 601,18 cf. 537,21 539,14 sqq. εἰδῶν τόπον 540,26 cf. 562,14 643,6 τόπου διάφορα τὰ σημαίνόμενα 541,20 νοητὸν τόπον καθ' ὃν ἀφώρισται τῶν νοητῶν εἰδῶν ἡ τάξις 641,37 τινὲς κατὰ Πλάτωνα διάστημα τὸν τόπον εἶναι ἐνομήσαν 571,25 τὴν ὕλην ἐν μόνῳ τῷ αἰσθητῷ κόσμῳ ἀφορίζει 151,16 οὐ βούλεται τὸ σῶμα εἶναι τὴν ὕλην 228,18 τὴν στέρησιν οἶδε 245,20 cf. 246,10 τὸ τῷ ὄντι κενὸν ἀπογινώσκει 694,2 ἡ ψυχὴ κινεῖται 318,12 αὐτοκίνητον τὴν ψυχὴν 421,15. 32 πρῶτως καὶ κυρίως αὐτοκίνητον εἶναι τὴν ψυχὴν βούλεται πᾶσαν, ἡ . . . τὴν λογικὴν. διὰ δὲ ταύτην καὶ τὸ ζῆλον αὐτοκίνητον γίνεσθαι 1248,7 de animae motu 824, 7 sqq. τὴν ψυχὴν αἰτίαν κινήσεως 287,9 1319,28 sqq. χιλιετείς καὶ τριχιλιετείς καὶ μυριαετείς περιόδους ψυχῶν ἀπαριθμεῖται 499,34 θεῖος νοῦς 8,3 δημιουργικὸς νοῦς 223,17 ἀκίνητον τὴν τοῦ νοῦ κίνησιν 822,29 παντὶ γενομένῳ ὑπ' αἰτίου

τινὸς ἀνάγκη τὴν γένεσιν σχεῖν 528,22 τὴν φύσιν ἐν τῷ ὀργανικῷ τέθεικε κινουμένην μὲν ὑφ' ἑτέρου κινούσαν δὲ ἕτερα 8,5 cf. 223,18 πυκνὸν καὶ μαρὸν 150,29 de motu 821,14. 23 822,23 824,20 γένος καλεῖ τὴν κίνησιν 405,16 ἐτερότητα τὴν κίνησιν 430,4 ἐτερότητα καὶ ἀνισότηता καὶ τὸ μὴ ὄν ὡς αἰτία κινήσεως 430,35 431,5 cf. 432,35 ὀλίγα περὶ κινήσεως εἰρήχεν 397,15 ἡτὸν ἐν ὑπεροχῇ καὶ ἐλλείψει 401,14 τὸ μέγα καὶ μικρὸν κτλ. τὴν κίνησιν (Eudemus) 431,8 τὸ ἀόριστον ἐπὶ τὴν κίνησιν ἐπιφέρει (idem) 431,13 πᾶν τὸ κινεῖν κινεῖσθαι 420,13 πᾶσαν ἐνέργειαν κίνησιν 428,5 τὸ αὐτὸ κινεῖν 1233,37 ἐτεροκίνητα τὰ σώματα 421,4 ὁ εἶδη κινήσεως 422,5 τὴν ἐλκτικὴν δύναμιν ἀναρεῖν δοκεῖ 663,6 de ἀντιπεριστάσει 1351,29 sqq. στοιχεῖα primus dixit Eudemo auctore 7,13 de quinta essentia 1165,21 sqq. ἐπίπεδα πρῶτα 142,25 quid sit γενητόν 1154,3 sqq. κόσμον τὸ ὅλον καὶ πᾶν μέγεθος 507,29 τὸν ὅλον κόσμον οὐρανὸν καλεῖ 507,30 περὶ χρόνου 788,33 705,5 sec. Eudemium, Theophrastum, Alexandrum 700,18 702,25 ἅμα τῷ κόσμῳ γενέσθαι τὸν χρόνον 1153,20 χρόνος μετ' οὐρανοῦ γέγονε κατὰ Πλάτωνα (cf. Tim. p. 38 B) 1157,36 1161,24 αἰδιον τὸν χρόνον 1155,19 τὸ αἰδιον διὰ τὸν αἰῶνα τὸ αὐτοζῆλον ἔχειν 718,8 ἡ τοῦ παντὸς αἰδιότης διὰ πολλῶν καὶ ἀκριβῶν λόγων ἀποδειχθεῖσα 469,2 1164,9 1165,16 ἀγένητον καὶ ἄφθαρτον τὸν κόσμον κτλ. 1121,10 de solutione mundi 1331,15. 24 1334,35 ἔξωθεν τοῦ οὐρανοῦ οὐδὲν τίθεται σῶμα 453,19 545,18 ὁ οὐρανὸς ἔνυλος 615,7 ὑπερουράνιον τόπον οἶδεν 522,8 cf. Ind.

III Loci Platonici

Πλατωνικὸς (ἔννοιοι) 1249,36 (συνήθεια) 138,2 Πλατωνικῶς 388,11

Πλατωνικοὶ ἐν τὸ ὑποκειμενον 222,29 τὸ ἐν ἄριστον ὑπολαμβάνοντες 894,12 τὸ νοεῖν κινεῖσθαι 420,20 τὴν ὕλην ἄτρεπτον 320,23. 28 οἱ κλεινοὶ τῶν Πλ. τόπον διάστημα αἰεὶ σῶμα ἔχον 601,23 τὸ διάστημα ἄλλο παρὰ τὰ σώματά φασι, αἰεὶ δὲ σῶμα ἔχειν 571,30 de vacuo 618,24 657,28

Πλωτῖνος τὸν πρῶτον χρόνον ἐπεξήτησεν

- 790,30 cf. 791,28 κίνησιν ταῖς κατηγορίαις συνηρθήθησε (cf. VI 1,17: VI 3,21) 432,17 citatur ἐν ἀρχῇ τοῦ βιβλίου ὃ Περὶ τοῦ ἀνοήτου καὶ ἐνεργείῃ ἐπέγραψε (Enn. II 5,1) 398,32] (cf. Add. t. X ad h. l.)
 citatur:
 Enn. I 1,9 1079,12
 II 5,1 398,32
 5,3 399,7
 III 7,3 790,30
 7,8 706,25
 7,9 769,6
 7,11 sqq. . 790,35 sqq. 792,20
 7,12 791,17
 7,13 791,20
 IV 6,2(?) 1072,8
 Πολύταρχος ὁ Χαριωνεύς ἐν τῷ Ἀλεξάνδρου βίῳ (c. 7) 8,29
 Poeta incertus comicus 302,8 n. (ὁ ποιητής) 755,8 (cf. Nauck ad F. T. G.² Praef. XI)
 Πολύκλειτος 323,10 sqq. 325,22 sqq. 342,31 κανόν 325,26
 Πορφύριος ὁ πολυμαθέστατος τῶν φιλοσόφων 151,23 ὁ φιλοσοφώτατος 95,33 ἐν τῷ β' Περὶ ὕλης 231,6 ἐν τῷ Φιλήβῳ i. e. commentario in Philebum 453,30 cf. 454,19 comm. ad Rempl. Plat. (?) 615,35 Physicorum synopsis scripsit 918,13 Commentarius in Physica respicitur 9,11 11,6. 23 44,1 60,17 n. 70,12 73,2 74,5 80,24 82,31 83,10 85,9 86,10 92,26. 33 97,5 101,25 107,1 116,6 123,1 135,1 136,33 137,8 139,24 140,19 141,24 149,13 163,16 165,8 166,3 188,32 192,34 206,3 207,12 247,31 264,27 277,24 283,35 343,33 362,11 399,19 400,8. 10 407,4 414,17 415,7 422,22 428,4 587,8 648,17 728,11 864,18. 25 896,10
 Ποσειδώνιος Gemini ἐπιτομῇ τῶν Ποσειδωνίου Μετεωρολογικῶν 291,22 292,30 (cf. Add. t. X ad h. l.)
 Πραξιόδης Anaximandri pater 24,14 41,17
 Πρόκλος ὁ ἐκ τῆς Λυδίας φιλόσοφος 404,16 601,15 611,11 795,4 ὁ Λυδός 618,26 διδάσκαλος τῶν ἡμετέρων διδασκάλων γενόμενος 611,11 795,4 eius magister Syrianus 618,26 οἱ μετὰ Πρόκλον ἕως ἡμῶν σχεδόν τι πάντες οὐκ ἐν τούτῳ

μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ἅπασιν τῷ Πρόκλῳ κατοικούθησαν praeter Asclepiodotum et Damascium 795,11

ἐν τῇ πρὸς Ἀριστοκλέα ἐπιστολῇ 615,15 fragmentum de loco fortasse ex libro *De primo loco* 611,11 sqq. (cf. n. confirmata a Krollio de *Chald. orac.* p. 281) cf. praeterea 643,18. 38

Προμηθεύς tyrannus (Thessalus) 346,33

Πρωταγόρας ὁ σοφιστής 1108,19 ἡ αἰσθησις κριτήριον, ὥστε τὸ ἐκάστη φαινόμενόν κατὰ τὴν αἴσθησιν τοῦτο καὶ ἀληθὲς νομίζειν 1098,11 dialogus cum Zenone de grano milii 1108,19

Πυθαγόρειος Paron (Arist. Phys. 222^b18) explic. 754,8. 15 (ἀρεσις) 786,33 (ἔθος) 204,16 οἱ Πυθαγόρειοι αἰνιγματώδη τὴν ἑαυτῶν φιλοσοφίαν παραπέδωκασιν 7,1 cf. 652,7 Πυθαγορείοι φαίνονται ὁ Πλάτων πολλαχοῦ ἀκολουθῶν 151,13 idem κατὰ τὸ Πυθαγόρειον ἔθος διὰ τῶν ἀριθμῶν σημαίνων τὰ πράγματα 204,16 cf. 499,35 sqq. ἔθος σχηματογραφεῖν 457,17 gnomonum ratio explicatur 456,17 sqq. quadraturam circuli invenerunt Iamblicheo teste 60,9 ab eis transtulit Aristoteles τὸ ἀφθαρτον τῆς ὕλης 254,27 metaphysica et physica discreverunt 21,18 de causis primariis 35,24 numeros aut decem συστοιχίας principia 26,27 428,27 sqq. τὴν δεκάδα τέλειον ἀριθμὸν 499,15 περιττὸν καὶ ἄρτιον 189,2 idem πεπρασμένον καὶ ἄπειρον 11,14 τὸ ἄρτιον τὸ ἄπειρον 458,10 475,8. 12. 14 de ἀπειρῳ 452,29 453,5 455,12. 13. 17. 20 472,2 475,24 476,10. 15. 17 ἐν καὶ τὸ ἐναντίον ἀρχαί secundum Eudorum 181,10 τὸ ἐν ἄριστον 894,12 περὶ ὕλης 230,35 ὕλην καὶ εἶδος 179,13 τὸ ποσόν 232,16. 25 ἑτερότητα καὶ ἀνισότητα καὶ τὸ μὴ ὄν ὡς αἷτια κινήσεως 430,35 432,35 τὸ ἀρίστων ἐπὶ τὴν κίνησιν ἐπιφέρειουσιν (Eudemus) 431,13 ἐν τῇ στερήσει τὴν κίνησιν 434,14 τὴν κίνησιν μὴ ὄν εἶναι 430,30 οἱ ἀριθμοὶ τῷ κενῷ ἀπ' ἀλλήλων χωρίζονται 880,22 de vacuo 648,22 649,6 651,25 κενὸν καὶ ἔξω τοῦ κόσμου 648,16 περὶ χρόνου 786,33 σφαῖραν τοῦ οὐρανοῦ τὸν χρόνον 700,19 τὸ κινεῖν τὸν οὐρανὸν ἐν τῷ μέσῳ 1354,2 1355,3 Ἐστίας τόπον καὶ Ζανὸς πύργον

- ἐκάλουν τὸ κέντρον 1355,8 πάλιν τὰ αὐτὰ ἀριθμῶν καὶ πάντα ὁμοίως ἔξει (Eudemus) 732,31. 23 θεῖος νοῦς 8,3
versus Pythagorei citantur (cf. post Nauckii Iamblichum p. 227sq.):
fr. 9 453,12 1102,20
fr. 10 1102,22
- Πυθαγορικός Τίμαιος 7,25 35,22 227,20 229,4 Ξοῦθος 683,24 (ὑποθέσεις) 476,18
Πυθαγορικοί i. q. Πυθαγόρειοι (Eudemus) 181,11 (Porphyrius) 648,16. 22
- Πύρρης Parmenidis pater 22,29
- Ῥωμαῖοι περὶ χειμερινὰς τροπὰς ποιοῦνται ἀρχὴν ἐνιαυτοῦ 875,22
- Σάμιος Μέλισσος 22,24
- Σαρδῶ. οἱ ἐν Σαρδοῖ ἤρωες 707,30 708,10
- Σέξτος ὁ Πυθαγόρειος quadraturam circuli descripsit 60,16
- Σικελᾶϊ μούσαι (Empedocles) Platonis 50,15
- Simplicius Platonem memoriter citat 12, 32 Aristotelem saepe ut 1342,32 1362,9 Alexandri commentarium furtim repetens 14,13 n. (cf. Praef. t. IX p. VIII) ex Ammonio de deo Aristotelico hausit 1363,10 (v. Ἀμμώνιος) δέδεικται προηγουμένως ἐν τοῖς εἰς τὸ πρῶτον τῆς Φυσικῆς ἀκροάσεως εἰρημένους 1175,31 citat comm. suum de caelo propter Philoponum 1118,3 1146,27 1169,7 1175,32 1178,36 1330,2 1335,1
- Σιμωνίδης lyricus (fr. 19 p. 1123 B.) 741,1 754,7. 10. 12. 15
- Σοφισταί incertum quis 983,26 Megarici (?) 90,2
- Σοφοί, οἱ πάλαι 329,5
- Sophocles celato nomine citatus (Ai. 646 647) 740,31
- Στοά. οἱ ἀπὸ τῆς Στοᾶς 94,14 530,10 1121, 14 v. Στωϊκοί.
- Στράτων ὁ Λαμβακηνός 601,23 618,24 652,19 693,11 710,9 711,9 788,36 965,7 Θεοφράστου μαθητῆς 789,1 965,8 ἐν τοῖς ἀρίστοις Περιπατητικοῖς ἀριθμοῦμενος 965,8 ὁ φυσικός 916,12 vituperat Aristotelem et Aristoteles 788,36 789,33 τῶπον διάστημα δὲ σώμα ἔχον 710,9 de vacuo 601,24 618,24 652,20 663,4 693, 11 ἀντιμεταστάσεως παράδειγμα 659,22 de motu 710,9. 36 711,9 712,1 807,3 de tempore 789,35 sqq. 800,17 de animae motu 965,9
- citatur ἐν τῷ Περὶ κινήσεως 916,12 965,8 de fr. p. 693,11 ex libro Περὶ κενοῦ servato cf. *Sitzungsber. d. Berl. Ak.* 1893 p. 112 sqq. 127.
- Στωϊκοὶ ἀνήρουν τὰ ἄλλα παρὰ τὰ ἐναργῆ 94,14 ἀξιώματα 'μεταπίπτοντα' ex Alexandro 1299,37 sqq. θεὸν καὶ ὕλην 25,17 ἅπσιον σῶμα 227,25 πᾶν σῶμα πεπερασμένον 480,30 σῶμα διὰ σώματος χωρεῖν 530,9 sqq. non primi Τύχης opinionem invexerunt 333,9 τύχην ἀσῆλον ἀνθρωπίνῃ διανοίᾳ 333,5 διάστημα τὸν τόπον 571,25 τὸ διάστημα ἄλλο παρὰ τὰ σώματ' αἰεὶ δὲ σῶμα ἔχειν 571,30 ἄπειρον κενὸν λέγοντας ἐκτός περιέχειν τὸν κόσμον 671,5 de motu primario 420,11 πᾶσαν κίνησιν ἔλεγον ὑπεῖναι τὴν τοπικὴν 1320,19 de χρόνῳ 700,22 αἰεὶ μὲν εἶναι κόσμον, οὐ μὴν τὸν αὐτὸν αἰεὶ, ἀλλὰ ἄλλοτε ἄλλον γινόμενον, κατὰ τινὰς χρόνων περιόδους 1121, 14 ἐκπύρωσις 480,29 παλιγγενεσία 886,12.
- Συριανός ὁ μέγας 192,29 213,24 241,22 269,10 618,25 ὁ φιλοσοφώτατος 193,16 ὁ τοῦ Λυκίου Πρόκλου καθηγημῶν 618,27 ἐν τοῖς εἰς τὸ δέκατον τῶν Πλάτωνος Νόμων ὑπομνήμασι 618,28 διάστημα καὶ εἶδος ἔχειν καὶ δύναμιν τῶν σωμάτων ὑπερτέραν 618,25 de loco 628,26 635, 12 637,27
- Σύριος adi. 641,33
- Σφαῖρος, Σφαῖρον v. Ἐμπεδοκλῆς p. 1443a et Ind. verb. p. 1428a
- Σωκράτης exemplum 16,20 83,13 sqq. 91,5 sqq. 93,8 sqq. 94,20 sqq. 102,8. 9 106,22 113,6 117,27 120,16 sqq. 123, 4 sqq. 124,31 sqq. 295,33 296,3. 28 413. 23 558,10 705,27 715,4 725,13 732,20 776,12 771,8. 28 772,24 sqq. 810,26. 27. 28 816,23 847,25. 28 849,25 850,5. 32. 34 851,1. 14. 15 857,13 884,25 885,5 894,1 1062,2 1158,22 Σωφρονίσκου καὶ Φαινάρητος υἱός 772,27 εἰκὼν σιμῆ 363, 1. 3 σιμὸς προγαστῆς ἐξόφθαλμος 772,28 ἀπορία πότε ἀπέθανε Σ. 1296,18 Archelai sodalis 27,23 Platonis magister 772,30 ἡθικός 40,29 Platonicus ἐν Θεαιτήτῳ 13,11 18,13 ἐν Παρμενίδῃ 101,21 102, 31 ἐν Φαίδωνι 7,5 177,10. 15 308,27. 29 369,28 388,30 464,26

- Σωφρονίσκος Socratis pater 772,27
 Τιμαίος ὁ Πυθαγορικός cum Leucippo et Democrito compositus 35,23 αὐτός τε καὶ ὄν ὁ Πλάτων ὑπεκρίνατο 7,6 T. καὶ ὁ τούτῳ κατακολουθῶν Πλάτων 35,29 (cf. 31,24) τὸ 'κατὰ ἀναλογίαν' ἀπὸ τοῦ Πυθαγορικοῦ Τιμαίου μετέγγαγεν ὁ Ἀριστοτέλης 227,19 στοιχεῖα καὶ ἐπίπεδα 7,86 35,28 citatur Τιμαίος ὁ Πυθαγορικός (p. 94 B.) 227,20 229,4 (p. 95 B.) 453,15 — Τιμαίος Platonicus v. Ind. III Loci Platonici.
 Τιμοὺς ὁ συλλογγράφος (fr. 5 Wachsm.) 1011, 12 cf. 139,4
 Τροία ex Arist. exemplum 750,14
 Τρωϊκά 626, 15 775, 17 1160, 29 1176, 1 1268, 18
 Τύχη sing. 360, 37 361, 9 plur. 360, 35 θεός 333, 6 sqq. simulacrum describitur 360, 27 Emped. 331, 12
 Ὑγεία θεός 360, 11
 ὑπομνηματισταί 533, 32
 Φαῖδρος v. Ind. III Loci Platonici
 Φαίδρων v. Ind. III Loci Platonici
 Φαιναρέτη mater Socratis 772, 27
 Φιλία Empedoclis 25, 24. 25. 27 31, 21 sqq. 50, 17 188, 25 sqq. 199, 18 300, 25 1124, 1. 10 1125, 1 1153, 28 1183, 25. 28 1185, 30 sqq. 1318, 22. 25
 Φιλότης Empedoclis 25, 29 26, 4 32, 14. 23 33, 13. 23 158, 7. 19 159, 20 1124, 13
 Φυσιολογία Aristoteleae vocis usus 458, 19 κυρίως οἱ ἐν τῷ ὑλικῷ αἰτίῳ διατρέβοντες 459, 10 οἱ ὕδωρ ἢ ἀέρα ἢ πῦρ ἢ τὸ μεταξὺ τὸ στοιχεῖον λέγοντες 472, 4 παλαιοὶ 301, 24 (ἀρχαῖοι) 372, 9 (Pythagorei) 428, 16 (Plato) 118, 11 (δέξαι) 149, 4 τὸ πολυθρόλητον τῶν φυσικῶν ζῷωμα τὸ 'μηδὲν ἐκ τοῦ μηδαμῆ μηδαμῶς ὄντος γίνεσθαι' 1140, 14 1143, 6 v. Ind. verb. p. 1434^a
 Φυσιολόγοι 391, 6 παλαιοὶ 330, 22 355, 20 370, 17 420, 10 ἀρχαῖοι (περὶ Δημόκριτον) 618, 20 ἄλλοι 1366, 18 πᾶν τὸ ὄν σῶμα λέγουσιν 653, 26 περὶ τοῦ ἀπείρου 451, 23 484, 8 v. Ind. verb. φυσιολόγος et φυσιολογῆν
 Φωκεῖς bellum cum Thebanis 361, 33. 34
 Χαίρωνεύς Plutarchus 8, 29
 Χαλδαῖοι. λόγια τὰ Χαλδαίους ἐκδοθέντα citantur e Proclo: versus unus 613, 3 616, 1 617, 5 (cf. Kroll *de orac. chald.* Vratisl. 1894 p. 28¹ 31), alter 616, 35 (cf. 623, 34; v. Kroll. l. c. p. 31). significantur oracula p. 613, 7 614, 3 (Kroll. l. c. p. 33) 615, 7 (Kroll l. c. p. 35) 615, 20 616, 20 785, 9 nominantur βάρβαροι 623, 34 (cf. 616, 35)
 Χῖος Hippocrates mathematicus 54, 14 55, 27 68, 32 69, 22 Metrodorus 28, 27 648, 15 1121, 24
 Χοιρίλος (fr. 9 Naek.) 1196, 35 1197, 39
 Christiani ud videtur perstringuntur τοῖς εἰωθόται ἐντροφῶν ταῖς θηκόταῖς τῶν παλαιῶν ἐναντιολογίας 640, 14 cf. Ioannes Philoponus
 Ὀροι ex Homero 351, 23

III LOCI PLATONICI

Ἐν τῇ Περὶ ἀγαθοῦ συνοψία	454,18	(cf.	Res publica
453,28 sqq.)	503,12 542,12 545,24		I p. 328 A (ἐν ἀρχῇ τῆς
Cratylus p. 413 A	148,23		Πολιτείας
Leges I p. 636 D	1073,2		V p. 476 D et 479 D
IV p. 709 B	333,10 361,8		p. 510 B
X p. 888 sq.	355,13. 22		VII p. 527 C
p. 889 B	358,12		p. 533 C
p. 893 E	1267,21 1273,6		X p. 616 B
p. 894	1249,1		Politicus p. 270 A
p. 895 B	1247,34		p. 273 D
p. 895 C	286,2 1119,13		Sophista p. 239 D
	1209,29		p. 242 D
p. 895 E	1248,12		p. 244 B
p. 896 C	356,4		p. 244 E
p. 896 E sqq.	1248,25		p. 245 DE
p. 896 E	421,19		p. 248 E
p. 898 A	420,29		
p. 898 B	821,17		p. 250 sqq.
Parmenides generaliter	88,31 134,8		p. 250 A
	244,15 792,6		
p. 128 sq.	99,8		p. 251 A
p. 128 B	102,30		p. 253 sqq.
p. 129 C	100,29		p. 256 D
p. 129 CD sq.	101,23		p. 257 B
p. 138 A (ἐν τῇ πρώτῃ			p. 258 B
τῶν ἐν Παρμενίδῃ			
ὑποθέσεων)	561,17 sqq.		p. 258 C
p. 138 B sq.	402,15		p. 258 E
p. 139 A	420,16		Theaetetus generaliter
p. 142 D	87,24 894,16 sqq.		p. 146 D
p. 144 E	29,14		p. 183 E
p. 144 E (ἐν τῇ πρώτῃ			Timaeus citatur ὅν ὁ Πλάτων ὑπεκρίνατο
ὑποθέσει Παρμενίδου)	29,14		7,7 ὁ Τιμαίος φησιν 622,28 cf. 1313,10
p. 145 B	560,12 sqq.		ὁ παρὰ Πλάτωνι Τιμαίος 79,1 108,4
p. 156 D	982,6		Τιμαίω κατακολουθῶν 35,29; saepissime
			ἐν Τιμαίω

Timaeus generaliter . . . 177,12 639,27.	Tim. p. 52 A . . . 43,15 151,17 223,7
32,34 (cf. p. 52 sqq.)	254,28 539,10
256, 28 545, 16 sqq.	778,29 781,16
523,21	p. 52 B 521,25
p. 27 D 135,9 137,1 108,6	p. 52 D 228,4
1154,17	p. 53 B 43,19 228,5
p. 28 A 420,26 1313,10	p. 53 C 35,29 228,20
1359,17	p. 57 C 542,4
p. 28 B 108,4	p. 57 E 432,21 1351,40
p. 28 D 1154,21	p. 58 A 694,1
p. 29 D . . . 26,16 464,4 360,31	p. 58 B 694,13 1352,8
p. 29 E 464,3	p. 58 C 432,32 615,20
p. 30 A 704,14 1122,1	p. 58 E 694,19
p. 30 B 622,27 1360,34	p. 58 E 59 A 668,34
p. 31 A 363,5	p. 59 C 18,29
p. 32 C 453,20	p. 63 B 618,33
p. 36 E 783,19 792,9	p. 68 E 388,12
p. 37 A 1248,23	Phaedrus
p. 37 C . . . 1154,31 (cf. 1195,16)	p. 237 B 75,3
p. 37 CD 703,29	p. 245 C 761,8 1247,32
p. 37 D 739,16 717,25	1319,29
p. 37 E 79,1	p. 245 D 182,18 234,12
p. 38 B 1154,28 1155,10	(itemque falso cit. év
1164,22	Φαίδωνι) 464,26
p. 39 B—D 703,11 sqq.	p. 245 E 285,35 1209,32
p. 39 E 31,24 296,26	1248,32
p. 41 AB 1337,21 sqq.	p. 246 B 1263,24
1361,2 sqq.	p. 247 C . . . 541,10 sqq. 545,31 sqq.
p. 41 B 249,32	546,4
p. 41 D 1152,13	p. 249 D 476,5
p. 43. 44 1077,5 sqq.	p. 250 C 234,21
p. 47 E 391,31	Phaedo
p. 48 sqq. 231,7	p. 58 A 351,29
p. 49 E . . . 217,36 224,4 226,19	p. 70 E 440,36
p. 50 B 320,24	p. 97 B 177,10 369,28
p. 50 C 223,22 255,10	p. 97 C 308,27
p. 50 D 242,23	p. 98 B 7,5
p. 50 E 226,3	p. 99 B 388,21
p. 51 A 223,6 542,11	p. 109 A (falso év Τίμαια) 666,25
p. 51 AE 26,16. 19	Philebus
p. 51 E sqq. . . . 224,28 245,11	p. 14 D sqq. 454,19
539,14	p. 53 E 99,33
	locus non repertus . . . 767,32

IV LOCI ARISTOTELICI

<p>Περὶ τὰ γὰθου fr. 28 (Rose, Lips. 1886) 151,10 453,28</p> <p>Περὶ αἰσθήσεως</p> <p style="padding-left: 20px;">2 p. 438^b22(?) 1059,7 (Περὶ τῶν αἰσθητῶν)</p> <p style="padding-left: 20px;">3 p. 439^b18 875,5 (Περὶ αἰσθήσεως καὶ αἰσθητῶν)</p> <p style="padding-left: 20px;">c. 6 p. 446^a29 753,11</p> <p>ἐν τοῖς Ἀναλυτικοῖς (προτ.)</p> <p style="padding-left: 20px;">A 13 p. 32^a18 1225,32 n.</p> <p style="padding-left: 20px;">B 14 p. 62^a29 1047,24</p> <p>ἐν τοῖς Ὑστέροις ἀναλυτικοῖς</p> <p style="padding-left: 20px;">A 1 p. 71^a1 15,15</p> <p style="padding-left: 40px;">4 p. 73^a40 76,15</p> <p style="padding-left: 20px;">22 p. 83^b19 128,17</p> <p style="padding-left: 20px;">B 1 p. 89^b24 (ἐν τοῖς Ἀπο- δεικτικοῖς) 20,31 271, 26. 32 452,18 520,25 653,9 696,12</p> <p>Περὶ ἀτόμων γραμμῶν generaliter (γέγραπται βιβλίον αὐτῶ πρός τὰς ἀτόμους γραμμάς) 492,14</p> <p>Περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς genera- liter 2,31 599,4 600,36 846,9</p> <p style="padding-left: 20px;">A 3 p. 318^a1 1361,24</p> <p style="padding-left: 40px;">p. 318^b17 280,20</p> <p style="padding-left: 40px;">p. 319^a13(?) 855,17</p> <p style="padding-left: 20px;">6 p. 323^a31 1243,29</p> <p style="padding-left: 20px;">7 p. 324^a9 1236,21</p> <p style="padding-left: 20px;">B 2 p. 329^b26 189,17</p> <p style="padding-left: 20px;">4 p. 331^a16 207,5</p> <p style="padding-left: 20px;">5 p. 332^b30 1178,16 1181,5 1232,21</p> <p style="padding-left: 20px;">6 p. 333^b11 313,38</p> <p style="padding-left: 40px;">p. 333^b66(?) 566,15</p>	<p style="padding-left: 20px;">B 10 p. 336^a17 1262,35</p> <p style="padding-left: 40px;">p. 336^b31 846,11</p> <p>Ἐπιστολὴ πρὸς Ἀλέξανδρον (fr. 662 R.) 8,25</p> <p>Περὶ ἐρμηγείας</p> <p style="padding-left: 20px;">14 p. 24^b9 1276,2</p> <p>Περὶ ζῳῶν ἱστορίας gener. 3,8</p> <p>Περὶ ζῳῶν μορίων generaliter 369,13</p> <p>Κατηγορίαι generaliter 75,7 396,1 832,10</p> <p style="padding-left: 20px;">1 p. 1^a4 216,23</p> <p style="padding-left: 40px;">p. 1^a6 403,26</p> <p style="padding-left: 40px;">p. 1^a20 sqq. 125,14</p> <p style="padding-left: 20px;">2 p. 1^a24 552,22</p> <p style="padding-left: 20px;">5 p. 2^a11 (ἐν τῷ τῶν ἰ Κατη- γοριῶν βιβλίῳ) 233,31</p> <p style="padding-left: 40px;">p. 2^a13 270,27</p> <p style="padding-left: 40px;">p. 3^b24 281,13. 25</p> <p style="padding-left: 40px;">p. 4^a23 816,21</p> <p style="padding-left: 20px;">6 657,37</p> <p style="padding-left: 40px;">p. 4^b20 396,19</p> <p style="padding-left: 40px;">p. 6^a34 (p. 11^a15) 1098,31</p> <p style="padding-left: 20px;">7 p. 6^b13 409,13</p> <p style="padding-left: 40px;">p. 6^b15 836,25</p> <p style="padding-left: 40px;">p. 7^b31 69,20</p> <p style="padding-left: 20px;">8 p. 9^a28 451,33 1057,26</p> <p style="padding-left: 40px;">p. 10^a21 151,2</p> <p style="padding-left: 20px;">9 p. 11^b1 410,4</p> <p style="padding-left: 20px;">10 p. 12^b22 908,3</p> <p style="padding-left: 40px;">p. 13^a31 211,34</p> <p style="padding-left: 20px;">12 p. 14^a26 1160,22</p> <p style="padding-left: 40px;">p. 14^a36 1268,7</p> <p style="padding-left: 20px;">13 p. 14^b24 868,11</p> <p style="padding-left: 20px;">14 (?) 408,18</p> <p style="padding-left: 20px;">14 p. 15^a13 824,22</p> <p style="padding-left: 40px;">p. 15^a21 562,21</p>
--	--

Catēg. 14 p. 15 ^a 30	1265,27, 28	4 p. 271 ^a 33	288,15 1361,18
Περὶ ζώων γενέσεως καὶ μερισμοῦ καὶ κινήσεως καὶ ὕπνου	3,8	5 sqq.	498,10
Περὶ κινήσεως ζώων genera- liter	670,1 1191,6	p. 272 ^a 28	924,7
Μετὰ τὰ φυσικὰ generaliter	308,36	7 p. 274 ^b 26	482,12
ἐν τῷ Α (?)	cf. 364,30 n.	p. 275 ^b 21	924,19
Α 1	12,27	9 p. 278 ^b 21	507,35
Α 4 p. 984 ^b 15 sqq. (ἐν τῷ μείζονι Ἄλφα) 1161,34 1362,2. 5		p. 279 ^a 27	1361,20
5 p. 986 ^a 22	429,8	10 p. 279 ^b 12	1164,18
p. 986 ^b 27	37,2 148,16 sqq.	11 p. 280 ^b 6	998,18
Δ 11	1271,24	12 p. 282 ^a 30	1171,20
Δ 11 p. 1018 ^b 9	1268,12	B 2	525,11
Ε 1	48,3	p. 284 ^b 6 sqq.	1302,34
Z 2 p. 1029 ^a 2	234,2	p. 284 ^b 33	288,3
7 p. 1032 ^a 25	269,7	p. 285 ^b 28	592,8
Η 4 p. 1044 ^a 32	219,29	12 p. 292 ^a 18	421,8
ἐν τῷ Θ (περὶ τοῦ δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ)	241,17	13 p. 294 ^a 10	606,9
Α 8	1255,31	Γ 1 p. 298 ^b 6	2,22
10 p. 1076 ^a 4	148,20 182,31 250,26 256,21 1254,13	2 p. 301 ^b 22	1347,31. 32
Περὶ μετᾶλλων (deest fr. Rose p. 204)	3,4	Δ 1	489,21
Μετεωρολογικὴ 3,3 a Posidonio compilata	292,30	3 p. 310 ^b 7	605,19
Α 4 p. 341 ^b 18 (ἐν τοῖς Με- τεωρολογικοῖς)	605,28	Σοφιστικὰ ἔκκεχρα 1 p. 164[160] ^b 22	70,21
Νικομάχεια ἠθικὰ, 2 Περὶ φιλο- σοφίας καλεῖ	304,1	p. 165[161] ^a 3	70,22
Α 1 p. 1094 ^a 2	321,30	33 p. 182 ^b 32	52,14
p. 1094 ^a 19	345,23	Τοπικὰ Α 1 p. 100 ^a 18	476,28
6 p. 1098 ^a 18	1313,15	2 p. 101 ^a 26	47,22
B 2 p. 1104 ^b 5	1071,17. 31	7 p. 103 ^a 27	124,27
Z 4 p. 1140 ^a 10	269,6	Γ 1 p. 116 ^a 23	131,24
Η 14 p. 1153 ^b 21	346,5	Περὶ ὕπνου 3 p. 456 ^b 21	1191,17
K 7	16,9	Φυσικὴ ἀκρόασις scopus 1,3 partitio 5,4 auctius exemplar Alexandri 167,33 sqq. Philoponi 1332,7 titulus 4,8 220,16 S01,14 923,8 1126,10 1233,30 1358,7 Α generaliter	1175,31
Περὶ οὐρανοῦ generaliter 2,12 sqq. 355,10 602,14 924,15 1118,1 sqq.		Α 1 p. 184 ^a 12	5,25
ἐν τῷ πρώτῳ τῆς Περὶ οὐρανοῦ τῷ τοῦτο τὸ βιβλίον(Physica) ἐκδεγομένῳ	1329,3 cf. 924,15	p. 184 ^a 14	3,21
τὸ πρῶτον general. 1169,7 1275,32 1327,6		p. 184 ^a 24	208,30
Α 1 p. 268 ^a 1	230,20	p. 184 ^b 23	38,7
451,21 452,12		2 p. 185 ^a 1	1195,21
p. 268 ^a 16	270,20	p. 185 ^a 12	49,31
2 p. 268 ^b 17	603,6 cf. 595,25	p. 185 ^a 32	1203, . . .
3 p. 269 ^b 29	655,37	3 p. 186 ^a 15	966,15 967,22 969,13 978,35 979,2 989,23 1199,17
1 p. 270 ^b 32 sqq.	1331,39	p. 186 ^a 18	659,5
		4 p. 187 ^a 15	189,9
		p. 187 ^a 23	180,33
		p. 188 ^a 20	146,28

Physicorum

A 5	p. 188 ^a 22	44,16
	p. 188 ^b 30	36,21
	p. 188 ^b 36	36,23
6	p. 189 ^a 15	1254,20
	p. 189 ^a 17	183,29
7	p. 190 ^b 24	204,21
	p. 190 ^b 29	208,17
	p. 191 ^a 6	245,28
	p. 191 ^a 24	1140,20 1144,6
8	p. 191 ^b 15	833,20 1304,9
9	p. 192 ^a 34	9,25
B 1	p. 192 ^b 12	266,24 924,2
	p. 193 ^b 5	283,31
	p. 193 ^b 19	233,28
2	p. 193 ^b 22	273,14
	p. 194 ^b 13	846,22
	p. 194 ^b 17	221,7
3	p. 194 ^b 23	322,18
	p. 194 ^b 29	1361,13. 14
	p. 195 ^b 12	324,11
	p. 195 ^b 31	350,19
	p. 196 ^b 6	359,10
5	p. 197 ^a 21	351,27
	p. 197 ^a 32	350,14
6	p. 197 ^a 36	350,15
	p. 198 ^a 2 sqq.	1362,20. 24
8	p. 199 ^a 8	288,24
	p. 199 ^a 19	288,12
I'	generaliter	868,3 1120,8
1	p. 200 ^b 21	3,23
	p. 200 ^b 22	741,4
	p. 201 ^a 8	407,22 408,11
	p. 201 ^a 9	1137,2
	p. 201 ^a 10.27	1126,10
	p. 201 ^a 19	1138,7 cf. 1132,24
	p. 201 ^b 7	1132,22. 24
2	p. 202 ^a 7	409,26 924,1
	p. 202 ^a 11	1149,24
3	p. 202 ^a 13	1251,1
4	846,13
	p. 203 ^b 11	464,13
5	924,5 946,13
	1188,16 1358,6
	p. 204 ^a 8	1321,17
	p. 204 ^a 20	1278,15 1314,4
	p. 204 ^b 10	476,34
	p. 205 ^a 10	664,15
	p. 205 ^a 29	478,19
	p. 205 ^a 33	1332,7
	p. 205 ^b 1	606,12

Physicorum

Γ 5	p. 205 ^b 15	606,13
	p. 205 ^b 32	605,6
6	p. 206 ^a 19	1293,32 1360,15
	p. 206 ^a 27	782,2 846,29
	1180,20 1293,24 1328,12
	p. 206 ^a 30	1293,30
	p. 207 ^a 26	542,20
Δ	868,5
1	487,14
	p. 208 ^a 28	646,5
	p. 208 ^b 1	608,28
	p. 209 ^a 13	600,15
	p. 209 ^a 18	600,16
2	p. 210 ^a 5	869,16
	p. 210 ^a 17	560,31
4	p. 211 ^a 12	603,17
	p. 211 ^a 24	643,1
	p. 211 ^b 19	620,32
	p. 212 ^a 6	602,4
	p. 212 ^a 14	614,18
	p. 212 ^a 16	605,30
	p. 212 ^a 20	606,34
	p. 212 ^a 23	603,26 607,12
	p. 212 ^a 26	605,16
5	p. 212 ^a 31	602,29
	p. 212 ^b 6	580,19
	p. 212 ^b 17	608,1
	p. 212 ^b 18	602,2 607,3
	p. 212 ^b 20	603,24 605,13
	p. 212 ^b 21	590,21
6	p. 213 ^b 22	648,16
	p. 213 ^b 28	869,1
8	p. 215 ^b 13	674,23 675,23
	p. 216 ^a 5	675,14
9	p. 216 ^b 22	680,21
	p. 217 ^b 27	646,13
10	p. 218 ^b 14	731,2
11	p. 220 ^a 21	721,13
12	p. 220 ^b 13	725,19
14	p. 223 ^b 18	1316,29. 30
E	867,22
1	p. 224 ^b 8	1136,35
	p. 224 ^b 7	902,27
	p. 224 ^b 29	905,19
	p. 225 ^a 1	1173,15
	p. 225 ^a 7	908,30
	p. 225 ^a 26	1063,20
	p. 225 ^a 35	1273,37
2	p. 225 ^b 2	408,34
	p. 225 ^b 3	859,14

Physicorum

- E 2 p. 225^b11 . . . 409,12 834,20
 1067,7 1068,1. 20 1070,28
 p. 226^a12 1136,35
 4 p. 228^a20 1233,15 sqq.
 5 p. 229^b12 861,8
 6 p. 230^b28 (Aspasio finis
 libri) . . . 916,30 cf. 918,11
 Ζ 507,16 800,23 923,5
 1 p. 231^a21 . . . 868,9 1297,9
 p. 232^a9 728,17
 p. 232^a10 967,3
 2 (?) 748,4
 4 p. 234^b10 1020,15
 5 p. 236^a27 107,7
 9 p. 239^b5 1289,1
 p. 239^b9 140,25
 10 967,27
 Η 1036,3
 ἐν τῷ ἑτέρῳ ἐβδόμῳ
 βιβλίῳ τῷ κατὰ τὴν
 λέξιν ὀλίγον τι τοῦ-
 του διαφέροντι . . . 1051,5
 cf. 1054,32 1086,23 1093,10
 Η 1 p. 241^b24 . . . 326,29 1251,3
 1251,3 1257,25
 p. 242^b25 1210,26
 2 p. 243^a3 sqq. . . . 1226,37
 p. 243^b7 1052,9
 p. 244^b2 1227,3
 Θ 602,14 608,33
 1 p. 251^a8 923,17
 p. 251^a16 1148,2
 p. 251^b29 1174,10
 p. 251^b31 1172,15
 p. 251^b32 1172,28
 p. 252^a1 . . . 1175,12 1177,20

Physicorum

- p. 252^a2 . . . 1173,16 1174,9
 3 p. 253^b7 924,1
 Θ 3 p. 254^a29 965,20
 4 p. 255^a1 1056,28
 p. 255^a24 288,1
 p. 255^b29 . . . 287,31 1348,24
 p. 255^b30 1257,37
 5 p. 256^a14 1251,3
 p. 256^b34 1235,1
 p. 257^a27 1224,28
 p. 257^a29 1247,30
 p. 257^b28 . . . 1234,8 1348,16
 6 p. 260^a3 287,25
 7 p. 260^a26 602,20
 p. 260^b29 603,9
 p. 261^a20 603,11
 p. 261^a28 1256,20
 Θ 8 p. 261^b28 . . . 595,22 n. 602,22
 p. 263^a11 . . . 946,12 948,7
 10 p. 266^b30 1050,8
 p. 267^b8 1357,15
 p. 267^b19 1321,15
 p. 267^b20 924,3
 Περὶ ψυχῆς . . . 523,2 (?) 924,15 965,26
 Α 3 p. 406^a10 1248,31
 Β 1 p. 412^a27 . . . 261,23 262,6
 p. 413^a20 286,4
 p. 413^a20 286,4
 4 p. 415^b7 269,3
 p. 415^b26 660,28
 p. 416^a8 (?) 262,19
 8 p. 419^a21 1060,22
 Γ 4 p. 429^a27 540,9
 5 p. 430^a17 268,26
 p. 430^a19 1162,2
 loci non reperti . . . 228,30 287,13

ADDENDA AD VOL. IX

[cf. vol. IX p. XXXI]

- p. V² formulam ἔ ἐστιν adiecto numero exhibet etiam codex C p. 933, 2. cf. praeterea vol. X p. vi
- VII 22 et 24 l. Georgius (cf. p. XIV 8 et Vitellius vol. XVI p. xiii)
- XXVI ad. 55,12 cf. P. Tannery *Annales d. l. fac. de Bordeaux* 1882 n. 1. Heiberg *Philolog.* XLIII 345. Maass *Anal. Eratosth.* (Berl. 1883) p. 45
- 15,3 ἀπειρος Victorius (cf. Praef. X p. ix)
- 23,20 cf. Freudenthal *Ueber die Theologie d. Xenophanes* (Bresl. 1886) p. 34,4
- 28,14 cf. Zeller *Philos. d. Gr.* I³ 849²
- 47,31 adn. dele „bene“, immo cf. Ind. p. 1374^b
- 64,23 sqq. cf. Heiberg *Philolog.* XLIII 341 sqq.
- 85,4 emenda συνεχιζομένων cf. p. 570,6 926,27
- 98,1 cf. Apelt *Beitr. z. Gesch. d. gr. Phil.* (Leipz. 1891) p. 92; cum nostra coniectura cf. Alex. in Anal. p. 335,10 Wall.
- 103,13 cf. Pabst *de Melissi jr.* (Bonnae 1889) || 5 cf. J. Cook Wilson *Class. Rev.* VI (1892) p. 104 n. 2
- 104,19 δεύτερου habent Exc. Paris. 1859. (cf. t. X p. xii)
- 107,1 l. κατασκευάζειν
- 110,1 cf. Pabst l. c. p. 27; Bäumker *Fleckeis. Ann.* 1886 p. 545
- 121,26 οὐ μόνον (DE) conl. Philoponus p. 68,10. 16 rest. Vitelli
- 130,5 πέμπτον] πρώτων γρ. Victorius
- 135,21 cf. H. Jackson *Journ. of. Philology* XXI 73 sq.
- 139,12 cf. Gomperz *Beiträge z. Kritik u. Erklärung, Wien. Sitzungsber.* t. CXXII, IV (1890) p. 21, qui conl.: μέγεθος γὰρ μηδὲν (nunc praefert μηδενὸς) ἔχοντος προσγενομένου οὐδὲν κτλ.
- 141,2 sqq. cf. Evangelides *Zwei Kap. über Nemesius* (Berl. 1882) p. 61 idemque *Φιλοσοφικά Μελετήμ.* p. 94
- 6 ἔσται ὥστε ἕτερον πρὸ ἑτέρου οὐκ ἔσται Gomperz l. c. p. 22
- 146,9 οὐδὲ χρῆμ² conl. Zeller l. c. I³ 561³
- 22 τοιγὰρ idem l. c. 562 adn.
- 156,14 (cf. 164,25) v. Zeller *Archiv f. Gesch. d. Phil.* V 441; Arleth ibid. VIII I, 81
- 23 ἀπό τευ Gomperz *Beiträge* l. c.
- 159,16 cf. *Sitzungsb. d. Berl. Ak.* 1884, 366¹
- 160,9 ἀπάτη φρένα καινότηω Blass *Fleckeis. Ann.* 127 (1883) 19
- 28 ἑαυτὰ] nunc placet ἐν αὐτῷ (sc. τῷ Σφαίρω)
- 167,33 l. ὀπηλικηοῦν. locus non citantis sed παραφράζοντος videtur esse Alexandri
- 181,34 cf. Shute *Transactions of the Oxford Philological Society* 1879/80 p. 29 sqq.
- 188,26 adn. l. δέρκευ α
- 203,3 Διογένης] Ἀναξιμανδρος conl. Neuhäuser *Anaximander* (1880) p. 122² at cf. p. 149, 18. 151,22
- 216,1 στοιχεῖα (ut E) recte Victorius
- 239,19 sqq. consensu Philoponi (Phys. p. 179,6 Vitelli) apparet haec esse ex Alexandro translata. versus ἴπποι — μελισσῶν legitur in Nicandri Ther. 741, ubi γένεσις tamen aliud significat, nisi forte vetustiore poetam imitatur et in contrarium vertit v. 742 Nic. (nam ludit interpretando O. Schneider Nicandr. p. 147). similem versum citat Varro R. R. III 16,4 (p. 305,2 K.) tamquam ex Archelao. huius tamen esse non videtur, ut cuius epigramma ipsum servetur ab Antigono H. mir. 19 (p. 7,1 Keller, ubi v. 1 forsitan ζωὴν pro ταύτην conl. Anthol. VII 168 et v. 2 σφῆρες proponendum sit). ergo nescio an epigramma Archelai cum ignoti poetae lemme intercederit in Varrone. significat versum Simpl. etiam p. 1293,5

- p. 239,28 adn. (v. 5 a. i.) l. εἰ κῶν ἢ ἵππος γίνοιτο
 244,21 fort. κρατεῖτω ut 1350,7; sed cf. 946,27
 248,6 cf. Zeller *Ph. d. Gr.* II a⁴705⁶; Apelt *Fleckeis. Ann.* 1893, 967; R. Heinze
Xenocrates p. 37 sq.
 257,2 διαφέροντι Zeller conl. p. 248,16
 269,23 τῷ τοιοῦτον ex D recte recepit Victori-
 30 τι] γρ. τινὶ Victori-
 274,13 προσεχῶς recte recepit Victori-
 276,24 post ἐστίν addendum conl. Vitelli: <τὸ εἶδος ἄρα φύσις ἐστίν.>
 291,22 cf. Blass *De Gemino et Posidonio* (progr. natal. Kil. 1883) p. 8 sqq. teneo (τῆς)
 ἐξηγήσεως cum τὰς ἀφορμὰς iungendum, quod temptavi vol. IX p. xxxii
 298,30 dele comma
 323,5 l. „καὶ τὰ τούτων γένη“ cf. Arist. p. 194b25
 326,16 σαφές occupavit Victori-
 327,28 ἀνάγουσιν Nauck T. G. F.² p. 765,1
 328,1 cf. Eur. fr. 1017 (T. G. F.² p. 684 N.) τὸν εὐτυχοῦντα καὶ φρονεῖν νομιζομεν
 330,22 τὸ] τῷ Vitelli
 331,7 cf. Blass *Fleckeis. Ann.* 127 (1883), 19
 336,6 οὐ τοῦ γρ. recte Victori-
 350,14 adn. dele: ἄμφω add. *Simpl.*
 351,8 αὐτοῦ γεγονέναι Emendator Ambros.
 398,32 Plotini non liber, at caput extat II 5,1 unde haec corrigenda: v. 34 intercide-
 runt in *Simpl.* codd. ante μεθ' αὐτὸ haec: ἤδη τῷ τι καὶ ἄλλο, porro μετὰ τοῦ
 exhibet etiam Plotinus, ut v. 35 καὶ (ante φθαρὲν) omittit. neque χαλκός quod
 p. 399,1 pro χιῶν habent codd., non confirmatur a Plotino, cuius senten-
 tiam miram sane illustrat Enn. II 4,6. post πῦρ desinit ecloga Plotiniana
 446,12 ἔστι] puto ἔν τι cf. v. 14
 465,30. 31 l. τινος
 475,31 ἐπιστήμονος restituit Vitelli conl. p. 469,24. 510,17 al.
 478,35 dele notam
 482,13 „fortasse προλαμβάνει“ Vitelli
 505,16. 17 πρὶα καὶ δύο servandum, cum consentiat codex E Aristotelis
 528,16 cf. O. Kern *De Orphci theog.* (Berl. 1888) p. 3⁶
 563,2 ἐν τίνι ἔσται; restituit Vitelli conl. Philop. p. 538,18
 589,29 κύκλω δὲ ἔνια. (ἔνια) δὲ rest. Vitelli conl. 590,35 et Philop. p. 601,11
 628,30 ἦ] l. ἦ ut 588,37
 648,34 l. ὑπαντῶσιν ex E
 661,7 emenda ὑπαντῶν cf. 1137,21 not.
 687,31 l. μεταχειρίσιν ut p. 72,2
 697,16 ἐν] l. ἐκ
 699,34 l. τφδὶ
 706,8 οὔτως occupavit Victori-
 708,29 κινούμενοι ex vv. 31 et 36 et Them. p. 315,15 Sp. restituit K. Kalbfleisch et ante
 cum Victori-
 740,34 versus sunt Menandri ex Georgo fr. 97,3 (III 30 Kock.) ubi ὁ δὲ χρόνος recte
 Orio. extremum vocabulum πλέον, quo *Simpl.* caret, interpolatum esse per litte-
 ras a. 1888 mihi significavit Nauck
 765,32 ζοινός commendabat Victori-
 34 ἔχων emendavit Victori-
 795,16 l. φιλοπονίαν

ADDENDA AD VOL. X

- p. 803,5 not. ante *ai* adde: τῆς μεταβ. διαφορᾶ colloc. aF
 908,21 cf. Shute *Transactions of the Oxford Philological Society* 1879,80 p. 29 sqq.
 924,2 l. εἴρηκεν
 939.12 ΓΔ occupavit Victorius
 1037,13 *κινεῖται* confirmatur codicis Escor. Φ III 9 (vide Suppl. t. X p. xiii) excerptis
 1072,8 Plotini locus extat. I 1,1
 1153,7 ἦ] ἦ em. Victorius
 1157—1168 in titulis l. p. 251^b19
 1164,36 emenda ἀναμφισβητητότερα
 1166,17 n. lege: ὁὲ om. AF (sed restituit A¹)
 1266,36 cf. Neuhäuser *Anaximander* p. 121²
 1283,3 τούτω coni. Victorius
 1318,14 προτέρων occupavit Victorius

istotelis Physicorum
ls ed.) V-VIII # 15517

PONTIFICAL INSTITUTE OF MEDIAEVAL STUDIES
59 QUEEN'S PARK CRESCENT
TORONTO-5, CANADA
15517

